

ਪ੍ਰਗਤਨ ਰਚਿਖਤ ਮਰਧ ਨੰ. 6

ਕੁਲ ਪਤਰੇ - 606

ਲਿਖਤ ਕਾਲ - ਬੋਲੀ ਮੁਲਨਾ ਨਹੀਂ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ - 1. 'ਮਰਧ' ਸਿਰਫ਼ ਹੀ ਕਿਸਾਨ
'ਪਾਤਿਸਾਹੀ' ਸਿਖਿਲਾ ਚੋਖਿਲਾ ਹੈ।

2. 'ਬਾਈ' ਦਾ ਰੂਪ ਵਖਰਾ ਹੈ

ਭਰਾ ਦੇ ਸੁਫਲੀਲਾ ਬਾਗਦ
ਬਤਨਮਾਨ (ਫਲੂ ਬਾਈ) ਉਪਰੰਤ
ਰਾਗਮਾਨ ਤੇ ਮਗਾਪਤੀ ਹੈ

3. 'ਜਧ' ਬਾਈ ਦੇ ਸੁਰਮਾਤ
ਇਹ ਸੁਰਮਾਤੀ ਅੰਨਿਰਾਹੀ ਹੈ।

ਮਗਾਪਤੀ - 'ਰਾਗਮਾਨ' ਉਪਰੰਤ
'ਸਿਖਿਲਾ' ਹੀ ਵਿਸ਼ਿ

6

੧	ਰਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ	
੨	ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੩	ਜਪਾ ੧ ਸੁਚੀ ਪੋਥੀ ਕਾ ਤਤਕਾਲਿ ਖਖਤੈ	ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧
੪	ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧	
੫	੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੬	ਸੋਦਰੁ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧	
੭	੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੮	੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੯	ਸਿਰੀਰਾਗੁ	੧
੧੦	ਮਾਝੁ	ਪਾਤਿ ੧੭
੧੧	ਗਉੜੀ	ਪਾਤਿ ੨੩
੧੨	ਅਸਾ	ਪਾਤਿ ੩੦
੧੩	ਗੁਜਰੀ	ਪਾਤਿ ੪੮
੧੪	ਦਰੁਹਿਸ	ਪਾਤਿ ੫੦
੧੫	ਸੋਹਿ	ਪਾਤਿ ੫੨
੧੬	ਧਨਾਸਰੀ	ਪਾਤਿ ੫੫
੧੭	ਤਿਲੀਗ	ਪਾਤਿ ੫੮
੧੮	ਸੁਹੀ	ਪਾਤਿ ੬੦
੧੯	ਬਿਲਾਵਲੁ	ਪਾਤਿ ੬੪
੨੦	ਰਾਮਕਲੀ	ਪਾਤਿ ੬੭
੨੧	ਮਝੁ	ਪਾਤਿ ੭੭
੨੨	ਤੁਖਾਰੀ ਬਾਰਹਮਾਹ	ਪਾਤਿ ੮੨
੨੩	ਭੈਰਉ	ਪਾਤਿ ੮੫
੨੪	ਬਸੰਤ	ਪਾਤਿ ੮੬

੧੭	ਸਰੰਗ	ਪਾਤਿ ੮੮
੧੮	ਮਲਾਰ	ਪਾਤਿ ੧੦੧
੧੯	ਪੁਤਰੀ	ਪਾਤਿ ੧੦੮
੨੦	ਸਲੋਕ ਸਹਸਰਿਤੀ	੧੧੩ ਪਾਤਿ
੨੧	ਸਲੋਕ ਦੁਹਰਤੋਦਪੀਕ	
੨੨	ਰਾਮਕਲੀ ਰਤਨਮਾਲ	ਪਾਤਿ ੧੧੫
੨੩	੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੨੪	ਮੇਤੀ ਤਮਦਰਉ ਸਗਹਿਰਤੀਤ	੭
੨੫	ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਦਟ	੭
੨੬	ਲੇਖੇ ਬੋਲਣ ਬੋਲਣ ਲੇਖੇ	੭
੨੭	ਲਬਕੁਤ ਕੂੜੁ ਚੂਹਣੁ ਠਾਠ	੭
੨੮	ਅਮਲੁ ਗਲੇ ਲਾਕੂ ਕਾਇਤ ਦੇ	੭
੨੯	ਜਾਲਿ ਮੇਰੁ ਪਸਿਮਾਜੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾ	੭
੩੦	ਸਤਿਗੁਰ ਸਮਿਠੇ ਮਨਿ ਐਸੁ ਠਿਐ	੮ ਪਾਤਿ
੩੧	ਕੁੰਧੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ਰਤਨ ਕੀ	੮
੩੨	ਗੁਣ ਦੰਤੀ ਗੁਣ ਦੀ ਬਹੈ ਅਉ	੮
੩੩	ਆਦੁ ਭੁਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ	੮
੩੪	ਭਲੀ ਸਗੀ ਜਿਉ ਬਗੀ ਚਉ ਮੈ ਮੁਈ	੮
੩੫	ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿ	੮
੩੬	ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੇਹਾ ਗਣੀ ਮੁ	੮
੩੭	ਸੁਧੀ ਦੇਹ ਭਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ	੮ ਪਾਤਿ
੩੮	ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟਿ ਭਉ ਆ	੮
੩੯	ਨਾਨਕ ਬੇਟੀ ਸਚ ਕੀਤੀ ਐ	੮
੪੦	ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿ ਮਾ	੮
੪੧	ਮਰਣੇ ਕੀ ਚਿਤਾਨੀ ਜੀਵਣ ਕੀ	੮

੧

੧੯	ਏਹੁਮਨੇਸੁਰਖਲੋਰੀਅਲੇ	੯੬	੯	ਬਿਨੁਪਿਰੁਧਨਿਸੀਗਾਗੀਐ	੧੩
੨੦	ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਅਗਦੀਸਰੇ	੧੦੫	੧੦	ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਜੇਮਿਲੇਪਈ	੧੩
੨੧	ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਅਗਿਅ	੧੦	੧੧	ਰੇਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੇਸੀ	੧੪
੨੨	ਭਰਮੇਭਾਹਿਨਦਿਏਵੈਜੇਭਵੈ	੧੦	੧੨	ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਭੁਲਾਈਐ	੧੪
੨੩	ਵਣਜੁਕਰਹੁਵਣਜਾਹਿਰੇ	੧੦	੧੩	ਬਿਸਨਾਮਇਅਮੇਹੁਣੀ	੧੪
੨੪	ਧਨਜੇਬਹੁਅਰਛੁਲਰੁਨਾ	੧੦	੧੪	ਰਮਨਮਿਮਨੁਬੇਧਿਅਅਦਰ	੧੫
੨੫	ਅਪੇਰਸੀਅਅਪਿਰਸੁਅ	੧੦	੧੫	ਚਿਤੇਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰਬਰੇ	੧੫
੨੬	ਇਹੁਤਹੁਧਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮ	੧੦	੧੬	ਭੁਗਰਦੇਖਰਗਵਟੇਪੇਈਅਵੈ	੧੫
੨੭	ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਬੀਜੁ	੧੧੫	੧੭	ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਧਰਿਬੈਸਟਾਨਿ	੧੬
੨੮	ਸੋਈਮਉਲਜਿਨਿਜਯੁ	੧੧	੧੮	ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਅੰਤੁਭੋਗੀ	੧੬
੨੯	ਏਕੁਸੁਆਨੁਦਇਸੁਆਨੀ	੧੧		੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਹੁਰੇ	
੩੦	ਏਕੁਸੁਰਤਿਜੇਰੇਹੈਜੀ	੧੧	੧	ਪਹਿਲੈਪਹੁਰੇਹੈਟਕੋਵਟਨਜ	੧੬
੩੧	ਭੂਦਰੀਅਉਦਾਨਬੀਨਮੈ	੧੧	੨	ਪਹਿਲੈਪਹੁਰੇਹੈਟਕੋਵਟਨਜਰਿਅਮਿ	੧੭
੩੨	ਕੀਤਕਹਕਰੇਮਨੁਮਾ	੧੧	੩	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਝ	
੩੩	ਅਛੁਲਛੁਲਾਈਨਹਛੁਲੇ	੧੧		ਅਸਟਪਦੀ	
	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧	ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏ	੧੭
	ਅਸਟਪਦੀਅ			੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰ	
੧	ਅਧਿਅਧਿਅਮਨੁਦਵਟਨਿ	੧੨	੧	ਗੁਰਦਤਾਗੁਰਹਿਵੈਘਰੁਗੁਰੁ	੧੮
੨	ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਅਸਗਲੀ	੧੨		੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੩	ਅਪੇਗੁਣਅਪੇਕਥੈਅਪੈ	੧੨		ਗੁਰਉਤੀ ਜਉਪਦੇ	
੪	ਮਛੁਲੀਨੀਰੁਨਜਾਣਿਅਸ	੧੨	੧	ਭਉਮੁਚਭਾਗਵਡਰੇਲ	੨੩
੫	ਮਨਿਜੁਰੈਤਨਿਜੁਰੈਜੋਹ	੧੩	੨	ਭਉਘਰੁਘਰਿਰੁਰੁਰਿਰੁਰੁ	
੬	ਜਪੁਤਪੁਸ਼ਿਮੁਸਾਧੀਐ	੧੩	੩	ਮਤਮਭਿਪਿਤਸੰਤੋਖ	੨੩
੭	ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਜਾਣੀਐ	੧੩	੪	ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇ	੨੩
੮	ਸੁਣਿਅਨਭੂਲੇਬਾਵਹੇਗੁਰ	੧੩	੫	ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੁਝੈਮਨੇਨਉ	੨੩

੬	ਜਾਤੇਜਾਇਕਹਾਤੇਅਵੈ	੨੩
੭	ਕਾਮਕੋਧਮਾਇਆਮਹਿਰੀ	੨੪
੮	ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬਹਮ	੨੪
੯	ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿ	੨੪
੧੦	ਕਿਰਤਪਇਆਨਹਮੇਟੈਕੋਇ	੨੪
੧੧	ਜਿਨਿਅਕਬਕਹਇਆ	੨੪
੧੨	ਜਨਮਿਮਰੈਤੈਗੁਣਹਿਤਕਾ	੨੪
੧੩	ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਹਰੇਸੁਖਾ	੨੪
੧੪	ਅਦਰਪਚਹਮਏਕਜਾਨਾ	੨੪
੧੫	ਤੰਦੁਤੇਪਾਇਭੀਤਹਿਮੁੰਦਾ	੨੪
੧੬	ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੁਲਮਨਏ	੨੪
੧੭	ਕਤਕੀਮਾਇਬਾਪੁਕਤਕੋਹਕਿ	੨੪
੧੮	ਗੋਟਿਗਵਣੀਸੋਇਕੋਦਿਦ	੨੪
੧੯	ਹਰਣੀਹੋਵਧਨਵਸਾਕੰਦ	੨੪
੨੦	ਜੈਘਰਿਕੀਹਰਿਆਖੀਐਕਰਤੇ	੨੪
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਅਸਟਪਦੀਆ)		
੧	ਨਿਪਿਸਿਧਿਨਿਰਮਲੁਨਮੁ	੨੬
੨	ਮਨੁਕੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆ	੨੬
੩	ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁਹੇ	੨੬
੪	ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਮਾਨਹਸੁਭ	੨੬
੫	ਦੁਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤ	੨੬
੬	ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਤ	੨੬
੭	ਖਿਮਾਗਹੀਬੁਝਸੀਲਸਤੋ	੨੭
੮	ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਈ	੨੭

੯	ਬ੍ਰਹਮੇਗਰੁਬਕੀਆਨਹੀਜਾ	੨੭
੧੦	ਚੇਅਚੰਦਨੁਅੰਕਚਰੁਦਉ	੨੭
੧੧	ਸੇਵਏਕਨਜਾਨਸਿਆਦਰੇ	੨੭
੧੨	ਹਰੁਕਹਿਮਰੈਨਲੋਧੈਪਵੈ	੨੮
੧੩	ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਾ	੨੮
੧੪	ਪ੍ਰਥਮੈਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈਪਾਰ	੨੮
੧੫	ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਆਖਿਆਨਹੀ	੨੮
੧੬	ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਰਪੈਜਾਕਾ	੨੮
੧੭	ਜਿਉਗਈਕਉਗਉਈਈ	੨੮
੧੮	ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਓਰਉ	੨੮
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛੰਤ		
੧	ਮੁਪਰੈਟਿਦੇਹੇਲਾਨੀਆਜੀਉ	੩੬
੨	ਸੁਟਿਨਾਹਪਕੁਜੀਉਟੇਕ	੩੬
੩	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
ਰਾਗੁਆਸਾ। ਸੋਦਗੁ। ਚਉਪਦੇ।		
੧	ਸੇਵਹੁਤੇਰਕੇਹਾਸੋਪਕੁਕੇਹਾ	੩੦
੨	ਸੁਟਿਦੁਰਾਪੈਸਕੁਕੇਇ	੩੦
੩	ਆਖੀਜੀਵੀਦਿਸਰੇਮਰਿ	੩੦
੪	ਜੇਦਰਿਮਗਤੁਕੁਕਕੇਮਹਾ	੩੦
੫	ਤਾਲਮਦੀਗੇਘਟਕੇਘਾਟ	੩੦
੬	ਜੇਤਾਸਬਦੁਸੁਹਤਿਪੁਨਿਤੇ	੩੦
੭	ਟੁਜਾਮਤਿਪਖਵਸੁਰਉ	੩੧
੮	ਪਉਣਉਪਾਇਧਰੀਸਰੁਪ	੩੧
੯	ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਓਲਿਖਿਸ	੩੧
੧੦	ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾ	੩੧

੧੦	ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੈਘਰਿ	੩੧	੩੫	ਮਨੁਮੋਹੀਜੇਗਹਏਹੋਏ	੩੪
੧੧	ਗਿਰੁਬਨੁਸਮਸਾਰਿਸਹ	੩੧	੩੬	ਕੀਤੋਹੋਏਕਰੇਕਰਹਿਐ	੩੪
੧੨	ਏਕੋਸਰਟੁਕਮਲਅਨੁ	੩੧	੩੭	ਗੁਰਕਸਬਦਮਨੈਮਹਿ	੩੫ਪਥੇ
੧੩	ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਹੁਜਤਿਦੁ	੩੧	੩੮	ਗੁਰੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆ	੩੫
੧੪	ਜੋਤਿਨਕੀਸਾਸੋਸਦੁਬੀਆ	੩੨ਪਥੇ	੩੯	ਖੁਰਸਾਨਖਸਮਾਨਕੀਆ	੩੫
੧੫	ਇਕਿਅਦੁਹਿਇਕਿਜਾਦੁਹਿ	੩੨		੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧੬	ਜਿਦਿਨਿਦਿਪਾਇਲਗਏ	੩੨		ਅਸਟਪਦੀਆ	
੧੭	ਕਿਸਕਏਕਹਹਿਸੁਣਦੁਹਿ	੩੨	੧	ਉਤਰਿਆਟਪਾਇਸਰਦੁਹਿ	੩੫
੧੮	ਕੋਈਭੀਖਕਭਿਆਖਏ	੩੨	੨	ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪਸਭਰ	੩੫
੧੯	ਦੁਖਬਿਨੁਪੋਨਪੰਖਬਿਨਖੰ	੩੨	੩	ਲੇਖਾਸੰਖਲਿਖਿਲਿਖਿ	੩੬
੨੦	ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਮਨਹੈਧੇ	੩੨	੪	ਏਕਮਹੈਪਰੇਅਚਿਰੇਦੁ	੩੬
੨੧	ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗੁਜਨੁਸੇ	੩੩ਪਥੇ	੫	ਆਪੁਦੀਚਾਹੈਸੁਪ	੩੬
੨੨	ਕਾਜੀਗਾਗਰਦੇਹਿਦੁਹੇਲੀ	੩੩	੬	ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿ	੩੬
੨੩	ਮੋਹਕਟਿਬ੍ਰਮੇਹੁਸਭਕਾਰ	੩੩	੭	ਗਾਦਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅ	੩੬
੨੪	ਅਧਿਕਰੇਸਦੁਅਲਖੁਆ	੩੩	੮	ਮਨਮੋਹਲੁਸਾਕਤੁਦੇ	੩੭
੨੫	ਦਿਦਿਆਕੀਚਾਹੀਤਪ	੩੩	੯	ਤਨਬਿਨਸੇਧਨੁਕਾਰੇ	੩੭
੨੬	ਏਕਨਭਰੀਆਮੈਭੁਨਧੇ	੩੩	੧੦	ਗੁਰਸੇਵੇਸੇਠਕੁਰਜਾ	੩੭
੨੭	ਪੇਦਕਹੈਧਨਖਗੀਏ	੩੩	੧੧	ਜਿਨਿਸਿਰਿਸੇਹਨਿਪ	੩੭
੨੮	ਨਕਿਸਕਪੁਤੁਨਕਿਸਕੀ	੩੩	੧੨	ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾਘੇ	੩੮
੨੯	ਤਿਤੁਸਰਦੁਗੁਣੁਏਈਅਭੇ	੩੪	੧੩	ਜੈਸੇਗੋਇਗੋਇਲੀ	੩੮
੩੦	ਛਿਆਘਗਛਿਆਗੁਰ	੩੪	੧੪	ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੁਛੀਆ	੩੮
੩੧	ਲਖਲਸਕਰਲਖਦਾਜੇ	੩੪	੧੫	ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਏ	੩੮
੩੨	ਦੀਦਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖੁ	੩੪	੧੬	ਚਲੇਚਲਣਹਾਰਦਾਟ	੩੮
੩੩	ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤ	੩੪	੧੭	ਕਿਆਜੀਗਲਦੁਛੀਜਾ	੩੮
੩੪	ਭੀਤਰਿਪੰਚਭੁਪਤਮਨਿ	੩੪	੧੮	ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆ	੩੮

੧੬	ਗੁਣਗੁਣਮਾਹਰਗੁਣੀ	੩੯
੨੦	ਕੋਤਾਅਖਣਾਅਖੀਐ	੩੯
੨੧	ਮਹਾਰਾਓਹਰਿਨਾਇਸ	੩੯
੨੩	ਆਟਣਜਣਾਕਉਰ	੪੦
੧੩	ਪਟੀ ਸਸੈਸੋਇਸਿਸਟਿ	੪੦
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧	ਛੰਤਾ ਮੁੰਧਜੇਬਨਿਬਾਲਵੀਏ	੪੧
੨	ਅਨਹਦੇਅਨਦਵਾਜੈਰੁਣ	੪੧
੩	ਮੇਰਮੇਰੇਮੇਰਮਾਗੁਰਤਰਮ	੪੧
੪	ਤੁਸਕੁਨੀਬਾਣੀਜਿਥੈਰ	੪੨
੫	ਤੁਸੁਟਿਹਰਣਕਾਲਿਆ	੪੨
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਾਰ	
੧	ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇ	੪੨
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
ਗੁਰਗੁਣ	ਚਉਪਦੇ	
੧	ਤੇਰਾਮਕਰਚਰਣਾਹੀ	੪੨
੨	ਨਾਭਕਮਾਓਤੇਬਹਮਾਓਪਜੇ	੪੨
	ਅਸਟਪਦੀਅ	੪੨
੧	ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰ	੪੨
੨	ਕਟਨਕਟਨਜਾਚਹਿ	੪੨
੩	ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਆਟੈ	੪੨
੪	ਐਜੀਨਾਹਮਉਤਮਨੀ	੪੨
੫	ਗੁਗਤਿਪ੍ਰੇਮਅਗਧਿਤੰਸਦੁ	
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	
੧	ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅੰਬਵੈ	

੨	ਗੁਣਗੁਣੀਸਹੁਰਦਿ	੪੨
੩	ਮੇਰੀਰੁਣਕੁਣਲਾਇ	੪੨
੧	ਛੰਤਾ ਕਾਇਆਕੁਡਿਦਿਗਾ	੪੦
੨	ਕੁਰੁਹਦਇਆਤੇਰਨਾ	੪੦
੧	ਪਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿ	੪੦
੨	ਆਟਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀ	੪੧
੩	ਸਦੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਾਣੀ	੪੧
੪	ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾ	੪੧
੫	ਬਾਬਾਅਇਆਹੈਉਠਿਚ	੪੨
੧	ਸਰਨਾਮਰਣਾਅਇਆ	੪੨
੨	ਮਨੁਹਣੀਕਿਰਸਾਟੀਕ	੪੨
੩	ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੋਟਾਨੀਕਾ	੪੨
੪	ਪੁਰੁਪਰਤੀਪੁਰੁਪਾਟੀਆ	੪੨
੫	ਹਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਾਪ	੪੩
੬	ਅਲਖਅਪਰਮਗੰਮ	੪੩
੭	ਜਿਉਬੀਨਾਬਿਨੁਪਾਟੀ	੪੩
੮	ਹੁਪੁਰਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿ	੪੩
੯	ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਹਟਿ	੪੩
੧੦	ਅਪਨਾਘਰੁਸਤਰਾਖ	੪੩
੧੧	ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇਖੁ	੪੩
੧੨	ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਤਦਹੀਗਾ	੪੪

੩

ਪਨੇ

ਪਨੇ

੧ ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਹਰਿ ੫੪
 ੨ ਅਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਰਾਈ
 ੩ ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਆ ੫੪
 ੪ ਤੂਗੁਣਦਾਤੇਨਿਰਮਲੇਰਾਈ ੫੫

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦

੧ ਜੀਉਰਗਤੁਰੈਆਪਣਾ ੫੫
 ੨ ਹਉਆਵਮੀਹਉਇਕ ੫੫
 ੩ ਕਿਉਸਿਮਗੀਸਦੁਰਿ ੫੫
 ੪ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿ ੫੫
 ੫ ਜੀਉਤਪਤੁਰੈਬਾਰੇਬਾ ੫੬
 ੬ ਚੇਰੁਸਲਾਹੈਚਿਤੁਰੀ ੫੬
 ੭ ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁ ੫੬
 ੮ ਕਲੁਨਾਹੀਜੇਗੁਨਾਹੀ ੫੬
 ੯ ਗਗਨਮੈਥਲੁਰਦਿਚੰਦ ੫੬

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦

੧ ਗੁਰਸਾਗਰਗਤਨੀਭਰ ੫੬
 ੨ ਸਹਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਆ ੫੭

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦

੧ ਤੀਰਥਿਨਾਵਟਜਾਉ ੫੭
 ੨ ਜੀਵਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆ ੫੭
 ੩ ਪਿਰਸੀਗੁਮਰਣੀਏਖਬ ੫੮

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦

੧ ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇ ੫੮

੧ ਭਉਤੇਰਾਭੰਗਖਲਡੀ ੫੮
 ੨ ਇਹੁਤਨੁਮਹਿਮਾਪਾਹਿ ੫੮
 ੪ ਇਆਨਣੀਏਮਾਨਣ ੫੮
 ੫ ਜੈਸੀਮੈਆਦੈਖਸਮਕੀ ੫੮

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦

੧ ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਨਦੇਖਿਆ ੫੯
 ੨ ਚਉਪਦੇ

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦

੧ ਰਾਗੁਸੁਯੀ
 ੧ ਭੰਡਾਧੋਇਬੈਸਿਧੁਪੁਦਹੁ ੫੯
 ੨ ਅੰਤਰਿਦੁਸੈਨਬਹਿਜਾਇ ੫੯
 ੩ ਉਜਲੁਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾ ੫੯
 ੪ ਜਾਪਤਪ੍ਰਬੀਪੁਬੇਣੁਲਾਜਿ ੬੦
 ੫ ਜਿਨਕਉਰੀਭੈਉਰਿਠਾਸ ੬੦
 ੬ ਭੰਡਾਹਛਾਸੋਇਜੋਤਿਤੁ ੬੦
 ੭ ਜੇਗੀਰੇਦੈਜੇਗਦੈਭੰਗੀ ੬੦
 ੮ ਜੇਗੁਨਖਿੰਥਾਜੇਗੁਨਭੰਡੇ ੬੦
 ੯ ਕਵਣਤਰਾਜੀਕਵਣੁਤੁ ੬੦

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦

੧ ਸਭਿਅਦਗਣਮੈਗੁਣਨ ੬੦
 ੨ ਕਚਰੰਗੁਕਉਰਕਬੇਛਡਿ ੬੦
 ੩ ਮਾਣਸਜਨਮੁਦਲੀਭੁਗੁਰ ੬੧
 ੪ ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਪਾਇ ੬੧
 ੫ ਮਨਹੁਨਾਪੁਦਿਸਾਰਿ ੬੧

੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦

੧ ਮੰਦੁਕੁਚਜੀਅੰਮਦੁਫਿਰੇ ੬੧

੧ ਜਤੁਤ ਮੈਸਰੁ ਕੋਤੁ ਸਹਿ ੬੨
 ੨ ਰਹਿ ਜੇ ਬਨਿ ਮੈਸਰੁ ਪੇਈ ੬੨
 ੩ ਹਮ ਘਰ ਸਾਜਨ ਮਾਏ ੬੨
 ੪ ਅਵਹੁ ਸਜਣ ਹਉਦੇ ੬੨
 ੫ ਜਿਨਿ ਕੀਆਤਿ ਨਿਦੇਖਿ ੬੩
 ੬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਕੁਟਰੈ ੬੩
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੫੨
 ੫੩
 ੫੪
 ੫੫
 ੫੬
 ੫੭
 ੫੮
 ੫੯
 ੬੦
 ੬੧
 ੬੨
 ੬੩
 ੬੪
 ੬੫
 ੬੬
 ੬੭
 ੬੮
 ੬੯
 ੭੦
 ੭੧
 ੭੨
 ੭੩
 ੭੪
 ੭੫
 ੭੬
 ੭੭
 ੭੮
 ੭੯
 ੮੦
 ੮੧
 ੮੨
 ੮੩
 ੮੪
 ੮੫
 ੮੬
 ੮੭
 ੮੮
 ੮੯
 ੯੦
 ੯੧
 ੯੨
 ੯੩
 ੯੪
 ੯੫
 ੯੬
 ੯੭
 ੯੮
 ੯੯
 ੧੦੦

੧ ਜਿਤੁ ਦਰਦ ਸਹਿ ਕਦਨ ੬੬
 ੨ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਮੇਰੀ ਸਿੰਘੀ ੬੭
 ੩ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿ ਦੁਨਾਨ ਕੋ ਬੋਲੈ ੬੭
 ੪ ਹਮ ਰੋਲਤ ਬੇਰੀ ਪਾਪਰ ੬੭
 ੫ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈ ੬੭
 ੬ ਤੁਧੋ ਨੇ ਨਿਦਨੁ ਮਨੁ ਟੁਰੇ ੬੭
 ੭ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੁੰਦ ਬੁੰਦ ਮਹਿ ੬੭
 ੮ ਜਹਾਗਿ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿਰਪਾ ੬੭
 ੯ ਛਾਟੁ ਨੁਕੋ ਜਨਮ ਕਰ ੬੭
 ੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬੭
 ੧੧ ਸੋਈ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸੇਰਾਰੇ ੬੮
 ੧੨ ਜਗੁ ਪਰਬੋ ਧਰਿਅ ਚੜ੍ਹਹਿ ੬੮
 ੧੩ ਬਟਮਟੁ ਦੇਹੀ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ੬੮
 ੧੪ ਸਾਹਗਣਹਿ ਨਕਰਹਿ ਬੀ ੬੮
 ੧੫ ਹਰੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇ ੬੮
 ੧੬ ਅੰਗਰਿਉ ਤੁਧੁ ਅਵਰੁਨ ੬੮
 ੧੭ ਜਿਉ ਅਭਿਆਤਿ ਉਜਾੜ ੬੮
 ੧੮ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ੬੮
 ੧੯ ਅਉਹਰਿ ਹਸਤ ਮਨੀ ੭੦
 ੨੦ ਦੁਖ ਟੀਠੀ ਅੰਕਾਰਾ ੭੦
 ੨੧ ਚੰਦ੍ਰਕੰਥੁ ਹਮਾਉਤ ਪਤ ੭੦
 ੨੨ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ੭੦
 ੨੩ ਸਿਧ ਸਰੁ ਕਰਿਅਸਟਿ ੭੩

੧	ਸਲੋਕਾ ਸਾਜਨਤੋਰੇਚਰਨਕੀ	੭੭	੧੧	ਨਜਾਠਾ ਮੂਰਖ ਹੈ ਕੋਈ	੮੧
੨	ਪਿਛਤੁਰਤੀਸਦਵਨਾਮੁ	੭੭			
੩	ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿਤੁ	੭੭	੧	ਸਾਰਾਸਦੁਸੇਈਅਦੁਰਨ	੮੨
੪	ਕਰਣੀਕਗਦੁਮਨੁਮਸ	੭੭	੨	ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅ	੮੨
੫	ਬਿਸਲਮਝੁਰਿਬਸਸਿਨਿਰ	੭੭	੩	ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨਿਓ	੮੨
੬	ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਰੇ	੭੭	੪	ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਾਅ	੮੩
੭	ਸਖੀਸਹੇਲੀਗਰਬਰਹੇ	੭੭ ਯੇ	੫	ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿਲਾ	੮੩
੮	ਮੁਲੁਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੇਲਾ	੭੮	੬	ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਪੁਬਿ	੮੪
੯	ਕੋਈਅਖੈਭੂਤਨਕੋਕਰੇ	੭੮	੭	ਕੋਤੇਜੁਗਦਰਤੈਗੁਬਰੇ	੮੪
੧੦	ਇਹੁਪਨੁਸਰਬਰਹਿਆ	੭੮	੮	ਹਰਿਸਾਮੀਤਨਾਹੀਮੈ	੮੫
੧੧	ਸੁਰਸਰਸੇਸਿਲੈਸੇਮਸਰੁ	੭੮	੯	ਅਸੁਰਸੀਘਰਨੁਗੁਮੁ	੮੫
੧੨	ਮਾਇਆਮੁਣੀਨਮਨਮੁ	੭੮	੧੦	ਘਰਿਹਰੁਮੇਮਨਮੁਗਧ	੮੬
੧੩	ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਉਨਿਰ	੭੮	੧੧	ਸਗਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁ	੮੬
੧੪	ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੇਨੀਦਨ	੭੮	੧੨	ਸਾਚੇਸਾਰਿਬੁਸਿਰਜਣ	੮੭
			੧੩	ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰ	੮੭
੧੫	ਬੇਦਪੁਰਾਣਥਕੇਸੁਟੇਹਰੇ	੭੮ ਯੇ	੧੪	ਦਰਸਨੁਪਾਦਾਜੇਤੁਪੁ	੮੮
੧੬	ਬਿਖੁਬੇਹਿਥਾਲਦਿਆਦੀ	੭੮	੧੫	ਅਰਬਦਨਰਬਦਪੁਪੁ	੮੮
੧੭	ਸਬਦਿਮਹੈਤਮਾਰਿਮਰੁਭਾਗੇ	੭੮	੧੬	ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਨਿਰ	੮੮
੧੮	ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਦਵੀਹਰੇ	੭੮	੧੭	ਭੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਿ	੮੮
੧੯	ਲਲੈਗਾਰਬੁਛੇਡਿਆ	੮੦ ਯੇ	੧੮	ਜਹਦੇਖਤਹਦੀਨਦਇ	੮੮
੨੦	ਪੁਕਮਭਇਆਰਹਣਾਹੀ	੮੦	੧੯	ਹਰਿਪਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨ	੮੯
੨੧	ਮਨਮੁਖੁਲਹਰਿਘਰੁਤਜਿ	੮੦	੨੦	ਸਦੁਕਹੁਸਚੈਘਰਿ	੮੯
੨੨	ਮਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਉਪਾਏ	੮੧	੨੧	ਕਾਮਹੋਪੁਪਰਹਰੁਪਰ	੮੯
੨੩	ਆਵਉਦੰਦਉਰੁਮਟਿਕਿ	੮੧	੨੨	ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹਾਰਾ	੮੯
੨੪	ਨਭੈਣਾਰਜਾਈਆਨਸੇ	੮੧		ਤੁਖਾਰੀਛੰਤਾ ਬਾਰਮਾਰਾ	

1 ਭੂਸੁਟਿਕਿਰਤਕਰਮਾ ————— ਦੌੜ
2 ਪਹਿਲੇਪਹਰੈਏਟਸ ————— ਦੌੜ
3 ਤਰਾਚਕਿਆਲੀਮਾਕਿਉ ————— ਦੌੜ
4 ਭੋਲਾਦਵੈਭੁਲੀਭੁਲਿਭੁ ————— ਦੌੜ
5 ਮੇਰੇਲਾਲਗੀਲੇਹਮ ————— ਦੌੜ
6 ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸਮਤੁ ————— ਦੌੜ

ਮੇਰਾਨਾਮੁ

1 ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੇ ————— ਦੌੜ
2 ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਤੇਮੁਨਿਕੇ ————— ਦੌੜ
3 ਨੈਨਿਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤਹੁਹੀ ————— ਦੌੜ
4 ਭੂਰੀਚਾਲਚਰਣਕਰ ————— ਦੌੜ
5 ਸਗਲੀਗੋਟਿਸੇਵਰਗ ————— ਦੌੜ
6 ਗੁਰਕੋਸੀਹਰੇਦਿਨੁਰਾ ————— ਦੌੜ
7 ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਪਤੁ ————— ਦੌੜ
8 ਜਗਨਹੇਮਪੁਨਤਪੁਪੁਜਾ ————— ਦੌੜ

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

1 ਅਤਮਮਹਿਰਾਮਰਾਮਹਿ ————— ਦੌੜ
ਮੇਰੇਨਾਮੁ

1 ਮਹਾਮਹਾਮਰਾਖੀਚਰਿ ————— ਦੌੜ
2 ਰਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੀ ————— ਦੌੜ
3 ਭੁਇਨਾਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨ ————— ਦੌੜ
4 ਬਸਤਉਤਾਰਿਦਿਕੀਬਰ ————— ਦੌੜ
5 ਸਗਲਭੁਟਨਤੇਗੀਮਾਇ ————— ਦੌੜ

6 ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁ ————— ਦੌੜ
7 ਆਪੇਕੁਦਗਤਿਕਰੇਸਾਜਿ ————— ਦੌੜ
8 ਸਾਹਿਬੁਭਾਵੈਸੇਵਕੁਸੇਵਾ ————— ਦੌੜ
9 ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਬਿਪਪੁਜਿਮ ————— ਦੌੜ
10 ਸਾਹੁਰਵੀਦੁਬੁਸਭੁਕਿਛੁ ————— ਦੌੜ
11 ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗਰੀਕਾ ————— ਦੌੜ
12 ਸਾਚਾਸਾਹੁਗੁਰੁਸੁਖਦਾਰਾ ————— ਦੌੜ

ਮੇਰਾਨਾਮੁ

1 ਜਗੁਕਉਆਨਾਮੁਨਹੀਚੀ ————— ਦੌੜ
2 ਮਨਭੂਲਉਭਰਮਸਿਆ ————— ਦੌੜ
3 ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਜਿ ————— ਦੌੜ
4 ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਾਵੈਪਾ ————— ਦੌੜ
5 ਮਤਭਸਮੁਅਪੁਲੇਗਰ ————— ਦੌੜ
6 ਦੁਬਿਧਦੁਰਮਤਿਅੰਧਲੀ ————— ਦੌੜ
7 ਆਪੇਭੁਟਨਾਛੁਲਬੇਲ ————— ਦੌੜ
8 ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨ ————— ਦੌੜ

ਮੇਰੇਨਾਮੁ

1 ਅਪਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ ————— ਦੌੜ
2 ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁ ————— ਦੌੜ
3 ਦੁਰਿਨਾਹੀਮੇਰੇਪਕੁਪਿਆ ————— ਦੌੜ
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

1 ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵੀਮੇਰੀ ————— ੧੦੦
2 ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁ ————— ੧੦੦

ਮਲਾਗਾ ਚਉਪਦੇ॥				
੧	ਖਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉ	੧੦੦	੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦਿਦਿਅ	੧੦੮
੨	ਕਰਉਬੇਨਉਗੁਰਮਪੁਰੇ	੧੦੦	੨ ਆਦਤੁਕਿਨੈਨਰਖਿਅ	੧੦੮
੩	ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮੁਨਹਿਤਿ	੧੦੦	੩ ਦਿਸਟਿਬਿਕਰੀਬਿਪਨ	੧੧੦
੪	ਜਿਨਿਧਨੀਪਰਕਾਸਾਦੁਨ	੧੦੦	੪ ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਪਾਇ	੧੧੦
੫	ਪਰਦਾਰਪਰਧਨੁਪਰ	੧੦੧	੫ ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈਮੁਠੀਅੰਧ	੧੧੦
੬	ਪਦਟੈਪਈਜਟੈਜਤਿ	੧੦੧	੬ ਮਸਟਿਕਰਉਮੁਰਖੁਜਗਿ	੧੧੦
੭	ਦੁਖੁਦਿਛੋਕਾਇਕੁਦਖੁਭੁ	੧੦੧	੭ ਖਾਇਆਮੈਲੁਦੁਪਾਇ	੧੧੦
੮	ਦੁਖਮਹੁਗਮਰਣਹਰਿਨਾ	੧੦੧	੮ ਗੀਤਨਦਹਰਖਚਤੁਰ	੧੧੦
੯	ਬਾਗੇਕਾਪਨੁਬੋਲੈਬੈਟ	੧੦੧	੯ ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁ	੧੧੦
(ਅਗਲਾ ਪਾਠ)				
੧	ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਹਿਚਾਰੈ	੧੦੧	੧੬ ਬਾਰਹਿਮਹਿਰਦਲਖਪਿ	੧੧੧
੨	ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇ	੧੦੨	੧੭ ਸੰਗਕੀਰੇਣੁਸਾਧਜਨਸੀ	੧੧੧
੩	ਚਾੜਿਕਮੀਨਜਲਹੀਰੇ	੧੦੨	੧ ਦੁਬਿਧਬਉਗੀਮਨੁਬਉਰ	੧੧੧
੪	ਅਖਲੀਊਰੀਜਲੁਰਗਨ	੧੦੨	੨ ਮਾਇਆਮੇਹਸਗਲਜਗੁ	੧੧੧
੫	ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨ	੧੦੨	੩ ਨਿਦੁਲੀਕਰਮਕੁਊ	੧੧੧
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਰਾ)				
੧	ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਰਹ	੧੦੨	੪ ਆਖਣਾਭੁਨਣਾਨਾਮੁ	੧੧੨
(ਅਗਲਾ ਪਾਠ)				
੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਰਾ)				
੧	ਨਾਇਤੇਰੈਤਰਣਨਾਇਪਤਿ	੧੦੮	੫ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਅੰਤਰੀ	੧੧੨
੨	ਤੇਰਨਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨ	੧੦੮	੬ ਇਕਿਪੁਰਿਬਖਸਿਲ	੧੧੨
੩	ਜੈਕਰਣਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮੇਉ	੧੦੮	੧ ਪਵਿਪ੍ਰਸਤਕਸਾਧਿਅ	੧੧੩
੪	ਜਾਕੈਭੁਪੁਨਾਹੀਜਾਤਿਨਾਹੀ	੧੦੮	ਸਲੋਕਦਰਾਤਿਦੁਪੀਕਾ)	
੫	ਤਾਕਕਹਿਆਦਰਿਪਰਦਾਣ	੧੦੮	੧ ਉਤੰਗੀਪੈਛਹੀਗਹਿਰੀ	੧੧੩
੬	ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੁਗਿਆਨਿਮਨ	੧੦੮	੨ ਜਿਤੁਦਰਿਲਖਮਹਿਮਦ	੧੧੪

੩ ਬਾਇਆਰਸਿਆਬਖਾਕ — ੧੧੮

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

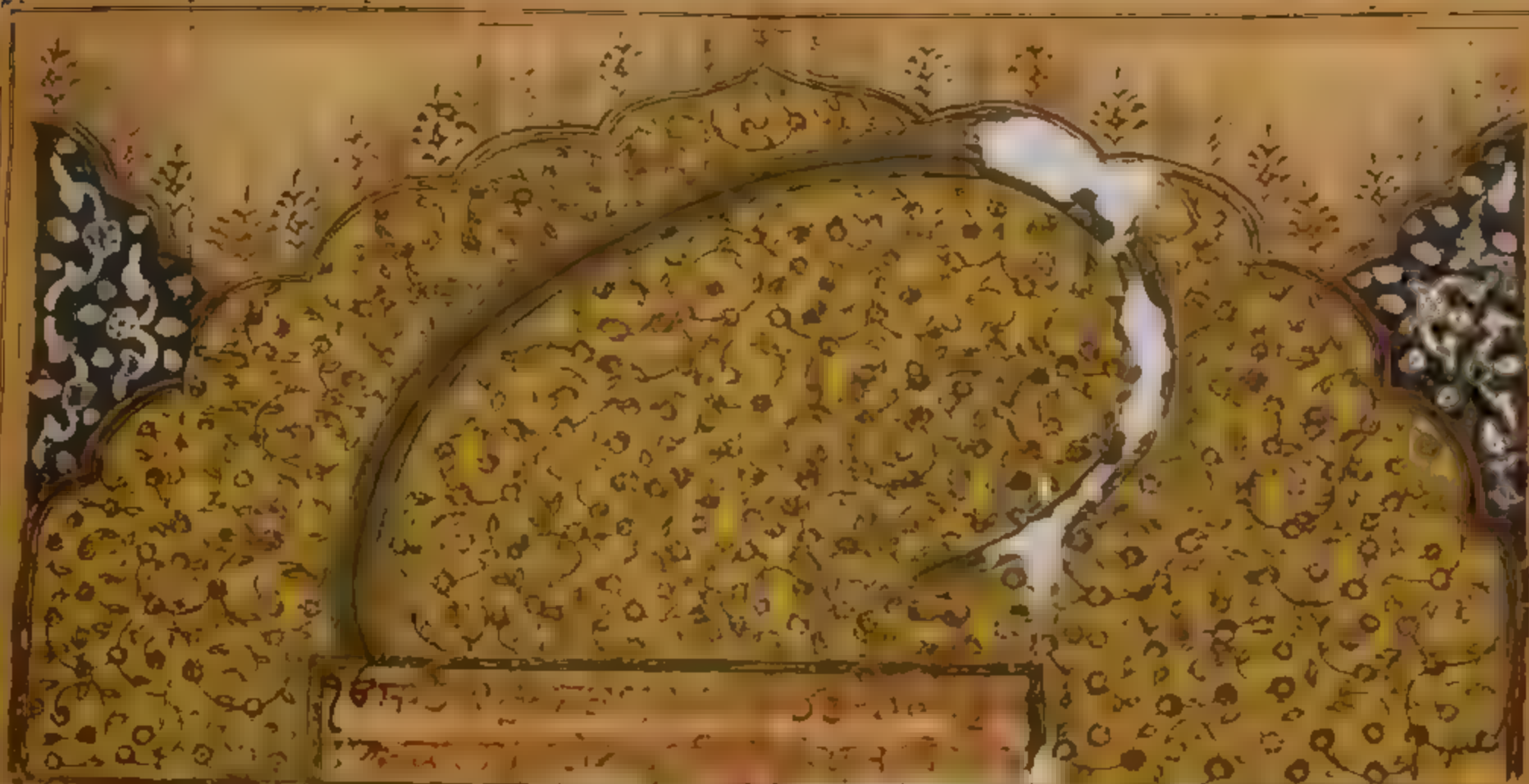
ਰਾਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾ॥

੧ ਅਸਨੁਸਾਧਿਨਿਰਾਲਮੁਰ — ੧੧੫

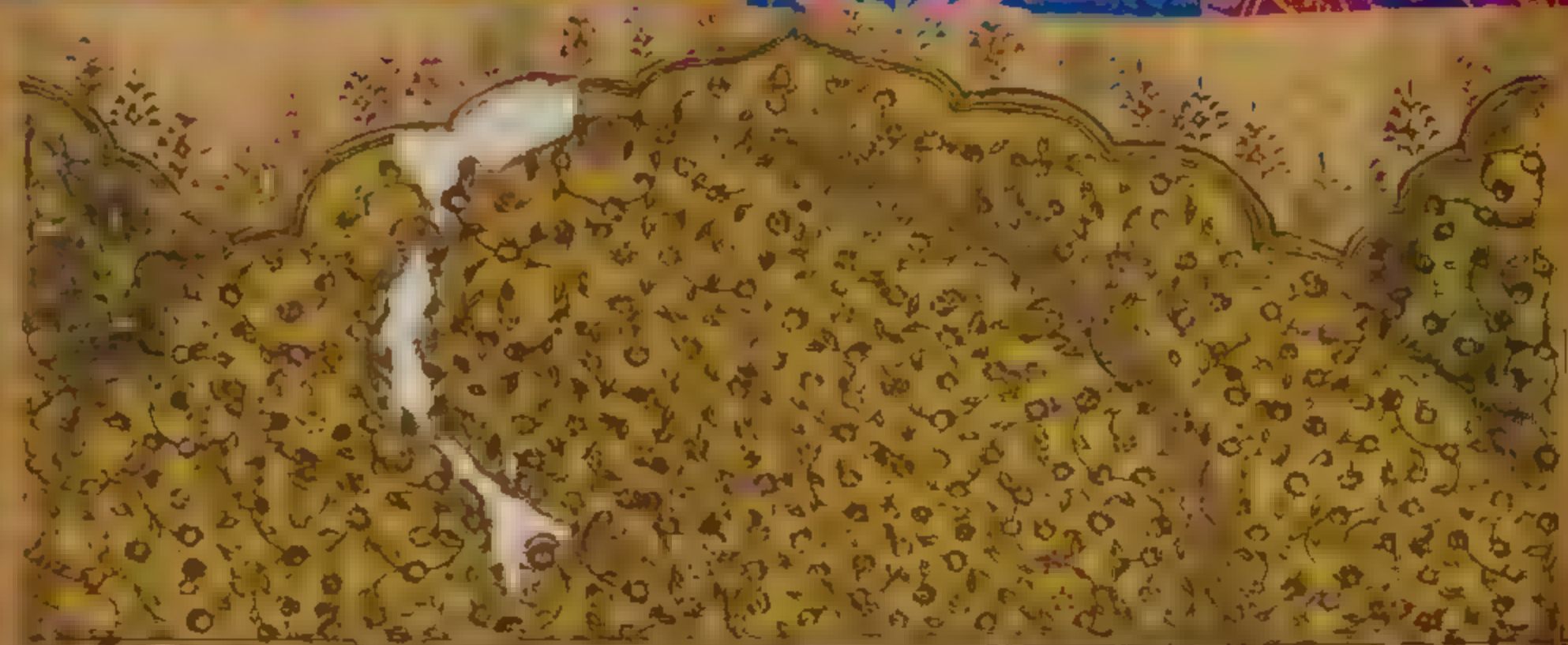

ਜਪਾਨੁ ਅਦਿਨੁ ਚੁਕਾਇ ਸਚੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਚੁ ਰਾਖਿ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ॥ ਸਚੇ ਸਚੇ ਨਹੈ ਦੁਖੁ ॥
 ਚੀਲੈ ॥ ਰਾਗੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਦੇਖਿ ਲਾਇ ਰਹਾ ॥ ਲਿਖਿ ਤਗਾਭੁ ਖਿਅ ਭਖਨ ਉਤਰੀ ॥ ਜੇ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥
 ਸਚੇ ਸਚੇ ॥ ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਦੇਖਿ ਲਾਇ ਰਹਾ ॥ ਲਿਖਿ ਤਗਾਭੁ ਖਿਅ ਭਖਨ ਉਤਰੀ ॥ ਜੇ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥
 ਕੁਮਿਰੁ ਜਾਈ ॥ ॥ ਤਨੁ ਨ ਕਹਿ ਲਿਖਿ ਸਾ ਲਿਖਿ ॥ ॥ ਚੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਅਕਾਰੁ ਚੁਕਮੀ ਨ ਕਹਿ ਅੰਝਾਈ ॥
 ਚੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਅੰਝਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਮਿਲੈ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਚੁਕਮੀ ਉਤਰੀ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
 ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
 ਮਾਧੋ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
 ਜਾਏ ਗੋਸਾਣਾ ॥ ਗਾਏ ਕੋ ਗੁਣ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
 ਕਰੇ ਤੁਖੇ ॥ ਗਾਏ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
 ਨਕਸ਼ੀ ਨ ਅਵੈ ਤੋਟਾ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
 ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
 ਅਭੁ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥
 ਬਾਗੁ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਚੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੧

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਕਰਮੀਅਦੈਕਪਤਨਵਗੀਮੇਖਵਾਅਹਾਨਾਨਕਏਦੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਅਗਾ॥੪॥ਬਖਿਅਨ
 ਜਾਇਕੀਤਨੋਹੋਇਆਆਪੇਆ॥ਪਨਿਰੰਜਨਸੇਇਆਜਿਨਸੇਦਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨਾਨਕਗਾ॥੫॥
 ਐਹਾਣੀਨਿਪਾਨਾਗਾਏਐਸੁਣੀਏ॥ਨਾਨਰਖਾ॥ਭਾਉ॥ਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਘਰਲੇਜਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਵੇਹੁਗੁਰਮੁਖੀਏਹੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬੰਸੀ॥ਗਾਜੇਰ
 ਉਜਣਅੰਨੀਕੀਰਣਕਥਿਨੁਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਥੇ॥ਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਭੁਨਜੀਆਕਾ॥ਦੁਇਜਿਥੇਦਿ
 ਸਰਿਨਜਾਈ॥ਪਾਤੀਰਥਿਨਦਜੇਤਿਸੁਭਦਾਦਿ॥ਦੁਰਾਣੇਕਿਨਾਇਕਗੀ॥ਜੇਤੀਸਿਰ॥ਉਪਾਏਦੇਖਾਦਿ
 ਟੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੇਲਈ॥ਅਤਿਦਿਚਿਰਤਨਜਦਾਹਰਮਾ॥ਇਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਖਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕ
 ਦੇਹਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਭੁਨਜੀਆਕਾ॥ਇਕਦਾਤਸੇਮੈਦਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬॥ਜੇਜੁਰ॥ਭਰੇਆਰਜੋਹੋ॥ਦਸੁਣੀ
 ਹੋਇ॥ਨਦਾਖੰਡਾਦਿਚਜਾਣੀਐ॥ਨਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾਨਉਰਖਾਇਏ॥ਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗੀ॥ਇ॥
 ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਅਦੀਤਦਤਨਪੁਛੈਕੋਇ॥ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰੀਦੋ॥ਦੋਸੁਧਗਾਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿ
 ਗੁਣਕਰੇਗੁਣਦੰਤਿਆਗੁਣਦੋ॥ਤੇਹੋਕੋਇਨਸੁਝਈ॥ਜਿਤਿਸੁਗੁਣਕਾਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰ
 ਸੁਰਿਨਬਾ॥ਸੁਣਿਐਪਰਤਿਧਦਲਅਕਾਸਾ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੇਅਪਤਾ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾ॥ਸੁ॥
 ਨਾ॥ਭੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇਦਾ॥ਸੁਣਿਐ
 ਮੁਖਿ॥ਲਾਹਣਮੰਦਾ॥ਸੁਣਿਐਜੇਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦਾ॥ਸੁਣਿਐ॥ਸਾਸਤਸਿਮਿਭਿਦੇਦਾ॥ਨਾਨਭੁਗਤਾ
 ਸਦਾਦਿਗਾ॥ਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐ॥ਕਿਭੁਗੀਅੰਨੁ॥ਸੁਣਿਐਸੇਸਦਾ॥ਨਿਭਕਾਇ

੧ ਟੁਬਾਣਿਆ ਅਖਰਾਸਿ ਸਿੰਜੇ ਗੁਣਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨੇ ਏਹ ਲਿਖੇ ਤਿਸ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਵ ਛੁਰਮ ਏਰਿ
 ੨ ਵਡਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤ ਕੀਤਾ ਤੇਤ ਨਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋਥਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਈ ਚਾ
 ੩ ਗਾਵਹਿ ਅਨਜਾਵਾਏ ਕਵਹਾ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ਸਾਈਭਲੀਕਾਗਾ ॥ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੧੬
 ੪ ॥ ਭਗੀਐ ਹਥ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ॥ ਪਾਣਿ ਪੈਰੇ ਉਤਰ ਸੁਖੇਹਾ ॥ ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੇ ਹੋਇ ॥ ਦੇਸਾ ਬੁਣ ਲਈ
 ੫ ਐਉਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਗੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪ ਕੈ ਸੀਗਾ ॥ ਉਹੁ ਪੈਰਾਵੈ ਕੈ ਸੀਗਾ ॥ ਪੁਨਿ ਪਾਪੀਆ ਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ
 ੬ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹਾ ॥ ਅਪੇ ਬੀਜਿ ਅਪੇ ਹੀ ਖਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਕਮੀ ਅਵਹੁ ਜਾਹਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤੀ
 ੭ ਰਬੁਤ ਪੁਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨਾ ॥ ਜੇਕੋ ਪਦੈ ਤਿਲਕਾ ਮਨਾ ॥ ਸੁਣਿਅ ਮਨਿ ਅਮਨਿ ਕੀਤਾ ॥ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ੮ ਗਤਿ ਤੀਰਥ ਮਾਲਿਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਅਸ
 ੯ ਤਿਆ ਬਿਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ ਸਤਿਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁਦੇ ਲਾਵ ਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ
 ੧੦ ਬਿਤਕ ਕਵਣੁ ਵਹਾ ॥ ਕਵਣਿ ਸਿਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ॥ ਕਾਗਾ ਦੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਤੀ ਜਿਹੋ
 ੧੧ ਦੈਲੇ ਖੁਪਾਣਾ ॥ ਦਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ॥ ਜਿਲਿਖਿ ਨਿਲੇਖੁ ਕਾਣਾ ॥ ਬਿਤਿ ਦਾਰੁ ਨ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ
 ੧੨ ਤਿਮਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾਕਰਤਾ ਸਿਰੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ॥ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਕਿਵ ਕਰਿਅ ਖਾਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿ
 ੧੩ ਉਦਰ ਨੀਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋਆਖੈ ॥ ਇਕ ਦੂਇਕ ਸਿਆਣਾ ॥ ਦਰਾਸ ਤਿਯੁ ਦਰੀ
 ੧੪ ਜਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਕੋਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਅਗੈ ਗਇਅ ਨ ਸੋਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਪਾਤਲਾ ਪਾਤਲ ਲਖ
 ੧੫ ਆਗਾਸਾ ਅਗਾਸਾ ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿਖ ਕੇਟੇ ॥ ਦਕਹ ਨਿਇਕਵਾਤਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮਠਾਹ ਰਖਹ ਨਿਕਤੇ ਬਾ
 ੧੬ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਧਾਤਾ ॥ ਲੇਖੋ ਹੋਇ ਤਲਿਖੀ ਐਲੇਖੈ ॥ ਹੋਇ ਦਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਅਖੀਐ ਅਪੇ ਜਾਣੈ
 ੧੭ ਆਪੁ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਲਾਹਿਏ ਤੀਸੁ ਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਨਦੀ ਅਤੈ ਵਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣਿ ॥ ਸ
 ੧੮ ਹਿਮ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ॥ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ ਕੀਤੀ ਤੁਲਿਨ ਹੋਵਨੀ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਮਨ ਹੁਨ ਵੀਸਰ
 ੧੯ ਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣ ਨ ਅੰਤਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਦੇਖਣ ਸੁਣਨ ਨ ਅੰ
 ੨੦ ਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ॥ ਆਕਾਗਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਵਾਗਾ ॥ ਅੰਤ ਕਾਗਣਿ
 ੨੧ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਤਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤ ਹੋਇ ॥
 ੨੨ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚਾਖਾਉ ॥ ਉਚੈ ਉਪਰਿ ਉਚਾਨਾਉ ॥ ਏਕੁ ਰੂਪੁ ਚੋਰੈ ਦੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਉਚੈ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋ
 ੨੩ ਇ ॥ ਜੇਕੁ ਅਪਿ ਜਾਣੈ ॥ ਅਪਿ ਅਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਤ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਅ
 ੨੪ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧਾ ਮਪਾਗਾ ॥ ਕੇਤਿ ਆਗਣਤ ਨ ਹੀ ਵੀਚਾਗਾ ॥ ਕੇ
 ੨੫ ਤੇਖਿ ਪਿਤੁ ਹੋਵੈ ਕਾਗਾ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿ ਆਦੁ ਖਭੁਖ ਸਦਾ ਮਗ

ਏਹਿਉਦਤਿਤੇਗੀਦਤਗਾਬੰਦਖਲਸੀਭੁਣੈਰੋਇਹੋਰਸਾਖਨਸਕੈਕੋਇਜੇਕੋਖਾਇਕਾਭੁ ੧
 ਕਣਿਪਾਇਉਉਥੇਏਜੋਤੀਸਾਮੁਹਿਖਾਇਆਪੇਜਾਏਆਪੇਦੇਇਆਸਾਹਿਸਿਭਿਕੈਣੀਕੋਇ ੨
 ਅਜਿਸਨੇਬਖਸੇਸਿਭਤਿਸਾਈਹਾਨੇਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪੇਤਿਸਾਹੀਰਖਾਅਮੁਲਗੁਣਸੀਮੁਲਕ ੩
 ਧਰਮਮਿਲਦੁਪਾਹੀਏਅਮੁਲਭੋਤਗਾਅਮੁਲਅਦਰਿਅਮੁਲਲੇਜਾਹਾਅਮੁਲਭੁਣਇਅ ੪
 ਸੁਲਸਿਖਾਹਿਅਮੁਲਭੁਣਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਣਾਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਣਾਅਮੁਲੁਬਖਸੀ ੫
 ਸੰਤਸੁਲੁਗੀਸਾਣਾਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫਰਮਾਣਾਅਮੁਲੁਅਖਿਅਮੁਲੁਜਾਇਆਅ ੬
 ਖਿਅਖਿਰੋਇਦਿਲਾਇਆਸੁਖਹਿਦੇਵਪਾਠਪੁਰਾਣਾਅਖਿਪਰੇਕਰਹਿਦਿਖਿਅਣਾਅਖ ੭
 ਹਿਥਰਮੇਅਖਹਿਇਦਾਅਖਹਿਗੋਪੀਤੋਗੋਦਿਦਾਅਖਹਿਈਸਰਮਾਖਹਿਸਿਧਾਨਿਖਾਹਿ ੮
 ਕੋਕੀਰੇਬਧਾਅਖਹਿਦਾਨਦਾਅਖਹਿਦੇਵਾਅਖਹਿਸੁਰਿਨਰਮੁਲਿਜਨਸੇਵਾਕੋਤੇਅਖਹਿਅ ੯
 ਖਣਿਪਾਹਿਕੋਤੇਕਹਿਕਹਿਇਠਉਠਿਜਾਹਾਏਤੇਕੀਤੋਹੋਰਿਕਹੇਹਾਤੋਅਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇ ੧੦
 ਇਥੋਦਰੁਭੁਏਤੇਦਰੁਹੋਇਆਨਕਜਾਣੈਸਾਚਸੋਇਆਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਦਿਹਾਭੁਤਲਿਖੀਐਸਿ ੧੧
 ਰਿਗਦੀਗਾਭੁਭੁਨਫੀਸੇਦਰੁਕੇਹਾਸੇਪਰੁਕੇਹਾਜਿਭੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇਧਵਜੇਨਦਅਨੇਕ ੧੨
 ਅਸੀਖਕਿਤੇਦੁਦਣਹਾਗੇਕੋਤੇਗਾਪਗੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੋਤੇਗਾਦਣਹਾਗਾਵਹਿਤੁਹੋਪਉਣ ੧੩
 ਪਾਈਬੈਸਤਰੁਗਏਗਾਭੁਧਰਮੁਦੁਆਗੇਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਉਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿ ੧੪
 ਸੁਦੀਚਰੇਗਾਗਾਵਹਿਈਸਰਬਰਮਾਵੇਦੀਸੋਹਨਿਜਦਸਦਹੇਗਾਗਾਵਹਿਇਦਇਦਾਸਟਿਬੈਠੇ ੧੫
 ਦਤਿਅਦਰਿਨਾਲੇਗਾਗਾਵਹਿਸਿਧਸੰਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਦਿਚਰੇਗਾਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀ ੧੬
 ਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਦੀਰਕਾਰੇਗਾਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜਗੁਗੁਦੇਦਾਨਲੇਗਾਗਾਵਹਿਐ ੧੭
 ਚੰਡੀਅਮਨੁਪੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇਗਾਗਾਵਨਿਰਭਨਉਧਾਏਗੇਅਰਸਾਤਿਤੀਰਬਨਾਲੇ ੧੮
 ਗਾਵਹਿਜੇਧਾਹਿਬਲਗੁਰਗਾਵਹਿਖਾਣਿਚਰੇਗਾਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਤਰਲਦਰਭੁਤਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਗੇ ੧੯
 ਸੋਈਤੁਧੁਰੇਗਾਗਾਵਹਿਜੇਤੁਧੁਰਦਨਿਰਤੇਤੇਰੇਗਤਰਸਾਲੇਹੋਰਿਕੇਰਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਅੰਦ ੨੦
 ਨਿਨਾਨਕਕਿਆਵੀਚਰੇਗਾਸੋਈਸੋਈਸਦਸਚੁਸਹਿਬੁਸਾਚਸਾਚੀਨਾਈਹੈਕੁਹਿਚੇਸੀਜਾਇ ੨੧
 ਨਜਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈਗਾਰੀਰੀਰੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਅਜਿਨਿਉਧਾਈ ੨੨
 ਕਰਿਕਰਿਦੇਸੀਕੀਤਾਅਪਣਾਨਿਦਤਿਸਦੀਦਰਿਅਈਜੇਤਿਸੁਭਏਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਿ ੨੩
 ਗਣੇਸਾਈਸੋਪਤਿਸਾਹਿਪਤਿਸਾਹਿਬਨਾਨਕਰਹੇਦੁਰਲਾਈ ੨੪ ੨੫ ੨੬ ੨੭ ੨੮ ੨੯ ੩੦ ੩੧ ੩੨ ੩੩ ੩੪ ੩੫ ੩੬ ੩੭ ੩੮ ੩੯ ੪੦ ੪੧ ੪੨ ੪੩ ੪੪ ੪੫ ੪੬ ੪੭ ੪੮ ੪੯ ੫੦ ੫੧ ੫੨ ੫੩ ੫੪ ੫੫ ੫੬ ੫੭ ੫੮ ੫੯ ੬੦ ੬੧ ੬੨ ੬੩ ੬੪ ੬੫ ੬੬ ੬੭ ੬੮ ੬੯ ੭੦ ੭੧ ੭੨ ੭੩ ੭੪ ੭੫ ੭੬ ੭੭ ੭੮ ੭੯ ੮੦ ੮੧ ੮੨ ੮੩ ੮੪ ੮੫ ੮੬ ੮੭ ੮੮ ੮੯ ੯੦ ੯੧ ੯੨ ੯੩ ੯੪ ੯੫ ੯੬ ੯੭ ੯੮ ੯੯ ੧੦੦

੧ ਈਪੀਥੀ ਸਗਲ ਸਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਭਗੁ ਜੀਤਾ ਅਵੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਅਵੇ ਸੁਆ ਅਵਿ ਮਨਿ ਲੁਅਨਾਇ
੨ ਅੰਕੁਤਿ ਚੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਦੇਸੁ ੨੭ ਚੁਗੁ ਤਿਗਿਅਨੁ ਦਇਅ ਭੰਗੁ ਗਣਿ ਖੁਇ ਖੁਇ ਦਾਜ ਰਿਸ
੩ ਦਾਅਪਿਨਾ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਕੀ ਰਿਸਿ ਸਿਪਿਅਦੁ ਸਦਾ ਸੀਜੇ ਗੁਦਿ ਜੇਗੁ ਦੁਇਕ ਚਚਲਿ ਦਹਿਲੇ
੪ ਖੇਅਦ ਰਿਭਾਗਾਅ ਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਅਵੇ ਸੁਆ ਅਵਿਅਨੀ ਲੁਅਨੁ ਦਇਅਨੁ ਹਤਿ ਚੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਦੇਸੁ ੨੮
੫ ਏਕਾ ਮਾਈ ਚੁਗੁ ਤਿਦਿਅਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਦਾਣਾ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਰੰਗੁ ਗੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾ
੬ ਟਾਕਿਦ ਰਿਭੁ ਭਵੈ ਤਿਦੈ ਚਲਵੈ ਜਿਦਰੇ ਦੈ ਟੁਮਾ ਟੁਮਾ ਉਦੈ ਖੇਉ ਨਦਰਿਨਾ ਅਵੈ ਬਹੁ ਏਉਂਤਿ
੭ ਭਾਣਾਅ ਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਅਵੇ ਸੁਆ ਅਵਿਅਨੀ ਲੁਅਨੁ ਦਇਅਨੁ ਹਤਿ ਚੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਦੇਸੁ ੨੯ ਅਮਾਸੀ
੮ ਟੁਲੇਇ ਲੇਇ ਰੰਗੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਅ ਸੁਏ ਕਾਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਿਰਜਣ ਚੁਗੁ ਨਤਕ ਸਚੇ ਕੀਸਿ
੯ ਚੀਕਾਗਾਅ ਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਅਵੇ ਸੁਆ ਅਵਿਅਨੀ ਲੁਅਨੁ ਦਇਅਨੁ ਹਤਿ ਚੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਦੇਸੁ ੩੦ ਇਕੋ ਟੁ
੧੦ ਜੀਕੋ ਲਖਹੋ ਰਿਲਖਹੋ ਦਹਿਲਖ ਦੀਸਾ ਲਖੁ ਲਖਹੋ ਪ੍ਰਾਅਖੀ ਅਹਿਏ ਕੁਨਾ ਮੁਜਕੇ ਦੀਸਾ ਏਰੁ ਰਿਪਿਤਿ
੧੧ ਪਦਤੀਅ ਚਤ੍ਰੀਐਂ ਰੁਇ ਇਕੀ ਸਾਸੁ ਟਿੰਗਲਾ ਅਸਾ ਸਕੀ ਕੀਟਾਅ ਈਰੀ ਸਾਨਕੁਨ ਦਰੀਪਾਈ
੧੨ ਐਕੁ ਤੀਕੁ ਤੈ ਨੀਸਾ ੩੧ ਅਪਣਿ ਜੇਰੁ ਚਪੈ ਨਜੇਗੁ ਜੇਰੁ ਮੰਗਣਿ ਦੇਵਿਨ ਜੇਗੁ ਜੇਰੁ ਜੀਵਣਿ ਖੀ
੧੩ ਗਣਿਨ ਜੇਗੁ ਜੇਰੁ ਨਗਜਿਮਾਲਿ ਮਨਿਸੇਗੁ ਜੇਰੁ ਨਸੁਰਤੀ ਗਿਅਨੀ ਦੀਚਰੀ ਜੇਰੁ ਨਚੁਗਤੀ ਟੁਟੈ ਨੀਸਾਹੁ
੧੪ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੇਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੇਇਅਨਾਨ ਕਉਤ ਮੁਨੀ ਚੁਨਕੇਇ ੩੨ ਗਤੀ ਰੁਤੀ ਬਿਤੀਕੁ ਗਾਪਦ ਟਪਣੀਅ
੧੫ ਗਨੀਪਾਤਲਾ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਪਰਤੀਥ ਪਿਰਖੀ ਪਰਮਸਾ ਲਾਤਿ ਸੁਦਿਚਿ ਜੀ ਅਚੁਗੁ ਤਿਕੋਰੰਗਾ ਤਿਨਕੇ
੧੬ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਚੋਇ ਦੀਚਾਗੁ ਸਚਾਅ ਪਿਸਚਾ ਦਰਬਾਗੁ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਦਾ
੧੭ ਏਨਾ ਵਰੀ ਕਰਮ ਪਦੈ ਨੀਸਾ ਟੁਕਾ ਚਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇਅਨਾਨ ਕਗਇਅ ਜਪੈ ਜਾਇ ੩੩ ਅਪਰੰਖੀ
੧੮ ਭਵਾਏ ਰੋਧਰੁ ਆਗਿਅਨਾ ਖੰਡਕਾਅ ਪਦੁਕਰਮਾ ਕਿਤੇ ਪਦਣ ਪਾਟੀ ਦੈ ਸੰਤਰਕੇ ਤੇ ਕੇਨ ਮਹਿਨਾ ਕਿਤੇ ਬਰਮੇ
੧੯ ਖਾਤੁ ਤਿਥੀ ਅਹਿਰੁ ਪਰੰਗ ਕੇ ਦੇਸਾ ਕੇਤੀਅ ਕਰਮ ਭੁਮੀ ਮੇਰਕੇ ਤੇ ਕੇਤੋ ਖੁਓਪ ਦੇਸਾ ਕੇਤੋ ਇਦਚੰਦਰੁ
੨੦ ਕੇਤੋ ਕੇਤੋ ਮੰਗਲ ਦੇਸਾ ਕੇਤੋ ਸਿਧ ਬੁਧਨਾ ਕੇਤੋ ਕੇਤੋ ਦੇਵੀ ਦੇਸਾ ਕੇਤੋ ਦੇਵ ਦਾਨਦ ਮੁਨੀ ਕੇਤੋ ਕੇਤੋ ਗੁਨ ਸਮੁੰ
੨੧ ਦੇਅ ਕੇਤੀਅ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਅ ਖਾਣੀ ਕੇਤੋ ਪਾਤਨ ਰਿੰਦਾ ਕੇਤੀਅ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੋ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁਨ ਅੰਤੁਨ
੨੨ ਪਾਗਿਅਨਾ ਖੰਡਕਾਅ ਪਦੁਕਰਮਾ ਕਿਤੇ ਪਦਣ ਪਾਟੀ ਦੈ ਸੰਤਰਕੇ ਤੇ ਕੇਨ ਮਹਿਨਾ ਕਿਤੇ ਬਰਮੇ
੨੩ ਤਿਥੈ ਪਾਤੁ ਤਿਥੀ ਐਥਹੁ ਤੁਅਨੁ ਪਾਤਕੀ ਆਗਲਾ ਕਬੀਅਨ ਜਾਹਿ ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਟੁਤਾ
੨੪ ਇਸਤਿਥੈ ਪੰਥੀ ਐਥਹੁ ਰਿਅਤਿ ਨਿਬੁਧਿ ਅਤਿਥੈ ਪੰਥੀ ਐਥਹੁ ਸਿਧਕੀ ਸੁਧਿ ੩੪ ਕਰਮ ਪੰਥੀ
੨੫ ਖਾਣੀ ਜੇਰੁ ਤਿਥੈ ਰੋਗੁਨ ਦੇ ਸਿਰੋਗੁ ਤਿਥੈ ਜੇ ਪਸਾਨ ਲਹੁਗੁ ਤਿਨੁ ਮਹਿਨਾ ਪਰਹਿਸਤੁ ਗੁਰਗੁ ਭਿਥੈ

ਸੀਤੋਸੀਤਮਹਿਸਾਮਹਿਤਕੇਭੁਪਨਕਥੇਜਾਹਿਨਾਉਹਿਸਰਹਿਨਰਗੇਜਾਹਿਚਿਨਕੋਰਸੁਦਸੋਸ ੧
ਨਮਾਹਿਤਿਥੈਭੁਗਤਦਸਹਿਕੇਲੋਅਕਰਹਿਅਨੰਦਸਚਮਨਿਸੋਇਸਾਚਿਖੰਡਿਸੈਨਿਰੰਗਗ ੨
ਕਰਿਕਥਿਦੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵੰਗੁੰਤਾਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤਮਤਿਸੋਸੋਮ ੩
ਯੋਅਸਕਾਗਾਜਿਦੰਚਿਦੁਕੁਮੁਤਿਦੈਤਿਦਕਾਗਾਏਖੇਦਿਗਸੈਕਰਿਧਿਭੰਗੁਪਾਨਕਕਿਥਨਕਕ ੪
ਨਿਸਾਗੁਤੁਪਾਜਤੁਪਯੰਗਾਈਰਜੁਸੁਨਿਅਗੁਪਾਨਕਗਣਿਖਤਿਦੇਦੁਪਥਿਅਗੁਭਉਖਲਾਅਗਨਿ ੫
ਭਪਤਾਇਭੰਡਭਉਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਤੁਧਾਇਅਮ੍ਰਿਤਐਸਬੰਦਸਚੀਟਕਸਲਾਤਿਨਕੁਓਨਦਰਿਕਰ ੬
ਖੁਓਨਕਾਗਾਨਕਨਦਹੀਨਦਕਿਨਿਹੀਲਾਤੁਧਾਇਅਮ੍ਰਿਤਸਲੋਕਾਭੰਡਮਦੇਨਗੁਪਾਣੀਪਤਾਮ ੭
ਰੰਧਰਤਿਮੁਹਤੁਧਿਦਸੁਕਾਰਿਦੁਭਿਦਾਈਦਯੋਐਲੈਸਗਲਜਗਤਾਚੀਗਾਮਾਣੀਅਬੁਰਿ ੮
ਸੀਈਯੋਵਚੈਧਰਮੁਹਤੁਰਿਯਕਰਮੀਅਧੋਆਪਈਕੋਨੇਵੈਕੇਦੁਗਿਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਅਇਅਗ ੯
ਇਸਸਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੋਕੇਤੀਫੁਟੀਨੇਲਿਯਾਗਦੁਪਾਣੀਅਗਦੁਪਾਣੀਅਗ ੧੦
ਤੁਧੀਕਿਨਾਨਕਜਿਉਧਾਇਭੰਡਮਦੇਨਗੁਪਾਣੀਅਗਦੁਪਾਣੀਅਗਦੁਪਾਣੀਅਗਦੁਪਾਣੀਅਗ ੧੧
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੧੨
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੧੩
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੧੪
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੧੫
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੧੬
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੧੭
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੧੮
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੧੯
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੦
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੧
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੨
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੩
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੪
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੫
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੬
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੭
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੮
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੨੯
ਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇਨਾਨਕਤਿਧਾਇ ੩੦

੧ ਲੁਧਾਨਾ ਸਿਰੀਸੇ ਤੇ ਜਾਇ ਹਿਸੇਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣ ਸੰਦਰੀ ਅਖਿਦਖਾਣੈ ਅਜਿਨਿ ਹਰਿਸੇਦਿ ਅਰ
੨ ਨਸੁਖਪਾਇਆ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਹਰਿਨਾ ਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੁਆ ਮੇਕਰਤ ਤੇ ਗਕੀ ਅਸਰੁ ਹੋਇ ਭੁਭੁਖਿਨ
੩ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਕਰਿਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਅ
੪ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਦਰੈ ਭਈ ਲੇਨਿ ਦਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਧਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਪੰਕਜੁ
੫ ਮੇਰੀ ਪੁਰੁਸ ਹੀਰਾ ਲੈ ਹਮ ਦੇਖਤ ਹਰੁ ਥੀ ਅਲੇ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਏ ਕੁਨ ਚੇਤ ਸਿਮਰੁ ਮਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਰੇ ਗੁਣ
੬ ਗਲਿਅ ਮੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਉਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖ ਮੁਗਧ ਜਨ ਮੁਕੁਇਆ ਪ੍ਰਵਤ ਨਾਨਕ
੭ ਤਿਨਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਹੀ ਫੀਸਹਿ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੧ ॥ ਭਈ ਪਰਪ
੮ ਤਿਮੁ ਨੁਖ ਦੇਹੁ ਹੀਆ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀਇ ਹਤੇ ਹੀ ਬਹੀਆ ਅਵਰਿਕਾ ਜਤੇ ਕੈ ਕੈ ਤੇ ਨਕਾ ਮੀਮਿ
੯ ਲੁਧਾਨਾ ਸਿਰੀਸੇ ਤੇ ਜਾਇ ਹਿਸੇਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣ ਸੰਦਰੀ ਅਖਿਦਖਾਣੈ ਅਜਿਨਿ ਹਰਿਸੇਦਿ ਅਰ
੧੦ ਅਕੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਉਨਾ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਖ ਮੁਨਕ ਮਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿਗੁਣਿ ਅਗੁਕੁ
੧੧ ਨਾਨਕ ਹਮੀ ਚਕਰੀਆ ਬਰਣਿ ਪਰੇਕੀ ਗਾਥੁ ਸਰਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ (੧੧) (੧੨) (੧੩) (੧੪) (੧੫) (੧੬) (੧੭) (੧੮) (੧੯) (੨੦)
੧੨ ਜਾਮੁਨਾ ਸਿਰੀਸੇ ਤੇ ਜਾਇ ਹਿਸੇਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣ ਸੰਦਰੀ ਅਖਿਦਖਾਣੈ ਅਜਿਨਿ ਹਰਿਸੇਦਿ ਅਰ
੧੩ ਗੁਰਗੁਣੀ ਫੀਪਕੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੇਰਿਲਾਖਾ ਜੈ ਪੁਰਿਕੀ ਰਤਿ ਮਾਸੀ ਐਕਰ ਤੇ ਕਾਹੇ
੧੪ ਬੀਚੇਗਾ ਤਿਤੁ ਪਰਿਗਟੁ ਹੋਸੇ ਹਿਲਾਸਿ ਦਰੁ ਸਿਰਜਣ ਹੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਗਾ ਦੁਸੇਰੇ ਸੇਰੇ ਰਿਭੁਕਿ ਚੇ
੧੫ ਹਿਲਾਖਾ ਉਦੈ ਹੀ ਜਿਤੁ ਸੇਰਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਉਨਾ ਜਿਤੁ ਤਿਤੀ ਅਤ੍ਰੇ ਸਮਾਈ ਅਮੀਏ
੧੬ ਵਣਹਾਰਾ ਤੇਰੇ ਵਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਦੈ ਬਿਸੁਦਾ ਤੈ ਕਵਣ ਸੁਮੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਬਤਿ ਸਿਬਾ ਲਿਖਿਅ ਮੀਠਿਕ
੧੭ ਹਿਮਾਦੇ ਹੁਤੇ ਲਾਹ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀ ਸੋਨੀਆ ਜਿਉਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਐਲਾ ॥ ੩ ॥ ਪਿਰਿ ਪੁਰਿਏ ਜੇ
੧੮ ਪਾਉਚ ਅਵਤੈ ਤਿਤੁ ਪਦੈ ਨਿਸਿਦਣ ਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸੇਦਿ ਹਾਵੈ ਨਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥
੧੯ ਸਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੧ ॥ ੧ ॥ ਛਿਆ ਪਰਛਿਆ ਮੁਗੁ ਰਛਿ ਅਉਪਦੇ ਸਾ ਗੁਰਗੁਣੈ ਕੋ ਦੇਸ ਅਨੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾ
੨੦ ਬਾਜੇ ਪੁਰਿਕਰੇ ਕੀ ਰਤਿ ਹੋਇ ਸੇ ਪੁਰਗਾ ਖਦਤਾ ਈਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਉਨਾ ਕਿਸੁ ਏਚ ਸਿਆਪੁ ਅਨੀਆਪ
੨੧ ਹਰਬਿਤੀ ਫੀਪਕੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੇਰਿਲਾਖਾ ਜੈ ਪੁਰਿਕੀ ਰਤਿ ਮਾਸੀ ਐਕਰ ਤੇ ਕਾਹੇ
੨੨ ਨਾਸੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੧ ॥ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਹੁਰਾਇ ਚੰਦੁ ਥੀ ਪ੍ਰਕਿਸ਼ਨੇ ਤੇ ਰਿਕਾ ਮੰਨੁ ਲਜਨ ਕੋ ਮੇਤੀ ਹਿਧੁਖ
੨੩ ਸਲਾਮੀ ਨਲੋ ਪਦਵ ਚਵੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਰਾਹਿਣੁ ਲੁਧਾਨਾ ਤੇ ਜੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਅੰਗਤੀ ਹੋਇ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਦਾਨੁ
੨੪ ਤੇਰੀ ਅਚਤੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨੰਤ ਰਾਸ ਬਦਵ ਜੀਤ ਰੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਉਨਾ ਸੇਰਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰੁ ਉਨਾ ਜਿਤੁ ਤਿਤੀ ਅਤ੍ਰੇ ਸਮਾਈ ਅਮੀਏ
੨੫ ਸਹਜ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕੋਇ ਹੀ ਹਰਿ ਸਪਦੇ ਬਿਸਲਿ ਨ ਏਕ ਪਦੈ ਗੀਅ ਬਿਨੁ ਸਹਿ ਬਤਕੀ ਸੁਇ ਵਚਨੀ

੧ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ ੧ ॥ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਸੈਸੁਛਿਐਸਲੇਣਾਖਟਰੁਸੀਪੁਖਿ
੨ ਬੋਲਲਾਐਰਣਨਵਕੀਏਯਛੁਤੀਹਮੰਨਿਤਭਾਉਏਕੁਜਕਉਨਦਰਿਕਥੇਇ॥੧॥ਬਾਬਹੋਰੁਖਛ
੩ ਖੁਸੀਖੁਆਗੁਜਿਤੁਖਧੋਤਰੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉਮਰਤਾਪੈਨਣਮਨੁ
੪ ਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਵਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਾਧਿਆਨੁ॥ਕਮਰਬੰਦਸੀਤੋਖਕਾਪ
੫ ਨੁਜੇਬਨੁਤੇਰਨਾਮੁ॥੨॥ਬਾਬਹੋਰੁਪੈਨਣੁਖੁਸੀਖੁਆਗੁਜਿਤੁਪੈਧੋਤਰੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲ
੬ ਹਿਦਿਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਏਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣਤੇਗੀਵਾਟਾਤਰਕਸਤੀਰਕਮੰਨੇਸੀਰ
੭ ਤੇਰਬੰਦਗੁਣਪਤਾ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਗੀਜਾਤਿ॥੩॥ਬਾਬਹੋਰੁਚੰਦ੍ਰ
੮ ਟਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁਜਿਤੁਚੰਦ੍ਰੀਐਤਰੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਮੰਦਰੇ
੯ ਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਗੀਪਰਵਾਹਾ॥ਕਮੁਸੇਈਤੁਪੁਭਵਸੀਰੋਹੁਆਖਣੁਬਹੁਰੁਖਾਪਾਰਾਨਾਨਕਸ
੧੦ ਚਾਪਾਰਿਸਾਹੁਪਾਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਹੁ॥੪॥ਬਾਬਹੋਰੁਸਉਟਾਖੁਸੀਖੁਆਗੁਜਿਤੁਸੁਤੈਤਰੁਪੀੜੀਐ
੧੧ ਮਨਮਹਿਚਲਹਿਦਿਕਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ ੧ ॥ ਫੁੰਗੁਕੀਕ
੧੨ ਇਅਰਤਨਕੀਲਲਿਤਾਮਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁਖਮਠਸਠਿਤੀਰਥਿਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਪਾਟਿਮਤਿ
੧੩ ਦਿਗਸਾਉਤੁਮਤੀਜਾਲਾਹਣਾਸਚਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਹੋਰਮਤਿਰੋਹੋਗਾਜੇਸਉਦੇਰਕਮ
੧੪ ਈਐਕੂਣੈਕੂਣਜੇਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁਨਾਉਸਦਾਏਅਪੁ
੧੫ ਟਾਹੋਦੈਸਿਪੁਸੁਮਾਹਾਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਪਦੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆਹਾ॥੨॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਬਚੀਪਤਾ
੧੬ ਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਭੰਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੋਨਾਮੇਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮਨੀ
੧੭ ਐਅਖੰਤੁਸਦਾਸਭੁਸੇਇ॥੩॥ਬੇਰੁਬੇਰੁਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸਰੁਸਿਆਣਾ
੧੮ ਉਠੀਚਲਿਅਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਦਿਸਾਰਿਐਵਰਿਗਇਅਕਿਅਹੋਇ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਗੁ
੧੯ ਗੁਪਤਿਸਾਰੀ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੰਤੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਸੁਗਿਜੇਲੇਨਹਿਦਰੁਕਾਮਣੀਨ
੨੦ ਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੁਗਿਨਾਬੇਨੀਨਤੁਲਹੁਨਾਪਾਈਐਪਿਰਦੁਗਿ॥੧॥ਮੇਰੁਕੁਰਪੁਰੈਤਖਤਿਅਰੋ
੨੧ ਲਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਦੁਅਤੇਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੇਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮ
੨੨ ਠਕਲਾਲਾਮੇਤੀਹੀਰਾਨਿਰਮਲੀਕੰਚਨਕੋਟਹੀਸਲਾ॥ਬਿਨੁਪਉਨੀਗਾੜੀਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿ
੨੩ ਅਨਨਿਹਾਲ॥੨॥ਗੁਰਪਉਨੀਬੇਨੀਗੁਰੁਗੁਰੁਤੁਲਹਾਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰਸਰੁਸਾਗਰੁਬੋਰੋਬੋਗੁਰਤਿਲੁ
੨੪ ਵਹੀਆਉ॥ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਉਜਲੀਸਤਸਰਨਵਣਜਾਉ॥੩॥ਪੁਰੋਪੁਰਾਮਾਖੀਐਪੁਰੈਤਖਤਿਨਿਵੈ
੨੫ ਪੁਰੈਥਾਨਿਸੁਹਵਣੈਪੁਰੈਆਸਾਨਿਰਾਸਾਨਾਨਕਪੁਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਪਦੈਗੁਣਤਾਸ॥੪॥੮॥ ਸੁ

ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਆਦਰੁਭੈਟੇਗਲਿਮਿਲਹਅੰਕਿਸਹੇਲੜੀਅਹਾਮਿਲਿਕੇ
 ਕਰਕਿਹਾਣੀਅਸੰਖਬਕੰਤਕੀਅਹਾਸਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿਗੁਣਅਭਿਗੁਣਸਭਿਅਸਾਹ ॥ ੧ ॥ ਕਰ
 ਤਸਭਕੋਤੇਕੋਜੋਰਿਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਗੀਐਜਤੁਤਕਿਅਹੋਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉਜਾਇਪੁਛਹੁਸੇਹਰ
 ਈਤੁਸੀਗਾਇਅਕਿਨੀਗੁਣਿਅਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗਾਗੀਅਮਿਠਬੋਲਣੀਪਿਰਗੀਸਲੂਤਮਿਲੈ
 ਜਾਗੁਕਾਸਬਦੁਸੁਣੀ ॥ ੨ ॥ ਕੇਤੀਅਤੇਗੀਕੁਦਰਤੀਕੇਦਰਤੇਗੀਦਾਤਿਕੇਤੇਤੇਗੀਅਜੰਤਸਿਠ
 ਭਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿਕੇਤੇਤੇਗੁਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦੁਮਿਲੈਸਦੁਉਪਜੈਸਚਮਹਿਸ
 ਚਿਸਮਾਇਸੁਰਤਿਹੋਏਪਤਿਉਗਏਗੁਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇਅਨਕਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਅਪੇਲਏਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਭਲੀਸਹੀਜਿਉਬਗੀਹਉਮੈਮੁਣੀਘਰ
 ਹਾਵੁਤੇਲਗੇਠਿਰਚਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਏਸਾਹਾਕਲਪਤਿਅਗੀਬਾਦਿਹੋਸਚਏਪਰਦਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ
 ਹੋਸਦੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇਭਉਬਿਨੁਨਿਰਭਉਕਿਉਥੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉਕੇਤ
 ਅਖਣੁਅਖੀਐਅਖਣਿਰੋਟਿਨਹੋਇਅੰਗਣਵਲੇਕੇਤਵੇਦਾਤਾਏਕੋਸੋਇਜਿਸਕੋਜੀਅਪਰ
 ਠਹੈਮਨਿਦਸਿਐਸੁਖੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਗੁਸੁਪਨਾਬਜੀਬਨਿਖਿਨਮਹਿਖੇਲੁਖਿਲਾਇਸੀਜੋਗੀਮਿਲਿ
 ਏਕਸੇਦਿਜੋਗੀਉਠਿਜਾਇਜੇਤਿਸੁਭਾਣਸੇਥੀਐਅਦਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁ
 ਏਸਾਹੀਐਸਦੁਦਖਰਸਦੁਰਸਿਜਿਨੀਸਦੁਦਣਿਜਿਅਗੁਰਪੁਰੇਸਾਬਸੇਅਨਕਦਸਤੁਪਛਾਣ
 ਸੀਸੰਦੁਸਉਦਾਜਿਸੁਪਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਧਾਤੁਮਿਲੈਠਨਿਪਤੁਕ
 ਉਸਿਠਤੀਸਿਠਤਿਸਮਾਇਲਾਲੁਗੁਲਾਲੁਗੁਰਬਰਾਸਚਰੰਗਚੜਾਇਸਦੁਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਅਹਰਿ
 ਜਪਿਏਕੋਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈਰੇਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁਸੰਤਸਭਾਗੁਪਾਈਐਮੁਕਤਿਪਦਾਰਭੁਧੇਣੁ ॥ ੧ ॥
 ਹਉਉਚਉਬਾਹੁਸੁਹਾਵਣਾਉਪਰਿਮਹਲਮੁਰਗਿਸਦੁਕਰਣੀਦੇਪਾਈਐਦਰੁਘਰੁਮਹਲੁਪਿਅਰਿ
 ਅਗੁਰਮੁਖਿਮਨਸਮਝਾਈਐਅਤਮੁਰਮੁਖੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਬਿਧਿਕਰਮਕਸਾਈਅਹਿਅਸਅੰਦੇ
 ਸਹੋਇਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਤਿਕੁਟੀਛੁਟਸੀਸਹਜਿਮਿਲਿਐਸੁਖੋਇਅਨਿਜਪਰਿਮਹਲੁਪਛਾਣੀਐ
 ਨਦਰਿਕਰੇਮਲੁਧੋਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲੁਨਉਤਰੈਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਘਰਦਾਸੁਏਕੋਸਬਦੁਦਿਚਾਗੀ
 ਐਅਦਰਤਿਅਗੈਅਸਾਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਖਾਈਐਹਉਸਦਜਲਿਹਰੈਜਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਰੀ
 ਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਿਗੁਜੀਵਣੁਦੋਹਾਗਣੀਮੁਠੀਦੁਜੈਭਾਇਕਲਰਕੋਗੀਕੰਧਜਿਉਅਹਿ
 ਨਿਸਿਕਿਰਿਛਹਿਪਾਇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਖੁਨਖੀਐਪਰਿਬਿਨੁਦੁਖਨਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਧੋਪਿਰਬਿਨੁ
 ਕਿਅਸੀਗਾਗਾਦਰਿਘਰਿਦੋਈਨਾਲਹੋਦਰਗਹਤੁਨੁਪੁਆਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉਅਪਿਸੁਜਾਣੁਨਭੁਲ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ਈਸਚਾਦਰਕਿਰਸਾਣਾਪਹਿਲਾਪਰਤੀਸਾਪਿਕੈਸਚੁਨਾਮੁਦੇਦਾਣਾਨਉਨਿਪਿਉਪਜੈਨਾਮੁਏਕਕ
੨ ਹਸਿਪਦੈਨੀਸਾਣਾ੨੨ਗੁਰਕਉਜਾਣਿਨਜਾਣਈਕਿਆਤਿਸੁਚਜੁਅਚਾਗਾਮੀਪੁਲੈਨਾਮੁਦਿਸਾ
੩ ਰਿਆਸਨਮੁਖਿਅੰਸੁਗੁਬਾਗਾਮਾਦਣੁਜਾਣਨਚੁਕਈਸਰਿਜਨਮੈਰੋਇਸੁਆਗਾਕਉਦੇਨਮੇ
੪ ਲਿਅਣਾਇਅਕੈਗੁਮੀਗਸੀਪੁਗਾਚੇਅਚੈਦਨਬਹੁਘਣਾਪਾਨਾਲਿਕਪੁਗਾਜੇਸਨਕੰਤਨਭੁਫੇ
੫ ਈਸਿਭਿਅਰੰਬਰਕੁਗਾ੪੦ਸਰਿਰਸਭੇਗਣਬਦਿਹਹਿਸਭਿਸੀਗਾਰਫਿਕਾਗਾਜਬਲਗੁਸਬਦਿ
੬ ਨਭੇਦੀਮੈਕਿਉਸੇਰੋਗੁਰਦੁਆਰੀਨਾਨਕਪੰਨੁਸੁਹਗਣਿਜਿਨਸਹਨਲਿਪਿਆਰੁਪਾ੧੩੯
੭ ਸਿਗੀਗੁਪਾਤਿਸਾਰੀ ੧ ॥ ਸੁਦੀਦੇਹਤੁਰਾਣਨਿਜਾਜੀਉਦਿਚਹੁਜਾਇਆਹਿਬਲੀ
੮ ਦੀਦਿਫੁਦੀਧੁਉਨਿਕਸਿਓਕਾਇਆਪਚੇਰੰਨੇਦੁਖਭਰੇਬਿਨਸੇਦੂਜੈਰਾਇਆ੧੦ਮੁਟੇਰਾਮਜਪੁਰਾ
੯ ਗੁਣਸਰੀਯਉਲੈਸਸਤਾਮੋਹਣੀਸਭਮੁਠੀਅਰੰਕਾਰਿ॥੧੦੪੭ਉਆਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਅਮ
੧੦ ਦੁਜੀਕਰੈਲਗਿਦੁਬਿਧਾਲਗੇਪਚਿਮੁਏਅੰਤਰਿਕਿਸੁਨਾਮਗਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਰੋਰਿਸੁਭਿ
੧੧ ਪੈਥੈਠਾਰਿ॥੨੦ਮੁਈਪਰੀਤਿਪਿਆਰਗਾਇਆਮੁਅਫੈਰਦੈਰੋਪੁਪਾਧਾਬਕਾਹਉਸੁਈਮ
੧੨ ਮਤਮਾਇਆਫੈਧਾਕਰਮਿਮਿਲੈਸਦੁਪਾਈਮੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਰੋਪੁ॥੩੦ਸਚੀਕਰੈਸਚੁ
੧੩ ਮਿਲੈਗੁਰਮਤਿਪਲੈਪਾਇਆਸੇਨਰੁਜੈਮੈਨਾਮਰੈਨਾਅਫੈਨਾਜਾਇਆਨਾਨਕਦਰਿਪਰਸਨਸੇਦਰਗੁਰੀ
੧੪ ਪੈਧਾਜਾਇਆ੪੦੧੪੦ ਸਿਗੀਗੁਪਾਤਿਸਾਰੀ ੧ ॥ ਤਨੁਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਭਉਯਮ
੧੫ ਨੁਮਾਇਆਮੋਰਿਮਨੁਗਾਅਉਗਣਠਿਰਲਾਗੁਕਏਕੁਰਿਦਜਾਏਤੁਗਾਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਾਉਸਿਯੋ
੧੬ ਦੁਬਿਧਾਰੈਬੇਪੁਗਾ੧੦ਅਨਰੇਸਬਦਿਤਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇਆਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੁਝਿਅਉਅਉ
੧੭ ਨਮੈਅਫੈਜਾਇਆ੧੦੪੭ਉਆਤਨੁਸੁਚਾਸੇਮਾਖੀਮੈਜਿਸੁਮਹਿਸਚੰਨਾਉਭਿਸਚਿਗਰੀਦੋਉ
੧੮ ਗੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਇਆਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਮੈਬਹੁਵਿਨਪਾਫੈਤਉ॥੨੦ਸਾਚੇਤੋਪਦਨਾਭੁ
੧੯ ਇਆਪਦਨੇਤੇਜਲੁਹੋਇਆਜਲਤੇਕਿਭੁਫਣਸਾਜਿਅਪਾਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੇਇਆਨਿਰਮਲੁਮੈ
੨੦ ਲਾਨਾਥੀਮੈਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇਆ੩੦ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੀਰੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਅਪੰਚ
੨੧ ਕੂਤਸਚਿਭੈਰੇਜੋਤਿਸਚੀਮਨਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਦੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਪਤਿਤਾਰਿ॥੪੦੧੫੫
੨੨ ਸਿਗੀਗੁਪਾਤਿਸਾਰੀ ੧ ॥ ਨਾਨਕਬੇਨੀਸਚਕੀਤਗੀਮੈਗੁਰਿਦੀਚਾਰਿਯਉਕਿਅਫਹਿ
੨੩ ਇਕਜਾਦਹੀਪੁਰਿਭਰੇਅਰੰਕਾਰਿ॥ਮਨਹਰਮਤੀਰੂਬੀਮੈਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਰਿ॥੧੦ਗੁਰੁਚਿਨੁਭਿ
੨੪ ਉਤਰੀਮੈਸੁਖੁਹੋਇਆਜਿਉਭਾਏਤਿਉਰਾਬੁਤਮੈਅਫਰਨਦੁਜਾਕੋਇਆ੧੦੪੭ਉਆਲਾਚੋਦਿਸਭਿ
੨੫ ਉਜਲੈਪਾਫੈਹਰਿਓਅੰਗੁਗਾਜਿਸਤੇਉਪਜੈਰਿਸਤੇਬਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭੰਗੁਗਿਗਾਸਾਪੇਕੋਲਿ

ਮਿਲਾਵੀ ਸਦੈ ਮਹਲਿ ਹੁਦੁਗਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬਾਹਿਤੁ ਸੁਖ ਮਲਕ ਦੇ ਨਦਿ ਸਾਰੇ ਉਹਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਿ
ਬੁਧਿ ਨਿਵੈ ਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰੁ ਤੁਧੈ ਟਿਗਰ ਬਨਿ ਦਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਦੇਹੁ
ਗੁਰੁ ਉਪਾਇ ਅਵਿਰੁਧੁ ਟੁਕ ਰਿਅ ਕਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਨਣੁ ਛਾਣੀ ਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਜੋਰਿ ਨੀਰੰਤਰੀ ਬੁਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿ ਅਤਿ ਨਕੀਏ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਦੇ
ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀ ਆਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ੫ ॥ ੧੬ ॥
ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿ ਅਮਿਲੁ ਦੇਲੈ ਏਹਾ ਜਬ ਲਹੁ ਜੇ ਬਹਿ
ਸਾਹੁ ਪੈਤ ਬਲੁ ਗੁਣਿ ਹੁਤੁ ਏਹਾ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾ ਮਿਨ ਅਵਈਛੁ ਹਿਦੈ ਗੀਤੁ ਪੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੇਲਾਹੁ
ਸਹਿਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹੀ ਐਹ ਉਮੈ ਨਿਦਰੀ ਬਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੀਤੁ ਗੀਤੁ ਐ
ਲਿਖਿ ਮਨਿ ਬੁਝੁ ਹਿਰੁ ਗਾਵਿ ਸਨਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਣਿ ਕਾਹਾ ਉਦੈ ਪਰਵਾਹੁ ਅਤੇ ਲਵ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪਿ
ਅੰਬਿ ਨੁਟੈ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅ ਰੇਖੁ ਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪਾ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਦੇਚਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨ ਲਾਇ ॥ ਭਿਰੁ ਟੁਕੈ ਚਿੰਦੈ ਚਿੰਦੈ ਲਿਖਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਜਿ ਨਿਹਾ ਲਿਖਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਰੈ ਕੀ ਚਿਤ ਨਹੀ ਜੀ
ਦਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ ਤੁਸਰ ਬਜੀ ਅਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੀ ਲੇਖੈ ਸਾ ਸਿਰੀ ਗਾ ਸੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਹਿਜਿ
ਉਕਾਏ ਤਿਉ ਨਿਰਜਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਰੇ ਮਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਗਿ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇ ਅਗੁਰੁ
ਖਿਗਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ਐ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਸੰਕਉ ਤਾਰਿ ॥ ਗੁਣਿ ਆਜਿ ਰੁਪ
ਰਿਜਾਈ ਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵ ਦਿਅ ਮਾਮੁ ਮਾਗਿ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅ
ਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈ ਐ ਤਹ ਹਉ ਮੈਰੇ ਇਬਨਾ ਸੁਹਾਸਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੈ ਤਾ ॥ ਖਵਿ
ਦਰੁ ਗੁਰੇ ਪੈਨਾਈ ਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦਿਹੈ ਸਿਫ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਦਿਜੇ ਗੀ
ਦੁਖਿ ਦਿਛੁਣੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਲਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚਿ ਬੈਰਾਤ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ
ਸੁਭੇਗੁ ਵੈ ਬਾਹੁ ਭਿਰੁ ਪਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਰੀਠਿ ਰਿਦੁ ਪੁਨ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਰੀ
ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਮਨੇ ਮੁਖ ਲੋਭੀ ਆਲੋਚੈ ਲਗਾ ਲੋਭੁ ॥ ਸਬਦਿ ਨਹੀ ਜੋ ਸਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ
ਸਾਵਨ ਜਨੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਹੋਹ ਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਨੁ ਹਰਿ
ਗੁਰੁ ਸਰਦੁ ਸੇਵਿ ਤੁਧੁ ਧਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਨਾਨੁ ॥ ਸਰੁ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਸੁਭੇਗੁ ਦੇਸਿ ਤਸੁ ਮਿਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਿਤਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਸ

१ ਤਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਕੁਕਰਕੁਕੁਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿੰਦਾਪਦੈਪਚਾਨਾਭਰਮੇਭੂਲਾਦੁਖਘਟੇਜਮਾ
੨ ਮਾਰਿਕਰੇਖਲਹਾਨਾਮਨਮੁਖਿਸੁਖੁਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਭਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਐਥੈਥੈਪੁਮਿਟਾਈਐ
੩ ਸਦੁਲਿਖਤੁਲਿਖਤੁਪਰਵਾਨਾਹਰਿਸਜਣਗੁਰਸੇਵਦਗੁਰਕਰਣਿਪਰਧਾਨਾਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਕ
੪ ਗੁਮਸਚੈਨੀਸਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਅਰਵੀਸਰੈ
੫ ਰੋਗੁਦੁਮਨਮਾਰਿਕਿਉਦੁੰਗਪਤਿਪਾਈਐਅਗਨਿਮਰੈਗੁਣਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿਰੇਅਹਿਨਿਸਿ
੬ ਹਰਿਗੁਣਸਾਗਿਜਿਨਖਿਨਪਲੁਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਤੇਜਨਦਿਰਲੇਸੀਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
੭ ਈਐਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁਰਿਸਾਹਉਮੈਗਤੁਗਏਨਹੀਸਹਸਾਸੇਗੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੁਹਰਿਅਨਿਦ
੮ ਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰਸੰਜੋਗੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆਕਾਮਾਣਿਜੇਕਰੀਭੋਗੇਭੋਗਣਹਗੁਰਿਸੁਮਿਉਨੇਹੁਨਕੀਜ
੯ ਈਜੋਦੀਸੈਚਲਣਹਗੁਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੋਹਗਟਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਭਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰੇਅਗਨਿਨਿਦ
੧੦ ਹਿਮਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇਆਮੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਸਿਆਮੰਮਿਤੁਭਰਿਅਮਾਪਾਇਆਨਾਨਕਸ
੧੧ ਤਗੁਰਮੀਤੁਕਰਿਸਭੁਪਾਦਹਿਦਰਗਹਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਹ
੧੨ ਰਿਜਪਹੁਪਿਅਰਿਅਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਚੋਲਿਅਮਨਸਚਕਸਦਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੁਰੈਤੋਲਿ
੧੩ ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਠਕਮੇਲਿਅਮੇਲਿ ॥ ੧ ॥ ਰਾਈਰੇਹਰਿਹੀਗੁਗੁਰਮਾਰਿਸਤ
੧੪ ਸੰਗਤਿਸਤਗੁਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਸਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁਦਖਹੁਪਨੁਗਸਿਲੈਪਾਈ
੧੫ ਐਗੁਰਪਰਗਸਿਜਿਉਮਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਤਿਉਤਿਸਤਾਦਾਸਨਿਦਾਸਿਅਮਜੰਦਾਰੁਨੈ
੧੬ ਲਗਈਇਉਉਜਲੁਤੇਰੇਤਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੂਨੁਨਭਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇਆਸਕਤਸ
੧੭ ਚੁਨਭਾਵਈਕੂਨੈਕੂਨੀਪਾਇਆਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੇਲਿਐਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮਹਿਮਾਣਕ
੧੮ ਲਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਗੁਸਚੁਦਖਹੁਪਨੁਨਾਮੁਰੈਪਾਟਿਪਾਟਿਗਹਿਰਗੀਭੀਗੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
੧੯ ਖਿਖਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਗੁ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਮੇਭਾਹਿ
੨੦ ਨਦਿਦਵੈਜੋਭੁਦੇਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪਿਗੁਜੀਦਣਪਿਗੁਦੇਸੁਹਿਉਕਿਤੇਗੁਰ
੨੧ ਤਿਨੋਦਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਦਾਗਿਗੁਰਕਾਕਰਿਅਮਾਣ
੨੨ ਦਸੈਹਉਮੈਤਿਸਤਾਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੇਲੁਪੈਰਾਮਨਾਮਪਤਿਪਾਇਆਮਿਲਿਸ
੨੩ ਤਸੰਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਦਲਾਇਆਪ੍ਰਗਾਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸ
੨੪ ਲਲੇਸਲਲਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਨਚੇਤਿਓਸਅਉਗੁਣਾਮਦੈਜਾਇਆਜਿਸੁਸ
੨੫ ਤਿਗੁਰਪਰਪੁਨਰੇਟਿਓਸੁਭਉਜਲਪਥੈਪਚਾਇਆਇਹੁਮਾਣਕੁਜੀਉਨਿਰਮੇਲੁਪੈਇਉਕਉਤੀਬਦਸੈ

ਜਾਇੰਦੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਿਲੈ ਸੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਭੁਭਿਜ ਲੁਲੁ ਪੀਐ ਦਰਗਾਹ ॥ ੧ ॥
ਤਿਪਰਦਾਣਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਭਿਲੇ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ੬੦ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥
੧ ॥ ੬੬ ॥ ਭੁਕਰਹੁ ਦਣ ਜਾਰਿ ਰੋਦ ਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਦਸਤੁ ਦੇਸਾਹੀ ਐ ਜੈ ਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥
ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣਾ ਹੈ ਲੈ ਸੀ ਦਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੋਗ ਮਕਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ॥
ਭਲੁ ਹੁਸਰੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਰਸਦੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਦਣ ਜੀਵ ॥
ਠੰਢੇ ਐਸੁ ਤਨੁ ਖੋਟੈ ਹੋਇ ॥ ਛਕੀ ਛਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੁਖ ਘਣੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਖੋਟੈ ਧੋਤੇ ਨਾਪਦਹਿ ॥
ਤਿਨ ਰਿਗਿ ਗਰਦ ਸੁਨਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀ ॥ ਸਿਕੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਖੋਟੁ ਕਮਾ ਦਣਾ ਮਾ ॥
ਦਿਗੈ ਦਿਨ ਪੁਤਿ ਖੋਟੈ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਮਨ ਸਮਝਾਈ ॥ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਾ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਮੁਰੀਗਿ ਰਤਿ ਮ ॥
ਭੰਭੁ ਨ ਭਰਮੁ ਰਿਨਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਮਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥ ੬੦ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ॥
ਸਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ਖਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਨੇ ਬਨੁ ਅੰਭੁ ਲੁਣਾ ਨੀਅਰੈ ॥ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣ ਕੇ ਰੋਪਤ ਸਿਉ ਦੁਲਿਫ ॥
ਭਿਜੈ ਮਣਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਪਿਆਰਿ ਮਾਜਾ ਜੋ ਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾਹਿ ॥ ਨ ਬੋਲੈ ਬੋਲੈ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ॥
ਭੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀ ॥ ਛਾਹੀ ਭੀ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਟਿ ਰੋਦੁ ॥ ਭੀ ਛਾਹੀ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰੀ ਨ ਸੁਣੇ ਧੀਰੋ ॥ ਗੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁ ਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈ ॥ ਮੁਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ॥
ਸੁਤੀ ਪੇਈ ॥ ਐ ਜਾਣੁ ਦਿਗਤੀ ਸੀ ਨਿਗੁਣਾ ਗਦਾਈ ॥ ਗੀਰੁ ਨੀਅਦ ਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨੀ ॥ ੬੦ ॥ ੧ ॥ ੨੪ ॥ ॥
॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਮਾਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਾ ਹੁਗਾ ॥ ਆਪੇ ਰੋਵੈ ਚੋਲ ਨਾਮ ॥
ਖੇਸੇ ਜੋ ਭਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਰਤਾ ਸੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿਗਹਿ ਮਭਰ ਪੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਾਛੁਲੀ ॥
ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕ ਨਾਮ ॥ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗ ਲਾ ॥
ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰੋਵੈ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਈ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ੩ ॥ ਪੁਣੈ ਨਨਕ ਬੋਲਤੀ ਤੂੰ ਸਕ ॥
ਰੁਤੀ ਸਾਹੁ ਕੁਲੁ ਤੂੰ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂੰ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਗਸੁ ॥ ੬੦ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਖਰੁ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਲ ਲਿਖਾਉ ਸਾਹਿਗੁਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣ ਹਰਿ ॥
ਰਿਵੈ ਜਮਾਇ ਲੈਇ ਉਪਾਦ ਸਿਪਦ ਸਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰੋਗਰ ਬਸਿ ਮੂਰੈ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੇ ਸਗਲ ॥
ਕਾਲ ਕਮਾਰ ਤੇਰੇ ਹੋਰਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੋ ਬਿਕਾਰ ਦਸਟ ਬਿਕਖ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ॥
ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਿਆਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੀਜ ਮੁਹੋਰਿ ਜਬਰਾਥੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬੀ ॥
ਸੁਸਪਤਿ ਹੋਰੇ ਬਾਸੇ ਸੀ ਗ੍ਰਹੇ ਤੀਨਿ ਬੋਲਾ ਨਿਤ ਕਲੁਜਾ ਰੋ ॥ ਦਸਮ ਠਾਹ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੇ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਨਕ ॥
ਇਦੈ ਕੁਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੇ ॥

੧ ਕਰਿਸਚਿਕੀਆਬਨਿਤਦੇਰੀਪਣੀਹੋਇਕਿਸਾਣੁਈਮਾਨੁਜਮਾਇਲੈਭਿਸਤੁਦੇਜਕੁਮੁਢੇਏਏਜ
 ੨ ਣੀ॥੧॥ਮਤੁਜਾਣਸਹਿਗਲੀਪਾਇਅਮਮਾਲਕੋਮਾਏਰੂਪਕੀਸੋਰਾਇਤੁਬਿਧੀਜਨਮੁਕਦਾਇ
 ੩ ਅਮ॥੧॥ਗਹਉ॥ਐਬਤ ਨਾਚਿਕੌਰੋਇਹਮਨੁਮੀਡਕੋਕਮਲਕੀਸਾਗਨਹੀਮੁਲਿਪਾਈ॥ਭਉਰੂ
 ੪ ਭਿਸਤਾਵਨਿਤਰੁਖਿਅਮਾਏਲੋਕਿਉਭੁਝੈਜਨਹਬੁਝਾਈ॥੨॥ਅਖਣੁਸੁੰਨਾਪਉਠਕੀਬਾਣੀ
 ੫ ਇਹਮਨੁਗਤਮਾਇਅਮਾਖਸਮਕੀਨਦਰਿਦਿਲਹਿਪਸਿਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਅਮਾ॥੩॥ਤਹਿ
 ੬ ਕਰਿਰਖੇਪੰਡਕਰਿਸਾਬੀਨਾਉਸੈਰਨੁਮਤੁਕਟਿਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਅਖੈਗਹੁਪੈਚਲਣਾਮਾਲੁਧਨੁਕਿ
 ੭ ਤਕੁਸੀਜਿਅਹੀ॥੪॥੨॥੩੭॥ ਸਿਰੀਗਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥੨॥੪॥੨॥ਸੋਈਮਉ
 ੮ ਲਾਜਿਨਿਜਹੁਮਉਲਿਅਹਰਿਅਕੀਅਸੀਸਰੋਗੁਆਬਖਕਿਜਿਨਬੰਧਿਗਹਾਈਧੰਗੁਸਿਰ
 ੯ ਜਣਹੋਗੇ॥੧॥ਮਰਣਾਮੁਲਾਮਰਣਾਭੀਕਰਤਾਰੁਰੁਣਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਤਾਤੁਮੁਲਾਤਾਤੁਕਾਜੀ
 ੧੦ ਜਾਣਹਿਨਾਮੁਖੁਦਾਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਗਪਕੁਆਹੋਦਹਿਕੋਰੋਨਭੁਗੀਐਪਾਈ॥੨॥ਸੋਈਕਾਜੀ
 ੧੧ ਜਿਨਿਅਪਤਜਿਅਾਇਕੁਨਾਮੁਕੀਅਮਾਧਾਗੇ॥ਚੈਰੀਰੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਸਚਾਸਿਰਜਣੇ
 ੧੨ ਹੋਗੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪਤਿਨਿਦਾਜਗੁਜਾਹਰਿਪਕੁਹਿਕਤੇਬਕੁਗਣਾ॥ਨਾਨਕੁਅਖੈਗੇਰਸਦੇਈਰ
 ੧੩ ਹਿਓਪੀਣਾਬਾਠਾ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਸਿਰੀਗਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥੨॥੪॥੨॥ਏਕੁਭੁ
 ੧੪ ਅਨੁਦਇਸੁਅਨੀਨਲਿ॥ਭਲਕੇਰੁਉਕਹਿਸਦਾਬਇਅਲਿ॥ਕੁਨੁਫੁਗਾਮੁਰਾਮੁਰਦਾਰੁਸ
 ੧੫ ਠਕਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਐਪਤਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰਾਹਉਬਿਗਣੈਰੂਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਣਾ
 ੧੬ ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਰੇਸੀਸਾਗੁ॥ਐਏਹਾਅਸਏਹੋਆਧਾਗੁ॥੧॥ਗਹਉ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਾਅਖਦਿਨੁਗ
 ੧੭ ਤਿਅਪਰਘਰਜੇਹੀਨੀਚਸਨਾਤਿ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਤਨਿਦਹਿਚੰਡਲਾਧਾਣਕਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥੨॥
 ੧੮ ਠਾਹੀਸੁਗਤਿਮਲੂਕੀਦੇਸਾ॥ਹਉਠਗਦਾਫਾਠਗੀਦੇਸੁ॥ਖਰਸਿਅਣਾਬਹੁਤਭਾਗੁ॥ਧਾਣਕ
 ੧੯ ਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥੩॥ਐਕੀਤਾਨਜਾਤਾਰਾਮੁਖੇਗਾਹਉਕਿਅਮੁਹਦੇਸਾਦੁਸਟਚੋਗਾਨਨਕ
 ੨੦ ਨਿਭਕੋਰੋਵੀਚਾਗਾਧਾਣਕਰੁਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੨੮॥ ਸਿਰੀਗਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥
 ੨੧ ॥ਏਕਾਸੁਗਤਿਜੇਤੇਹੈਜੀਅਾਸੁਗਤਿਦਿਹੁਣਕੋਇਨਕੀਅਾਜੇਹੀਸੁਗਤਿਤੇਹਾਤਿਨਗੇ
 ੨੨ ਹੁਾਲੇਖਇਕੋਅਕਹੁਜਾਹੁਕਾਹੋਜੀਅਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਲੇਵੈਦੈਵੈਦਿਲਨਪਾਈ॥੧॥ਗਹਉ
 ੨੩ ਤੇਰੇਜੀਅਜੀਅਕਾਤੇਹਿ॥ਕਿਤਕਉਸਾਹਬਅਵਹਿਰੇਹਿ॥ਜੇਤੁਸਾਹਬਅਵਹਿਰੇਹਿ॥ਤੁਉਨ
 ੨੪ ਕਾਤੇਰੇਹਿ॥੨॥ਅਸੀਬੋਲੁਦਿਗਣਹੋਬੇਲਾ॥ਤੁਨਦਗੀਅੰਦਰਿਤੇਲਹਿਤੇਲਾਜਹਕਰਣੀਰਗੁਪ
 ੨੫ ਗੀਮਤਿਅਕਰਣੀਬਝੁਧੁਅਏਅਇ॥੩॥ਪੁਣਦਤਿਨਨਕਗਿਅਨੀਕੈਸਾਹੋਇ॥ਅਪੁਪਛਣੈ

ਭੁਏ ਸੋਇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਰੁ ਸੋਗਿ ਅਨੀਦ ਰਗ ਪਰਦਾਨੁ ॥੪॥੩॥੩॥
ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਭੁਏ ਗੀਅ ਉਦਾਨ ਬੀਨ ਮੇਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁਲਾ ਜਗਜ
ਹਦੇ ਖਤ ਹਤ ਹਤੁ ਹੈਤੁ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਛੁਟਿ ਮਗਾ ॥੧॥ ਨਜਾਣ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣ ਜਾਲੀ ਜਾਦੁ ਖੁਲਾ ਗੈਰ
ਤੁਏ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਏ ਗੁਪਤਿ ਜਾਨਿ ਮੈਦੁਰਿ ਜੇਕਿ ਛੁਕ ਗੀ ਸੁਤੇ ਹੈ ਰਦੁ ਗਿ ਤੁਦੇਖ
ਸਿਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਇ ਤੇ ਹੈ ਕੀਮਤ ਤੇ ਹੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਇ ॥ ਬਿਅਦ ਰਨਾ ਹੀ ਕੈਦਰਿ
ਜਾਇ ॥ ਨਨਕ ਦੇਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸਾਖੇ ਨੇਰੈ ਦੂਰਿ ਅਪੇਹੀ ਅਪੇ
ਖਇ ਮਿਅਨੋ ॥ ਅਪੇ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਅਪੇਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੈ ਜਹਾਨੁ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾ ਦੇ ਨਨਕਾ ਪੁਕ ਮੁਸੇਈ
ਧਰਦੁ ਨੋ ॥੪॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਰਾ ਦੇਵ
ਫਰੇ ਕੈਰ ਬਿਦਾਨੁ ॥ ਭੁਏ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿ ਮੈਕਿ ਅਹੋਇ ॥੧॥ ਅਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਜਗਾ ਅੰਧ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਕੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਮਗਾਉ ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ
ਬੁਝਿ ਫੁਲ ਭਾਉ ਫਲੁ ਬਿਖਿਅ ਪਾਇ ॥ ਅਪਿ ਬੀਜਿ ਅਪੇਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਦਿਖੈ
ਰਾਤੁ ਅਮਰਿ ਅਲੁ ਟੀਠਿ ਕਾਸ ਦਾਨ ਨਕਾ ਆਣੇ ॥ ਮਾਏ ਗਾਇ ॥ ਫਿਨਾਨ ਦੇ ਨਾਹੀ ਸਾਬਸਿ ॥੩॥੫
ਅਰੁ ॥੧॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਅਰੁ ॥੧॥ ਅਛਲ ਛਲਾਣੀ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘ
ਉਕਟਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਖੈ ਤਿਉ ਹੋਇ ਸੁਲੇਹੀ ਕਾਜੀ ਉਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲੁ
ਦੀਦਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈ ॥ ਮੇਭਉ ਫਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ॥ ਮੈਸਦੁ ਬੁ
ਝੁਣੇ ਮਾਟਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਇਤੁ ਤੇਲੁ ਦੀਦਾ ਇਉ ਜਲੈ ਕਰਿ ਜਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਮਾਸੁ ਖੁਰੇ ਦੇ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ॥ ਮਾਸੁ ਭੁਟੀ ਮਾਮਾ ਫਟ ਜਾਣੀ
ਅਮਾ ॥੩॥ ਦਿਓ ਦੁਨੀ ਅਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ॥ ਮੈਤਾ ਦਰਗਾਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈਕਹੁ ਨਨਕ ਬਾਹਲੁ ਰਾਈ
ਮੈ ॥੪॥੧॥੩੩॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧॥
ਅਖਿਅਖਿਅ ਮਨੁ ਫਟਾਣੁ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਦਾਇ ॥ ਜਿਸ
ਨੇਦਾਇ ਸੁਣਾਈ ॥ ਮੈਸੇ ਕੇਵਰੁ ਕਿਤੁ ਬਾਇ ॥ ਅਖਣ ਦਾਲੇ ਜੇਤੁ ਸਭਿ ਮਾਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥
੧॥ ਬਾਬਾ ਅਲੁ ਪੁਮਿ ਮਾਮਾ ਪਾਗਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ॥ ਪਾਕ ਬਾਇ ਸਚਾ ਪਰਦਾ ਦਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਪੁਕ ਮੁਨ ਜਾਪੀ ਕਿਤੁ ਫਲਿ ਖਿਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀ ਅਰਿ ਤਿਲੁ ਪੁਜਾਵਹਿ
ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਖਿ ਰਿਸੇਇ ॥੨॥ ਮੀਰ ਪੇਕਾ ਬਰਸਾਲ ਕਸ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਦਕਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦਾ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਦੀ ਖੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਦੇ ਸਰਸੀ ਦਾ ਬਰਕਤਿ ਭੈਨ
 ੨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜ੍ਹ ਦੇਹਨ ਦਰੁਦਾ ॥ ਕਾਧੁ ਛਿਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਛਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ਯਾਮ
 ੩ ਖਣਿ ਕਦਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰੁ ਕਰੇ ਇਸ ਭਨਾ ਲੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਜੇ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
 ੪ ਭਾਖਾ ਫਨਾ ਫਨ ਜਾਣੀ ਅਹਿਨਾ ਕੇ ਫਨੁ ਉਯਾਜਿ ਬੈਠ ਸੈਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੇਕੇ ਫਨੁ ਹੈ ਬਾ
 ੫ ਉਯਾਮੀ ਮਝਿ ਕੇ ਇਸ ਕਈ ਹਉ ਕਿਸਨੇ ਪੁਛੁਣ ਜਾਉ ॥ ਪਾਧਰਨਾ ਫਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਭੀ ਕਿ
 ੬ ਸੈਫੁ ਕਰੈ ਇਯਾ ਫਰੇ ਹਥਿ ਫਰਿ ਆਈ ਅਜੇ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਦਾ ਹੈ ਆਪ ਭੈਚ ਸਾਨ
 ੭ ਦਿਲੁ ਕਰੈ ਇਯਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈ ਏਕੈ ਦੀਚਾਗਿ ਕੇ ਫਨੁ ਦਾਤਾ ਅਖੀ ਮੈ ਦੇਕੈ
 ੮ ਗਿਆ ਸੁਆਗਿ ਗਾਨ ਕਤੇਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭੁੰਡਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਰ
 ੯ ਹੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀ ਅਸਗਲੀ ਆਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ਗਣਤ ਗਠਾਫ
 ੧੦ ਠਿਯਾਈ ਆਸੁ ਹਾਏ ਸੁਫਿ ਕਾਹੁ ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਥੇ ਟਾਪਾ ਜੁਧ ਆਹੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ੧੧ ਉਇ ਉਪਿਰੁ ਹਾਏ ਨਾਗਿ ਭੁਭੁਫ ਨਿਸੇ ਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈ ਹਿਸਦਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ
 ੧੨ ਯਹੁ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀ ਆਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੇ ਤ੍ਰਿਖਤੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਸ
 ੧੩ ਰਵਾਸਿ ਲਲਿ ਰਤੀ ਸਚੁ ਭੈਫ ਸੀਕੁ ॥ ਇਰਤੀ ਰਿਗਿ ਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਅਮ ਕੀਰੇ ਗੀਕਾ ਦੀ ਮੈਲਾ
 ੧੪ ਲੀਮ ਨੈਨ ਉਯਾਸਾ ਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਹਉ
 ੧੫ ਸਦਿ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਰੰਗੁ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਗੀਸਾ ਲੁਕ
 ੧੬ ਉਤਰੈ ਸਾਚੈ ਮਹੇਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਰਾਏ ਸੇਹਾ ਗਣੀ ਸਾਚੀ ਨ ਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਚੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ੧੭ ਮੰਗੀ ਐਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੀਗਾਰਾ ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਫਸਾਇ ॥ ਅਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾਂ ਆਹੁ ॥ ਦੀ ਪਕੁਸ
 ੧੮ ਬਦਿ ਦਿਗਸਿ ਆਗਮਨ ਮੁਊਰਹਾ ॥ ਪਾਨਾਗੀ ਅੰਦਰਿ ਸੇਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਹੁ ॥ ਸੇ
 ੧੯ ਕਾਬੁ ਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਅਪਾਗ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਪੁਰਖ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਚੈ ਗੁਰਕੈ ਰੇਤਿ ਪਿਆਚ
 ੨੦ ॥ ੬ ॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿ ਆਗੀ ਸੁਤੀ ਏਕਿ ਉਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੇਨ ਦਿਹਾਇ ॥ ਅੰਕੁਜ ਲਉ ਤਨੁ ਜਾਣੀ ਅਉਮ
 ੨੧ ਨੁਸਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਪਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਦੀ ਅਤ ਬਿਰਥਾ ਜੇ ਬਨੁ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲ
 ੨੨ ਤ੍ਰੀਸੁਤੀ ਬੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੁਛੁ ਉਜਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲੀ ਫੈਫ ਸੀ
 ੨੩ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀਰਾ ਹੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਬੈਲ
 ੨੪ ਪੇਸੁ ਫਿਦੀ ਚਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਪੁਤੁ ਆਪੇ ਮੇਲੁ ਅਪਾਹੁ ॥ ਸਾਚ ਉਮਾਨੁ ਮਹਤਤੁ ਆਪੇ ਦੇਵਣ
 ੨੫ ਯਹੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਤੁ ਕਰਤ ਕਰਤ ਹੁ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਗੁਰੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਚਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ

ਯਯਾਪੇਰੀਗਾਨਿਰਮਲਾਅਪੇਰੀਗੁਖਜੀਠਾਅਪੇਰੀਤੀਉਜੋਲੋਆਪੇਰੀਗਤਬਸਿਠਾਗੁਰਕੋਸਬ
ਦਿਸਲਾਹੰਣਾਪਟਿਪਟਿਤੀਠਅਤੀਠ॥੨॥ਅਪੇਸਾਗੁਰਬੇਰਿਥਾਅਪੇਪਰੁਅਪਰੁਪਸਾਚੀਵ
ਵਸੁਜਾਣੁਤੀਸਬਦਿਲਪਾਵਣਹੰਗ॥ਨਿਰੁਗਿਅਧੁਰੁਜਾਣੀਬਾਣੁਗੁਰੁਗੁਬਾਗੁ॥੩॥ਅਸਬਿਰੁਕ
ਰਤਾਵੇਖੀਐਰੇਰੁਕੇਤੀਆਵੇਜਾਇ॥ਅਪੇਨਿਰਮਲੁਏਕੋਤੀਰੇਰੁਬੀਧੀਪੈਪਾਇਗੁਰੁਕਾਥੇਏ
ਬਰੇਸਾਚੇਸਿਉਲਿਦਲਾਇ॥੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਸਾਚਿਰਤੇਗੁਰੁਕਾਤਿਤੁਤੀ
ਐਲੁਨਲੁਗਈਸਚਿਪਰਿਜਿਸੁਉਤਕਾਨਦਰਿਕਰੇਸਦੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੇਕਿਆਸਕੁਖੁਖ
ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਅਸੇਸੁਖੀਏਜੁਗਚਾਗਿਹਉਐਦਿਸਨਾਮਾਰਿਕੈਸਦੁਰਖਿਅਮੁਰਿਧਾਰਿਗਿ
ਗਮਹਿਯਾਹਾਏਕਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਦੀਚਾਰਿ॥੫॥ਸਾਚਉਦਪਰੁਲਾਟੀਐਲਾਕੁਸਦਾਸਚੁਰੇਸਿ
ਯਸਾਚੀਦੰਗਹਬੈਸਈਰੁਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬਣੈਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਿ
॥੬॥ਉਚਉਚਉਚਉਚਅਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਅਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਤੁਸਤਿਗੁਰਦੀਅਦਿਖ
ਐਜੇਰਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਗੁਰਕਸਹਜਿਸੁਰਾਇ॥੭॥ਸਿਰੀਗੁਰੁਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੧॥
ਮਛੁਲੀਨੀਰੁਨਜਾਣਿਅਸਰੁਬਾਗੁਅਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੇਦੇਸਾਹੁਕੀ
ਤੋਕਾਰਣਪਕੜੀਕਾਲੁਨਟਲੈਸਿਗਾਹੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਉਸਿਰਜਾਣਹੁਕਾਲੁਪਜਿਉਮਛੁਲੀਤਿਉ
ਸੋਣਸਾਪਦੈਅਚਿਤਾਜਲੁ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਸਭਜਗੁਬਾਧੇਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲਅਠਾਹੁਸਚਿ
ਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਕਗੁਰੁਉਤਿਨਕੋਬਲਿਹਾਰਣੈਦਰਿਸਜੈਸਾਚਿਅਗੁਰੁ॥੨॥ਸਚਿ
ਨੇਜਿਉਪੀਖੀਅਜਾਣੀਬਾਧਿਕਹਾਬਿ॥ਗੁਰਿਗਾਥੇਸੇਉਬਰੇਰੇਰਿਠਾਥੇਚੇਸਾਬਿਨੁਨਾਵੇਚੁਦਿ
ਸੁਟੀਅਗਿਕੋਇਨਸੰਗਿਸਚਿ॥੩॥ਸਚੇਸਚਾਅਖੀਐਸਚੇਸਚਾਬਨੁ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮਨਿ
ਐਤਿਨਸਨਿਸਚਧਿਆਨੁ॥ਮਨਿਮੁਖਿਉਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥੪॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਸਭੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾਇਅੰਜਮਦੁਤ
ਪੁਟੇਬਿਧੁਖਾਇ॥ਨਾਵੈਅੰਦਰਿਹਉਦਸਾਨਉਦਸੈਮਨਿਅਇ॥ਪਾਬਾਣੁਗੁਰੁਗੁਬਾਰੁਏਬਿਨੁ
ਜਬਦੈਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਰੇਇਸਚਿਰੇਲਿਦਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੰਚਰੇਜੇ
ਓਜਿਤਿਸਮਾਇ॥੫॥ਤੂੰਹੋਸਾਜਨੁਤੂੰਜਾਣੁਤੂੰਅਪੇਖੇਲਣਹਾਹੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐ
ਅੰਤੁਨਪਰਾਦੁਰਾ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਮਪਦੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਹੁ॥੬॥ਗੁਰੁਕਮਿਸਰੇਉਪਜ
ਚਿਹੁਕਮੀਕੁਰਕਸਾਹਿ॥ਗੁਰੁਕਮੀਕਾਲੈਦਰਿਹੈਗੁਰੁਮਿਸਚਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਰਾਵੈਸੇਥੀ
ਐਇਨਜੀਤਵਸਿਕਿਛੁਨਾਰਿ॥੭॥ਸਿਰੀਗੁਰੁਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੧॥ਮਨਿਜੁਠੈਤਨਿਜੁਠਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਪੈਰਿਹਰਾਜੁਰੀਰੋਇਆਮੁਖਿਭੂਠੈਸੁਠੇਲਣਕਿਉਕਰਿਸੁਚਾਰੋਇਆਥਿਨੁਅਭੁਸਬਦਿਨਮੀਯੀ
 ੨ ਐਸਚੇਤੇਸੁਚਾਰੋਇਆਮੁਖਿਭੂਠੈਸੁਠੇਲਣਕਿਉਕਰਿਸੁਚਾਰੋਇਆਥਿਨੁਅਭੁਸਬਦਿਨਮੀਯੀ
 ੩ ਖੋਰੋਇਆਮੁਖਿਭੂਠੈਸੁਠੇਲਣਕਿਉਕਰਿਸੁਚਾਰੋਇਆਥਿਨੁਅਭੁਸਬਦਿਨਮੀਯੀ
 ੪ ਠਪਲੋਦਕਰੋਇਆਮੁਖਿਭੂਠੈਸੁਠੇਲਣਕਿਉਕਰਿਸੁਚਾਰੋਇਆਥਿਨੁਅਭੁਸਬਦਿਨਮੀਯੀ
 ੫ ਸਿਖੀਸਹੇਲੀਨਾਲਿਅਤਨਿਸੇਰੈਮਨੁਮੋਹਿਅਰਤੀਗਿਨਿਹਾਲਿਸਬਦਿਸਦਾਹੀਸੋਹਣੀਪਿਰੁ
 ੬ ਗਏਗੁਣਨਾਇਆਕਾਮਣਿਕਾਮਿਨਅਦਈਥੋਈਅਦਹਣਿਅਗਿਨਾਸੁਖਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈ
 ੭ ਠਿਜਲੀਦੇਕਾਗਿਆਅਦਣੁਦੰਦਣੁਪੜੇਛੋਰੀਕੰਤਿਦਿਸਾਗਿਯਾਪਰਕੀਨਾਰਿਸੁਹਦਣੀਮੁਤੀ
 ੮ ਸੋਕਿਤੁਸਾਦਿਅਪਿਰਕੋਕਾਮਿਨਅਦਈਥੋਲੋਠਾਦਿਲੁਬਾਦਿਯਦਰਿਘਰਿਛੋਈਨਾਲੋਛੁਟੀਦੂਜੈ
 ੯ ਸਾਦਿਅਪਾਪੰਡਿਤਦਾਚਰਿਪੋਥੀਅਨਾਬੁਝਹਿਵੀਚਾਰਾਅਨਕਉਮਤੀਦੇਚਲਹਿਮਾਇਅਕਾਦ
 ੧੦ ਪਹਿਗਕਬਨੀਸੁਠੀਜਗੁਰੁਦੈਗਹਣੀਸਬਦੁਸੁਸਾਰਾਥੀਕੋਤੇਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਬੇਦਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ
 ੧੧ ਦਾਦਿਦਿਰੋਪਿਸਲਾਹਣੈਦਾਦੇਅਦਣਜਣੁਆਥਿਨੁਗੁਰਕਰਮਨਛੁਟਸੀਕਹਿਸਣਿਅਥਿਦਖ
 ੧੨ ਠਾਭੁਭਿਗੁਣਦੰਤੀਅਪੀਅਹਿਮੈਗੁਣਨਾਹੀਕੋਇਆਹਰਿਦੁਗੁਨਾਰਿਸੁਹਦਣੀਐਭਾਏਪੁਰਸੇ
 ੧੩ ਇਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਧੁਨਾਦੇਛੋਰੋਇਆਪਾਪਾਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀਯਾ
 ੧੪ ਜਪਤਪੁਸ਼੍ਪਜਮੁਸਾਧੀਐਤੀਰਬਿਕੀਚੇਦਾਸੁਪੁੰਨਦਾਨਚੰਗਿਆਈਅਥਿਨੁਸਚੇਕਿਅਤਾਸੁਾਜੇ
 ੧੫ ਯਾਧੇਤੇਹਾਲੁਏਥਿਨੁਗੁਣਜਨਮੁਦਿਣਸੁਧਾਮੁਖਿਭੂਠੈਸੁਠੇਲਣਕਿਉਕਰਿਸੁਚਾਰੋਇਆਥਿਨੁਅਭੁਸਬਦਿਨਮੀਯੀ
 ੧੬ ਸਮੁਈਐਗੁਰਮਤਿਪੁਰਸੇਇਆਮੁਖਿਭੂਠੈਸੁਠੇਲਣਕਿਉਕਰਿਸੁਚਾਰੋਇਆਥਿਨੁਅਭੁਸਬਦਿਨਮੀਯੀ
 ੧੭ ਸਾਪਣਾਦਸਤੁਰੀਪਰਿਥਾਰਿਅਦਿਣੁਦਖਰੁਦੁਖਅਗਲਾਕੂਟਿਮੁਰੀਕੂਟਿਅਗਿਯਾਲਾਹਾਮ
 ੧੮ ਹਿਨਿਸਿਨਉਰਨਾਪਰਖੇਰਤਨੁਵੀਚਾਰਿਯਦਸਤੁਲੋਘਰਿਆਪਣੈਚਲੋਕਾਰਜੁਸਾਗਿਯਦਣਜਾਰਿ
 ੧੯ ਅਥਿਉਦਣਜੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਭੂਠੈਸੁਠੇਲਣਕਿਉਕਰਿਸੁਚਾਰੋਇਆਥਿਨੁਅਭੁਸਬਦਿਨਮੀਯੀ
 ੨੦ ਸਿਲਿਅਚੋਇਨਵਿਛੁਣੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਗਾਸਚੈਅਸੰਟਿਸਚਿਰੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਯਮ
 ੨੧ ਰਾਯਾਜਿਨੀਅਪੁਪਛਾਣਿਅਪਰਮਹਿਮਹਲੁਸੁਭਾਇਆਸਚੈਸੇਤੀਰਤਿਅਸਚੈਪਲੈਪਯਭੇ
 ੨੨ ਯਤਿਰੁਦਣਸੇਖੁਜਾਣਿਐਸਾਚੈਸਾਚੈਨਾਇਆਸਾਧਨਖਰੀਸੁਹਦਣੀਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਤਾਸੈਰਿ
 ੨੩ ਯਸਹਲੀਮਹਲਿਭੁਲਾਈਐਸੋਪਿਰੁਰਦੈਰੀਗਿਸਚਿਸੋਹਗਣਿਸਭਲੀਪਿਰਿਸੋਹੀਗੁਣਸੀਹਿਯਾ
 ੨੪ ਥੀਭੁਲੀਭੁਲੀਥਲਿਚਨਾਥਲਿਚਨ੍ਰਿਗੁਰਿਜਾਥੀਥਨਮਹਿਭੁਲੀਜੇਠਿਗਾਥਿਨੁਗੁਰੁਭੁਲਾਮ
 ੨੫ ਉਨਾਦਪੁਰੁਲੀਜੇਠਿਗਾਥਿਰਿਠਿਰਿਅਦਉਜਾਓਯਾਧੁਛੁਰੁਜਾਇਪਧਾਓਅਚਲੋਚਕਰੋ

ਇਹ ਰਾਜ ਨੂ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਹਿ ਆਵੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ ॥ ੧ ॥
ਇਹ ਰਾਜ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਾਣੀ ਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀ ॥
ਗੁਰਮਲ ਸਚੈ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅੰਤੁ ਪੀਰਾ ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖ ਅਗਲੇ ਨਾਲ ਗੋਜ ਮਤੀ ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਭਈ
ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਰਹੀ ਸਭੁ ਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਿਖ ਮੰਦਰ ਸੋਹਣਾ ਕੀ ਅਕਰ ਏਹ ਰਿਹਾ ॥ ਰਹਿ ਸਿਦੀ ਪਾਅਨੁ ਪਜੇ ਤਿ ਰਿਕੁ ਏਜੇ ਤਿ ਅਪਾਗਾਹ ॥
ਪੰਟ ਨਗਰ ਕੋਠ ਫੀਸ ਚੁਸ ਉਦਾ ਪਾਗ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਤੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ ਗੁਪ
ਤ ਪਗਟੁ ਸਭੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਖੈ ਠਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਾਸਿਕ
ਸਦ ਫੀਲਾਈ ਐ ਪਰ ਖੋਹਿ ਤੁਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਫਉਰਨ ਪਾਇ ਨੀਖਰੇ ਖਜਨੈ ਪਾਇ ॥ ਅਸਾ ਅੰਦੇਸ
ਦੁਰਿਕ ਰਿਹਿ ਉਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖੇ ਕੋ ਦੁਖੁ ਅਗਲ
ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਕ ਰਿਜਾਣੀ ਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਉਧੋਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਦਾ
ਜੀ ਐ ਬਾਣੀ ਬਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨਿ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਮਿਰਤੇ ਗੁਣ ਤਾ ਸੁਾਸ ਚਿਰਤੇ ਸੇਜਿ ਟਿ
ਗਏ ਹਉ ਸਦਿ ਬਲਿ ਹੋਯਾ ਸੁ ॥ ੬ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਨਿ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਕਹੋਇ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ
ਦਿਖੈ ਮੁਹ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਹੀ ਹੋਇ ॥ ੭ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਪਾਇ ਅੰਤੁ ਰੁਕਹਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਪੁਪਛਾਣੈ ਘਰੁ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਜਿ ਲੋਯੇ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਬਾਢੇ
ਗੁਰਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਤੁਜ ਮੁਰ ਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥ ਦੁਖ ਘਣੈ ਦੇਹ ਗਣੀ ਰਿ
ਉ ਬਿਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਭਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਬਾਢੀ ॥ ਮੈ ਪਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਹੋਗੁ ਰਿਦੀ ॥ ਅਬ ਲਿਜਾ
ਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾ ਸਿਤਿ ਸੁਤਿ ਸਕੈ ਸੀਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘਟੀ ਨ ਜੀਵ
ਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਅੰਤੁ ਲੇਨਾ ਮੁਨ ਦੀ ਸਹੈ ਟੇਕਿ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰ
ਤੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਨ ਉਨ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥ ਅਮਾਇ ਗਇ
ਆਪਣੁ ਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁਏ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਦੇਹੁ ਗੀਤਿ ਉਕਲ ਰਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ
ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰਖੈ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥
॥ ੪ ॥ ਰਹਿ ਗੁਰੁ ਪੁਛਉ ॥ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਕਾਰਕ ਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਮਨਿ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁ
ਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵਨਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ੫ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ
ਕਾ ਮੁਕੋ ਮੁਖ ਅੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ਨਿਸ ਦਾਸ ਦਾਹਿ ॥ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਪਾਰਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੈਕ ਬਿਧਿ ਭਵਨੀ ਪਾਇਉਤਾ ਹੁਇ ਕੁਤਿਲੁ ਖਿਅਰ ਗਾਇ ਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਹੁਪੁ ਜਾਇ ਜਿਹਦੁ
ਜੇਲਉ ਜਲਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਸਾਇਆ ਘਟੁ ਬਿਨ ਸੈਦੁ ਖੁਅਗਲੇ ਜਮ ਪਕਵੈ ਪਛੁਤਾਇਆ
ਯੋਗੀਯੋਗੀ ਕਹਿਓ ਏਤਨੁ ਪੁਨਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਬੂਲੇ ਮਾਗਿ ਆਬਿਨ
ਸਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਬਰ ਕਹਿਓ ॥ ੬ ॥ ਅਥੈ ਜਾਇਓ ਫਟਾਈਐ ਪਾਇਐ ਕਿਰ
ਤਿਕਸਾਇਆ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਫੁ
ਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਨਾ ਹਉ ਏਮ
ਤੋ ਜਲ ਬਲ ਉਲੋਕੁ ਜਲ ਉਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਕਸਬ ਦੁਦੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥
੮ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੈਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ
ਜਲਕ ਮੁਲੇਹਿ ਹਾਲ ਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾਣੀਐ ਭੀਦਿ ਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪ
ਇਕੋ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਅਨਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤ
ਰਿਹੈ ਦਿਹਹਿ ਆਬਖਸੇ ਭੁਭਤ ਭੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੈਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ
ਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਗਾ ਜਿਉ ਅਪਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘੋਟੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਗਾ ਬਿਨੁ ਜਲ
ਘਟੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪੁਤੁ ਜਾਣੈ ਅਭੁਪੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੈਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾ
ਤਿਕ ਮੇਹਾ ਸਰਬ ਰਬਲ ਹਰੀ ਆਵ ਲੋਇ ਕਉ ਦਨ ਪਵਈ ਕੇਹਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪਾਈ
ਐ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ ਸਿਰਿ ਦੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੈਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜੀ ਜਲ ਦੁਪ
ਰੇਇਆ ਆਵਟੈ ਆਪੇ ਥਵੈ ਦੁਪਕਉ ਥਪਾਣਿ ਨ ਦੇਇਆ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਿਛੁਨਿ ਆਸਾਚਿ
ਵਡਿ ਆਈ ਦੇਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੈਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਦੀ ਸੁਗਾ ਬਿਨੁ ਪਲੁ
ਨੀ ਦਨ ਸੇਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਰਿਗਾਮਨ ਮੁਖਿ ਸੇਈ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਪਾਮ
ਨ ਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਰੇਇਆ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇਲੇ ਜੈ ਸਰੁ ਕੋਇ
ਗੁਰਮਤਿ ਰੇਇਤ ਪਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਰੇਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾਨੇ ਹੁਨ ਤੁਟਈ ਜੇਸਾ ਤਿਹੁ
ਰਥੇ ਟੈਜੇਇ ਹਰਿਗਾਮਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਿਰੁਵੰਸੇਈ ਰੇਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸ
ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਗਾ ਹਕੋਇ ॥ ੫ ॥ ਖੋਲ ਗਏ ਸੇਪੰਖ ਫੁੰਜੈ ਚੁਗ ਦੇਸਰ ਤੁਲਿਆ ਘਟੀ ਕਿਸੁ ਹ
ਤਿਕ ਚਲ ਠਾਪੇ ਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿਕਲਿ ਜਿਸ ਤੁੰਮੇਲ ਹਿਸੇ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿਰੁ ਮ
ਲਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਹਉ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇਆ ਸੇਰੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸ
ਬਦਿਭੇਵਿ ਪਤਿ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਫਰਕਿ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ॥ ੬ ॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬

੧ ਲਿਖਾਕਾਕਿਆਮੇਲੀਐਸਬਦਿਮਿਲੇਪਤਿਆਇਆਮਨਮੁਖਿਸੇਸ਼ੀਨਪਦੈਵੀਛੁਵਿਚੇਟਾ
 ੨ ਆਇਆਨਕਦਰੁਪਦੇਕੁਐਅਵਰੁਨਦੁਜੀਜਾਇ॥੧੦॥੧੧॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ
 ੩ ੧॥ ਸਨਮੁਖਿਭੁਲੇਭੁਲਾਈਐਭੁਲੀਠਉਰਨਕਾਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਨਦਿਖਾਵੀਅੰਧੀਅੰਧੈ
 ੪ ਜਾਇਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਏਇਆਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਅਚਰਮਿਭੁਲਾਇ
 ੫ ਗੁਰਮਿਭੁਲੀਰੋਹਗਣੀਨਾਪਿਰਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੁਲੀਠਿਰੋਦਿਸੰਤਰੀਭੁਲੀਧਿ
 ੬ ਦੁਤਜਿਜਾਇ॥ਭੁਲੀਰੁਗਰਿਥਲਿਚਵੈਗੁਰਮੈਮਨੁਰੋਲਾਇ॥ਪਰਹੁਦਿਛੁਨੀਕਿਉਮਿਲੈਗੁਰਬਿ
 ੭ ਮੁਠੀਬਿਲਾਇ॥੩॥ਦਿਛੁਵਿਅਗੁਰਮੇਲਸੀਹਰਿਰਸਿਨਾਮਪਿਆਰਿ॥ਸਚਿਸਹਜਿਸੇ
 ੮ ਰਾਖਣੀਹਰਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਜਿਉਭਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁਮੈਤੁਸੁਬਿਨੁਕਦਨੁਭਤਾ॥੩॥ਅੰ
 ੯ ਥਰਪਤਿਪਤਿਭੁਲੀਐਭੇਖੀਬਹੁਅਭਿਮਾਨੁਤੀਰਬਨਤਾਕਿਅਕਰੈਮਨਮਹਿਮੈਲੁਹਮਾਨੁ
 ੧੦ ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿਸਮਸ਼ਾਈਐਮਨੁਗੰਜਸੁਲਤਨਾ॥੪॥ਪੇਸਪਦਾਰਥੁਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਦੀਛਿ
 ੧੧ ਗੁਸਾਧਨਾਮਪੁਗਵਾਇਅਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਗਾਘਰਹੀਸੇਪਿਰਪਾਇਆਗੁਰਕੈਰੋਤਿਅੰ
 ੧੨ ਪਾਗਾਪਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਚਾਕਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲਸੁਖੁਰੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਖਨਿਦਸਿਆਹਉ
 ੧੩ ਮੈਦਿਚਹੁਏਇਆਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਲੁਭੁਸਦਾਮਨਿਰੋਇ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈ
 ੧੪ ਐਅਪਿਨਲਾਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਗਿਰਹੁਦਿਚਹੁਅਪੁਗਵਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸਚੇਦੇ
 ੧੫ ਪਾਇ॥੧॥ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਤੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਭੁਕਰਤਾ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਸ਼ਾਇਆਲਾਗਾਤਿਸੇਪਿਅੰ
 ੧੬ ਗੁਨਨਕਸਾਏਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦੁਆਪਾਗੁ॥੮॥੧੨॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ੧॥
 ੧੭ ਤਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਾਘਰਨਾਰਿ॥ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠਗਿਆਲਬਿਲੋਭਿਅਰਿਕਾਰਿ
 ੧੮ ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਦਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪੀਤਮਾਮੈਤੁਸੁਬਿਨੁਅਦੁਰਕੋਇ॥ਮੈਤੁਸੁਬਿਨੁ
 ੧੯ ਅਦੁਰਨਭਾਵਈਤੁੰਭੁਦਹਿਸੁਖੁਰੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਸਾਲਾਹੀਰੰਗਿਸਿਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਰੋਖੁ
 ੨੦ ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀਕੁਣਮੋਹਨਦੇਖਾ॥ਦਾਟਦਟਾਉਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਬਿਦੇਖਾ॥੨॥ਨਾਮੁਪਤਿ
 ੨੧ ਅਖਰਿਕੇਤਰੇਗੁਰਬਿਨੁਭੁਲਨਹੋਇ॥ਨਾਮਦਰਾਈਜੇਮਿਲੈਸਚਿਰਪੇਪਤਿਰੋਇ॥ਜੇਤੁਧੁਰਾਵਹਿਸੇ
 ੨੨ ਭਲੇਥੇਟਾਖਰਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਿਥੋਟੀਰਸਿਆਅਸਟਧਤੁਪਾਤਿਸਹੁ
 ੨੩ ਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਦਿਗਾਸਿਆਨਾਪੇਪਰਥੇਪਰਧੁਪਦੈਖਜਾਨੈਗਾਸਿ॥੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਸੁਭ
 ੨੪ ਤੁਠੀਠੋਕਿਦੁਜਾਇ॥ਕਹਣੈਹਾਬਿਨੁਲਭਈਸਚਿਟਕੈਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤੁੰਸਲਾਹਣਹੋਰੁਕੀ
 ੨੫ ਮਤਿਕਹਣਨਜਾਇ॥੫॥ਚਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਨਿਹਉਮੈਦਦਾਗੁਰਬਿਨੁਹਿਅੰਧੁਨਖ

ਏਸੇ ਬਿਥੁ ਆਸਾ ਦੁਆਬਿਨਹੁ ਛਕ ਮਨਾ ਮੁਦਈ ਸਾਇਆ ਠੀਕ ਸਾਵਾ ੬੭ ਆਸਾ ਮੰਦੁ ਰਿਜੀਮਿ
ਏਸੇ ਸੁਰਸਕ ਸਥਾਇਆ ਆਸਾ ਬੀਧਿ ਚਲਾਈ ਐਸੇ ਹੋਮ ਰਿਚੇ ਟਾਪਾਇਆ ਮਦੁ ਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀ
ਐਕੁ ਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇਆ ੭੭ ਸਰਬੇ ਬਾਈ ਏਕੁ ਤੁੰਜਿ ਫਿਰਾਏ ਤਿਉ ਰਾਖਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਦ
ਸੈਨਾ ਸੁਰਲੇ ਪਤਿ ਸਾਖਾ ਹਉ ਸੈਰੇ ਗੁਰਗਦਾਈ ਐਸੇ ਬੰਦਿ ਸਚੈ ਸਦੁ ਰਾਖਾ ੮੭ ਆਕੇ ਸਾਖਿ ਪਾਤਾਲਿ
ਤੈਰਿ ਭਟਕਿ ਰਹਿ ਆਸਾ ਸਾਇਆ ਮਾਧੇ ਰਗਤੀ ਕੁਝ ਭੁੰਝਿਆ ਪੇਖਿ ਲਹਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀ
ਸਹਿ ਭਿਉ ਭਾਏ ਤਿਥੈ ਰੰਜਾਇਆ ੯੩ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੩੨ ॥ ਕਾਮਨਾ ਮਿਮਨੁ
ਬਿਧਿ ਮਾਮਦੁ ਕਰਕੀ ਫੀਚੇ ਗਾਸ ਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰਗਤ ਉਸੁ ਸੁਖਾ ਜਿਉ ਭਾਏ ਤਿ
ਉ ਗੁਰੂ ਬੈਰਿਨਾ ਮੁਖਸਾਰਾ ੧੦੦ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਧਸ ਮਰ ਜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀ ਗਾਰਿ
ਅਤਿ ਸੁਸੇਤੀ ਲਿਵਲਾਇਆ ੧੦੦ ਗਾਉ ਤਨੁ ਬੈਸਤ ਰਿਹੋ ਮੀ ਐਇ ਕਰਤੀ ਤੇ ਲਿਕਟਾਇਆ ਤਨੁ ਮ
ਨਿਸਾ ਪਜੇ ਕਰੀ ਅਨਿਦਿਨੁ ਮਗਨਿ ਜਲਾਇਆ ਹਰਿਨਾ ਮੈ ਤੁਲਿਨੁ ਪੁਜਈ ਜੇਲੁ ਪੁਰੇ ਟਿਕਿ ਮਕਮ
ਇ ੧੩੦ ਅਰੰਧ ਸਰੀਰੁ ਟਾਈ ਐਸਿ ਰਿਕਲਵਤੁ ਪਗਾਇਆ ਤਨੁ ਪੈ ਮੰਚ ਲਿਗਾਈ ਐਰੀ ਮਨੁ ਤੇਰੇ
ਗੁਨ ਜਾਇਆ ਹਰਿਨਾ ਮੈ ਤੁਲਿਨੁ ਪੁਜਈ ਸਭਿ ਰਿਠੀ ਠੋਕਿ ਦੁਜਾਇਆ ੧੩੧ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੇਵਦ ਤੁਕਰੀ ਬ
ਤੁਰੈ ਦਰਗੈ ਦਰਦਾਨਾ ਰੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਉ ਆਪਣੀ ਕੁਰੀ ਅੰਤ ਰਿਗ ਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਰਾਸ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਪਾਸ
ਗੁਰਦੀ ਆਸਾ ਦੁਹਾਨੁ ੧੦੧ ਮਨ ਹਠ ਭੁਧੀ ਕੇਤੀ ਅਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਗਾ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮਤਿ
ਮੋਭੁ ਦੁਆਰਾ ਸਚ ਹਉ ਸੋਭੁ ਕੋਉ ਪਰਿਸਦੁ ਅਚਾਰਾ ੧੦੨ ਸਰਕੋਉ ਚਾਅਾਖੀ ਐਨੀ ਚੁਨਵੀ ਸੈਕੋਉ
ਐਇ ਕੀਨੈ ਰਾਏ ਸਾਜਿ ਐਇ ਕੁਚਾਨ ਟੁਤਿ ਹੁਲੇਇਆ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਦੁ ਪਾਈ ਐਉ ਰਿਬਖ ਸਨ ਮੇਟੈ ਕੋਉ
੧੦੩ ਸਾਖਿ ਲੈ ਸਾਖੁ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਸੈ ਗੁਰਭਾਇਆ ਅਕ ਬਕ ਬਾਢੀ ਚਾਗੀ ਐਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਮ
ਇਆ ਪੀਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿ ਆਦਰ ਗਰਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇਆ ੧੦੪ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਾਦਿਨੁ ਸਬ
ਦਿ ਸੁਭਾਇਆ ਦਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਈ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਮਝਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀ ਸਹੈ ਛੂਟੈ ਸਬ
ਦੁਕਸਾਇਆ ੧੦੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੩੩ ॥ ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਪਉਲ ਹਰ ਬਰੇ ਬੰ
ਕਦੁ ਆਗਾ ਕਰਿ ਮਨਿ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੁਜੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿਆ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪੈ ਮਾਧਿਨੁ ਚਰਿ ਦੇਹੀ
ਤਨੁ ਛਹੁ ੧੦੬ ਗਾਈ ਰੇਤਨੁ ਪਨੁ ਸਾਥਿ ਨਹੋਇਆ ਰਾਸ ਨਾਮੁ ਪਨ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇਆ
ਗਾਉ ਰਾਸ ਨਾਮੁ ਪਨ ਨਿਰਮਲੇ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵ ਦੁਹਾਨੁ ਆਗੈ ਪਛਿ ਨਹੋਦਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰਕ
ਰਤਾਨੁ ਅੰਧਿ ਛਰਾਏ ਛੂਟੀ ਐਆ ਪੇਬਖ ਸਣਹਾਹੁ ੧੦੭ ਮਨ ਮੁਖੁ ਜਣੇ ਆਪਣੇ ਪੀਅਾ ਪੁਤ
ਸੰਜੋਗਾ ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਗਈ ਅਹਿਨਾ ਲੇਹਰ ਖੁਸੁ ਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨੇ ਸਿ

੯
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਹਰਿਗੁਰਸੁਭੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਦਿਤੁ ਜਾਵੈ ਸਕਤੁ ਰੇ ਲਿਖੁ ਲਾਇ ॥ ਬਾਹਰ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਦਿਹੁ ਚੀਐ ਘੋਰ
 ੨ ਰਮਹਿ ਦਸਤੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਕਹਿ ਮੁੰਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਾ ਸਾਹਿ
 ੩ ਨਾਮਾ ਪਣਾ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿਦੁ ਕਾਇ ਰਤੇ ਨਾਮ ਗੁਣੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣਾ ਪਾਵੈ ਕੈ ਦਸਿ ਦੇਹੁ
 ੪ ਮਸਤ ਕਿਸ ਦੁਨਿ ਸਾਣਾ ॥ ਪਾਬਹੁਤਾ ਜੀਵਨੁ ਮੰਗੀ ਐ ਮੁਆਨ ਲੋਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾ
 ੫ ਖੀ ਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸਿ ਅਸੇਇ ॥ ਨਾਮ ਦਿਹੁ ਟੇਕਿ ਅਗਟੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨਹੋਇ ॥ ਭੀ
 ੬ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀ ਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦੁ ਹੋਇ ॥ ਇਉ ਸਰਪ ਨ ਕੈਦੁ ਸਿਜੀ ਅੰਤੁ ਅੰਤ ਰਿਹਉ ਮੈ
 ੭ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰੇ ਇਦੀ ਚਾਰੀ ਐ ਸੁਪਨਾ ਇਉ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਗਨਿ ਮੈ ਜਲੁ ਪਾਈ ਐ ਜਿਉ ਬਠੀ
 ੮ ਕਦੁ ਪੈਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲੁ ਕਮੇਲੁ ਸੁਨੇ ਬੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲਿ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਰ ਸਿ
 ੯ ਮਿਲੈ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹਿ १ ॥ ਰੂਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਰਾ
 ੧੦ ਵਣੇ ਪੇਈ ਅਵੈ ਰੂਹੀ ਅਸੁ ॥ ਉਚੈ ਪਰਬਤੁ ਗਥੈ ਨਾਪਉ ਚੀਤਿ ਤੁਤਾ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾਣਿ
 ੧੧ ਅੰਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀ ਅਸੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭੁਫਲੁ ਬਿਖਮੁ ਰੁਠਾ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਰੈ
 ੧੨ ਹਰਿਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲ ਚਲ ਜੇਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਾਣਾ ਹਰਾ ॥ ਜੋ ਅਇਅਸੇ ਚਲ ਸੀ ਅਮਰ ਸੁਗੁ
 ੧੩ ਰੁਕਰਤੁ ਗੁਰੀ ਸਚਾ ਸਾਸ ਲਾਹਣਾ ॥ ਸਚੈ ਬਾਨਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਦਰਘਰਮ ਹਲਾਸੇ ਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਰਾ ॥
 ੧੪ ਹਸਤੀ ਘੋਰੇ ਪਾਖੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਸਹੀ ਨਾਇਨ ਚਲਿ ਆਖਿ ਪਿਖਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ੧੫ ਸੁਇਨ ਰੁਪਾਸੀ ਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਭੁ ਜਗਮਹਿ ਦੇਹੀ ਠੇਹੀ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਲਾਪਿ
 ੧੬ ਰੂਪ ਨੈਜੀਉ ਖੇਲ ਸੀਬ ਦੇਣੇ ਲੀਕਿ ਅਹਾਲੁ ॥ ੪ ॥ ਪੁਤ ਦੇਖਿ ਦਿਗਸੀ ਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਰਤੁ ਰੁਠੈ ਅਚੈ
 ੧੭ ਦੁਲਾਈ ਐ ਕਾਪ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾ ਗਾਥੇ ॥ ਪ੍ਰਭੋ ਹਰ ਲਈ ਐ ਛੋਰਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਅਹਰਮ ਲੁਕਕਹ
 ੧੮ ਈਐ ਰਾਜ ਰਾਉ ਕੇਖਾਨਾ ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈ ਐ ਜਲਿ ਬਲੀ ਐ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨਾ
 ੧੯ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿ ਆਜਿਉ ਰੁਦਿ ਦਧਾਕਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਸੀਜੇ ਅਇਅਸੇ ਜਗਮਹਿ ॥ ਸ
 ੨੦ ਭਜ ਗੁਕਾ ਜਲ ਕੋਠੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹੁ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਨਿਰ ਮਲੇ ਸਬ ਦਿਨਿ ਦਾਰੀ ਰਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਨਾ
 ੨੧ ਨਕਤਰੀ ਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ॥ ਮੇਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਦੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨੁ
 ੨੨ ਖੰਭੁ ਜਲਿ ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਤਰੈ ਅਬਾਹੁ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹਿ ੧ ॥ ੧੫ ॥
 ੨੩ ਮੁਕਾ ਮੁਕਰਿ ਘੋਰਿ ਬੈਠਾ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕੀਧੋਖਾ ॥ ਮੁਕਾ ਮੁਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਰੇ ਨਿਹ ਚਲੈ ਲੋਕੁ
 ੨੪ ਉਦਨਿ ਅਕੈ ਸਮੁਕਾ ਮੋਰ ਕਰਿ ਸਿਵ ਕੁਕਰ ਟੀਖਰੁ ਬਾਧੁ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਗੀਤ
 ੨੫ ਅਸਣ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾ ਸਿਪਾਹਿ ॥ ਰਿਤੁ ਦਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀ ॥ ਅਸਿ ਪਬਹਿ ਦੇਵ ਸਬ ਨਿਮ

੧ ਸੁਰਸਿਧਾਨੀ ਸਰਬਸ੍ਵਾਨੇ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਹਾ ਦਰੁ ਕੁੰਭੁ ਚ ਕਰਿ ਗਏ ਅਦਰੇ ਭਿਜ ਲਠਾ ੨੪
੨ ਭਾਗੁ ਲੰਤਾਨ ਭੁਕੁ ਅਲੁ ਕਉ ਮੇਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਉ ਭੁਕੁ ਅਪਣੀ ਮੁਹਤ ਕਿਚ ਲਠਾ ਵਿਲਸ ਮਸਤੁ ਭੁ
੩ ਪਹੁਚਾ ੪ ਸੋਬਦਾ ਹਮਾ ਹਿਟੁ ਖਾਣੀ ਮੈ ਦਿਰ ਲਾਤ ਭੁਕੁ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਦਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮ
੪ ਹੀ ਮਲਿ ਸੋਇਆ ਪਾਅਲਾਹੁ ਅਲੁ ਭੁ ਮਗੀ ਮਕਾ ਦਰੁ ਕਰਣ ਹਰ ਕਰੀ ਮਾਸ ਭੁਦਨੀ ਮਾਮਾ ਦਣ ਜ
੫ ਵਈ ਮਕਾ ਮਏ ਕਰਹੀ ਮਾਮਾ ਭੁ ਮਕਾ ਮੁਤਿ ਸੋਨੇ ਮਾਖੀ ਮੈ ਜਿਤੁ ਸਿਸਿ ਨੇ ਵੀ ਲੇਖਾ ਅਸਮ ਨੁਧ ਗਤੀ ਚ
੬ ਲਸੀ ਮਕਾ ਮੁਢੀ ਏਕੁ ੭ ਦਿਨ ਗਵਿਚ ਲੈ ਨਿਸਿ ਸਿਚ ਲੈ ਤਾਰਿ ਕਲ ਖਪ ਲੇਇਆ ਮੁਕਾ ਮੁਢੀ ਏ
੮ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭੁਗੇਇ ੯ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫ ੨੬ ੨੭ ੨੮ ੨੯ ੩੦ ੩੧ ੩੨ ੩੩ ੩੪ ੩੫ ੩੬ ੩੭ ੩੮ ੩੯ ੪੦ ੪੧ ੪੨ ੪੩ ੪੪ ੪੫ ੪੬ ੪੭ ੪੮ ੪੯ ੫੦ ੫੧ ੫੨ ੫੩ ੫੪ ੫੫ ੫੬ ੫੭ ੫੮ ੫੯ ੬੦ ੬੧ ੬੨ ੬੩ ੬੪ ੬੫ ੬੬ ੬੭ ੬੮ ੬੯ ੭੦ ੭੧ ੭੨ ੭੩ ੭੪ ੭੫ ੭੬ ੭੭ ੭੮ ੭੯ ੮੦ ੮੧ ੮੨ ੮੩ ੮੪ ੮੫ ੮੬ ੮੭ ੮੮ ੮੯ ੯੦ ੯੧ ੯੨ ੯੩ ੯੪ ੯੫ ੯੬ ੯੭ ੯੮ ੯੯ ੧੦੦

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

1 ਉਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਪੁਮਾਇਆਜਿਨੀਕ੍ਰਮਿਭੁਲਾਮਗਯਾਇਆਨਵਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਆ
2 ਖੇਲਏਮੇਲਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੁਸਕੁਨਾਮਹਿਸਮਾਇਆਤਿਨਿਕਰੇਤੈਆਪੁਲੁਕਾਇਆਭਾ
3 ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆਜਾਕਉਜੋਰਿਧਰੀਕਰਤੁਰਿਜੀਉ॥੧੫॥ਆਪੇਖਸਮਿਨਿਦਾਜਿਅ
4 ਜਾਜੀਉਪਿਰੁਦੇਸਾਜਿਅਮਾਮਾਪਟੇਸੇਦਕਕੀਪੈਜਗਧੀਆਦੁਇਕਰਮਸਤਕਿਧਰਿਜੀਉ॥੧੬॥
5 ਸਰਿਸੰਜਮਰੇਸਿਆਣਪਾਮੇਰਾਪੁਰੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਪੁਗਟਪਤਾਪੁਦਰਤਾਇਓਸਿਭੁਲੇ
6 ਕੁਕਰੇਜੈਕਾਰਜੀਉ॥੧੭॥ਮੇਰੇਗੁਣਅਉਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਆਪੁਰਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥
7 ਕੰਠਲਾਇਕੇਗਖਿਨੁਲਗੈਨਤਤੀਦਉਜੀਉ॥੧੮॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪੁਭੂਧਿਆਇਆਜੀਇਉਇਉ
8 ਅਨੁਛਲੁਪਾਇਆਸਾਹਪਤਿਸਾਹਸਿਰਿਖਸਮਤੁਜਪਿਨਾਨਕਜੀਦੈਨਉਜੀਉ॥੧੯॥ਤੁਧੁਅ
9 ਖੇਮਾਪੁਉਪਾਇਆਦੁਜਾਕੇਲਾਵਿਖਲਾਇਆਸਭੁਸਚੇਸਚੁਦਰਤਦਾਜਿਸੁਰੁਵੈਤਿਸੈਬੁਝਾਇ
10 ਜੀਉ॥੨੦॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਤਿਬੈਮਾਇਅਮੇਹੁਚੁਕਾਇਆਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀ
11 ਆਪੇਲਏਸਮਾਇਜੀਉ॥੨੧॥ਗੋਪੀਨੈਗੋਆਲੀਆਤੁਧਮਾਪੇਗੋਇਉਠਾਲੀਆਹੁਕਮੀ
12 ਰੰਤੇਸਾਜਿਅਤੁਆਪੇਭੰਨਿਸਦਾਰਿਜੀਉ॥੨੨॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਿ
13 ਦੁਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆਨਿਰਮਲਜੋਤਿਤਿਨਪਾਣੀਅਓਇਚਲੇਜਨਮੁਸਦਾਰਿਜੀਉ॥੨੩॥
14 ਤੇਗੀਅਸਦਾਸਦਾਚੰਗਿਆਈਆਮੈਗਤਿਦਿਹੈਦਰਿਅਈਆਮਣਮੰਗਿਆਦਰੁਦੇ
15 ਦਣਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਸਮਾਇਜੀਉ॥੨੪॥੧॥੧੮॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

16 ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ਘਰੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਣਕੈਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਤੁ
17 ਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਜਿਉਰਧਤਪਅੰਤਰਿਕਰੇਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਪਖਸ
18 ਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਦਖਣੈਉਰਧਧਿਆਨਲਿਦਲਾਗਾਨਾਮੁਰਜਾਦੁਆਇਅਕਲਭੁਤਿਭਿਬਾਹੁਰਿ
19 ਜਾਸੀਨਾਗਾਜੈਸੀਕਲਮਦੁਰੀਚੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅਰੇਪਸਿਕਹੁਨਾਨਕਪਾਣੀਧਰਿਲੈਪਹਰੈਉ
20 ਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਜਿਉਦੁਜੈਪਹਰੈਉਣਕੈਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਦਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁਹੋਏ
21 ਹਥਿਨਚਾਈਐਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਜਿਉਜਸੁਧਾਪਰਿਕਾਨੁਹੋਏਹਥਿਨਚਾਈਐਪਾਣੀਮਾਉਕਰੈ
22 ਸੁਤਮੇਗਾਚੇਤਿਅਚੇਤੁਮੁਕਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਛੁਤੇਗਾਜਿਨਗਚਿਰਚਿਅਤਿਸਹਿਨਜਣੈਨਿਭੀ
23 ਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁਕਹੁਨਾਨਕਪਾਣੀਦੁਜੈਪਹਰੈਉਦਿਸਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਉਣਕੈਦੁ
24 ਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਪਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਪੁਨਚੇਤਹੀਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਬਧਾਛੁਟਹੀ

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਪਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭੁਭੁਏ ਅਸੀ ਗਿ ਮਾਇਆ ਧਨਿ ਸਿੰਘ ਤੋ ਜੋ ਬਨਿ ਮਾਤਾ ਅਹਿ
 ਲਾਜ ਨ ਮੁਗ ਫਾਇਆ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਦਾ ਪਾਹੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪਾਣੀ
 ਧਨ ਜੋ ਬਨਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੋਇ ਕੈ ਦਣਿ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਲਾਵੀਆਇਆ ਖੇਤੁ ਜਾਜ
 ਮਿਪ ਕਰਿ ਚਲਾਇਆ ਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਅ ਭੇਤੁ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ
 ਜਮਿਪ ਕਰਿ ਚਲਾਇਆ ਭੁਠਾ ਰੁਦਹੁ ਹੋਅ ਦੋਅ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ਸਾਈਫ ਸਤੁ
 ਪਾਖੁ ਤਿਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚੇਤੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲਾਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ੪ ॥
 ੧੦੦੦ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਲੈ ਪਹਰੈ ਰੋਇ ਕੈ ਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਬਾਲ ਕਬ
 ਧਿਰੁ ਚੇਤੁ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਮਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤਿ ਰੇਤੁ ਮਾਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤਿ ਨੇਹੁ
 ਖਿਨੇ ਗਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਖਾਈਆ ਸਿਜੋ ਗੀਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣਿ ਕਰਕਰਾਈਆ
 ਸਨਾਸ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੁਝੀ ਦੂਜੈ ਰੇਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਣੀ ਧਰਿ ਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟ ਹਿਗ ਹਰਿ ਚੇਤਿ
 ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੋਇ ਕੈ ਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ਮਾਹਿ ਨਿਸਿਕਾ ਮਿਦਿਅ ਮਿਧ
 ਅਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਮੁਨ ਚਿਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਹੀ ਰੋ ਰਿਜਾਣੈ ਰਸਕਸ
 ਮੀਠੇ ਪਾਣਿ ਮਾਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਮਿਮਰਹੁ ਗੇਝੁ ਗੇਝੁ ਤੀਰ ਬਥਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦਿਆ ਪੈ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੈ
 ਧਰੈ ਰੋਇ ਕੈ ਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਸਹਿੰਸ ਉਲਥੈ ਆਇਆ ਜੋ ਬਨੁ ਅਟੈ ਜਹੁ ਜਿਣੈ ਦਣ ਜਾ ਰਿ
 ਅਸਿ ਮਿਤਾ ਮੀਧ ਘਟੈ ਦਿਹੁ ਜਾਇਆ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾ ਸੀ ਅੰਧੁ ਲੇਨਾ ਜਮਿਪ ਕਰਿ ਚਲਾਇਆ
 ਸਿਰੁ ਕ੍ਰਿਦੁ ਮਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਅ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ਬੁਧਿ ਦਿਸਰ ਜੀ ਗਈ
 ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਦਗੁਣ ਪਛੁਤਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੁ ਹੁਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੋਇ ਕੈ ਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਬਿਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਦਣ
 ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਦੈਣਾ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਚੁ ਨਾਹੀ ਹੋ ਪਰਾ ਕਉਤਾ ਘਾਹੁਣ ਅੰਤ ਰਿਨਾ
 ਹੀ ਕਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਅਦਣ ਜਾਣਾ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕ੍ਰਿਤੁ ਜੋ ਬਿਨ ਸੈਆਇ ਚਲੈ ਕਿਅਮਾ
 ਠਾਕੁ ਨਾਨਕ ਪਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ੪ ॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਅ
 ਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣ ਕੰਨੀ ਆਇਕਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਇਆ ਦਣ ਜਾ ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਅ
 ਦਹਣ ਥੜੁ ਸਨਿ ਬੰਨੀ ਗੁਣ ਸੰਗ ਮਜਾਵੈ ਚੋਟਿ ਨ ਥਾਵੈ ਤ੍ਰਿਸੁ ਜੀ ਮਣ ਮਰਣਾ ਕਲੁ ਜਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ
 ਨਸਾ ਕੈ ਚਉਥੈ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

੧ ਈਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਸਾਚੇਤੋਪਤਿਪਦੈ॥ ਭੂਸਿਰੀਗਗਕਾ॥ ਚਉਪਦੋ॥
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬ ਰਗੁਮਾਝਪਤਿਸਾਹੀ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ॥ ਸਬਦਿਗੰਗਾਏਪੁਕਖਿਸਬ
 ੭ ਏਸਚੀਦਗਗਮਪੁਲਿਬੁਲਾਏਉਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਣਿ
 ੮ ਆ॥ ਘਰਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ ਅੰਮਰਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮ
 ੯ ਤੀਅੰਨਿਸਾਵਣਿਆ॥ ੧ ਮਰਹਾਉਨਾਕੋਮੇਰਹਉਕਿਸੁਕੇਰਲਾਸਾਚਾਠਾਕੁਰੁਤਿਰਵਣਮੇਰਹਾਉ
 ੧੦ ਸੈਕਰਿਕਰਿਯਾਇਘਟੇਰਿਕਰਿਅਵਗਣਪਛੇਤਾਵਣਿਆ॥ ਧਾਰੁਕੁਪਛਾਣੈਜੇਹਰਿਗੁਣਕ
 ੧੧ ਖਟੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਣੈ॥ ਸਭਨਾਕਾਦਰਲੇਖਾਸਚੈਛੂਟਸਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥
 ੧੨ ਅਨਮੁਖਭੂਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥ ਜਮਦਰਬਪਾਚੇਟਾਖਾਏ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਿਗਿਨਸਾਥੀਮੁਕਤੇਨਾਮੁਖਿ
 ੧੩ ਆਵਣਿਆ॥ ਸਾਕਤਭੂਨੇਸੁਚਨਭੂਏ॥ ਦੁਬਿਧਾਬਾਧਾਅਵੈਜਾਏ॥ ਲਿਖਿਆਲੇਖਨਮੇਟੈ
 ੧੪ ਜੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥ ਪੈਈਅਰੈਪਿਰਜਤੋਨਾਹੀ॥ ਝੁਠਿਛੁਨੀਰੋਏਸ
 ੧੫ ਯੀਅਦਗਣਮੁਰੀਮਹਲੁਨਪਾਏਅਦਗਣਗੁਣਬਖਸਾਵਣਿਆ॥ ਪੈਈਅਰੈਜਿਨਿਹਾ
 ੧੬ ਤਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਭੂਏਤਤਬੀਚਾਗਾ॥ ਅਵਣੁਜਾਣਾਠੇਕਿਰਹਾਏਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
 ੧੭ ਰਮੁਖਿਭੂਏਅਕਬਕਹਏ॥ ਸਚੇਠਾਕੁਰਿਸਾਚੇਭਏ॥ ਨਾਨਕਸਚਕਹੈਬੇਨੀਤੀਸਚੁਉਲੇ
 ੧੮ ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥
 ੧੯ ਤਤੁਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥
 ੨੦ ਪਤਿਸਾਹੀ॥ ੧॥ ਕਮੁਰੀਦ॥ ਚੰਦਰਨਾ॥ ਆਕੀਪੁਨੀ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥ ਭੀਰੁ॥
 ੨੧ ਮਾ॥ ਗੁਰਦਾਤਾਗੁਰਹਿਏ॥ ਪਰਗੁਰਦੀਪਕੁਤਿਹਲੇਇਆ॥ ਅਮਰਪਦਾਰਭਨਾਨਕਾਮਨਿਮੁਖਿਐ
 ੨੨ ਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਪਹਿਲੈਪਿਆਰਲਗਾਬਣਦੁਧਿ॥ ਦੁਜੈਮਾਇਬਾਪਕੀਸੁਧਿ॥ ਤੀਜੈਕੁ
 ੨੩ ਅਭਭੀਬੇਬਾਚਉਬੈਪਿਆਰਿਉਪੰਨੀਬੇਰਾ॥ ਪੰਜਵੈਖਾਣਪੀਅਣਕੀਧਤਾ॥ ਛਿਦੈਕਾਮੁਨਪੁਛੈ
 ੨੪ ਜਾਤਿ॥ ਸਤਵੈਸੀਜਿਕੀਆਪਰਵਾਸੁ॥ ਅਠਵੈਕੋਪੁਰੋਅਤਨਾਸੁ॥ ਨਵੈਪਉਲੇਉਤੇਸਾਹਾ॥ ਦ
 ੨੫ ਸਵੈਦਧਾਹੇਅਸੁਅੰਹਾ॥ ਗਏਸੀਗੀਤਪੁਕਾਰਿਧਾਹਾਉਰਿ॥ ਮਾਰਿਸੁਦਸਾਏਗਾਹਾ॥ ਸਾਉਇਅਨ

ਗੁਣਿ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਾਧਿ ਪਿਛੈ ਪੰਥ ਲਿਖਿ ਦਿਉ ਪੁਕਾਰਿ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਅੰਤ੍ਰਿ ਮਨੁ ਗਾਥਾ ਬੰਨ੍ਹਿ
ਰੂਪ ਸੰਸਾਰੁ ੧੦੦ ੧੦੦ ਦਸ ਬਾਲੁ ਠੀ ਸਰਦਣੀ ਸੰਕੁ ਕੁੰਦੁ ਕੁੰਦੁ ਕੁੰਦੁ ਕੁੰਦੁ ਕੁੰਦੁ ਕੁੰਦੁ ਕੁੰਦੁ
ਭਿਖਾਰੀ ਪੁਰੁਖਿ ਸੁਰੀ ਬੰਦੇ ਖਾਖਾਇ ਸੰਤ ਰਿਕਾ ਮਤਿ ਹੀਨੁ ਅਸੀਹ ਕਾਇਉ ਹਰੁ ਨ ਪਾਇ
ਨਦੈ ਕਾ ਸਿਧ ਜਾਇ ਸੁਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪੁ ਬਲੁ ਪਾਏ ਲਿਖਿ ਦਿਉ ਮੁਖਿ ਤੁਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਦ ਲਾਗੁ ੧੦੦ ੧੦੦ ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮਗੀ ਮੁਹੈ ਅੰਤ੍ਰਿ ਮਨੁ ਭਿਖਾਰੀ ਪੁਰੁਖੁ
ਜਨਨ ਬੁਧੁ ਬੁਧਿ ਮਿਥਾਤੀ ਮਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਿ ਪਾਣੀ ਮੈ ਸਭੁ ਬੇਲੁ ਤੁਮਾਰੀ ਇਕਿ ਮਾਧੁਰਿ
ਕਿਨਹਿ ਦਿਓ ਭਿਖੁ ਨਾਨਕ ਮਹਿ ਜਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲਿ ਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਸੇਸੇ
ਰੁਖਿ ਨਿਰੰਜਨੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤੀ ਮਤਿ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਤੁਮਾਰੀ ਜੇ ਮਨਿ
ਤਿਉ ਪੁਰਖੁ ਮਾਇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ੧੦੦ ੧੦੦ ਜੀਉ ਪਾਇ
ਤੁਲਸੀ ਅਰੁ ਮਾਧਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ਮਖੀ ਦੇ ਕੇ ਜਿਹ ਵੇਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ਪੈਰੀ
ਚਲੈ ਬੀਰ ਬਣਾਇ ਤਾਪੈ ਨੈਥਾਇ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਆਤਿ ਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਤ੍ਰਿ ਮਨੁ ਪੁਕਾਰਿ
ਮਨੁ ਹੋਇ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕਹੈ
ਪਾਇ ੧੦੦ ੧੦੦ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਮੈ ਜਾਣੈ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰ
ਇਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਮਾਧਿ ਕਾਣਿ ਮੈ ਅੰਤ੍ਰਿ ਮਨੁ ਰਿਚਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਸੋਚੁ ਕੁੰਤੀ ਜਾਣੀ
ਮੈ ਸੋਚੁ ਕਮਾਏ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੈ ਮੈ ਤੁਮਾਰੀ ਪੇਲ ਕਰੁ
ਸਤਿ ਕਰੁ ਬਿਸਾਦੁ ਮਾਧਿ ਕਾਣਿ ਮੈ ਅੰਤ੍ਰਿ ਮਨੁ ਰਿਚਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਸੋਚੁ ਕੁੰਤੀ ਜਾਣੀ
ਦਿਨੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਪੁਰਿਖੀ ਸਿਆਣੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਮਾਇ ਮਾਰਿ
ਕੋ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਮੈ ੧੦੦ ੧੦੦ ਤੁਮਾਰੀ ਪੇਲ ਕਰੁ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੈ
ਮੈ ਸੋਚੁ ਕਮਾਏ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੈ ਮੈ ਤੁਮਾਰੀ ਪੇਲ ਕਰੁ
ਤਿਉ ਤੁਮਾਰੀ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੈ ਮੈ ਤੁਮਾਰੀ ਪੇਲ ਕਰੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਮਾਇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ਸੋਚੁ ਕੁੰਤੀ ਜਾਣੀ
ਇਸਾਨੁ ਲਉ ਸਾਧਿ ਮਾਧਿ ਪਾਏ ਦੀ ਮਾਇ ਮਾਧਿ ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ
ਤਿਉ ਲਉ ਮਾਧਿ ੧੦੦ ੧੦੦ ਅੰਤ੍ਰਿ ਮਨੁ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ
ਚਲਣੁ ਦਿਨੁ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ ਬਾਧੁ ਦੇਵੇ
ਦਿਕੈ ਤਉ ਮਸ ਮੈ ਮਿਲਣਾ ੧੦੦ ੧੦੦ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀ ਮੈ ਜਾਣੀ ਮੈ ਸਾਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਚਲਾਟੁਰਾਮੀਧੁਲਾਕਿਉਗਲਿਲੁਗੋਥਾਇਯੈਕੇਚਰਣਕਰਤਾਦਕੇਲੋਤਿਣਸੁਰਤਿਕੋਇਯਾਨਾਕਿਕ
 ੨ ਚੈਸਿਅਾਇਏਇਦਕੰਤਮਿਲਾਏਹੋਇਯੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੁਹੈਤੁਪੁਦੁਜਾਖੇਲੁਕੁ
 ੩ ਇਅਾਹੁਇਮੈਗਰਬੁਇਪਾਇਕੈਲੋਰੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਅਾਹੁਜਿਉਰਾਏਤਿਉਰਖੁਤੁਸਭਕਰੇ
 ੪ ਤੇਰਕਰਾਇਅਾਇਕਨਾਬਖਸਮੇਲਿਲੈਹਗੁਰਮਤੀਤੁਪੈਲਾਇਅਾਇਕਖਜੇਕਰਹਿਤੇਹੀਚਾ
 ੫ ਕਰੀਦਿਣਨਏਹੋਰੁਨਕੁਇਅਾਹੋਰਕਰੇਕਰੇਹੋਇਕਿਸਚਕੀਕਾਰੈਲਾਇਅਾਪੁਤੁਕਲੁਤੁਕੁ
 ੬ ਟੰਬੁਹੋਇਕਅਲਿਪਤੁਰਹੇਜੇਤੁਪੁਰਾਇਅਾਏਹਿਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਗਮਲੇਸਚੇਨਾਇਸਾ
 ੭ ਇਅਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਇਨੇਕੈਪਰਬਤਿਗੁਫਾਕਰੀਕੈਪਾਣੀਪਾਇਅਾਲਿਕੋਦਿਚਿਧਰੀ
 ੮ ਕੈਅਕਸੀਉਰਧਿਹਾਸਿਰਿਗੁਰਿਗਮੁਕਰਿਕਾਇਅਾਕਪਤੁਪਹਿਰਾਧੇਦਾਸਦਾਕਾਗਿਬਗਾ
 ੯ ਤਪੀਅਲਾਕਲਾਬੇਦਾਕਰੀਪਕਾਕਿਹੋਇਕੁਚੀਲੁਰਹੀਅਲੁਧਾਰੀਦੁਰਮਤਿਮਤਿਦਿਕਾਇਕੁ
 ੧੦ ਨਾਹਉਨਮੈਨਾਹਉਹੋਟਨਾਨਕਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧੨ ॥ ਫਸਤੁਪਖਾਲਿਖਲੇਕਾਇਅਾ
 ੧੧ ਅਪੇਸੰਜਸਿਹੋਏਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲੁਗੀਨਹੀਜਾਣੈਬਾਹਰਹੁਮਲਿਮਲਿਧੇਏਅੰਧਕੁਲਿਖਿਏ
 ੧੨ ਅਮਾਜਮਜਲੇਫਸਤੁਪਗਈਅਪੁਣੀਕਰਿਜਾਣੈਹਉਮੈਦਿਚਦੁਪੁਪਾਲੋਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ੧੩ ਹਉਤੁਏਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅਏਅਾਪੁਜਪੇਨਾਮੇਅੰਗਧੇਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਏ ॥ ੧੩ ॥
 ੧੪ ਕਾਇਅਾਹੋਸਿਸੰਜੇਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਅਾਅੰਤਰੀਕੀਅਾਦਿਜੇਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇਅਾਪੁਕੁਭੋਹੋ
 ੧੫ ਭੋਗੁਦੁਖਸਬਾਇਅਾਸੁਖਹਉਠੈਰੋਗਪਾਪਕਮਾਇਅਾਹਰਖਹੁਸੇਗੁਦਿਜੇਗੁਉਪਾਇਅਾਪਾਇ
 ੧੬ ਅਾਮੁਰਖਗਣਤਗਣਇਸੁਗਣਪਾਇਅਾਸਤਿਗੁਰਹਥਿਨਿਥੇਨੁਸੁਗਣੁਭਕਾਇਅਾਸ
 ੧੭ ਤਕਰੈਸੁਹੋਗੁਨਚਲੈਚਲਾਇਅਾ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥
 ੧੮ ਰੀਨੋਸਮਸੁਫਣਜਾਇਅਾਮੁਰਾਮਾਪਿਮੁਹਾਏਸਬੋਨਾਨਕਮੈਸਾਅਾਗੁਜਾਪੈ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥
 ੧੯ ਜਿਸਦੈਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੋਸਚਨਾਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾਏਏਹੁਹਰਿਮਾਗਗਿਅਾਪਿਚਲਦਹੋਗਾ
 ੨੦ ਨੇਹਰਿਮਾਗਗਿਪਾਏਅੰਜੇਅੰਗੈਤੀਰਬੁਹੋਇਤਮਲੁਲਹੈਛਪਕਿਨਤੈਸਗਦਿਅੰਲੁਲਾਏਪਤੀ
 ੨੧ ਰਬੁਪੁਰਾਸਾਤਿਗੁਰੁਜੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅਾਏਏਹੁਅਪਿਛੁਟਾਕੁਟਬਸਿਉਹੋਗੁਰੁ
 ੨੨ ਰਿਨਾਮੁਸਭਸਿਸਟਿਛਰਾਏਅੰਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜੇਅਪਿਜਪੈਅਦਗਾਨਾਮੁਸਪਾਏ
 ੨੩ ॥ ੧੮ ॥ ਇਕਕੰਦੁਪੁਲੁਦੁਣਿਖਾਹਿਦਣਖੰਡਿਦਾਸਾਇਕਗੁਰਾਏਸੁਕਰਿਛਿਕਰਿ
 ੨੪ ਜੋਗੀਸੰਨਿਅਸਾਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਛਾਵਨਭੇਜਨਕੀਅਸਾਬਿਰਥਜਨਮੁਗਦਾਇਨਗਿਰ
 ੨੫ ਹੀਨਉਦਾਸਾਜਮਕਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਤਿਬਿਧਿਮਨਸਾਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁਨਾਮਏਨੇਕੈਚਲੇਏਦਾ

ਸਤਨਾਮੁ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮੁਨਿ ਘਰੀ ਮਾਰਿ ਉਦਾਸਾ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇਅ ਤੇਨਿ
ਸਾਧਾ ਮਿਸਲੇ ॥ ੫:੧ ॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਹੁ ਜੇ ਰਤੁ ਪੀਧਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕ
ਉਨਿ ਹਮਲਾ ਚੀਤਾ ਨਾਨਕ ਨ ਉਖਦਾ ਇਕਾ ਦਿਲੇ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹਾ ਅਧਰਿ ਦਿਵਾ ਜੇਦੁ ਨੀਕੇ ਬੁਝੈ ਮਮ
ਲੇਹੈ ॥ ੫:੧ ॥ ਜਾਹ ਉਤਾਰੀ ਤਾਕਿ ਮਾਮਾ ਖਾਕਿ ਹੁਨਾਰੀ ਕਿ ਆਹੋ ਵਾਕੀਤ ਕਰਣਾ ਕਹਿ ਆਕਥ
ਨਾਹਿ ਮਾਭ ਰਿਭ ਰਿਭੋ ਵਾਗਮਾ ਪਿਨ ਬੁਝੈ ਕਬੁਝਾਈ ਮੈਸਾ ਅਗੁਰੇ ਵਾਗਨਾਨਕ ਅੰਧਰੇ ਇਕੈ ਦਸੈ ਗ
ਹੈ ਸਰਸੁ ਮੁਹ ਏਸ ਬੋਲਾ ਅਗੇ ਕਹਿ ਆਮੁ ਹੋ ਮੁਹਿ ਪਹਿਸੁ ਮੈਸਾ ਅਗੁਜ ਪੈ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾਰਤੀ
ਸੁਭੁ ਬੁਝੀ ਮੁਰਤਿ ਦੀ ਚਾਗਾ ਤੁੰਗਣ ਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਹੁਸਰੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਪਵਿਅ ਮੁਰਖ ਅਖੀਐ
ਜਿਸੁ ਲੁਭੁ ਲੇਖੁ ਅਰੇ ਕਾਗਾ ਨ ਉਪਦੀਐ ਬੁਝੀ ਗੁਰਮਤੀ ਦੀ ਚਾਗਾ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਪਨੁਖ ਟਿਅਭ
ਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੁਨਿ ਆਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਗਾ ਜਿਸਦਾ ਜੀ ਉਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ
ਅਖਾਰਾ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੁਰੇ ਰੁਜਗੁ ਤੁਣ ਜਾਗਾ ॥ ਮਿਹਰਖ ਸੀਤ ਸਿਵ ਕੁਮੁਸ
ਬਾਹੁ ਕੋਹ ਸਾਲੁ ਕੁਰਾਣਾ ਸਰਮੁ ਸੁਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੇ ਜਾਹੋ ਹਿਮੁ ਸਮਾਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾ ਬਾਸੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਕ
ਰਮਾਨੁ ਦੁਜਾ ਤਸਬੀਸਾ ਤਿਸੁ ਤਾਦਸੀ ਨਾਨਕ ਰੇ ਖੇਲਾ ਜਾ ॥ ਹਕੁ ਪਗਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ
ਅਗੁ ਉਸਗਾਇਆ ਗੁਰਪੀਰੁ ਹਮਾਤ ਭਰੇ ਜਾਮੁਰਦਾ ਹੁਨ ਖਾਇਆ ਗੁਲੀ ਰਿਸਤ ਨ ਜਾਈ ਐਛੁ ਟੈ ਸਭੁ ਕ
ਸਾਇਆ ਮੁਰਣ ਪਾਹਿਰਾ ਮਮਰਿ ਹੋਇ ਹਲਾ ਲੁਨ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀ ਈ ਕੂੜੇ ਪਲੈ ਪਾਇਆ
੫:੧ ॥ ਪੰਜ ਨਿਵਾਜਾ ਦਬਤ ਪੰਜ ਪੰਜਾ ਪੰਜੈ ਨਾਉ ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾ ਲੁਦੁ ਇਤੀ ਜੈ ਖੈਰਖਦਾਇਆ ਚ
ਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਹਾਸਿ ਮਹੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਠਤਿ ਸਨਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਅਖਿ ਕੈਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਵਾਇ
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੇ ਕੂੜੀਆ ਰਿਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਦਣ ਜਦੇ ਇਕਿ ਕ
ਚੈ ਦੇਵ ਮਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈ ਅਨਿਅੰਦ ਰਿਤਨ ਭੰਡਾ ਦਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਪਿਅਾ ਅੰਧੇ
ਰੁਇ ਕਿਮੁ ਦੇ ਕੂੜੀਆ ਗਾਨਾ ਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਾਚਿ ਮੁਏਨਾ ਬੁਝੁ ਹਿਦੀ ਚਾਗਾ ਇਕ ਸੁਬਾਹੁ ਦੂਜੇ ਕੋਨ
ਹੀ ਕਿਸੁ ਕੋਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾਇ ਕਿਨਿ ਰਸਨ ਸਦਾ ਭਉ ਕਦੇ ਏਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਗਾ ਦਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਪਨੁ ਨਹੀ
ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਅਾ ਸਰੁਛਾ ਗਾਨਾਨਕ ਅਪਿਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿਹੁ ਕਮਿਸਦਾ ਹਣਾਗਾ ॥ ੧ ॥
ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾਹੋਇ ਤਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀ ਨੁਕਾਰਿ ਮਿ
ਰਾਸ ਸਕਲਮਾਣਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਦੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮੁ ਦੀ ਨੁਮਾਹੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਾਗੁ ਕਾਵੈ
ਮਾਭ ਕੀਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰਉ ਪਰਿਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਕਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਿਹਰੀਮ
ਤਿਹੋਇ ਤਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਸ਼ਟੁ ਨਿਵਾਤ ਜਿਮਾਇਆ ਅਮੀ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

ਕਾਰੁ ਦੁਕਾਏ। ਤਜਿਕਾ ਮੁਕਾਮ ਨੀ ਮੋਹੁ ਰਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜਨੁ ਪਾਏ। ਤਜਿਮਨਾ ਸਭਿਕਾ
ਨੁਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਗੁ ਤਜਿ ਪਿਅਸੁ ਅਸਰਾ ਮਲਿਕੁ ਦਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਦਸੈ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ
ਹਰਿ ਮਿਸਰਾ ਏ। ਰਜੇ ਰਾਤਿ ਸਿਕਦੁ ਭੋਕੇ ਇਨ ਹਸੀਓ। ਹਿਫਾਤ ਠਬੇ
ਜਰੁ ਕਮੀ ਫਹਿਸੀਓ। ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ। ਮਾਪਣਾ ਦਰਬਿਰੁ ਰੇ ਰੰਗੁ ਰੰਗੇਇ
ਕਿਖਣੇ। ਤੰਜੀਰ ਬਤੁ ਖਾਰਾ ਬੀਪਾ ਖਰੇ। ਬਾਗਿ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿਆਪਣੇ। ਤੰਬੂ ਪਾ
ਲੀਘਨਿ ਦਾਰ ਸਗਾਇ ਚੇਲਾ ਲਤੀ। ਨਾਨਕ ਸੁਦ ਦਾਤੁ ਰਸਨਾ ਖਤੁ ਕੁਟਰਤੀ॥
ਦੀਅਹੋਦਹਿ ਸੇਣ ਦਾਸੁ ਮਹੋਦਹਿ ਦੁਪਘੀਓ। ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰਹੋਏ ਖੁਸੀ ਕਰੇਨਿਤ
ਜੀਓ। ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਹੋਏ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜਨੁ ਓ। ਭੀਤੁ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਮਾਖਣ ਲਹੈ ਨਚ
ਓ॥ ੧॥ ਭਾਰਾ ਮਹੰਮਦ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਸੁਆਓ। ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਇਠਿ ਰਦੇ ਰਖੀ ਮਹਿ
ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਏ ਬਾਓ। ਭੀਤੁ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਮਾਖਣ ਲਹੈ ਨਚਾਓ॥ ਜੇਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਣੀ
ਅੰਧੇ ਪਾਪ ਗਰਹੁ ਦਇਹਾ ਰੁਪੀਟੇ ਗਜੇ ਸਿਰੇਉ ਪਰਿ ਰਖੀ ਮਹਿ ਏਏ ਜਾ ਪੈਓ ਓ। ਭੀਤੁ ਹੈ
ਸਾਲਾਹਣਾ ਮਾਖਣ ਲਹੈ ਨਚਾਓ॥ ਅਗੀ ਪਲਾਕ ਪੜ੍ਹਹੋਏ ਖਣਹੋਏ ਦੁਖਿ
ਸੁਰਗੈ ਦਿਅਮੋਹਣੀ ਆਇ ਸਤਗੀਅਹੋਦਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਜਾਓ। ਭੀਤੁ ਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਮਾਖ
ਣ ਲਹੈ ਨਚਾਓ॥ ਬਦਠੈ ਲੀਗੈ ਬਾਨਾਖ ਸਮੁਜਾਣਈ। ਸੇਕਹੀ ਮੈਦੇ ਦਾਨਾਸ
ਪੁਨਪਛਾਣਈ। ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਦਾਖਪੀਐ। ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੇਕਾਰੁ ਰੁਮੈ ਪਚੀਐ। ਗ
ਹਦੇਏ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੇਈ ਸਿਸੁ ਸੀ। ਕੁਠਰੇ ਅਕੁਠਰੇ ਪਇਆ ਦਸੁ ਸੀ। ਸਗਦੁ ਨੀਅ ਸੁਰਹ
ਨੁਸਚਿ ਸਮਾਈਐ। ਸਿਝੈ ਦਰਿਦੀ ਦਾਨਿ ਮਾਪੁ ਗਦਾਈਐ॥ ਸੇਜੀ ਦਿ
ਅਜਿ ਸੁਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਅਦੁਰਨ ਜੀਏ ਕੋਇ। ਜੇਜੀਏ ਪਤਿ ਲਾਬੀ ਜਾਇ। ਸਭੁ
ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਧੁ ਖਾਇ। ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲੁ ਰੰਗੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾਨੈ ਨੰਗੁ। ਨਾਨਕ ਠਗਿਅ ਮੁਠਾ ਜਾਇ॥
ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਦਾਇ॥ ਕਿਆ ਖਯੋ ਕਿਆ ਪੈਯੋ ਹੋਇ। ਜਾਮਨਿ ਨਾਹੀ ਬ
ਚਾ ਸੋਇ। ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਪਿਉ ਗੁਰੂ ਮਿਠਾ। ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ। ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿ
ਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜੀ। ਰੰਗ ਬਿਲਾਸਾ। ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਦਾ ਸੀ। ਮਾਏ ਮਹਲੀ
ਦਸਾ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਦਿਨੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਦਿਦਾਸੁ॥ ਜਾਤੀਏ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸ
ਦੁਖ ਰਖੀਐ। ਮਹੁ ਹੋਏ ਹਥਿ ਮਹੀਐ। ਚਖੀਐ। ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ। ਪੁਕਮੁ
ਮੈਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਦੀ ਬਾਣੀਐ। ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰਖਸਾ ਮਪਠਾਇਆ। ਤਬ ਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰੁ

ਬਦਿਸੁਣਾਇਆਇਕੋਹੋਏਅਸਦਾਗਏਕਨਾਸਾਖਤੀਗਾਇਕਨੀਬਧੇਰਾਗਇਕਨਾਤਾਖਤੀ॥੧੦॥
ਜਾਪਕਤਾਕਟਿਆਰਹੀਸੁਪਲਰਵਾਨਾਸਣਕੀਸਾਗਚਿਥਿਆਕਣੁਲਾਇ
ਆਤਨਸੁਣਾਇਪੁਨਚਕੀਜੋਨਿਕੈਪੀਸਣਿਆਇਬਹਿਠਾਜੇਦਰਹੋਸੁਭਿਬਰੇਨਾਨਕਅ
ਜਬੁਠਿਠਾ॥ ਦੇਖਜੁਮਿਠਾਕਟਿਆਕਟਿਕੁਟਿਬਧਾਪਾਇਆਬੰਦਾਅੰਦਰਿਗਥਿਕੈਦੇਨਿ
ਜੁਮਲਸਜਾਇਗਸਕਸਟਟਹਿਪਾਈਐਤਪੈਤੈਦਿਲਲਾਇਆਗੀਸੋਰੇਰਸਮਾਲੀਐਦਿਚੈਅਗੀ
ਜਲਾਇਆਨਕਮਿਠੈਪਤਰੀਐਦੇਖਹੁਲੋਕਾਆਇਆ॥ ਇਕਨਾਅਰਣੁਨਚਿਤਿਆ
ਸੁਧਏਰਿਆਮਾਰਿਮਾਰਿਜੀਮਹਿਨਿਤਕਿਸੈਨਕੇਰਿਆਆਪਨਤੈਮਠਿਚਿਤਿਕਹੁਨਚੀਗੋਰਿ
ਲਾਜਮਰਾਜੇਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁਖਹੋਰਿਆਮਨਮੁਖਲੂਣਹੁਗਮਕੀਆਨਜਾਇਆਬਧੇਕ
ਰਨਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਇਆਸਚਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਹਿਬਭਾਵਸੀਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾ
ਮੁਲਿਖਿਆਪਾਵਸੀ॥ ਮਛੀਤਾਰੁਕਿਆਕਰੇਪੰਖੀਕਿਆਅਕਾਸਪਾ
ਬਰਖਾਲਾਕਿਆਕਰੇਖਸਰੈਕਿਆਅਰਵਾਸੁਗੁਤੇਚੰਦਨਲਾਈਐਗੀਸੋਕੁਰੀਧਤੁਗਬੋਲਾ
ਜੇਰਮਸਾਈਐਪਤੀਅਹਿਸਿਖਿਤਖਾਨਾਅੰਧਚਨਣਿਰਖੀਐਦੀਦੇਬਲਾਹਿਪਚਾਸਾ
ਚਉਣੇਸੁਇਨਾਪਾਈਐਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਵੈਪਾਸੁਲੋਹਾਮਾਰਣਿਪਾਈਐਚਹੈਨਹੋਇਕਪਾ
ਸੁਭਨਿਨਕਮੁਰਖਏਹਿਗੁਠਬੋਲੋਦਿਣਾਸੁ॥ ਕੈਹੀਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਾਗਾਅਗਨੀ
ਗੰਦੁਪਾਏਲੋਹਾਗਗੀਸੇਤੀਤੁਟੈਭਰਾਪੁਤੀਗੰਦੁਪਦੈਸਾਗੀਰਾਜਾਮੀਗੈਦਿਤੈਗੰਦੁ
ਪਾਇਯਭੁਖਿਮੁਗੰਦੁਪਦੈਜਾਖਾਇਕਾਕਾਗੰਦੁਨਦੀਆਮੀਹੋਲਾਗੰਦੁਪਗੀਤੀਮੀ
ਠੰਬੇਲਾਬੇਦਾਗੰਦੁਬੋਲੇਸਚੋਕੋਇਆਗੰਦੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇਆਏਤੁਗੰਦੁਫਰਤੈਸੀ
ਸਾਹੁਮੁਰਖਗੰਦੁਪਦੈਮੁਹਿਮਾਰਾਨਕਅਖੈਏਹੁਬੀਚਾਗੁਹਿਠਤੀਗੰਦੁਪਦੈਦਰਬਾਰਿ
ਦਰੁ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਅਪੇਕਰੇਬੀਚਾਹਾਇਕਿਖੋਦੇਇਕਿਖੋਰੇਆ
ਸੇਪਰਖਣਹੁਗਾਖਰੇਖਜਨੇਪਾਈਅਖਿਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਬਾਰਵਾਗਾਥੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸੁ
ਦੀਕਸਹਿਕਿਸੁਅਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਹਾਸਤਿਗੁਗਪਛੈਰੁਜਿਪਵਹਿਏਫਕਰਣੀਜਾਗਾਸ
ਤਿਹੁਰੋਬੋਟਿਓਹੁਖਰੋਕਰੇਸਬਦਿਸਕਰਣਹੁਗਾਸਚੀਦਰਗਹਮੀਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪੇਮਿ
ਖਿਅਗੀਗੰਦੁਤਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿਆਕਰੇਜੇਅਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥
ਦਮਚੋਰਜਿਮੀਦੁਨੀਸਾਪੀਰਮਸਾਇਕਾਗਇਸਾਮੇਰਵਦਿਬਾਦਸਾਹਅਠਜੁਖਦਾਇ
ਮੈਕੁਤੁਹੀਏਕਤੁਹੀ॥ ਨਦੇਵਦਾਨਦਾਨਗਾਨਸਿਸਾਧਕਾਧਗਾਅਸਤਏਕਦਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬

੧ ਵਿਗਰਕੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾ ॥ ਨਦਾਦੇਵਿਰੰਦਆਦਮੀਨਸਪਤਜੇਗੁਜਿਖੀਯਾਮੱਥ
੨ ਤਿਏਕੁਦਿਗਰਕੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾ ॥ ਨਸੁਰਸਸਮੰਤਲੋਨਸਪਤਦੀਪਨਹਜਲੋ
੩ ਅਨਪਉਣੁਬਿਰੁਤਕੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾ ॥ ਨਰਿਜਕੁਦਸਤੁਆਕਸੋਹਮਾਏਕੁ
੪ ਅਸਦਸੋਆਸਤਏਕੁਦਿਗਰਕੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾ ॥ ਪਿਰੰਦਏਨਗਿਗਹਜਗਦ
੫ ਰਖਤਆਬਆਸਕਗਾਦਿਰੰਦਸੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾਏਕੁਤੁਈਯਾ ॥ ਨਾਨਕਲਿਲਾਰਿਲਿਖਿਅਸੇ
੬ ਇਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇਆਕਲਾਪਰੈਰਿਸੁਈਯਾ ॥ ਸਚਾਤੇਗਹੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ
੭ ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਦਇਸਦੁਪਛਾਣਿਆਸਚਤੇਗਦਰਬਰਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆਸਚਾਸਬਦੁ
੮ ਦੀਚਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣਿਆਅਨਮੁਖਸਦਾਕੁਨਿਆਰਭਰਮਿਭੁਲਾਣਿਆਦਿਸਟਾਅੰਦਰਿਦਾਸੁ
੯ ਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਏਕੁਨਦੈਦੁਖਪਾਇਆਦੁਣਜਾਣਿਆਨਾਨਕਪਾਰਖਾਮਪਿਜਿਨਿਬੇਟਾਖਰਾਖ
੧੦ ਛਾਣਿਆ ॥ ਸਹਿਬਾਜੁਚਰਗਕੁਰੀਆਏਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹਾਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿ
੧੧ ਮਾਸੁਖਵਾਲੇਏਰਿਚਲਾਏਗਹੁਨਦੀਆਦਿਚਿਟਿਬੇਟੇਖਾਲੇਬਲੀਕਰੇਅਸਗਾਹਾਕੀਰਾਖਾਇ
੧੨ ਇਪਾਤਿਸਾਰੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹਯੇਤੇਜੀਅਜੀਦਹਿਲੈਸਾਹਾਜੀਵਲੇਤਕਿਆਸਾਹਾਨਾਨ
੧੩ ਕਜਿਉਜਿਉਸਚੇਭਦੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਲਿਗਾਹਾ ॥ ਇਕਮਸਹਾਗੀਇਕਿਤਿਉਖਾਹਿਉਇ
੧੪ ਕਨਾਛਤੀਹਮੰਮਿਤਪਾਹਿਏਕਿਮੀਟੀਆਮਹਿਮਿਈਆਖਾਹਿਏਕਿਪਉਣੁਸੁਮਾਗੀਪਉਣੁਸੁ
੧੫ ਮਹਿਏਕਿਨਿਰੰਕਾਗੀਨਾਮਅਧਾਗਾਜੀਦੈਦਤਮੁਰੈਨਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਮੁਰੈਜਹਿਨਾਹੀਮਨਿਸੁਏ
੧੬ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਕੰਕਰਮਿਕ ॥ ਸੁਈਯੋਗੁਰਮੰਤੀਆਪੁਗਦੁਣਨਾਮੁਖਿਆਈਐ
੧੭ ਦੁਨੀਕਿਰੈਲਾਗਿਜੁਠਮੁਹਾਈਐਏਕੁਨਦੈਸਭਦਿਸੁਪੈਏਖਾਈਐਸਚਾਸਬਦੁਸਮੁਹਿ
੧੮ ਸਚਿਸਮਾਈਐਏਕੁਨਦੈਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਹੀਸੁਖਿਨਿਦਾਸੁਠਿਗਿਠਿਗਿਮਾਈਐਵਨੀਆਚੇਟੀਗ
੧੯ ਸਿਭੁਕੁਕਈਯੋਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾਸਾਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ ॥ ਤੁਧੁਭਦੈ
੨੦ ਤੁਧੁਕਹਿਗਾਕਹਿਤੁਧੁਭਦੈਜਲਿਨਾਕਹਿਜਾਤੁਧੁਭਦਹਿਤਕਹਹਿਬਿਭੂਤਸਿੰਨੀਨਾਦੁਕਜਦੀ
੨੧ ਜਾਤੁਧੁਭਦੈਤਮਨਹਿਕਤੇਬਾਸੁਲਾਸੇਖਕਹਾਕਹਿਜਾਤੁਧੁਭਦਹਿਤਹੋਕਹਿਗਜੇਗਸਕੇਸਬਹੁ
੨੨ ਕਮਾਕਹਿਜਾਤੁਧੁਭਦੈਤੇਗਦਗਾਕਹਿਸਿਰਮੁਰੀਕਟਿਜਾਕਹਿਜਾਤੁਧੁਭਦੈਜਹਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਏ
੨੩ ਗਲਾਘਰਿਅਦਹਿਤੁਧੁਭਦੈਨਾਇਰੰਦਹਿਤੁਧੁਭਦੈਤੁਭਾਕਹਿਨਾਨਕਏਕਕਹੈਬੇਨੀਹੋਕੁਲੇ
੨੪ ਕੁਕੁਕਮਾਕਹਿ ॥ ਜੀਤੁੰਦਰਾਸਭਿਕਭਿਆਈਆਚੈਗੈਚੈਗਾਹੋਈਜੀਤੁੰਦਰਾਸਭਿਕੁ
੨੫ ਕੇਸਭਾਕੁਕੋਇਨਕੋਈਆਖਣੁਦੇਖਣੁਬੋਲਣੁਚਲਣੁਭੀਦਣੁਮਰਣੁਪਤੁਹੁਕਮੁਸਚਿਹੁਕੋ

ਦਿਚਿਰਥੈਨਾਨਕਸਚਾਅਪਿਯਾ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਨਿਸੰਗਕੁਰਮੁਦਕਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਅਖੈ ੧
ਕਾਰੇਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਅਲੁਤਨਾਮੁਪਿਆਈਐਲਾਹਗੁਰੁਤਿਸੁਸਗੁਰੁਮੁਖਿਪ ੨
ਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮੁਖਿਕੁਰੁਗੁਰੁਕੁਰੁਕਮਾਈਸਚੇਦੈਦਰਿਜਾਇਸਚੁਚਵਾਈਐਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿ ੩
ਸਚਿਬੁਲਾਈਐਨਾਨਕਸਚੁਸਦਾਸਚਿਅਰੁਸਚਿਸਮਾਈਐ ੪ ਕਲਿਕਤੀ
ਗੁਜੇਕਸਾਈਧਰਮੁਪੰਖਿਕਰਿਉਤਰਿਆਭੁਤਮਮਦਸਸਚੁਚੈਵਮਾਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹਚਵਿਆਹਉਰੁ ੫
ਲਿਖਿਕੁਨੀਹੋਈਅੰਧੇਰੇਗੁਰੁਨਕੋਈਦਿਚਿਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖੋਈਕਹਨਾਨਕਕਿਨਾਖਿਧਿਗਤਿਹੋਈ ੬
ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਨਣੁਸੰਸਾਰਿਗੁਰੁਮੁਖਿਕੋਈਉਤੈਪਾਗਿਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਟੇ ੭
ਫੈਨਾਨਕਗੁਰੁਮੁਖਿਰਤਨੁਸੈਲੇਫੈ ੮ ਕੁਗਤਤੇਸੈਸਾਰੀਅੰਜੋਕੁਦੇਨਾਮਇਆਕਰ
ਤਾਮਾਪਿਅਮੁਕੁਲੁਰੈਨਕੁਲੈਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆਗੁਰੁਤਅਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੈਸਚੁਕਮਾਇਆਸੈਸਾਰੀ ੯
ਅਪਿਪੁਆਇਅਨੁਚਿਨੀਕੁਰੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕੁਰੁਪੁਦਿਸੁਦਧਾਇਆ ੧੦
ਕੁਗਤਕਰਨਿਹਰਿਚਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਆਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਕੈਜਿਨੀਦਿਚਹੁਆਪੁਗਦ ੧੧
ਇਸਾਭਿਨਾਖਸਮੈਕੈਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਇਆ ਸਬਾਹੀਸਲਾਹਿ ੧੨
ਨੀਪਿਖਾਇਆਇਕਮਨਿਸੇਈਪੁਰੇਸਾਦਖਤੈਉਪਹਿਲਾਫੈਮੁਏਾਵੁਜੈਬਹੁਤੇਗਰਮਨਕੀਆਮਤੀਖਿਤੀ ੧੩
ਨਕੁਰੁਬਹੁਤੇਐਅਸਗਾਰਹੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿਅਤੀਏਮੁਹੀਗਿਹਾਹੁਖਤਿਖਾਵੁਇਭੁਏਕੀਆਖਾਧਾਰੇ ੧੪
ਇਸੁਅਹਰੀਖਣੇਸਿਉਦੈਸਤੀਅਚਉਥੈਆਈਉਪਅੰਖੀਮੀਟਿਪਦਾਰਿਗਇਆਭੀਉਰਿਕਚਉਨਵਾਦਸੈ ੧੫
ਵਹਿਗਾਕੀਪਿਕੁਬਧੀਸਚੇਦੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਈਨਾਨਕਸਾਰਿਬੁਮਨਿਦਸੈਸਚਾਣੁ ੧੬
ਹੋਈਸੇਈਪੁਰੇਸਾਹਜਿਨੀਪੁਰਾਪਾਇਆਅਠੀਦੇਪਰਦਾਹਰਹਨਿਇਕਤੇਗੀਗਾਦਗਜਨਿ ੧੭
ਗੁਪਿਅਥਾਹਦਿਹਲੋਪਾਈਅਹਿਕਰੀਮਪੁਰੈਪੁਰਗੁਰੁਪੁਰਾਜਾਕਾਬੋਲਾਨਾਨਕਪੁਰਜੇਕਰੇਪਟੈਨਾਹੀਤੇ ੧੮
ਲਾਜਾਤੁਤਕਿਅੰਹੋਰਿਸੈਸਚੁਸੁਣਾਈਐਮੁਰੀਪੈਚੋਰਿਮਹਲੁਨਪਾਈਐਏਨੈਚਿਤਕ ੧੯
ਭੀਸੇਵਗਵਾਈਐਜਿਤੁਪਟਿਸਚੁਨਪਾਇਸੁਭੰਠਿਪੜਾਈਐਕਿਉਕਰਿਪੁਰੈਵਾਟਿਤੇਲਿਤੁਲਾਈ ੨੦
ਐਕਿਉਕਰਿਅਖੈਪਟਿਹਉਮੈਜਾਈਐਲਾਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਦਰਿਬੀਨਾਈਐਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿ ੨੧
ਪੁਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ ੨੨ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਬੰਡਨਵਾਖੰਡੁਸਰੀਗਾਤਿਸੁਦਿਚਿਨਉ
ਨਿਧਿਸੁਏਕੁਰੁਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਗੁਕਰਮੁਦਤੀਸਲਾਹਿਅਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰੁਪੀਗਾਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਰ ੨੩
ਕੈਕੁਰਿਕਾਉਪਜੈਚਉਤਿਨਾਦਹੀਅਵਸਿਉਦੈਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਉਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੰਡੀਐਕਰ ੨੪
ਮਹਿਇਮਸਾਉਕੰਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵਨੀਚਣੈਚਣਉਯੋਹੋਫੈਨਦਰਿਸਗਠਕੀਬਹੁਤਨਪਾਈ ੨੫

ਹਸੀਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਦਾਣੀ ਐਸਾ ਮਾਪੇ ਦੇ ਇਧਿ ਮਾਹੁ ਸੀ ਨਿਵਸਾਣੀ ਐਸਾ ਮੁਹਤੂ ਨਕਸਾ ਦੇ ਲੀ ਮੁਹਤੂ ਗੀ ਐਸਾ
 ਵੀ ਐਸਾ ਹੁਕਮ ਰਸਾ ਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ਐਸਾ ॥ ੧ ॥ ਚੁਮੀ ਤੁਸਾ ਦੇ ਸੁਖ ਭੀ ਭੀ
 ਭੀ ਨਿਭੁੰਨ ਲੁਮਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਸ ਰਿਤਿ ਸੁਜਿ ਸੁਤੁੰ ਚਿਤਿ ਨ ਅੰਦ੍ਰੀ ਪੁਨ੍ਹ ਕਰਕੀ ਐ ਕਿ ਸੁਰੇ ਚਿਤਿ ਕਰਕਾ
 ਬਾਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮਰਿ ਪੰਥੇ ਰੂਕਿ ਰੁਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਭਿਰੁ ਮੁਕਬ ਨੀ ਚੰਪ ਕਬ ਚੇ ਦਾ ਨਿਕਬ ਮਕਬੁ ਲਿ
 ਕਬ ਭਿਰੁ ਚੀ ਪਗੀ ਤਿਸਾ ਨ ਕਰੁ ਮਿਚਲਾਣੀ ਐਸਾ ਰਿਬਲ ਗੀ ਚੀ ਤਿਸਾ ॥ ੩ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ
 ਕੇਤ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਣਾ ਦੇਵ ਕਹਹਿ ਦਖਿ ਮਾਣਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ਪੁਕਿ ਐ ਕਾ ਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿ ਐ
 ਪੁਕਣਾ ॥ ੪ ॥ ਮੁਹਤੂ ਰਸ ਨ ਕੋਠੇ ਖਿਕਿ ਸੈਸਾ ਸਿਸਾ ਮਾਣਾ ਸਚਾ ਭੁਰਖੁ ਮਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ
 ਮੁਹਤੂ ਉਥਿ ਸੰਖਦ ਰਗੁ ਮਾਣਾ ਖਾਲ ਕਕ ਭਿਰੁ ਦੇ ਸੁਫਾ ਚੀ ਗਫਾਣਾ ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏ
 ਭੁਮੀ ਨਿਵਸਾਵਣਾ ॥ ੫ ॥ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਮਹੁ ਰਿਮਾ ਨ ਗੀ ਲਗੈ ਜਾਣੀ ਮਾਪਣ
 ਹਥਿ ਮਾਪਣੈ ਦੇ ਇਕੁ ਚਾਅ ਪੇਲਾਣੀ ਚੁਕ ਸੁਪਾਇ ਬੋਧੁ ਰਿਬ ਸਮਕਾ ਮਤੀ ਚੁਕ ਕਾਖ ਇਹੁ
 ਸੁਖਿ ਸਿਉ ਮਨ ਮੁਖਾ ਮੰਤ੍ਰੇ ਰੂਬੇ ਹਕਿ ਨਿਮਾਣੀ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਮਾਅ ਐਸਾ ਸੁਫੇ ਖੇਕ ਰਿਦਿ ਉਪ
 ਇਹਾ ਨ ਕਏ ਦੇ ਜਾਣੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਰਿਜਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਨਾਨਕ ਮਰੇ ਮਾਪ ਕਉ ਤਿਧ ਰਖੁ
 ਜਾਣਾ ਰੇਹੁ ਦਾ ਰੂਦੈ ਦੇ ਬੁਝੈ ਤੇ ਦੇ ਦੁਸੁ ਜਾਣਾ ਦਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹ ਮਾਣਾ ਮੁਲੁ ਜੇ
 ਇਹਾ ਲਾਕੇ ਹਾਣ ਲਾਏ ਹਾਣਾ ਲਥਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਦੇਵ ਦੇਵ ਜਾਣਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ
 ਭੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀ ਗਾ ਰੀ ਮਾਅ ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਨ ਰਹੀ ਨੀਵਾ ਗੀ ਮਾਅ ਮਹਲਾ ਮੰਤ੍ਰੇ
 ਨਿਵਾ ਸੁਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੀ ਮਾਅ ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਮਰਦਾ ਸਿਸੇ ਦੇ ਚਾ ਗੀ ਮਾਅ ਸੋਹਨਿ ਖਸ ਮੇਪਾ ਸਿਹੁ ਕ
 ਮਿਸਿ ਪਾ ਗੀ ਮਾਅ ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਮਰਦਾ ਸਿਸੇ ਮਨੁ ਪਿਆਰਿ ਮਾਅ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਸੁਫਿਟ ਸੁਜੀ
 ਦਿ ਮਾਅ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੀ ਮਾਅ ਸੁਅੰਤ ਪੀਟਿ ਮਾਅ ॥ ੮ ॥ ਮਾਹੁ ਮੀਹ ਨ ਤਿਪਤਿ ਮਾ
 ਮਾਹੀ ਲੈ ਨ ਰੁਖਾ ਰਾਜਾ ਜਿਨ ਤਿਪਤਿ ਮਾਸ ਇਹ ਰੇ ਕੇ ਸੁਕਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ
 ਪੁਛਾ ॥ ੯ ॥ ਨਿਹ ਠਲੀ ਤਸਿ ਜਨ ਮਸਿ ਜਾਣੁ ਭੁਹ ਮਨ ਬਿਦਤਾ ਸਾਗਰੀ ਸੀ ਸਾਗਰਿ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਸਾਦੀ ਤਗਰਿ ਕੇ ਹਾਕਰਣ ਕਾਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਗਿ ਕਾਹਣੁ ਕਹਣੇ ਦਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ
 ਰੰਧੀ ਪਾਗਿ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸ ਮੈ ਕੈ ਚਰਿ ਬਰਿ ਦਾ ਚੀ ਦਸਿ ਮਾਅ ਸਚਾ ਮਸ ਮੁਕਲਾਣਿ
 ਕਮਲੁ ਦਿਗ ਸਿ ਮਾਅ ਖਸ ਮੰਤ੍ਰ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਮਨੁ ਹਰ ਸਿ ਮਾਅ ਦੁਸ ਮਨ ਕਦੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰ
 ਸਿ ਮਾਅ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਨਿਸਚਾ ਮਾਰ ਗੁਦਾ ਸਿ ਮਾਅ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਣੁ ਦਿਖਉ
 ਸਿ ਮਾਅ ਚੰਦੀ ਕਬੇ ਅੰਕੁਸੁ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਿ ਮਾਅ ਨਾਨਕ ਹੁਣ ਗਹਿ ਰਸਿ ਰਹਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ਮਾਹਿਮਾ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ੧॥ ਖਤਿਅਹੁਜੇਖੇਖਤੋਕਹਿਨਿਤਖਤਿਅਹਿਦਿਚਿਪਾਹਿਯੋਤੇਮੁਲਿਨਉ
 ੨ ਤਹਿਜੇਸਉਧੋਦਣਪਾਹਿਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਿਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹਿਪਾਹਿ॥ ੧॥ ੫॥ ੧॥ ਨਾਨਕਭੋਲਣੁਨੁਖ
 ੩ ਠਾਢੁਖਛੁਡੇਮੰਗੀਅਹਿਸਖਾਸੁਖੁਖੁਦਇਦਰਿਕਪਏਮਹਿਰਹਿਜਾਹਿਮਨੁਖਾਜਿਥੈਥੈਲਣਹਾਗੀਐਤਿਥੈਥੈ
 ੪ ਗੀਤੁਪਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਦੇਖਾਮੰਦਰੁਕੁਲਿਅਮਾਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਇਅਮਾਉ
 ੫ ਸੁਤਿਕੁਲੇਰਹਹੁਰਿਦੇਖਾਇਅਮਾਸਤਿਗੁਰਸਚੇਦਾਪੁਸਚੁਸਮਾਇਅਮਾਪਾਇਆਰਤਨੁਪਗਾਹੁਦੀਵਾਬਹ
 ੬ ਲਿਅਮਾਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਬਦੁਲਿਅਮਾ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ੫॥ ੩॥ ਭੈਦਿਚਿਜੈਮੈਭੈਮੈ
 ੭ ਭੀਭਉਮਨਮਹਿਚੋਇਨਾਨਕਭੈਦਿਦਿਭੈਮੈਸਹਿਲਾਅਹਿਅਸੋਇ॥ ੧॥ ੫॥ ੩॥ ਭੈਦਿਣੁਜੀਦੈਬਹੁਤੁ
 ੮ ਬਹੁਤੁਖੁਸੀਆਖੁਸੀਕਮਾਇਨਾਨਕਭੈਦਿਣੁਜੈਮੈਮਹਿਕਾਲੇਉਰਿਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ੯ ਹੋਇਦਇਦਇਅਲੁਰਸਰਧਾਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਅਲੁਰਸਰਧਾਪੁਰੀਐਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦ
 ੧੦ ਅਲੁਤਾਦੁਖਨਜਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਅਲੁਤਾਹਰਿਗੁਮਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਅਲੁਤਾ
 ੧੧ ਜਮੁਕਾਰੁਕੇਹਾਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਅਲੁਤਾਸਵਹੀਸੁਖੁਦੇਹਾਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਅਲੁਤਾਨਦਨਿਪਿਪਾਈ
 ੧੨ ਐਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਅਲੁਤਾਸਦੁਸਮਾਈਐ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ੫॥ ੧॥ ਸਿਰੁਖੋਹਾਇਪੀਅਹਿਮਲਾਛੋ
 ੧੩ ਏਕੁਠਮੰਗੀਮੰਗੀਪਾਹਿਫੇਲਿਫਦੀਹਤਿਮੁਹਿਲੈਨਿਕੁਨਾਸਾਪਣੀਦੋਖਸੰਗਾਹੀਭੇਰੁਛਾਹੀਸਿਰੁਖੋਹਾਇ
 ੧੪ ਭਰੀਅਨਿਹਥਿਸੁਖਾਹੀਅਮਉਪੀਉਕਿਰਤੁਗਢਾਇਨਿਟਬਰੇਵਨਪਾਹੀਛਨਿਪੰਤੁਪਤਲਿਕਿਰਿਆਨਦੀ
 ੧੫ ਫਾਮੁਏਕਿਥਾਪੁਪਾਣੀਅਮਠਸਠਿਤੀਥਿਦੇਨਿਨਦੋਈਥੁਮਣਅੰਨੁਨਖਾਹੀਅਸਦਾਕੁਚੀਲਹਹਿਦਿਨਰ
 ੧੬ ਤੀਮਥੈਟਿਕੇਨਾਹੀਅਭੈਰੀਪਾਇਬਹਨਿਨਿਤਮਰੈਦੜੀਦੀਬਾਣਿਨਜਾਹੀਅਲਕੀਕਸੇਰਬੀਛੁਮਣਅਰੋ
 ੧੭ ਪਿਛੀਜਾਹੀਨਾਓਇਜੇਗੀਨਾਓਇਜੇਗਮਨਾਓਇਕਾਜੀਮੁਲਾਦਖੀਦਿਗੇਏਛਿਹਹਿਦਿਗੁਤੇਛਿਟਫਤੈਗ
 ੧੮ ਲਾਜੀਅਮਹਿਜੀਫਲੇਸੋਈਅਦਰੁਨਕੋਈਗੋਖਾਵਾਨਹੁਤੇਇਸਨਾਨਹੁਦੈਜੈਕੁਸੁਪਾਣੀਸਿਰਿਖੁਥੈਪਾਣੀ
 ੧੯ ਦਿਚੁਰਤਨਉਪੰਨੇਮੇਰੁਕੀਅਮਾਧਾਣੀਅਮਠਸਠਿਤੀਥਿਦੇਦੀਬਾਪੇਪੁਰਬੀਲਗੇਬਾਣੀਨਾਇਨਿਦਾਜਨਾ
 ੨੦ ਤੈਪੁਜਾਨਾਨਿਸਦਾਸੁਜਾਣੀਅਮਉਪਾਜੀਦਦਿਅਗਤਿਹੋਦੈਜਸਿਰਿਪਾਣੀਨਾਨਕਸਿਰਖੁਥੈਸੈਤਾਏ
 ੨੧ ਨਾਗਲਿਨਗਾਣੀਫੁਠੇਹੋਇਐਹੋਇਬਿਲਾਫਲੁਜੀਅਜੁਗਤਿਸਮਾਣੀਫੁਠੇਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਸਰਸੈ
 ੨੨ ਪੜਦੋਹੈਫੁਠੇਪਾਹੁਚਹਹਿਨਿਤਿਸੁਰਹੀਸਾਧਨਦਹੀਦਿਲੇਦੈਤਿਤੁਪਾਇਹੋਮਜਗਸਦਪੁਜਾਪਇਐ
 ੨੩ ਕਾਰਜੁਸੇਹੈਗੁਰੁਸਮੁੰਦਨਦੀਸੁਭੇਸਿਖੀਨਾਤੈਜਿਤੁਦਰਿਆਈਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੈਨਾਨਕੀਤਾਸਤਿਚ
 ੨੪ ਏਸਿਰਛਾਈ॥ ੧॥ ੫॥ ੨॥ ਅਗੀਪਾਲਕਿਕਰੇਸੁਰਜਿਕੇਹੀਗਤਿਅਚੰਦਅਨੇਗਕਿਕਰੇਪਉਣਪਾਣੀਕਿਅ
 ੨੫ ਜਤਿਅਪਰਤਿਜੀਕਿਕਰੇਜਿਸੁਦਿਚਿਸਭਕਿਛੁਹੋਇਨਾਨਕਤਪਤਿਜਾਣੀਐਜਪਤਿਗੋਸੋਇ॥ ੨॥

ਪਉਨੀ ॥ ਤੁਸੁ ਸਚੇ ਸੁਬਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਇਆ ਤੁਸੁ ਚਾਈ ਬਾਣੁ ਹੋਇਆ ਫਲਾਇਆ ਸਦਾ ਜਿ
ਮੰਗਿ ਚਾਨੁ ਸਿਰੁ ਪੈਸੇ ਹੋਇਆ ਬਚੁ ਤੇਰਾ ਫਰਸਾ ਫੁਲਾਇ ਸੈ ਸੋਹਿਆ ਮੰਨਿ ਨੈਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ
ਖਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਦੈ ਨੀਸਾਨੁ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ਤੁਸੁ ਚਾਣੁ ਤੁਧੈ ਦੇਵਹਿ ਚਰੁ ਹਿਸਦਾਇਆ ਨਾਨ
ਕੁਮੈ ਦਾਨੁ ਤੇ ਤੁਧੁ ਗਇਆ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ॥ ੨ ॥ ਚੀਖੁ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਧੁ ਸਚਿ
ਸਮੇਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀ ਐ ਜਿਨ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਪੰ ॥ ੧ ॥ ਨਮਾ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿ
ਸੁਆਮਿ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ਤਿਸੁ ਸੁਭ ਕਿਛੁ ਸੁਖੈ ॥ ਕਹਿਕਹਿ ਕਬਨਾ ਮਾਇਆ ਲੁਝੈ ॥ ਧੁਕ ਮੀਸਹ ਲਕਰੇਆ ਕਾਗ
ਨਾਸ ਮੇਜਾ ਟੈ ਸਰਬ ਫੀਚਾ ਗਾਅ ਬਰਨਾਨਕ ਮਾਖਿ ਆਪਿ ਪਾਲੈ ਰੋਗ ਤਿਰੋਧੈ ਜਿ ਸੁਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉਨੀ ॥ ਚੀਖੁ ਚੀਖੈ ਕਹੈ ਕਹੈ ਲਾਇਆ ਗਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਫਲਾਇਆ ਗੁਰਮਾਇ ਚੀਖੈ ਸਚੈ ਮ
ਹਲਾਸਿ ਸਿਧੁ ਲਾਇਆ ਸਚੀ ਸਿਧੁ ਤਸਾ ਲਾਹਕ ਪੜਾਇਆ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕੁੰਜਰੁ ਮਾ
ਇਆ ਅਗੋਰ ਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚਾਨੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਫਲਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਫਲਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਨਮਸਟ ਪਦੀ ॥ ਤਿਸਕਾ
ਜੇ ਸੁਖੁ ਮਲੋਕਾ ਵਾਰਸ ਮੇਰੁ ॥ ੨੮ ॥
ਨਤਿ ਪਾਨਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੩੦ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੩੧ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੩੨ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੩੩ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੩੪ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੩੫ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੩੬ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੩੭ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੩੮ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੩੯ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੪੦ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੪੧ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੪੨ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੪੩ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੪੪ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੪੫ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੪੬ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੪੭ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੪੮ ॥
ਨਾਮੁ ਪੁਸ਼ਟਾਏ ॥ ੪੯ ॥
ਚੀਖੈ ਚੀਖੈ ॥ ੫੦ ॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੨੬

ਸਹਸਰਿ ਆਖ ਪਦੈ ਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਖਿਥੈ ਸਦਾ ਉਹ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਫਲਾਇਆ ॥

ਮਿਆਸੁ ॥ ਤੁਹਾਨੁ ਮੁਸੀਜੋਗੀ ਕੋਇ ਲਥਾ ਕਾਸੁ ਕੋ ਸੁਫੁ ਏਕਿ ਕੁਸਾਵਾ ਬਿਨੁ ਦੁਖਰ ਬੁਝੇ ਘਰੁ ਹਟਾ
ਕੁੰਮਿਲਿ ਮੇਲੇ ਬਜਰ ਕਪਟਾ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰਖ ਸੰਜੋਗਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਪੂਰੈ ਸੰਜੋਗਾ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਦੇਲੈ ਸਚ ਜਿਸੁ ਭਾਇਗਨ ਨ ਕਰਿ ਨ ਕੋਲਾ ਗਉ ਧਾਇ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗਉ ਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ १ ॥ ੨ ॥
ਕਾਮ ਕੋ ਪਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥ ਸੁਠੁ ਡਿਕੈ ਰਿਜਾ ਗੋਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥ ਪੁੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਕੀ ਕੀਤਾ ॥ ਤ
ਕੁਤਰੀ ਨਾ ਮੁਸੁ ਚੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਧਾਪੁ ਧਾਪੁ ਸਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਚਾਪੀ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉ
ਆਮਗਨਿ ਪਾਟੀ ਬੋਲੈ ਕੁੰਦਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਦਾਇ ਦੀਏ ਕੁਸੁਆ ॥ ਚਿੰਤਾ ਦਿਸੈ ਟਿਕਾ ਗੀਤਾ ॥ ਚਿੰਤਾ
ਭਉਗਾਸਾ ਪੁਸਾਰੇ ਤਾਪ ਏਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਠਿਗੁਰੁ ਨ ਚੋਇ ॥ ੩ ॥ ਬੋਹਿਬਿਚ ਫੁਝਿ ਜਾਸਾ
ਦੇਹੁ ਗਾਠਾ ਕੋ ਬੋਹਿਬ ਦਰਗਾਹ ॥ ਗਾਸ ਦੁਸਲਾਹੀ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਅਰਿਏ ਕੰਕਰੁ
ਸਾਧੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ਗਉ ਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ॥ ਓਲਟਿ ਓਕਿ ਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਤਾ ॥ ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਤਿ
ਗੰਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ ਤਿਰੁ ਦੁਣੁ ਬੇਸਿ ਮਾਮਾ ਪਿਮੁਰਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨਿਸ
ਨਿਮੈ ਮੰਮਿ ਤਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ਚੀਤਾ ਜਨ ਮੁਜੀਤਿ ਮਕਟਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮੁਖ ਮਨੁ ਮ
ਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਨਜਰੁ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰੇ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨ ਸਿਆ ਅਧਿਕ
ਬਿਬਾਹੁ ਕਉ ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥ ਨ ਰਨਾ ਰਾਇ ਨੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ਆਨ ਮਨ ਉਤਰਿ ਪਰਾਪਰ ਜਾਇ
ਪਾਇ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋਥਾ ॥ ਆਨ ਕਰੁ ਮਾਰਿ ਸਹਿ ਜਿਸਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਗਉ ਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਸਰਣੁ ॥ ਦਿਖਾਏ ਮਰਣ ਰਹਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇ ॥ ਗਰਬੁ ਭੀ ਦੁਰਿ ਗਯਾ ॥ ਪੁਰ
ਖਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਏਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਰਿਜ ਪਿਜ ਪਿਰਹਣੁ ॥ ਰਿਸੁ ਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉ
ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤੇ ਦੁਬਿਧਾ ॥ ਜਾਇ ਪਕ ਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਮੁਕੁਲਾ ॥ ਗੋਜੀ ਦੁਰ ਮਰੈ ਮਹਾ
ਰਮੁ ਸਾਗੋ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੈਸ ਚਸੰਜ ਮਿਸੁ ਚਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪਉੜੀ ਉਚੈ ਉਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ
ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੁਚਾ ॥ ੨ ॥ ਗਉ ਰਿਮਿਲਿ ਮੈ ਮਿਲਿ ਮੈ ਕਿਸਾ ॥ ਆਕਰਿ ਕਰੁ ਪਰ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ॥ ਗਉ ਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧ ॥ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪ
ਇਆ ਨਹ ਮੈ ਟੋਕੈ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ॥ ਚੋਇ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੇਈ ॥ ਹੁਆ ਅਦੁਨ ਕ
ਰਣੈ ਦਲਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਨ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇ ਦੁਰੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗਉ
ਇਸਤੁ ਏਕੁ ਦੁਤਾ ਦੇਵਣਾ ॥ ਹੁਪਤਿ ਏਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਗਤਿ ॥ ਹੰਗੁ ਗੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਦੈ ॥ ਗਸਿ ਜੀਉ
ਪਿਰੁ ਸਤੁ ਤੇਰੇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੁ ਰਿਬ ਪਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਵਿ ਪਤਿ ਉਨ ਮੁਖ ਪਾਇ
ਭੁੰਦਾ ਨ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ॥ ਸਿਰਿ ਮੈ ਗੋਗੁਰੁ ਮਾਤਿ ਦੇਇ ॥ ਭੋਰੈ ਸੇਤੇ ਗੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਗਤਾ ॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੨੬

੧ ਰਬਚਨੀਸਉਸਬਦਿਪਤਾਤੇਰਾਭਾਨੁਮੁਕੁਭਿਆਣੀਨਨਕਰਹੰਟਾਭਗਰਿਸਰਣਈਸੁਖਾ੧੧
੨ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ੧੧੧ ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹੰਟੇਅਪਿਉਪੀਆਇਅਹੰਟੇਅਪਿਉਪੀਆਇ
੩ ਦਿਸਰੈਨਾਮਿਸਮਾਇਅੰਧ੧੧ ਕਿਅਚੇਰੀਸੈਰੁਰੁਹੰਟੇਸਮਾਨਾਪੁਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ੧੧੧
੪ ਰਹਾਉਅਜਿਸੁਨਰੁਹਮੁਰਿਦੈਹਰਿਗੁਸਿਸਾਸੰਤਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਧੁਸਿਸਾ੨੧ ਜਾਹਿਸਦਰੈਸਾਧੁਬਿਥਾ
੫ ਲਾਇਤਉਤਮਨਮੁਖਿਬਾਧੇਕਾਲਾ੩੧ ਅਚਿਨਿਸਿਰਅਰਿਦੈਸੇਪੁਰੇਨਾਨਕਰਾਮਾਮਿਲੇਕੁਸਦਰੈ
੬ ੧੧੧੧੧੧ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ੧੧੧ ਜਨਮਿਮਰੈਤੈਗੁਣਹਿਤਕਾਰਾਚਾਰੇਬੇਕਥਹਿਅਕ
੭ ਗੁਰੀਨਿਅਵਸਥਕਰਹਿਦਖਿਅਨੁਗੁਰੀਅਮਵਸਥਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਜਾਨਾ੧੧ ਗੁਰਮੁਖਗੁ
੮ ਤਿਹੁਰਸੇਵਾਰਣਾਬਾਹੁਕਿਜਨਮੁਨਹੋਇਹੋਮਰਣਾ੧੧ ਰਹਾਉਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਹੈਸਤੁਕੋਈ
੯ ਅਸਿਮੁਤਿਸਾਸਤਪੰਤਿਤਮੁਖਿਸੇਈਅਬਿਨੁਗੁਰਮਰਥੁਬੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਕੁ
੧੦ ਤਿਹਰਿਪਾਇਆ੨੧ ਜਾਕੈਰਿਰਦੈਵਸਿਅਹਰਿਸੇਈਪਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈਅਕਰਿਕੀ
੧੧ ਭਉਤਿਮੁਕਤਿਅੰਨੰਦਾਗੁਰਮਤਿਪਾਏਖਰਮਨੰਦਾ੩੧ ਜਿਨਿਪਾਇਆਗੁਰਦੇਖਿਦਿਖਾਇਆ
੧੨ ਅਸਾਮਾਹਿਨਿਗਸੁਬੁਝਾਇਆਦਿਨਾਨਾਸੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਰਾਤਾ੧੧
੧੩ ੧੧੨੧੧੧ ਗਉੜੀਦੇਤੀਪਤਿਸਾਹੀ੧੧੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਅਰਹੇਸੁਖਾਲੀਬਾਜੀਇਹਸੰਸਾਰੇ
੧੪ ੧੧ਲਬੁਲੇਕੁਮੁੰਦੁਕੁਕੁਮਾਵਹਿਬਹੁਤਉਠਾਵਹਿਗੁਰੇਪੁਕਾਇਆਮੈਰੁਲਦੀਦੇਖੀਜਿਉਧਰਿਉਖ
੧੫ ਰਿਛਾਰੇ੧੧ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀਸੁਣਿਤੁਕੀਤਾਰਹਸੀਮੇਰੇਜੀਅਨੇਬਹੁਤਿਨਾਦੈਦੇਗੀ
੧੬ ੧੧ਰਹਾਉਹਉਤੁਪੁਆਖਮੇਰੀਕਾਇਆਤੁਸੁਣਿਸਿਖਿਹਮਾਰੀਨਿੰਦਾਚੋਦਕਹਹਿਪਛਾਣੀ
੧੭ ਸੁਠੀਲਾਇਤਬਾਗੀਦੇਲਪਰਾਣੀਜੋਹਰਿਜੀਅਨੇਕਹਰਿਚੇਰੀਬੁਰਿਸਈਹਿਸੁਚਾਧਿਆਤੁ
੧੮ ਛੋਰੀਐਛੁਟਾਕੋਹੋਈਅਹਿਨਾਗੀਨਾਤੁਕਾਇਆਰਹੀਅਹਿਸੁਪਨੰਤਰਿਤੁਪੁਕਿਅਕਰਮਕ
੧੯ ਮਾਇਆਕਰਿਚੇਰੀਸੈਜਾਕਿਛੁਲੀਅਤਮਾਨਿਭਲਾਭਾਇਆਹਲਤਿਨਸੇਕੁਪਲਤਨਏ
੨੦ ਈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਧਾਇਆ੩੧ ਹਉਖਰੀਦੁਹੇਲੀਹੋਈਬਾਬਾਨਨਕਮੇਰੀਬਾਤਨਪਛੈ
੨੧ ਕੋਈਨ੧੧ ਰਹਾਉਤਤੀਤਰਕੀਸੁਣਿਨਾਹੁਪਕਪਕੁਕੇਰੇਭਾਰਾਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲੇਨਾਨਕ੨
੨੨ ਚਿਸ੍ਰੁਪਏਗਧਾਰਾਕੁਜਮੇਵਸੈਸਰਕਿਛੁਚਾਖਿਆਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਮਾਗਾ੪੧ ਦੇਏ
੨੩ ਨੀਵਦਿਵਲਉਸਾਹੀਭਸਮੰਦਰਕੀਦੇਗੀਸਚੇਸੀਚਿਨਦੇਈਕਿਸਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਾਣੈਸਭਿਮੇਰੀ
੨੪ ਸੋਇਨਲੀਕਸੋਇਨਮਾਨੀਸੀਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ੫੧ ਸੁਣਿਪੁਰਖਮੰਨਾਮਜਾਣਾਹੋਗੁਤਿਸੈਕਾਛਾਣ
੨੫ ੧੧੧੧੧੧ ਰਹਾਉਸਾਹੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਕੁਰਾਹਮਤਿਸਕੇਵਣਜਗੇਜੀਉਪਿਤੁਸਭਰਾਸਤਿਸੈਕੀਅਉ

ਆਪੇਜੀਦਲੇ॥੬॥੩॥ ਗਉ ਅਦਰਪੰਚਰਮਏਕਜਨਾ॥ਕਿਉਗਖ
 ਉਪਰੰਬਰੁਮਨਾਮਾਰਹਿਲੁਟਹਿਨੀਤਨੀਤਕਿਸੁਆਗੈਕਗੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਗਮਨਾਮਾਇਚ
 ਰੁਸਨਾ॥ਅਗੈਜਮਦਲਬਿਖਮੁਪਨਾ॥ ਉਸਰਿਮੰਦੋਲੀਗਖੇਦੁਅਗਭੰਤਰਿਬੈਠੀਸਾ
 ਧਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲਕਗਹਿਨੀਤਕਾਮਣਿਅਦਰਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥ਛਾਹਿਮੰਦੋਲੀਲੁ
 ਟਿਅਦੇਹੁਰਾਸਾਧਨਪਕਰੀਏਕਜਨਾ॥ਜਮਰੰਗਲਿਸੰਗਲੁਪਵਿਅਭਾਗਿਗਏਸੇਪੰਚਜਨ
 ॥੩॥ਕਾਮਣਿਲੋਰੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਿਰਲੁਟੈਨਿਸੁਖਾਧਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨਕਕਣਿਜਾਸੀ
 ਜਮਪੁਰਿਬਾਧਤਾ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਮੰਦਰਤੇਪਟਿਭੰਤਰਿਮੰਦੁ
 ਕਾਇਆਕੀਜੋਖਿਬਾਤਾ॥ਪੰਚਚੇਲੇਦਸਿਕੀਜੋਹਿਰਦਲਇਹੁਮਨਕੀਜੋਰੰਗਤਾ॥੧॥ਜੋਗ
 ਜਗਰਿਇਦਪਾਦਸਿਤਾ॥ਏਕਸਬਦੁਦੁਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੁਲਿਮਨੁਲਾਦਸਿਤਾ॥
 ॥੨॥ਉਤੁਰੁਇਐਜੋਗੁਰੁਪਾਈਐਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਗੰਗਤਾ॥ਤਿਭਵਣਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤ
 ਸਿਅੰਧਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਪਟਿਧੁਗਲੀਮਨੁਲਾਦਸਿਸੰਸਾਮੁਲਿਨਲਾਦਸਿਤਾ॥ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੋਚਿਤੁਲ
 ਵਹਿਲਥਿਲੋਭਿਕੀਧਦਸਿਤਾ॥੩॥ਜਪਿਸਿਨਿਰੰਜਨਰਚਸਿਸਨਾ॥ਕਾਹੇਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕਪਟੁਪਨਾ
 ॥੧॥੨॥ ਕਾਇਆਕਮਲੀਹੰਸੁਇਆਣਾਐਗੀਮੇਗੀਕਰਤਬਿਹਾਨੀਤਾ॥ਪੁਣਦਤਨਨਕਨਾਗੀਦਾ
 ਐਠਿਰਿਪਛੈਪਛੁਤਾਣੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੁਲਮਨ
 ਏਕੈਜੋਕਰਿਦਿਨੁਚਿਤੁਕੀਜੋਗੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਕਰਮਕੇਕਾਟਨਹਾਰਲੀਜੋਗੇ॥੧॥ਮਨਏਕੋਸਾਹਿ
 ਧੁਰਾਣੀਗੇ॥ਤੇਰੇਤੀਨਗੁਣਸੰਸਾਰਿਸਮਾਦਹਿਅਲਖੁਨਲਖਨਜਾਈਗੇ॥ ਸਕਰਖੰਡਮਾਇ
 ਸਤਨਿਮੀਠੀਹਮਤਉਪੰਡਉਚਾਈਗੇ॥ਗਤਿਅਨੇਗੀਸੁਖਸਿਨਾਹੀਲਜੁਟੁਕਸਿਮੁਸਾਭਾਈਗੇ॥੨॥ਮਨਮੁ
 ਖਿਕਰਹਿਤੇਤਾਦੁਖਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਦਰਾਈਗੇ॥ਜੋਤਿਨੀਕੀਆਸੇਈਹੋਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈਗੇ॥
 ੩॥ਰੰਭਰਚੇਨਹੋਦਹਿਉਣੇਜੋਗਤੇਰੰਗੁਲਾਈਗੇ॥ਤਿਨਕੀਪਕੋਦੈਜੋਨਾਨਕੁਤਉਮੁਕਾਕਿਛੁਪਾਈਗੇ॥੪॥
 ੪॥੧੬॥ ਕਤਕੀਮਾਇਬਾਪੁਕਤਕੇਰਕਿਦੂਥਾਦਹੁਮਾਏ॥ਅਗਨਿਬਿੰਬਜ
 ਲਭੀਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੇਕੀਮਿਉਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਉਣੁਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੈ॥ਕਹੇਨਜਾਨੀਅਉਕਣਮੇਰੇ
 ਕੇਤੇਰੁਖਬਿਰਖਹਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੁਉਪਾਏ॥ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਅਏਕੇਤੇਪੰਖਉਡਾਏ॥੨॥ਹ
 ਟਪਟਣਬਿਜਮੰਦਰਭੰਨੈਕਰਿਚੋਗੀਅਰਿਅਏ॥ਅੰਦੁਦੈਖੈਪਿਛੁਹਦੈਖੈਤੁਸੁਤੇਕਹਾਛੁਪਾਏ॥੩॥ਤਟਤੀ
 ਰਬਹਮਨਦਖੰਡਦੇਖੋਹਟਪਟਣਬਾਜਗਾ॥ਲੈਕੈਤਕਰੀਤੋਲਣਲਾਗਾ॥ਪਟਹੀਮਹਿਦਣਜਾਗਾ॥੪॥ਜੇਤਾ

੧ ੨੫
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੨੫

੪੨

੧ ਸਦੁਦੁਸੈਗਰੁਨੀਰਭਰਿਆਤੇਤਾਅਉਗਣਹਮਗੋਦਇਆਕਰਹੁਕਿਛੁਮਿਹਰਉਪਾਦੁਪੁਰੁਬਦੇਪੰਬਰ
 ੨ ਤਹੋਪਾਜੀਅਨਾਅਗਨਿਬਰਾਬਰਿਤਪੈਰੀਤਰਿਦੇਗੈਕਤੀਪੁਣਦਤਿਨਨਕਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੀ
 ੩ ਫੈਦਿਨਕਤੀ॥੬॥੫॥ ਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਕਸੁਗਵ
 ੪ ਇਆਖਾਇਹੀਰੈਜੈਸਜਨਮੁਹੈਕਉਤੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਰਾਮਕਮੁਤੈਫਿਰਿਧਾਛੁਪ
 ੫ ਛੁਤਹਿਗੇ॥ ਅਨਤਾਪਨੁਪਰਣਿਧਰੇਅਨਤਨਚਾਰਿਆਜਾਇ॥ਅਨਤਕਉਚਹਨਜੇਹੈ
 ੬ ਏਸੇਅਏਅਨਤਗਵਾਇ॥੨॥ਅਪਣਲੀਅਜੇਮਿਲੈਤਸਭਕੋਭਾਗਹੁਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬਰੈ
 ੭ ਜੇਲੋਚੈਸਭਕੋਇ॥੩॥ਨਨਕਕਰਣਜਿਨਿਕੀਅਸੋਈਸਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਖਸਮਕਾਕਿਸੈਦੁ
 ੮ ਈਦੇਇ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨੇਦਸਕੰਦਮੁਲਛੁਣਿ
 ੯ ਖਉਗੁਰਪਰਸਦੀਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਦਰਿਦਾਰਿਹਉਜਾਉ॥੧॥ਮੇਬਨਜਾਰਨਿਰਾਮਕੀ॥ਤੇਰੇਨਾਮੁਖ
 ੧੦ ਹੁਦਪਾਰਜੀਉ॥ ਕੋਕਲਿਹੋਵਾਅੰਬਿਬਸਨਬਹੁਜਿਸਬਦਿਬੀਚਾਹੁ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਉਗ
 ੧੧ ਸਹੁਮਿਲੈਦਰਸਨਹੁਪੀਅਪਾਹੁ॥੨॥ਅਛੁਲੀਹੋਵਾਜਲਿਦਸਾਜੀਅਜੀਤਸਭਿਸਾਰਿ॥ਉਹੁਪ੍ਰਾਰਿਮੇਰਸ
 ੧੨ ਹੁਦਸੈਹਉਮਿਲਉਗੀਬਾਹਪਸਾਰਿ॥੩॥ਨਗਨਿਹੋਵਾਪਰਿਦਸਾਸਬਾਦੁਦਸੈਭਉਜਾਇ॥ਨਨਕਸਦ
 ੧੩ ਸੋਹਾਗਣਿਜਿਨਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੨॥੧੮॥

੧੫ ਜੋਘਰਿਕੀਗਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਹੋਇਬੀਚਾਹੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਕ
 ੧੬ ਰਹੁਸਿਰਜਣਹੋ॥੧॥ਤੁਮਗਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਦਗੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥
 ੧੭ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅਨੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਵੇਦਣਹਾਗਾਤੇਰੇਦਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਫੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਦ
 ੧੮ ਟੁਸੁਮਾਹੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਦੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸਵੀਆਜਿਉਹੋ
 ੧੯ ਫੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦਰੈਨਿਤਪਵਨਿ॥ਸੁਣਹਾਗਸਿਮਰੀਐਨਕ
 ੨੦ ਕਸੇਦਿਹਅਵੰਨਿ॥੪॥੧॥੨੦॥

੨੧ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਬੀਚਾਹੁ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਆਬਿਖਮਾਰਿ॥ਤਿਕੁਟੀਛੁ
 ੨੨ ਟੀਬਿਮਲਮਝਾਰਿ॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਜੀਅਅਈਕਾਰਿ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਗਮਰਮਤਮਨੁਮਾਨਿਆ
 ੨੩ ਹਿਆਨੁਅੰਜਨੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਇਕੁਸੁਖਮਾਨਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥

ਨਿਗਮਲਬਾਣੀਭਗਮੁਚਕਾਇਆਗਲਾਭੁਭਾਏਸੁਹਾਰੰਗੁਮਾਇਆਨਟਰਿਭੁਈਬਿਖੁਠਕਿਰਹੁੰਗੁ
 ਅਯੁਕਾਉਲਟਭੁਈਜੀਫਤਮਰਿਜਾਗਿਆਸਬਦਿਰਦੈਮਹੁਰਿਸਿਉਲਾਗਿਨਲਾਗੁਸੀਧੁਰਿਸਿ
 ਖੁਪਹਰਤਿਆਗਿਆਭਾਇਬਸੇਜਮਕਭਉਭਾਗਿਸਾਭਾਸਾਦਰੋਬਦੈਅਹੰਕਾਰਮੇਚਿਤੁਹਰਿਸਿ
 ਉਰਤਾਹੁਕਮਿਆਪਾਗਾਜਾਤਿਰੋਪਤਿਕੇਅਚਗਾਵਿਸਟਭਈਸੁਖਾਮਤਮਧਾਰਾਭਉਭੁਭਿਨੁਕੋ
 ਇਨਦੇਖਉਮੀਤਾਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀਤਾਕਿਸੁਪੁਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇਅਕਿਸੁਉਪਦੇ
 ਸੁਹਾਲਿਫਲਾਇ॥ ਭੁਭੁਸੇਦੀਭੁਰਲਾਗਉਪਾਇਭੁਗਤਿਕਰੀਚਉਹਰਿਨਾਇਅਸਿਖਿਆ
 ਦੀਖਿਅਭੇਜਨਭਉਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਨਿਜਘਰਿਜਾਇ॥ ਗਰਬਗਤੰਸੁਖਾਮਤਮਧਿਆਨਾਭੇ
 ਭਿਰੁਈਜੋਤੀਮਹਿਸਮਾਨਾਲਿਖਤੁਮਿਟੈਨਹੀਸਬਦੁਨੀਸੰਨਾਕਰਤਾਕਰਣਕਰਤਾਜਾਨਾ॥ ਨ
 ਚਪੰਤਿਤਨਹਚਤੁਰਸਿਅਨਾਨਹਭੁਭੇਨਹਭੁਭਿਭੁਲਾਨਾਕਥਉਨਕਥਨੀਹੁਕਮਪਛਨਾਨਾਨਕਹੁ
 ਗਰਿਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥ ਮਨੁਕੰਚਰੁਕਾਇਅਉਦਿਅਨੈਯੁਰਾ
 ਅੰਕਸੁਸਦੁਸਬਦੁਨੀਸਨੈਯਰਜਤੁਅਰੈਸੇਭਸੁਮਨੈ॥ ਚਤੁਰਾਈਨੁਚੀਨਿਆਜਾਇਅਬਿਭੁਮਾ
 ਰੇਕਿਉਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ ਘਰਿਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਸਕੁਲੇਈਨੰਨਾਕਾਰੁਨਕੋਇਕਰੇਈ॥
 ਰਾਥੇਅਪਿਫਡਿਆਈਦੇਈ॥ ਨੀਲਾਮਨੀਲਾਅਗਨਇਕਠਾਈਜਲਨਿਦਹੀਭੁਰਬੁਭੁਭੁ
 ਈਅਨੁਦੇਲੀਆਰਹਸਿਭੁਣਗਾਈ॥ ਜੈਸਾਘਰਿਬਾਹਰਿਸੇਤੈਸਾਬੈਸੰਗੁਠਾਮਹਿਅਖਉਕੈ
 ਸਾਸਾਗਰੁਗਰਨਿਰਭਉਐਸਾ॥ ਪੁਏਕਉਕਹੁਮਰੈਕਉਨਾਨਿਰੁਕਉਕੈਸਾਤੁਕਦਨਾਸਬ
 ਇਪਛਾਨੈਤੀਨੇਭਉਨਾ॥ ਜਿਨਿਕਹਿਅਤਿਨਕਦੁਧਖਾਨਿਆਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਨਿਸਹਾਜਿ
 ਘਛਾਨਿਆਦੇਖਿਬੀਚਰਿਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਕੀਰਤਿਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਇਕਠਾਈਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁ
 ਹਰਿਅਸਮਾਈਨਿਜਘਰਿਬਿਆਪਿਹਰਿਅਤਿਜਠਾਈ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਕੇਤੇਮੁਨਿਪ੍ਰੀਤਿਭ
 ਨਿਮਨਿਸੁਚੈਸਾਦੁਸੁਚੀਤਿਅਨਨਕਹਰਿਭਜੁਨੀਤਨੀਤਿ॥ ਨਾਮਨੁਮਰੈ
 ਨਕਰਜੁਰੇਇਅਨਨਦਸਿੰਦੂਤਾਦੁਗਮਤਿਦੇਇਅਨੁਮਨੈਗੁਰਤੇਇਕੁਹੇਇ॥ ਨਿਰਗੁਣਗਮਭੁਣਹ
 ਵਸਿਰੇਇਅਪੁਨਿਦਾਰਿਬੀਚਰੇਸੋਇ॥ ਮਨੁਕੁਲੇਬਹੁਚਿਤੈਦਿਕਾਗੁਅਨੁਕੁਲੇਸਿਰਾਮ
 ਦੈਭਾਗੁਅਨੁਮਨੈਹਰਿਏਕੈਕਾਗੁ॥ ਮਨੁਕੁਲੇਮਾਇਆਘਰਿਜਾਇਕਾਮਿਬਿਰੁਧਉਰੈਨਠਾਇ
 ਸਹਰਿਭੁਭੁਪ੍ਰੀਤਸਨਹਸਾਇ॥ ਗੈਦਗੈਦਗਕੰਚਨਸੁਤਨਾਗੀਬਹੁਚਿਤਾਪਿਕਚਲੈਹਾਗੀਜੁ
 ਐਥੇਲਣਕਾਚੀਸਾਰੀ॥ ਸੰਪਉਸੰਚੀਭਏਦਿਕਾਗੁਹਰਖਸੇਗਉਰੈਦਰਬਾਸੁਖਸਹਜੇਜਪਿ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

੧ ਰਿਦੈ ਮੁਗਗਿ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਮੇ ਲਿਖਿ ਲਾਏ॥ ਗੁਣ ਸੰਕਰਾ ਅਭਿਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ
੨ ਸੁਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਤੁ ਦੁਖ ਨਿਦਾਸਾ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਕੁਮਾਇ॥ ਅਚਿਤ ਦਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
੩ ਬਿਅਨੁਪੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿ ਅਸੁ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਪਵਤੁ ਨਿਪਦੈ॥ ਸਚੇ ਸੁਚੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਹੈ॥ ਨਨ
੪ ਕਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਹਉ ਮੈਕਰਤਿ ਅਨਹੁ ਬੁਝੇ॥ ਇਅਮਿਸ
੫ ਤਿਸੁ ਭੀ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਸਗਲ ਬਿਭੁ ਤੇਰੈ ਦੇਇ॥ ਸੇਕਮ ਦੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਅਰੇਇ॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿ
੬ ਅਜੁ ਅਗੀ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਹੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ਤਕਹਿ॥ ਅਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਦੇ
੭ ਖੇਕਹਣ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਏਕ ਲਿਖ ਲਾਇ॥ ਸੁਖ ਮਗ
੮ ਤਦੁ ਖਾਮਾ ਲੋਹੇਇ॥ ਸਗਲ ਦਿਕਾ ਗੀਤਾ ਰਪੋਇ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਸੁਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤ ਦੇਖੈ
੯ ਸੋਇ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਨਾਨ ਸਬਦਿ ਬੁਝੈ॥ ਦੂਜਾ ਗੁਰਮੁਖੁ ਜਿਸੁ ਭਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਦਸਾਏ॥ ਸਾ
੧੦ ਚੀਬਾਣੀ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਹਿਸਚੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ
੧੧ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗਾਉ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਬੁਝੈ ਨਾਉ॥ ਪਾਮਾਇ॥ ਮਾਮੇ ਹਸਰਥ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਛਿਤ
੧੨ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਦੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਏਕ ਲਿ
੧੩ ਫਲਾਏ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਦਾ ਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਇਹੁ ਮਤਿ ਪਾਏ॥
੧੪ ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨਾਮ ਦੈ॥ ਭਉ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿ॥ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਗਾ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ॥ ਤਿਸੈ ਰਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨੀਉ
੧੫ ਬਹੈ ਲਿਖ ਲਾਇ॥ ਦੂਜੀ ਮਾਇ॥ ਅਜਗਤ ਚਿਤ ਦਾਸੁ॥ ਕਾਮੁ ਕੋਧਾ॥
੧੬ ਹਿਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਦੂਜਾ ਕਉ ਟੁਕਹਾਨ ਹੀ ਕੋਈ॥ ਸਭਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ॥ ਦੂਜੀ ਫੁਰਮ
੧੭ ਤਿਆਖੈ ਦੇਇ॥ ਅਦੈ ਜਾਇ॥ ਮਰਿ ਦੂਜ ਹੋਇ॥ ਪਰਣਿਗਗਨਿ ਨਦੇਖਉ ਦੇਇ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬ
੧੮ ਈਲੋਇ॥ ਰਵਿਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕਉ ਜਿਅ ਲਾ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਬਾਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
੧੯ ਪਾਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਮਾਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ॥ ਦੂਜ
੨੦ ਮਰਿਸ ਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ॥ ਏਕੁ ਸੁਤੇ ਸਭ ਭਿਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਗੁਰੂ ਦੇਵੈ
੨੧ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਰਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾ
੨੨ ਲਾਹੀ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਛੇਦੁ ਕਿਅਾਤਾ
੨੩ ਏਕਾਚਾ॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜਗਤਿ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਪੰਚਿ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਪਾਰੇ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ
੨੪ ਰਿਸਾਦੁ ਦਸਾਏ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਏ॥ ਰਵਿਸਸਿ ਏਕੋ ਕ੍ਰਿਤਿ ਦਿਆਨੈ॥ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਤਿ

ਕਰਮਸਮਾਨੈ॥ ਏਕਸਬਦਇਕਭਿਖਿਆਮਾਗੇ॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜਗਤਿਸਚੁਜਾਗੇ॥ ਭੈਰਵ
 ਹੋਨਬਹੁਤਿਜਾਇਕੀਮਤਿਕਉਦੁਰੈਲਿਦਲਾਇ॥ ਅਪੇਮੇਲੇਭਰਮਚੁਕਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਖੁਰ
 ਸੁਪਦੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾਹਉਮੈਸਰੈਕਰਣੀਸਾਗੁ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਾਠਪੁਰਨੁ
 ਕਰੁਨਾਨਕਅਖਰਪਰਮਾਨੁ॥ ਖਿਮਾਗਹੀਬ੍ਰਹਮੀਲਸੀਤੋਖੀਰੋਗਨ
 ਬਿਅਪੇਨਾਜਮਦੇਖੀ॥ ਮੁਕਤਭਏਪ੍ਰਭੂਪਨਰੇਖੀ॥ ਜੇਗੀਕਉਕੈਸਾਰੁਰੇਇ॥ ਭੁਖਿਬਿਰਖਿਗ੍ਰਿਹਿ
 ਰਹਿਏਇ॥ ਨਿਰਭਉਜੇਗੀਨਿਰੰਜਨੁਪਿਆਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਗੈਸਚਿਲਿਦਲਾਏ॥ ਸੇਜੇਗੀ
 ਮੈਸਨਿਭਏ॥ ਕਾਲਜਲੁਬ੍ਰਹਮਾਮਗਨੀਜਰੇ॥ ਜਗਮਰਣਗਤੁਗਰਬਨਿਦਾਗੇ॥ ਅਪਿਤਰੈਪਿਤਰੀ
 ਬਿਸਤਰੇ॥ ਸਹਿਗੁਰਸੇਵੇਸੇਜੇਗੀਰੇਇ॥ ਭੈਰਵਹੋਸੁਨਿਰਭਉਰੇਇ॥ ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸਰੇਇ॥
 ਨਰਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਭਉਨਾਉ॥ ਅਨਾਥਹਨਾਥਕਰੇਬਲਜਾਉ॥ ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਉਣਗਾਉ॥
 ਅੰਤਰਿਬਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਦਰਿਨਿਸਾਣੈ॥ ਸਬਦਿਮਰੇ
 ਤਿਸੁਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾ॥ ਅਦੈਨਜਾਣੈਦੂਕੈਆਸਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲਪਰਗਾਸਾ॥ ਜੇਦੀਸੇਸੇ
 ਅਸਨਿਰਾਸਾ॥ ਕਾਮਕੋਪਬਿਭੂਖਪਿਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਮਿਲਹਿਉਦਾਸਾ॥
 ਐਸੇਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖਰੇਈ॥ ਦੁਖਵਿਸਰੈਪਾਏਸਚੁਸੇਈ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਉ
 ਮਤਿਪੂਰੀ॥ ਅਠਸਠਿਮਜਨਚਰਨਹਪੂਰੀ॥ ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਦਤਾਰਾ॥ ਜਿਹਦਾਸੁ
 ਚੀਹਰਿਰਸਸਾਗਾ॥ ਸਚੁਕਰਣੀਅਭਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ ਮਨੁਰਿਪਤਾਸਿਆਮਲਖਾਅਭੇਦਾ॥
 ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸਾਚਾ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਨਗਰਤਜਗੁਕਾਚਾ॥ ਗੁਰਸਮਝਾਏਸੇਸ੍ਰੀਰੇਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਦੁਰਖਦਾਏ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਪਦੁਭਏਬੇਤਲੇ॥
 ਗੁਰਕਭਿਆਅਦਰੁਨਹੀਦੂਜਾ॥ ਕਿਸੁਕਤੁਦੇਖਿਕਰਉਅਨਪੂਜਾ॥ ਸੰਤਹੇਤਿਪੁਰਖਿ
 ਭਵਣਿਧਰੇ॥ ਅਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਰੇ॥ ਸਾਚੁਰਿਦੈਸਦੁਪ੍ਰੇਮਨਿਦਾਸਾ॥ ਪਣਦਤਨਾਨਕ
 ਅਤਕੇਦਾਸੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਗਰਬਕੀਅਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ ਬੇਦਕੀ
 ਬਿਪਤਿਪਨੀਪਛਤਾਨਿਆ॥ ਜਹਪੁਰਸਿਮਰੇਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਐਸਾਗਰਬੁਬ੍ਰਹਮੀਸਾਰੇ॥
 ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਦਾਗੇ॥ ਬਲਿਗਜਾਮਾਇਆਮਹੀਕਾਰੀ॥ ਜਗਨਕ
 ਰੈਬਪੁਰਾਰਾਮਲੁਗੀ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਛੈਜਾਣੈਪਿਆਰੀ॥ ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੇਜਸੁਲੇਵੈ॥
 ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤਨਪਾਇਅਭੇਦੈ॥ ਅਪਿਭੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥ ਦਰਮਤਿਦਰਦਾਖਸੁ
 ਦੁਰਚਾਰੀ॥ ਪੁਰਨਾਰਇਣਗਰਬਪੁਰਾਨੀ॥ ਪੁਰਲਾਦੇਉਸਾਰੇਕਿਪਾਧਾਰੀ॥ ਭੁਲੇਵਾਦੁ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ਫੁਲਗੁਪੁਅਚੇਤੀ। ਫੁਲੀ ਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤੀ। ਗਰਬਿਗਇਅਥਿਨੁ ਸਤਿਕੁ ਰੇਤੀ। ਸਰਸਬ
 ੨ ਹੁਮਪੁਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ। ਹਰਣਖਸੁਲੇਨਖੁ ਬਿਧਾਸਾ। ਦੇਤਸੰਘਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ।
 ੩ ਜਰਾਸਿਧਿਕਾ ਲੁਭਮੁ ਨ ਸੰਘਰੇ। ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁ ਨੇਮੁ ਬਿਰੁਹੇ। ਦੇਤਸੰਘਰੇ ਸੰਤ ਨਿਸਤ
 ੪ ਰੇ। ਅਪੇਸਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਰੇ। ਦੂਜੈਰਾਇ ਦੇਤਸੰਘਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸ
 ੫ ਤਰੇ। ਬੁਝਾਵਰੇ ਜਪਨੁ ਪਤਿਖੋਈ। ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਅਕਰਤ ਸੇਈ। ਜਨਕਉ ਦੁਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਰੇ
 ੬ ਈ। ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਜਾਨਿਆ। ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਵੈ ਰੁਕਸੇ ਕੁਲਾਸਿ। ਆਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੁਲੇ ਬ
 ੭ ਰਿਪਛੁਤ ਨਿਆ। ਕੰਸੁ ਕੇ ਸੁਚੈ ਰੂਪੁ ਨ ਕੋਈ। ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿਖੋਈ। ਬਿਨੁ
 ੮ ਜਗਦੀਸ ਨਰਖੇ ਕੋਈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰਬੁ ਨ ਮੋਟਿਆ ਜਾਇ। ਗੁਰਮਤਿ ਧਰਮੁ ਪੀਰ ਜੁਹਰਿ
 ੯ ਨਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣਗਾਇ। ਚੇਅਚੈਦਨਾਮੀ
 ੧੦ ਕਚਰਾਵਈ। ਪਟਪਟ ਬਰਿਪਹਰਿ ਹਛਾਵਈ। ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਈ। ੧। ਕਿਆ ਪਰਿ
 ੧੧ ਰਉ ਕਿਆ ਓਇ ਛੱਖਵਈ। ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਈ। ਕਾਨੀਕੁੰਡਲ ਗਲਮੇ
 ੧੨ ਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲੀ। ਲਾਲ ਨਿਹਲੀ ਫੁਲਗੁਲਾਲੀ। ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲੀ। ੨। ਨੈਨਸ
 ੧੩ ਲੇਨਿਉਂਦਰ ਨਹੀ। ਖੋੜਸੀ ਗਰਬਰੇ ਅਤਿਪਿਆਰੀ। ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖਾਮਾਰੀ। ੩।
 ੧੪ ਦਰਘਰਮ ਹਲ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ। ਅਹਿਨਿ ਸਿਫੁ ਲਬਿਛੁਏ ਮਾਲੀ। ਬਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮ ਸੁਦੇਹ ਦੁਖ
 ੧੫ ਲੀ। ੪। ਰੋਦਰਗੋਦਰ ਨੇਜੇ ਬਜੇ। ਲਸਕਰੇ ਬਖਸੀ ਪਾਜੇ। ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਝੂਠੇ ਦੇਵ ਜੇ।
 ੧੬ ਪਾਸਿ ਪੁਕਾਵਈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਭੁਲਵਈ। ਤਾਜਕੁਲ ਹਸਿ ਰਿਛੁ ਤਬ ਨਾਵਈ। ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕ
 ੧੭ ਹਾਸ ਛੁਪਵਈ। ੫। ਖਨੁ ਮਲੁ ਕੁਕਾਵਈ ਰਾਜਾ। ਅਬੇਤ ਬੇਕੁ ਰੈ ਪਾਜਾ। ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦ ਨੂੰਦਰ
 ੧੮ ਸਿਕਾਜਾ। ਓਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰਸਬਦਿ ਦਿਸਰੀ। ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ। ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨ
 ੧੯ ਕਸਰਇ ਤੁਮਾਰੀ। ਸੇਵਾਏ ਕਨਕਾਨ ਸਿਅਦਗੇ ਪਰਪੰਚ
 ੨੦ ਬਿਆਪਿਤਿ ਅਗੈ ਕਵਰੇ। ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚਰੇ। ੧। ਐਸਾ ਰਮੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ। ਹਰਿ
 ੨੧ ਗੁਣਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਪੋਈ। ੨। ਰਹਾਇ। ਉਪੋਕਵ ਲੁਸਗ ਲਸੀ ਸਾਗੈ। ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ
 ੨੨ ਪਰਜਾਗੈ। ਬੇਉਬਰੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਰੈ। ੩। ਕ੍ਰਿਪਾਤੀਰੁ ਕੀਚਰੁ ਅਰੁਮੀਨਾ। ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ
 ੨੩ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ। ਤਿਸਨ ਰਾਚਿਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ। ੩। ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮਠਿ ਹਿਤ ਕਾਰੀ। ਕੋਪਬਿ
 ੨੪ ਨੁਸੈ ਸਗਲ ਫਿਕਾਰੀ। ਪਤਿਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਰੀ। ੪। ਪਰਘਰਚੀ ਤੁਮਨੁ ਮੁਖੋਡੇ ਲਾਇ
 ੨੫ ਸਗਲਿ ਜੇਦਹੀ ਪੈਪੈ ਲਪਟਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਿ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ। ੫। ਜਿਉਤੁ ਨੁਬਿਧ

ਵਾਪਰਕਉਦੇਈ॥ ਕਾਮਦਮਿਚਿਤੁਪਰਕਸਿਸੇਈ॥ ਬਿਨੁਪਿਰਤਿਪਤਿਨਕਬਹੁਰੋਈ॥ ੬੦
ਪੁਕਿਪਕਿਪੋਥੀਸਿਮਿਤਿਪਠਾ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜੈਸੁਣਿਬਣਨਾਬਿਨੁਰਸਰਤੇਮਨੁਬਹੁਨਾਣਾ॥
੧॥ ਜਿਉਚਾਂਤਕਜਲਪ੍ਰੇਮਪਿਆਸਾ॥ ਜਿਉਮੀਂਜਲਮਾਰਿਉਲਾਸਾ॥ ਨਨਕਹਰਿਗਸਪੀਤਿ
ਪਤਾਸਾ॥ ਚਤੁਕਰਿਮਰੈਨਲੋਥੇਪਦੈ॥ ਦੇਸਕਰੈਬਹੁਭਸ
ਮਲਹਦੈ॥ ਤਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਦੈ॥ ੧॥ ਤੁਮਨਿਹਰਿਜੀਉਤੁਮਨਿਬੁਖਾਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਸ
ਹਰਿਜਮਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਹਰਉਚੋਆਚੈਦਨਾਮਗਰਿਕਪੁਰਿ॥ ਮਾਇਆਮਗਨੁਪਰਮਪਦੁਦੁਰਿ॥ ਨਾ
ਮੁਦਿਸਾਰਿਐਸਕੁਕੁੜਕੁਰਿ॥ ੨॥ ਨੇਜੇਦਾਜੇਤਖਰਿਸਲਾਮੁ॥ ਅਧਿਕੀਤਿਸਨਾਦਿਅਪੈਕਾਮਾ॥ ਬਿ
ਨੁਹਰਿਜਾਚੇਭਗਤਿਨਨਾਮੁ॥ ੩॥ ਦਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਨਹੀਪੁਰਮੇਲਾ॥ ਮਨੁਦੇਪਾਦਹਿਨਾਮੁਤੁਰੇਲਾ॥
ਦੁਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨਦੁਰੇਲਾ॥ ੪॥ ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉਦਾਨਹੀਰਾ॥ ਬਿਨੁਬੋਹਿਬਸਗਰਨਹੀਦਾ
ਟਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਦੇਘਟੇਘਟਿ॥ ਪਾਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾਹੁਜਿਦਾਦਿਖਦੈ॥ ਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾ
ਹੁਜਿਸਬਦੁਬੁਣਦੈ॥ ਤਿਸਕਉਦਾਹੁਦਾਹੁਜਿਮੇਲਿਮਿਲਾਦੈ॥ ੬॥ ਦਾਹੁਦਾਹੁਤਿਸਕਉਤਿਸਕਾ
ਇਹੁਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ ਨਾਮੁਦਰਾਈਤੁਸੁਭਾਣੈਦੀਉ॥ ੭॥ ਨਾਮਾਬਿਨਾਕਿ
ਉਜੀਦਾਮਾਇਆਮਨਦਿਨੁਜਪਤੁਰਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ॥
ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਦਿਰਲੇਮਨੁਮਾਨਿ
ਆ॥ ੧॥ ਹਉਹਉਕਰਤਨਹੀਸਚੁਪਾਈਐ॥ ਹਉਮੈਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਹਰਉਹਉ
ਮੈਕਰਿਰਾਜੇਬਹੁਪਾਦਹਿ॥ ਹਉਮੈਖਪਹਿਜਨਮਿਮਰਿਅਦਹਿ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਨਿਦਰੈਗੁਰਸਬਦੁਦੀ
ਚਰੈ॥ ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਅਗੈਪੰਚਸੰਘਰੈ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਸਚੁਸਹਜਿਘਰਿਅਦਹਿ॥ ਗਾਜਨੁਜ
ਣਿਪਰਮਗਤਿਪਾਦਹਿ॥ ੪॥ ਸਚੁਕਰਣੀਗੁਰਗੁਰਮੁਖੁਕਦੈ॥ ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਤਰੀਲਾਦੈ॥ ੫॥
ਹਉਹਉਕਰਿਮਰਣਨਹੀਪਾਦੈ॥ ਪੁਰਾਗੁਰਭੇਟੇਸੇਸੁਗਰੁਕਦੈ॥ ੬॥ ਜੇਤੀਪੈਤੇਤੀਕਿਹੁਨਾਹੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਿਆਨੁਰੇਟਿਗੁਣਗਾਹੀ॥ ੭॥ ਹਉਮੈਬੰਧਨਬੰਧਭਵਦੈ॥ ਨਾਨਕਗਾਮਭਗਤਿਸੁਖਪਾਦੈ॥
ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਲੇਘਰਿਆਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਪਇਆਲ
ਨਪਾਇਆ॥ ਮਾਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ ਜੇਉਪਜੈਸੇਕਾਲਿਸੰਘਰਿਆਹਮਰ
ਰਿਰਾਖੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਹਰਉਮਾਇਆਮੇਰੇਦੇਵੀਸਭਦੇਵਾਕਾਲੁਨਛੋਰੈਬਿਨੁ
ਕਰੀਸੇਵਾ॥ ਓਹੁਅਥਿਨਾਸੀਅਲਖਾਅਭੇਦਾ॥ ੨॥ ਸੁਲਤਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾਰਿਨਹੀਰਹਨਾਨਾਮ
ਬਹੁਲੈਬ੍ਰਹਮਕਾਦੁਖਸਹਨਾ॥ ਮੈਧਰਨਾਮੁਜਿਉਰਾਖਹੁਰਹਨਾ॥ ੩॥ ਚਉਧਰੀਗਾਜੇਨਾਹੀਕਿਸੇਮ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

ਕਾਮਾਥਾਹਮਰਹਿਸੰਚਰਿਮਾਇਸੰਦਾਮਾਮੇਧਨੁਦੀਜੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੪॥ਰਖਤਿਮਹ
 ਰਿਸਿਕਵਰੈ॥ਹਿਚਲੁਕੋਇਨਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈਅਠਹਿਓਕਲੁਕੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥ਪਾ॥ਨਿਹਭਲੁ
 ਏਕੁਸਚਸਚੁਸੇਈ॥ਜਿਨਕੋਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਭਿਓਈ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੇਤਾਪਤਿਹੋਈ
 ॥੬॥ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਯਕੀਰਾ॥ਦਰੋਕਹਦਹਿਹਉਮੈਤਨਪੀਰਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਰੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀਪੀਰਾ॥੭॥ਕਾਲੁਜਲੁਜਿਹਵਾਅਹੁੰਨੇਈ॥ਕਾਨੀਕਾਲੁਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
 ਮੁਠੇਦਿਨੁਹੈਈ॥੮॥ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਦਸੈਹਰਿਨਾਇ॥ਕਾਲੁਨੇਜੈਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁ
 ਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੯॥
 ਰਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਰਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਈ॥ ਸਚਿਘਰਿਬੈ
 ਸੈਕਾਲੁਨੇਜੈਯੋਮਨਮੁਖਕਉਅਵਤਜਾਵਤਵਖੁਮੈ॥੧੦॥
 ਭੁਕਰਿਹੀਐ॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਿਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਕਸਿਮਾਤੇਇਹੁਸੁਖਹੀਐ॥
 ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਰੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਚਿਸਹਜਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਪੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤੁ
 ਦਿਰੋਲੈ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਵੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਅਨੁਤਨੁਅਗਪਿਓਅੰਤਰਿਗਤਿਕੀਨੀ॥
 ਤਿਮਿਤਿਪਈਅਤਮਚੀਨੀ॥੧੨॥ਭੋਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਸਾਗਪਰਮਹੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਹਾਜ
 ਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾ॥੧੩॥ਰਹੈਨਿਰਾਲੁਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਈ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰ
 ਚਰਣੀ॥ਅਨਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਚੁਕੀਅਹੰਕੁਮਣੀ॥੧੪॥ਇਨਿਬਿਧਿਕਉਣਕਉਣਨਹੀਤਾਰਿ
 ਮਾ॥ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰਨਭਾਰਿਆ॥੧੫॥ਸਚਿਮਹਲਿ
 ਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲਮਹਲੁਨਾਹੀਛਾਇਆ॥ਮਾਇਆਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਗੁਰ
 ਮੁਦੁਕਾਇਆ॥੧੬॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਦਸਿਆਸਚੁਸੇਈ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਾਨ
 ਕਸਾਚਿਨਾਮਿਮਲੁਖੋਈ॥
 ਉਪਜੀਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਕਾ॥੧੭॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗਤੁਮਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਵਤਾਪੁਰੁਗੁਮ
 ਹਮਾਰਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਜਪੈਜਨੁਪੁਰਾ॥ਤਿਤੁਘਾਇਅਨਹਤਬਾਜੇਤੁਰਾ॥ ਜੇਜ
 ਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੇਈ॥ਤਿ
 ਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੧੮॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਏ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਛਿਰਿ
 ਭੁਨੀਰਏ॥੧੯॥ਸੇਬੁਝੈਜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ਹਉਮੈਅਹੋਗੁਰਸਬਦੇਖਾਏ॥੨੦॥ਅਰਧਭਿਰਧਕੀ
 ਸੰਧਿਕਉਜਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥੨੧॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣਕਰੀਐ॥ਪ੍ਰ

ਕੁਰੇਇਵਇਆਲੁਨਾਨਕਜਨਤਗੀਐ॥੮॥੧੬॥

ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਖਹਿਕਰਿਸਾਗੁਆਮਹਿਨਿਸਿਪਾਉਹਿਕਰਿ
ਲੇਹਿਅਤਮਸੁਖਧਰਾ॥੧॥ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾਤਉਸੇਰਣਭੋਇਉਗਿਨਿ
ਹਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਰਦਿਹੋਰਖਰਾਖਨਹਾਰਾਤੁੰਦਤਭੁਗਤਤੁੰਦਤੁਪਾਣਾਸਧ
ਰਾ॥੨॥ਕਿਰਤਪਾਇਆਮਸਉਰਧੀਬਿਨੁਗੇਅਨੁਬੀਚਾਰਾਬਿਨਉਪਮਾਜਗਦਿਸਕੀਥਿ
ਨਸੈਨਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਆਲੋਭੇਅਹੰਕਾਰਾਗੁਰਸੇਏਪੁਰਖਇਆ
ਸਚਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਨਿਜਘਰਿਸਹਲੁਅਪਾਰਕੋਅਪਰੰਪਰਸੇਈਸਾਬਿਨੁਸਬਦੇਬਿ
ਭੋਕੇਨਹੀਬੁਝੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੫॥ਕਿਆਲੈਆਇਆਲੇਜਾਇਕਿਆਠਸਹਿਤਮੰਜਾਲਾਡੋਲੁ
ਬਧਕਸਿਝੇਵਹੀਆਕਾਸਪਾਂਤਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਸਹਜੇਪਤਿਧਾਈਐ॥੭॥
ਤਰਿਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗਵਈਐ॥੮॥ਨਦਰਿਕਰੇਪੁਤਾਅਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿਸ
ਮਫੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਦੁਕਈਲਾਹਾਸਚੁਪਾਫੈ॥

ਗੁਰਮਤਿ

ਸਾਈਬੁਝਿਲੇਤਉਹੋਇਨਿਬੇਗਾਪਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸੇਠਾਕੁਰਮੇਰਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਮ
ਬਦਿਨਛੂਟੀਐਦੇਖਉਦੀਚਾਰਾਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਟਹੀਬਿਨੁਗੁਰਮਅੰਧਿਆਰਾ॥
ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥਨੁਸੁਣਈਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰ
ਬਹੀਐ॥੨॥ਥੇਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖਰੇਸਾਰਨਜਾਣੇ॥ਅੰਧੇਕਾਨਉਪਾਰਭੁਕਲੀਕਾਲਿਵਿਡਾਣੇ
॥੩॥ਸੁਤੇਕਉਜਾਗਤਕਹੈਜਾਗਤਕਉਸੋਤਾ॥ਨੀਵਤਕਉਮੁਆਕਹੈਪੁਏਨਹੀਰੋਤਾ॥੪॥ਆ
ਵਤਕਉਜਾਗਤਕਹੈਜਾਤੇਕੋਆਇਆਪਰਕੀਕਉਅਪੁਨੀਕਹੈਅਪਨੇਹੀਭਾਇਆ॥੫॥ਮੀ
ਠੇਕਉਕਉਵਾਕਹੈਕਫੂਏਕਉਮੀਠਾ॥ਗਤੇਕੀਨਿੰਦਾਕਹਹਿਐਸਾਕਲਿਮਹਿਤੀਠਾ॥੬॥ਚੇਰੀ
ਕੀਸੇਵਾਕਹਹਿਠਾਕੁਰਨਹੀਦੀਸੈ॥ਪੇਖਰੁਨੀਰੁਵਿਰੇਲੀਐ॥ਅਖਨੁਨਹੀਗੀਸੈ॥੭॥ਇਸੁਪਦ
ਜੇਅਰਥਾਇਲੇਇਸੇਗੁਰੁਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਚੀਨੈਅਪਕਉਸੋਅਪਰਾਅਪਾਰਾ॥੮॥ਸਭੁਅਮੇ
ਅੰਧਿਵਰਤਦਾਅੰਧੇਭਗਮਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਬੂਝੀਐਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥੯॥

ਪੁਰੈਇਵਹੋਲੀਆਜੀਉਨੀਦਨਅਫੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੈਹਫੈ॥ਧਨਬੀਈ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੨੬

੧ ਭੁਭਲਿਕੰਤਹਾਏਕੇਦਨੇਣੀਦੇਖਏ। ਸੀਗਰੁਮਿਠਰਸਭੇਗਭੇਜਨਸਭੁਸੂਰੁਕਿਤੈਨਲੇਖਏ
 ੨ ॥ ਸੈਮਤਿਜੋਬਨਿਗਰਾਏਗਾਲੀਦੁਧਾਬਣੀਨਅਫਏ। ਨਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁ
 ੩ ਪਿਰਨੀਦਨਅਫਏ॥ ੧॥ ਸੁੰਧਨਿਮਾਨ੍ਹੀਮਾਜੀਉਬਿਨੁਪਨੀਪਿਆਰੇ। ਕਿਉਸੁਖਪਦੈਗੀ
 ੪ ਬਿਨੁਉਰਪਾਰੇ। ਨਹਿਬਿਨੁਘਰਵਾਸੁਨਾਹੀ। ਪੁਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ। ਬਿਨੁਨਾਮਪੀਤਿਪਿਆਰੇ
 ੫ ਰੁਨਾਹੀਦਸਹਿਸਾਓਸੁਹੇਲੀਆ। ਸਦੁਮਨਿਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਇਆ।
 ੬ ਨਨਕਨਾਮੁਨਛੋਰੈਸਧਨਨਾਮਿਸਹਜਿਸਾ। ਮਾਣੀਆ। ਰਾਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹੀਰਮਪਿਰੁ
 ੭ ਗਏਹਾਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖਉਗੀਜੀਉਸਬਦਸਨੇਹਾ। ਸਬਦਿਸਾਚਾਗੁਰਦਿਖਾਇਆਮਨਮੁਖੀ
 ੮ ਪਛਤਾਈਆ। ਨਿਕਸਿਜਾਤਉਰੈਅਸਬਿਰੁਜਾਮਿਸਦੁਪਛਾਇਆ। ਸਾਚੀਕੀਮਤਿਸਦਾ
 ੯ ਨਉਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਦੇਲਓ। ਨਨਕਨਦਰੀਸਹਜਿਸਾਚਾਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਓ॥ ੩॥ ਮੇਰੀ
 ੧੦ ਇਛਪੁਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ। ਮਿਲਿਕਰੁਨਗੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ। ਗੁਣਗਾਇ
 ੧੧ ਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮੁਰਹਸੀ। ਮੁੰਧਿਮਨਿਓਮਰਿਓ। ਸਾਜਨਰਹੰਸੇਦੁਸਟਦਿਆਪੇਸਾਦੁਜਪਿਸਦੁਲਾਹਓ। ਕਰਿਜੋ
 ੧੨ ਨਿਸਾਧਨਕਰੈਬੇਨੀਤੀ। ਏਦਿਹੁਸਿਓਨੀਆ। ਨਨਕਪਿਰਧਨਕਰਹਿਰਲੀਆ। ਇਛਮੇਰੀਪੁਨੀਆ।
 ੧੩ ੪॥ ੧॥ ਸੁਣਿਨਾਹਪੁਰਜੀਉਏਕਲ੍ਹੀਬਨਮਹਾ। ਕਿਉਪੀਰੈਗੀਨਾਹਬਿਨਾਪੁਰਦੇ
 ੧੪ ਪਰਦਹਾਧਨਨਾਹਬਾਸੁਹਹਿਨਸਕੈਬਿਖਮਰੈਣਿਘਟੇਨੀਆ। ਨਹਿਨੀਦਾਮਦੈਪ੍ਰੇਮਭਦੈਸੁਣਿਬੇਨੀਤੀ।
 ੧੫ ਗੀਆ। ਬਾਸੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਰੇਏਕਲ੍ਹੀਕੁਰਲਾਏ। ਨਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰਿਤਮਦੁਖ
 ੧੬ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਪਿਰਛੋਡਿਅਤੀਜੀਉਕਦਣਮਿਲਾਏ। ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਏ। ਸਬਦੇਸੁਹ
 ੧੭ ਵੈਤਾਪਤਿਪਦੈਦੀਪਕਦੇਹਉਜਰੈ। ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਰੈ। ਸਤਿਗੁਰ
 ੧੮ ਮੇਲਿਤਾਪਿਰਾਈਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀ। ਨਨਕਤਪਿਰੁਰਦੈਜਤਿਸਕੈਮਨਿਰਾਣੀ॥ ੨॥ ਮਾਇਅਮੋ
 ੧੯ ਹਣੀਨੀਘਰੀਆਜੀਉਕੁਟਿਮੁਤੀਕੁਟਿਅਗੇ। ਕਿਉਭੁਲੈਗਲਿਜੇਦਰੀਆਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ
 ੨੦ ਗੇਹਰਿਪ੍ਰਿਤਿਪਿਆਰੇਸਬਦਿਦੀਚਰੇਤਿਸਹੀਕਾਸੋਰੇਏ। ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਨਾਦਣਕਿਉਅੰਤਰਮਲੁਰੇ
 ੨੧ ਏ। ਨਾਮਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਏਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਬੇਬਣੈ। ਨਨਕਸਚੁਘਰੁਸਬਦਿਸਿਏਪੇਦੁਬਿਧਮਰੇ
 ੨੨ ਲੁਕਿਜਣੈ॥ ੩॥ ਤੇਰਾਨਾਮੁਸਚਾਜੀਉਸਬਦੁਸਚਾਦੀਯੋਗੇ। ਤੇਰਾਮਹਲੁਸਚਾਜੀਉਨਾਮੁਸਚਾਦੁਪਾਰੈਨਾ
 ੨੩ ਮਕਦਪਾਰੁਮੀਠਭਗਤਿਲਾਹਾਮਨਦਿਨੇ। ਤਿਸੁਬਾਸੁਦਖਰੁਕੋਇਨਸੁਝੈਨਾਮੁਲੇਦਹੁਖਿਨੁਖਿਨੇ। ਪ
 ੨੪ ਰਖਿਲੇਖਾਨਦਰਿਸਾਚੀਕਰਮਿਪੁਰੈਪਾਇਆ। ਨਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਪਾਇਆ॥
 ੨੫ ੪॥ ੨॥ ਕਾਜੁਮਲਾ। ਚਉਪਦੇ॥ ੨੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧੮॥ ਛੰਤ੨॥ ਜੇਤੂ੪॥

१
 २
 ३
 ४
 ५
 ६
 ७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५
 १६
 १७
 १८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५

३०

੧ ਸਿਭਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੀਰਾਗਾਜਿਸੁਭੁਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਅਚਾਰਾਨਾਨਕਸਦੁਸਦਰਣਹਾਰਾ॥੧॥
 ੨ ਆਖੀਜਿਦੀਦਿਸਰੈਮਹਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਚਨਾਉ॥ਸਚੇਨ
 ੩ ਮਕੀਲਾਹੈਭੁਖਾਤਿਤੁਭੁਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥੧॥ਸੇਕਿਉਦਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਥਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
 ੪ ਸਾਚੈਨਾਇ॥ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਕਭਿਆਈ॥ਆਖਿਬਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇ
 ੫ ਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਦੁਤਨਹੋਏਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਏਸੋਗੁ॥ਏਵਰ
 ੬ ਚੈਨਚੁਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਗੁ॥ਹੀਕੋਇ॥ਨਕੋਹੋਆਨਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਦੁਰਮਾਪਿਤੇਦੁਰਤੇਰੀ
 ੭ ਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਗਤਿ॥ਖਸਮੁਦਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਿਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਏਬਾਸੁ
 ੮ ਸਨਾਤਿ॥ ਜੇਦਰਿਮਾਗਤੁਕੁਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈ
 ੯ ਪੀਰਕਭਾਵੈਪਕੇਏਕਦੁਰਾਈਦੇਇ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੁਛਹੁਜਾਤੀ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਹੋ॥੧॥
 ੧੦ ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕਰੇਇ॥ਆਪਿਛਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੁਕਰਣਹਾਰਕਰਤ
 ੧੧ ਭਾਕਿਅਮੁਹਤਾਜੀਕਿਅਸੀਸਾਰਾ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨੁ
 ੧੨ ਹਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਦੁਖਾਮੰਨੇਗਾਦਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁਪਿਆ
 ੧੩ ਰਾਮਾਪਿਕਰੇਇ॥ਅਦਰੀਕਉਸਚੁਨਦੇਇ॥ਜਿਕਿਸੈਦੇਇਦੁਖਾਣੈਨਾਨਕਅਗੈਪੁਛਿ
 ੧੪ ਨਲੇਇ॥ ਤਾਲਮੰਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟਾ॥ਦੋਲਕਦੁਨੀਅਦੁਜਹਿ
 ੧੫ ਵਜਾ॥ਨਰਦਨਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਾਰਾਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾ
 ੧੬ ਟੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਸੁਹਿਬੁਜਾਣੁ॥ ਗੁਰਪਾਸਹੁਠਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਮਿਪਰੀਤਿ
 ੧੭ ਵਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ਜੇਸਉਦਰਿਅਜੀਦੁਖਾਣੁ॥੨॥ਵਰਸਨਿਦੇਖੀਮੇਦਇ॥ਮਾਨਹੋਇ॥
 ੧੮ ਲਏਦਿਤੇਦਿਨੁਹੋਨਕੋਇ॥ਗਜਾਨਿਆਉਕਰੈਹਥਿਹੋਇ॥ਕਰੈਭੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩॥
 ੧੯ ਆਮਾਣਸਮੁਰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁ॥ਕਰਣੀਕੁਰਾਦੁਰਿਭੁਰਮਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਣੈਮਿਹਮਾਨੁ
 ੨੦ ਘਰਕਿਛੁਦਰਗਹਪਾਏਮਾਨੁ॥ ਜੇਤਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿਤੇਤੀ
 ੨੧ ਜੇਤਾਹੁਪੁਕਾਇਆਤੇਰੀ॥ਤੁਆਪੇਰਸਨਾਆਪੇਬਸਨਾਅਦਰੁਨਦੁਜਕਹਉਮਾਣੀ॥੧॥ਸਾਰਿ
 ੨੨ ਬੁਧੇਰਾਏਕੋਹੈ॥ਏਕੋਹੈਭਾਈਏਕੋਹੈ॥ ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਰੈਆਪੇਲੇਵੈਦੇਇ॥ਆਪੇ
 ੨੩ ਦੇਖੈਆਪੇਦਿਗਸੈਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਕਰਣਸੋਕਰਿਗਹਿਆਅਦਰੁਨਕਰਣ
 ੨੪ ਜਾਣੀ॥ਜੇਸਦੁਰਤੇਰੈਸੋਕਹੀਐਸਭਤੇਰੀਦੁਰਿਆਈ॥੩॥ਕਲਿਕਲਾਵਾਲੀਮਾਇਆਮਦ
 ੨੫ ਮੀਠਾਮਨੁਮਤਦੁਲਾਪੀਦੁਤੁਪੈ॥ਆਪੇਹੁਪੁਕਰੈਬਹੁਭੀਤੀਨਾਨਕਬਪੁਛਾਏਵਕਹੈ॥

ਧਸਮਪਛਣੈਸੇਵਿਨਾਧਣੁ॥

ਵਾਜਮਤਿਪਥਾਵਜੁਰਾਉਹਿਇਅਨੰਦਸਦਮਸਿਚਾਉਏਹਾਰੁ
 ਗਾਇਏਹੋਤਪਤਾਉਇਤੁਰੰਗਿਨਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੧॥ਪੂਰੋਤਾਲੁਜਾਣੈਸਾਲਾਹਿਰਿਰੁਨ
 ਚਣਖੁਸੀਆਮਨਮਾਹਿ॥ ਸਤੁਸਤਿਉਦਜਹਿਦੁਇਤਾਲਾਪੇਰੀਵਾਜਸਦਾਨਿ
 ਹਲਾਗਗੁਨਾਦੁਨਹੀਦੂਜਾਭਾਉ॥ਇਤੁਰੰਗਿਨਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੨॥ਕਉਠੇਰੀਹੋਫੈਮਨਿ
 ਰੀਤਿ॥ਬਹਦਿਅਉਠਦਿਅਨੀਤਨੀਤਿ॥ਲੇਟਣਿਲੇਟਜਾਣੈਤਨੁਸੁਆਹਾਇਤੁਰੰਗਿਨਚਹੁ
 ਰਖਿਰਖਿਪਾਉ॥੩॥ਸਿਖਸਭਾਦੀਖਿਅਕਾਰਾਉਗੁਰਮੁਖਿਸੁਨਣਸਾਚਾਨਾਉਨਾਨਕਆਖ
 ਣਦੇਰਾਦੇਗਾਇਤੁਰੰਗਿਨਚਹੁਰਖਿਰਖਿਪੈਰਾ॥ ਪਉਦੁਉਪਾਇ
 ਧਰੀਸਭਧਰਤੀਜਲਮਗਨਿਕਾਬੰਸੁਕੀਆਅੰਪੁਲੈਦਹਸਿਰਿਪੂਰੁਕਟਾਇਅਰਫਣਮਾਰਿ
 ਕਿਆਵਡਾਭਾਉਆ॥੧॥ਕਿਆਉਪਮਾਤੇਰੀਆਖੀਜਾਇਤੁਸਰਬੋਪੁਰਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾ
 ਏ॥ ਜੀਉਉਪਾਇਜੁਗਤਿਹਥਿਕੀਨੀਕਾਲੀਨਾਥਿਕਿਆਵਡਾਭਾਉਆ॥ਕਿਸੁਤੁ
 ਖੁਰਖੁਜੋਰੁਕਉਣੁਕਹੀਐਸਰਬਾਨਿਰੰਗਿਰਿਗਦਿਰਹਿਆ॥੨॥ਨਾਲਿਕੁਟੇਭੁਜਾਬਿਵਰਦਾਤਾਬ੍ਰ
 ਹਮਭਾਲਣਸਿਸਟਿਗਇਆਅਗੈਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤਕਾਕੀਸੁਛੋਦਿਕਿਆਵਡਾਭਾਉਆ॥
 ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੀਰੁਮਥਿਆਹੋਰਿਭਖਲਾਏਜਿਅਸੀਕੀਆਕਹੈਨਾਨਕਛਪੈਕਿਉਛਪਿ
 ਆਏਕੀਏਕੀਫੰਡੀਦੀਆ॥ ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਬੋਲਿਬਿਸਥਾਰੀ
 ਰਾਮਨਾਮਫਲਹੁਆਤਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਅਨਾਹਦਵਜੈਸਬਦੁਨਿਰੰਜਨਿਕੀਆ॥੧॥ਕਰੋਵਖਿ
 ਅਣੁਜਾਣੈਜੋਕੋਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਫੈਸੋਈ॥ ਜਿਨਿਪੀਆਸੇਮਸਤਭਏਹੈਤੁਟੇਬੰਸ
 ਨਠਾਹੋ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਰੀਤਰਿਤਛੋਰੇਮਾਇਆਕੋਲਾਹੋ॥੨॥ਸਰਬਜੋਤਿਰੂਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿ
 ਆਸਗਲਕੁਦਨਤੇਰੀਮਾਇਆਰਹੈਰੂਪੀਨਿਰਲਮੁਖੈਠਾਨਦਰਿਕਰੇਦਿਚਛਾਇਆ॥੩॥ਬੀਣਾ
 ਸਬਦੁਦਜਾਣੈਜੋਗੀਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰਾਸਬਦਿਅਨਾਹਦਿਸੋਸਹੁਰਾਤਾਨਾਨਕਕਹੈਦਿਖਾ
 ਰਾ॥ ਮੈਗੁਣਗਲਕੇਸਿਰਿਭਾਗਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਖਾ
 ਣਪੀਣਾਹਸਣਾਬਾਦਿ॥ਜਬਲਗੁਰਿਦੈਨਾਮਦੁਹਿਯਾਦਿ॥੧॥ਤਉਪਰਵਾਹਕੇਹੀਕਿਆਕੀਜੇ
 ॥ਜਨਮਿਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀਜਿਲੀਜੇ॥ ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਾਗਲਮਾਤਾਜੇਕਿਛੁਬੋਲੀ
 ਬਰੁਖਤੋਖਤਾ॥ਕਿਆਪੁਹਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਪਾਪੁਪੁਨੁਦੁਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥੨॥ਗਾਗਰਤਨਪ
 ਰੀਆਪਰਵਾਗਾਤਿਸੁਦਿਚਿਉਪਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਗਾਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਏਹੁਸਨਮਾਲਾਜੋਕੋਬੂਝੈ
 ਏਹੁਬੀਚਾਹੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਤਾਮਿਲਿ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ਸਖੀਆਕਾਜੁਰਚਾਇਆ। ਸੇਲੁਦੇਖਿਮਨੁਅਨਦੁਭਇਆਸਹੁਦੀਆਹਣਆਇਆ।
 ੨ ੧॥ ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਕਮਣੀਬਿਬੇਕਬੀਚਾਹੁ। ਹਮਰੇਘਰਿਆਇਆਜਗਜੀਵਨੁਭਰੇ।
 ੩ ਗੁਰਦੁਆਰੈਹਮਰਾਵੀਆਹੁ। ਜਿਹੋਆਯਸਹੁਮਿਲਿਆਤਾਜਾਨਿਆ। ਤਿਹੋ
 ੪ ਕਾਮਹਿਸਬਦੁਗਦਿਆਰੈਆਪੁਗਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ। ੨॥ ਮਾਪਣਾਕਾਰਜੁਮਾਪਿਸ
 ੫ ਵਰੇਹੋਰਨਿਕਾ। ਚੁਨਹੋਈ। ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ।
 ੬ ॥ ਬਾਹੁਨਤਨਨਕੁਸਰੁਨਾ। ਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ। ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸਾਸੋਹਗਇਹੋਇ।
 ੭ ਗਿਰੁਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁਰੁਇ। ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਰੁਈਕੀਕਤਿ
 ੮ ਠਇ। ਸਚਪਉਤੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ। ੧॥ ਮਨੁਚੁਰੇਖ
 ੯ ਟੁਦਰਸਨਜਾਣਾ। ਸਰਬਜੇਤਿਪੁਰਨਰੁਗਵਨੁ। ਅਧਿਕਤਿਆਸਭੇਖਬਹੁਕਰੇ।
 ੧੦ ਦੁਖਬਿਖਿਆਸੁਖਤਨਪਹਰੈ। ਕਾਮਕੋਪਅੰਤਰਿਮਲਹਿਰੈ। ਦੁਬਿਧਛੋਡਿਨਮਿਨਿਸਤਰੈ।
 ੧੧ ੨॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਸਹਜਅੰਦਾਸਖਸੈਨੁਪੇਸੁਗੋਇਦਾ। ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿਵ
 ੧੨ ॥ ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਪਰਿਆਗੈਜਿੰਦੁ। ਬਾਸੁਰਦਿਕਾਰਮਹਾਦੁਖਦੇਹ। ਭੁਖਵਰਨਦੀਸਹਿਸਰਿ
 ੧੩ ਖੇਹ। ਜੇਉਪਜੈਸੋਅਦੈਜਾਇ। ਨਾਨਕਾਮਸਥਿਰੁਨਮੁਰਜਾਇ।
 ੧੪ ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੁਪਾਸਦਾ। ਬਿਗਸੈਪਰਮਲਰੂਪ। ਉਜਲਸੋਤੀਚੁਗਹਿਰੀਸਾਸ
 ੧੫ ਰਬਕਲਾਜਗਦੀਸੈਅੰਸੁ। ਜੇਦੀਸੈਸੋਉਪਜੈਬਿਨਸੈ। ਬਿਨੁਜਲਸਰਵਰਿਕਮਲੁਨਦੀ
 ੧੬ ਸੈ। ਬਿਰਲਾਬੂਝੈਪਾਏਭੇਦੁ। ਸਾਖਾਤੀਨਕਹੈਨਿਤਬੇਦੁ। ਨਾਦਬਿੰਦਕੀਸੁਰਤਿਸ
 ੧੭ ਮਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ। ੨॥ ਮੁਕਤਉਰਤਉਰੰਗਿਰਵੀਤਉ। ਗਾਜਨਰਾਜਿਸ
 ੧੮ ਦਾਬਿਗਸੀਤਉ। ਜਿਸੁਤੰਗਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ। ਬੁਝਤਪਾਹਨਤਾਰਹਿਤਾਰਿ। ੩॥ ਤਿਰੁਵਣ
 ੧੯ ਮਹਿਜੇਤਿਤਿਰੁਵਣਮਹਿਜਾਣਿਆ। ਉਲਟਰੁਈਘਰੁਘਰਮਹਿਆਣਿਆ। ਅਹਿਨਿਸਿਭ
 ੨੦ ਗਤਿਕਰਹਿਕਰੈਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗੈਪਾਇ।
 ੨੧ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀ। ਜਤਿਦੁਰਿ। ਬਹੁਤਸਿਆਣਪਲਗੈ। ਪੁਰਿ। ਲਾਗੀਮੈਲੁਮਿਟੈਸਚਨਾਇ।
 ੨੨ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ। ਹੋਰਜੁਰਿ। ਹਾਜਰੁਅਰਦਾਸਿ। ਦੁਖਸੁਖਸਾਦੁਕਰਤੇਪਰਪ
 ੨੩ ਸਿ। ਰੂਕਮਾਦੈਅਦੈ। ਕੁਹਟਿਕਥਾਨਿਵਾਰਨਹੀਅਦੈ। ਕਿਆਦੇਖਾਸੁਸੁ
 ੨੪ ਸੁਨਹਪਾਏ। ਬਿਨੁਨਾਦੈਮਨਿਤਿਪਤਿਨਾਦੈ। ੨॥ ਜੇਜਨਮੇਸੋਗਹਿਦਿ। ਆਪੇਹਉਸੈਮ
 ੨੫ ॥ ਆਦੁਖਿਸੀਤਪੇਸੇਜਨਬਾਦੇਜੇਪੁਤਿਰਖੇ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੇ। ੩॥ ਚਲ

ਤਉ ਮਨੁ ਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਖੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥
 ਨਕਦਿ ਰਹੁ ਆਪੁ ਗਏ ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਕੀ ਅਸੇ ਸਦੁ ਬੀਅਨੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ
 ਮੁਸਤਿਗੁਰੀ ਦੀਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਭੰਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਭੀਪਿ ਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਹੁ ਅੰ
 ਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ਕਰਮ
 ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ॥ ਨਉ ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹੈ ਜਾਉ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਰਤੇ ਸੇ ॥ ਪਰਵਣਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾ
 ਗੁਰ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਤੀ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾ ॥ ਗੀਅਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤ ਕੁਲਤਾ
 ਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਦੀਚੈ ॥ ੩ ॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿਸਦੁ ਨਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿਗੁਰੀ ॥
 ਨਕਬ ਧਸੇ ॥ ਛਨੋਹੇ ॥ ਆਦੁ ਜਮੇ ॥ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ॥
 ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾਈ ॥ ਇਕਹਰਿ ਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਮ ॥ ਏਕਾ ॥ ਇਕਿ ਪਰਨਿਗਨ ਨਿਮਹਿ ॥ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਸੇਕਰਮ ਹੀ ॥ ਨਹਿ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਫਤ
 ਮਰਿ ਭਉ ॥ ਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੀਘਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ॥ ਪੁਰੁ ਮੇਲਿ
 ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ॥ ਪੇਲਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਹਰਿ ਪਿਅਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭਉ ਪਰਿ ਕਮਲ
 ਨਿਰੋ ॥ ੨ ॥ ਬੁਝਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ॥ ਨੋ ਕਹੀ ਐ ॥ ਦੀਸੈ ਬਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀ ਐ ॥ ਅਕ ਬੁਕ ਬਉ
 ਗੁਰ ਮਤਿ ਦੀਚਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ॥ ਭੇਦਾ ਅਠ ਸਠਿ
 ਮਜਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥ ਵਰੇ ਪੁਰਿ ਭਾਗੇ ॥
 ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਪਾਇਲ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਅਤਮੁ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਅਮਾ ॥ ਕਰਤ ਬੀਚ
 ਰਹਿਰਦੈ ॥ ਹਰਿ ਰਦਿ ਆਹਿ ॥ ਰਦੈ ਵੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੁ ਗੁਰ ਮਕਰਹੁ ॥ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
 ਰਤਨੁ ॥ ਹਰਿ ਲਭੈ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਰਵਨੀਰਦੈ ਬੀਧਨੁ ॥ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਦਿ
 ਚਿਹਉ ॥ ਮੈਭਰਮੁ ॥ ਨਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ॥ ਤਹਉ ਮੈ ਤੂਟੈ ॥ ਤੋਕੇ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਗਤਿ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ॥ ਤੁਸੁ ਖੁਸਾਗੁ ॥ ਹਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਰਗਤਿ ॥ ਫਲੁ ॥ ਜਗ ॥ ਜੀਵਨੁ ॥ ਦਾਤਾ ॥ ਮਤਿ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾ
 ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਅਨੁ ਸਿਉ ॥ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ॥ ਪੁਰ ਪਾਏ ॥ ਮਨੁ ਸਾਮਨ ॥ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ਜਗ ॥ ਜੀਵਨੁ ॥ ਸਹ
 ਜਿਕਾ ॥ ਇਲਿ ॥ ਫਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ॥ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਕਿਸ ਕਉ
 ਕਿਸੁ ਮ ॥ ਸੁਣਹਿ ॥ ਸਮੁਦ੍ਰਿਹ ॥ ਕਿਸੈ ਪੜਵਹਿ ॥ ਪੜਿ ॥ ਗੁਣਿ ॥ ਬੁਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ॥ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥
 ॥ ਐਸੇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ॥ ਗਮਤੁ ॥ ਸਹੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਉ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਮਨ ॥ ਗਹਿਰੀ ॥ ਭੀਰਾ ॥ ਅਨਤੁ ॥ ਤਰੰਗ
 ਭਉ ॥ ਤਹਿਰੀ ॥ ਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ॥ ਸੁਚੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ॥ ਸੰਗਾ ॥ ਮਿਥਿ ॥ ਅਜਨਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ॥ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗਮ ॥ ਰਹ

੧ ੩੨
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨

੧ ਤਿਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਗਾ ॥ ਸੁਚੀਕਾਇਆ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਮਾਤਮਚੀ ਨਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ
 ੨ ਅਮਾਅਇਆ ਪਾਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ਲਾਇ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਤਾਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹੈ
 ੩ ਸੇਖੁ ਏਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈਸਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ
 ੪ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕੇਈ ਭੀ ਖਰੁ ਭੀ ਖਿਆ ॥
 ੫ ਇਕੋ ਏਈ ਰਾਜਾ ਹਰਿਆਸ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਦੁਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆ
 ੬ ਨਾ ਤੁਝ ਤੇ ਵਰਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਿਸੁ ਦੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਤਾਨਾ ਮੁਤੇਰਾ ਮਾਯਾ ਗੁਣੁ ਦਾ
 ੭ ਤਾਕਰਣ ਹਰੁ ਕਰਤਾ ॥ ਏਟ ਨ ਪਾਵੁ ਏਦੀ ਗਾਜਾ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾ ਹੀ
 ੮ ਥੀਉ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਲਾਮਾਇਆ ਕਾਬੰਧਾ ਖੀਨ ਖਰਾਬ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਤ ਕੰਧਾ ਖਾਣ ਜੀਵਣਾ
 ੯ ਕੀ ਬਤੁਤੀਆ ॥ ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸੰਗਿ ਰਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅੰਤੁ ਲੇਦੀ ਪਕਵੇਇ ॥ ਭੁਭੁ
 ੧੦ ਜਲ ਰੂਬਤ ਚਿਤ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ
 ੧੧ ਕਕਰੈ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤੈ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸ
 ੧੨ ਏਹੋ ਦੇਖਾਉ ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਤੇਰਾ ਮਾਤਿ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਸੈ ॥ ਆਇਆ ਨਦਰਿ
 ੧੩ ਰੈਤਾ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ॥ ਪਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਭੁਭੁ ਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਪੰਚ
 ੧੪ ਪਦੇ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨੁ ਧੋਨ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਰੁ ਭੁਭੁ ਕਾ ਮਿਨਾ ਹੀ ॥ ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨ ਸਲ
 ੧੫ ਮਦਿ ਹੁਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋ ਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕੀਵਿ ਸਗਹਿ ਦੁਖ ਬੁਝਤਾ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਦਿ
 ੧੬ ਸਰੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਅਖੀ ਅੰਤੁ ਜੀ ਭਰ ਸੁਨਾ ਹੀ ਕੀਨੀ ਪਵਣੁ ਨਵ ਜੈ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਦੁ
 ੧੭ ਤਾਨ ਗੈਵਿ ਏਸੇ ਵਾਣ ਲੁਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗੁ ਇਚੈ ਖੀ ਸਿਚਤ ਭਾਉ ਕਰੇ ਹੀ ॥ ਸੁ
 ੧੮ ਭਨਾ ਭਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਇਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਕੈ ਸੇਲੇ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭ ਤੇਰੇ ਦਿ ਏਸੇ ਵਾਣ
 ੧੯ ਲੁਕਿ ਸੈਨ ਹੀ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਭਾਣ ਤੇਰੇ ਦੇਵਿ ਏਨਾ ਦੇ ਜੀਉ ਹੋ ਨਾ ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਅਤਿ ਦਿ ਚਿ ਮਰਣੁ
 ੨੦ ਹੋਰੁ ਕੈ ਸਾਜੀ ਜੀਵੈ ਤੇ ਜੁਗਤਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵ ਲੇਜੀ ॥ ਅਜਹੁ ਦੇਵਤਾ ਰਾਖੁ ਹੀ ॥ ਖ
 ੨੧ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੋਏ ਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਉ ਧਿਆਨੁ
 ੨੨ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜੁ ਜਾ ਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪੈਰੇ ਮੈ ਸਾ
 ੨੩ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿਨਾਮੇ ਪਵਉ ਨਾਮੇ ਚੜ੍ਹਾ ਅਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਉ ਚਿ
 ੨੪ ਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੋ ਨਾਉ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾਨਾ ਮੁਸਮਾ ਲਿ ॥ ਮੈ ਬੈਠੈ ਬੈਠੈ ਨਿਬਹਿ ਨਾਉ ॥ ਦਿ ਏਨਾ ਦੇਹੇ ਕੇ
 ੨੫ ਮਨੁ ਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪੁਜਾ ਪੇਸਾ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾ ਲਿ ॥ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੀ ਤਤੁ

ਜੀਵਣੁ

二、

੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

ਦਰਸਨ ਕੇਤਾਈ ਖੁਸ਼ ਖਤੀ ਰਬ ਕੀ ਏ ਪਯੋ ਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖਤੇ
 ੧੧ ਭਿਕਾਰਿ ਸਾਹਿਬ ਗੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਅੰਨਤ ਕਰਵਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੋਰੇ
 ੧੨ ਦਰ ਪਰ ਮਹਲ ਹਸਤੀ ਘੋਰੇ ਛੋਡਿ ਦਿਲਾਇ ਤਦੇ ਸਗਏ ਅਪੀਰ ਪੈ ਕੈ ਬਰਸਾਇ
 ੧੩ ਕਸਾ ਦਿਕ ਛੋਰੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਦਸ ਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸਤ ਜੀ ਅਲੇਕ ਪੜਵੇ ਛੋਰੇ
 ੧੪ ਮਸ਼ੁਲੀ ਏ ਖੁਖੀ ਏ ਦਰੁ ਦੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰ ਦੇ ਸਭ ਏ ॥ ੩ ॥ ਖਲ੍ਹੀ ਖਪ ਪਹੀਲ ਕਰੀ
 ੧੫ ਮੁੜੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਪੋਤੀ ਕੀ ਨੀ ॥ ਭੂਸਾਹਿ ਭੁਰ ਭੂਸਾਹਿ ਤੇਗਾ ਪੁਣ ਵੈ ਨਾਨਕ ਜਾਤਿ ਕੈ ਸੀ ॥

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਰੂਪ ਤਮ ਨਿਦਾ

੧੬ ਭਿਰੁ ਨ ਰਹਿ ਜੈ ਸੇਰੁ ਦਰਿ ਉਦਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਭਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਕੀ ਕਪਟੀ
 ੧੭ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਕਲਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੁਲ ਮਾਲ ਗਲਿ ਪਰਿ ਰਹਿ ਗੀ ਹਰਾਮਿ
 ੧੮ ਲੈਗਾ ਪੀਤ ਮੁਤ ਬਕਰ ਉਗੀ ਸੀ ਗਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏ ਕੁਤ ਤੋਰਾ ਪੇਰਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀ ਅਵਾਚ
 ੧੯ ਠਹਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦ ਨੁ ਕਰੇ ਹਾਸਾ ਪੁਪਜੁ ਤਾ ਪੁਣ ਵਤ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥

ਮਨੁ ਮੇਤੀ ਜੇਗ ਹਟਾਹੈ

੨੦ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਬੁਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀ ਗਾਰ ਕਾ ਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ॥ ਗਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ਲਾਲ ਬ
 ੨੧ ਭੁਣ ਕਾ ਮਣਿ ਮੇਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਦਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇਖਿ ਰਿਹੈ ਦਾਸੇ
 ੨੨ ਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਣੀ ॥ ਕਰਕਰਿ ਕਰਤ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥ ੨ ॥ ਅਪਸੁ ਦਨੁ
 ੨੩ ਕਰਮੁ ਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਣੀ ॥ ਪੀਰ ਜੁਪਟੀ ਬੰਧੈ ॥ ਕਾਮਣਿ ਸੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ
 ੨੪ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰ ਜੇ ਦੀ ਪਕੁ ਜਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਇ ਜਬ ਸੇਜੈ ਅਵੈ ॥
 ੨੫ ਨਾਨਕ ਕੋਰੇ ਕਰੇਈ ॥ ੪ ॥ ਕੀਤੋ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ
 ੨੬ ਆਕਹੀ ਮੈਭਾਈ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿ ਆਕੀ ॥ ਤੇਕਿ ਆਚਰੁ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਤੇਗਾ ਪੁਕਾਰ
 ੨੭ ਭਲਾਤੁ ਧੁਰੁ ਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤ ਕਉ ਮਿਲੈ ॥ ਦਰੁ ਏਨਾ ਮਿਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਉਣਾ
 ੨੮ ਪਰਦਾ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ਬਾਹੁ ਨ ਪੁਕਾਰੁ ॥ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਸਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ਤੇ ਸਾ ਪੜਿਆ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ
 ੨੯ ਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਾਹ ਬਹੁਤਾ ਬੈਠੈ ॥ ਨਾਉ ਪੈਵੈ ਬਾਜ ਗੀ ॥ ਸਤੁ ਰੰਜ ਬਾਜੀ ਬਾਜੀ ਪਕੈਨਾ

ਥੀਕਦੀ ਅਫੈਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਨਕੋਪਕ੍ਰਿਅਾ ਪੰਡਿਤ ਬੀਨਾ ਨਕੋਪੁਰ ਭਾਸੰਦਾ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਠ
 ਰਿਕਰਾਏਤ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ॥ ਭੁਰਕ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਸ
 ਹਿਮੰਦਾ ਬੰਧਾ ਬਿਮਾਹਦਾ ਵਉ॥ ਜੇਕਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਮਾਨ ਉਸਹ ਜਿਯੋ ਗਨਿਧਿ ਪਾਵਉ
 ੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁਗਯੋਗੀ॥ ਪਰਮਤਤ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾ
 ਇਅਾ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸਿ ਭੋਗੀ॥ ਸਿਦਨਗਰੀ ਮਹਿ ਅਸਟਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ
 ਤਿਆ ਗੀਬਾਦੀ॥ ਸਿਧੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਰੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ॥ ੨॥ ਪਤ੍ਰਦੀ ਚਰੁਹੀ
 ਅਨਮਤਿ ਰੰਗਦਰਤ ਮਾਨ ਬਿਭੂਤੀ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਕ ਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੀ
 ਸਾਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭੁਰਬਰ ਜੋਗੀ ਪਰ
 ਬਹਮਲਿ ਦਏਕੀ॥ ਭੁਰਕ ਰਿਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ
 ਪਦੈ ਕਰਿ ਕਰ ਠੀਕ ਸੁਪਾਈਐ॥ ਭੁਠੀ ਭਟਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਪੋਚਾਇ ਤੁਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ॥ ੧॥ ਬਾ
 ਬਾ ਮਨੁ ਮਤ ਦੋਰੇ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਪੀਏ ਸਹ ਜਰੈ ਗਿਰ ਚਿਹਰਿ ਅਗਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਬਨਿ ਪ੍ਰੇਮਲਿ ਦਲਾਹੀ ਸਬ
 ਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ॥ ਭੁਰਸਾ ਚੁਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇਤਿ ਸਹਿ ਪਿਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ
 ਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਦਾ ਪਾਗੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਛੁ ਛੇਭਾਉਧਰੇ॥ ੨॥ ਭੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤਹੀ
 ਪਰਵਾਣੁ ਭਉਏਆ॥ ਦਰਦਰਸਨ ਕਾ ਪੀਤ ਮਹੋਦੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ॥ ੩॥ ਸਿਠਤੀ ਰਾਤ ਸਦ
 ਬੈਰਾਗੀ ਚੁਐ ਜਨਮੁ ਨਹਾਏ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭੁਰਬਰ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਰੇ॥
 ਭੁਰਸਾ ਨਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁ ਸਤਾਨਤ ਰਾਇਆ॥ ਅਪੈ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤ
 ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜ੍ਹਾਇਆ॥ ਏਤੀ ਮਾਰਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਕੀ ਦਰਦੁ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੈਸ
 ਭੁਨਕੈ ਸੇਈ॥ ਜੇਸਕਤਾ ਸਕਤੈ ਕਉ ਮਾਰੇਤਾ ਮਨਿ ਰੇਸੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈਦਰੇ
 ਬਸਮੈ ਸਾਪੁ ਰਸਾਈ॥ ਰਤਨ ਦਿਗਵਿਧਿ ਦੇਹੇ ਏਕੁ ਤੀਖੁ ਏਆ ਸਰਨ ਕਾਈ॥ ਅਪੈ ਜੋਤਿ ਦਿਛੋੜੇ
 ਅਪੈ ਦੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਜੇਕੋ ਨਾਉ ਪਰਾਏ ਦਰਸਾ ਦਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥ ਬਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀ॥ ੩॥
 ਦੈਜੇਤੇ ਚੁਹੇ ਦਾਣੇ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਏ ਤਾਕਿ ਛੁਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੇ॥ ੪॥
 ਉਤਰਿ ਅਵਧਾਇ ਸਰਦਾਰਿ ਨਾਏ॥ ਬ
 ਕੈਨ ਜੋਲੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਜਲੁ ਅਕਸੀ ਚੁਨਿ ਸਮਝੈ॥ ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ਮਹਾਰਸੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿ

੧ ੨੫
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

ਭੁਰਕ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਸ

ਸੰਤਿਪ੍ਰਸਾਦਨੁਮੁਕਤਾ

੧ ਅਨੁਸੂਤਾਨੁਮੁਕਤਮੇਰਾਭਾਰਿਪਾਰਿਧਾਰਿਹਿਅੰਸਭਰੁਇਹੋ॥੧॥ ਸਦੁਬੁਤਨੇਮੁਕਤਾ
 ੨ ਲਸੰਤਦੋਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕੋਰੁਜਲਦੈ॥ਗਗਨਿਨਿਦਾਸਿਸਮਾਪਿਲਗਦੈ॥ਅਰਸਮ
 ੩ ਕਸਿਪਰਸੰਪਦੁਪਦੈ॥੨॥ਸਭਮਨਕਰਣਿਤੰਤੁਦਿਲੋਦੈ॥ਸੁਭਰਸਰਦਰਿਮੈਲੁਨਧੋਦੈ॥
 ੪ ਜੈਸਿਉਗਤਾਤੈਸੋਰੋਦੈ॥ਅੰਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਰੋਦੈ॥੩॥ਗੁਰਹਿਦਸੀਤਲੁਅਗਨਿਬਸਦੈ॥
 ੫ ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਿਰੁਤਿਚੜ੍ਹਦੈ॥ਦਰਸਨੁਅਪਿਸਹਜਪਰਿਅਦੈ॥ਨਿਰਮਲਬਣਿਨਾਦੁਦੈ॥
 ੬ ਜਾਦੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਗੁਰਦੀਚਾਰਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਿ
 ੭ ਲਾਟੁਣਹਾਰਾ॥੫॥ਰਸਿਰਸਿਆਮਰਿਏਕੈਰਾਇਹਤਖਤਨਿਦਾਸੀਪੰਚਸਮਾਇਕਾਰ
 ੮ ਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਦਿਗਤਿਨਾਭੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥ਬੀਜਲਮਹਿਉਪਜੈਸ
 ੯ ਲਤੇਦੁਰਿਜਲਿਮਹਿਜੋਤਿਰਹਿਅਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੈਕੈਸੁਆਖਾਦੁਰਿ॥ਨਿਬਭੁਣਗ
 ੧੦ ਵਾਦੇਖਿਹਦੁਰਿ॥੧॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਦੈਸੋਭੁਨਿਰੋਇ॥ਸੁਭ
 ੧੧ ਭਰਬਰਿਨਾਨਕਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਮੇਰਾਅਧਾਰਾ॥
 ੧੨ ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪਸਭਚਤੁਰਾਈ॥ਉਸੁਨੈਕੁਰਮੇਰਹਿਨਪਾਈ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਕੋਥਾਇ
 ੧੩ ਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਭੁਣੇਮਾਥੇਛਾਈ॥੧॥ਸਾਚਪਣਿਜਗੁਅਭਿਬਿਨਾਸਾ॥ਛੁਟਸਿਪਾਣਿ
 ੧੪ ਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਾ॥ ਜਗੁਮੋਹਿਬਾਧਬਹੁਤੀਅਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਇਕਰੁਏਉਦਸ
 ੧੫ ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਾਸਾ॥ਤਿਨਕਉਨਹੀਜਮਕੀਤਾਸਾ॥੨॥ਜਗੁਬਿਅਜਿਤੁਕ
 ੧੬ ਟਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਪੜਕਲੜਲਗਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰੀ॥ਬਿਰਥਜਨਮੁਹਦਾਇਆਬਾਜੀਹਾਰੀ
 ੧੭ ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦੇਕਰਣਿਸਾਰੀ॥੩॥ਬਾਹਰਹੁਏਮੈਕਰੈਕਹਾਏ॥ਅੰਦਰਹੁਮੁਕਤੁਲੇਪੁਕ
 ੧੮ ਵੇਨਲਾਏ॥ਅਭਿਅਮੋਹੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਦਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥੪॥
 ੧੯ ॥ਪਾਦੁਰਾਖੈਠਕਿਰਹਾਏ॥ਸਿਖਸੰਗਤਿਕਰਮਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਬਿਨੁਛੁਲੇਅਦੈਜਾਏ॥ਸ
 ੨੦ ਦਰਿਕਰੇਸੀਜੋਗਿਮਿਲਾਏ॥੫॥ਬੁਝੈਕਹਉਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਅਕਬਕਬਉਨਕੀਅਤਿਪਾਈ
 ੨੧ ॥ਸਭਦੁਖਤੇਰੈਸੁਖਰਜਾਈ॥ਸਭਦੁਖਮੇਟੇਸਾਚੈਨਾਈ॥੬॥ਕਰਬਿਨੁਦਾਜਾਪੈਗਾਬਿਨੁਤ
 ੨੨ ਲਾਜੇਸਭਦੁਖਝੈਤਾਸਦੁਨਿਹਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਤੇਸੁਖਨਲਾਨਦਰਿਕਰੇਰਾਖੇਰਖ
 ੨੩ ਵਾਲਾ॥੭॥ਰਿਭੁਦਣਸੁਝੈਅਪੁਰਾਦਦੈ॥ਬਾਣੀਬੁਝੈਸਚਿਸਮਾਦੈ॥ਸਬਦੁਦੀਚਰੇਏਕ
 ੨੪ ਲਿਵਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਪੀਨੁਸਦਰਣਹਾਰਾ॥ " " ਲੇਖਾਮਸੀਖਲਿਖਿ

ਲਿਖਿ ਮਨੁ ਮਨਿ ਮਨਿ ਐਸੁ ਸੁਗਤਿ ਦੁਖ ਨੁ ਕਥਨਿ ਬਦਨੀ ਪਾਕਿ ਪਾਕਿ ਰਾਗੇ ਬੰਸੀ ਬੰਸੀ
 ਲੇਖਾ ਸੁਪਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੈ ਏਕੋ ਜਾਨਾ ਜਮ ਨੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਨਿਦਿਅ
 ਮੇਰਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮ ਕਾਲਿ ਥਾਪਿ ਛੂਟੈ ਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਦਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਲਤਿ ਪ
 ਲਤਿ ਨਿਬਰੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਲਿਖ ਲਾਏ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤੈ ਭਰਮੁ ਦੁਕਾਏ ॥ ੫ ॥
 ਦਨੁ ਮੁਖ ਰੁਮ ਨਿਨ ਮੁਦਸਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਸ ਚਿਸਮਾਏ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨਿ ਪਰਸਾਜੀ ਗਕਨੁ
 ਅਕਾਸੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪਿ ਥਾਪਿ ਥਾਪਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਅਪੇਅਪਿ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੁਛੈ ਬਖਸੇਅ
 ਥਿ ॥ ੭ ॥ ਤੈ ਪੁਰਸ ਗੁਰੁ ਮਾਣ ਕੁਹੀ ਗੁਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦੁ ਗੁਣਿ ਗੁਹੀ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਮਨੈ ਭੋਏ ਗੁਰੁ ਪੀਗੁ ॥ ਏਕੋ
 ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੋ ਦਯਾਗੁ ॥ ੮ ॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਪੁਕਤੋ ਹਉਮਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਗਿਗਿਅਨੀ ਫਿਰਣੁ ਆਚਾਰੀ ॥ ੯ ॥
 ਕਿਪਿ ਰਿਤ ਦਿਰਲਾ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਏ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਰੀ ਕਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਅਨੁਖਿ
 ਅਜ ਨੁਕੋਇ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣੋਇ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਸੈ ਪਤਿ ਪੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਏ ਬੁ
 ਝੈ ਸੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਮਹਾਘੋਸੇ ਲਿਖੁ ਗੁਰੁ ਅਠ ਗੁਣ ਅਠ ਲੁਗੁਰੁ ਮਤੀ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਇਮਿ ਲੇਖਾ ਫੈਰਾਏ
 ਕਾਗੁ ਨਾਨਕ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੇਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ
 ਜਾਇ ਸੰਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥ ਸਮਾਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਪਹੋ ਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ
 ॥ ੧੩ ॥ ਕਉਣ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾ ਕਰਣੁ ਸਕੈ ਸਿਰਿ ਸੋਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕ ਉਰੈ ਦੋ ਦੁਖ
 ਕੋਇ ਸੋਰੈ ਦੋ ਜਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜੋਏ ਪੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਅਪੇਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਰੋਇ ॥ ੧੫ ॥
 ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਰੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੋ ਜਗਦੀਸੁ ਧਰਮੁ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚ
 ਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ ਬੁਸਬਦਿ ਭੋਤਰ ਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਫੈਰੁ ਰ
 ਕੁ ਜਗਿ ਫੋਤਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨੁ ਸੈ ਕਿਅਕ ਹਿਰੋਤਿ ॥ ਜਨ ਨਿਮੁਏ ਬਿਨੁ ਰਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ਸਿਖੁ ॥ ੧੭ ॥
 ਏਕ ਉਸਰੈ ਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ॥ ਤੀਤਾ ਦੂਰੁ ਬੁਝੁ ਪਰੇਰੀ ਸਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤਿ ਰੁਤੁ
 ਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪਉ ਫਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਮਾਨੁ ਭੀਤਿ ਰੋਵੈ ਕੁਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਸੰਖਾ ਬਿਨੁ ਭੋਰੁ ਗਤੀ ਜਨ ਮੁਖਿ ਰੰਥਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਮਰਮਾਰ ਬਾ ॥ ੧੯ ॥ ਅਮਿ ਮਰੈ
 ਅਰੇਠੀ ਅਪਿ ॥ ਅਪਿ ਉਪਾਏ ਬਾਪਿ ਥਾਪਿ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀ
 ਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਕੁਝ ॥ ੨੦ ॥ ਧੁਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਥਾਇ ॥ ਧੁਤਕੁ ਕੁਝ ਕਿਥੁ ਲਿਖਿ ਸਤੁ ਰੀ
 ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧੁਤਕਿ ਜਨ ਨਿਮਿ ਮਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੨੧ ॥

੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੫੨
 ੫੩
 ੫੪
 ੫੫
 ੫੬
 ੫੭
 ੫੮
 ੫੯
 ੬੦
 ੬੧
 ੬੨
 ੬੩
 ੬੪
 ੬੫
 ੬੬
 ੬੭
 ੬੮
 ੬੯
 ੭੦
 ੭੧
 ੭੨
 ੭੩
 ੭੪
 ੭੫
 ੭੬
 ੭੭
 ੭੮
 ੭੯
 ੮੦
 ੮੧
 ੮੨
 ੮੩
 ੮੪
 ੮੫
 ੮੬
 ੮੭
 ੮੮
 ੮੯
 ੯੦
 ੯੧
 ੯੨
 ੯੩
 ੯੪
 ੯੫
 ੯੬
 ੯੭
 ੯੮
 ੯੯
 ੧੦੦

[illegible]

ਸਮਝੈ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਦੁ ਸਚਿ ਟਿਕਾਏ॥ ਸੋ ਨ ਹੁਕਾਰ ਭੁਜੇ ਨਿਨ ਹੀ ਅਧੈ॥ ੪॥ ਜਹਾਨਾ ਮੁਖਿ ਲੈਤ
 ਚੀਜਾ ਉਗਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ॥ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤਾਰਿ ਹੁਣ ਗਾਉ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਛ
 ਝਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦਸਿਆ ਸੁਖ ਦਤਾ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤਾਰਾ॥ ੬॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਕੇ
 ਲਾਹੈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਰੇ ਸਬ ਦੇ ਜਾਹੈ॥ ਮੈ ਥੈ ਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਅਗੈ॥ ੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾ
 ਧਿਜਾਣੈ॥ ਅਨ ਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬ ਦੁਨ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੈ॥ ੮॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਉਆ ਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਸਾਧੁ ਜਨ ਸੰਗ ਤਿਰੋਇ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਕਿਲ ਦਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰ
 ਗਾਸੁ॥ ੯॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਅਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ
 ਰਾਤਾ॥ ੧੦॥ ੧੧॥
 ਮਨੁ ਮੈ ਗਲੁ ਸਾਕੁ ਤੁਢੇ ਦਾਨਾ॥ ਬਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੋਰ
 ਨਾ॥ ਇਤ ਉਤਜਾ ਹਿਕਲ ਚਾਪੋ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲੈ ਪੁਰਾਪੋ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦੈ ਮਨੁ ਨ
 ਹੀ ਠਉਰਾ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਦਰਤਿ॥ ਆਗਹੁ ਹਉ ਮੈ ਕਉਰਾ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉਂ ਰਹਸੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੈ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸਹ ਸੀ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿ
 ਰੁਸੇ ਲੈ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ ਪੈਲੈ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾਇਹੁ ਮਨੁ ਪਰਮਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤੁ
 ਭੋਜਨ ਮਾਯਾ ਸਾਕੁ ਤੁਲੈ ਭੀ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਢਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੁਝਾ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾ
 ਨੈ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਭੁ ਦਇਸੇ ਸੁਹੀਰੋਈ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁਤਾਪੋ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ
 ਧਰੁ ਆਪੋ॥ ੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉ ਮੈ ਤਿਆਗੀ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨ ਸਾਦੁ ਬਿਪਾ ਲਾਗੀ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇ
 ਫੁਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਾਖੋ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਿ ਲੀਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੋ॥ ੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਰਸੀ ਕਾਮੀ॥ ਇਹੁ ਮ
 ਨੁ ਨਿਰਕੁ ਉਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ॥ ਆਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਦਸਿ ਕੀਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਗਾਸਿ ਇਕ ਤੁਥਾਇ ਕੀਏ॥ ੬॥ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਰਾਗੁ ਅਦਾ ਅਨਤਿ ਆਗੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਗੀ ਜਗੈ॥ ਅਨਹੁ ਦੁਸੁਣਿ ਮਾਨਿ ਅਸ
 ਬਦੁ ਦੀਚਾਗੀ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਭੁਏ ਨਿਰਕਾਰੀ॥ ੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਰੁਗਤਿ ਰਾਉ ਪੁਨਿ ਹੋਈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਦਿਜੁ ਗਾ
 ਦਿ॥ ੮॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਤਾ॥ ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ॥ ਰੁਗਤਿ ਹੋਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ
 ਨਿਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ॥ ੯॥ ੧੦॥
 ਤਨੁ ਬਿਨੁ ਸੇਧ ਨੁਕਾ ਕੋ ਕਹੀ
 ਮੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀ॥ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਸੀਰਿ ਸਖਾਈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ
 ਲਿਖ ਲਿਖੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਕੰਢ ਨੁਹ ਮਾਰਾ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੁ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵ

੧ ੩੭
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

ਉਨਹਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਅਤੁਨਿਸੇਤਸਰੀਆ॥੩॥ਪਨੁਜੇਬਨੁਦੁਇਏਗੀਹੋਏਭਿਨੀਰਬੇਏ
ਲਾਇਦੁਤਨੇਠਰਮਾਇਆਲੈਚਲੈਪਤਿਗਦਾਇਜੇਤਿਸੁਭਏਦੇਇਦਰਿਅਈਜੇਭਏਦੇਇਸੁ
ਸੁਇਆਭਾਅਗੇਦੇਜੇਚੀਤੀਐਤਾਕਾਇਤੁਮਿਲੈਸਜਾਇਸਾਹੁਸੁਰਤਿਗਦਾਈਅਗੰਭੀਤਮਾਸੇ
ਚਾਇਆਬਾਬਰਦਾਣੀਠਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇਆ॥੪॥ਇਕਨਾਦਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕ
ਨਾਪੁਜਾਜਾਇਆਚਉਕੇਦਿਣਹਿੰਦਦਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਰਹਿਨਾਇਆਰਾਮੁਨਕਬਹੁਚੇਤਿਓਹੁਇ
ਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇਆ॥੫॥ਇਕੀਘਰਿਅਦਹਿਅਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲਿਓਹੁਸੁਖਾਇ
ਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੇਦਹਿਦੁਖਾਜੇਤਿਸੁਭਏਸੇਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖਾ॥੬॥੧॥
ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲਾਘੇਨੇਕਹਾਭੇਗੀਸਹਿਨਾਈ॥ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦਗਾਰੇਰ
ਕਿਕਹਾਸੁਲਲਕਦਾਈ॥ਕਹਾਸੁਆਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇਐਬੈਦਿਸਹਿਨਾਈ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾ
ਰੰਗੇਸਾਈ॥ਏਕਘਟੀਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਰੁਦੰਡਿਏਏਕਾਈ॥ਕਹਾਸੁਘਰਦਰਮੰ
ਰੁਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਈ॥ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖਣੀਕਾਮਣਿਜਿਸੁਦੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾ
ਸੁਪਾਨਤੀਬੋਲੀਹਰਮਾਰੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਹੁਜਗੁਕਰਣਘਟੀਦਿਗੁਤੀਇਨਜਗਘਟੀ
ਭੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਹੁਹੋਏਨਾਹੀਮੁਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਿਸਨੇਅਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖਸਿਲ
ਏਚੀਗਿਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਤੂੰਪੀਰਦਰਜਿਰਹਾਏਜਾਮੀਰੁਸੁਣਿਅਧਾਇਆ॥ਬਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਥਿ
ਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿਕੁਇਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆਮੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥
ਮੁਗਲਪਠਣਾਭੁਈਲੜਈਰਣਮਹਿਤੇਗਦਗਾਈ॥ਓਨੀਤੁਪਕਭਾਣਿਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਿਚਿ
ਕਾਈ॥ਜਿਨਕੀਚੀਗੀਦਰਗਹਪਾਟੀਤਿਨਾਮਰਣਾਭੁਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਦਾਣੀਅਦਰਤੁਰਕ
ਦਿਭੁਟਿਅਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨਾਦਾਸੁਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨਕੇਬੰ
ਕੇਘਗੀਨਆਇਆਤਿਨਕਿਉਰੋਣਦਿਹਾਈ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੇਅਥਿਸੁ
ਣਾਈਐ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਤੇਰੇਭਾਣੈਹੋਏਕਿਸਥੈਜਾਇਰੁਆਈਐ॥ਦੁਕਮੀਦੁਕਮਿਚਲਾਏਦਿਗਸੇ
ਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥ " " "

ਜੈਸੇਗੋਇਲਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੀਸਾਰਾ॥ਕੁਨੁਕਮਦਹਿਆ
ਦਮੀਬੰਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਉਤਿਹੋਚਲਿਆਦਣਜਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤਨੀ
ਤਘਰਬੰਧੀਅਹਿਜੇਰਣਹੋਈ॥ਪਿੰਡਪਏਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

विभाजन

ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਦੁਜੈਭਰ

२५ ३८

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅਪਿਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰ ਦੇ ਛੂਟੀ ਐ ਦਰਸਾ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥
 ਤੁਝੇ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੇ ਰੂਪੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਦੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪਾਣੀ ॥
 ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਐਓ ਲਗੀ ਅਓ ਲਗੀ ਹਮਛੇ ਰੂਬਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂਰਾਖ ਹਿਤਿ ਉਰਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਛੇ ॥
 ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਾਸਾ ਘਟੀ ਭਣੈ ਮਨਿ ਰਾਈ ਐ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਦਰਿਆਈ ਅਭਣੈ ਪਤਿ ਪਾ
 ਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚ ਉਦਰਿ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਅੰਤ ਰਿਹੈ ਸੇਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਰ ਦਿਹੈ ਕੇ ਨਿਕੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥
 ਅਪਿਕਰੇ ਅਪੇ ਹੋਵੇ ਖੈਦ ਰਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀ ਐ ਇਉ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜੀਵਨਿ
 ਅੰਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੋ
 ਭਰਮ ਹਿਰਮਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਾਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਤਾਜਗਿ ਅਇਆ ਜਾਣੀ ਐ
 ਸਚੈ ਲਿਖ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੋਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੭ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਹੈ ਨਿਰਲੋਕ ਕਾਹੁ
 ਰਕੀ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀ ਮਾਰਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਕੇਤਾ ਅਖ
 ਣਾ ਮਾਖੀ ਐ ਤਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਪਰਏ ਕੁਹੈ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
 ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਗਵਾਇ ਅਸੋਈ ਪਈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ
 ਵਈ ਐ ਪਾਈ ॥ ਐਈ ਚਹਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅਦੇਸਾ ਚੁਅਧਾ ॥ ੨ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨ ਮੁਸੰਤੋ
 ਖੀ ਅਸੇਂਟੁ ਸਚੁ ਜਾਣੀ ॥ ਤਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗਾਈ ਚਲੈ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ
 ਲੈ ਸੋ ਪਛੇ ਖਜਾਣੈ ॥ ਖੋਟੇ ਠਵਰਨ ਪਾਇ ਨਿਰਲੇ ਚੁਠਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾਸਮਾਲੀ ਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ
 ਪਾਈ ਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਅਵਨਿਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈ ਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਅਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਤਮੁ
 ਸੇਈ ॥ ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੋਏ ਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਹੋਏ ਅੰ
 ਘਾਈ ॥ ਤਿਨ ਭਰਮੁ ਨ ਭੋਵੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ੭ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਅਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜ
 ਈ ॥ ਅਉਗਣਿ ਅਰੇ ਕਉ ਗੁਣ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਦਰਾਈ ॥ ਮਨੁ ਰ
 ਭਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਦਖਾਇਆ ॥ ਲੋਕ ਦਾਕਿਆ ਜਾਇ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ
 ਪੇਰਾ ਟੁਸ ਚੁਪਿਆਈ ਐ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਚਿ ਰਿ
 ਰੀ ਕਰਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆ ਲਗੁ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰਤੁ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸੇ ਦਰੁ ਦਰਦੁ
 ਹੁਦੁਰ ਦੁਰੀ ਜਾਣੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਹੋਗੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਣਸੀ ॥ ਦੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਦਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥ ੪ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਉ ਤੇ ਸਹਰਿ ਨ ਮੁਸ
 ਇ ॥ ਮਨ ਹੁਛੈ ਡਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥ ੫ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾਨੇ ਹੁਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥

ਆਪੇ ਕਰੋ ਨਿ ਆਉ ਜੋ ਤਿ ਸੁਰਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾ ਤਿ ਦੇ ਹਿ ਦਾਇਆ ਲੁਧੇ ॥ ਤਿ ਸੁਭੇ ਦੀ ਦਿਨੁ ਭਾਤਿ ਨਾਨਕ
ਸੋ ਲੁਧੇ ॥ ੭ ॥ ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀ ਚੁਸੇ ਵਕ ਕੀ ਛੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਹਉ ਏਸੇ ਚੁਵਾ ਛੀਆ ॥ ੮ ॥ ੨੩ ॥
॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖ ਘਣੈ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੇਈ ॥
੧ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਫਿਟਾ ਪਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਕਸੇਵਾ ਆਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥
॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ਪਈ ॥ ਐਗੁ ਰੂਪੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਭੁ ਮੁਕੁ ਰਾਮ ॥ ੨ ॥ ਸੀ
ਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਨਵੁ ਐਸਾ
ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖਿ ਐਉ ਫੁਰਤ ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਮੇਰਉ ਪਾਤੀ ਪੈਲਣਾ ਫੁਲੈ
ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੈ ਸੋ ਜਿਥੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੇਹਾ ਬਿਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ
॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੇ ਕਹੈ ਨਿਸਦਉ ਤਸਵਾਰੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖੁ ਹਿਤਿ ਉਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇ
ਆ ਜਨਮੁ ਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੋਇਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ
ਤਾਰੈ ॥

॥ ਸਮੇਸੇਇ

ਸਿਸਾਇ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਕਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੈ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾਲਾ ਗਾਏ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭੁ
ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਹੋਭੁ ਲੇਖੁ ਮਨਾ ॥ ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਾ ਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਈਵੜੀਆ ਦਿਪੁਰਖੁ ਹੋ
ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਤਿ ਸੁਸਿਰ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਉਝੈ ਉਪਾਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾਕਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫੁਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜੇ ਨਿਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕੈ ਕੈ ਕੀਆ ਨੁਬੁਝੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਇਆ
ਪਰਤੁ ਸੇਈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉ ਮੇਕੁ ਪੈਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ਕਕੈ ਕੇ ਸਪੁੰਡਰਜ ਬੁਝੈ ਵੇਣੁ ਸਾਬੁ ਏਉ ਜ
ਲਿਆ ॥ ਜਮਰ ਜੋ ਕੋ ਹੋਰੁ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸਿਗਲ ਬੀਧਿ ਲਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਖਖੈ ਖੁੰਦ ਕਰਾਸਾ ਹਮਲਾ ਮੁਕਰਿ ਪਰੀਦਾ ਜੀ
ਨਿਖਰ ਚੁਦੀਆ ॥ ਬੰਧਨ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੀਆ ॥ ਅਵਰੀ ਕਾਨਹੀ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਗਰੋਗੋ ਏਗਾ ਏਨਿ ਨਿਛੋਰੀ
ਗਲੀਗੋ ਬੀਦੁ ਗਰਾ ਬੀਭਾਇਆ ॥ ਘੜਿਭਾਭੇ ਜੀਨਿਆ ਵੀਸਾ ਜੀਚਾ ਝਣਵਾ ਪੈਤਣੀ ਕੀਆ ॥ ੭ ॥ ਘਪੇ ਘਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇਘਾ
ਲੈਸ ਬਾਇਗੁ ਕੇਲਾ ਗਿਰਹੈ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮਕਾਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥ ੮ ॥ ਚਚੈ ਚਾਰਵੇਦਾ ਜੀਨਿ ਸਾ
ਜੇ ਚਾਰੇਖਾ ਣੀਚਾਰਿ ਜਗਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਣੀ ਭੋਗੀ ਪਾਇਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਬੀਆ ॥ ੯ ॥ ਛਛੈ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭੁ ਅੰ
ਭਰਿ ਤੇਰੀਆ ਭਗੁ ਹੋਆ ॥ ਭਗੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈ ਅਨਾਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਜਜੈ ਜਾਨੈ ਸੰਗ
ਭਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਭੀ ਖਭਾਵਿਆ ॥ ਏਕੋ ਲੋਕੁ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੇਸੁ ਣਿਆ ॥ ੧੧ ॥ ਝੁਝੈ ਝੂਝਿ ਮਗਹਿ ਹੁਕਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੪੦

੧੦੦ ਸੁਣਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣੁ ਦੇਹਿ ਆਗੇ ਦੇਵੇ ਪੁਕ ਮੁਚਲਾਏ ਜਿਉਨੀ ਆਕਾਰਿ ਸੁਕੁ ਪਇਆ ॥ ੧੦੦ ॥
 ੧੦੧ ਏਏਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੀ ਦੇਖੈ ਦੂਜ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਏਕੋ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਸ ਭੁਭਾਈ ਏਕੁ ਦਸਿ ਆਸ ਨਮਾਹੀ ॥ ੧੦੧ ॥
 ੧੦੨ ਏਟੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪਾਣੀ ਘਣੀ ਕਿਉ ਜਿਉ ਠਿਠਲਣਾ ॥ ਭੁਭੇ ਜਨ ਮੁਨ ਹਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪਰਹੁ
 ੧੦੩ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਠਠੇ ਠਠੇ ਫਿਰਤੀ ਤਿਨਿ ਅੰਤ ਰਿਹ ਰਿਹ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ
 ੧੦੪ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦੩ ॥ ਭੁਭੇ ਭੁਭੇ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋ ਆਸੁ
 ੧੦੫ ਸੁਕੁ ਚਲਣਾ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੋਵਰੁ ਤੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਸ ॥ ੧੦੪ ॥ ਫਠੈ ਫਠੈ ਹਿਉ ਸਰੋ
 ੧੦੬ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਏ ਕਰੋ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਪੁਕ ਮੁਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਰੇ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧੦੫ ॥
 ੧੦੭ ਏਟੇ ਰਹਤੁ ਹੋ ਆਸ ਅੰਤ ਰਿਹ ਰਿਹੁ ਏਗੈ ਸੇਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰ ਪਿਯ ਨ ਮੁਨੋ
 ੧੦੮ ਏਈ ॥ ੧੦੬ ॥ ਤਤੈ ਤਰੁ ਭੁਭੁ ਫਜਲੁ ਹੋ ਆਤ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਤਰਨ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡ ਸਿਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਰਣ
 ੧੦੯ ਰਾਇਆ ॥ ੧੦੭ ॥ ਬਥੈ ਬਾਨਿ ਬਨੰਤ ਰਿਸੇਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਆਸੁ ਹੋ ਆਗਾ ॥ ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ
 ੧੧੦ ਐਜੋ ਤਿਉ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਭਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਏਏ ਦੇਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਕਿਸੈ ਦੇਸੁ ਕਰੀ ਮਾਪਣਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀ ਆਸੈ
 ੧੧੧ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪਧੈ ਪਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਹੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰਹੁ
 ੧੧੨ ਕੀਆ ॥ ਤਿਸਦਾ ਦੀ ਆਸ ਭਨੀ ਆਕਰ ਮੀ ਕਰਮੀ ਪੁਕ ਮੁਪਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਨੈਨੈ ਨਾ ਹੋਭੇ ਗਨਿ ਤਰੇ
 ੧੧੩ ਗੈਨ ਭੀ ਠਨਾ ਸੰਮਲਿਆ ॥ ਗਲੀ ਹਿਉ ਸੋਹਾ ਗਣਿ ਭੈ ਏਕ ਤਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥ ੨੩ ॥ ਪਪੇ ਪਾਤਿ
 ੧੧੪ ਸਾਹ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਥ ਕੀਆ ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸੁਕੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤ ਰਿਬਾ ਹਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ॥
 ੧੧੫ ॥ ੨੪ ॥ ਫਠੈ ਫਠੈ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਨਰ ਉਬਰੇ ਤਿ
 ੧੧੬ ਹਰਿ ਏਗਾ ਤਿਉ ਜਿ ਪਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਬਥੈ ਬਾਨੀ ਬੋਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉ ਪੜਕੀ ਤੇ ਚਰਚੁ ਗਾ ॥ ਜੀਅ ਜੀ
 ੧੧੭ ਤਸਾ ਭਿਸਾਰੀ ਕੀ ਤੇ ਪਾਸਾ ਫਲਾਇਆ ਪਿਲਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਭਭੈ ਭਲਹਿ ਸੇਠ ਲੁਪਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ੧੧੮ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉ ਗਸੀਰ ਫੇਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨੭ ॥ ਮ
 ੧੧੯ ਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਭੀ ਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪਾਵੈ ਆਸ ਮਾਮਾ
 ੧੨੦ ਖਰਦੀ ਸਰਿਆ ॥ ੨੮ ॥ ਯਯੈ ਜਨ ਮੁਨੋ ਦੀ ਕਦਹੀ ਜੋ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ੧੨੧ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰੈ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਸ ਭਾਅੰਤੁ ਜੋ ਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ॥ ਜੀਤਉ ਪਾਇ ਪੈਸੇ ਸਭਿ
 ੧੨੨ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ੨੯ ॥ ਲਲੇ ਲਾਇ ਪੈਸੇ ਜਿਨਿ ਛੋਹੀ ਮੀਠਾਇਆ ਮੋਹੁ
 ੧੨੩ ਕੀਆ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮਕਰ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਪੁਕ ਮੁਪਾਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਏਏ ਦੇਸੁ ਦੇਉ ਪਰ
 ੧੨੪ ਮੇਸਰੁ ਦੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਦੇਸੁ ਕੀਆ ॥ ਦੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸੁਕੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤ ਰਿਬਾ ਹਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ॥

ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਮ ਕਰਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਣੀਤਿ ਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿਅਮ ਰੁਹੋ ਆਤਿ ਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ
 ਹੁਸੀਸ ਮਾਫੁ ਉਸੁ ਦਿਹੁ ਰੁਬ ਟੁਕੀਆ ॥ ੩੩ ॥ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਜਿ ਨਿ
 ਮਿਤੁ ਕੁਟੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧੁ ਅਨਦਿ ਨੁਲਾਹਹਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥ ੩੪ ॥
 ਆਖਿਓ ਏਕਾ ਪਿਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁਕਰਿ ਰਹਿ ਆਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾ
 ਏਨਾ ਨਕਸਾਇ ਗਇਓ ਕਹਿ ਆ ॥ ੩੫ ॥

੧੬

ਮੁੱਖ ਜੋ ਬਨਿ ਬਲੜੀ ਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਗਲੀਆ ਲਾਗਾ ॥ ਪਾਨ ਪਿਰੇ ਹੁਪਣਾ
 ਰਸਿ ਪੀਤਿ ਦਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਪਾਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀਆ ਪਿਪ੍ਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੇਜਾ
 ਉਹਦੀ ਸੀਰੀ ਪਿਰ ਕੈ ਸਤ ਸਰਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਗੋਕਰਿ ਦਇਆ ਮਾਇਆ ਦਇਆ ਲਾਸਾ ਚੇ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਰ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁਧਿ ਮਨਿ ਭਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੁੱਖ ਸਹਜਿ ਸ
 ਏਨੀ ਏਇ ਕਿਪੇ ਮਾਥਿ ਨੀਤੀ ਰਾਮੀ ਮੇਮਾਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭੁਏ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਰਤੀ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ
 ਰਤੀ ਹਰਿ ਬਿਨੀਤੀ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਦਸੈ ॥ ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ਗੁਣਹਿ
 ਵਸਿਅਦ ਗਣਨ ਸੈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਣੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕਾ ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਪੀਜੇ ॥ ਨਾਨਕਾ
 ਪਿਉ ਪਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ਰਸ ਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜਣੇ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਹੋ ਸਹੇ ਲੜੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਟੁਕਰਾ
 ਮਾਹਰਿ ਨ ਮੇਵਣ ਜਿਅਰਾ ਸਿਮੇਲਿ ਅਪਾਰਾ ਮਾਮੇਲਿ ਅਮੇਲੇ ਸਚਿ ਘਰਿ ਛੋਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ
 ਤੁਧੁ ਭਲੀ ॥ ਏਕਿ ਸੀਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰ
 ਥਸੀ ਧਰਾ ਅਪਿਕਾਰ ਜਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਪਨ ਸੇਹਾ ਗਣਿ ਸਬਦੁ ਅਭਸਾ ਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਅਪਰੇ
 ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਪ੍ਰਭਾ ਮਾਇ ਅਵੇ ਮੀਤ ਰਾਮਾ ਰਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਆਮ ਨੁਲੀ ਅਤਾ ਦੀਤ ਰਾਮਾ
 ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਦੁਰਲੀਆ ਜਿਉ ਭਏ ਤਿਉ ਰਵੇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰਾ ਮਾਐ ਸਬਦਿ ਸਭ ਕੈ
 ਪਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਪਾਵੇ ॥ ਬੁਧਿ ਪਾਠਨ ਪਾਣੀ ਐਬੁ ਚਤੁਰਾਣੀ ਐਭੁ ਇਮਿਲੈ ਮਾਨਿ ਰਾਣੀ ਨਾਨ
 ਕਰ ਕੁਰਮੀ ਤਹ ਮਾਰੇ ਹਮ ਨਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥ ਅਨਹਦੋ ਅਨਦੁਵ ਜੈਰੁਣ
 ਨੁਣ ਕਾਰੇ ਰਾਮਾ ਮੇਰਾ ਮਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾਲਾ ਲਪਿਅਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੁਨ ਮੰਡਲਿ
 ਪਰਪਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਅਸਟਿ ਬੈ
 ਸਟਿ ਬਿਰੁਨ ਗਇਨੁ ਤਿਤੁ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ਦੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਹਦੁਰੁਣ ਸੁਣ ਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥

੧ ੪੯
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੪੯

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

ਤਿਤਾਅਗਮਤਿਤਾਅਗਮਪੁਰੇਕੁਕਿਤੁਬਿਪਿਜਾਣੀਐਰਮਾਸਦੁਸੰਜਮੇਸਰਿਗੁਣਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈਐ
ਰਮਾਸਦੁਸਬਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਿਘਰਿਜਾਣੀਐਪਾਣੀਐਗੁਣੀਨਿਪਨਾਤਿਤੁਸਾਖਾਮੁਲੁਮੇਤੁਰਹਿ
ਚੁਲੀਸਿਰਿਸਭਨਪਰਧਨਾਜਪਤਪੁਸੰਜਮਕਰਿਕਰਿਬਕੀਹਠਿਨਿਗਹਿਨੀਪਾਈਐਨਾਨਕਸਹ
ਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਫਨਸਭਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈਐ॥੨॥ਗੁਰਸਗੋਰਤਨਗੁਰਤਿਤੁਰਤਨੁਘਣੇਗੋਰਸਾ
ਕਰਿਮਜਨੇਸਪਤਸੇਰਮਨਿਨਿਰਮਲਮੇਰੇਰਮਾਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਏਜਪੁਰੁਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਦੀਚਰੇ॥
ਕਾਮੁਕੋਰੇਪੁਕਪਟੁਬਿਖਿਆਤਜਿਸਦੁਨਾਮੁਉਰਿਧਗੇਹਉਮੈਲੋਰੁਲਹਿਲਬਥਕੇਪਾਏਦੀਨਦਇਆ
ਲਾਨਾਨਕਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਬੁਨਹੀਕੋਈਸਚੇਗੁਰਗੋਪਲਾ॥੩॥ਹਉਬਨੁਬਨੇਦੇਖਿਰਹੀਤਿਨੁਦੇਖਿ
ਸਬਾਇਆਰਮਾਤਿਰੁਫਟੇਤੁਸੁਹਿਕੀਆਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆਰਮਾਤੇਰਸਭੁਕੀਆਤੁੰਬਿਰੁਬੀਆ
ਤੁਪੁਸਮਾਨਿਕੋਨਹੀ॥ਤੁੰਦਤਾਸਭਿਜਾਚਿਕਤੇਰੇਤੁਪੁਬਿਨੁਕਿਸਸਲਾਹੀਅਣਮੀਗਿਆਦਾਨੁਦੀ
ਜੈਦਤੇਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੀਰੁਗਾਗਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨੋਹੀਨਾਨਕੁਕਰੈਦੀਚਾਰਾ॥
ਮੇਰਮੋਨੇਮੇਰਮਨੁਰਤਾਰਮਪਿਆਰੇਰਮਾਸਦੁਸਾਹਿਬਅਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰੇਧਾਰੇਰਮ
ਅਮਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰਅਪਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਧਾਨਾਮਾਦਿਜੁਗਾਦੀਚੈਭੀਹੋਸੀਅਦਰੁਝੁਠਾਸਭੁ
ਮੋਨੇ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ
ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਰਮੋਨੇਮੇਰਮਨੁਮਾਨਿਅਨਾਮੁਸਖਾਈਰਮਾਹਉਮੈਮਮਤੇ
ਮਾਇਆਸੀਗਿਨਜਾਣੀਰਮਾਮਾਤਪਿਤਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰਪੈਨਾਰੋਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀ
ਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਚਰਣਤਲੈਦੀਚਰੇ॥ਅਦਿਪੁਰਖੀਉਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਜਹਦੇਖਤਹਸੇਈਯ
ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨੋਛੋਰੁਉਸਹਜੋਹੋਇਸੁਰੇਈ॥੨॥ਮੇਰਮੋਨੇਮੇਰਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਦੁਸਮਾਲੇਰਮਾ
ਅਦਗਣਮੇਟਿਚਲੇਗੁਣਸੰਗਮਿਨਾਲੇਰਮਾਅਦਗਣਪਰਹਰਿਕਰਣੀਸਾਰੀਦਰਿਸਚੇਸਚਿਅਗੇ॥
ਅਦਣੁਜਫਣੁਠਕਿਰਹਏਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਦੀਚਰੇਰੋਸਾਜਣੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਸਖਾਤੁੰਬਿਰੁਬੀਆ
ਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਸਦੁਅੰਜਨੇਅੰਜਨੁਸਾਗਿਨਿ
ਰੇਜਨਿਰਤਾਰਮਾਮਨਿਤਨਿਰਦਿਹਹਿਆਜਗਜੀਨੋਦਤਾਰਮਾਜਗਜੀਫਨੇਦਤਾਰਹਿਮਨਿਰਤ
ਸਹਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆਸਾਸਧਰਾਸੰਤਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਰਤੇਥੈ
ਰਗੀਚੂਕੈਮੋਹਪਿਆਸਾਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਦਿਹਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥

ਤੂੰਸਭੁਨਿਬਾਣੀਜਿਥੈਹਉਜਾਈ

ਬਚਾਇਰਜਣਹਰੁਜੀਉ। ਸਭਨਾਕਾਦੁਕਸਾਧਿਧਾਤਾਦੁਖਬਿਸਾਰਣਹਰੁਜੀਉ। ਦੁਖਬਿਸਾਰਣ
 ਬਹੁਮੁਖਾਮੀਕੀਤਾਜਾਕਾਹੈਦੈ। ਕੋਟਕੋਟਤਰਪਾਪਾਕੇਰੇਏਕਾਪਤੀਮਹਿਬੋਧੈ। ਹੀਸਮਿਹੀਸਾਬਗਸਿ
 ਬਹੁਮੁਖਾਪਟਕਰੇਬੀਚਾਰੁਜੀਉ। ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਰੁਜੀਉ।
 ਜਿਨਿਨਿਏਕਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਤੇਦਿਰਲੇਸੰਸਾਰੀਜੀਉ। ਤਿਨਜਮੁਨੇਕਿਨ
 ਅਏਗੁਰਸਬਦੁਕਮਦੈਕਬਹੁਨਾਮਦਹਿਹਰਿਜੀਉ। ਤੇਕਬਹੁਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਹਿਤਿਨ
 ਜਮੁਨੇਕਿਨਅਏ। ਜੀਮਣੁਮਰਣਤਿਨਕਾਦੁਕਾਜੇਹਰਿਲਾਗੇਪਾਏ। ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਰਸੁਹਰਿਫਲੁਪਾਇ
 ਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਜੀਉ। ਜਿਨਿਨਿਏਕਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖਪਾਇਆਤੇਦਿਰਲੇਸੰਸਾਰੀ
 ਜੀਉ। ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪੈਪੈਲਾਇਆਤਿਸੇਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ। ਤਾਕੀਸੇਦਕਰੀਜੇ
 ਲਾਹਲੀਜੇਹਰਿਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਣੁਜੀਉ। ਹਰਿਦਰਗਹਮਾਨੁਸੇਈਜਨੁਪਾਏਜੇਨਰੁਏਕੁਪਛਾਣੈ
 ਹਰਿਨਕਨਿਧਿਪਾਏਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਏਨਿਤਹਰਿਗੁਣਅਖਿਦਖਾਣੈ। ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾ
 ਲੀਜੇਹਰਿਉਤਮੁਪੁਰਖਪਰਪਾਤੁਜੀਉ। ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪੈਪੈਲਾਇਆਤਿਸੇਦਿਟਹੁਕੁਰ
 ਬਾਣੁਜੀਉ। ਤਾਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੇਹਰਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਦਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਜਾਹਿਜੀਉ। ਤਿਨਫਲ
 ਹੋਇਨਾਮਦੈਜਾਤਿਸੁਭਾਏਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਜੀਉ। ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀਤਿਨਫਲਤੇਇਨਾਮ
 ਦੈ। ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੇਹਰਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਦਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਜਾਹਿਜੀਉ।

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੪੨

ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਕਾਲਿ
 ਮਾਕੀਫਾਨੀਐਰਾਰਾਮਾਬਿਖੁਠਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨਠਿਕੋਹੈਦੈਤਾਤਰਾਮਾਠਿਕੋਹੈਇਤਾਤਾਖਰਾਮਤਾ
 ਨਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ। ਓਹਜੋਦਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿਜਲਜਿਦੈਚਮਕਏ। ਹਰਿਬਾਝਗਾਖਕੋਇ
 ਕਾਹੀਸੋਇਤੁਸੁਹਿਧਿਸਾਰਿਆਸਚੁਕਰੈਨਾਨਕੁਜੇਤਿਰੇਮਨਮਹਹਿਹਰਣਕਾਲਿਆਮਾ। ਭੁਫੁਕਾਫੁਲਿਭ
 ਦਭਿਆਦੁਖਮਤਿਭਾਰੀਰਾਮਾਐਗੁਰਪੁਛਿਆਮਾਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਗੁਰੂਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰਮੁਖੈਪੁ
 ਛਿਆਭਫਰਬੇਲੀਗਤਯੋ। ਸੁਰਜੁਚਕਿਅਪਿੰਰੁਪਕਿਆਤੇਲੁਤਫਟਿਤਤਯੋ। ਜਮਮਹਿਬਾਧਾਖਾਰਿ
 ਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆਸਚੁਕਰੈਨਾਨਕੁਜੇਤਿਰੇਮਨਮਹਹਿਭਫਰਕਾਲਿਆਮਾ। ਮੇਰੇਜੀਅਭਿਆ
 ਮਰਦੇਸੀਆਕਿਤਪਦਹਿਜੀਜਲੇਰਾਮਾਸਾਚਾਸਾਰਿਭੁਮਨਿਦਸੈਕੀਠਾਸਹਿਜਮਜਲੇਰਾਮਾਮਫੁਲੀ
 ਵਿਛੁਨੈਨੈਣਰੁਨੀਜਲੁਬਧਿਕਪਾਇਆਸੀਸਾਰੁਮਾਇਆਮੇਰੁਮੀਠਾਅੰਤਰੁਮੁਚੁਕਾਇਆ।

ਤਿਨਜਰਾਮਰਣਾਨਗਕਿਨਪਰਣਾਜੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ। ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੁਕਹਿਨਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਿਤਨਕਹਿਜੀਉ।

ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਹੋਮ ਨ ਜੀਅ
ਆਪਹੂੰ ਸੁਆਮੀ ॥ ੩ ॥ ਨਦੀ ਆਵਹੁ ਛਿਨੁ ਨਿਅਮੇ ਲਾਸੀ ਜੋ ਗੀਰਾ ਮਾਜੁ ਗੁਰੁ ਮੀਰਾ ਦਿਸੁ ਰੋਕੇ
ਏ ਜੋ ਗੀਰਾ ਮਾਕੇ ਏੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੇ ਭੁਭ
ਮਿਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧਿ ਅਚੇਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਵੈ ਸਾਚਾ ਸੇਅੰਤਿ ਧਾਰੀ ॥ ਰੁਨਿਆ ਸਚੁ ਕਹੈ
ਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਨੀਓ ਛੁਨਿਆ ॥ ॥ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹੁ ਸਦਾ ਗਾਇਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵ ਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥
ਜੇ ਸਉਚੈ ਦਾਉ ਗਵਹਿ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਹਿ ਜਗਾਇ ਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਵਿ ਆਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਪੋ
ਰਾਮੰਧਾਗ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿਆ ਪਣੈ ਸਚੇਰਾ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਭੁਆਨੁ ਜਿਉ ਸੁੰਦਰ
ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿ ਆਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉਨਾਹਾ ॥ ਠਲੀ ਅਹਿ ਠਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀਤ ਨ ਦਿ
ਚਿਸੁ ਅਹਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ
ਐਕਰਿ ਆਸਣੁ ਤਿਠੈ ਚਾਉ ॥ ਦਾਤ ਕਰਤਾ ਅਪਿਤ੍ਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵ ਹਿਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਜੁਝਾਣੇ ਏੀ ਸਭ
ਸੈਦੇ ਲੈ ਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਤਿਠੈ ਚਾਉ ॥ ਸਚੈ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ
ਹਮੰਗੁ ॥ ਸਚੈ ਤੇਰੇ ਲੋਅਸ ਚੇ ਅਕਰਾ ॥ ਸਚੈ ਰੋਕ ਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਰਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣਾ ॥
ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਸਚੈ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੇ ॥ ਸਚੈ
ਸਭਿ ਰਾਇ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਗ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸਚਾ ॥ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀ ਮੇਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ
ਜੀਵਤੁ ਨ ਉਧਾਰੀ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਸ ਚੁਨਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਨਿ ਹਰ ਲੁਥਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵ
ਡੀ ਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਰਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਪੁ ਛਿਨ ਦਰਿ ॥
ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾਪੇ ਅਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠ ॥ ਸਚੈ ਕਾਇ ਚਿਟਾ ਸੁਆਇ ॥ ਕਨਾਹੁ ਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਾਏ ॥ ਇਕ ਨਾਹੁ ਕ
ਮੇ ਕਰੇ ਦਿਣਾ ਸੁਆਇ ॥ ਇਕ ਨਾਹੁ ਟੇਕ ਛਿਲਾਏ ॥ ਇਕ ਨਾਮੁ ਇਆਇ ॥ ਚਿਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਏਹੁ ਭਿਆਖਿਨ ਜਾਪੈ
ਜਿਕਿ ਸੈਅ ਏਹਾ ਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ॥ ਐਜ ਕਉ ਮਾਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥

ਕੁਝੀ ਅਉਪਾਇ ਕੋ ਲਿਖਿ ਨ ਦੇ ਪਰਮੁ ਬਹਾਲਿ ਮਾਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬਣੈ ਚੁਣਿ ਫਿਰਿ ਚੁਣਿ
 ਕਮਾਲਿ ਮਾਥੈ ਨ ਪਾਇ ਨਿਕੁ ਫਿਰਿ ਮਾਥੈ ਹਕ ਲੈ ਦੇ ਜਕ ਚਾਲਿ ਮਾਥੈ ਰੇ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿ ਇ
 ਗਏ ਹਰਿ ਗਏ ਸਿਠ ਗਣਵਾਲਿ ਮਾਥੈ ਲਿਖਿ ਨ ਦੇ ਪਰਮੁ ਬਹਾਲਿ ਮਾਥੈ
 ਦਿਸਮਾ ਦੁਨਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਦੇ ਦੁਆ ਦਿਸਮਾ ਦੁਜੀ ਅਦਿਸਮਾ ਦੁਭੇ ਦਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਰੂਪ ਦਿਸਮਾ
 ਦੁਰੰਗਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਨਾ ਗੇਠਿ ਰਹਿ ਜੀਤਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਪਉਣੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਪਾਣੀ ਦਿਸਮਾ ਦੁਅਗ
 ਨੀ ਬੇਰੁ ਹਿਦਿ ਰਾਣੀ ਦਿਸਮਾ ਦੁਧਰਤੀ ਦਿਸਮਾ ਦੁਖਾਣੀ ਦਿਸਮਾ ਦੁਸਾਦਿਲ ਗਹਿ ਪਰਾਣੀ
 ਦਿਸਮਾ ਦੁਸੰਜੇ ਗੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਦਿਝੇ ਗੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਬੁਖ ਦਿਸਮਾ ਦੁਭੇ ਗੁ ਦਿਸਮਾ ਦੁਸਿਠ ਤਿਧਿ
 ਸਮਾ ਦੁਸਾਲਾ ਹਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਉਣੁ ਦੁਦਿਸਮਾ ਦੁਗਾਹਾ ਦਿਸਮਾ ਦੁਤੇਰੈ ਦਿਸਮਾ ਦੁਦੁਗਿ ਦਿਸਮਾ
 ਦੁਦੇਖੇ ਹਾ ਚਰਾਹੁ ਰਿਹਾ ਦੇਖਿ ਦਿਰੁ ਰਹਿ ਮਾਥੈ ਦਿਸਮਾ ਦੁਨਾਨ ਕਭੁ ਟੁਪੁ ਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਰਦਰਤਿ ਵਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣਿਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ਕੁਦਰਤਿ ਪਤਾਲੀ ਮਾਕਾ ਸੀ ਕੁਦਰਤਿ
 ਸਰਬ ਅਕਾਗੁ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਦੁ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਦੀ ਚਾਰਾ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈ
 ਨਾਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨ ਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨਾ ਕੁਦਰ
 ਤਿਨੇ ਕੀਅ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ
 ਧਰਤੀ ਖਾਤੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾ ਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀਨਾ ਈ ਪਾਕੁ ਨਾਨਕ ਪੁਕ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖੈ ਵ
 ਰਤੈ ਤਕੋ ਤਾਕੁ ॥ ੨ ॥ ਆਪੀਨੈ ਰੋਗ ਰੋਗਿ ਕੈ ਰੋਇ ਭਸਮ ਨਿਭਉ ਰੁਸਿ ਪਾਇਆ ਵਰੋਹ
 ਮਾਦੁਨੀ ਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪਤਿ ਚਲਾਇਆ ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀ ਰਤਿ ਵਾਚੀ ਐ ਬਹਿਲੇ ਖਾਕਰਿ
 ਸਮਝਾਇਆ ਥਾਓ ਨਹੀ ਪਉਦੀ ਈ ਪੁਣਿ ਸੁਣਿਐ ਕਿ ਮਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮਨ ਅੰਧੈ ਜਨ ਮੁਗ
 ਵਾਇਆ ਭੈਦਿ ਚਿਪਕਣੁ ਦਰੈ ਸਦਾ ਉਭੈਦਿ ਚਿਚਲ ਹਿਲਖਟੀ
 ਮਾਉ ਭੈਦਿ ਚਿਅਗਨਿ ਕਠੈ ਦੇ ਗਾਗਿ ਭੈਦਿ ਚਿਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਗਿ ਭੈਦਿ ਚਿਇੰਦੁ ਠੈ ਸਿ
 ਰਿਭਾਗਿ ਭੈਦਿ ਚਿਰਾਜਾ ਪਰਮੁਦ ਮਾਗਿ ਭੈਦਿ ਚਿਸੁਰਜੁ ਭੈਦਿ ਚਿਦਾਗੇ ਹਕ ਰੇ ਵੀਚਲਤ
 ਮੰਤ੍ਰਾ ਭੈਦਿ ਚਿਸਿਧਿ ਬੁਧ ਸੁਰਨਾਥਾ ਭੈਦਿ ਚਿਅਰਾਣੇ ਮਾਕਾ ਸਾਭੈਦਿ ਚਿਜੇ ਧਮਹ ਬਲ
 ਸੁਗਾਭੈਦਿ ਚਿਅਦਰਿਜ ਦਰਿ ਪੁਗਾ ਸਗਲਿ ਮਾਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕ
 ਰੁ ਸਭੁ ਏਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕ ਰੁ ਰੋਕੇ ਤੇਰਾ ਮਰਦ ਲਾਕੇ ਤੀਅ ਕੰਨ ਕਹਾਣੀ ਅਕੇ
 ਤੇ ਬੇਦ ਬੀਬਾ ਗਕੇ ਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਣਿ ਮੁਖਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲਾ ਬਜਾ ਰੀ ਬਜਾ ਰਮਹਿ ਮਾਇਕ ਦਰਿ
 ਬਜਾ ਗਾਗਾ ਦਰਿ ਜੇਗਾਣੀ ਮਾਥੈ ਲਹਿ ਮਾਲ ਪਤਾਲਾ ਲਖ ਰੁਕਿਅ ਕੇ ਮੁੰਦਰੇ ਲਖ ਟਕਿਅ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੪੩

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਅਕੇਹਾ ਜਿਉਤਾ ਨਿਪਾਈ ਅਹਿਨਾਨਕਾ ਸੇਤ ਨੇਰੇ ਦਹਿ ਛਾਗਾ ਗਿਆ ਨੁਨ ਗਲੀ ਈ ਦੁਹੀ ਐਕ
 ਬਨਿਕਰ ਕਾ ਸਾਹਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐਰੇ ਹਰਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਮੁਖਾ ਮੁਖਾ ॥ ੧ ॥ ਨਦੀ
 ਕਰਹਿ ਜੇ ਅਪਣੀ ਤਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁ ਤੇਜ ਨ ਮੁਕਰਮਿ ਆਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸ
 ਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਸਾਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਦੁਹੁ ਦਾਤ ਕੇ ਨਹੀ ਸਤਿਸੁ ਟੀਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਦਿ ਆਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
 ਲਿਐ ਸਦੁ ਪਧੁ ਏਆ ਜਿਨੀ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝੁ ਏਆ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਘੜੀ ਆਸਭੇ ਗੋਪੀ ਆਪਹਰ ਕੰਨ ਗੋਪ ਲਾਗਾ ਹਟੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ
 ਰਜੁ ਅਵਤਾਰਾ ਸਗਲੀ ਪੋਰਤੀ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ਦਰਤਿ ਸਰਬ ਜੰਤ ਲਾਨਾ ਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਦਿ
 ਹੁਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜੰਮੁ ਲਾ ॥ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨ ਚਨਿ ਗੁਗਾ ਪੈਰੁ ਲਾਇ ਨਿ ਫੇਰਿ
 ਸਿਗਾਉ ਭਿਉ ਭਿਰਾਵਾ ਸੁਣੈ ਪਾਇਾ ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸੈਘਰਿ ਜਾਇਾ ਰੋਟੀ ਅੰਕੁ ਭੁਣਿ ਪੁਰਹਿ ਤਲਾ
 ਆਪੁ ਪਛਾਤੁ ਰਿਧਰਤੀ ਨਾਲੀ ਗਾਵ ਨਿਗੋਪੀ ਆਗਵ ਨਿਕਾਨਾ ਗਾਵ ਨਿਸੀਤਾ ਰਜੇਰਾ ਮਾਨਿਰ
 ਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਦੁ ਨਾਮੁ ਜਾਕਾ ਕੀ ਅਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਹਿਕਰ ਮਚਕਾਉ ਗਿਰੀ
 ਰੈਣਿ ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਾਉ ਸਿਖੀ ਸਿਖਿ ਆਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲੈ ਪਾਏ ਪਾਰਿ ਕੋਲੁ
 ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ਗਥਲ ਵੇਰੇ ਲੇਬਹੁ ਤੁਮਨੀ ਤੁਲਾ ਟੂਮਾ ਧਾਣੀ ਆਮੰਨ ਗਾਹਾ ਪੀਖੀ ਭਉ
 ਦੀ ਮਾ ਲੈਨਿ ਨਸਾਹਾ ਸੁਐ ਚਾਕ੍ਰਿ ਭੁਵਾਈ ਅਹਿਜੀਤਾ ਨਨਕ ਭਉ ਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤਾ
 ਬੰਸਨ ਬੰਧਕ ਵਾਏ ਸੋਇਆ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇਆ ਨ ਚਿਨ ਚਿਹ ਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸਿਰੇ
 ਇਉ ਭਿਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧਨ ਰੋਇਆ ਨ ਚਣੁ ਭੁਵਣੁ ਮਨਕਾ ਚਾਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ ਮਨਿ
 ਭਉ ॥ ਨਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਨਾਇਲ ਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ਐ ਮਜੀਓ ਪ੍ਰਿਤੁ ਸਭੁ
 ਤਿਸ ਦਾ ਦੇਖ ਜੈ ਅਖਿਗਵਾਈ ਐ ਜੇ ਲੋਕੁ ਹਿਚੰਗਾ ਅਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁਨਹੁ ਨੀਦੁ ਸਦਾਈ ਐ
 ਮਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਹਰੈ ਜਰੁ ਦੇਸ ਕਰੇ ਦੀਆਈ ਐ ਕੋਰੈ ਨਰੀ ਐ ਪਾਈ ਐ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਫਤਿ ਸਗੀ ਅਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ਬੰਦੇ ਸੇਜਿ ਪਵਹਿ ਦਿ ਚਿਖ
 ਦੀ ਦੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰਾ ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਨਿਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾਤੀ ਗਥਿ ਨਾਦਹਿ
 ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰਵਾਸੁ ਬਹੁ ਕਹਾ ਜੇਗੀ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵਹਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖਨਾ ਮੁਕਰਤ ਰਾਸੁ
 ਸੁਖ ਮੁਖੁ ਰਤਿਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਗ ਨੁਕਾਇਆ ਕਾ ਅਕਾਗੁ ਸਤੀ ਆਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਐ ਦੇਣੈ ਕੈਵੀਚ
 ਰਿਹਾ ਦੇਵੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣ ਸੋਭਕਰੈ ਸੀਸ ਗੁਚੇਰਾ ਜਾਹ ਤੇ ਕੂੜੀ ਆਗਾ ਖਾਬ ਦੇ ਕਾਗਾ ਫਿਕ
 ਰੇਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥ ਉਤਿਨ ਭਿਕਾਈ ਕਾਗਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁੰਗੀ ਮਾਲੇ ਮਾਂਝ ਕਾ

੪੪

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

ਗੁਰਮੇਕਿਤਗੁਰੁ
ਪਨੇਕਿਤਸੇਜਮੇ
ਇਹਗੁਰੀਗੁਰ
ਮੇਏਹੁਗੁਰੁ
ਯਾਇਕੇਕੇਗੁਰ
ਇਹਗੁਰੀ
ਗੁਰਮੇਕਿਤਗੁਰੁ
ਪਨੇਕਿਤਸੇਜਮੇ
ਇਹਗੁਰੀਗੁਰ
ਮੇਏਹੁਗੁਰੁ
ਯਾਇਕੇਕੇਗੁਰ
ਇਹਗੁਰੀ

ਮਤਪਉ ਪਰਿਤੀਰਥੀ ਸਹਸਰੇ ਗਥੇ ਬਣਾ ਲਖ ਸੁਰਤ ਨ ਸੰਗਰ ਮਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਿ ਮਰਣ ਲਖ
 ਰੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਪਟੀ ਮਹਿ ਪਠ ਪੁਰਾਣਾ ਜਿਨਿ ਕਰਤੇ ਕਰਣ ਕੀ ਮਲਿ ਮਾਮਦਣ
 ਜਾਣਾ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿ ਮਾਕਰ ਮੁਸਰ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸਚ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿ
 ਤਿਸ ਚੇ ਸਚੁ ਦਰਤਾਇਆ ॥ ਜੁਜਿ ਸੁਤੂੰ ਹਿਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਤਿ ਨੀਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮਿਲਿ ਮੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਪੁਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ ਮੁਖੀ ਸ
 ਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ॥ ਦਿਚਿ ਦੁਨੀ ਮਾਕਰੇ ਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰਿਪਤ੍ਰਿ ਗੁਰੀ
 ਲਦੀ ਮਹਿ ਪਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਭਰੀ ਮਹਿ ਸਾਥਾ ਪਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਬੇਵੀ ਪਾਈ ਮੈ ਪਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਗੁਰੀ ਮਹਿ ਪਤਾ ਪ
 ਕੀ ਮਹਿ ਜੇ ਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪਟੀ ਮਹਿ ਜੇ ਤੇ ਮਾਸ ਪਟੀ ਮੈ ਜੇ ਤੇ ਆਰਜਾ ਪਟੀ ਮਹਿ ਜੇ ਤੇ ਸਾਸ
 ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਉਠੈ ਸੁਖਣ ਸੁਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਤ੍ਰਿ ਮਤੇ ਤਾ ਕੀ
 ਮਾਗ ਬਹੁਤੀ ਰਬ ਭੁਇਆ ਤੇ ਤੇ ਲਾਇਆ ਬਹੁ ਰੇਖ ਕੀ ਮਾਦੇ ਹੀ ਦੁਖ ਦੀ ਮਾਗ ਸਹੁ ਦੇ ਜੀ ਮਾਮ
 ਪਣ ਕੀ ਮਾਗ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਧਾਇਆ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਜਾ ਰਾਇਆ ਬਸ
 ਨ ਪਹਰੈ ਮਹਿ ਨਿਸਿਕਰੇ ਗੈ ਮੋਨਿ ਦਿਗੁਤ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥ ਪਗਉ ਪੈਤਾ ਅਪਣ ਕੀ
 ਮਾਕਸਾਣਾ ॥ ਮਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਮੁਰਖ ਅੰਧੇ ਪਤਿਗਧਾਈ ॥ ਦਿਣੁ ਨ ਦੇ ਕਿਉ
 ਬਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮਨੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ
 ਖੁਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਮਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਸ ਅੰਦੇ ਸੇ ਤੇ ਨਿਰਕੇ ਦਲੁ
 ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਰਵ ਦੇ ਵਰਿ ਸੋ ਹਨਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗਧ ਦੇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਰਮ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਦੇ ਇਨਲ ਹਨੀ ਧਵ ਦੇ ॥ ਇਕਿ ਪੁਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਮਾਪਣਾ ਅਣਹੋ ਦਾ ਮਾਪੁ ਗਣ
 ਇਦੋ ॥ ਹਉ ਦਾ ਦੀ ਕਾਨੀ ਦੁਜਾ ਤੋਰੇ ਰਿਉ ਤ ਮੁਜਤਿ ਸਦਾਇ ਦੇ ॥ ਤਿਨਾ ਮੰਗਾ ਜਿਤੁ ਸ੍ਵੈ ਪਿਆਇ ਦੇ
 ॥ ੧੪ ॥ ਕੂਕੁ ਰਜ ਕੂਕੁ ਪਰਜਾ ਕੂਕੁ ਸਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂਕੁ ਮੰਡ ਪਕੂਕੁ ਮਾਣੀ ਕੂਕੁ ਬੈਸਣਾ
 ਗੁ ॥ ਕੂਕੁ ਸੁਇਨ ਕੂਕੁ ਰੁਪਾ ਕੂਕੁ ਪੈਨਣ ਹਾਗੁ ॥ ਕੂਕੁ ਕਾਇਆ ਕੂਕੁ ਕਪੜੁ ਕੂਕੁ ਰੁਪਾ ਕੂਕੁ ਮੀਆ
 ਕੂਕੁ ਬੀਬੀ ਕਪਿਹੋ ਏਕਾ ਕੂਕੁ ਕੂਕੁ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇ ਸਾਰਿ ਮਾਕਰਤਾ ਗੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੇ ਸਤੀ
 ਸਰੁ ਜਗੁ ਚਲਣ ਹਾਗੁ ॥ ਕੂਕੁ ਮਿਠਾ ਕੂਕੁ ਮਖਿਓ ਕੂਕੁ ਰੋਬੇ ਪੁਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਖਣੇ ਬੇਨਰੀ ਤੁਧ ਬਾਸੁ
 ਕੂਕੁ ਕੂਕੁ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਰੁਜਾ ਟੀ ਮੈ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂਕੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨ ਕਰੇ
 ਹਛਾ ॥ ਏਹੋ ਸਚੁਤਾ ਪਰੁਜਾ ਟੀ ਮੈ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਪਗਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੇ ਦਿਚਿ ਦੇਇ
 ਕਰਤਾ ਥੀਉ ॥ ਸੰਪਰੁਜਾ ਟੀ ਮੈ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੋਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁਨ ਦਾਨ
 ਭੁਤ

ਸਚੁਤਾ ਪਰੁਜਾ ਟੀ ਮੈ ਜਾ ੨੨
 ਸਚੁ ਪਰਿਪਾਤਾ ਨਾਉ ੨੩
 ਸੁਇਨ ਮੁਰਧਾਨੀ ਮੈ ੨੪
 ਪਾਇ ਮੈ ਕਦੁ ਮਰੁ ੨੫

ਕਰੇ ਇਸਦੁਤ ਪੁਰਜਾਣੀ ਐਸਾ ਆਤਮਤੀ ਗਥ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਛਕੇ ਬਾਦੁ ਰੋਕਥੇ
 ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਦੁਸਕੁਨਾ ਹੋਇ ਦਾਹੁ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿ ਰੂਤਲੀ ਖਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਮ ਸਤ ਕਲਾਣੀ ਐ ॥ ਭੂਵਾਲ ਲਚੁ ਛਕੀ ਮੈ ਹੋਇ
 ਇਕ ਬਾਨਿ ਅਲਖੁ ਪਿਆਣੀ ਐ ॥ ਛਲੁ ਤੇ ਦੇਹ ਪਾਈ ਮੈ ਜੇ ਦੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਐ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੁਰਖਿ
 ਲਿਖਿਆ ਤੁਝ ਤਿਨ ਦੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ਮਤਿ ਬੇਨੀਸੇ ਵਗਦਾ ਏ ਐ ॥ ਸਚਿਕ
 ਲੁਕੁ ਰੂਪੁ ਗਤਿ ਆਕਲਿਕ ਲਖ ਬੇਤਲਾ ॥ ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਾ ॥ ਜੇ
 ਇਕ ਹੋਇ ਤਉ ਉਗਵੈ ਰੂਤੀ ਪੂਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਬਾਹਰ ਕੋਰੈ ॥ ਗੁਨ ਸੋਇ ॥ ਭੋਇ ਚਿਖੀ ਬਿਚਰੁ
 ਏ ॥ ਮੈ ਸਰਸੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰੋਪੈ ਭੂਖੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਲਬ ਪਾਪੁ
 ਇਰਜਾ ਮਹਤ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾ ਗਾਕ ਮੁਨੇ ਬੁਝਾਇ ਪੁਛੀ ਐ ॥ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਧੀ ਰਮਤਿ
 ਹਿਮਾਨ ਦਿਹੁ ਏ ॥ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰਾ ॥ ਗਿਆਨੀ ਨ ਚਹਿਦਾ ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਪਕਰ ਹਿਸੀ ਗਾ
 ਭਾਉ ਚੋਕੁ ਕਹਿਦਾ ॥ ਦਾਗਾਵਹਿ ਜੋ ਪਾਕਾਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਪੁਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ॥ ਜਤਿ ਸੰਸਾਰ ਹਿਖ
 ਆਗਾ ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੇਖਾ ॥ ਆਗਾ ਜਤੀ ਸਦਾ ਵਹਿ ਜਗਤਿ ਨ
 ਭਾਣਹਿ ॥ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਹਾ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ॥ ਘਟੈ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ
 ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤਨਾਨ ਕਤੋ ਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥ ੩॥ ॥ ਵਦੀ ਸੁਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾਵੈ
 ਖੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭੁ ਨੀਛਾਲਾ ਮਾਗੀ ਆਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ ॥ ਆਖੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੇ ਰਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ
 ਆਚਿਨ ਕੀ ਲੋਖੈ ਪਤਿ ਪਦੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੋਇ ॥ ੪॥ ॥ ਪੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇ
 ਆਤਤਿ ਨਿਖਸਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਆਇਨਾ ਜੰਤ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਦੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
 ਇਆ ॥ ਇਕ ਨਾਨੇ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ॥ ਇਕਿਆ ਪਹੁ ਤੁਧੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਇਆ
 ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫॥ ॥ ਵਖਦਾਰੁ
 ਸੁਖੇ ਗੁਰੁ ਏਆ ॥ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾਹੁ ਉਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥ ੬॥
 ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਿਆ ॥ ੭॥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਾਹਿ ਜੇ
 ਰਿਝੈ ਤਿਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਗਪੁਰਿ ਹਰਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਹਿਬੁ ਸਿਛਾ ਰਿਸੁ ਆਇਓ
 ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਆਬਾਤ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁਕਰਿ ਹਰਿ
 ਆ ॥ ੮॥ ॥ ਜੇਗ ਸਬਦੀ ਗਿਆਨ ਸਬਦੀ ਬੇਦ ਸਬਦੀ ਬਾਹਮਣ ਹਾਖਤੀ ਸਬਦੀ ਸੁਰਸਬ
 ਵੈਰੁ ਦੁਸਬਦੀ ਪਾਹਿਤ ਹਾਸਰਬ ਸਬਦੀ ਏਕ ਸਬਦੀ ਜੇਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਭੋਉ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਵ ਸੁਹੋ ਸੇਈ

੪੫
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੪੦

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਸਿਰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੨੪ ॥ ਏਕਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤਾਤਮਾ ਸਾਰ ਸਰ
 ਬ ਸੁ ਦੇਵ ਬਸਿ ਜੇਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੇਈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਕੰਭੇ ਬਧ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧ ਮਨੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ
 ਨ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਪਰਿਅਰੋਧੈ ਗੁਨ ਹਗਾਰੁ ਤਥੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਗੀਐ ਜੇਹਾ
 ਲੇਖਾ ਲਣਾ ਤੇ ਦੇਹੈ ਨ ਉਪਚਾਰੀਐ ॥ ਜੇ ਸੀ ਕਲਾ ਨ ਪੇਹੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਚਰੀਐ
 ਸੇਧਾ ਧਰਿਅ ਮਤੈ ਫੀਮੀਆ ਵੀਚਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥
 ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ਨਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰੁ ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਬੁ ਹਾਜਰੁ ਜਗੁ ਠੇਰਿ ਦਰੁ ॥
 ਅਹਾ ਗਿਆਨੀ ਬਹਿਤਾਰਿ ॥ ਸਤ ਜੁਗੀਰੁ ਸੀਤੋ ਪਕਾ ਪਰਮਾਗੈ ਰਬੁ ਹਾਜਰੁ ॥ ਤੇਰੁ ਜਤੈ ਕਾ
 ਜੇਰੁ ਅਗੈ ਰਬੁ ਹਾਜਰੁ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਬੁ ਹਾਜਰੁ ॥ ਕਲ ਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਾਨਿਕ
 ਕੂਟੁ ਅਗੈ ਰਬੁ ਹਾਜਰੁ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਸਮਕਰੈ ਸੇਤੀ ਬਰਸੁਆ ਮੀਸ ਚਿਮਹਿ ਅਛੈ ਸਾਚਿ ਹੀ
 ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ਸਕੁ ਕੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ਰਿਹਾ ਕਹੈ ਕਹੈ ॥ ਰਿਅ ਰੁਪੁ ਗਿਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵ ਮਹਿ ਸੁਗਾਨਾ ਇਲਾਇ
 ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਐਪਰਾ ਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੇਖੰਤੁ ਪਾਹਿ ॥ ਜਜਮਹਿ ਜੇਰੁ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨਕਿ
 ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਸਨਜਾਵ ਮੁਕੁਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਹੋਪੀ ਲੈਆਇਆ ॥ ਬੰਦਾ ਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕਲਿ ਮ
 ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਹਿਬੇ ਦਮ ਬਰਬਣੁ ॥ ਪੁਆਨਾ ਉਖੁ ਦਾਈ ॥ ਮਲ ਪੁਰੁਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੈ ਕਪੜੇ ਪਾਹਿ ॥ ਰੇਰੁ
 ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ਕਪੜੇ ਠਾਂਟੀ ॥ ਅਮਲ ਕੀਆ ॥ ਚਰੇ ਦੇਵੇ ਦੇਵੇ ॥ ਸਚਿਆਗਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ॥ ਠਹਿਤਿ ਨ ਚਾਰ ਬੀਚਾਰ ॥
 ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ਉਰੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾ ॥ ਏਤਉ ਨਾਨਕ ਮੇਖੰਤੁ ਪਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਉ
 ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ਰਿਅੰ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ॥ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆਇ
 ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ਨੀਨੇ ਤੀਜ ਗਤੁ ॥ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ॥ ਡੂਝੈ ਲਗੇ ॥ ਰੂਬੇ ਸੇਵਣ ਜਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੇ
 ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ਹਿਬਾ ਦਿਰਲੈ ॥ ਕੈਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਰਿਪਾ ਪਾਹਿ ॥ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥
 ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ਸਿਮਲੁ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇ ॥ ਰਾਅਤਿ ਦੀਰਘਾ ॥ ਅਤਿ ਮੁਚਾ ॥ ਓਇ ਛਿਮਾਵੁ ॥ ਹਿਅ ਸਕਰਿ ਜਹਿ ॥ ਹਿ
 ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ਸੇਕਿ ਤੁਪ ਠਲ ਠਿਕੇ ॥ ਲਬਕ ਬਕੇ ॥ ਕੀਮਤ ਅਵਹਿ ॥ ਪਤਾ ਮਿਠਤੁ ॥ ਨੀਵੀਨਾ ਨਕਾ ॥ ਗੁਣ ਚੀਥਿ
 ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ਐਈਆ ਤਤੁ ॥ ਸਕੁ ਕੇ ਨਿਵੈ ॥ ਆਪਕੋ ਉਪਰ ਕਉ ॥ ਨਿਵੈ ਨਕੇ ॥ ਇਹ ਪਰਿਤਰ ॥ ਜੀਭੇ ਲੀਐ ॥ ਨਿਵੈ ॥
 ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ਗਉਰੋ ॥ ਇਹ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਵੂਣਾ ਨਿਵੈ ॥ ਜੇਹੀਤਾ ॥ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇ ॥ ਐਕੋ ਮਾਥੀ ॥
 ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ਜਾਇ ॥ ਕੁਸੁ ਪੇਜਾਹਿ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ਪਰਿਪੁਸਤ ਕਸੀ ॥ ਮਿਅ ਬਾਦੀ ॥ ਮਿਲੁ ॥ ਪੁਜ ਸਿਬੁ ॥ ਲਸ
 ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ਮੱਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਸੂਰੁ ॥ ਬਿਭੂਖਣੁ ॥ ਸਾਕੀ ॥ ਤੈਪਾਲ ॥ ਤਿਹਾਲ ॥ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗਾਲਿ ॥ ਮਾਣੁ ॥ ਤਿਲਕੁ ॥ ਲਿਲਾਇ

ਹਉਇਧੋਤੀਬਿਸਤਕਪਾਣੀਜੇਜਾਣਸਿਬਹਮੰਕਰਮੀਸਭਿਫੇਕਟਨਿਸੁਭਿਕਰਮੀਕਰੁਨਲਕ
 ਨਿਚਭਉਧਿਆਏਹਦਿਨੁਸਤਿਹਰਦਾਟਨਪਕੈ॥ ਕਪਕੁਰੁਪੁਸੁਹਦਣਛਡਿਓ
 ਨਿਮਾਅੰਦਰਿਜਾਣਨਾਮੰਦਚੰਗਾਮਾਪਣਅਪੇਯੀਕੀਤਪਾਦਣਾਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਵਦੇ
 ਰਹਿਭੀਵੈਅਗੈਜਾਣਨਾਨੰਗਾਦੇਜਕੈਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਡਰਾਣਾਕਰਿਅਉਗਣਿਪ
 ਛੋਤਦਣਾ॥ ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖਸੁਤਜਤਰੀਛੀਜਤੁਵਟਾਏਹੁਜਨੇ
 ਉਜੀਅਕਾਹਈਤਪੀਡੇਘਤਾਨਾਏਹੁਤੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇਆਪੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਨ
 ਕੋਜੇਗਲਿਚਲੇਪਾਇਚਉਕਾਕਿਮੁਲਿਅਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੇਪਾਇਆਸਿਖਕੰਨਿਚਣਾ
 ਈਆਗੁਰੁਬਾਹਮਣੁਬਿਆਓਹੁਮੁਆਓਹੁਕੁਪਾਇਆਦੇਤਗਾਗਇਆ॥ ਲਖ
 ਚੋਗੀਅਲਖਜਾਗੀਅਲਖਕੁਰੀਅਲਖਗਾਲਿਅਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਤਿਦਿਨਸੁਜੀ
 ਅਨਲਿਅਤਗੁਕਪਾਹੁਕਤੀਐਬਾਮਣੁਵਟੈਆਇਗਕੁਹਿਬਕਰਹਿਨਿਖਾਇਆਸਕੁਕੇਆਖੇਪਾ
 ਇਹੋਇਪੁਰਾਣਾਤੁਟੀਐਭੀਠਿਰਪਾਈਐਹੋਗਾਨਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਹੀਓਦੈਜੇਗੁ॥
 ਨਇਮੰਨਿਐਪਤਿਉਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚਸੁਤਾਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੁਟਸਿਪੁ
 ਤੁ॥ ਤਗੁਨਇਦੀਤਗੁਨਨਾਗੀਗੁਲਕੇਭੁਕਪਦੈਨਿਤਦਾਨੀਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥
 ਤਗੁਨਚਿਹਦਾਤਗੁਨਅਖੀਯਦੇਤਗਾਅਪੇਦਤੈਧਟਿਪਾਗੇਅਦਰਾਅਤੈਲੈਗਾਕੁਕਰੇਵੀਆਹੁ
 ਅਕਛਿਕਾਗਲਦਸੈਗਹੁਸੁਦਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਦਿਨਾਣਾਮਨਿਅੰਪਾਨਉਸੁਜਾਣਾ॥
 ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਪਾਕਰੇਤਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀਸੇਸੇਦਕੁਸੇਦਕਰੇਜਿਸ
 ਨੇਹੁਕਮੁਸਨਾਇਸੀਹੁਕਮੁਮੰਨਿਐਹੋਦੈਪਰਵਾਣਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹੁਪਾਇਸੀਖਸਮੈਰਾਵੈਸੇ
 ਕਰੇਸਨਚਿੰਦਿਆਸੇਯਲੁਪਾਇਸੀਤਵਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥ ਸਦੇਹੁ॥ ਗਉਕੀਹੁ
 ਮਠਕਉਕਰੁਲਾਦਹੁਗੋਬਰਿਤਰਣੁਨਜਾਈਯੋਤੀਟਿਕਤੈਜਪਿਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਖਾਈਯ
 ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪਕੁਹਿਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤਰਕਾਭਾਈਛੋਰੀਲੇਪਾਖੰਡਾਨਾਮਿਲਇਐਜਾਹਿਤਰੀ
 ਵਾ॥ ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਦਾਜਾਛੂਰੀਟਗਾਇਨਿਤਿਨਿਗਲਿਤਾਗਾਤਿਨ
 ਘਰਿਬਾਹਮਣਪੁਰਹਿਨਾਦਾਉਨਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦਾਕੁਰੀਰਸਿਕੁਰਾਦਪਾਗਾਕੁਰੁਬੋਲਿ
 ਕਰਹਿਅਦਭਾਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਗਾਦੁਰਿਗਾਨਕਕੁਰੁਗਹਿਅਭਰਪੁਰਿਯਮਥੈਟਿਕਤੇਰੂਪੋਤੀ
 ਕਾਈਯਾਧਿਛੋਰੀਜਗਤੁਕਸਾਈਨੀਲਬਸਤਪਹਿਰਿਹੋਦਹਿਪਰਵਾਣਾਅਲੇਛਪਨੁਲੇਪੁਜ
 ਹਿਭਰਣਾਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਰੁਬਕਰਾਖਾਣਾਚਉਕੇਉਪਹਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾਦੇਕੈਚਉਕਾਕਦਿ

੧ ੪੩
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਕਾਰਾ ਉਸਰਿਆ ਏ ਬੈਠੇ ਕੁਝ ਆਗਾਸ ਤੁਭਿ ਏ ਦੇਖਤੁ ਰਿਏ ॥ ਏਹ ਅੰਨ ਅਸਰ ਛਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਭਿ
 ਤੁ ਕਰੇ ਨਿਅਮਨਿ ਤੁਠੈ ਚਲੀ ਰਹੇ ਨਿਅਕੁ ਨ ਕਸ ਚੁਧਿਆ ਏ ॥ ਸੁਚਿ ਰੋਏ ਤਸ ਚੁਪਾਈ ਐ ॥
 ੧੧ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੋਠਿ ਚਲਾਇ ਦਾਗਾ ਆਪੇ ਦੇਵਤਿਆਈਆ
 ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇ ਦਾਗ ॥ ਦਰੁ ਦਰੁ ਦਰੁ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇ ਦਾਗ ॥ ਨਦਰੀ ਉਪਰੀ ਜੇ
 ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾਪਾਹੁ ਕਰਾਇ ਦਾਗ ॥ ਮਗੈ ਦਸਤੁ ਸਿਧਾਣੀ ਐ ਪਿਤਰੀ ਚੇਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਫਚੀਅਰਿ ਹਥ
 ਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਠੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਥੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥ ੧੨
 ਸਿਰਿ ਨਾਵਣੀ ਅਵੈ ਦੋਹੇ ਦਾਗ ॥ ਤੁਠੈ ਤੁਠਾ ਮੁਖਿ ਦਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਗਾ ॥ ਸੁਚੇ ਏਹ ਨਾਅਖੀ
 ਅਹਿਬ ਹਨਿ ਜਿਥਿ ਭਾਧੋਇ ॥ ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨਨਕਾ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਦਸਿਅਸੋਇ ॥ ੧੩
 ਏਪਉਣ ਦੇਗ ਹਰੰਗੀ ਹਰ ਮੁਸਦਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤ੍ਰੀ ਆਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ
 ॥ ਚੀਜ਼ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵੇ ਹਰਿ ਭੂਖਨਿ ਨਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇ ਸਿਖਾਇ ਅਵੇਖਿ ਮਹਲ
 ਤਿ ਮਰਣੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਗੁਆਈ ਜੋ ਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ੧੪ ਜੇਕਰਿ ਸੁਤਕੁ ਮੰਨੀ ਐਸ
 ਰਤੇ ਸੁਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋਰੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀਰ੍ਹ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ ਦਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਅ ਥਾਨ ਕੇਇ ॥ ਪਰਿ
 ਲਾਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆਸ ਭੁਕੇਇ ॥ ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀ ਐ ਸੁਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਨਕ ਬੁਝ
 ਕੁਏ ਦਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆ ॥ ਨੁਉਤਰੇ ਧੋਇ ॥ ੧੫ ਮਨਕਾ ਸੁਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹ ਦਾ ਸੁਤਕੁ ਕੁਝੁ ਅਖੀ ਸੁਤ
 ਕੁ ਦੇਖਣਾ ਪਰ ਤਿਆਪਰ ਧਨੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕੀਨੀ ਸੁਤਕੁ ਕੀਨੀ ਪੈਲਾਇ ਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਹੀ ਸਾਅਦ ਮੀਬਥੇ
 ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ੧੬ ਸੋਭੇ ਸੁਤਕੁ ਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਜਾਇ ॥ ਜੈ ਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਵੈ ਅਵੈ
 ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਦਿ ਤੁਹੈ ਦਿਤੋ ਨਹਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਰਿ ॥ ਨਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖਿਅਤਿ ਨਾ ਸੁਤ
 ਕੁ ਨਹਿ ॥ ੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਰੁ ਕਰਿ ਸਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸੁ ਦਿਚਿ ਦਰੀਅਾ ਦਰਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿ
 ਮੇਲੇ ਤਨ ਦਰੀਆਈਆ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਦਸਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤ ਕਿਹੁ ਧੁਪੈ ਦਿਚਹੁ
 ਮਰਿਕ ਫੀਅਾ ਰਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿਤੁ ਠੈ ਨ ਉਨ੍ਹਿ ਪਿਪਾਈਆ ॥ ੧੮ ਪੈਰਿ ਲਾਭੁ
 ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿ ਨੁਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿ ਚਿਤਾਇ ॥ ਸੁਚੇ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਦਿ ਆਲਗ
 ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸੁਟਿ ਆਕਿ ਸੁਇ ਹੁਲਗਾ ਦੇਖਾ ॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਗੁ
 ਦੇਵਤਾ ਲੂਣਾ ॥ ਪੰਜ ਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪਿਰਤੁ ਤਾਰੋ ॥ ਆਪਾ ਕੁਪਦਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਰਿਆ ॥ ਭੁਕਾ ਪ
 ਈਆ ॥ ਤਿਤੁ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਨ ਉਚਰਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੈਰਸ ਖਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀ ਐ ॥ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭੁਕਾ
 ਪਾਹਿ ॥ ੧੯ ਭੰਡੇ ਜੀਅ ਐ ਭੰਡੇ ਨਿਮੀ ਐ ਭੰਡੇ ਮੰਗਣੁ ਦੀਆ ॥ ਹੁਭੁ ਹੁਭੁ ਹੋਏ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡੁ ਚਲੈ

ਰੂਪਾ ਭੰਗੁ ਮਾਭੰਗੁ ਲੀਐ ਭੰਗੁ ਤੇ ਦੇਵੀ ਮਾਭੰਗੁ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਦਾਸਾ ਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਭਾ ਨਾਹੀ
 ਤੁਹੀ ਤੇ ਭੰਗੁ ਪੁਛੈ ਭੰਗੁ ਬਾਭੁ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਭੰਗੁ ਬਾਭੁ ਏਕੋ ਸਚਾ ਜੋਇਆ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ
 ਐਭਗਾ ਰਤੀ ਚਾਗਿਆ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਭੰਗੁ ਲੇਤਿ ਤੁਸਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ਮਾਭੰਗੁ ਸਭ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ
 ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਸੋ ਭੰਗੁ ਛਿਕਾਏ ਐਭਗੀ ਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੋ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਛੀ ਐਭਗਾ ਰਾਣਾ ਨਹੀ ਐ
 ਤੁਝ ਭਿਤ ਕਾਇਤੁ ਗਾਗ ਬਿੰਦੀ ਐਭਗੀ ਸੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਖੀਐ ਪਰਿਅਪਰਾਧੇ ਹੋ ਬੁਝੀ ਐਭਗਾ ਮੂਰਖੇ ਨਾਲਿ
 ਨਾਨਕ ਐਭਗਾ ਨਾਨਕ ਭੰਗੁ ਕੋ ਲੇਖੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੰਗੁ ਕੋ ਹੋਇਆ ਭੰਗੁ ਕੋ ਭੰਗੁ ਕਾਸਟੇ
 ਐਭਗੇ ਭੰਗੁ ਕੀ ਸੋਇਆ ਭੰਗੁ ਦਰਗਾਹ ਸਟੀ ਐਭਗੁ ਹਿਭੁ ਕਾ ਭੰਗੁ ਪਾਇਆ ਭੰਗੁ ਪੁਰਖ ਆਖੀ ਐਭਗਾ
 ਲਹੈ ਸੰਜਾਇਆ ਐਭਗਾ ਅੰਦਰੁ ਸੁਭੇ ਪੈਜ ਬਾਰਿਦੁ ਨੀਅ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲਾ ਅਠਸਠੀ ਤੀਰਥ ਜੇਨ
 ਵਹਿਓ ਤੰਗ ਸਿਨਾਹੀ ਸੈਲੁ ਆਜਿਨ ਪਟ ਅੰਦਰਿ ਬਾਰਿਹੁ ਦਰੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਤਿਨੇ ਹੁਲਗਾਰ ਬਸੇ ਭੰਗੁ
 ਖਨੇ ਦੀ ਚਾਗਿ ਰੀਹਿ ਹਸਹਿ ਰੀਹਿ ਰੋਕੁ ਹਿਭੁ ਪਰੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਪਰਦਾਹ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਕੋ ਰੀਥਾ ਸੁਸਭੇ ਨਾਹ
 ਦਰੇਵਾ ਭੰਗੁ ਪਰਿਖਰਦੁ ਮੰਗਾ ਭੰਗੁ ਦੇਇਤ ਬਾਰਿਹੀ ਦੀ ਬਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮੁ ਏਕਾਹ ਮਤੁ ਮਾਭੰਗੁ ਦਰਿਲ ਏਏ
 ਭਾਖੀ ਭੰਗੁ ਏਨਾ ਨਕਾ ਭੰਗੁ ਤੇ ਲੁਗਾ ਐਭਗਾ ਆਪੋ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀ ਭੰਗੁ ਲਾਭ ਆਪੋ ਹੀ ਤੇਧਾ ਗੀ ਐਭਗਾ ਦੇਖ
 ਹਿਕੀਤ ਆਪਣਾ ਪਰਿਕਰੀ ਪਕੀ ਸਾਗੀ ਐਭਗਾ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਜੁਕੋਈ ਆਈ ਫੁਰੀ ਐਭਗਾ ਜਿਸਕੇ
 ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨੁ ਦਿਸਾਗੀ ਐਭਗਾ ਆਪਣਾ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੋ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਦਾ ਕੀ
 ਐਭਗਾ ਏਹ ਕਿਨੇ ਹੀ ਆਸ ਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਸ ਕੁ ਕੀ ਛੀ ਐਭਗਾ ਸੰਦਰੀ
 ਰੋਸ ਮਾਇਆ ਚੰਗੇ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮਨੇ ਮੰਦੇ ਮੰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਸ ਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀ ਐਭਗਾ ਲੇਖੈ ਦਰਤੈ ਸੋਇਆ
 ਸਲਾ ਮੁਜਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਦਾ ਪੁਖ ਭੰਗੁ ਏਨਾ ਨਕਾ ਦੇਵੈ ਕੁੜੀ ਆਥਾ ਏਨਾ ਕਾਈ ਪਾਇਆ
 ਭੰਗੁ ਏਦਿ ਐਸੁ ਖੁਪਾਈ ਐਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ਐਭਗਾ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈ ਐਭਗਾ ਆਪਣਾ ਸਾਥਾ
 ਲਖੁ ਗੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀ ਐਭਗਾ ਮੰਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ ਮੀਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ਐਭਗਾ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨਹੀ
 ਗੀ ਐਭਗੇ ਤੇ ਪਾਸਾ ਛਾਲੀ ਐਭਗਾ ਕਿਛੁ ਲਾਹੈ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀ ਐਭਗਾ ੨੧ ੧੧ ਸਵੇਰਾ ੧੦੨ ਚਾਕਰੁ ਲਗੇ ਚਾ
 ਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਫੁਟਾ ਗਲਾ ਕਰੇ ਪਟੇਰੀ ਆਖਸ ਮਨ ਪਾਏ ਸਾਦਾ ਆਪੁ ਕਫਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ
 ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੇ ਲਗਾਤਿ ਸੁਮਿ ਲੈਲਗਾ ਸੋ ਪਰਦਾਨੁ ੧੧ ੧੦੨ ਜੋੜੀ ਅਹੋਇ ਸੁਭਿ ਗਏ ਮੁਹਕਾਕ
 ਤਿਆਦੁ ਚਾਖੀ ਜੋ ਬਿਖਮੀ ਗੈ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਖੁ ਏਹੁ ਨਿਅਉ ੨੧ ੧੧੧ ਨਾਲਿ ਇਅਣੇ ਦੇਸਤੀ ਕਦੈ ਨ
 ਭੰਗੁ ਦੇਵਾ ਸਿਧ ਜੋ ਰਾਜਾ ਏ ਤੇ ਰੋਵਰਤੈ ਦੇਖੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾ ਸਿਧਾ ਦਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਦਸਤੁ ਸਮਾਏ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ
 ਪਸਹਿ ਬਸੇ ਚੀਉ ਕਮੁਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕੂੜਿ ਕਮਾਏ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਧ ਤਿਧਿ ਗਾਇ ੨੧ ੧੧੨

੧. ੪੭
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੪ ੭

ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਆਖ ਕੇ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਮਦਿ ਹੁਣੇ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀ
 ਵੇਖ ਕੇ ਮਨ ਕਰੇ ਹਿ ॥ ਤਾਂ ਨੇ ਹੁਣੇ ਦੁਹਿ ਨ ਜਾਣਿ ਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੀ ਮਲੇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੇਖਾਵਣ ਕਥੁ ਨਾ
 ਕਸੁ ਚਾਹੇ ॥ ਨ ਭਕ ਮਲ ਤੇ ਬਹੁ ਮਾਉ ਪਯੋ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾ
 ਗਿ ਤੇ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਣ ਅਵਤਾਰ ਤਰੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸ ਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਪਾ
 ਗਾਜ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੁਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਦਿ ਸਸਿ ਦੀ ਪਕ
 ਜ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭ ਵਟਿ ਏਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਗਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਆਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰੋਣਿ ਅੰਧਾ
 ਗਿ ॥ ਕਾਸਿ ਪਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਸੁਗਰਾ ਦੁਹਲੇ ਚਨ ਕਿਅ ਹੋਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਸ ਬਦੁ ਪੁਨਿ ਜਗੈ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੁਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥ ਤ੍ਰਾਸੁ ਰਿਨ ਰਨ ਬਥੇ ਅੰਤ ਅਜੇ ਨੀ ਸਾਚੈ ਮਾਯਾ ਲਿਖ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ
 ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੬ ॥

ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀ ਅਲੇਖ ਰਜਤ ਚੋਰੀ
 ਪਾਏ ॥ ਤਿਹ ਦਸ ਮਾਲ ਰੋਥੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਚੇਤੁ ਬਾਸ ਦੇ ਉਬਨ ਵਾਲੀ ॥ ਰਾ
 ਮ ਬਿਵੈ ਭੋਪ ਮਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖਤ ਲੀ ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸਭ
 ਜਗ ਇਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਪਰਿਆਗ ਨਿਮੇਰੈ ਪੁਰ ਪਪੜ ਤੇ
 ਤੁਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋ ਤਿਨਿ ਨ ਜਨ ਸੰਭੂ ॥ ਛੋਰੁ ਹੁਬ ਹੁਤੁ ਜੰਜਲ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਵੰਤੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਵੈ
 ਛੋਰੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਪੁਨਰ ਪਿਯ ਨ ਮੁਨ ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਥੋ
 ਗੁਰੁ ਸੋ ਸਿਖ ਕੀ ਅਲੇਸੇ ਵੈ ਦੁਨਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਪੰਧ ਨਾਹੀ ॥ ਪੈ ਗਿਰੀ ਜੋਗੀ
 ॥ ਪਾਕ ਮੁਕੋ ਪੁਅਰੰ ਕਾਰਤ ਜੀਅ ਲੇਲੇ ॥ ਕੁਮੇਹੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਟਿਗਤੁ ਪਿਆਇ
 ॥ ਆਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾ ਤਿਕ ਬੀਅਲੇਸੇ ॥ ਤਬ ਰਨ ਸਭ ਦੁ
 ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁਤ ਸੁਰਸਾਦੰ ਜਗਤ ਨਾਹੀ ਸੁਤਾ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪੜ ਪਾਤਲਾ ਨਾਨਕ
 ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੁ ਮਮਪੁ ਨਹਿ ਨਗਰ ਰੀਬਿ ਖੁਤ ਜਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ੮ ॥
 ਕਦ ਨ ਕਦ ਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਤੇ ਤੰ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਪਗਹਿ ਸੁਮਾਗਾ ॥ ਜੈ ਸੀ ਭੂਖ
 ਰੋਇ ਅੰਭ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਸਮਰਥ ਸਦ ਦੇਵਣ ਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਦੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐ ਤੇਰੀ ਭੁਗਤਿ ਭਰੇ ਫੰਡਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੪੮

੧ ਵਲਗੋਏਕਏਕੀਸਬਦੁਬੀਚਾਗਾਜਲੁਬਲੁਪਰਾਇਗਗਨੁਤਰਨਾਹੀਅਪੇਅਪੁਕੀਅਕਟ
 ੨ ਤਾਗਾ॥੨॥ਨਤਦਿਮਾਇਮਾਮਗਨੁਨਛਾਇਆਬੁਰਜਚੰਦਨਜੋਤਿਅਪਾਗਾਸਰਬਦਿਸਵਿਲੋ
 ੩ ਚਨਅਰਾਮੰਤਰਿਏਕਾਨਦਰਿਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਗਾ॥੩॥ਪਦਣੁਪਾਣਿਅਗਨਿਤਿਨਿਕੀਆਬੁਝਾ
 ੪ ਬਿਜਨੁਮਹੇਸੁਅਕਾਗਾਸਰਬੇਜਾਚਿਕਤ੍ਰਿਪੁਰੁਦਤਦਾਤਿਕਰੋਅਪੁਨੈਬੀਚਾਗਾ॥੪॥ਕੋਇਤੋਤੀਸਯੋ
 ੫ ਚਹਿਪੁਰਨਾਇਕਦੇਵੇਤੋਟਿਨਾਹੀਭ੍ਰਿਗਾਉਪੇਭੈਕਫੂਨਸਮਾਏਸੀਧੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰੈਜਿਹਾਗਾਪਾਸਿ
 ੬ ਧਸਮਾਧੀਅੰਤਰਿਜਾਚਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਚਿਕਰਹਿਜੈਕਾਗਾਜੈਸੀਪਿਅਮ੍ਰੋਇਮਨਿਅੰਤਰਿ
 ੭ ਤੈਸੇਜਲੁਦੇਵਹਿਪਰਕਾਗਾ॥੫॥ਬਭੇਰਾਗਗੁਰਸੇਵਹਿਅਪੁਨਾਭੇਦੁਨਾਹੀਗੁਰਦੇਵਮੁਗਾਗਾਤਿਕ
 ੮ ਉਕਾਭੁਨਾਹੀਜਮੁਜੋਧੈਬੁਝਹਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਬੀਚਾਗਾ॥੬॥ਅਬਤਬਅਦਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਖ
 ੯ ਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੀਜੈਪਿਆਰਿਨਾਨਕਚਾਕ੍ਰਿਕਾਮੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਮਾਗੈਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਕਿਰਪਾਸਿ
 ੧੦ ॥੮॥੨॥ ਗੁਜਰੀਪਃ੧ ॥ ਐਜੀਜਨਮਿਮਰੈਅਏਫਨਿਜਾਏਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਕਾ
 ੧੧ ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਣਿਤਮੇਰਤੇਨਾਮੇਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ਗੁਾਈਗੁਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਈ॥ਗੁਰਪਰ
 ੧੨ ਸਾਦੀਹਰਿਪੁਰਜਾਏਐਸੀਨਾਮਿਬਛਾਈ॥੧॥ਗਾਉ॥ਐਜੀਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭਿਖਿਆਕਉ
 ੧੩ ਕੇਤੇਉਦਰੁਰਗਨਕੈਤਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਗਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪ੍ਰਾਨਿਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਜਾਈ॥੨॥ਐ
 ੧੪ ਜੀਕਾਲਸਦਾਸਿਭਿਉਪਰਿਠਾਏਜਨਮਿਜਨਮਿਏਰਾਈ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤ੍ਰੇਬਾਚੈਸਤਿਗੁਰਬੁ
 ੧੫ ਝੁਝੁਝਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਜੋਹਿਨਸਕੈਦੁਤਨਸਕੈਸੰਤਾਈ॥ਅਦਿਗਤਨਾਬਨਿਰੰਜਨਗੁ
 ੧੬ ਤੇਨਿਰਭਉਸਿਉਲਿਫਲਾਈ॥੪॥ਐਜੀਨਾਮੁਵਿਕ੍ਰੁਤਮੈਲਿਫਲਾਫਲੁਸਤਿਗੁਰਟੇਕਟਿਕਾਈ॥
 ੧੭ ਜੋਤਿਸੁਰਾਏਸੋਈਕਰਸੀਕਿਰਤਨਮੇਟਿਅਜਾਈ॥੫॥ਐਜੀਭਾਗਿਪਰੇਗੁਰਸਰਣਤੁਮਾਂਗੀਸੈਅ
 ੧੮ ਫਰੁਨਦੂਜੀਭਾਈ॥ਅਬਤਬਏਕੋਏਕੁਪੁਕਾਰਉਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਖਾਈ॥੬॥ਐਜੀਰਾਖਹੁਪੇਜਨ
 ੧੯ ਮਾਪੁਨੇਕੀਤੁਸੁਹਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦਰਬੁਦਿਖਾਫੁਹਉਮੈਸਬਦਿਛਲਾਈ
 ੨੦ ॥੭॥ਐਜੀਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਹੋਨਦੀਸੈਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਆਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦੁ
 ੨੧ ਰਬੁਦੀਜੈਹਿਰਦੈਕੰਠਿਬਣਾਈ॥੮॥੩॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੧ ॥ ਐਜੀਨਾਮਉਤਮਾਨੀ
 ੨੨ ਚਨਮਧਿਮਹਰਿਸਰਣਗਤਿਹਰਿਕੋਲੋਗਾਨਾਮਰਤੇਕੇਫਲਬੈਰਾਗੀਸੋਹਬਿਜੋਗਬਿਸਰਜਿਤੋਗਾ॥੧॥
 ੨੩ ॥ਗੁਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਗਤਿਠਾਕੁਰਕੀ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਕਹਿਰਦੈਹਰਿਨਿਰਮਲੁਨਜਮਕਾਟਿਨਜਮਕੀ
 ੨੪ ਬਾਕੀ॥੧॥ਗਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਰਸਨਾਫਹਿਪੁਰਸੰਗੇਜੋਤਿਸੁਰਾਏਸਹਜਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕਿ

ਬਾਜਗਜੀਵ ਨੁਹਰਿਬਿਨੁ ਨਿਹਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥ ੨ ॥ ਐਜੀਥੋਟੇ ਠਉਰਨਾਹੀ ਘਰਿਬ ਹਰਿਨਿ ਦਕਗਤਿ
 ਨਹੀਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁਕਰੈ ਪੁਰਬਖਸਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਦਈ ॥ ੩ ॥ ਐਜੀਗੁਰਕੀਦਾਤਿ ਮੇਟੈ ਕੋਈਮੇ
 ਰੋਠਕੁਰਿਐ ਮਿਦਿਦਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕ ਲੇਖੁ ਖਿਨਿ ਦਾਜਿ ਨਗੁਰਕੀਦਾਤਿ ਨਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ਐਜੀਸਰਣਿ
 ਪਰੇ ਪੁਰਬਖਸਿਮਿਲਾਏ ਬਿਲ ਮਨ ਮਧੁ ਆਗਈ ॥ ਮਾਨਦ ਮੂਲੁ ਨ ਖੁਸਿਰਿਨਾ ਬਾਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਮਿ
 ਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਐਜੀਸਦਾਦਇਆਲੁ ਦਇਆਕਰਿਰਦਿਆਗੁਰਮਤਿ ਕੁਮਨਿ ਦੁਕਾਈ ॥ ਪਾਰਸੁਭੋਏ ਕੰਚ
 ਨੁਖਤੋਏਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਦੁ ਡਿਐਈ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਭਾਈ
 ॥ ਭੁਨਹੁ ਮਿਜਨੁ ਮੁਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤੂੰਦਰੁ ਪੁਰਖੁ ਆਗਮਤੋਰੇ ਵਹੁ ਮਪੰਖੀ
 ਤੁਸੁ ਮੁਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ੮ ॥

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮਾਮਰਾਧਿਤੀ ਸਦੁਪਿਆਸ ਪਰਮਹਿਤੀ ॥ ਬਿਲਲਾਪ
 ਬਿਲੁਲ ਬਿਨੀਤੀ ਆਸੁ ਖਰਾਇ ਚਿਤਹਿਤੀ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨਨਾ ਮੁਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਤਾਰਣੁ
 ਕਮਨ ਮਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਏਮਨਿ ਸਰਤ ਸੁਭਚਿੰਦੁ ਗੁਰਸਬਦਿ ਹਰਿਮਣੀ ॥ ਮਰਿਤਤੁ ਗਿਆ
 ਨੀਕ ਲਿਆਣ ਨਿਪਾਨੀ ਹਰਿਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੀ ॥ ੩ ॥ ਚਲ ਚਿਤਦਿਤ ਕੁਮਾਰੁ ਮੰਜਗੁ ਮੇਹੁ ਮਗਨਹਿਤੀ ॥
 ਬਿਰੁਨਾਮ ਭਗਤਿ ਦਿਵੰ ਮਤੀ ਗੁਰਦੁ ਕਿਸਬ ਦਰਤੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਪਿ
 ਖਪੀ ॥ ਆਸੁ ਬਹੁ ਹਰਿਨਿ ਹਕੈਵਲੀ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮਤਪੀ ॥ ੫ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੇਹੁ ਹੋਤ ਬਿਆਪਿਤੀ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ
 ਜਨ ਸਮਰਣੀ ॥ ਭੁਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਬਰਹਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਿਦਰਮਣੀ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮੁਨ
 ਮਨੀਸਹ ਜਿਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸੋਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਿਜੁ ਸਾਦੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾਇ ਭਗਤਿ
 ਤਰੁ ਭਵ ਜਲੁ ਮਨਾਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰਤ ਉਸਰਣੀ
 ॥ ੮ ॥ ਲਬਲੇ ਭਲੁ ਹਰਿਨਿ ਦਰਣੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰੀ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿਤੁ ਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ॥

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮਾਮਰਾਧਿਤੀ ਸਦੁਪਿਆਸ ਪਰਮਹਿਤੀ ॥ ਬਿਲਲਾਪ
 ਬਿਲੁਲ ਬਿਨੀਤੀ ਆਸੁ ਖਰਾਇ ਚਿਤਹਿਤੀ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨਨਾ ਮੁਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਤਾਰਣੁ
 ਕਮਨ ਮਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਏਮਨਿ ਸਰਤ ਸੁਭਚਿੰਦੁ ਗੁਰਸਬਦਿ ਹਰਿਮਣੀ ॥ ਮਰਿਤਤੁ ਗਿਆ
 ਨੀਕ ਲਿਆਣ ਨਿਪਾਨੀ ਹਰਿਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੀ ॥ ੩ ॥ ਚਲ ਚਿਤਦਿਤ ਕੁਮਾਰੁ ਮੰਜਗੁ ਮੇਹੁ ਮਗਨਹਿਤੀ ॥
 ਬਿਰੁਨਾਮ ਭਗਤਿ ਦਿਵੰ ਮਤੀ ਗੁਰਦੁ ਕਿਸਬ ਦਰਤੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਪਿ
 ਖਪੀ ॥ ਆਸੁ ਬਹੁ ਹਰਿਨਿ ਹਕੈਵਲੀ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮਤਪੀ ॥ ੫ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੇਹੁ ਹੋਤ ਬਿਆਪਿਤੀ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ
 ਜਨ ਸਮਰਣੀ ॥ ਭੁਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਬਰਹਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਿਦਰਮਣੀ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮੁਨ
 ਮਨੀਸਹ ਜਿਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸੋਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਿਜੁ ਸਾਦੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾਇ ਭਗਤਿ
 ਤਰੁ ਭਵ ਜਲੁ ਮਨਾਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰਤ ਉਸਰਣੀ
 ॥ ੮ ॥ ਲਬਲੇ ਭਲੁ ਹਰਿਨਿ ਦਰਣੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਿਮਰੀ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿਤੁ ਹੀ ਨਿਰੰਜਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ॥

੪੬
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਮੰਬਵੈਮਲੀ
ਨੀਰੁਨਹੋਇ॥ਜੇਰਤੇਸਹਆਪਣੈਤਿਨਭਾਵੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਹਉਦਾਰੀਵੈਵਖੰਨੀਐਵੈਵਖੰਨੀ
ਉਸਾਹਿਬਕੇਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਸਭਲਿਓਰੁਖਵਾਸੀਮਿਤੁਜੀਕਾਨਉ॥ਜਿਨਪੀਭਾਤੁ
ਤੇਰਿਪਤਿਭਏਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੨॥ਮੈਕੀਨਦਰਿਨਅਵਹੀਵਸਹਿਹਭੀਅੰਨਾਲਿਓ
ਤਿਖਾਤਿਹਇਆਕਿਉਲਹੈਜਾਸਰਭੀਤਰਿਪਾਲਿ॥੩॥ਨਾਨਕਤੇਰਾਬਾਣੀਆਤੁਸਹਿਬੁਮੈਰਾ
ਸਿਆਮਨਤੇਧੋਖਾਤਲਹੈਜਾਸਿਭਤਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧॥ਗੁਣਵੰਤੀਸੁ
ਹੁਗਦਿਆਨਿਰਗੁਣਕੂਕੇਕਾਇਜੇਗੁਣਵੰਤੀਥੀਰਹੈਤਾਰੀਸਹੁਗਵਣਜਾਇ॥੧॥ਮੇਰਕੰਤੁਰੀ
ਸਾਲੂਕੀਧਨਅਵਰਾਰਵੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣੀਕਾਸਣਜੇਥੀਐਜੇਮਨੁਧਾਗਹੋਇ॥ਮਾਣ
ਕੁਮੁਲਿਨਪਾਣੀਐਲੀਜੇਚਿਤਿਪਰੇਇ॥੨॥ਰਾਹੁਦਸਾਣੀਨਜੁਲਾਅਖੰਅੰਬਵੀਅਸੁਖਤੇ
ਸਹਨਾਲਿਅਕੁਅਣਕਿਉਥੀਵੈਪਰਦਾਸੁ॥੩॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੁਜਾਗਰੀਕੋਇਪਰੈਸ
ਹਲਗੀਜੇਰਹੈਰੀਸਹੁਗਵੈਸੋਇ॥

ਮੇਰੀਗੁਣਸੁਣਲਾਇਅਭੈਏਸਾਵਣੁਆਇਆ॥ਤੇਰੇਮੁਖਕਟਹੇਜੇਦਰੁਤਿਨਿ
ਲੋਭੀਲੋਭੁਭੁਕਾਇਆ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਦਿਟਹੁਖੰਨੀਐਵੈਵਖੰਨੀਤੇਰੇਨਾਮਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋ॥ਜਾਤੁ
ਤੇਮੇਸਾਵਕੀਆਰੈਤੁਪੁਬਿਨੁਕੇਹਮੇਰਾਮਾਣੋ॥ਚੂਨਾਭੈਨੁਪਲਪਸਿਉਮੁਖੇਸਣੁਬਾਧੀਸਣੁਸਾ
ਹਾਏਤੇਵੈਸਕਰੇਦੀਏਮੁਖੇਸਹੁਗਵੈਅੰਦਰਹਾ॥ਨਾਮਨੀਆਰੁਨਚੂਨੀਆਸਾਸੇਵਗੁਣੀਅਹੁ
ਜੇਸਹਕੰਠਿਨਲਗੀਆਚਲਨੁਸਿਥਾਹਰੀਆਹਾਸਾਸਹਿਸਹੀਆਸਹੁਗਵਣਿਗਈਨਾਹਉ
ਦਾਪੀਕੈਦਰਿਜਵਾਅੰਮਲੀਹਉਖਰੀਸੁਚਜੀਤੈਸਹਏਕਿਨਭਾਵਾਮਾਠਿਹੀਦਾਈਪਟੀਆ
ਭਰੀਐਮਾਗਸਿਧੁਰੇਅਗੈਗਈਨਮੰਨੀਆਮਰਉਦਿਸੁਰਿਦਿਸੁਰੇਮੈਰੋਵੰਦੀਸਭੁਜਗੁਰੁਨ
ਰੁਨਵੈਵਣਹੁਪੰਕੇਰੁ॥ਇਕੁਨਰੁਨਮੇਰੇਤਨਕਾਬਿਰਹਾਜਿਨਿਹਉਪਿਰਹੁਦਿਛੋਰੀ॥ਸੁਪਨੈਅਹਿ
ਅਭੀਗਇਆਮੈਜਲੁਭਰੇਅਰੋਇ॥ਅਹਿਨਸਕਾਤੁਸੁਕਨਿਪਿਅਰੋਭੇਜਿਨਸਕਾਕੋਇ॥
ਅਉਸਭਾਗੀਨੀਦਵੀਏਮਤੁਸਹੁਦੇਖਾਸੋਇ॥ਤੇਸਾਹਿਬਕੀਬਾਤਜਿਅਖੇਕਹੁਨਨਕਕਿਆ

ਦੀਜੈ ਸੀਸੁ ਦੇ ਕਰਿ ਬੈਸੁ ਨਦੀ ਜੈ ਫਿ ਨਦਿ ਸਿਰਸੇ ਦੇ ਕਰਿ ਜੈ ਗਿਉ ਨਮਰੀ ਜੈ ਜੀਅ ਨਦੀ ਜੈ ਜਾਸੁ ਹੁਕਮ
ਇਅਦਿ ਤਾਨਾ ॥੧॥੩॥

ਕਾਇਆ

ਕੂਕਿ ਦਿਗਾ ਕੀ ਕਰੇ ਨਾਈ ਐਯਾ ਨਤ ਸੋ ਪਰਦਾ ਨੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ਐਯਾ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚ ਤਮਿਸ
ਚਾਪਈ ਐਯਾ ਲਿਖੇ ਬਾਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈ ਐਯਾ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਬਹੀ ਐਯਾ ਕਹੀ ਐਯਾ ਸੁਰਤਿ
ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈ ਐਯਾ ਕਾਇਆ ਕੂਕਿ ਦਿਗਾ ਕੀ ਕਰੇ ਨਾਈ ਐਯਾ ॥੧॥ ਤਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹ ਨੁ ਜਤੁ ਤੈ ਕਹਾਇ
ਆਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਭੋਰਾ ਚਾਹਿਆ ਸੁਖੰਮ
ਹਿਆਇ ਦਸਿ ਜੰਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿਨਿਆ ਪੁਛਿ ਪਾਇਆ ਤਮੈ ਕ
ਹਿਆ ਕਹ ਨੁ ਜਤੁ ਤੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ ਫਗੀ ਬਸ ਮੁਕਦਾ ਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨਾ ਅਖਿ ਸੁਗ
ਰਾਪਵਣਾ ਨਹ ਪਾਇ ਸੁਗਰਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਅਪਿਆ ਪੁਦਵਾਵਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀ
ਕੀਜਾਇ ਕਿਆ ਰੁਆਵਣਾ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਅਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ਫਗੀ ਬਸ ਮੁਕਦਾ
ਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁਆਪਿਆ ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਉਨ ਕੋਇ ਨ ਮੀਠਾ ਸਭੁ ਮ
ਗੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਬਸ ਮਭੁ ਦੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਪੁਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮੁ ਤੁਲਿਨ ਸਮਸਰੇ ॥
ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਪੁਰਿ ਕਟੇ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਅਨੁਆਪਿਆ ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥
੨੩੦ ॥ ਕਰਹੁ ਦਇਅ ਤੇਗਨਾ ਮੁਖਾ ਠਾ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਐਅਪਿਆ ਪੇਸ
ਰਬ ਸਮਾਣਾ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਅਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਪੈਲਾਈ ਆਇ ਕਤੁ ਸੁਹੀ ਕੀ ਏ ਗਜੇ ਇਕ ਨਾਰਿ
ਖਿਰਦਾਈ ਆਲੋਭੁ ਮੇਹੁ ਤੁਸੁਹੀ ਆਮੀਠਾ ਏ ਤੁਰਗਿ ਮੂਲਾਣਾ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀਤਾ
ਮਿਨਾ ਮੁਖਾ ਠਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਗੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥
ਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਖੁ ਫੁਲੁ ਜਾਣਾ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਖੁ ਫੁਲੁ ਜਾਣਾ ਫਿ ਜੇ ਤੋਨੁ ਨਿਭਾਵੇ ਨਾਮੁ ਏ ਮੇਰੇ ਚੇ
ਤੇ ਨਾਹੀ ਅਹਿ ਲਾਜ ਨਾਮੁ ਗਵਾਵੇ ਹੋਇ ਕਿਮੁ ਕ੍ਰਿਮੁ ਗਧਨ ਚੇਤਿ ਮੂਲੇ ਜੈ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ਨ
ਮੁਤੇਗ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਤੇਗਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਗੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਕ ਸੇਵ
ਹਿ ਭਉਕ ਚਿਲਾਗਾ ਸਉਪ ਗਈਆ ਸਉਪਾਣੀ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਜੇ
ਇਰ ਤੇਨਿ ਤਚ ਫੁਹਿ ਸਦਾਇਆ ਏ ਕੁਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਨੇਹੇਇ ਸੰਜੁ ਮੁਜਾ ਮਿਨ ਏ ਕੁਪਛਾਣੀ ਫਕਤੁ ਸੁ
ਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਗੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ਗੁਰੁ ਤੇਗ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ਗਰਜੇ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੫੦

१ ਤਤੇਰਾਸਦਾਨਿਹਚਲੁਏਹੁਕਬੁਨਜਾਫਏ॥ ਚਕਰਤਤੇਰਾਸੇਇਹੋਏਜੋਇਸਹਚਿਸਮਾਫਏ॥ ਦੁਸਮ
 २ ਨੁਤਦੁਖਨਲਗੈਮੁਲੇਪਾਪੁਨੇਕੁਨਾਫਏ॥ ਹਉਬਲਿਹਾਗੀਸਦਾਹੋਫਏਕਤੇਰੇਨਾਫਏ॥ ੪॥ ਯੁਗਹਿਜੁ
 ३ ਗੀਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥ ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸੁਆਮੀਤੇਰੈਵਾਅਰੇ॥ ਜਪਹਿਤਸਾਚਾਏਕੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਸਾਚਾਮੁਰਾਰੇ
 ४ ਤਾਮਿਜਾਪਹਿਜਾਮਿਮੰਨਿਵਸਾਫਏ॥ ਭਰਮੇਭੁਲਾਫਤੁਸੁਹਿਕੀਅਜਾਮਿਏਹੁਕਫਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ५ ਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੇਹੁਜਮਹੁਏਬਾਰੇ॥ ਜੁਗਹਜੁਗੀਤਰਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥ ੫॥ ਫਰੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਮਲਖਾਮ
 ६ ਪਾਗਾਕਿਉਕਰਿਕਰਉਬੇਨਤੀਹਉਅਖਿਨਜਾਣਾ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਤਾਸਦੁਪਛਾਣਾ॥ ਸਾਚੇਪਛਾਣ
 ७ ਤਾਮਿਤੇਰਾਜਮਿਆਪਿਬੁਝਾਫਏ॥ ਦੁਖਭੁਖਸੰਸਾਰਿਕੀਏਸਹਸਾਏਹੁਕਫਏ॥ ਬਿਨਵੀਤਿਨਾਨਕਜਾ
 ੮ ਇਸਹਸਾਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ ਫਰਾਸਾਹਿਬੁਰੈਅਪਿਅਲਖਾਮਪਾਗਾ॥ ੬॥ ਤੇਰੇਬੰਕੇਲੋਇਣਦੀਤਰੀਸ
 ੯ ਲਾਸੋਹਣੇਨਕਜਿਨਲੀਮਨ੍ਹੇਵਾਲਾ॥ ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੁਇਨੇਕੀਛਾਲਾ॥ ਸੇਵੰਨਛਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਮ
 ੧੦ ਲਾਜਪਤੁਤਸੀਸਹੇਲੀਹੋ॥ ਜਮਦੁਆਰਿਨੋਹੁਖੜੀਆਸਿਖਸੁਣਹੁਮਹੇਲੀਹੋ॥ ਹੰਸਹੰਸਾਬਗਥ
 ੧੧ ਗਲਹੋਜਮਕੀਜਾਲਾ॥ ਬੰਕੇਲੋਇਣਦੀਤਰੀਸਾਲਾ॥ ੭॥ ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾਵੀਬਾਣੀ॥ ਕੁ
 ੧੨ ਹਕਨਿਕੋਕਿਲਾਤਰਲਜੁਆਣੀ॥ ਤਰਲਜੁਆਣੀਅਪਿਭਾਣੀਇਛਮਨਕੀਪੂਰੀਏ॥ ਸਾਰੰਗਜਿਉ
 ੧੩ ਪਗੁਧਰੇਠਿਮਿਠਿਮਿਆਪਿਆਪੁਸੰਧੁਰਏ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੀਠਿਰੈਮਤੀਉਦਕੁਗੀਗਾਵਾਣੀ॥ ਬਿਨਵੀ
 ੧੪ ਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਹਰਿਕਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾਵੀਬਾਣੀ॥ ੮॥ ੨॥

੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੫੨
 ੫੩
 ੫੪
 ੫੫
 ੫੬
 ੫੭
 ੫੮
 ੫੯
 ੬੦
 ੬੧
 ੬੨
 ੬੩
 ੬੪
 ੬੫
 ੬੬
 ੬੭
 ੬੮
 ੬੯
 ੭੦
 ੭੧
 ੭੨
 ੭੩
 ੭੪
 ੭੫
 ੭੬
 ੭੭
 ੭੮
 ੭੯
 ੮੦
 ੮੧
 ੮੨
 ੮੩
 ੮੪
 ੮੫
 ੮੬
 ੮੭
 ੮੮
 ੮੯
 ੯੦
 ੯੧
 ੯੨
 ੯੩
 ੯੪
 ੯੫
 ੯੬
 ੯੭
 ੯੮
 ੯੯
 ੧੦੦

ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਪੰ
 ਪੈਲਾਇਆਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭੁਗੀਜਾਨੀਅਨਾਪਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆਮਾਇਆਰੁ
 ਨੇਵੀਰਸਥਾਏ॥ ਕਾਇਅੰਸਥੀਆਦਿਛੋੜਾਜਾਇਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਸਾਏ॥ ਜੇਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਮੀ
 ਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਪੰਪੈਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਸ
 ਹਿਭੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਣੀਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ ਏਥੈਪੰਧਕੂੜਾਚਰਿਦਿਹਅਗੈਸਰਪਰਜਣ
 ਆਗੈਸਰਪਰਜਣਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਹੇਗਾਰਬੁਕੀਜੈ॥ ਜਿਤੁਸੇਦਿਐਦਰਗਹਸੁਖਪਾਈਐ
 ਨਮੁਤਿਸੇਕਲੀਜੈ॥ ਅਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੁਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਆਦਿਹਣਾ॥ ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਹੁ
 ਮੇਰੇਭਾਣੀਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ ੨॥ ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੰਮਥਸੇਥੀਐਹੀਲਵਾਇਹੁਸੰਸਾਰੇ॥
 ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਦਿਹਹਿਅਸਚੜ੍ਹਾਸਿਰਜਣਹੋਗਾਸਚਾਸਿਰਜਣਹੋਗੈਅਲਖਾਮ

ਜਾਨੀਘਰੇਲਾਇਆ

ਭਾਗਤ ਕਾਨੀਤੁਪਾਇਆ ਅਸੁਇਸਭੰਤਿ ਨਕਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈਇ ਕਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ
 ਭਾਗੇਦੁ ਹਿਉ ਸੋਗੇਆ ਪੇਰੁ ਕਸਿਸਦਾਰ ਠਹਰੇ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਏ ਸੰ ਮਥਸੇ ਥੀਐ ਜੀਲੁ ਰੁਇਉ ਸੰ
 ਬੋਗੇ ਭਾਨਨ ਕੁੰਨ ਬਾਬਾ ਜਾਣਿਐ ਜੋਰੇ ਫੈਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ਫਲੇ ਦੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬੇ ਈਐ ਰੇ
 ਵਟੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੇ ਦੇ ਟੁਸਗਲ ਬਿਕਾਰੇ ਫਲ ਸੰ ਸਾਰੇ ਆਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੇ ਫੈਲਾ ਚੀ ਗਾਮੀ
 ਦਾਕਿ ਛੁਪੁ ਫੈਨਾ ਹੀ ਇਉ ਤਨੁ ਏਵੈ ਥੇ ਫੈਲਾਐ ਥੈ ਆਇਆ ਸੁਕੇ ਜਾ ਸੀ ਕੁਛਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰ ਕਾਰੇ
 ਨਕੁੰਨ ਬਾਬਾ ਜਾਣਿਐ ਜੋਰੇ ਫੈਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸ
 ਹੋਲੀ ਹੋ ਸਚਨਾ ਮੁਲ ਏਹਾ ਰੇ ਦਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਅਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰ ਮਾਲੇ ਹਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰ
 ਮਾਲਿਹ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਭਿ ਉਥੈ ਜਾਣਾ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਅਤਿ ਨਹੀ ਲੀਐ ਆਹਿ ਆਹਿ ਸੰ
 ਕਾਰਣਾ ਜੋਤਿ ਨ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿਹੁ ਕਹੁ ਕਰੇ ਹਾ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸ
 ਹੋਲੀ ਹੋ ਸਚਨਾ ਮੁਲ ਏਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੋ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ਨਾ ਸੇ
 ਦਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰ ਮਥਾ ਅਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ਪਾਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਅ
 ਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਭੋਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤੀ ਪਤਿ ਲੇਖੇ ਪਾਈ ॥ ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵ
 ਹੁਖ ਸੰ ਮੇਰਾ ਵਹੁੰ ਗਸਿਉ ਰਲੀ ਅਮਾਣੈ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੋ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥
 ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੁਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਸੁਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀ ਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾ
 ਵਹਿ ਸਚੀ ਮਾਣੈ ॥ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿ ਏਕੁ ਪਿਆਰੁ
 ਹਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਗੈ ॥ ਉਚ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੈ ॥
 ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੁਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਬਾਬੇ ਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈਇ
 ਹੁਸੀ ਸੋਗੇ ਕੀਤਾ ਫੈਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਪਾਰਣ ਪਾਰੇ ਜਿਨਿ
 ਕੀਅਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਫੈਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਾਛਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਤਿ ਜਾਣੈ ਤਾ
 ਕਾਰੁ ਪਾਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਬਾਬੇ ਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈਇ ਹੁਸੀ ਸੋਗੇ ॥
 ਸਦੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚਨਾ ਪਰਵਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀਣੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਅ
 ਸਚਨਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾਧੁ ਇਉ ਜੋ ਨਿਦਿਛੋ ਨਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਯੋਗ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿ
 ਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਫੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਚਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਨੁ ਸਚਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਭੁਭੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣ ਹੋਗੇ ॥ ਨਹੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜੀਐ ਬਿਖੁ ਆਇਆ ਮੇਰੁ ਪਿਆ
 ਗੇ ਭਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਅਵੇਹਿ ਜੀਅ ਆਧਾਰੇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਾ

੨ ੫੧
 ੨
 ੧
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੫੫ ੫੧

१००
 १०१
 १०२
 १०३
 १०४
 १०५
 १०६
 १०७
 १०८
 १०९
 ११०
 १११
 ११२
 ११३
 ११४
 ११५
 ११६
 ११७
 ११८
 ११९
 १२०
 १२१
 १२२
 १२३
 १२४
 १२५
 १२६
 १२७
 १२८
 १२९
 १३०
 १३१
 १३२
 १३३
 १३४
 १३५
 १३६
 १३७
 १३८
 १३९
 १४०
 १४१
 १४२
 १४३
 १४४
 १४५
 १४६
 १४७
 १४८
 १४९
 १५०
 १५१
 १५२
 १५३
 १५४
 १५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००

१०३॥ अदगदकदसिगजिअडुधिरुकरदैरुग। जमदुमरठाअदिगदिअममि
 २०३॥ बुजिउिबिकोरो। बुनरुहैकमुदिसारिआबुनरुहैकिअडिसुचरो। गुटढेडिबिबुलडि।
 ३०३॥ अदगदकदकनरो। ३॥ सदरेअऐतिनजनि। अगुकिमिसचेकरतरो। नगीपुठकद
 ४०३॥ कुनिआदिबुडिआमेसठजरो। बुपुनजठैसेठटी। औपुकिमिबपी। सिरकोरो। बालक
 ५०३॥ बिरुपिनजठ। निउडुतिरेउपिअरो। ४॥ नउदरठकेपुकिमिसचै। उमगादिआ। गैठारो।
 ६०३॥ सापनछटी। मुठि। सुठि। दिपटी। आ। मि। रतक। न। अ। न। नरे। ब। रो। सु। र। ति। मु। टी। म। रु। म। टी।
 ७०३॥ ऐम। ज। ल। रु। नि। द। र। ब। रो। र। द। रु। क। त। म। र। ए। ली। र। स। च। के। क। ठ। स। रो। ५॥ ज। लि। म। लि। ज। नि। न। द।
 ८०३॥ लि। आ। क। प। दि। प। टि। अ। ब। रो। द। जे। द। जे। स। च। ब। टी। आ। प। च। मु। टे। म। नु। म। रो। ज। न। दि। व।
 ९०३॥ न। रे। मे। र। म। र। टु। र। टि। आ। पि। गु। ज। दि। द। स। स। रो। र। उ। मु। ठ। रू। पी। प। प। द। टी। आ। पि। रि। टु। र। गी।
 १०३॥ दि। प। ठ। क। रो। य। रि। य। रि। क। त। म। र। ए। ली। आ। रू। रे। र। रि। पि। अ। रो। मै। पि। रु। स। च। स। ल। उ। ट। उ।
 ११३॥ र। सि। अ। रू। नि। न। मि। रु। त। रो। ७॥ ग। र। मि। लि। अ। दे। सु। प। ल। टि। आ। सा। प। न। स। च। सी। ग। रो। आ। द। रु।
 १२३॥ ल। उ। स। र। ए। ली। र। सि। म। र। उ। सि। र। ज। न। उ। रो। ब। टी। अ। र। न। मि। से। र। ग। टी। स। च। स। द। र। ट। उ। रो। ग। द।
 १३३॥ उ। गी। त। न। बि। र। उ। न। न। क। ब। ह। म। बी। च। रो। ८॥ ३॥ जितिजगुसिगजि
 १४३॥ न। म। दि। अ। से। स। रि। ब। क। द। र। ति। ज। टे। द। स। स। च। द। र। रि। न। रू। ली। अ। य। टि। य। टि। स। ब। दि। प। टु। टे। द। स।
 १५३॥ उ। स। ब। द। प। छ। ट। उ। द। रि। न। ज। ट। उ। जि। नि। टि। र। च। न। र। ची। न। मु। पि। अ। ऐ। त। मु। पु। प। ऐ। बि। न। न। दै। पि।
 १६३॥ क। च। नि। जि। ति। ब। पी। बि। पि। ज। टै। से। टी। कि। अ। के। क। रै। द। ध। टे। जि। ति। ज। ग। ब। पि। द। त। टि। अ। ज। लु। से। स।
 १७३॥ रि। ब। प। र। द। टे। १॥ ब। ब। आ। दि। अ। रै। उ। ठि। च। ल। ट। अ। प। पी। रै। सी। स। रै। द। सि। रि। सि। रि। स। च। दै। लि। पि। अ।
 १८३॥ उ। पु। मु। पु। र। बि। दी। च। रो। द। द। उ। पु। मु। दी। अ। जे। र। की। अ। से। ति। ब। रै। जी। अ। न। लो। जे। रे। क। र। म। क। र। ऐ। क। र।
 १९३॥ उ। ज। कि। र। न। र। लो। आ। पि। रि। ल। मु। पी। प। पी। क। रि। उ। क। मु। छ। र। द। ट। उ। रो। अ। ज। क। लि। क। र। दि। अ। क। लु।
 २०३॥ दि। अ। प। दै। जे। र। टि। दि। को। रो। २॥ ज। म। म। र। ग। पी। न। न। उ। रू। टी। उ। रू। नि। अ। प। ग। ब। रो। द। न। ज। लु। ले। टु। र।
 २१३॥ टी। अ। न। उ। ज। न। प। र। क। र। द। र। उ। ज। न। र। उ। न। टी। च। प। टि। न। क। प। रू। सी। ग। रो। ग। लि। सी। ग। लु। सि। रि। म। रै। उ।
 २२३॥ न। टी। सै। य। र। ब। रो। दि। ब। के। र। रै। जी। म। ति। न। जी। प। छ। उ। टे। सि। रि। उ। रो। बि। न। स। चै। के। बेली। न। जी। स। च। ऐ। उ।
 २३३॥ बी। च। रो। ३॥ ब। ब। रै। द। रि। र। द। रि। मु। ज। टी। अ। रि। मि। लि। रै। दै। ग। ट। स। रै। द। रै। दै। म। दि। अ। मु। ठ। रू। पी।
 २४३॥ न। रै। द। ट। उ। र। द। प। प। रै। दै। म। लु। न। प। दै। सु। प। न। त। रू। सी। स। रो। जि। उ। ब। जी। क। र। न। रै। लु। लु। मु। ठि। मु। ठि। अ।
 २५३॥ क। रो। अ। पे। म। क। रि। प। द। ट। उ। र। अ। पे। क। र। म। क। म। टो। न। मि। र। ते। रू। रि। उ। रै। र। के। न। न। क। स। ज। सि। मु। र। टो। ४॥ ४॥

ਬਾਬਾ ਅਇਆਰੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾਇ ਹੁਜਗੁ ਸੁਪਸਾਰੇ ਵਾਸਚਾ ਘਰਿ ਸਭੈ
 ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ॥ ਬਰਾਸਚਿ ਅਰੇ ਵਾਗੁ ਵਿਲਖਿ ਜੀ ਬਾਇਨ ਪਸੀਅ ਗੈਲੈ ਰੈ ਨਠਾ ਅੰਤਰਿ ਅਉ
 ਨਬੈ ਸੁਕਹੀਐ ਜਿਉਂ ਦੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ਜੀ ਮਣੁ ਮਰਣੁ ਦਰੁ ਦਿਛੋ ਵਾ ਬਿਨ ਸੈਜ ਹੁਸਬਾਏ ਲੁਖਿਯੀ
 ਪੈਸਾਇਆ ਜਗਤੁ ਲਾਇ ਅਕਾਲੁ ਖੜਕੁ ਅਏ ॥ ਬਾਬਾ ਅਦੁਰਾਣੀ ਹੋਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ
 ਮਿਲਿ ਦੇਹਿ ਅਸੀਸ ਹੋ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚੁ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪੀਤ ਮਕੀਅੰ ਦੇਹ ਅਸੀਸ ਹੋ ॥ ਅਸੀਸ ਦੇਵ
 ਹੋਗਤਿ ਕਰੇ ਦੇਹਿ ਮਿਲਿ ਅਕਾ ਕਿ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵੁ ਬੇਹੁ ਬਾਵੁ ਹੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੋਲੋ ॥ ਜਸ
 ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਚੈ ਦੇਸੇ ॥ ਸਾਜਣ ਸੈਣਿ ਮਿਲਹ ਸੀਜੇ ਗੀਗੁਰਸਿ
 ਲਿਖੇ ਲੇਖਾ ਸੇ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਅਇਆ ਜਗਮਾਰਿ ਦੁਖੁ ਖੁਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅਨੁ ਸਾ
 ਹਨਾਟ ਲੈ ਜੇਹੁ ਪੁਰਖਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਹਿਸਚੈ ਲਿਖਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਿਖਿਅ ਅੰਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ
 ਲਾਗਾ ਕਾਮਣਿਅ ਗੀਕਾਮਣਾ ਪਾਏ ਬਹੁਰੀ ਗਲਿਤ ਗਾਹਿਛੀ ਮਤਿ ਭੁਇਆ ਮਹੁਰੇ ਛਾਹੁ ਸਾ
 ਥੀਖਾਇਆ ॥ ਨਮਰਜਾ ਦੁਆਇਆ ਕਲਿਭੀਤ ਰਿਨਿ ਗਬੀਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬਾਬਾ ਰੇਦਹੁ ਜੇ
 ਕਿਸੈ ਰੇਦਣਾ ਜਾਨੀਅਨੁ ਬੀਧਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅਨੁ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਹੰਕਾਰੁ ਆਇ
 ਮਾਰੀ ॥ ਹੰਕਾਰੁ ਆਇਆ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਇਆ ॥ ਰੁਨੇ ਰੇਦਣਾ ਹੋ ॥ ਪੁਤਰਾਈ ਭਾਤੀ ਜੇ ਰੇਦਹਿ ਪੀਤਮ
 ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਭੈਰੋ ਦੇਹੁ ਨ ਸਾਰਸਮ ਲੇਕੋ ਮੇਰੇ ਨਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ ਨਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਧ
 ਠਹੇਰੇ ਦਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥

੧ ੫੨
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੫੨

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਅਇਆ ਦੇਛੋ ਨਾ ਸਭਨਾ ਹਾਪੁਛ
 ਹੁਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਮਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਹਾ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਹਿਬੁ ਦੀਸੈ ਰੇਦੁ ਨੀਵੇਦ ਨਤਿ ਨਾਹ ॥ ੧
 ਮਭੀਸਾਲਾ ਹਿਰੁਸਚਾ ਸੋਇਆ ॥ ਜਾਕੀ ਨਵਕਿਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ਦਰੁ ਕਰਿਸਾ ਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ
 ਹੋਸੀਸੋਇਆ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸਦਾ ॥ ਤਿਨ ਹੋਇਆ ॥ ਛੇਤਿ ਸੁਭਾਏ ਸੋਥੀਐ ॥ ਨਕਿਉ ਰੁਨੇ ਹੋਇ
 ਮਰਾ ॥ ਪਰਤੀਉ ਪਰਿਕੋਟ ਗੁਰੂ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇਆ ॥ ਜੇ ਅਬ ਮਨਿ ਨਾਮਾਦੁ ਨਿਤਿ ਨਨਕਿਨ ਬਾਪਾਇ
 ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੁਲੀਆ ਕਾਰੇ ॥ ਮਿਠਾਖਾਹਿ ॥ ਨਨਕ ਅਉਗਣ ਜੇ ਤੇਰੇ ਗਲੀ ਜੀਜੀਗਾ ਜੇਹੁ ਫੁਰੇ

1 ਨਿਰਕਟੀਅਨਿਸੇਭਾਈਸੇਫੀਗਾਅਗੈਗਏਨਮਨੀਅਨਿਸਾਰਿਕਢੁਦੇਪੀਗਾ
 2 ਮਨੁਹਾਣੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀਸਰਸੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁਨਾਮੁਬੀਜੁਸੀਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰਖੁਗਈ
 3 ਬੀਦੇਸੁਪਾਭਾਉਕਰਮਕਹਿਜੰਮਸੀਸੋਖਮਰਿਭਾਗਠਦੇਖੁ॥੧॥ਬਾਬਮਾਇਆਸਾਬਿਨਰੋਇਪੁਇਨਿਮ
 4 ਇਅਜਗੁਮੋਹਿਅਦਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉਹਾਣੁਹਟੁਕਰਿਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਦੇਖੁਗੇ
 5 ਸੁਰਤਿਸੋਚਕਰਿਭੰਡਸਲਾਤਿਸੁਦਿਚਿਤਿਸੋਨੋਰਸਾ॥੨॥ਜਾਗਿਆਸਿਉਦਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਮੇ
 6 ਨਿਹਸੁ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਸਤਸਉਦਾਗੀਸਤੁਘੋਰੈਚਲੁਪਾਰਚੁਬੰਨੁਚੰਗਿਆਈਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਜਾਣ
 7 ਨਿਕਲੁਗਾਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦੇਸਿਜਾਹਿਤਾਉਖਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੩॥ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕ
 8 ਰਿਕੰਮੁ॥ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਟੁਟੀਤਕੋਆਖੈਧੰਨਾਨਾਨਕਦੇਖੇਨਦਰਿਕਰਿਚੈਚਦਗਣਦੰਨੁ॥
 9 ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਨੀਕਾਸਸੁਰੇਚਤੁਰੁਜਦਾਈਪਾਬਾਲੁਕੰਨਿਆ
 10 ਕੋਬਪੁਪਿਆਰਾਭਾਈਕੋਅਤਿਭਾਈ॥੨॥ਕੁਮੁਭਇਆਬਾਹੁਘਰੁਛੋਰਿਆਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ
 11 ਪੋਨਾਮਦਾਨਇਸਨਾਨੁਨਮਨਮੁਖਿਤਿਤੁਤਨਿਧੁਤ੍ਰਿਧੁਮਾਈ॥੧॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਪਾਇ
 12 ਭੀਰਉਗੁਰਕੋਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਸਾਚੀਬੁਝੁਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਜਗਸਿਉਸ੍ਰਠਪੀਤਿਮਨਬੋਧਿਆ
 13 ਜਨਸਿਉਦਾਦੁਰਚਾਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਅਹਿਨਿਸਿਮਗੁਜੇਹੈਨਾਮੁਨਲੇਦੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਈ॥੧॥
 14 ਸਣਦੈਣਰਤਾਰਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਾਈ॥ਰਗਿਨਰਾਤਰਸਿਨਹੀਬੋਧਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿ
 15 ਗਦਾਈ॥੨॥ਸਪੁਸਰੁਮਹਿਸੁਚੁਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥ਮਨੁਤਰੁਮਨੁਅਪੁਨਾਭ
 16 ਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਰਾਘਰੁਦਰਦਿਸੈਭਈਜਸੰ
 17 ਸਰਬਪਾਠਉਰਨਪਾਏਅਪੁਨਾਕੀਆਕਮਾਈ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਅਖੀਦੇਖਾਕਹਣਾਕਥਨੁਨਸਾ
 18 ਈ॥ਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਦਸਾਈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਲੁਜਿ
 19 ਨਿਰਦੈਰਪੂਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁੰਟਿਣੁਰੁਮੁਨੁਗੋਸਚਿਨਸਿਦ੍ਰਿਈ॥
 20 ਮਨੁਪਰਤੀਪੁਨੁਪਾਣੀਆਸਣੁਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਬਗਾਸਗਲੁਭੁਟਕੀਮੂਰ
 21 ਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੋਰੈਟਕਸਲਾਮੇਰੇਸਹਿਬਾਤੇਰੋਚੇਜਦਿਰਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿ
 22 ਲੀਣਾਅਪਿਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਜੋਤਿਤੁਮਾਹੀਤੇਰਾਪੁਕਿਨੇ
 23 ਧਾਇਕੁਤੁਰੁਪਿਛਿਹਰਿਪਰਛੰਨਕੋਦਿਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾ॥੨॥ਅੰਨ੍ਹਜਜੇਰਜਉਤਰੁਜਸੇਤੋ
 24 ਜਤੇਰੇਕੀਤੇਜਤਾਏਕੁਪਰਭੁਮੈਤੇਰਾਦੇਖਿਆਭੂਸਭਨਾਮਾਹਿਰਦੀਤਾ॥੩॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈ
 25 ਏਕੁਨਜਾਣਿਆਮੈਪੁਰਖਾਕਿਛੁਦੀਜੈ॥ਪੁਣਦਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੇਰੇਸਹਿਬਾਭੁਬਦਾਪਾਬਰੁਲੀਜੈ॥

ਭੀਰੁ ਮਾਨੁ ਚਲੈ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮਪਾਖੰਡੁ ਤਿਰਮਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਭਿਰਮੁ ਰਸਿਗਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਮੈ ਆਣ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਆਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਸ
 ਨੁਖ ਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਤੂੰ ਪੁਰਾਹਮ ਉਰੇ ਦੇ ਛੇ ਤੂੰ ਗਉਰਾਹਮ ਹਉਰੇ ॥ ਤੁਲੀ ਮਨ
 ਰਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਜ ਪਿਮਨ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਚੇ ਸਬਦਿ ਰੇਦਿ
 ਠਨਿ ਸਾਚੇ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੇ ਸੁਚੇ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥ ੩ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀ ਸੈ ਕਿ ਸੁਸਾਲਾ
 ਈ ਰਿਸ ਹਿ ਸਗੀ ਕੁਨ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿ ਅਸੇਈ ॥
 ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅੰਗ ਮ ਅੰਗੋ ਚਰਨਾ ਤਿ ਸੁਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅ
 ਜੁਨੀ ਸੰਭਉ ਨ ਤਿ ਸੁਭਉ ਨ ਰੁਮਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਆਗਦਿ ਟਹੁ ਕਰ ਬਾਣਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਰੁ ਪਦਰੁ
 ਨ ਹੀ ਰੇਖਿ ਆਸਾ ਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਾ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਨਾਤਿ ਸੁਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਨਾਤਿ ਸੁਕਾਮੁ
 ਨਾਗੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰ ਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਥ
 ਧਮੁਲੁ ਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਨੁ ਲਿਖਾ
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੀਤਾ ਦਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਦਿ ਪਦਾਰਥੁ
 ਪਾਛਹਿ ਛੁਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥ ਸੁਚੇ ਭੀਰੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਧੈ ਦਿਰਲੇ ਸੁਚਾ ਚਾਗੀ ॥ ਤੈ ਤੈ ਕਉ ਪਰ
 ਮਤਿ ਤੁਮਿ ਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ
 ਮੈ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀ ਮੈ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ
 ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਮੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਾਇ ਪੁਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਸੀਤ
 ਜਨਾ ਮਿਲ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
 ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾਤ ਪੁਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਤਿਉ ਨ ਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁ ਗਿਜ ਮੁਖ ਰੋਅੰਤ ਰਿ
 ਦੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਪਾਈ ਐਸ ਤਿਉ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦਾਤੁ ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਕ
 ਪੁਨਾਨਕ ਸਿਭਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤੂੰ ਪੁਰ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੁਰਾਹਮ ਬਰੇ ਰੇਖਾ
 ਗੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਬਿਰਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਗਦਿ ਰਹਿ ਆਬਨ ਦਰੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਦਰਤੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਰਾ ਗੀ ਜੀਉ
 ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਮਿਰਤ ਪਾਇਆ ਲਾਅਕਾ ਸੁਦਿਖਾਇ ॥ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੇਬੁ ਹਮ
 ਅਜੇ ਨੀਰੋਗੀ ਰੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤ ਰਿਦੇਖਿ ਮੁਰਾ ਗੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੜੈ ਇਨਿ
 ਦੁਜੈ ਰੁਗਤਿ ਦਿਸਾ ਗੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਕਤ ਬਾਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁ

੧ ੫੩
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਹਾਗੀਜੀ

- ੧ ਰਬੀਖੰਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਨਿਰੋਥ ਪੁਤ੍ਰਿਨ ਗਰਭ ਮੰਦ੍ਰੀਜੀ ਉ। ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ
 ਸਾਨਿਵ ਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੰਜੀ ਉ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਨਿਯਿਕ ਗਣਿਤੁ ਮਜੀ
 ੨ ਅਏ ਸੋਅੰਸਿ ਤੁਹਰ ਪਾਹੀ ਜੀ ਉ॥ ਛੋਰੁ ਦੇ ਦੁਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾਇ ਦੁਠਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀ ਉ॥
 ੩ ਮਨ ਰੋਬਿਰੁ ਮਤੁ ਕਤਜਾਹੀ ਜੀ ਉ॥ ਬਾਰਿਦੁ ਚਤੁਰੁ ਪਾਦੁ ਪਿਧਿਅਰਿਅੰਸਿ ਪਟਿਅ
 ੪ ਧੀਜੀ ਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗੁਣ ਛੋਰਿ ਗੁਣ ਕਉ ਪਾਵੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਰਾਹੀ ਜੀ ਉ॥ ਸਰ
 ੫ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਰਨ ਜਾਣਹਿ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਕੀ ਚਰੁ ਬਾਹੀ ਜੀ ਉ॥ ੨॥ ਅਤਿ ਸੋਨੁ ਲੋਕੁ ਬੁਝੁ ਠੇਥਾ
 ੬ ਹਰਿਨਾਦੁ ਕਾਹੀ ਜੀ ਉ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਮੁਖ ਮੁਖ ਸਦੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਕਾਹੀ ਜੀ ਉ॥ ੩॥
 ੭ ਪਰਹਿ ਲੋਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗੁ ਸਦੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਠਲ ਪਾਹੀ ਜੀ ਉ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਗਾਖੁ
 ੮ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀ ਉ॥ ਅਪਰ
 ੯ ਘਰੁ ਮੁਸਤਰਾ ਬਿਨਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰਘਰੁ ਜੇਹ ਨਿਲਾਗਾ ਘਰੁ ਵਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇਹ ਸੁਚਾਖਹਿ ਜੇ
 ੧੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੁ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੋਸ ਮਸ਼ਕੁ ਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿ ਅਨਰਸ ਲੋਕੁ ਨੇ
 ੧੧ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਰਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਤਕ ਉਹਰਾ ਜਾਣੁ ਤਕ ਉਹਰਾਹਿ ਇਹ ਦੁਖੁ
 ੧੨ ਰਖਨ ਲੇ ਲਾਗਾ॥ ਅਪੇਦੁਖੁ ਬੁਝੇ ਗੁਰੁ ਗਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਅਨਰਾਗਾ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਰਿਅ
 ੧੩ ਵਰੁਕਿਅ ਕਾਹੀ ਐਨਿਨਿਪੀਅ ਸੋਤਿ ਪਤਾਗਾ॥ ਅਇਅ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਸੁਖੇਇਅ ਜ
 ੧੪ ਸਾਕਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨ ਕਾਜੀ ਉਪਦਨ ਮਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ॥ ਜੇਹੁ
 ੧੫ ਦੇਹਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨ ਤਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ
 ੧੬ ਖਾਈ ਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਜਮ ਭਉਰਾਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤ
 ੧੭ ਕਿਭਾਗਾ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਹੁ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ
 ੧੮ ਕੋਈ ਜੀਉ॥ ਅਪਿਅ ਲੇਖੁ ਕਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੋਗ ਮਜਪੁ
 ੧੯ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਅਰਿਨਿ ਸਿਗਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੋਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤੁ ਗੁਰ ਤਸੇਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਸੋਧਾ
 ੨੦ ਰਿਦੇਖੁ ਅਵਗੁਣ ਦੂਜ ਕੋਈ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖਿ ਸਟਿਕ ਰਿਦੇਖੁ ਪਟਿਅਟਿ ਜੋਤਿ ਸੋਈ ਜੀ
 ੨੧ ਉਸਾਚ ਲੋਠਾ ਕਿਰਪਾ ਪਿਧੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਇਹ ਮਤਿ ਦੇਈ ਜੀਉ॥ ਦੇਖਿ ਅਵਿਸਟੁ ਹਉ ਬਿ
 ੨੨ ਸਮਾਈ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਪੀਦੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਨਿ ਜਿਧਿ ਦਸਾ ਹੋਈ
 ੨੩ ਜੀਉ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਭਭੁ ਜਨ ਗਈ ਐ ਪੁਨਰ ਪਿਯਨ ਮੁਨ ਹੋਈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਤੁਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬ
 ੨੪ ਏਜੋ ਭਵੇ ਦੁਨ ਕੋਈ ਜੀਉ॥ ਅਪਰਿਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸੋਈ ਜੀਉ॥

ਗਾਵੇਕਠਲੁਪਦਾਗਾਵੇਕਠਲੁਹੋਈ। ਜਾਅਪੇਦੇਵੈਸੋਈ॥੧॥ ਅਨਮੇਰੇਗੁਰਬਚਨੀਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਤੁ
 ਤੇਸਭਮਹਿਹਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਅੰਤਰਿਜਗੀ॥ ਤਾਂਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ॥ ਗੁਰ
 ਸਾਖੀਕਉਜੀਅਗਾ॥ ਤਾਮਿਟਿਆਸਗਲਅੰਪਰਾ॥੨॥ ਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਤਾਜਮਕਮਧੁਰੁ
 ਗਾ॥ ਭੈਦਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇਆ॥ ਤੀਸਹਜੈਕੈਆਇਆ॥੩॥ ਭੁਣਤਨਾਨਕੁਭੁਭੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥ ਇਸੁ
 ਜਗਮਹਿਕਰਣਿਸਾਰੀ॥ ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਹੋਈ॥ ਜਾਅਪੇਮਿਲਿਆਸੋਈ॥

ਦੁਖਿਪਾਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁਨਪੁਜਉਮਹੈਮਸਾਣਿਨਜਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਗਚਿਤਪਰਘਰਿਜਾਵ੍ਰਿਸਨਾ
 ਨਮਿਭੁਭਾਈ॥ ਘਰਿਭੀਤਰਿਘਰੁਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਸਹਜਿਰਤੇਮਨਭਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਅਪੇਦਾਨਾਅਪੇਬੀਨਾਤ੍ਰਿਦੇ
 ਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤਉਬੈਰਾਗੀਸਬਦਿਮਨੁਬੋਧਿਆਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਨਿਰੰ
 ਤਰਿਬਣਿਸਾਚੇਸਹਿਬੁਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਹਹਿਬੈਰਾਗਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਖ
 ਸਮੈਭਾਵੈ॥ ਹਿਰਦੈਸਬਦਿਸਦਾਭੈਰਾਗਿਅਗੁਰਕੀਕਰਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੋਚੇਤੈਮਨੁਆਨਰੈਲੈਪਾਵਤੁਦਰਜਿ
 ਰਹਾਵੈ॥ ਸਹਜੇਮਾਤਾਸਦਾਗੰਗਰਾਤਾਸਚੈਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ ਮਨੁਆਪਉਣੁਬਿੰਦੁਖੁਖਵਾਸੀਨਾਮਿਵਸੈ
 ਸੁਖਭਾਈ॥ ਜਿਹਬਾਨੇਤ੍ਰਸੇਤ੍ਰਸਚਿਰਤੇਜਲਿਭੁਭੀਤ੍ਰੁਭੈਭੁਭਾਈ॥ ਅਸਨਿਰਾਸਰਹੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜ
 ਘਰਿਤਫੀਲਾਈ॥ ਭੁਖਿਆਨਮਰਜੇਸੈਤੋਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੩॥ ਦੁਖਿਪਾਦਿਚਿਬੈਰਾਗੁਨਹੋ
 ਵੀਜਬਲਗੁਦੁਜੀਰਾਈ॥ ਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਤ੍ਰਿਏਕੋਦਾਤਾਅਦਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ ਅਨਮੁਖਿਜੀਤਦੁਖਿਸਦਾ
 ਨਿਵਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਤਿਆਈ॥ ਅਪਰਅਪਾਰਅਗੀਮਅੰਗੋਚਰਕਹਠੈਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਸਹਿ
 ਮਹਾਪਰਮਾਰਭੁਤੀਭਿਰੁਦਣਪਤਿਨਾਮੰ॥ ਅਸਤਕਿਲੇਖੁਜੀਅਜਗਿਜੋਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਸਹਾਮੰ॥ ਕਰ
 ਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਭਹਤਿਤ੍ਰਿਨਾਮੰ॥ ਅਨਮੁਖਿਜੁਠਿਲੈਭੈਮਾਨੀਆਪੇਗਿਆਨੁਅਗਾਮੀ॥੫॥
 ਜਿਨਿਚਖਿਆਸੋਈਸਾਦੁਜਾਣਨਿਜਿਉਗੁੰਠੇਮਿਠਿਆਈ॥ ਅੰਕਬੈਕਾਕਿਅੰਕਬੀਐਭਾਈਚਲਉਸਦਾ
 ਰਜਾਈ॥ ਗੁਰਦਾਤਾਮੇਲੇਤਮਤਿਹੋਵੈਨਿਗੁਰੇਅਤਿਨਕਾਈ॥ ਜਿਉਚਲਾਏਰਿਉਚਲਾਹਿਭਾਈਹੋਰਕਿਆ
 ਭੋਕਰੈਚਤੁਰਾਈ॥੬॥ ਇਕਿਭਗਮਿਭੁਲਾਏਇਕਭਗਤੀਰਾਤੇਤੇਰਾਖੇਲੁਅਪਾਰਾਜਿਤੁਤੁਧੁਲਾਏਤੇਰਾਠ
 ਲੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਹੁਕਮਿਚਲਾਵਣਹਾਰਾਸੇਵਾਕਰੀਐਕਿਭੁਹੋਵੈਆਪਣਾਜੀਉਪਿਭੂਤਮਾਰਾਸਤਿਭੁਰਿਮਿਲਿ
 ਐਕਿਰਪਾਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੧॥ ਗਗਨੰਤਰਿਫੁਸਿਆਗੁਣਪਰਗਾਸਿਆਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨਹਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਅਨੰਮੁਮਨਿਭੁਦੈਕਦੈਕਹਦੈਤੋਤਤੁਦਖਨੀਸਬਦੁਗੁਰਪੀਰਗਹਿਰਗੀਰਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਬ
 ੨ ਉਹਨੀਪੁਰਬੈਰਗੀਸਤਜਿਸੁਭਾਗੀਸਚਨਨਕਮਨਮਨੀ
 ੩ ਨਮਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨਿਭਾਈਕਰਮਧਰਮਬੰਧਕਾਗੀਪਾਪਿਪੁੰਨਿਜਗੁਜਾਇਅਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਦਿਸਾਈ
 ੪ ਆਇਹਮਾਇਅਜਗਮੋਹਣੀਭਾਈਕਰਮਸਭੇਦੇਕਾਗੀ॥੧॥ਸੁਣਿਪੰਡਤਿਕਰਮਾਕਾਗੀ॥ਜਿਤੁਕਰਮਿ
 ੫ ਸੁਖੁਉਪਜੈਭਾਈਸੁਆਤਮੁਤਤੁਬੀਚਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਬੇਦੁਬਕੈਖੜੋਭਾਈਕਰਮਕਰਹੁਸੀਸਾਗੀ
 ੬ ਆਪਾਧੰਡਿਮੈਲੁਨਚੁਕਾਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਦਿਕਾਗੀ॥ਇੰਨਬਿਧਿਭੂਬੀਮਾਕਾਗੀਭਾਈਫੁੰਡੀਸਿਰਕੇਭ
 ੭ ਗੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਪਣਿਦਿਗੁਤੀਭਾਈਦੁਜੋਕਾਇਖਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈਬਿਨੁ
 ੮ ਨਾਵੇਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਤੰਸੁਖਪਾਏਅਦਣੁਜਣੁਰਹਾਈ॥੩॥ਸਾਦੁਸਹਜੁਗੁਰਤੇਉਪਜੈ
 ੯ ਭਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਸੇਵੈਸੋਬੂਝੈਭਾਈਗੁਰਬਿਨੁਮਨੁਪਾਈ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿ
 ੧੦ ਭੁਕਿਕਰਮਕਮਾਵੈਭਾਈਭੂਭੁਭੋਲਿਬਿਖਾਈ॥੪॥ਪੰਡਿਤਦਹੀਦਿਲੋਈਐਭਾਈ॥ਦਿਚੁਉ
 ੧੧ ਨਿਕਲੈਤਥਾਜਲੁਮਥੀਐਜਲੁਦੇਖੀਐਭਾਈਇਹੁਜਗੁਏਹਦੁਖਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਰਮਿਦਿਗੁਚੀਐਭ
 ੧੨ ਈਘਟਿਘਟਿਦੇਉਅਲਖਾ॥ਪਾਇਹੁਜਗੁਭਾਗੁਤੋਕੇਭਾਈਦਹਦਿਸਿਬੰਧੋਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗੀਰਿਨ
 ੧੩ ਛੁਟਈਭਾਈਬਕੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਇਹੁਜਗੁਰਮਿਭੂਲਾਇਅਭਾਈਕਹਣਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੫॥ਗੁਰ
 ੧੪ ਮਿਲਿਐਭਉਮਨਿਦਸੈਭਾਈਭੈਮਰਣਾਸਚੁਲੇਖਾ॥ਮੰਜਨੁਦਾਹੁਚੰਗਿਆਈਆਭਾਈਦਰਗਹਨਾਮੁ
 ੧੫ ਦਿਸੇਖਾ॥ਗੁਰਅੰਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦਿਛਾਇਅਭਾਈਮਨਦਸਿਆਚੁਕਾਭੇਖਾ॥੬॥ਇਹੁਤਨੁਹਟਸਗਛਕੇ
 ੧੬ ਭਾਈਕਖਰਨਾਮੁਅਪਾਹਾਇਹੁਦਖਰੁਦਪਾਗੀਸੇਵੈਭਾਈਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਗਾਪਨੁਦਹੀਨਨਕ
 ੧੭ ਭਾਈਮੇਲਿਕਰੇਦਾਪਹਾ॥ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਪਿਅਰੇਤਿਨਕੋਸਾਬਤ
 ੧੮ ਗੋਤਿਨਠਕਿਨਪਾਈਐਪਿਅਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਹੇ॥ਬੂਝੈਭਰੇਭੈਬਿਨਪਿਅਰੇਤਰੇਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥
 ੧੯ ਭੀਤੁਹੈਸਾਲਾਹਣਾਪਿਅਰੇਭੀਤੇਹੀਸਾਲਾਹਾਇਣੁਬੋਹਿਥੈਭੂਬੀਐਪਿਅਰੇਕੀਪੀਪਾਇਕਹਾਹਾ॥੧॥
 ੨੦ ਆਰਹਾਉ॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਪਿਅਰੇਦੂਜਾਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ਮੇਰੇਪਰਸਲਾਹਨਿਸੇਭੁਲੇਪਿਅਰੇਸਬ
 ੨੧ ਦਿਰਤੇਹੀਗੁਰੇਇ॥ਤਿਸਕੀਸੀਗਰਿਜੇਮਿਲੇਪਿਅਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਦਿਲੋਇ॥੨॥ਪਤਿਪਰਦਣਾਸਚਕਾ
 ੨੨ ਪਿਅਰੇਨਾਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣਾ॥ਅਇਆਲਿਖਿਲੈਜਾਣਾਪਿਅਰੇਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਹੁ
 ੨੩ ਕਮੁਨਬੂਝੈਐਪਿਅਰੇਸਚੇਸਚਤਾਣਾ॥੩॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਨਿਮਿਅਪਿਅਰੇਹੁਕਮੈਉਦਰਿਮੰਸ਼ੁਰਿ
 ੨੪ ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਜੰਮਿਅਪਿਅਰੇਉਧਉਸਿਰਕੈਭੁਗਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਜਾਣੀਐਪਿਅਰੇਚਲੋਕ
 ੨੫ ਰਜਸਾਗਿ॥ ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਅਇਆਪਿਅਰੇਹੁਕਮੈਜੰਦੋਜਾਇ॥ਹੁਕਮੈਬੀਨਿਚਲਾਈਐਪਿਅਰੇ

ਮਨਮੁਖਿਲਹੈਸਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਪਿਅਰੇਦਰਗਰਪੈਧਾਜਾਇ॥ਪਾਰੁਕਸੇਭਾਭਤ
ਗਣਾਈਐਪਿਅਰੇਹੁਕਮੇਹਉਸੈਦੋਇ॥ਹੁਕਮੈਰੁਫੈਭੁਟਾਈਐਪਿਅਰੇਅਵਗਣਿਮੁਠੀਰੋਇ॥ਹੁਕ
ਮੁਸਿਏਪੈਸਹਕਾਪਿਅਰੇਸਚੁਮਿਲੈਫਰਿਅਈਰੋਇ॥ਫਿਅਖਾਣਿਅਉਖਾਖਾਖੀਐਪਿਅਰੇਕਿਉ
ਸੁਣੀਐਸਚੁਨਾਉ॥ਜਿਨਿਸੋਸਾਲਹਿਅਪਿਅਰੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉ॥ਨਾਉਮਿਲੈਸੀਤੋਖੀਅ
ਪਿਅਰੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੭॥ਕਾਇਅਕਾਗਦੁਜੇਥੀਐਪਿਅਰੇਮਨਮਸਫਾਣਿਧਾਰਿ॥ਲਲਤਾ
ਲੇਖਣਸਚਕੀਪਿਅਰੇਹਰਿਗੁਣਲਿਖਹੁਦੀਚਰੀ॥ਪਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਪਿਅਰੇਸਾਚੁਲਿਖੇਉਰਿਧਾਰਿ

संस्कृत १००

ਸਰਸਵਤੀ ੧੦ ॥ ਭੂਗੁਣਦੇਵਤਿਰਮਲੇਭਾਈਨਿਰਮਲਨਾਮਨੁਹੋਇ। ਹਮਅੰ
ਪਰਾਪੀਨਿਰਗੁਣੇਭਾਈਤੁਸ੍ਰੀਤੇਗੁਣਸੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪੀਤਮਭੂਕਰਤਾਕਰਿਦੇਖਾ। ਹਉਪਾਪੀਪਾਪੰ
ਰੀਆਭਾਈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਦਿਸੇਖਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਬਿਖੁਮਾਇਆਚਿਤੁਮੇਰਿਆਭਾਈਚਤੁਰਾਈਪ
ਤਿਥੇਇ। ਚਿਤਮਹਿਠਕੁਰਸਚਿਦਸੈਭਾਈਜੇਗੁਰਗਿਆਨੁਸਮੋਇ॥ ੨॥ ਰੂੜੇਰੂੜੇਆਖੀਐਭਾਈਰੂ
ੜੇਲਾਲਚਲੂਲਾ। ਜੇਮਨਹਰਿਸਿਉਬੈਰਾਈਐਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਚੁਅਭੂਲਾ॥ ੩॥ ਪਾਤਾਲੀਅਕ
ਸਤ੍ਰੀਭਾਈਘਰਿਘਰਿਭੂਗੁਣਗਿਆਨਾ। ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾਈਐਭਾਈਭੂਕਾਮਨਹੁਮਾਨੁ॥ ੪॥
ਜਲਿਮਲਿਕਾਇਆਮਾਜੀਐਭਾਈਭੀਮੈਲਾਤਨਿਹੋਇ। ਗਿਆਨਮਹਾਰਸਿਨਾਈਐਭਾਈ
ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਹੋਇ॥ ੫॥ ਦੇਵੀਦੇਵਪੂਜੀਐਭਾਈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਦੇਰਿ। ਪਾਹਨੁਨੀ
ਰੁਪਖਾਲੀਐਜਲਮਹਿਬੂਰਹਿਤੇਰਿ॥ ੬॥ ਗੁਰਬਿਨੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਭਾਈਜਗੁਬੂਝੇਪਤਿਖੋਇ
॥ ਮੇਰੇਠਕੁਰਹੁਬਿਦਭਾਈਆਭਾਈਜੇਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ ੭॥ ਬਈਅਗਿਬੋਲੈਮੀਠੁਲੀਭਾਈਸਾਚੁਕਰੈਪਿਰਰੁ
ਇ। ਬਿਰਹੈਬੇਪੀਸਚਿਦਸੀਭਾਈਅਧਿਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ॥ ੮॥ ਸਭਕੋਆਖੈਆਪਣਾਭਾਈਗੁਰਤੇਬੁਝੈ
ਸੁਜਾਨੁ। ਜੇਬੀਧੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਨੁ॥ ੯॥ ਈਧਨੁਅਧਿਕਸਕੇਲੀਐਭਾਈਪਾਵਕੁਰੰਚ
ਕਪਾਇ। ਧਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਰਿਦੈਦਸੈਭਾਈਨਾਨਕਮਿਲਣਸੁਭਾਇ॥

ਜੀਉਤੁਕਤੁਹੈਆਪਣਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਠ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਵਹਿ
ਅਲੁ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ
ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਦਰਹੀ ॥ ਸਾਧ ਰਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ
ਹੀ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜ
ਚਉ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦੁ ਖਚੁ ਖਚੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਦਿਹੁ ॥ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦੁ
ਖਚੁ ਖਚੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧
ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਦੈਤਿ ਸੈ ਸਰੋਵਰੁ ਜੀ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਣਾ ਦੀ ਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇ ਤੇ ਕੋਵਿਨ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਸਰੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ਤੁਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਦੇਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ਸਚੇ ਪਰ
ਵਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੈ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਅ ਕੋ ਕਢੈ ॥ ਗਾਹਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨੁ ਦੈਤਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਈਐ
ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਲਹਣਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜ
ਪਕਵਿਚਲਾਇਆ ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜਬਲਹੁ ਵੁਟੀਆਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ ਕਿਛੁ
ਕਹੀਐ ॥ ਭਾਲਿ ਰਹੈ ਹਮਰੁ ਟੁਨ ਪਾਇਆ ਜੀਵ ਤਿਅਮ ਰਿਹੀਐ ॥ ॥ ॥

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਧੁ ਰਿਆਨ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਪੈ ਰਿਆਉ ਜੀਅ ਕੂਭਿਲ ਲ
ਇਆ ਸਿਰਜਿ ਸਦੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਟਿਸਰਿ ਐਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਿਕਮ ਤਿਹੁ ਕਮਿ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋਚ
ਖੇਨ ਕੋ ਖਾਇ ॥ ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ਨਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾਪਤਿ ਰਹੈ ਰਾਖੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿ ਆਸਮ
ਇਆ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ਕੀਤੈ ਕਿਅ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਚੁਣਿ
ਉਰਿ ਚਲਣਾ ਮੁਹਤਿ ਕਿਤਾ ਲਿਖਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ॥ ਟੁਨ ਹੀ ਨਾ ਲਿਖੈ ਸੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤੈ ਸਾਹੋਇ ॥ ੪ ॥
ਟੁਨ ਦਰੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ ॥
ਅਤਮਾ ਵਦੈ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ਅਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਹ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ॥ ਛਿਰਿ ਕਾ ਲੁਨ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਐਹੋ ਦੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਤੇ ਬਿਖਾਮਾ ਮਹਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਐਸੀ ਦਰਿਆਈ ॥ ਪੁਰ
ਕਲ ਤੁਧਿ ਚੇਗਾ ਤਿਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵਾ ਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਧਰੈ ॥ ਸਾਹਿਬ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕੁ ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੁਰਤਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਜੇਇ

ਫੈਸੇਈਯਲੁਪਾਏਸਾਚਾਸਾਹਿਬਕਿਰਪਾਕਰੈਸੇਸੇਦਕੁਜਮਤੇਕੈਸਰੈ॥ ੪॥ ਭੁਨਤਿਨਾਨਕਕਰੇਈ
ਚਾਹੁਸਾਚੀਬਾਣੀਸਿਉਧਰੇਪਿਆਗਾਤਕੋਪਾਏਸੇਖਦੁਆਗਾਜਪੁਤਪੁਸਕੁਇਹੁਸਬਦੁਹੈਸਾਗਾ॥੫॥
ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੇਬਾਗਾਤਪਿਤਪਿਖਪੇਬਹੁਤੁਬੇਕਾਗਾਜੈਤਨਿਬਾ
ਣੀਦਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੇਗੀਵਿਲਲਾਇ॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਸੁਖਣੁਹੋਇ॥ਦਿਣੁਬੋਲੇ
ਜਾਣੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹਦਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤਾਜਿ
ਨਿਮਨੁਰਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਦਾਜੈਪਦਣੁਅਖੈਸਭੁਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਮੇਹੁਪਗੀਤਿਸੁਆਦਾ
ਸਭੁਕਾਝਬਦਾਗਾਦਾਗਾਦਾਗਾਦੇਸੁਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥
ਕਰੀਮਮਲੈਅਖਣੁਤੇਰਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਹੋਰੁਨਾਹੀਬਾਉ॥ਜੇਕੋਰੁਬੈਠਿਰਿਹੋਵੈਸਾਗਾਨ
ਠਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰਾ॥ ਚੋਰੁਸਲਾਹੈਚਿਤੁਨਕੀਜੈ॥ਜੇਬਦੀ
ਕਰੋਤਤਸੁਨਛੀਜੈ॥ਚੋਰਕੀਹਮਾਰੇਨਕੋਇ॥ਚੋਰਕੀਆਚੰਗਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇ
ਭੁਤੇਕੁਨਿਆਗਾ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੁਝੀਐਸਚਿਆ॥ਗੁ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਚੋਰੁਸੁਮਲਿਓਚੋਰੁਸਿਆਣ
ਘੋਟਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦਗਾਣਾ॥ਜੇਸਥਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥ਜਾਪਰਖੀਐਘੋਟਹੋਇਜਾਇ
੧੨॥ਜੇਸਕਰੈਸੁਤੇਸਾਪਾਏ॥ਅਪਿਬੀਜਾਪੇਹੀਖਾਏ॥ਜੇਦਰਿਆਈਆਦਾ॥ਅਪੇਖਾ
ਇ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹੈਰਾਜਾਇ॥੩॥ਜੇਸਉਕੁਨੀਅਕੂਕੁਕਬਾਣੁ॥ਭਾਏਸਭੁਅਖਉਸੀਸਾਗੁ॥
ਤੁਪੁਭਾਏਅਪੀਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕੁਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥
ਕਾਇਆਕੰਗਦੁਮਨੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪਛੈਇਆਣਾ॥ਦਰਗਹਪਾਣੀਅਹਿਤੀਨੇ
ਲੇਖਾਘੋਟਕਾਮਿਨਅਏਵੇਖਾ॥੧॥ਨਾਨਕਜੇਦਿਉਰੁਪਾਹੋਇ॥ਖਰਾਖਰਾਅਖੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥
ਗੁਰਾਉ॥ਕਾਦੀਕੂਕੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ॥ਬਹੁਮਣਨਾਏਜੀਆਪਾਇ॥ਜੇਗੀਜਗਤਿਨਜਾਣੈ
ਮੈਧਾਤੀਨੇਉਜਾਣੈਕਾਬੀਧਾ॥੨॥ਸੇਜੇਗੀਜੇਗਾਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈ॥ਕਾਜੀ
ਸੇਜੇਉਲਟੀਕਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਦਤਮਰੈ॥ਸੇਬਾਹਮਣੁਜੇਬਹੁਮੁਖੀਚਾਰੈ॥ਅਪਿਤਰੈਸ
ਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੩॥ਦਾਨਸਬਦੁਸੇਈਵਿਲਿਧੋਵੈ॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਸੇਈਮਲੁਬੋਵੈ॥ਪਤ੍ਰਿਅਭੁ
ਏਸੇਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸੁਸਿਰਿਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਣੁ॥

ਕਾਭੁਨਾਹੀਜੇਭੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤਕਾਛੁਬਾਥਨਸਟਜਗਭਰਿਸਾਟਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪ ੫੬

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

ਚੋਏ ਰੂਬਤਾ ਏਵਜਗੁ ॥ ੧ ॥ ਕਲਮਹਿ ਰਮਨ ਮੁਸਹਾ ਅਖੀਤ ਮੀਟਹਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਕਪਕਤੁ ਹਿਰਗ
ਣਕਉ ਸੀਸਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅੰਟਸੇਤੀ ਨਾਕਪਕਤੁ ਹਿਸੁ ਸੁਤੇਤਿ ਨਿਲੋਆ ਮਹਰਪਾਛੇਕਛੁ ॥ ੨ ॥
ਸੈਏਹਪਦਮੁ ਅਲੋਆ ॥ ੨ ॥ ਖੜੀਅਤਪਰਮੁ ਛੋਡਿਅਮਲੇਛੁ ਭੁਖਿਆਗਹੀ ॥ ਸਿਸਟਿਸਭਉ
ਕਦਰਨੋ ਚੋਏ ਪਰਮਕੀਰਤਿਹੀ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟਸਾਜਸਾਛਿਪੁਰਾਣਸੇਧਹਿਕਰਹਿਬੇਦਅਭਿਆ
ਸੁਆਥਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਕਰੈਨਾਨਕਦਾਸੁ ॥

ਗਗਨਮੈਥਾਲੁ ਰਦਿਚੰਦ੍ਰਦੀਪਕੁਥਨੇਤਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੇਤੀ
ਸੂਪੁਮਲਅਲੋਪਦਣਚਦੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਛੁਲੀਤਜੇਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਭੁਵ
ਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਸਬਦਦਾਜੀਤਭੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਹਸਤਦਨੈਨਨਨੈਨਪੈਤ
ਹਿਕਉਸਹਸਪੁਰਤਿਨਾਏਕਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਦਗੰਧ
ਇਦਚਲਤਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ ॥ ਤਿਸਕੈਚਾਨਣਿਸਭਿਮਹਿਚਾਨਣਹੋਇ
॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਆਰਤੀਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਮਕਰ
ਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਾਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹੁਨਾਨਕਸਾਹਿਗਕਉਹੋਇਜ
ਤੇਤੇਰੈਨਾਮਿਦਾਸਾ ॥

ਗੁਰਸਾਗਰੁਰਤਨੀਰੁਪੁਰੋਆਮੰਮ੍ਰਿਤਸੀਤਚੁਗਹਿਨਹੀਦੁਹੋ ॥ ਹਰਿਰਸਚੋਗਦੁ
ਗਹਿਪੁਰੁਭਵੈ ॥ ਸਰਦਰਮਹਿਹਿਸੁਪਾਨਪਤਿਪਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆਬਗੁਬਪੁਣਛਪਵੀਨਾਇ ॥
ਕੀਚਕ੍ਰਿਤੁਬੈਮੈਲੁਨਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਰਖਿਰਖਿਚਰਨਧਰੇਵੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਬਿਧਛੋਡਿਭੁਛੇ
ਨਿਕਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਹਰਿਸਚਾਖੋ ॥ ਆਦਣਜਣਹੋਗੁਰਿਰਾਖੋ ॥ ੨ ॥ ਸਰਦਰਹੀਸਛੋ
ਭਿੰਨਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੁਗਤਿਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ ॥ ਸਰਦਰਮਹਿਹਿਸੁਹੰਸਮਹਿਸਾਗਰੁਅੰ
ਕਥਕਤਗੁਰਬਚਨੀਆਦਗੁ ॥ ੩ ॥ ਸੁੰਨਮੰਡਲਇਕਜੋਗੀਬੈਸੋ ॥ ਨਾਰਿਪੁਰਖਕਹਹੁਕਉਧਰ
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿਛੁਲਭੈਕਟਣਹੋਗੁ ॥ ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੈਪਗੁਧਕੋ
ਪਾ ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੀਤਏ ॥ ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਮਹਿਅਏ ॥ ਜਨਮੁਪਦਰਥੁਦੁਬਿਧ
ਬੋਏ ॥ ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਰੋਵੈ ॥ ੪ ॥ ਕਹਉਪੜੁਤਉਸੁਣਤਉਏਕਾ ॥ ਧੀਰਜਪਰਮੁਧਰਣੀਧ

ਹਟੇਕਾਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਰਿਦੈਸਮਾਏਛਉਥੈਪਦਕਉਜੇਮਨੁਪਤੀਆਏ॥ ੧॥ ਸਚੇਨਿਕਸ
 ਲਮੇਲੁਨਲਾਗੈ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਭਰਮਭਉਰਾਗੈ॥ ਸੁਰਤਿਮੁਰਤਿਆਦਿਅਨੂਪਾਨਾਨਕਸਚੈ
 ਸਚੁਸਰੂਪਾ॥ ਸਹਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਆਪਰਵਾਨਾਨਤਿਸੁਮਰ
 ਨਨਾਮਾਦਣੁਜਣੁ॥ ਠਾਕੁਰਮਹਿਦਾਸੁਦਾਸਮਹਿਸੋਇ॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ ੧॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਤਿਸਹਜਘਰੁਪਾਈਐ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮਰਿਆਈਐਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸੋਗੁਰੁਕਰਉਜਿਸਾਦੁਵਿਨੁਦੈ॥ ਅਕਥੁਕਥਾਦੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ ਹਰਿਕੋਲੋਗਅਦਰਨਹੀਕਰਾ
 ਸਾਚਉਠਾਕੁਰਸਾਦੁਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਤਨਮਹਿਮਨੁਆਮਨਮਹਿਸਾਚਾਸੋਸਾਚਾਮਿਲਿਸਾ
 ਚੇਰਾਚਾਸੇਦਕੁਪੁਰਕੈਲਾਗੈਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਅਪਿਪਦਿਖਾ
 ਵੈਆਪੇਦੇਖੈ॥ ਹਰਿਨਪਤੀਜੈਨਾਬਹੁਭੇਖੈ॥ ਘਰਿਭੁੰਡੇਜਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰੇਮਭਗ
 ਤਿਪ੍ਰਭਿਮਨੁਪਤੀਆਇਆ॥ ੪॥ ਪਾਵਿਪਾਵਿਭੂਲਹਿਚੇਟਾਖਾਹਿ॥ ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਾਸਾ
 ਵਹਿਜਾਹਿ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਰਉਭੋਭਨੁਖਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਰਹੇਸਮਾਇ॥ ੫॥ ਪੁਜਸਿਲਾਤੀ
 ਰਬਬਨਵਾਸਾ॥ ਭਰਮਤਰੋਲ॥ ਤਰੁਏਉਦਾਸਾ॥ ਮਨਿਮੈਲੈਸੁਚਾਕਿਉਹੋਇ॥ ਸਾਚਿਮਿਲੈਪਾ
 ਵੈਪਤਿਸੋਇ॥ ੬॥ ਆਚਾਰਾਵੀਚਾਰੁਸਗੀਰਿ॥ ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਸਹਜਿਮਨੁਪੀਰਿ॥ ਪਲਪੰਕਜ
 ਮਹਿਕੋਟਿਉਧਾਗੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥ ੭॥ ਕਿਸੁਆਗੈਪੁਰਤੁਪੁਸਾਲਾਹੀ॥ ਤੁਧੁਬਿ
 ਨੁਦੁਜਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ ਜਿਉਤੁਪੁਰਦੈਤਿਉਗੁਰਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਹਜਿਭਾਇਗੁਣਗਾਇ॥

੧ ੫੭
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੫੭

ਤੀਰਥਿਨਵਣਜਉਤੀਰਥੁ

ਨਮੁਰੈ॥ ਤੀਰਥੁਸਬਦਬੀਚਾਰੁਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਰੈ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਸਚਾਬਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾ
 ਵਸਹਗਾ॥ ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸਦਾਜਚਉਦੇਹੁਪੁਰਧਰਣਿਧਰਾ॥ ਸੀਸਾਰੋਗੀਨਾਮੁਦਰੁਮੇਲੁਲਾਗੈ
 ਸਚਬਿਨਾ॥ ਗੁਰਦੁਕੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਚਾਨਣੁਨਿਤਸਾਚੁਤੀਰਥੁਮੰਜਨਾ॥ ੧॥ ਸਾਚਿਨਲਾਗੈਮੈਲੁਕਿ
 ਅਮਲੁਧੋਈਐ॥ ਗੁਣਹਿਹਰੁਪਰੇਇਕਿਸਕਉਰੋਈਐ॥ ਵੀਚਾਰਿਮਾਰੈਤਰੈਤਰੈਉਲਟਿਯੋਨਿ
 ਨਾਮਾਦਏ॥ ਅਪਿਪਾਰਸੁਪਰਮਧਿਆਨੀਸਾਚੁਸਚੇਭਾਵਏ॥ ਅਨੰਦੁਅਨਦਿਨੁਹਰਖੁਸਾਚ
 ਭੁਖਕਿਲਵਿਖਪਰਹੇ॥ ਸਚਨਾਮੁਪਾਇਆਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮੈਲੁਨਹੀਸਚਮਨੇ॥ ੨॥ ਸੀਗਾਤਿਮੀ
 ਤਮਿਲਾਪੁਰਾਨਵਣੋ॥ ਗਾਵੈਗਾਵਣਹਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੋ॥ ਸਾਲਹਿਸਾਚੇਮੰਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
 ਭੰਨਵਨਵਾਇਆਮਤੇ॥ ਪਿਰਸੀਗਿਭੁਟੈਸਹਜਿਨਵੈਬੇਈਤਸੰਗਮੁਸਤਸਤੋ॥ ਅਗਾਧਿਏਕੰ

੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੫੭

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਧਿਕਾ ਸਾਧਿਕਾ ਸਾਧਿਕਾ ਸਾਧਿਕਾ

੧ ਕਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚਰੈ ਸਦਾਇ ਅਗਾਧਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ
 ੨ ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨ ਕਹੈ ਸਭ ਕੋਇ ਕੇਵਰੁ ਮਾਖੀ ਐਯੋ ਚਉ ਮੁਰਖੁ ਨਿਦਾਮ ਜਾਣੁ ਸਮਝੁ
 ੩ ਸਾਖੀ ਐਯੋ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅਮੇਰਾ ਕੁਚੁ ਕਰਹਿ ਅਵਹਿ
 ੪ ਖੁਲਾ ਦੇਸ ਬਦਿਸ ਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਾਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਚੰਗੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਸੇਈ ॥ ੫ ॥
 ੫ ਨਕਸਾ ਚੁਕਰੈ ਬੇਨਤੀ ਮਨੁ ਮੀਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਜੀਵਾ ਤੋਰੈ ਨਾਇਕੁ
 ੬ ਨਿਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਨਾਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ ਸਿਰਜੁ
 ੭ ਣਹਾਰਾ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ ਚੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਠਹਿਰਿ ਨਸ
 ੮ ਕੈ ਕੋਈ ॥ ਮਾਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੇ ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮਾ
 ੯ ਗੋਚਰੁ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਸਹਿ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ ਆਇਆ ਜਾਇ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਚੁਕੀ
 ੧੦ ਹੋਇ ਨਿਬੇਟੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ਸੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰਮਿ ਚੁਕਾਏ ਅਕਬੁ ਕਬਾਏ ਸਚਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸੁਮ
 ੧੧ ਠਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਅਪਿਸਮਾਏ ਚੁਕਮੀ ਚੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਈ
 ੧੨ ਤੁਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਗੁਨ ਦੂਜਾ ਨਾਮਿ ਤੋਰੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ
 ੧੩ ਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਅਲਖ ਸਿਰੀਦਿਆ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਹਦੁ ਦੁਪਦਿਅ ਜੀ
 ੧੪ ਉਦੁਇ ਰਹਚਲਾਏ ਚੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ਜਨਮਿ ਮੁਅੰਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋ ਬੋਲੀ ਬਿਖੁ
 ੧੫ ਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਗਾ ਚੁਕਮੀ ਆਇਆ ਚੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਚੁਕਮਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸ
 ੧੬ ਦਿਸਿ ਦੁਪੈ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਦੁ ਰਿਸ ਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਬੇ
 ੧੭ ਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣਿ ਰਸ ਨਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਰਸ ਨਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦਿਕ
 ੧੮ ਟੇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿ ਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਜਾਤੇ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਰਾ ਦ੍ਰਿ
 ੧੯ ਆਦਿ ਰਲਾ ਰਿਆਨ ਦ੍ਰਿਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸੋਹਨਿ ਦਰਸਾਏ ਸਾਚੇ ਕੇਵਾ ਪਾਗੀ ॥ ੪ ॥
 ੨੦ ਪਿਆਸੇ ਅਥਿਕਿ ਉਦਰਿ ਜਾਇ ਸਾਜੀ ਉਸਚੁ ਨਾ ਮੁਧਿਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਚਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ
 ੨੧ ਪਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾ ਬੁਦਾਇਆ ਲੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਖਾਣਾ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰੁ ਰਹੁ
 ੨੨ ਰਸਾਈ ॥ ਅਪਿ ਮੁਅੰਸੰਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸਮੀ ॥ ਰਵਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਦਾਰੀ ॥
 ੨੩ ਪਿਰਸੰਗਿ ਮੁਰਵੀਏ ਬਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿ ਅਵਥੇ
 ੨੪ ਭੁਪਰ ਬਿਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਭੁਪਰ ਬਿਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿਅੰ ਜਾਣਾ ਕਿਅੰ ਹੋਈ
 ੨੫ ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥ ਅਵਗੁਣ ਬਰਿਬਰਿ ਹੋਈ ॥ ਪਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਅਕਕੀ ਛਾਇਆ

ਬਿਰਧੀਰਏਦਿਨਪ੍ਰੀਤਿਆਨਾਨਕਨਾਮੁਬਿਨਾਦੋਹਗਣਿਛੁਰੀਸੁਠਿਦਿਛੁਰੀਆ॥੧॥ਭੁਰੀਅ
 ਰੁਪਾਲਿਓਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੇਸਾਚਾਨਾਮੁਪਿਆਇਪਦਹਿਸੁਖਿਮਹਲੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਤਸੁ
 ਖੁਪਏਪੇਈਅਕੈਦਿਨਚਾਰੇਗਾਨਿਜਘਰਿਜਾਇਬਰੈਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਗੇਗਦਿਨੁ
 ਭਗਤੀਘਰਿਦਸੁਨਰੋਈਸੁਣਿਅਹੁਲੇਕਸਬਾਏਨਾਨਕਸਰਸੀਤਾਪਿਰੁਪਾਏਗਤੀਸਾਚੇਨਾਏ
 ॥੨॥ਪਿਰੁਪਨੁਭਾਵੈਤਾਪਿਰੁਭਾਵੈਨਾਰੀਜੀਉਗੰਗਪੀਤਮਰਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਰੀਜੀ
 ਉਗੁਰਸਬਦਵੀਚਰੀਨਾਹਪਿਆਗੀਨਿਦਿਨਿਦਿਭਗਤਿਕਰੇਈਆਮਾਏਆਮੋਹਜਲਾਏ
 ਪੀਤਮਰਸਮਹਿਰੰਗੁਕਰੇਈਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਗੰਗੇਰੰਗੇਤੀਲਲਕੁਣੀਮਨੁਮਾਰੀਨਾਨਕਸ
 ਚਿਦਸੀਸੋਹਗਣਿਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੩॥ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰਿਜੇਪਿਰੁਭਾਵੈ
 ਜੀਉਸ੍ਰੁਠੈਵੈਣਚਵੈਕਾਮਿਨਾਮਾਵੈਜੀਉਸ੍ਰੁਠੁਅਲਾਵੈਕਾਮਿਨਾਮਾਵੈਨਾਪਿਰੁਵੈਖੈ
 ਨੈਣੀਅਮਦਗੁਣਿਅਗੀਕੀਤਿਦਿਸਾਰੀਸ੍ਰੁਗੀਦਿਪਣਰੈਣੀਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਠਾਰੀ
 ਠਾਥੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥
 ਪਨਸੋਹਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਣਿਅਜੀਉਨਾਮਬਿਨਾਕੁੜਿਅਗਿਕੁੜਕਮਾਣਿਅ
 ਜੀਉਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਰਤੀਪਿਰੁਗਲੀਅਲਾਜੇਬ
 ਨਿਬਾਲਤਿਸੁਹਾਵੈਗੰਗਰਤੀਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਹਰਾਵਸੀਠਲੁਪਾਇਆਗੁ
 ਠਕਾਰੀਗਨਾਨਕਸਾਦਮਿਲੈਦਰਿਆਈਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰੀ॥

੧ ੫੮
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੫੮

ਮੁਖਾ ੨੫
 ਕਾ ੨੬
 ੨੭
 ੨੮

ਅਕਅਰਜਗੁਠਤਮਪੇਸਿਤੋਵਰਗੇਸਕੁਨਕਰਤਾ
 ਗਾਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਹੁੰਬੇਐਬਪਰਵਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਠਾਨੀਤਹਕੀਕਵਿ
 ਲਦਾਨੀਅਮਸਰਮੁਇਅਜਰਾਈਲਗਰਠਤਹਦਿਲਰੇਚਿਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿਰੰਕੁਜਨੇਸਦਸਤੰਗੀਗਾਅਖਰਬਿਅਠਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੁਸਦ
 ਦਤਕਬੀਰ॥੨॥ਸਬਰੇਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਅਲਾਗਾਰੇਨਨੇਕੀਕਰ

੧ ਕਰਦੇ ਮਾਮਲੀ ਚਲੀ ਅਹਵਾਲਾ ੩। ਬੰਦ ਬਖਤ ਮਹਾਬਖੀ ਲਗਾ ਘਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕਾ ਨਕਲ
 ੨ ਗੋਪਦ ਜਨਤੁ ਗਤੇ ਰੋਚਾ ਕਰ ਪਾਖਾਕਾ।
 ੩
 ੪ ਭਉ ਤੇਰ ਭੀ ਗਪਲ ਨੀ ਮੇਰ ਚੀਤਾ ਮੈ ਦੇਵ ਨ ਭਉ ਆਮਤੀ ਤੁਾ ਕਰ ਕੀ ਸਦ ਰਸ ਨ ਕੀ ਕੂਖਾ ਸੇਵੀ
 ੫ ਮਾਗਉ ਨੀਤ ਨੀਤ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਰਸ ਨ ਕੀ ਕਰ ਉਸ ਮਾਇਆ ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਭੀ ਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ
 ੬ ਸਕੇ ਸਰਿ ਕੁਸਮੁ ਮਿਰਗ ਮੈ ਹਰਣਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚਰਣਾ ਚੈ ਦਨ ਭਗਤ ਜੋ ਤਿਥੇ ਨੇਹੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮ
 ੭ ਲਕਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਘਾਪਟ ਭੀ ਭਾਕ ਹੈ ਨ ਕੋਇ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਦਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੈ ਰਹੈ
 ੮ ਲਿਵਲਾਇਆ ਨਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ ਭੀ ਖਿਆ ਪਾਇਆ।
 ੯
 ੧੦ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਲੀਤ ਕੁਲ ਬਿਰਗਾਏ ਮੇਰੈ
 ੧੧ ਤਨ ਭਵੈ ਚੋਲ ਨ ਖਿਆ ਮੇਰੇ ਕਿਉ ਪਨ ਸੇਜੈ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਦ ਨਾਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜ
 ੧੨ ਉਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਗ ਨ ਉਲੈ ਨਿਜੇ ਤੇਗ ਨ ਉਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜ
 ੧੩ ਉਹਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਕੀ ਫਿਰੈ ਨ ਟਿਜੇ ਬੀ ਐਪਿਆ ਰੇ ਪਾਈ ਐਨ ਉਮ ਜੀਠਾ ਰੇ ਨ ਟਵਲਾ ਜੇ ਰੈ ਸਾਹਿ
 ੧੪ ਬੁਐ ਸਾਹਿਗੁਨ ਭੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤ ਕੇ ਖਿਆ ਮੇਰੇ ਕੁਤ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਸਿ ਪੁਕਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਮਿ
 ੧੫ ਲੈ ਜੀ ਕਹੁ ਨਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਸ ਜੇ ਅਪੇਰੇ ਗੇਅ ਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇਆ ਨਨਕ ਕਾ ਮਣਿਕ
 ੧੬ ਤੇਭਵੈ ਅਪੇਰੀ ਰਵੈਇਆ। ਇਆਨ ਨੀਏ ਮਾਨ ਨ ਕਾਇਕ ਰੇਇ
 ੧੭ ਅਪਾਪ ਨਵੈ ਪਹਿਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨਮਾਣੇਹਿ। ਸਹੁ ਨੇਵੈ ਪਨ ਕੀ ਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਛੂਏਹਿ। ਭੈ ਕੀਆ
 ੧੮ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਵ ਕ ਕਰੁ ਸੀ ਗੋਗਾ ਤੇ ਸੇਹ ਗਾਣਿ ਜਾਣੀ ਐਲਾ ਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਪਰੇ ਖਿਆਰੇ।
 ੧੯ ॥ ਇਆ ਟੀਬ ਲੀਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਪਨ ਕੀ ਤਨ ਭਵੈ। ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਪਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪ
 ੨੦ ਵੈ। ਦਿਵੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐਨਾ ਹੀ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਗ ਧਾਵੈ। ਲਬ ਲੇਭ ਅਰਿਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮ
 ੨੧ ਹਿਸਮਾਣੀ। ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐਨਾ ਹੀ ਕੁਈ ਕਾਮਾਣਿ ਇਆਣੀ। ੨। ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁ ਸੇਹ ਗ
 ੨੨ ਇਹੁ ਭੋਕਿ ਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ। ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਐ। ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈ
 ੨੩ ਐ। ਜਕੋ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ। ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੁਕੀ ਜੈ ਤਨੁ ਮਨੇ ਦੀਜੈ ਐ।
 ੨੪ ਧਰਮ ਲੁਲਾਈ ਐ। ਏਵ ਕਹਿ ਸੇਹ ਗਾਣੀ ਭੈਣੇ। ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ। ੩। ਅਪੁਗਾਵਾਈ
 ੨੫ ਐ। ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ। ਅਉਰ ਕੈ ਸੀ ਚਤੁਰਾਈ। ਸਹੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੇਹ। ਨ ਲੇਖੈ ਕਾਮਾਣਿ ਨ ਉਨੀ।

ਪਾਣੀਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾਥੇ ਰਾਗਿ ਨਨਕ ਸਾਥ ਰਾਈ ॥ ਐਸੇ ਰੀਰਾ ਤੀਸਰਾ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅ
ਰਿ ਨਿਸਿਤਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਇ ਸਤੁ ਪਬਿ ਚਖਣ ਕਹੀ ਐਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥

ਜੈਸੀ ਮੈਂ ਅਦੈਖ ਸਮਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸਾ ਕਰੀ ਗਿਆ ਨੁਵੇਲਾ ਲੋਪਾ ਪਕੀ ਜੀ ਵਲੈ ਕਾਬ
ਲੁਧਾਇ ਅਜੇਰੀ ਮੈਂ ਕੈ ਦਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋਸਰ ਮੁਖ ਮੁਦਾਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜਾ ਠਿਕੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋਕਾ
ਜੀਅ ਬਾਮਣ ਕੀ ਗਲ ਬਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋਸਰ ਮੁਖ ਮੁਦਾਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜਾ ਠਿਕੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇਲਾ ਲੋਕਾ
ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋਸਰ ਤੀਸਰਾ ਤੀਰਥਿ ਦਵਾਣੀ ਆਏ ਹੀ ਭਿਲੇ ਖੇਲਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋਸਰ ਤੀਸਰਾ ਤੀਰਥਿ
ਲੋਗਾ ਵੀ ਐਨ ਨਕਰਤ ਕਾ ਕੁੰਹੁ ਪਾਇ ਵੇਲਾ ਲੋਸਰ ॥ ਪਾਸਾਹਿ ਬਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਵੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਦਿਚਿਆ
ਧੁਮ ਸੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੀਗਿ ਰਵਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਸਚਾ ਸੋਸਾਹਿ ਬੁਝਤ ਪਾਵੁ ਸੁਸ
ਚਰਨਿ ਅਉਕਰੇ ਗੁਮ ਸੋਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੜੁ ਕੁੰਹੀ ਹੀ ਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲ ਸੀ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਨਿ
ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤ੍ਰਾਵੈ ਰੋਹੁ ਭੀ ਉਠ ਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ਸੀ ਸ
ਚ ਕੀ ਬੋਲਾ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆਤਿ ਨਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐਰੇ ਰਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੈ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵੜੀ ਹੋਲ
ਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਇ ਸਾਪਿ ਅਰੇ ਕਾ ਰਾਇ ਸਾਜਿ ਤੁਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਰੀਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਇਆ
ਸਾਪਛੋਰੇ ਤਾਣੀ ॥ ਰਾਬ ਪਛੋਰੈ ਸਿਰੁ ਪੁਣੈ ਜਬੋਰੈ ਟਿਕਿ ਰਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਪਛੋਤ ਵਾਨ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੁਕੈ ਗੀ
ਸਾਗੀ ॥ ਤਾਠਿ ਰਿਪਿਆ ਰਾਵੀ ਐ ਜਬ ਅਵੈ ਗੀ ਵਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕੰਤੁ ਲੀਅਸੈ ਪੁਗਣੀ ਐ ਤੇ ਦਧ ਵੀ ਏ
ਹਿ ॥ ਸੇਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀਵੈ ਸੁਧਰੇਹਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਇਆ ਤਿਨ ਪੁਛੁ ਉਗੀ ਜਾਏ
ਆਪਾਇ ਲਗਾਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਹੀ ਪੰਥ ਬਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕ ਭਉਚੈ ਦਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਗੁਣ
ਮਣਿ ਕਾ ਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜੇਵਿਲਿ ਮਿਲਿਅ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹਿਅ ਮਿਲਿਅ ਕਾ
ਤੀ ਐਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜੇਬੁ ਤੇਰਾ ਲੋਚੀ ਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਛੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ
ਲਿਵੈ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀ ਐ ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਪਾਨਾ ਵਾਹੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰਸਾਰਿ
ਨਜਾਣੈ ॥ ਹਸੀਅ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾਤ ਬਹੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੯ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਕੁੰਹੁ ਮਿਸਮਾਵੈ
ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥

੬

੧ ੨੯
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮ ਕ
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੫੮

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

ਭਾਂਡਾਏ ਇਥੈ ਸਿਧੁ ਖੁਦੇ ਦਹੁ ਤਉ ਦੂਪੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ॥

੧ ਦੂਪੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ਫੁਰੇ ਇਨਿ ਗਾ ਸੁਜਮਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਜਪਹੁ ਤਏ ਕੋ ਨਾਮਾ ਅਦਰ ਨਿਰਾ
ਠਲ ਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਨੀ ਰਾ ਬਿਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇ ਕਉ ਨੀਦ ਨਾ ਆਵੈ॥ ਰਸ ਨਾਨਾ ਮੁਜਪਹੁ
ਤਬੁ ਮਥੀ ਐ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਮਨ ਸੰਪਟੁ ਜਿ ਤੁਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵ ਫੁਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਕਰੇ॥ ਪੁਜਾ ਪਾਣਸੇ ਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤ ਰਹੇ॥ ੩॥ ਕਹ ਦੇ ਕਹ ਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵ
ਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਭਗਤਿ ਹੀ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੀ ਪੈਰੀ ਉਸਾਲਾ ਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ॥ ੪ ॥

ਅੰਤਰਿ ਦਸੈ ਨਬਾਹ ਰਿਜਾਇ॥ ਅੰ

ਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਰਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖਾਇ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਹਿਦੁ ਚਾਕਰ ਸਚੇ ਕੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ॥ ਬੀਧ ਨਿਬੀਧਿ ਅਸਭੁ ਜਗੁ ਰਵੈ॥ ੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁਚਾ ਕਰੇ ਹੋਇ॥ ਜਲਿ
ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਅਸੋਇ॥ ੩॥ ਮਨ ਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾਨ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਪਾਣਵ ਤਿਨਾ ਨ ਕੁਤਰੇ ਸੋਇ
॥ ॥ ॥ ॥

ਉਜਲੁ ਕੈ ਹੀ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿ ਮਕ

ਲੜੀ ਮਸਾਧੋ ਤਿਆਜੁ ਠਿਨ ਉਤਰੇ ਜੇ ਸਉਧੋ ਦਾਤਿ ਸੁ॥ ੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਾਇ ਅੰਨ ਲਿਚਲੀ
ਨਿ॥ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਤਿਥੇ ਖੜੇ ਦਿਸੀਨਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾੜੀ ਅੰਪਾਸ ਹੁਚਿਤ ਦੀਅਹੁ
ਦੁਹੀ ਅਕੰਮਿਨ ਅਵਨਿ ਦਿਚਹੁ ਸਖਟੀਆਹੁ॥ ੨॥ ਬਗਾਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਦਿਰ ਸੰਨਿਆਸੁ
ਟਿਘੁ ਟਿਜੀ ਆਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾਕ ਹੀਅਨਿ॥ ੩॥ ਸਿਮਲ ਰੁਖੁ ਸਗੀਰ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੀਨਿ॥ ਸੇਠ ਬ
ਕੰਮਿਨ ਅਵਨਿ ਤੇਰੁ ਨ ਮੈ ਤਨਿ ਹੀਨਿ॥ ੪॥ ਅੰਧੁ ਲੈ ਭਾਉ ਠਾਇਆ ਭੁੰਗਰ ਦਾਟ ਬਹੁਤਾ॥ ਅਖੀਲੇ ਹੀਨਾ
ਲਹੀ ਹਉ ਚਾਵਿਲੀ ਘਾਕਿਤੁ॥ ੫॥ ਚਾਕਰੀ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਈਆ ਅਦਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ॥ ਨਾਨਕਾ
ਮੁਸਮਾ ਲਿਤੁ ਬਧਾ ਫੁਟਹਿ ਜਿਤੁ॥ ॥ ॥ ॥

ਜਪਤਪਕਾਬੀ ਪੁਬੇ ਫੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੀਘ

ਹਿਦੁ ਹੋਲਾ॥ ਨਾ ਸਰਵ ਰੁਨਾਉ ਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀ ਠੜਾ॥ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸ
ਦਰੰਗ ਦੋਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਜਣ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਹੀ ਠੜੀ ਐ ਮੇ

ਲੇਗਸੇਣੀ॥੨॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਦੀਛੁੜੇਜੇਮਿਲਿਆਹੋਈ॥ਅਵਗਊਨੁਨਿਵਾਰਿਆਹੋਸਾਚੇ
 ਈ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਆਸੀਤਹੈਚੋਲਾਗੁਰਬਚਨੀਠਲੁਪਾਇਆਸਹਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬੋਲਾ॥੪॥
 ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਖਰਾਖਿਆਰਾਹਮਸਹਕੇਰੀਆਵਾਸੀਆਸਾਚਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥

ਜਿਨਕਉਕੀਰੈਭਉਤਿਨਸਦਰਸੀ॥ਸੁਖੀਕਰੈਪਸਉਦੁਖਦਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾ
 ਮੁਲੇਨਹਿਸਰਪਰਤਾਰਸੀ॥੧॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਿਕਉਲੀਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
 ਕਾਨਉਦੇਵੈਦੀਖਿਆ॥ਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਹਿਨਰੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉਮਹਲੁਹਜੂਰਿਦੂਜੇ
 ਨਿਦੈਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਣੀਨਹਿਪੁਲੇਪੁਛਾਤਿਸੁ॥ਛੂਟੈਤਕੈਬੋਲਿਸਾਹਿਬਨਵਰਿਜਿਸੁ॥੩॥ਘਲੇਸਾ
 ਠੇਅਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੂਜਾਮਤੈਕੋਇ॥ਛਾਹਿਉਸਾਰੈਸਾਜਿਜਣੈਸਭਸੇਇ॥ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸ
 ਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥ ॥ ॥ ॥

ਭੰਗੁਹਛੁਜੇਇਜੇਤਿਭੰਗੁਦੁਸੀ॥ਭੰਗੁਅਤਿਮਲੀ
 ਛੁਪੋਤਾਹਛਾਨਹੋਇਸੀ॥ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਹੋਇਸੇਈਪਾਇਸੀ॥ਏਤੁਦੁਆਰੈਧੋਇਹਛੁਹੋਇਸੀ॥ਮੇਲੇ
 ਹਛੁਕਾਵੀਚਾਰੁਅਪਿਦਰਤਾਇਸੀ॥ਮਤੁਕੋਜਣੈਜਾਇਅਗੈਪਾਇਸੀ॥ਜੇਹੋਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹੋਇ
 ਸੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਉਅਪਿਦਰਤਾਇਸੀ॥ਚਲਿਆਪਤਿਸਿਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਦਾਜਾਵਾਇ
 ਸੀ॥ਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਤਿਹੁਲੋਕਸੁਣਾਇਸੀ॥ਨਾਨਕਾਮਾਪਿਨਿਹਲਸਭਿਕੁਲਤਾਰਸੀ॥੧॥

ਜੇਗੀਹੋਏਜੇਗਏਰੋਗੀਹੋਏਖਾਇ॥ਤਪੀਆਹੋਏਤਪੁਕਰੈਤੀਰਾਬਿਮਲਿਮ
 ਲਿਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾਸਦਨੁਸੁਣੀਜੈਭਾਈਜੇਕੋਬਰੈਅਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੇਲੁਣੈਜੈ
 ਏਸੇਖਾਇ॥ਅਗੈਪੁਛਨਹੋਦਈਜੇਸਣੁਨੀਸਾਣੈਜਾਇ॥੨॥ਤੈਸੇਜੈਸਾਕਾਦੀਐਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾ
 ਇ॥ਜੇਦਮੁਚਿਤਿਨਾਦਈਸੇਦਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਦੇਚੀਬੈਕਰੀਜੇਕੋਲਏਦਿਕਾਇ
 ॥ਨਾਨਕਕੰਮਿਨਾਦਈਜਿਤੁਤਨਿਨਾਹੀਸਚਾਨਉ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥੧॥

ਜੇਗੁਨਖੰਥਾਜੇਗੁਨਰੂੜੈਜੇਗੁਨਰਸਮਚਰਾਈਐ॥ਜੇਗੁਨਮੁੰਦੀਮੁੰਡੀ
 ਮੁੰਡਾਇਐਜੇਗੁਨਸਿਫੀਦੁਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੇਗੁਨਗਤਿਇਦਪਾਈਐ॥
 ॥੧॥ਗਲੀਜੇਗੁਨਹੋਈ॥ਏਕਦਿਸਟਿਕਰਿਸਮਸਰਿਜਣੈਜੇਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਗੁ
 ਨਬਹਿਮਝੀਮਸਾਣੀਜੇਗੁਨਤਰੀਲਾਈਐ॥ਜੇਗੁਨਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਭੁਦਿਐਜੇਗੁਨਤੀਰਬਿਨਾ
 ਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੇਗੁਨਗਤਿਇਦਪਾਈਐ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਸਹਸਤੁਟੈ

੬੦
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੬੦

੧ ਕਦੁਤੁਹਾਜਿਹਾਈਐ ॥ ਨਿਬੁਰੁਸੁਰੈਸਹਜਿਪੁਨਿਲਾਗੈ ॥ ਘਰੀਪਰਚਾਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨਮਹਿਨਿਰੰਜਨਿ
 ੨ ਰਹੀਐ ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਦਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕਜੀਦੁਤਿਆਮਹਿਰਹੀਐ ॥ ਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਐ ॥ ਫੁਜੇਬ
 ੩ ਸੁਹਿਸਿਫੁਜੇਤਉਨਿਰਰਉਪਦੁਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨਿਮਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐ ॥ ਜੋਗਜੁਗਤਿਤਉਪਾਈਐ
 ੪ ਕਦਣਤਰਾਜੀਕਦਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਦਣੁਸਰਾਫੁਲਾਦਾ ॥ ਕਉਣੁਗੁ
 ੫ ਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਦਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ ॥ ਤੁਝਲਿਖਲਿ
 ੬ ਮਹੀਅਲਿਕਰਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁਤਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਦਸਰਾ
 ੭ ਠਕਮਾਦਾ ॥ ਘਟਿਹੀਭੀਤਰਿਸੇਸਹੁਤੇਲੀਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਰਹਦਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇਕੀਰਾਤੇਲੁਤਰਾਜੀ
 ੮ ਆਪੇਤੇਲਾਣਹਾਗਾ ॥ ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੁਝੈਆਪੇਹੈਦਣਜਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮਲਾਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਠੁ
 ੯ ਅਦੈਤਿਲੁਜਾਏ ॥ ਤੀਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਹਦਾ ॥ ਕਉਕਰਿਮੁਪਾਏ ॥

੧੦ ਸਭਿਅਦਗਣਮੇਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈ ॥
 ੧੧ ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਏਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੇਰੂਪੁਨਬੰਕੈਣਾ ॥ ਨਾਕੁਲਚੰਗੁਨਮੀਠੈਬੈਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
 ੧੨ ਹਜਿਸੀਗਾਰਕਾਮਣਿਕਰਿਅਦੈ ॥ ਤਸੇਹਗਣਿਜਕੰਤੈਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ
 ੧੩ ਮਾਮੰਤਿਨਸਾਰਿਬੁਸਿਮਹਿਅਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਹੀਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਲਾਦਹੁਪਾ
 ੧੪ ਵੀ ॥ ੪ ॥ ਬਹੀਸਿਅੰਟੀਕੰਤਨਭਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆਲਾਗਿਭੁਗਮਿਕੁਲਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਹਉਮੈਜਾਈਤ
 ੧੫ ਕੰਤਸਮਾਈ ॥ ਤਉਕਾਮਣਿਪਿਆਰੇਨਦਨਿਧਿਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖਪਾਇਆ ॥ ਕ
 ੧੬ ਰਗਹਿਲੇਹੁਪੀਤਮਪੁਰਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਰਗਤਿਨਾਨੁਸਹੁਹੈਭੀਰੋਸੀ ॥ ਜੈਰਾਏਪਿਆਰਾਤੈਰਾਏਸੀ ॥ ੮

੧੭ ਕਚਾਰੀਗੁਕਉਤਕਾਬੋਰੁਕਿਆਦਿਨਰਾ
 ੧੮ ਰਿਜੀਉ ॥ ਦਿਨੁਨਾਏਕੁਮਿਭੁਲੀਰਗਿਮੁਠੀਕੁਕਿਆਰਿਜੀਉ ॥ ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੁਜੀਵ
 ੧੯ ਰਿਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰੰਗੇਕਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ ॥ ਰੰਗਣਵਲਸੇਦੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
 ੨੦ ਇਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰੇਭੰਡਜੇਭੁਫਹਿਬਿਨੁਰਗਾਪਨੁਨਹਿਜੀਉ ॥ ਅਦਗਣਿਮੁਠੀਜੇਠਿਰਹਿ
 ੨੧ ਬਸਿਕਬਾਇਨਪਾਰਿਜੀਉ ॥ ਹੁਰਿਗਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਤੇਮਨਮਾਰਿਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕਪ
 ੨੨ ਰੇਮੇਲੇਚਿਤਕਰੇਰਜੀਉ ॥ ਤਿਨਮੁਖਿਨਮੁਨਉਪਜੇਦੁਜੈਦਿਆਪੇਚੇਰਜੀਉ ॥ ਮੁਲੁਨਬੁਝਹਿਆਪ

ਨਸੇਪਸੁਆਸੇਢੇਰਜੀਉ॥ ੩॥ ਨਿਤਨਿਤਖਸੀਆਮਨੁਕਰੈਨਿਤਨਿਤਮੰਗੈਸੁਖਜੀਉ॥ ਕਰਤਾਚਿੰਤਾਮ
 ਵਈਠਿਠਿਠਿਰਿਲਗਹਿਦੁਖਜੀਉ॥ ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਮਨਿਦਸੈਤਿਤੁਤਨਿਕੇਸੀਭੁਖਜੀਉ॥ ੪॥ ਬਾ
 ਕੀਵਲਾਤਲਬੀਐਸਿਰਿਮਾਰੇਜੰਦਾਰੁਜੀਉ॥ ਲੇਖਾਮੰਗੈਦੇਵਣਾਪੁਛੈਕਰਿਬੀਚਰੁਜੀਉ॥ ਸਚੇ
 ਕੀਲਿਦਉਬਰੈਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ ੫॥ ਅਨਕੋਕੀਜੈਮਿਤਰਾਖਕੁਰਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉ॥ ਬ
 ਹੁੰਗਿਦੇਖਿਭੁਲਾਇਆਭੁਲਿਭੁਲਿਆਏਜਾਇਜੀਉ॥ ਨਦਰਿਪਭੂਤੇਛੁਟੀਐਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
 ਜੀਉ॥ ੬॥ ਗਠਲਗਿਆਨਦਿਪੁਟਿਆਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਰਾਇਜੀਉ॥ ਖਿਚੋਤਾਣੇਦਿਗੁਚੀ
 ਐਬੁਰਾਭਲਾਵਈਨਾਲਿਜੀਉ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਰੈਗਤਿਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿਜੀਉ॥ ੭॥ ਜਿਨਿਕਰਿ
 ਕਾਰਣੁਧਰਿਆਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁਜੀਉ॥ ਸੋਕਿਉਮਨੁਹੁਦਿਸਾਕੀਐਸਦਾਸਦਾਦਤਾਰੁਜੀ
 ਉ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਨਿਧਾਰਾਅਧਾਰੁਜੀਉ॥

ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਮਨੁਤਨੁਹੋਇਚੁਲੀਭੁਜੇਸਤਿਗੁਰਗੁਇ
 ਆ॥ ੧॥ ਚਲੈਜਨਮੁਸਦਾਰਿਦੁਖਰੁਸਦੁਲੋ॥ ਪਤਿਪਾਏਦਰਬਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਭੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਨਿਤਨਿਸਦੁਸਲਾਹਿਸਚੇਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਲਾਲਿਰਤਾਮਨੁਮਨਿਆਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਹ
 ਉਜੀਵਾਗੁਣਸਾਰਿਅੰਤਰਿਤੂੰਦਸੈ॥ ਤੂੰਦਸਹਿਮਨਮਹਿਸਹਜੇਰਸਿਰਸੇ॥ ੩॥ ਯੁਗਮਨਸਮਸ੍ਵਾਇ
 ਆਖਉਕੇਤਵਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਰੰਗਿਰੰਗੇਤਵਾ॥ ੪॥ ਨਿਤਨਿਤਰਿਦੈਸਮਾਲਿਪੀਤਮੁ
 ਆਪਣਾ॥ ਜੇਚਲਹਿਗੁਣਨਾਲਿਨਹੀਦੁਖਸੰਤਾਪਣਾ॥ ੫॥ ਮਨਮੁਖਰੁਮਿਭੁਲਾਣਾ॥ ਰਿਸੁਰੰਗੁਰੈ
 ॥ ਮਰਸੀਹੋਇਦਿਤਾਣਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਭੇਗੁਰੈ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਲਾਹਾਘਰਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਬ
 ਟੀਸਿਰਬਾਣੁਸਬਦਿਪਛਾਣਿਆ॥ ੭॥ ਇਕਨਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੇਤੁਪੁਰਾਦਸੀ॥ ਮੇਦੀਜੈਨਾਮਨਿ
 ਵਸੁਹਰਿਗੁਣਗਾਦਸੀ॥ ॥ ॥ ॥ ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਾਪਾਇਰੰਗਿ
 ਘੜਾਈਐ॥ ਤਿਉਸਾਕਤੁਜੋਨੀਪਾਇਰੁਦੈਭਵਾਈਐ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਭਦੁਖਦੁਖਕਮਦਣਾ॥
 ਹਉਮੈਅਵੈਜਾਇਗੁਰਮਿਭੁਲਾਵਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਰਖਣਹਾਰਹਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥
 ॥ ਮੇਲਹਿਤੁਸ੍ਵਹਿਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਰੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਆਪਿਦੇਹਿਸੁਖਾਈਐ॥
 ਤੁੰਦੇਖਹਿਸੁਖਿਉਥਾਪਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥ ੩॥ ਦੇਹੀਹੋਵਗਿਖਾਕੁਪਵਣੁਉਡਾਈਐ॥ ਇਹੁਕਿਬੈ
 ਘਰੁਅਉਤਕੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਦਿਹੁਦੇਵੀਅੰਧਯੋਰੁਘਬੁਧੁਹਾਈਐ॥ ਗਰਬਿਸੁਸੈਘਰੁਚੈ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੇਰਨਾ ਗਿਰਿਨਾ ਮਿਜਗਾਈ ਐਸਾ ਬਦਿਨਿ ਦਰੀਆ ਭੀਜੇ ਤਿਦੀ
 ੨ ॥ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਲਾਲੂ ਰਤਨੁ ਹਰਿਨਾ ਮੁਹੁਰਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ਸਦਾਰੇ ਨਿਰਕਾਮੁ ਜੇਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ
 ੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹੇ ਹਰਿਨਾ ਉਮੰਨਿ ਦਸਾਈਐ ਨਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇਤੁ ਪੁਛਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ॥ ॥
 ੪ ॥ ਮਨਹੁ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਅਰਿ ਨਿਸਿਧਿ ਆਈਐ ਜਿਉ ਰਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਤਿਥੈ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਅੰਧੁ
 ੫ ॥ ਲੋਹਰਿਨਾ ਮੁਲਕੁ ਟੀਟੋਹਣੀ ਹਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੇਰੈ ਮੋਹਣੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਰਨਾ ਲਿਹੁ
 ੬ ॥ ਰਿਦੇ ਖਲਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੁਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਇਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨਾ ਤੁ
 ੭ ॥ ਭੁਭਵੈ ਤਿਥੈ ਰਜਾਇ ਭਰ ਮਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਤਹੀ ਦੁਖ ਲਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੋ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰ
 ੮ ॥ ਵਟੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥ ੪ ॥ ਉਨਹੀ ਭੂੰਹੋ ਦੁਹਿਤੁ ਪਰੀਸਾਜਿਆ ਅਪੇਥਾ ਪਿਊਥਾ ਪਿਸਬਦਿ ਨਿਦਾਜਿ
 ੯ ॥ ਆ ॥ ੫ ॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮੁ ਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹਾਇਆ ਅਪੇਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ਸੋਦਿ ਸਮਾਦੁ ਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ੧੦ ॥ ਭੂੰਹੀ ਪੁਰਦੁ ਰਿਜਾਣਹਿ ਸਭ ਭੂੰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਟੇਖਿ ਦੁਹਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਭੂੰਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਦੀ ਜੇਨਾ ਮਨਿ ਦਸੁ
 ੧੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਹੋਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ॥ ॥ ॥

੧੨ ॥ ਮੰਝੁ ਕੁਚ ਜੀਅ ਆਵੁ ਟਿਕੇ ਸਰੋਤ ਉਕਿਉ ਸਹੁਰਾਵੁ ਟਿਕਾਉ ਜੀ
 ੧੩ ॥ ਉਯਾਇ ਕਦੁ ਇਕਿ ਚੜ੍ਹੇ ਦੀਅ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਉ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁਰਾਵੁ ਅਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੁ ਰੀ
 ੧੪ ॥ ਦੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸੇਗੁਣ ਮੰਝੁ ਆਵੁ ਨੀਹ ਉਕੈ ਜੀ ਦੇਸ ਪਰਉ ਜੀਉ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਦਿਬਰਾਹ ਉਕਿਆ ਕੀ
 ੧੫ ॥ ਆਪਿ ਨ ਤੇਰਾ ਨਉ ਜੀਉ ॥ ਇਕ ਤੁਠੇ ਲਿਖ ਅੰਬਰਾਹ ਉਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾਹ
 ੧੬ ॥ ਗੁਲਾ ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿ ਕੁਜੀਉ ॥ ਜੇਦੁ ਸਤੁ ਸਹਿਦੀ ਤੀਆ ਮੈ ਤਿਨ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ ਮੰਦਰ
 ੧੭ ॥ ਮਿਟੀ ਸੰਦਰ੍ਹੇ ਪਥਰ ਕੀ ਤੇਰਾ ਸਿਜੀਉ ॥ ਹਉ ਦੇ ਨੀਟੇ ਲੀਭੁਲੀ ਅਸੁ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਅੰਬ
 ੧੮ ॥ ਰਿਕੁੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਬਗ ਬਹਿਰੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀ
 ੧੯ ॥ ਉਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਸੁਲੁਖੀਆ ਭੁਲੀ ਦਾਟੁ ਰੀਆ ਸੁਜੀਉ ॥ ਤੈ ਸਹਨਾ ਲਹੁ ਮੁਤੀ ਅਸੁ ਦੁਖੀ ਭੁਧਰੀਆ ਸੁ
 ੨੦ ॥ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਗੁਣੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾਇ ਕਨਾਨ ਕਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਗਤੀ ਸੋਹ ਗਣਿ ਮੇਰੇ
 ੨੧ ॥ ਗਣਿ ਕਾਈ ਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਾਤੁ ਤ ਮੈ ਸਕੁ ਕੋਰੁ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀ
 ੨੨ ॥ ਉਤੁ ਪੁਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਦਸਾਤੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭੁਟੈ ਤਖਤਿ ਦਰਾਈਆ ਭੁਟੈ ਭੀਖਉ ਦਾਸਿ
 ੨੩ ॥ ਜੀਉ ॥ ਭੁਟੈ ਬਲਸਿਰਿ ਸਰਦੁ ਹੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭੁਟੈ ਭੁਧ ਜਲੁ ਲੀਘੀਐ ਭੁਟੈ ਮੰਝਿ

ਕੁਰੀਅਸਿਜੀਓਗੁਣੈਸੋਸਹੁਗੁਲਾਸਿਫਤਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀਓਗੁਣੈਸਹੁਗੁਰੀਹਾਵਲਾਚਉ
ਆਵਣਿਜਾਣਿਮੁਈਆਸਿਜੀਓਗੁਣੈਸਹੁਅਗਮਅਤੇਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਦਹਿਪਈਆਸਿਜੀਓ
ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਕਹਿਉਣੀਸੈਦਰਸਨਭੂਖਪਿਆਸਿਜੀਓਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਦਨਾ
ਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਓ॥੧੨

੧ ੬੨

੨

੩

੪

੫

੬

੭

੮

੯

੧੦

੧੧

੧੨

੧੩

੧੪

੧੫

੧੬

੧੭

੧੮

੧੯

੨੦

੨੧

੨੨

੨੩

੨੪

੨੫

੨੬

੨੭

੨੮

੨੯

੩੦

੩੧

੩੨

੩੩

੩੪

੩੫

੩੬

੩੭

੩੮

੩੯

੪੦

੪੧

੪੨

੪੩

੪੪

੪੫

੪੬

੪੭

੪੮

੪੯

੫੦

੫੧

੫੨

੫੩

੫੪

੫੫

੫੬

੫੭

੫੮

੫੯

੬੦

੬੧

੬੨

੬੩

੬੪

੬੫

੬੬

੬੭

੬੮

੬੯

੭੦

੭੧

੭੨

੭੩

੭੪

੭੫

੭੬

੭੭

੭੮

੭੯

੮੦

੮੧

੮੨

੮੩

੮੪

੮੫

੮੬

੮੭

੮੮

੮੯

੯੦

੯੧

੯੨

੯੩

੯੪

੯੫

੯੬

੯੭

੯੮

੯੯

੧੦੦

੧੦੧

੧੦੨

੧੦੩

੧੦੪

੧੦੫

੧੦੬

੧੦੭

੧੦੮

੧੦੯

੧੧੦

੧੧੧

੧੧੨

੧੧੩

੧੧੪

੧੧੫

੧੧੬

੧੧੭

੧੧੮

੧੧੯

੧੨੦

੧੨੧

੧੨੨

੧੨੩

੧੨੪

੧੨੫

੧੨੬

੧੨੭

੧੨੮

੧੨੯

੧੩੦

੧੩੧

੧੩੨

੧੩੩

੧੩੪

੧੩੫

੧੩੬

੧੩੭

੧੩੮

੧੩੯

੧੪੦

੧੪੧

੧੪੨

੧੪੩

੧੪੪

੧੪੫

੧੪੬

੧੪੭

੧੪੮

੧੪੯

੧੫੦

੧੫੧

੧੫੨

੧੫੩

੧੫੪

੧੫੫

੧੫੬

੧੫੭

੧੫੮

੧੫੯

੧੬੦

੧੬੧

੧੬੨

੧੬੩

੧੬੪

੧੬੫

੧੬੬

੧੬੭

੧੬੮

੧੬੯

੧੭੦

੧੭੧

੧੭੨

੧੭੩

੧੭੪

੧੭੫

੧੭੬

੧੭੭

੧੭੮

੧੭੯

੧੮੦

੧੮੧

੧੮੨

੧੮੩

੧੮੪

੧੮੫

੧੮੬

੧੮੭

੧੮੮

੧੮੯

੧੯੦

੧੯੧

੧੯੨

੧੯੩

੧੯੪

੧੯੫

੧੯੬

੧੯੭

੧੯੮

੧੯੯

੨੦੦

੨੦੧

੨੦੨

੨੦੩

੨੦੪

੨੦੫

੨੦੬

੨੦੭

੨੦੮

੨੦੯

੨੧੦

੨੧੧

੨੧੨

੨੧੩

੨੧੪

੨੧੫

੨੧੬

੨੧੭

੨੧੮

੨੧੯

੨੨੦

੨੨੧

੨੨੨

੨੨੩

੨੨੪

੨੨੫

੨੨੬

੨੨੭

੨੨੮

੨੨੯

੨੩੦

੨੩੧

੨੩੨

੨੩੩

੨੩੪

੨੩੫

੨੩੬

੨੩੭

੨੩੮

੨੩੯

੨੪੦

੨੪੧

੨੪੨

੨੪੩

੨੪੪

੨੪੫

੨੪੬

੨੪੭

੨੪੮

੨੪੯

੨੫੦

੨੫੧

੨੫੨

੨੫੩

੨੫੪

੨੫੫

੨੫੬

੨੫੭

੨੫੮

੨੫੯

੨੬੦

੨੬੧

੨੬੨

੨੬੩

੨੬੪

੨੬੫

੨੬੬

੨੬੭

੨੬੮

੨੬੯

੨੭੦

੨੭੧

੨੭੨

੨੭੩

੨੭੪

੨੭੫

੨੭੬

੧ ਦਿਖਾਇਸੁਹਾਇਅਕਾਰਜਸਬਦਿਸਦਰੇਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਨੇਤੀਅੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਪਾਦਿਖਾ
 ੨ ਦਿਖਾਸਬਦਿਖਲਹੁਰਸੇਮੰਗਲੁਗਾਫੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨਅਏਆ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੀਨਾ॥
 ੩ ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਤੀਨਾ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਮੇਰੈਪਰਮਤਤੁਵੀਚੋਰੇ॥ਜੰਤੁਭੇਖਤ੍ਰਿਸਠਲਿਓਦਤਸਿ
 ੪ ਰਿਸਿਰਿਦੇਵਣਹੋਰੇ॥ਤ੍ਰਿਜਨੁਗਿਆਨੀਅੰਤਰਿਜਾਮਟਿਆਪੇਕਰਣੁਕੀਨਾ॥ਸੁਨਹੁਸਖੀਮਨੁਮੋਹਨਿ
 ੫ ਮੋਹਿਆਤਨੁਮਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੀਨਾ॥੩॥ਅਤਮਰਾਮਸੀਸਾਰਾ॥ਸਾਚਾਖੇਲੁਤਮਾਰਾ॥ਸਚੁਖੇਲੁਤਮਾਰਾ
 ੬ ਅਗਮਅਪਾਰਾਤੁਪੁਬਿਨੁਕਉਦੁਬੁਝਾਏ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਸਿਆਣੇਕੇਤੇਤੁਸੁਬਿਨੁਕਵਣੁਕਹਾਏ॥
 ੭ ਕਲੁਬਿਕਲੁਭਏਦੇਵਨੇਮਨੁਗਾਖਿਆਗੁਰਿਠਾਏ॥ਨਾਨਕਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏਗੁਣਸੰਗ
 ੮ ਮਿਪੁਰਪਾਏ॥੪॥੧॥੨॥
 ੯
 ੧੦ ਆਵਹੁਸਜਣਾਹਉਦੇਖਾਵਰਸਨੁਤੇਰਾਰਮਾਘਰਿਆਪਨਕੈਖਤੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਰਮਾ॥
 ੧੧ ਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਸੁਣਿਪੁਰਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਰਵਾਸਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਨਿਹਕੇਵਲਜਨਮਮਰਣਵ
 ੧੨ ਖੁਨਸਾਸਗਲੀਜੋਤਿਜਤਤ੍ਰਿਸੇਈਮਿਲਿਆਭਾਇਸੁਰਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉਬਲਿਜਾਣੀਮੈਸਾਚਿ
 ੧੩ ਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥੧॥ਘਰਿਆਇਅਨ੍ਹੇਸਾਜਨਾਤਾਪਨਖਰੀਸਰਸੀਰਾਮਾਹਰਿਮੋਹਿਅਨ੍ਹੀਸਾਚਿਸਬ
 ੧੪ ਦਿਠਕੁਰਦੇਖਿਰਹੀਸੀਰਾਮਾਗੁਣਸੰਗਿਰਹੀਸੀਖਰੀਸਰਸੀਜੀਰਾਵੀਰੰਗਿਰਤੈਗਾਅਵਗਣਮਾਰਿਗੁਣਿ
 ੧੫ ਘਰੁਛਾਇਆਪੁਰੈਪੁਰਖਬਿਧਤੈ॥ਤਸਕਹਿਮਾਰਿਦਸੀਪੰਚਾਇਣਿਆਵਲੁਕਰੇਵੀਚੋਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮ
 ੧੬ ਨਾਮਿਸਤਾਰਗੁਰਮਤਿਮਿਲਹਿਪਿਆਰੇ॥੨॥ਫੁਹਪਾਇਅਨ੍ਹਾਬਲਤ੍ਰੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਰਾਮਾ॥
 ੧੭ ਪਿਰਿਰਾਇਅਨ੍ਹੀਸਬਦਿਰਲੀਗਵਿਰਹਿਅਨਹਦੂਰੀਰਾਮਾਪੁਰੁਦੂਰਿਨਹੋਈਘਟਿਘਟਿਸੋਈਤਿਸ
 ੧੮ ਕੀਨਾਰਿਸਬਾਣੀਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਦੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿਆਈ॥ਅਮਰਾਮਤੋਲੁਅਮੋਲੁਅਪ
 ੧੯ ਰਾਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਪਾਇਐਗਾਨਾਨਕਆਪੇਜੋਗਸੰਜੋਗੀਨਦਰਿਕਰੇਲਿਵਲਾਈਐ॥੩॥ਪਿਰੁਉਚਤ੍ਰੀ
 ੨੦ ਐਮਨ੍ਹਤ੍ਰੀਐਤਿਹੁਲੋਆਸਿਰਤਾਜਾਰਾਮਾਹਉਬਿਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਣਅਨਹਦਸਬਦਿਅਗਜ
 ੨੧ ਰਾਮਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਣੀਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਟੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਬੋਟੇਨਹੀਠਹਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਣੇ
 ੨੨ ਆਪਤਿਮਤਿਪੂਰੀਪੁਰਾਪਰਵਾਨਾਨਾਅਵੈਨਜਾਸੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਪੁਰਜੈਸੇਅਵਿਨਾਸੀ
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਪੰਧਰੈਲਾਇਆ॥ਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਣਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪਾ

ਜਿਨਿਕੀ

ਇਸਦਾਨਹਰਿਕੋਦੁਖਅੰਧੇਗਉਠਿਗਇਆਗੁਠਜੀਵਲਾਵੇਨਲਿਸੋਚੈਪਰਖਿਮੋਹਣੀਐਲਇਅ
ਾਈਦੁਹੋਅਸੇਭਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆਇਆਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਗੁਪੀਪਤ੍ਰੇਲਾਇ
ਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਦਰੀਤਾਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉਗਾਭਿਅਮਨੁਲੀਅਤ੍ਰ
ਦੀਤਾਹਲੀਆਤਦੀਆਮਾਨੁਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨਕਿਉਦੀਸਹਰਿਅਜਿਨਦਿਸਿਆਇਆਹੋਰਿਰ
ਲੀਅਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਾਰਿਸਗਲਗੁਣਅਦਗੁਣਨਕੋਈਹੋਰਿਨੀਤਾਨੀਤਾਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਦਰੀਤਾ॥੨॥ਗੁਣਕਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਛਿਵਾਸੁਲਾਈਜੋਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਸਜ
ਨਮਿਲਿਸਾਸੁਕਰੀਜੋਸਾਸੁਕਰੀਜੋਗੁਣਹੋਕੇਰੀਛੋਭਿਅਦਗਣਚਲੀਐਪਹਿਰੇਪਟੰਬਰ
ਕਰਿਅੰਬਰਅਪਣਾਪਿਤ੍ਰਮਲੀਐਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐਭੁਲਾਕਹੀਐਭੁਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੋ॥
ਗੁਣਕਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਛਿਵਾਸੁਲਾਈਜੋ॥੩॥ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥
ਆਖਣਤਾਕਉਜਾਈਐਜੇਭੁਲਹੋਈ॥ਜੇਹੋਇਭੁਲਾਜਾਇਕਹੀਐਅਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ
ਸੁਣਦੇਖੇਬਾਸੁਕਰਿਐਦਾਨੁਅਣਮੀਗਿਉਦੈ॥ਦਾਨੁਦੈਦਾਤਾਜਗਿਬਿਧਤਾਨਕਾਸਚੁਸੇਈ
॥ਅਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥ " " "

ਫਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੇਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉਡੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਧੋਈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਅਵੈ
ਸਾਚਭਾਵੈਸਾਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨਮਜਨੁਆਪਿਅਛਲਿਓਕਿਉ
ਛਲੈ॥ਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਕੋਭੂਫੁਕਪਟਨਹੋਈ॥ਮੇਰਾਮੰਗੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੇਈ
॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਕਾਰਾਤੁਕੀਆਮੈਲੁਲਗੀਮਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
ਆਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਇਹੁਮਨਦੀਆਗੁਰਪਹਿਮੈਲੁਕਰਾਇਆਆਪਨਤਾਪੁਰੁਸਹਜਿਪ
ਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਨਾਇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾ
ਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੇਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤਉਪਾਇਆ॥੨॥ਆਇਗਇਆਕੀਨਆਇ
ਓਕਿਉਅਵੈਜਾਤਾਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾਸਾਹਿਬਗੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕਟਿ
ਬਾਤਾਜਿਨਿਬਿਬਕਾਕੋਟੁਉਸਾਰਿਆਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਆਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪੰਰੁਸ
ਵਾਰਿਆ॥ਹਮਅਦਗਣਿਆਰੇਤੁਸੁਣਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚੁਸੇਈ॥ਅਦਣਜਾਣਾਥੀ
ਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈਸੁਝੈਜਾਣੀਐਜੈ
ਅਪਿਜਣਾਵੈ॥ਅਪਿਜਣਾਵੈਮਾਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮਨੁਆਲੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆ
ਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣਅਭੇਦਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਖੰਡੁਨਜਾਣਾਰਾਮੁਰਿਵੈਮਨੁਮਾਨਿਆਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈ॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੨

੦ ਤੇਉਏਂਗੁਰਸਬਦੀਸਦੁਜਾਨਿਆਸਾਜਨੋਰੇਦੁਨਿਆਪਦੇਕਿਉਪਰਘਰਜਾਹੀਸਾਬਨਗਤੇਸਚਕੇਸੀ
 ੧ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਸਾਜਨਕਰਹਿਰਲੀਆਕਰਮਧਰਮਸਬਾਇਆਮਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਪੁਜਾ
 ੨ ਨਾਮੁਸਾਚਕੁਇਆਮਾਪੀਸਾਜੇਥਾਪਿਦੇਖੈਤਿਸੈਰਾਣਕੁਇਆਸਾਜਨਗੰਗਿਰੰਗਿਲਵੈਰੰਗੁਲਾਲ
 ੩ ਬਣਾਇਆਪਾਮੰਧਾਮਾਗੁਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈਅਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋਛੀਐਕਿਉਗੁਰੁ
 ੪ ਛਾਣੈਕਿਉਗੁਰੁਜਾਣੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀਗਦਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕਛੁਨਪੁਏਅੰਧੁਭੁਰੇਖੰ
 ੫ ਧਲੀਗਦਿਨਗਤਿਚਨਣਚਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿਦਸੋਕਰਜੇਵਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਰ
 ੬ ਗੁਪਾਧਰੁਗੁਰਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪੁੰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆਕਿਸੁਪਹਿਬੋਲਉਗੀਠਨੀਫੁਖੀ
 ੭ ਰੁਰਿਆਇਆਦੁਖੀਭੁਰਿਆਇਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆਕਓਣੁਜਾਣੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆਮਾਦਟੇਜਾ
 ੮ ਵਟੇਖਰੇਰਾਵਟੇਤੋਟਿਨਾਮਾਵੈਫੇਰੀਆਨਾਮਵਿਹੂਣਉਣੇਸੁਣੇਨਾਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਮਨੁ
 ੯ ਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਦੇਸੋਭੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਸੇਵਕਸੇ
 ੧੦ ਵਤੀਕਰੇਸਬਾਦਿਪਤੀਣਾਸਬਦੇਪਤੀਜੈਅੰਕੁਰੀਜੈਸੁਮਹਲੁਮਹਲਾਅੰਤਰੇਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇ
 ੧੧ ਸੋਈਪ੍ਰਭੁਅਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰੇਗੁਰਸਬਾਦਿਮੇਲਤਾਸੁਰੇਲਾਬਾਜੰਤਅਨਹਤਬੀਣਾਗੁਰਮਹਲੀ
 ੧੨ ਘਰਿਆਪਦੇਸੋਭੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੮॥ਕੀਤਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਦੇਖੈਸੋਈਨਾਤਾਕੀਕੀਮਤਿ
 ੧੩ ਨਾਪਦੈਜੇਲੋਚੈਕੋਈਨਾਕੀਮਤਿਸੋਪਾਵੈਅਪਿਜਣਾਵੈਅਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏਜੈਜੈਕਾਕੁਕਰਹਿਤੁ
 ੧੪ ਧਰੁਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਅਮੁਲਏਹੀਣਉਨੀਦੁਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸਾਭੁਨਛੋਰਉਭਾਈਗਨਾਨਕਜੀ
 ੧੫ ਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥ ॥ ॥ ॥

੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨

੨੩ ਤੂੰਸੁਲਤਾਨਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵ
 ੨੪ ਵਰਾਣੀਜੇਭੂਦੇਹਿਸੁਕਹੀਸੁਅਮੀਸੈਪੁਰਖਕਹਣੁਨਜਾਣੀ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ
 ੨੫ ॥ਜੇਸੇਸਾਚਮਹਿਰਹਉਰਜਾਣੀ॥੧॥ਗਾਉਯੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਕਿਛੁਤੁਸੁਤੇਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਈਮ
 ੨੬ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਅੰਧਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥੨॥ਕਿਆਹਉਕਬੀਕਬੇਕਬਿਦੇਖਾਏਅੰ

ਕਰੁਨਕਰਨਾਈ॥ ਜੋਤੁਪੁਰੁਦੈਸੇਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ ੩॥ ਏਤਕੁਕਰਨਉਬੋਗਭਿ
ਭਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ॥ ਭਗਤਿਹੀਨੁਨਾਨਕੁਜੋਹੋਇਗਤਾਖਸਮੈਨਾਉਨਜਾਈ॥ ॥ ॥

ਮਨੁਮੰਦਰਤਨੁਦੇਸਕਲੰਦਰੁਪਟਹੀਤੀਗਥਿਨਵਾਏਕਸਬਦੁਮੇਰੈਪਾਨਬਸਤੁ
ਰੈਬਹੁਕਿਜਨਮਿਨਾਮਾਣਾ॥ ੧॥ ਮਨੁਬੋਧਿਆਵਾਇਆਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਕਉਟੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਈ
ਰਮਨਾਹੀਚੈਤਪਰਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਰਾਚੈਤਾਕਰਹੁਮਾਰੀ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਕੁਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਖਮਤੇਸਦੁਪਿਤੁ
ਪੁਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਖਮਤੇਸਰਬੁਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਰਿਛਾਵਾਂਤੇਰੋਤੁਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਜਾਣਾ॥ ਮੇਰੇਸਾਰਿ
ਬਹੁਣਗਾਵਾਨਿਤਿਤੇਰੋ॥ ੩॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਾਇਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚੈਤਤੁਪੁਪਾਸੇ॥ ਜੋਤੁਪੁਰੁਦੈ
ਸੇਈਚੈਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸੇ॥ ੪ ੨

ਆਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀਸੁਨਾ
ਅਪੇਸੁਰਤਆਪੇਜਾਨਾ॥ ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਤਾਣਾਤੁੰਦਾਤਾਨਾਮੁਪਰਵਾਣਾ॥ ੧॥ ਮੈਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉ॥ ਹਉਜਾਚਿਕੁਤੁਅਲਿਖਅਰੇਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਰਕਟੀਨਾਹੀ॥ ਭੂਡੀਕਾਮਣਿ
ਕਾਮਣਿਅਗਿਆਰਾਜਹੂਪੁਸ਼ਟੁਠਾਵਿਨਚਗਿਆਨਾਮੁਮਿਲੈਚਾਨਣਅੰਧਿਆਰਿ॥ ੨॥ ਚਾਖਿਛੋਡੀ
ਸਹਸਾਨਹੀਕੋਇ॥ ਬਾਪੁਦਿਸੇਦੈਜਾਤਿਨਹੋਇ॥ ਏਕੇਕਉਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ ਕਰਤਾਕਰੇਕਰਦੈਸੇ
ਇ॥ ੩॥ ਸਬਦਿਮੁਏਮਨੁਮਨਤੇਮਾਰਿਆਠਾਕਿਰਹੈਮਨੁਸਾਚੈਧਰਿਆ॥ ਅਦਰੁਨਸੁਣੈਗੁਰਕਉ
ਵਰਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ ੪ ੩

ਭੁਰਬਚਨੀਮਨੁ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੇ॥ ਹਰਿਕੈਰੀਗਰਤਾਮਨੁਮਾਨੇ॥ ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲੇਬਉਰਾਨੇ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਹੀ
ਮੈਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੇ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਹਿਨ
ਸਕੈਖਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੂਝਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਹਉਮਰਉਦੁਖਾਈ॥ ਸਾਸਿ
ਗਿਰਾਸਿਜਪਉਅਪੁਨੇਹਰਿਭਾਲੀ॥ ਸਬਦੈਗਗਨਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਹਾਲੀ॥ ਅਬਜਾਨੇਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਰਿਭਾਲੀ॥ ੨॥ ਅੰਕਥਾਕਹੀਮੈਗੁਰਭਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਕਰ
ਣਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਹਉਮੈਮੇਟਿਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖੁਦਿਛੁਡੈਖੋਟੀਰਾਸਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਮਿਮਿਸਾਬਾਸਿ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਹਾਸਿ॥
੪ ੪

ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੈਖੋਲੁਭੁਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਦਿਨੁਭੈਪਾਇਮੈਭਗਤਿਨਹੋ

੧ ੬੪
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪ ੬੪

ਪੁਨਰੋਖਿਆ ਖੋਜਤੋ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਜੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਖ
 ਰਸਾ ਦਿਪਰ ਮਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ
 ਵੀਸੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਉਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਅਵਠ ਜਾਣੇ ॥ ਕਿਆ ਲੋਅਵ
 ਰਿ ਕਿਆ ਲੋਜਾਹਿ ॥ ਸਿਰਿ ਜਮ ਕਲੁ ਸਿਚੇ ਟਾਖਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦਨ ਛੁਟ ਸਿਕੋਇ ॥ ਪਾ
 ਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰ ਜੋਗ ॥ ਅੰਤ ਜਠੇ ਕ੍ਰਿਜੇ ਹ੍ਰਿਦੈ ਛੋਕ੍ਰਿ ॥ ਧਰਤਿ
 ਅਕਸੁ ਕੀਏ ਬੈਸਣ ਕਉ ਬਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨ ਤੁਕੀਏ ਭਉ ਭਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ ਦੇਖ ਠਹਾਰਾ ॥
 ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸਿਰ ਜਣਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤਿਤੀ ਖ੍ਰਿਸਮ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਉ ਪਾਏ ਦੇਸਾ ॥ ਜੇ
 ਭੀ ਜਾਤੀ ਗਣਤਨ ਅਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
 ਕਿਸੁ ਨੇਵੈ ਕਿਸੁ ਅਖਾਵੁਰਿ ॥ ੫ ॥ ਚਉ ਬਿਉ ਪਾਏ ਚਰੇ ਬੇਦਾ ॥ ਖਾਣੀ ਚਰੇ ਬਾਣੀ ਕੇਦਾ ॥ ਅਸਟ ਦ
 ਸਾਖਟੁ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੋਭੁ ਭ੍ਰੇਜਿ ਸੁਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉ ਬੈਦਾ ਸਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ
 ਹਮਤ ਕੇਦਾ ਸਾ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬੇਤ ਲਾ ॥ ਅਪਿ ਅਗੇ ਚਰੁ ਪਰਖੁ ਨਿਗਲਾ ॥ ਇਕਿ ਕ੍ਰਮਿ ਭੂਖੇ
 ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ॥ ਇਕਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਬਾਦਿ ਤਿਪਤਾਸੇ ॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਇਕਿ ਮਹਿ ਧੂਰਿ ॥ ਇਕਿ ਦ
 ਰਿ ਘਰਿ ਸਚੈ ਦੇਖਿ ਹਵੁਰਿ ॥ ੭ ॥ ਸੂਰੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸੁਚਾ ਕਾਲ ਕਾਉ ॥ ਪਿੰਜਰਿ
 ਪੀਖੀ ਬੀਧਿ ਅਕੋਇ ॥ ਛੋਗੀ ਭਰਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਖਸ ਮੁਛੁ ਡਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਭਗ
 ਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ੮ ॥ ਖਸਟੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ ॥ ਅਨਹ ਦਸ ਬਦੁ ਨਿਗਲਾ ਦਾਜੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾ
 ਵੈ ਤਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਸਬ ਦੇਭੇ ਦੇਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਸਖ ਪਹਿਜ ਲਿਜਾਵਹਿ ॥ ਸ
 ਚੈ ਸਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸਪਤਮੀ ਸਤ ਸੰਤੋ ਭੁਸਰੀ ਗਿ ॥ ਸਤ ਸਮੁੰਦਰੁ ਹੋ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ ॥ ਮ
 ਜਨੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਟੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭਿ ਪਾਗਿ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਉ ਭਾਇ
 ॥ ਸਚਿ ਨੀਸਾਨੈ ਠਾਕਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਾਧੈ ॥ ਸਚੁ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਕਰ
 ਮਿ ਅਰਧੈ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣਿ ਅਗਨਿ ਬਿਸਰਾਉ ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਚੈ ਉਨਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰ
 ਚੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਉ ਨਉ ਮੀਨਵੈ ਨਾਬਨਉ ਖੰਡਾ ॥ ਘਟਿ ਘ
 ਟਿਨ ਭੁਮੰਗ ਬਲਵੰਡਾ ॥ ਆਈ ਪੁਤਾਇ ਹੁਜ ਗੁਸਾਰਾ ॥ ਪੁਰਾ ਅਵੇ ਸੁਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਅਦਿਜੁ
 ਗਾਵੀ ਹੋਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ੧੨ ॥ ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਅਨਦਿ
 ਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਮੁਭਉ ਭਗੈ ॥ ਬਿਲਮੁ ਨ ਤੂਟ ਸਿਕਾਚੈ ਤਾ
 ਗੈ ॥ ਜਿਉ ਤਾਗੁ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ॥ ਅਸ ਬਿਹਰੀ ਤੁਸਾ ਚੇਰੀ ਗੁਮਾਣਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਇ

੧ ੬੫
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੬੫

੧ ਕੁਰਦੈਵਸਾਧੈਗਾਰਿਸਾਮਸਤਮੋਹੁਚੁਕਾਏਯਾਠਲੁਪਾਏਬੁਤਾਤਮੁਚੀਨੋਪਾਖੰਡਿਗਥਿ
 ੨ ਤਤੁਨਹੀਬੀਨੋਗਾਰਿਸਮਲੁਨਿਗਾਰਗਰਿਹਕੇਵਲੁਸੁਚੈਸਾਚੇਨਲਾਗੈਮਲੁ॥੧੩॥ਜਹਦੇ
 ੩ ਖਉਤਹਏਕੋਏਕਾਹੋਰਿਜਨਿਅਉਪਾਏਕੋਏਕਾਯਾਠਲੋਹਾਰਕੀਏਯਾਠਲੁਜਾਇਗਸਕਸ
 ੪ ਖਾਏਸਾਦੁਗਧਾਇਯਾਠਲੋਲਾਚਿਲਪਾਏਲਪਟਾਇਯਾਠਲੋਗੁਰਮੁਖਸਚੁਕਮਾਇ॥੧੪॥ਦੁਆਰ
 ੫ ਸਿਮੁੰਦਾਮਨੁਅਉਧੁਤਾਅਹਿਨਿਸਿਯਗਾਰਿਕਬਹਿਸੁਤਾਜਾਗਤਜਾਗਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥
 ੬ ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇਬੈਰਾਈਯਾਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲ
 ੭ ਈ॥੧੫॥ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਣੈਬਾਹਰਿਜਤੋਭੀਤਰਿਆਣੈਬਰਤੀਬਰਤਰ
 ੮ ਹੈਨਿਹਕਾਮਾਅਜਪਾਜਪੁਜਪੇਮੁਖਿਨਾਮਾਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਸਭਿਸੁਚ
 ੯ ਸੰਤਮਸਾਚੁਪਛੁਟੈ॥੧੬॥ਤੇਰਸਿਤਰਦਰਸਮੁਦਕਨਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਲੁਸਿਖਰਿਲਿਵ
 ੧੦ ਤਰੈਗੁਰਗਰਿਮਰੈਨਬੁਝੈਕੋਇਨਿਰੁਭੁਭਿਮਰੈਪਤਿਖੋਇਗੁਰਮਹਿਘਰੁਘਰਮਹਿ
 ੧੧ ਰੁਜਾਣੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ॥੧੭॥ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਬਧਹਿਲਹਿਪਾਏਗਰਜ
 ੧੨ ਸਤਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਏਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੁਰਸਮਾਏਜੇਗੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਏਚ
 ੧੩ ਉਦਸਿਭਵਣਪਤਲਸਮਾਏਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥੧੮॥ਅਮਾਦਸਿਆਚੰਦੁ
 ੧੪ ਗੁਪਤੁਗੈਣਗਿਯਾਧੁਸੁਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀਚਗਿਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਉਲੇਈਕਰਿ
 ੧੫ ਕਰਿਏਬੈਕਰਤਸੋਈਗੁਰਤੇਦੀਸੈਤਿਸਹੀਮਾਹਿਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਅਦਹਿਜਾਹਿ॥੧੯॥
 ੧੬ ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਏਅਪੁਪਛੁਟੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਚਹਾਸਾਤਹਬਿਨ
 ੧੭ ਸਿਥਿਨਾਸਾਯਾਠਲੋਖਪਰੁਦੁਬਿਧਮਨਸਾਮਮਤਾਜਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾਪੁਣਵਤਿਨਾਨਕ
 ੧੮ ਹਮਤੀਕੇਦਾਸਾ॥

੧੯ ਮੁੰਧਨਵੇਲੜੀਅੰਗੋਇਲਿਆਈਰਾਮਾਮਟੁਕੀਡਾਰਿਧਰੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈ
 ੨੦ ਰਾਮਾਲਿਵਲਾਇਹਰਿਸਿਉਰੀਗੋਇਲਿਸਹਜਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਆਕਰਿਜੇਕੁਗੁਰਪ
 ੨੧ ਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲਹੁਸਾਚਿਪਾਮਾਗੀਆਯਨਭਾਇਭਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿਵੇ
 ੨੨ ਰਿਆਨਾਨਕਮੁੰਧਨਵੇਲਸੁੰਦਰਿਦੇਖਿਪਿਰੁਸਾਸਾਰਿਆ॥੨੧॥ਸਚਿਨਵੇਲੜੀਏਜੇਬਨਿਬਾਲੀ
 ੨੩ ਰਾਮਾਅਉਨਜਾਉਕਹੀਅਪਨੈਸਹਨਾਈਰਾਮਾਨਾਹਅਪਨੈਸੰਗਿਦਾਸੀਸੈਰੁਗਤਿਹਰਿਕੀਭ
 ੨੪ ਵਏਅਮਗਾਧਿਬੋਧਿਅਕਭੁਕਬੀਐਸਹਜਿਪੁਰੁਗੁਠਗਧਏਰਾਮਨਾਮਰਸਾਲਰਸੀਅਰਦੈਸ

ਚਿਪਿਆਗੀਆਗੁਰਸਬਦੁਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਾਵੀਚਾਰੀਆ॥੨॥ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਿਅਤ੍ਰੀ
 ਪਿਰਸੀਗਿਊਤੀਰਾਮਾਗੁਰਕੇਭਾਇਚਲੁਸਚਿਸੰਗੁਤੀਰਾਮਾਧਨਸਾਚਿਸੰਗੁਤੀਹਰਿਸੀਗਿਊਤੀ
 ਸੀਗਿਸਖੀਸੋਲੀਆ॥ਇਕਭਾਇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਕਸਿਆਸਤਿਗੁਰੁਹਮਮੇਲੀਆ॥ਦਿਨੁਰੋਣਿ
 ਘੜੀਨਚਸਾਦਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਰੰਜੋਨੇ॥ਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਭਉਰੰਜੋਨੇ॥੩॥
 ਜੋਤਿਸਬਾਇਤ੍ਰੀਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸਰੋਗਾਮਾਘਟਿਘਟਿਰਦਿਰਹਿਆਅਲਖਅਪਾਰੋਗਾਮਾਅਲਖ
 ਅਪਾਰਅਪਾਰੁਸਾਚਾਅਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਣੀਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਕੁਜਲਹੁਸਬਦਿਮੈਲੁਚੁਕਾ
 ਈਐ॥ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕੀਭੁਣੇਤਰਿਤਰਣਿਹਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਪਤੀ
 ਨਾਨਕਾਉਰਿਧਾਰਿਆ॥੪॥
 ਮੈਮਨਿਚਾਉਘਣਾਸਾਚਿਦਿਗਸੀਰਾ
 ਮਾਮੋਧੀਪ੍ਰੇਮਪਿਰੇਪ੍ਰਭਿਅਥਿਨਾਸੀਰਾਮਾਅਦਿਗੋਤਹਰਿਨਾਥੁਨਾਥਹਤਿਸੈਭਾਵੈਸੋਥੀਐ॥ਕਿਰਪਾਭੁ
 ਸਦਾਦਇਆਲਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਜੀਐ॥ਮੈਅਦਰੁਗਿਆਨੁਨਾਧਿਆਨਪੂਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤ
 ਰਿਦੁਸਿਰਹੇ॥ਭੇਖੁਭਵਨੀਹਨੁਨਜਾਨਾਨਾਨਕਾਸਦੁਗਹਿਰੇ॥੧॥ਭਿੰਨਤ੍ਰੀਰੋਣਿਚਲੀਦਿਨਸਸੁਹਾ
 ਏਰਾਮਾਨਿਜਘਰਿਊਤ੍ਰੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਾਮਾਨਵਹਾਣਿਨਵਪਨਸਬਦਿਜਗੀਆਪਣੇਪਿ
 ਰਭਾਣੀਆ॥ਤਜਿਭੁਕੁਪਟੁਸੁਭਾਓਦੂਜਾਚਾਕਗੀਲੋਕਾਣੀਆ॥ਮੈਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਾਰੁਕੰਠੇਸਾਚੁ
 ਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਕਰਿਜੋਤਿਨਾਨਕਸਾਚੁਮਗੈਨਦਰਿਕਰਿਤੁਪੁਭਾਣਿਆ॥੨॥ਜਾਗੁਸੋਲੋ
 ਨਤ੍ਰੀਏਬੋਲੋਗੁਰਬਾਣੀਰਾਮਾਜਿਨਿਸੁਣਿਮਨਿਅਤ੍ਰੀਅਕਥਕਹਾਣੀਰਾਮਾਅਕਥਕਹਾਣੀ
 ਪਦਨਿਰਬਾਣੀਕੋਦਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੁਏ॥ਓਹੁਸਬਦਿਸਮਾਏਅਪੁਗਵਾਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੁਦਿ
 ਬੂਝੁਏ॥ਹੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਸਾਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਆ॥ਓਹੁਪੁਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਣਿ
 ਨਾਨਕਾਉਰਿਧਾਰਿਆ॥੩॥ਅਹਲਿਬੁਲਾਇਤ੍ਰੀਏਭੁਗਤਿਸਨੇਹੀਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਹਸੀ
 ਸੀਸ੍ਰਸਿਦੇਹੀਰਾਮਾਮਨੁਮਾਰਿਗੀਝੈਸਬਦਿਸੀਝੈਝੈਲੋਕਨਾਭੁਪਛਾਣਏ॥ਮਨੁਰੀਗੋਰੁਲਿਨ
 ਜਾਇਕਤਹੀਆਪਣਾਪਿਰਜਾਣਏ॥ਮੈਆਧਾਰੁਤੇਗਤ੍ਰਿਖਸਮੁਮੇਗਮੈਤਾਣੁਤਕੀਆਤੇਰਥਾਸਾਚਿ
 ਸੁਚਾਸਦਾਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸੁਗੁਰਨਿਬੇਰਥਾ॥੪॥੨॥

੬੬
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬

ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸ ਕਿਰਤ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੇ
 ਪੁਰਾਨਾ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਮਾਲੀ ਲਗੈ ਤਿਸੈ ਪਿਆਨਾ ਅਬਹੀ ਕਬਹੀ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਤੇ ਹੋਏ
 ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਨਜ਼ਾਣ ਹੋਏ ਮੇਰੀ ਕਢ ਨਗਤੇ ॥ ਹਮ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਆਨ ਸਹਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੀ ਕਹਿ ਕਿ
 ਰਪਾਰਖ ਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਕਬ ਹੁ ਜੀਅ ਨਾ ਉਭਿ ਚੜ੍ਹਤੁ ਹੈ ਕਬ ਹੁ ਜਾਇ ਪਇਅਤੁ
 ਲੋ ਲੋ ਰੀਜੀਅ ਨਾ ਬਿਰੁ ਨਗਤੁ ਹੈ ਚਾਹੇ ਕੰਡ ਭਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਗਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀ
 ਵਣੁ ਸਜਹਿ ਮਾਈ ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿ ਬਲੀ ਦੀਆਈ ॥ ੩ ॥ ਨਕਿ ਸੀਕਾ ਮੀਰੁ
 ਨਕਿ ਸੀਕਾ ਭਾਈ ਨਾਕਿ ਸੈਬ ਪਨ ਮਾਈ ॥ ਪੁਣ ਦਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੪ ॥
 ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਹੀ ॥ ਜਹਤ ਹ ਦੇਖਾਤ ਹ ਨਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵ ਨੁ ਤੇ
 ਬਨਿ ਦਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਾ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰ
 ਉਜਰ ਭੀਤ ਰਿਪਾ ਰਿਭੀ ਤਰਿ ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਹੇ ਨਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਹਿਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਬੁਸਦਾ ਚਿਤ
 ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਨੇਵੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਿ ਪੂਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇ ਰਾਜਾਇ
 ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਮਾਸ ਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸਾ ਸਾਬਾਹਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਗ ਸਿਬਾਈ ॥ ਪੁਣ
 ਤਿਨ ਨਕਦਾਸ ਨਦਾਸਾ ਪਰਤਾ ਪਹਿ ਗਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਦਸਹਿ
 ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀ ਐਵਰ ਭੀਤ ਰਿਦੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰੁ ਕਾਹਣਿ ਠਿਗੁ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਮੁਇ
 ਕਹੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨ ਬਿਪਿਸਾ ਗੁਰੁ ਤਰੀ ਐ ॥ ਜੀਵ ਤਿਆਨ ਹਮਰੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਦੁਖ ਦਰੁ ਦਾਜ ਹੋਹੁ
 ਵਲਾ ਅਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜਨੈ ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਥਾਈ ਪਾਈ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ਸਤ ਕੋ ਅਸਟਿ ਪੁ
 ਰਖੁ ਰਹੈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੇ ਨਾਮ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਹੀ ਅਦਰੁ ਹੋ ॥ ਉਚਾਨ ਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰ
 ਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅਪਿਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਅਸ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ ਅਸ ਭੀਤ ਰਿਹੈ
 ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥ ੪ ॥ ਇਨ ਬਿਪਿਸਾ ਗੁਰੁ ਤਰੀ ਐ ॥ ਜੀਵ ਤਿਆਨ ਉਮਰੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਹਰ
 ਉਦੁਜਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬ ਦੁਮੇਰੀ ਸਿੰਧੀ ਬਜੇ ਲੋਕੁ ਸੁਣੈ ॥ ਪਤਿ ਸੁਣੈ
 ਮੰਗਣ ਕੋਤਾਈ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬ ਗੋਰਖ ਜਾਗੈ ਹੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨੇ ਗੋਇ ਉਠਾ ਲੀਕਰ ਤੇਬ
 ਰਨ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਪਾਈ ਪੁਣ ਪਵਣਿ ਬੀਬਿ ਰਖੇ ਚੈ ਦੁਸੁਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ

ਧਰਤੀ ਦੀ ਨੀਵੇ ਤੇ ਗੁਣ ਦਿਸੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੇ ਗੀ ਜੀਗਮ ਪੀਰੁ ਰਸ ਬਹੁ ਤੇ ਸੇਸੀ ॥
 ਨਮਿਲਾਤ ਕੀ ਗਤਿ ਆਖਾਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਗਦੁ ਲੂਣੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣਿ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥
 ਐਸੇ ਗਤਿ ਮਿਲਾਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛੁ
 ਵਨ ਨਕ ਬੋਲੈ ॥ ਵਸ ਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹੁ ਲੋ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੇ ਗੁਕੁ ਪਾਲੇ ॥ ਅਪਿਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ
 ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਅਉ ਪੁਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੀਖਿਆ
 ਭਾਇ ਗਤਿ ਭੈਚਲੈ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਤਿ ਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਅਸਟੁ ਪਾਏ ॥ ਸਚਿ ਨਮਿ
 ਤਾਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਨਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛੁ ਵਸ ਅਉ ਪੁਨਿ ਸਾਣੀ ॥ ਅਸਮਾਰਿ
 ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪੁਣ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਮਗਮਸੁ ਠਾਏ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਕੀ
 ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿਆ ਵਾਹੁ ਭੁਜੇ ਨੁਖਾਇ ॥ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੇਸ਼ੀ ਪਾਇ ॥
 ਹਮਰੇ ਲਤ ਬੇਨੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਣੀ ॥ ਸਨਮੁਖਿ ਸਿਧ ਭੋਟਣ ਕਉ ਆਏ
 ਨਿਹਚਉ ਵੇਚਿ ਵਰਿਆਣੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਤਰਿ ਰਾਣਹਾਰਿਆ ॥ ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਹਉ ਤੁਸੁ
 ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਗੀ ਅਰੁ ਜੀਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ॥ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਧੁ ਤਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾਨੁ
 ਜਪੀ ਪੁਭਤੇਗਾ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੋਟਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥
 ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਣੀ ਐ ਏਤਾ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾਲੀ ਘਹਿ ਜੇਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ਤਿਸੈ ਤੁਰਖਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
 ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਬਕੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿਤ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੇਸ਼ੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਛੀ
 ਮਿਟੀ ਸੇਸ਼ੀ ਹੋਇ ॥ ਤਾਕਾ ਕੀਆ ਮਨੈ ਸੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕੁ ਦੁਲਾ ॥ ਐਥੈ ਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਇ ॥
 ੨ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਟਿ ਦੀਨੁ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਰੋਇਆ ॥
 ਦੀਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਜਾਇਆ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਤ ਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੋਲੈ ਵਉ ਨ ਵਰੋਇ ॥ ਜਾਪੈ ਜਿਉ
 ਸਿੰਘਾ ਸਇਰੋਇ ॥ ਖੜੀ ਬਾਹਮਣੁ ਬੁਝੈ ਕੈਸਾ ॥ ਨਿਰਤਿ ਪਾਈਆ ॥ ਗਣੀ ਸਹਿਸਾ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬ
 ਲੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪਰਿਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਤੁਧਨੇ ਨਿਦੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ
 ਉਸਾ ਬੁਝੈ ਭੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾਸੁ ਟਿਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਨ
 ਨਕ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਪਤਿ ਪੇਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥
 ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਮਾਇ ॥ ਪੁਰਿ ਤੂੰ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ
 ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਕੋ ਆਵੈ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

ਸੇਈਚੰਦਚੜ੍ਹਹਿਸੇਤਰੇਸੇਈਦਿਨਿਅਰੁਤਪਤਰਹੈਸਾਪਰਤੀਸੋਪਉਠੁਕੂਲਾਰੇਜੁਗਜੀਅਥੇ।
ਲਿਖਾਕੈਸੋ॥੧॥ਜੀਵਨਤੁੰਬਨਿਵਾਰਿਹੋਏਪਰਵਾਣਾਕਰਹਿਧਿਘਣਾਕਲਿਲਖਣਦੀਚਾਰਿ॥੧॥ਗੁਰੂ
ਉਮਕਿਤੇਦੇਸਿਨਅਭਉਅਸੁਟੀਐਤੀਰਥਿਪਾਸਿਨਬੈਠਾਦਾਤਾਵਾਨੁਕਰੇਤਹਨਾਹੀਅਹਲਉਸਾਰਿ

ਨਬੈਠਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕੋਸਤਿਕਰੈਸੋਫੁਜੈਤਪਘਰਿਤਪੁਨਹੋਈ ॥ ਜੇਕੋਨਉਲਏਬਦਨਵੀਕਲਿਕੋਲਖਣਏਈ ॥
੩ ॥ ਜਿਸੁਸਿਕਦਾਗੀਤਿਸਹਿਖਾਮਾਗੀਚਕਰਕੋਹਡਰਣਾਜਸਿਕਦੈਪਵੈਜੀਜੀਗੀਤਚਕਰਹਬਹੁ
ਮਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਮਾਖੁਭੁਣਕਲਿਆਈਐ ॥ ਤਿਹੁਜੁਗਕੋਰਗਹਿਅਤਪਾਦਸੁਭੇਗੁਣਵੇਹਿਤਪਾਈਐ ॥
੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਲਿਕਲਵਲੀਸਗਨਿਬੇਨੀਕਜੀਕ੍ਰਿਸਨਹੋਆ ॥ ਬਣੀਬ੍ਰਹਮਾਦੁਅੰਬਰਸੁਭਰਣ
ਈਕੀਰਤਿਲਹਿਆ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿਵਿਣੁਪੁਜਸਤਵਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿਣੁਕਰੈਜਨੇਉਮਨਵੇਪੁਸੇਵ
ਤੁਲਿਕੁਚਕੁਦੁਸੁਚਿਵਿਣੁਸੇਚਨਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਕਲਿਪਰਵਣਕਤੇਬਕੁਰਾਣਾਪੇਥੀਪੰਡਿਤਰੋਪੁਰ
ਣਾਕਰਿਕਰਤਾਏਕੋਜਾਣਾ ॥ ੭ ॥ ਨਨਕਨਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਏਦੁਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ ॥ ਜੇਘਰਿਚੇਵੈ
ਮੰਗਣਿਜਾਈਐਠਿਰਿਲਮਮਿਲੈਤਹੀ ॥ ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮਡੀ
ਪੁਜਾਵਹਿ ॥ ਮਾਸਣੁਤਿਅਗਿਕਹੋਸਚੁਪਾਵਹਿ ॥ ਮਮਤਾਮਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਗੀਨਾਅਉਭੁਤੀਨਾ
ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇਗੀਬੈਸਰਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖਭਾਗੋ ॥ ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਤਲਾਜਨਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਾ
ਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪਾਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਪਾ ॥ ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ ॥ ਭੁਭਿ
ਅਸਹਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਭੁਸਮਚਕਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡਾਮਾਇਆਮੇਹੁਸਹਹਿਜਮਡੰਡੁ ॥
ਫੂਟੈਖਾਪਰਭੀਖਨਭਾਇ ॥ ਬੰਧਨਬੰਧਿਅਵੈਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਰਵਹਿ ॥ ਮਾਈਮੀ
ਗਤਭੈਲੋਭਾਵਹਿ ॥ ਨਿਰਵਾਇਆਨਹੀਜੇਤਿਉਜਾਉਜਲਾ ॥ ਬੁਝਤਬੁਝੇਸਰਬਜੀਜਲਾ ॥ ੪ ॥
ਰੇਖਕਰਹਿਖੰਥਾਬੁਥਵੁਆ ॥ ਸੂਠੇਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਵੁਆ ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿਤਬਹੁਜਰੇ ॥ ਫਿ
ਣੁਕਰਮਕੋਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਮੁੰਦੁਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਅਬਿਗਿਅ
ਨੀ ॥ ਜਿਹਵਾਇਵੀਸਦਿਲੋਭਾਨਾ ॥ ਪਸੁਭਏਨਹੀਮਿਏਨੀਸਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਫਿਥਿਥਿਲੋਗਾਕ੍ਰਿਥਿਥਿ
ਜੇਗਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ ॥ ਫੁਕਸਿਸੇਗਾ ॥ ਉਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇ ॥ ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੈਸੋਇ ॥
੭ ॥ ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿ ॥ ਤੁਕਰਣੈਜੇਗਾ ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮਸਚੁਸੁਚੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕਜੇਗੀਤਿਭਵਣ
ਮੀਤੁ ॥ ॥ ॥ ਖਟੁਮਟਵੇਹੀਮਨੁਬੈਰਗੀ ॥ ਸੁਗਤਿਸਬਦੁਪੁਨਿਅੰਤ
ਰਿਜਾਗੀ ॥ ਵਜੈਅਨਹਦਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਾਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਰਾਮਭੁਗਤਿਸੁਖਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾ ॥ ਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ ॥ ੧ ॥
ਹਰਾਉ ॥ ਮਾਇਆਮੇਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿ
ਰਮੇਲਕੁਹੀਗਾ ॥ ਤਿਤੁਰਤਾਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗੁਨਲਾਗੈ ॥ ਰਾਮਭਗ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

१ ਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ ਜਮਜੀਦਾਰਨਲਾਗੈ॥ ਮੋਹਿ॥ ਨਿਰਮਲਨਮੁਰਿਦੈ॥ ਹਰਿਸੋਹਿ॥ ३॥ ਸਬਦੁ
 २ ਵੀਚਾਰਿਭਏ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਜਗੈ॥ ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਰਹੈ॥ ਲਿਵਲਾ
 ३ ਣੀ॥ ਜੀਵਨੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ ४॥ ਅਲਿਪਤਗੁਣਮਹਿਹਰਿਨਿਰਰੋ॥ ਤਸਕਰ
 ४ ਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਗੋ॥ ਪਰਘਰਿਜਾਇਨਮੁਨੁਡੋਲਾਏ॥ ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਿਰਹਉਸਮਾਏ॥ ५
 ५ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੈ॥ ਅਉਪੁਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀ॥ ਤਤੁਪਰੇਤਾ॥ ਜਗੁਸੁਤਮਰਿਅਫੈਜਾਇ॥ ਬਿ
 ६ ਨੁਗੁਰਸਬਨਸੋਈਪਾਈ॥ ६॥ ਅਨਹਦਸਬਦੁਦੁਜੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਅਦਿਗਤਿਕੀਗਤਿਗੁਰ
 ७ ਮੁਖਿਜਾਤੀ॥ ਤਉਜਾਨੀਜਾਸਬਦਿਪਛਾਨੀ॥ ਏਕੋਗਵਿਗਰਿਅਨਿਰਬਾਨੀ॥ ੭॥ ਸੁਨਿਸਮਾਸਿ
 ੮ ਸਹਜਿਮਹਰਾਤਾ॥ ਤਚਿਹਉਲੋਕਾਏਕੋਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਚੇਲੈਅਪਨਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕਦੂਜ
 ੯ ਮੇਟਿਸਮਾਨਿਆ॥ ॥ ॥ ਸਾਹਗਣਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਗੁ॥ ਸਾਹਉ
 ੧੦ ਪਰਿਏਕੰਕਾਗੁ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਮਤਿਹੈ॥ ਇਤਪੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ ੧੧
 ੧੧ ਠੁਨਥੇਭਿਪੰਡੇਸਦੁਕਹੀਐ॥ ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਪਰਲਹੀਐ॥ ੧੨ ਰਹਉਗਾਟਿਗਾਟਿ
 ੧੨ ਜੇਤਕੁਕੰਡੀਕੀਨੀ॥ ਪਵੈਸੁਣਾਵੈਤਤਨਚੀਨੀ॥ ਸਭਸੈਉਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਗੁ॥ ਹੋਰਕਥਨੀ
 ੧੩ ਬਦਉਨਸਗਲੀਛੁਹਾ॥ ੨॥ ਨਾਦਹਿਧੋਦਹਿਪੁਜਹਿਸੈਲਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਗਤੇਮੈਲੋਮੈਲਾ॥ ਗਰਬੁ
 ੧੪ ਨਿਦਰਿਮਿਲੈਪੁਰਸਾਰਥੀ॥ ਮੁਕਤਿਪਾਨਜਪਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥਾ॥ ੩॥ ਨਾਦਚੈਵਦੁਨਬੇਦੁਬੀਚਾ
 ੧੫ ਗੈ॥ ਅਪਿਰੁਬੈਕਉਪਿਤਰੰਤਰੈ॥ ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨੈ॥ ਜਨਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤ
 ੧੬ ਸੋਈਹੋਇ॥ ੪॥ ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਦੁਖੁਜੀਐ॥ ਗੁਰਕੀਸਰਦਿਪਵੈਸੁਖੁਥੀਐ॥ ਕਰਿ
 ੧੭ ਅਪਰਾਧਸਗਣਿਹਮਆਇਆ॥ ਗੁਰਹਰਿਭੋਟੇਪਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਗੁਰਸਗਣਿਨ
 ੧੮ ਆਣੀਐਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਈਐ॥ ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਐ॥ ਜਨਮਿਮਰਿਆਈਐ॥ ਜਮਦਰਿਬਾ
 ੧੯ ਧਉਮਹੈਬਿਕਾਗੁ॥ ਨਾਰਿਦੈਨਾਮੁਨਸਬਦੁਅਚਾਗੁ॥ ੬॥ ਇਕਿਪਾਧੇਪੰਡਿਤਮਿਸਰਕਹਾਵਹਿ॥
 ੨੦ ਦੁਬਿਧਾਰਤੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਆਧਾਗੁ॥ ਕੋਟਿਮਧੋਕੋਜਨਅਪਗੁ
 ੨੧ ॥ ਏਕੁਬੁਰਭਲਾਸਚੁਏਕੈ॥ ਬੁਝੁਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਟੇਕੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੀਏਕੋਜਾਣੈ॥
 ੨੨ ਅਵਣਜਾਣਾਮੇਟਿਸਮਾਣਿਆ॥ ੭॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੰਕਾਗੁ॥ ਸਰਬਗੁਣੀਸਚਾਬੀਚਰੁ
 ੨੩ ॥ ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਮਕਮਦੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਦੈ॥ ਹਰੁ
 ੨੪ ਨਿਯੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ॥ ਦਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਰੀਜੈ॥ ਗਮਨਮਸਰਿਅਵਹੁਨਪੁਚੈ॥

१॥ ਗੁਰਸੇਵੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਮੁ ਜੰਦਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਲੀ ਸਾ ਕੈ ਸਰਬੰਸ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਹੁ ਪਵੈ ਰਾਗਿ ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥ ਭੈਰੁ ਠਾਢਿ ਖਿਆ ਜਨ ਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਸਭ
ਸੁਲੀਜੈ ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਭ ਨਿਕੀਰੀ ਰਜੁ ਪੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਿਉ ਸੁ ਵਲਹੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋ
ਇਕਾਇਆ ਗਵਲੀਜੈ ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੁਚਾਰਿ ਅਸੇ ਚਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿ
ਰਤੁ ਪਇਆ ਦੇਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥ ੫॥ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਤਿਪਤਿ ਨ ਚੀ
ਥੀਜੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੈ ਜਨ ਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਛਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਰੇ ਭੋਨ
ਹੀ ਜਨ ਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ੭॥ ਭੈ ਦਰਦੁ ਦਰਪਾ ਸਿਧੀ ਜੈ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਮਰਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਕਰੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ੫

ਅੰਤਰਿ ਉਤਰੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਕਹੀ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਤੋਹੀ ॥ ਜੁਗਹਿ ਜੁਗੀਤ ਰਿਸਾ ਤਿਖਸੁ ਰੋਸੇਈ
॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲ ਉਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਕੁਰੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀ ਗਾਜਿ ਤਿਜ ਪਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁ
ਖੁ ਪਇਆ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਹ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹੀ ਗਾਨਿ ਰੋਸੇ ਲੂ ॥ ੨॥ ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ
ਬੈਸਹਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗੁਹੀ ਮਾਨੁ ॥ ੩॥ ਹਰੁ ਅਰੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪਵੈ ਲੈ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤੀ
ਰਥਿ ਰੁਮ ਸਿਥਿ ਅਧਿਨ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿਦੁ ਕਿਵੈ ਨਹਾਈ
॥ ਮਨੁ ਅਰੋਲੈ ਨਹ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਲੋਹੈ ਸਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇ ਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਹਠਿ ਨਿਗੁਰ ਨ ਤਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਦਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰ
ਸੇਵਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭੇਦਾ ॥ ੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗ
ਤਿ ਹਰਉ ਚੁਭਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿ ਓਰੁ ਗਤੀ ਰਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ੭॥ ਹਉ ਮੈਗਰ
ਬੁਝਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵੁ ਸਿਪਾਖੰਡੀ ਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਹੀ ਪਰਬਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁ
ਰਮੁਖਿ ਤਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ਜਿਉ
ਜਨ ਮੇਤਿ ਉਮ੍ਹਣੁ ਭਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਭੁਫੁ ਝਲਿ ਪਾਇਆ
॥ ੧॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥ ਕਾਨਿ ਕਕਾਮ ਨੀ ਸਿਉ ਹੋਤੁ ਦੁਖਾਇਆ ॥ ਕੀਨਾ ਮੁਟੀ ਸਾਗਰਿ
ਭੁਗਿ ਗਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੀਜੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ॥ ਪੇਤ ਪੰਜ ਗਮਹਿ ਕਸਟੁ ਭਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁ ਸੀਜੁ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਾਇਆ ॥ ੨॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਵਤ ਜਾਵਤ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

੧ ਜਤਮੁਗਾਇਆਂ ਜਤਮੁਪਾਇ ਕੇਸਾਗਹਿਮਾਏ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿਕਾਲਗਾਇਆ ॥ ੩੦ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿ
 ੨ ਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਸਰੰਬਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੰਸਬੰਦਨਗਾਇਪਤਿਬੰਦਹਿਰਾਮਨਸਬਿ
 ੩ ਨੁਨਰਕਿਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨਮਹਿਦੇਸਕਰੰਹਿਨਵੁਅਜਿਉਮੋਪਪਾਪਮਹਿਗਲਤੁਗਾਇਆ ॥ ਇਤਉ
 ੪ ਤਮਾਇਆਦੋਖਪਸਾਰੀਮੋਹਮਾਏਆਕੈਮਗਨਗਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਕਰਹਿਬਿਕਾਰਦਿਬਾਰਘਨੇਫੇਸੁਰਤਿ
 ੫ ਸਬਦਬਿਨੁਗੁਰੰਮਿਪਪਿਆ ॥ ੬ ॥ ਐਸੈਰੋਗਮਹਾਦੁਖੁਲਾਗਾਗੁਰਮੁਤਿਲੇਵਹੁਰੋਗਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸੁਖਸਾ
 ੬ ਪਤਿਕਉਆਦਤਦੇਖੈਸਕਤਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਗਾਇਆ ॥ ਜਿਜਕਾਇਹੁਤੁਪਨੁਸੋਠਿਰਿਲੇਵੈਅੰ
 ੭ ਰਰਿਸਹਸਾਦੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਅੰਤਿਕਾਭਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਜੋਪਾਰਿਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਮੁਏਕਉ
 ੮ ਰੇਵਹਿਕਿਸਾਰਿਸੁਣਾਵਹਿਭੈਸਗਰਅਸਰਾਲਿਪਇਆ ॥ ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮਾਇਆਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਸਾਕਉ
 ੯ ਭਿਜੰਤਿਪਰਾਲਿਪਇਆ ॥ ੯ ॥ ਜਾਆਏਤਤਿਨਹਿਪਠਾਏਚਾਏਤਿਨੈਬੁਲਾਇਲਇਆ ॥ ਜੇ
 ੧੦ ਕਿਛੁਕਰਣਸੋਕਰਿਗਹਿਅਬਖਸਣਹਰੈਬਖਸਿਲਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਨਿਇਹੁਚਾਖਿਆਗਮਰ
 ੧੧ ਸਾਇਣੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਬੋਝੁਗਾਇਆ ॥ ਗਿਧਿਸਿਧਿਬੁਧਿਗਿਆਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿਪੁ
 ੧੨ ਦਾਰਬੁਸਗਣਿਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਖਸੁਖਗੁਰਮੁਖਿਸਮਕਰਿਜਾਣਾਹਰਖਸੋਗਤੇਬਿਰਕਤੁਗਾਇ
 ੧੩ ਆਆਪੁਮਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਲਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ੧

੧੪ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਦੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਚਿਸਬਦਿਰਸਿਲੀਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਗਗੁਰੁਦ
 ੧੫ ਇਆਲੁਸਦਾਰੰਗਿਲੀਣਾ ॥ ਮਹਿਨਿਸਿਰਹੈਏਕਲਿਵਲਾਕੀਸਾਚੇਦੋਖਿਪਤੀਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
 ੧੬ ਰੋਗਗਨਪੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੇਸਰਅਨਹਤਸਬਦਿਰੰਗੀਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤੁਬੰਧਿਕੁਪੀਨਭਰਿਪੁਰਿਲੀ
 ੧੭ ਣਜਿਹਦਾਰੰਗਿਰਸੀਣਾ ॥ ੩ ॥ ਮਿਲੈਗੁਰਸਾਚੈਜਿਨਿਰਚੁਗਏਕਿਰਤੁਦੀਚਾਰਿਪਤੀਣਾ ॥ ੪ ॥
 ੧੮ ਏਕਮਹਿਸਰਬਸਰਬਾਮਹਿਏਕਾਏਹਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਦੇਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਬਰ
 ੧੯ ਮੰਡਸੋਪੁਤੁਲਖਨੁਨਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਦੀਪਕਤੇਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਤਿਰਵਣਜੋਤਿਦਿਖਾਈ ॥
 ੨੦ ੭ ॥ ਸਚੈਤਖਤਿਸਚਮਹਲੀਬੈਠੈਨਿਰਕੁਭਿਤਰੀਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਮੇਹਿਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਪੁਟਿ
 ੨੧ ਪਾਇਕਿਗੁਰੀਦਾਈ ॥ ੯ ॥ ਨਾਨਕਸਗਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਛੁਟੈਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ੬

੨੨ ਅਉਹਠਿਹਸਤਮਰੂਪੁਰਛਾਇਆਧਰਣਿਗਗਨਕਲਧਰੀ
 ੨੩ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤੀਸਬਦਿਉਧਾਹੀਸੀਤਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਮਮਤਾਮਾਰਿਹਉਐਸੈਐਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿ
 ੨੪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨਸਾਮਰਿਮਨੈਮਹਿਰਖੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਦੀਚਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਸਿਧੀਸੁਰਤਿਮੁਨਹਦਿ

ਕੁਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਪਰਪੰਚ ਬੇਨਤੀ ਮਨੁ ਰਖਿਅ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਨਿ ਪਰਜਾ ਸੀ॥
 ਪੰਚਤਤੀ ਮਲਿਅਹਿ ਨਿਸਿਦੀ ਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ॥ ੫॥ ਗਵਿਸ ਸਿਲ ਉਕੇਇ ਤੁਨੁ ਕਿਉ
 ਗਿਦ ਜੋ ਸਬਦ ਨਿਰਾਰੀ॥ ੬॥ ਸਿਦਨ ਗਰੀ ਮਹਿ ਅਸਣੁ ਅਉਧੁ ਅਲਖੁ ਅਗੀ ਮੁਅਪਾਰੀ॥ ੭॥ ਕਹਿ
 ਅਨ ਗਰੀਇ ਹੁ ਮਨੁ ਰਜ ਪੰਚਦਸ ਹਿਦੀ ਚਾਰੀ॥ ੮॥ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਅਸਣਿ ਘਰਿ ਰਜਾ ਅਦਲੁਕ
 ਰੇ ਗੁਣ ਕਾਰੀ॥ ੯॥ ਕਲੁ ਬਿਕਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੁਅਮਨੁ ਮਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ
 ਇਕ ਮੁਰਤਿ ਅਪੇਕਰਤ ਕਾਰੀ॥ ੧੧॥ ਕਹਿ ਅਸੇ ਪਿਤੈ ਰਵੈ ਸਗੁਨ ਅਤਮ ਤਤੁ ਚਾਰੀ॥ ੧੨॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਅ ਗੁਣ ਕਾਰੀ॥ ੧੩॥ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁਣ ਦਤਾ ਹਉ ਮੈ
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਤੈ ਗੁਣੁ ਮੈ ਏਕ ਉਥੈ ਰਤੇ ਏਹਾ ਗੁਣ ਤਿਨਿ ਗਾਰੀ॥ ੧੫॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਗਸਬਦਿ ਅਤ
 ਮੁਚੀ ਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਮਨੁ ਅਸ ਬਿਰੁਸ ਬਦੇ ਰਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ॥ ੧੭॥ ਬੇਦ ਬਾਦਨ ਪ
 ਰੰਗੁ ਅਉਧੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਚਾਰੀ॥ ੧੮॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਗੁਕਮਾਵੈ ਅਉਧੁ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਚਾਰੀ॥
 ੧੯॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਰੈ ਅਉਧੁ ਜੋ ਗੁਰ ਗਤਿ ਚਾਰੀ॥ ੨੦॥ ਮਾਇਆ ਮੈ ਹੁਕੁ ਜਲੁ ਹੈ ਅਵਸੁ ਸਬ
 ਦਿ ਤਰੈ ਕਲਤਾਰੀ॥ ੨੧॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਜੁਗ ਚਾਰੈ ਅਉਧੁ ਬਾਣਿ ਗਤਿ ਚਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਿਅ ਅਉਧੁ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਚਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਅਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨੪॥
 ॥੨੫॥

੧ ੭੦
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਓਅੰ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰ ਕਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ॥ ਓਅੰ ਕਰਿ ਸੈਲੁ ਜੁਗੁ ਏ॥ ਓਅੰ ਕਰਿ ਬੇਦ ਨਿ
 ਰਮਣੇ॥ ਓਅੰ ਕਰਿ ਸਬਦਿ ਉਪਰੇ॥ ਓਅੰ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨ ਮਾਮਖਰ ਸੁਣੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਓਨ ਮਾਮਖਰ
 ਤਿਉ ਵਣਸਾ ਗੁਪੁਟਿ ਪਾਏ ਕਿਆ ਲਿਖੁ ਜੀਜਾਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਮਨ ਮਨੁ ਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸਸੈ ਸਤੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤਿਨਿ ਭਵਨ ਇਕੋ ਜੇਤੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਦੁਣਿ ਲੋਮਾ
 ਠਕੋ ਜੇਤੀ॥ ਸਮਝੈ ਧੁਧੈ ਪ੍ਰਿਧੁ ਪ੍ਰਿਧੁ ਪ੍ਰਿਧੁ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਚਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਚੁ ਸਮਝੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ
 ਗੁਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪਰਿਗੁਣ ਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥ ਧਧੈ ਪੁਲਿ ਪਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਕੀ ਚਨ ਭੁਏ
 ਸਨੁ ਗਾਧਨੁ ਪਰਣੀਧੁ ਅਪਿਅਜੇ ਨੀਤੋ ਲਿਖੋ ਲਿਖਤੁ ਪੂਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀਮਤਿ ਕਰਤਾ ਜਣੈ ਕੈ ਜਣੈ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ
 ॥ ੩॥ ਕਿਆ ਨੁਗਦਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਰਸ ਗੀਤ ਬਾਦਨ ਹੀ ਭਵੈ ਸੁ
 ਟੀਐ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਗਦਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਤਿ ਤੁਲਹਿਅ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ॥
 ਪੰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਅਪੇ ਅੰਤਿ ਪੀਅਾਇਆ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਅਪੇ॥

1 ਅੰਤਰਿ ਬਹਿਰਿ ਏਕੁ ਪਦੁ ਏਇਉ ਘਰੁ ਮਲੁ ਸਿਧੁ ਬੀਘੁ ਨੇਹੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੁ ਏਕੋ ਸਿਖੁ
 2 ਸਬਾਣੀ ਏਕੰ ਕਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਏਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿਰਾਖਉ
 3 ਅਯੁਰਿ ਓਤੁ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵ ਨੇਪਾ ਏਈ ਭੂਠਿ ਠਗਉਗੀ ਪਾਣੀ ਲਥਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤੁ ਜੀ
 4 ਦਿਹੁ ਤੇਇ ਬਤ ਬਿਠਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ਏਕੁ ਸੇਵੈ ਤਗੁ ਤਿਮਿ ਰਿਪਾਵੈ ਅਵਰੁ ਜਾਣੁ ਹਰਾਈ ॥੧॥
 5 ਏਕੁ ਅਚਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੁ ਪਾਏ ਕੋਠ ਦਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇਾ ਏਕੋ
 6 ਬੁਝੈ ਬੁਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇਾ ਗਿਆ ਨੁਧਿਆ ਨੁਲੇ ਸਮ ਸਰਿ ਰਹੈ ਯੁਗੁ ਮੁਖਿ ਏਕੁ ਦਿਰਲਾ ਕੋਲ ਹੋਇਾ ਜਿਸ
 7 ਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏਾ ਹੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਅਖਿ ਮੁਨਾਏ ॥੨॥ ਏਰੁ ਮਧੁਰ ਮਜੇ ਤਿਉ ਜਾਣਾ ਤੀਨਿ
 8 ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰੁ ਹੋ ਪਾਲਾ ਭੂਗਦਿ ਅਸਰੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿਅਵੈ ਭੂਨ ਦਿਖ
 9 ਸੈਨੀ ਸੁਰਪਾਗਾ ਭੂਤ ਮਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਾ ਹਾਗਾ ਇਸੁ ਏਕੋ ਕਾਜਾ ਏਕੋ ਭੁਯਾ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਦੇਉ ॥੩॥
 10 ਭੂਗਵੈ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਸੰਪਾਰੈ ਭੂਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਰੈ ਭੂਪਰਿਅ ਦਿਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇਾ ਅਪੇ
 11 ਕਰੈ ਕਬੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇਾ ਓਹੁ ਬਿਧਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇਾ ਓਹੁ ਬਿਧਾ ਤਾਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋਇਾ ਪੁਰੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ
 12 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇਾ ॥੪॥ ਗਾਜਨਰ ਮਰਵੈ ਹਿਤ ਕਾਗਿ ਰਣ ਮਹਿ ਬੂਝੈ
 13 ਨੁਆ ਮਾਗਿ ਰਾਤਿ ਦਿਨਿ ਤਿਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋਰਿਸ
 14 ਹੀ ਜੇਹਾ ਮਾਤਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸੀ ਸੁਸਿ ਦੇਹਾ ਹਰ ਸੀਰਾ ਮਰਿ ਦੇਇ ਕਭਾਇਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ
 15 ਸਾਚਿ ਲਿਖ ਲਾਇਾ ॥੧॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਹੀ ਸੰਸਾਰਾ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਗ ਨਹੀ
 16 ਰਹਣਾ ਮਾਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਰੇ ਹਰਾਣ ਕਹਣ ਤੇਰੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਉ ਪਹਿਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਏਕੁ ਬ
 17 ਬਦੁ ਰਾਮਨ ਮਨਿ ਰੋਪੁ ਰੁਹੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥ ਲਾਜਿ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੁਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥
 18 ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਦੀ ਸਿਰਤੇ ਸੰਕਟ ਲੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਗਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦਾ
 19 ਲਾਇ ਰਤੀ ਲਾਣੀ ਚਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਤਾ ॥੧੨॥ ਲਾਹ ਨਾ ਮੁਹਤੁ ਨੁਜ ਪਿਸਰਿ ਲਾਬ
 20 ਲੋਕੁ ਬੁਰਾ ਮਰੰਕੁ ਲਾਵੈ ਚਾਵੈ ਲਾਇ ਤਬਾਹੁ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਹੁ ਲਾਹੇ ਕਰਣਿਅ
 21 ਇਆ ਜਗਿ ਹੋਇ ਮਜੁਰੁ ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ਲਾਹ ਨਾ ਮੁਪੁੰਜੀ ਦੇਸਾਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪ
 22 ਤਿਸ ਚਾਪਾ ਤਿਸਾਹੁ ॥੧੩॥ ਮਾਇ ਦਿਹੁ ਤਾਜੁ ਜੁ ਮੁਪੁੰਭਾ ਅਈ ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ ਸਮਰਥਾ ਅ
 23 ਬਿਸੈਲੀ ਚਪਾਰਿ ਹੋਇਾ ਅਬਿ ਦੇਖਿ ਨਿਦੈ ਜਿਸੁ ਦੇਇਾ ਅਬਿ ਹੋਇ ਰਾਮੁ ਪੁਸਿਆ ਠਾਹੁ ਗਤਿ
 24 ਬਿਰੁਤਾ ਜਗੁ ਬਭਰਾਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਾ ॥
 25 ਚਾਜੁ ਗਿਜੁ ਕਿਥ ਪਿਸਦ ਨਿਰਵੈ ਗੁਜਨ ਮਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਪੈਧਾ ਪੈਰਾ ਜੇਦੀ ਸੋਆਪੇ ਅਪਿਆ ਅਪਿ

ਸੇ

ਉਪਦਿਸਾਪੇਘਟਬਾਪਾਅਪਿਅਗੋਚਰੁਪੀਧੋਲੋਈਅਜੋਗਜੁਗਤਿਜਗਤੀਵਨਸੋਈ
ਸਕਰਿਅਚਰੁਸਦੁਸੁਖੁਹੋਈਅਨਮਦਿਹੁਣਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥੧੫॥ਵਿਣੁਨਵੈਵੈਹੋਧੁਸ
ਗੀਗਾਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਾਰਿਜਮਪੀਗਾਵਟਵਟਾਊਅਵੈਜਾਇਗਾਕਿਅਲੇਆਇਆਕਿ
ਆਪਲੈਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਵੈਤੋਟਾਸਰਬਾਇ॥ਲਾਹਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਣਜੁਦਪਾ
ਰਵਣਜੈਵਪਾਗੀ॥ਵਿਣੁਨਵੈਕੋਸੀਪਤਿਸਾਗੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨਿਸੋਇ॥ਗੁਣਮ
ਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਦਾਤਾਦਿਰਲਾਸੀਸਾਗੀ॥ਸਾਦੀਕਰਣਿਗੁਰਵੀਚਾਰਿਅਗ
ਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਲਏਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਰੋਨੀਤ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥੧੭॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਕਾਇਅਕਊਗਲੋ॥ਜਿਉਕੰਚਨਿਸੋਹਗਾ
ਚਲੈ॥ਕਸਕਸਦੀਸਹੈਸੁਤਾਨਵਰਿਸਰਾਠਵੰਨੀਸਚਕਾਊ॥ਜਗਤੁਪਸੁਅਹੰਕਾਰੁ
ਕਸਾਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰਕਿਆਕ
ਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣਨਜਾਈ॥੧੮॥ਥੋਜਤਥੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ॥ਖਿਆਗਹੀਮਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਿਦੀਆ॥ਖਰਾਖਰਾਅਖੈਸਕੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਰੋਹੋਇ॥ਖਾਤਪੀਅੰਤਖੁਏਨਹੀ
ਜਾਨਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਮੁਏਜਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥੧੯॥ਗਗਨਗੀਰੀਗੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾ
ਸੁ॥ਗੁਣਗਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗਾਇਆਨਾਵੈਆਇਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹੋ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾਧੁਅਜੋਨੀ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਰੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇ
ਤਿਠਿਰਿਪਦਹਿਨਜੁਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਹੁਰੇਰਨਾਮਥਿਪੁਨੀ॥੨੦॥ਪਰਦਗਠਿਰਿਬਕੀਬਹੁਤੇਰੇ
ਗਜਾਤਿਅਸੀਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੋਤੇਮਾਤਪਤਸੁਤਪੀਆ॥ਕੋਤੇਗੁਰਚੇਲੇਛੁਨਿਤੁਆ॥ਕਚੇਗੁਰ
ਤੇਮੁਕਤਿਨਪੁਆ॥ਕੋਤੀਨਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣਜੀਵਣੁਪੁਰਨਾਇ॥ਵਹਦਿ
ਸਦੁਦਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਮੇਲੁਕਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆ॥੨੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਵੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੋਲਾਵੈਤੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਵੈਜਾਇਨਿਸੰਗੁਪਰਹਰਿਮੇਲੁਜਲਾਇਕ
ਲੰਕਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਾਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਜਨੁਚਜੁਅਚਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋ
ਸਾਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਾਗੁ॥੨੨॥ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰਹਈਠਾਇ॥ਚੋਗੀਮਿਰਗੁਅੰਗੁਰੀ
ਖਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਊਰਪਰੇਚੀਤਾ॥ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤਾ॥ਚਿਤਤਹੀਦੀਸੈਸਕੁਕੋਇ
ਚੇਤਹਿਏਕਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਚਿਤਵਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਪਰਿਜਾ
ਇ॥੨੩॥ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਹੀਛਾਛੇਅਨਿਤਦੇਖਪੁਜਗਿਹੀਛਾ॥ਪੁਪਛਵਜੇਸਮਕਰਿ

੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

ਭੈਣੋਂ ਬੰਨ੍ਹਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਇਆ ਛਾਇਆ ਛੁਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉਂ ਪੁਰੇ
ਦਾਨਾ ਛੀਜੇ ਜੋ ਬਾਨੁ ਜਗਮਾ ਸਿਰਿ ਕਾ ਲੁਕਾਇਆ ਛੀਜੇ ਚਈ ਸਿਬਾਲੁ ਜਾਪੇ ਅਪਿਪ੍ਰਭੁ
ਤਿਹੁ ਲੋਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜਿਉ ਰਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਰਾਖਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ
ਸਾਖਾ ਜਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾਤੁ ਮੇਲਹਿ ਤਤੁ ਸ੍ਵੈ ਸਮਾਵਾ ਜੋ ਜੋ ਕਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ਗੁਰੁ
ਮਤਿ ਮਿਲੀ ਐਬੀ ਸਾਇਕੀ ਸਾ ॥ ਸੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਮ ਜਗ ਸਿਉ ਦਾਦਾ ਸੁਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ
ਜਨ ਮਿਧੁ ਏਨਹੀ ਜੀਵਣੁ ਅਸਾ ਅਇਚ ਲੋਭੁ ਏਅਸ ਨਿਰਸਾ ॥ ਸੁਰਿ ਸੁਰਿ ਸੁਖਿ ਮਾਟੀ ਗਲਿ ਜ
ਇਕ ਲਨਚ ਪੈਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਪਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇਆ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਦਿਆ ਨੋ ਬੋਲੈ ਅਪੇ ਬੁਝੈ ॥ ਅਪੇ ਸਮਝੈ ਅਪੇ ਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੁਚੇ ਸਚੇ
ਦੈ ॥ ਗੁਰ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਤੀਰੇ ॥ ਟਾਲ ਲਪਦ ਰਬ ਸਾਚੁ ਅਖੇ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਕਰ ਕਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਕਰਣਿ ਕਹੇ ਪਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥ ਟੂਟੈ ਬਾਹਦੁ
ਦਿਸ ਗਹੀ ॥ ਟੂਟਿ ਪਗਿ ਤਿਗਈ ਬਰ ਬੋਲਿ ॥ ਦਰਮਤਿ ਪਰਹਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥ ਟੂਟੈ ਗੀਰਿ ਪੜੈ ਦੀਚਰਿ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਰਜੁ ਸਾਗਿ ॥ ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਅਵੈ ਤੇ ॥ ਝਿਭਵਣੁ ਠਹਰਾਈ ਰਮੁ ਮੇਟਾ ॥ ਠਕਹੁ
ਮਨੁ ਮਾਰਾ ਬਹੁ ਠਾਇ ॥ ਠਹਰਿ ਮੁਈ ਅਦੁ ਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਠਾਕੁ ਰਵੈ ਕੁਸਬਾਈ ਨਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਦੇਸ ਕਰੇ
ਕਿਅ ਗਿ ॥ ਪਰਘਰਿ ਜਾਂਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਈ ॥ ਅਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ਠਾਕਨ ਪਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚਿ ਪਿ
ਆਰੀ ॥ ਸਾਈ ਸੋਹ ਗਣਿ ਠਾਕੁ ਰਿਪਈ ॥ ਚੋਲਤ ਚੋਲਤ ਹੋਸਖੀ ਛਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀ ਗਗਾ ਰਹ ਪਣਿ
ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਬਿਨ ਠੀਰ ॥ ਗਾਗਰ ਪਿਮੁਈ ਘਰਿ ਅਪਣੈ ॥ ਹੀ ਠੀਕ ਤਸੁ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਰਖਿ
ਅਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨ ਮੁਖ ਬਾਣਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦਾਸੁ ਤਿਖਾ ਪਣਿ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਗਿ ॥ ਤਿਖਾ
ਨਿਦਰੀ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਪੂਰਿ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਅਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੋ ਰਵੈ ਤੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁ
ਅਰੈ ਦੇਵ ਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਦਰੈ ਸੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਢੰਦੋਲਤ ਢੰਦੁ ਤਹਉ ਛਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਦ ਨਿਕਰਾਗਿ
ਭਰੇ ਢਹਤ ਢਹਿ ਪਏ ॥ ਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਗਿ ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ
ਕੀਧੁ ਵਿਅਪੁਲੀ ਐਸੀ ਗਤਿ ॥ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀਅਾ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵ ਸਤਿ ਸੁਬਲਿ ॥ ਹੋਜਾਉ ॥ ਜੋ ਉਸ ਰੋਸੇ ॥ ਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਮਲਾਤ ॥ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਠਕੇ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ॥ ਠਕੇ ਹੋਆ ਨ ਦੇਹੁ ॥
ਅਦੁ ਟਿਜਾ ਟਿਵਿ ਗੁਰੀ ॥ ਐਵ ਬਿਧਾ ਦਿਆ ॥ ਪੈਰੇ ਗੁਰ ॥ ਨਾਮ ਦਿਹੁ ॥ ਏਅ ਦਮੀ ਕਲਰ ਕੀ ਪਗਿ ਰੀਤਿ ॥
ਦਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੁਟੀ ॥ ਐਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ॥ ਅੰਤਿ ॥ ਗਣਤ ਗਣਦੈ ॥ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਨੁਹੋਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇਯਤੂਟੀਤੋਤੁਰਬਾਬਕੀਵਾਜੇਕਹੀਦਿੱਸੇਇਸਦਿਛੁਟਿ
ਅਮੇਲੈਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਿਸੰਜੋਗਾ। ਯਤਰਦਰੁਕਾਇਅਪੰਖਿਸਨੁਤਰਦਰਿਪੰਖੀਪੰਚਾਤਤੁਚੁਗਾ
ਹਿਮਿਲਿਏਕਸੇਤਿਨਕਉਠਾਸਨਰੰਚਾਉਤਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਕਰਿਚੇਗੰਘਣੀਪੰਖਤੁਟੇਠਾ
ਹੀਪਵੀਅਵਗੁਣਿਭੀਰਬਣੀਯਬਿਨੁਸਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਿਸਣੀਅਪਿਛਤਾ
ਏਛੂਟੀਐਵਡਾਅਪਿਧਣੀਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪਾਅਪਿਕਰੇਇਆਪਣੈਹਾਬਿਦ
ਡਾਣੀਅਜੇਭਵੈਤੈਦੇਇਆ। ਬਰਬਰਕੰਪੈਜੀਅਕੁਥਾਨਦਿਹੂਣਹੋਇਯਥਾਨਿਮਾਨਿਸਚੁਏਕੁ
ਹੀਕਾਜੁਨਠੀਟੈਕੋਇਯਬਿਰੁਨਾਗਇਨੁਬਿਰੁਗੁਰੁਬਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਾਗੁਸੁਰਿਨਰਨਾਬਹਨਭੁਤੰਨਿਧ
ਗਾਅਪਗੁਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੁੰਦਾਤਾਦਤਾਗੁਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੁੰਅੰਤੁਨਪਾਰਵਗੁਥਾਨਥ
ਨੰਤਰਿਰਹਿਰਹਿਅਗੁਰਸਬਦੀਦੀਚਾਗਿਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗਮਾਅਪਗੁ
ਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲਤੁੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਣਹਾਗੁਦਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲੈਹਿਖਿਨਮ
ਹਿਛਹਿਉਸਾਗਿਦਾਨਤੁੰਬੀਨਾਤੁਹੀਦਾਨਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁਦਾਲਦਭੰਜਨਦੁਖਦਲਣਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ। ਧਨਿਗਇਐਬਹਿਸ੍ਰੁਗੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵਗਾਧਨੁਦਿਰਲੀਸ
ਦੁਸੰਚਿਆਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਰਿਯਨੁਗਇਅਤਾਜਾਣਦੇਹਿਜੇਰਾਚਹਿਰੰਗਏਕਾਮਨੁਦੀਜੈ
ਸਿਰੁਸਉਪੀਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕੁਪੰਧਾਧਵਤਰਹਏਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅੰਦਾਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜ
ਨਰਏਭੇਟੈਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾਬਨੁਬਨੁਠਿਰਤੀਦੂਢਤੀਬਸਤੁਰਹੀਪਰਿਬਾਗਿਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਮਿ
ਲਿਹੀਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਿਵਾਰਿ। ਨਾਨਕਰਤਨਛੂਟੀਐਦਿਨੁਗੁਣੁਜਮਪੁਰਿਜਾਗਿ
ਨਾਤਿਭੁਏਹੁਨਯਹੈਅਵਗੁਣਿਠਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਨਾਤਿਭੁਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਹੈਨਾਤਿਭੁਧਰਮੁ
ਧਿਆਨੁ। ਦਿਨੁਨਦੈਨਿਰਭਉਕਹਾਕਿਆਜਾਣਾਅਭਿਮਾਨੁਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪਣਾਹਥਿਨ
ਹੀਨਪਗੁਨਾਸਾਜਨਸੇਰੰਗੁਲੇਕਿਉਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹ
ਗਾਜਿਨਿਦਿਛੁਟੀਸੇਮੇਲਸੀਗੁਰਕੋਰੇਤਿਅਪਰੀ। ਪਾਪੁਭੁਗਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਗਾਪਾਪਿ
ਲਦੇਪਾਪੇਪਸਾਗਾਪਰਹਿਪਾਪੁਪਛਾਣੈਅਪ੍ਰਾਨਾਤਿਸੁਸੇਹੁਦਿਜੇਗੁਸੰਤਾਪਾਨਰਕਿਪਵੰਤਉ
ਕਿਉਹੈਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕਾਲੁ। ਕਿਉਆਵਣੁਜਾਣਾਦੀਸਰੈਸ੍ਰੁਭੁਗਾਥੇਕਾਲੁਮਨੁਜੰਜਲੀਦੇਨ੍ਹਿ
ਆਭੀਜੰਜਲਮਾਹਿ। ਦਿਨੁਨਦੈਕਿਉਛੂਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ। ਠਿਰਿਠਿਰਿਠੀਠ
ਸੈਕਉਆਠਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਥਕਿਆਹੁਆਠਾਥਾਥੇਗਚੁਗੈਨਹੀਭੁਝੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਅਥੀ
ਭੁਝੈਜਿਉਮਛੁਲੀਠਾਬੀਜਮਜਲਿ। ਦਿਨੁਗੁਰਿਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਰਲਿਯਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਦਿ

੭੨
੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

१. ਨਿਹਿਰਿ ਜਾਇ ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ਰਹੈ ਲਿਖੁ ਲਾਇ ਇਕ ਛੁਟੈ ਛਿਰਿ ਛਸਨ ਪਾਇ ॥ ਬੀਰਬੀ
 २. ਰਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾਇ ਬੀਰ ਚਲੇ ਪਰਿਆਪਨੈ ਬਹਿ ਠਹਿਰਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ਬਾਬੁਲ ਕੈ
 ३. ਰਿਬੇਟ ਤੀ ਬਲੀ ਬਾਲੇ ਨੇਹੀ ॥ ਜੇਲੇ ਤਹਿ ਦਰਕਾ ਮਣੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹੀ ॥ ਬਿਰਲ ਉਗਿਆ ਨੀਬੁ
 ४. ਸੁਣ ਉਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥ ਠਕੁਰਾ ਬਿਦੁ ਈਅ ਜੇਭ ਫੈਤੈ ਦੇਇ ॥ ਬਾਣੀ ਬਿਰਲ ਉਬੀਚ
 ५. ਰਸੀ ਜੇਕੋ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਹੋਇ ॥ ਚਨਿਕੁ ਨਿਪੁ
 ६. ਐਘਰਿ ਘਰਿ ਭਜੇ ॥ ਚਹਿ ਉਸਰੇ ਉਸਰੇ ਚਹੈ ॥ ਸਰਭ ਰਿਸੇ ਬੈਰੀ ਰੁਰਿ ਪੈਸੇ ਸਮਰਥ ਦੇ ਪਰਵਾਹੈ ॥
 ७. ਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਭਏ ਦਿਵਨੇ ਦਿਵੁ ਭਗਾ ਕਿਆ ਪਈ ਐ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆ ਨੁਹੈ ਰੀ ਪੁਭਿ ਪਕੜੀ ਜਿਨਿਖਿ
 ८. ਚੈਤਿ ਨਿਜਾਣੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਛੋਤਾਈ ਐ ॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਗੁਰੁ
 ९. ਪਿਬੁ ਸੁਹਿਤ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਪਾਈ ਐ ॥ ਭਭੈ ਕੁਝ ਜਲੁ ਮਾਰੁ ਫਿਖਣਾ ਮਾਸ ਨਿਰਾਸਾਰੀ ਐ ॥ ਗੁ
 १०. ਰਪਰਸਾ ਦੀਆ ਪੋਚੀ ਨੈਜੀ ਦਰਿਆ ਇਕ ਮਰੀ ਐ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇਆ
 ११. ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਹੁਚਲੈ ਉਠਿ ਰੁਮੈ ਮਾਇਆ ਭੂਲੀਆ ਬਿਅਮ ਨਿਸੁਠਾ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਅਦ ਗੁਣ
 १२. ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੈ ਮਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਦਿਨੁ ਨ ਫੈਦੁ
 १३. ਖੁਭਾਇ ॥ ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀ ਬਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਦਿਨੁ ਸੁਠਾ ਅਵਣੁ ਜਾ
 १४. ਣਾਅ ਪੇਚਤਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਜਾਣਾ ॥ ਜੇਅ ਦਰਿ ਸੇਜਾਰਿ ਛੁਨਿਅੈ ਗਏ ਪਛੁਤਾ
 १५. ਹਿ ॥ ਲਖ ਚਉਗਸੀ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨਵ ਪੈਉਤਾਰਿ ॥ ਸੇਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਮੁਅਦਿ
 १६. ਹੁਤੀ ਮਾਇਆ ਜੇਦੀ ਸੇਸੋ ਚਲਸੀ ਕਿਸਕ ਉਮੀਤ ਕਰੇ ॥ ਜੀਉ ਸਮਾਪਉ ਆਪਣਤ ਨੁਮਨੁ ਅ
 १७. ਗੇਦੇ ਉਆ ਮਸ ਬਿਰੁਕਰਤਾ ਤੁਪਟੀ ਤਿਸੀ ਕੀ ਮੈਓ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉਮਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ
 १८. ਚੇਟਾ ॥ ਰਾਣਾ ਰਉਨ ਕੋ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੰਗ ਠਕੀ ਗੁਆਦਾਰੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਪੀਗਾਰਾ
 १९. ਬੁਰਾ ਹੀ ਹਵਲ ਸਰੂਰੁ ॥ ਰਾਮ ਸਗਾਹਾ ਮੇਤ ਨਿਅਦ ਗਣ ਸੁਰਿ ਮੁਈ ਦਿਨੁ ਭੁਣੁ ਕਿਉ ਪਰਿਜਾਹ
 २०. ॥ ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇਖੁ ਮਿਲੇ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੇ ਸੀ ਬੀਰ ਹਾਜ਼ ਪਿਜ ਪਿਰਿ
 २१. ਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਦ ਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਦਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਦਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜਿ
 २२. ਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਲਸਕਰੀਆ ਪਰਸੰਮਲੋ ਮਾਏ ਦੁਜੁ ਹੁਲਿਖਾਇ ॥ ਕਰਕਮਾਦ
 २३. ਹਿ ਸਿਰਿ ਪਟੀਲਾ ਹਾਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਲਬੁ ਲੇਖੁ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛੋਡੈ ਮਨੁ ਹੁਦਿ ਸਾਰਿ ॥ ਗਹਿਰੇ ਹੀ ਪਤਿਸਾ
 २४. ਹਕੀਕ ਦੇ ਨਾਮ ਫੈਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕਹੀ ਐਖਸ ਮਕਾਸ ਉਹੈ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਦੁਜੁ ਹੁਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਰਖਤਿ
 २५. ਬੈਸਰਿ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾ ਬਿਦੁ ਭਿਆਈਆ ਜੇਭ ਫੈਤੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਅਖੀ ਐ ਅਦ ਗੁਣ ਕੋਇ ਕੁ

ਇਸ ਬੀਜਉਤ੍ਰੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ਨਰ ਕਨਿ ਦਰੁ ਨਰੁ ਨਰੁ ਸਚ ਇਸ ਬੀਜਉਤ੍ਰੈ
ਨਦੁ ਦੁਤ੍ਰੈ ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬੀਚ ਗੁਲਾਲ ਰਤ ਨਬਹੁ ਮਨ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਠੈ ਗਾਉਤੁ
ਚੇਵ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਾਨਿਏ ਕੋ ਭਾਇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹਲੈ ਪਰਥਾਇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਜਿ
ਨਿਰਭੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤ ਧਿਆਈ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥ ੨੬ ॥
ਬੁਝਹਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਨਾਤਿ ਸੁਬਿ ਨੁਰਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਨ ਹਰਿ ਕਸੈ ਮਨ
ਮਾਹਿ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਮਤਿ ਕੋ ਰਹਿ ਮੁਲਾਹਿ ਸੇਸਾ ਹੁਸਾ ਚਾਜਿ ਸੁਹਰਿ ਪਨੁ ਰਸਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ੨੮ ॥ ਬੀਚ ਆਹਿ ਪਾਇ ਮਾਹੁਰਸ ਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ਆਪਿ ਗਇਆਹੁ
ਰਿਦੁ ਪਾਇਆ ਨਾਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀ ਐ ਪਨੁ ਕਾ ਬਿਭੁ ਛੁਗਾ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏਸੇ ਚਿਧ
ਨਦੁ ਬਿਧਾਏ ਇਖੁ ਅਗੁ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨ ਮੁਅਮੇਲਾ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਯੁਧਿ
ਜਲੇ ਪਤਿਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੇਲਾ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਜਾਨਤੁ ਤੁਸਰਵਰਤੁ ਹੀ ਸਾਸਾ ਚਉ ਠਕੁਰ ਮਨਿ ਦਸੈ
ਚਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣਾ ਬਿਕ੍ਰਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ
ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ੩੦ ॥ ਖਿਮਾਵਿਹੁ ਏਕੁ ਪਿਗਏ ਖੁਹਣਿ ਲਖ ਅਸੀਖਾਗੁ ਨ ਤਨਾਵੈ
ਕਿਉ ਗਈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੀਖਾ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਹਾ
ਲੀਖ ਰਾਤ੍ਰੀ ਬਿਮਾਸ ਚੁਸੁ ਖਭਾਇ ਖਰਚੁ ਖਰਾਸ ਨੁਪਿਆ ਨੁਤੁ ਆਪੇ ਦਸਹਿ ਸਗੀਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਮੁਖਿ ਜਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਪੀਗਾਹਉ ਮੈਖ ਪੈਖ ਪਾਇ ਸੀ ਬੀਜਉ ਦੁਬੁਧਿ ਕਾਗੁ ਜੀਤ
ਉਪਾਇ ਦਿਚਿ ਪਾਇ ਨੁਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਿਸਟਾਕ
ਰੈਸੁ ਨਿਹਚਉ ਤੋਇ ਸੀਪੈ ਕਉਣੀ ਸਰੁ ਪਿਆਈ ਐ ਸੀਪੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਬੇਕੀ ਪਾਈ ਐ ਸੀਪੈ ਕਾਰ
ਟਿਚਾ ਕਰਚੇਗਾ ਸੀਪੈ ਸਾਬਿਨ ਚਾਲੈ ਹੋਗਾ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਰਚੁ ਪੀਵੈ ਛੁ
ਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ੩੨ ॥ ਹੋਰਤ ਹੋਰਤ ਹੋਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਰਾਨੁ ਹਉਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈਪੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ
ਸਨਿਗਿਆਨੁ ਹਰੇ ਰਕੰਕ ਨਪਟੇ ਕਰਿ ਬਾਕੀ ਸੀਗਾਗਾ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ
ਗੁਣ ਗਲਿਹਾਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਗਾ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁ
ਖ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਗਾ ਹਰਿ
ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਅਧਾਗੁ ॥ ੩੩ ॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਦੇਸਖੀ ਜੋਲਿਆਕ
ਰਤਗਿਆ ਆਪੇ ਕਾਰੁ ਟੁਕਿ ਨਿਕੀ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਪਾਗਿ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਦੁਰਿਆਈਆ ਬੁਝੁ
ਚਉ ਰਬੀਚਾਰਿ ਗਲਿਖਿਆ ਟੋਕਿ ਨ ਸਕੀ ਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਸਾਗਾ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇ

ਦਖ ਕਹਿਓ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਅਨਨਕਸਬਦੁਦੀਚਾਰਿਅਨਮੁਖਿਭੂਲੇਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿਅਜਿਪੁਰਖੁਨਦ
 ਰਿਨਅਵਣੀਤਿਸਕਾਕਿਆਕਾਰੇਕਹਿਅਜਾਇਓਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਣੇਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿ
 ਤਦਿਖਾਇ॥ ਪਾਪਪਾਤਿਅਮਾਖੀਐਬਿਦਿਬਿਚਰੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇਓਬਿਦਿਅਸੇਪੈ
 ਤਤੁਲਾਹੈਰਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਅਨਮੁਖਿਭਿਦਿਅਬਿਕਰਦਾਬਿਖੁਖਟੈਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਪੁਰਖੁ
 ਸਬਦੁਚੀਨਣੀਸੁਸੁਭੁਸੁਨਹਕਾਇ॥ ਪਾਪਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਐਚਟਕਿਅਮਤਿਦੇਇਓ
 ਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸੰਗਰਹੁਲਾਹਜਗਿਮਹਿਲੇਇ॥ ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪਟੀਐਸਬਦੁਸੁਸਾਗੁ
 ਨਨਕਸੇਪਾਤਿਅਸੇਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਰਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੁ॥

ਸਿਧਸਭਕਾਰਿਅਸਟਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਜੈਕਰੋ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਰਹਿਰਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਾਮਪ
 ਰੋ॥ ਅਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁਅਗੈਤਨੁਮਨੁਅਗੈਦੇਉ॥ ਨਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜ
 ਭਾਇਜਸੁਲੇਉ॥ ੧॥ ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੁਚਾਰੇਇ॥ ਸਚਸਬਦਾਬਿਨੁਮੁਕਾਰਿਨਕੋਇ॥ ੧॥
 ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਅਗੈਸਾਚਕਹਉਅਰਦਾਸਿ
 ਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤਜਨਾਬਲਿਜਾਓਕਹਬੈਸਹੁਕਹਰਹੀਐਬਲੇਕਹਆਵਹੁਕਹਜੋਹਾਨਾ
 ਨਭੁਬੋਲੈਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਗੋ॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਬੈਸਿਨਿਰੰਤਰਿਹਰਹੀਐਚਾਲਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰਗੁਣੋ॥ ਸਹਜੇਆਏਹੁਕਮਿਸਿਧਾਏਨਨਕਸਦਾਰਜਾਏ॥ ਅਸਟਿਬੈਸਟਿਬਿਰੁਨਾਗ
 ਇਨੁਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੂਏਅਪੁਪਛਾਣੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਏ॥ ਦੁਨੀਆਸਾਗਰੁਦੁਤ
 ਰੁਕਹੀਐਕਿਉਕਹਿਪਾਈਐਪਾਗੋ॥ ਚਰਪਟੁਬੋਲੈਅਉਪੁਨਨਕਦੇਹੁਸਚਾਬੀਚੋਗੋ॥ ਅਪੇਅਪੇਅਪੇਸ
 ਮਏਤਿਸੁਕਿਆਉਤਵਦੀਜੋ॥ ਸਾਚੁਕਹਹੁਤੁਮਪਾਰਗਿਰਾਮੀਤੁਸੁਕਿਆਬੈਸਫੁਦੀਜੋ॥ ਜੈਸੇਜਲ
 ਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲੁਮੁਮਗਾਣੀਨੈਸਾਣੇ॥ ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਨਕਨਾਮੁਦਖਾਣੇ॥ ਹਰ
 ਹਿਇਕੀਤਿਏਕੋਮਨਿਦਸਿਆਅਸਮਾਹਿਨਿਰਸੇ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਨਕਤਕਾਦੋਸੇ
 ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੁਛਉਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥ ਰੇਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੋਕਿਉਪਾਈਐਗੁ
 ਰਦੁਅਗੋ॥ ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚਾਪਰਿਬੈਸੈਨਨਕਨਾਮੁਅਪਾਗੋ॥ ਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸ
 ਚਿਪਿਆਗੋ॥ ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਅਨੈ॥ ਕੰਦਮੂਲੁਅਹਰੇਖਾਈਐਅਉ
 ਪੁਬੋਲੈਗਿਆਨੋ॥ ਤੀਰਥਿਨਣੀਐਸੁਤੁਫਲੁਪਾਈਐਮੈਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ ਗੋਰਖਪੁਤੁਲੇਹਰੀਪਾਥੋ

ਲੋਯੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥ ਹਾਟੀਬਟੀਨੀਦਨਅਫੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨੋਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਸ
 ਫੈਮਨੁਫੈਕਨਟਿਕਈਨਨਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ ਹਾਟਪਟਣੁਪਰੁਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਦਾਪਰੇ
 ਘਖੰਡਿਤਨਿੰਦਾਅਲਪਅਹਾਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਦਰਸਨਕੇਖਕਰਹੁਜੇਗਿੰਦਾਮੁੰਦਾਸੁਣਲਿਖਿ
 ਬਾਬਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਦੁਖਟੁਦਰਸਨਾਇਕਪੰਥਾ॥ ਇਨਿਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਈਐਪਰਖਬ
 ਚੁਕਿਚੋਟੀਨਖਾਈਐ॥ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਦੁਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਰਿਸ
 ਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁੰਦਾਹਉਮੈਮਮਤਾਵੁਰਿਕਗੀ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁਨਿਦਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਸਮ
 ਲਪਗੀ॥ ਖਿਖਾਏਲੀਭਰਪੁਰਿਗਿਆਨਾਨਕਤਰੈਏਕੁਹਰੀ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੇਗੁ
 ਰਕੀਬਤਖਰੀ॥ ਉਪਉਖਪਰੁਪੰਚਭੂਟੇਪੀ॥ ਕਾਇਆਕਰਾਸਣੁਮਨੁਜਾਗੋਟੀ॥ ਸਤੁਸੰਤੋ
 ਖਸੰਜਮੁਹੈਨਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ ਕਦਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਦਨੁਸੁਮੁਕਤਾ॥ ਕਦ
 ਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ ਕਦਨੁਸੁਅਫੈਕਦਨੁਸੁਜਾਇ॥ ਕਦਨੁਸੁਤਿਭਵਦਿਗਹਿਅਸ
 ਮਾਇ॥ ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ ਅਨ
 ਮੁਖਿਬਿਨਸੈਅਫੈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਸਰਪਨਿਖ
 ਧਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਬੋਇਆ॥ ਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥ ਫਿਉਕਰਿਬੋਇਆ॥ ਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਨਿ
 ਰਮਲ॥ ਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆ॥ ਗਾਇਤੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁਗੁਰੁਹਮਾਰਾ॥ ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਸਰਪ
 ਨਿਖਾਧਾ॥ ਮਨਮੁਖਿਬੋਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿ
 ਸਮਾਇ॥ ਸੁੰਨਾਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੀਧਾ॥ ਉਰੈਨਹੰਸਾਪਰੈਨਕੰਧਾ॥ ਸਹਜਗੁਣਾਪਰੁਜਾਣੈਸਾ
 ਚਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੈਭਾਵੈਸਾਚਾ॥ ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗਿਉਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇ
 ਹੁਰੇਖਨਿਦਾਸੀ॥ ਕਿਸੁਦਖਰਕੇਤੁਮਦਣਜਾਗੇ॥ ਕਿਉਕਰਿਸਬੁਲੀਘਦੁਪਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਦਾਸੀ॥ ਸਾਚਦਖਰਕੇਹਮਦਣਜਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਗੁ
 ਰਮੁਖਿਉਤਗਸਿਪਾਰੇ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਜਨਮੁਦਟਾਇਆ॥ ਕਹਿਕਉਤੁਝੁਇਹੁਮਨੁਲਾ
 ਇਆ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਅਸਾਮਨਸਾਖਾਈ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ ਬਿਨੁਦੰਤਕਿਉ
 ਖਾਈਐਸਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਦਨੁਮਿਟਾਇਆ॥
 ਅਨਹਤਰਤਾਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਮਨਸਾਮਾਸਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿ
 ਪਾਈ॥ ਤੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਤਰੈਤਰਣਹਾਰੁ॥ ਅਦਿਕਉਕਦਨੁਬੀਚਾਰੁਕ
 ਥੀਅਲੇਸੁੰਨਕਹਾਘਰਦਾਸੇ॥ ਗਿਆਨਕੀਮੁੰਦਾਕਦਨਕਥੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਕਦਨਨਿਦਾ

੪ ੭੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੭੪

ਸਾਕਾਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇਕਿਉਨਿਰਭਉਘਰਿਜਾਈਐਸਹਜਿਸੀਤੇਖਕਾਨਸ
ਸਣੁਜਾਣੈਕਿਉਛੇਦੈਬੈਰਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਰੈਤਾਨਿਜਘਰਿਓਫੈਫੈਸੋ
ਜਿਨਿਰਚਿਗਚਿਅਤਿਸੁਸਬਦਿਪਛੁਟੈਨਾਨਕਤਾਕਾਦਸੋਕਹਤੇਅਫੈਕਹਾਇਹੁਜ
ਫੈਕਹਾਇਹੁਹੈਸਮਾਈਹਿਸੁਸਬਦਕਉਜੋਅਰਥਫੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈਕਿਉਤਤੈ
ਅਦਿਗਤੈਪਫੈਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਅਗੇਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹਨਾਨਕਬੀਚੋਹਾਹੁਕਮੇ
ਅਫੈਹੁਕਮੇਜਫੈਹੁਕਮੇਹੈਸਮਾਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਫੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ
ਅਦਿਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਬੀਅਲੇਸੁੰਨਿਰੰਤਰਿਫਾਸੁਲੀਆਅਕਲਪਤਮੁੰਦਾਗੁਰਹਿ
ਅਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਸਚਾਸਰਬਜੀਆਗੁਰਬਚਨੀਅਦਿਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁ
ਨਿਰੰਤਰੁਸਹਜਿਲਹੈਨਾਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਫੈਸਿਖਸੁਖੇਜਿਲਹੈਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਪੁ
ਕਮਪਛੁਟੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੋਈਆਪਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਫੈਅੰਤਰਿਸਚੁਜੋਗੀਕ
ਹੀਐਸੋਈਅਦਿਗਤੈਨਿਰਮਾਇਲਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਰੁਬੀਆਸਤਿਗੁਰਪਰ
ਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂ
ਰਿਕੀਆਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦਿਪਛੁਟੈਅੰਤਰਿਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਬੀਆਜੀਦਤੁਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿ
ਛੁਸੁਏਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਦਰਾਈਆਪੁਪਛੁਟੈਸਰਬਜੀਆ
ਸਾਚੋਉਪਜੈਸਚਿਸਮਾਫੈਸਾਚੇਸੁਚੇਏਕਮਇਆਸੂਠੇਅਫਹਿਠਫਰਨਪਾਦਹਿਦੂਜੈਆ
ਦਾਗਉਣੁਗੁਇਆਅਫਗਉਣੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੇਬਖਸਿਲਇਆਏਕਾਬੇਦ
ਨਦੂਜੈਬਿਅਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਛੁਦੀਸਰਿਆਸੇਬੁਝੈਜਿਸੁਅਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁ
ਕਤੁਗੁਇਆਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਿਆਅਨਮੁਖਿਭੂਲੇਜਮਕੀ
ਕਾਣਿਅਪਰਘਰੁਜੋਹੈਹਾਣੇਹਾਣਿਆਮਨਮੁਖਿਗੁਰਮਿਭਫੈਬੇਬਾਣਿਫੇਮਾਰਗਿਮੁਸੈਮੰਡਿਅਸਾਣਿਸਬ
ਦੁਨਚੀਨੈਲਫੈਕੁਬਾਣਿਨਾਨਕਸਚਿਰਤੇਸੁਜਾਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਕਭਉਪਾਫੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਾਣੀਆਘਰੁਘਰੁਫੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਰੁਫੈਗੁਰਮੁਖਿਪਦਿਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਫੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਪਿਆਫੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਫੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤਰਿਬਿਧਿ
ਜਾਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖਾਮਪਾਗੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਅਕਭ
ਕਥੈਦੀਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸੋਪਰਫਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅੰਤਰਿਪਿਆਗਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ

ਸਬਦਿਅਚਰਿਗਸਬਦਿਭੇਦਿਜਾਣੈਜਾਣਾਈਨਾਨਕਦਉਮੈਜਾਲਿਸਮਾਈ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪ
 ਰਤੀਸਾਚੈਸਾਜੀਅਤਿਸੁਮਹਿਉਪਤਿਖਪਤਿਸੁਬਜੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਪੈਰਗੁਲਾਇਸਾਚਰਤਉਖ
 ਤਿਸਿਉਪੁਰਿਜਾਇਸਾਚਿਸਬਦਬਿਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਏ॥ ਨਨਕਬਿਨੁਨਾਏਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਏ॥
 ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਸਿਧੀਸਭਿਬੁਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਸਦੁਸੁਧੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਾਅਪ
 ਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਦਿਰਤਿਨਰਦਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਪਾਰਿਉਤਰੇ॥ ਨਨਕਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਨਾਮੇਰਤੇਹਉਮੈਜਾਇ॥ ਨਮਿਰਤੇਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਨਮਿਰਤੇ
 ਜੋਗਗਤਿਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਮਿਰਤੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਨਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੇਸ੍ਰੀਹੋਇ॥ ਨਨਕਨਾ
 ਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਨਮਿਰਤੇਸਿਧਗੇਸਟਿਹੋਇ॥ ਨਮਿਰਤੇਸਦਾਤਪੁਹੋਇ॥ ਨਮਿਰਤੇ
 ਸਚਕਰਣੀਸਾਗਾ॥ ਨਮਿਰਤੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਏਬੋਲੈਸਭਿਫੇਕਾਗਾ॥ ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
 ਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਜੋਗਗਤਿਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ ਬਾਰ
 ਮਹਿਜੋਗੀਗੁਰਮਾਏਸੀਨਿਆਸੀ॥ ਛਿਅਚਰਿਗਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੋਮਹਿਜੀਏਸੋਪਾਏਸੋਖਦੁਆਰਾ
 ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭਿਦੂਜੈਲਾਗੇਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਨਕਦਰੇਸੇਦਰਭਾਕੀਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆ
 ਉਰਧਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਲਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਪੈਰਤਨੁਸੁਰਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਏ॥ ਨਨਕ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਰੁਇਸਨਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਧਿਆਨਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਦਰਗਹਿਮਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਰੰਜਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਾਏ॥ ਨਨਕ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਪਾਟਿਪਾਟਿਰੇਦੁ
 ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਰਦਿਰੋਪਗਵਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤਮਿਟਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤ
 ੧੧ ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੈਅਏਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪਾਲਿਨਪਦਵੀ
 ੧੨ ॥ ਬਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੁਆਮਤਿਰੋਲਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਬਿਸੀਅ
 ੧੩ ॥ ਰੁਚਸੈਮਰਿਵਾਟਾ॥ ਨਨਕਗੁਰਬਿਨੁਪਾਏਪਾਟਾ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਰੇ॥ ਅਵ
 ੧੪ ॥ ਗੁਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਮੁਕਤਿਮਹਾਸੁਖਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਾਏਹਰਿ॥ ਤ
 ੧੫ ॥ ਨੁਹਟੀਹੋਮਨੁਦਣਜਾਗਾ॥ ਨਨਕਸਹਜੇਸਦੁਦਾਪਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੀਧਿਉਸੇਤੁਬਿਧਤੈ॥
 ੧੬ ॥ ਲੰਕਾਨੁਟੀਦੈਤਸੀਤਾਪੈ॥ ਰਾਮਚੰਦਮਾਰਿਉਅਹਿਰਵਣਾ॥ ਰੇਦੁਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣਾ॥ ਗੁਰ
 ੧੭ ॥ ਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਕੈਅਵਣੁਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁ

੧ ੭੫
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੭੫

੧ ਖਿਦਰਗੁਪਾਵੈਮਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਥੋਟੇਖਰੋਪਛਾਣਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੇਸਹਜਿਧਿਆਨਾਗੁ
 ੨ ਰਮੁਖਿਦਰਗੁਪਸਿਫਤਿਸਮਾਇਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨਪਾਇਾ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿ
 ੩ ਰੰਜਨਪਾਏਾਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ੪ ਸਾਚੇਰਹੈਸਮਾਏਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਨਾਮਿਪਤਿਭ੍ਰਿਤਮਹੋਇਾਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲਭਵਣਕੀ
 ੫ ਸੋਝੀਹੋਇਾ ਕਵਣਪੁਲਕਵਣਮਤਿਦੇਲਾਤੇਰਾਕਵਣਗੁਰੁਜਿਸਕਾਤੂੰਚੇਲਾਕਵ
 ੬ ਟਕਥਲੇਰਹਹੁਨਿਰਲੇ। ਬੋਲੈਨਾਨਕਸੁਣਤੁਮਬਾਲੇ। ਏਸੁਕਥਾਕਾਦੇਇਬੀਚਾਗੁਰ
 ੭ ਵਜਲਸਬਦਿਲੀਘਵਣਹਾਗੁ। ਪਵਨਅਰੰਭਸਤਿਗੁਰਮਤਿਦੇਲਾਸਬਦੁਗੁਰੁਸੁ
 ੮ ਰਤਿਪੁਨਿਚੇਲਾਅਕਥਕਥਾਲੇਰਹਉਨਿਰਲਾਨਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗੋਪਲਾਏਕੁਸਬ
 ੯ ਦੁਜਿਤੁਕਥਾਦੀਚਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਦਾਰੀ। ਮੈਣਕੇਦੰਤਕਿਓਖਾਈ
 ੧੦ ਮੈਸਾਗੁਜਿਤੁਗਰਬਜਾਇਸੁਕਵਣੁਅਹਾਗੁਹਿਦੈਕਾਪਰਮੰਦਰਅਗਨਿਪਿਰਾਹਨਾਕਵ
 ੧੧ ਨਗੁਠਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨਾ। ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਣਿਸਮਾਵੈ। ਕਵਣਪਿਆਨੁਮਨੁਮਨ
 ੧੨ ਹਿਸਮਾਵੈ। ਹਉਹਉਮੈਸੈਦਿਚਹੁਖਵੈ। ਦੂਜਮੈਟੈਏਕੋਰੋਵੈ। ਜਗੁਕਰਜਾਮਨਪੁਖੁਗ
 ੧੩ ਵਹਾਸਬਦੁਕਮਾਈਐਖਾਈਐਸਾਗੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ। ਨਨਕਾਅਗਨਿਮਹੈ
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ। ਸਚੁਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਦਾਰੈ। ਕਾਪੁਕੋਪੁਬਿਖੁਅਗਨਿਨਿਦਾਰੈ। ਨ
 ੧੫ ਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੈ। ਕਵਣਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਦੈਪਰਛਾਇਆ। ਕਵਣਮੁਖਿ
 ੧੬ ਸੂਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ। ਕਵਣਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ। ਕਵਣਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿ
 ੧੭ ਰਹੈ। ਕਵਣੁਜੋਪਯੋਕਾਲੁਸੰਘਾਗੈ। ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਨਕਬੀਚਾਰੈ। ਸਬਦੁਗੁਪਤਸ
 ੧੮ ਸਿਯੋਤਿਅਪਾਰਾਸਸਿਘਰਿਸੁਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ। ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਪ
 ੧੯ ਰਾਅਪੇਪਾਰਉਤਰਣਹਾਰਾਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇਾਪਠਵਤਿਨਨਕਕਾ
 ੨੦ ਲੁਨਖਾਇ। ਨਾਮਤਤਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਲੁਸੰਤਾਪੈ। ਤਤੇਤਤ
 ੨੧ ਮਿਲੈਮਨੁਸਾਨੈ। ਦੂਜਾਹਉਇਕਤਪਾਰਿਆਨੈ। ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈ। ਨਨਕਨਿਹ
 ੨੨ ਚਲੁਮਿਲਣੁਸਹਜੈ। ਅੰਤਰਿਸੁੰਨਬਾਹਰਿਸੁੰਨ। ਤਿਭਵਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨ। ਚਉਥੇਸੁੰਨੈ
 ੨੩ ਜੋਨਰਜਾਣੈਤਕਉਪਾਪਨਪੁੰਨ। ਘਟਘਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈਭੇਉਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇ
 ੨੪ ਉਜੇਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਗਤਾ। ਨਨਕਸੇਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਸੁੰਨੈਸੁੰਨਕਹੈਸਭ
 ੨੫ ਕੋਈ। ਅਨਹਤਸੁੰਨਿਰਤੇਸੇਕੈਸੇ। ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀਜੇਸੇ। ਓਇਜਨਮਿਨਮਗਰਿ

ਏਕੋਜਤਸਾ
 ਦੋਹਰਾ
 ਸਚੁ ਸੰਤਹੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੧੭

ਅਨਹਤਸੁੰਨਕਹਤੇਹੀ। ਏਕੋਜਤਸਬਦਿਦੀਚਾਗੈ। ਸਬਦਿਦੈਸਚੁਅੰਤਰੇਹੀਆ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਦੀਗਰਗੀਆ।

ਨਾਨਕਾਹਿ ਜੀ ਨਾਨਕਾਹਿ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ॥ ਨਉ ਸਰਸੁ ਭਰਦ ਸਦੈ ਪੂਰੈ॥ ਤਾਸਾ ਨਦਰੁ ਤੀਰੁ
 ਵਜ੍ਞਾਹਿ ਤੁਹੈ ਸਾਚੈ ਰਾਚੈ ਦੇਖਿ ਰਾਜੁ ਰੋਅਪਿ ਘਟਿ ਸਾਦੁ ਰਹਿ ਅਭੁਗੁਗੁਪਤੀ ਬਾਣਿ ਪਰਗਟੁ
 ਇਨਾਨਕ ਪਰਖਿਲੈ ਸਦੈ ਸੋਇ॥ ਸਹਾਜਿ ਭਾਇ ਮਿਲੀ ਐਸੁ ਖੁਰਦੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ
 ਸੋਈ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਪਯੋਗੁ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਿਤਾਹੈ॥ ਗੁਰਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇਸਾ ਚਿਹਤੇ
 ਨਾਨਕਾ ਮਾਪਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਕ੍ਰਿਤੇ॥ ਕੁਥੁ ਧਿਚਦੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਖੂਝੈ
 ਟਾਖਾਇ॥ ਜਮਦਰਿ ਬਾਧੈ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਭੂਖੈ ਪਾਏ ਪਾਗੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਮਨੁ ਖਨ ਖੂਝੈ ਗਾਵਹੁ॥ ਕੁਥੁ ਧਿਮਿਟੈ ਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟੈ ਸੋਖਦੁ ਅਗਾਤੁ
 ਨਹੀ ਨੈਮਨੁ ਖੁਜਲਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਦਿਛੁ ਵਿਚੈ ਟਾਖਾਇ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਰੇਗੁ ਠਾਹਿ ਅਨਾਨ
 ਕਵਰਗੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ॥ ਸਾਦੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਰੋਇ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਰੈ ਭੀ ਸੋਇ॥ ਸਹਾਜਿ ਰਤਾ ਭੂ
 ਝੈ ਪਤਿ ਰੋਇ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਰਿ ਅਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚੁ
 ਇ॥ ਸੁਸਬਦੁ ਕਾਕਾ ਦਾ ਸੁਕਥੀ ਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀ ਐਭੁ ਵਜ੍ਞਾਹੁ ਸੀਸਾਹੈ॥ ਤੈਸਤਿ ਅੰਗੁ ਲਵਾਈ
 ਐਤਿ ਸੁਕੁ ਰੁਕਵਨੁ ਅਪਾਰੈ॥ ਬੋਲੈ ਬੋਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰੋਦੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ
 ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੈ ਮਨ ਸਮਝਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੈ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਹੈ॥ ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਵਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਰਿ ਸਮਾਏ॥ ਸੁਸਬਦੁ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦਾਸੁ ਅਲਖ ਜਹਦੈ
 ਖਤ ਹੋਈ॥ ਪਦ ਨ ਕਾਵਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰੋਈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸਬਦੁ ਘਟਿ ਮਹਿ
 ਸੈਦਿ ਚਹੁ ਭੁਗਵਾਏ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨੈਮਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਸਬਦਿ ਹੁਕੁ ਭਵਸਾ
 ਗੁਰਤਰੀ ਐਇ ਤਉ ਤਏ ਕੋਝਾਏ॥ ਚਿਹਨੁ ਦਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ॥
 ਤੈਸਤਿ ਅੰਗੁ ਲਵਾਈ ਅਉ ਪੁਸੁੰਨ ਸਦੁ ਅਹਾਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬੋਲੈ ਚੀਨੈ ਅਲਖਾ ਅਪਾਰੈ॥ ਤੈਭੁ
 ਠਮੈ ਸਬਦੁ ਦਸਾਏ॥ ਤਮਤਿ ਚੁਕੈ ਅਹੰਕਾਰੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋਝਾਏ॥ ਤਹ ਨਿਮਿਲੈ ਪਿਆਰੈ
 ਸੁਖ ਮਨਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਭੂਝੈ॥ ਜਾਪੈ ਅਲਖ ਲਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤਉ ਪਰਿਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬ
 ਦਿ ਸਮਾਏ॥ ਮਨਕਾ ਜੀਉ ਪਦ ਨ ਕਥੀ ਅਲੇ ਪਦ ਨ ਕਹਾਹੁ ਸੁਖਾਈ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਵਾਕਫੁ ਨ
 ਅਉ ਪੁਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗੁਨ ਅਵੈ ਅਉ ਪ੍ਰੀਤੁ ਅਸਨ ਜਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇ॥ ਅਸਚੇਰੇ ਅਘਾਈ॥ ਕਵਨ ਭੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀ ਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੈ
 ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਪੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾ ਲੁਨਕਾ ਸੈ॥ ਰੰਗਿ ਨਰਤਾਰ ਸਿਨਹੀ ਮਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁ
 ਰਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿਤ ਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਭੂਖਿਆ॥ ਪਦ ਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਨ ਅਗਾਧਿ

੭੬

ਕਹੀ

੭੬

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਗਗਬਿਹੁਬਗਿਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀਤਾਹਉਸੈਮਾਭਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਅਉਰਧਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਰਿਬਿਦਾਗਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗ
ਪਨਅਵੈਹਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ ਸਬਦੇ
ਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਟਿਤੂੰਅਉਧੁਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਦੇਈ॥ ਨਾਮੇਰਤੇਅਨਦਿਨੁਮਤੇਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਰੇਈ॥ ਨ
ਮੇਰੀਤੇਪਰਗਟੁਰੇਵੈਨਾਮੇਸੋਸੀਪਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੇਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਅਪਿਖੁਆਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਅਉਧੁਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਰੇਈ॥ ਕਰਿਬੀਚਾਹੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਰੇ
ਈ॥ ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂੰਰੈਜਾਣਹਿਕਿਅਕੋਅਖਿਵਖਾਣੈ॥ ਤੂੰਅਪੇਗੁਪਤਾਅਪੇਪਰਗਟੁਅਪੇ
ਸਭਿਰੀਗਿਮਣੈ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੁਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਠਿਰਹਿਛੁਰਮਣੈ॥ ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇਹਉ
ਖਿਆਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਰਚਾਇਅਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਰੇਈ॥ ਨਾਨਕ
ਸਭਿਜੁਗਆਪੇਦਰਤੇਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੭੩॥੧॥

੮੧)

੧॥

੧॥

੨੨॥

੧੧॥

੧੬

੧॥

ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਰੋਇਰਹਾਸਦ

ਪੁਰਿਨਾਨਕਸਰਟਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ ਸਬਦਾ॥ ਪਿਛੁਹੁਰਤੀਸਦਨਾਮੁ
ਖਸਮੁਕਾਲੇਹਿ॥ ਖੇਮੇਛੁੜਸਰਾਇਚੇਦਿਸਨਿਰਬਪੀਵੈ॥ ਜਿਨੀਤੇਰਨਾਮੁਦਿਆਇਅਤਿਨਕਉਸ
ਦਿਮਿਲੇ॥੧॥ ਬਾਬਐਕਰਮਹੀਣਕੂੜਿਅਰਨਾਮੁਨਪਾਇਅਤੇਰਾ॥ ਅੰਧਭਰਮਿਭੂਲਾਮਨੁਮੇਰਾ॥੧॥
ਹਰਾਉ॥ ਸਾਦਕੀਤੇਦੁਖਪਰਛੁੜੇਪੁਰਬਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ ਸੁਖਬੋਝੇਦੁਖਅਗਲੇਦੁਖੇਦੁਖਿਦਿਹਾਇ॥
੨॥ ਦਿਛੁੜਿਅਕਾਕਿਆਦੀਛੁੜੈਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੁ॥ ਸਾਰਿਬੁਸੇਸਲਹੀਐਜਿਨਿਕਰਿਦੇ
ਖਿਆਖੇਲੁ॥੩॥ ਸੀਜੋਗੀਮੇਲਾਫੁਟਾਇਨਿਤਨੀਕੀਤੇਰੋਗਾ॥ ਦਿਛੋਗੀਮਿਲਿਦਿਛੁੜੈਨਾਨਕਹੀਸੀਜੋਗ
ਮਿਲਿਮਤਪਿਤਾਪਿਰੂਕਮਾਇਆ॥ ਤਿਨਿਕਰਤੇਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ ਲਿਖ
ਦਾਤਿਜੋਤਿਦਰਿਆਈ॥ ਮਿਲਿਮਾਇਆ॥ ਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ ਮੁੰਡਖਮਨਕਹਿਕਰਸਹਿਮਾਣਾ॥

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬
 ੨੭
 ੨੮
 ੨੯
 ੩੦
 ੩੧
 ੩੨
 ੩੩
 ੩੪
 ੩੫
 ੩੬
 ੩੭
 ੩੮
 ੩੯
 ੪੦
 ੪੧
 ੪੨
 ੪੩
 ੪੪
 ੪੫
 ੪੬
 ੪੭
 ੪੮
 ੪੯
 ੫੦
 ੫੧
 ੫੨
 ੫੩
 ੫੪
 ੫੫
 ੫੬
 ੫੭
 ੫੮
 ੫੯
 ੬੦
 ੬੧
 ੬੨
 ੬੩
 ੬੪
 ੬੫
 ੬੬
 ੬੭
 ੬੮
 ੬੯
 ੭੦
 ੭੧
 ੭੨
 ੭੩
 ੭੪
 ੭੫
 ੭੬
 ੭੭
 ੭੮
 ੭੯
 ੮੦
 ੮੧
 ੮੨
 ੮੩
 ੮੪
 ੮੫
 ੮੬
 ੮੭
 ੮੮
 ੮੯
 ੯੦
 ੯੧
 ੯੨
 ੯੩
 ੯੪
 ੯੫
 ੯੬
 ੯੭
 ੯੮
 ੯੯
 ੧੦੦

ਭਿਚਲਾਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸਾਵਸਹ ਜਿਸੁ ਖੁਹੈ ਈ ॥ ਘਰ ਛੁਡੈ ਟੇ ਹੋ ਨ ਕੋਈ
 ਕਿਛੁ ਖਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈ ॥ ਐਯੋ ਜੇ ਬਹੁ ਦਿਨੀਆ ॥ ਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਜੁ ਕਾਇ ਅਪਣੁ
 ਚਾਣੇ ॥ ਠਹਰਮਾਇ ਸਿਬੁ ਤੁਚਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜੁ ਖਾਲੀ ਸੇਧੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਰੋ ਰੋਧੈ ॥ ੩ ॥ ਘ
 ਰਖੀ ਮਠਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਧਰਤਰ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇਨ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ
 ਕਾਹੂ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸ
 ਦਾਣੀ ਭੁਗਭਲਾਵੁ ਇਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਚਲੀ ਐ ਤਉ ਗੁਣ
 ਨਹੀ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤ ਸਿਕੀ ਨਹੀ ਬਾਦ ਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਈ ਜਾਲੀ ਰੋ ਨਿਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਧੁਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਠਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੇ ਗਚੁ ਗਹਿ ਨਿਤ ਠਾਸ
 ਹਿਛੁਟ ਸਿਖੁ ਕੇ ਕਦ ਨ ਗੁਣੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨ ਵਿਚਿ ਲੋਹ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਭਲਾਹੀ
 ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲ ਪਾਪ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੀ ਨੀ ਚਿਤ ਭੁਈ ॥ ੩ ॥ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਰੁਕੰ
 ਚਨੁ ਠਹਿਰੈ ਦੇ ਜੇ ਗੁਰਮਿਲੈ ਤਿਨੇ ਹਾਏ ॥ ਕੁਨਾ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਦੈ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਿਸਟ ਸਿਦੇ ਹਾ ॥
 ਬਿਮਲ ਮਝੁ ਰਿਬ ਸਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮ ਨਿਜ ਦਲ
 ਗੇ ॥ ਪਦਮ ਨਿਜ ਦਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ਦੇਖ ਨਹੀ ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਦਾਦਰਤੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਿ ਸੇ ਗੁ
 ਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸ ਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖ ਸਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਦਸਰ
 ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚ ਚਾਹੁ ਨ ਹੋ ॥ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦ ਨੀ ਦੂਰ ਹੁਨਿ ਦਸ ਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਗਨਿਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰ
 ਰੂ ਦੁਖਿ ਮਧੁ ਸੰਚ ਸਿ ਤੂੰ ਬਨ ਚਾਤੁ ਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡੁ ਸਿ ਪਿਸਤੀ ਪੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਅਪੰਤਿ ਸੰਗਿ ਦਸਹਿ ਜਨ ਮੁਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸੁ ਨੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡੁ ਸਿ ਮੁਅਨਪੁ
 ਛਾ ਜਿਉ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ਏਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨ ਮਿਨ ਰਾਚਹਿ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪ
 ਦਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸ ਨਾ ਮੁਜ ਪੁਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰ
 ਖੋਹੈ ਹਿਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਨ ਕਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਸਬਦੁ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਹਕੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਮੈ ਬੇਦਨ ਸਾਕਿ
 ਸੁਆਖਾ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਨਹੈ ਕੈ ਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਦੋਹਾ ਗਣਿ ਖਰੀਰ ਵ
 ਣੀ ॥ ਗਾਇਆ ਸੋ ਜੇ ਬਨੁ ਪਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ ਖਿਜ ਮਤਿ ਕਹੀ ਜਨੁ ਬੰ
 ਦਾ ਤੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭੁਣਿ ਨਾਨਕ ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥

ਸੁਲਧੀ ਦੀ ਲਾਲ ਲੋਲ ਮੇਰਾ ਨਉ ਸਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਬਚਨੀ ਹਟਾ ਬਿਕਾਨ ਜਿਤੁ ਲਾਇ ਅਤਿ ਭੁਲਾਇ ॥
 ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਅ ਚਰਾਈ ॥ ਸਹਿਬ ਕਾ ਪੁਕਾਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਲਾ ਲੀਪਿ ਉਲਾਸੇ ਰਾ
 ਉਲਾ ਲੇਕਾ ਜਾਇਆ ॥ ਲਾਲੀ ਨ ਚੇਲਾ ਲਾਗੈ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪੀਅਹਿ ਤਪਾ ਟੀਅਣੀ
 ਮੀਰਾ ਖਾਇ ਤਪੀ ਸਣ ਜਾਉ ॥ ਪਖਾਣੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੈ ਦਾਜ ਪਤਰ ਹਾਤੇ ਰਾਨਉ ॥ ੩ ॥ ਛੂਟਹਰਾ ਮੀਨ ਨ ਕੁ
 ਲਾ ਬਖਸਹਿ ਤੁਧੁ ਦਰਿਆਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤ ਤੁਧੁ ਦਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥
 ਕੋਈ ਅਖੈ ਭੂਤ ਨ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਅਖੈ ਆਵਾ ਮੀਨ ਨ ਕਦੇ ਚ
 ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਇਆ ਦੇਵ ਨਾ ਸਹਕਾਨ ਨ ਕਬਉ ਰਾਨਾ ॥ ਉਹ ਰਿਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇ
 ਵ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਜਥੇ ਦੇਵ ਨ ਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਦੇਵ
 ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਣੈ ਕਾ ਕਰਕਮਾਇ ॥ ਚੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣ ਪਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਉ
 ਦੇਵ ਨ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਣੈ ਬਿਬੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥
 ਇਹੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਨੁ ਖਠਿ ਰਹਿ ਸਿਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਪਨੁ ਦ
 ਖਰਨ ਮੁਹਿ ਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਿਤ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਨਇ ਪਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਇ
 ਪਨੁ ਤੂੰ ਬੈਨਇ ਚੁਪ ਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਸੁ ਪਨ ਕੀ ਦੇਖੁ ਦਰਿਆਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਾਦਿ
 ਨੁ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੁਪਸੁ ਨਹੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਇਸੁ ਪਨੁ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
 ੪ ॥ ਭੁਣਤਿ ਨ ਨਕ ਅਕ ਥਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਰਹਿ ਪਨੁ ਪਾਏ ॥
 ਸੁਰਸਰੁ ਸੇਸਿ ਲੈ ਸੇਮ ਸਰੁ ਪੇਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁਸਨ ਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ
 ਜੁਗਤਿ ਮਨ ਰਾਖੀ ਐਉ ਤੈ ਨਹੁ ਹੋਸੁ ਨਹੁ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਧੁਵੇ ਕਾਇ ਚੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾ ॥ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਪਰ
 ਮਨ ਚ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਰਗੁ ਜਾਹਿ ਲੈ ਅਮਰਗੁ ਮਹਿ ਲੈ ॥ ਭਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ
 ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨ ਰਾਖੀ ਐਉ ਤੈ ਨਹੁ ਹੋਸੁ ਨਹੁ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਭੁਣਤਿ ਨ ਨਕੁ ਜ
 ਨੇਰੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੇ ਪਦ ਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨ ਰਾਖੀ ਐਉ ਤੈ ਨਹੁ
 ਹੋਸੁ ਨਹੁ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨ ਮੁਆਸ ਰੁਲਾਹੀ
 ਮੈਮਤੁ ਬੋਹਿ ਬੁਜਲ ਸਿਰਿ ਤਗਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਦਖਰੁ ਜਿਤੁ ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ
 ਕਤਾ ਰਜਾਤ ਖਾਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਰੂਪ ਚਾਉ ਰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜ
 ਗੀ ਦਨ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੀ ਕਰੁਇ ਦੁਤ ਪੇਭੇ ਖਾਹੀ
 ਮਾਨੈ ਚੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਠਾ ਗੀ ॥ ਜੰਗ ਮਜੇ ਪਜਰੀ ਸੰਨਿਆਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦਿਚਰੀ
 ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਛਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੁ ਸਿਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਨਿਧਨਿ ਆਪਨੁ ਨਿਗੁਰਿ ਆਗੁਰੁ ਨਿਮਾ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫
 ੨੬

ਇਸਾਈ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਰਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਹੁਰਮਤੀ ਸਾਚ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਹੀ ਮੈਸਾਚੇ ਤੇ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਬੁਧਿਮਤੀ ਦੇ ਸੈਤ ਬਲ ਹੁਰਮਤੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਤੇ ਹੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਹੁਸਾਣੀ ਤੇ ਰਕਾਤ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਦਰਿ ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ॥ ੧ ॥ ਹੁਸਾਣੀ ਬੁਧਿਮਤੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਇਹੁ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹੁ ਦਰਿ ਹੀ ਇਹੁ ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਚੀ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਸਾਣੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਸੁਏ ਕਲਿ ਦਲਾਹੀ ਜੀਅ ਹੁਰੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ॥ ਸਬਦੁ ਦਸਾਰਾ ਮੁਖੁ ਕਾ ਏਸ ਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
 ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਸਾਣੀ ਮਾਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਰਹਿਅ ਉਦਾਸੀ ॥
 ਅਹਿਨਿ ਸਿਧ ਗੈਰੀ ਦਨੁ ਸੇਵੈ ਸੇਵੈ ਜਿਸੁ ਦੇ ਦਨੁ ਦੇਵੈ ॥ ਪੇਸਕੇ ਕਾਨਲ ਗੇਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਚ ਸਿਧ ਤੇ ਲਏ ॥ ਹੁਰਮਤੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਿਸੇ ਬੁਧਿਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੇ
 ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਜਿਸਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪਾਣੀ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹੁਸਾਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਣੀ ਮੁਰਚਾਏ ॥ ਹੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਤਬਦਿ
 ਤੁਲਾਏ ॥ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਪਾਣੀ ਸੁਹੇਲੀ ਕਿਸਨ ਤਿਖਨਿ ਦਰਿ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜ ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਮੁਖੁ ਕਾਏ ॥
 ਸਹਜੇ ਸਿਧ ਤੀ ਪਾਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਹੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਰੈ ਸੁਰਜੇ ਗਾਧੀ ਹੀ ॥ ੩ ॥ ਹੁਸਾਣੀ ਜਿਸਨੇ
 ਅਮਨੁ ਦਿਸਾਰੇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਦਰਿ ਪੁਰਾਣੀ ਕਰੇ ॥ ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲਣੀ ਤੂੰ ਸਹਜੀ ਅਰੇ
 ਰਾਹੀ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਮਤਾ ਪਦੁ ਹਿਖਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਠਾਸਹਿ ਗਜਮ ਜਲੀ ॥ ਹੋਰ ਕੇ ਬੀਧਨ
 ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਕਹਿਤ ਜਮੁ ਕਰੇ ਭਾਗੀ ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਨਾਹ ਉਕਰਤਾ ਨਾਮੈ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ
 ਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿਤਿ ਸੈ ਕਿਅਾ ਚਾਰਨ ਨਕਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹੀ ॥ ੬ ॥ ੧ ੧੨
 ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹੋ ਮਨਿ ਅਨੇਕਾ ॥
 ਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਪਾਣੀ ਕ੍ਰਮਿ ਕੇ ਕੇਧਾ ॥ ਸਚੇ ਸਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੇ ਮਨਿ ਮਨੈ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਅਜਰ ਦਰ
 ਅਮਰੁ ਤੂੰ ਸਭ ਚਲਣਾ ਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਰਾਇ ਲੈ ਪਰਹਿ ਦੁਖੁ ਰਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹੁਸਾਣੀ ਹਰਿ ਪੁਰੀ

ਐਕੁਰਿਓਈਐਗੁਰਸਤੀਨਮਿਉਧਾਰਾਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਮਤਿਰੈਪੁਰੈਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾਅਠਸ
 ਠਿਤੀਰਥੇਧਰਿਨਾਉਰੈਕਿਲਦਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਜਲੁਬਿਲੇਵੈਜਲੁਮਥੈਤਤੁਲੈਵੈਮੀਪਅਠਿ
 ਅਨਾਗੁਰਮਤੀਦਧਿਮਥੀਐਮੀਮ੍ਰਿਤਪਾਣੀਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਮਨਮੁਖਤਤੁਨਜਾਣਨਿਪਤੁ
 ਖਹਿਓਮਾਨਾ॥੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਰੀਮਰੁਮਰਿਜੀਮੈਦੋਰੇਦਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਜੋਮਰੈਯਹਿਮਰੈਨ
 ਦੁਜੀਦੁਗੁਰਮਤੀਜਗਜੀਵਨੁਮਨਿਦੁਸੈਸਕਿਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰਾ॥੪॥ਸਚਦੁਖਰੁਨਾਮੁਰੈਸ
 ਚਦਪਾਗਲਾਹਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਹੈਗੁਰਮਤੀਦੀਚਾਰਾ॥੫॥ਜੈਗੁਇਕਰਕਮਦਣੀਨਿਤਤੇਟਾਸੈਸਾ
 ਰਾ॥੬॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਥਨੁਸਚੁਸਚੇਘਰਬਾਰਾਸਚਤੇਜਨੁਰੁਉਸਚੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾਸਚੀ
 ਬਣੀਸੰਤੋਖਿਅਸਚਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾ॥੭॥ਰਸਭੋਗਣਪਾਤਿਸਹੀਆਦੁਖਸੁਖਸੰਘਾਰਾਐਟ
 ਨਉਪਰਾਣੀਐਗਲਿਅਉਗਣਭਾਰਾਅਣਸਦਾਤੇਨੋਦੁਈਭੂਦਾਤਾਸਾਰਾ॥੮॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
 ਤਪਣੀਅਦਿਗਤਅਪਾਰਾਗੁਰਸਬਦੀਦੁਜੋਈਐਮੁਕਤੇਰੰਗਾਰਾਨਨਕਮੇਲੁਨਦੁਕਈਸਾ
 ਚੇਦਪਾਰਾ॥
 ਬਿਖੋਬਿਥਿਥਲਾਦਿਆਦੀਆਸਮੁੰਦਮਸ੍ਵਰਿਗਕੰ
 ਪੀਦਿਸਿਨਾਦਈਨਉਰਦੁਰਨਪਾਰਾਵੰਝੀਹਾਥਿਨਬੇਦੁਜਲੁਸਾਗਰੁਅਸਰਾਲੁ॥੯॥ਬਾ
 ਬਜਗੁਠਾਥਮਹਾਜਲਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਊਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧੦॥ਰਹਾਉਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪੈਬੋਰਿਥਾਸਬਦਲੇਘਾਟਣਹਾਰਾਤਿਥੈਪਦੁਨਪਦਕੋਨਜਲੁਨਾਅਕਾਰਾਤਿਥੈਸਚਾਸਚਿ
 ਨਾਦਿਰੁਦਬਲਤਰਣਹਾਰਾ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਸੇਪਾਰਿਪਏਸਚੇਸਿਉਲਿਦਲਾਇਆਦੁ
 ਗਉਭੁਨਿਦਾਰਿਆਜੇਤੀਜੋਰਿਮਿਲਾਇਗੁਰਮਤੀਸਹਜੁਊਪਜੈਸਚੇਰੈਸਮਾਇ॥੧੨॥ਸ
 ਪੁਪਿਨਾਈਪਾਣੀਐਬਿਖੁਅੰਤਰਿਮਨਿਰੋਜਾਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਣੀਐਕਿਸਨੇਦੀਜੇਦੇਸਾਗੁ
 ਰਮੁਖਿਗਾਰਨੁਜੇਸੁਠੇਮੰਨੇਨਾਉਸੰਤੋਖਾ॥੧੩॥ਮਾਗੁਰਮਛੁਛਾਈਐਕੁੰਡੀਜਾਲੁਦੁਤਾਇ॥
 ਦੁਰਮਤਿਠਾਠਾਹੀਐਠਿਰਿਠਿਰਿਪਛੇਤਾਇਜੀਮਣੁਮਰਣੁਨਸੁਣਈਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜ
 ਇ॥੧੪॥ਹਉਮੈਬਿਖੁਪਾਇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਸਬਦੁਦੇਸੇਬਿਖੁਜਾਇ॥ਜਗਜੋਹਿਨਸਕਈਸ
 ਚਿਹੈਲਿਦਲਾਇ॥ਜੀਵਨੁਮੁਕਤੁਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਦਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੧੫॥ਧੰਧੈਧਦੁਤ
 ਜਗੁਬੰਧਿਆਨਾਭੁਲੈਦੀਚਾਰਾਜੀਮਣਮਰਣੁਦਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗਟੁਗੁਰਿਰ
 ਸੇਸੇਉਬਰੇਸਚਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰਾ॥੧੬॥ਸੁਹਟੁਪੰਜਰਿਪ੍ਰੇਮਕੈਬੋਲੈਬੋਲਣਹਾਰਾਸਚੁਚੁਗੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਐਉਭੈਤਏਕਾਦੁਗੁਰਿਮਾਲਿਐਖਸਮੁਪਛਾਣੀਐਕੁਨਾਨਕਮੇਖਦੁਆਰਾ॥
 ਸਬਦਿਮਰੈਤਮਾਰਿਮਰੁਭੋਗੇਕਿਸੁਪਾਰਿਜਾਇ॥ਜਿਸਕੈ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

੧ ਭਰਿਓਰਾਗੀਐਸੀਮਤੁਤਕੋਨਾਮਾਹਰਿਰਾਖਹਿਏਕੁਭੀਜੀਤੀਨੀਥਾਉ॥੧॥ਬਾਬਮੇਕੁਚੀ
 ੨ ਲੁਕਾਚਉਮਤਿਹੀਨਾਨਮਾਬਿਨਕੋਕਛੁਨਹੀਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਮਤਿਕੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉਅਵਗੁ
 ੩ ਠਸੁਭਰਹੁਠਨਹੀਬਿਨੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਉਸਹਜਿਸਬਾਦਿਸੁਖਉਪਜੈਬਿਨੁਭਾਧਨੁਨਾ
 ੪ ਹਿਅਜਿਨਕੋਨਾਮੁਨਮਨਿਦਸੈਸੇਬਧੇਵਖਸਹਾਰਿ॥੨॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਸੇਕਿਤੁਅਏ
 ੫ ਸੰਸਾਰਿਅਗੋਪਛੈਸੁਖਨਹੀਗਾਡੇਲਾਦੇਛਾਹੁਦਿਛੁੜਿਆਮੇਲਨਹੀਦੁਖਘਟੇਜਮਦੁਆਰਿ
 ੬ ਭਾਅਗੋਕਿਅਜਾਣਾਨਹਿਮੈਭੂਲੇਤੁਸਮਝਾਇਭੂਲੇਮਾਰਹੁਜੇਦਸੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇਹੁ
 ੭ ਰਬਿਨੁਦਤਕੋਨਹੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਸਾਜਨੁਦੇਖੀਤਗਲਿਮਿਲਾਸਾਚੁਪਠਾਇਓ
 ੮ ਲੇਖਾਮੁਖਿਕਿਮਾਏਧਨਖਰੀਹੁਰਮੁਖਿਅਖੀਦੇਖਾਤੁਪੁਭਾਵੈਤੂੰਮਨਿਦਸਹਿਨਦਰੀਕਰੀਮਾਦਿ
 ੯ ਸੇਖਾ॥੫॥ਭੂਖਪਿਅਸੇਜੇਭਵੈਕਿਆਤਿਸੁਮਾਗਉਦੇਇਥੀਜੀਉਭੁਏਕੋਨਹੀਮਤਿਤਨਿਪੁਰਨੁ
 ੧੦ ਦੇਇਥਾਜਿਨੀਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਅਪਿਦੁਡਾਈਦੇਇ॥੬॥ਨਗਰੀਨਾਇਕੁਨਵਤੋਨਬਾਲੁ
 ੧੧ ਲੀਲਅਨੂਪਾਨਗਿਪੁਰਖੁਨਪੰਖਫੂਸਚਉਚਤੁਰਸਰੂਪਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਬੀਐਤੁਦੀਪਕੁਤੁਪੁਪਾ
 ੧੨ ੭॥ਗੀਤਸਾਦਚਾਖੇਸੁਣੇਬਾਦਸਦਤਨਿਰੋਗਾਸਚੁਭਾਵੈਸਾਚਉਵਦੈਛੁਵੈਬੋਧਾਦਿਜੇਗਾਨਨਕ
 ੧੩ ਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਰੋਗਾ॥੮॥੩॥ ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਦੁਈ
 ੧੪ ਚੋਰਲਲਚਬਾਦਿਹਾਇਹੁਮਨਸਾਚੈਮੋਹਿਆਜਿਹਵਸਚਿਸਾਦਿਥਿਨੁਨਾਵੈਕੋਰਸੁਨਹੀਤੋਰ
 ੧੫ ਚਲਹਿਥਿਖੁਲਾਦਿ॥੧॥ਐਸਲਾਲਮੇਰੇਲਲਕੋਸੁਣਿਖਸਮਹਮੋਹਾਜਿਉਛੁਰਮਾਦਹਿਓ
 ੧੬ ਉਚਲਾਸਚੁਲਲਪਿਅਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉਅਮਨਦਿਨੁਲਲੇਚਾਕਰੀਗੇਲੇਸਿਰਿਮੀਰਾਗੁਰ
 ੧੭ ਬਚਨੀਮਨੁਦੇਚਿਆਸਬਦਿਮਨੁਪੀਰਾਗੁਰੂਪਰੇਸਾਬਸਿਰੈਕਾਟੈਮਨਪੀਰਾ॥੨॥ਲਲਾਗੇ
 ੧੮ ਲਾਪਣੀਕੋਕਿਆਕਹਉਫੁਡਿਆਈਐਭਾਣੈਬਖਸੇਪੁਰਾਧਣੀਸਚੁਕਰਕਮਾਈਐਭਾਦਿਛੁ
 ੧੯ ਝਿਆਕਉਮੇਲਿਲਏਹੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥੩॥ਲਲੇਗੇਲੇਮਤਿਖਰੀਹੁਰਕੀਮਤਿਨੀਕੀ
 ੨੦ ॥ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸੁਰਾਦੁਈਮਨਮੁਖਿਮਤਿਛੀਕੀਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਸਚੁਪੀਰਕਪੁਰਕੀ॥
 ੨੧ ॥ਸਾਚੈਬੈਸਣੁਉਠਣਾਸਚੁਭੇਜਨੁਭਖਿਆਚਿਤਿਸਚੈਦਿਤੋਸਚਾਸਾਚਾਰਸੁਚਖਿਆ
 ੨੨ ॥ਸਾਚੈਘਰਿਸਾਚੈਰਖੇਗੁਰਬਚਨਿਸੁਭਖਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖਕਉਆਲਸੁਘਟੇਠਾਥੇਜਿਨੀ
 ੨੩ ॥ਠਾਥਾਚੁਗੇਨਿਤਚੇਗਫੁਲਿਗਬੰਧੁਦਿਗਫੁਲਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਕਤੁਹੋਇਸਾਚੈਨਿਜਤਾਫੁ
 ੨੪ ॥੬॥ਅਮਨਹਤਲਲਾਬੋਧਿਆਪ੍ਰਭਹੋਤਿਪਿਆਗੀਥਿਨੁਸਾਚੈਜੀਉਜਲਿਬਲਉਝੁਠੇਵੇਕਰੀ
 ੨੫ ॥ਬਾਦਿਕਾਰਸਭਿਛੁੜੀਆਸਾਚੀਤਰਤਰੀ॥੭॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਤਿਨਠਉਰਨਠਉ॥

ਲਲੋਲਾ ਲੁਦੁਤਿਆਗਿਆਪਾਇਆਹਰਿਨਾਉਪੁਤੁਬਖਸਹਿਤਮੇਲਿਲੈਹਿਨਾਨਕਬਲਿਤਾਉ
 ॥ ਲਲੋਗਰਬੁਛੋਡਿਆਗੁਰਕੈਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈਲਲੋਖ
 ਸਮਪਛਾਣਿਅਵਤੀਵਡਿਆਈਪਸਮਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾਇਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧
 ॥ ਲਲੋਗੋਲਾਖਸਮਕਾਖਸਮੇਵਡਿਆਈਗੁਰਪਰਸਦੀਉਬਰੇਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੧੧੧
 ਉਲਲੋਨੇਸਿਰਿਕਾਰੈਪੁਰਖਸਮਠੁਰਮਾਈਲਲੋਪੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਸਦਾਰੁਜਾਈਆ
 ਪੇਸੀਰਾਬਖਸਿਲਏਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਅਪਿਸਚਸਭੁਸਚੁਰੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥
 ਤੇਗੀਸੇਵਾਸੇਕਰੇਜਿਸੇਨੇਲੈਹਿਤੁਲਾਈਅਬਿਨੁਸੇਵਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਵੁਝੈਭਰਮਿਖੁਆਈ
 ॥੩॥ਸੇਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਨਿਰਦੇਵੈਚਕੈਸਦਾਇਆਜੀਉਪ੍ਰਿਤੁਸਭੁਦਿਸਦਾਸਾਹੁ
 ਤਿਨੈਦਿਚੈਪਾਇਆਜਗ੍ਰਿਪਕਰੇਤਾਸੇਵੀਐਸੇਵਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ਲਲਾਸੇਜੀਵਤ
 ਮਰੈਮਰਿਦਿਚਹੁਆਪੁਗਫਾਏਅਬੰਧਨਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਹੋਇਤਿਸਨਅਹਨਿਬੁਝਾਏਸਭੁਮਹਿ
 ਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਪਾਏ॥੫॥ਲਲੇਦਿਚਿਗੁਣਕਿਛੁਨਹੀਲਲਅਵਰਾਣਿਆਗਾਤੁ
 ਉਜੇਵਰੁਦਰਾਕੋਨਹੀਤੁਬਖਸਣਹਾਗਾਤੇਰਾਪੁਕਮੁਲਾਲਮੰਨੇਏਹਕਰਣੀਸਾਗ॥੬॥ਗੁਰਸਾਗਰੁ
 ਅਮ੍ਰਿਤਸਰੁਜੇਇਛੋਸੇਛਲੁਪਾਏਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮਰੁਹੈਹਿਰਦੈਮੰਨਿਵਸਾਏਗੁਰਸੇਵਾਸਦਾ
 ਸੁਖੁਹੈਜਿਸਨੇਪੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੭॥ਸੁਇਨਰੁਪਾਸਭੁਧਾਰੈਮਾਟੀਗਲਿਜਾਈਅਬਿਨੁਨਵੈਨਲਿਨ
 ਚਲਈਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਝੁਈਨਾਨਕਨਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਸਚੈਰਹੇਸਮਾਈ॥

ਪੁਕਮੁਭਇਆਰਹਣਾਨਹੀਪੁਰਿਛਾਣੈਚੀਰੈਗੈਇਹੁਮਨੁਅਵਰਾਣਿਬਾ
 ਧਿਆਸਹੁਦੇਹਸਰੀਰੈਪੁਰੈਗੁਰਿਬਖਸਈਅਹਿਸਭਿਗੁਨਹਠਕੀਰੈ॥੧॥ਕਿਉਹੀਐਉਠਿਚ
 ਲਠਾਬੁਝੁਸਬਦੁਬੀਚਗਾਜਿਸੁਤੁਮੇਲਹਿਸੇਮਿਲੈਪੁਰਿਪੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥੧੧੧ਉਜਿਉ
 ਤੁੰਗਖਹਿਤਿਉਹੀਜੇਦੇਹਿਸੁਖਾਉਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਤਿਉਚਲਾਮੁਖਿਅਮ੍ਰਿਤਨਾਉਮੇਰੇਠਾ
 ਕੁਰਹਿਬਿਛੁਡਿਆਈਆਮੇਲਹਿਮਨਿਚਉ॥੨॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਲਾਹੀਐਕਰਿਦੇਖੈਸੇਈਜਿ
 ਨਿਕੀਅਸੇਮਨਿਵਸੈਐਅਵਰੁਨਕੋਈਸੇਸਚਾਸਲਾਹੀਐਸਾਚੀਪਤਿਹੋਈ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪੁਰਿ
 ਨਪੁਚਈਬਹੁਅਲਜੰਜਲਾਪਪੁਨਵੁਇਸੰਗਮੇਖਾਧਿਆਜਮਕਾਲਾਵਿਛੋੜੁਭਉਵੀ
 ਸਰੈਪੁਰਾਰਖਵਾਲਾ॥੪॥ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਸੇਪੁਰੇਗਈਪੁਰੈਪੁਰੀਮਤਿਹੈਸਚੀਵਡਿਆਈ
 ॥੫॥ਦੇਵੇਤੋਟਿਨਅਵਈਲੈਲੈਬਕਿਪਾਈ॥੬॥ਖਰਸਮੁੰਦਛੰਦੋਲੀਐਇਕੁਮਣੀਆਪਾਵੈਦੁਇ
 ਦਿਨਚਾਰਸੁਹਾਵਣਾਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈਗੁਰਸਾਗਰੁਸਤਿਸੇਵੀਐਦੇਤੋਟਿਨਅਵੈ॥੭॥ਮੇਰੇਪੁਤ

੧ ੮੦
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ਰਾਵਨੇਸੇਊਜਲੇਸਭਮੈਲੁਕਰੀਜੈਮੈਲਾਊਜਲੁਤਾਥੀਮੈਪਾਰਸਸੀਗਿਭੀਜੈਮੈਦੀਸਾਚੇਲਾਲਕੀ
 ੨ ਕਿਨਿਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ ੭॥ ਭੇਖੀਹਬਨਲੁਭੀਤੀਰਬਨਹੀਦਾਨੋ॥ ਪੂਛਉਬੇਦਪੜ੍ਹਤਿਆਪੁਰੀਦਿ
 ੩ ਨੁਮਾਰੋਨਾਨਕਕੀਮਤਿਸੇਕਰੇਪੂਰਾਗੁਰਗਿਆਨੋ॥ ਮਨਮੁਖ
 ੪ ਲਹਿਘਰੁਤਜਿਦਿਗੁਚੈਅਦਰਾਕੇਘਰੇਰੈ॥ ਗਿਹਧਰਮੁਗਦਾਏਸਤਿਗੁਰਨਭੇਟੈਦੁਰਮਤਿਪ੍ਰਸ
 ੫ ਨਘੇਰੈ॥ ਦਿਸੰਤਰੁਭਦੈਪਾਠਪੜ੍ਹਿਥਕਾਰਿਸਨਾਹੋਇਦਧੇਰੈ॥ ਕਾਚੀਪਿੰਡੀਸਬਦੁਨਚੀਨੈਉਦਰੁ
 ੬ ਭਰੈਜੈਸੇਦੁਰੈ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਮੈਸੀਰਦਤਰਦੈਸੰਨਿਆਸੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਕਲਿਫਲਾਗੀਤੇਰੈਨਮਿ
 ੭ ਰਤੇਪੜ੍ਹਾਸੀ॥ ੧॥ ਹਰਾਉਘੋਲੀਹੇਰੁਰੁਚੜ੍ਹਾਇਆਦਸੜ੍ਹੇਖਭੇਖਰੀ॥ ਕਾਪੜ੍ਹਠਾਰਿਥਨਈ
 ੮ ਖਿਥਾਏਲੀਮਾਏਆਧਾਰੀ॥ ਘਰਿਘਰਿਮਾਰੈਜਹਾਪਰਬੇਧੈਮਨਿਅੰਧੈਪਤਿਹਾਰੀ॥ ਓਹਮਿਭੁਲਾਠ
 ੯ ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਜੁਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਨਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝੈਬਾਹਰਿਪੁਅਰਤਾਪੈ॥ ਗੁਰਮੇ
 ੧੦ ਦਾਬਿਨੁਗੁਰਤਿਨੋਹੋਵੀਕਿਉਕਰਿਚੀਨਸਿਆਪੈ॥ ਨਿੰਦਕਾਰਿਕਰਿਨਗਕਿਨਿਦਾਸੀਅੰਤਰਿਅਤਸ
 ੧੧ ਜਾਪੈਅਠਸਠਿਤੀਰਬਭਗਮਿਦਿਗੁਚਰਿਕਿਉਮਲੁਧੋਪੈਪਾਪੈ॥ ੩॥ ਛਾਣੀਖਕੁਬਿਭੂਤਚੜ੍ਹਾਈ
 ੧੨ ਮਾਏਆਕਾਮਗੁਜੈਰੈ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣੈਸਾਚਕਰੈਤੇਛੋਰੈ॥ ਪਾਤੁਪਣੈਮੁਖਿਤੁਰੋਬੋਲੈਨਿ
 ੧੩ ਗੁਰੇਕੀਮਤਿਓਰੈ॥ ਨਾਮੁਨਜਪਈਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸੋਰੈ॥ ੪॥ ਮੂੰਡਲੰਡਾਏਜਟਾਸਿਖ
 ੧੪ ਬਾਧੀਮੋਨਿਰੈਅਭਿਮਾਨਾਮਨੁਅਡੋਲੈਦਹਦਿਸਧਾਵੈਬਿਨੁਰਤਅਤਮਾਹਿਆਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਛੋਰੈ
 ੧੫ ਮਹਾਬਿਭੂਪੀਦੈਮਾਏਆਕਾਦੇਵਨਾ॥ ਕਿਰਤੁਨਮਿਟਈਚੁਕਮੁਨਬੁਝੈਪਸੁਆਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ੫॥
 ੧੬ ਹਾਥਿਕਮੰਡਲੁਕਾਪਵੀਅਮਨਿਕਿਸਨਾਉਪਜੀਭਾਗੀ॥ ਇਸਤੀਤਜਿਕਰਿਕਾਮਿਦਿਆਪਿਅਚਿਤੁ
 ੧੭ ਲਾਇਆਪਰਨਾਗੀ॥ ਸਿਖਕਰੇਕਰਿਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲੀਪਟੁਰੈਬਾਜਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਿਬਿਭੂਬਾਹਰਿਨਿਭ
 ੧੮ ਰਤੀਤਜਮੁਕਰੇਖਅਗੀ॥ ੬॥ ਸੋਸੰਨਿਆਸੀਜੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਦਿਚਹੁਆਪੁਗਦਾਏ॥ ਛਾਦਨਭੇਜ
 ੧੯ ਨਕੀਆਸਨਕਰਈਅਛੈਤੁਮਿਲੈਸੋਪਾਏ॥ ਬਕੈਨਬੋਲੈਖਿਮਾਪਨੁਸੀਕਰੈਤਾਮਸੁਨਾਮਿਜਲਾਏ॥ ੭॥
 ੨੦ ਨੁਗਿਰਹੀਸੰਨਿਆਸੀਜੋਗੀਜਿਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ੮॥ ਆਸਨਿਰਾਸਰੈਸੰਨਿਆਸੀਏਕਸੁ
 ੨੧ ਸਿਉਲਿਫਲਾਏ॥ ਹਰਿਰਸੁਪੀਦੈਰਾਸਾਤਿਅਦੈਨਿਜਘਰਿਤਾਣੀਲਾਏ॥ ਮਨੁਆਨਰੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ੨੨ ਬੁਝੈਧਦੁਤਦਰਜਿਰਹਾਏ॥ ਗਿਹੁਸਰੀਰੁਗੁਰਮਤੀਬੋਜੈਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਪਾਏ॥ ੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
 ੨੩ ਮਹੇਸੁਸਰੋਸਟਨਮਿਰਤੇਵੀਚਾਗੀ॥ ਖਣੀਬਾਣੀਗਗਨਪਤਾਲੀਜੰਤਜੋਤਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਸਕਿਸੁਖਮੁ
 ੨੪ ਕਰਿਨਾਮੁਪੁਨਿਬਾਣੀਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰੀ॥ ਨਾਮਾਬਿਨਾਨਹੀਛੂਟਸਿਨਾਨਕਸਾਚੀਤਰੁਤੁਰੀ॥ ੧॥
 ੨੫ ੭॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉਪਾਏਰਕਤਬਿੰਦੁਮਿਲਿਪਿੰਡੁਕਰੋਅੰਤਰਿਗ

9 19

11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24
25	25
26	26
27	27
28	28
29	29
30	30
31	31
32	32
33	33
34	34
35	35
36	36
37	37
38	38
39	39
40	40
41	41
42	42
43	43
44	44
45	45
46	46
47	47
48	48
49	49
50	50
51	51
52	52
53	53
54	54
55	55
56	56
57	57
58	58
59	59
60	60
61	61
62	62
63	63
64	64
65	65
66	66
67	67
68	68
69	69
70	70
71	71
72	72
73	73
74	74
75	75
76	76
77	77
78	78
79	79
80	80
81	81
82	82
83	83
84	84
85	85
86	86
87	87
88	88
89	89
90	90
91	91
92	92
93	93
94	94
95	95
96	96
97	97
98	98
99	99
100	100

ਸਭੁ ਤੀਰਥੀਆ ਜਿਉ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹਾ ਸਪਨ ਕੀਤੁ ਪਛਾਣਿਅ ਮੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿਰੇਹਾ ॥

੧ ਸਭਾਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੇ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨੀਅੰਜਨੁ ਸਚਕਾਰੇ ਪੈਰੇ ਪਠਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੨ ਸ੍ਵੈਜਾਣੀਐਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਦਰਿ ॥ ਤਉਕਾਵਨਤਉਜੇਹੀਆਮੁਜੇਹੀਆਕਿਤੀਅੰ
 ੩ ਜਨਕਨਾਹੁਨਦੀਛੁਣੈਤਿਨਸਚੈਰਤਨੀਆਹਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਚਾਸਚਾਦੀ ॥
 ੪ ਨਭੋਣਾਰਜਾਣੀਆਨਸੇਸੁਨੀਆਹਾਸਚਾਸਕਨਤੁਟਈਗੁਰਮੇਲੇਗੁਰਮੇਲੇਸਹੀਅ
 ੫ ਹਾ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਬਲਿਹਾਰੈਜਾਊਗੁਰਬਿਨੁਏਤਾਕੁਦਿਬਕੀਕੁਰਿ
 ੬ ਪਿਰਮੇਲਿਮੁਦਿਤਮੁਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਛੁਟੀਨਾਨੀਸਾਸੀਅਦੇਰਜੇਨਠਨੀਆਹਾ
 ੭ ਅਵਨਿਦੰਦਨਿਨਰਹਨਿਪੁਰਭਰੇਪਹੀਆਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਮੈਤੈਮਾਮਾਣੀਆਗੁਇਰਬਾਪਨਮਾ
 ੮ ਉਸਬਲਰੇਤਿਨਨਾਠੀਅਗੀਨਪਟਵੀਚਰੀਆਉਸਾਚਉਰੇਗਿਰਗਾਵਲੇਸਖੀਹਮਾਰੇ
 ੯ ਸਚਿਦਿਛੁਣਾਨਬੀਐਸੋਸਹਰੀਰਵੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਪਤਣਿਕੁਕੇਪਤਣੀਦੰਦਹੁਪੁਕਿਦਿ
 ੧੦ ਫਿਪਾਰਿਪਦੰਦਵੇਰੇਠਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਬਿਚਾਨ੍ਹ ॥ ੬ ॥ ਰੀਕਨੀਲਦਿਆਰਿਕਲਦਿਹ
 ੧੧ ਏਹਿਕਿਭਰੇਭਰਨਾਲਿਜਿਨੀਸਚੁਦਣਜਿਅਸੇਸਚੇਪੁਤਨਾਲਿ ॥ ੭ ॥ ਨਹਮਚੇਗੇਅ
 ੧੨ ਖੀਅਹੁਭਰਨਾਦਿਸੈਕੋਇਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਹਨ੍ਹਸੇਇ ॥ ੮ ॥
 ੧੩ ਨਜਾਣਾਮੁਰਖੁਹੈਕੋਈਨਜਾਣਾਸਿਆਣਾਸਦਾਸਾਰਿਬੁਕੈਰੇ
 ੧੪ ਰਤਅਨਦਿਨੁਨਮੁਦਖਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾਮੁਰਖੁਹਾਨਾਏਬਲਿਜਾਊਤੁਕਰਤਾਤੁਦਾਨਾਬੀ
 ੧੫ ਨਤੇਰੈਨਮਿਤਰਾਉ ॥ ੨ ॥ ਮੁਰਖੁਸਿਆਣਾਏਕੁਹੈਏਕਜੇਤਿਦੁਇਨਾਉਮੁਰਖਸਿਰਿ
 ੧੬ ਮੁਰਖੁਹੈਜਿਮੰਨੇਨਾਹੀਨਉ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈਨਉਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਇ
 ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਣੈਮਨਿਦਸੈਤਅਹਿਨਿਸਿਰੈਲਿਦਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਰਾਜੇਰੰਗੀਰੂਪਮਾਲੀਜੇ
 ੧੮ ਨਤੇਜੁਆਗੀਹੁਕਮੀਬਾਧੇਪਸੇਖੇਲਹਿਚਉਪਵਿਏਕਾਸਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜਗਿਚਤੁਰਸਿਆਣ
 ੧੯ ਗੁਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਉਪੰਡਿਤਪੜਹਿਗਫਾਗੀਨਉਦਿਸਰਹਿਬੇਦੁਸਮਾਲਹਿਬਿਖੁਲੇਲੇ
 ੨੦ ਖਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਕਲਰਖੇਤੀਤਰਦਰਕੰਠੇਬਾਗਪਹਿਰਹਿਕਜਲੁਸੁਗੇਏਹੁਸੰਸਾਰਤਿਸੈਕੀਕੋ
 ੨੧ ਠੀਜੇਪੈਸੈਸੋਗਰਬਿਜਰੇ ॥ ੬ ॥ ਰਾਤਿਰਾਜੇਕਹਾਸਬਾਏਦੁਹਅੰਤਰਿਸੋਜਾਸੀਕਹਤਨਾ
 ੨੨ ਕੁਗੁਰਸਚੇਕੀਪਉਨੀਹਸੀਅਲਖਨਿਦਾਸੀ ॥ ੭ ॥
 ੨੩ ਸਾਚਾਸਚਾਦੀ ॥
 ੨੪ ਸਾਚਾਸਚੁਸੇਈਅਦਹੁਨਕੋਈਚਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਹੀ
 ੨੫ ਘੁਨਿਕੋਈਚਿਉਰਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਰਾਣਤੁਮਸਿਉਕਿਆਮੁਕਰਾਈਹੇ ॥ ੧ ॥ ਅਪਿਉਪ

ਏਆਪਿਖਪਾਏਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਪੀਧੈਲਾਏਆਪੇਟੀਚਾਗੀਗੁਣਕਾਰੀਆਪੇਮਾਹਗਿਲਾਈ
 ੨੦॥ ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਆਪੁਏਪਾਇਪਤੀਨਾਆਪੇਪਉਣੁਪਾਟਿਥੈਸੰਤਰੁਆ
 ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੋ॥ ੨੧॥ ਆਪੇਸਸਿਧੁਰਾਪੁਰੇਪੁਰਾਆਪੇਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਗੁਰਪੁਰਾਕਾ
 ਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੇਹਿਨਸਕੈਸਾਚੇਸਿਉਲਿਖਲਾਈਹੋ॥ ੨੨॥ ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇਹੀਨਗੀਆਪੇ
 ਪਸਆਪੇਸਾਗੀਆਪੇਪਿਤ੍ਰਬਾਧੀਜਗੁਖੇਲੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੋ॥ ੨੩॥ ਆਪੇਰੁਦਰੁਭੁਲੁ
 ਭਲੁਤਰੁਦਰੁਆਪੇਜਲੁਭਲੁਸਾਗਰੁਸਰਦੁਰੁਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰੁਟਿਕਰੁਤੇਰੁਪੁਨਲਖ
 ਠਾਜਾਈਹੋ॥ ੨੪॥ ਆਪੇਦਿਨਸੁਆਪੇਹੀਰੈਣੀਆਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਥੈਣੀਆਦਿਜੁਗਾ
 ਦਿਅਨਹਦਿਅਨਹਿਨੁਪਾਟਿਪਾਟਿਸਬਦੁਰਜਾਈਹੋ॥ ੨੫॥ ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੁਪੁਅਮੇਲੋ॥
 ਆਪੇਪਰਬੇਪੁਰਤੋਲੋਆਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਹੋ॥ ੨੬॥ ਆਪੇਧਨੁਖੁਆ
 ਪੇਸਰਬਾਠਾਆਪੇਸੁਘਰੁਸਹੁਪੁਸਿਆਣਾਕਹਤਾਬਕਤਾਭੁਣਤਾਸੇਈਆਪੇਬਣਤਬਣ
 ਈਹੋ॥ ੨੭॥ ਪਉਣੁਗੁਰੁਪਾਟਿਪਿਤਜਾਤਾਉਦਰਸੰਜੇਗੀਧਰਤੀਮਾਤਾਹੈਦਿਦਿਨਸੁਦੁ
 ਇਦਾਈਦਾਇਆਜਗੁਖੇਲੈਖੇਲਾਈਹੋ॥ ੨੮॥ ਆਪੇਮਛੁਲੀਆਪੇਜਲਾਆਪੇਗਉਆਪੇਰ
 ਖਟਾਲਾਸਰਬਜੀਅਜਗਿਜੇਤਿਤੁਮਾਰੀਜੈਸੀਪੁਭਫਰਮਾਈਹੋ॥ ੨੯॥ ਆਪੇਜੇਗੀਆ
 ਪੇਭੋਗੀਆਪੇਰਸੀਆਪਰਮਸੰਜੇਗੀਆਪੇਦੇਬਾਣਿਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰਭਉਤਾਵੀਲਾਹੋ॥ ੩੦॥
 ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੁਸ੍ਰਹਿਸਮਾਣਿਜੇਦੀਸੈਸਰੁਅਟੁਣਜਾਣਿਸੇਈਸਾਹਸਚੇਦੁਪਾਰੀਸਤਿ
 ਗੁਰਿਬੁਝੁਝਾਈਹੋ॥ ੩੧॥ ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਸਰਬਕਲਾਸਚੇਭੁਰਪੁਰਾਅ
 ਠਰਿਓਦੇਪਰਦਾਹੁਸਦਾਤੁਨਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈਹੋ॥ ੩੨॥ ਕਲੁਬਿਕਲੁਭਏਦੇਵਨੇ॥
 ਸਬਦੁਸਹਜਰਸੁਅੰਤਰਿਮਨੇਆਪੇਮੁਕਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਦਰਦਾਤਾਭੁਗਤਿਭਾਇਮਨਿਭਾਈਹੋ॥ ੩੩॥
 ਆਪਿਨਿਗਲਮੁਗੁਰਗਮਗਿਆਨਾਜੇਦੀਸੈਤੁਸ੍ਰਮਹਿਸਮਾਨਾਨਨਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆ
 ਦਰਿਜਾਚੈਮੈਦੀਨਾਮੁਦਰਾਈਹੋ॥ ੩੪॥ ਆਪੇਸਰਤੀਧਉ
 ਲੁਅਕਾਸੀਆਪੇਸਾਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸੀਜਤੀਸਤੀਸੰਤਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾਰਕਮਾਈਹੋ॥ ੩੫॥ ਜਿ
 ਸੁਕਰਣਸੇਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੋਇਨਮੇਟੈਸਚੇਲੇਖੈਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਰਿਆ
 ਹੋ॥ ੩੬॥ ਪੰਚਚੋਰਚੰਚਲਚਿਤੁਚਾਲਹਿਪਰਘਰਜੇਹਰਿਪਰਨਹੀਰੁਲਹਿਕਾਇਅਨ
 ਗਰੁਦਹੈਚਹਿਦੇਹੀਬਿਨੁਸਬਦੈਪਤਿਜਾਈਹੋ॥ ੩੭॥ ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਤ੍ਰਿਭੁਦਣਸੁਝੈਅਨਸ
 ਮਹਿਮਨੈਸਿਉਲੁਝੈਜੇਤੁਪੁਸੇਦਹਿਸੇਤੁਪਹੀਜੇਹੋਨਿਰਭਉਬਾਲਸਖਾਈਹੋ॥ ੩੮॥ ਆ

੨
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨ ਈ
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੨

1 ਪੇਸੁਰਗਮਛੁਪਾਇਆਲਾਅਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਲਾਜਟਬਿਕਟਬਿਕਰਲਸਰੂਪੀਰੂਪਨਰੇਖਿ
 2 ਆਕਾਈਹੋ॥ ੧॥ ਬੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦਨਜਤਾਨਤਿਸੁਮਤਪਿਤਸੁਤਕੁਤਾਸਗਲੇਸੈਲਉਪਾ
 3 ਇਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਜਾਈਹੋ॥ ੨॥ ਕਰਿਕਰਿਬਕੀਮੀਤਘਨੇਗੋਕੋਇਨਕਾਟੇਅਫਗੁ
 4 ਠਮੇਗੋਸੁਰਿਨਰਨਾਬੁਸਾਰਿਬੁਸਕੂਸਿਰਿਭੁਇਮਿਲੇਭੁਭੁਜਾਈਹੋ॥ ੩॥ ਭੁਲੇਚੁਕੇਮਾਗਗਿਪਾ
 5 ਦਹਿਅਪਿਭੁਲਾਇਤੁਹੈਸਮਸੁਦਹਿਭਿਨੁਨਦੈਮੈਅਟੁਨਦੀਸੈਨਾਦਹਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਹੋ॥
 6 ੪॥ ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਕੇਲਕੇਦਾਗਾਕਾਸੀਕੀਤੀਪੁਦੁਆਗਾਗੰਗਾਸਾਗਰੁਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠਹਿਅ
 7 ਕਿਸਸਾਈਹੋ॥ ੫॥ ਅਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਦੀਚਾਗੰਗਾਅਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਾਕਾਗੰਗਾਤਖਤਬਹੈਅਵ
 8 ਲੀਪੁਭੁਆਪੇਭਗਮੁਭੇਦੁਭੁਭੁਜਾਈਹੋ॥ ੬॥ ਅਪੇਕਾਜੀਅਪੇਮੁਲਾਅਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬ
 9 ਭੁਲਾਅਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਨਕਿਸੈਕੋਬੋਗਈਹੋ॥ ੭॥ ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁ
 10 ਦੇਵਤਿਆਈਸਭਸੈਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਈਭਗਪੁਰਿਧਰਿਗਰਿਅਨਿਹਕੇਵਲੁਗੁਪਤਪ
 11 ਰਗਟਸਭਠਾਈਹੋ॥ ੮॥ ਕਿਅਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਰੈਸਾਚੈਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈਜਿਸ
 12 ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮਿਲਾਈਹੋ॥ ੯॥ ਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੁਆਗੈਉ
 13 ਭੇਸੇਫਹਿਅਲਖਅਪਰੈਹੋਰਕੇਤੀਦਰਿਦੀਸੈਬਿਲਲਦੀਮੈਗਣਤਨਅਵੈਕਾਈਹੋ॥ ੧੦॥
 14 ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀਹੋਰਨਦੀਸੈਬੇਦਪੁਰਾਣਿਪੁੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵੈਮੇਧ
 15 ਹੋਰਨਕਾਈਹੋ॥ ੧੧॥ ਜੁਗਜੁਗੁਸਚਹੈਕੀਹੋਸੀਕਉਣੁਨਮੁਆਕਉਣੁਨਮਰਸੀਨਾ
 16 ਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਬੇਨੀਤੀਦਰਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੋ॥ ੧੨॥ ੨॥ ਆਦੁਪਾਤੇਸਾਹੀ॥ ੧੩॥
 17 ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀਘਰਿਵਹੁਸਧਜੁਨਜਣੈਫੋ
 18 ਭਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਹੋ॥ ੧੪॥ ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਭੁਕਾਰੋਮਨਮੁਖਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰੋ
 19 ਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਸਚੇਹਬਿਦਭਾਈਹੋ॥ ੧੫॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਨਿਵ
 20 ਗੋਤਸਕਾਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰਘਾਰੋਗਿਅਨਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿਉਲੁਝੈਮਨਸਾਮਨਰਿਸਮ
 21 ਈਹੋ॥ ੧੬॥ ਮਾਕੀਰਕਤੁਪਿਤਾਬੰਦੁਧਾਰਾਮੁਰਤਿਸੁਰਤਿਕਰਿਅਪਾਰਾਜੋਤਿਦਾਤਿਜੇਤੀ
 22 ਸਭਤੇਗੀਤੁਕਰਤਾਸਭਠਾਈਹੋ॥ ੧੭॥ ਤੁਸ੍ਟੀਅਜੰਮਣੁਮਰਣਾਗੁਰਤੇਸਮਸੁਪਕ੍ਰਿਕਿ
 23 ਅਰੁਣਾਤੁਦਇਅਲੁਦਇਆਕਰਿਦੇਖਹਿਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਰਹੁਜਾਈਹੋ॥ ੧੮॥ ਨਿਭ
 24 ਘਰਿਬੈਸਿਹੈਭੁਭੁਖਾਇਆਧਾਤਰਾਥੇਠਾਕਿਰਹਾਇਆਕਮਲਬਿਗਸਹੈਸਰਸੁਭ
 25 ਰਾਮਤਮਰਾਮਸਥਾਈਹੋ॥ ੧੯॥ ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਅਏਕਿਉਰਹੀਐਚਲਣਾ

१ ८३
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५

੧ ਮਕਮਾਈਏ ॥ ੧ ॥ ਕਰਮਸਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਸਬਦਿਸਲਾਹੀ ॥
 ੨ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੈਪਰਪੰਚਕਰਿਗੁਰਮਾਈਏ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਫੋਰੀ
 ੩ ਨਜਾਈ ॥ ਸੇਛੂਟੇਸਚਕਾਰਕਮਾਈਪਾਅਹਿਨਿਸਿਰਗਤਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਠਕੁਰਸਿਉਬਣਿ
 ੪ ਆਈਏ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਬਾਨਵਹਿ ॥ ਜਿਉਤੁਪੁਰੁਵੈਤਿਵੈਚਲਦਹਿ
 ੫ ਹਠਿਨਿਕਹਿਪਤੀਜੁਨਗੀਜੋਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਏ ॥ ੪ ॥ ਕਲੀਕਲਮਹਿਇ
 ੬ ਕਕਲਾਖੀਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਕਿਨੈਨਭਾਖੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿਕੁਨੁਦਰਤੇਦਰਤਾਰਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁ
 ੭ ਰਮੁਨਜਾਈਏ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਪਰਦੁਸਿਰਦਾਨਾਜਮਕਾਣਿਨਛੰਦਾਬੰਦਾਜੋਤਿ
 ੮ ਜੁਸੇਵੈਸੋਅਥਿਨਸੀਨਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮਹਿਅਪੁਰਖਿਆਕਰਤਾਰੇਗੁ
 ੯ ਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾਰੇ ॥ ਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਤਾਦਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਲਾਈਏ ॥
 ੧੦ ੧ ॥ ਸਗਲੇਜਾਚਹਿਗੁਰਭੰਡਗੀ ॥ ਅਪਿਨਿਰੰਜਨਅਲਖਅਪਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਰੈਪੁ
 ੧੧ ਭਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਏ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਬ
 ੧੨ ਦਿਮਿਲਾਏ ॥ ਜਾਤਿਸੁਰਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਰਵਣਜੋਤਿਪਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਵਰੁਦੁਜ
 ੧੩ ਰਾਈਏ ॥ ॥ ਜਿਸਕੇਚਾਕਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ ॥ ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਦਾ ॥ ਭਗਤੀਕਾਗੁਣਕਾਰੀ
 ੧੪ ਕਰਤਾਬਖਸਿਲਏਦਰਿਆਈਏ ॥ ੮ ॥ ਦੇਵੇਤੋਟਿਨਅਵੈਸਾਚੇ ॥ ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾਚੇ ॥
 ੧੫ ਮੁਲੁਨਬੁਝਹਿਸਚਿਨਗੀ ॥ ਸੁਹਿਦੁਜੈਗੁਰਮਿਭੁਲਾਈਏ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਰੈਦਿਨਰਾਤੀ
 ੧੬ ਪਸਾਚੈਕੀਲਿਦਗੁਰਮਤਿਜਤੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿਸੇਇਰਹੇਸੇਛੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਰਾਈਏ ॥ ੧੦ ॥
 ੧੭ ਕੂੜੇਅਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ ॥ ਕੂੜੇਰਤੀਕੂੜਕਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹਪੇਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸ
 ੧੮ ਮਾਈਏ ॥ ੧੧ ॥ ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾਣੀ ॥ ਜਿਉਦਾਣੀਠਜਾਣੀ ॥ ਤਮਾਥਿਨਾਕਿਛੁ
 ੧੯ ਸਾਦਿਨਲਾਗੈਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖਪਾਈਏ ॥ ੧੨ ॥ ਭੋਜਨੁਸਾਚੁਮਿਲੈਆਪਾਈ ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਸ
 ੨੦ ਚੀਦਰਿਆਈ ॥ ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੇਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਏ ॥ ੧੩ ॥ ਨਾਵਹੁਭੁਲੀਚੋਟਾਖਾ
 ੨੧ ਏ ॥ ਬਤੁਤੁਸਿਆਣਪਰਗਮੁਨਜਾਏ ॥ ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿਗੁਰਿਲਦਾ
 ੨੨ ਈਏ ॥ ॥ ਬਿਨੁਬਾਦਿਬਿਰੋਧਹਿਕੋਈਨਾਹੀ ॥ ਮੈਦੇਖਾਲਿਅਹੁਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮਨਤਨੁ
 ੨੩ ਅਰਪਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਬਣਤਬਣਾਈਏ ॥ ੧੪ ॥ ਪਰਕੀਰਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪ
 ੨੪ ਵੈ ॥ ਜੋਕੋਵਡਕਹਾਇਦਰਾਈਖਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈ
 ੨੫ ਏ ॥ ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਪਰਦਾਹੇ ॥ ਅਪਿਉਪਾਏਦਾਨੁਸਮਾਹੇ ॥ ਅਪਿਦਇਆਲੁ

ਵਰਿਨਹੀਵਤਮਿਲਿਆਸਹਜਿਰਜਾਈਰੇ॥ ਇਕਿਸੋਗੀਇਕਿਰੋਗਿਦਿਆਪੋਜੋਕਿ
 ਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਨਾਪੋਗੁਗਤਿਭਾਉਗੁਰਕੀਮਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿਲਖਾਈਰੇ॥
 ਇਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭਵਦਿਭਵਏ॥ ਇਕਿਹਨੁਕਰਿਮਹਰਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀ
 ਸਕਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦੁਕਮਾਈਰੇ॥ ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਦਰਿਅੰਨੁਨਖਦਹਿਅਇਕਿਅੰ
 ਗਤਿਜਲਾਦਰਿਦੇਹਖਪਾਦਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੇਈਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ
 ਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿਛੋਰਹਿਉਸ੍ਵਰਿਜਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਰਾਮੁਨਜੋਪੇਅਵਾਈ॥ ਪਾਚਿਪਾਚਿਬੁ
 ਭਰਿਕੁਕੁਕਾਦਰਿਕੁਕਿਕਲੁਬੈਰਾਈਰੇ॥ ਦੁਕਮੇਆਵੈਦੁਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਬੂਝੈਦੁਕਮੁਸੁਸੈ
 ਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਦੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈਰੇ॥
 ਸਾਧਿਕਾ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖਾਬਿਧਤਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਛਤਾ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁ
 ਰੁਆਪੇਸੇਫਕੁਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਈਰੇ॥ ਆਪੇਨੇਵੈਨਹੀਦੁਰੇ॥ ਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨ
 ਪੂਰੇ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਗੁਰਸੰਗਤਿਏਹਦੁਰਾਈਰੇ॥ ਚੁਕਿਜੁਕਿਸੰਤਰੁਲੇ
 ਪੁਰਤੇਰੇ॥ ਧਰਿਗੁਣਗਾਦਰਿਰਸਨਰਸਗੇ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪਰਹਰਿਦੁਖਦਲਪੁਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰ
 ਬਪਾਈਰੇ॥ ਓਇਜਗਤਹਰਿਨਸੁਤੇਦੀਸਹਿ॥ ਸੰਗਤਿਕੁਲਤਰੇਸਦੁਪਰੀਸਹਿ॥ ਕ
 ਲਿਮਲਮੈਲੁਨਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲ॥ ਓਇਰਹਹਿਗੁਰਗਤਿਲਿਦਲਾਈਰੇ॥ ਬੂਝੁਪੁਰਹਿਜਨਸ
 ਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਏਹੁਜੋਬਨੁਸਾਸੁਰੈਦੇਹਪੁਰਾਣੀ॥ ਆਚੁਕਾਲਿਮਰਿਜਾਈ॥ ਐਪਾਣੀਹਰਿਜਪੁ
 ਜਪਿਭਿਦੈਧਿਆਈਰੇ॥ ਓਰੁਪਾਣੀਕੁਕੁਕਬਾਕੁਕੁਮਰੇਕਾਉਛੁਹਾਵਾਸਕਤ
 ਕੁਕੁਪਚਰਿਖਨਿਹਉਮੈਦੁਹਮਾਗਪਚੈਪਚਾਈਰੇ॥ ਓਤਿਅਹੁਨੀਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈ॥
 ਪਰਿਪਸ੍ਵਿਦਸ੍ਵਹਿਸੰਤਿਨਆਈ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹੁਅਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਰੇ॥
 ਓਰੁਦੁਕਮੁਕੇਪੁਬੁਰਿਆਈ॥ ਹਉਮੈਧੀਛੋਰੁਲੀਪਦਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਕਟਿਪਰਹੁਤਉਬਰ
 ਹੁਇਉਤਰੀ॥ ਐਭਵਜਲੁਭਾਈਰੇ॥ ਆਗੈਬਿਮਲਨਦੀਅਗਨਿਬਿਪੁਝੈਲਾ॥ ਤਿਥੈਅਦਰੁਨ
 ਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥ ਕੁਕੁਕੁਕੁਅਗਨਿਸਾਗਰੁਦੇਲਹਰੀ॥ ਪਰਿਦਸ੍ਵਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਰੇ॥
 ਗੁਰਪਹਿਮੁਕਤਿਦਾਨੁਦੇਭਾਣੈ॥ ਜਿਨਿਪਾਇਆਸੇਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ ਜਿਨਪਾਇਆਤਿਨਪੁਛਹੁ
 ਭਾਈਸੁਖਸਤਿਗੁਰਸੇਫਕਮਾਈਰੇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਉਗ੍ਰਿਸਮਹਰਿਬੇਕਾਗਾਜਮੁਸਿਰਿਮਾਰੇਕ
 ਰੇਖਾਆਗਾਥਪੇਮੁਕਤਿਨਹੀਨਹਨੀਦੁਕੁਬਹਿਨੀਦਪਰਾਈਰੇ॥ ਬੇਲਹੁਸਦੁਪਛਾਣਹਅੰ
 ਦਰਿ॥ ਦੁਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨੀਦਰਿ॥ ਬਿਅਨੁਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਰੀ॥ ਏਉਭਵਜਲਪਾਰਿਲੰ

੧ ੮੪
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ਘਾਈ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਦਾਸੀ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ॥ ਨਾਜੀ ਉਮੈ
 ੨ ਨਮਾਹਿ ਅਜਾਣੀ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਅ
 ੩ ਗਾਓਹੁ ਅਪੇਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿ ਅਗਾਸਕਤਿ ਕਰੈ ਬੀਧਿ ਭਵਾਈ ਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ
 ੪ ਆਈ ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਕੇ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤ ਸੁਸਥਾ
 ੫ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਤਤੁਲ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਦਰਾਈ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਅਪਿਤ
 ੬ ਹੈ ਜਨੁ ਪਿਤਾ ਤੈ ਗੈਸੀ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸੁਪਾਰਿ ਉਤ ਗੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕਾਲ ਲਾਗੈ ਲਾਜਿ ਨਿਗੁਰ
 ੭ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਓਵਲਾਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ਆਪੁ ॥ ॥ ਕੇਤੇ ਜੁਗਦਰਤੈ ਗੁਬਾਰੈ
 ੮ ॥ ਤਾ ਵੀਲਾਈ ਅਪਗਾਪ ਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੁ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਖੈ ਠਨਾਤ ਦਿਖੈ ਪੁਸਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਜੁਗਛ
 ੯ ਤੀਹਤਿ ਨੈਵਰਤਾਏ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਿਥੈ ਚਲਾਏ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀ ਕੁਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ਅਪੇਅ
 ੧੦ ਪਰਾਪਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਪਤੈ ਬੁਝੁ ਜੁਗਚਤੁ ਅਗੈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਰਤੈ ਉਦਰ ਮੁਖੈ ॥ ਜੁਗੁ
 ੧੧ ਗੁਏ ਕਾਏ ਕੀ ਦਰਤੈ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਦੀਚਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬਿਦੁਰ ਕਤੁ ਮਿਲਿ ਪਿਤ੍ਰ ਸਗੀਆ ਪਉ
 ੧੨ ਟੁਪਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ਜੀਆ ॥ ਅਪੇ ਚੋਜ ਕਰੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹੋ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥
 ੧੩ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ਉਰਧਾਧਿ ਅਨੀ ॥ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਸਿ ਸਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸ
 ੧੪ ਮਾਲੇ ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਅਇਆ ॥ ਸਿਦ੍ਹ ਸਕਤੀ
 ੧੫ ਘਰਿ ਦਾਸ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਦਿਸਰੇ ਤਪਿ ਕੁਹਰੈ ਅੰਧੁ ਲੈ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਬਾਲ ਕੁਮਰੈ
 ੧੬ ਬਾਲ ਕਬੀਲੀ ਲਾ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਬਾਲੁ ਰੰਗੀ ਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸ ਸੋ ਤਿਨ ਹੀਲੀ ਅੰਭੁਲਾਰੈ
 ੧੭ ਵਣ ਵਲਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਰੋਵੀ ਜੈ ॥ ਮਾਇਆ
 ੧੮ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਦਿਗੁ ਚਹਿ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਕਾਲੀ ਹੁਣੁ ਨਿਪਉ ਲੇਆਏ ॥ ਦਿ
 ੧੯ ਠੁਨਾਵੈ ਗੁਬਗਾਇਆ ਗਵਾਏ ॥ ਦਰਮਤਿ ਅੰਧੁ ਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸੈ ਮੁਰੈ ਰੋਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥
 ੨੦ ॥ ਅਪੁ ਦੀਚਾਰਿ ਨੈਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਸੇ ਸ੍ਵੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਜਰਕ ਪਾਟਨ ਭੂ
 ੨੧ ਲਹਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਉਇਆ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥ ਗਮੁ ਨ ਜਪਈ
 ੨੨ ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਦਰਗਹ ॥ ਸ੍ਵਰੂਪੁ ਆਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸ
 ੨੩ ਰਿਚਲੈ ਕੁਟਿਅਾਰੇ ॥ ਅਵਤਾਰ ਜਾਤ ਪਵੈ ਸਿਰਿ ਛੁਗੈ ॥ ਸਾਹੁ ਰਵੈ ਘਰਿ ਦਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ਪਈ ਅਵੈ
 ੨੪ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਖਾਜੈ ਪੈਥੈ ਰਲੀ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਅੰਤਰ ਗਤੀ ਬਾਦਿ ਮਰੀ ਜੈ ॥ ਸਰਬ
 ੨੫ ਪਸਰਕੀ ਸਰਨ ਜਾਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਕਿਸਾ ਚਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਦਿ ਰਤੀ ਨਰਦਿ ਰਤਿ ਪਛੁਣੈ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਏਕੋਰਿਜਾਤੁ ਦੰਗਹਾਪਿਅੰਗਾਰੇ॥੧੫॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਸਾਧੁ ਸਰਣਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਚਿਤਿ ਮਿਤਿ॥
 ਏਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣ ਹਰਾਰੇ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥
 ਘਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮੁਗਧਾਇਆਨੇ॥ ਰਾਮ ਜਪੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ॥ ਲਾਲ ਚਢੇ ਰਿਚਾਰੁ ਅ
 ਪਰਿਪਰਿ ਇਉਂ ਪਾਧੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੇ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿ ਐ ਜਮੁ ਜੇਹਣਿ ਲਾਗੈ॥ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਜਾ
 ਰਿਦੁ ਖਾਢੁ ਭਿਆਗੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਹੋਇ ਪੁਰਮਤਤੁ ਦੀਚਾਰੇ॥ ੧੭ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰਾ ਮਰਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜ
 ਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਾਰੇ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲੁ॥ ਸੰਤ ਸਭ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਣੇ ਲਹਾ॥ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਪੁਰਖ ਅਪਨਾ ਬਹੁ ਹੋ ਨਗਰ ਭਰਮੁ ਸ਼ਾਰੇ॥ ੧੯ ॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣਗ
 ਧਾਤੁ ਦੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਲਾਫੁ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੇਹਿ ਨ ਸਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰ
 ਏ॥ ੨੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਦਰੁ ਦਾਣਾ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਦੁ ਸੁਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਦੁਕਾਜ ਮਭੈ ਭਾਰੇ॥ ੨੧ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨਿ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ
 ਮਰਤ ਨੁਲੈ ਚੀਨੀ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਅਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਸ ਬਦਿ ਦੀਚਾਰੇ॥ ੨੨ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ
 ਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ॥ ਧਿਮਾਗਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥ ਅਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਤਮੁ ਚੀਨੁ॥ ਗੁਰ ਸੀਗਤਿ
 ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਕਤ ਭੂਕੁ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਨਿ ਦਾਕਹਿ ਅਨੇਕਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰ
 ਨਾ ਆਵਹਿ ਫੁਟਿ ਜਾਵਹਿ ਗੁਭਜੇ ਨੀਨਰ ਕਿਮ ਸ਼ਾਰੇ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ਨ ਚੂਕੈ॥ ਜਮ ਕਾ
 ਚੰਡਨ ਕਬਹੂ ਮੁਕੈ॥ ਬਾਕੀ ਪਰਮਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਠਰਿਓ ਰਾਮ ਠਾਰੇ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਕਤ
 ਕਹੁ ਕੋਤਰਿ ਆਹੁ ਏ ਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵ ਜਲਿ ਪਰਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਠੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਪਰਿ
 ਉਤਾਰੇ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਈ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਤਿਸੁ ਰਾਹੈ ਸੋਈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇਹਿ
 ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰਾਪਾਰੇ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੁਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਟਿ ਪਾਪ
 ਕਮਾਵਹੁ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤ ਹਿਦੁ ਖਲਾ ਗੈਤਾਰਾ ਮੁਪਕਾਰੇ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਖ ਜਨ
 ਮ ਕੇ ਕੀਏ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੇ ਦੀਏ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੇਸੁ ਦੇਹਿ ਤੁਪਾਣੀ॥ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰ
 ਏ॥ ੨੯ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਬੰ ਪਿਚਲਾਇਆ॥ ਸੇਹੀ ਮੇਹੀ ਕਰਤ ਕਿ
 ਆਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖਲਾ ਦੇਛਾ ਗਬਿਕਾਰੇ॥ ੩੦ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ
 ਮਨੁ ਮਨ ਹਿਸਮਾਈ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਾਰੇ॥ ੩੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
 ਰੁ ਪੁਰੋਖੀ ਫਿਟਿ ਪਰਾਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮਨਾਮਿ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਬ

੧ ੮੬
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

१ ८७

१ ८७
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५ ८७

੧ ਜਲਿਨਿਦਰੈਕਿਰਪਾਤੇਆਪੇਜਲਨਿਪਿਪਾਇਦਾ॥ ਆਰਤਿਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਲਾਉਤਮ
 ੨ ਤਿਪਰਲਉਆਪਿਨਿਰਲਾਪਦਣੈਖੇਲੁਕੀਆਸਭਥਈਕਲਾਖੀਚਿਦੁਹਾਇਦਾ॥ ਆਰਮਰ
 ੩ ਰਮਾਲਣਿਤੇਗੀਊਰੁਦੁਲੈਪਦਣੈਲੈਠੇਗੀਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦੁਇਦੀਪਕਰਾਖੇਸਸਿਘਰਿਸੁਰਸ
 ੪ ਮਾਇਦਾ॥ ੬॥ ਅੰਖੀਪੰਚਉਰਹਿਨਹੀਧਾਵਹਿ॥ ਸਠਲਿਓਬਿਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਠਲੁਪਾਵਹਿ॥ ਗੁਰਮੁ
 ੫ ਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਾਇਦਾ॥ ਅਲਿਲਿਲਿਲਿਲਕੈਚੰਦੁਨਤਰਾਸੁਰ
 ੬ ਰਜਕਿਰਣਿਨਬਿਜੁਲਿਗੈਣਾਗਾਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਪੁਰਿਰਹਿਆਮਨਿਕੁਇਦਾ॥
 ੭ ਖਸਰੀਕਿਰਣਿਜੋਤਿਉਚਿਅਲਾਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਇਅਲਾਅਨਹਦਹੁਣਸੁਣ
 ੮ ਕਾਰੁਸਦਾਪੁਨਿਨਿਰਕੁਉਕੈਪਰਿਦਾਇਦਾ॥ ਅਨਹਦੁਵਜੈਕੁਮਰਉਭਗੈਸਗਲੰਬਿਅੰ
 ੯ ਪਿਰਹਿਆਪੁਰੁਛਾਜੈਸਭਤੇਗੀਤੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦਰਿਸੈਪੈਗੁਣਗਾਇਦਾ॥ ਅਮਦਿਨਿਕ
 ੧੦ ਨੁਨਿਰਮਲੁਸੇਈਅਦਰੁਨਜਾਣਾਦੁਜਾਕੋਈ॥ ਏਕੈਕਰੁਦਸੈਮਨਿਭਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਗਦਾਇਦਾ॥
 ੧੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਅਸਤਿਗੁਰਦੀਆਅਫਰੁਜਾਣਾਦੁਆਤੀਆਏਕੋਏਕੁਸੁਅਪਰਪਰਪਰੁ
 ੧੨ ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸਦੁਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਚੀਰ
 ੧੩ ਜੇਤੀਰੈਤੇਤੀਤੁਪੁਜਾਚੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਤਥਿਤੁਮਗੈਦੇਪਰ
 ੧੪ ਦਾਹੁਅਖਟਭੰਗੁਗੈਤੁਦਇਆਲੁਕਿਪਾਲਕਿਰਪਾਪੁਰਾਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥ ਆਪੇਦੇਖਿ
 ੧੫ ਦਿਖਾਵੈਆਪੇਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇਆਪੇਜੋਕੁਦਿਛੋਵੈਕਰਤਾਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇ
 ੧੬ ਦਾ॥ ਜੇਤੀਰੈਤੇਤੀਤੁਪੁਜਾਦਰਿਦੇਖਹਿਆਪਿਥੈਸਿਥਿਜਮੰਦਰਿਗਾਨਨਕੁਸਾਚੁਕਰੈਬੋਨ
 ੧੭ ਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖਪਾਇਦਾ॥ ॥ ॥ ॥ ਵਰਸਨੁਪਾਵਜੇ
 ੧੮ ਤੁਪੁਰਾਵਾਪੁਰਾਇਰਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾਤੁਪੁਰਾਣੇਤੁਰਾਵਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰਸਾ
 ੧੯ ਦਾ॥ ਸੋਹਨਿਰਗਤਪੁਰੁਦਰਬਗੈਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਗੈਆਪੁਗਦਾਇਤੇਹੈਰ
 ੨੦ ਗਿਰਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾ॥ ਈਸਰਬਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾਇੰਦੁਤਪੇਸੁਨਿ
 ੨੧ ਤੇਗੀਸੇਵਾਜਤੀਸਰੀਕੇਰੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥ ੩॥ ਦਿਣਜਾਣਾਏਕੋਇ
 ੨੨ ਨਜਾਣੈ॥ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪਣਭਾਣੈਲਖਓਰਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵ
 ੨੩ ਇਦਾ॥ ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਨਿਹਚਉਰੋਵੈਅਨਮੁਖਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ॥ ਨਾਦਹੁਕੁਲ
 ੨੪ ਠਉਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖਪਾਇਦਾ॥ ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਉਜਲਹੰਸਾਤਿ
 ੨੫ ਸੁਦਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਸਾਸਗਲੇਦੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰਿਪੀਦੈਬਾਹੁਕਿਦੁਖਨਪਾਇਦਾ॥

८६

੧ ਨਤਾਇ ਗੋਸੁਨ ਸਾਢਿਓ ਗਾਤਾਤਾਇ ਗਿਆ ਗੁਪਿਅਾ ਨੁਕਲ ਓਪਤਿਨ ਕੋਹੁ ਏਤ ਗੁਣਾਇਦ
 ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਦਰਨ ਰੇਖਨ ਹੀ ਬਹੁ ਮਨ ਖੜੀ ਦੇਉਨ ਦੇਹੁ ਗਾਉਨ ਗਾਇਤੀ ਹਿਸੁ ਜਗਨ ਹੀਰੀ
 ੨ ਬਿਨ ਕਣਨ ਕੋ ਪੁਚ ਲਾਇਦਾ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਰਈ ਅਤਿ ਰਉਨ ਹਉ ਮੈਦੁਨੀ ਅਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਸਕਤੀ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿਦੁਨ ਹੀਰਕਤੀਆ ਪੇਸਾਹੁ ਆਪੇਵਣ ਜਾਗ ਸਚੇਏ ਹੋਰੁ ਏਓ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਪਿਅਗੋ ਚਰਾ ਅਮੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਝਾਤਿ ਸੁਭਾਣਾ ਤਾਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਦਿਗਲੇ ਕਉ ਗੁਰਸਬੁ ਦਿਸੁਣਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਪੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮ
 ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਰਪਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀਆਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਸੋਝੀ ਹੋਈਆ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮਭੁਟੇ ਗੁਣਗਾਇਦਾ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਨਿ ਰਲਾ ਸਾਚਾ ਬਨੁ ਕੀਓ ਦਇਆ
 ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਆਪਉ ਫੁਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇਆ ਕੋਟਰ ਚਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਹਾਰੈ ਦਸਵੈ ਦਾਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭੁਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਨਲਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਰਵਿਸਿਦੀ ਪਕਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ਜੋਤ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਡਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਗੜਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ ਪੁਰੈ ਤੋਲਿ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਰੋਲੈ ਵਣਜ ਗਾਯਾ ਮੇਰਤਨੁ ਦਿਸਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਪਾਵਣ ਹਾਰੈ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਪੁਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝ
 ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਭੋਏ ਜਮ ਜੰਦਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਠੇਠੈ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਲੁਧਿ ਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਸਿਧਿ ਆਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰਾ ਰਤਨ ਜਵੇਹ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਰਲਲਾ ਅਪਾਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲੈ ਤਪੁਰਾ ਪਾਈ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਰਬੁ ਪਾਇ ਅਮੋਲੋ ਕਬਹੀ ਨ ਆਟਸਿ ਪੁਰਾ ਤੋਲੋ ਸਚੇ ਕਾਵੰਗੀ ਹੋਵੈ ਸਚੇ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ
 ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਦਿਗਲ ਕੋ ਪਾਏ ਪੁਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਪੁਕਮੁ
 ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਪਛਾਣੈ ਮਨੈ ਪੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੨ ਤੁਕਮੇ ਆਇਆ ਤੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ਤੁਕਮੇ ਦੀ
 ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫
 ੧ ਸੈਜ ਗਤ ਉਪਾਇਆ ਤੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛਪਾਇਆ ਲਾਤੁਕਮੇ ਕਲਾਰਹਾਇਦਾ ੨ ੩ ੪ ੫ ੬ ੭ ੮ ੯ ੧੦ ੧੧ ੧੨ ੧੩ ੧੪ ੧੫ ੧੬ ੧੭ ੧੮ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ੨੩ ੨੪ ੨੫

[illegible]

चेलानिर्गु

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

१ ८०
२
३
४
५
६
७
८
९
१०
११
१२
१३
१४
१५
१६
१७
१८
१९
२०
२१
२२
२३
२४
२५

੨੦ ਰਮਤਿਲੇਵਹੁਹਿਲਿਵਤਰੀਐਅਕੁਲਗਾਇਜਮਤੇਕਿਆਰੀਐਪਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤ
 ੨੧ ਤੁਮਹੀਅਵਰੁਨਦੁਤੀਅਗਾਇਆ ॥ ਸਚੁਹਰਿਨਾਮੁਸਚੁਹੈਸਰਣਾਸਚੁਗੁਰਸਬਦੁਜਿ
 ੨੨ ਤੈਲਗਿਤਰਣਾਅਕਥੁਕਥੈਦੇਖੈਅਪਰੰਪਰੁਨਿਗਰਭਿਨੇਜੀਨੀਜਾਇਆ ॥ ਸਚੁਬਿਨੁ
 ੨੩ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਅਦੈਜਾਏਪੁਲੁਮੰਤ੍ਰਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਕਹੁਨਨਕ
 ੨੪ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ਸਚੁਬਿਨੁਕੁਦਜਲੁਜਾਇਨਤਰਿਆਇਹੁਸਮੰਦੁਅਬਹੁਮਹਾਬਿਖੁਭਰਿ
 ੨੫ ਆਗੈਅਤੀਤੁਗੁਰਮਤਿਲੈਉਪਰਿਹਰਿਨਿਰਭਉਕੈਪਰਿਪਾਇਆ ॥ ਭੂਠੀਜਗਹਿਤਕੀ
 ੨੬ ਚਤੁਰਾਣੀਬਿਲਮਨਲਾਗੈਅਦੈਜਾਣੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਭਿਮਾਨੀਉਪਜੈਬਿਨਸਿਖ
 ੨੭ ਪਾਇਆ ॥ ਉਪਜਹਿਬਿਨਸਹਿਬੰਧਨਬੰਧੋਹਉਮੈਮਾਇਅਕੇਗਲਿਠੰਧੋਜਿਸੁਰਮਨਮੁ
 ੨੮ ਨਾਹੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੇਜਮਪੁਰਿਬੀਧਿਚਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਮੇਖਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐਐ
 ੨੯ ਨਗੁਰਗਮਨਾਮੁਕਿਉਧਿਆਈਐਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਕੁਦਦੁਤਰਮੁਕਤਿਭਏਸੁਖਪਾਇਆ
 ੩੦ ॥ ਗੁਰਮਤਿਕ੍ਰਿਸਨਿਗੋਦਰਪਨਧਾਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਰੇਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਪਰਮਪ
 ੩੧ ਦੁਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਗੁਰਮੁਕਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਸਚੁਤਰੀਆਤਮਚੀਨ
 ੩੨ ਹੁਰਿਦੈਮੁਰਗੀਜਮਕੇਠਹੇਕਟਹਿਹਰਿਜਪਿਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
 ੩੩ ਪੰਚਸਥੇਗੁਰਭਾਈਗੁਰਮਤਿਅਗਨਿਨਿਦਾਰਿਸਮਾਈਅਨਿਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਗਜੀਵਨ
 ੩੪ ਰਿਵਅੰਤਰਿਅਲਖਲਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਬਦਿਪਤੀਜੈਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਿਸਕੀ
 ੩੫ ਕੀਜੈਚੀਨਹੁਆਪੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸਰਹਰਿਜਗੀਨਾਭੁਮਨਿਭਾਇਆ ॥ ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡਿਖੰ
 ੩੬ ਡਿਸੇਜਾਣਹੁਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸਬਦਿਪਛਾਣਹੁਅਪਿਘਟਿਘਟਿਭੋਗੇਭੋਗਣਹਾਰਹੈਅੰ
 ੩੭ ਤੀਤਸਬਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿਬੋਲਹੁਹਰਿਜਸੁਸੁਚਾਗੁਰਮਤਿਆਖੀਦੇਖਹੁਉਚਾਸੁ
 ੩੮ ਵਣੀਨਾਮੁਸੁਣੈਹਰਿਬਾਣੀਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਿਗੰਗਾਇਆ ॥ ॥ ॥ ॥
 ੩੯ ਕਮੁਕੋਧੁਪਰਹੁਪਰਨੀਵਾਲਭੁਲੋਭੁਤਜਿਹੋਤੁਨਿਢਿਵਾਕੁਮਕਾਸੰਗਭੁਤੇਕਿਨਿਗਲਾਹਰਿਅੰ
 ੪੦ ਤਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ ॥ ਨਿਸਿਵਾਸਨਿਜਿਉਚਮਕਿਢੰਦਾਇਣਦੇਖੈਅਹਿਨਿਸਿਜੋਤਿਨਿ
 ੪੧ ਰੰਤਰਿਪੇਖੈਆਨੰਦਰੂਪੁਸਰੂਪਾਗੁਰਿਪੁਰੈਦੇਖਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੇਪ੍ਰਭੁਤਰੇ
 ੪੨ ਸਸਿਘਰਿਸੁਰਦੀਪਕੁਗੋਣਾਰੋਦੇਖਿਅਦਿਸਟੁਹਉਲਿਵਲਾਗੀਸਭੁਤਿਭਵਦਿਬ੍ਰਹਮਸ
 ੪੩ ਬਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏਤ੍ਰਿਸਨਾਭਉਜਾਏਅਨਭਉਪਦੁਪਾਏਆਪੁਗਦਾਏਉਰੀ
 ੪੪ ਪਦਵੀਉਚੋਉਦਾਨਿਰਮਲਸਬਦੁਕਮਾਇਆ ॥ ਅਵਿਟਅਗੇਚਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰਾਅਭਿ

ਅਮੁ

ਰਸੁਮੀਠਾਨਾਮੁਪਿਅਗਾਨਾਨਕਕਉਜੁਗਿਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆਮੁ
 ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੀਗਾਹਰਿਜਪਤੇਮਨੁਮਨਤੇਧੀਗਾਦੁਪਟਪਟਭਉਭੰਜਨੁਪਾਈਐਬ
 ਹੁਕਿਜਨਮਿਨਜਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿਹੋਤਿਹੁਰਸਬਦਿਤਰੰਗਾਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥਮੰਗਾ
 ਹਰਿਭਏਹੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਜਗਤੁਸਬਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਓਸਤਿਹੁਰਮਤਿਫੁ
 ਕੋਜਮਕੰਕਰਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਕੋਊਤਮਸੰਗਤਿਗਤਿਮਤਿਊਤਮਜਗੁਰਉਜਲੁਪਾਰਿਤਰਾਇਆ
 ॥ ਏਉਭਫਜਲੁਜਗਤੁਸਬਦਿਹੁਰਤਰੰਗੀਐਅੰਤਰਿਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਜਗੀਐਪੰਚਬਣਲੇ
 ਜਮਕਉਮਾਰੈਗਗਨੰਤਰਿਪਨੁਖਚੜਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤਨਰਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕਿਉਪਾਈਐਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿਥਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣੁਹਰਿਪੁਰੈਗੁਰਮਿਲਾਇਆ ॥
 ॥ ਨਿਰਭਉਸਤਿਹੁਰਹੋਰਖਫਲਾਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੁਰਗੋਪਲਾਪੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਦੁਫਜੈ
 ਹੁਰਸਬਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਾਹੀਲੇਖਾਅਪਿਅਲੇਖੁਕਦੁਤਿਹੋਦੇ
 ਖਾਅਪਿਅਤੀਤੁਅੰਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੋਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿਕੀਗਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ ॥
 ਸੋਨਿਰਭਉਹੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂਝੈਅਨਤਨਮਹੁਰੋਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰ
 ਭਉਸੋਅਭਿਅੰਤਰਿਫਸਿਆਅਹਿਨਿਸਿਨਮਿਨਿਰੰਜਨਗਸਿਆਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈ
 ਐਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਸੋਪੁਭੁਜਾਣੈਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੈ
 ਘਰਿਅਣੈਊਪਰਿਅਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲੋਈਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹਰਅਪਾਰਾਕੀਤੇਕਨਾਹੀਕਿਹੁਚਾਰਾਜਿਅਉਪਾਇਰਿ
 ਜਕੁਦੇਇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਗਹਿਅਭਗਪੁਰਾਕਿਸੁਨੇਵੈ
 ਕਿਸੁਆਖੰਦੁਗੇਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹਰਿਘਾਟਿਘਾਟਿਦੇਖਹੁਦਰਤੈਤਾਕੁਸਬਾਇਆ ॥ ਜਿਸਕਉਮੇ
 ਲੈਸੁਰਤਿਸਮਾਏਹੁਰਸਬਦੀਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਅਨਦਰੁਪਅਨੁਪਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਐਰੁਰ
 ਮੁਜਾਇਆ ॥ ਅਨਤਨਪਨਤੇਨਾਮੁਪਿਅਗਾਅੰਤਿਸਖਾਣੀਚਲਣਫਗਾਮੇਹਪਸਾਰਨਹੀਸੰ
 ਗਿਬੇਲੀਥਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰਪੁਰਾਸਬਦਿਮਿਲਾਏ
 ਗੁਰਮਤਿਧੁਰਾਨਾਨਕਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੋਵਹੁਜਿਨਿਭੂਲਾਮਾਗਿਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪ
 ਨੁਜਸੁਪਿਅਗਾਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤੁਮਾਗਾਜਾਚਿਕੁਸੇਵਕਰੇਦਰਿਹਰਿਕੈਹਰਿਦਰਗਹ
 ਜਸੁਗਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਮਹਲਬੁਲਾਏਸਾਚੀਦਰਗਹਗਤਿਪਤਿਪਾਏਸਾਕਤਰ
 ਉਰਨਾਹੀਹਰਿਮੰਦਰਿਜਨਮਮਰੈਦੁਖਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਸਮੁੰਦਅਥਾਹਾਪਾਫੁਹੁ

੧ ੮੯
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧ ਸਤਿ
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਲੇਸਹਜਿਸੁਰਾਇਹਿਸਿਉਪੀਤਿਬਣਿਹਾਹਿਮੰਦਹਿਅਵੈਜਾਪੁਰੁਭਵੈਪਨਉਭੀਗੁਣਸੰਗੀ
 ਆਪਹਿਘਰਿਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤੁਦਿਸਾਗੀਉਨਦਿਘਨਛਾਏਬਰਸਸੁਰਾਏਮ
 ਨਿਰਨਿਪੇਸੁਖਾਵੈਨਾਨਕਦਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਵੈ॥ ॥ ਚੇਤੁਬਸੰਤੁ
 ਭਲਾਭਵਰਸੁਹਾਵਰੇਬਨਫੂਲੇਮਸੁਬਾਰਮੇਪਿਰੁਘਰਿਬਾਹੁਫੈਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਅਵੈਪਨ
 ਕਿਉਸੁਖਪਾਵੈਬਿਰਹਿਬਿਰੋਪਤਨੁਛੀਜੈਕੋਕਲਿਅੰਬਿਸੁਹਾਵੈਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖਾਅੰਕਿਸਹੀ
 ਜੈਭਵਰੁਭਵੰਤਾਫੂਲੀਫੂਲੀਕਿਉਜੀਵਮਰੁਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਹਜਿਸੁਖਪਾਵੈਜੇਹਰਿਵ
 ਰੁਘਰਪਨਪਾਏ॥ ॥ ਐਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਾਵੈਸਕਰੈਪਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿਅਵਰੁਦਵਿਅ
 ਕਰੈਘਰਿਆਉਪਿਅਰੇਦੁਤਰੁਤਾਰੇਤੁਪੁਬਿਨੁਅਦੁਨਮੇਲੈ॥ ਕੀਮਤਿਕਉਫੁਕਰੇਤੁਪੁਰੁਵ
 ਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਦੋਲੈ॥ ਦੂਰਿਨਜਾਨਾਅੰਤਹਿਮਾਨਾਹਰਿਕਾਮਹਲੁਪਛਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪੁਰੁਪਾ
 ਵੈਸੁਰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਾ॥ ॥ ਮਾਹੁਜੇਹੁਭਲਾਪੀਤਮਕਿਉਬਿਸੋਗੈਬਲਤਾਪਹਿਸਰਗਰਸਾ
 ਪਨਬਿਨਉਕਰੈ॥ ਪਨਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਗੁਣਸਾਗੀਪੁਰੁਭਵਾਸਾਚੈਮਹਲਿਰੇਖੈ
 ਰਾਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤਆਵਾਨਿਮਾਣੀਨਿਤਾਣੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮੁਹਲੀਨਾਨਕ
 ਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥ ॥ ਆਸਾਤੁਰੁਲਾਸੁਰਚੁਗਾਨਤਪੇ॥
 ਪੁਰੀਦੁਖਸਹੈਸੇਖੈਅਗਨਿਭਖੈ॥ ਅਗਨਿਰਸੁਖੈਮਹੀਐਖੈਭੀਸੋਕਿਰੁਨਹਾਰੈ॥ ਰੁਭੁਠਿਰੈਫੁਟਿਆ
 ਪਨਰੁਕੈਟੀਰੁਲਵੈਮੰਦ੍ਰਿਬਾਗੈਅਵਗਣਬਾਧਿਚਲੀਦੁਖਅਗੈਸੁਖੁਤਿਸੁਸਾਦੁਸਮਾਛੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਜਿਸੋਨੇਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪੁਰੁਨਲੇ॥ ॥ ਸਾਵਣਿਸਰਸਮਨਾਘਣਵਰਸਹਿਰੁ
 ਤਿਆਏਐਮਨਿਤਨਿਸਹੁਰਵੈਪਿਰਪਰਵੈਸਿਸਿਧਾਏ॥ ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਅਵੈਮਹੀਐਹਵੈਦਾ
 ਮਨਿਚਮਕਿਰੁਹਾਏ॥ ਸੇਜਣਿਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਣੁਭੁਇਆਦੁਖਮਾਏ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਨਿਦਭੁਖਰ
 ਦੁਕੈਸੀਕੁਪੜਤਨਿਨਸੁਖਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਾਸੋਹਾਗਣਿਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ ॥ ਭਾਵੁਇ
 ਭਗਿਮਭੁਲੀਭਰਿਜੋਬਨਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ ਜਲਿਬਲਿਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸਰੁਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ ਬਰਸੈਨਿਸਕਾ
 ਲੀਕਿਉਸੁਖਬਾਲੀਦਾਵਰਮੇਰਲਵੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਾਬੀਹਾਬੋਲੈਭੁਅੰਗਮਠਿਹਰਿਰਸੰਤੋ॥
 ਅਛੁਰੰਗਸਾਇਰੁਰੁਸੁਰੁਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਪੁਛਿਚਲਉਗੁਰੁਅਪੁਨੇਜਹ
 ਪੁਰੁਰਹੀਜਾਣੀਐ॥ ਅਸੁਨਿਆਉਪਿਰਸਾਪਨਸੂਰਿਮੁਣੀ॥ ਤਮਿਲੀਐਪੁਰੁਮੇਲੇਦੁਜੈਭਾਇਭੁ
 ਈ॥ ਸੂਰਿਦਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਸੁਤੀਕੁਕਰਕਾਹਸਿਫੁਲੈ॥ ਅਗੈਘਾਮਪਿਛੈਰੁਤਿਜਾਤਾਵੇਖਿਚਲਤੁਮ
 ਹੁਰੈਲੈ॥ ਵਹਦਿਸਿਸਾਖਹੀਹੀਅਵਓਸਹਜਿਪਕੈਸੋਮੀ॥ ਨਾਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲੁਹੁਖਿਅਕੇ

੧ ੮੨
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰੁਕੁਭੁਭੁਗੋਗਰਦਿਸਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੁਅਰੈਮਨਿਸਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏਗਨਨਕਮੁਰਖਮਜ
 ਹੁਨਚੇਤੈਕਿਵਦੁਜੈਸੁਖਪਦਏ॥ ਤੀਜਪਹਰੁਭੁਭੁਏਆਨੀਦਵਿਅਪੀਰਾਮਾਮਇਅਸੁਤਦਾ
 ਰਦੁਖਸੰਤਾਪੀਰਾਮਾਮਇਅਸੁਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਚੇਗਚੁਗੇਨਿਤਛਸੇ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਤਾ
 ਸੁਖਪਦੈਗੁਰਮਤਿਕਲੁਨਕਸੈ॥ ਜੰਮਣਮਰਣਕਲੁਨਹੀਛੋਰੈਵਿਨੁਨਦੈਸੰਤਾਪੀਰਾਮਨਕਤੀਜੈ
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਕਾਮਾਇਅਮੋਹਿਦਿਅਪੀ॥ ਚਉਥਾਪਹਰੁਭੁਭੁਏਆਦਉਤੁਬਿਹਗੋਰਾਮਾਤਿਨਘ
 ਰੁਗਥਿਅਨੁਜੋਅਨਦਿਨੁਜਗੋਰਾਮਾਗੁਰਪੁਛਿਜਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਗੋਟਿਸੁਰੇਲੀਆਗੁਰ
 ਸਬਦੁਕਮਾਦਹਿਜਨਮਿਨਅਦਹਿਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆਕਰਕੰਪਿਚਰਣਸਰੀਰਕੰਧੈਨੈ
 ਨਅੰਤੁਲੇਤਰੁਭਸਮਸੋਗਨਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮਨਿਦਸੈ॥ ਭੁਲੀਗ
 ਦਿਉਠੇਲਿਖਿਆਮਾਇਆਰਾਮਾਰਸਕਸੁਖੁਠਕੈਬੰਧਿਚਲਾਇਆਰਾਮਾਬੰਧਿਚਲਾਇ
 ਅਜਾਪੁਭੁਭੁਏਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ ਆਪਣਦਾਗੀਸਭਸੈਅਵੈਪਕੀਖੇਤੀਲੁਣੀਐ॥
 ਘੜੀਚਸੇਕਾਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸੁਜੀਆਨਨਕਸੁਰਨਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕਾਰ
 ਟੁਕੀਆ॥ ਤਰਾਚਵਿਅਲੀਮਾਕਿਉਨਦਰਿਨਿਹਲਿਆ
 ਰਾਮਾਸੇਵਕਪੁਰਕਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਰਾਮਾਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਸਦੁਸਮਾ
 ਲਿਆਅਹਿਨਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆਧਾਤਪੰਚਰੋਘਰੁਜਾਣਿਆਕਾਮੁਕੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ
 ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਟੀਗੁਰਸਬਦੀਨੇਰਾਮਕਰੰਮਾਨਨਕਹਉਸੈਮਾਰਿਪਤੀਣੈਤਰਾਚਵਿਅ
 ਲੀਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੋਦੁਕੀਅਭਿਮਾਨੀਬਾਮਾਅਨਦਿਨੁਭੇਰੁਭੁਭੁਏਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀ
 ਰਾਮਾਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਜਾਗੇਸਾਚੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਦੀਆ
 ਹਰਿਚਰਣੀਲਿਵਲਾਗੇਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਭੁਗਮਿਕੁਲਾਣੀ॥ ਨਨਿਕਭੇ
 ਭੁਭੁਏਆਮਨੁਮਨਿਅਜਾਗਤਗੋਟਿਦਿਹਾਣੀ॥ ਅਉਗਣਵੀਸਾਰਿਆਗੁਣੀਘਰੁਕੀਆ
 ਰਾਮਾਏਕੋਗਵਿਗਹਿਆਅਵਰੁਨਬੀਆਰਾਮਾਗਵਿਗਹਿਆਸੇਈਅਵਰੁਨਕੋਣਮਨਹੀ
 ਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਜਿਨਿਜਲਥਲਤ੍ਰਿਭਵਣੁਘਟੁਘਟੁਥਾਪਿਆਸੇਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
 ਨਿਆਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮੇਟਿਸਮਾਈ॥ ਨਨਕਅਵਗੁਣੁਹਸਮਾ
 ਏਅੰਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥ ਅਵਣਜਾਣਹੋਦੁਕਾਭੇਲਾਰਾਮਾਹਉਸੈਮਾਰਿਮਿਲੇਸਾਚਾਚੇ
 ਲਾਰਾਮਾਹਉਸੈਗੁਰਿਖੇਈਪਰਗਟੁਹੋਈਚੁਕੈਸੋਗਸੰਘੋਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਆਪੁਪਛੁ
 ਤਾਮਾਪੋਘੋਈਅਵੈਘਰਿਸਬਦਿਪਤੀਣੀਸਾਹੁਰਵੈਪਿਰਭੁਭੁਏਆਨਨਿਕਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾ

੧ ਦੜ
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩ ਟ
 ੨੪
 ੨੫

੬੭

੧ ਈਓਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਣੀ॥੪੩
 ੨ ਈਪਿਰਿਓਰਿਅਕੀਸੁਤੀਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀਪਿਰਿਓਰੀਸੁਤੀਅਦਹੁਣਿਸੁਤੀਤਿਸੁ
 ੩ ਪਤਦਿਪਟਰਤੇਕਾਮਿਕੋਪਿਅਤਕਾਰਿਦਿਗੁਤੀਹਉਮੈਲਗੀਰਾਤੇਮਉਰਹਿਹਉਚਲਿਅ
 ੪ ਫੁਰਮਾਇਅਭਸਮੈਭਸਮਿਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿਪੁਟੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ
 ੫ ॥ਸੁਣਿਨਾਹੀਪਅਰੋਇਕਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀ॥ਤੂਨਿਜਘਰਿਦੁਸਿਅਣਾਪਉਭੁਲਿਭੁਲਿਸਮੈਛੋ
 ੬ ਰੀ॥ਬਿਨੁਅਪਨੈਨਾਚੈਕੋਇਨਚਾਚੈਕਿਆਕਹੀਐਕਿਆਕੀਜੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਸੁਰ
 ੭ ਸਨਾਗੁਰਸਬਦੀਰਸੁਪੀਜੈ॥ਗਦਿਨੁਨਾਫੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾਥੀਅਫੈਜਾਇਘਨੇਰੀ॥ਨਾਨਕ
 ੮ ਹਲੈਘਰਿਜਾਈਐਸਾਚੀਸਚੁਮਤਿਤੇਰੀ॥ ॥ਸਾਜਨਦੇਸਦਿਦੇਸੀਅਣੈਸਾਨੇਹਰੇ
 ੯ ਦੇਦੀ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੇਤਿਨਸਜਣਾਖੰਧਿਨੈਣਰੇਦੀ॥ਮੁਧਿਨੈਣਰੇਦੀਗੁਣਸਰੇਦੀ
 ੧੦ ਕਿਉਪ੍ਰਭਮਿਲਾਪਿਅਰੋਗਮਾਰਗੁਪੰਭੁਨਜਾਣਉਦਿਖੜਾਕਿਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਰੋਸ
 ੧੧ ਤਿਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲੈਦਿਛੁਨੀਤਨੁਮਨੁਅਰੋਗਖੋਗਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਮਹਾਰਸਠਲਿ
 ੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਤਮਰਸੁਚਾਕੈ॥ ॥ਅਹਲਿਭੁਲਾਇਹੀਏਬਿਲਮੁਨਕੀਜੋ॥ਅਨਦਿਨੁਰਤ
 ੧੩ ਹੀਏਸਹਜਿਮਿਲੀਜੈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲੀਜੈਰੋਸੁਨਕੀਜੈ॥ਗਰਬੁਨਿਦਰਿਸਮਾਣੀ॥ਸਾ
 ੧੪ ਚੈਰਾਤੀਮਿਲੈਮਿਲਾਈਮਨਮੁਖਿਅਫਟਜਾਣੀ॥ਜਬਨਾਚੀਤਬਖੁਘਟਕੈਸਾਮਟਕੀ
 ੧੫ ਠੋੜ੍ਹਿਨਿਰਗੀ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੪੪
 ੧੬ ਮੇਰੇਲਾਲਰੰਗੀਲੇਹਮਲਾਲਨਕੇਲਲੋ॥ਗੁਰਅਲਖਲਖਾਇਆਅਦਰੁ
 ੧੭ ਨਦੁਜਾਗੁਲੇ॥ਗੁਰਿਅਲਖਲਖਾਇਛੋਤਾਤਿਸੁਰਾਇਆਜਾਪ੍ਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਜਗਜੀ
 ੧੮ ਵਨਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂਤਾਰਹਿਤਰੀਐ
 ੧੯ ਸਚੁਦੇਵਹੁਦੀਨਦਇਅਲਾਪਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਾਨਿਦਾਸਾਰੂਸਰਬਜੀਆਪਤਿ
 ੨੦ ਪਾਲਾ॥ ॥ਭੁਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰੋਅਤਿਪਿਅਰੋਸਬਦੇਰਦਿਹਿਅਗੁਰੁਪਿਸੁਗਰੋਗੁਰੁ
 ੨੧ ਪਸੁਰੋਰੋਤਿਭੁਵਣਧਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜੀਤਉਪਾਏਨਿਤਦੇਵੈਚੜ੍ਹੈ
 ੨੨ ਸਦਾਇਆਅਪਰੰਪਰੁਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਤਿਸੁਰਾਫੈਸੋਰੇਫੈ॥ਨਾਨਕਹੀਰਾਹੀਰੈਬੇਧਿਅਰੋ
 ੨੩ ਠਕੈਹਾਰਿਪੋਰੇਫੈ॥ ॥ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾਣੇਮਸਤਕਿਨਮਨਿਸਾਣੇ॥ਸਚੁਸਚਿਸਮਾਣਿਅ
 ੨੪ ਭੁਕਾਅਫਟਜਾਣੇ॥ਸਚੁਸਚਿਪਛਤਾਸਾਚੈਰਾਤਾਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭੁਫੈ॥ਸਚੈਉਪਰਿਅਫ
 ੨੫ ਰੁਨਦੀਸੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਫੈ॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਅਮਨੁਮੇਰਾਬੰਧਨਥੇਲਿਨਿਰਗੋ॥ਨਾਨਕਜੋਰੀ

ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜਮਿਲਿਆਅਤਿਪਿਅਰੇ॥ ॥ਸਚਾਖਰੇਜਿਲਹੈਸਚਾਗੁਰਬਾਨੇ॥ਮਨਮਖਨਹਪਾਈ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੇ॥ਦੈਸਚੁਦਾਨੇਸਚਪ੍ਰਦਾਨੇਸਦਦਾਤਾਦੁਰਦਾਣਾ॥ਅਮਰਅਜੋਨੀਅਸਥਿ
ਰੁਜਪੈਸਚਾਮਹਾਉਚਿਰਾਣਾ॥ਦੇਤਿਉਚਪਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਨਨਕ
ਸਾਚਾਸਾਚੈਰਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਰੀ॥੪੫
ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਸ
ਮਸ੍ਰੁਅਚੈਤਇਅਟਿਅਰਮਾ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਛੁਡਿਅਦੁਗੁਣਕੁਟੀਸਮਾਣਿਅਰਮਾਬਹੁਸ
ਦਲੁਗੁਣੇਕਿਰਤਿਕਮਦੇਵਿਛੁਡਿਅਨਹੀਮੇਲਾ॥ਅਨਿਰਮਨਹੀਯਾਤਸਾਸੁਪ੍ਰਭਾਤਅਵਘਟਿ
ਰੁਪਕਿਆਕਹੇ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਇਨਿਬਿਧਿਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦੈਨਰਹੇ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆ
ਤੁਛੋਰਿਅਲਜੰਜਾਲਰਮਾ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਦੁਪ੍ਰਭਾਤਿਰਾਲਾਰਮਾਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕ
ਕਰੁਸਾਚਾਸਭੁਜਗਤੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਪਉਠਪਾਣੀਅਗਨਿਬਾਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾ
ਇਆ॥ਅਚਾਰਿਤੁਬੀਚਾਰਿਆਪੋਹਰਿਨਾਮਸੰਜਮਜਪਤਾਸੁਖਸੈਨੁਪਿਆਰੁਪੀਤਮੁਨਮੁਹਰਿ
ਕਾਜਪੁਜਯੋ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁਬਿਰੁਹੁਚੋਟਨਕਾਟੀਰਾਮਾ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਕੁਣਗਫਰਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਦਹੀਰਾਮਾ॥ਗੁਠਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸੀਅਹਿਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਾਰਹੇ॥ਤੈ
ਲੋਕਦੀਪਕੁਸਬਦਿਚਾਨਣਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰਹੇ॥ਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਕਰਜਸਾਰਹੇ॥ਗੁਪ੍ਰਗੁਪਿਆਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਅਪਿਕਿਰੁਧਾਰਏ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੁ
ਕਿਆਲੈਅਇਅਕਿਆਲੈਜਾਇਸੀਰਾਮਾ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਾਗੁਰਮੁਖਕਾਇਸੀ
ਰਾਮਾ॥ਪਨੁਸੰਚੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਖਗੁਰਸਬਦਿਭਾਉਪਛਾਣਹੇ॥ਮੈਲਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿ
ਰਮਲੁਮੁਹਲੁਮੁਸਦੁਜਾਣਹੇ॥ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਹਿਪਾਰਿਸਿਧਾਵਹਿ॥ਲਿਖੀਮ੍ਰਿਤੁਪੀਰਸੇ
॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਅਣੀਐਸਬਦਿਰਸੁਪਾਣੀਐਬਡੁਗੁਗਚਪੀਐਹਰਿਜੋਸੇ॥ਏਮਨਮੇਰਿ
ਅਬਿਨੁਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚਵੈਰਾਮਾ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਬੋਝੀਪਾਰਿਨਾਮਬਵੈਰਾਮਾ॥
ਪਰਿਸਾਜਨੁਅਪਾਰੁਪੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਗਤਿਲਾਘਾਟਏ॥ਮੈਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰ
ਲੀਅਟਿਗ੍ਰਿਪਛੋਤਦਹੇ॥ਕਰਿਦਇਆਦਨੁਦਇਆਲੁਸਾਚਾਹਰਿਨਾਮਸੰਗਤਿਪਾਵਉ
ਨਾਨੁਕਪਇਅਪੋਸੁਠਹੁਪੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਸਮਸ੍ਰਦੁਭਿ॥੫੬

ਭੁਭੁਤੇਬਹਰਿਕਿਛੁਨੋ

ਇਹਾਭੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥੧॥ਕਿਅਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕਿਛੁ
ਅਹੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਹਰਉਜੇਕਿਛੁਕਰਣਸੁਤੇਹੈਪਸਿ॥ਕਿਸੁਅਗੈਕੀਚੈਅਰ
ਦਾਸਿ॥੨॥ਅਪਫੁਸੁਨਣਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਭੁਆਪੇਜਾਣਹਿਸਰਬਦਿਡਣੀ॥੩॥ਕਰੇਕਰਦੇ
ਜਣੈਅਪਿ॥ਨਨਕਦੇਖੈਬਪਿਉਥਾਪਿ॥੪॥੧॥

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤੇਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇਏਵਾਦਿਕਬਹਮਾਦਿਤੇਰੇਸਨਕਸਨੰਦ
ਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪੁਸਾਦੀਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਭਵਜਲੁਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਤਹੀਐਨਾ
ਮਥਿਨਾਜਹੁਗਹਿਬਿਅਪਿਆਦੁਬਿਧਾਭੁਬਿਭੁਬਿਮਰੀਐ॥੧॥ਹਰਉਗੁਰਦੇਵਗੁਰਅ
ਲਖਅਭੇਦਾਭਿਭਵਣਸੇਸ੍ਰੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗੁਰਿਦਾਤੇਪਇਅਮਲਖਾ
ਭੇਵਾ॥੨॥ਮਨੁਰਜਾਮਨੁਮਨਤੇਮਾਨਿਅਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥ਮਨੁਜੇਗੀਮਨੁਬਿ
ਨਸਿਬਿਭਿਗੀਮਨਸਮਝੈਗੁਣਗਣੀ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮਨੁਮਾਰਿਅਸਬਦਵੀਚਾਰਿਅਤੇਦਿ
ਰਲੇਸੰਸਾਰਾਨਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਸਚਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰ॥੪॥੧੩੨
ਨੈਨੀਵਿਸਾਇਨਹਿਤਨਹੀਨਜਰਿਜੀਤਿਅਸਿਰਿਕਲੋ॥ਭੁਪਰੰਗੁਰਹਸੁਨਹੀ
ਸਚਕਿਉਛੋਰੈਜਮਜਲੋ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣਿਜਪਿਜਨਮੁਗਇਓਸਦਸਬਦਬਿਨੁਕਬਹੁਨਛੁ
ਟਸਿਬਿਰਥਜਨਮੁਭਾਇਓ॥੧॥ਹਰਉਤੈਨਮਹਿਕਾਭੁਕੋਪੁਹਉਮਮਤਕਠਿਨਪੀਰਅਤਿ
ਕੁਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਜਪੁਰਸੁਰਸਨਾਇਨਬਿਧਿਤਰਤੁਤਾਰੀ॥੨॥ਬਹਰੇਕਰਨਅੰਕ
ਲਿਭਈਹੋਛੁਸਬਦੁਸਹਜੁਨਹੀਭੁਭਿਅਮਾਜਨਮੁਪਦਾਰਭੁਮਨਮੁਖਿਹਰਿਅਗਾਥਿਰੁ
ਗੁਰਅੰਪੁਨਸੁਭਿਅਮ॥੩॥ਰਹੈਉਦਾਸੁਅਸਾਥਨਿਰਸਾਸਹਜਪਿਅਨਿਬੈਰਗੀ॥ਪ੍ਰਾਣਦੁਤਿ
ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਸਿਰਾਮਨਮਿਲਿਟੁਯਾਰੀ॥੪॥੩੩
ਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰਤੁਚਦੇਹਕਮਲਾਨੀ॥ਨੇਤੀਧੁੰਧਿਕਰਨਭਏਬਹਰੇਮਨਮੁਖਿਨਮੁਨਜਾਨੀ
॥੧॥ਅੰਧਲੋਕਿਅਪਾਇਅਜਗਿਅਇਆਰਮਹਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੈਪੁਲੁਕਦਾਇ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਦੁ ਰੰਗਿ ਨਹੀਂ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਜਬ ਬੇਲੈ ਤਬ ਫੀਕੋ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਤਵਿ ॥ ੧ ॥
 ਆਪਸਿ ਪਸੁ ਭਏ ਕਦੇ ਹੋਰਿ ਨੀਕੋ ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰ ਸੁਦਿ ਰਲੀ ਪਾਇ ਆਸਰਿ ਗੁਰਮੇ ॥ ੨ ॥
 ਲਿਖਿ ਲਾਏ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀਂ ਆਇ ॥ ਆਤ ਬਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ੩॥ ਅਨ ॥
 ਕੇਵਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਿਐ ਕੇਵਰੁ ਸਚਿ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 ਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ੪ ॥ ਸਗਲੀ ਗੈਣਿ ਸੇਵਤ ਗਲਿ ਠਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ਦਿਨ ਸੁਜੰਗਲਿ ਗਏ ਆਖਿ ਪੁਪੁ ਘਟੀ ਨਹੀਂ ਪੁਰਜਾਨਿ ॥ ਆਜਿ ਨਿਇਹ ਜਗਤੁ ਉਪਾ ॥ ੬ ॥
 ਇਆ ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਿ ਦੁਖੁ ਭਰੀ ॥ ਕਿਆ ਦਸਿ ਕਿਆ ਲੇਜਾ ਦਸਿ ਰਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ॥ ੭ ॥
 ਕਾਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਪਦੇਖੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਤਿ ਤੋਛੀ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਪੰਧਾ ਕਲੁ ਬਿਕਲੁ ॥ ੮ ॥
 ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੋਰੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਠੇਧਾ ॥ ਕਾਰੁ ਗਰੀਚਾ ਲਿਨੇ ਤੁਛੁ ਨਿਅੰ ਪੁਲੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰ ॥ ੯ ॥
 ਤਿਨਹੀਂ ਭਾਈ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਤੇਰੁ ਠਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅੰਧੁ ਲਉ ਪੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਲਭੁ ਕਹਾ ਪਾਦਿ ਸਿਦ੍ਹ ਗਮਤਿ ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਟੇ ॥ ਸਬਦ ਬੀਚਿ ਰਿਹਾ ਮਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਨਕੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਏ ॥ ੧੧ ॥
 ੪ ੪ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਾਗਿ ਰੇਹੋ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਰਮ ਰਸਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਨ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਿਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਸਿਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਾ ॥ ੧॥ ਸੇਜ ਨੁਐ ਸਮੇ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤ ॥ ੧੩ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਏ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਦੇਸੋ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰ ॥ ੧੪ ॥
 ਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਰਹਿ ਰਹਿ ਆਸਦੁ ਦੇਸੋ ॥ ੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਦੁ ਮਿਥਿਆ ਮੇਲੁ ॥ ੧੫ ॥
 ਨਰਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੩॥ ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਹਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਪਾਦਿ ਸਿਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਰੁ ਭਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪ ੫ ੬ ॥ ੧੭ ॥
 ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਪਨੁ ॥ ਪਾਰਦੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਮਰਪਦਾ ਰਬ ਤੇ ਕਿਰ ॥ ੧੮ ॥
 ਤਰਬ ਸਹਜੁ ਪਿਆ ਨ ਲਿਖਾਈ ਐਸਾ ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਮ ਭਗਤਿ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਮ ਨਾਮੁ ॥ ੧੯ ॥
 ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ॥ ਪਰਿ ਜਾਈ ਐਸਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ॥ ਭੁਕਿ ਬਹੁ ਨ ਛੂਰਿ ॥ ਸਿਆਦੁ ਤਜਾ ॥ ੨੦ ॥
 ਤਨ ਜਾਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਦਸਿ ਭੂ ਬਿਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥ ੨॥ ਪੰਧਾ ਕਰ ਤਸਗਲੀ ਪਤਿਥੇ ॥ ੨੧ ॥
 ਦਸਿ ਭਗਮੁ ਨ ਮਿਟਿ ਸਿਗਦਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ॥ ਨਹੀਂ ਕਬਹੀ ਅੰਧੁ ਲੇ ਪੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ੩॥ २੨ ॥
 ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ॥ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨਹੀਂ ਤੇ ਮਨੁ ਮੁਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਵਰੁਨ ਦੁਆ ॥ ੪ ੬ ੭ ॥ ਜਗਨ ਹੋ ਮਪੰਨਤ ॥ ਪੁਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ॥ ਨਿਤ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ੨੪ ॥
 ਮਨ ਮਥਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਦਸਿ ਮੁਕਤਿ ॥ ਨਾਮਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥ ੧॥ ਰਮ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ॥ ਜਗ ਜਨਮਾ ਬਿਖੁ ॥ ੨੫ ॥

੧ ਖਾਏ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਨਿਹਲੁ ਮਹਿ ਕੁਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਅਕ
 ੨ ਰਣ ਦੁਖਾਏ ਸੀਧਿ ਅਕਰਮ ਰਿਕਾਲ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਪਾਈ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ
 ੩ ਉਰਸਿ ਮਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰੰਗ ਮੰਤਰ ਲਿਖਿ ਭੁਭੁਧੇ ਤੀਤੀ ਰਬਿ ਗਏ ਨਾਮ ਤਿ ਕੁਮਨੁ ਕਰੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿ
 ੪ ਨੁਸੰਤਿ ਨਾਮ ਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥ ੩ ॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸ
 ੫ ਤੋਛੇ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਕੁਇਆ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਮ ਏ ਕਿਰਤ ਕੇਖੀ ਪੈਰੇ ਧੁਰੁ ਏਆ ॥
 ੬ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਜੀਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਜੜਕੜਤੁ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰਖਿ ਲੇ
 ੭ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਪੀਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

੮ ਅਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਅਤਮੁ ਚੀਨੁ ਸਿਗੁਰ ਬੀਚਰ
 ੯ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਟੈ ਹਉਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਤ ਹਏ
 ੧੦ ਕਾ ਬੇਦ ਨਾਮ ਪੇਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਧੁਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣ ਹਰੈ ਬਹੁ ਰਿਸੁ ਲਾ ਕਨਹੋਈ
 ੧੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ
 ੧੨ ਪਰਤਿ ਸੋਰੋਗੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹਿ ਸਿਰੋਗੀ ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ੩ ॥ ਰੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ
 ੧੩ ਸਰੂਪ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭੁਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਰੋਗੀ ਸ
 ੧੪ ਤਸ ਮੁੰਦਸਨ ਦੀਆ ਥੰਡ ਪਤਾਲ ਸਿਰੋਗ ਭਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਿਸਾ ਚਿਸੂ ਹੇ ਲੇ ਸਰਬੀ ਬਾਣੀ ਨਦ
 ੧੫ ਰਿਕਰੈ ॥ ੫ ॥ ਰੋਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੈ
 ੧੬ ਨਹ ਬੁਝੁ ਹਿਏ ਕਏ ਕਾ ॥ ੬ ॥ ਮਿਠਰ ਸੁਖਾਇ ਸੁਰੋਗਿ ਭਗੀ ਜੇ ਕੰਦ ਮੁਲਿ ਸੁਖ ਨਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਫਿਸ
 ੧੭ ਰਿਚਲਹਿ ਅਨਮਾਰਗਿ ਅੰਤ ਕਲਿ ਪਛੁਤਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਤੀਰਥਿ ਭਰੇ ਮੈਰੇ ਗੁਨ ਛੂਟਿ ਪਾਇਆ
 ੧੮ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭੁਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧੈ ਗੁਸਾ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾ ॥ ਭੁਭੁਧੇਆ ॥
 ੧੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ
 ੨੦ ਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾ ਦੁਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

ਮਹਾਮਹਾਮਾਗਧੀਚਰਿ

ਆਸਦਾਬਸੰਤੁਪਰਠਠਚਿਤੁਸਮਲਿਸੋਇਸਦਾਸਦਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੧॥ ਭਿਲਿਅਹਉਮੈਸੁਰ
 ਤਿਦਿਸਗਿਹਉਮੈਸਾਰੀਵੀਚਾਰਿਮਨਗੁਣਦਿਚਿਹੁਣਲੈਸਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਉਕਰਮਪੇਰੁਸ
 ਖਹੀਧਰਮੁਠੁਠੁਠੁਗਿਆਨੁਪਤਿਪਰਪਤਿਛਾਦਘਣੀਛੁਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥
 ਅਖੀਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਬਾਣਿਮੁਖਿਅਖਣੁਸਚੁਨਾਮੁਪਤਿਕਾਧਨੁਪੁਰਹੋਅਲਾਗਾਸਹਜਿ
 ਧਿਆਨੁ॥ ੩॥ ਮਹਾਰਤੀਅਵਣਾਵੇਖਹੁਕਰਮਕਮਾਇਨਾਨਕਹਰੇਨਖੁਕਹੀਜਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧ ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤਮਾਰਿਰੀਗਿਰਾਤੇਰਫ
 ਚਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇਕਿਸੁਪੁਜਚਕਾਫੁਲਗਉਪਾਇਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇਜਗ
 ਜੀਵੀਨਜੁਗਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਉਤੇਰੀਮੁਰਤਿਏਕਾਬਹੁਤੁਰੁਪਾਕਿਸੁਪੁਜਚ
 ਕਾਫੁਲਦੇਉਪੁਪਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਹਪਾਇਤੇਰਾਦਾਸਨਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥ ੨॥
 ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਬਤਸਭਿਤੀਰਥਾਤੇਰਾਸਚੁਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰਾਤੇਰੀਗਤਿਅਦਿਗਤਿਨਹੀਜਣਿ
 ਐਅਣਜਾਣਤਨਾਮੁਫਾਣੀਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਵੇਚਾਰਕਿਆਕਹੈਸਭੁਲੋਕੁਸਲਾਹੇਏਕ
 ਸੈਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਪਾਫਹੈਬਲਿਹਾਰੀਜਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਫਹੈ॥ ੪॥ ੨
 ਸੁਇਨਾਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਕੁਆਗਾਰੁਪੇਕੀਆਕਾਹੀਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਗਾਰੀਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੰ
 ਤੇਕੀਅਗਿਗਾਰੁਪਾਣਾਦੁਪਸਿਉਗਾਰਿ॥ ੧॥ ਰੇਮਨਲੇਖੇਕਬਹੁਨਪਾਇਜਾਮਿਨਭੀਜੈ
 ਸਾਚਿਨਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਉਦਸਅਠਲੀਖੇਰੋਫਹਿਪਸਿਚਾਰੇਬੇਦਮੁਖਗਰਿਪਾਠਿਪੁਰਬੀ
 ਨਾਵੇਦਰਨੀਕੀਦਾਤਿਫਰਤਨੇਅਕਰੇਦਿਨਗਤਿ॥ ੨॥ ਕਾਜੀਮੁਲੀਰੋਫਹਿਸੇਖਾਜੇਗੀਜੀਗ
 ਮਭਗਦੇਭੇਖਾਕਿਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੰਧਿਘਿਨੁਬੁਝੇਸਭਿਖਡੀਅਸਿਬੀਧਿ॥ ੩॥ ਜੇਤੇਜੀ
 ਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾਗਾਕਰਣਿਉਪਰਿਰੋਫਹਿਸਾਗਾਰੁਕਮੁਕਰਹਿਮੁਰਖਗਫਾਗਾਨਾਨਕਸਾ
 ਚੇਕੇਸਿਠਤਿਭੰਡਗ॥ ੪॥ ੩ ਬਸਤੁਉਤਾਰਿਦਿਹੀਬਹੁਰੋਗੁਜਟਾਧਾਰਿਕਿ
 ਆਕਮਾਏਜੇਗੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਗਾਕੁਮਿਕੁਮਿਅਏਮੁਫਾਫਹੈਦਾਗ॥ ੧॥ ਏ
 ਕੁਪਿਆਫਹੁਮੁਫਮਨਾਪਾਰਿਉਤਰਿਜਾਰਿਇਕਖਿਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਉਸਿਮ੍ਹਤਿਸਸਤੁਕਰਹਿ
 ਵਖਿਆਣਾਨਦੀਵੇਦੀਪਫਹਿਪੁਰਾਣਾਪਾਖੰਡੁਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਰਿਤਿਨਕੈਰਮਈ

੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

१ ਆਨੇਵਿਨਹਿ॥੨॥ਜੇਕੋਐਸਾਸੰਜਮੀਰੋਇ॥ਕਿਅਵਿਸੇਖਪੁਜਕਰੇਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭ
 ੨ ਮਨੁਬਿਖਿਆਮਾਹਿ॥ਓਇਨਿਰੰਜਨੁਕੈਸੇਪਾਹਿ॥੩॥ਕੀਤਹੋਅਕਰੇਕਿਅਹੋਇ॥ਜਿਸੈ
 ੩ ਅਪਿਚਲਾਏਸੋਇ॥ਨਵਰਿਕਰੇਤਭਗੁਚੁਕਾਏ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਾਸਾਚਾਪਾਏ॥੪॥ਜਿ
 ੪ ਬੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੈਲਾਹੋਇ॥ਤੀਰਬਭਵੈਦਿਸੰਤਰਲੋਇ॥ਨਾਨਕਮਿਲਿਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗਾਤ
 ੫ ਉਭਵਲਕੇਤੂਟਸਿਖੰਧ॥੫ ੪ ਸਗਲਕੁਟਨਤੇਹੀਮਇਅਮੇਗਾ
 ੬ ਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਰਬਤੇਗਾਤੂਸੁਰਿਨਾਥਾਦੇਵਾਦੇਵਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵਾ॥
 ੭ ਪਾਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੀਰੀਲਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਨਗਾਏਵੈਅਪਰੰਪਰੁਸਰਬ
 ੮ ਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਾਧਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲੁਮਲੀਨਅੰਗੁ
 ੯ ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਪੁਰੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਲਹੋਸਾਚੁਸੋਇ॥੨॥ਜਕਉਰੰਖਹਿਰਖਨ
 ੧੦ ਹਾਗਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਵਹਿਕਹਿਸਗਾਥਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰਹਰਾਇ॥ਸੰਭਿਦੁਖਥਿ
 ੧੧ ਨਾਸੇਰਾਮਰਾਇ॥੩॥ਉਤਮਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀਗਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਹਿ
 ੧੨ ਾਲਿਵਲਾਹੀਨਾਮਿਤਜਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਗੁਰਮਿਲਾਇ॥੪ ੫
 ੧੩ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪਿਰੁਗੀਸਾਲੂਸੀਗਿਸਾਇ॥ਓ
 ੧੪ ਦੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਕਹੁਕਾਇ॥ਗੁਰਿਸੀਗਿਦਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ॥੧॥ਮਿਲੁਸਖੀ
 ੧੫ ਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੰਗਿਖੇਲਾਹਿਦੁਰਕਾਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਮਨਮਨੇ॥
 ੧੬ ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖੀਦੁਹਾਗਟਿਨਾਹਿਭੇਉ॥ਓਹੁਪਟਿਪਟਿਰਾਵੈਸਰਬਪ੍ਰੇਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੧੭ ਬਿਰਚੀਨੈਸੀਗਿਦੇਉ॥ਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਜਪੁਜਪੇਉ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਭਾ
 ੧੮ ਉਰੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੰਤਨਸੰਗੁਦੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਾਨੰਪੁਲੇਧੰਪੁਰੋਇ॥ਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਗਮ
 ੧੯ ਲੁਮਲੁਸਬਦਿਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਿਓਕਿਰਿਸੰਜੇਗਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਭਗਤਿਜੇਗੁ
 ੨੦ ਗੁਰਸੰਤਸਰਾਵੁਖਮਿਟੈਰੋਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਸਹਜਜੇਗੁ॥੪ ੫
 ੨੧ ਅਪੇਕਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥ਸਚੁਅਪਿਨਿਬੇਟੈਰਾਜਗਾਜਿ॥ਗੁਰਮਤਿਉਤਮਸੀਗਿਸਾਥਿ॥
 ੨੨ ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਸਹਜਿਅਥਿ॥੧॥ਅੰਤਬਿਸਰਸਿਰੇਮਨਰਾਮਬੋਲਿ॥ਅਪਰੰਪਰੁਅਰ
 ੨੩ ਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਅਪਿਤੁਲਾਏਅਤੁਲੁਤੋਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਚਰਨਸਹੇਵਹਿਹੁ
 ੨੪ ਰਸਿਖਤੋਗਾ॥ਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤੇਗਾ॥ਨਰਾਨਿਦਕਲੇਰੀਮਨਿਕਠੇਗਾ॥ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈ
 ੨੫ ਸਿਚੋਰਚੋਗਾ॥੨॥ਗੁਰਤੁਠਾਬਖਸੇਰਗਤਿਭਾਉ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਈਐਹਰਿਮਹਲਿਠਾਉ॥ਪਰ

ਰਿਨਿਦਾਰਿਭਗਤਿਜਗਾਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਦੀਕਰਮਭਗਾ॥੩॥ਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰੋਦ
 ਰਿਗੁਰਸਿਖਪਿਅਰੋਦਿਨਸੁਰਤਿ॥ਛਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਰਿਗੁਰੁਤੁਸਿਦੇਇ॥ਕਪੁਨਾਨਕਪਾਵ
 ਹਿਦਿਰਲੇਕੋਇ॥੪॥੧॥ ਸਾਹਿਬਭਵੈਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ
 ॥ਜੀਟੁਤਮਰੈਸਭਕੁਲਉਪਰੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਰੁਉਕਿਅਕੋਹਸੈ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿ
 ਰਦੈਦਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮਾਇਆਮੇਰਿਪਟਿਗਲਤੁਰਹੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਰਾਮਰਵਤਰਹੈ॥੨॥
 ॥ਸੈਮੁਖਮੁਗਧਉਪਰਿਕਰਹੁਦਇਆ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਪਇਆ॥੩॥ਕਹਤੁਨਾਨਕੁ
 ਸੰਸਾਰਕੋਨਿਹਛਲਕਾਮਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਪਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥੪॥੮

ਸਾਲਕਾਮਥਿਪੁਜਿਮਨਾਵਹੁਸੁਕ੍ਰਿਤਤੁਲ
 ਸੀਮਾਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਬੇੜਾਬੀਧਹੁਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਾਰੋਕਲਗਾਸਿਚ
 ਹੁਜਨਮੁਗਾਵਾਵਹੁ॥ਕਾਚੀਦੁਹਗਿਦਿਵਾਲਕਾਹੋਗਚਲਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਰਹਰਿਹਟਮਾ
 ਲਟਿਰਪਰੇਵਹੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮਨੁਜੇਵਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿਚਹੁਭਰਹੁਕਿਅਰੋਤਉਮਾਲੀਕੋਰੋਵ
 ਹੁ॥੩॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਦਇਕਰਹੁਬਸੇਲੋਗੋਰਹੁਪਰਤੀਭਾਣੀ॥ਜਿਉਗੋਰਹੁਤਿਉਤੁਮਸੁਖਪਾ
 ਵਹੁਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਮਾਜਾਣੀ॥੩॥ਬਹੁਲੇਤੇਛੁਨਿਹਿਸੁਲਾਹੋਏਜੇਤੁਕਰਹਿਦਇਆਲਾ
 ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੪॥੧੮

ਸਹਰਨੀਵਖੁਸਭੁਕਿਛੁਸਾਈਪੇਦਕਰੇਪਨਵਖੋ॥ਆਪਿਕੁਚਜੀਦੇਸੁਨਦੇਉਜਾ
 ਠਾਨਾਹੀਰਖੈ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਹਉਆਪੇਭਰਮਿਭਲਾਣਿ॥ਅਖਰਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵਾਅਵ
 ਰੁਨਜਾਠਾਬਾਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਛਿਕਸੀਦਾਪਹਿਰਹਿਚੋਲੀਤੀਤੁਮਜਾਣਹੁਨਾਗੀ॥ਜੇ
 ਘਰੁਗਾਖਹਿਬੁਨੁਚਾਖਹਿਹੋਵਹਿਕੰਤਪਿਆਰੀ॥੨॥ਜੇਪੜ੍ਹਿਆਪੜ੍ਹਿਤਬੀਨਾਦਇਅਖ
 ਰਦੁਇਨਾਵਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਏਕੁਲੀਪਾਏਜੇਕਰਿਸਾਚੈਸਮਾਵਾ॥੩॥੨੧

ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗਰੀਕਾਚੀਦੁਸਟਾਨਾਲਿਪਿਅਰੋਦੁਇਆ
 ਈਦੁਇਬਾਪਾਪੜੀਅਹਿਪੜ੍ਹਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਸੁਆਮੀਪੜ੍ਹਿਤਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥
 ਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੀਤਰਿਅਗਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੁ
 ਪੜ੍ਹੈਪਾਇਆ॥ਚੰਦਰਰਜੁਦੁਇਅਰਹੀਭੀਰਰਿਐਸਾਗਿਆਨੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾ
 ਮਰਵੰਤਾਜਾਣੀ॥ਐਏਕਮਾਈਰੋਗੁਕਰੋਇ॥ਤਕੇਲਖਠਜਾਣੀਅਹਿਖਿਆਧਨੁਸੰਗੁ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫

੧ ਰੇਇ॥ ੩॥ ਕਹਿਅਸੁਣਹਿਨਖਾਇਮਾਮਨਹਿਤਿਨਹੀਸੇਭੀਫਾਸਾਪੁਣਫਤਿਨਨਕਦ
 ੨ ਸਨਿਦਾਸਖਿਨੁਤੇਲਾਖਿਨੁਮਾਸਾ॥੪੩੧੧॥ ਸਾਚਾਸਾਹੁਗੁਰੂ
 ੩ ਸੁਖਦਾਤਾਰਹਿਮੇਲੇਭੁਖਗਫਾਏ॥ਕਹਿਕਿਰਪਾਹਰਿਭਗਤਿਦਿਵਾਏਅਨਦਿਨਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ੪ ਏ॥੧॥ਮਤਭੂਲਾਹਿਰੇਮਨਚੇਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੀਤੈਲੇਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾ
 ੫ ਮੁਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਨਹੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਬਿਨੁਭਗਾਨਹੀਭਗਤਿਹਰੀ॥ਬਿ
 ੬ ਨੁਭਗਾਸਤਸੰਗੁਨਪਾਈਐਕਰਮਿਮਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰੀ॥੨॥ਅਟਿਘਟਿਗੁਪਤਉਪਾਏਫੇਖੇਪ
 ੭ ਰਗਟਗੁਰਮੁਖਿਸੰਰਜਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਮਨਾ॥
 ੮ ੩॥ਜਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੈਫਡਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਨਕੀਏ॥ਪਰਸੁਭੋਟਿਭਏਸੇਪਰਸ
 ੯ ਨਨਕਹਰਿਗੁਰਸੰਗਿਥੀਏ॥੪੪੧॥

੧੦
 ੧੧ ਜਗਕਉਆਨਾਮੁਨਹੀਚੀਤਿਅਨਾਮਾਬਿਸ
 ੧੨ ਰਿਗਿਰੈਦੇਖੁਗੀਤਿਅਨਾਮੁਨਾਮੁਲੈਚੀਤਿਅਨੀਤਿ॥ਜਗਸਿਉਤੂਟੀਝੂਠਪਹੀਤਿ॥੧॥ਕਮਕੋਧ
 ੧੩ ਬਿਖੁਬਜਰੁਭਗਾਨਾਮਾਬਿਨਕੈਸੇਗੁਣਚਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਬਾਲੁਕਾਪੁਮਨਘੇਗਿਬਰਖਸਿ
 ੧੪ ਬਾਣੀਬਦਬਦਾਰੇਗਿਅਤੁਬੰਦਤੇਪਰਿਚਕੁਟੇਗਿ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੇਕੀਚੇਰਿ॥੨॥ਸਰਬਉਪ
 ੧੫ ਇਗੁਰਸਿਰਮੇਗੁਭਗਤਿਕਰਉਪਗਲਾਗਉਤੋਗਾਨਾਮਿਰੋਤੇਚਾਰਉਤੁਝਭਗਾਨਾਮੁਦਰਾਇਚ
 ੧੬ ਲੈਸੋਚੇਗ॥੩॥ਪਤਿਥੇਈਬਖੁਅੰਚਲਿਪਾਇ॥ਸਾਚਿਨਾਮਿਰੋਤੇਪਤਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਜੋਕਿ
 ੧੭ ਫੁਕੀਨਸਿਪ੍ਰਭੂਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਮਨਿਚਾਰੈਸੁੰਦਰਿਰੋਗਾਪਾਨ
 ੧੮ ਫੂਲਮੀਠੈਸੋਰਗਾਖੀਲੈਬਿਗਸੈਤੇਤੇਸੋਗੁਪ੍ਰਸਰਣਾਗਤਕੀਨਸਿਹੋਗੁਪਾਕਾਪੜਪਰਿ
 ੧੯ ਰਸਿਅਧਿਕਸੀਗਾਗੁਆਟੀਫੂਲੀਰੂਪਬਿਕਾਗਾ॥ਅਸਾਮਨਸਾਬਧੇਬਾਗਾਨਾਮਾਬਿਨਾਸੁਨਾਘ
 ੨੦ ਬਾਗੁ॥੬॥ਗਾਫੁਪੁਤੀਰਾਜਕੁਆਗਿਨਾਮਭਟਹੁਸਦੁਦੇਸਫਾਗਿ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਫਹੁਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਾ
 ੨੧ ਧਗਿਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖੁਤਿਅਸਨਿਫਾਗਿ॥੭॥ਮੇਹਨਿਸੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ੨੨ ਪਛਾਨਤੇਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਰਹਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਗਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਿਸੀਤੇਖੋਕਿਰਪਾਧਾਗਿ॥੮੧॥
 ੨੩ ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਆਇਜਾਇ॥ਅਤਿਲੁਬਧਲੁਭਨਉਬਿਖਮਮਾਇ॥੧॥
 ੨੪ ਅਮਨੁਭੂਲਉਸਮਝਸਿਸਚਿਨਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਸਹਾਜਿਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂ
 ੨੫ ਲਉਰੁਦਰਤਗਿ॥ਬਿਲਬਿਰਬੇਚਾਰੈਬਹੁਬਿਕਾਗਾ॥ਮੈਗਲਜਿਉਫਾਸਸਿਕਾਮਹਾਰਾਕਾਫਿਬੰਧ

ਨਬਾਧਿਓਸੀਸਮਾਗ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਗਧੇ ਦਦੁਰਗਤਿ ਹੀਨਾ ॥ ਦਰਿ ਕੁਸਟਸਰਾਖੀ ਨਾਮਬੀਨੁ
 ਮਤਕੈ ਜਤਿਨ ਪਤੀ ਨਾਮਲੀਨਾ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖਸਖਾਈ ਹੁਣ ਬੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈਠਾ
 ਕਿਰਾਭਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਰਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖਾ ॥ ਤੁਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਅਪਿਰਾਭਾ ਪਰਧਾਰ ਦਵੇਖੇ
 ਜਾਣੈ ਅਪਾਪਿ ॥ ੪ ॥ ਅਪਿਰੁਲਾਏ ਕਿਸਕਹਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ
 ਅੰਦਗਣ ਛੋਰਉ ਹੁਣ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬ ਦੀਰਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
 ਐਸਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਕਢੈ ਪੋਇ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੀਨਿ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸ
 ਵਨਾ ਮੁਖਾਣੈ ਅਉਰਨ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭੁਣੈ ਅਧੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ
 ਕਹਿਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹੁਕਮੇ ਦਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਖੁਖ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥ ੭ ॥
 ਤੁਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰਸਬ ਦੇਸੁ ਟਾਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ ਤੁਮੈ ਟਉਠਾ ਕੁਰਸਬ ਦ
 ਮਾਹਿ ॥ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆ
 ਸਜਿ ਸੁਨ ਰਹੋਇ ॥ ਇਕਤਰਾ ਚੋਪਰ ਚਰਿਦੋਇ ॥ ਦੁਹਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥ ੯ ॥ ਚੋਰੇ ਚਰਸੇ ਨ ਕਉ ਕੇਤਿ ਬਿਲੁਲਾਇ ॥ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਚਮਿਸਿ
 ਭਸਾਵਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰਹਾਇ ਬੇਦ ਦੁਖਾਣਿ ਕਹਹਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਓਹੁ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਕਿਨ
 ਲਪੀਐ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ ਥਾਏ ਕਲਾ ਪਰਿਗਗਨੁ ਪਰੀਆ ॥ ੧੧ ॥ ਏਕੋ ਗਿਆ
 ਨੁਪੁਸਿ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਅਬਥੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾਨੀ ਸਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਤੇ
 ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕੋ ਪਰਮੁ ਤ੍ਰਿਕੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਾਜੁਗਿ ਜਾਗਿ ਸੋਈ ॥ ਅਮ
 ਹਦਿ ਰਾਤਾ ਏਕੁ ਲਿਟਤਾ ਗਾਓ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਏਕੋ ਰਖਤਾ ਏਕੋ
 ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬੀਬਾਣੀ ਦੇ ਪਰਦਾਹੁ ॥ ਤਿਸਕਾ ਕੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਸਾਹੁ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅ
 ਗੋਚਰੁ ॥ ਏਕੋ ਕਾਰੁ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕਾ ਮੁਰਤਿ ਸਾਚਾਨਾ ॥ ਤਿਥੈ ਨਿਬਣੈ ਸਾਚੁ ਨਿਅਉ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰ
 ਣੀ ਪਰਿਪਰਦਾਣਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹ ਪਾਏ ਮਾਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕਾ ਗੁਰਤਿ ਏਕੋ ਹੈਰਾਉ ॥ ਬਿਨੁ
 ਭੈਰਗਤੀ ਅਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰਤੇ ਸਮਾਇ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਦਾਣਾ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ਇਤਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਠਕੁਰ ਕਿਸੈ ਨ ਰਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ
 ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਚੰਚਲੁ ਹੀ
 ਤੁਨ ਪਾਏ ਪਰਾ ॥ ਅਵਤਾਰ ਜਾਤਨ ਲਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਦੁਖੁ ਘੋਟੈ ਮਹਿ ਐਕਰਤਾ ਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕੋ ਕਰੈ
 ਨਸਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਭੁ ਉਤਮ ਕਿਉ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥ ਦਰਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਰਹਾਉ ॥

੧ ਦ
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ਦ

੧ ਅਉਖਧਕਰਿਥਕੀਬਹੁਤੇਕੇਕਿਉਦੁਖਦੁਕੈਬਿਨੁਗੁਰਮੇਰੇਅਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਦੁਖਮਟੇਗੇ
 ੨ ਦੁਖਸੁਖਦਾਤੇਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥੨॥ਰੋਗੁਦੁਕੈਕਿਉਬੰਧਉਧੀਰਾਗੇਗੁਬਲੈਸੋਕਾਟੈਪੀਰਾਮੈਅਵ
 ੩ ਗਣਮਨਮਾਹਿਸਰੀਰਾਦੁਫਤਥੇਜਤਗੁਰਿਮੇਲੇਬੀਰਾ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬੁਦਾਹੁਰਿਨਉਮਿ
 ੪ ਉਤੁਰਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹਉਜਗੁਰੋਗੀਕਹਦੇਖਿਦਿਖਉਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲਨਉ॥੪॥
 ੫ ਘਰਮਹਿਘਰੁਜੇਦੇਖਿਦਿਖਵੈਗੁਰਮਹਲੀਸੋਮਹਲਿਬਲਵੈ॥ਮਨਮਹਿਮਨੁਅਚਿਤਮਹਿਚੀ
 ੬ ਤਾਅਸੈਹਰਿਕੇਲੋਗਅਤੀਤਾ॥੫॥ਹਰਿਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਚਖਿਹਰਿਨਮਨਿਵਸ
 ੭ ਾਅਪੁਪਛਾਣਿਰਹੈਲਿਵਲਗਮਜਨਮੁਜੀਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖਰਗਾ॥੬॥ਗੁਰਿਦੀਅਸਚੁਅੰ
 ੮ ਮ੍ਰਿਤਪੀਵਉਸਹਜਿਮਰਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉਅਪਣੇਕਰਿਗਾਖਹੁਗੁਭਾਵੈ॥ਤੁਮਰੋਹੋਇਸੁਤੁ
 ੯ ਸੁਹਿਸਮਾਵੈ॥੭॥ਗੋਗੀਕਉਦੁਖਰੋਗਦਿਅਪੋਘਟਿਘਟਿਰਾਵਿਹਰਿਅਪੁਰਜਾਪੈਸੁਖਦੁ
 ੧੦ ਖਹੀਗੁਰਸਬਦਿਅਤੀਤਾਨਾਨਕਰਾਮਰਵੈਹਿਤਚੀਤਾ॥੮॥੪
 ੧੧ ਮਤੁਰਸਮੁਅਪੁਲੇਗਰਬਿਜਾਹਿਇਹਬਿਧਿਨੰਗੇਜੇਗਨਾਹਿ॥੧॥ਪੁਣੇਕਾਹੋਬਿਸ
 ੧੨ ਰਿਰਿਮਨਮਾਅੰਤਕਾਲਤੇਰੇਅਵੈਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਉਗੁਰਪੁਛਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਗੁਜਹਦੇਕ
 ੧੩ ਉਤਹਜਾਗਿਪਾਣਿ॥੨॥ਕਿਆਹਉਅਖੀਜਾਕਛੁਨਾਹਿਜਾਤਿਪਾਤਿਸਭਿਤੇਰੇਨਾਇ॥੩॥
 ੧੪ ਕਾਹੇਮਾਲੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਗਬਿਜਾਹਿਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੇਕਛੁਨਾਹਿ॥੪॥ਪੰਚਮਾਰਿਤਿਤੁਰ
 ੧੫ ਖਤੁਬਾਇਜੇਗਜੁਗਤਿਕੀਇਹੈਪਾਇ॥੫॥ਹਉਸੈਪੈਖਤੁਰੇਮਨੈਮਹਿਹਰਿਨਚੇਤਹਿ
 ੧੬ ਪੁਣੇਮੁਕਤਿਜਾਹਿ॥੬॥ਮਤਹਰਿਦਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪਹਿਅੰਤਕਾਲਪੁਣੇਚੇਟਾਖਹਿ॥
 ੧੭ ੭॥ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਹਿਅਪੁਜਾਇਸਾਦੁਜੇਗੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥੮॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿਰੁਦਿ
 ੧੮ ਤਤਿਸੁਚੇਤਹਿਨਾਹਿਅਤੀਮਸਾਣੀਪੁਣੇਜੇਗਨਾਹਿ॥੯॥ਗੁਠਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਲੀਬਾਠਾਤੁਮਰਿ
 ੧੯ ਹੁਸੁਜਾਬੋਲੈਹੁਪਛਾਣਿ॥੧੦॥੫ ਦੁਬਿਧਦੁਰਮਤਿਅੰਧਲੀਕਾਗਾਮਨ
 ੨੦ ਮੁਖਿਭਰਮੇਮਸ਼ਿਕੁਬਾਰ॥੧॥ਮਨਅੰਧਲਾਅੰਧਲੀਅਤਿਲਾਗੈਗੁਰਕਰਣਿਬਿਨੁਗੁਰਮੁਨਭਗੈ॥
 ੨੧ ੧॥ਰਹਉਮਨਮੁਖਿਅੰਧਲੇਗੁਰਮਤਿਨਭਾਣੀਪਸੁਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਣੀ॥੨॥ਲਖਦੁ
 ੨੨ ਉਰਾਸੀਹਜੰਤਉਪਾਏਅੇਰੇਠਾਕੁਰਭਾਣੇਸਿਰਜਿਸਮਾਏ॥੩॥ਸਗਲੀਭੁਲੈਨਹੀਸਬਦਅਚਾ
 ੨੩ ਰਾਸੇਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥੪॥ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਣੈ॥ਬਖਸਿਲੀਏਨਹੀਜਮਕਾਣੈ
 ੨੪ ੧॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਭਾਇਆਅਪੇਮੇਲੇਗੁਰਮੁਖਕਾਇਆ॥੫॥ਬੇਮੁਹਤਜਥੇਅੰਤੁ
 ੨੫ ਅਪਰਾਸਚਿਪਤਿਜੈਕਰਣੈਹਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕਭੁਲੇਗੁਰਸਮਝਵੈ॥ਏਕੁਦਿਖਵੈਸਚਿਟਿਕਵੈ॥੮॥

ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਬੋਲਿਆਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਮੇਲਿ॥੧॥ਐਸੀਭਵ

ਰਾਬਾਸੁਲੇਖਤਰਵਰਾਫੂਲਬੋਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਅਪਿਆਆਪੇਰਾਵੇਸਥਦਿਬਪਿਆਰ
ਆਪੇਬਛੁਰਾਗਊਖੀਰਾਆਪੇਵਰੁਬੰਮੁਸਰੀਰਾ॥੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣਹਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀ
ਚਾਰਾ॥੪॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਣਹਰਾ॥ਜੇਤਿਜੀਅਮੁਸੰਖਦੇਇਅਧਰਾ॥੫॥ਤੁਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣ
ਗਰੀਰਾਤੁਅਕਲਤਿਰੰਜਨੁਪਰਮਹੀਰਾ॥੬॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਕਰਣਜੇਭਾਗਿਹਕੇਵਲਰਾਜਨੁਸੁਖੀ
ਲੋਗਾ॥੭॥ਨਨਕਪ੍ਰਾਪੇਹਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿਥਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮੁਬਾਦਿ॥੮॥੩੭

ਨਉਸਤਚਉਦ

ਹਤੀਨਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਲੀ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਚਹੁਬਿਦੇਈਏਕਏਵੇਵੇਗੀ॥੧॥ਮਿਹ
ਰਵਾਨਮਧੁਧਵਨਮਧੋਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰਪੈਵਕਤੇਰਾਧਰ
ਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਗੀ॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਦੇਰਾਭਾਗਤੇਰਾਭੰਗੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੁਰਹੋਵੈਠੇਰਿਮਗੇ
ਨਰਦੁਕਰੈਖੁਆਗੀ॥ਲਬੁਅੰਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਿਲੋਹਗੀ॥੩॥ਪੂਜੀਮਰਪਦੈਨਿਤ
ਮੁਦਗਰਪਾਪੁਕਰੈਕੋਟਵਰੀ॥ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਅਦਿਪੁਰਖ
ਕਉਅਲਚੁਕਹੀਐਸੇਖਆਈਵਰੀ॥ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਅਕਰੁਲਗਾਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥੫॥
ਤੁਜਾਬੰਗਨਿਵਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੁਪਬਨਵਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਮੀਮਾਸਭਨਾਜੀਅਬੋਲੀਅ
ਵਰਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੁਮੀਰਪਹੀਪਤਿਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਕਉਣਹਮਾਰੀ॥ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮੁ
ਕਰਹਿਗੇਘਰਿਘਰਿਸਿਟਠਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੭॥ਰੀਰਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਨਦਨਕਿਛੁਲਹਾਮਿਲੈਦਿਹ
ਵੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਰਿਐਈਸੇਕਾਘੜੀਸਮਾਲੀ॥੮॥੯

ਅਪਨੇਠਕੁਰਕੀਹਉਚੇਗੀ॥੪॥

ਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇਹਉਮੇਮਾਰਿਨਿਬੇਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਨਪਰਮਜੇਤਿਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰ

११॥ ਤਮਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇਮੋਹਨਮੇਰਿਲੀਅਮਨੁਮੇਰਾਸਮਸ੍ਰਸਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ १॥ ਮਨਮੁਖੀ
 ਨਹੋਛੀਮਤਿਸ੍ਰੁਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਗੀਰੇਯਜਬਕੀਰਾਮਰੰਗੀਲੈਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨ
 ਪੀਰੇ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈਬੈਰਗਨਿਤਬਸਾਚੀਸੁਹਤਿਸਮਾਨੀ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ
 ਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਥਿਸਗੀਲਾਜਛੋਕਾਨੀ॥ ੩॥ ਭੂਰਭੁਵਿਖਨਾਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮ
 ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਹਰਿਕੇਨਾਮਿਰਤੀਸੋਹਗਨਿਨਾਨਕਰਾਮਭਰਤਾਰਾ॥ ੪॥
 ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖਬਿਅਪੋਜਿਹਦਸਾਦੁਨਠੀਕੀਰਸਬਿਨੁਬਿਨੁਪ੍ਰ
 ਭਕਲੁਜੰਤਪੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬਲਗਦਰਸਨਪਰਸੈਪ੍ਰੀਤਮਤਬਲਗੁਭੂਖਪਿਆਸੀ॥ ਦਰਸ
 ਨਦੇਖਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਅਜਲਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੀ॥ ੧॥ ਉਨਦਿਖਨਹਰਗਰਜੈਬਰਸੈਕੋ
 ਕਿਲਮੋਰਬੈਰਾਗੈਤਰਦਰਬਿਰਖਬਿਰੰਗਭੂਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਪਨੁਸੁਹਾਯੇ॥ ੨॥ ਕੁਚਿਲਕੁ
 ਭੁਪਿਕਨਰਿਕੁਲਖਨੀਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਸਗੀਰੇਰਸਨਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੀਦਰਮਤਿ
 ਦੁਖਸਮਾਨਿਅਗ॥ ੩॥ ਅਏਨਜਦੈਨਦੁਖਪਾਏਨਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਗੋਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਸ
 ਹਚਿਸੁਹੇਲੀਪ੍ਰਭਦੇਖਤਹੀਮਨੁਪੀਰੇ॥ ੪॥ ਦੂਰਿਨਾਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭ
 ਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਬਚਨਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਅਹਰਿਪਾਏਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਨਿਬਿਧਿ
 ਹਰਿਮਿਲਿਐਦਰਕਾਮਨਿਪਨੁਸੇਹਭਪਿਆਰੀ॥ ਜਤਿਬਰਨਕੁਲਸਹਸਾਦੁਕਾਗੁਰਮਤਿਸ
 ਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁਨਤਾਕਉਹਿਸਾਏਭੁਵਿਸਾਗੇਸਹਜਿਰਦੈਦ
 ਰੁਕਾਮਠਿਪਿਰਕੀਗੁਰਮੁਖਿਹਿਸਦਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਾਂਰਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੁਟੰਬਨਬੰਧੀਮਾਇਆ
 ਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਗੁਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਥਿਕਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨ
 ਪਦਾਰਥਹਿਤਕੈਦੁਰੇਨਲਾਲਪਿਆਰੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰ
 ਤਰਿਧਾਰੀ॥ ੪॥ ੩

ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵੰਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਜੈਜੰਦੀਸਤੇਰਾਜਸੁਜਾਚਉਮੈਹ
 ਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿਆਸੀਕਾਮਨਿਦੇਖਉਐਨਿਸ
 ਬਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਪਰਨਾਥਮੇਰਾਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਭਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ਗਣਤਸਰੀਰਿਪੀਰਹੈਹਰਿ
 ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈ॥ ਹੋਹੁਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਸਿਉਹਰਸਮਾ
 ਈ॥ ੨॥ ਅਸੀਰਦੁਰਦੁਰਮਨਮੇਰੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਬਿਸਮੁਭਏਗੁਠਕਾਇ

ਮਨੋਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਚਲ ਘਣੈ ਨਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ
 ਦੇਸੁ ਕੋਈ ਨਿਰਪਨੁ ਸਾਰਿ ਗੁਰਬੁ ਸੁਖੁ ਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖਾਈ ਸਜ ਬਕੀ
 ਉਪਜੀਤ ਬਕੀ ਤੇ ਸੀਰੰਗ ਲਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਪਿ ਸਦਾ ਛਿਦ੍ਰਹਿ ਸਿਉ ਜੀਵੈ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਈ
 ਪਹੁੰਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਵੀਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਪਰਸਨ ਮੁਖ ਹਰਸੁ ਮੀਰ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤੁਰਸੀ
 ਈ ॥ ਤਹੀ ਮਨੁ ਜਹੀ ਤੈਰਾਖਿਆ ਮੈਂ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਨਕ ਸੰਤਾ ਦਿਬ ਮਾਦਿ ਈ ਦ੍ਰੁ ਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ
 ਆਈ ॥ ਨਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰਿ ਤਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਦੁ ਝਾਈ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਪੀ
 ਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸ ਨਸਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ੯ ॥ ਹਰਾਉ ਕ੍ਰਿਪੁ ਨਿਦਾ ਰਿਜ ਲੇਹ ਉਮ ਮਤ ਪੇ
 ਮੁਸਦਾਨ ਉਰੀ ॥ ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਸੀ ਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਰਿ ਭਉ
 ਉਂਜ ਨੁਪਾਇਆ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਖ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਖਿਖਰਿ ਨਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਡੁ ਗੀ ॥ ੧੧ ॥ ਅਰੁ
 ਤਸਿ ਚਿਭਏ ਸੁਭ ਰਸ ਰਹੁ ਮਤਿ ਸਚੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਮਨ ਰਤਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਨਿਰਕੇ ਦਲ ਅਦਿਜੁ ਗਾਇ ਦਇਆਲਾ
 ॥ ੧੨ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਖ ਲਾਗੀ ॥ ਸਚੁ ਬੀਚ ਭੁਕਿ ਲਖਿ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅ
 ਨਰ ਗੀ ॥ ੧੩ ॥ ਗਹਿਰੀ ਗ੍ਰੀਰ ਸਾਗਰ ਰਚਨ ਗਰ ਅਦਰਨ ਹੀ ਮਨ ਪੁਜਾ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚ ਰਿਭੁ ਮਤ ਉਂਜ ਨੁ ਮਦ
 ਭੁਜਨ ਨਿਅਦੁ ਜਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨੁ ਮਾਮਾ ਰਿਨਿਰ ਮਲੁ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਮਾਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਏਕ ਸਬਿਨੁ ਮੈਅ
 ਦਰਨ ਜਾਨੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੁਝੁ ਝਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੇ ਨੀ ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਨਿ ਅਸੁ ਭਰ
 ਭਰੇ ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਰੇ ਲੈ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਕਥ ਉਕਥੀ ਮੈ ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੇਈ ਨਨ
 ਕ ਦੀ ਨਦਇਆਲਾ ਹਮਾਰੇ ਅਦੁ ਭੁਜਨ ਨਿਅਕੋਈ ॥ ੧੭ ॥

੧੦੦
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੦੦

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਬਿ
 ਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀ ਨੀ ਧਿਰੁ ਜੀਵ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨ ਮੁਖਿ
 ਆਦਰੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ਤੁਧੈ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਲੇਖਹਿ
 ਰਹਿ ਨਹੀ ॥ ਦੁਹਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭ ਨਾਕਾ ਜੀਅ ਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿਅੰ ਮਿਥੁ ਪਾਵ
 ਹਿ ਸੇਈ ਸੁਚੈ ਰਹੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨ ਮੁਜ ਪਹੁਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈ ਲੇਹ ਛੇਰੇ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇਹੀ ਗੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹ

१ ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਹੀ ਦੇ ਹੀ ਨਾਨਕ ਰਹਿਤ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇਹੁ ਤਿ ਕੇ ਹੀ ॥ ੪ ॥
 ੨ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰਮਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਿ ਰਿਦੁ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਮੋਰਲ
 ੩ ਲਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨ ਮੋਰ ਮਨੁ ਕੀ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭ੍ਰੰਦੁ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀ ਅਰੈ ਗੁਰਿ ਸੋ ਹੀ
 ੪ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਲੀ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਦਰਕਾ ਅਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮ
 ੫ ਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨ ਰਿਭੁ ਈਸੇ ਹਾਗਟਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖ ਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਅਵਗਣਤਿ ਤ
 ੬ ਅਗਿਭੁ ਈਥੈ ਰਾਗ ਨਿਅਸ ਬਿਰੁਦੁ ਸੋ ਹਾਗਟਿ ॥ ਸੋ ਗੁਣਿ ਜੋ ਗੁਣਿ ਸੁਕਦੈ ਨਾਇ ਮਾਪੈ ਹਰਿ
 ੭ ਪੁਭ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅਵਗਣਤੁ ਨ ਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮੁਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥
 ੮ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਨੁ ਸੋ ਹਾਗਟਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥ ੪ ॥
 ੯ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮ ਨਹੀ ਤਿ ਪਤੇ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਰਧਾਨ ਪਰਨਾਹੀ ਰਤੁ ਨਿਦਾ ਬਿਧੁ
 ੧੦ ਥਾਈ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨਾ ਫੂਟੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਜਗ
 ੧੧ ਰਿਭੁ ਰਿਲ ਦੇ ਅਤਿ ਕੁਰੀ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਜਨ ਮੁਗਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਭਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ
 ੧੨ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਜੋ ਨਿਭੇ ਬਬੁ ਕੀ ਨੇਹੁ ਰਿਭੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੇ ਜੁਨੇ ਦੁਰਿ ਨਾ
 ੧੩ ਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਜਤ ਕੇਤਰੀ ਅਇਆ ॥ ਬਿਸ
 ੧੪ ਟਕੀ ਟਭਾਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅਧਿਕ ਸੁਆਦੋਰੁ ਅਧਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹ
 ੧੫ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਿ ਸਿਗਣ ਗਾਵੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆ ॥ ਨੁਬੀ ਚਾਰਾ ਥੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ
 ੧੬ ਬਿਨ ਮੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨੀਚ ਤੇ ਤੈ ਮਤਿ ਹੀ ਨਾ ਮਤਿ ਫੂਠੇ ਤੂਸ ਬਦਿਸਦ ਰਣਹ
 ੧੭ ਗਾਅਤ ਮਚੀ ਨਤ ਹਤੁ ਤਾਰਣ ਸਚੁ ਤਰੇ ਤਾਰਣ ਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿਕ ਹਾਗਟ ਤੇ ਰੇਕਿਅਕਿ
 ੧੮ ਅਕਬਉ ਮਪਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਮੈ ਅਗਮੁ ਅਜੇ ਨੀ ਭੂਨਾ ਬਾਨ ਬਣਹਾਰਾ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ
 ੧੯ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈ ਸਾਸਤਿ ਜਾਚਿ ਕਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਹਾਰਾ
 ੨੦ ੪ ੩ ਜਿਨਿ ਪਨ ਪਿਰਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾਬਿਲੁ ਪਬਦਨ ਕੁ ਮਲਾਨੀ
 ੨੧ ॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਬਰਸੁ ਘਨ ਮੋਰ ਮਨੁ ਪੁਰੁ ਪਰਿਅਇਆ
 ੨੨ ॥ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਗੁਰਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਿ ਜਿਹ ਰਿਪੁ ਆਇ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਤਨ ਪ੍ਰੀ
 ੨੩ ਤਿਸ ਦਾ ਠਾਕੁ ਰਸਿ ਉਅਨ ਦਿਨ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜੁਹਿ ਜੁਹਿ ਭ
 ੨੪ ਗਤਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਬਰੇ ਤ੍ਰਿਭੁ ਦਣ ਜਗੁ ਮਗਤੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ
 ੨੫ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਵ ਜਲਿ ਠੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੇ ਪਿਰਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਗ ਸਤਿ ਉਪਨਾਸੁ ਸੀ ਗੋਰੇ

ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਚੀਗੁਰਮਤਿਨਸੁਆਮਿਪੋਰਾ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭਈਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇਸਬਦਿ
ਸੁਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਨਕਗੁਰਮਨਮਰਿਦਾਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੫॥੪
ਪਰਦਾਰਪਰਪਤੁਪਰਲੋਭਹਉਮੈਬਿਖੋਬਿਕਾਰਾਦੁਸਟਭਉਤਜਿਨਿਦਪਰਾਈਕਾਮਕੋ
ਪੁਰੰਗਾ॥੧॥ਅਹਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਸਮਪਾਗਾਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਰਤਨੁਅਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਸਮਕਰਿਜਨੈਬੁਰਾਭਲਾਸੰਸਾਰਾਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰੰਤਿਨਮ
ਰਹਿਪਾਈ॥ਮੈਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆਰਾ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਰਿਨਾਮਪਰਾਪਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦੇਵ
ਣਹਰਾਗੁਰਮੁਖਸਿਖਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰਾ॥੩॥ਕਾਇਅਮਹਲਮੰਦਰੁਘ
ਰੁਰਿਕਤਿਸੁਮਹਿਰਾਖੀਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਮੇਰਮੇਲੇਮੇਲਣਹਰਾ॥
੪॥੫॥

ਪਦਏਪਾਣੀਜਾਏਜਤਿ

॥ਕਾਇਅਮਹਲਮੰਦਰੁਘਰੁਤਿ॥ਜੰਮਹਿਜੀਅਜਾਏਜੇਥਾਉ॥ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤਤਾਕਾਨਾਉ॥੧॥ਗੁਣ
ਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ॥ਅਣਗ੍ਰੰਥਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕਿਅਕਰਿਅਖਿਵਖਾਣੀਐ
ਮਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪਇਅਲਿ॥ਕਿਉਕਰਿਕਹੀਮੈਦੇਹੁਦੀਚਗਿਬਿਨੁਜਿਹ
ਦਾਜੋਜਪੈਹਿਅਇਯਕੋਈਜਾਣੈਕੈਸਾਨਾਉ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਹੋਇਨਿਗੁਰੰਤਿ॥ਜੇਬੁਝੈਹੋਏ
ਜਿਸੁਦਰਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਯਸੇਈਪੁਰਖੁਜਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿ
ਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੋਹੋਇ॥ਤਾਕਾਕਹਣਾਕਹਣੁਨਕੋਇ॥ਦਿਚਿਸਨਾਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ॥ਨਨਕਪ
ਦੀਆਪਹਿਰੈਸੋਇ॥੪॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
ਕਤਦਾਰਜਮਦੁਤਾਇਕੁਦੁਖੁਰੇਗੁਲਗੋਤਨਪਾਇ॥ਦੈਦਨਭੋਲੈਦਾਰੁਲਾਇ॥੧॥ਦੈਦਨਭੋਲੈਦਾ
ਰੁਲਾਇ॥ਦਰਦੁਹੋਦੈਦੁਖੁਰੇਸਰੀਰਾ॥ਐਸਾਦਾਰੁਲਗੈਨਬੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਸਮੁਦਿਸਾਰਿਕੀ
ਏਰਸਭੋਭਾ॥ਤਤਨਿਉਠਿਖੋਲੇਏਰਗਾਮਨਅੰਧੈਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਦੈਦਨਭੋਲੈਦਾਰੁਲਾਇ॥੨॥
ਦੈਦਨਕਾਠਲੁਚੰਦਨਦੁਸੁਆਮਣਸਕਾਠਲੁਘਟਮਹਿਸਾਸੁਆਸਾਸਿਗਇਐਕਾਇਆਚਲਿਪਾ
ਇ॥ਤਕੈਪਾਛੈਕੋਇਨਖਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁਆਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰ
ਰੁਗੁਰੁਖੋਗਸਭਿਗਇਆਗਵਾਇ॥ਨਨਕਛੁਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੪॥੨॥੧॥
ਦੁਖਮੁਹਮਾਰਣਹਰਿਨਾਮਾਸਿਲਾਸੰਤੋਖਪੀਸਣੁਹਬਿਦਨਾ॥ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹਾਅੰ

੧੦੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪ ੧੦੧

ਪੀਰੀ ॥ ੧ ॥ ਇਸੁ ਤਨ ਪਨ ਕਾ ਕਹੁ ਗੁਰਬ ਕੈ ਸਾਖਿ ਨ ਸਤ ਬਾਰਨ ਲਾਗੈ ਬਦਰੇ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਮੈ
 ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਗ ਦੀ ਸਪੁਰਕ ਬਦਰੇ ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੇਈ ॥ ਜੇ ਤੀਰੈ ਤੇ ਤੀ ਤੁਸੁ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਈਸਾਉ ਪਾਇ ਜਗੁ ਤਿਥੈ ਸਿਕੀ ਨੀਆ ਪੇਹੁ ਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ॥ ਅਮਰੁ ਅਨਾਖੁ ਸਰਬ ਸਿਰਿ
 ਮੇਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲੁ ਰਮਭੈ ਖੰਜਨੁ ॥ ੩ ॥ ਕਾਗੁ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੈ ਰੰਗ ਨਿਚਿਹ ਨਿਚਤੁ ਰਾਣੀ ॥
 ਨੀਸੀ ਬੁੰਦ ਪਦਨ ਪਤਿਥੈ ਵੇਜਨ ਮਿਸਰੈ ਬਿਨਤਾਈ ॥ ੪ ॥ ਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੇ ਸੇ ਅਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਗਪੀ
 ਅਰੁ ਪੁਰਸਾਹੀ ॥ ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਰਾ ਅਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਗਪੀ ਤੁਸੈ ਦੁਜਾ ਮਨ ਮੀ ॥ ੫ ॥ ਗਾਰੁ ਗੁਰਗਿਆ
 ਨ ਪਿਆਨੁ ਰੁਬਚ ਨੀ ਬਿਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਦੇਵੁ ਏਸ ਦੁਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿ
 ਰਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਤੀਰੈ ਤੇ ਤੀ ਤੁਸੁ ਜਾਚੈ ਤੁਸੁ ਬਕੀ ਅਵਇਆ ਲਾਗੁ ਮਕੀ ਸਗਟਿ ਪਰੇ ਪਤਿਰਾ ਬਹੁ ਸਾਚੇ
 ਮਿਲੈ ਹੋਪਲਾ ॥ ੭ ॥ ਥਾਪੀ ਪੰਧ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੁਝੈ ਬਿਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੈ ਤੁਸੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ
 ਸਚ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੁਛੁ ਉਗੁਰੁ ਮਪਨਾਨ ਕਸੇ ਪੁ
 ਰਖਿ ਰੁਖਿ ਦੇਵਿ ਨੁਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਖਨਾ ॥ ੯ ॥ ~~ਕਹੁ ਜਗੁ ਕਾਗੁ ॥ ੧ ॥~~ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ
 ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿਗ ਸਬਦਿ ਸੁਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰੋਨਿ ਬਾਬੀ ਬੋਲਿ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਪੁ ਅਸਿ
 ਫਿਰਿ ਤਿਉ ਲਟੈ ਕਬਹੂੰ ਜੇ ਤੈਰਾ ਵੈਰਾਣੀ ॥ ਨੀਵ ਗਈ ਹਉ ਮੈ ਤਨਿ ਬਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਵੈ ਸਮਾ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਖੀ ਬਿਰਖੀ ਉਤੁ ਉਰੁ ਪਾਖੀ ਦਨੁ ਮੁਸੁਰੁ ਈ ॥ ੩ ॥ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਤਾ ਬਿਲ ਲਾਤੀ ਦਰ
 ਬਨਿ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪਿਪਾਸੁ ਬਿਨੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪੁ ਅੰਧਿ ਸੁਰਾਈ ॥ ੫ ॥ ਅੰ
 ਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੈ ਨੀਵਨ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਪਿਪੁਰੁ ਨ ਜੀਕਿ ਨ ਬੁਝੈ
 ਬਪੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਰਿਸਨ ਸਬਦਿ
 ਬੁਝਈ ॥ ੮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਸੁ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ੩ ॥

~~ਪੁਨਰੁ ਕਹਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥~~ ਅਖਲੀ ਉਡੀ ਜਲੁ ਰਗਲਿ
 ॥ ਰੁਗਰੁ ਉਚਉ ਗੁਰੁ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ਸਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾਰਿ ॥ ਮਾਰੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉ ਮੈ ਸਾਰਿ ॥
 ੧ ॥ ਮੇਅੰ ਪੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਪਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦਿ
 ਪਾਪੁ ਭੁਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀ ਐਸਾ ਚੈਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਰੂਪੁ ਬਾਣੀ ॥ ਬੈਠਾਵੈ ਦਰੁਲ ਹਸਿ ਪਿਰ
 ਠਿ ॥ ੨ ॥ ਉਧੀ ਬੈਠਾ ਏਕ ਲਿਖਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਰੁਗਰੁ ਨਉ ਚੀਧਾ ॥ ਮਨਿ
 ਅਭਿਵਿਸਤੁ ॥ ਮਨੁ ਨ ਚਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਝੈ ਤੁਝੈ ॥ ਯਹੁ ਯਹੁ ॥ ਯਹੁ ਯਹੁ ॥ ਯਹੁ ਯਹੁ ॥ ਯਹੁ ਯਹੁ ॥ ਯਹੁ ਯਹੁ ॥

੧ ੧੦੨
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੦੩

੧ ਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਬਾਸੁਪੁਸਮਸੁਨਹੇਵੀਸਭੁਜਗੁਦਬਿਅਛਪੈਕਰਣਪਲਾਦਕਰੈਬਿਲਲਾਤ
 ੨ ਉਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਪੈਪਲਪੰਕਜਮਹਿਨਾਮੁਛਰਾਏਜੇਗੁਰਸਬਦੁਸਿਧਪੈ॥੪॥ਇਕਿਪੁਰਖ
 ੩ ਅੰਪੇਮੁਗਧਗਦਗਾਇਕਿਸਤਿਗੁਰਿਕੇਭੈਨਾਮਅਧਗਾਸਾਚੀਬਾਣੀਮੀਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਗਾਜਿਨਿਪੀ
 ੪ ਤੀਤਿਸੁਖੇਖਦੁਆਰਾ॥੫॥ਨਾਮੁਭੈਭਾਇਰਿਦੈਦਸਾਹੀਗੁਰਕਰਣੀਸਚਬਾਣੀ॥ਇਦੁਰਸੈਧਕਤਿ
 ੫ ਸੁਹਾਵੀਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਕਾਲਰਿਬੀਜਸਿਦੁਰਮਤਿਐਸੀਨਿਗੁਰੇਕੀਨੀਸਣੀਸ
 ੬ ਤਿਗੁਰਬਾਸੁਪੁਸਮਸੁਨਹੇਵੀਸਭੁਜਗੁਦਬਿਅਛਪੈਕਰਣਪਲਾਦਕਰੈਬਿਲਲਾਤ
 ੭ ਖਿਅਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਪੁਕਮੇਬਾਧਕਾਰਕਮਾਇ॥ਏਕਸਬਦਿਰਚੈਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਚੁ
 ੮ ਦਿਸਪੁਕਮੁਦਰਤੈਪ੍ਰਭੁਤੇਗਚਹੁਦਿਸਨਾਮੁਪਤਲੀਸਭਮਹਿਸਬਦੁਦਰਤੈਪ੍ਰਸਚਾਕਰਮਿ
 ੯ ਮਿਲੈਬੈਅਲੀ॥ਜਮਣੁਮਰਣਾਦੀਸੈਸਿਰਿਉਭੋਭੁਧਿਆਨੰਦਾਕਾਲੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨਿ
 ੧੦ ਭਾਵੈਸਾਚੀਨਦਰਿਰਸਾਲੀ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਨਾਹੁ॥੨੯॥ ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਗਰਜਨੈ॥
 ੧੧ ਕੰਠੇਬੈਠੀਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਤੁਕੈਸੇਅਰਿਠਾਥੀਜਾਲਿਅਲਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥
 ੧੨ ॥ਗਹਉ॥ਏਕਜੀਅਕੈਜੀਆਖਾਹੀ॥ਜਲਿਤਰਤੀਬੂਡੀਜਲਿਮਾਹੀ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਕੀਏ
 ੧੩ ਪਰਪਾਨੀ॥ਜਬਪਕਵੀਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨੀ॥੩॥ਜਬਗਲਿਠਾਸਪਵੀਅਤਿਰਾਹੀ॥ਉਡਿਨਸ
 ੧੪ ਕੈਪੰਖਪਸਾਹੀ॥੪॥ਰਸਿਚੁਗਹਿਮਨਮੁਖਿਗਧਰਿਯਠਾਥੀਛੂਟਹਿਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥੫॥ਸ
 ੧੫ ਤਿਗੁਰਸੇਦਿਤੁੰਟੈਜਮਕਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸੁਮਾਲੁ॥੬॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਬਦੁਰੈਸਾਗਾਹਰਿ
 ੧੬ ਕਾਨਾਮੁਰਖੇਉਰਿਧਾਰਿ॥੭॥ਸੇਦੁਖਅਭੇਜਿਭੋਭਬਿਲਾਸੇ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਨੁਨਦੈਸਚੈ॥
 ੧੭ ੮॥੨॥੫॥
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦ ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਜਿਉਦੁਠੈਧਰਣਿ
 ੨੧ ਸੀਗਾਰਾਸਰੁਦਿਸੈਹਰੀਅਵਲੀਸਰਭੁਰੇਸੁਭਰਤਾਲੁ॥ਅੰਦਰੁਰਚੈਸਚਰੰਗਿਜਿਉਮਜੀਠੈ
 ੨੨ ਲਾਲੁ॥ਕਮਲੁਦਿਗਸੈਸਚੁਮਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲੁ॥ਮਨਮੁਖਿਦੁਜੀਤਰਠਾਏਦੇਖਹੁਨਦਰਿ
 ੨੩ ਨਿਹਾਲਿ॥ਠਾਹੀਠਾਥੈਮਿਰਜਿਉਸਿਰਿਦਿਸੈਜਮਕਾਲੁ॥ਖੁਧਿਆਤਿਸਨਾਨੰਦਾਭੁਗੀਕਮਕ੍ਰ
 ੨੪ ਧੁਬਿਕਰਲੁ॥ਏਨਿਅਖੀਨਦਰਿਨਅਵਲੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤੁਪੁਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਅਚੁ
 ੨੫ ਕੈਅਲਜੰਜਾਲੁ॥ਪੁਲੁਰੈਗੁਰਸੇਦਿਐਗੁਰਪਉਦੀਬੋਹਿਥਾ॥ਨਾਨਕਲਗੀਤਤੁਲੈਤੁਸਚਾਅਨਿਸ

ਚਾਹੀਦਾ ॥ ੫੩ ॥ ਏਕੋਪਾਧਕੁਰੇਕੁਦੁਗੁਰਪਉਦੀ ਨਿਜਬਾਨਾਗੁਰੇ ਠਾਕੁਰਾਨ ਕਾਸਭਿਉਖਸਾਚਉਨਾਮੁ
 ਰਾਪਉਦੀ ॥ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆਮੇਬਰੁਪਰਤਿਉਛੋਰਿਚੇਦੇਅਤਾ
 ਣਿਆਯਦਿਟੁਬੀਮਾਗਗੁਰਹ ਇਸਬਦੁਨੀਸਾਇਆਗੁਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੇਤਿਸ
 ਮਾਇਆਕੀਏਰਤਿਦਿਨਤੁਚੇਜਾਦਿਭਾਇਆਗਰੀਥਧਰਮੁਦੀਚਾਹੁਨਦਣਪੁਰਬਾਇਆ
 ਮਤੁਪੁਸਰਿਅਦਰਿਨਕੋਇਕਿਅਥਿਧਾਣਿਆਮਾਸਚੇਤਖਤਨਿਦਾਸੁਰੇਰਅਦਣਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਸਾਧੁ ॥ ੫੩ ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਿਜੇਦਸੈਚਹੁਰਮਾਰੋਇਗਾਗੀਮਿਰਗਾਮਛੀਅੰਰਸੀਅੰਘ
 ਹਿਪਹੁਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੧ ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਿਜੇਦਸੈਚਹੁਦਿਛੋਰੇਇਗਾਈ ॥ ਪੁਤਾਨਿਰਧਨਪੰਥੀ
 ਚਾਕਰਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉਦੀ ॥ ਤੁਸਚਾਸਚਿਅਰੁਜਿਨਿਸਦੁਰਤਾਇਆਚੈਠਾਰਾਨੀਲਾਇਕਦ
 ਲਛਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮੇਵਰਾਕਹਾਇਅੰਤੁਨਪਾਇਆਨਤਿਸੁਭਪੁਨਮਾਇਕਿਨਤੁਜਾਇਆ
 ਨਤਿਸੁਰੇਪੁਨਰੇਖਿਫਰਨਸਥਾਇਆਨਤਿਸੁਰੁਖਪਿਆਸਰਜਾਧਾਇਆਗੁਰਮਹਿਆਪੁਸਮੇ
 ਇਸਬਦੁਰਤਾਇਆਸਚੇਹੀਪਤਿਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਫੈਦੁਬੁਲਾ
 ਇਅਫੈਦਗੀਪਕਰਿਛੰਦੇਲੇਖੀਹਾਰੋਭਫੈਦੁਨਜਾਣਈਕਰਕਲੇਜੇਮਾਰਿ ॥ ੫:੧ ॥ ਫੈਦਫੈਦ
 ਸੁਫੈਦਤੁਪਹਿਲੋਗੁਪਛਾਣਾਐਸਾਦੁਲੇਖਿਲਹੁਜਿਤੁਕਫੈਰਗਾਪਾਣਿਜਿਤੁਦੁਰਗ
 ਉਠਿਅਹਿਤਨਿਸੁਭਦਸੈਅਇਆਰੇਗੁਗਦਾਇਹਿਅਪਣਾਨਨਕਫੈਦਸਦਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਆਬ੍ਰਹਮਥਿਸਨਮਹੇਸਦੇਫਉਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਬੇਦਪੁਜਾਲਾਇਆਦਸਅਦਤਾਗੀਰਮ
 ਰਾਜਾਅਇਆਦੈਤਮਾਰੈਧਾਇਪੁਕਮਿਸਥਾਇਆਈਸਮਹੇਸੁਰਸੇਦਿਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇ
 ਆਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆਦੁਨੀਆਪੰਥੈਲਾਇਆਪੁਛਪਾਇਆਪਰਮੁਕਰ
 ਏਕਰਮਸੁਰਪੁਰਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਣਅਇਆਰੇਸਖੀਕੰਤੈਚਿਤਿਕਰੇ
 ਹੁਗਨਕਸੂਰਿਮਹਰਿਚੋਹਗਣੀਜਿ ਨਅਦਰੀਲਾਗਨੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ੫:੨ ॥ ਸਾਧਣਅਇਆਰੇਸ
 ਖੀਜਲੁਹੁਰੁਸਨਹੁਗਾਨਕਸੁਖਿਸਦਨਸੋਹਗਣੀਜਿਨਸਹਨਲਿਪਿਆਹੁ ॥
 ਆਪੇਛੰਛਪਦਾਇਮਲਾਖਾਫਰਚਿਆਲਬੇਭਰਬੁਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਆਮਨਮੁਖਮਾਰੇ
 ਪਛਾਣਿਮੁਰਖਕਚਿਆਮਾਪਿਭਿਵੈਮਾਰੇਅਪਿਆਪਿਕਾਰਜੁਗਚਿਆਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਰੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਦਿਣਕਲਮਮਸਦਾਣੀਐਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲ
 ਪੁਚਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਫਾਣੀਐਗਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਰਿਸਦੁਪਛਾਣੀਐ ॥
 ਫੈਦ ॥ ੫੩ ॥ ਉਨਦਿਊਨਦਿਅਇਆਅਦਰਿਕਰੇਦਵੀਨਿਕਿਆਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਰਸਿਉਕੇਦ

੧ ੧੦੩
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੦੩

੧ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ਰੰਗੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਨ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਭਉ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਭੈ ਭਉ ਬਹਰੀ ਤਿ
 ੨ ਨਤ ਨਿਬੁਝੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਉਨ ਦਿਉ ਨ ਦਿਆਇਆ ਦਰਸੈ ਨਿਰੁਪੰਗੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ
 ੩ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕਾਮਣੀ ਜਿਨ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਦੇਵੈ ਤਰਨੁ ਭਉ ਭਉ ਭਉ
 ੪ ਕੁਦਰਤਿ ਆਗੈ ਦਬਾਣੀ ਦੁਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਦਾਦੁ ਪਤਿਆ ਪਰਦਿ ਰਤਿ ਨ ਰਦਿ ਰਤਿ ਹਰ ਭਉ
 ੫ ਦੇਵਿ ਚਿਪਰਮੁ ਠੇਰੈ ਰੈ ਬਾਰਿਆ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਚੈ ਕੂਟਿ ਅਰਤਿ ਨਿਰੁਚਉ ਦਰਗਹ ਰੰਗਿ ਨਾਮੁ ॥
 ੬ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੁਰੁ ਹੋ ਕਾਮ ਕੋ ਪੁਛਿ ਨੀ ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
 ੭ ਸੇਭੁ ਗਤਤੁ ਪੁਰਾਣ ਦੇਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਦਿਟੁ ਹੁਇ
 ੮ ਵਾਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਉਨ ਦਿਉ ਨ ਦਿਆਇਆ ਦਰਸੈ ਲਾਇ ਸੁਣੀ ਨਾਨਕ ਭਉ
 ੯ ਟੈਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁਮਾਣੈ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖੁ ਬੁਝੈ ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਹਥਿ
 ੧੦ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸੈ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਸੀ ਜਕ
 ੧੧ ਉਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੇਹਰਿ ਸਦੈ
 ੧੨ ਸਰੇਈ ਐ ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਦੁਰਘ ਅਤਾਣੈ ਅਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਚਾਹਿ ਉਸਾਰਣ ਹਰ ॥
 ੧੩ ਆਪੇ ਜਗਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਦੀਚਾਰ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਸਚ
 ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬਣੈ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਗੁ ਗਾਓ ਬੈਠੁ ਨਾਮ ਪੜੈ ਕੁਕਨ ਸੁਣਿ ਐ ਪੁਕ
 ੧੫ ਗਾਓ ਬੈਠੁ ਗੁਰ ਬੋਲੀ ਹੋਵੈ ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਗਾਏ ਨਾਜੰਤ ਨੇਤੋ ਰਸੇ ਦਾਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਰਿ
 ੧੬ ਕਰਤ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਬਾਬੀਹ ਜਿਸੈ ਤੂ ਪੁਕਾਰਵਾ ਤਿਸੈ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ਪਾਪ
 ੧੭ ਏਕਿ ਰਪਾ ਕਰਕੈ ਦਸ ਸੀਫੁ ਟੁਕਿ ਟੁਕਿ ਹਰਿ ਅਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਦਿਰਗਾ ਬੁਝੈ
 ੧੮ ਕੋਇ ਹਬਹਦਿ ਆਉਠਿ ਦਿਆਨਿ ਤਹਿ ਆਈ ਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਦਾ ਹੀਥ
 ੧੯ ਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਕਲ ਮਲ ਹੋਈ ਮਿਦਨੀ ਅਰਦਾ ਸਿਕਰੇ ਲਿਖ
 ੨੦ ਇਸਚੈ ਸੁਣਿ ਆਕੰਨੁ ਦੇਪੀ ਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਥੈ ਨੇਹੁ ਰਮਾਇ ਆਵੁ ਨ ਛੁਹ ਬਰ
 ੨੧ ਲਾਇਆ ਮਨੁ ਪਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਪਟਾਕੀ ਮਤਿ ਕਹੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਭ ਨ ਜੀ
 ੨੨ ਆਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਖਾਧੈ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਅਹਿ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
 ੨੩ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਦੁ ਤੂ ਸਚੇ ਲੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਤੋ ਕੂਟਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ ॥ ਅਮ
 ੨੪ ਪੇਜੇ ਨ੍ਰਿਦਿਛੈ ਨ੍ਰਿਐ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਮੇਹੁ ਸੇਹੁ ਦਿਜੇ ਗੁਰੇ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਕਾਸ
 ੨੫ ਇਹ ਉਬਲਿ ਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੇ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿ

ਪਤਰੀ ਮੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ। ਸੇਸੁਖੀ ਏਸਦ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨਦਿ ਚੁਆਪੁ ਗਏ। ਤਿਨ ਸੋਹਣੇ ਜੇ ਗੁਰਦੇ
 ਨਹੀ ਜੇਹਰੇ ਕੇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ੧੦ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਸਾਲੀ ਮੇਰੇ ਜਿਸੁ ਦਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ
 ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇ ਦੁਪਾਟੀ ਹੋਤਿ ਸੁਖਿ ਨੁਮਦੁ ਰਨ ਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਤਾਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੋ
 ਇਸਹ ਸਮੁਝਿ ਨਹੋ ਦਈ ਸਭੁ ਚਿਤਾਵਿ ਚੁਯਾਇ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜ
 ਇਸਚਾਸਾ ਹੋ ਬਮਨਿ ਦਸੈ ਤਾ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲੁ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਅਖਿਆ ਅਪਿਲੁ ਏ
 ਜਿਲਇ ਅਨੁਪੰਨੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ੫੪੩॥ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਦਰਸਦਾ ਬੁਝੁ ਨਿਬੁਝੁ ਨਹਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਿਨੀ ਬੁਝੁ ਅਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਓਰਿ ਪਾਗਿ। ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਹਉ ਮੇਰਿ ਸਨ
 ਮਾਗਿ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਅਇਆ ਹਰਿਆ ਤਮ
 ਰਮੁ ਮੁਗਾਗਿ॥ ੧॥ ੫੪੪॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਤੇਲੇ ਪਾਇਆ ਨਜਾਇ। ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ
 ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ। ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਅਪਿਤੋਲਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ਤਿਸ
 ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਦੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਜਿਨ ਸਚੀ ਬੁਝੁ ਦਿਤੀ
 ਬੁਝਾਇ। ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਟੁਟੈ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਖਬੁਝੁ ਨ ਪਾਇ। ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾ ਲਿਨ ਚਲ ਸੀ ਜਾਸੀ
 ਜਨਮੁ ਗਏ। ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ ਤਿਨੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੂਤ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਦਸਾਇ॥ ੧॥ ੫੪੫॥
 ੩॥ ਬਾਬੀ ਹਾਨ ਬਿਲਲਾਇ ਨਤ ਰਸਾਇ। ਦਿਹੁ ਮਨੁ ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿ
 ਮੈਤਿ ਖਉ ਤਰੈ ਚਣੈ ਚਦਗਲਿ ਦੰਨੁ॥ ੧॥ ੫੪੬॥ ਬਾਬੀ ਹਾਨ ਲਮਹਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਲਹੀ
 ਮਾਹਿ ਛਿਗਾ। ਜਲਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਤੁ ਕੂਕਣਿ ਪਾਹਿ। ਜਲਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਦਰਸਦਾ
 ਖਾਲੀ ਕੋਥਾ ਉਨਹਿ। ਏਤੈ ਜਲ ਦਰਸਦੈ ਤਿਖਮਹਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੇਨਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੇ
 ਸ਼ੀਪਈ ਜਿਨਿ ਦਸਿਆ ਮਨਮਾਹਿ॥ ੧॥ ੫੪੭॥ ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਪਾਹੀ ਰਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ
 ਅਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ। ਜੁਗਛਤੀ ਹਗੁ ਬਾਰਤਿ ਸਹੀ ਭਾਇਆ। ਜਲ
 ਬਿਥੁ ਅਸਰਾ ਲੁਤਿ ਨੈਦਰਤਾਇਆ। ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ ਅਗੰਮੁ ਸਰਜੀ ਤੁਸਬਾਇਆ। ਅਗਨਿ ਉ
 ਪਾਈ ਦਾਦੁ ਭੁਖਤਿ ਹਯਾਇਆ। ਦੁਨੀਅ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ। ਰਖੇ ਰਖਣਾ ਹਰਜਿਨਿ
 ਸਬ ਦੁਖ ਭਾਇਆ॥ ੧॥ ੫੪੮॥ ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭੁ ਤੈ ਦਰਸਦਾ ਦਰਸੈ ਭਉ ਸੁਭਾ
 ਇਸੈ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆ ਦਲੇ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਏਨ ਜੰਤ ਕਾ
 ਤੁਝ ਜਾਇ॥ ੧॥ ੫੪੯॥ ਭਿੰਨੀ ਰੋਨਿ ਚਮਕਿਆ ਦੁਠ ਛਹ ਬਰਲਾਇ। ਜਿਤੁ ਦੂਰੇ ਅਨੁਪਨੁ ਬਹੁ
 ਤਉ ਪਜੈ ਜਾਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ। ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਮੇਰੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ। ਇਹੁ ਪਨੁ

੧੦੪
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੧੦੨

੧ ਕਰਤੈ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ਕਦੇ ਅਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇਗਾ ਅਨੀ ਅਕਾਪਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇਗਾ ਨਾਨਕ
 ੨ ਕਾਜਿ ਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਇ ਹੁਪਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿ ਹਉ
 ੩ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਅਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀ ਐ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ
 ੪ ਗਾਢੁ ਗਾਅਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀ ਐ ਅਪੇ ਬਖਸ਼ਣਾਹਾ ਅਪੇ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਅਪਿ ਸਰਸੇ ਦੇ ਅਧਾਰੁ
 ੫ ਅਸਭੁ ਮਹਿ ਦੇ ਕੁ ਦਰਤ ਦਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਥੀਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੁਦੀ ਚਾਰੀ ਐ ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿ
 ੬ ਅਗਾਨਾ ਨ ਕਰਿ ਸਨੈ ਅਖੀ ਐ ਅਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾਇ ਹੁਜ
 ੭ ਗਤੁ ਹੈ ਮਤ ਕੋਰੁ ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਗਾਇ ਹੁਬਾਬੀ ਹਾਪੁਰੈ ਇਸਨੈ ਬੁਝੁਣੁ ਨਾਹਿ ਅਮਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ
 ੮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਪੀਅਤਿ ਨ ਬਹੁ ਛਿਨ ਲਾਗੀਅਇ ॥
 ੯ ॥ ੪ ॥ ਮਲਾਰ ਸੀਤਲੁ ਗਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਐ ਸਾਤਿ ਹੋਇਗਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ
 ੧੦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਦਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇਗਾ ਫੂਠੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਣੀ ਨੇ ਸੀ ਗਾਹੁ ਹੋਇਗਾ ਨਾਨਕਾਇ ਹੁਜਗ
 ੧੧ ਤੁਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇਗਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੋ ਦਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥
 ੧੨ ॥ ੫ ॥ ਸਚਾ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੁਧਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀਗਾ ਮਾਣਸ
 ੧੩ ਕੂਟਾ ਗਰਬੁ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀਗਾ ਅਵਾਗਉ ਟੁਰ ਚਾਇਉ ਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਅਪਣ
 ੧੪ ਅਇਅਤਿ ਸੁਗਣੀ ॥ ਜੇ ਹਉ ਮੈਦਿ ਚਹੁ ਜਾਇ ਤਕੇ ਹੀ ਗਣਤਗਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ਜਿ
 ੧੫ ਉਭੁ ਲਾਮੰਤ੍ਰਿ ਫੁਟੀਗਾ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖਨ ਦੈਇ ਕਕਣੀ ॥ ੬ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾਖਸਮੈ
 ੧੬ ਕਾਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇਗਾ ਅਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿਅ
 ੧੭ ਥਾਇਨ ਪਾਇਗਾ ਖਸਮੁ ਦਰਦਾਤਾ ਰੁਹੈ ਜੇਇ ਛੁੱਸੇ ਠਲ ਪਾਇਗਾ ਬਾਬੀ ਹਾਕਿਅ ਬਪੁਣਾ ਜਗਤੈ
 ੧੮ ਕੀਤਿ ਖਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾਭੰਨੀ ਗੈਣ ਬੋਲਿਅ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇਗਾਇ ਹੁ
 ੧੯ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹਰਨੁ ਨ ਜਾਇਗਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈ ਐਦਿ ਚਹੁ ਅਪੁਗਾਵ
 ੨੦ ਇਗਾਨਾ ਨ ਕਜਿ ਸੁਬਿਨੁ ਚਸਾਨ ਜੀਵ ਦੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਚੰਡ ਪ
 ੨੧ ਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਦਿ ਦੁਤੁ ਪਸਿਰ ਜੀਤੁ ਪੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਮੇਦਨੀ
 ੨੨ ਤੁਸ੍ਰ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਨ ਮਲੁ ਕਕਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਜੇਈ ॥ ਇਕ ਸਾਹਸ ਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਪਨ
 ੨੩ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਪੋਈ ॥ ਇਕ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭੁ ਨਾਸਿ ਰਿਸੇਈ ॥ ਦਿਠਨਾ ਦੈਬਾ ਜਾਗੀਅ ਭੀ ਹਵ
 ੨੪ ਲਿਹੋਈ ॥ ਕੂਟਾ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਦੁ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੯ ॥ ਬਾਬੀ ਹਾਗੁਣਵੰਤੀ ਮ
 ੨੫ ਲੁਪਾਇਅ ਅਉ ਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਦਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹੁਗਿ ॥ ਕੁਕਪੁਕਾਰਨ

ਬਾਬੀਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਸੈਬੋਲਿਆਤੰਦਰਿਸੁਟੀਪੁਕਗਿਆਸੇਘੋਨੋਫੁਰਮਾਨੁਹੋਅਫੁਰਸਹੁਕਿਭਪ
ਧਰਿਗਹਉਭਿਨਕੋਬਲਿਹਰਣੈਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿਨਾਨਕਨਮੋਸਭਹਰੀਆ
ਵਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥੨॥ ਬਾਬੀਹਾਇਵਤੋਰੀਤਿਖਾਨਉਰੇਜੋਕਰਹਿ
ਪੁਕਾਗਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈਪਿਆਗਾਨਾਨਕਸਾਚਿਬੁਸਨਿਦਸੇ
ਵਿਚਤੁਜਾਹਿਦਿਕਾਰੁ॥੩॥੪॥ ਇਕਿਜੈਨੀਉਸੁਵਿਪਾਇਪੁਰਹੁਖਮਾਇ
ਆਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀਨਮਨਤੀਰਥਨਇਆਹਰੀਸਿਰਪੁਹਾਇਨਭਦੁਕਰਾਇਆ॥
ਮਨਿਜੁਠੇਵੇਜਾਤਿਚੁਠਾਖਾਇਆਘਬਿਨੁਸਬਦੈਆਚਰਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁ
ਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥੬॥ ਸਾਵਟਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿਗਾਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਾਣੀਗੁਰਿਕੈਰੋਤਿਅਪਾਰਿ॥੭॥੮॥
ਸਾਵਟਿਦਵੈਗੁਣਬਾਰੀਜਿਸੁਤੁਜੈਭਾਇਪਿਆਗਾਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਰਨਜਾਣ
ਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁਖਮਾਗੁ॥੯॥੧੦॥ ਸਚਾਅਲਖਾਅਭੇਦਹਰਿਨਪਤੀਜਣੀ॥
ਇਕਗਾਵਹਿਰਾਗਪਰੀਆਰਾਹਿਨਭੀਜਣੀ॥ਇਕਿਨਚਿਤਚਿਪੁਰਹਿਤਲਭਗ
ਤਿਨਕੀਜਣੀ॥ਇਕਿਅੰਨੁਨਖਾਹਿਮੁਰਖਤਿਨਕੀਅਕੀਜਣੀ॥ਤਿਸਨਹੋਈਬ
ਚੁਤਕਿਵੈਨਪੀਜਣੀ॥ਕਰਮਦੁਖਹਿਕੋਲੋਅਖਪਿਸਰੀਜਣੀ॥ਲਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਪੀਜਣੀ॥ਹਰਿਭਗਤੀਅਸਨੋਹਿਗੁਰਮੁਖਿਪੀਜਣੀ॥੧੧॥੧੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਲਾਰਗੁਜੋਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਗੁਰਸਬਦੀਟੋਕੁਪਛਾ
ਣਿਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇਆਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿਹੋਸਹਜੇਹੀਪਤਿਹੋਇਆਕਾਇਜੁਗ
ਮਹਿਘੋਰਅੰਧਾਰੁਹੋਮਨਮੁਖਗਾਨਕੋਇਆਸੇਵਤੁਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੩॥੧੪॥ ਇੰਦੁਦਸੈਕਰਿਦਇਆਲੋਕਾਮਨਿਉਪਜੈਚਾਉ॥ਜਿਸ
ਕੋਹੁਕਮਿਇੰਦੁਵਰਸਦਾਤਿਸਕੈਸਵਬਲਿਹਰੈਜਾਊ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲਿਐ
ਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਨਿਰਮਲੇਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੧੫॥੧੬॥
ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਪੁਰੈਕਰਮਿਪਿਆਇਪੁਰਾਸਬਦਮੰ
ਨਿਦਸਾਇਆ॥ਪੁਰੈਗਿਆਨਿਪਿਆਨਿਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਰਿਤੀਗਥਿਜਾ
ਣਿਮਨੁਮਾਨਾਇਆ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰਿਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ॥ਦਰਿਸਚੈ
ਸਚਿਆਰੁਸਚਾਅਾਇਆ॥ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜੀਖਸਮੈਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁ

ਸਲਹਿਲਿਖੇਆਪਾਇਆ॥੧੮॥ ਕੁਲਹਾਦੇਵਬਣੁਲੇਲੈਦੇਵਤੇਨਿਲਜਾ॥
 ਭੁਹਾਖਰਨਮਾਦਣੀਤਿਕਲਿਬੰਨੈਛਜਾਦੇਨਿਦੁਆਣੀਸੇਮਗਹਿਜਿਨਕਉਦੇਨਸਿਜਾਹਿਨਾਨਕ
 ਹੁਕਮਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿਸਫਲਅਹਾਣੀਏਕੁਨਾਮੁਹੁਦਾਣੀਸਚਨਾਉਮੈਮਹਦੂ
 ਦੁਲਿਖਾਇਆਖਸਮੈਕੈਦਰਿਜਾਇਆਦੁਨੀਆਕੇਦਰਿਕੇਤਰ੍ਹੇਕੇਤੇਆਦਰਿਜਾਹਿਕੇਤੇਮੰਗ
 ਹਿਮੰਗਤੇਕੇਤੇਮੰਗਿਮੰਗਿਜਾਹਿ॥੧੯॥ ਸਉਮਣੁਹਸਤੀਘਿਉਗੁਨੁਖਾਏਪਜਸੈਦਾਣਾ
 ਖਾਇਓਡਕੈਫੁਕੈਖੇਹਉਡਾਏਸਾਹਗਇਐਪਛੁਤਾਇਆਮੰਤ੍ਰੀਫੂਕਿਫੂਕਿਮੁਈਦੇਦਾਨੀਖਸਮਈਦੀ
 ਫਿਰਿਭਾਨੀਅੰਧੁਗੁਲਾਚਿਟੀਕਚੁਗਣੁਗੋਟਿਚਟੀਬਿਲਲਾਇਆਖਸਮੈਭਾਏਓਚਰਗੀ
 ਜਿਕਰੈਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈਪੈਖਾਇਓਇਸਤਾਣਾ
 ਘਰੈਨਮਾਏਸਾਹਿਗਇਐਪਛੁਤਾਇਆਮੰਤ੍ਰੀਕਿਸਨੇਬੁਕਿਸੁਣਾਏਖਸਮੈਖਾਇਨਭਾਏ
 ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਅਕਟਿਡਾਅਕਡਾਲੀਬਹਿਖਾਇਆਖਸਮੈਭਾਏਓਚਰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇ
 ਖੁਦਾਇਆਨਾਨਕਦੁਨੀਆਚਰਹਿਹਾਏਸੁਖੁਕੀਤੈਦੁਖੁਹੋਈਗਲਾਵਾਲੇਰੈਨਿਘਨੇਰੋਛਰਿਤ
 ਸਕੈਕੋਈਅਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾਜਿਨਤੂਰਖਹਿਤਿਨਨੇਰਿਨਅਏਤਿਨਭਉਸਾਗਰੁਤਰੇਣਾ॥੨੦॥
 ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੂਪਟੀਸਚਾਅਲਖਅਪਾਗਾਤੂਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਏਕੋਦੇਵ
 ਣਹਗਾਜਿਨੀਸੇਦਿਆਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਗਾਇਕਨਯੋਤੁਪੁਏਏਭਾਵ
 ਦਮਾਇਆਨਾਲਿਖਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਾਦਿਣਪ੍ਰੀਤੀ
 ਰਗਤਿਨੋਹੋਦਈਦਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਲਗੈਪਿਆਗਾਤੂਪ੍ਰਭੁਸਭਿਤੁਪੁਸੇਦਦੇਇਚੰਦੀਕਰੇਪੁਕਾ
 ਗਾਦੇਹਿਦਾਨੁਸੰਤੋਖੀਆਸਚਾਨਾਮੁਮਿਲੈਆਪਾਗੁ॥ ਰਾਤੀਕਾਲੁਘਟੈ
 ਦਿਨਿਕਾਲੁਘਿਛੈਕਾਇਆਹੋਇਪਗਲਾਦਰਤਣਿਦਰਤਿਅਸਰਬਜੰਜਾਲਾਕੁਲਿਅ
 ਚਕਿਅਤਪਤਾਨੁਅੰਧਾਸੁਖਿਸੁਖਿਪਾਇਆਫੇਗਿਪਿਛੈਰੋਦਹਿਲਿਆਦਹਿਠੇਗਿਬਿਨੁਬੁ
 ਝੇਕਿਛੁਝੁਝੈਨਾਹੀਅਉਐਮੋਹਿਰੋਦੇਮਰਿਜਾਹੀਨਾਨਕਖਸਮੈਏਏਭਾਏਸੇਈਮੁਏਜਿਨੈ
 ਚਿਤਿਨਅਏ॥੨੧॥ ਮੁਆਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਿਮੁਈਮੁਆਏਭਵਾਵੀਅਦੁਨਗਇਆਰੂਪੁ
 ਦਿਣਸਿਆਦੁਖੀਦੇਹਰੁਲੀਕਿਥਹੁਆਇਆਕਹਗਇਆਕਿਹੁਨਸੀਕਿਹੁਸੀਅਨਮੁਖਿ
 ਗਲਹੋਈਅਕੀਤਾਚਾਉਰਲੀਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਸਿਰਖੁਰਪਤਿਪਟੀ॥੨੨॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈਬਾਸੁਗੁਰੁਜਗਤੁਬਉਗਾਨਾਏਸਰਨਪਾਈ
 ਅਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸੇਸਾਹਿਬੁਸੇਸੇਦਕੁਤੇਹਾਜਿਸੁਕਾ

੧ ੧੦੬
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੦੬

੧ ਟਾਮੀਨਿਦੁਸਾਈਆਮਾਪਟੈਗੁਟੈਕਹੁਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮਾਮਪਾਮੀਧੁਕਮਾਈਆਥਿ
 ੨ ਖਿਆਕਦੇਹੀਰਜੈਨਾਹੀਸੁਰਬਭੁਖਨਜਾਈਆਦੁਜੈਸਭੁਲੋਗਿਦਿਗਤਾਬਿਨੁਸਭਿਭੁਰ
 ੩ ਭੁਸ਼ਨਪਾਈਆਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੇਸੁਖੁਪਾਏਜਿਸੇਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈਆ ੨੦ ॥ ਭੁਸ਼ਨਪਾਈਆ
 ੪ ਸਰਮੁਖਰਮੁਦੁਇਨਾਨਕਾਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇਆਸੇਧਨੁਮਿਤ੍ਰਨਕੀਦਹਿਐਜਿਤੁਸਿਰਿ
 ੫ ਚੇਟੀਖਾਇਆਜਿਨਕੈਪਲੈਧਨੁਦੁਸੈਤਿਨਕਾਨਓਠਕੀਗੁਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੂਫੁਸਹਿਤੇ
 ੬ ਨਰੰਗੁਟੀਗਹੀਗਾ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇਵੀਐਜਾਇਤਲਗਹਿਦੁਖਾਨਾਨਕਸ
 ੭ ਚੇਲਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖਾਭੁਖੀਭੁਖਨਓਤੈਜਾਦੇਖਾਤਾਭੁਖਾਜੇਰੇਰਸਸਗੀਕੇਕੇਤੇਲਗਹਿਦੁ
 ੮ ਖਾ ੨੦ ॥ ੧੦ ॥ ਅੰਧੀਕਮੀਅੰਧਮੰਨੁਮਨੀਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧਾਚਿਕਾਟਿਲਾਇਐਕਿਆਥੀਐ
 ੯ ਜਾਤੁਟੈਪਥਰੁਬੀਪਾਈਪੁਤੁਟਾਥੇਵੀਨਹੀਨਤੁਲਹਾਨਾਥਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਕੇਤੇਰੁਥੇ
 ੧੦ ਸਾਥਾ ੩੦ ॥ ੧੦ ॥ ਲਖਮਣਸੁਇਨਾਲਖਮਣਰੁਪਾਲਖਸਾਤਸਿਰਿਸਾਹਾਲਖਲਸਕਰਲ
 ੧੧ ਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖੀਐਵੀਪਾਤਿਸਾਹਾਜਿਥੈਸਾਇਹੁਲੀਪਣਾਅਗਨਿਪਾਟਿਅਸਗਾਹਾਕ
 ੧੨ ਪੀਦਿਸਿਨਅਵਟੀਧਾਹੀਪਵੈਕਹਾਹਾਨਾਨਕਓਥੈਜਾਣੀਅਹਿਸਾਹਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਇਕਨਾਹਲੀਜੀਰਬੀਦਿਰਥਾਟਿਐਥਪੇਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚੁਪਛਾਟੀਐ
 ੧੪ ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਸੇਸਚੁਜਾਟੀਐਰੁਕਮੀਹੋਇਨਿਥੈਰੁਗਾਇਆਜਾਟੀਐਭੁਓਜੁਭੁ
 ੧੫ ਤਾਰਣਹਰੁਸਬਦਿਪਛਾਟੀਐਚੋਰਜਾਰਜੁਆਰਪੀਵੈਪਾਟੀਐਨਿੰਦਕਲਾਇਤਥਾਗਿ
 ੧੬ ਲੇਹਰੁਵਾਂਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇਸੁਦਰਹਾਹਜਾਟੀਐ ੨੧ ॥ ੧੦ ॥
 ੧੭ ਨਓਠਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁਮੁਰਖਪੰਡਿਤੁਨਓਅੰਧੇਕਾਨਓਪਾਰਖੁਏਵੈਕਰੇਗੁਆਓਇਲੁਤਿਕਾਨਓ
 ੧੮ ਚਉਪਰੀਕੁਵੀਪੁਰੀਥਾਓਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਟੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਓ ੧ ॥
 ੧੯ ਹਰਟੀਬਾਜਾਤੈਸਿਕਦਰੈਣਾਪਹਿਅਨਓਠਾਪੀਲਗੀਜਤਿਠਹਾਇਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਓ
 ੨੦ ਸੋਪਹਿਅਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਨਓਪਹਿਲੇਦੇਜਾਵੈਅੰਦਰਿਜੀਮੈਤਓਪਹਿਰੇਵੈਛੁ
 ੨੧ ਓਹਰਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੋਜਾਇਜਗਾਇਨਿਥੈਠੇਸੁਤੋਚਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਪਾਓਹਰਤੁਪਿ
 ੨੨ ਤੁਕਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹਾਜਿਥੈਜੀਅੰਹੋਸੀਸਾਗਾਨਕੀਵਛੀਲਾਇਤਥਾਗਾ ॥ ੧੦ ॥
 ੨੩ ਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਥਰਦਾਸਾਗਭੈਬਿਨੁਭਰਮੁਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇ
 ੨੪ ਭਉਓਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖਦਾਅਗਭੈਤੇਧਹਜੁਪਾਈਐਮਿਲਿਜੇਤੀਜੇਤਿਅਪਾਗਭੈਤੇਭੈਜ
 ੨੫ ਲੁਲੀਪੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਗਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵਹੁਅਨਮੁਖਭੈ

ਕੀਸਰਨਜਾਣ ਨੀ ਤਿਸਨਾਜਲਤੇ ਕਹਹਿਪਕਾਗਾਨਾਨਕਨਾਦੈਹੀਤੇਸਖਪਾਇਆਰੁਮਤੀਓ
 ਰਿਪਰਿਯਾ ॥ ੨੦ ॥ ਰੂਪੇਕਾਮੈਦੇਸਤੀਭੁਖੇਸਦੈਗੰਦਾਲਬੈਮਾਲੈਪੁਲਿਮਿਲਿ
 ਮਿਚਲਭੁਘੈਸਉਹਿਪਲੰਘਾਭੰਭੈਕੋਪੁਖਾਅਰੁਹੋਇਫਕਦੁਪਿਟੈਅੰਧਾਚੁਪੈਚੈਗਾਨਾਨਕਾ
 ਦਿਣਨਾਦੈਮੁਹਿਰੀਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜੁਮਲੁਰੂਪੁਜਾਤਿਜੋਬਨੁਪਜੈਠਗਾਏਨੀਠਗੀਜਗੁਠ
 ਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜਾਏਨਾਠਗਨੀਠਗਿਸੋਭਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੋਰੋ
 ਰਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਵਿਅਲੇਖੇਦਾਰੁਲੇਖਾਮੰਕੀਐਾਦਿਣਨਾਦੈਕੁਵਿਅਰਅ
 ਉਖਾਤੀਗੀਐਅਉਪਟਰੁਪੇਰਾਹਗਲੀਅੰਰੋਕੀਅੰਸਚਾਦੇਪਰਵਾਹਸਬਾਦਿਸੀਤੋਖੀਅ
 ਾਗਹਿਰਗੀਭੀਰਅਥਾਹੁਹਾਬਨਲਭਈਮੁਹੋਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਹੁਦਿਣਗੁਰਕੇਇਨਦੁਟਸੀ
 ਪਤਿਸੇਤੀਪਰਿਜਾਹੁਨਾਮਦੁਖਾਣੀਐਹੁਕਮੀਸਾਹਗਿਰਾਹੁਦੋਦਾਜਾਣੀਐ ॥ ੨੩ ॥
 ੨੪ ॥ ਪਉਟੈਪਾਣਿਅਗਨੀਜੀਭਿਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀਰਾਪਰਤੀਪਤਲੀ
 ਆਕਾਸੀਇਕਿਦਰਿਰਹਨਿਦੁਜੀਗਾਇਕਨਾਦੁਡੀਅਰਜਾਇਕਮਰਿਹੋਰਿਜਹੀਗਾਇਕਦੇ
 ਖਹਿਨਿਭੁਟੈਨਾਹੀਇਕਸਦਾਠਗਿਠਕੀਗਾਹੁਕਮੀਸਾਜੇਹੁਕਮੀਦਾਹੋਏਕਦਸੇਮਾਹਿ
 ਲਖਸਭਕੋਨਬੈਨਥਿਆਬਖਸੇਤੋਵੇਨਥਾਦਰਨਾਚਿਨਾਬਾਹਰਲੇਖੇਬਾਭੁਅਲੁਧਾਕਿ
 ਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਪੈਸਚੇਸਭਾਕਰਣਾਕਥਨਾਕਾਰਸਭਨਾਨਕਅਪਿਅਕਭੁ
 ਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣੇਇਆਰਿਪਿਥੁਪਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਜਰੁ
 ਜਰੈਤਨਕੁਲਬੰਧਾਪੁਜੈਪੁਣਹੋਵੈਬਿਰੁਕੰਧਾਕਹੀਤੇਆਇਆਕਹੀਏਹੁਜਾਣਾਜੀਵਤ
 ਮਰਤਰਹੀਪਰਵਾਹਾਹੁਕਮੈਭੁਖੈਤਤੁਪਛਾਣੈਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਣੈਹੋਦਾਠਗੀ
 ਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣਾਨਹਉਨਮੈਜੁਨੀਪਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਪਵੀਐਨਾਮੁਸਾਲਾਹੋਰੋਰਿਬ
 ਧਿਮਿਥਿਆਭਿਨੁਸਚੇਦਾਪਾਰੁਜਨਮੁਬਿਰਥਿਆਅੰਤਨਪਾਰਾਦਾਭੁਨਾਕਿਨਹੀਪ
 ਇਆਸਭੁਜਗੁਗਰਬਿਗੁਬਾਰਤਿਨਸਭੁਨਰਾਇਆਚਲੇਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਤਾਫੁਟਿਤ
 ਤਿਆਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਪਤਿਆਆਇਆਓਹੀਪੇਲੁਠਿਕੈਉਦੁਤਿਆ
 ਨਾਨਕਸਚੇਮੇਲੁਸਚੇਹਤਿਆ ॥ ੨੪ ॥ ਪਹਿਲੀਮਾਸਹੁਨਿਮਿਆਮਾ
 ਸੈਅੰਦਰਿਦਾਸਾਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਮਿਲਿਆਹਰਚੰਮੁਤਨਮਾਸਾਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕ
 ਚਿਆਮੀਮਾਸਾਹਿਰਾਸਾਮੁਤਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸਾਦੁਰੋਰੋ
 ਆਦੀਆਹਿਆਪਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸਾਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਭਿਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੇਸਕਾ

੧ ੧੦੭
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੦੮

Handwritten text in a large rectangular frame, likely a manuscript page. The text is written in a cursive script, possibly Gurmukhi, and is arranged in approximately 20 horizontal lines. The ink is dark, and the paper shows signs of aging and wear.

Handwritten text in a narrow column on the right margin, continuing the script from the main body of the page.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਰੁਕ ਮੁਖੁ ਭੀ ਐ ਤਾ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੁਟੀ ਐ ਨਾਨਕ ਬਚ ੧੦੦
 ਨਦਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬ੍ਰਹਮਨਿ ਆਖਾ ॥ ਮਸੁ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮੁਰਖ ਭ੍ਰਮੁ ਕਰੇ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ
 ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਕਉਣੁ ਮਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਹੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੈ ॥ ਗੋਰਾ ਮਹਿ ਹੋ ਮਜਰਾ
 ਕੀਏ ਦੇਵਤਿ ਆਕੀ ਬਾਣੈ ॥ ਮਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨ ਕੁਪਕਰਹਿ ਰਾਤੀ ॥ ਮਾਣਸ ਖਟੈ ॥ ਛਕੁ ਕਰਿ ਲੋ
 ਕਾਨੇ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ॥ ਨਹੀ ਭੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐ ਕਰੈ ਨ ਕਹੀ
 ਆਬੁ ਝੈ ॥ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿਲੋ ਚਨ ਨਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿ
 ਪੰਨੇ ਮਛੀ ॥ ਮਸੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਇਸ ਤੀ ਪੁਰਖੇ ਜਾਨਿ ਸਿਮੇਲਾ ॥ ਬੈਸਾ ਮਸੁ ਕਮਾਹੀ ॥ ਮਸੁ ਹੁਨਿ ਮੇਮਸ
 ਹੁਜੈ ਮੇਹ ਮਮਾ ਸੇਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਛੁ ਭੁਝੈ ॥ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡੇ ॥ ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਸੁ
 ਮੰਦਾ ॥ ਮਸੁ ਅਮੀ ਪਰ ਕਾ ਮਸੁ ਚੰਗੇ ॥ ਰਾਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭ ਮਸੁ ਹੋਏ ॥ ਜੀਏ ਲਇਆ ਵਾਸੇ ਰਾਮ ॥
 ਰੁਖ ਭਖਹਿ ਰੁਖੁ ਤਜਹਿ ਛੋਰਹਿ ॥ ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇ ਰਾਮਾ ਮਸੁ ਹੁਨਿ ਮੇਮਸ ॥ ਹੁਜੈ ਮੇਹ ਮਮਾ ਸੇਕੇ
 ਰੂਪ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਛੁ ਭੁਝੈ ॥ ਨਹੀ ਚਤੁਰ ਕਹਾਵੈ ਪੰਡੇ ॥ ਮਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁ
 ਗਿ ਮਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥ ਜੰਜਿ ਕਚਿ ਦੀਆ ਹਿਸੁ ਹਾਵੈ ॥ ਬੈਸਾ ਮਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸ ਤੀ ਪੁਰਖੁ ਨਿਪ ਜਹਿ
 ਮਸੁ ਹੁਪਤਿ ਸਾਹਸੁ ਲਤਾ ॥ ਜੇਉ ਏਇ ਦਿਸਹਿ ਨ ਰਕਿ ਜੀ ਦੇਤਾ ॥ ਉਨ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥ ਦੋਵੇ ਨ
 ਰਕਿਸੁ ਰਗਿ ਲੈ ਦੇਵੇ ॥ ਖਹੁ ਏਹੁ ਪਿਛਾਣਾ ॥ ਅਪਿਨ ਭੁਝੈ ਲੋਕ ਭੁਝਾਏ ॥ ਪੰਡੇ ਖਰਾਸਿ ਆਣਾ ॥ ਪੰ
 ਛੇ ਤੁਝਾਣਹਿ ॥ ਨਹੀ ਕਿਥ ਉਮਾ ਸੁਓ ਪੰਨਾ ॥ ਤੇਇ ਅਹੁ ਅੰਨ ਕਮਾਵੁ ਕਪਾਹੀ ॥ ਤੇਇ ਅਹੁ ਤਿਭੁ ਵਣੁ
 ਗੰਨਾ ॥ ਤੇਓ ਆਖੈ ॥ ਏਹੁ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਹਛਾ ॥ ਭੋਏ ਬਹੁ ਭੁਭਿ ਕਾਗਾ ॥ ਏਤੇਰ ਸਫੁ ਰਿਹੈ ਦੇਸੀ ਨਿਆ
 ਸੀਨਾ ਨ ਕੁਰੈ ॥ ਦਿਚਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾਇ ਕਜੀ ॥ ਭੁਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰਿ ਸੇਤੁ ਝੁਹੀ ॥ ਮਹਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਭਗਵਾਨੁ ਸੁਕਰਿ ਭਰਮ ਦੇ
 ਦਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭੁਭਿ ਕੇਤੁ ॥ ਪੁਅੰਦਰਿਆ ਪੁਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
 ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰੀ ਨਹੈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ॥ ਅਪਿਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਪਣਾ ਮਾਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸ
 ਚਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਅਵਾਗਉਣੁ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਆਬਾਜਾ ॥ ਰੁਜਿ ਨਿਰਚਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਬਿਰੁਸ ਚਾਸਲਾ ॥
 ਹਟਾ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਂਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖ ਛਲਾ ॥ ੨੨
 ਸਿਤ ਛਲਾ ਦਿਸੁ ॥ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਵਾ ਲੇਤਿ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ॥ ੨੩
 ਆਵਤਿ ਆਈ ॥ ਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ॥ ਜਾਲਿ ਏ ਨੀ ॥ ਜਾਲੀ ਏ ਨਾਮੁ ॥ ਦਿਸਾਹਿ ਆਇ ॥ ਕਨ ਚਲੀ ॥ ਆਨ ਲਿ ॥ ੨੪
 ॥ ੨ ॥ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ॥ ਤੁਹੈ ਮਨਿ ਭਾਂਇਆ ॥ ੨੫ ॥ ੧੦੦

1 ਕਲਚਲਾਏਬੰਨਿਕੋਇਨਰਖਸੀ॥ਜਰੁਜਰਦਾਣਾਕੰਨਿਚਵਿਆਨਚਸੀ॥ਜਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਭੁ
 2 ਬੇਰੁਸਚਰਖਸੀ॥ਅਗਨਿਭੁਪੈਰੁਰੁਪੁਡੁਅਨਦਿਨੁਭਖਸੀ॥ਠਾਥਦੁਗੋਚੇਗੁਰੁਕਮੀਛੁਟਸੀ
 3 ॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਰੇਗੁਰੁਕੁਨਿਭੁਟਸੀ॥੨੬॥ ਘਰਮਹਿਘਰਦੇਖਾਇਦੇਇਸੇਸ
 4 ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਾਣਾ॥ਪੰਚਸਬਦੁਪੁਨਕਭਿਯੁਨਿਤੁਬਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ॥ਦੀਪਲੋਅਪਤ
 5 ਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨਾ॥ਤਾਰਘੋਰਬਾਝਿਤਤਹਸਾਚਿਤਖਤਿਸੁਲਤਾਨਾ॥ਸੁਖਮਨਕੋਘਰਿਗ
 6 ਗੁਸੁਨਿਸੁੰਨਿਮੰਡਲਲਿਦਲਾਇਆਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਉਲ
 7 ਟਿਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭੁਗਿਆਇਹੁਮਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇਆਅਜਪਾਜਪੁਨਦੀਸਰੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿ
 8 ਸਮਾਇਆਸਭਸਖੀਆਪਥੇਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਦੁਸਾਸਬਦੁਖੋਜਿਇਹੁਘਰੁਲਹੈਨ
 9 ਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੧॥ ਚਿਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਅਰਦੁਨੀਆਠਾਨੀ॥ਕਾਲੁਬਿਅਕਲਮਨ
 10 ਗੋਰਨਮਾਨੀਅਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੁਦਰੀਅਉਖਦਾਇਆਏਕੁਚੀਜੁਮੁਨੈਦੇਹਿਅਦੁ
 11 ਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆਪੁਰਾਬਖਮਕੁਜੈਹਿਕਮਤਿਖਦਾਇਆਮਨਤੁਆਨਤੁਕੁਦਰਤੀ
 12 ਅਇਆਸਗਨਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਨਨਿਤਚਫੈਸਦਾਇਆਅਤਸਦੁਨੀਆਪੁਨਕਨਾ
 13 ਮੁਖਦਾਇਆ॥੨॥ ਸਭੇਦਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਦਖਾਣਿਆਪਾਰ
 14 ਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆਲਬੇਸਭਿਦਿਕਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆਸਪੁਸੰਗਿਉਧਰ
 15 ਭਏਨਿਕਾਣਿਆਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰਸਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆਪਰਗਟੁਭਇਆਸੀਸਾਰਿ
 16 ਮਿਹਰਛਾਦਾਣਿਆਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸਦਕੁਰਬਾਣਿਆਨਾਨਕਲਏਮਿਲਾਇਖਸ
 17 ਮੈਭਾਣਿਆ॥੨੭॥ ਪੰਨੁਸੁਕਾਗਦੁਕਲਮਪੰਨੁਪੰਨੁਰੰਤਪੰਨੁਮਸੁਪੰਨੁਲੇਖਾਰੀ
 18 ਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਚੁ॥੧॥ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਅਪਿਉਪਰਿਲੇਖਾਭਿ
 19 ਭੂਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੁਜਾਕਾਰੇਕੁ॥੩॥ ਤੁਆਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾਅਪਿਬਣਤ
 20 ਬਣਾਈਗਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਹੀਤੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਹੈਜਾਣਦਾਤੁਪੁਕੀ
 21 ਮਤਿਪਾਈ॥ਤੁਅਲਖਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਰੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਭਗੁ
 22 ਰੈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਗਦਾਈ॥ਜਿਸੁਕਿਪਾਕਕਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿਲੇਹੈਸੇਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਤੁਕਰਤ
 23 ਪੁਰਖਅਗਮੁਰੈਰਦਿਆਸਭਠਾਈ॥ਜਿਤੁਤੁਲਾਇਹਿਸਚਿਅਤਿਤੁਲਗੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥
 24 ੨੮॥
 25

ਨਾਇਤੋਰੈਤਰਨਾਨਾਇਪਤਿਪੁਜਾਨਾਉਤੇਰਾ

ਹਠਾਮਤਿਮਕਸੁਦਾਨਾਇਤੋਰੈਨਾਉਮਨੇਸਭਕੋਇਆਇਨਾਨਾਇਪਤਿਕਬਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ਅਦਰ
ਸਿਆਣਪਸਗਲੀਪਜਾਜੈਬਖਸੇਤੈਪੁਰਕਾਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਤੇਰਾਤਨਾਉਦੀਬਾਣਾਨਾ
ਉਤੇਰਾਲਸਕਰੁਨਾਉਸੁਲਤਾਨਾਨਾਇਤੋਰੈਮਣੁਮਹਤਪਰਵਾਨਾ॥ਤੇਰੀਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀ
ਸਾਣਾ॥੨॥ਨਾਇਤੋਰੈਸਹਜੁਨਾਇਸਲਾਹਾਨਾਉਤੇਰਾਮੀਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਉਰਿਜਾਇ॥ਨਾਇਤੋਰੈ
ਸਭਿਸੁਖੁਦਸਹਿਮਨਮਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਪੀਜਮਪੁਰਿਜਾਇ॥੩॥ਨਾਗੀਬੇਰੀਘਰਦਰਦੇਸ
ਮਨਕੀਆਖੁਸੀਆਕੀਚਹਿਦੇਸਾਜੀਸਦੇਤੀਛਿਲਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਕੁਟੁਬੁਛੋਹੋਇਜਾਇ
॥੪॥੧॥

ਤੇਰਾਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨਣੁਸੁਹਤਿਤਿਥੈਲੋਇਆਮੀਪੇਰਾਮੀਪੀ

ਵਾਪਰੈਸਗਲਲੀਜੈਖੋਇ॥੧॥ਇਹੁਸੈਸਰਸਗਲਬਿਕਾਗਾਤੇਰਾਨਾਮਦਾਰੁਅਵਰਨਾਸਤਿਕਰ
ਨਹਾਰੁਮਾਪਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਾਲਪੁਰੀਆਏਕਭਾਰੋਦਹਿਲਾਖਕੋਰੇਇ॥ਤੇਰੇਨਾਮਕੀਮਤਿ
ਤੀਪਵੈਜੀਸੈਰੈਹੋਦਹਿਰੋਰਿ॥੨॥ਦੁਖਤੇਸੁਖਉਪਜਹਿਸੁਖੀਹੋਦਹਿਦੁਖਾਜਿਤੁਮੁਖਿਤੁਸ
ਲਾਹੀਅਹਿਤਿਤੁਮੁਖਿਕੋਸੀਭੁਖਾ॥੩॥ਨਾਨਕਮੁਹੁਖਏਕੁਤੁਅਵਰੁਲਾਸੈਸਗਾਜਿਤੁਤਨਿਨਾ
ਮੁਨਉਪਜੈਸੇਤਨਹੋਹਿਖੁਆਗੁ॥੪॥੨॥

ਜੈਕਾਕਟਿਬੇਦਬਹੁਮੇਇਚਰੇਸੀਕਰਿ

ਛੋਰੀਮਾਇਆ॥ਜੈਕਾਗਟਿਸਿਧਭਏਉਦਾਸੀਦੇਦੀਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੧॥ਬਾਬਮਨਿਸਾਚਮੁ
ਖਿਸਾਚਾਕਹੀਐ॥ਤਗੀਐਸਾਚਾਹੋਈ॥ਦੁਸਮਨੁਦੁਖਨਾਮਾਵੈਨੇਵੈਹਰਿਮਤਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥
ਅਗਨਿਬਿੰਬਪਵਣੇਕੀਬਾਣੀਤੀਨਿਨਾਮਕੇਦਾਸਾ॥ਤੇਤਸਕਰਜੇਨਾਮਨਲੇਦਹਿਦਸਹਿ
ਕੋਟਪੰਚਾਸਾ॥੨॥ਜੇਕੋਏਕਕਰੈਚੰਗਿਆਈਮਨਿਚਿਤਿਬਹੁਤੁਥਠਾਵੈ॥ਏਤੇਗੁਣਏਤੀਚੰ
ਗਿਆਈਆਵੈਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥੩॥ਤੁਧੁਸਾਲਹਨਿਤਿਨਪਨੁਪਲੈਨਾਨਕਕਾਧਨੁਸੋਈ॥ਜੇ
ਕੋਜੀਉਕਹੈਨਾਕਉਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਈ॥੪॥੩॥

ਜਾਕੈਰੂਪੁਨਹੀਜਾ

ਤਿਨਾਹੀਨਾਹੀਮੁਖਮਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੈਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਤੇਰੈਨਾਮਿਚੈਨਿਦਾਸਾ॥੧॥ਅਉ
ਪੁਸਹਜੇਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਜਤੇਠਿਰਿਨਾਅਦਹੁਸੈਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਕਰਮੁਨਾਹੀਧਰਮੁਨ
ਹੀਨਾਹੀਸੁਚਿਮਾਲਾ॥ਸਿਧਜੇਤਿਕੰਨਪੁਬੁਧਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰੁਰਖਦਾਲਾ॥੨॥ਜਾਕੈਬਰਤਨਾਹੀ
ਨੇਮੁਨਾਹੀਨਾਹੀਬਕੰਬਾਈ॥ਘਤਿਅਦਹਤਿਕੀਚਿਤਾਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੁਰਮਾਈ॥੩॥ਜਕੈਸਾ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੧੦੯

१ ਸਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਮਸ੍ਰਣੀ ਤਤਕਉ ਪਰਮਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ
 २ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਤਾਕ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਦਾ ਨਾ ਬਿਖਾਨੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਦਇਸ
 ३ ਮਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਕਿਅ ਕਰੀ ਐਸਰ ਬੇਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦਰ ਤੈ ਸਭ ਤੇ ਹੀਰਜਾ
 ४ ਇਸ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਗਟੀ ਜੋ ਤਿਚੁ ਕਾ ਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥
 ੫ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇ ਆਸੇ ਜਨੁ ਜਨੁ ਮਸਾਚੀ ਦਰਹੁ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹਣਾ ਸੁਨਾਣਾ ਅਕ
 ੬ ਥਪਰਿ ਜਾਇ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ੭ ਤੁਨੀ ਗੁਰਿ ਮਨਿ ਮਨ ਮੰਜਨੁ ਅਠਸੇਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਰਹੇ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਧ ਦਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇ
 ੮ ਵੈਸਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬੋਝਿ ਲਹੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਸ ਮਾਨਿ ਤੀਰਥ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਸੀ ਤੋ ਖਤਾ ਸੁਗੁਰ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ੯ ॥ ਗੁਰਦਰੀਅ ਉਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿ ਆਵਰ ਮਾਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ ਸਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਇ ਐਪੁ
 ੧੦ ਰਾਨਵਣੁ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਹਦੇ ਵਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਤ ਸਚਿ ਨ ਮਿਤਲ ਦੀਅ ਲੁਸੇ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ
 ੧੧ ਜਾਕੀ ਦਾਸੁ ਬਨਾਪਤਿ ਸਉ ਰੈਤਾ ਸੁਚਰਣ ਲਿਵਰਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪ
 ੧੨ ਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਪਰਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ
 ੧੩ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆਵੀਚਰੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ੧੪ ਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਅਪਮਧੇਆ ਪੁਪਰ ਗਸਿ ਆਪਾਇ ਆਮੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾ
 ੧੫ ਨਾਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹੁ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਤਸਕ ਰਧਾਵਤ
 ੧੬ ਰਖੇ ਚੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਰੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਤੁਹੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਤੁਸ
 ੧੭ ਤੁਚ ਵਲਦਇਆ ਕਣਕ ਕਹਿ ਪਾਪਤਿ ਪਾਤੀਨੁ ॥ ਦੁਪੁਕਰ ਮੁਸੀਤੋ ਖੁਪੀ ਉਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਗਉ
 ੧੮ ਦਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਧਿਆਧੀ ਰਜੁ ਕਹਿ ਗਉਲ ਦੇਹੀ ਸਹਜ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ ਸਿਠਤਿ ਸਰਮ ਕਾਕ
 ੧੯ ਪੜਾਮਾ ਗਉਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿਨੈ ਨਰਖਿ
 ੨੦ ਅਜਾਵਤ ਕਿਉ ਰਖਿ ਅਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੋਰੇ ਆਸੇਈ ਪਰਜਾ ਟੈ ਜਾ ਉਸਹੀ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇ
 ੨੧ ॥ ਤੁਹੈ ਪੈਦਾ ਹੁਤੇ ਹੀਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਿ ਸੇਈ ਪਰਹੋਇ ਬਾਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ੨੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿਡਲ ਹਤਹੈ ॥ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਠੇਰਿ ਭਰੀ ਅਤਹੈ ॥ ਤੈਸੇ
 ੨੩ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉਂ ਕੀਵਰਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਗਰਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਵਰਿ ਪ੍ਰ
 ੨੪ ਗਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਰਿ ਦੇਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਉਨ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨ ਉਦਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਕੀ
 ੨੫ ਆਸਾਤਿ ਸੁਸਉ ਪਿਕੈ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਨਿ ਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੋਰੇ ਆਸੇਈ ਕਹਿ ਮਾਨਿ ਆਨਕ

ਗਿਰੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੪੦੮॥ ਦਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾ
 ਧੈਰੁ ਉਤਿਸਕੈ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਣੈ ਭੂਲਾ ਛਿਰੇ ਅਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੁ ਹੁਸਤੁ ਨਾਮੁ
 ਕਰਤਾਗਾ ॥ ਨਿਬੰਧੁ ਨਾਮੁ ਟਵਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਚਾ ਤੇ ਨਿਚਕਰਤੁ ਹੈ ਨਿਚਕਰੈ ਸੁਲ
 ਤਾਨਾ ॥ ਜੀ ਨੀਜਾ ਨੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣੇ ਤੇ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਵਾਣਾ ॥ ਐਸੇ ਕੋ
 ਭੁਲਾਹੈ ਏਨਾ ॥ ਅਪੋ ਬੋਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ॥ ਐਸਾ ਭੁਲੈ ਕੋ ਏਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਉ ਪੁਰਾ ਤੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਈ ॥
 ਛੋਰੁ ਹੁਦੁ ਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ ਪੁਣ ਵਡੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਜਗੀ ਰਹਿਆ ਤੇ ਨ ਜੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥
 ਮਨੁ ਮਇਆ ਮਨੁ ਧਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ॥ ਮਾਕਾ ਸਿਤਾ ਸਕਰਸ ਬਦਿ ਨਿਦਰਿਆ ਨਰ
 ਰੁਦੁ ॥ ਸਾਬਾ ਸਿਤਾ ਜਾਤੁ ਰਖਾਹਿ ਰਖਿ ਲੈ ਰਿਸਾ ਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੇ
 ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਾਉ ਪਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੇਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਰਖਾਵਾਰੁ ॥
 ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ॥ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ਪੰਚਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਹੁ ਖੁਦੀਚਾ
 ਗਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਐਕਹ ਉਨ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਪੁਰੇ ਲੀ ॥ ਐ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇ
 ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲਾ ਰਿਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਾ ਤੇ ਰੰਗਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀ ॥ ਐਸਾ
 ਘਰੁ ਲੇਬਤਾ ॥ ਸਾਜਤਿ ਸਾਪਤਿ ॥ ਜੇ ਦੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਾ ਟੀਐ ਨਾਨ
 ਕ ਛੁਟ ਸਿਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੇ ਅੰਧਾ ॥ ਗਲਿ ਛਾਹੀ ਸਿਰਿ
 ਮਰੇ ਪੰਧਾ ॥ ਮਾਸਾ ਅਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ ਉਰ ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗ ਸਿਜੀ ਵਣ
 ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿਓ ਨ ਬੁਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਬੁਝੈ ਭੈਰਵੀ ਕ
 ਰਕਮਾਈ ॥ ਅਪੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇ ਸੁਰਕਰਮੀ ॥ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਅਵੈ ਤਿਲੁ
 ਤਿਲੁ ਛੁਟਿ ਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੁਭੈ ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਈ ॥ ਕਰਮ ਹੀ ਨੁਸਤੁ ਭੀਧਿਆ ॥ ਮਾਰੈ ਨ
 ਨਕ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੁਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ ਮ
 ਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਖਰਹੀਆ ॥ ਭੂਲ ਚੁਕਤੈ ਹੈ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਸੁ
 ਰਮੁ ਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨਿਸਾਣੈ ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿਤਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿ
 ਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਐਸੇ ਲੋਊ ਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਉਤਮਾ ਧਿਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਇਆ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂਲਿ ਮਹਾ ਬਿ
 ਭੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਰਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਬੋਲੈ ਮੁਹੁ ਧਰਵਾਵਾ ॥ ਯੀ ਟੇ ਨੀਚੁ ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ

੧ ੧੧੦
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੧੦

ਗਦੁਇਆਵਰਗਾ
ਅਲੋਸਜਾਇ॥ ੩॥
ਜਗੁਪੈਸਰਾਨਿਗਮ
ਭੋਗੁਸਥਰੀਵੀਰ
ਗਿਤੋਨ

੧ ਅਗੁਨੀਪਨਕੋਸਨੁਨਮੁਪਿਆਗੁਇਹੁਪਨੁਸਰੋਹੁਬਿਖਿਆਛੁਗਾ॥੪॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾ
 ੨ ਸਬਦੁਵੀਚਰੁਗੁਜੋਤਿਸਕਉਜੋਕਾਗੁਤੁਬਖਸਹਿਜਤਿਪਤਿਰੋਇਆਨਨਕੁਕਦੈਕਹਾਏਸੇ
 ੩ ਇ॥੫॥੧੨॥ ਪ੍ਰਤਤੀਪ॥੧॥ ਖਾਣਾਮੈਲੁਕਧਇਆਪੈਧੈਘਰਕੀਹਾਇਆਬਕਿ
 ੪ ਬਕਿਦੁਚਲਾਇਆਬਿਨੁਨਦੈਬਿਖੁਜਾਣਾ॥੧॥ਬਥਾਮੈਸਾਬਿਖਮਜਾਨਿਮਨੁਕਸਿ
 ੫ ਆਗਬਿਬਲੁਸੁਗਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀ
 ੬ ਕਾਰਕਮਾਇਆਜਮਦਰਿਥਧੋਮਰੀਅਹਿਛੁਟਸਿਸਚੈਨਾਇ॥੨॥ਜਿਦਮਾਇਆਤਿਦਜ
 ੭ ਇਸੀਕੀਆਲਿਖਿਲੈਜਾਇਆਮਨਮੁਖਿਮੁਲੁਕੁਲੈਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮੁਰ
 ੮ ਰਿ॥੪॥ਅਜਰੁਜਰੈਨਿਸੁਰੁਸੁਰੈਅਮਰਅਨੰਦਸਰੁਪਾਨਾਨਕੁਜਲਕੈਮੀਨੁਸੈਬੋਰਾਏਰਾਖਪੁ
 ੯ ਤਿ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਤਤੀਪ॥੧॥ ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਣੀ॥ਰਹਸਰੰਗਛੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈ॥
 ੧੦ ਪੈਨਣੁਖਾਣਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਸਖਨਮਿਦਸਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਾਨੀਕਿਆਕਰੈਕ
 ੧੧ ਰਾਏ॥ਨਾਮਬਿਨਾਤਨਿਕਿਛੁਨਸੁਖਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਬਿਨੋਦਸੁਦਅਨੰਦਾ॥ਮਤਿਸਤਿ
 ੧੨ ਭਾਇਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੀਦਾ॥ਅੰਤਰਿਰਹਿਤੋਰਾਜਰਾਏਦਾ॥੨॥
 ੧੩ ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰੇਮਉਰਧਾਰੀ॥ਦੀਨਾਨੁਪ੍ਰਿਥਿਬਨਵਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਮੁਦਾਨੁਬਤਕਰੀ
 ੧੪ ਯਾਤ੍ਰਿਪਤਿਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਅਕਥੋਕਥਉਕਿਆਮੈਜੋਗਾਰੁਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੈ
 ੧੫ ਗਾਅੰਤਰਿਦਸੈਚੁਕੈਮੈਮੋਗਾਕਿਸੁਸੇਵੀਦੂਜਾਨਹੀਰੋਗਾ॥੪॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀ
 ੧੬ ਗਾਮੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਤਰਿਰੀਠਾ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਪੁਰਾਪਦੁਰੋਇਆਨਨਕਪ੍ਰਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖੁਰੋ
 ੧੭ ਇ॥੫॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਥਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆਅਦੁਰੰਗਨਹਾਰਾ॥
 ੧੮ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮਲੋਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰੰਗਿਘਣੈਅੰਤਿਰੂੜੈਪਦੀ
 ੧੯ ਨਦਾਇਆਲਪੀਤਮਮਨਮੋਹਨਿਅਤਿਰਸਲਾਲਸੁਗੁਣੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਪਰਿਛੁਪੁਗਗਨਪਾਨਿ
 ੨੦ ਹਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਛਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਕੀਰਚਨਾਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਾ॥੨॥
 ੨੧ ਪਸਰੀਕਿਰਟਿਰਸਿਕਮਲੁਬਿਗਸੇਸਸਿਘਰਿਸੁਰੁਸਮਾਇਆ॥ਕਾਲੁਬਿਪ੍ਰਸਿਮਨਸਮੀਨਿਸੀ
 ੨੨ ਰੀਰੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੩॥ਅਤਿਰਸਿਰੰਗਚਲੁਲੈਰਾਤੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਨਕਰ
 ੨੩ ਸਨਿਰਸਾਏਰਭੇਰਾਦਿਹਰਿਆਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥੪॥੧੫॥ ਚਾਰਹਮਹਿਰਦਲ
 ੨੪ ਖਪਿਯਤਹਿਚਤੁਛਿਆਮਹਿਸੀਨਿਆਸੀ॥ਜੋਗੀਕਾਪਦੀਆਸਿਰਪੁਬੋਬਿਨੁਸਬਦੈਗਲਿਠੈ
 ੨੫ ਸੀ॥੧॥ਸਬਾਦੇਰਤੇਪੂਰੇਬੈਰਾਗੀ॥ਅਉਹਠਿਦਸਤਮਹਿਭੀਖਿਆਜਾਚੀਏਕਭਾਇਲਿਛੁਲ

ਗੀ॥੧॥ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਮਹਾਨਾਮਕਾਵਿਕਰਿਕਿਰਿਆਕਰਣੀਕਰਮਕਰਾਏ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਕਿਛੁ
 ਚੁਝੈਨਾਹੀਮਨਮੁਖੁਦਿਛੁਕਿਦੁਖਪਾਏ॥੨॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਸੇਸੁਚਾਚਾਰੀਸਾਚੀਦਰਗੁਰਮ
 ਨੇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਮਿਰਤਿਲਿਦਲਾਹੇਜੁਗਿਜੁਗਿਸਚਿਸਮਾਨੇ॥੩॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਸੁ
 ਚਿਸੰਜਮਜਪਤਪਤੀਰਬਸਬਦਿਦਸੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਇਅਦੁਖਪਰਾਛੁ
 ਤਕਾਲਨਸੇ॥੪॥੧੫॥

ਸੰਤਾਕੀਰੇਨੁਸਾਪਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਕੀਰਤਿਤ
 ਰੁਤਾਗੀਪਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰਾਜਮੁਰਪੈਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਮੁਰਾਗੀ॥੧॥ਜਲਜਾਉਜੀਵਨੁਨਾਮਾਬਿ
 ਨਾਹਰਿਜਪਿਜਪੁਜਪਉਜਪਿਮਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਆਦੈਸਾਦੁਮਨਾ॥੧॥ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬ
 ਸਾਦੁਸੁਖਜਾਕਉਕਿਆਤਿਸੁਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਲਾਲਜਦੇਹਰਤਨਪਦਾਰਥਖੇਜਤਗੁਰਮੁ
 ਖਿਲੀਐ॥੨॥ਜੀਨੈਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸੂਚੈਏਕਸਬਦਿਲਿਦਲਾਏ॥ਨਿਰਲੰਬੁਨਿਰ
 ਹਾਰਨਿਰਕੇਦਲੁਨਿਰਭਉਤਾਹੀਲਾਏ॥੩॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਨਿਰਮਲਿਉਲਟੀ
 ਨਾਦਤਰਾਏ॥ਬਾਹਰਿਜਤੋਰਕਿਰਹਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੪॥ਸੋਗਿਰੀਸੇਦਾਸੁਉ
 ਦਾਸੀਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਨਿਆਨਾਨਕਕਰੈਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾਸਾਚਸਬਦਿਮਨੁਮ
 ਨਿਆ॥੫॥੧੬॥

ਦੁਬਿਧਾਬਉਗੀਮਨੁਬਉਗਾਇਆ॥ਝੂਠੇਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਦਾਇ
 ਆਲਪਟਿਰਹੀਨੁਨਿਬੰਧਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਥੇਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੧॥ਨਮਨੁਮਰੈ
 ਨਮਾਇਆਮਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਏਸਬਦੁਦੀਚਾਰਿਭਉਸਾਗਰੁਤਗੇ॥੧॥ਗ
 ਰੁਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਮਾਸਚਿਰਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇਆਸਥਿਤਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾਇਆਮਮ
 ਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਏਕੋਸਥਿਤਸੰਗੀ॥੨॥ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸ
 ਤੈਸੀਦਸਾ॥ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਦਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਛਿਸਹਜਪਰਪਾਏ॥੩॥ਗਗਿਨ
 ਦਿਮਨੁਝੁਜੈਗਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਸੋਝੂਪਾਇਆ॥ਸਚੈਨਮਿ
 ਰਹੈਲਿਦਲਾਇ॥੪॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਨਿਜਪਾਰਿਦੁ
 ਸੁਅਮਰੁਪਦੁਪਾਏ॥ਭਾਵਹਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਏ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਗੁਰਤਿਨਹੈਈ॥ਅਨੇ
 ਕਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ਪਉਮੈਮੇਰਾਸਬਦੇਖੋਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਸੋਈ॥੬॥ਇ
 ਸੁਜਗਮਾਹਿਸਬਦੁਕਰਣੀਹੈਸਾ॥ਗਾਬਿਨੁਸਬਦੈਹੋਰੁਮੋਹੁਗੁਬਾਹੁਸਬਦੈਨਾਮੁਰਖੇਉਰਿਧਾਰਿ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫-੧੧੧

੧ ਸਬਦੇਗਾਤੇਮਤਿਸੇਖਦੁਆਰਾ ੭ ੥ ਅਦੁਰਨੀਕਰਿਦੇਖਣਹੋਰਾਸਾਚਾਅਪਿਅਨੁਪੁਅ
 ੨ ਪਰੇਰਾਮਨਮਉਤਮਗਤਿਹੋਈਨਾਨਕੋਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਈ ੮ ੧
 ੩ ਮਾਇਅਮੋਹਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆਕਾਮਣਿਦੇਖਿਕਮਿਲੇਭਾਇਆਸੁਤਕੰਚਨਸਿਉਹੋਤੁਵ
 ੪ ਧਾਇਆ ਸਭੁਕਿਛੁਅਪਨਾਇਕਰਮੁਪਰਾਇਆ ੧ ੥ ਐਸਾਜਪੁਜਪਉਜਪਮਲੀਦੁਖਸੁ
 ੫ ਖੁਪਰਹਰਿਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀ ੧ ੥ ਰਹਾਉਗੁਣਨਿਧਨਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਾਚਸਬਦਿਤੁਛਿ
 ੬ ਮਹਿਸਮਾਇਆਆਦਾਗਉਤੁਤੁਪੁਅਪਿਰਚਾਇਆਸੇਈਭਗਤਿਜਿਨਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇ
 ੭ ਆ ੨ ੥ ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਨਰਹਰਿਨਿਰਬਾਣੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੋਟੇਕੋਇਨਜਾਣੀਸਗਲਸ
 ੮ ਰੋਦਰਜੇਤਿਸਮਾਣੀਆਮਾਨੰਦਰੁਪਦਿਟਹੁਕਰਬਾਣੀ ੩ ੥ ਭਾਉਭਗਤਿਗੁਰਮਤੀਪਾਏਅ
 ੯ ਉਮੈਦਿਚਹੁਸਬਦਿਜਲਾਏਯਾਦਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਾਏਸਾਚਾਨਾਮਮਨਿਦਸਾਏ ੪ ੥ ਬਿ
 ੧੦ ਸਮਥਿਨੇਦਰਹੈਪਰਮਾਦੀਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਆਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੇਖਿਨਿਦਰਿਆਜਲਮਹਿ
 ੧੧ ਆਗੀਸੋਬੁਝੈਹੋਦੈਵਤਭਗੀ ੫ ੥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਰਮੁਦੁਕਾਏਅਮਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿ
 ੧੨ ਲਿਵਲਾਏਯਾਏਕੋਜਾਣੈਅਦੁਰਨਕੋਇਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵੇਨਿਰਮਲੁਹੋਇ ੬ ੥ ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸ
 ੧੩ ਬਦਿਦੀਚਾਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਹਉਮੈਮਾਰਿਜੀਵਨਮੁਕਤੁਜਸਬਦਿਸੁਣਾਏਸਚੀਰ
 ੧੪ ਤਸਚਾਸੁਖਪਾਏ ੭ ੥ ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾਅਦੁਰਨਸੁਖਸਿਥੀਜੀਕਾਰਾਤਨੁਮ
 ੧੫ ਨੁਪਨੁਹਰਿਆਗੈਰਖਿਆਨਾਨਕਕਹੈਮਹਾਰਸੁਚਾਖਿਆ ੮ ੨ ਨਿਵ
 ੧੬ ਲੀਕਰਮਭੁਇਅੰਗਮਭਾਠੀਰੇਚਕਪੁਰਕਕੰਭਕਰੈ ੧ ੥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਛੁਸੇਲੀਨਾਹੀਭਰਮੇ
 ੧੭ ਭੁਲਾਭੁਬਿਮਰੈਅੰਧਭਰਿਆਕੁੰਭਿਧੋਦੈਅੰਤਰਿਕੀਮਲੁਕਦੇਨਲਹੈਨਾਮਥਿਨਠੇਕਟਸਭਿ
 ੧੮ ਕਰਮਾਜਿਉਬਾਜੀਗਰੁਰਮਿਭੁਲੇ ੧ ੥ ਖਟੁਕਰਮਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈਭੂਗੁਣਸਾਗਰਅ
 ੧੯ ਦਗੁਣਮੇਰੀ ੧ ੥ ਰਹਾਉਮਾਇਆਪੰਧਾਪਾਟਣਿਦੁਰਮਤਿਕਾਰਬਿਕਾਰਮੂਰਖੁਆਪੁ
 ੨੦ ਗਣਾਇਦਭੁਭਿਨਸਕੈਕਾਰਾਮਨਸਾਮਾਇਆਮੋਹਣਿਮਨਮਖਬੋਲਖੁਆਗਾਮਜਨੁਸੁ
 ੨੧ ਠਚੰਡਲਕਠੇਕਟਚਰਿਸੀਗਾਗ ੨ ੥ ਭੂਠੀਮਨਕੀਅਤਿਹੋਕਰਣੀਬਾਦੁਬਿਬਦਾਭੂਠੇਦਿ
 ੨੨ ਚਿਅੰਕਰਣਹੈਖਸਮਨਪਾਵੈਸਾਦੁਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਕਰਮਾਦਣਾਠਿਕਾਅਵੈਸਾਦੁਦੁਸਟੀਸਭ
 ੨੩ ਦਿਗਚੀਐਬਿਭਵਡੀਜੀਵਣੁਬਾਦਿ ੩ ੥ ਏਕੁਮਭੂਲੋਮਹਾਨੁਕੋਈਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦ
 ੨੪ ਸੁਭਹੋਈ ੧ ੥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਦਰਿਜਹਿਮਹਿਮਰਿਜਾਈ ੪ ੥ ਏ
 ੨੫ ਚੁਸਰੀਰੁਪੈਵੈਗੁਣਧਾਤੁਇਸੇਨੇਦਿਆਪੈਸੋਗਸੀਤਪਾਸੇਸੇਦੁਜਿਸੁਮਾਈਨਬਾਪਾਦਿਚ

ਪੁਤ੍ਰ ਕੈ ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਪਾ ਪਾਸ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਭਰਤ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਹੋਈ ॥ ਧਿਰ ਦੇ ਸਚੁ ਇਹੁ ਕਰਣਿ ਸਾਗੁ ॥ ਹੋਰ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੁਜ ਭੁਆਰੁ ॥ ਧਾਦੁ ਬਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਸ
 ਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਮਰਿ ਬਹਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਏਹੁ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਗੁ ॥ ਦਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਾਥੈ
 ਪਾਵੈ ਛਾਹੁ ॥ ੭ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਗੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭੁ ਗੁਣਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ
 ਜੀਵਤੁ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥ ੮ ॥
 ॥ ਗੋਤ ਮਤ ਪਾਅਹਿ ਲਿਆਇ ਸਤੀਤਿ ਸਦੇਖਿ ॥ ਇੰਦੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਸਹਸਰ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਰੁ
 ਪੁਏਤੁ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥ ਸੋਭੁ ਲੈ ਜਿਸੁ ਮਾਪਿ ਭੂਲੁ ਭੂਲੈ
 ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਤਿਹ ਰੀਚਿ ਦਿਖਿ ਮੀਪਤਿ ॥ ਰਾਜੇ ਕਰਵ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਅਭਿਰ
 ਣੁ ਜਾਣੈ ਤਪੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ ਨੇਖੁ ਬਿਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਉ ਅਚਾਈ ਪਰਤੀ ਮਾਗੀ ॥ ਬਾਵੁ ਨ ਭੂਪਿ ਬਹ
 ਨੈ ॥ ਕਿਉ ਪਇਆ ਲਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀ ॥ ਐਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ਰਾਜਾ ਜਨ ਮੇਜਾ ਦੇਸਤੀ
 ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜਾਇਆ ॥ ਤਿ ਨ ਕਰਿ ਜਗ ਅਠਾਰੁ ॥ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥
 ॥ ੫ ॥ ਗਣਤ ਨਗਣੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਦਹ ਤੈਤੁ ਪੈਸਲਾ ਹੀਸੁ
 ਭਤੇ ਹੀਵਾਈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਲਿ ਪਤਲੇ ॥ ਪਕਦੇ ਨਲਾ ਗੈਸ ਦਾਰੈ ॥ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ
 ਗੁਪਾ ॥ ਐਚੇ ਤੈਨਾ ਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਪਛਤਾਈ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਜਿਨ ਏਹ ਚਰਨਾਰ
 ਚੀ ॥ ਐਹ ਰਿਅਭਿ ਮਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀਅ ਹੁਅਭਿ ਮਨੇ ਪੈ ਪਚੀ ॥ ਐ ॥ ੮ ॥ ਭੂਲਣਾ ਦਿਚਿ ਕੀਆਸੁ
 ਭਕੋਈ ਕਰਤਾ ॥ ਅਪਿਨ ਭੂਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨ ਮਿਸਤਾਰਾ ॥ ਕੇਹੁ ਰਖਰਸਾ ਦਿਆਪੁ ਲੋ ॥ ੯ ॥
 ਆਪਣਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਮੁਅਧਾਗੁ ॥ ਪੰਧ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ ਫੇਕਾ ਹੁਆ ॥ ਜਿਉ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਦੁਜੈ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੈ ਅਦੁਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਚੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੁਖ ਗਵਾਹਾ ॥ ਅਦ
 ਤ ਜਤ ਲਾਜਨ ਹੀਲਾ ॥ ਗੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੈ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿ
 ਨਾਸੁ ॥ ਪੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ॥ ਤਾ ਕਹੀ ਐਕਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾ ॥ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਰੂਨਾ
 ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਭੁਮਿ ਭੁਮਿ ਰੋਲੈ ਲਪਚਉ ਰਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੈ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ॥ ਇ
 ਹੁ ਮਨੁ ਅਪਿਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਿਪਇਆ ॥ ਲਾਗੁ ਰਮੁਖਿ ਛੁਟੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ਅਪੇ ਸਦੇ ਦਿ
 ਲਹੈ ॥ ਇਹ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ॥ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੈ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ
 ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ਛੁਗ ਛੁਗ ਕਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰ ਸਹਾ ॥ ਜਿਸ ਮਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮ
 ਨੁ ਰੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅੰਰ ਰਿਜੁ ਠਾਕਿਉ ਸੁਚਿਰੇ ॥

੧ ੧੧੨
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੧੧੨

॥ ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਦਿਗਲ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅਵਠ ਜਾਣਾ ਠਕਿਰਾ ਹਵੈ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਭਉਖਾ ਠਾਪੀ ਠਾਪੁਖ ਸਾਭਾ ॥ ਹਰਿਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਤਾਲ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ॥ ਪਿਅਰੁ ॥
 ॥ ਗੁਰਕਾਮ ਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਜਨ ਸੁਕਰਮੁ ਪਰਮੁ ਪਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪੁਅਗਨੀ ॥
 ਮਹਿ ਭੁੰਜਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਚਾਖਿ ਅਤ ਉਮਨੁ ਕੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰਨ ਦੁਜਾ ॥ ੩ ॥
 ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦ ਦੀ ਚਾਰਿ ਅਵਰਨ ਹੀ ॥
 ਦੁਜਾ ॥ ਏਕੋ ਗਦਿ ਹਰਿ ਅਸਭਾਣੀ ॥ ਅਵਰਨ ਦੀ ਸੈ ਕਿਸੁ ਪੁਜ ਚਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਉ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗੈ ਜੀਅ ਨਾਤੁ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਜਿਹੁ ਦਰੁ ॥
 ਹਿਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਿ ਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥
 ਨਾਮ ਦਰਾਈ ਸਿਰਕਰਮਾ ਕੀਏ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਦਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥਾ ॥ ਤੀਨ ਸਮਾਏ ਏਕੁ ਬਿ ॥
 ਤਾਰਥਾ ॥ ਪਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀ ॥
 ਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਦਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ॥
 ਸੁਣਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਪੁਰਿ ਬਖਸਿਲ ॥
 ਏਹੁ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹੰਗਿਰ ਤੇ ਸਦਾਰੰ ਗੁਸਾ ਚਾਦੁ ਬਖਸਿ ਸਰੋਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਸੁਭਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਰਨ ਲਾਹੈ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁ ॥
 ਖੁਦ ਗੁਣਿ ਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥
 ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭੁਤ ਗਤਿ ਨ ਹੋਵੈ ਸਿਹਉ ਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਖਿ ॥
 ਨੁਊਭਿ ਪਇਆ ਲੀਜ ਬਲਗਿ ਸਬਦਿ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਭੁਖਿ ਪਿਆਸਾ ਜੁਭੁ ਗੁਣਿ ਅਰਿ ਪਤਿ ॥
 ਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਵਰ ਗੁਰ ਪੈ ਪਾਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦਰੁ ॥
 ਹਵਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਪੇਸੁ ਰਤਾ ਸਚੁ ਬੀਚਰ ਸਿਆਪੇ ਬੁਝੈ ॥
 ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਮਗਨੀ ਪਦੁ ਨੈਨੁ ਨਿਤੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈਸਾ ॥
 ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿਰ ਹਉਇਆ ॥ ੬ ॥ ਐਸੇ ਜਨ ਦਿਗਲੇ ਜਗਅੰਦਰਿ ॥
 ਪਰਖਿ ਬਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਤਿ ਦੁਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਸਤ ਲੋਕੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮਿ ॥
 ਤੇਤੀ ਰਥ ਸੇਨਿਰਮਲ ਦੁਖ ਹਉ ਮੈ ਲੋਕੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾ ਲੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ॥
 ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜੇਹੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧੭ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੭ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੨੪ ॥

ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਪਿਆ ਬ ਦੀ ਗਲਿ ਪੁਜ ਸਿ ਬਹੁ ਲ ਸਮਾਧੀ ਯੁ
 ਖਿਲੁ ਰੁਥਿ ਭੂਖਨ ਸਾਰੀ ਪਾਲਤਿ ਹਾਲ ਬਿਚਾਰੀ ਗਲਿ ਮਾਲਤਿ ਲਕਲਿ ਲਟੀ ਯਦੁ ਏਧੋ ਤੀ ਬਸਤ
 ਕਪਾਟੀ ਜੋ ਜਾਨ ਸਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮੀ ਸਭ ਟੋਕਟ ਨਿਹ ਚੈ ਕਰਮੀ ਕਪੁਨਾਨ ਕਤਿ ਜੋ ਏਧੋ ਏਧੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਬਟਨ ਪਦੈ ॥ ਅਨਿਹ ਠਲੀ ਤਸੁ ਜਨਮ ਸਾਜਾ ਦੁਖ ਮਨ ਬਿੰਦਤੋ ਸਾਗਰੀ ਸੰਸਾਰ ਸੁਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦੀ ਤੋਰਹਿ ਕੋ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਹੈ ਕਪੁਨਾਨ ਕਬੀ ਚਾਰਿ ਕਰਣ ਕਰਣੇ ਦੁਖਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕ
 ਲ ਰਖੀ ਪਰਿ ॥ ਜੋ ਗਸਬ ਦੀ ਗਿਆਨ ਸਬਦ ਬੇਦ ਸਬਦ ਤਬ ਹਮਣ ਹਾਥੀ ਸਬਦ ਸੁਰ ਸਬਦ ਸੁ
 ਦੁਸਬਦ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤ ਹਾਸਰਬ ਸਬਦ ਏਕ ਸਬਦ ਜੋ ਕੋ ਜਾਨ ਸਿਭੇ ਉਨਾਨ ਕਤ ਕੋ ਦਸੁ ਹੈ ਸੋ ਈ ਨਿਰੰਜਨ
 ਦੇਉ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਸਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤਸਾਤ ਸਹਾ ਅਤਮ ਸੀ ਬਸੁ ਦੇਵ ਸੁ ਜੋ ਕੋ ਈ ਜਨ
 ਸਿਭੇ ਦਾਨਾਨ ਕਤ ਕੋ ਦਸੁ ਹੈ ਸੋ ਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥

ਉਤਰੀ ਪੈਰੀ ਗਹਿਰੀ ਫੰਡੀ ਗਿਸਸੁ ਰਿਸੁ ਹੀ ਅਕਿ ਦੁਕ ਰੀ ਨਿਦ ਨੁ ਜਾਇ
 ਸਟੀ ਗਾਥੁ ਜਿਲਗਾਥੀ ਰੁਦ੍ਰੀ ਸਬੀ ਏ ਮਊਲ ਹੀ ਸੇਭੀ ਚਹਿ ਦੇਭਿ ਠੁਮੈ ਮੁੰਧਨ ਗਰਬੁ ਟੀ ॥ ਸੁ
 ਠਿਮੁ ਪੇਰ ਠਾਥੀ ਏ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਮਪਾਗੁ ਪਹਿਲ ਦਸਤੁ ਸਿਦਾ ਟਿਕੈ ਤਾ ਕੀ ਚੈ ਦਾਪਗੁ ਦੇਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰ
 ਜਨ ਮਿਤ੍ਰ ਭੁਜੈ ਕਾਗੁ ਜਿਤੁ ਦੇਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲ ਨਿਲੁ ਮੁੰਧੇ ਦੀ ਚਗੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਏਕ ਕਰਿ ਬੁਝਿ
 ਅਤਿ ਨਦਿਟੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਜੋ ਤੂਤ ਰੂਪਾ ਠਿਤਾ ਪੁਛੁ ਤਿਨ ਕਲਾਤਾ ਪੁਖੇ ਸੁਜਾਣੁ ਦੇਵ ਦੇ
 ਨੀਕ ਪਰੀ ॥ ਫੁਲ ਫੁਲ ਫੁਲ ਫੁਲ ਹੀ ਦਹ ਨਿਲ ਪੇਸ ਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇਰੇ ਬੁਝਾਇ
 ਨਹਿ ਭੁਝਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸੀਰੋਈ ਗਸਲ ਕੁ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਰੇਤੁ ਚੁਕਾਇ
 ਆਸਾ ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਟੁਚੀ ਨਹਿ ਦਾਇਆ ॥ ਹੈਰੈ ਕਰਿ ਕੈ ਰਿਕੇ ਨਿਗਲਾ ਪਿਟ ਨਿਸਿਰੁ ਬੇਨਿ ॥
 ਨਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਇ ॥ ਹੇ ਮਨ ਰੀ ਨਿਰੋਲੀ ਐਸੀ ਯੈ
 ਮਾਰਿ ਪਾਉ ਪਾਛੈ ਬਾਪੁ ਰਾਵਣੇ ਅਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ਸਾਜੈ ਜੀ ਅਗ ਪਰਿ ਰਹਿ ਮਕਉ
 ਅਦੁਰਨ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟੀ ਐਹ ਰਿਪੀਤ ਮਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ ਬਾਪੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ਐ
 ਜਿਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਅਰੋਇਆ ਮਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹੁ ਹਿਨ ਮਰਣ ਹੋਇ ॥ ਕੀਚਨੁ ਹਾ
 ਥ ਬੁਝਈ ਏਕਾਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਰਦਰ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ

੧ ਜਲੁ ਲੋਹਿਲੁ ਹੁਦਿ ਟੁਹੁ ਗਨਿਧਿ ਜਲੁ ਨਹਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈ ਐ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥
 ੨ ਜਮੁ ਜਾਗਾ ਤਿਨ ਲਗਈ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ॥
 ੩ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਕਉ ਅਮਲਿ ਮਾਲਿਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣੀ ਚਿੰਤੁ ਭਰੀ ॥
 ੪ ਗੰਧਿਆਇ ॥ ਸਰਦਾਰਿ ਹੰਸ ਨਜਾਣਿ ॥ ਆਕਾਹੁ ਕਪੜੀ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਕਾ ਤਸਿ ਉਐ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਭੁ ਸੁਹ ॥
 ੫ ਰਿਆਨੀ ਰੰਗਿ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਦੁ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰ ॥
 ੬ ਤੀਰਥੁ ਦਰਿਆਉ ॥ ੧ ॥ ਜਨਮੇ ਕਾਠ ਲੁਕਿਆ ਗਟੀ ਜੰ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥ ਪੈਧਾ ਧਾਧਾ ਬਾਧਿ ॥
 ੭ ਹੈ ਜਾਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੇਖਣ ਸੁਨਣਾ ਸੁਣੁ ਹੈ ਮੁਖਿ ਸੁਠਾ ॥ ਅਲਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਹੋ ॥
 ੮ ਹਉ ਮੈ ਅਵਉ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹੈ ਨਿਦਿ ਰਲੇ ਨਾਹੀ ਘਟੇ ॥ ਛਲ ਛਕ ਕੂ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ॥
 ੯ ਮਰੈ ਜੀਵਨੁ ਨਹੀ ਤਾਣਾ ॥ ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ਲਗੀ ਸਾਪਰਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਲਗੀ ॥
 ੧੦ ਤਾਪਰਦਾਣਾ ॥ ਪਿਰਮ ਪੈ ਕਾ ਮੁਨਿ ਕਲੈ ਲਾਇ ॥ ਆਤਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ੧੩ ॥ ਭਾਯੋ ਧੈ ਕਉ ਟੁਜਿ ਕ ॥
 ੧੧ ਚਾਸਾ ਜਿਆ ॥ ਪਤ੍ਰ ਪੰਜਿ ਰਲਾਇ ॥ ਕੂੜਾ ਪਾਜਿ ॥ ਮਾਗੁ ਰਾਮਾ ਟੁਹੁ ਰਾਸਿ ॥ ਜਤਿ ਸੁਭਾ ਟੁਸੀ ॥ ਪਰ ॥
 ੧੨ ਮਜੇ ਤਿਜਾਗਾਇ ॥ ਦਾਜਾ ਦਾਦ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਜਿਅੰ ਪੇਖੁ ॥ ਪਕਰਿ ਆਥਿ ॥ ਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ॥ ਮਨਿ ਮੰ ॥
 ੧੩ ਪੈਊ ਪੈ ਕਦਲ ਦਿਸਨਿ ॥ ਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾਇ ॥ ਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਨਿ ॥ ਕਹਿ ਆਥੁ ॥ ਸੁਨਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਧ ॥ ਸੁਧ ॥
 ੧੪ ਇਕ ਨਾਨਕੁ ॥ ਦੁਨ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ॥ ਅਰਸੁ ਰਸੁ ਕਸੁ ॥ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਤਾਇਕ ਨਾ ਸਿਧਿ ॥ ਨ ਬੁਧਿ ॥ ਨ ਅਕਲਿ ॥ ਸਰ ਅਖਰ ॥
 ੧੫ ਕਾਭੇ ਉਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰਾਮ ॥ ਸਲਾਖਰ ॥ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਟੁਜੇ ॥
 ੧੬ ਬਿਦੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰ ॥ ਜਮੁ ਕਮਾਏ ॥ ਕਰਮਾ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ॥ ਕਾਰੋ ਪੇਸਰ ਮੁਖੀ ॥ ਧਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਹੋਏ ਮੁਕਤ ॥
 ੧੭ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮ ਟੁਪੁ ॥ ਜਣਾ ਜੁਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਖੜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਰਮਾ ॥ ਕਾਹੁ ਗੁਪੰ ॥ ਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ॥ ਸਗੀ ਹਾਥੇ ॥ ਪਛ ॥
 ੧੮ ਟੈ ਬੀਜੈ ਦਨਾ ॥ ਸੋ ਖੜੀ ਦਰਗ ਪਰਦਾਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ॥ ਜੇ ਕੁਝ ਕਮਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ॥ ਆਪੋ ਪਾਏ ॥
 ੧੯ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਤਪਾਇ ॥ ਤਨੁ ਰਜਿ ॥ ਉਬਾਲੁ ॥ ਹੁਤ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰੁ ਪੈਰੀ ॥ ਕਿਆ ਠੇਕੁ ॥ ਟੁਆ ਅੰਦਰਿ ॥ ਪਿਰੀ ॥
 ੨੦ ਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਨੀਘਟੀ ॥ ਸਹੁਦ ਸੈ ਸਹ ॥ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ॥ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੋਹਾਗ ॥ ਟੀਜਿ ॥
 ੨੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਡੁ ॥ ਟਕਾ ਚਾਉ ॥ ਸਿਰੁ ਧਰਿ ॥ ਤਲੀ ਗਲੀ ॥ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥
 ੨੨ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ॥ ਪੈਰੁ ਧਰੀ ॥ ਜੋ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀ ॥ ਜੋ ਕਾ ॥ ਟਿਨ ਕੀ ॥ ਜੋ ॥ ੧ ॥ ਨ ਲਿਕਿ ॥ ਰਾਵ ॥ ਦੋਸਤੀ ॥ ਕੁਝੈ ਕੁਝੀ ॥ ਮਾਇ ॥
 ੨੩ ॥ ਮਰਣੁ ॥ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਮੁਲਿ ॥ ਆਮਾ ॥ ਧੈ ॥ ਕਿ ਤੇ ॥ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨ ॥ ਹੀਣ ॥ ਅਗਿਆਨ ॥ ਪੁਜਾ ॥ ਅੰਧ ॥ ਦਰਤ ॥
 ੨੪ ਦਾਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪਰਮ ॥ ਬਿਨੁ ॥ ਪਿਆਨਾ ॥ ਸਚ ॥ ਬਿਨੁ ॥ ਸਾਖੀ ॥ ਮੁਲੈ ॥ ਨ ਬਾਕੀ ॥ ੨ ॥
 ੨੫ ॥ ਆਨੁ ॥ ਘਲੈ ॥ ਉਰੀ ॥ ਚਲੈ ॥ ਸਾਦੁ ॥ ਨਹੀ ॥ ਇਏ ॥ ਹੀ ਗਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ॥ ਸੁਰੈ ॥ ਦਲ ॥ ਮੇਲ ॥ ਟੈ ॥ ਅੰਤ ॥ ਰਿਬ ॥ ਲੁਆ ॥ ਪਿ

[illegible]

25 998

੧ ਦੇ ਚਾਹੀ ਕਿ ਅਕਰੈ ਪਾ ਲੇ ਰੈ ਰਜਿ ਮਹਿ ਪਾਇ ਜੇ ਪੰਜ ਮਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਹਜਿ ਭੁਗਿਆ ਭੁ
 ੨ ਰਾਉ ਛੁਲੈ ਭੈ ਚਿਰਖ ਪੁਕਾਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਦਰਿ ਹੁਛਾ ਪਈ ਐ ਛੁਟੁ ਹੋ ਕਿਤੁ ਪਾਜਿ ਆਪਣੀ ਨਹਿ
 ੩ ਪਹਿਨਾਨ ਕਾ ਛੁੱਤ ਪਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ॥ ੩ ॥
 ੪
 ੫ ਬਾਇ ਅਤਸਿ ਅਬਖਾਇ ਨਾਜ ਤੀ ਬੁਲ੍ਹ ਸੀਉ ਮਤਿ ਪੈ ਦੇ ਪੰਜ ਟੋਲ ਹਰਥ ਪਾ ਕੁਖ ਦਾਇ ਜੇ ਕ
 ੬ ਰਿਦਰੀ ਛੁਲਿ ਦੇਇ ਭੀ ਛੋਰ ਪਰਤੀ ਪਾਰਿ ਜੇ ਕਰਿ ਉਤੈ ਪੰਖ ਟੁਪਾਣੀ ਪਉ ਛੁਰ ਜਾਇ ਸੇ ਕਿਸੁ ਜੇ
 ੭ ਦੁਰੁਆਖੀ ਐ ਕਿਸੇ ਪੁਛੁ ਜਾਇ ਦਰੀ ਦੁਰੁ ਦੁਰੁ ਮੇਦ ਨੀ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਪਛੇ ਚਰੇ ਬੇਦੇ
 ੮ ਲੇਖੈ ਅੰਤੁ ਪਾਇ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬੀ ਪੁਛੀ ਅਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ਨ ਦੁਖੰਡ ਪੁਛੇ ਮੇਦੁ ਨੀ ਇਕ ਦੁ
 ੯ ਇਕ ਚੜ੍ਹਾਉ ਸਾਇ ਰਸ ਭਯੋ ਚੋਲਿ ਅਥੇ ਹਿਊ ਦਿਲ ਦਰੀ ਆਉ ਨ ਦੀ ਆਨ ਲੇਖ ਸਿਆਮਰ
 ੧੦ ਸਠਤੀ ਰਬ ਨਾਇ ਦੁਣੁ ਤਿਣੁ ਤਿਭੁ ਦੁਣੁ ਦੁਸਿਆ ਕਉ ਦੁਮਿਠਾ ਖਾਇ ਸਪਤਿ ਪਾਤ੍ਰ ਦੇਖਿਆ
 ੧੧ ਅਸਮਾਣੀ ਅਸਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਭਉ ਕਰਣੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਈ ਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਦੀ ਰਸ ਲਾ ਮਾਲੇਖੁ
 ੧੨ ਬਰਾਖੁ ਦਾਣੀ ਸਚੁ ਚਉਦਰ ਗਹ ਕਿਤ ਦੇ ਸੇਖੁ ਜੇ ਹਾਥੀ ਜੈ ਲੁਟੈ ਸੇ ਹੁਕਮੀ ਮਿਲੈ ਬੁਖਾਇ ਨਾਨਕ ਸ
 ੧੩ ਚੇਨਾ ਮਥਿ ਨੁਧਾ ਪਾਦੁਖ ਸਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਖਲਿਕ ਕਉ ਸੁਰੁ ਹਾਨੁ ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ ਅੰਧਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਸਾਣਾ
 ੧੪ ਏਹੁ ਕਮਿ ਭਰੇ ਸਤੋ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਅਉਗਾਨਾ ਤਰਕ ਸਹੁਰ ਜਾ ਛੁਹ ਦੀ ਆਖੰਨੇ ਹਥਿ ਕਮਾਨਾ ਸੰਗੀ ਸਿੰਘ
 ੧੫ ਅਤਸੀ ਪਦ ਨਿਗਲੀ ਜੰਜੀਰਾ ਹੁਕਮੀ ਬੀਨਿ ਚਲਾਇ ਆਨੰਦ ਕਜਿ ਉਥੇ ਪੀਗਾ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀ
 ੧੬ ਐਸ ਚੁਨਾ ਮੁਕਾਇ ਪੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿੰਘ ਸਿਆਲ ਹੁਸਰ ਪੁਰੁ ਰਪ ਹੁਸੇ ਘਰੁ ਕੀ ਨਾਗੇਰਾ ਪਦੇ ਖਉ ਕੁਕਰਿ
 ੧੭ ਗਏ ਦੁਸਮਨ ਠੰਢੇ ਦੈ ਗਭਾਈ ਸਕੇ ਮੁਹ ਬਤੀ ਜੇਤ ਰੇ ਛਾਤਿ ਆਵੇ ਨਿਦੁ ਆਇ ਨਾਨਕ ਗਲਾ ਕੁਣੀ ਅ
 ੧੮ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਾਇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਨਾਹੀ ਬੀਨਿ ਚਲਾਇ ਆ ਜੇਤੋ ਕੀ ਏ ਬਿਕਾਰਾ ਗੁਨਾਹੀ ਸੰਦੀ ਪੋਟਲੀ ਚੁਕਿ
 ੧੯ ਨਸਕਾ ਭਾਰਾ ਅਗੇਰੁ ਕੁਹੁ ਪੰਧਲੀ ਪਿਛੈ ਸਿਰਿ ਜੰਦਰਾ ਅਗੇ ਸਾਹੁਰਾ ਅਤਸੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰੀ ਪਾਰਿ
 ੨੦ ਕਉ ਮੁਹਿ ਸੀਸਿ ਚੜ੍ਹਿ ਰੁਖ ਨਿਜਿ ਉਅੰਗਿ ਮਾਗਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੈ ਛੁਟੀ ਐ ਹੁਕਮੀ ਹੋਏ ਮਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਚਸ
 ੨੧ ਮੇਕ ਦੇ ਅਉਗਾਣੀ ਅੰਧ ਘੋਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ਕੰਨੀ ਕੋਲੁ ਪੀੜੀ ਐ ਨਾਸੀ ਗੰਧੁ ਬਾਰਾ ਜੀਰੁ ਕਟਾਏ ਕਉਲ
 ੨੨ ਸਿਰਿ ਸਚੁ ਦਿਸਾਰਣਾ ਹਾਕੋ ਪਰਉਤੈ ਚੰਦ ਨੀ ਜਲ ਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ਤਿਸਨ ਰਖਿ ਨਸਕਾਈ ਬੇਪੀਰ
 ੨੩ ਗਏ ਗਾਮਉ ਗਣਗੁਣੀ ਬਖਸੀ ਅਨਿਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਾਗ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਤਿਲਤ ਫੁਟਿ ਪੀੜੀ ਅਹਿਪਿ
 ੨੪ ਏਤੰ ਚੁਚੜਾਇ ਕਾ ਗਲਾ ਫੀਕੁ ਟੀਆ ਮੰਗਲੀ ਏਇ ਕੁਚੜਾਇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਤਾਈ ਆਰੁਖੇ ਤੈ ਬਿਲਲ
 ੨੫ ਇਸੀ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈ ਐ ਅਹਰਣਿ ਸਿਰਿ ਦੀ ਚਗਾ ਘਟੀ ਅਰੁ ਮਾਰੇ ਤਿਤੁ ਤਲਿ ਜਿਉ ਕਹੇ ਲੋਹਾ ਨਾਨਕ

ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਉਰਦੁ ਰਿਨ ਪਾਰਿ॥ ॥ ਪੈਰੀ ਕੰਢੈ ਸਾਰ ਦੇ ਸਿਰੁ ਤਪੈ ਮਾ ਕਾ ਸਿ॥ ਪੈਰਾ ਪਤਿ ਉਤਰੈ ਪਰਤੈ ਰਤ
 ਮਸਿ॥ ਬਸਾਨ ਲਿਲ ਗਾਈ ਐਕੋਇ ਨਾ ਆਦੈ ਪਾਸਿ॥ ਭੀਰਿ ਲਾਇ ਦਿਓ ਹੀ ਐਤੋ ਬਕਰੇ ਠਹਿਰਾਇ॥
 ॥ ਅਉਗਣਿ ਅਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸਭੋ ਕੋਈ ਦਾਇ॥ ॥ ਭਠੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ਅੰਮਿਲਿ ਅਗਨਿ ਸਲਾਇ॥ ਬਾ
 ਲੁਰੇਤੁ ਭੁਖਾਈ ਆਦਿ ਚੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ॥ ਅੰਦਰੁ ਭੁਜੈ ਪਾਨੁ ਜਿਉ ਤਿਨੁ ਕੈ ਤੰਬਿਲ ਲਾਇ॥ ਅਪਿ
 ਬਖਸੇ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ ਐ ਜਾਇ॥ ॥ ਇਥ ਜਿਥੈ ਦੇਹ ਸੁਕਾਇ ਐ ਸਗੁ ਸਿਰਾਈ ਆਭਾ ਰਾਖਾਣਾ
 ਪੀਠਾ ਪੰਤ ਨਾਨਕੀ ਪੁਸੀ ਪੁਆਗਾ ਮਨ ਬਉਲੇਖ ਮੰਗੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤੁ ਪ੍ਰਾਗਾ॥ ਰਬ ਪੈਰਾ ਚਾਕਰੀ ਕਰਿ
 ਠਹਰਾਈ ਕਾਗਾ ਜੀ ਭੁਪੁਕਾਰੇ ਦਰਿਖਣੀ ਚਖਿ ਚਖਿ ਸੁਆ ਦਬਿ ਕਾਗਾ ਕੰਨ ਦੇ ਨਿਉਗਾ ਹੀ ਆਮਨ ਸੂਠ
 ਕੁਣੀ ਅਗਾਨਾ ਸਲੋਇ ਨਾ ਮੁਕਰੇ ਅੰਧੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਮਾਗਾਇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਆਬਾਜ ਮਦੁ ਅਗੀ ਰਲਿਕ
 ਰਿਦਿ ਪਟਿ ਸੁਟਿ ਆਮਰ ਟੁਜਿ ਉਲੋਹਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਹਾਜਿ ਨ ਭੋਇ ਆਨ ਉਰਦੁ ਰਿਨ ਪਾਰਿ॥
 ॥ ਸਤਿ ਰਿਦੈ ਰੇਤੀ ਐਤੀ ਰਜਿ ਦੈ ਕਲਿ ਬੁਝਾ ਸੇ ਨੇਵੀ ਗੀਛਾ ਲੀ ਐ ਸਹਜੀ ਇਹੁ ਕਮੁ ਕੀਤੁ ਐ ਨੇਵੀ ਗੀ
 ਛੁਲਾਈ ਆਮ ਜਗੁ ਜੀ ਨੁਸਹਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਬਪਕਾਲ ਕਾ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਾ ਦੇ ਜਾਇ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਦੁਸਮਨ
 ਕੇਤਰੇ ਦੁਇ ਤਿਨਿ ਮਾਰਣਾ ਗਾਘਰਿ ਘਰਿ ਦੈ ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਸਚੀ ਸੁਰਤਿ ਅਪਾਗਾ॥ ॥ ਤੈਜ ਮੰਜੇ ਰਿਨਿ ਲੋ
 ਇਟੀ ਰਕਤੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿਕ ਗਲਾ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਨੁ ਭੁਖੁ ਪੈਰਿ ਰਦਾਇ ਆਜ ਮਕਾਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਪਕਵਿਚ ਲਾਇ
 ਆਹੁ ਕਮੀ ਹੁਕਮ ਦਿਚਾਹਾ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਅਗੈ ਤੁਖ ਸਮੁਤੁ ਰਖਾਹਿ ਤੁਮਾਰਿ॥ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨਾਬੰਧ ਪੋਨ ਬਈ ਅਰਿਨ
 ਵੀਹੁ॥ ਨਾਸੁਤ ਨਾਲਖ ਮੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਧਾ ਪੀਗਾ॥ ਨਾਤਗ ਸੁਨਾਪਨ ਖਵੈ ਨਾ ਸਿਪਰਤ ਲਵਹਿ॥ ਤਪੈ ਕਵਰਾ ਅਹਿ
 ਨਿਸੀ ਦੇਖ ਹੁਗੁ ਰਵੀ ਚਾਰਿ॥ ॥ ਪਰਮੁ ਐਕਾ ਸਤੁ ਜੀ ਨੁ ਕਰਿ ਜਤ ਕੀ ਪਖਰਮਾਨਿ॥ ਪੰਚਿਤੁ ਸਰਬਾਣੁ ਬਾਹੁ
 ਸਿਪਰਸ ਚੁਨਿ ਦਾਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਇਨਾ ਖਸੀ ਬੇਦ
 ਪਵੈ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ॥ ਕਿਸਨੁ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਪੁਕਾ ਜਿਹੁ ਕਮਿ ਲਏ ਅਉਤਾਰਿ॥ ਸਿਉ ਸਲਾਹ ਨਿਦਰਿ ਖਵੈ ਦੇਵੀ ਦੇਵ
 ਅਸੀਖਾ ਅਪੁਰੇ ਇਤਾਨੁ ਰਿਮਰਾਸ ਚੁਸਦਾ ਬਖਸੀਦਾ॥ ॥ ੬ ॥

੧ ੧੧੫
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੧੫

ਰਾਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧੁ ਸਾਧਿਕਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਨੁ ਸਾਧਿਨਿ ਗਲ ਮੁਖ ਪੈਰਾ ਪੰਚਤਤਕ
 ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਰੈ॥ ਬੇਵੀ ਨਿੰਦਾ ਅਲਪ ਪ੍ਰਾਗੀ॥ ਸਾਧਕਾ ਪਿੰਡ ਸਦਾ ਬੰਚਾਰਿ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਰਤਿ ਬਿਚ
 ਖਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਜੋਗ ਕੇਲ ਖਣਾ॥ ॥ ਜਾਬੋ ਲੈਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਆਨਾ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਜਾ ਕੈ ਰੈ ਪਿਆਨਾ ਸੁਨ
 ਮੰਤਲ ਮਹਿ ਰੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਦੇ ਨ ਮਰੈ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੀ ਜੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਤਾਕਉ ਬੰਦਹਿ ਸਗਲੇ
 ਦੇਵ॥ ਜਿਹ ਬਭੇਦ ਨ ਦੇਈ ਚਖਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਜੋਗ ਕੇਲ ਖਣਾ॥ ॥ ਤਾਮਸ ਤਿਸਨ ਲੋਭਾ ਤਿਨੁ ਗੋਪ ਚਾ

੧ ਗਾਨਿਘਟਭੀਤਰਿਜਾਗੈਅਹਿਨਿਸਰਹੈਗਰੁਰਚੜਾਇਸਹਜਿਉਪਜੈਦੁਰਮਤਿਜਾਇਸਾਧਨਿ
 ੨ ਫਜੈਬੈਧੋਚੋਗਾਜਮਜਗਤਿਨਲਗੇਤੋਗਾਰਿਬਿਨੁਮੰਤੁਨਜਪੀਐਹੋਗਾਉਤਮੁਭਲੇਜਿਨੀਕੇਜਖਣ
 ੩ ਾਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣੁ ॥ ਪੀਚੋਇਤ੍ਰੀਵਿਕੁਰਿਰਖੈ ॥ ਜਿਹਬਾਅਸਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈਕੋਟਰੁਟੰਤ
 ੪ ਰਤਤਕਾਬੇਤਾਗਗਨਮੰਡੁਮਹਿਰਖੈਚੇਤਾ ॥ ਸਿੰਚਪਿਆਲਗਗਨਸਰਿਭਰੈ ॥ ਜਾਇਕਿਬੀਟੀਮੁਜਨੁ
 ੫ ਕਰੈ ॥ ਸਤਪੰਚਨਉਲਗਰਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ ॥ ਪੁਰਬਿਚਵੈਪਸਚਮਿਅਧੈ ॥ ਰਵਿਸ
 ੬ ਸਿਦੁਹਾਇਕਰਿਮਿਲਾਏ ॥ ਐਹਟਪਟਣਕੀਚੀਨੈਬਣਾਤਪਰਿਭੁਏਅਉਘਟਘਟਾਨਉਖੰਦੇਖੇ
 ੭ ਪੁਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ ॥ ਆਖਤਨੁਭੰਡਸੁਰਤਿਕਰਿਦੁਧਾਪਇ
 ੮ ਸਚਸਮਾਇਣਸੁਧਾ ॥ ਜੁਗਤਿਜਤਨੁਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ ॥ ਜੁਗਤਿਦਿਹੂਟੀਟਿਕਉਜਾਇਆਗਿ
 ੯ ਅਨੁਮੰਧਾਣੀਨੇਤਨਾਮੁ ॥ ਇਨਬਿਧਿਜਪੀਐਕੇਵਲੁਰਮਾਰੇਲਿਬਿਰੋਲਿਲੀਅਜੈਮਖਠਾਨਨ
 ੧੦ ਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ ॥ ਆਤ੍ਰਿਹੁਕਮਾਰਿਮਿਲਾਏਮਨੁ ॥ ਪੰਚਮਹਿਰੋਏਪਰਧਨੁ ॥ ਪੰਚਕਾਜੋਜਾਏ
 ੧੧ ਭੇਉਸੋਈਕਰਤਾਸੋਈਵੇਉ ॥ ਅਗਮਨਿਗਮਜੋਏਜਾਣਿ ॥ ਬੰਧੈਨਦਾਕਿਹਾ ॥ ਅਗਿਆਣਿ ॥ ਸਤਸ
 ੧੨ ਤਈਚਉਦਹਚਾਰੀ ॥ ਤਕੈਆਗੈਖੜੇਦੁਅਗਿਆਠਅਠਰਹਬਰਹਬੀਸਾ ॥ ਤਕੈਆਗੈਕਢਹਿਖੜੇਅਦੀ
 ੧੩ ਸਾਉਚੀਨਦਰਿਸਰਾਠਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ ॥ ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੈਉਦਸਾ ॥ ਰੁਖਬਿਰ
 ੧੪ ਖਕਰਿਕੰਦਰਦਸਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਰਹਿਭੋਜੋਗਅਭਿਆਸਾ ॥ ਪਰਸੈਅੰਗੂਲਾਏਪਾਸਾ ॥ ਜਿਤੁਤਨਿਦੁਤੀ
 ੧੫ ਅਮੈਲੁਨਹੈ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ ॥ ਆਰਿਆਨਖੜੁਕੁਲੇਮਨੁ ॥ ਸਿਉਲੁਏ ॥ ਮਰਮੁਦਸਾਪੰਚਕਾ
 ੧੬ ਭੁਏ ॥ ਮਨਮਿਰਤਕਕੀਪਏਗਰੀ ॥ ਤੀਰਥਪਰਸੈਏਸੈਸਠੀ ॥ ਜਿਨਿਘਹਮੈਲੁਮਨੈਕੀਖੋਈ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈ
 ੧੭ ਉਦਾਸੀਸੋਈ ॥ ਆਦੇਹੀਅੰਦਰਿਅਠਸਠੀਹਾਟਾ ॥ ਤੀਕੇਬਜਰਜੜਾਏਪਾਟਾ ॥ ਅਉਘਟਘਟਾਬਿਖਮੁਪੈ
 ੧੮ ਬਟਾ ॥ ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਦਹਵਿਸਿਦੇਖਿਸਹਜਿਘਰਿਆਇਆ ॥ ਅਠਦਸਗੰਠੀਖੋਲੈਕੋਈ
 ੧੯ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ ॥ ਆਪਿਥਮੇਪੁਰਬਕਉਗਉਨਕਰੈ ॥ ਦੁਤੀਆਦਖਣਕਉਦਿਸਿਪਰੈ ॥ ਪਛਮਤੇ
 ੨੦ ਜੇਚਵੈਸੁਮੇਗ ॥ ਆਏਪਰਦਖਣਾਕੇਛੇਗ ॥ ਪੁਰੀਅਸਾਤਉਪਰਿਕਉਲਾਸਣਾ ॥ ਤਿਥੈਪਾਰਬਹਮਕਾਅਸ
 ੨੧ ਣਾ ॥ ਜਿਨਹਿਰਿਰੇਰਤਨੈਮਾਲਪਰੇਈ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ ॥ ਕਹਾਸੁਗਗਨਦੇਟਕਾਭਵਨੁ ॥ ਅਹਿ
 ੨੨ ਨਿਸਿਸਦਾਮਨਾਏਸਉਣਾ ॥ ਮਹਾਸੁਰਪੁਰਾਕਉਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਝੁਏ ॥ ਦੁਜਨਦਉਣਾ ॥ ਬੰਧੈਬੈਸੰਤਰੁਪ
 ੨੩ ਣਿਪਉਣਾ ॥ ਗਗਨਮੰਡਲਗਉਜਿਨਿਚੋਈ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ ॥ ਗੁਰਕਾਭਗਤਾਇਵੀਕਜ
 ੨੪ ਤੀ ॥ ਹਿਰਦੈਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾਸਤੀ ॥ ਦਿਸਦਿਦਾਇਆਲਦਇਆਕਰਿਦਨੁ ॥ ਜੇਅਟਨਿਏਤਨਿਦਿਅ
 ੨੫ ਜਾਨੁ ॥ ਬਚਨਸਬਦਕਾਸੁਛਲਹੁਤੁ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤੁ ॥ ਆਚਲਚਾਇਨਜਾਇਤਮਸੋ ॥ ਜੁਐਜਾਇਨ

ਖੇਲੇਪਸੇਅੰਗੈਚੈਰੈਚਿਤੁਨਲਾਏਹੁਰਕਾਦਿਤਾਅੰਗਿਹਦਾਏਹਪਰਘਰਜਾਇਨਕੀਜੇਕਥਾਏਹਚੈਸ
 ਤਿਹੁਰਕੀਨਥਾਹੁਰਕੀਸਿਖਿਆਨੁਟਿਰੇਪੁਤਾਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤਾ ॥ ਅਉਸਰਾਨਦੀਅਪੁਰੀ
 ਤਰੈਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਧੀਰੈਤਰੈਕਮਲੁਉਲਟੈਪਲਟੈਪਉਨੁ ॥ ਏਉਨਿਦਰੈਅਫਗਟੁਨੁਅਨਪ
 ਉਨੈਕਉਰਬੇਬੰਧਿਲਚੈਤਿਬੇਟੀਤਿਕੁਟੀਸੰਧਿਪਦਨੈਦਸਿਕਰਿਗਥੇਦੁਤਾਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁ
 ਤਾ ॥ ॥ ਗਗਨੰਤਰਿਕਰਿਭੁਟਰਉਡਾਏਅਹਿਨਿਸਿਹੁਤੀਰੋਗੀਲਾਏਪਰਚਾਹੈਤਿਠਹਿਅਭਿਆਏ ॥
 ਇਨਬਿਧਿਜੁਗਤਿਕਮਾਏਜੋਗੁਆਏਹਿਰਖੁਨਗਏਸੋਗੁਸੰਜਮਿਰਹੈਨਬਿਨਸੈਸੁਤਾਨਾਨਕਕਹੈਸੋ
 ਈਅਉਧੁਤਾ ॥ ॥ ਜਿਨਹਿਮਾਇਆਜਹੁਮੇਹਿਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਗਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਇੰਦ੍ਰਾਦਕਾਸਿ
 ਧਸਾਧਕਮੁਨਿਏਸਾਜਤੀਸਤੀਭੁਟਿਭੀਖਕਮੇਹੀਮੋਹਨਹਾਰਾਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਦਕਜੁਗਜੁਗਉਮੈਚੈ
 ਤਾਧਗਾਏਵੀਦੇਵਸਥਾਇਆਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਧਿਆਨੁਨਾਨਕਕਾਲੁਜਲੁਬਸਿਧਾਹਤੇਹੁਕਮੁਸਚੈ
 ਨੀਸਾਨੁ ॥ ॥ ਸਾਸਤਬੇਦਕਤੇਬਸੁਨਨਰਕਸੁਰਗਤੇਜੀਹਿਆਮਾਇਆਮੈਰੈਗੁਰਸਬਦਬਿਨੁਮਨਮੁਖਿ
 ਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿਸੁਰਗਮਿਰਤਤਨੁਮੇਹਿਆਸਪਤਲੋਕਪਤਲਾਅਕਾਸੀਬੈਕੁਠਲੋਗਸੇਮੈਰੈਮਾਇਆ
 ਜਲਾਜੇਸਰਨਿਪਰੈਜਗਦੀਸਕੀਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨਾਨਾਨਕਸੇਵਰਸਨਪਾਇਸੀਅਭਿਨਾਸੀਸੁਖਸੈਨ
 ॥ ॥ ਗੁਰਜਤਸਤਸਿਦਰਉਮੁਕਤਿਸੋਰੇਦਰਜਪੁਤਪੁਸਹਜਿਧਿਆਨਾ ॥ ਸੁਖਸੋਰੇਦਰਮੁਕਤਿਦਰਦਤ
 ਘਟਿਘਟਿਸੋਪਿਰਦਾਨਾਹਿਯਹੁਚੁਸੰਜਮੁਗੁਰਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਹਰਿਅੰਤਰਿਭੁਗਤਿਖਜਾਨਾਹਿ
 ਬਿਆਲੋਭੁਭਟੇਮਨੁਚੁਚਾਸਹਜਿਭਾਇਮਨੁਮਾਨਾਮੁਕਤਿਸੋਰੇਦਰੁਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾਨਉਸੁਨਿਖਸਮਿ
 ਨਿਕਾਲਾਨਉਸੁਨਿਦਾਤਾਗਰਭਅਗਤਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥ ॥ ਤਿਭੁਦਨਮੈਪੁਲੈਅੰ
 ਮਰੁਪਦੁੰਡਾਅਲਖਪਾਰਿਆਸੁਤਿਸਨਾਭਉਖੰਡਾਸੁਆਕਲੁਪਦਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਜਾਕਉਬੰਦ
 ਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾਜਿਹਬਾਅਨਰਸਸੁਆਦਿਬਚਖਣਾਨਾਨਕਸਹਜਿਬੈਰਗਕੇਲਖਣਾ ॥ ॥ ਬਿਮਲ
 ਨਦੀਉਲਟੀਤਰੈਉਲਟੀਪਲਟਿਸਿਧੀਰੀਕਰੈਸੀਧਕਮਲੁਪੁਰਨਤਿਹਪਦਨੁ ॥ ਏਉਨਿਦਰੈਅਫਗ
 ਦਨੁਅਨਪਦਨੈਕਉਸਬਦਿਲੇਬੰਧਾਨਾਨਕਇਉਟੁਟੈਜਮਕਾਠਪਾ ॥ ॥ ਸੇਅਭਿਨਾਸੀਆਪੇਆਪਿਯਾਕ
 ਲਬਿਕਲਕਉਮਾਰੈਚੀਪਾਪਰਘਰਿਜਾਇਨਸੁਨੁਅਨਕਥਾਹਿਯਹਅਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਸੀਖਿਆਸੁਨਿਰੇਪੁਤਾਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਅਉਧੁਤਾ ॥ ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਮਿਲੈਸੁਹੇਲਾਜਾਗਤਅੰ
 ਦੇਸਥਾਮਨਿਮਾਰਿਏਕੇਲਾਖਿਮਸਹੁਭਰਿਆਮਾਨਕਮੇਤੀਅਮਰਪੁਰਕਰਿਚਕ੍ਰਿਕੇਮਾਲਪੋਰਤੀਗੋਰੇਗੁਬਿ
 ਜੇਗੁਸੇਗੁਪਰਜਾਲੈਆਪੁਪਛਾਤਾਗਤਿਮਤਿਨਲੈਅੰਸਾਅਲਖਅਪਾਰਨਿਰਲਾਨਾਨਕਦੀਨਪ੍ਰਤਿਪਲ
 ਸਮਾਲਾ ॥ ॥ ਅਰਚੈਕੇਅਰਿਹੈਉਦਸਾਪਰਚੈਕੇਅਰਿਕਹੈਨਿਦਸੁਉਦਰਕੈਸਬਦਿਬਿਲਪਾਭਗੀ

੧ ੧੧੬
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੧੧੭

੧੬	ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ	
	ਨਿਰਭੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ	
	ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
	ਤਤਕਰਾ ਸਬਦੇ ਕਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦ	
	ਕਪਤਿ ਸਾਹੀ ३	
	ਤਤਕਰਾ ਰੀਕਾ	
੧	ਸਿਰੀਗੁਰੂ	ਪੰਨੇ ੧੨੩
੨	ਮੀਨਾ	੧੩੨
੩	ਗਉੜੀ	੧੪੧
੪	ਆਸਾ	੧੪੬
੫	ਗੁਜਰੀ	੧੫੨
੬	ਫੜੀਯੁ	੧੫੬
੭	ਸੋਗਠੀ	੧੬੦
੮	ਧਨਾਸਰੀ	੧੬੨
੯	ਸੁਹੀ	੧੬੩
੧੦	ਬਿਲਾਵਲੁ	੧੭੦
੧੧	ਰਾਮਕਲੀ	੧੭੨
੧੨	ਮਾਰੂ	੧੮੧
੧੩	ਭੈਰਉ	੧੮੫
੧੪	ਬਸੰਤ	੧੮੮
੧੫	ਸਾਰੰਗ	੨੦੦
੧੬	ਮਲਾਰ	੨੦੧
੧੭	ਪ੍ਰਭਾਤੀ	੨੦੪

੧੬	ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	ਪੰਨੇ
	ਤਤਕਰਾ ਸਬਦੇ ਕਾ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਚਉਪਦੇ	
੧	ਹਉਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੀਆ ਪਣਾ	੧੨੨
੨	ਬਹੁਭੋਖਕ ਰਿਭਰਮਾਈਐ	੧੨੨
੩	ਜਿਸਦਿ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰੈ ਤਿਸ	੧੨੩
੪	ਜਿਨਿਸਾਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿ	੧੨੪
੫	ਜਿਨਿਇਕ ਮਨਿਨ ਮੁਖਿਆ	੧੨੪
੬	ਹਉਗੁਰੂ ਤਰਿਯਨੁ ਰਸਿਹੈ	੧੨੪
੭	ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹੈਗੁਰ	੧੨੪
੮	ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਦਿਯੋਆਪਿਆ	੧੨੪
੯	ਘਰਹਿ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤ	੧੨੪
੧੦	ਸਚਾਸਤਿ ਬੁਝੇਵੀਐ ਸਦੁ	੧੨੪
੧੧	ਝੋਗਣਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈਗੁਰ	੧੨੪
੧੨	ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾ	੧੨੪
੧੩	ਮਨਮੁਖਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਚਿਉ	੧੨੫
੧੪	ਜਪਿਗੁਜਰੈਆਪਣਾਤਮ	੧੨੫
੧੫	ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈਗੁਰ ਤਿਕੀ	੧੨੫
੧੬	ਪੰਨੁਜਨਨੀ ਜਿਨਿਜਾਇਆ	੧੨੫
੧੭	ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨੇਪਰੁ ਹੈ ਅੰਤੁ	੧੨੫
੧੮	ਕਾਇਆ ਸਾਧੈਉਗਤੁ ਪੁਕਰੈ	੧੨੬
੧੯	ਕਿਰਪਾ ਕਰੈਗੁਰ ਪਾਈਐ ਹਰਿ	੧੨੬
੨੦	ਜਿਨਿਪਰਖੀਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿ	੧੨੬
੨੧	ਕਿਸੁ ਹਉਸੇਵੀ ਕਿਆ ਜਪੁਕ	੧੨੬
੨੨	ਜੇਦੇਲਖਤੁਵੀਚਰੀਐ	੧੨੬
੨੩	ਅਪਣਾਉਤਿਨਾਪਾਇਉ	੧੨੭

੨੪ ਚਿਨ੍ਹਗੁਰੋਗੁਨਤੁਟਈਹਉਮੈ ੧੨੭
 ੨੫ ਤਿਨਅੰਦੁਸਦਸੁਖਹੈਜਿ ੧੨੭
 ੨੬ ਗੁਣਦੰਤੀਸਚਪਾਇਆ ੧੨੮
 ੨੭ ਅਪੇਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਸਿ ੧੨੮
 ੨੮ ਸੁਣਿਸੁਣਿਕਮਗਹੋਲੀਏ ੧੨੮
 ੨੯ ਇਕਪਿਰੁਰਫਹਿਆਪਣਾ ੧੨੮
 ੩੦ ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚਤੁੰਸਭੁ ੧੨੮
 ੩੧ ਜਗਿਹਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖਪਾਇ ੧੨੮

੧੨੮ ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਕਰੇਭਗਤਿ

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਕਰੇਭਗਤਿ ੧੨੮
 ੨ ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਦਦੇਜਮ ੧੨੮
 ੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਾਵਨਾਸਚੁ ੧੨੮
 ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ੧੩੦
 ੫ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੀ ੧੩੦
 ੬ ਸਹਜੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਬਿ ੧੩੦
 ੭ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਠੇਰੁਨ ੧੩੧
 ੮ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰ ੧੩੧

੧੬ ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਕਰੇਭਗਤਿ

੧ ਕਰਮੁਦੇਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲ ੧੩੨
 ੨ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਗਮ ੧੩੨
 ੩ ਇਕੋਆਪਿਠਿਰੋਪਰਛਿਨਾ ੧੩੨
 ੪ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮਾਜਪੈ ੧੩੨
 ੫ ਅੰਦਰਿਹੀਰਾਲਲੁਬਣਾਇ ੧੩੩

੬ ਸਭੁਘਟਆਪੇਭੋਗਣਹਰਾ ੧੩੩
 ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀ ੧੩੩
 ੮ ਅਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ ੧੩੪
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਦਰੀਦਰੀ ੧੩੪
 ੧੦ ਅਪੁੰਦਾਏਤਾਸਭਕਿਛੁ ੧੩੪
 ੧੧ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਖਾ ੧੩੪
 ੧੨ ਅੰਧੈਸਚੈਸੁਆਰੈਸਚੈ ੧੩੫
 ੧੩ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੈਹੋ ੧੩੫
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈ ੧੩੫
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਿਦਸਾਏ ੧੩੫
 ੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਰਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾ ੧੩੬
 ੧੭ ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ ੧੩੬
 ੧੮ ਦਰਨਾਪਦਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ ੧੩੬
 ੧੯ ਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਨਿਰਮਲੁਹੈ ੧੩੭
 ੨੦ ਗੋਵਿੰਦੁਭੀਜਲੁਭੀਜਲੁਹੈ ੧੩੭
 ੨੧ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਲਾਹੀ ੧੩੭
 ੨੨ ਤੇਰੇਭਗਤਿਸੋਹਰਿਸਚੇਦਰ ੧੩੭
 ੨੩ ਅਤਮਗਮਪਰਗਾਸੁਗੁਰੇ ੧੩੮
 ੨੪ ਇਸੁਗੁਣਮਹਿਅਖੁਟਭੰਡ ੧੩੮
 ੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਮਿਲਾਏਆ ੧੩੮
 ੨੬ ਏਕਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਰੀਰਾ ੧੩੮
 ੨੭ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰੁਪ੍ਰਰਿਗਹਿਆਸਭ ੧੩੮
 ੨੮ ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਰਾਏ ੧੩੮
 ੨੯ ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਭਾਨਹੈਦਾਸ ੧੩੮
 ੩੦ ਮਨਮੁਖਪੜ੍ਹਹਿਪੰਡਿਤਕਹਾ ੧੪੦

੩੧ ਨਿਰਗੁਣਸਗੁਣਆਪੇਸੇਈ ੧੪੦
 ੩੨ ਮਾਇਆਮੇਰੁਜਗਤੁਸਬ ੧੪੦
 ੧੬ ੧੪੧

੧ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਰੇ ੧੪੧
 ੨ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੇ ੧੪੧
 ੩ ਸੁਖਉਸਦੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ ੧੪੧
 ੪ ਇਕਗਫਤਰਹੇਮਨਸਾਦੁਨ ੧੪੧
 ੫ ਮਨਮਾਰੇਪਾਤੁਮਰਿਜਾਇ ੧੪੧
 ੬ ਹਉਮੈਦਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬਉਗ ੧੪੧
 ੭ ਸੋਕਿਉਦਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅ ੧੪੧
 ੮ ਤੁਅਕਥੁਕਿਉਕਾਥਿਆਜਾ ੧੪੨
 ੯ ਏਕਸੁਭੇਸਭੁਪਹਰਿਰੰਗ ੧੪੨
 ੧੦ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੇਰਿ ੧੪੨
 ੧੧ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਰੁ ੧੪੨
 ੧੨ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆ ੧੪੨
 ੧੩ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ ੧੪੨
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਦਰੁਗਾਗਿ ੧੪੨
 ੧੫ ਜੈਸੇਪਰਤੀਉਪਰਿਮੇਪੁਲਾਖ ੧੪੨
 ੧੬ ਸਭੁਜਗਕਲੈਵਸਿਰੈਬੰਧ ੧੪੨
 ੧੭ ਪੇਈਅਫੈਦਿਨਚਾਰੇਹਰਿਗੰ ੧੪੩
 ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆ ੧੪੩

੧ ਮਨਕਸੁਤਕੁਦੁਜਾਭਉ ੧੪੩

੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪਾਨਅਧਾਰ ੧੪੩
 ੩ ਇਸੁਜਗਕਾਧਰਮੁਪਰੁਤ ੧੪੩
 ੪ ਬ੍ਰਹਮਾਮੁਲਦੇਵਅਭਿਆ ੧੪੪
 ੫ ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵਪਰੈਦਾਦੁਖਾ ੧੪੪
 ੬ ਤੈਗੁਣਦਖਣੈਭਰਮੁਨਜਾਇ ੧੪੪
 ੭ ਨਾਮਅਮੋਭਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾ ੧੪੪
 ੮ ਮਨਹੀਮਨਸਦਾਰਿਅਭੈ ੧੪੪
 ੯ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹਣੇਤੇਏਸੁ ੧੪੫

੧ ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਹਰਿ ੧੪੫
 ੨ ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣਿਜੀ ੧੪੫
 ੩ ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀਜੀਉ ੧੪੫
 ੪ ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁਦਰਤੈਜੀ ੧੪੬

੧ ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਦਰੁਗਾਗਿ ੧੪੬
 ੨ ਸਬਦਮੁਖਾਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵ ੧੪੬
 ੩ ਸਾਚੈਸਾਚੇਗੁਣਗਾਉ ੧੪੭
 ੪ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਦਿਰਗੰਭੀਰ ੧੪੭
 ੫ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇਆ ੧੪੭
 ੬ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣੁਦ੍ਰਿ ੧੪੭
 ੭ ਲਾਏਅਪਣੀਜਾਤਿਗਵਾਈ ੧੪੭
 ੮ ਮਨਮੁਖਸੁਭੇਸੁਭਕਮਾਏ ੧੪੭
 ੯ ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਭ ੧੪੭
 ੧੦ ਗੁਰਸਾਇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸਚੇਸ ੧੪੭

੧੧ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰ ੧੪੭
 ੧੨ ਨਿਰਤ ਕਰੇ ਬਹੁ ਦੁਯੋਗੁ ੧੪੮
 ੧੩ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ੧੪੮
 ੧ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਹੁਤੇ ੧੪੮
 ੨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾ ੧੪੮
 ੩ ਅਸਾ ਅਸਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ੧੪੮
 ੪ ਗੁਰਤੇ ਸਾਤਿ ਉਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤਿ ੧੪੮
 ੫ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਤੁ ਆ ੧੪੮
 ੬ ਘਰੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੋਵੈ ੧੪੮
 ੭ ਅਪੇਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਸਾ ੧੪੮
 ੮ ਦੋਹਰਾ ਟੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ੧੪੮ ਪ੍ਰੋ
 ੯ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ੧੪੮
 ੧੦ ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੇ ਲੋਚਨੀ ਜਿਸੁ ੧੪੮
 ੧੧ ਸਚਿ ਰਤੀ ਅਸੇ ਹਰਾ ਟੀ ਜਿ ੧੫੦
 ੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ ਚਾਖਾਇਓ ੧੫੦
 ੧੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਜਾਪੁ ੧੫੦
 ੧੪ ਸਬਦੇ ਹਿਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ਜਿ ੧੫੦
 ੧੫ ਅਨਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ੧੫੦
 ੧ ਪਟੀ ਆਯੋ ਅੰਧੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ੧੫੧
 ੧ ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾਸ ੧੫੧
 ੨ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹੁਤੁ ਮਸ ੧੫੧
 ੧੫੨

੦੧ ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਦੇ ਹਾਜੀ ਵਣਹਿ ਤਿ ੧੫੨
 ੦੨ ਹਰਿ ਕੀਤੁ ਮਸੇਵ ਕਰਹੁ ਦੁਜੀ ੧੫੨
 ੦੩ ਜੁਗਮਾਹਿਨ ਮੁਵਲੀ ਭੁਹੋਗੁ ੧੫੨
 ੦੪ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿਐ ੧੫੨
 ੦੫ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਤਿ ਸਦਾ ਖਤਿ ੧੫੨
 ੦੬ ਨਾਕੀ ਸੀ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਨਾਕਾ ਸੀ ੧੫੨
 ੦੭ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਣਿ ੧੫੩
 ੦੮ ੧੫੩
 ੦੯ ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾ ੧੫੩
 ੧੦ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁ ੧੫੩
 ੧੧ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ੧੫੪
 ੧੨ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐਨ ੧੫੪
 ੧੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੋਗੁ ੧੫੪
 ੧੪ ਸੋਹਾਗ ਟੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ੧੫੪
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੀਠਲਾ ੧੫੪
 ੧੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਰਿ ੧੫੭
 ੧੭ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹ ੧੫੭
 ੧੮ ਪੁਰੋਗਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ੧੫੭
 ੧੯ ਹਉ ਮੈਨਾਵੈ ਨਾ ਲਿਖਿ ਦਿਰੋ ੧੫੭
 ੧ ਆਪਣੈ ਪਿਰ ਕੈ ਰਿਗਤੀ ਮੁ ੧੫੭
 ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਦਾਪਾ ਭੁਭਲਾ ੧੫੭
 ੩ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆਤ੍ਮਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ੧੫੮

੪	ਰਤਨਪਦਾਰਭੁਵਣਜੀਅਹਿ	੧੫੮	੧	ਇਹੁਪਨੁਅਖਟਨਨਿਖਟੈਨ	੧੬੨
੫	ਸਚਾਉਦਹਰਿਨਾਮੁਹੈ	੧੫੮	੨	ਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਾਨੁਅਤਿ	੧੬੨
੬	ਏਮਲਮੋਰਿਆਆਕੁਗਉਟੁ	੧੫੮	੩	ਸਦਾਪਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾ	੧੬੨
੭	ਪ੍ਰਭਸਚਰ੍ਹਾਹਿਸਲਾਹੀਐ	੧੫੯	੪	ਜਗੁਮੈਲਮੈਲੋਹੈਇਹੁਅਇ	੧੬੨
੮	ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪ	੧੫੯	੫	ਜੇਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਲਿ	੧੬੨
੯	ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆ	੧੫੯	੬	ਮਨੁਮਰੇਪਾਤੁਮਰਿਜਾਇ	੧੬੨
੧੦	ਇਹੁਸਨੀਰੁਜਜਗੀਹੋਇਸੇ	੧੫੯	੭	ਕਚਾਪਨੁਸੰਚਹਿਮੁਖਗਾ	੧੬੩
੧੧	ਸੇਵਕਸੇਵਕਹਹਿਸੁਭਤੇਹੈ	੧੬੦	੮	ਨਵੈਕੀਕੀਮਤਿਮਿਤਿਕਹੀ	੧੬੩
੧੨	ਭਗਤਖਜਨਾਭਗਤਨਕਉ	੧੬੦	੯	ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਗੀਤੇਹੈ	੧੬੩
੧੩	ਦਸਨਿਦਾਹੁਹੈਤਹਰਿਪਾ	੧੬੦	੧੦	ਨਮੋਹੀਤੇਸਭਕਿਛੁਹੋਆ	੧੬੩
੧੪	ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੋਨੇਸਦਾਸਲਾ	੧੬੦	੧੧	ਕਾਇਆਕਮਣਿਆਤਿਸੁ	੧੬੩
੧੫	ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਹਹਿਪ੍ਰਭ	੧੬੦	੧੨	ਦੁਨੀਆਨਸਾਲਾਹਿਜੇਮਰਿ	੧੬੪
੧੬	ਸੋਸਿਖੁਸਖਬੰਧਪੁਹੈਭੁਣੀ	੧੬੦	੧੩	ਹਰਿਜੀਉਤੁਖਮਾਨਾਮੁਹੈ	੧੬੪
੧੭	ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਹੈ	੧੬੦	੧੪	ਭੁਭੁਤਾ	੧੬੪
੧੮	ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀ	੧੬੧	੧੫	ਸੁਖਸੇਵਿਲਕੁਹਰਿਪਿਆਦੁ	੧੬੪
੧੯	ਤਿਹੀਗੁਣਿਭਿਭਵਣੁਦਿਆ	੧੬੧	੧੬	ਭਗੁਜਨਾਕੀਹਰਿਜੀਉਗਏ	੧੬੪
੨੦	ਸਤਿਗੁਰੁਸਖਸਾਗੁਜਗਾਮੀ	੧੬੧	੧੭	ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਹਿਲਾ	੧੬੪
੨੧	ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਬਹੁਤਾ	੧੬੧	੧੮	ਜੁਗਚਰੇਪਨੁਜੇਭਵੈਬਿਨੁ	੧੬੪
੨੨	ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸਹਜਿਧਨਿ	੧੬੧	੧੯	ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਦੁ	੧੬੪
੨੩	ਭਗਤੀਦੀਸਦਾਤੁਰਖਦਾਹਰਿ	੧੬੧	੨੦	ਜੇਲੋਕੁਹਿਦੁਰਭਾਲਕੀਏ	੧੬੪
੨੪	ਨਿਗੁਣਿਅਨੇਆਪੇਬਖਸਿ	੧੬੧	੨੧	ਸੋਹਿਲਕੁਹਰਿਰਮਨਾਮੁਹਰ	੧੬੫
੨੫	ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਾ	੧੬੨	੨੨	ਸੁਹੈਦੇਸਿਦੇਹਗਣੀਪਰ	੧੬੫

੧	ਪ੍ਰਿਥੁਪ੍ਰਿਥੁਖਾਇਆਪ੍ਰਿਥੁਪ੍ਰਿਥੁ	੧੭੦	੨੩	ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀ	੧੮੧
੨	ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲਿਆਜਾਇ	੧੭੦	੨੪	ਸਚਿਰਤੇਸੇਟੋਲਿਲੁਹੁਸੇਦਿ	੧੮੧
੩	ਸਾਹਿਬੁਤੇਸੇਦੁਕਸੇਦੁਕਸਾਹਿ	੧੭੦	੨੫	ਮਾਰੂਤੇਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੂਹ	੧੮੧
੪	ਪੁਰਾਬਾਟਬਣਾਇਆਪੁਰੈਦੇਖ	੧੭੦	੧	ਅਸਟਪਦੀ	
੫	ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸੇਨੇਆਪੇ	੧੭੦	੧	ਜਿਸਨੇਪ੍ਰੇਮਮੀਨਿਫੁਲ	੧੮੧
੬	ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਵਰਿਆਈਪਾਈ	੧੭੦	੧	ਹੁਕਮਿਸਹਜੇਸਿਸਟਿਉ	੧੮੨
			੨	ਏਕੋਏਕੁਦਰਤੈਸਭਸੇਈ	੧੮੨
੧	ਜਗੁਕਉਆਸੁਖਿਚੰਚਗਿਆਨੁ	੧੭੧	੩	ਜਗਜੀਫੁਲਸਾਚਾਏਕੋਦਤ	੧੮੨
			੪	ਜੇਆਇਆਸੇਸਭਕੋਜਾਸੀ	੧੮੩ਪਨੇ
੧	ਆਦਿਤੁਦਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈ	੧੭੧	੫	ਸਚਸਾਲਾਹੀਗਹਿਰਗੰਭੀਰਿ	੧੮੩
੨	ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਾ	੧੭੧	੬	ਏਕੋਸੇਫੀਸਦਾਬਿਭੁਸਾਚਾ	੧੮੪ਪਨੇ
		੧੭੨	੭	ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇ	੧੮੪
			੮	ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨ	੧੮੪
੧	ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਕਦੈਸਭਕੋਈ	੧੭੨	੯	ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਉਕਰ	੧੮੫
			੧੦	ਸੋਸਚੁਸੇਦਿਹੁਸਿਰਸਣ	੧੮੫
੧	ਸਰੋਮੇਦੀਆਮੁੰਦਾਕੰਨੀਪਾਇਜੇ	੧੭੨	੧੧	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਸੇਵਨੁਭਾਗੀ	੧੮੬
੨	ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ	੧੭੨	੧੨	ਹਰਿਜੀਉਸੇਦਿਹੁਅਗਮ	੧੮੬
੩	ਹਰਿਕ੍ਰਿਪੁਜਾਦੁਲੀਰੁਹੈਸੰਤਹੁ	੧੭੩	੧੩	ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਿਸਚੈਇਕੁਖੇਲੁ	੧੮੭
੪	ਹਮਕੁਛਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਤਿ	੧੭੩	੧੪	ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੇ	੧੮੭
੫	ਨਾਮਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆ	੧੭੩	੧੫	ਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਤੁ	੧੮੭
੧	ਅਨੰਦੁਰੁਇਆਮੇਰੀ	੧੭੪ ਪਨੇ	੧੬	ਆਪੇਸਿਸਟਿਹੁਕਮਿਸਭੁਜਾ	੧੮੮
੧	ਸਤਿਗੁਰਸਹਜੇਦਾਖੇਤੁਹੈ	੧੭੬ ਪਨੇ	੧੭	ਆਦਿਜਗਦਿਦਇਆਪਤਿ	੧੮੮
		੧੮੧ ਪਨੇ	੧੮	ਜਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਕ	੧੮੯
੧	ਸਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆ	੧੮੧	੧੯	ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮਾਥਾ	੧੮੯
੨	ਆਦਣਜਣਨਾਥੀਐਨਿਜ	੧੮੧	੨੦	ਜੇਤੁਪੁਕਰਣਾਸੇਕਰਿਪਾਇ	੧੮੯

੨੧	ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਥਦੁਵੀਚਾ ੧੮੦ ਪਨੇ	੨੦	ਮੇਰੀਪਟੀਅਲਿਖਹੁਰੀ ੧੮੬
੨੨	ਨਿਰੰਕਾਰਿਅਕਰੁਓਪਾਇਆ ੧੮੦	੨੧	ਅਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤ ੧੮੭
੨੩	ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਪਰਦਾ ੧੮੧ ਪਨੇ		
੨੪	ਨਦਰੀਭਗਤਲੈਹੁਮਿਲਾਏ ੧੮੧	੧	ਤਿਨਕਰਤੈਇਕਚਲਤੁਓਪਾ ੧੮੭
੧	ਦਿਵੁਗਾਹਕਗੁਣਦੇਈਐ ੧੮੨ ਪਨੇ	੨	ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ ੧੮੭
੧-੬	੧੮੫ ਪਨੇ		
੧	ਜਾਤਿਕਗਰਬੁਨਕਰਿਅਹੁਕੇ ੧੮੫		੧੮੮ ਪਨੇ
੨	ਜੋਗੀਗਿਰੀਪਥਿਤਭੇਖਧਾ ੧੮੫		
੩	ਜਾਕਉਗਥੇਅਪਟੀਸਰਣਾ ੧੮੫	੧	ਮਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਬਸੰਤ ੧੮੮
੪	ਮੈਕਾਮਣਿਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ ੧੮੫	੨	ਗਤੇਸਚਿਹਰਿਨਮਿਨਿਹ ੧੮੮
੫	ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾ ੧੮੫	੩	ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਲੇਹੁ ੧੮੮
੬	ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਰਾ ੧੮੫	੪	ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਮਨਤੇਰੋਇ ੧੮੮
੭	ਨਾਮੋਉਪਰੇਸਭਾਜਿਤਨੇਲੋਅ ੧੮੫	੫	ਭਗਤਿਫਲੁਹਰਿਫਸੈ ੧੮੮
੮	ਗਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕ ੧੮੫	੬	ਮਾਇਆਮੋਹਸਬਦਿਜਲਾ ੧੮੮
੯	ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਉਰ ੧੮੫	੭	ਪੁਰੈਰੁਗਿਸਚਕਾਰਕਮਾਏ ੧੮੮ ਪਨੇ
੧੦	ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕ ੧੮੫	੮	ਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਦੇਖਿਹ ੧੮੮
੧੧	ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਿਰੋਗਿਦਿ ੧੮੬ ਪਨੇ	੯	ਨਮਿਰਤੇਕੁਲਾਕਾਕਰਹਿਉਧਾ ੧੮੮
੧੨	ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਸਦਾਏ ੧੮੬	੧੦	ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭਭੁਰਮਿਭੁ ੧੮੮
੧੩	ਦੁਬਿਧਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈ ੧੮੬	੧੧	ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ ੧੮੮
੧੪	ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਸਚਾ ੧੮੬	੧੨	ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੇਤਿਸੁਗੁ ੧੮੮
੧੫	ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈ ੧੮੬	੧੩	ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਉਮਜੰਤੁ ੧੮੮
੧੬	ਕਲਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮਨਪ ੧੮੬	੧੪	ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਚਕ੍ਰਿ ੧੮੮
੧੭	ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈਗੁ ੧੮੬	੧੫	ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਰੋਏ ੨੦੦ ਪਨੇ
੧੮	ਬਾਣੁਗੁਰੁਜਗਤਬਉਰਨਾ ੧੮੬	੧੬	ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹਰਿਗਾਇ ੨੦੦
੧੯	ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਇ ੧੮੭ ਪਨੇ	੧੭	ਬਸੰਤੁਚਕ੍ਰਿਅਠੂਲੀਬਨ ੨੦੦

੧੮ ਗੁਰਕੀਬਣੀਦਿਟਹੁਦਾ ੨੦੦

੨੦੦

੧ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਿਦੁਰਾ ੨੦੦

੨ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿ ੨੦੦

੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕ ੨੦੧ ਪਨੇ

੧ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਹੈਆਪੇ ੨੦੧

੨ ਜਿਨੀਹੁਕਮਪਛਾਣਿਆ ੨੦੧

੩ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਦਿਰਲਾਬੁ ੨੦੧

੪ ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾ ੨੦੧

੫ ਗਣਗੰਧਰਬਨਾਮੇਸਭਿਉ ੨੦੨ ਪਨੇ

੬ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਦੈਘਰੁਦਰੁ ੨੦੨

੭ ਜੀਉਪਿੰਡਪ੍ਰਾਣਸਭਤਿਸ ੨੦੨

੮ ਮੇਰਾਪ੍ਰਸਾਦਾਦੁਖਨਿਵ ੨੦੩

੯ ਹਉਮੈਬਖਸਮਨੁਮੋਰਿਆ ੨੦੩

੧੦ ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁ ੨੦੩

੧੧ ਕੁਮਿਕੁਮਿਜੋਨਿਮਨੁਖਭੁ ੨੦੩

੧੨ ਜੀਵਤਮੁਕਤਿਗੁਰਮਤੀਲਾ ੨੦੩ ਪਨੇ

੧੩ ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਰੈ ੨੦੩

੧ ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਸਤਿਗੁਰਪਾਈ ੨੦੩

੨ ਬੇਦਬਾਣੀਜਗੁਦਰਤਦੈ ੨੦੩

੩ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀਕਾ ੨੦੪

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਾਕੋਈਬੂਝੈ ੨੦੪

੨ ਨਿਰਗੁਣਿਅਰੋਕਉਬਖਸਿ ੨੦੪

੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆ ੨੦੪

੪ ਜੋਤੋਹੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉ ੨੦੪

੫ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸਦਾ ੨੦੪

੬ ਆਪੇਭੁਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰ ੨੦੪

੭ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਅਪਣਾਸਾ ੨੦੪

੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੇਖੁਤ੍ਰਿਹਰਿਮੰਦ ੨੦੪

੨ ਭੈਭਾਇਜਾਗੇਨਰਜਾਗੁਣ ੨੦੪

੬੮ ਪੁਰੋਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੁਰਾ ੨੦੪

ਹਉਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਆਪਣਾਇਕਮਨੀਇਕਚਿਤਿਭਾਏਸਤਿਗੁਰਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਬੁ
 ਹੈਜਿਸਨੇਦੇਇਬੁਝਾਇਅਨਚਿਦਿਅਦਰੁਪਾਵਣਾਭੇਇਛੈਸੇਠਲੁਪਾਇਅਨਇਸਿ
 ਆਈਐਨਭੀਮੰਗੀਐਨਮੁਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨਮੇਰੇਹਰਿਰਸੁਚਖੁਤਿਖਲਾਇਅਜਿ
 ਨਿਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਿਆਸਹਜੇਰੇਸਮਾਇਅਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਆਤਿਨਿਪ
 ਇਸਾਨਮੁਨਿਪਨਾਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਗਦਿਰਹਿਆਚੁਕਾਮਨੀਅਭਿਮਾਨੁਹਰਿਦੈਕਸਹੁ
 ਪ੍ਰਗਸਿਆਲਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਰਦਿਰਹਿਆਪਾਇਆਦਰੰਗਾ
 ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਆਪਣਾਤੇਦਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਹਉਮੈਮਤਾਮਾਰਿਕੈਹਰਿਗਭਿ
 ਅਭਿਰਪਾਰਿਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਰਣੈਜਿਨਾਨਮੇਲਗਾਪਿਆਗੁਸੇਈਸੁਖੀਏਚੁਝੁ
 ਗੀਜਿਨਾਨਮੁਅਖੁਟਅਪਰੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਮੁਪਾਈਐਚੁਕੈਸੇਹਪਿਆਰਾਹਰਿਸੇ
 ਤੀਮਨੁਗਦਿਰਹਿਆਪਰਹੀਮਾਰਿਉਦਾਸਾਜਿਨਹਰਿਕਾਸਾਦੁਆਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿ
 ਹਰੈਜਾਸੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ
 ਬਹੁਭੇਖਕਰਿਗੁਰਮਾਈਐਮਨੀਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਧਾ
 ਵਈਮਰਿਦਿਸਟਾਮਾਰਿਸਮਾਇਅਨਮੇਰੇਗੁਰਿਤੀਮਾਰਿਉਦਾਸਾਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀ
 ਸੇਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਗੁਰਿਕੈਸਬਦਿਮਨੁਜੀਤਿਆਗਤਿਮੁਕਤਿ
 ਪਰੈਮਰਿਪਾਇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਜੇਲਖਿ
 ਇਸਤੀਅਭੇਗਕਰਹਿਨਦੁਖੰਡਕੁਕਮਾਰਿਅਭਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਵਈਠਿਰਿਠਿ
 ਰਿਜੇਨੀਪਾਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੀਠਿਜਿਨੀਪਾਰਿਹਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਅਤਿਨਪਿ
 ਛੈਰਿਧਿਸਿਧਿਠਿਰੈਠਨਤਿਲੁਨਤਮਾਇਜੇਪ੍ਰਭੁਭਵੈਸੇਥੀਐਅਦਰਨਕਰਣਾਭੇ
 ਇਸਨਾਨਕਜੀਵੈਨਾਮੁਲੈਧਰਿਦੇਵਹੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ ਹਉਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀ
 ਜਿਸਹੀਕੀਸ਼ਰਕਾਰਹੋਤਿਸਹੀਕਾਸੰਭਕੋਇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਈ
 ਸਚੁਪਾਇਮੁਕਤਿਹੋਇਅਭਿਰਜਿਸਕੈਸਚੁਦਸੈਸਚੇਸਹੀਸੋਇਅਚਿਮਿਲੇ

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉ ਜਲੇ ਤਿ ਤੁਸ ਦੇ ਵ ਰ ਬ ਰਿ ਭੁਇ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਦ ਹਿ ਸ ਦਾ ਸ ਦਾ ਸ ਦੇ ਨ ਮਿ ਪਿ ਆ
 ਰਿ ॥ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸ ਦਾ ਪ ਤਿ ਰੇ ਭਾਈ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਸ ਦਾ ਪਿ ਆ ਈ ਐ ਮ ਲੁ ਰ ਉ ਮੈ ਕ ਦੇ ਰੇ ਭੁਇ
 ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਨ ਮਨ ਜਾਣ ਨੀ ਦਿ ਵ ਨ ਦੇ ਪ ਤਿ ਜਾ ਭਾਈ ਸ ਬ ਦੇ ਸ ਦੁ ਨ ਮ ਏ ਭ ਲੋ ਗੇ
 ਦੁ ਜੈ ਭੁਇ ਭਾਈ ਸ ਦਾ ਕੇ ਕੀ ਰੇ ਪ ਦ ਹਿ ਦਿ ਚਿ ਦਿ ਸ ਦਾ ਸੇ ਦਿ ਸ ਦਾ ਮ ਹਿ ਸ ਮ ਆ ਈ ॥ ॥ ਅ ਤਿ ਨ ਕਾ ਜਨ
 ਮੁਸ ਭੁਲੁ ਹੈ ਜੇ ਚ ਲੁ ਰਿ ਸ ਤਿ ਗੁਰ ਭਾਈ ਕੁ ਲ ਉ ਪ ਰ ਹਿ ਆ ਪ ਣਾ ਪ ਨੁ ਜ ਣੇ ਦੀ ਮ ਆ ਈ ਹ ਰਿ ਹ
 ਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆ ਈ ਐ ਜਿ ਸੇ ਨੇ ਕਿ ਰ ਪ ਕ ਰੇ ਰ ਜਾ ਭਾਈ ॥ ॥ ਅ ਤਿ ਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆ ਈ ਆ ਭਿ
 ਚ ਹੁ ਆ ਪੁ ਗ ਭਾਈ ਭਾਈ ਅੰ ਦ ਰ ਹੁ ਬ ਹ ਰ ਹੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲੇ ਸ ਚੇ ਸ ਚਿ ਮ ਆ ਈ ਨਾ ਨ ਕ ਆ ਏ ਸੇ ਪ ਰ
 ਵਾ ਣੁ ਹ ਰਿ ਜਿ ਨ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਹ ਰਿ ਪਿ ਆ ਈ ॥ ॥ ਹ ਰਿ ਭੁ
 ਗਤ ਹ ਰਿ ਪ ਨੁ ਗ ਸਿ ਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕ ਰ ਹਿ ਵ ਪ ਭਾਈ ਹ ਰਿ ਨ ਮੁਖ ਲਾ ਹ ਨਿ ਸ ਦਾ ਸ ਦਾ ਵ ਕ ਰ ਹ ਰਿ ਨ
 ਮੁਖ ਆ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪੂਰੇ ਹ ਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਵ ਭਾਈ ਆ ਹ ਰਿ ਭੁ ਗਤ ਅ ਤੁ ਟ ਭੰ ਡ ਗੁ ॥ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭੁਇ ਸੁ ਮ ਨ ਕ
 ਉ ਸ ਮ ਭਾਈ ਭਾਈ ਮ ਨ ਆ ਲ ਸੁ ਰਿ ਆ ਕ ਰ ਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆ ਈ ॥ ॥ ਹ ਰਿ ਭੁ ਗਤਿ ਹ ਰਿ
 ਕਾ ਪਿ ਆ ਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕ ਰੇ ਬੀ ਚਾ ਗੁ ਪ ਖੰ ਰਿ ਤ ਰ ਗਤਿ ਨੇ ਵ ਈ ਦੁ ਬਿ ਪ ਬੇ ਲੁ ਪੁ ਆ ਗੁ ਸੇ
 ਜ ਨੁ ਰ ਲਾ ਭਾਈ ਆ ਨ ਰ ਲੇ ਜਿ ਸੁ ਅੰ ਤ ਰਿ ਬਿ ਬੇ ਕ ਬੀ ਚਾ ਗੁ ॥ ॥ ਸੇ ਸੇ ਵ ਕੁ ਹ ਰਿ ਆ ਖੀ ਐ ਜੇ ਹ ਰਿ ਰ
 ਖੈ ਉ ਰਿ ਪ ਆ ਗਿ ਮ ਨੁ ਤ ਨੁ ਸ ਉ ਪੇ ਆ ਗੇ ਪ ਰੇ ਹ ਉ ਮੈ ਦਿ ਚ ਹੁ ਮ ਗਿ ਪ ਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇ ਪ ਰ ਵਾ ਣੁ ਹੈ ਜੇ ਕ
 ਦੇ ਨ ਆ ਫੈ ਹ ਰਿ ॥ ॥ ਕ ਰ ਮਿ ਮਿ ਲੈ ਤਾ ਪ ਈ ਐ ਦਿ ਵ ਕ ਰ ਮੈ ਪ ਆ ਈ ਆ ਨ ਜਾ ਭਾਈ ਲੁ ਖ ਚ ਉ ਰ ਸੀ
 ਹ ਤ ਰ ਸ ਦੇ ਜਿ ਸੁ ਮੇ ਲੈ ਸੇ ਮਿ ਲੈ ਹ ਰਿ ਆ ਈ ਨਾ ਨ ਕ ਰੁ ਮੁਖਿ ਹ ਰਿ ਪ ਆ ਈ ਅ ਸ ਦਾ ਹ ਰਿ ਨ ਮਿ ਸ ਮ
 ਈ ॥ ॥ ਸੁ ਖ ਸ ਕ ਰੁ ਹ ਰਿ ਨ ਮੁਖੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ ਆ ਈ ॥ ॥
 ਜਾ ਭਾਈ ਮ ਨ ਦਿ ਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆ ਈ ਐ ਸ ਹ ਜੇ ਨ ਮਿ ਸ ਮ ਆ ਈ ਅੰ ਦ ਰ ਰ ਚੈ ਹ ਰਿ ਸ ਚੁ ਸਿ ਉ ਰ ਸ
 ਨਾ ਹ ਰਿ ਗੁ ਣ ਗ ਆ ਈ ॥ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਜ ਗੁ ਦੁ ਖੀ ਆ ਦੁ ਜੈ ਭੁਇ ਗੁਰ ਸ ਰ ਣ ਈ ਸੁ ਖ ਲ ਹ ਰਿ ਅ ਨ ਦਿ
 ਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆ ਈ ॥ ॥ ਸ ਚੈ ਮੈ ਲੁ ਨ ਲਾ ਗ ਈ ਮ ਨੁ ਨਿ ਰ ਮ ਲੁ ਹ ਰਿ ਪਿ ਆ ਈ ॥ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸ
 ਬ ਦੁ ਪ ਛਾ ਣੀ ਐ ਹ ਰਿ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮਿ ਸ ਮ ਆ ਈ ਗੁਰ ਭਿ ਆ ਨੁ ਪ ਚੰ ਡ ਬ ਲਾ ਭਾਈ ਆ ਅ ਗਿ ਆ ਨੁ ਅੰ
 ਪੇ ਰ ਜਾ ਭਾਈ ॥ ॥ ਮ ਨ ਮੁਖ ਮੈ ਲੇ ਮ ਲ ਭ ਰੇ ਹ ਉ ਮੈ ਰਿ ਸ ਨਾ ਦਿ ਕ ਗੁ ਬਿ ਨੁ ਸ ਬ ਦੇ ਮੈ ਲੁ ਨ ਉ ਤ ਰੇ ਮ ਰਿ
 ਜੇ ਮ ਰਿ ਹੇ ਭੁ ਆ ਗੁ ਪ ਤੁ ਰ ਬਾ ਜੀ ਪ ਲ ਚਿ ਰੇ ਨ ਉ ਰ ਵ ਰੁ ਨ ਪ ਗੁ ॥ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜ ਪ ਤ ਪ ਸੀ ਜ
 ਮੀ ਹ ਰਿ ਕੈ ਨ ਮਿ ਪਿ ਆ ਗੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸ ਦਾ ਪਿ ਆ ਈ ਐ ਏ ਕੁ ਨ ਮੁ ਕ ਰ ਤ ਗ ਨਾ ਨ ਕ ਨ ਮੁਖਿ ਆ ਈ
 ਐ ਸ ਭੁ ਨਾ ਜੀ ਕ ਆ ਪ ਗੁ ॥ ॥ ਮ ਨ ਮੁਖਿ ਮੋ ਰਿ ਦਿ ਆ ਆ ਭੈ

१ ०੨੨
 ੩
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੨

੧ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਾਸੀ ਨਹੋਇਸ ਬੰਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖ ਚਰਿ ਵਰਗ ਪਤਿ ਬੋਇ ॥ ੧੦ ਉਮੈ ਗੁਰਮੁ
 ੨ ਖਿੱਬੋਈ ਮੈਲ ਮਿਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੧੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਖੁਰਿ ਹੀ ਨਿਤ ਅਸਾਸ ਤਿਗੁਰ ਸੇ
 ੩ ਦਿਸੈ ਹੁਪਰ ਜਲੈ ਘਰੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ੧੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਬੋਗੁ
 ੪ ਅਨੰਦੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ੧੩ ਉਮੈ ਮਾਹਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥ ੧੪ ਰੂਹਿ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਿ
 ੫ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਸਹਾਇ ਅਨੰਦੁ ॥ ੧੫ ਸੋ ਸਾਧੁ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ ॥ ੧੬
 ੬ ਰਹਿ ਲਾਗਿ ਨਤਾਮੁ ਮੁਲੇ ਦਿਚਹੁ ਅਪਗਵਾਏ ॥ ੧੭ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋ
 ੭ ਰਸੁ ਪੀਆ ਆਪਾਏ ॥ ੧੮ ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਠਹਿਰ
 ੮ ਹਿਨ ਜਟਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ੧੯ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੰ ਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇ
 ੯ ਹੀ ਲਾਗਿ ॥ ੨੦ ਘਰੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈ ਮੈਲ ਤਰਿਸ
 ੧੦ ਰੁਕੁ ਹੋਇ ॥ ੨੧ ਨੁਖਿ ਨੁਸੁ ਸਮਾਲੀ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੨੨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖਟੁ ਹੋਵੁ ਰੁ
 ੧੧ ਰਿਪੁ ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨੩ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿਦਾਹੁ ਉਮੈ ਮਰੀ ਕਾਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ
 ੧੨ ਤੁਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰ ਕਾਗ ॥ ੨੪ ਗੁਰਮੁਖ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰਸਬਦੀ ਬੀਚਾਗੁ ਹਲਤਿ ਪਲ
 ੧੩ ਤਿਸੁ ਖੁਪਾਇ ਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨੫ ਘਰੀ ਦਿਚਿ ਮਹਾ ਲੁਪਾਇਆ ਗੁਰਸਬਦੀ
 ੧੪ ਏਕਾਗਿ ॥ ੨੬ ਸਤ ਗੁਰ ਤੇਜੇ ਮੁਹ ਠਹਰਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ ੨੭ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵੈ ਨਿਤ ਜੋ
 ੧੫ ਜਮ ਜਲੇ ॥ ੨੮ ਸੁਪਨੇ ਸੁਖ ਦੇਖੀ ਬਹੁ ਚਿਰਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥ ੨੯ ਸਭ ਨਕਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੋਆ ਪੇਖ ਸ
 ੧੬ ਕਰੇਇ ॥ ੩੦ ਕਰਠਾ ਕੇ ਛੁਨ ਜਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ੩੧ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈਲਾ ਪੇਜ ਟੈ
 ੧੭ ਸੋਇ ॥ ੩੨ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ਮੈਲੁ ਦੁਰਿਆਈ ਦੇਇ
 ੧੮ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦਸੈ ॥ ੩੩ ਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੩੪ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਵੁ ਤਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ
 ੧੯ ॥ ੩੫ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੩੬ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਬਾਇ ॥
 ੨੦ ॥ ੩੭ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਤਰੈ ਤਿਸਨ ਉਠੈ ਰਨ ਠਹਿਰਾ ॥ ੩੮ ਜੋ ਨੀਭ ਉਦਾਹਰੈ ਜਿਉ ਸੁਫੈ
 ੨੧ ਘਰਿ ਕੀਉ ॥ ੩੯ ਗੁਰਮਤੀ ਪਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ॥ ੪੦ ਤੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਤਰੈ ਮਾਇ
 ੨੨ ਅਮੋਹ ਗੁਬਾਗਲੇ ਭੀ ਅਨਕਉ ਸੇਵ ਦੇ ਪਵਿਦੇ ਦਾ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏਨਾ
 ੨੩ ਉਰਦਾਰ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੪੧ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦਿਸਾਹਿ ਅਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਤਿਸਾ ਬਾਹੁ ਗੁਰ ਅਚੇਤੁ ਹੈ
 ੨੪ ਸਭ ਬੀਜ ਮਕਾਲਿ ॥ ੪੨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਬਰੇ ਸਚਾਨੁ ਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ੪੩
 ੨੫ ॥ ੪੪ ਤੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ੪੫ ਕਾਰਿ ਕਿਰਖਾ ਮੇਲਾਇ

ਅਨੁਪਰਿਨਾਮੁ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਮਾਇਃ ॥ ਪੈਰੇ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁਨਰੈ ਤਿਨ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਭਾਈ
 ਰੇਹਰ ਮਤਿ ਸਚਿ ਰਹ ਉਸ ਚੋ ਸਾਧਕ ਮਾਫ ਨਾਸ ਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਿਨੀਨਾ
 ਮੁਪਛੁਟਿ ਅਤਿ ਨਦਿ ਹੁਕਮਿ ਜਾਇ ॥ ਅਪੁਛੁ ਰਿਚਰ ਟੀਲ ਗਾਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਲਾਹਰ
 ਰਿਹਰਿ ਮੁਮਿਲੈ ਸਹ ਜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮ ਪਲੁਨ ਪਾਈ ਐਸਾ ਮੁਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋਕਿ ਲਹੁ ਜਿਉ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚੁਕੋਇ ॥ ਅਸੁ ਰਸੀ ਪਾਰੈ ਸੁਖਿ ਦਸੈ ਜੋਤਿ ਸੁਭ ਦੈਸੁ
 ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਜਾਣਿ ॥ ਅਤੇ ਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਖੁਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਏ
 ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੁਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਹੋਇ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭ ਟੇਸੇ ਦੁਕਰਹਿ ਦਿਭਾਣੀ ॥ ਅਪਣਾ ਪਰਮੁ ਗੁਣ
 ਦਹਿ ਬੁਝੁ ਹਿਨਾਹੀ ਅਨਦਿ ਨ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤੀ ਰੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥
 ੧ ॥ ਮਨ ਰੇਸ ਦਭੁ ਜਪੁ ਹਰਿ ਸਰ ਠਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਦਸੈ ਤਹ ਰਿਦਿ ਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥
 ੧੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਹੁ ਸਗੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਪੁਤਲਾ ਦਿਚਿਹੁ ਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ ਆਦੁ ਨ ਜਾਣਾ ਜ
 ਮਨੁ ਮਰਣਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਏ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥
 ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋਇ ਛੇਸੇ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਦਿਤੁ ਸਗੀਰੁ
 ਹਰਿਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਊ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਸੁ ਤਗੁਰ
 ਕੀ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦਰਿਸ ਚੈ ਸਚੀ ਦਰਿ ਆਈ ਸਹ ਜੇਸ ਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਨ
 ਕਨ ਦਰੀ ਪਾਈ ਐਹੁ ਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਮਨੁ
 ਖਕਰ ਮਕਮਾਫ ਟੇਜਿਉ ਦੋਹਾ ਗਣਿਤ ਨਿਸੀ ਗਹਾ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਦਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖਮਾਹੁ
 ॥ ਪਿਰਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਨਦੀ ਸੈ ਘਰੁ ਬਹਾ ॥ ਭਾਈ ਰੇਇ ਕਮਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਸੰਤਾਸੀ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿਰਾ ਮਨ ਮੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾ ਗਣਿ ਪਿਰੁ ਰਖਿ
 ਆਉ ਰਿਪਾਹਿ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਦ ਚਲਹਿ ਸੇਜੇਰੁ ॥ ਦਹਿ ਭੁਤਾਨੁ ਸੋਭਾ ਫੀ ਸੋਹਾ ਗਣਿ ਜਿਨ
 ਗੁਰ ਕਾ ਹੋਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਜਾਭਾ ਕੈ ਕਉ ਦਉ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰੁ ਹੁਦੁ ਖੁਕੁ
 ਕਟੀ ਐਸੁ ਖੁਪਰਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੈ ਦਿਚਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਸਹ ਜੋ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆਹੁ ਮੈ ਦਿਚਹੁ ਭੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
 ਸਿਆਈ ਐਸ ਚਿ ਮਿਲਾਏ ਹੋਇ ॥ ਜਾਪਿ ਰੁਜਾਣੈ ਅ
 ਪਣਾਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਪਹੋਇ ॥ ਸੋਹਾ ਗਣਿ ਕਰਮ ਕਮਾਫ ਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹ ਜੇਸ ਚਿ ਮਿਲਾ

੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧ ਦੁਹਾਸਾ ਦੁਹਾਈ ਦੇਇ॥ ॥ ਭਾਈ ਰੇਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਗੁ ਤਿਨੋਂ ਏ॥ ਬਿਨੁ ਰਗੁ ਰਗੁ ਤਿਨ ਪਾਈ ਐਯੋਲੋ
 ੨ ਚੈਸੁ ਕੋਇ॥ ੧॥ ॥ ਲਖ ਚਉਰਸੀ ਹਠੇ ਰੁਪਾਇਆ ਕਾਮ ਟਿਕੁ ਜੈਭਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਰਗੁ ਨੀਦ ਨਾਫੁ
 ੩ ਈਦੁ ਪੀਕੈ ਟਿਕੁ ਏ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਰਨ ਪਾਈ ਐਯੋ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਰਾਇ॥ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ
 ੪ ਜਗੁ ਠਹਿਰੀ ਨਾਧੁ ਸੀਪੈ ਨਾਲਿ॥ ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸੁਭਾ ਪੀਤਮ ਕਾਲਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਯਨੁ
 ੫ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ॥ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾ
 ੬ ਤਾਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸ ਨ ਰਸ ਨ ਰਸਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪਰਿ ਛੋਡਿ ਆਲਾਇ॥
 ੭
 ੮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੈ॥ ਬਿਨੁ ਰਗੁ ਰਗੁ ਤਿਨੋਂ ਏਈ॥ ਆਪੈ
 ੯ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਏ॥ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਹੋਈ
 ੧੦ ॥ ॥ ਭਾਈ ਰੇਗੁਰ ਤਿਹੀ ਟਕਾਰੈ ਜਗਿਆਇ॥ ਆਪੁ ਰੇਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਰਾਇ॥
 ੧੧ ॥ ॥ ਆਪੈ ਜਗਤੀ ਦੁਨੁ ਸੁਖ ਦਤਾ॥ ਆਪੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਏਕੀਆ ਦੇ ਚਰੇ ਕੀਆ
 ੧੨ ਕੋਆਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੈ ਦੇਇ ਦੁਰਿਆਈ॥ ਆਪੈ ਸੇਵ ਕਰਾਏ॥ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟਿਯੋ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾ
 ੧੩ ਚਲਦਿ॥ ਅਨਲਿਨ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਗੁਣਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
 ੧੪ ਕੁਸਥਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੋ ਹੋਏ ਸਥਾਈ॥ ॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੈ ਕਹਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਰਗੁ ਆਪਨ ਜਾਈ
 ੧੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਤਾ ਭਗਤਿ ਦਛੁਲੁ ਹੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ
 ੧੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦੁਰਿਆਈ॥ ਪੰਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇ
 ੧੭ ਆਪੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਪਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਦਿਚਹੁ ਗਇ॥ ਆਗੁ ਮਾਨੁ॥ ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜ
 ੧੮ ਨਖਵੇ ਪਾਇ॥ ਨਿਗੁਣਿ ਨਿਧਾਨੁ॥ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆ॥ ਏਹਿ ਸੋਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਦ
 ੧੯ ਸੈਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿਆਇ॥ ਆਪੈ ਮਿਲਿਆ॥ ਆਇ॥ ਗੁਰ ਸ
 ੨੦ ਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਐਰੇ ਕੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਅਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨਾਦਿ॥ ਛੁਟਿ ਜਾਇ॥ ॥
 ੨੧ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ॥ ਅਫਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ॥ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾਰੰਗਿ ਸਿਉ ਹਉ ਮੈਥਾ ਜ
 ੨੨ ਟਿਕਾਗਾ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਹਿ ਰਦੈ॥ ਗਦਿ ਰਹੈ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਅਨੁਪੁਰੈ
 ੨੩ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ॥ ਗੋਇੰਦੁ ਛੁਟਿ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋਅੰਤੁ
 ੨੪ ਨਾਪਾਇਆ॥ ਜਾਇ॥ ਕਬੀਰ ਦਨੀ ਨਾਪਾਈ॥ ਐਹਉ ਮੈ॥ ਦਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸ ਦਰੈ ਰਹੈ
 ੨੫ ਆਪਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ॥ ਭਾਈ ਰੇਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ॥ ਜਨਮੁ ਪਦ
 ੨੬ ਰਭੁ ਪੋਇ॥ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ॥ ਤਿਨੀ ਸਦੁ ਪਾਇ॥ ਆਬਿਨੁ ਚਾਖੇ॥ ਰਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਸ

ਚਾਨਾ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਕਹਿਣਾ ਨਜਾਇਆ ਪੌਦਤੁ ਪਰਦਾ ਟੁਕੁਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਪੇਦੇਇਤ ਪਾਈ ਮੈਂ ਰੋਕੁ ਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵੇਦਣਾ ਲੋਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾ ॥ ੨ ॥
 ਇਜੇ ਹਾਕੀ ਤੇ ਨੁਤੇ ਹਾਏ ਆਜੇ ਰੋਕਰ ਮਕਮਾਇਆ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ ਮੁਨਾ ਮੁਦਿਣਾ ਫੈ ਨਿਰਮ ॥ ੩ ॥
 ਲੂਹੇਇਆ ਪੂਰੈ ਗਾਗਿਨ ਮੁਮਨਿਕ ਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਦਰਤ ਦਾਹ ॥ ੪ ॥
 ਗੁਣ ਪਾਏ ਸੋਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸਪੈ ਉਰਧਤ ਪੁਕਰੈ ਦਿ ॥ ੫ ॥
 ਚਹੁ ਉਮੈ ਜਾਇਆ ਅਪਿਅਤ ਮਕਰਮ ਜੋ ਕਰੇਨਾ ਮੁਨਕ ਬਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ੬ ॥
 ਰਿਨਾ ਮੁਦ ਸੈ ਮਨਿਆਇਆ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛਾਨਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀ ਐ ਬਿਖਰੁ ॥ ੭ ॥
 ਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਰਣਾ ॥ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਸਭਾ ਪਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦਿਕਾ ਗਾਪੀ ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਬੀਧ ॥ ੮ ॥
 ਮੋਹ ਬੀਧਾਨ ਹਥੁ ਭੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਰਿਕੁ ਟੀਛੁ ਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁ ॥ ੯ ॥
 ਆਹੁ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਮਤਿ ਸਬਲੁ ਹੈ ਛੁਰੈ ॥ ੧੦ ॥
 ਨਕਿਤੇ ਉਪਾਇਆ ਦੂਜੇ ਭਾਉ ਦੁਖਲਾਇ ਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਨ ਮਿਲੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ॥ ੧੨ ॥
 ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ॥ ੧੩ ॥
 ਟੇਦਰਗ ਹਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਅੰਤ ਰਿਤੇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵ ॥ ੧੪ ॥
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾਸਚਿ ਪਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਮਨਿਕ ਸੈ ॥ ੧੫ ॥
 ਉਮੈ ਹੋ ਪੁਨਿਕਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਤਾਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਹੁ ॥ ॥ ਹਉਮੈ ਦਿਚਿ ॥ ੧੬ ॥
 ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਆਫੈ ਜਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ॥ ੧੭ ॥
 ਸੇਵਾ ਨ ਉਪਾਈ ਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇਆ ॥ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਦਿਚੁ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥
 ਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਤਿਕਰੇ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਟ ਲਾਇਆ ॥ ਮੁਖ ਦਾਰੁ ਮਨਿਕ ਸਿਆਨ ਨ ਕਸਹੁ ਜਿਸਮਾਇ ॥ ੧੯ ॥
 ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀਸ ਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀ ਏ ਜੁਗਿਚ ॥ ੨੦ ॥
 ਗਿਆਰਿ ਹੋਦ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਮਨਿ ਮੁਠੈ ਅਰੰਕ ਗਿਸਤ ਗੁਰੁ ਕਿਆ ਛਿਟ ਕਿਆ ਮੀਠਿ ॥ ੨੧ ॥
 ਥਕੇ ਸੀਸਾ ਗਿਸਤਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਿਭਿ ਕਾਜ ਸਟਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਦੇਖੁ ਹਦੁਰਿ ॥ ੨੨ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹੈ ਸਬਦਿ ਗਹਿ ਆਭੁ ਪੁਰਿ ॥ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾਨਾ ਮੁਖ ॥ ੨੩ ॥
 ਪਾਹੁ ਸਚੀ ਕਰਕਮਾ ਟੁਟੀ ਸੋਨਾ ਲਿਪਿਆ ॥ ਗੁਸਚਾ ਸਾਹੁ ਦਰਤ ਦਕੈ ਇਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮ ॥ ੨੪ ॥
 ਲੁਟ ਪਾਇ ਨਿਕੁ ਦਿਮੁ ਠੇਕੁ ਦਿਅਰਾ ॥ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਮੀਧਾ ਮਾਇਆ ॥ ੨੫ ॥

੧ ੧੨੪
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧ ਗੁਰਤੇ ਮਾਰਤੁ
 ਪਾਈ ਮੈ ਚੁਕੈ ਮ
 ੧੨ ਤਗੁਰੁ ਬਾਣੀ
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

१ ਮੇਰਿ ਦੇਸਾਰੇ ਅਸੁਖ ਦਰਦਰਾ ਅਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਉ ਬਰਾਹੇ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰਧਾਰਿਅਕਿ
 २ ਰਪਤੋਹਰਿ ਪਾਈ ਐਸਚਿ ਸਬਦਿ ਦੇਵਾਰਿ ॥ ਅਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਕਮ ਲਾਹਉ ਮੋਤਿ ਜਿਉ
 ३ ਕਰੰਗ ਅਪੁਛੋ ਰਿਜੀਧਤ ਮਰੈ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਟੀਚਾਰਾ ਪੰਧ ਪਾਛਤਗਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਬਹਿਖਿ
 ४ ਆਗੁ ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਅਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਮਨਿ ਸਿਖਦਿ ਨਲ
 ५ ਰੋਪਿਅਗੁ ਇਸਨਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇਖਾ ਆਗੁ ਹਰਿਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਾ
 ६ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਆਗੁ ਨਾਨਕਾ ਮੁਸਮਾਇਤੁ ਗੁਰਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥
 ७ ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਅ ਜਪ ਕਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਅਤਗੁਰੁ ਕਾ ਕੁਣ
 ८ ਮੰਨਿ ਲਈ ਵਿਚਹੁ ਅਪਗਦਾਇ ॥ ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਨਾਮੁ ਦੇਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ
 ९ ਪਾਈ ਐਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ਅਨਮੇਰੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਜਾਗੁ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਗਥਿ ਲੇ
 १੦ ਭੁੰਜ ਪਵੈ ਗੀਧੇਤਿ ॥ ਅਨਕੀਅੰ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਅਸਬਦਿ ਗਹਿ ਆਰਧੁਰਿ ॥ ਭੋਭਾਇ ਭਗਤਿ
 १੧ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਹਰਿਜੀਉ ਦੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਮੁਗਇ ਅਸ
 १੨ ਗੀਰਦੁਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇ ਅਸਚਾਰੁ ਟੀਗਹੀ ॥ ਜੋ ਜਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁ
 १੩ ਹਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਿ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ॥ ਦਿਹਾਇ ॥ ਸੁਏ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁ ਠਾਜਿਉ ਆ
 १੪ ਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥ ਅਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥ ਅਸਭੁ ਕਿਛੁ
 १੫ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੋਹਉ ਮੋਟਿ ਚਿਕਹ ਨੁ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿ ॥ ਐਦੁਖੁ ਹਉ ਮੋਟਿ ਚਹੁਗ
 १੬ ਵਾਇ ॥ ਅਤਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਕੋ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਹਿ
 १੭ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਦੇ ਲਾਭੁ ਧਰੁਵੀ
 ੧੮ ਚਾਗੀ ਐਤਾ ਕਿਤੁ ਦੇ ਲਾਭੁ ਭਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿ ਅਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿ
 ੧੯ ਆਂਟਿ ਸਰੈ ਭੁਭਾਤਿ ਕਿਨੇ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚਿ ਉਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥ ਅਮੋਰੇ ਮ
 ੨੦ ਨਹਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾਬੀ ਐ ਜਾਹਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਸਹਜੇ ਸੇ
 ੨੧ ਤੀਰਾ ਹੀ ਐਸਚੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਪਾਇ ॥ ਖੇਤੀ ਜੀਅ ਗਲੀ ਮਨੁ ਅਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਕਾ
 ੨੨ ਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਇ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ ਗਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ਅਸ
 ੨੩ ਖਣੁ ਦੇਖਣੁ ਬੇਲਠਾ ਸਬਦੇ ਗਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ਬਾਣੀ ਫਨੀ ਚਹੁ ਗੀ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਹ
 ੨੪ ਉਮੈ ਮੇਰਾ ਗਹਿ ਅਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਹੋਇ ਲਿਖ
 ੨੫ ਲਾਇ ॥ ਅਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐਵੇ ਟੁਕਰ ਮਾਪਾਇ ॥ ਅਨਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ

ਲਹੈ ਸ ਰਹੁ ਰੁਭੈ ਏ ਜਿ ਸੁਆਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰਤਿ ਆਦੁ ਖੁਬਿ ਆਇ ਚਹੁ ਚਾਇਆ ਨ ਕੋ
 ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਨੁ ਨ ਮੇਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਅਪਣਾ ਰੁਭੈ ॥
 ਨਪਾਇਓ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗਿ ਦੁਬਿ
 ਧਮੈ ਲੁਚੁ ਕਾਈ ਅਨੁਹਾਰਿ ਰਖਿ ਆਉ ਰਧਾਰਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥ ॥ ਅਨ
 ਮੇਰੇ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਕ ਰਨ ਲਿਖਾਰਿ ॥ ਰਿਗਿ ਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ॥ १ ॥ ॥ ਸ
 ਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਆਪੁ ਰਖਾ ਪੇਲ ਏ ਮਿਲਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰਤਿ ਆਜੇ ਤੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਇ ॥
 ਜੇਤੀ ਪੁਰੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜੇ ਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਸਤਗੁਰੁ ਰੇਟਿ ਅਤਿ
 ਅਇ ॥ ॥ ਅਦਿਨੁ ਨ ਫੈਸ ਰੁਮੁ ਮਟਿ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪੁਰੀ ਨ ਜੀਵ ਦੀ ਦੁਖੀ ਰੇਟਿ
 ਦਿਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮਿਰੁ ਲਾਠਾ ਅੰਤੁ ਲਾਠਿ ਰਿਖਿ ਆਏ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ
 ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਨੁ ਦੁਖਿ ਮੁਕਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਇ ਪਾਪੇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾ
 ਪੇ ਪਰਿਪਚਾਇ ॥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਖ ਲੇ ਸੇਈ ਦੇਖੇ
 ਨਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਰੇਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉ ॥
 ਮੈ ਪੀਵਨੁ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਫਸੈ ਨ ਮੇਰੇ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਬਿ
 ਨੁ ਸਬਦੈ ਗੁਰਮਿਰੁ ਲਾਇ ॥ १ ॥ ਅਨਰੇ ਨਿਜ ਪਰਿਵਰ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਸਾਲਹਿ ਤੁਛਿ ਰਿਖਾਵ
 ਨੁ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ १ ॥ ਗਉ ॥ ॥ ਹਰਿ ਏਕੈ ਦਾਤ ਦਰਤ ਦਾ ਦੁਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਹੀ ਮਨਿ
 ਫਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭਨ ਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖਦਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ २ ॥ ਹਉ ਮੈ ਸਭੁ ਗਣਤ
 ਹੈ ਗਣਤੈ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਰਕਮਾਵਟਿ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਫੈਰਉ ਰੁਪ
 ਇਨੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਦੁਖ ਸਹਾਰਿ ॥ ३ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰ ਸਭੁ ਤਿਸੁ ਦਾਤਿ ਸੈ ਦਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ
 ਮੈ ਤਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਾਲਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥
 ਤਿਨ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ॥ ਤਿਨਾ ਸਦਾ ਮੁਆਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤੁ
 ਖਨਿ ਫਰਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੇ ਨਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ
 ਦਿਤੇ ਨੁਕਰਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ १ ॥ ਅਨਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ
 ਸਮਾਇ ॥ १ ॥ ਗਉ ॥ ਸਚੀ ਗੁਰਤੀ ਮਨੁ ਲਾ ਲੁਖੀ ॥ ਆਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਆ
 ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹ ਦਾਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ਗਿਰੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ
 ਰੇਗੁ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ २ ॥ ਸੰਸਾਰਿ ਹੁਸੀਸ ਰਹੈ ਸੁਤਿ ਅਰੈ ॥ ਏਦਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ

੧ ੧੨੫
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

- ੧ ਆਪਣੈ ਰਾਣੈ ਕਹਿ ਲਇ ਅਨੁਆਪੇ ਲਇ ਚਿਨ੍ਹਿ ਮਿਲਾਇਆ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ
 ੨ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਕਾਇਆ ਆਪਿ ਦਰਾਈ ਦਿਤੀ ਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਆਸਰੋ ਨਾਕਾ
 ੩ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਦੇਵੁ ਲਿਖਾਲੇ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪੁਆਇ ਅਨੁਦ੍ਰਿਸੈ ਛੁਡਿ ਅਨੁਲਾਇ
 ੪ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰਤੀ ਅਨਾਨਕ ਨ ਮਿਸਰਾਇ
 ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਨਾਤ ਜਿਨ੍ਹਿ ਦੇ ਕਰ
 ੬ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੀਝਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇ ਕਿਰਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨ
 ੭ ਨਿਦੀ ਚਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ॥ ਜਿਚੁ ਗੁਰਬਸਾਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਨਮੋਹੈ ਸਤਿਗੁ
 ੮ ਰਕੈ ਰਾਣੈ ਚਲਾ ॥ ਜਿਯ ਅਰਿ ਦਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥ ॥ ਅਮਉ
 ੯ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਕੋ ਨਾਹੀ ਬਹੁ ॥ ਨਿਮਿਲੈ ਹੁਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਦੁ ਗਣਿ ਸੋ
 ੧੦ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆਸਚਿ ਰਤੇ ਰੁਪੁ ਰਿਗੁਰਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿ
 ੧੧ ਆਪਾਪਿ ਹੁਦਰਿ ॥ ਆਪੇ ਰਗਣਿ ਰੀਝੈ ਚਿਨ੍ਹਿ ਸਬਦੇ ਲਾਇ ਚਿਨ੍ਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚਾਰੰ ਗੁਣ ਉਤਰੈ
 ੧੨ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਰੰਗੁ ਭਵਿਖ ਕੇ ਮਨੁ ਖਬੂ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤ ਗੁਣ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮ
 ੧੩ ਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਿਰੁ ਅਣੇਰੇ ਕਰਿ ਬਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਨ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਏ ਖੁ
 ੧੪ ਕਟਿ ਆਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਸਿ ਹੈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੋ
 ੧੫ ਦਿਛੁ ॥ ਹਿਨ ਨ ਕਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਾਹਣੁ
 ੧੬ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ ਸਗੁ ਏਕੋ ਇਕੁ ਦਰਤਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿ ॥ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ
 ੧੭ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥
 ੧੮ ਮਨ ਮੋਹੈ ਗੁਰਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ १
 ੧੯ ਜਿਨ੍ਹਿ ਕਰਿ ਕਾਹਣੁ ਪਰਿ ਆਸੇਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ
 ੨੦ ਇਹ ਸੇਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋ ਹਟੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰ
 ੨੧ ॥ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ॥ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਦਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕ
 ੨੨ ਰੇਖੀ ਚਾਹੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਲਾਹੀਐ ॥ ਉਮੈ ਦਿਚਹੁ ਬੋਇ ॥ ਸਾਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਦੁ ਗਣਿ ਵੰਤੀ ਰੇ
 ੨੩ ਇਹ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ॥ ਅਦੁ ਗੁਣ
 ੨੪ ਕਦੁ ਘੋਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦਾਇਰਿ ਦੇਛੁ ॥ ਨਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਸਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿ
 ੨੫ ਦੁਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮਗਹੇ ਲੀਏ ਕੀਐ

ਚਲਾ ਰਿਖਾ ਚਲਾਇਆ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕੇ ਅਸੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ਅਭਿਨਿ ਸਖੀ ਕੰਤੁ
 ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗ ਉਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹੀ ਜੋ ਸੀ ਥੀ ਰਹ ਸਤ ਸੰਗ ਤਿਸੇ ਲੇ ਮਿਲਾਇਆ
 ਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕੇ ਉਰੈ ਟਿਕਿ ਦਿਹਾਇਆ ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤਿਸਨ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪ
 ਦਹਿ ਦੁਜੈ ਰਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਗ ਟਿਕਿ ਤਿਨ ਦਿਖਹੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵ
 ਹਿਆ ਪਠਾਤਿ ਨ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਦਿਹਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਟਿਕਿ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰੁ ਮੁਤ ਪਾਇ
 ਆਜਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇ ਰਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖਨ ਜਾਇਆ ਆਟੁ ਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਰੋਲੀ
 ਤੇ ਮੈ ਪਿਰ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇਆ ਪੂਰੈ ਰਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੋਸ
 ਹੀ ਅਸੋਹ ਗਟੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇਆ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹੀ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ
 ਆਖਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪਠਾਹਉ ਮੈ ਦੁਰਿ ਕਰੇਇਆ ਨਨ ਕਸੇ ਭਵੰਤੀ ਅਸੋਹ ਗਟੀ ਅਨ ਦਿਨੁ
 ਭਗਤਿ ਕਰੇਇਆ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹ
 ਉਕੇ ਦੇਹਿ ਪੁਛੁ ਉਜਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਰਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇਆ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ਪੇ
 ਦੇਖੈ ਕੇ ਸੁਨੈ ਵੈ ਕਿਸੁ ਦੁਰਿ ਗਿਆਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਦਾ ਹੁ ਦੂਰਿ ॥
 ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਗ ਟਿਕਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀ ਗਾਰਿਆ ਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਖਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਰੇ
 ਤਿਪਿਆਰਿ ਸੋ ਜਿਸੁ ਹਟੀ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾ ਹਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਨਿਵ ਸੈ ਜਿ
 ਸਭੁ ਸੇਵੇਇ ਅਧਾਰ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨੀ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਓ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਅਗਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗ ਪਾਇਆ ਅਭਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਨਾ ਮਪਛਾਣੀ ਮੈ ਨਨ ਕਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਚਾਸਦੁ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਤਰੰਦੇ ਠਿਕੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੁਟੈ ਪੀਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
 ਉਬਖਸੇ ਬਖਸਿਲੈ ਚੁਖਸਦਾ ਸਗੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਭੁ ਗੁਰਿ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ॥ ਮ
 ਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਐਵੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ १ ॥ ਸਰ ॥ ਧਰ
 ਮਰਾਇਨੈ ਹੁਕਮੁ ਹੋਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਚਿਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥
 ਅਧਿਆਤਮੀ ਧਰਿ ਗੁਣ ਤਾਮੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮੁ ਰਾਇ ਕਰੈ ਪਨੁ ਸ
 ਦਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਹਿਤ ਜੈ ਮਨਿ ਚੁਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਤਮੁ ਪਛਾਣਿਆ
 ਸਹਜੇ ਨ ਮਿਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਛਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀ

੧ ੧੨੬
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਚਲਾਇ
 ਕੰਤੁ ਚਲਾਇ
 ਗੁਰੁ ਰਾਇ ਪਿਰੁ ਮ
 ਪਠਾਹਉ ਸੋ ਸਚਿ
 ਸਮਾਇਆ

१ ॥ ਆਏ ਕਸਬ ਦਿਲਿ ਫਲਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਅਪੇ ਦੇਇ ਪਦਾਇ ॥ ਅਮਨਮੁ
 २ ਖਿਉ ਭੋਲੁ ਕਿਹਾ ਏਨਾ ਫਲੁ ਤਿਨਾ ਫੁਲਿ ॥ ਤਿਨਾ ਪਾਸਿ ਤਬੈ ਸੀਏ ਏਨਾ ਪਰਨਗਿ ਗਏ ॥ ਕਟਿ ਮਾਰਿ
 ३ ਤੇ ਨਿਤ ਜਲੀ ਮਾਰਿ ਏਨਾ ਸਬਦੁ ਨਨਾਇ ॥ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਪਾਇ ਐਕਿ ਗਤਿ ਫਿਰਾਉ
 ४ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨ ਦੇਖਣਾ ਜਰਭੇ ਜਗਤ ਹਰਿ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
 ५ ਏ ॥ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਿ ਗਏ ॥ ਗਮਨ ਪਠ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ
 ६ ਖੁਆਗਾ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਸਤਿ ਨਾਮੁ ਏਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖੁ ਹਸੇ ਹਟੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋ
 ७ ਤਿਪਿਆਗਿ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿਸੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰ
 ८ ਚਿਉ ਪਾਰਾ ॥ ॥ ਸਭਨਾ ਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੀ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਾ
 ९ ਚਾਤੇ ਸਾਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਕਰਾਈ ਅਕਰਮਿ ਪਰੁ ਤਿਹੋਇ ॥
 १੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਐਸਾ ਮਨੁ ਖਿਬੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮਖਿ ਉਜਲੇ
 १੧ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਭਾਈ ਰੋਵਾ ਸਾਨਦ
 ੧੨ ਸਾਹੋਇ ਪਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਦਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜੇ
 ੧੩ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈ ॥ ਐਨਾ ਏਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ
 ੧੪ ਵੀ ਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਉਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਮਾਨ ਜਾਇ ॥ ਪ
 ੧੫ ਰੁਪੜੈ ਨ ਬੁਝੈ ॥ ਐਭੇ ਭੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇ ॥ ਆਨ ਸਨਾਹਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥
 ੧੬ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚਕਾਇ ॥ ਮਾਗੁ ਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਅਠਿਹੈ ਮ
 ੧੭ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ਗਈ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਐਸਾ ਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿਧ
 ੧੮ ਫਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਰਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਅਟਿਅ ਪਤੁ ਹੈ ਅਧਕਾਰੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁ
 ੧੯ ਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਖੀ ॥ ਐਕਿ ਮਾਇਆ
 ੨੦ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਪੁਰੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਕ
 ੨੧ ਈਨਾ ਦਿਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥
 ੨੨ ਸਬਦੇ ਹਉ ਮੈ ਮਗੀ ॥ ਐਸਾ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥ ਐਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਇ
 ੨੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਫਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ
 ੨੪ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਐਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 २੫ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਨਾਨਾ ਪੇਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ

ਕਰਮਕਰਹਿਨਹੀਬੁਝਹਿਬਿਰਥਜਨਾਗਏਹੁਰਬਾਣੀਏਸੁਜਗਮਹਿਚਨਣਕਰਮਿਦਸੈਮਾ ੧ ੧੨੮
 ਨਿਆਏ॥ ॥ਮਨਰੇਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਭੋਇਹੁਰਪੁਰਸਾਲਾਹੀਐਸਹਜਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥੧॥ ੨
 ॥ਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗੇਰੂਰਿਚਰਣੇਵਿਤਲਾਇਹੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕਮਾਈਐਰਿ ੩
 ਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ਪਰਿਮਹਲਿਸਚਿਸਮਾਈਐਜਮੁਕਲੁਨਸਕੈਖਾਇ॥ ॥ਨਾਮਾਛੀਕਾਕਬੀ ੪
 ਰੁਜਲਾਹਾਪੁਰੇਹੁਰਤੇਗਤਿਪਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਕੇਥੇਤੇਸਭਦਿਪਛਾਣਹਿਹਉਮੈਜਾਤਿਗਏਈ॥ਸੁਰਿ ੫
 ਨਹਿਤਿਨਕੀਬਾਣੀਗਏਹਿਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾਈ॥ ॥ਦੈਤਪੁਤ੍ਰਕਰਮਪਰਮਕਿਛੁਸੰਜਮਾਨਪਕੈਦ ੬
 ਜਭਉਨਜਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਐਨਿਰਮਲਹੋਆਮਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣੈ॥ਏਕੋਪਕੈਏਕੋਨਾਉ ੭
 ਭੁਛੈਦੁਜਅਦੁਰਨਜਣੈ॥ ॥ਖਟਦਰਸਨਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਥਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਸਤਿ ੮
 ਗੁਰਸੇਵਹਿਤਗਤਿਮਿਤਿਪਾਦਹਿਹਰਿਜੀਉਮਨਿਦਸਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤਲਾਗੇਆ ੯
 ਵਣਜਾਣੁਰਾਏ॥ ॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਦਾਦੁਖਾਣਹਿਥਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਲਖ ੧੦
 ਉਰਸੀਹਠੇਗੁਪਇਆਥਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਜਾਨਉਚੇਤੇਤਗਤਿਪਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰਸੇ ੧੧
 ਲਿਮਿਲਾਏ॥ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਹਰਿਉਪਜੈਜਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਭਾਏ॥ਮਨੁਤਨਅਰ ੧੨
 ਪੀਆਪੁਗਏਈਚਲਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਦਿਬਲਿਹਾਹੀਗੁਰਅਪੁਨੇਦਿਟਹੁਛੇਹਰਿਸੇਤੀਚਤੁ ੧੩
 ਲਾਏ॥ ॥ਸੇਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਜੋਬੰਦੇਹਰਿਸੇਤੀਰੀਗਿਰਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਾਟਿਦਸੈਸਰਨਾਪੁਟ ੧੪
 ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੈਜਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਦੁਰਿਆਈਗੁਰਕੋਸਭਦਿਪਛਾਤਾ॥ ੧੫
 ਸਹਜੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਥਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੜਿ ੧੬
 ਪੜਿਪੜਿਤਜੋਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਕੁਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਭੋਟੇਸਹਜਪਾਇਆਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇ ੧੭
 ਰਜਾਇ॥ ॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਥਿਨੁਸਹਜਨਹੋਇ॥ਸਬਦੈਹੀਤੋਸਹਜੁਭੁਪਜੈਹਰਿਪਾਇਆ ੧੮
 ਸਚੁਸੇਇ॥ ॥ਸਹਜੇਗਾਇਆਥਾਇਪਦੈਥਿਨਸਹਜੈਕਥਨੀਬਾਦਿ॥ਸਹਜੇਹੀਗੁਰ ੧੯
 ਤਿਉਪਜੈਸਹਜਿਪਿਅਰਿਬੈਰਗਿ॥ਸਹਜੈਹੀਤੋਸੁਖਸਾਂਤਿਹੋਏਥਿਨੁਸਹਜੇਜੀਵਨਬਾਦਿ ੨੦
 ॥ ॥ਸਹਜਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਹਜਿਸਮਾਇਲਗਾਇ॥ਸਹਜੇਹੀਗੁਣਉਚਰੇਗੁਰਤਿ ੨੧
 ਕਰੇਲਿਦਲਾਇ॥ਸਬਦੈਹੀਹਰਿਮਨਿਦਸੈਰਸਨਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥ ॥ਸਹਜੇਕਲੁਦਿਨੁਰੀ ੨੨
 ਸਾਸਚਸੰਬਣਾਈਪਾਇ॥ਸਹਜੇਹੀਨਾਮੁਮਨਿਦਸਿਅਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਸੇਵਤੁਰਾਗੀਤਿ ੨੩
 ਨੀਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜੇਹੋਸਮੁੰਦਿ॥ ॥ਮਾਇਆਦਿਚਿਸਹਜਨਉਪਜੈਮਾਇਆਦੁਜੈ ੨੪
 ਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਦਣਹਉਮੈਜਲੈਭਲਾਇ॥ਜਮਣੁਮਰਣਨਦੁਕਈਠਿਰੇਇ ੨੫

੧ ਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ ॥ १ ॥ ਰੇਹੁਗੁਣਾਇਚਿਸਹਜਨਪਾਈਐਰੇਗੁਣਕੁਮਿਰੁਲਾਇ॥ ਪੜ੍ਹੀ
 ੨ ਐਗੁਣੀਐਕਿਆਕਥੀਐਜਾਮੁਦੁਪੁਖਯਾਇ॥ ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜੁਰੇਗੁਰਮੁਖਿ
 ੩ ਪਲੈਪਾਇ॥ ॥ ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਰੇਸਹਜੇਸੋਝੀਰੇਇ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਸ
 ੪ ਚੇਸਚੀਸੋਗੁਣਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੇਇ॥ ॥ ਬਿਨੁਸਹਜੇਸ
 ੫ ਗੁਣੀਤਰੈਮਾਏਆਮੇਹੁਗੁਣਾਸਹਜੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਸਬਦਿਅਪਾਹਿਆਪੇਬਖਸਿ
 ੬ ਐਲਾਇਅਨੁਪੁਰੇਗੁਰਕਰਤਾਰੇ॥ ॥ ਸਹਜੇਅਦਿਸਟੁਪਛਾਣੀਐਨਿਰਗੁਣੀਜੋਤਿਨਿਰੰਕ
 ੭ ਗੁਸਰਨਾਜੀਅਕਾਇਕੁਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਗੁਪੁਰੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿ
 ੮ ਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵਰੁ॥ ॥ ਗਿਆਨੀਅਕਾਪੁਨਾਮੁਹੋਸਹਜਿਕਰਹਿਵਾਪਗੁਅਨਦਿਨੁ
 ੯ ਲਹਹਰਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਹਰੇਭੰਗੁ॥ ॥ ਨਾਨਕਭੋਟਿਨਾਅਵਈਦੀਏਦੇਵਣਹਗੁ॥
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰੁਨਪਦੈਜਨਮੁਮਰਣਦੁਖੁਜ
 ੧੧ ਇਪੁਰੈਸਬਦਿਸਭਸੋਝੀਰੇਈਹਰਿਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ ॥ ਅਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁ
 ੧੨ ਲਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਸਦਨਵਤਨਅਪਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ॥ ਹਰਿਜੀਉਗਾਖੁ
 ੧੩ ਅਪੁਨੀਸਰਨਾਈਜਿਉਗਾਖਹਿਤਿਉਹਰਣਾ॥ ॥ ਹਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜ
 ੧੪ ਲੁਤਰਣਾ॥ ॥ ਵਡੇਭਗਿਨਉਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ ॥ ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪੁਰੁ
 ੧੫ ਕਰਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ॥ ਇਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਭਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਰੁਦਾ
 ੧੬ ਇਅਗਲਖਚਉਰਾਸੀਹਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ॥ ਗੁਗਤਾਮਨਿ
 ੧੭ ਆਨੰਦੁਹੋਸਚੈਸਬਦਿਕੰਗਰਤੇ॥ ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਵਹਿਸਦਨਿਰਮਲਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਤਿ
 ੧੮ ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣਿਬੋਲਹਿਸਭਅਤਮੁਰਮੁਪਛਾਣੀ॥ ॥ ਏਕੇਸੇਵਨਿਏਕਅਰ
 ੧੯ ਧਰਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਈ॥ ॥ ਸਚਾਸਹਿਬੁਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥
 ੨੦ ਸਦਾਗੰਗਿਰਤੇਸਚਿਸਿਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਕਰੇਮਿਲਾਨੁ॥ ॥ ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਇਕਨਾਮੁ
 ੨੧ ਤਿਆਵੈਇਜਗਾਇ॥ ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਨਨਕਸਬਦਿਸਮਾਇ॥
 ੨੨ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਨੁਨਿਰਮਲਾਭੁਏਪਦਿਤਸਰਹਿਗਾਮਨੀਅ
 ੨੩ ਨੀਦਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਭੁਟਿਅਗਹਿਰਹੀਭੀਗੁ॥ ॥ ਸਚੀਸੰਗਤਬੈਸਣਾਸਚਿਨਾਮਿਅਨੁ
 ੨੪ ਧੀਗੁ॥ ॥ ਅਨਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਲਗੈਨਾਐਲਪ
 ੨੫ ਤੇਗੁ॥ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਪਤਿਉਪਜੈਸਚੈਸਚਾਨਾਇ॥ ॥ ਭੋਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ

ਹਉਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਸੁਖ ਜਾਣ ਨਿਤਿ ਨ ਠਹਿਰੈ ਨ ਕਤ ਹੁਥਾਉ ॥ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈ
 ਨ ਠਾਸ ਚੇਹੀ ਵਿਚ ਦਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਲਾਹ ਠਾਸ ਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਅਤਮ ਰਾਮ ਪਛਾਣਿ
 ਅਗੁਰ ਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸੁ ॥ ॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉ
 ਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀ ਏ ਚਲੈ ਰੋਇ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ
 ਸੇਵਿਓ ਸੇਵਿਤੁ ॥ ਏਸੇ ਸਾਗਿ ਜਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਕੁਕਨ ਸੁਣੈ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਰਾਵੁ
 ਇਆ ਮੁਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਰੇ ਫਰੇ ॥ ॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖੈ ਕੈਰੁ ਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਬੋਹਿਥਾ ਸਚਾ ਦੇ ਭਫੁ ਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥
 ਲਖੈ ਚਉਹੰਸੀ ਹਉਰ ਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ॥ ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੋਨੀ ਬਕੇ ਦੂਜੈ ਕਾਇ
 ਪਤਿ ਪੈ ਏਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬ ਦੁਖੁ ਠਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਫਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ॥ ਜੇ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ
 ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਅਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੀ ਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਹੁ ਤਲੁ
 ਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੀ ਨਿ ॥

੧ ੧੨੮
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾ

ਏਸੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਛੁਕਾਵਣਿ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਦਾਰੀ ਜੀਉ ਦਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿ ॥ ਮਾਗੁ ਰਾਮਤੀ ਪਰਗਾਉਰੇ ਆਜੀ
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਣਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧੋਯੇ ਤਨਾਉ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵੁ ਤੁਰਾਖੈ ਰਕਿਰ
 ਹਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਰਗਤਿ ਕਰਵਣਿ ਆ ॥ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦ
 ਰਿ ਦਸਤੁ ਅਸੀਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਦੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ
 ਫਜਵਣਿ ਆ ॥ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
 ਦਾਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਵਣਿ ਆ ॥ ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਕੀ ਸਰਨ ਜਾਣਿ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਰੁਰ
 ਮਿਰੁ ਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ॥ ਅਫਣ ਜਵਣਿ ਆ ॥ ॥ ਗੁਰ ਸੇ

੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪

ਦੁਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਉਮੈਮੇਰਠਕਿਰਹਾਇਆਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਅਰਾਬ
 ਜਰਕਪਾਟਿਖਲਾਵਾਇਆਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਿਦਸਾਇਆਗੁਰਚਰਠੀਸਦਾਚਿਲਾਇਆ
 ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੀਰਮਲੁਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿਆਵਾਇਆ॥ ॥ਜਿਦੁਨਮਰਣਸਭਤੁਧੈ
 ਤਾਈ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਰਿਅਈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਸਦਾਤੁੰਜਮਣੁਮਰਣਸਦਾਗਟਿ
 ਆ॥ ॥ ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁਨਿਰਮਲੁਅਗਮਾਪਾਰਾਬਿਨਤਕਵੀਤੋਲੈਸੇ
 ਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਧਾਇਆ॥ ॥ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਹਰਿ
 ਕਾਨਾਮੁਮਨਿਦਸਾਵਾਇਆ॥ਜੇਸਚਿਲਾਹੇਸੇਅਨਾਦਿਨੁਜਗੇਦਰਿਸਚੈਸੇਭਾਪਾਵਾਇਆ॥
 ੧॥ ॥ਅਪਿਸੁਣੈਤੇਅਪੈਵੇਖੈ॥ਜਿਸੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਅਪੇਲਾਇਲ
 ਏਸੋਲਾਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵਾਇਆ॥ ॥ਜਿਸੁਆਪਿਰੁਲਾਏਸੁਕਿਥੈਰਬੁਪਾਏ॥ਪੁਰ
 ਬਿਲਿਖਿਅਸੇਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਸੇਦਰਭਾਰੀਪੁਰੈਕਰਮਿਮ
 ਲਾਵਾਇਆ॥ ॥ਪੇਈਅਵੈਪਨਅਨਾਦਿਨੁਸੁਤੀ॥ਕੀਤਿਦਿਸਾਰੀਅਵਗਣਮੁਤੀ॥ਅਨ
 ਦਿਨੁਸਦਾਠਿਹੈਬਿਲਲਾਦੀਬਿਨੁਪਿਰੁਨੀਵਨਪਵਾਇਆ॥ ॥ਪੇਈਅਵੈਸੁਖਦਾਤਾਜਤਾ
 ॥ਹਉਮੈਮਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਸੇਜਸੁਹਾਈਸਦਾਪਿਰੁਹਵੈਸਦੁਸੀਗਰਬਣਾਵਾਇਆ
 ॥ ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ਜਿਸੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ਕਿਲਖਿਖ
 ਕਾਟਿਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਦਰਿਸਚੈਨਾਮਿਸੁਹਾਵਾਇਆ॥ ॥ਲੇਖਾਮੰਗੈਤਾਕਿਨੀਦੀਐ॥ਸੁ
 ਭਨਾਹੀਠਨਿਦੁਐਤੀਐ॥ਅਪੇਬਖਸਿਲਾਏਪੁਰਸਾਚਾਅਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਾਇਆ॥
 ॥ਅਪਿਕਰੈਤੇਅਪਿਕਰਾਏ॥ਪੁਰੈਗੁਰਕੈਸਬਾਦੈਮਿਲਾਏ॥ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਰਿਆ
 ਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਾਇਆ॥ ਇਕੋਅਪਿਪਿ
 ਰੈਪਰਛਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖਤਾਇਹਮਨੁਭਿਨਾ॥ਤਿਸਨਤਾਜਿਸਹਜਸੁਖਪਾਇਆਏਕੋਸ
 ਨਿਦਸਾਵਾਇਆ॥ ॥ਹਉਦਾਰੀਜੀਉਦਾਰੀਇਕਸੁਮਿਉਚਿਤੁਲਾਵਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਮ
 ਨਾਇਕਤੁਪਰਿਆਇਆਸਚੈਰੀਗਿਰਗਾਵਾਇਆ॥ ॥ਗੁਰਉ॥ਹਉਜਗੁਭਲਾਤੇਅ
 ਪਿਰੁਲਾਇਆ॥ਹਉਕਾਦਿਸਾਰਿਦੂਜੈਲੋਕਾਇਆ॥ ॥ਜੇਰੀਗਿਰਤੇਕਰਮਿਬਿਧਤੇਗੁਰ
 ਸੇਵਤੇਜਗਚਾਰੇਜਾਤੇ॥ਜਿਸੋਨਾਪਿਦੇਇਵਰਿਆਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਾਇਆ॥ਸ
 ਮਾਇਆਸੋਹਹਰਿਚੇਤੇਨਾਹੀ॥ਜਮਪੁਰਿਬਪਾਵਖਸਹਾਹੀ॥ਅੰਨਬੋਲਾਕਿਛੁਨਦਰਿਨਾ
 ਵੈਮਨਮੁਖਪਾਪਚਵਾਇਆ॥ ॥ਇਕਰੀਗਿਰਤੇਜੇਤੁਪੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ॥ਭਾਇਗੁਰ

ਅਨਦਿਸਦਾਠਿਹੈਕੁਮਭੁਲਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਪਵਾਇਆ॥

ਤਿਤੋਰੇ ਮਨੇ ਕੁਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਭਾਏ ਛਾਮੀ ਪੁਜਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ
 ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਆਪੇ ਬਖਸ਼ਿ ਦੇਵਣਿ ਆਈ ਜਮ ਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇਕੁ ਨ ਆਵੈ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ
 ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਦੁਖ ਟੈਨਾ ਨ ਕਨ ਮਿਰਤੇ ਬੈਰਾਗਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਰੀਲਾਵਣਿ
 ਆਖਾਹਰ ॥ ੩ ॥ ਮੀਠੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੇ ਸੇ ਮੁਆ ਜਪੈ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਜੀ
 ਤਾਪੈ ਜੋਤੀ ਦਿਓ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ਹਉ ਏਕੀ ਜੀ
 ਉਦਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੇਭ ਪਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨੇ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਅਗੁਰੁ ਮਤੀ ਸਹ
 ਜਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾ ਚੀਕ ਚਾਚੀ ਰੁੰਦਾ ਏਵੁ ਜੇਲਾ ਗੀ ਮਹਲੁ ਨ
 ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ ਦੀਠੇ ਟੋਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰਬ ਹੁਦੁ ਪਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ
 ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਥੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ ਤਿਥੇ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਧਨ ਵੰਤੇ ਮੈ
 ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਮਿਸ ਮਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੩ ॥ ਰੈਰਾਇ ਸੀ ਗੁਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਪਰੁਪਾਏ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰੁਏ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੪ ॥ ਸਭੁ ਨਾਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨ
 ਲੋਗੁ ਪਰਸਾਦੀ ਕੇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਤੂੰ ਚੋਢਿ ਕਰਿ ਕਰ ਪਾਅਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿ
 ਆਖਾਹਰ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਦਿਗੁਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤ ਸੇਜਾਗ
 ਏ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੬ ॥ ਮਾਇ ਪੁਪਿਐ ਸੋਰੁ ਮੁਗਾਵਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ
 ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਭੁਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੭ ॥ ਮਾਇ ਪੁਪਿਐ ਪੈਪੈ ਲ
 ਏ ॥ ਲਖ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਸੀ ਹਰਿ ਜਕੁ ਆਪਿ ਮਪਵਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੇ ਸੁਭਾਵੈ
 ਸੁਕਾਕ ਕਰਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੮ ॥ ਮੀਠੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇ
 ਆਖਾਹਰ ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇ ਆਖਾਹਰ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਦੁਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਟੀ ਲਾਵ
 ਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਏਕੀ ਜੀਉ ਏਕੀ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ਅੰਜਨ ਮਾਰਿ ਨਿਰ
 ਜਨੁ ਪਾਇ ਆਖਾਹਰ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇੰ ਮੰਦਰਿ ਬਹੁਤ ਪਸਰ
 ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਮਾਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਮੈ ਪੇਬਖ ਸਿਮਿਲਾਵਣਿ
 ਆਖਾਹਰ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਕੁ ਰੁਸਦੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਰਤੈ ਸਭੁ ਨੀ
 ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆਖਾਹਰ ॥ ੪ ॥ ਦੇਪਰ ਦੁਸਦੁ ਮੇਰਾ ਪਾਅਰਾ ॥ ਕਿਲਾਵਿਖ ਅਦੁਗਾਣਿ

੧ ੧੩੦
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੦

1 ਕਾਟਣਹਾਗਾਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਸਦਾਧਿਆਈਐਭੈਭਾਇਭਗਤਿਵੈਕਾਵੈਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੀਭਗ
 2 ਤਿਸਚੀਜੇਸਚੇਭੁਫੈਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਫੈਸਭਨਾਜੀਆਕਾਏਵਤਸਬਦੇਮਹਿਜੀਫੁ
 3 ਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਤੁਪੁਬਾਹੁਮੈਕੋਈਨਹੀ ॥ ਹਰਿਤੁਏਸੇਵੀਤੇਤੁਪੁਸਲਾਹੀਆਪੇਮੇਲਿ
 4 ਲੈਹੁਪ੍ਰਭੁਸਚੇਪੁਰੈਕਰਮਤੁਪਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਮੈਹੋਰਨਕੋਈਤੁਪੈਜੇਹਾਤੇਰੀਨਵਰੀਸੀਭੂਸਿ
 5 ਦੇਹਾਅਨਾਦਿਨੁਸਾਰਿਸਮਾਲਿਹਰਿਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਤੁਧੁਜੇਵ
 6 ਤੁਮੈਅਵਰਨਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜੀਆਪੇਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਹੀਘਡਿਭੁੰਨਿਸਵਰਹਿਨਨਕ
 7 ਨਮਿਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਣਹ
 8 ਰਾਅਲਪੁਵਰਤੈਅਕਾਮਾਪਾਰਾਗੁਰਕੋਸਬਦਿਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਸ
 9 ਚੇਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਫਰੀਜੀਉਫਰੀਗੁਰਸਬਦਮਨਿਦਸਾਵਣਿਆਸਬਦੁਸੁਝੈ
 10 ਤਮਨਸਿਉਲੂਝੈਮਨਸਮਾਰਿਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਪੰਚਦੂਤਮੇਹਰਿਸੰਸਾਰਾਮਨਮੁ
 11 ਖਅੰਧੇਸੁਧਿਨਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਆਪਣਾਘਰੁਕੈਪੰਚਦੂਤਸਬਦਿਪਚਾਵਣਿਆ ॥
 12 ॥ ੨ ॥ ਇਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁਮਰੇਗਮਿਲਪੁਰਿ
 13 ਤਮਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਦਾਰੇਸੋਰੁਪਾਵਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਏਕਮਏਕੈਆਪੁਉਪਾਇਆਵੁ
 14 ਬਿਪਾਦੁਜਾਤਿਬਿਪਮਾਇਆਚਉਥੀਪਉਵੀਗੁਰਮੁਖਿਉਚੀਸਚੇਸਦਕਮਾਵਣਿਆ ॥
 15 ॥ ੪ ॥ ਸਭੁਪੈਸਚਾਜੇਸਚੇਭੁਫੈ ॥ ਜਿਨਸਦੁਜਤੁਸੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣਿਸਚੇ
 16 ਸੇਵਹਿਸਚੇਜਾਇਸਮਾਵਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਸਚੇਬਾਹੁਹੋਕੋਅਵਰਨਦੁਆਹਾਦੁਜੈਲਾਗਿਭਗੁਬ
 17 ਪਿਖਪਿਮੁਆਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਏਕੋਜਣੈਏਕੋਸੇਦਿਸੁਖਪਾਵਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭੁ
 18 ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਪੇਧਰਿਦੇਖਹਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀ ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਆਪੇਕਾਰਕਰਾਏਆਪੇਮੇ
 19 ਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ੭ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਮੇਲਹਿਵੇਖਹਿਹਦੂਰੀ ॥ ਸਭੁਮਹਿਅਪਿਰਹਿਅਕੁਰਪੁਰਿ
 20 ॥ ਨਨਕਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
 21 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਗੁਰਕੀਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਫਿਰਲੈਕਿਨੈਚਖਿਭੀਠੀਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਮਹ
 22 ਰਸੁਪੀਵੈਦਰਿਸਚੈਸਬਦੁਦੁਜਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਫਰੀਜੀਉਫਰੀਗੁਰਚਰਣਿਚਿਤੁਲਾ
 23 ਵਣਿਆਸਤਿਗੁਰੁਪੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰਸਾਚਾਮਨਨਾਵੈਮੈਲਚਕਾਵਣਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਤਿਰਸ
 24 ਚੈਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਦਿਰਲੈਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤੁਧੁਸਲਾਹਨ
 25 ਰਜਾਕਬਹੁਸਚੇਨਵੈਕੀਭੁਖਲਾਵਣਿਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋਕੋਖਅਵਰਨਥੀਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿ

ਅਗਰ ਕੈਸ ਬਦਿ ਤਿਪਾਨਿਕਾ ਰੀਸ ਰਜੇ ਸੁਖ ਸਮਾਦਿ ਅ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਪਲੁਰੇ
 ਅਗੇ ਸਨਮੁਖ ਅੰਪਾਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਨਾਨਕੇ ਜੋ ਕੀ ਜੈ ਸੇਈ ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਖੀ ਰਾਮਾਦਿ ਅ ॥ ੪ ॥
 ਅਪਨੀ ਬਿਪਾਕ ਰੇਸੇ ਈਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਾਏ ਦਸ ਏ ਅਸ ਦੁਸ ਦਾਰੈ ਕੇ
 ਦਰਿਭੇ ਮਹਿ ਭਰ ਮੁਖ ਕਾਦਿ ਅ ॥ ੫ ॥ ਭਰਮੁ ਚਰਾਏ ਅਸ ਦਾ ਮੁਖਾ ਪਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸ
 ਦਿਪਰਸ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਚੁਟਿ ਹੋਰੁ ਭਰਾਵੁ ਏਆ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਮੇ
 ਤਿਸਾ ਸਤਵੇਦ ਦੁਖਾ ਏ ਗੁਰ ਮੈ ਭੁਲਾਤੁ ਤਨ ਜਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖਾ ਪਾਏ ਦੋਹੇ ਦੁਖ ਕੇ
 ਮਾਦਿ ਅ ॥ ੭ ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ਆਖਣ ਜਾਈ ਮੈ ਜੇ ਭੁਲਾ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਕਰੈ
 ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿਸ ਮਾਦਿ ਅ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਦੁਰਾਣੇ
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਚਕਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤ ਰਸ ਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂ ਲੀਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗ ਚਕਾਦਿ ਅ ॥ ੧ ॥
 ਪਉਦਾ ਹੀਜੀ ਉਦਾ ਹੀ ਨਿਰਭਉ ਮਾਨਿਕੁ ਸਾਦਿ ਅ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿ ਨਿਰਭਉ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਬਿਪੁਰ ਉਜਲੁ ਸਬਦੁ ਤਰਾਵੁ ਏਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਅਨਮੁਖਿ ਮਹਾਧਕਰੀ ਚਤੁਰਾਣੀ ਨਾਤ ਪੋਤ
 ਬਇਨ ਪਾਈ ਜੇਹਾ ਮਾਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣਿ ਪਛੋਤਾਵੁ ਏਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਪੇ ਕਿਛੁ
 ਨਸੁਝੈ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਏਨਹੀ ਬੁਝੈ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਰਵਦੁ
 ਏਆ ॥ ੨ ॥ ਸਚ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਰੇਸਾ ਗੁਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਬਾਣੀ ਸਬਦੇਸੁ
 ਠਾਏ ਸਚਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵੁ ਏਆ ॥ ੪ ॥ ਰਸ ਨਾਹਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਿਆ ਸ
 ਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ਸਹਜੇ ਪੀਤ ਮਾਪਿਆ ਰਾਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵੁ ਏਆ ॥ ਪਾਜਿ ਸੁਅੰਦ
 ਰਿੰਗੁ ਸੇਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਦਿਟਹੁ
 ਰਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵੁ ਏਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚ ਸਚੇ ਸਚਿ ਪਤੀ ਜੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾਜੈ ਬੈਸਿਸ
 ਬਨਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੁ ਰਿਸਤਿ ਮਨਾਵੁ ਏਆ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ੮ ॥
 ਹਉ ਮੈ ਜਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾਵੁ ਏਆ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਮੈ ਦਰੀ ਦਰਿਆਈ ਹਰਿਜੀ ਅਚਿਤੁ ਦਸੈ ਮਨ ਆਈ ॥ ਹਰਿਜੀ ਉਸੁਠ ਲਿਓ ਬਿ
 ਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਲੁ ਹਾਵੁ ਏਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦਾ ਹੀਜੀ ਉਦਾ ਹੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇ
 ਲਿਮਿਲਾਵੁ ਏਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੁ ਏਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਨਾਮੁ ਮਨਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨੇਰਮਲੁ ਰਹਿੰ
 ਮੈਲੁ ਗਾਵੁ ਏਵ ਰਿਸਚੈ ਸੋਭਾਵੁ ਏਆ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨੁ ਗੁਰਨਾਮੁ ਪਾਏਆ ਜਾਏ ॥ ਜਿਹਾ ਸਾਹਿਬੁ

੧ ੧੩੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੧

१ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇਆ ਬੇਨਾਨੁ ਕੁਸੇ ਦੇ ਸੁਖਾ ਰੇ ਕੀ ਪੁਰੈ ਰਾਗਿ ਰੁਪਾ ਕਹਿਣਿਆ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅ
 ੨ ਰਸੈ ਕੋਈ ਨਾ ਰਸੁ ਪਦੈ ਖੋਲੈ ਰਚਾਨ ਲੁਕੈ ਜਾ ਰਹਿ ਮੈ ਸੋਖੈ ਅਨਾਦਿ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਦੁਜ
 ੩ ਏਰੁ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਧਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ਇਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇਆ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ੪ ਕਾਰੇ ਆਪੁ ਦੇਤਾ ਦੇਖਾਇਆ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਸਮਾਧਿ ਆ ॥
 ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੇ ਦੇਸੁ ਇਕ ਸੁਖੈ ਲਿਖਿ ਦਲਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਗੁਰਮੁਖੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰ
 ੬ ਦਰਿ ਦਲੁ ਜਕਰੇ ਦੁਪਾਰਾ ਮੂਰਤਿ ਪਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਧਿ ਆ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਸਾ
 ੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਬੁਲਾਧਿ ਆ ॥
 ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੁਰੈ ਰਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
 ੯ ਲੈ ਕਰਿਆ ਏਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਧਿ ਆ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਮੀਠੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਆਪੁ ਵਧ
 ੧੦ ਏਤਾ ਸੁਰੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਖਿ ਦਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਦੁਣੈ ਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ਰਹਿ ਸਚੁ ਦੁਪ
 ੧੧ ਰੁਕਰਾਧਿ ਆ ॥ ੯ ॥ ਹਉ ਦੁਗੰਗੀ ਭੀ ਉਦਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗਾਧਿ ਆ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਭੁੰਗੁ ਕੁਰ
 ੧੨ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਕਰਿਆ ਏਹਿ ਦੇਵਾ ਆ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰੁ ਉਦੇਲਾ ਦਖਤ ਸਰਿ ਸੁਰਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ
 ੧੩ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵੈ ਐਸੁ ਦੁਰਿਆਈ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਧਿ ਆ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰੁ
 ੧੪ ਰੋਜੁ ਨੁਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੇ ਪਾਏ ॥ ਅਨਰਸੁ ਚੁਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜੁ ਸਖ
 ੧੫ ਬਣਿ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਧਿ ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੁਰਖ ਅੰਧ ਗਧਰਾ ॥ ਠਹਿਰਿ ਓਇ ਕਿ
 ੧੬ ਭੁਰੁ ਪਾਇ ਨ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਰਿ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਆਧਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਪਾਧਿ ਆ
 ੧੭ ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਦੁਖਾਣਹਿ ॥ ਸ
 ੧੮ ਚੇਸੇ ਦਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨ ਉਨਿ ॥ ਧਨੁ ਮੁਖਿ ਨਿਦਾਸਾਧਿ ਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਭਾ ਗੁਰੁ ਰਾਇਆ ਜੋਗਿ
 ੧੯ ਮਨਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰ
 ੨੦ ਮਲਾਨਾ ਦੁਖੁ ਜਾਧਿ ਆ ॥ ੧੩ ॥ ਅਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾ ॥ ਭੁਭੁਕ ਮਾਧਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾ
 ੨੧ ਗੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੇ ਭੁਲੇ ਠਹਿਰਨਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮਰਿ ਜਾਨ ਮਰਿ ਜਾਨੁ ਗਾਧਿ ਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਚਾ ਸ
 ੨੨ ਹਿਬੁ ਮੈ ਆਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲੈ ਕਰਿਆ ਏਹਿ ਦੁਖੁ
 ੨੩ ਖੁਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ੧੫ ॥ ੧੦ ॥ ਮੀਠੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਆਖਾਣੀ ਤੇਰੀ ਆ
 ੨੪ ਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖੁ ਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋਇ ਨ
 ੨੫ ਪਾਧਿ ਆ ॥ ੧੬ ॥ ਹਉ ਦੁਗੰਗੀ ਭੀ ਉਦਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਧਿ ਆ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰੁ ਉਸਤਿ

ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੀਪਾਈ ਐਸਾ ਜੋ ਮਨਿ ਦਸਾਧਿ ਆ ॥

ਗੁਰਸੇਵੇਤ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰੇ ਲਭੇ ਤੇਹਾ ਛਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਸਭ
 ਨਾਦੁ ਭੀ ਕਾਪੁਰੇ ਭਾਗਿ ਮੇਲਾ ਦੁਇਆ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾ
 ਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰ ਬਿਧਿ ਸੰਤਰਿ ਭਏ ॥ ਅਰੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਦੁਖੈ ਰੈਹੈ ਮੈਲੁ ਲਾ ਦੁਇ
 ਆ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲੁਸ
 ਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾ ਦੁਇਆ ॥ ੪ ॥ ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਹੋ ਅੰਧ ਗੁਬਰਾ ॥ ਅਗਿਆ
 ਨੀ ਅੰਧ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਇਸਟ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾ ਦੁਇ ॥ ਛਿਰ ਬਿਸਟਾ ਮਾਰਿ ਪਚਾ ਦੁਇ
 ਆ ॥ ੫ ॥ ਮੁਕਤ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਸਬਦੈ ਬੋਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀ ਪੁ
 ਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾ ਦੁਇਆ ॥ ੬ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਨ ਮੁਨਿ ਧਿਪਾਏ ॥ ਸਚੈ
 ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖ ਗਵਾ ਦੁਇਆ ॥ ੭ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹਾ ॥ ਗੁ
 ਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਦੁਰਿ ਆਈ ਪੁਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ ਦੁਇਆ
 ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਐਬੈ ਸਾਚੇ ਸੁਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
 ਰਚੈ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾ ਦੁਇ ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾ ਦੁਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦੁਰੀ ਜੀਉ ਦੁਰੀ
 ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾ ਦੁਇਆ ॥ ਸਚੈ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾ ਦੁਇ ॥ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਦੁਇਆ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥ ਆ
 ਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾ ਦੁਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਾਤ
 ਤੁਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵੁ ਦੁਇ
 ਆ ॥ ੩ ॥ ਕਿਲਦਿ ਖਕਾਟੇ ਕੋ ਪਨਿ ਦਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਪਾਰੈ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾ
 ਗੀ ਹਉ ਮੈ ਮਰਿ ਮਿਲਾ ਦੁਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮੈਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਛਿਰ ਧਿਯੋ ਮਨਸਾ
 ਤ੍ਰਿਧਿ ਧਿਯੋ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨਿ ॥ ਬਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵੁ ਦੁਇਆ ॥ ੫ ॥ ਅਪੇ
 ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਚੜਾਏ ॥ ਸੇਜ ਨ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤਿ ਆਪਾਰ ਹਰਿ
 ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਦੁਇਆ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿ
 ਆਨ ਨਾਮੁ ਕੰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰੁ ਸਚੁ ਕਮਾ ਦੁਇ ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾ ਦੁਇਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਥਾਪੈ ਥਾਪਿਓ ਥਾਪੋ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਰੁ ਆਪੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾ ਦੁਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਉਤਿ ਪਤਿ ਪਰਲ
 ਉਸਬਦੈ ਹੋਏ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਛਿਰਿ ਰਹਿਤਿ ਹੋਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਤੈ ਸਰੁ ਆਪੈ ਸਚਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉ

੧੩੨

੨

੩

੪

੫

੬

੭

੮

੯

੧੦

੧੧

੧੨

੧੩

੧੪

੧੫

੧੬

੧੭

੧੮

੧੯

੨੦

੨੧

੨੨

੨੩

੨੪

੨੫

੨੬

੨੭

੨੮

੨੯

੩੦

੩੧

੩੨

੩੩

੩੪

੩੫

੧ ਪਾਇਸਮਾਦੁਣਿਆ ੧੧ ੧੧ ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਗੁਰਪੁਰਮਨਿਦਸਦੁਣਿਆਗੁਰਰੇਸ
 ੨ ਤਿਉਗਤਿਕਰੇਦਿਨਰਤੀਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਦੁਣਿਆ ੧੧ ੧੧ ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਗੁ
 ੩ ਰਮੁਖਿਪਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਪਉਠੁਬੈਸੰਤਰੁਖੇਲੈਦਿਡਾਣਿਸੋਨਿਗੁਰਜੋਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਨਿਗੁਰੇ
 ੪ ਅਦਣਜਦੁਣਿਆ ੨੨ ੨੨ ਤਿਨਕਰਤੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆਕਾਇਆਸਗੀਰੈਦਿਚਿਸ
 ੫ ਰੁਕਿਛੁਪਾਇਆਸਬਦਿਭੇਦਕੋਈਮਹਲੁਪਾਏਮਹਲੇਮਹਲਿਭੁਲਾਦੁਣਿਆ ੩੩ ੩੩ ਸਚ
 ੬ ਸਾਹੁਸਚੇਦਣਜਗੇਸਚੁਦਣਜਹਿਗੁਰੇਤਿਅਪਰੇਸਚੁਦਿਹਾਧੁਰਿਸਚੁਕਮਾਦੁਰਿਸਚੇ
 ੭ ਸਚੁਕਮਾਦੁਣਿਆ ੪੪ ੪੪ ਬਿਨੁਰਸੀਕੋਦਭੁਕਿਉਪਾਏਮਨਮੁਖਭੁਲੇਲੋਕਸਬਾਏਬਿਨੁਰ
 ੮ ਸੀਸਭੁਖਾਲੀਚਲੇਖਾਲੀਜਾਇਦੁਖੁਪਾਦੁਣਿਆ ੫੫ ੫੫ ਇਕਸਚੁਦਣਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿ
 ੯ ਪਿਆਰੇਆਪਿਤਰਹੇਸਗਲੇਕਲਤਾਗੇਅਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਦੁ
 ੧੦ ਣਿਆ ੬੬ ੬੬ ਅੰਤਰਿਦਸਤੁਮੁਖਬਾਹੁਭਾਲੇਮਨਮੁਖਅੰਧੇਠਿਰਹਿਬੇਤਾਲੇਜਿਥੈਦੁ
 ੧੧ ਭੁਰੇਦੈਤਿਥਹੁਕੋਇਨਪਦੈਮਨਮੁਖਿਭੁਗਮਿਭੁਲਾਦੁਣਿਆ ੭੭ ੭੭ ਅਪੇਦੈਸਬਦਿਭੁਲਾ
 ੧੨ ਏਮਹਲੀਮਹਲਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਏਮਨਕਨਮਿਸਿਲੈਦਰਿਆਈਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿ
 ੧੩ ਧਿਆਦੁਣਿਆ ੮੮ ੮੮ ੧੩ ੧੩ ਮੰਦੁਹਰਿਗੁਰ ੧੧ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈਹਰਿ
 ੧੪ ਚੇਤਹੁਅੰਤਰੇਹੋਇਸਖਾਈਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਨਭੁਅਜੋਨਿਸਤਿਗੁਰਕੈਰਾਇਪਦੁਣਿ
 ੧੫ ਣਿਆ ੧੧ ੧੧ ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਆਪੁਨਿਦਰਣਿਆਆਪੁਗਵਾਏਤਹਰਿਪਾਏਹਰਿਸਿਉ
 ੧੬ ਸਹਜਿਸਮਾਦੁਣਿਆ ੧੨ ੧੨ ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿ
 ੧੭ ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਆਬਿਨੁਰਗਾਗੁਰਪਾਈਐਨਾਹੀਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਦੁਣਿਆ ੧੩ ੧੩ ਗੁ
 ੧੮ ਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਰੇਸੰਸਾਰੇਗੁਰਕੈਤਕੀਐਨਮਿਅਪਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜੋਰੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸਨੇ
 ੧੯ ਅਪੇਖਪਿਦੁਖੁਪਾਦੁਣਿਆ ੧੪ ੧੪ ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਧਿਨਕਾਈਆਤਮਘਾਤੀਹੈਜਗਤਕ
 ੨੦ ਸਾਈਗਤਿਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਭਾਰਉਠਦੈਬਿਨੁਮਜੁਰੀਗੁਰਪਹੁਚਾਦੁਣਿਆ ੧੫ ੧੫ ਇਹੁਜਗੁ
 ੨੧ ਬਾਣੀਮੇਰਪੁਰਮਾਲੀਸਦਾਸਮਾਲੇਕੋਨਾਹੀਖਾਲੀਜੇਹੀਦਾਸਨਾਪਾਏਤੇਹੀਦਰਤੈਦਾਸੁਦਾ
 ੨੨ ਸੁਜਣਦੁਣਿਆ ੧੬ ੧੬ ਮਨਮੁਖੁਰੋਗੀਹੈਸੰਸਾਰਾਸੁਖਦਾਤਾਦਿਸਰਿਆਅਗਮਅਪਾਰਾਦੁ
 ੨੩ ਖੀਏਨਿਤਠਿਰਹਿਬਿਲਲਾਵੇਬਿਨੁਗੁਰਸਾਤਿਨਪਾਦੁਣਿਆ ੧੭ ੧੭ ਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਈਬਿਧਿ
 ੨੪ ਜਾਣੈਆਪਿਕਰੇਤਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈਜੇਹਾਅੰਦਰਿਪਾਏਤੇਹੀਦਰਤੈਆਪੇਬਾਹਰਿਪਾਦੁਣਿਆ
 ੨੫ ੧੧ ਤਿਸੁਬਾਣੁਹੁਸਚੇਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈ

ਘਟਿਅੰਤਰਿਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਪਦੁਣਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ
 ਮਨਿਵਸਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਾਣੀਸਦਾਸਲਹੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾ
 ਦੁਣਿਆ॥੧॥ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਦੁਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰ
 ਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪਿਆਦੁਣਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਖਵੈਟੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਦੇਖੈਪਰਖੈਸਦਾਨੈਟੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਥਾਕਹੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਦਰਅਖਿਸੁਣਦੁਣਿਆ॥੨॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰੰਗਿਰਾਤਾਲਿਦਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਬੋਲੈਦਿਨੁ
 ਰਾਤੀਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਦੁਣਿਆ॥ ਸੋਕਿਛੁਕਹੈਜੋਚਿਤਿਨਹੈਨੀ॥ਤਿਸਦਾਹੁਕਮੁ
 ਮੋਟਿਸਕੈਨਕੋਈ॥ਹੁਕਮੈਦਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹੁਕਮੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਦੁਣਿਆ॥੩॥ਅਜਬ
 ਕੰਮਕਰਤੇਹਰਿਕੇਰੇ॥ਇਹੁਮਨੁਭੁਲਾਜਾਦਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਬਦਿਵਜਾਦੁਣਿਆ॥੪॥ਖੋਟੇਖਰੇਤੁਪੁਆਪਿਉਪਾਏ॥ਤੁਪੁਆਪੇਪਰਖੇਲੋਕਸਥਾਏ॥ਖਰੇ
 ਪਰਖਖਜਾਨੈਪਾਇਹਿਖੋਟੇਭਗਮਿਭੁਲਾਦੁਣਿਆ॥੫॥ਕਿਉਕਰਿਦੇਖਾਕੇਉਸਲਾਹੀ॥ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀ॥ਤੇਰੇਰਾਣੇਦਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈਤੁਰਾਣੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਦੁਣਿਆ॥
 ੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ
 ਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭੁਭੁਖਲਹਿਜਾਦੁਣਿਆ॥੭॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਰਸੈਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਗਲਕੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾ
 ਸੇਕਰਿਕਿਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਦੁਣਿਆ॥੮॥ਹਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਦੁ
 ਣਿਆ॥ਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਰੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਦੁਣਿਆ॥੯॥ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਹੋਇਕਸੁਸਿਉਲਿਦਲਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਏਨਦਰੀਸਚਿਸਮਾਦੁਣਿਆ॥੧੦॥ਸਭੁਨਾਉਪਰਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭਤੇਗੀ॥ਕਿਸੈਭੋਵੀਕਿਸੈਰੋ
 ਘਟੇਗੀ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੈਦੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਦੁਣਿਆ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਤਹੈ
 ਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਕੋਈਨਪਾਏਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਦੁਣਿਆ॥
 ੧੨॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਸੋਜਨੁਸੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਿਅੰਤਰੁਮਨੁਸੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਨੁਤਨੁਬਾਣੀਰਤਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸੁਣਾਦੁਣਿਆ॥੧੩॥ਅਮਨਮੁਖਿਭੁਲਾਵੁਜੈਭਾਇਖਾਏ॥ਨਾਮੁਨਲੈਵੈਮਰੈਥਿ
 ਖੁਖਾਏ॥ਅਮਨਦਿਨੁਸਦਾਦਿਸਟਾਮਹਿਦਾਸਾਬਿਨੁਸੇਵਾਜਨਮੁਗਵਾਦੁਣਿਆ॥੧੪॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਪੀਦੈਜਿਸਨੈਅਪਿਪੀਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਲਿਦਲਾਏ॥ਪੁਰਾਨਪੁਰਾਹਿਅਸਭੁਆ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪

ਫਿਰਮਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾ ਹੀ ਸਦਾ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨ ਦਰੀ
 ਅਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ਸਚ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਰਚਲੁ ਆ
 ਫੈਨ ॥ ਜਾਇ ਸਚੇ ਲਾਗੇ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾ
 ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿ ਤੁਸੇ ਦਿਖੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੀਚਾ ਹੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸਮਾ
 ਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਜੋਤਿ ਸਰਮਾ ਹੀ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾ ਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗੁਰੁ ਵਾਣਿ
 ਆਮ ॥ ਹਉ ਫਾਰੀ ਜੀਉ ਫਾਰੀ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਦਸਵਣਿ ਆਮ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸ
 ਲਾਹੀ ਸਬਦੇ ਸੁਣਿ ਤਿਸ ਮਿਟਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ
 ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਣ ਗਵੈ ਨਿਤ ਸਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਦੁ
 ਵਜਵਣਿ ਆਮ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਚੁ ਧੁਆ ਧੁਆ ਆਤਿ ਥੈ ਮੋਹੁ
 ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾ
 ਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪੋਵੈ ॥ ਨਿ
 ਮਲੁ ਵਾਜੈ ਅਨਹੁ ਦਿਪਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਵਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਸਭੁ ਨਿਰਮ
 ਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਆਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੇਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ
 ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੈ ਸੋਧੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਸਚਿ
 ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਸਚਿ ਕਰਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੋਵੈ ਜੋ ਭਾਇਆ ਮੈ
 ਲੁ ਚਉਕਾ ਮੈਲੇ ਬਾਇਆ ਮੈਲਾ ਬਾਇਓ ਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆਮ ॥
 ੧੪ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਹਰਿ ਸਚੈ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮ
 ਨ ਅੰਤ ਰਿਗੁ ਰਮੁ ਖਿ ਮੈਲੁ ਦੁਕਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਉ
 ਜਲੁ ਉਜਲੁ ਹੀ ਸਾਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਉਜਲੁ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਿਅਤਿ
 ਉਜਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧੬ ॥ ਹਉ ਫਾਰੀ ਜੀਉ ਫਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਵਣਿ ਆਮ ॥ ਗੋਬਿੰ
 ਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧੭ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁ
 ਵਹਿ ਸਹਜਿ ਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਉਜਲੁ ਹਉ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕ
 ਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣ ਗਵਣਿ ਆਮ ॥ ੧੮ ॥ ਮਨੁ ਆਨਾ ਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁ
 ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰ

੧੩੪
 ੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੧੪

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

[illegible]

ਮੁਖਿਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਗੁਰਮੁਖਿਚਿਰਦੈਫੁਠਾਅਪਿਅਏਗਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਕਰਿਅਈਪੁਰੇ ੧ ੧੩੬
 ਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਅਮਾ ੨
 ਬਦਿਵਿਖਾਏਸਤਿਗੁਰਪੁਗਾਅਪੇਠਰਕੁਕੀਤੇਨੁਘਟਅੰਤਰਿਅਪੇਬਣਤਬਣਵਣਿਅਮਾ ੩
 ੧)ਹਉਦਾਗੀਜੀਉਦਾਗੀਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਵਣਿਅਮਾਬਾਬੁਗੁਰੂਕੇਸਹਜੁਨਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿ ੪
 ਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਮਾ ੫
 ਵਹਿਅਪੇਦੁਖਸੁਖਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦੇਖਵਣਿਅਮਾ ੬
 ਅਪੇਸਬਦੁਗੁਰਮੰਨਿਵਸਾਏਸਬਦੈਉਪਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀਗੁਰਮੁਖਿਅਖਿਸੁਣਵਣਿਅਮਾ ੭
 ਅਪੇਕੁਰਤਾਅਪੇਗੁਰਤਾਬੰਧਨਤੇਹੈਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾਸਦਾਮੁਕਤਾਅਪੇਹੈਸਚਾਅਪੇਅਲ ੮
 ਖਲਖਵਣਿਅਮਾ ੯
 ਠਵਾਤਾਗੁਣਗਵਣਿਅਪੇਅਖਿਸੁਣਵਣਿਅਮਾ ੧੦
 ਅਪੇਮਾਰੇਮਾਪਿਜੀਵਏ ੧੧
 ਅਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੇਵਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਮਾਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਮਾ ੧੨
 ੧)ਅਪੇਉਚਾਉਚੇਹੋਈਅਜਿਸੁਅਪਿਵਿਖਾਲੇਸੇਵੇਖੈਕੋਈਗਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਘਟਅੰਤ ੧੩
 ਰਿਅਪੇਵੇਖਿਵਿਖਵਣਿਅਮਾ ੧੪
 ਹਿਅਸਰਬਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਰਹੀਮਹਿਪਾਈਸਦਾਸਰੇਵੀਇਕਮਨਿਧਿਅਈ ੧੫
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਅਮਾ ੧੬
 ਅਮਾਰਿਜਗਜੀਵਨੁਨਿਰਭਉਦਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਮਾ ੧੭
 ਪਰਤੀਸਉਲੁਪਤਾਲਾਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਦਾਹੈਬਾਲਾਸਦਾਅਨੀਦਿਹੈਸੁਖਦਤਾ ੧੮
 ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਮਾ ੧੯
 ਕੈਠਗਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੋਹਉਮੈਮਾਰੇਸਚੇਸਚੁਪਿਅਵਣਿਅਮਾ ੨੦
 ਪੁਪੁਨਦਇਭਾਈਗਦੁਹੀਮਿਲਿਕੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਗਦੇਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਅਵੈ ੨੧
 ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਅਮਾ ੨੨
 ਉਮੈਮੇਗਾਪਰਗਟਸਬਦੁਹੈਸੁਖਦਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਅਵਣਿਅਮਾ ੨੩
 ਪਰਗਟਪਸਾਰਾਗੁਰਸਾਦੀਮਿਟਿਅਮੰਧਿਅਗਾਕਮਲੁਬਿਗਸਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅ ੨੪
 ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਵਣਿਅਮਾ ੨੫ ੧੬

੧ ਅਪਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਵਟਜੇਸਦਾਦਾਪਾਰੀਲਾਹਨਾਮੁਸਦਪਾਵਟਿਆ॥ ੧॥ ਅਪੇਵਥੁ
 ੨ ਰਖੇਅਪੇਦੇਇਗੁਰਮੁਖਿਵਟਜਹਿਕੇਈਕੇਇਗਾਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਟੇਕਰਿ
 ੩ ਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਟਿਆ॥ ੨॥ ਹਰਿਆਪੇਸੇਲੇਸੇਵਕਰਾਏ
 ੪ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਾਉਦੁਜਾਜਾਏ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾਹਰਿਗੁਣਮਤਿਆਪਿ
 ੫ ਸਮਾਵਟਿਆ॥ ੩॥ ਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਸਚੁਸਚਾਹਿਰਦੇਵਸਾਵਟਿਆ॥ ਸਚਨਾਮੁ
 ੬ ਸਦਹੈਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦੀਮੰਨਿਵਸਾਵਟਿਆ॥ ੪॥ ਅਪੇਗੁਰਦਾਤਕਰਮਿਥਿਧਾ
 ੭ ਤਾ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਦਾਜਨਸੇਹਾਰਿਗਰਮਤਿਹਰਿਗੁ
 ੮ ਪਾਵਟਿਆ॥ ੫॥ ਇਸੁਗੁਣਮਹਿਇਕੁਥਾਨੁਸੁਹਾਏਆ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉਮੈਰੁਮੁਖੁਕਾਇਆ
 ੯ ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਟਿਆ॥ ੬॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਹੁ
 ੧੦ ਠਾਦੀਚਰੇਗਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਤਰਿਦਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਵੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀ
 ੧੧ ਤਮਸੁਖੁਪਾਵਟਿਆ॥ ੭॥ ਜਮਜਗਤੀਦੁਜੈਭਾਇਕੁਰਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਹੁਕੁਲੇਦੇਇਸਜਾਏ॥
 ੧੨ ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਲੇਖਾਲੇਦੈਰਤੀਅਹੁਮਾਸਤੋਲਕਢਾਵਟਿਆ॥ ੮॥ ਪੇਈਅਵੈਪਿਰੁ
 ੧੩ ਚੇਤੇਨਾਹੀ॥ ਦੂਜੈਮੁਹਿਰੋਦੈਧਾਹੀ॥ ਖਰੀਕੁਅਲਿਓਕੁਪਕੁਲਖਣੀਸੁਪਨੈਪਿਰੁਨਹੀਪਾ
 ੧੪ ਵਟਿਆ॥ ੯॥ ਪੇਈਅਵੈਪਿਰੁਮੰਨਿਵਸਾਵਟਿਆ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉਰਿਦਿਖਾਇਆ॥ ਕਾਮ
 ੧੫ ਟਿਪਿਰੁਗਾਖਿਅਕੰਠਿਲਾਇਸਬਦੇਪਿਰੁਗਵੈਸੇਜਿਸੁਹਾਵਟਿਆ॥ ੧੦॥ ਅਪੇਦੇਵੈਸ
 ੧੬ ਦਿਬੁਲਾਏ॥ ਅਪਣਾਨਉਮੰਨਿਵਸਾਵਟਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਅਨਦਿਨੁਸ
 ੧੭ ਦਾਗੁਣਗਵਟਿਆ॥ ੧੧॥ ਉਤਮਜਨਮਸੁਖਨਿਹੈਵ
 ੧੮ ਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਘਰਮਾਰਿਉਦਾਸਾ॥ ਹਰਿਗੰਗਿਰਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਗੰਮਿ
 ੧੯ ਮਨੁਰਿਪਤਾਵਟਿਆ॥ ੧੨॥ ਉਦਰੀਜੀਉਦਰੀਪਰਿਬੁਝਿਮੰਨਿਵਸਾਵਟਿਆ॥ ਗੁ
 ੨੦ ਰਮੁਖਿਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਟਿਆ॥ ੧੩॥ ਅਲਖਿਅਭੈ
 ੨੧ ਉਹਰਿਗਰਿਅਸਮਾਏ॥ ਉਪਾਇਨਕਿਤੀਪਾਇਆਜਾਏ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਭੈ
 ੨੨ ਟੈਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਵਟਿਆ॥ ੧੪॥ ਦੂਜੈਭਾਇਪੜੈਨਹੀਬੁਝੈ॥ ਤਿਥਿਧਿਮਾਇਆ
 ੨੩ ਕਾਰਟਿਲੂਝੈ॥ ਤਿਥਿਧਿਥੀਪਨਤੂਟਹਿਗੁਰਸਬਦੀਮੁਕਤਿਕਰਾਵਟਿਆ॥ ੧੫॥ ਇ
 ੨੪ ਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਵਸਿਨਅਵੈ॥ ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੈਦਹਦਿਸਿਧਏ॥ ਬਿਖੁਕਾਕੀਵਾਬਿਖੁਮ
 ੨੫ ਹਿਰਤਾਬਿਖੁਹੀਮਾਰਿਪਚਾਵਟਿਆ॥ ੧੬॥ ਉਹਉਕਰੇਤੇਆਪੁਜਾਣਾਏ॥ ਬਹੁਕਰਮਕਰੇ

ਕਿਛੁ ਬਾਇਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ੧੩੫ ॥
ਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੁਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤੁਝ ਜੇ ਰਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਗਾਇਆ ॥ ਚੈ ਬਿਰ
ਥਾ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥ ੧੩੬ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰ ਦੇਸ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧੁ ॥
ਸੇਕਰ ਮਕਮਾਏ ॥ ਹਲਾਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਾਤਿ ਦੇ ॥ ਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਾਵਾਵਣਿਆ ॥ ੧੩੭ ॥ ਹਰਿ
ਕਾਨਾ ਮੁਕਿ ਨੈਦਿ ਹਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛੁਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਗੁਰ
ਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧੩੮ ॥ ਸਰ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੁ ਦਿਹ ਲਾਭੁ ਭੁਝੈ
ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੇ ਹਰਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ੧੩੯ ॥
ਮਨੁ ਮੁਖ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੰਤਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਵ
ਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਭੁਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀਆਵਣਿਆ ॥ ੧੪੦ ॥ ਹਉ ਦਾਰੀਜੀ
ਉਦਾਰੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜੇ
ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ ੧੪੧ ॥ ਫੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ॥ ਆਇਆ ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ ਟਹਿ ਮੇ
ਹੇ ਮਝਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਦਾ ॥ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ੧੪੨ ॥
ਕਥੋ ਕਥੀ ਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੇ ਰਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥ ੧੪੩ ॥ ਜੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨੁ ਸਚੇ ਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇਨ ਪੈਛੁਤਾਵੈ
॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ॥ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕੁਝ ਕੁਝ ਸਤੁ ਤਿਨ ਮੈਲੁ
ਨਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ਦੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ॥ ਘਟਿ ਭੀਤਿ ਰਿਜੇ ਤੀਜੇ ॥ ਤਿ
ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ੧੪੫ ॥ ਤ੍ਵੈ ਪੜ੍ਹਹਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਮੁਲੁ ਭੁਲੇ ॥ ਹਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾ
ਣਹਿ ॥ ਮੇਹ ਬਿਆਪੈ ॥ ਕਿਛੁ ਭੁਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧੪੬ ॥ ਫੇਦ ਪੜ੍ਹਹੈ ਤਿ
ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਨ ਬੁਝਹਿ ॥ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਅਤ੍ਵੈ ॥ ਗੁਣ ਪੜ੍ਹਹਿ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਭੁਝੈ ॥ ਦੁਖ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧੪੭ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ॥ ਤਾ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ॥ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ
ਦੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੈ ॥ ਕੀ ਸਚੀ ਦਾ ॥ ਭਿਆਣੀ ਨਾਮੋ ॥ ਮੰਨਿ ਸੁਖ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ੧੪੮ ॥
ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ ਅ
ਪਿਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਵਣਿਆ ॥ ੧੪੯ ॥ ਹਉ ਦਾਰੀਜੀ ਉਦਾਰੀ ॥ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆਵ
ਣਿਆ ॥ ੧੫੦ ॥ ਸੇ ਨਿਰਕਰ ਮੀ ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਝੇ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੧੭

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ੴ

ਗੁਰਮਿਲੀਐਹਰਿਸੇਲਹੋਈਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲ

ਕਾਮੁਦਹਿਐਹਰਿਸੇਲਹੋਈਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮਿਲੀਐਹਰਿਸੇਲਹੋਈਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲ ॥
 ਫੈਸੇਈਅਮੇਰਾਪ੍ਰਭਸਭਬਿਧਿਅਪੇਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇਮੇਲੇਸਬਦਿਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇਰਹਿਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਇਅਕੋਰਚੈਸਚਰੰਗਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਿਲੀਐਹਰਿਸੇਲਹੋਈਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲ ॥
 ਵਸੈਸੁਭਾਇਅਮੇਰਾਪ੍ਰਭਭਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿਸਲਾਹੈਅੰਤੁਪਾਰਵਹਾਮੇ ॥
 ਰਾਪ੍ਰਭਬਖਸੇਬਖਸਣਹਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਿਲੀਐਸਭਮਤਿਭੁਧਿਹੋਇਅਮਨਿਨਿਰਮਲਵਸੈ ॥
 ਸਭਸੇਇਅਸਾਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸੁਭਕਾਰਾ ॥ ਉਤਮਕਰਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਤੇਸਾ
 ਚੀਸੇਵਹੋਇਅਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ ॥ ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਣਹਰਾਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੇਲਗੇ ॥
 ਪਿਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋ ॥
 ਇਅਗੁਰਤੇਭੁਭੈਸੀਭੈਸੇਇਅਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਦਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ ॥
 ੧ ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਮਿਲੈਗੁਰਮਾਇਅਸਾਚੈਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਿਲੀ
 ਐਤਿਸਨਾਅਗਨਿਭੁਭਾਏਅਗੁਰਤੇਸਾਤਿਵਸੈਮਨਿਆਏਅਗੁਰਤੇਪਵਿਤਪਵਨਸੁਚਿ ॥
 ਹੋਇਅਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਬਾਣੂਗੁਰੁਸਭਭਗਿਨੁਲਾਇਅਬਿਨੁਨਾਵੈਬ ॥
 ਹੁਤਾਦੁਖੁਪਾਇਅਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈ ॥ ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀਪਤਿਹੋਈ ॥
 ਕਿਸਨੈਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੇਈਅਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਹੋਈਅਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾ ॥
 ਚੇਹੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕੁਸਾਚਿਸਮਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਿਲੀਐਹਰਿਸੇਲਹੋਈਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲ ॥
 ॥ ਸੁਭਾਉਸਦਮਨੁਨਿਰੰਮਲਹੋਇਅਸਚਿਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚੈਸੇਇਅਸਚੀਬਾਣੀਜੁਗਚਾਰੇ ॥
 ਜਾਪੈਅਸਭਕਿਛੁਸਾਚਾਅਪੇਅਪੇਅਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮੇਲਾਏਅਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਬੈਸ ॥
 ਸੁਭਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਹਿਇਹਜੇਹਵਾਦੂਜੈਭਾਇਅਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖੇਫੀਕਾਅਲਾਇਅਬਿ ॥
 ਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਅਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਅਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚਿ ॥
 ਸਮਾਇਅਸਾਚੈਰਾਤੀਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਪਾਗ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਿਸਮਾਵੈਜੋਭੈ ॥
 ਰਹੋਇਅਉਪੈਭੈਟੈਕੈਨਕੋਇਅਗੁਰਸਬਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸਾਨਾਨਕਸਭਭਾਭਾਜਿਸੁਸਬ ॥
 ਦਪਿਆਸਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੩ ॥ ਇਕਗਾਏਤਰੇਮਨਸਾਦੁਨਪਾ

੧
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫

੧੮

੧ ਇਹ ਉਮੈਦਿ ਚਿਗਾਫੁਹਿ ਬਿਰਥਾਜਾਇ ਪਗਾਫੁਹਿ ਗਾਫੁਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ਸਾਚੀ
 ੨ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਗਾਫੁਤਰੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਵੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾਨਾ ਮਿਸੁਹਾਵੈ ॥
 ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਗਾਫੁਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਫੁਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹਾ ਸਾਚੀ ਭੁਗ
 ੪ ਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਖਿ ਅਸਦਾ ਉਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੁਰਖ
 ੫ ਅਪੁਜਣਾਫੁਹਿ ॥ ਨਾਚਿ ਨ ਚਿਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਫੁਹਿ ॥ ਨਾਚਿ ਮੈਟਪਿ ਮੈਭੁਗਤਿ ਨਹੈਇ
 ੬ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭੁਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਭੁਗਤਿ ਦਫੁ ਲੁਭੁਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੀ
 ੭ ਭੁਗਤਿ ਦਿਚਹੁ ਅਪੁਖੋਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ
 ੮ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ
 ੯ ਮੁਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ੧
 ੧੦ ॥ ਜਿਸੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵੁ ਭੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
 ੧੧ ਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰਕ ਮਾਫੈ ॥ ਤਾਇ ਸੁਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਫੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤ ਮੈ ਗਲੁ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥
 ੧੨ ਗੁਰ ਅੰਕੁਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵ ਲਟਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਅਸਾਪੁਸ ਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤ
 ੧੩ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਅਸਦਾ ਰਿਹਾ ॥ ਉਮੈਦਿ ਚਹੁਤ ਜੈਦਿ ਕਾਗ
 ੧੪ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਧਰਿ ਰਖਿ ਅਨੁਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨਾ ਦਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣੈ
 ੧੫ ਕਲਾ ਅਪੇਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ
 ੧੬ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩ ॥ ਹਉਮੈਦਿ ਚਿਸੁ ਭੁਜੁ ਬਉਰਨਾ ॥ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਭੁਗਤਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥
 ੧੭ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਫੈ ॥ ਅਪਨ ਪਛਾਣਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿ ॥ ਅਮਨ ਦਿਨੁ ਦਿਹਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਿਰਦੈ
 ੧੮ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੧੯ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਦਿ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰਸਬ
 ੨੦ ਦਿਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥
 ੨੧ ਧਾਫੁਤਰ ਜੇਠਾ ਕਿਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਫਨਿ ਪਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਸੈ ਮਨਿ
 ੨੨ ਆਏ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਕਰਤਿ ॥ ਅਸੁਖ ਸੀਤਿ ਸਗੀਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦਸੈ ਨਲ ਗੋਜ ਮਪੀਰਿ ॥
 ੨੩ ਅਪੇਸਾਰਿ ਬੁਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ
 ੨੪ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩ ॥ ਸੋਕਿਉ ਦਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋਕਿਉ ਦਿਸਰੈ
 ੨੫ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਦਿ ਮੈ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ਦਿਟਹੁ ਬਾਲਿ

ਜਾਉ ਤੁੰਦਿ ਸਰਹਿ ਤਦ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਤੁੰਦਿ ਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਪਿ ਭੁਲ
 ਏ ॥ ਤਿਨ ਤੁੰਦਿ ਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਰਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜੇ ਨਿਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਇਕਮ
 ਨਿਤੁ ਠਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕਮ ਨਿਤੁ ਠਾਤਿ ਨਹਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇਹਿ ਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਮੇਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉ
 ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਅਕਬੁ ਕਿਉ ਕਥਿ ਆਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥
 ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ
 ਅਕਬ ਕਥਾ ਗੁਰਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਬਣਾਈ ॥ ਜਹ ਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਬੀਬਾਊ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤੁ ॥ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
 ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਕਾਗ ॥ ੫ ॥ ਏਕ ਸੁਤੇ ਸਭ ਰੂਪੁ
 ਹਿੰਗਾ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ
 ਅਚਰ ਜੁਏ ਕੋ ਹੋ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਦਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਮ ਭੁਨੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤਿ ਅਦੇਇਜ
 ਗਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਸ
 ਬਦਿ ਸਮਾਏ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਅਈ
 ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੫ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗੀ
 ਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੇ ਸਦੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁ
 ਰਤੇ ਬੁਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸੰਤ ਅਨਾਦੀ ਕ ਦੇਨ ਬੁਝੈ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੇ ਮਾਇਆ ਨ
 ਲਿਲੁ ਝੈ ॥ ਅੰਤ ਅਗਿਆਨੀ ਕ ਦੇਨ ਸੀਝੈ ॥ ੩ ॥ ਏਸੁ ਜੁਗੁ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਦਿ
 ਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਏਸੁ ਕਲਜੁਗ
 ਮਹਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਲੀਕਾ ਜਨਮ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਪਾਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕ
 ਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥

੧੩੯
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੧੮

1 ਮਨਿਸਾਚੇਰਤੇਹਰਿਦੇਪਰਦਹੁਸਚੈਮਹਾਨਿਸਥਿਨਮਿਸਮਾਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਸਬਦੁ
 2 ਵੀਚਾਰਿਗਰਮਜਪਹੁਤੁਦਜਲੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉਗੁਰਮੇਆਵੈਗੁਰਮੇਜਾਇ॥ਇ
 3 ਹੁਜਗੁਜਨਮਿਆਦੁਜੋਗੁਇਆਮਨਮੁਖਿਨਚੇਤੈਅਵੈਜਾਇ॥੨॥ਆਪਿਭੁਲਾਕਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿ
 4 ਭੁਲਾਇਆਇਹੁਜੀਉਦਿਭਾਣਿਚਾਕਰੀਲਾਇਆਮਹਾਦੁਖਖਟੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵ
 5 ਇਆ॥੩॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤੇਦਿਚਹੁਗੁਰਮੁਚਕਾਏ॥ਨਾਨਕ
 6 ਨਾਮੁਜਪੇਨਉਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥੩॥੧੧॥ ਜਿਨਗੁਰ
 7 ਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੁਛਉਜਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨਪਤੀਆਇ॥ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮੁਕ
 8 ਮਾਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੋਈਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹਰਿਘਾ
 9 ਲਥਾਇਪਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰੋਇ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ
 10 ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਤਿਉਤਮਰੋਇ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਵੁਝੋਗੁਇਨਸੇਵਿਆਜਾ
 11 ਇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਪਤਿਕੁਟੰਬਿਕਿਰਿਮੋਰਿਆਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਅ
 12 ਵੈਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਜਨੁਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦੀਰੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿ
 13 ਦਿਗਲਾਬੁਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੩॥੧੨॥ ਜਿਨਗੁਰ
 14 ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੋਰੋਈ॥ਪੁਰਾਜਨੁਕਾਰਕਮਾਵੈਕੋਈ॥ਅਖੁਟਨਾਮੁਪਨਹਰਿਤੇਟਿਨਰੋਈ॥
 15 ਐਥੈਸਦਾਸੁਖਦਰਿਸੋਭਾਰੋਈ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਨਕੀਜੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੋ
 16 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਿਸੇਮਹਾਪਰਖਸੰਸਾਰੋ॥ਆਪਿਉਧਰੇਕੁਲਸਗਲਨਿਸਤਾਰੋ॥ਹਰਿ
 17 ਕਾਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰੋ॥ਨਾਮਿਰਤੇਭਉਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਿਸਦਾਮਨਿਦ
 18 ਸਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਮਲਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦੁਵੁਝੈਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਘਰਮਾਰਿਉ
 19 ਦਾਸਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਿਤਿਨਕੀਸਚੀਬਾਣੀ॥ਜੁਗਜੁਗੁਗੁਰਗਤੀਅਖਿਦਖਾਣੀ॥ਅਨ
 20 ਦਿਨੁਜਪਹਿਹਰਿਸਰੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥੧੩॥ ਜਿਨਗੁਰ
 21 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਵਰੁਗਿਸੰਜੋਗਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਤਹਰਿਰਸਭੋਗਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁ
 22 ਖਿਪ੍ਰਣੀਨਾਮੁਹਰਿਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿਲਾਹਨਾਮੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਰਸ
 23 ਬਦਰੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੈਦਿਗਲੈਚਖਿਡੀਠਾ॥੨॥ਕਰਮਕੰਡਬਹੁਕਰਹੀਅਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁ
 24 ਨਾਵੈਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਅਹੰਕਾਰਾ॥੩॥ਬੀਧਨਬਾਧਿਓਮਾਇਆਠਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਵੁਟੈਗੁਰਪਰਗਾਸਾ
 25 ॥੪॥੧੪॥

ਜੇਸੇਧਰਤੀਉਪਰਿਮੇਅਲਾਬਰਸਤੁਰੇਕਿਆਧਰਤੀਮੇਧੋਪਾਣੀਨਾਹੀ॥ਜੇਸੇਧਰਤੀਮੇਧੋਪਾਣੀਪ
 ਰਹਾਸਿਆਬਿਨੁਪਗਟਰਸਤਠਿਰਾਹੀ॥੧॥ਬਾਬਾਤੂੰਐਸੇਭਰਮੁਕੁਕਾਹੀ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰਤੁਰੇ
 ਜੇਈਕੋਈਹੈਗੇ॥ਤੇਸੇਜਾਇਸਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਤਰੀਪਰਖਹੋਇਕੋਕਿਆਓਇਕਰਮ
 ਕਮਾਹੀ॥ਨਾਨਾਪੁਸਦਾਹਹਿਤੇਰੇਤੁਸ਼ੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥੨॥ਇਤਨੇਜਨਮਭੂਲਿਪਰੇਸੇਜਾਪ
 ਇਅਤਾਭੁਲੇਨਾਹੀ॥ਜਾਕਕਾਰਜੁਸੇਈਪਰੁਜਾਣੈਜੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੩॥ਤੇਰਸਬ
 ਦੁਤੁਰੇਹਰਿਆਪੈਭਰਮੁਕਾਹੀ॥ਨਾਨਕਤਤਤਤਮਿਉਮਿਲਿਆਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਅਹੀ॥
 ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੇਦੁਸਿਰੈਬਾਧਾਦੂਜੇ
 ਭਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਦਦੇਮਨਮੁਖਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਦਰਗਹਲਏਛੁਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਰਮਦੇਮਨਹਰਿ
 ਅਵੈਜਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨਿਓਠਿਰਿਓਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣਿਅ
 ਹਰਿਨਾਮੁਦੁਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤੀਗਤਿਆਹਰਿਨਾਮੇਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨੁਸ
 ਬਦਿਮਰੈਪਰਤੀਤਿਹੋਇਹਉਮੈਤਜੈਦਿਕਾਗਾਜਨਨਾਨਕਕਰਮੀਪਾਈਅਨਿਹਰਿਨਾਮਾਭੁਗ
 ਤਿਭੰਡਾਗ॥੧॥ਪੇਈਅਵੈਦਿਨਚਾਰਿਹੋਰ
 ਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਸੇਭਾਵੰਤੀਨਰਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭੁਣਗਾਇਆਪੇਦਕਵੈਗੁਣਸੰਮਲੈਸਾਹੁਰੇ
 ਦਾਸੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆਹਰਿਹਰਿਮਨਭਾਇਆ॥੧॥ਸੁਰੈਪੇਈਮੈ
 ਪਿਰੁਕਸੈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ॥ਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖੁਹੈਆਪੇਮੇਲਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭੁਦੇਇਮਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਦੁਡਿਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ
 ਐ॥ਹਉਮੈਦੁਬਿਧਿਬਿਨਸਿਜਾਇਸਹਜੇਸੁਖਿਸਮਾਈਐ॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਦਰਤਦਾਆਪੇਨ
 ਇਲਾਈਐ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਗਰਬਿਨਪਾਇਓਅਹਿਅਨਿਇਆਟੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਕਰਹਿ
 ਠਿਰਿਠਿਰਿਪਛੁਤਾਣੇ॥ਗਰਭਜੇਨੀਦਾਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਜਾਣੇ॥ਮੇਰੇਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵਦ
 ਮਨਮੁਖਭਰਮਾਣੇ॥੩॥ਮੇਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲੇਖਲਿਖਾਇਆਪੁਰਿਮਸਤਕਿਪੁਰਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇਆਭੇਟਿਆਗੁਰੁਸੁਗਾਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਬੀਧਪੁਬੀਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਬਖ
 ਸਮਿਲਾਇਪ੍ਰਭਜਨੁਨਾਨਕਕੀਰਾ॥੨॥
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਇਆਹਰਿਤਤੁਬੀਚਾਗਾਮਤਿਮਲੀਵਪਰਗਟੁਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਗਾ॥

੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪ ੨੦

ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਦਾ ਤਾਜੁ ਗਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨ ਮੇਵ ਰਿਆਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਪਤੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਏਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਸੁਭੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੮ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਪਰਮੁ ਪਦੁ ਤੁਮਰਾਈ
ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਸਰਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਮੈਥੋ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਪਦੁ ਤੁਮਰਾ ਕਰੁ ਬੀਚ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਹਿਗੋ ਪਿਤ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ ਕਾਦੁ
ਜੈਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲਾਇ ਹੁਸ ਸਾਹਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ
ਨਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੇ ਏਕ ਮੁਕਰੇ ਪੁਆਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਿ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਿਸੀ ਘਾਹੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੈ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨ ਟਬਾ ਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮ
ਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧਰੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਖਕਰੇ ਖਧ
ਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਸ ਨਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਕਾਪੜਿ ਪਹਿਰੈ ਚਤੁਰਾਈ
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤੇ ਰੁਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁ ਤੁਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਥੈ
ਗੀ ॥ ਹਿਰੀ ਅੰਤਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਦੁਰਭਾਗੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਲੁ ਦੇਵ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤੈ
ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਅਭਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਮਹਰਿ ਗਾਥੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਦੁ ਏਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿਓ ਦੁਖ
ਨਹਿ ਸਿਰਮਾਰੇ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨਿ
ਕੁਮਾਰ ਗਿਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਦੁ ਏ ॥ ਭਵ ਜਲ ਭੂਥੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ੩ ॥
ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਗਤਾ ਬਹੁ ਤੁਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲ ਜੇਵ
ਨਾਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੀਤਾਏ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇਹਿ ਨ ਆਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ
ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸੀਭੁ ਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਏ ॥ ਚਰਣਿ ਲਗੈ ਤਾਮ
ਹਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜ ਸਮਾਏ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇਧਨ ਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁ
ਹਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭ ਨਿਵਰਿਅਨ ਦਿਨੁ ਪੁਜ ਕਰਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮ
ਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਤੁਰਾਈਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ
ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ

੧
੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫ ੨੧

ਖੌਦੇ

ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ

ਕਰੁਣਿਕਿ ਰਿਕਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਕਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰ
ਪੀਸੀਯੋ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਯੋ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਯੋ ॥
੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿਮਿਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਰਾਏ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਾਚੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮ ਕੰਡੇ
ਸਹ ਰਿਸਦੁ ਖੁਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਜਮੁ ਅਨਜੋ ਹੋਹਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਇਤਾ ॥ ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਜੀਤਾ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੈ ਮੀਤਾ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਭਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
ਦਿਚਹੁ ਅਪੁਰੁ ਫਾਏ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਫਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀ
ਧੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਸੀ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਫੁਟਿਆਈ ॥
੮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਦਖਾਣੈ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ
॥ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਗਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਾਣਿ ਉਪਜੈ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਕਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗਾਨੁ ਮੁਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਨੁ ਹਰਾ
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਿਕਿ ਫਰੇ ਫਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥
॥ ਬਿਖੁ ਕਾਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ ਭਗਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਿਸ
ਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਿ ਰਿਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਫ
ਰਤਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਛੁਪੈ ਜੇ ਕੋ ਗਖੈ ਛੁਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਅਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪਾਵਨੁ ਕਥੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥
੮ ॥ ਮਾਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥
ਮੇਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਹਿੰਦੈ ਜਪੁ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾ
ਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਟਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਹੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ
ਸੋਈ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਮਿਮਿਲਿਪੁਰੁਸੋਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇਮੁਹੁਫੇਰੇਇਕੁਮਦੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥੫॥ਗਤਿਅਸਮਾਨੁ
 ਨਸੁਲਈਦਿਚਿਦਿਸਟਾਪਏਪਰੀਨਿ॥੬॥ਇਹੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਮੋਹਗਉਲੀ
 ਪਾਇ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਕੋਟਿਆਤਿਨਤੇਵਿਨਭਿਏਮਭਇ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਸੇਸੋਹਟੇਹ
 ਉਮੈਮੈਲੁਗਫਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੋਨਰਮਲੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰੁਕਾਇ॥੮॥ਹਰਿਪੁਰੁਦਤਾਏ
 ਕੁਝੁਕੁਝੁਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਾਗੁਤੀਭਿਉਭਾਏਤਿਵੈਛਰਾਇ॥੯॥੧੦

੧੦੧੧ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਹੋਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਸੇਵਕੁ ਹੋਵੈ ॥ ੧੦੧੧ ॥

ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੈਜੀਉਹਰਿਕੇਹੁਣਸਾਰੇ॥ਬਿਨੁਪਲੁਗਹਿਨਸਕੈਜੀਉਬਿਨੁਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨੁ
 ਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਨਸਕੈਗੁਰਬਿਨੁਮੁਖੁਨਪਾਈਐ॥ਜੇਗੁਰਕਰੈਸੇਈਪਰਕੀਜੈਤਿਸਨਾਅਗਨਿ
 ਬੁਝਾਈਐ॥ਹਰਿਸਾਚੈਸੇਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਫੁਰਨਕੋਈਬਿਨੁਸੇਟਿਐਸੁਖੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾ
 ਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈ॥ਜਿਸੇਸੋਅਪਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਧਨਰੋਟਿਸੁਹੇਲਹੀਏਜੀਉਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁ
 ਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕੁਉਕਰੈਜੀਉਦਿਚਹੁਆਪੁਗਫਾਏ॥ਦਿਚਹੁਆਪੁਗਫਾਏਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗਾਭਾਉ॥ਸੁਟਿਸਖੀਸਹੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਓ॥ਹਰਿਗੁਣ
 ਸਾਰੀਤਕੈਤਿਪਿਆਰੀ॥ਨਾਮੇਧਰੀਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਿਪਿਆਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਗਲਿਹਾਰੇ॥੨॥ਧਨਏ
 ਕਲਹੀਜੀਉਬਿਨੁਨਾਹਿਪਿਆਰੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਕਰਾਰੇ॥ਬਿਨੁਸਬਦਿਪਿਆ
 ਰੇਕਉਛੁਦਤਹੁਤਰੇਮਾਇਆਮੋਹਖੁਆਈ॥ਕੂਟਿਦਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਈ॥ਗੁਰ
 ਸਬਦੇਹਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਰੀਗਿਰਤੀਹਰਿਜੀਉਅਪਿਮਿ
 ਲਾਏ॥੩॥ਤਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਜੀਉਹਰਿਬਿਨੁਕਫੁਣਮਿਲਾਏ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਾਪਠੇਜੀਉ
 ਣੁਭਰਮੁਖੁਕਾਏ॥ਗੁਰੁਭਰਮੁਖੁਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐਮਾਏਤਾਸਾਧਨਸੁਖਪਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁਐਰਾ
 ਧਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਰੁਨਪਾਏ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿ
 ਕੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥੪॥ਪਿਰੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿ
 ਮਾਣੀਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀਫਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਪਿਰਬਿਨੁਨੀਦਨਆਫੈਜੀਉਕਾਪਵੁਤਨਿਨਸੋਹਈ
 ॥ਕਾਪਰੁਤਨਿਨਸਹਾਫੈਜਾਪਿਰਭਾਫੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਦਾਸੋਹਗਟਿਜਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕੁ
 ਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈਐ॥ਗੁਰਸਬਦੇਮੇਲਾਤਾਪਿਰਗਫੀਲਾਹਨਾਮੁਸੰਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਿਪਿਆਰੀ
 ਜਾਹਰਿਕੇਹੁਣਸਾਰੇ॥੫॥ਸਾਧਨਰੰਗਮਾਣੈਜੀਉਆਪਠੇਨਾਇਪਿਆਰੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰੰਗਿਰਤੀਜੀਉਉ

ਕਉ

ਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇਉਮੈਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਾਧਨਸੇਹਗਾਇ
 ਸਦਾਰੀਗਰਤੀਸਚੇਨਾਮਿਪਿਆਰੇਅਪਨੇਗੁਰਮਿਲਿਹੀਐਮੀਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰੀਐਦੁਬਿਧਮਾਰਿਨਿਦਰੇ
 ਆਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਦੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੁਖਦਿਸਰੇ॥੨॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀਜੀਉਮਾਇਆ
 ਮੋਰਿਪਿਆਰੇਭੂਠੀਭੂਠਿਲਗੀਜੀਉਭੂਠਿਮੁਠੀਭੂਠਿਆਰੇਭੂਠਿਨਿਦਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਰੇਜੁਐਜਨਤੁ
 ਨਹਾਰੇਗੁਰਸਬਦੁਸੇਧੈਸਚਿਸਮਧੈਦਿਚਹੁਉਮੈਮਾਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਦਸਾਏਐਸਕਰੈਸੀਗਰੇ
 ਆਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜਿਸਮਣਿਜਿਸੁਸਚਾਨਮੁਅਪਾਰੇ॥੩॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਪੁਬਿਨੁਖਰੀ
 ਨਿਮਣੀਮੈਨੈਟੀਨੀਦਨਅਧੈਜੀਉਭੁਧੈਅੰਨੁਪਾਣੀਪਾਣੀਅੰਨੁਤਰਧੈਮਰੀਐਹਧੈਬਿਨੁਪਿ
 ਰਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਗੁਰਮਾਰੇਕਰਉਥੇਨੀਤੀਜੇਗੁਰਭਾਧੈਜਿਉਮਿਲੈਤਿਧੈਮਿਲਾਈਐਆਪੇਮੇ
 ਲਿਲਏਸੁਖਦਾਤਾਮਾਪਿਮਿਲਿਆਪਰਿਆਏਆਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਸੇਹਗਾਇਨਾਪਿਰਮਰੈਨਜ
 ਏ॥੪॥ਕਾਮਣਿਹਰਿਕਸਿਥੇਪੀਜੀਉਹਰਿਕੈਸਹਜਿਸੁ
 ਭਾਏਅਨੁਸੇਹਨਿਮੋਹਿਲੀਅਜੀਉਦੁਬਿਧਸਹਜਿਸਮਾਏਦੁਬਿਧਸਹਜਿਸਮਾਏਕਾਮਣਿ
 ਦੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏਇਹੁਸਰੀਰੁਕੁਠਿਕੁਸਤਿਭਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏਗੁਰਮੁ
 ਖਿਭੁਗਤਿਜਿਤੁਸਹਜਿਧੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏਆਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰਹਿਪਿਆ
 ਰੀਦਿਚਹੁਆਪਗਦਾਏ॥੧॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਪਾਇਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇਰੈਣਿਸੁਖਿ
 ਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੇਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁਦੁਖਨਿਦਰੇ
 ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਪਿਰਗਧੈਕਾਮਣਿਗੁਰਮਤੀਦੀਚਾਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨੁਗਤੀਦੁਬਿਧ
 ਮਾਰਿਨਿਦਰੇਆਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੇਹਗਾਇਗੁਰਕੈਰੇਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਆਦਹੁਦਾਇਅਕਰੇਜੀਉ
 ਪ੍ਰੀਤਮਾਤਿਪਿਆਰੇਕਾਮਣਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਰੇਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਰੇਹ
 ਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਦਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਾਸੇਈਭੂਧੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇਅਨਮੁਖਿਕਾਮਿ
 ਦਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਰੇਜਾਇਪੁਕਾਰੇਆਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਮਤਿਪਿਆ
 ਰੇ॥੩॥ਲੰਧਾਇਆਣੀਭੋਲੀਨਿਗੁਣਿਆਜੀਉਪਿਰਮਾਗਮਅਪਾਰਾਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਜੀ
 ਉਅਪੇਬਖਸਣਹਾਰਾਅਦਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਣਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਆਸਮ
 ਈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਗੁਰਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਭੂਭੂਭੂਈਸਦਾਅਨੰਦਿਰਚੈਦਿਨੁਗਤੀਅ
 ਨਦਿਨੁਰਚੈਲਿਦਲਾਈਆਨਕਸਹਜੇਹਰਿਦੁਪਾਇਆਸਾਧਨਨਦਨਿਧਿਪਾਈ॥
 ਮਾਇਆਸਰਸਬਲੁਦਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰਤਰਿਆਜਾਇਗ

ਮਨਮਕਰਿਬੋਹੋਥਜੀਉਖੈਦੁਵਿਚਿਪਾਇਸਬਦੁਖੈਦੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਅਪਿਲੀਘਾਏਹਿ
 ਨਬਿਧਿਤੁਤਰੁਤਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਤਿਅਏਉਮਰੀਐਗਿਨਮਾਰਿਰਮ
 ਨਾਮਿਕਿਲਦਿਖਕਾਟੇਭੁਏਪਦਿਤੁਸਗੀਰਾਨਾਨਕਰਮਨਾਮਿਨਿਸਤਰਾਕੰਚਨਭੁਏਮੂਰਾ॥੧॥ਇ
 ਸਤਗੀਪਰਖਕਾਮਿਦੇਅਪੇਜੀਉਰਮਨਮਿਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀਅਮਤਪਿਤਾਮੁਤਭਾਈਖਰੇਪਿਆਰੇ
 ਜੀਉਰੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਭੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੀਸਾਗੇਜੋਅਏ
 ਅਸੇਸਭੁਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇਗੁਰਦੀਚਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਦੁਖਾਣੈਅਪਿਤਕੈਕਲੁਤਰੈਗਾਨਕ
 ਨਾਮੁਦਸੈਪਾਟਿਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥੨॥ਰਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਬਿਰਨਾਹੀਜੀਉਬਾਜੀਹੋਸੰ
 ਸਾਰਾਵਿਨੁਗੁਰਤਿਸਚੀਜੀਉਰਮਨਾਮੁਦਪਾਰਾਗਰਮਨਾਮੁਦਪਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਗੁਰਮਤੀਪ
 ਨੁਪਾਈਐਸੇਦਾਸੁਗਤਿਭਗਤਿਇਹੁਸਾਚੀਵਿਚਹੁਅਪੁਰਦਾਈਐਹਮਮਤਿਹੀਠਮੂਰਖਮੁਗ
 ਧਅੰਧੇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰਗਪਾਏਗਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਏ॥੩॥ਅਪਿ
 ਕਰਾਏਕਰੇਅਪਿਜੀਉਆਪੇਸਬਦਿਸਦਗੇਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਿਪਿ
 ਅਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇਹਰਿਅਪਿਸਦਾਰੇਆਪੇਭਗਤੀਲਾਏਆਪੇਦਾਨਾਅਪੇਬੀਨਾਅ
 ਪੇਸੇਦਕਰਾਏਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਦੁਗਣਕਾਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਏਗਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇ
 ਦਿਟਹੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥੪॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀ
 ਉਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਅੰਦੁਹੁਦੁਰਿਨਜਾਹਿਪਿਰਾਜੀਉਪਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏਪਰਿਬੈਠਿਆ
 ਹਰਿਪਾਏਸਦਾਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀਜਿਸਨੇਅਪਿਕਰਾ
 ਏਗਾਨਾਮੇਬੀਜੈਨਾਮੇਜੀਮੈਨਾਮੇਮੀਨਿਦਸਾਏਗਾਨਕਸਚਿਨਾਮਦਰਿਆਈਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾ
 ਏ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏਗਰਸਨਾਹਰਿਗੁਰਸੁਚਾਖੁਮੁਯੇਜੀਉ
 ਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏਸਦਾਹਰਿਗੁਰਪਾਏਜਾਹਰਿਗੁਏਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਏਗਾਨਾਮੁਪਿਆਏਸ
 ਦਾਸੁਖਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈਲਿਫਲਾਏਗਾਨਾਮੇਉਪਜੈਨਾਮੇਬਿਨਸੈਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਏਗਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰ
 ਮਤੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਲਵਾਏ॥੬॥ਏਹੁਦਿਰੁਣੀਚਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਪਨਛੋਰਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧ
 ਏ॥ਦੂਜੈਕਿਨੈਸੁਖੁਨਪਾਇਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏਬਿਖਿਆਲੋਭਲੁਭਾਏਭਗਮਿਭੁਲਾ
 ਏਏਹੁਕਿਉਕਰਿਸੁਖਪਾਏਚਕਰੀਦਿਰੁਣੀਖਰੀਦੁਖਾਲੀਆਪਦੇਚਿਧਰਮੁਗਵਾਏਮਾਇਆਬੰਧਨ
 ਦਿਕੈਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁਦੁਖਸੰਤਾਏਗਾਨਕਮਾਏਅਕਾਦੁਖੁਤਦੇਚੁਕੈਜਗੁਰਸਬਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ਅ
 ਨਮੁਖਮੁਗਧਗਵਾਹੁਪਿਰਾਜੀਉਸਬਦੁਮਨਿਨਦਸਾਏਮਾਇਆਕਭੂਮਾਧੁਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਮਾਰਗੁ

ਕਿਉਪਾਏ॥ ਕਿਉਮਾਰਗੁਪਾਏ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਿਆਪੁਗਣਾਏ॥ ਹਰਿਕੇਚਕਰਸਦਾਸੁਰੇਲੇ॥
ਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਜਿਸਨੇਹਰਿਜੀਉਕਰੇ॥ ਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਜ
ਗਿਲਾਹਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏ॥

ਚਉਪਦੇ

ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਏ॥ ਦਫਤਰਾਗਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚੈਬੈ॥
ਗਗਿ॥ ਖਟਦਰਸਨਫਰਤੈ॥ ਫਰਤਗਾ॥ ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਅਗਸਅਪਾਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੁਕਤਿ
ਗਤਿਹੋਇ॥ ਸਾਚਾਅਪਿਦਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਗੁਰਦਰਸਨਿਉਪਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ ਜੇਕੋਲਾਏਭਾਉ
ਪਿਆਰਾ॥ ਭਾਉਪਿਆਰਾ॥ ਲਾਏਦਿਰਲਾਕੋਇ॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿ
ਮੋਖਦਾਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਏ॥ ਪਰਦਰਸਾਪਾਗਾ॥ ਨਿਗੁਰੈਕਉਗਤਿਕਾਈਨਾਹੀ॥ ਅਦਗਣਿਮੁਠੇਚੋਟਾਖਾਹੀ॥
੩॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਖਸਾਤਿਸਰੀਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਕਉਲਗੇਨਪੀਗਾ॥ ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇਕ੍ਰਿਨਅਏ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਏ॥ ਸਬਦਿਮੁਖਾਦਿਰਹੁਆਪੁਗਦਾ
ਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਕੇਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਪਾਏਭਾਉਕੋਇ॥ ੧॥
ਗੁਣਸੰਗੁਰੁਦਿਚਹੁਅਉਗੁਣਜਾਹੀ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਗੁਣਕਾਗਾਹੁਕੁਹੋਏ॥
ਸੋਗੁਣਜਾਣੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਨਾਮੁਦਖਾਏ॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਸੁਚਾਰੋਇ॥ ਗੁਣਤੋਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
੨॥ ਗੁਣਅਮੋਲਕਪਾਏਨਜਾਹੀ॥ ਮਨਿਨਿਰਮਲਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥ ਸੇਫਰਭਾਗੀਜਿਨਾਮੁਪਿਆ
ਇਆ॥ ਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾਮੰਨਿਫਸਾਇਆ॥ ਜੇਗੁਣਸੰਗੁਰੈਤਿਨਬਲਿਹਰੈ॥ ਭਾਉਦਰਿਸਾਚੈਸਚੇਗੁਣ
ਗਾਉ॥ ਅਪੇਦੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਦਿਚਫਰੀਫਰੀਆਈ॥ ਚਿਗੀਫਰੀਫਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥
ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨਬਿਧਿਹੋਇ॥ ਹਰਿਅਪਰੰਪਰੁਮਗਮਾਮੋਚਰੁ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲੈਜਨੁਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ ਦਿਰਲੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
ਭਾਉਚੀਬਾਣੀਉਚਾਰੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਫਖਾਣੈਕੋਇ॥ ੨॥ ਦਿਨੁਨਾਏਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ

१
 २
 ३
 ४
 ५

ਭੋਟੈ ਤਉ ਤਰੈ ਪੀਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੋਟੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਨ
 ਮੁਖੀ ਠਾ ਅਤਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਪੀਰ ਤਰੈ ਪੀਰ ਆਇ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
 ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰਾ ਸੇਵਤ
 ਹੀ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦੈ ਹਮੈ ਲਾਗ ਹਿੰ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਮ
 ਨਿਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਭ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰ ਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਦੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਨਾ ਮੁਖੀ ਨਿਦ ਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਆਭੁ ਗੁਰਿ ਆ
 ਪੈਨੈ ਵੈ ਆਪੇ ਦੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਾ
 ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਿਖਹੁ ਆਪੁ ਗਦਾਇ ॥ ਹਰਿ
 ਗਿਰਤੋ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦੀਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਦਾਇ ॥
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਭੀ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਲਿ ਲਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਦਾਣੁ ॥ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਜਪਿ ਹਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿਏ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹ ਛਲੁ ਜਾਇ
 ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਅੰਧ ਉਰਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀਵਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਂਹਿ ਪ
 ਚਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਬੀਚ
 ਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਰੈ ਕੁਲ ਉਪਰਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਦੁਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਾਨੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ
 ॥ ਗੁਰ ਮੰਤਿ ਸਤਿ ਸਰਹਿ ਜਲ ਨਾਇ ਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਦੁਰਤੁ ਗਦਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਦਿਗਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘ
 ਰਹਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦਿਗੁਤਾ ॥ ਆਤਮ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਦਿ ਚਿਤੁ ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਰੁ ਮੁਇ ਆਸ ਬਕੈ
 ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਦਿਗੁਤਾ ਗਰਭੁ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਦੁ ਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਪੁਟੀ ਦੁਖਿ ਜਣੈ
 ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਬੂਝੁ ਬੂਝਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੇਟਾ ਖਾਇ ॥ ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਆਰਉ
 ਰਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਭਿਜੈ ਨ ਦਿਸਟਾ ਕਾ ਦੁਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰੇ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਰਿ ਗੁਰ
 ਕ ਉਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਉਮੈ ਮਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਦਾਈ ॥
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪ੍ਰੇਸਤਿ ਗੁਰਨਾਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨ ਮੁਢ ਗੀਫੁ ਰਿਆਈ ॥ ਸਦਾ ਪੀਤ ਮੁਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੧ ॥

ਜੇਲਾ ਲਾਜੀਕਤਮਰੋ ਸੋਗੁਰਪੁਦੁਇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਉਧਰੋ॥੧॥ਗੁਰਉ॥
ਕਰੀਕਰਪੁਰਪੁਰਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਕਰੀਕੀਰਤਿਨਾਮੁਦਸਾਈ॥ਅਪੇਦੇ
ਵੈਚਿਲਨਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਰਸੀਭੁਕਕੇਦਾਪਾਗੁਦਿਨੁਰਸੀਦਖ
ਰੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲਾਜਨਮੁਕਦੁਇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਲਾਲਹੋਇ॥ਉਰਮਜਤੀਉ
ਤਮਸੋਇ॥ਗੁਰਪਉਦ੍ਰੀਸਭਦੂਊਚਹੋਇ॥ਨਨਕਨਮਿਦੁਰਈਹੋਇ॥
੩॥ ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੈਭੁਕਮਾਏ॥ਖਸਮੇਕਮਹਲੁਕਦੈਨਪਾਏ॥ਜੇਲਗੀਰਮਿਭੁਲਏ॥ਮ
ਮਤਾਥਾਪਾਏਜਾਏ॥੧॥ਦੋਹਾਗਈਕਾਮਨਦੇਖੁਸੀਗੁਰਾ॥ਪੁਕਕਲਤਿਪਨਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏ
ਸੁਰਮੇਰੁਪਾਖੰਡਿਕਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਸਦਸੋਹਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗੁਰਬਣਾਏ॥
ਸੋਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਰਿਗਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਸੁਖਪਾਏ॥੨॥ਸਾਸੋਹਗਣਿਸਾਚੀਜਿਉ
ਸਰਿਪਿਆਗੁਆਪਦਾਪਿਰੁਰਖੈਸਦਉਰਿਪਗਾਨੈ॥ਦੇਖੈਸਦਾਹਦੁਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਰਬਰਹਿਅ
ਭਰਪੁਰਿ॥੩॥ਆਗੇਜਾਤਿਰੁਪਨਜਾਇ॥ਤੇਹਾਰੈਏਜੋਕੁਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੇਊਚੈਊਚਹੋਇ॥ਨਨ
ਕਸਾਚਿਸਮਾਏਸੋਇ॥
ਗੁਰਤਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿਸੁਰਉ॥
ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਰਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖੁਨੈਅਪੁਨੀਪਤਿਖੋਇ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਹਰਿਜਪਿਸਦਾਧਿਆਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਹੋਏਦਿਨੁਰਤੀਜੋਇਛੁੰਸੋਈਠਲੁਪਾਇ॥
੧॥ਗੁਰਉ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪੁਰਾਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸਚੁਨਾਮੁਦਸਾਏ॥ਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰਿਨਾਏ॥ਸਦਾਸੁਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖੈਸਦਾਹਦੁਰਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਹਿਅਭੁਪੁ
ਰਿ॥ਜਹਾਂਜਉਤਹਦੇਖਾਂਸੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਦੁਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਗਰੁਪੁਰਾਭੰਡਗਾਉਤ
ਮਰਤਨਜਵਾਰਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਦੁਣਹਰਾ॥ਨਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਹਰਾ॥
ਗੁਰਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰਸਦੁਸੋਇ॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਦੁਹੋਇ॥ਸੇ
ਭੁਏਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਕਕਰਾਏ॥੧॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਸਭਸੋਝੀਹੋਇ
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਗਿਆਨੁਬਿਨੁਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਦੇਖੈਸਦੁਸੋਇ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਮੇਰੁਗੁਮਾਨੁ
ਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਪੁਰੈਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਏ॥ਅਦੁਣਜਾ
ਦੁਰੈਬਿਰੁਨਮਿਸਮਾਏ॥੨॥ਜੀਮਣੁਮਰਣਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਮਨਮਖਅਚੇਤਮਾਇਆਮੇਰੁਗੁਬਾ
ਰਾਪਗਨਿਦਾਬੁਭੁਕੁਕਮਾਏ॥ਦਿਸਟਕਾਂਕੀੜਾਦਿਸਟਮਾਰਿਸਮਾਏ॥੩॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਿਸਭਸੋਝੀਪਾਏ॥ਗੁਰਕਸਬਦੁਹਰਿਗੁਰਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਭੁਣਅੰਨੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਨਕ

ਸਚਿਸਮਾਏਸੋਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ਨਾਠਿ ਮਰੈ ਨਾਏ ਜਾਇ॥
 ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਵਾਨੰਦਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ਨਾਠਿ ਮਰੈ ਨਾਏ ਜਾਇ॥
 ਪੁਰੇ ਰੁਤੇ ਸਚਿਸਮਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਲੇਖਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ
 ਦਾਇਆ ਫਹਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਤੇ ਕੁਗਤਿ ਦਿਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪੁਕਲ ਏਮਿ
 ਲਾਇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਤੀ ਫਹਿ ਆਈ॥ ਉਤਮ
 ਪਦ ਫਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਆਪੈ ਆਪਿ॥ ਏਕਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਥਾ
 ਪਿ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੈ ਤੇ ਪੁ
 ਨਤਿ ਨਾਭੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ॥ ਜਹਾ ਸਬਦੁ ਫਸੈ ਤਹ ਦੁਖੁ ਜਾਏ॥
 ੬॥ ਗਿਆਨੀ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ॥ ੭॥ ਨਾਏ ਜੇ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ਪਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਜਿ
 ਸਨੇ ਬਖਸੈ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਪੁਰੈ ਸਬਦਿ ਮਨਿ ਫਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥

ਨਿਰਤ ਕਰੇ ਬਹੁ ਫਾਜੇ ਫਜਾਏ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਅੰਧ

ਬੋਲਾ ਹੋ ਕਿ ਸੁਆਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਫਾਇ॥ ਦੀਫਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ
 ਪਾਇ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਮਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣ ਹੋਇ॥ ਆਪੁ ਪਛੁਠਿ ਮਿਲੈ ਪੂਰੁ ਸੋਇ॥ ੨॥
 ੩॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਮਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਭਾਇ॥ ਪੁਰੇ ਤਾਲੁ ਦਿਚਹੁ ਆਪਿ ਗਫਾਇ॥ ਮੇਰਾ
 ਪੂਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣਾ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛੁਣਾ॥ ੪॥ ਗੁਰੁ ਮਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰ
 ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਦੀਚਹੁ॥ ਗੁਰੁ ਮਖਿ ਭਗਤਿ ਜਗਤਿ ਸਚੈ
 ਇ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖ ਹੋਇ॥ ੫॥ ਏਹੁ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸ
 ਦੀ ਭਫੁ ਜਲੁ ਤਰੈ॥ ਗੁਰੁ ਕੈ ਬਚਨੁ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਫਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥
 ੬॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਨਿਰਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਗੁਰੁ
 ਤਿਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੭॥ ੧੨॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸੋ

ਝੀਰੇਈ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਫਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਮੈ ਸੁਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੋ ਅਦ
 ਰੁਨਾਹੀ ਕੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਫਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਜ
 ਗਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ਪਾਈ॥ ਐ ਗੁਰੁ ਦੀਚਾਰਿ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਜਮ ਕੈ ਫਸਿ ਹੋ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਭੁਝੈ ਸਦਾ ਸੇਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ
 ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਭਿਉ ਤਮੋ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਿ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥

੧੪੬

ਸਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਹੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨ ਮੁਲੁ ਮਤਿ ਗਏ ਤੂੰ ਤ
 ਸੰਗ ਬਧਿ ਰੁਣੀ ॥ ੧ ॥ ਤਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ
 ਤੀਸ ਕਰੋ ਨੀਵਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਹਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਤਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖ ਟੇਕਿ ਅਕ
 ਰਿਅ ਖਿਦੀ ਚਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤ ਰਿਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥ ਕਰਮੁ
 ਹੋਏ ਤਾਪ ਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਐਕ ਬੈਅ ਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਹੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ
 ਕੋ ਕਰੇ ਪਗਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਈ ॥ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਹੁ
 ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ਜੇ ਤੀਅਦ ਟਜਾਣੀ ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਣੇ ਤਾਹੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਹੋਰ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਛੋਇ
 ਅਣੀ ॥ ੫ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੈ ਖਿਦੀ ਚਾਹੀ ॥ ਤਾਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁ
 ਜਾਨਹਿ ਕਿਸਰਗਿ ਅਦਤਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਜੁਗ ਹਜੁਗ ਹਕੇਰਾ ਜੇ ਕੀਏ ਗਾਢ ਹਿਕਰਿ ਅਦਤਾਹੀ ॥
 ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾਕਾ ਕਿਅਕਰਿ ਆਖਿ ਖਿਦੀ ਚਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਹੁ ਸਾ
 ਚਾ ਦੇਹਿ ਤਸਾ ਦੁਖਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗੁਣਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਨਿਦੁਸਾਇਆ ॥
 ਗਸਬ ਦੁਚੀ ਨਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਦੇਵ ਟਵਾਲਾ ਸਭ
 ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਐਨਾ ਮਨਿ ਧਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ਦੁਰਿਆਈ ॥
 ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁ
 ਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਭ ਦੁਖਾਵੈ ਸਾਰਣ ਹਰਾ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦੀ
 ਸੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇਰੇ ਰੁਝਾਣ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚੀ
 ਬਾਣੀ ਮਹਲੁ ਪਗਾਧਿ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਤਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਧਾਰੇ ॥

੨੬

ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਾਚਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵਕ ਰਾਗੀ ਜਿਹੁ ਰਿਸੇ ਵਾਲਾ ਏ ॥ ਅਨਦਿਨ ਰਾਗੀ ਸਚ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ ਏ ॥ ਨਾਮੇ ਉਪਰੇ ਕਲਸ ਬਾਏ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੰਨ ਮੁਰਖ ਹੁਇ
 ਪਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਰਾਗੀ ਰਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਅਸਾ ਅੰਸ ਕਰੇ ਸਭੁ
 ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਨਿਰਾਸਰੇ ਏ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ ॥ ਸੋ ਜਗੈ ਜਾਗੈ ਸੋ ਏ ॥
 ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇ ॥ ਏਨੈ ਭੁਖਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਤਿਸਨ ਅਗਨ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿ
 ਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਏਹ ਰਾਗਤਿ ਦੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਮੈ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਅਸਾ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਜਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਅ ਦੀ ਜੋ ਜਿ
 ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਇਹੁ ਸਿਰਦੀ ਜੈ ਅਪੁਗਵਾਏ ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ ਤੇ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅਪਿ
 ਭੁਲਾਵੈ ਅਪਿ ਮਾਗਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੋ ਬਾਣੀ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਿ ਜੁਗਿ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੇਰਿ ਰਾਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ
 ਠਿਕੈ ਬਝੈ ਰਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਤੀਨਿ ਰਵਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖਿ ਪਾਇ ਪੜ੍ਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿ
 ਜਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਰਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨ ਰੇ ਗੋਹੁ ਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ
 ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜ੍ਹੀ ਮੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਪੜ੍ਹੀ ਮੈ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੈ ਭਵਿ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰਧਾਰਿ
 ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਗੁਰਤੇ ਸਾਤਿ ਉਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ਐਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ
 ਕੈਰਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਤੇ ਗਿਆਨੁ ਉਪਜੈ ਮਹਾਂਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਤੇ ਅ
 ਰੁਦੁ ਰੁਪਾਇਆ ॥ ਰਾਗਤਿ ਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਐਬੁ ਬੁਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਰਾਗਤਿ ਸਲਾਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਦੁਖ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਮੈ ਅਪੁਗਵਾਇਆ ॥
 ਭਵਣ ਸੇਖੀ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੇਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਸਮ

ਸ੍ਵਾਇਆਮਤਿਉਤਮਹੋਈਅੰਤਰੁਸੀਤਲੁਸੀਤਿਹੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੬॥ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਤ
 ਮਿਲੈਜਾਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਕਿਲਾਫਿਖਪਾਪਸਰਕਟੀਅਹਿਠਿਰਿਦੁਖੁਥਿਘਨੁਨਹੋਈ॥੭॥ਅ
 ਪਣੈਹਥਿਫਰਿਅਈਆਦੇਨਾਮੇਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਵਸਿਆਫਰਿਅਈਪਾਏ॥੮॥
 ੧॥੪॥ ਸੁਣਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾਇਤੁਆਪੇਅਇਮਿਲੈਮੇਰੇਭਾਈਅਮਨਦਿਨੁ
 ਸਚੀਗੁਰਾਤਿਕਰਿਸਚੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਸੁਖਪਾਫਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਉ
 ਮੈਦੁਜਾਵੁਰਿਕਰਿਫਰੀਫਰਿਅਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਇਸੁਗੁਰਗਤੀਨੇਸੁਰਨਰਮੁਨਿਜਨਲੇਚਦੇਦਿ
 ਨਸਤਿਗੁਰਪਾਈਨਜਾਣਾ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਤਿਨਬੁਝਨਪਾਇ॥੨॥ਅਪੇਥੈਸਭੁਰ
 ਖਿਓਨੁਕਿਛੁਕਪਣੁਨਜਾਈ॥ਅਪੇਦੇਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਬੁਝਿਬੁਝਾਈ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸ
 ਭਿਤਿਸਦੇਸਭੁਨਾਕਸੇਈ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੇਆਖੀਐਜੇਵਜਾਹੋਈ॥੪॥ਏਕੋਹੁਕਮੁਦਰਤ
 ਵਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਅਪਿਰੁਦਾਲੀਦਿਤੀਅਨੁਅੰਤਰਿਲੈਭੁਫਿਕਾਰਾ॥੫॥ਇਕਿਆਪੇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਕੀਤਿਅਨੁਬੁਝਨਿਫੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਾਤਿਭੀਓਨੋਨੋਬਖਸੀਅਨੁਅੰਤਰਿਭੰਡਾਰਾ॥੬॥ਗਿਆਨੀਆ
 ਨੇਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸੇਈਹੋਈ॥ਓਇਭੁਲਾਏਕਿਸੇਦੇਨਭੁਲਨੀਸਚੁਜਾਣਨਿਸੇਈ॥੭॥ਅ
 ਰਮਹਿਪੰਚਦਰਤਦੇਪੰਚੇਫੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਫਸਿਨਾਨੀਨਸਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥
 ੮॥੨॥੫॥ ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਫੁਰੈਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਐਅੰਤਰਿਕਪਟੁਖਲਾਹੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੁਰੈਸਤਿ
 ਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਰਾਹਕੁਹੋਫੈਸੇਲਾਏਪਾਏਰਤਨੁਫੀਚਾਰਾ॥ਅੰਦ
 ਰੁਖੇਲੈਦਿਬਦਿਸਟਿਦੇਖੈਮੁਕਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਅਨੇਕਹਰਿਜੀਉਕਰੇਫਸੇਗਾ॥
 ਮਨਚਿਦਿਆਠਲੁਪਾਇਸੀਠਿਰਿਹੋਇਨਠੇਗਾ॥੩॥ਪਾਰਖੀਆਫੁਭੁਸਮਾਲਿਲਈਗੁਰਸੇ
 ਝੀਹੋਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਅਮੁਲੁਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਫੈਕੋਈ॥੪॥ਬਾਹਰੁਭਾਲੇਸੁਕਿਆਲਹੈ
 ਫੁਭੁਘਰੈਅੰਦਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰਮੇਭੂਲਸਭੁਜਗੁਠਿਰੈਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਫਾਈ॥੫॥ਘਰੁਦਰੁ
 ਛੋਰੈਅਪਣਾਪਰਘਰਿਭੂਰਜਾਈ॥ਚੋਰੈਫੀਗੁਪਕੜੀਐਬਿਨੁਨਾਫੈਚੋਟਾਖਾਹੀ॥੬॥ਜਿ
 ਨਿਘਰੁਜਾਤਾਅਪਣਾਸੇਭੁਖੀਏਭਾਈ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਿਆਗੁਰਕੀਫਰਿਅਈ॥
 ੭॥ਅਪੇਦਾਨੁਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਅਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਦਰਿਸਚੈ
 ਸੋਗਪਾਈ॥੮॥੬॥੬॥ ਅਪੇਆਪੁਪਛਾਣਿਆਸਦੁਮੀਰਾਭਾਈ॥ਹ
 ਰਿਰਸਿਚਾਖਿਐਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਾਸਾਚੇਭਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲ

ਪਾਈ

ਮਨਿਵਾਸਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀ ਐਵਿਖਾਮਾਹਿਉਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅਪੁਨਜ
 ਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਮੁ ਅੰਤ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਦਰਤ ਦੇ
 ਨਾਮੇ ਦਰਤਾਗਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
 ਐ ਨਾਮੇ ਦਰਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾ
 ਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨਾਮੰਨੀ ਐ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਪ
 ਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਸਭੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੇ ਦਰਿਆਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ
 ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਦਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ਨੀ ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਠਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾਨਿਕ ਹਿਤੁ
 ਜਾਭਾਉ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਕਿਉ ਕਰਿ ਦਸਿਆ ਦੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀ ਐ ਗਿਆਨਮ
 ਤੀ ਪਰਿਆਏ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਿਸਵਰੀ ਚੰਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
 ਭਾਣੈ ਚਲਦੀ ਅਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀ ਗਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰਆਪਣਾ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾ
 ਇਆ ਪਿਰਕੈ ਪ੍ਰੇਮੇ ਹੀ ਅਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅਪਰੁਸੀ ਗਾਰੁ ਹੈ ਸੋਭਾ ਵੰਨੀ
 ਨਾਗਿ ਸਾਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰਕੈ ਰੋਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੫ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦਿਚਿ ਰੰਗੁ ਗੁਪਿ ਬਿਨੁ ਸਚੈ ਅ
 ਲਖਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ੬ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਣ
 ਇਆ ਗੁਣਕ ਗਲਿ ਰਹਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਲਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤੇ ਸੇ
 ਉਤਮਾ ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾਕਾ ਕੀ ਛਾਹੋਇ ॥ ੮ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਰਦੀ ਸਭ ਠਿਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉ ਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
 ॥ ੯ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਅਸਪ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਚੈ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ
 ਅਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਏਮਨ ਰੂੜੈ ਰੰਗੁ ਲੇਤੁ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰੋਪੇ
 ਨਾਇ ਹੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੈ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਦਿਕਾਗਾ ਗੁ
 ਰਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿ ਐਕੰ ਚਨੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਜੇਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀ ਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ
 ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੇ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾਮੁ ਨਿ
 ਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੈ ਝੂਠੈ ਠਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਅਪੇਰੈ ਗੇ ਸੁੱਪ ਸੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਤੇ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭ ਐਸੇ ਰਹਿ

ਜੈਸੇਪਸੁਦੋਗਾਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਣਨੀਬਿਨੁਨਦੈਸਭਚੋਗ)੬)ਇਕਗੁਣਦਿਹਾਸੁਰਿਅ
ਉਗਫਦਿਕਣਹਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਵੁਠਾਅੰਦਰਿਅਸਾਇ)੭
ਸਭਸਾਕਦਾਰਾਏਕੁਰੈਸਿਰਿਪੈਲਾਇਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਦਾਰਿਅਨੁਸਬਦੇਲਏਮਿਲਾ
ਇਸਦ)੮)੯)੧੦)੧੧)੧੨)੧੩)੧੪)੧੫)੧੬)੧੭)੧੮)੧੯)੨੦)੨੧)੨੨)੨੩)੨੪)੨੫)੨੬)੨੭)੨੮)੨੯)੩੦)੩੧)੩੨)੩੩)੩੪)੩੫)੩੬)੩੭)੩੮)੩੯)੪੦)੪੧)੪੨)੪੩)੪੪)੪੫)੪੬)੪੭)੪੮)੪੯)੫੦)੫੧)੫੨)੫੩)੫੪)੫੫)੫੬)੫੭)੫੮)੫੯)੬੦)੬੧)੬੨)੬੩)੬੪)੬੫)੬੬)੬੭)੬੮)੬੯)੭੦)੭੧)੭੨)੭੩)੭੪)੭੫)੭੬)੭੭)੭੮)੭੯)੮੦)੮੧)੮੨)੮੩)੮੪)੮੫)੮੬)੮੭)੮੮)੮੯)੯੦)੯੧)੯੨)੯੩)੯੪)੯੫)੯੬)੯੭)੯੮)੯੯)੧੦੦)
ਸਭਨਾਦੈਨੇਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਕਰੇਸੋਪਾਏ)੧)ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਦਇਆਲੁਹੈਤੇਰੀਸਰਣਾਣੀ)ਗੁਰਪੂਰੇ
ਤੇਪਈਐਨਾਮੇਦਫਿਅਾਣੀ)੧)ਗੁਰਾਉ)ਅੰਤਰਿਬਹਰਿਏਕੁਰੇਬਹੁਬਿਧਿਸਿਸਟਿਉਪਾਈ)ਗੁ
ਕਮੇਕਰਕਰਾਇਦਾਤੁਜਾਕਿਸੁਕਹੀਐਭਾਣੀ)੨)ਬੁਝਣਾਅਬੁਝਣਾਤੁਪੁਕੀਆਇਹਤੇਰੀਸਿ
ਰਿਕਗ)ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਦਰਗਾਹਮਾਰਿਕਦੇਕੂਕ੍ਰਿਅਾਗ)੩)ਇਕਿਧਰਿਪ
ਦਿਤਪਾਦਨਹੁਹਿਤੁਪੁਨਾਮੇਲਾਏ)ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਊਪਜੈਸਚੈਸਬਦਿਬੁਝਾਏ)੪)ਇਕਿਕੁ
ਚਲਕੁਚੀਲਦਿਖਲੀਪਤੇਨਾਦਹੁਅਪਿਖੁਆਏ)ਨਾਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਹੈਨਸੰਜਮੀਠਿਗਹਿਉਤ
ਦਤਾਏ)੫)ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸਨੇਭਾਵਨੀਲਾਏ)ਸਤਸੰਤੋਖਇਹਸੰਜਮੀਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ)੬)ਲੇਖਾਪਵਿਨਪਹੁਚੀਐਕਥਿਕਹਟੈਅੰਤੁਨਪਾਇ)ਗੁਰਤੇਕੀ
ਮਤਿਪਾਈਐਸਚਿਸਬਦਿਸੋਝੀਪਾਇ)੭)ਇਹੁਮਨੁਦੇਹੀਸੇਧਿਤੂੰਗੁਰਸਬਦਿਦੀਚਾਰਿ
ਨਾਨਕਇਸੁਦੇਹੀਦਿਚਿਨਾਮੁਨਿਪਹੁਹੈਪਾਈਐਗੁਰਕੈਹੋਤਿਅਪਾਰਿ)੮)੯)੧੦)੧੧)੧੨)੧੩)੧੪)੧੫)੧੬)੧੭)੧੮)੧੯)੨੦)੨੧)੨੨)੨੩)੨੪)੨੫)੨੬)੨੭)੨੮)੨੯)੩੦)੩੧)੩੨)੩੩)੩੪)੩੫)੩੬)੩੭)੩੮)੩੯)੪੦)੪੧)੪੨)੪੩)੪੪)੪੫)੪੬)੪੭)੪੮)੪੯)੫੦)੫੧)੫੨)੫੩)੫੪)੫੫)੫੬)੫੭)੫੮)੫੯)੬੦)੬੧)੬੨)੬੩)੬੪)੬੫)੬੬)੬੭)੬੮)੬੯)੭੦)੭੧)੭੨)੭੩)੭੪)੭੫)੭੬)੭੭)੭੮)੭੯)੮੦)੮੧)੮੨)੮੩)੮੪)੮੫)੮੬)੮੭)੮੮)੮੯)੯੦)੯੧)੯੨)੯੩)੯੪)੯੫)੯੬)੯੭)੯੮)੯੯)੧੦੦)
ਸਚਿਰਤੀਆਸੋਹਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ)ਪ੍ਰਹਰੀਸੇਪਿਰੁਪਾ
ਇਆਸਚੈਸਬਦਿਦੀਚਾਰਿ)੧)ਅਦਗਣਗੁਣੀਬਖਸਾਇਆਹਰਿਸਿਉਲਿਦਲਾਈ)ਹ
ਰਿਦੁਪਾਇਆਕਮਣੀਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ)੧)ਗੁਰਾਉ)ਇਕਿਪਿਰੁਹਦੁਰਿਨਜਾਣਨੀਦੂ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਇ)ਕਿਉਪਾਇਨਰੇਹਾਗਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਦਿਹਾਇ)੨)ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਚੁਦ
ਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ)ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸਿਉਸਚੇਮਾਰਿਸਮਾਇ)੩)ਦੋਹਾਗਣੀ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਆਕੂਕ੍ਰਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਰਿ)ਪਿਰੁਨਜਾਣਨਾਪਣਾਸੁਈਸੇਭਿਦੁਖਪਾਰਿ
)੪)ਸਚਾਸਹਿਭੁਏਕੁਰੇਮਤਮਨਭਰਮਿਭੁਲਾਰਿ)ਗੁਰਪੂਛਿਸੇਵਕਰਹਿਸਚੁਨਿਰਮਲੁ
ਮਨਿਦਸਾਰਿ)੫)ਸੋਹਗਣੀਸਦਾਪਿਰੁਪਾਇਆਹਉਮੈਅਪੁਗਦਾਇ)ਪਿਰਸੇਤੀਅਨ
ਦਿਨੁਗਹਿਰਹੀਸਚੀਸੇਜਸੁਖਪਾਇ)੬)ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਪਲੈਕਿਛੁਨਪਾਇ)ਮਹਲੁ
ਨਾਹੀਦੋਹਾਗਣੀਅੰਤਿਗਈਪਛੁਤਾਇ)੭)ਸੋਪਿਰੁਮੇਰਾਏਕੁਰੇਏਕਸੁਸਿਉਲਿਦਲਾਇ
ਨਾਨਕਜੇਸੁਖਲੋਕਹਿਕਾਮਣੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਦਸਾਇ)੮)੯)੧੦)੧੧)੧੨)੧੩)੧੪)੧੫)੧੬)੧੭)੧੮)੧੯)੨੦)੨੧)੨੨)੨੩)੨੪)੨੫)੨੬)੨੭)੨੮)੨੯)੩੦)੩੧)੩੨)੩੩)੩੪)੩੫)੩੬)੩੭)੩੮)੩੯)੪੦)੪੧)੪੨)੪੩)੪੪)੪੫)੪੬)੪੭)੪੮)੪੯)੫੦)੫੧)੫੨)੫੩)੫੪)੫੫)੫੬)੫੭)੫੮)੫੯)੬੦)੬੧)੬੨)੬੩)੬੪)੬੫)੬੬)੬੭)੬੮)੬੯)੭੦)੭੧)੭੨)੭੩)੭੪)੭੫)੭੬)੭੭)੭੮)੭੯)੮੦)੮੧)੮੨)੮੩)੮੪)੮੫)੮੬)੮੭)੮੮)੮੯)੯੦)੯੧)੯੨)੯੩)੯੪)੯੫)੯੬)੯੭)੯੮)੯੯)੧੦੦)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨ ਚ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚ ਦਰਤ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀ ਅਵਲਾਸ
 ਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੇ ਹਾਗ ਟੀਵਰਿ ਖੜੀ ਆਬਿਲਲਾਹਿ
 ਜਿਨ ਪਿਰਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇ ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਜੰ
 ਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਗੁ ॥ ਜੇ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇ ਅਨੁਭਵ ਗਤੀ ਦੇ ਇਕੰਡੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇ
 ਹਾਗ ਟੀਭੈ ਗੁਣਿ ਸੀ ਗਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥
 ਜਿਨ ਪਿਰੁ ਗਾਇਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਦਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਦਿਚ
 ਹੁਆ ਪੁਗਾਇ ॥ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰਾਇ ਪਿਆਹਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ
 ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨਾਮਹਿ ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਰਿ ਆਇ ਆਗੁ ਰਕੈ ਰੇਤਿ ਪ੍ਰਾਪਹਿ ॥ ਦਰੁ
 ਪਾਇਆ ਸੇ ਹਾਗ ਟੀਕੇ ਦਲੁ ਏਕੁ ਮੁਰਹਿ ॥ ੭ ॥ ਸਭੇ ਗੁਣ ਹਬਖਸਾਇ ਲਾਇ ॥ ਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣ
 ਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੀ ॥ ਐਸੇ ਸੁਣਿ ਪਰੇ ਪਿਆਹਿ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੨ ॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਜਾਪੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਦੇਖੁ ਹਦੁ ਗਿਸਦੁ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਦੇਖਦਾ ਸਬਦਿ
 ਰਹਿ ਆਭੁ ਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਆਤਿ ਨੀਇ ਕਮਨਿ ਪਿਆਇ ॥ ਆਹ
 ਰਿਸਰਣਾਈ ਭੁਜਿ ਪਉ ਪਾਇ ॥ ਹਿ ਮੇਖੁ ਦੁਆਹੁ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀ ॥ ਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀ ॥ ਐ ਸਚਿ ਰਹੈ
 ਲਿਟੁ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ਐ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੇਭਾ ਨ ਮਕੀ ਬਿ
 ਨੁਨਾ ਦੇ ਸੇਭਾ ਨ ਰੇਇ ॥ ਇਹ ਮੰਇ ਆਕੀ ਸੇਭਾ ਚੰਦਿ ॥ ਹਾਵੇ ਜੀ ਦੀ ਬਿਲ ਮੁਨ ਰੇਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ
 ਨਾਮੁ ਦਿਸਹਿ ॥ ਆਸੇ ਮੁਏ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ ॥ ਬਿਸਟਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਇਹਿ
 ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮ
 ਹਿ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀ ॥ ਐ ਨ ਦੇਖੀ ॥ ਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ॥ ਅਨੁ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਸੀ
 ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ॥ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਆਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਨੁ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀ ਸਹੈ ॥ ਸੇਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩ ॥ ਸਬ
 ਦੇ ਹੀ ਗੁਣ ਤਜ ਪਦੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਰੇਇ ॥ ਦਿਚੁ ਹੁਆ ਪੁਗਾਇ ॥ ਆਨ ਉਮੀਨਿ ਆਸਚਿ ਮਿ
 ਲਾਵਹੇਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਰੇਇ ॥ ਸਫਲੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜਨ ਮੁਹੈ ॥ ਤਿਨ ਮਨੈ ਸਭ ਕੇ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਰੈ ॥ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹੈ ॥ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜੇ

ਸਦਾ ਗਾਇ ਪਿਰੁ ਆ
 ਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏ ਮਨ ਰੋਗ
 ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖ ਸਬ
 ਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਤੀਜੇ ਤੇ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰਭੇਟਿ ਆਸ ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨ ਦੈ ਨਿਧਿ
 ਪਾਇ ਆਭਰੇ ਅਖੁ ਫੁਰੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅਦਰਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਦਾਪਾਰੀ ਏ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਧਨੁ ਪਾਤਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁ
 ਖਅੰਕਾਰੀ ॥ ਧਰਹੁ ਆਪੁ ਆਇ ਅਨੁਜੁ ਐਬਾਜੀ ਹਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੈ
 ਈਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਭਗਤੀ ਮਨ ਪੀਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸਨੇ ਭਗਤਿ
 ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਰਿਹਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧ ਮਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਭਗਤ
 ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਦਾ ਰਿਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭੁਏ ਤਿਉ ਕਾ
 ਰਜੁ ਸਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ਜਪੇ ਗੁਰ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦਸੈ ਭੈ
 ਭਗਤੀ ਨ ਮਿਸਦਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ੧੧ ॥ ੧੪ ॥ ਅਨਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇ ਆਇ
 ਨੁਨਾ ਦੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਟਿ ਓ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਦ
 ਲੇਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨਰਸਿ ਲਗਾਤੀ ਠਿਹਰਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ
 ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨ ਮਿਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ
 ਐ ਨਹੀ ਕਿ ਆਕਰਿ ਕਹਿ ਆਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਹਰਿ ਮਨੁ ਤਜਿ ਦਿਕਾਰਾ ॥
 ਗੁਰਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦਿਚਹੁ
 ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜੁਗਮਾਇ ਆਮੋਹਿ ਦਿਅਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ਗਣੀ ਪਿਰਕੀ
 ਸਾਰਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿ ਆਕਰਿ ਕਹਹਿ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀ ਆਠਿਹਰਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ
 ਭਤਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸੋਹ ਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆਦਿ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ਆਮ
 ਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈ ਅੰਮਿਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਮਰਣਾ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਮਾਇ ਆਮੋਹੁ ਗੁਬਗੁ ਮਨ
 ਮੁਖਿ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਹਿ ਜੰਮਦਹਿ ਹੋਰਿ ਖਮਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਸੇਮਿ
 ਲੇ ਗੁਰਸਬਦਿ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖਉ ਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਵਰਬਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ੧੨
 ॥ ੧੫ ॥

੧੬

ਆਪੋ ਅੰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਮਾਇ ਆਕਥੇ ਘੰਘੈ
 ਕਲੁ ਭਇਆ ॥ ਗੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਣੇ ਪੜ੍ਹਿ ਅਦਗੁ ਨ ਗੁਣ ਦੀ ਸਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਐਸਾ
 ਲੇਖਾਤੀ ਕੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਿਧੀ ਭਾਇ ਐਸਿ ਮਹੁ

ਲਇ

੭

ਨਾਹੀਨੈਨੈਨਾਤੁਪੁਨਾਮੁਲਾਇਆ॥ ੬॥ ਛੈਛੀਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੁਹੈਕਿਉਛੂਟਹਿਜਮਪਾਕ
ਵਿਅ॥ ੨॥ ਬਥੈਬੁਝਹਿਨਾਹੀਮੁਹੈਰਹਮਿਭੁਲੇਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥ ਅਣਹੋਦਾਨਾਉ
ਧਰਾਇਓਪੀਧਾਅਦਰਾਕਾਭਰਤੁਪੁਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਗੀਮੁਹੈਅੰ
ਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਦੁਹਿਗਾ॥ ਏਕੁਸਬਦੁਤੀਨਹਿਨਾਹੀਠਿਰਿਠਿਰਿਜੁਨੀਆਦਹਿਗਾ
॥ ੪॥ ਤੁਪੁਸਿਰਿਲਿਖਿਅਸੇਪੜਪੰਡਿਤਅਦਰਾਨੈਸਿਖਾਇਓਖਿਖਿਆ॥ ਪਹਿਲਾਠਹਾਪਇ
ਆਪਾਧੋਪਿਛੋਦੇਗਲਿਚਾਟਵਿਅ॥ ੫॥ ਸਸੈਸੰਜਮੁਗਇਓਮੁਹੈਏਕਦਾਨੁਤੁਪੁਕਥਾਇ
ਆ॥ ਸਾਈਪੁਤੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਗੀਏਤੁਪਾਨਿਖਾਧੈਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥ ੬॥ ਮੈਮੈਸੰਭਿ
ਹਿਰਿਲਈਤੇਗੀਮੁਹੈਹਉਮੈਦਫਰੋਗੁਪਇਆ॥ ਅੰਤਰਾਮਾਤਮੈਬਹੁਮੁਨਾਜੀਨਿਆਮਾ
ਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਰੁਇਆ॥ ੭॥ ਕਕੈਕਾਮਿਕੋਧਿਰਹਮਿਓਮੁਹੈਮਤਾਲਗੈਤੁਪੁਹਰਿਦਿਸ
ਰਿਆ॥ ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਭੁਤੁਪੁਕਾਰਹਿਦਿਨੁਬੁਝੈਤੁਰੂਥਿਮੁਆ॥ ੮॥ ਤਤੈਭਾਮਸਿਜ
ਲਿਓਮੁਹੈਬਥੈਥਾਨੁਰਹਿਸਟੁਰੋਆ॥ ਘਘੈਘਰਿਘਰਿਠਿਰਹਿਤੁਮੁਹੈਦਦੇਦਾਨੁਤੁਪੁਲਾ
ਇਆ॥ ੯॥ ਪਪੈਪਰਿਨਪਦਈਮੁਹੈਪਰਪੰਚਿਤੁਪਲਚਿਰਹਿਆ॥ ਸਚੈਆਪਿਖੁਆਇ
ਓਮੁਹੈਇਹੁਸਿਰਿਤੇਰੈਲੇਖੁਪਇਆ॥ ੧੦॥ ਭਭੈਭਦਜਲਰੂਥੋਮੁਹੈਮਾਇਆਦਿਓ
ਗਲਤਨੁਰੁਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਇਆ॥ ੧੧॥ ਵਵੈ
ਵਾਰੀਆਈਆਮੁਹੈਵਾਸੁਦੇਓਤੁਪਦੀਸਰਿਆ॥ ਇਹਦੇਲਾਨਲਹਸਾਹਿਮੁਹੈਠਿਰਿਤੁਜਮ
ਕੈਦਸਿਪਇਆ॥ ੧੨॥ ਝਝੈਝਕਦੇਨਝੁਰਹਿਮੁਹੈਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੁਦਿਖਾਸਤਿ
ਗੁਰਬਾਝੁਗੁਰਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾਉਬੁਰਾ॥ ੧੩॥ ਧਧੈਧਵਤਵਰਜਿਗੁਮੁਹੈਅੰਤਰਿ
ਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਪਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦਹਿਤਾਹਰਿਗੁਪੀਦਹਿਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਰਿਪਇਆ
॥ ੧੪॥ ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚਿਤਿਕਰਿਮੁਹੈਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਕੋਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਇ
ਮੁਹੈਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭੁਬਖਸਿਲਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਹਹੈਹਰਿਕਥਾਝੁਝੁਤੁਮੁਹੈਤਸਦਾਸੁਖਹੋਈ
ਮਮਨਮੁਖਿਪੜਹਿਤੇਤਾਦੁਖਲਾਗੈਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ ੧੬॥ ਰਰੈਰਮੁਚਿਤਿਕਰਿਮੁ
ਹੈਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਰਦਿਰਹਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਤਿਨੀਬੁ
ਝਿਲਹਿਆ॥ ੧੭॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਿਖਿਆਅਕਭੁਨਜਾਈਹਰਿਕਥਿਆ॥ ਨਾਨਕਾਜੀ
ਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆ॥ ਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਿਬਵਿਅ॥ ੧੮॥ ੧੧

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੫੭੧ ॥ ਹਮਘਰੇਸਚਸੇਹਿਲਾਸਚੈਸਬਦਿਸੁ

ਹਇਆਰਮਾਪਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰਭਿਅਪਿਮਿਲਾਇਆਰਮਾਪ੍ਰਭਿਅਪਿਮਿਲਾਇਆ
ਸਭਮਨਿਦੁਸਾਇਆਕਾਮਾਟਿਸਹਜੇਮਤੀਗੁਰਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਸਚਿਸਦਾਗੀਸਦਾਗਦੈਰ
ਗਿਰਤੀਆਪੁਗਦਾਏਹਰਿਦੁਰਪਾਏਤਹਰਿਰਸੁਮਨਿਦੁਸਾਇਆਕਾਮਾਟਿਸਹਜੇਮਤੀਗੁਰਸਬਦਿਸਦਾ
ਗੀਸਠਲਿਓਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜਫੈਕਾਮਾਟਿਭਰਮਿਭੁਲੀਹਰਿਦੁਰਪਾਏਰਮਾਕਾਮ
ਟਿਗੁਣਨਾਹੀਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਏਰਮਾਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਏਮਨਮੁਖਿਇਆਟਿਅਮਉ
ਗਣਦੰਤੀਫੂਰੇਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਤਪਿਰਮਿਲਿਅਚਦੁਰੇਦੇਖਿ
ਪਿਰੁਦਿਗਸੀਅੰਦਰਹੁਸਰਸੀਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏਨਾਨਕਦਿਨੁਨਾਨਕਦੈਕਾਮਾਟਿਭਰਮਿਭੁਲਾ
ਟਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਏ॥੨॥ਪਿਰਸੀਗਿਕਾਮਾਟਿਜਾਣਿਅਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਰਮਾਅੰ
ਤਰਿਸਬਦਿਮਿਲੀਸਹਜੇਤਪਤਿਭੁਲਾਈਰਮਾਸਬਦਿਤਪਤਿਭੁਲਾਈਅੰਤਰਿਸੀਤਿਆਈ
ਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਣੇਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ॥
ਪਰਿਪਰਿਪੰਡਿਤਮੇਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਰਨਾਸਚੈ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਈ॥੩॥ਸਾਧਨਮਨਿਆਨੰਦੁਗੁਇਆਹਰਿਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰੇਰਮਾਸਾਧਨ
ਰਿਕੈਰਸਿਰਸੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰੇਰਮਾਸਬਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਰੇਮਨਿਦੁਸੇ
ਸੇਜਸੁਹਾਈਜਾਪਿਰਿਗਾਈਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਦਗਣਨਸੇ॥ਜਿਤੁਪਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਪਿਆ
ਈਅੈਸੋਹਿਲਾਜੁਗਚਰੇਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਅਨਦੁਰੈਹਰਿਮਿਲਿਅਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੪॥੧॥

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੫੭੨ ॥

ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁਤੁਸਰੂਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹੋਗੁਰਸੇਵਹੁਸਦਾਆਪਣਾਨਮੁਪਦਾਰਥਲੇਹੋਭ
ਗਤਿਕਰਹੁਤੁਮਸਚੈਕੇਰੀਜੇਸਹਿਪਿਆਰੇਭਾਵਏਆਪਣਾਭਾਣਾਤੁਮਕਰਹੁਤਾਠਿਰਿਸਹਖਸੀ
ਨਾਅਦਏਭਗਤਿਭਾਵਏਹਮਾਰਗੁਥਿਖੜਾਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾਦਏਕਦੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਕਰੈਕਿਰ
ਪਸੇਹਰਿਗਤੀਚਿਤੁਲਾਵਏ॥੧॥ਬੈਰਗੁਭੂਠੈਪਾਖੰਡੁਸੇਸਹੁਸਭਕਿਛੁਜਾਣਏਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੋਸੇਈਗੁਰਮੁਖਿਪੁਕਮੁਪਛਾਣਏਜਿਨਿਪੁਕਮੁਪਛਾਣਹੀਕੇਰਸੇਈਸ
ਰਬਸੁਖਪਾਵਏਹਇਵਕਰੈਨਾਨਕੁਸੇਬੈਰਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਏ॥੨॥ਜਹਜਹਮਨਤੁੰ

ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਗੀਅਤੁਬੈਰਗੁਕਰਿਕਿਸੁਦਖਾਵਹੋਹਰਿਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸਦਾਜੇਹਰੇਗਣਗਾਹੀਕਾਰੇ

-Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੁਮਾਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਸਿ ਕੂਨੀ ਹੈ ਚਲਾਇ ਅਨਾਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਨ
 ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਚਾਹੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਇ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਸੁਠਾ ਜੇ ਸੁਠੇ ਲਾਗੈ ਸੁਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਖੁਕਰੈ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਹਰਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੈ ਹੈ ਕੁੰ
 ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਨ ਹੋਵਈ ॥ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ਉਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਸ
 ਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਹਜੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਾਭੁ ਉਪਾਏ
 ਆਪਣਾ ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐਹਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਜਿ
 ਮਨੁ ਜਿਠਹਿ ਠਹਿਰਿ ਪਤਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ਹੁਤ ਕਰੇ ॥ ਤਿਭਵਣ ਸੇ ਸੁਖੀ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ
 ਰਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ਦੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤ ਕਰੇ ॥ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
੨ ॥ ੨ ॥ ਰਮ ਰਮ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਿ ਐ ਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰਮ ਮਨਿ ਦਸੈ ਤਠ ਲੁ
 ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕੋਇ ਦਿਜਿ ਸੁਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀ
 ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟੁ ਦਸੈ ਬਾਹਰ ਹੁਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਨ ਚੁਕਈ ਅੰਤਿ ਗਏ
 ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਾ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਹਉ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਰਕੀ ਦੁਬਿਧ
 ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਗਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੰਠ
 ਕਟਿ ਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਤਹ ਰਿਭੇ ਦੇਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਥਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਰ
 ਚਲ ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮਨ ਜੋਇ ਛਹਿ ਸੇਛ ਲੁਹੇਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏਹਿ ਪੀਛਤਰ ਹਰਿ
 ਦਾ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਪਾਸੁ ਹੋਵੈ ਪਾਸੁ ਹੋਇ ਤਪੁ ਜਕਰਾਏ ॥ ਜੇ ਉਸੁ ਪੁਜੈ ਸੇਛ
 ਲੁਪਾਏ ਦੀਖਿ ਅਦੈ ਸਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦ੍ਰਿਣੁ ਪਾਸੈ ਪੁਜਨ ਹੋਵਈ ॥ ਦ੍ਰਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੈ ਅਦਰਸ ਮਸ
 ਏ ॥ ਗੁਰੁ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਸੁ ਹਮਾਰ ਗਿਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਨੁਨਦ ਗੀ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐਕਿ
 ਸੁਨਦ ਰਿਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵੁ ਡਿਐ ਆਈ ॥ ਅਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
੨ ॥ ੨ ॥ ਨਕੀ ਸੀ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਨਕੀ ਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਤਉ
 ਹੋਸੁ ਸੁਖੀ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਤ੍ਰਿਸੁ ਟਿਰੇ ਮਨ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਦਸਾਇ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਰਹੈ ਤਾ ਭਰੇ ਸੁ
 ਦਿਛੁ ਪੁਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਦਸਾਇ ॥ ਤੂੰ ਕਿਲ ਦਿਖਹੋ ਦਹਿ ਨਾਸੁ ॥ ਪੰਚ ਭੁਆਤ ਮਾਦ
 ਸਿਕਰਹਿ ਤਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੋਸੁ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
 ਨ ਚੁਣਈ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਕੀ ਸੀ ਮਤਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥

ਖੁਪਦਹਿਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤਮਾਰੀ॥੧੦॥੧॥

ਇਹੁਜਗਤਮਮਤਾਮਾਜੀਦੁਣਕੀਬਿਧਿਨਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈ
ਤਜੀਦੁਣਪਦਵੀਪਾਹਿ॥ਉਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਦੁਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦ
ਗੀਮਨਿਦਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਅੰਦਰਿਸਹਜਾਦੁਖੁਰੈਅਪੈਸਿਰਿਪੈਧੈਮਰ
॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਦੀਚਾਰਹਿਇਹੁ
ਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁ
ਅਗ॥੨॥ ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓਤਦਹੁਰੋਗੁਨਕੋਈ॥ਮਤਾਮੁਰਤਾਪਿਕਰੇਜੋ
ਕਰੇਸੁਰੋਈ॥ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਤਾਲੁਰੈਨਾਤੈਲੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਅਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਰੈਨਾਓਪਤਿਰੋਈ॥
ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਧੈਕਰੈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਗੁਨਕੋਈ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਸਦਾਹੈਦਿ
ਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਅਵੈਨਾਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੇਸੇਵੀਐਜੋਸਰਮਾਹਿ
ਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਵਰਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੀਐਤੈਮਾਰਿਜਾਇ॥ਨਿਹਛਲਤਿਨਕਾਜੀਦਿਆਜਿਖਸ
ਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥
੧॥ ਸਚਨਾਮੁਪਿਆਈਐਸਭੇਦਰਤੈਸਚਾ॥ਨਾਨਕਹੁਮੁਖੁਪਰਵਾਨੁਰੋਇਤਾਛਲੁਪਦੈਸ
ਚਾਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਛਰੈਹੁਕਮੇਮੁਉਨਬਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚਾ॥੨॥ ਸੰਜੋਗੁਦਿ
ਜੋਗੁਉਪਾਇਓਨਿਸਿਟੀਕਮੁਲੁਰਚਾਇਆ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥
ਜੋਤੀਹੁਸਰਚਨਣਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਗੁਣਸਿਰਿਪੈਧੈਲਾਇਆ॥
ਮਾਇਆਕਮੁਲੁਰਚਾਇਓਤੁਗੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸੁਤਿ
ਗੁਰਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਦੁਡਿਅਈਪਦੈ॥ਨਾਨਕਆਪੁਛੋਡਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੧॥
ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਦਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦੁਡਿਅਈਦੇਵੈ॥੨॥ ਮਾਇਅਮੋ
ਹਅਗਿਆਨੁਰੈਬਿਖਮੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ਪਥਰਪਾਪਬਹੁਲਾਦਿਆਕਿਉਤਰੀਐਤਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਗਤੀ
ਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਰੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਛੁਡਿਕਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ
ਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੩॥ ਕਬੀਰਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਈਦਸਵੈਗਾਇਆਮੁ
ਤਉਮੈਰਾਉਰੋਇਰਾਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕਰਿਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੇਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁ

ਆਰਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨਿਕਾਨਾਹੋਇਸੁ
ਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਭੁਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਦਿਚਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਾਈਜੋਤਿਰਹੀ
ਸਭਅਾਇ॥ਏਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤਿਹੈਸਹਜੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਤਿਸੀਸਾਰੁਉਪਾ
ਇਕੋਵਸਿਆਪਣੈਕੀਤਾਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈਗੁਰਮੀਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵਤਮਹੈਬ
ਇਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਬਦੈਹਉਮੈਬੋਈਐਹਰਿਮੋਲਿਮਿਲੀਤਾ॥ਸਭਕਿਛੁਜਣੈਕਰੇਅਪਿਆਪੇਵਿ
ਗਸੀਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਦਸਿਓਮਨਿਆਇ॥ਧਿਰੁ
ਇਦੇਜੁੀਵਿਆਕਿਆਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆਆਇਆਮਾਇਆਐਟੀਰਾਸਿਹੈਏਕਚਸੇਮਹਿਪਾਜੁਲਹਿ
ਜਾਇ॥ਹਥਪੁਛੁਵਕੀਤਨੁਸਿਆਹੁਹੋਇਬਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਆਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਿਰਹੋਲਿਵਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੋਪਨੁਸਉਪਿਆਜਿਜੀਅਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰੰਗੁਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵੰਨੀਚ
ਜੈਚਕਾਇ॥ ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਇਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਤਿ
ਸਹੀਕੋਠਿਰਿਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰਵੁਤਿਨਮਲਿਦਲਿਲਾਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਚਿਸਚਿ
ਰਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ ਦੁਖੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੂਸੁਣਾਇਸੀ॥ਅੰਦਰਿਪੀਰਕੋਹੋਇਪੁਰਖ
ਇਸੀ॥ਜੋਧਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ॥ਜਹੋਦੈਖਸਮੁਦਇਆਲੁਤਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ॥
ਸੋਪ੍ਰਭੂਸੇਰਾਅਤਿਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਇਸੀ॥ ਸਭਨਾਕਾਸਹੁਏਕਹੈਸਦਹੀਰ
ਹੈਹਜੂਗਿ॥ਨਾਨਕਪੁਕਮੁਨਮਨਈਤਾਘਰਿਹੀਅੰਦਰਿਦੂਗਿ॥ਪੁਕਮੁਰੀਤਿਨਮਨਾਇਸੀ॥ਜਿਨਕਉਨਦ
ਰਿਕਰੇਈ॥ਪੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰੇਮਸੁਹਾਗਣਿਹੋਇ॥ ਹੈਣਿਸਬਾਈਜਲਿਮੁਈ
ਕੰਤਨਲਾਇਓਭਾਉ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਵਸਨਿਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁਹਰਿਰਾਉ॥
ਸਭੁਜਗੁਠਿਰਿਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਇਕੋਦਤਾਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਈਐਹਰਿਕਰਮਥਿਪਰਾਗੁਰਸਬ
ਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਰਿਸਹਜੇਜਾਤਾ॥ਅੰਦਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਨਤਾ॥ਵਡੀਵ
ਡਿਆਈਵਡੇਕੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਾਤਾ॥ ਕੀਇਆਹੰਸਕਿਆਪ੍ਰੀਤਿਹੈਜਿਪਾਇ
ਆਹੀਛੁਡਿਜਾਇ॥ਏਸਨੇਕੁਛੁਬੋਲਿਕਿਖਵਾਲੀਐਜਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਇ॥ਕੀਇਆਮਿ
ਟੀਅੰਧੁਹੈਪਉਣੈਪੁਛੁਹੁਜਾਇ॥ਹਉਤਾਮਾਇਆਸੋਹਿਆਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਪੁਕਮੁ
ਨਜਰੋਖਸਮਕਾਜਿਰਹੀਸਚਿਸਮਾਇ॥ ਏਕੋਨਿਹਚਲੁਨਾਮੁਪਹੁਹੋਹੁਪਨੁਅਵੈਜਾਇ
ਥਾਇਸਪੁਨਕਉਤਸੰਕਰੁਜੋਹਿਨਸਕਈਨਉਚਕਾਲੈਜਾਇ॥ਇਹੁਹਰਿਪੁਜੀਐਸੇਤੀਰਵਿਗਰਿਆ

ਜੀਐਨਲੈਜਾਇਆਪੁਰੈਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮਨਮੁਖਪਲੈਪਾਇਆਪਨਵਾਪਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਨਾਪਨੁ
 ਖਟਿਆਮਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾਸਹਿਭਾਅਤਿਵਡੁਸਚੁਗਹਿਰਗੀਗਾਸੰਭੁਜਗੁਤਿਸ
 ਕੈਵਸਿਰੈਸਭੁਤਿਸਕਾਚੀਗਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਨਿਹਚਲੁਪਨੁਪੀਗਾਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿ
 ਵਸੈਭੇਟੇਗੁਰੁਗਾਗੁਣਵੰਤੀਸਲਾਹਿਆਸਦਾਥਿਗੁਨਿਹਚਲੁਹਰਿਪੁਗਾ ॥ ੨ ॥
 ਪ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਦਿਆਜੋਹਰਿਸੁਖਪਰਹਰਿਤਿਆਗਦੇਵਖਹਉਮੈਪਾਪਕਮਾਇਆਮਨਮੁਖਅਗਿ
 ਆਨੀਮਾਇਆਮੋਹਿਦਿਆਪੇਤਿਨਬੁਝਨਕਾਈਪਾਇਆਲਤਿਪਲਤਿਓਇਸੁਖਨਪਾਵਹਿਅੰ
 ਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨਾਮੁਪਿਆਏਤਿਸੁਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਇਆਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰਖਿ
 ਤੇਵੈਲਿਖਿਆਸੋਗੁਰਚਰਣੀਆਇਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁਪਾਕਉਲੁਹੈਨਤਿਸੁਭਗਤਿਨਾ
 ਉਸਕਤੀਅੰਦਰਿਦਰਤਦਾਕੂਨੁਤਿਸਕਾਰੈਉਪਾਇਆਤਿਸਕਾਅੰਦਰੁਚਿਤੁਨਭਿਜਈਮੁਖਿਠੀਕਾਅ
 ਲਉਓਇਧਰਮਿਰਲਾਏਨਾਗਲਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਕੂਨੁਸੁਆਇਆਨਾਨਕਕਰਤੇਬਣਤਿਬਣਾਈਮਨਮੁ
 ਖਕੂਨੁਬੋਲਿਬੋਲਿਕੂਬੋਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇਹਰਿਜਪਿਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਵਡੁਠੇਰੁਪਾਇਆ
 ਠਹਿਰਾਵੈਜਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਕੀਤੀਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈਆਪਣੀਕਿਰਪਕ
 ਰੇਗੁਰਪਾਈਐਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਆਤਿਸਨਾਭੁਖਦਿਚਹਉਤਰੈਸੁਖਵਸੈਮਨਿਆਈਆਸਦਾਸਦ
 ਸਾਲਾਹੀਐਹਿਰਦੈਲਿਵਲਾਈਆ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਪਾਣਤਿਸਨੇਪੁਜੈਸ
 ਕੂਕੇਇਸਭਨਉਪਾਵਸਿਰਿਉਪਾਉਹੈਹਰਿਨਾਮੁਪਗਾਪਤਿਉਇਆਅੰਤਰਿਸੀਤਲਸਾਤਿਵਸੈਜਪਿਹਿ
 ਰਦੈਸਦਾਸੁਪੁਰੋਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਾਈਉਇਆ ॥ ੬ ॥ ਏਮ
 ਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਹਰਿਪਾਵਹਿਗੁਣੀਨਿਪਨਾਹਰਿਸੁਖਦਤਾਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਗੁਮਾਨਾਨਾ
 ਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਤਾਅਨਦਿਨੁਲਗੈਐਐਆਨੁ ॥ ੭ ॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਭੁਸਚੁਹੈਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਦਿਤਾਅੰਦਰੁਕਪਟੁਦਿਕਾਗੁਰੁਏਆਮਨੁਸਹਜੇਜਿਤਾਤਹਜੇਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨੰਦਰਸੁ
 ਅਗਿਆਨੁਗਦਿਤਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਗੁਣਪਰਗਟੁਕਿਤਾਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਇਕੋਹ
 ਰਿਮਿਤਾ ॥ ੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਖਿਦੇਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾ
 ਏਸਤਿਗੁਰੁਪੁਛੈਸਚੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਹਉਮੈਗੋਗੁਤਿਸੁਜਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਸੰਗੁਹੈਜੋਤੀ
 ਜੋਤਿਮਿਲਾਏਹਉਸੁਜੁਗਮਹਿਕੋਵਿਰਲਾਬ੍ਰਹਮਭਿਆਨੀਜਿਹਉਮੈਮੋਟਿਸਮਾਏਨਾਨਕਤਿਸਨੇ
 ਮਿਲਿਆਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਜਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ ॥ ੯ ॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮ
 ਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨੀਰਸਨਾਭੁਬੋਲਾਇਆਕਪਟਿਕੀਤੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਭੀਜੈਨਿਤਵੈਖੈਸੁਦੈਸੁਗੁਣ ॥

ਦੂਜੇ ਭਾਇਜਾਇਜਗੁਪਰਬੋਧੈਬਿਖਮਾਇਆਸੋਹਸੁਆਇਆਇਤੁਕਮਾਏਸਦਾਦੁਖਪਾਏਜੀਮੈਸ
ਚੈਠਿਰਿਆਏਜਾਇਸਹਸਾਮੁਲਿਨਦੁਕਈਦਿਚਿਦਿਸਟਾਪਚੈਪਚਾਇਆਚਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਹਰਿਨਾਮੋਗਏਹਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛੁਰਾ
ਇਆਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਹਰਿਨਾਮੋਗਏਹਰਿਨਾਮੋਗਏਹਰਿਨਾਮੋਗਏਹਰਿਨਾਮੋਗਏਹਰਿਨਾਮੋਗਏ
ਬਦਿਦੀਚਾਰਿਹਾਰਿਕੀਸੇਵਾਚਕੀਸਚੈਸਬਦਿਪਿਆਹਾਰਿਕਾਮਹਲੁਤਿਨੀਪਾਇਆ
ਜਿਨਹਉਮੈਦਿਚਹੁਮਾਗਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰੇਜਪਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਨਸਹਜਪੁਨਿਉਪਜੈਸਚਿਨਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿ
ਨੁਰਪੈਰੀਗਿਰਾਤਾਹਰਿਕਾਨਾਮਮਨਿਭਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦੇਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਰਿਸਹਜਿਰੀਗੁਲਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਏਤਿਮਰਅਗਿਆਨਅੰ
ਧੇਰੁਦੁਕਾਇਆਜਿਸਨੋਕਰਮੁਹੋਏਧੁਰਿਪੁਰਾਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਜਿਨਾਨਸੇਦਿਓਸਬਦਿਨਲਗੇਪਿਆਗੁਸਹਜੈਨਾਮੁਨਪਿਆਇਆਕਿਤੁਅ
ਇਆਸੰਸਾਰਿਠਹਿਠਹਿਜੁਨੀਪਾਈਮੈਦਿਸਟਾਸਦਾਖੁਆਗਾਕੂਫੈਲਲਚਿਲਗਿਆਨਉ
ਰਦਾਰੁਨਪਾਗੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਅਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥ ਗੁਰਤਸਚੈਦ
ਰਿਸੋਹਦੇਸਚੈਸਬਦਿਹਰਾਏਹਾਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਉਪਜੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਏਹਾਰਿਰੀਗਿਰਹਰਿਸ
ਦਾਰੀਗਿਰਾਤੇਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਿਆਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ
ਸਠਲੁਜਨਮੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਹਰਿਜੀਉਹਿਦੈਵਸਾਏਭਾਣੂਗੁਰੂਠਿਹੋਬਿਲਲਾਦੀਦੂ
ਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਭਗਤੀਖਾਟਿਆਹਰਿਉਤਮੁ
ਪਦੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਦਸਾਇਆਅਨਦਿਨਨਾਮੁਪਿਆਇਆਹਦਿਚੈ
ਗਿਹਗੁਰਬਚਨਿਉਦਾਸੀਹਉਮੈਸੋਹਜਲਾਇਆਅਪਿਤਗਿਆਕੁਲਜਗਤੁਰਗਾਇਆਪੰਨਜ
ਟੇਦੀਮਾਇਆਮੈਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਈਪਾਏਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆਜਨਗਾ
ਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਟੇਦਿਟਹੁਜਿਨਿਕ੍ਰਮਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ ਵੈਗੁਣਮ
ਇਆਏਖਿਭੁਲੇਜਿਉਦੇਖਿਦੀਪਕਿਪਤੰਗਪਚਾਇਆਪੰਰਿਤਭੁਲਿਭੁਲਿਮਾਇਆਏਖਹਿਦਿ
ਖੀਕਿਨੈਕਿਹੁਆਟਿਚੜਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇਪੜਹਿਨਿਤਾਬਿਖਿਆਨਾਦੁਹਦਯਿਖੁਆਇਆ॥
ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੀਨਿਅਸੀਭੁਲੇਨਾਅੰਕਾਹੁਬਹੁਗਰਬੁਦੁਪਾਇਆਛਾਦੁਭੋਜਨੁਨਲੈਹੀਸਤਭਿ
ਖਿਅਮਾਨਹਠਿਯਨਮੁਗਦਾਇਆਏਤਵਿਆਦਿਚਹੁਸੇਜਨੁਸਮਧਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

੨੩੬ ਏਸਨਾ ਅਰਿਓਭੀਆ ਨਿਤਲੇ ਭੇਰਤਾ ਅਮਾਏ ਅਮਾਸਾ ਮੋਹ ਦੀ ਵਹਿਸ ਫਿਰਤਾ ਅਮਰਿ
 ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨਜਾਇਸੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਖਤਾ ਅਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖਿ ਫਿਕੈ ਬੋਲਤਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਖਿ ਅਸੇ ਜਨ ਪਤਤਾ ॥੧੫॥ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿਸ ਚਾਹੁ
 ਚਿਰਗੀਭੀਗਾ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿਗੁਣ ਵਾਰ ਮਤਿ ਪੀਯਾ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿ
 ਸਰਮ ਹਿਰਿ ਆਸ ਮਾਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਦੇਵ ਰਿਜ ਕੁਸ ਬਾਹਿਅ ਨ ਕਫਾ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ
 ਕੋ ਕਰਿਸਲਾ ਹੀ ਐ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੇ ਦੀ ਅਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨ
 ਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖਾਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਵੇਦੁ ਖਿਦਿਹਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਯਾ ਫਾਹੁ
 ਫਾਹੁ ਕਰਹਿ ਚਿਟਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਜ ਨਿਰਮਲੇ ਬਿਭਵੁ ਸੇਖੀ ਪਾਇ ॥
 ੨੩੭ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥
 ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਪੁਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਬਹਾਲੀ ਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣੈ ਨਿਮੰਨਿ ਆਜਿ ਨ ਗੁਰਮਿਲੀਜੈ ॥ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਸੇਜ ਨ ਸਦਾ ਕ
 ਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਕਰਤਿ ਆਮ ਨੁਰਿ ਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਹੁ ਜਾਇਆ ਫਾਹੁ
 ਫਾਹੁ ਗੁਰਮਿਲੁ ਜੇ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੇ ਮਨਿ ਚਿਦਾ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਜ ਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰ
 ਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖ ਪੁਰੀ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਕਰੇ ਉਨਾਨਕ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਜੇ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕਾਨਉ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨਿ
 ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਰੈ ਜਾਉ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਸੁਖਾਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ
 ਹੁਜਲਿ ਬਲਿਹਰ ਪੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਗੁਰਮਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰਪੁਰੇ ਫਾਹੁ
 ਫਾਹੁ ਭਾਣੈ ਨਾਨਕ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੀ ਕਹੁ ਨੇਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ
 ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸਦਾ ਪਛਾਣੀ ਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
 ਰਹਿ ਨਾਸਦੁ ਹਿਜਾ ਗਤ ਹੈ ਏਹੁ ਏਹੁ ਨਾ ਗੁਰਮਤੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਅਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਨੈਨ
 ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧॥ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਡਾ ਅਵਗੁਣ
 ਕੋਇ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਪਰਦਾਹੁ ਹੈ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁਰੇ
 ਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇਆ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਐ ਅਪਿਚਾਇਆ ਕਰਿ
 ਦੇਇਆ ਨਾਨਕ ਫਾਹੁ ਫਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਦੇਸੀ ਤਿਨ ਆਵਈ ਵੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇ ਗਲੇ ਚੀ ਐ ਦਿਉ ਕਰੁ ਮੈਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਲੋਕੁ ਭੁਖਿ ਕਾਰੈ ਦੂਜੇ ਭਾਇਖੁਆਇ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਦੁਖ ਈਹੁ ਮੈ ਭੁਖਿ ਚਿਦੁ
ਬੁਖਾਇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਅਸੁਖ ਲੀਕੋਈ ਨਾਹਿ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬਨ
ਹੋਈ ਨਾਹਿ ਭੁਖ ਸਹਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥
ਛਾਛੀ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿਖ ਸਮੈ ਪਰੇਪਿ ਆਗੁ ਦਰਿਖਣੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰਸੂਖ ਦੀਵੀ ਚਾਰੁ ॥
ਛਾਛੀ ਦਰੁਖ ਪਾਇ ਸੀਸ ਚੁਰਖੈ ਉਰਿ ਪਾਇ ਛਾਛੀ ਕਾਮਹਲੁ ਅੰਗ ਲਾਹਰਿ ਕੇ ਨਾਇ ਪਿਆ
ਗਿ ਛਾਛੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥ ਗੁਜਰੀ ਜ
ਤਿਗੁਰ ਰਿਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਦੀਵਾਰਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁਹਾਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਦੈ ਸਾਕੁ ਲਵੰਤੀ ਨਾਹਿ ਸਹੁ ਕਮੁਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ
ਨੇ ਪਾਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ਹੁਕੁ ਚਨੀ ਕੁਲਖ ਟੀਪਰਹਿ ਛੋਹੀ ਭਤਾਰਿ ਭੁਧੈ ਪਾਇ ਐ ਮਲੁ
ਕਟੀ ਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸਹੀ ਗੁਰ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਾਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀ
ਗੁਭੈ ਫਿਰਿ ਬੈਸੈ ਭੈਰੋ ਭੈਰੋ ਫਿਰਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰਾ ਐ ਬੈਸੁ ਧੁਵਡਿ ਆਈ ਆਦਰਗਹ ਸੇਖਰੁ
ਮਾਗਾ ਭੈਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈ ਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਗਾਵੈ ਸਾਭਲੀ ਜਿ
ਸਨੇ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਸਚੈ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਨਕਏ ਕੁਛ ਭੈ ਦੂਲ੍ਹੀ ਸਾਜਿ ਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇ
ਭਿਉ ਭਉ ਦੂਜਾ ਕੀ ਆਗਾ ਜਿਉ ਗਜੇ ਗਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿਟੀ ਆਗਾਈ ਸਰਬ ਹਮਾਸੇ
ਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨ ਨ ਲਹੀ ਆਗਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਗਾ ਤਿਥੈ ਸੋ
ਗੁਣਿ ਜੋ ਗੁਣ ਦਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥ ਏਹੁ ਸਚ ਕਿ
ਛੁਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਹੈ ਚੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਹੋ ਆਪਰਵਾਣਾ ਨਾਨ
ਕ ਜੋ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦੋਸੈ ਮੁਰਖੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਕੰਚਰੁ ਪੀਲੁ ਕੁਹੂ ਗਿਆ
ਨੁਭੰਗਾ ਜਹਿ ਚੇਤਾ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਥੁ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ॥
ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ ਆਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਰਭ ਲਪਾਇ
ਆਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾਨ ਉਸਦਾ ਧਿਆਇ ਆਗਾ ਸੀਤ ਜਨ ਕੈ ਸੀਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ਆਗਾ ਨਾਨ
ਕ ਕਾਏ ਨਿਚੋਤ ਹਰਿ ਪਨੁ ਨਿਹਚਲ ਪਾਇਆ ॥ ਖੇਤਿ ਮਿਆਲ ਉ
ਚੀ ਆਪਰਉ ਚਾਨਿਰ ਟਉ ਮਹਾ ਲਿਭ ਗਤੀ ਪਰਿਸਰੈ ਸਜਾਇ ਪਾਹੁ ਟਿਅਉ ਆਬਰਸਨ
ਤਾਰੁ ਮੁਖਾਨਾ ਬਹੁ ਫਿਰਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ

ਮਨਮਾਹਿ॥ ਮਿਠਸੇਜੋਰੁ ਦਾਸਜਟੁਸੇਜੋਗਸਿਧਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ
 ਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਪਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿਤੂੰਸਚਾਸੀਈ
 ਅਤ੍ਰਿਥਵਲਾਸਦਾਸਦਾਹਉਤੁਧਾਧਿਆਈ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤ੍ਰਿਹਰਿਆਸਮਾਈ
 ਅਜੋਦਾਸਤੇਰੀਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਪਚਾਈ॥ ਚਿਤਾਛੁਡਿਅਚਿਤਰਹੁਨਾਨਕਲਗਿਪਾ
 ਈ॥ ਅਸਾਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਾਸਾਮਰੈਨਜਾਇਗਨਾਨਕਅਸਾਪੁ
 ਰੀਆਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਅਸਾਮਨਸਾਮਰਿਚਾਇਸੀਚਿਨੀਕੀਤੀਸੇ
 ਲੈਜਾਇਗਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਕੇਨਹੀਬਾਣੁਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉ
 ਪਾਇਓਨੁਕਰਿਪੁਰਾਬਾਟੁਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਗਾਆਪੇਹੀਰਹਿਰਾਟੁਆਪੇਸਾਗਰੁ
 ਆਪੇਬੋਰਿਥਾਆਪੇਹੀਖੇਵਾਟੁਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾਹੈਆਪੇਦਸੇਘਾਟੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆ
 ਇਤ੍ਰਿਸਭਿਕਿਲਾਇਖਕਾਟੁ॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ ਜੇਹੁਾਚਉਪਦੇ ॥ ਅਸ
 ਟਪਦੀ॥ ਵਾਰ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੮॥ ਅਪੇ

ਮਨਿਮੈਲੈਸਭਕਿਛੁਮੇਲਾਤਨਿਪੋਤੈਮਨੁਹਛਾ
 ਨਹੋਇ॥ ਏਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੂਲਾਇਆਦਿਰਲਾਭੁਭੁੰਕੈ॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਤ੍ਰੇਕੈਨਾਮੁ
 ਅਸਤਿਗੁਰਦੀਆਮੇਕਉਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧਾਕੇਅਸਟਜੇਸਿਖੋਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਕਰੈ
 ਮਾਇਆਮਨਿਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਲੈਲੁਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਇਸੁਮਨਕਉਹੋਰੁਸੰਜਮੁਕੈਨਾਹੀਵਿ
 ਵਸਤਗੁਰਕੀਸਰਣਾਇ॥ ਅਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਕਰਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ਭੁਟਤਿ
 ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਕਉਮਿਲਦੇਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਛਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇਆਮਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈ
 ਇਹੁਮਨੁਹਛਾਹੋਇ॥ ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐਨਦਰੀਸੇਵਾਹੋਇ
 ॥ ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਚੇਤਿਸਚਾਸੇ
 ਇੰ॥ ਏਕੋਚੇਤਹਿਤਾਸੁਖਪਾਵਹਿਛਿਰਿਦੁਖਨਮੁਲੋਹੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਦਰੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀ
 ਐਨਦਰੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਨਦਰੀਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਹੁਕਮੈਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਚਿਨਿਛਿ

ਬਦਾਹਿਰਸੁਨਚਖਿਓਸਾਜਿਹੁਦੁੱਖਾਇਅਨਰਸਸਾਦੇਲਗਿਰਹੀਦੁਖਪਾਇਆਦੂਜੇਰਾਇ॥੩॥
ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕਹੈਆਪੇਫਰਕੁਕਰੇਇਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਫੁਕਾਈ
ਦੇਇ॥੪॥੨॥ ਮਾਇਆਮੇਰੁਗੁਬਾਰੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੈਈਸਾਬਦਿਬ
ਗੇਤਿਨਬੁਝਿਅਦੂਜੈਪਰਜਾਟਿਕੋਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਤਿਕਰਣੀਸਾਗਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਰਵਹਿਤਾਪਦਹਿਮੇਖਦੁਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉਗੁਣਕਾਨਿਯਾਨੁਏਕਹੈਆਪੇਦੇਇਤਕੋਪਾਏਅਭਿਨੁਨਾ
ਦੈਸਭਦਿਛੁਨੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਦੇਪਟਿਹਏਤਿਨਾਹਥਿਕਿਹੁਨਾਮਾਇ
ਅਯਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚਿਮਿਲੈਸਚਿਨਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਅਸਮਨਸਾਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਅੰਤਿ
ਓਜੇਤਿਚਗਾਏਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੰਧੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥੪॥੩॥
ਸੇਹਾਗਣੀਸਦਾਮੁਖੁਏਜਲਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇਸਦਾਪਿਰੁਰਵਹਿਆਪਣਾਦਿਚਹੁਆਪ
ਗਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤੂੰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਹਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਦੋਹਰਾਣੀਖਰੀਆਬਿਲਲਾਦੀਆਤਿਨਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਦੂਜੇਰਾਇਕੁਪ੍ਰੀਤੁਪ੍ਰਭੁਪਦਹਿਆਗੇਜ
ਇ॥੨॥ਗੁਣਵੰਤੀਨਿਤਗੁਣਰਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਇਆਅੰਤਿਗੁਣਵੰਤੀਕਾਮਣੀਦੁਖਲਾਗੈਬਿਲ
ਲਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਭਤਰੁਏਕਹੈਸੁਆਮੀਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਇਨਾਨਕਆਪੇਦੇਕਕੀਤੀਅਨੁਨਾ
ਮੇਲਇਅਨੁਲਾਇ॥੪॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੰਠਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੁ
ਆਇਆਸਚੀਚਾਣੀਸਹਜਿਸਮਾਣੀਹਰਿਜੀਉਮਨਿਦਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਬ੍ਰਹਮੇਬੇਦਬਾਣੀ
ਪਰਗਾਸੀਮਾਇਆਮੇਹਪਸਾਰਾਮਹਾਦੇਉਅਗਿਆਨੀਵਰਤੈਘਰਿਆਪਣੈਤਮਸਬਹੁਤਅਹੰ
ਕਾਰਾ॥੨॥ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂਪਾਕਿਤੁਲਾਹਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਰਤੇਜੁਗਅੰਤਰਿ
ਚੁਕੈਮੇਹਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਤੇਨਿਸਤਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾਸਚੈਨਾਇਰਤੇਬੈਰਾਗੀਪ
ਇਨਿਮੇਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਏਕੋਸਚੁਦਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਭਨਾਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਨਾਨਕਾਇਕਸੁਭਿ
ਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਭਨਾਂਦੀਵਾਨੁਦਇਅਲਾ॥੫॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁ
ਸੰਜਤਮੁਤਤੁਗਿਆਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਲਗੈਧਿਆਨੁ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮੇਰੇਨਾਮੁਸਮਾਇਸਦਾ
ਨਿਬਹੈਚਲੈਰੋਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉਗੁਰਮੁਖਿਜਤਿਪਤਿਸਚੁਸੋਇਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਖਾ
ਈਪ੍ਰਭੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੇਆਪਿਕਰੇਸੋਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਫਰਾਈਦੇਵੈਸੋਇ
॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਚੁਕਰਣੀਸਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਰਵਰੈਸਾਧਾਰਾ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿਸਾਹਿਬੀ ਸਹਜਿ ਭੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਟੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ
 ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਏ ਕਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀ ਆਦੁ ਭਰਾਉ ਗਵਾਇ ॥
 ੨ ॥ ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿਜਿ ਸੁਖੁ ਭਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਾਇ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਨਿਰਕ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤ੍ਰਿਪਾ
 ਇਆ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵਿਚ ਹੁ ਮੇਲੁ ਗਵਾਇ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਠਿਕੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਜਨ ਸੈ ਜਨੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥
 ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 ੫ ॥

ਹਉ ਮੈ ਨਵੈ ਨਾਇ ਵਿਰੋਧੁ ਰੈਦੁ ਇਨ ਦਸ ਹਿਇ ਕਰਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ
 ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਾਨ ਮੇਰੇ ਤ੍ਰਿਗੁਨੁ ਸੁਬਦੁ ਕਮਾਇ
 ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਤਾਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਿਚ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਮੈ ਸੋ ਕੁਸਰੀ ਹੋਰੈ ਹਉ
 ਮੈ ਉਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਹੁ ਹੈ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ
 ਭੁਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿ ਆਜਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਉ ਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ
 ਸਚਿ ਹੋ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਪੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ

ਗਾਅਨ ਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਟਾਪਨੁ ਪਨੁ ਵਡਭਾਗੁ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਦਿਟੁ
 ਹੁ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹਿ ਤਾਪਾਵਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਦਾਸ
 ਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹ ਟਾਪਨੁ ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥
 ੨ ॥ ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜ ਟਾਪਨੁ ਸਾਚਾ ਵਪਾਰਾ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ
 ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਾ ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿਨਾਉ ॥ ਜਿਨੁ ਨੇਬ ਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਹਲੀ
 ਪਾਏ ਥਾਉ ॥ ੪ ॥ ਆਦਿ ਹਿਸਚੇ ਜਵਾਹਿਰਿ ਸਚੇ ਠਿਕੈ ਜੀ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਚੇ
 ਸਚਿ ਆਰਹਿ ਸਾਚੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਬਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥

ਆਮ੍ਰਿਤੀਆਪੁਗਦਾਇਆਤਿਨੀਪਿਰੁਪਾਇਆਰੀਹਿਸਿਉਰਲੀਆਮਾਟੈਸਦਰੀਗਿਰਤੀ
ਸਹਜੇਮਾਂਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣੈਕਾਮਟਿਕੁਰਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾਪ੍ਰੇਮੁਸੁਰ
ਇਆਨਾਨਕਕਾਮਟਿਸਹਜੇਗੀਤਿਨਿਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆਤ੍ਰਾਹਉਮੈਮਾਰਿਸੁ
ਈਏਤੂੰਚਲੁਗੁਰਕੇਗੁਏਹਰਿਕੁਰਗਦਹਿਸਦਾਮੁਈਏਨਿਜਘਰਿਵਪਾਏਨਿਜਘ
ਰਿਵਸਾਪਾਏਸਬਦੁਦਜਾਏਸਦਾਸੇਹਗਣਿਨਾਗੀਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੇਬਨਬਾਲਾਅਨਦਿ
ਨੁਕੰਤਸਵੇਰੀਹਰਿਕੁਰਸੇਹਕੋਮਸਤਕਿਕੁਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏਨਾਨਕਕਾਮਟਿਹਰਿਗੀ
ਰਤੀਜਚਲੈਸਤਿਗੁਰਗਾਏ॥੪॥੧॥

ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਦਾਪਾਰੁਲਾਜੇਸਹਜੇ
ਸਹਜੇਕੀਜੇਗਾਮਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣੈਐਲਾਹਹਰਿਗੁਪੀਜੇਗਮਾਲਾਹਾਹਰਿਗੁਲੀਜੇ
ਹਰਿਗਈਜੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣੈਗੁਣਸੰਕਹਿਅਦੁਗਣਦਿਕਣਹਿਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈ
ਗੁਰਮਤਿਪਾਈਦੁਗੀਦੁਗੀਆਈਸਚੈਸਬਦਿਰਸੁਪੀਜੇਨਾਨਕਹਰਿਕੀਕੁਰਗਤਿਨਿਰਲੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਗਲੇਕੀਜੇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਤੀਹਰਿਅੰਤਰਿਬੀਜੀਐਹਰਿਲੀਜੈਸਗੀਰਿਜ
ਮਾਏਗਮਾਆਪਟੇਘਰਅੰਦਰਿਗੁਰੁਚੁਤ੍ਰੀਲਾਹਲੈਪਰਥਾਏਗਮਾਲਾਹਾਪਰਥਾਏਹਰਿ
ਸੰਨਿਦਸਾਏਪਨੁਖੇਤੀਦੁਪਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਮੰਨਿਦਸਾਏਬੁਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾਮਨੁ
ਖਖੇਤੀਦੁਣਜੁਕਰਿਬਕੇਕਿਸਨਾਕੁਖਨਜਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਬੀਜਿਮਨਅੰਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿ
ਸੁਭਾਏ॥੨॥ਹਰਿਦੁਪਾਰਿਸੇਜਨਲਾਗੇਜਿਨਾਮਸਰਕਿਮਟੀਦੁਡਭਾਗੇਗਮਾਗੁਰਮਤੀਮਨੁ
ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਬੈਰਾਗੇਗਮਾਮੁਖਿਮਸਤਕਿਕੁਰੇਸਚੈਬੈਰਾਗੇਸਚਿਰਤੇਦੀ
ਚਾਰੀਨਾਮਬਿਨਾਸਕੁਜਗੁਬਭਿਰਾਨਸਬਦੈਹਉਮੈਮਾਰੀਸਚੈਸਬਦਿਲਾਗਿਮਤਿਊਪਜੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਹਾਏਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੈਰਉਓੰਜਨੁਹਰਿਗਏਮਸਤਕਿਕੁਰੇਗਾ॥੩॥ਖੇਤੀਦੁ
ਣਜੁਸਕੁਪੁਕਮੁਪੈਪੁਕਮੇਮੰਨਿਦੁਗੀਆਈਰਾਮਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਭੁਈਐਪੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਈਗਮਾਪੁਕਮਿਮਿਲਾਈਸਹਜਿਸਮਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰਾਸਚੀਦੁਗੀਆਈਗੁਰਤੇਪਾ
ਈਸਚੁਸਦਾਰਣਹਾਰਾਭਉਭੀਜਨੁਪਾਇਆਆਪੁਗਦਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ
॥੪॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪੁਕਮੇਹਰਿਆਸਮਾਈ॥੪॥੨॥

ਮਨਮੇਰਿਅਤ੍ਰਿਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀਉਆਪਟੇਘਰਿਤ੍ਰਿਸੁਖਿਦਸਾਹੋਪੋਰੇਨਸਕੈਜ
ਮਕਲੁਜੀਉਕਲੁਜਾਕੁਜਮੁਜੇਹਿਨਸਕੈਸਚੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਏਸਦਾਮੁਚੇਰਤਾਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਆਦਣੁਜਾਨੁਗਾਏਦੁਜੈਭਾਇਗੁਰਮਿਦਿਗੁਤੀਮਨਮੁਖਿਮੇਹੀਜਮਨਾਇਾਕੈਨਾਨਕ

੧੫੮

मद्रिअ

ਸੁਣਿ ਮਾਨਿ ਮੇਰੇ ਭ੍ਰਾਤ ਸਦਾ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿ ਆ ਅੰਤ ਰਿਤੇ ਹੈ ਨਿਪਨੁ ਪੈ ਬਾਹਰਿ ਦਸਤੁ ਨ
ਭੁਲਿ ॥ ਭੇਰਾ ਦੇਸੁ ਭ੍ਰਿਚੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਰਮੁਖਿ ਨਵਰਿਨਿ ਹਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਿਨਿ ਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਤੁ ਲੋਕਿ ਮਾਨਿ ਦਿਹੁ ਏਵੁ ਜੈ ਰਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ
ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ॥ ਜਮਕਾ ਭਿਅਨ ਨਕ ਅੰਤ ਰਿਤੇ ਹੈ ਨਿਪਨੁ ਪੈ ਬਾਹਰਿ ਦਸਤੁ ਨ ਭੁਲਿ ॥ ੨ ॥
ਮਨ ਮੇਰਿ ਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੋਇ ਕਿਸ ਚਿਲ ਗੇਵਾ ਪਾਗਾਸਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰ
ਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਅਪਾਰਾਗਾ ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦੁ ਅਪਾਰਾਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ
ਮੇਰੇ ਦਿਆਪੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿ
ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦਲੰ ਰੂਪੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਨਿ
ਆਪਣਾ ਸੇਜਨ ਵਡ ਭਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇਜਨ ਬੈਰਾਗੀ
ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਾਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਹੁਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ਮਾਮਤਿ ਕਾਮਣਿ ਰਿਤ ਕਾ ਕੀਮਤਿ ॥ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੇਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗਾਨਾ
ਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰੇ ਵਡ ਭਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰ
ਥ ਵਣਜੀ ਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਝਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਹੁ ਰਹਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ
ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾ ਲਾਹੁ ਭਗਤਿ ਸੈ ਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਰੁਗਤੀ ਸੁਖੁ
ਨਹੈ ਈ ॥ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਬੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੇ ॥ ਵਖਰਨਾ ਮੁਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਏਤੁ ਵਖਾਰਿ ਲਾ
ਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀ ਅਹਿ ਜੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸਰਬੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਬੋ
ਟਾਇ ਹੁਣ ਪਾਗਾ ॥ ਭੂਭੁਭੇ ਲਿਖਿ ਪੁਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਦੁਖ ਹਿਦਿਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਦੁਖ ਹਿਦਿਕਾਰਾ
ਸਹਸਾਇ ਹੁਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ਪਵਿ ਪਵਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸੁਖੁ
ਨਹੈ ਈ ॥ ਅਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਦੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸਰਬੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਬੋਟਾ
ਇਹੁ ਵਖਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ॥ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਿ ਬਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗਾਹੁ ਸੁਟੀਅਨਿ ਉਭੇ
ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਉਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਯਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਨਾ ਲਿਵੈ ਰੁਕਰਿ ਦੁਖੁ
ਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ॥ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਿ ਬਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਹੋਰੁ ਕਰ
ਣਾ ਕਿਉ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਤੁ ਭਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇ ਸੀ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ
ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਪੁਕਾਰਾਈ ਵਰੀਆ ॥ ਮਨ ਭੁਲੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਕਰੀ ਮੁਖਿ ਪਾਤਾ ॥

ਮੇਥਸੇਸੇਈਗੁਰਪਰਸਦੀਆਪੁਗਟਈਐਨਕਨਮਿਪਤਿਪਾਈਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐ
 ਰੋਕਰਣਕਿਛੁਨਜਾਈ॥੪॥੬॥੬॥ ਸਚਾਸੁਦਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਸਚਾਦਪਾਰਾਮਾ
 ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮੁਦਈਜੀਐਅਤਿਮੋਲੁਅਠਾਰਾਮਾਅਤਿਮੋਲੁਅਠਾਰਾਸਚਾਦਪਾਰਾਸਚਿਦੁ
 ਪਾਰਿਕਰਭਾਗੀਆਂਤਰਿਬਾਹਰਿਗੁਰਤੀਰਤੇਸਚਿਨਾਮਿਲਿਦੁਲਾਗੀ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਸਚੁਪਾਏਗੁ
 ਰੋਸਬਦਿਬੀਚਾਗਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਹੈਸੁਖਪਾਇਆਸਚੈਕੇਦੁਪਾਰਾ॥੧॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈ
 ਲੁਹੈਮਾਇਆਮੈਲੁਗੁਰੀਜੈਰਾਮਾਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿ
 ਰਸੁਪੀਜੈਅੰਤਰੁਗੁਰੀਜੈਸਚਿਸਬਦਿਬੀਚਾਗੀ॥ਅੰਤਰਿਪੁਰਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤਿਗੁਰੀਆਸਬਦੇਕਠਿਪੀ
 ਸੈਪਨਿਹਾਗੀ॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇਈਸਚਿਲਾਗੈਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰ
 ਮਲੋਹਰਹਉਮੈਮੈਲੁਗੁਰੀਜੈ॥੨॥ਪੰਭਿਤਜੇਤਕੀਸਭਿਪਰਿਪਰਿਕੁਕਦੇਕਿਸਪਰਿਕਰਿਪਕਾਰਾ
 ਮਾਮਾਇਆਮੈਹਉਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਗੈਮਾਇਆਕੇਦੁਪਾਰਾਮਾਮਾਇਆਕੇਦੁਪਾਰਾਜਗਤਿਪਿਆ
 ਰਾਅਵਤਿਜਾਇਦੁਖਪਾਈ॥ਬਿਖੁਕਾਕੀਟਾਬਿਖੁਸਿਉਲਾਗਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ਜੇਪੁਰਿ
 ਲਿਖਿਆਸੇਇਕਮਾਦੈਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹੈਰਿਮੁ
 ਰਖਕੁਕਿਮੁਏਗਾਦਾਗਾ॥੩॥ਮਾਇਆਮੈਹਿਮਨੁਰੰਗੀਆਮੈਹਿਸੁਪਿਨਕਾਈਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਇਹੁਮਨੁਰੰਗੀਐਦੂਜਾਰੰਗੁਜਾਈਰਾਮਾ॥ਦੂਜਾਰੰਗੁਜਾਈਸਾਚਿਸਮਾਈਸਚਿਭਰੇਰੰਡਾਗਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਦੈਸੇਈਭੂਲੈਸਚਿਸਦਾਰਣਹਾਗਾ॥ਆਪੇਮੇਲੈਸੇਹਰਿਮੇਲੈਹੋਰੁਕਰਣਕਿਛੁਨ
 ਜਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਦੁਨਾਦੈਗੁਰਮਿਭੂਲਾਇਆਇਕਿਨਾਮਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥੪॥੫॥੬॥
 ਏਮਨਮੇਰਿਆਆਟਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰੁਹੈਅੰਤਿਸਚਿਨਿਬੇਦਾਰਾਮਾ॥ਆਪੇਸਚਾਬਧਸਿ
 ਲਏਠਿਰਿਹੋਇਨਠੇਰਾਮਾ॥ਠਿਰਿਹੋਇਨਠੇਰਾਅੰਤਿਸਚਿਨਿਬੇਦਾਰਾਮੁਖਿਮਿਲੈਦੁਰਿਆਈ
 ॥ਸਚੈਰੰਗਿਰਤੇਸਹਜੇਮਤੇਸਹਜੇਹੋਸਮਾਈ॥ਸਚਾਮੁਨਿਭਾਇਆਸਚੁਦਸਾਇਆਸਬਦਿ
 ਰਤੇਅੰਤਿਨਿਬੇਗਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸਚਿਸਮਾਣੇਬਹੁਰਿਨਕੁਦੁਲਿਠੇਗਾ॥੧॥ਮਾਇਆਮੈਹਉ
 ਸਰੁਬਰਲੁਹੈਦੂਜੇਭਾਇਖੁਆਈਰਾਮਾ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਸਰੁਹੋਤੁਹੋਰੇਤੇਪਲਚਾਈਰਾਮਾਹੋਤੇਪਲ
 ਚਾਈਪੁਰਬਿਕਮਾਈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਜਾਜੀਸੋਕਰਿਦੇਖੈਤਿਸੁਜੇਦੁਰੁਅਦੁਰੁਨਕੋ
 ਈ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਿਨੁਸਬਦੈਸੰਤਿਨਾਮਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਦੈਸਰੁਕੋਈਭੂਲਾ
 ਮਾਇਆਮੈਹਿਖੁਆਈ॥੨॥ਇਹੁਜਗੁਜਗਤਾਦੇਖਿਕੈਕੁਚਿਪਏਹਰਿਸਰਣਾਈਰਾਮਾ॥ਪਰਦਾ
 ਸਿਕਰੀਗੁਰਪੁਰੈਆਗੈਰਖਿਲੇਦੁਹੋਦੁਦੁਰਾਈਰਾਮਾ॥ਕਿਉਲੇਦੁਹੁਸਰਣਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦੁਰਾ

੧੫੬

ਲਾਗੇ

੩੬

ਦੀਭੁਧਰੇਦੁਸਰੇਨਦਤਾਸੇਦੁਲਾਗੇਸੇਦੁਰਥਾਗੇਭੁਗਿਭੁਗਿਏਕੋਜਤਾਜਤੁਸਤੁਸੰਜਤੁਕ
ਰਮੁਕਮਾਦੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਪਾਈਗਨਾਨਕਤਿਸੋਨੇਸਬਦੁਬੁਝਾਏਜੋਜਾਇਪਦੈਸੁਰੁਣਾਈ॥੩॥
ਜੋਹਰਿਮਤਿਦੇਇਸਾਉਪਜੈਹੋਰਮਤਿਕੁਈਗਮਾਅੰਤਰਿਬਾਰਿਏਕੁਤੁਆਪੇਦੇਹਿਭੁਝਾਈਗਮਾਅ
ਪੇਦੇਹਿਭੁਝਾਈਅਵਹੁੰਨਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਚਾਖਿਆਵਰਿਸਚੈਸਦਾਹੈਸਾਚਸਾਚੈਸਬਦਿ
ਸੁਭਾਖਿਆਘਰਮਹਿਨਿਜਪਰਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦੇਇਦੁਰਾਈ॥ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਮੁਹ
ਲੁਪਾਇਨਿਮਤਿਪਰਦਾਣੁਸਚੁਸਾਈ॥੪॥੬॥

ਪ੍ਰਕੁਸਾਚਰੁਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਾਰਜਸਭਕਿਛੁਕਰਣੈ
ਜੋਗੁਸਾਪਨਰੰਤਨਕਬੁਝੈਸਈਨਾਕਦੇਹੋਦੈਸੋਗੁਨਾਕਦੇਹੋਦੈਸੋਗੁਅਨਦਿਨੁਰਸਕੋਗੁਸਾਪਨਮ
ਹਲਸਮਾਣੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਏਜਤਾਕਰਮਬਿਧਤਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਣਵੰਤੀਅੰਗੁਣਸਾਰਹਿ
ਅਪਣੇਕੰਤਸਮਾਲਹਿਨਾਕਦੇਲਗੈਦਿਜੋਗੋਸਚਰੁਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਐਸਭਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੋ॥
॥ਸਚਰੁਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਸਾਪਨਪ੍ਰਿਅਕੈਰੰਗਿਰਤੀਦਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਦਾਏ॥ਦਿਚਹੁਆਪੁਗਦਾਏ॥ਠਹਿਕਾਉਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਤਾਕਾਮਾਣਿਏਛੁਪੁੰਨੀ
ਅੰਤਰਿਭ੍ਰਿਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਸਬਦਿਗੰਗਿਰਤੀਜੋਬਨਿਮਾਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ
॥ਸਚਰੁਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਕਾਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹ
ਉਤਿਨਪੁਛਉਸੀਤਾਜਾਏ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਦਾਕਰੀਪਿਰੁਸਚਰੁਮਿਲੈਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈ
ਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈਆਏਸਚਕਮਾਏਸਾਚਿਸਬਦਿਪਨਗਤੀ॥ਕਦੇਨਰੰਤੁਸਦਾਸੇਹਾ
ਗਣਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਪੀ॥ਪਿਰੁਗਹਿਆਭਰਪੁਰੇਕੇਖਹਦੁਰੇਰੰਗੁਮਾਏਸਹਜਿਸੁਰਾਏ॥ਜਿਨੀਆ
ਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਪੁਛਉਸੀਤਾਜਾਏ॥੩॥ਪਿਰੁਹੁਣਿਛੁਨੀਆਭੀਮਿਲਹਿਜੇਸਤਿਗੁ
ਰਲਾਗਹਿਸਚੇਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਅਉਗਣਸਬ
ਦਿਜਲਾਏਦੂਜਾਭਉਗਦਾਏਸਚੇਹੀਸਚਿਗਤੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਹਉਮੈਗਈਭ
ਰਤੀ॥ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਭੀਮਿ
ਲਹਿਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਹਿਸਚੇਪਾਏ॥੪॥੧॥

ਸੁਣਿਅਤੁਕੰਤਮਹੋਲੀਹੋ
ਪਿਰੁਸੇਦਹੁਸਬਦਿਦੀਚਾਰੀ॥ਅਵਗਣਵੰਤੀਪਿਰੁਜਾਣਾਈ॥ਮੁਹਿਰੇਦੈਕੰਤਦਿਸਾਰਿਗੋਰੇਦੈ
ਤਸਮਲਿਸਦਾਉਣਸਹਿਨਾਪਿਰੁਮਹੈਨਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਸਚੇਪ੍ਰੇਮ

੧੬੦
ਲੀਤ

ਸੁਮਾਏਅਜਿਨਿਆਪਣਾਪਿਰੁਨਹੀਜਤਾਕਰਮਬਿਪਤਾਭੂਤਿਮੁਠੀਕੁਟਿਅਰੋਸੁਟਿਅਮੁਕਤਮਰੋ
ਪਿਰੁਸੇਵਹੁਸਬਦਿਦੀਚਰੇ॥੧॥ਸਰੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਅਵਤੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾਮਾਇਅਸੇ
ਹੁਖਮਾਇਅਨੁਮਰਿਜੀਮੈਦੋਰੇਵਾਰਾਮਰਿਜੀਮਰਿਦੋਰੇਵਾਰਾਵਪਹਿਬਿਕਾਰਾਗਿਆਨਦਿਹੁਣੀ
ਮੁਠੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਇਓਜਨਪੁਗਵਾਇਓਰੋਵੈਅਵਗਣਿਅਗੀਸੂਠੀ॥ਪਿਰੁਜਗ
ਜੀਵਨੁਕਿਸਨੋਰੇਈਅੈਰੋਵੈਕਤੁਦਿਸਰੋ॥ਸਰੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਅਵਤੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰੇ॥
੨॥ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀਸਚਾਹੈਨਓਹੁਮੈਰੋਨਜਾਏ॥ਭੁਲੀਠਿਰੋਪਨਇਆਣੀਅਰੋਡਬੈਠੀਦੂਜੇ
ਭਾਏ॥ਰੋਡਬੈਠੀਦੂਜੇਭਾਏਮਾਇਅਮੈਰਿਦੁਖਪਾਏਅਵਪਾਏਤਨੁਛੀਜੈ॥ਜੈਕਿਛੁਆਇਅਸ
ਭੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖਲਾਗਾਭਾਇਦੂਜੇਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝੈਮਾਇਅਜਗੁਲੁਝੈਲਬਿਲੇਭਿਚਿਤੁ
ਲਾਏ॥ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀਸਚਾਨਓਹੁਮੈਰੋਨਜਾਏ॥੩॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆ
ਅੰਪੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਨਲੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੋ॥ਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸ
ਮਾਲੇਸਦਾਹੈਨਲੋਮਨਮੁਖਿਜਤਾਵਰੇ॥ਇਹੁਤਨੁਰੁਲੈਰੁਲਾਇਆਕਸਿਨਆਇਆਜਿਨਿਖਸ
ਮੁਨਜਤਾਹਵਰੇ॥ਨਨਕਸਾਪਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੋ॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰ
ਹਿਦਿਛੁਨੀਆਅੰਪੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਹੈਨਲੋ॥੪॥੨॥ ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀ
ਆਮੈਪਿਰੁਸਚਾਹੈਸਦਾਨਲੋ॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਸਹੀਜਾਣਿਆਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਨਾਮੁਸਮਾ
ਲੋ॥ਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰੁਹੈਨਲੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਸਬਦੇਕਾਲੁਮਾਰਿਸਚੁ
ਓਰਿਧਾਰਿਠਿਰਿਆਵਤੁਜਾਣੁਨੋਹੋਇਆ॥ਸਚਾਸਾਰਿਬੁਸਚੀਨਾਈਦੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਲੇ
॥ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਦਿਛੁਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚਾਹੈਸਦਾਨਲੋ॥੧॥ਪ੍ਰਕੁਮੇਰਾਸਾਰਿਬੁਸਚੁਓਚ
ਹੈਕਿਦਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਤਾਸਹਜਿਮਿਲੀਪਿਰੁਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰੇ॥ਸ
ਦਾਉਰਧਾਰੇਨੋਹੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਤੇਪਿਰੁਦਿਸੈ॥ਮਾਇਅਮੈਹਕਚਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਪੇਪਰੁ
ਖਿਸੈ॥ਪਿਰਰੰਗਰਾਤਸੇਸਚਾਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਪੇਤਿਖਾਨਿਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਕੁਮੇਰਾਸਾਰਿਬੁਸਚੁਓਚ
ਹੈਕਿਉਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥੨॥ਮੈਪ੍ਰਕੁਸਚੁਪਛਾਣਿਅਹੋਰਭੂਲੀਅਵਗਣਿਅਰੋਮੈ
ਸਦਾਰਾਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚਾਹੈਸਬਦਿਦੀਚਾਰੇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਦੀਚਾਰੇਮੰਗਰਾਤੀਨਾਰੇਮਿਲਿ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਗੰਗਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗਾਇਆਦਸਮਨੁਦੁਖਸਬਾਇ
ਆ॥ਆਪਨੇਗੁਰਕਉਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਤਮਨੁਰੀਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਪਛਾਣਿ
ਅਹੋਰਭੂਲੀਅਵਗਣਿਅਰੋ॥੩॥ਸਚਾਹੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਯੋਗਅੰਧਰੇ॥

੪੦

੧੨੯
੧੩

ਬੁਝਾਏ

ਪਿਯੋਮਲਾਏਅਪਿਮਿਲੈਆਪੇਦੇਇਪਿਅਰੋਘਆਪੇਦੇਇਪਿਅਰੋਸਹਜਿਟਪਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਸਦਰੋਘਪਨੁਜਗਮਹਿਅਇਆਪੁਗਦਾਇਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅੋਘਗਿਅਮਿਰਤਨਿਪ
ਟਿਚਨਣੁਰੋਅਨਨਕਨਮਪਿਅੋਘਸਚੈਅਪਿਜਗਤੁਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਰੋ॥੪॥
੩॥ ਇਹੁਸਗੀਰੁਜਜਗੀਰੋਇਸਨੇਜਹੁਪੁਚੈਆਏ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੋਰੋਗੁਮਰਿ
ਜੀਮੈਅਦੈਜਾਏ॥ਰੋਮਰਿਜੀਮਹਿਅਦਹਿਜਦਹਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਦਹਿਬਿਨੁਨਾਏਸੁਖੁਨੋਈ॥
ਮੈਥੈਕਮਦੈਸੇਛਲੁਪਦੈਮਨਮੁਖਿਰੋਪਤਿਧੋਈ॥ਜਮਪੁਰਿਘੋਰਅੰਧਰਮਹਾਗੁਬਾਰਨਾਤਿਥੈਭੈਣਨਕੁਈ
॥ਇਹੁਸਗੀਰੁਜਜਗੀਰੋਇਸਨੇਜਹੁਪੁਚੈਆਈ॥੧॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਤਾਥੀਮੈਜੀਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿ
ਲਾਏ॥ਕੁਮੁਮਾਇਆਦਿਚਹੁਕਟੀਮੈਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਮਿਥਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਰੋਦਿਗੁਰਤੀਦਿਚਹੁਪੁਚੈਮੈਜਾਏ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਹਰਿਨਾਮਿਚਿਥੁ
ਲਾਇਆਤਿਨਕੇ॥ਹਉਲਗਉਪਾਏ॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਤਾਥੀਮੈਜੀਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਏ॥੨॥ਸੋਸ
ਚਾਸਚੁਸਲਾਹੀਮੈਜੇਸਤਿਗੁਰਦੇਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰਮਿਥੁਲਾਣੀ॥ਅਕਿੰਮੁਹਦੇਸਨਿਅਗੈਜਾਏ॥
ਕਿਅਦੇਨਿਮੁਹਜਾਏਅਦਗੁਣਿਪਛੁਤਾਏਦੁਖੇਦੁਖਕਮਾਏ॥ਨਮਿਰਤੀਮੈਸੇਰਗਿਚਲੁਲਾਪਿਰਕੈਅੰ
ਕਿਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਜੇਦਰੁਅਦਰੁਨਸੁਖੁਈਕਿਸੁਆਗੈਕਹੀਮੈਜਾਏ॥ਸੋਸਚਾਸਚੁਸਲਾਹੀਮੈਜੇਸਤਿਗੁ
ਰਦੇਇਬੁਝਾਏ॥੩॥ਜਿਨੀਸਚਰੂਸਚੁਸਲਾਹੀਆਹਉਤਿਨਲਾਗਉਪਾਏ॥ਸੇਜਨਸਚੈਨਿਰਮਲੇਤਿ
ਨਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏ॥ਤਿਨਮਿਲਿੰਮਲੁਸਭੁਜਾਏਸਚੈਸਰਿਨਏਸਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਬੁਝਾਏ॥ਅਨਦਿਗੁਰਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਏ
॥ਜਿਨੀਸਚਰੂਸਚੁਪਿਆਇਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਏ॥੪॥੪॥

ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿਸਭਿਤੇਗੀਜਿਨਿਸਭਦੈਸਾਦੁਆ
ਇਆਗੁਰਕਿਰਪਤੇਨਿਰਮਲੁਰੋਆਜਿਨਿਦਿਚਹੁਆਪੁਗਦਾਇਆਅਨਦਿਗੁਰੁਣਗਾਦਹਿਨਿਤ
ਸਾਚੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਗੁਰਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੋਸਚਾਸਚੁਤ੍ਰੈਕੇਦੁਖੁ

ਸਭਿ ਪੁਰਖਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਰਹੇ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਸ ਬਦੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ਗਿਰੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਪੁਰਖ
ਜਨ ਦਿਵਸੀ ॥ ਮੰਨਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਭੁਖੁ ਪਾਇ ਆਹਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰ ਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥
ਇਹੁ ਸੁਨੁ ਅਦੁਰਦਿ ਸਿਧਾ ਦੁਯੋਭਾਇ ਭਾਸਾਇ ਮੰਨਾ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਲਾ
ਨ ਮੁਕਦਾਇ ਮਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਨਾਇ ਪਾਏ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਹੁਕਾਇ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੁਰਿਸਾ ਚੈ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰ ਪਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਦੁਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ
ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਦੀ ਆਨਾਉ ਹਰਿ ਸਨੁ
ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਖੁਟ ਨਾ ਮੁਖ ਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਪਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾ
ਇ ਮੈ ਸਉ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਠੇਕਾ ਦਰਗਹ
ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਭੁਟੇ ਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਨ ਹੀ ਭੁਝਹਿ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲੁਟੈ ਪੁਕਾਰਾ ਅੰਪਾਜ ਗੁਰੁ ਅੰਤੁ ਦਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬਾਹ
ਨਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦਿਗੁਰੇ ॥ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਾਵਿ ਆਨਾ ਲਿਯਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਦਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹ ਲਿਯਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ
ਪਟਿਚਾਨਣੁ ॥ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਿਦਿਸਾ ॥ ਹਮਾ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਹਹਿ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ॥ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾਹਿ
ਪਾਏ ॥ ਦਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਕਾਰੰ ਚੁਹਿ ਅਨੀਦੁ ਹੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਬਬਦਿ
ਰਤੇ ਸਦਾ ॥ ਇਕਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮਾਪਣਿ ਆਦਾ
ਸੋਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖੁ ਪੈ ਜਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰ ਮਤੀ
ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੁਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਚੀ ਸਚੁ
ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਮਹਾਰੀ ਗੀਰੁ ਸਦਾ ਭੁਖਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਮਾ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਨੀਅਤਿ ॥ ਤੁਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਮਾਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਸਦਾ ਭੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਦਿਚੁ ਭੁਰ
ਮੁਕਦਾਇ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ॥ ਬਿਖੜੋ ਕੇ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬ
ਦੇ ਮਾਰਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਰਜੇ ॥ ਦਿਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ॥ ਰਤਾਇ ਕਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੋ ਨੇਸਦਾ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਹ ਘਾਟਿ ਅੰਤਰਿ ਹੋ ਸਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਦਿਸਹਿ ਤਿ
ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਾਣੁ ਉਬਰਸ ਪੰਚਾਸਾ ॥ ਹਮ ਮੁਕੁ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ॥ ਮੇਰਾ ਵੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉਤੁ ਮਾਪੇ ਦੇਹੁ ਭੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਦਿਟੁ ॥ ਦੁਹਰਿ ਆਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ॥ ਦਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਰਿ ਜੀਵ ਲੇ ਰਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮ
 ਲੁਹੇ ਆਹਰਿ ਦੁਸਿਆ ਮਨਿਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰਦਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੨॥
 ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾਹਰਿ ਸੁਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
 ਅਜੀਮਹਿ ਦੁਹੇ ਦੁਹਾਹਾ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਸਮਾਏ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਰਾ ॥ ੩॥ ਅਪੇ
 ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਮਾਗਿ ਲਾਏ ਰਾਈ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਮਦੁ ਰੁਨ ਕੇਈ ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕੇਇ ਨ ਮੇਟੇ ਭਾਈ ਕਰਤ
 ਕਰੇ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੁਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਰਾਈ ਅਦੁਰਨ ਦੂਜਾ ਕੇਈ ॥ ੪॥ ੪॥
 ਦੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਟੁਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖ ਖਾਣੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰਿ ਕਰਹਿ ਅਪਿ ਰਾਖਹਿ
 ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਤੂੰ ਕੁਣ ਦਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਤਾ ਗੁਣ ਕਰਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸ
 ਦਾ ਸਮਾਣਿ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤੇਰੇ ਬੇਲੀ ਹੋਏ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸ
 ਦਾ ਕੁਕੁਕੁ ਮਦਹਿ ਨ ਭੂਲੁਹਿ ਦੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨ ਠਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਠਾਪਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਰੇ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਥਾਰੇ ॥ ੨॥ ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਲਾਕਰਿ ਜਾਣ
 ਹਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦਿਅਪੇ ਜਾਸ ਨਿਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ
 ਤਹਿ ਨਾਰੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛਤਾਈ ॥ ੩॥ ਸਠ ਲੁਜਨ ਮੁਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਅਪਿ ਲਾਏ ॥ ਸ
 ਬਦੇ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਕਹੈ ਬਿਨੀਤੀ ਹਉ ਲਾਗਤਿ ਨ ਕੋ ਪਾਏ ॥
 ੪॥ ੫॥ ਸੋ ਸਿਖ ਸਖਾਬੰਧੁ ਪੈਭਾਈ ॥ ਜਿਹੁ ਰਕੈ ਰਾਣੇ ਦਿਚਿਆਏ ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ
 ਜੇ ਚਲੈ ਰਾਈ ॥ ਟਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਭਾਈ ਠਹਿਰਿ ਪਛਤਾਏ ॥
 ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਰਾਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿ ਖਦੁ ਖਕਾਏ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਇਹੁ ਕੁਟੁਬ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ॥ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਂਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੁਟਹਿ ਨਾਰੀ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਜੋ ਖਦੁ ਆਗਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਹੇ ਦੁਹਾਹਾ ॥ ੨॥ ਹਉ ਮੈ ਗਾ
 ਗੁਪਲ ਚਿਹਰਿ ਆਭਾਈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਾਪਾਇ ਨਿਗੁਣ ਗਾਵ ਨਿਜ ਪੈਰਿ
 ਹੋਇ ਬਸੇਗਾ ॥ ਮੈ ਬੈਠੁ ਫੁਲੁ ਭੁਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਤਿ ਸੁਕੇਗਾ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੂ ਰੈ
 ਈ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਗਿ ਕਿਆ ਪਾਈ ॥ ਐਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭਿਉ ਪਰਿ ਭੋਗਉ ਤੇਰਾ ਠਲੁ ਪਾਈ ॥ ਐਕ ਨਕ
 ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ॥ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਐ ॥ ੪॥ ੫॥ ਸਚੀ ਭਗ
 ਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਏ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਪੁਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿ ॥ ਬਿ
 ਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਠਹੈ ਇਆਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਹਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਭੂਖਿ

ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇਸ ਦਾਰੁ ਹੁਸਰਣਾ ਭਾਈ ਮਾਪ ਟਿਕਿ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਪਤਿ ਰਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਵ
 ਭਿਅਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਅਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਦੀ ਚਾਰਾ ਹਿਰਦੈ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਸੁ
 ਦਸਿਅਾਤ ਭਿਕਾ ਮਕੋ ਪੁਅਰੰ ਕਰਾਸ ਦਾਹੁ ਭਿਰਦਿ ਅਸਭੁਠਾ ਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮਾਪਾ ਰਾਗੁ
 ਗਿਜੁ ਗਿਬਾ ਟਿਕਾ ਬਦਿ ਪਛਾਟਿ ਨ ਉਮੀਠਾ ਮਨ ਹਿਪਿ ਆਰਾਗ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਭਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛ
 ਭਸਠ ਲੁਜਨ ਮੁਜਗਿ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਸੁਚਾ ਖਿਸਦਾ ਮਨੁ ਤਿਪਤਿ ਆਗੁਣ ਗਢੈ ਗੁਣਿ ਮਾਪਾਇ
 ਅਯੋਕ ਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਗਿਰਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦੁਜਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ
 ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਮ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਕਸਿਰ ਸਨਰਸਾਈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਸਕੁਰਾਤੈ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ
 ਨਾਮੁ ਦਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇਝਨ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਲਿ ਮੈ ਉਲਟੀ ਭਾਈ ਭਾਈ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬਾਣੁ ਪਾਇ ॥ ਸੇ ਗੁਰੁ ਸੇ ਸਿਖੁ
 ਚੈ ਭਾਈ ਜਿਉ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਈ
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿ ਛੁਨ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ
 ਮਾਲਿ ਮੈ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੋ ਗੁਣ ਗਢੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੋ
 ਹੋਰਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਮਾਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੈ ਚੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈ
 ਮੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵੁ ਦੁਇ ਅੰਪਿ
 ਅਭਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੁਟੀ ਮੈ ਭਾਈ ਪੁਛੁ ਹੁਗਿਆ ਨੀਅਾ ਜਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਛੁਡਿ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਦਸੈ ਗਾਈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੋ ਗੁ
 ਣਿ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਨਾਇ ਦਿਸਰਿ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਗਿਆ ਨੀ
 ਜਗਤੁ ਅੰਧੈ ਭਾਈ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੇਧੈ ਬੇਭਾਈ ਭਟਕੁ ਜਲੁ ਪਾਰਿਉ
 ਤਾਰਿ ॥ ਜਗਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੈ ਭਾਈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਅ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਥੈ
 ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇਵਾਨਾ ਉਤਲਹੁ ਵਾਭਾਈ ਜਿ ਤੁਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ
 ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗਮੀ ਦਰਿ ਹੋਰ ਬੈਸੁ ਪੁਨਾਰੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਗ
 ਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਦਿਅਾ ਮਾਪਾ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਰੋਵੈ ਪਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਣੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤੀਜਾਰਿ ਗਾਜਨ ਮੁਗਧਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਾਤੁ ਬਹੁ

੩

ਕਰਮਕਮਾਦਹਿਹਰਿਸਿਸਦੁਨਮਾਇਆਸੀਧਿਅਤਰਪਣਕਰਹਿਗਾਇਤੀਬਿਨੁਬੁ
ਝੇਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੇਵਰਤਾਰੀਜਿਸੇਨੇਅਪਿਮਿਲਾਏਹਰਿਗੁਪੀਜ
ਨਸਦਾਤਿਪਤਾਸੇਦਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੩॥ਇਹੁਜਗੁਅੰਧਸਭੁਅੰਧੁਕਸਾਏਬਿਨੁਗੁਰ
ਮਭੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਅਖੀਏਖੇਅਰੈਅੰਦਰਿਸਦੁਪਾਏ॥੪॥੧੦॥

ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖਲਾਗਾਜੁਗਚਰੇਭਰਮਾਈ॥ਹਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗਜੁਗ
ਦਾਰੇਸਬਦੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਕਰਹੁਤਮਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਫਹੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਦੁਆਪਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਸਮਾਰਿਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀਪਾਇ
ਆਨਾਮੁਅੰਧਾਰਾਹਰਿਗੁਰਚਾਖਿਮਾਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਸਬ
ਦਿਮਰਹੁਫਿਰੀਤੀਦੁਹੁਸਦਹੀਤਫਿਰਮਰਣਨਹੋਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਰਸਬਦੇ
ਪਾਏਕੋਈ॥੩॥ਦਾਤੈਦਾਤਿਰਖੀਹਬਿਅਪਣੇਜਿਸੁਭਾਏਤਿਉਦੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਲੁਖਪਾ
ਇਆਦਰਗਹਜਾਪਹਿਸੇਈ॥੪॥੧੧॥

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਹਜਿਧਨਿਉਪ
ਜੈਗਤਿਮਤਿਸਦਹੀਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਦੁਸਿਆਨਮੇਨਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸਭੁਜਗੁਬਉਰਨਾ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਸਬਦੁਨਜਾਣੈਝੂਠੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਝੇ
ਗੁਣਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕਮਾਏ॥ਜੀਮਣੁਮਰਣਸਿਰਿਉਪਰਿਉਭਉਰ
ਗਭਿਜੋਨਿਦੁਖਪਾਏ॥੨॥ਝੇਗੁਣਫਰਤਹਿਸੰਗਲਸੀਸਾਰਾਹਉਮੈਦਿਚਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਏਚਉਥਾਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥ਝੇਗੁਣਸਭਿਤੇਰੇਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਜੇਤੂੰਕਰਹਿਸੁ
ਹੋਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈ॥੪॥੧੨॥

ਭਗਤਾਦੀਸਦਾਤੂਰ

ਖਦਾਹਰਿਜੀਉਪੁਰਿਤੂਰਖਦਾਮਾਇਆਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਪੁਗਾਖਿਲਾਏਹਰਿਜੀਉਹਰਨਾਖ
ਨੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਹ
ਰਿਜੀਏਹਤੇਰੀਫੁਡਿਆਈ॥ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖਤੂੰਸੁਆਮੀਭਗਤਿਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਭਗਤਾਨੋਜਮਜੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁਨਤੇਝੇਜਾਈ॥ਕੈਵਲੁਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਦੁਸਿਆਨਮੇਹੀਮੁਕਤਿ
ਪਾਈ॥ਹਿਪਿਸਿਪਿਸਭੁਭਗਤਾਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਨ
ਆਫਈਅੰਤਰਿਲੋਕੁਸੁਆਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦੁਨਭੇਦਿਹਰਿਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਉਭੁੜ

ਕਪਟਪਾਤਲਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਠੀਕਾਅਲਾਉ॥੩॥ਕੁਰੰਤਾਇਚਿਆਪਿਦਰਤਦਾਪ੍ਰਭਿਜੀਭੁ
 ਗਤੀਪੁਤ੍ਰਜਾਤਾਮਾਇਆਮੇਹਸਭਲੇਕਰੇਤੇਰੀਤੁਏਕੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨ
 ਹਿਸਮਾਣੀਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਾਤਾ॥੪॥ਅਚਿੰਤਕੰਮਕਰਹਿਪੁਰਤਿਕੋਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਂਮੁਪਿਆ
 ਰਾਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿਸਦਾਮਨਿਦਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਦਾਰਣਹਾਰਾ॥ਓਨਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਦਿਗੁਏਜਿ
 ਨਿਹਰਿਪੁਰੇਰਖਿਦਾਰਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਏਕੈਨੈਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲ
 ਲਈਆਦਹਿਜਾਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
 ਦੇਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਏਜਨਮੁਨਛੋਰੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੇਅਧਿਕਾ
 ਈ॥ਏਦਪੜਹਿਤੇਵਾਦਵਖਣਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਜਿਸੁਬਾ
 ਣੀਭਜਿਛੁਟਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੭॥ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਦਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿ
 ਆਗਾ॥ਓਨਾਦੀਸੋਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿਰੋਈਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਾਲਿਹਾਰੈਜਿਨ
 ਹਰਿਗਖਿਆਉਰਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣਿਅੰਨੇਅਪੇਬਖਸਿਲ
 ਏਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਊਤਮੁਰੈਗਾਈਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥
 ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਹੀਣਹਮਅਪਗਾਧੀਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਲਏਰਲਾਇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਕਉਣਕਉਣਅਪਗਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚੈਸਥਦਿਦੀਚਾਰਿ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉ
 ਤਾਰਿਅਨੁਭਾਈਸਤਿਗੁਰਬੇਵੈਚਾਇ॥੨॥ਮਨੁਰੈਤੇਕੰਚਨਭਏਗਾਈਗੁਰਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
 ॥ਆਪੁਛੋਰਿਨਉਮਨਿਦਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਹਉਦਾਰੀਹਉਦਾਰਣੈਗਾਈ
 ਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਰੈਜਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਾਰਾਈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ
 ॥੪॥ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਉਪਜੈਗਾਈਪੁਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਕਰਿਭਾ
 ਣੀਦਿਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਉਪਜੈਗਾਈਭਉਕਰਣਿਸਚੁਸਾਗਾਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾ
 ਣੀਮੈਭਾਈਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੬॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਉਪਾਇ
 ॥ਜਨਮੁਸਦਾਰੀਆਪਣਾਭਾਈਕੁਲਭੀਲਈਬਖਸਾਇ॥੭॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਰੈਗਾਈਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾਤੇਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਮਨਿਦਸੈਗਾਈਤਿਸੁਬਿਅਨੁਲਾਗੈਕੋਇ॥੮॥੨॥
 ॥ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਾਭਾਈਪੁਰੈਗਾਗਿਮਿਲਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸੇਹਾਗਣੀਗਾਈਅਨਦਿਨੁਰਤੀ
 ਅਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਤੁਆਪੇਰੰਗੁਚਵਾਇ॥ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਰੰਗਰਤਿਰੋਗਾਈਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗੁ
 ਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਕਰਕਮਾਦਣੀਭਾਈਆਪਿਛੋਰਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਦਾਸਹਜੁਠਿਰਿਦੁ

ਸਭ ਕਾਈ ਭਾਈ ਹਰਿਆਪਦ ਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਪਿਰਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾਕੁ ਲਖ ਕੀ ਕੁਲ
 ਭਿਅਨ ਹਰਿਕਰਕਮਦ ਟੀਭਾਈ ਦਿਨੁ ਨ ਦੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸੇਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤ ਕਿਉ
 ਹੁਏ ਭਾਈ ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਖ ਲਾਗੁ ॥ ੩ ॥
 ਸਭ ਨਾਮਾ ਰਿਜੀਵ ਲਵ ਭਾਈ ਸੇਸੇਵ ਹੁਚਿਨੁ ਰਤਿ ॥ ਸੇਕਿਉ ਮਨ ਹੁਦਿ ਸਾਰੀ ਐਕਾਈ ਜਿਸ
 ਦੀ ਵਰੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਅਨ ਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਰੰਮ ਟੀਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਬਠੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਗੁਣ
 ਰਵੈ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਏਤੁ ਜਨ ਮਿਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸੀ
 ਜਾਇ ॥ ਕਿਵੀ ਪਦ ਦੀ ਮੁਹਾਇ ਭਾਈ ਬਿਖਿਅਨੇ ਲੋਭਾਇ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਦਸਹਿ
 ਭਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੀਤਿ ਸਰੀਰਾਨ ਨ ਕਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਭਾਈ ਅੰਪਰੀ ਪਰਗੁਟੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ੭ ॥ ੩ ॥
 ਜੇਹੁ ਸੇਰ ਠਿਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੫ ॥

ਇਹੁ ਪਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਖੁਟੈ ਨ

ਜਾਇ ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ
 ਮਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੇਧਨ ਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁ
 ਭਾਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅੰਤ ਰਿਸਹ ਜਿਸ ਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੁ ਅਚਰ ਜੁਜਨ ਦੇਖ
 ਦੁਭਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਦਸੈ
 ਮਨਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁਜਾਇ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਨਿਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਪਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਪਨੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣਾ ॥ ਮਾਇ
 ਆਮੋ ਹਿਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸ ਚਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
 ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀ ਪਕੁ ਦਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥ ਜੇ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
 ਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਮਿਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸ ਚਖਿਅ ਸੋ ਹਰਿ

ਜਨੁ ਲੋਗਾ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤਿ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ ਮੁਟੀ ਬਿਲ ਲਾਇ ॥ ਆਨਦਿ ਨੁਹਾਏ
 ਹਿਸਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤੇ ਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥
 ਸਦਾ ਪਰੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਜਿਨ ਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ਮੁ
 ਕਤਿ ਖਦਰ ਬੁਤਿ ਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਨਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਣਾ ਪਨ ਪਿਰ
 ਹੋਇ ॥ ਸਾਤਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਦੇ ਪੁਰੁ ਸੇਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚਿ ਪੁਛੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੁਲੁ ਹੁਕੁਮਾ ਜਨ ਮੁਗ
 ਢਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹ ਜਸੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪੀਤਮੁ
 ਸਦਾ ਪਿਆਏ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਦੁਭਿਅਾਈ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੇਇ ॥ ਨਦਰਿ
 ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਦਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਜਗੁ ਮੇਲਾ ਮੇਲੇ ਹੋਇ ॥ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ॥ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜੇ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੂਜੇ
 ਰਾਇ ਸਰਪਰ ਜਾਇ ॥ ਗੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਗੁ ਨਿਰ
 ਮਲ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਦੁਭਿਅਾਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸੰਗ ਜਿਸ
 ਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਕਾਗਾ ਹਕੁ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਦੁਪਾ
 ਗੁਸੇ ਪੈਨੁ ਪਰਖੁ ਜਿਉ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ
 ਉਠਾਏ ॥ ਪੁਰਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਕਣਹਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਿਤਿ ਨ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਧੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਧੁ ਸਮਾਇ ਹੁਦੁ
 ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਅਪਣੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੇਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
 ਕਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕੁਸਤੁ ਤੇ ਸਨਾਅਗ ਨਿਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਚਾਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾ
 ਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚੁ ਹੁਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਕਿ
 ਸੇ ਨੇਕ ਹੀ ਅੰਦਾਤਾ ਹੋਸੇਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾ
 ਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਨ ਮੈ ਪਤੁ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਨ
 ਮੁਏ ਕੈ ਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਰੁ ਜਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਕ

ਪਸਰਿ ਦੇਹੇ ਫੁਲਿ ਆਇਹੁ ਰੁਪਰਸਾ ਦਿਵਸੈ ਮੇਰਿ ਆਇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰ
 ਟਾਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਤਾਇਹੁ ਨ ਕੀਸੇ ਫੁਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨੁਮੈ ਮਤੁ ਮੇਰਾ ਲਮਿਕਦਾਰਾ ਗੁਰਮੰ
 ਸਮਾਰੇ ਭੀਕਾਰ ਠਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਮਸਾ ਪੁਸਾਪੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਨਿ ਰਮਈ ਹੋਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਾਨੁ ਲਏ ਆਸ ਵਾਗਿਹੁ ਮੈ ਦਿਚੁ ਤਜੈ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸੁਰਿ ਰਖਿ ਅਨੁ
 ਮੈ ਲਿਖਿ ਲਾਇ ਕਵੇ ॥ ਫੁਲੁ ਰਿਸਕਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਅਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਣੈ ॥ ਸਨ
 ਕਰੁ ॥ ਕਾਨੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਕਾਰਥਨੁ ਸੰਚਰਿ ਮੁਰਖਗੁ ਦੁਹਰੁ
 ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਅੰਧਗਦਾਗਾ ॥ ਬਿਖਿਅ ਕੈ ਪਨਿਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸੁਖਿ ਚਾਣਿ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
 ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਪਨੁ ਫੁਟਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਲੇ
 ਰੁਮਰਿ ਗਦਾਗਾਰੁ ॥ ਰਵਜ ਲਿਖੁ ਬੇਨ ਉਰਦਾ ॥ ਰਿਨ ਪਾਗਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰੇ ॥ ਗਿਰਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ॥
 ਹਿਨਿ ਸਿਧੈ ਗਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਚਉਜੁ ਗਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ॥ ਗਿਰਿ ਰਿਨਾ ਮਿਸਮਾਣਿ ॥
 ਸਿਪਸਾ ਪਿਕਤ ਰਿਸ ਭੁਲੇ ॥ ਪੂਰੇ ॥ ਗਿਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਹੋਸੇ ॥
 ॥ ਉਭਰੁ ਮੁਖੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ
 ਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਨਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇਜਨ ਪੰਨੁ ਨਿਕ
 ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਖੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵੀ ਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ
 ਨਾਨੁ ਮਚਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀਕਾਲ ਦਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਰਖ
 ਮੁਰਖ ਮਨਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਦਿਚਿ ਸਭੁ ਕਾਰਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖ
 ਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਖਿਆ ਪਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਰਿਕਾਰਿ ਰੂਥੈ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪੁ ਛੇ
 ਰਿਸਦਾ ਬੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤ ਸੇਈ ॥ ਤਿਉ ਬਿਨੁ
 ਜਾਅਦੁ ਹੁਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੇਈ ਲਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਬੁਖੁ ਮਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਹਮਭੀਖਕ ਭੇਖਾਈ ਤੇਰੇ
 ਤੂੰ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੋ ਦਾਤਾ ॥ ਹੋਇ ਆਲੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨਕ ਉਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ॥
 ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਤਿ ਸਚੈ ਤੇ ਕੈਨਾ ਮਟਿਟਗਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ॥
 ਦੁਜਾ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁਤੈ ਫੇਰ ਪਏ ॥ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਆਪਣਾ ॥
 ਜੇ ਹੋਇ ਹਉ ਆਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ॥ ਅਪਨਾ ਮੈ ਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀ ਜਾ ॥ ੨ ॥

ਭਰਸਧੰਏਏਕੁਰਪਰਸਦੀਜਨਿਆਸਾਚੀਲਿਵਲਾਗੀਪੈਰੀਤਰਿਸਤਿਗੁਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਭ
॥੮॥ਜੁਮਲਾ੮॥

੧੬੫

ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਾਮੇਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਆਬਿਨੁਸਤਿ

ਗੁਰਨਾਮੁਨਜਪੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਰਬਿਨੁਚਾਖੈਸਾਦੁਨਜਪੈਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਦ
ਇਆਚੀਨਸਿਨਾਹੀਆਪੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਤਾਏਕੋਜਾਏਹਉਮੈਵਖੁਨਸੀਤਪੈ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਆਪਣੇਦਿਟਹੁਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਆਤਮਪਰਗਾਸਿਆਸਚੇਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਬੀਚਰੋ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁ
ਗੁਰਤੇਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਦਾਰੋ॥੨॥ਸੇਈਸੇਵਕੁਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਣਾਸਾ
ਚਾਸਬਦੁਸਿਠਤਿਹੈਸਾਚੀਸਾਚਾਮੰਨਿਕਸਾਣੇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੋਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਣੇ॥ਅ
ਪੇਦਤਾਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾਸਾਚਾਸਬਦੁਸੁਣਾਣੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜ
ਪਾਏ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਸਚੈਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਣੇ॥ਮਨਮੁਖੁਸਦਹੀਕੂਟੇਬੋਲੈਬਿਖੁਬੀਜੈਬਿ
ਖੁਖਾਏ॥ਜਮਕਾਲਿਬਧਾੜਿਸਨਾਦਪਾਬਿਨੁਗੁਰਕਵਣੁਛਰਾਣੇ॥੪॥ਸਚਾਤੀਰਬੁਝਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਦ
ਵਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਣੇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਸਬਦੁਖਾਏਤਿਤੁਨਤੈਮਲੁਜਾਣੇ॥ਸਚਾਸਬਦੁ
ਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਲੁਲੁਗੈਨਲਾਣੇ॥ਸਚੀਸਿਠਤਿਸਾਚੀਸਾਲਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁ
ਸਭਕਿਛੁਹਰਿਤਿਸੁਕੇਗਦੁਰਮਾਤਿਕਹਣੁਨਜਾਣੇ॥ਪੁਕਮੁਹੋਏਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਏਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾ
ਣੇ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇਚਾਖੀੜਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਣੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਗਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਸਹਜੇਰ
ਹਿਆਸਮਾਣੇ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਕੈਬਾਣੀਪਿਆਰੇ॥ਸਾਚੀਵਡਿਭਿਆਈਗੁਰਤੇ
ਪਾਈਸਚੇਨਾਇਪਿਆਰੇ॥ਏਕੋਸਚਾਸਭੁਮਹਿਦਰਤੈਦਿਗਲਕੋਟੀਚਰੋ॥ਆਪੇਮੋਲਿਲਾਏਤਬੰ
ਖਸੇਸਚੀਗੁਗਤਿਸਦਾਰੋ॥੭॥ਸੋਭੇਸਚੁਸਚੁਸਚੁਦਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਜਾਣੈ॥ਜੀਮਣਮਰਣਹੁਕ
ਮੇਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੁਖਿਆਏਤਸਤਿਗੁਰਭਾਣੈਜੋਇਛੁਸੇਛਲੁਪਾਏ॥ਨਨਕਸਦਸ
ਭਕਿਛੁਹੋਏਜਿਦਿਹੁਆਪੁਗਦਾਣੇ॥੮॥੧॥ ਕੀਇਆਕਾਮਣਿਆਤਿਸੁਆਲਿਉ
ਪਿਰੁਦਸੈਜਿਸੁਨਾਲੇ॥ਪਿਰਸਚੇਤੇਸਦਾਸੁਹਾਗਟਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਕੀਗੁਗਤਿਸਦਰ

ਮਨਮੁਖੀਪਾਏ
ਧਰਮਦੇਸੁਖ
ਏਸੁਸੁਆਮਾਇ
ਨਾਮਹਿਸਦਾਦਖ
ਪਾਏਗੁਰਮੁਖੀ
ਪਿਆਰੇ॥

੩

੪੫

ਗਿਰਤਾਹੁ ਮੈ ਦੇਹੁ ਜ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਚੇ
 ਸਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡ ਲਪਾਤ ਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ
 ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤ ਵਸੈ ਸਭੁ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾ ਮਣਿ ਸਦਾ ਚੁਹੇ ਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ
 ਮਸਮਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ
 ਨਾਹੀ ਬਹਿਰਿ ਭਲਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਰਾਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨ ਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ
 ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਜਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨ ਮੂਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
 ੪ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਭੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲਣ ਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣ ਕੁਤਿ ਸਕਾ
 ਮੋਲੁ ਅਛਾਰਾ ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਮੁਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਨ ਮੁਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋ
 ਵੈ ਸੁਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਹੋਰ ਸਭੁ ਰਹਿ ਮੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਦੇਇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁ
 ਰਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੁ ਉਭੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਚੁਹਮਾ
 ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ਸਭੁ ਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਮਾਦਾ ਗਉਣੁ ਪਸਾਰ
 ॥ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸਾਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ
 ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਛੇਈ ਨਾਹੀ ਤਾਜ ਮੁਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦੁਡਿਅਾਈ
 ਪਾਏ ਜਿਸੇ ਨੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਦੁਨੀਆ ਨਸਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰਿਵੈ ਵਸੀ ॥ ਲੋਕ ਨਸਲਾਹਿ
 ਜੋ ਮਰਿਖਾ ਕੁਥੀਈ ॥ ੧ ॥ ਵਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਸਚਾ ਦੇ ਪਰਵਹੁ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਗੀਵੇ ਸਤੀ ਮਨ ਮੁਖ ਦਇ ਮਰੀਨੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਸੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਦੇ ਲਾਹੀਨੀ ॥
 ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਸਕਾਰ ਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਹੀਨੀ ॥ ਅਤ ਮਰਾ ਮੁਪਗਾ ਸਿਆਸ ਹਜੇ ਸੁਖਿ ਹੋ
 ਹੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਦੁਜੈ ਰਾਇ ਰਚੀਨੀ ॥ ਤਿਸ ਨਾ ਭੁਖਨ ਉਤਰੈ ਮਨਾ ਦਿਨੁ ਜਲ
 ਤਹਿਰੀਨੀ ॥ ੪ ॥ ਦੁਸਟਾਨਾ ਲਿਦੇ ਸਤੀ ਨਾਲਿ ਸੰਤਾਵੈ ਭੁਕਰੀਨੀ ॥ ਅਪਿ ਭੁਭੇ ਕੁਟ ਬਸਿ ਉਸਗਲੇ
 ਕੁਝ ਭੋਖੀਨੀ ॥ ੫ ॥ ਨਿੰਦਾ ਭੁਲੀ ਕਿਸੇ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੀਨੀ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ
 ਨਰ ਕੇ ਘੇਰਿ ਪਈਨੀ ॥ ੬ ॥ ਏਮ ਨ ਜੋ ਸਾਸੇ ਵਹਿ ਤੇ ਸਾਦੇ ਵਹਿ ਤੇ ਹੋਰ ਮਕਮਾਇਆ ਅਪਿ ਖੀਤਿ
 ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖੀ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੇ ਪਰਥਾਇ ॥

ਚਿੰਨ੍ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭੁਰ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਚੰਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥ ਕੁਠਕਾਰੀ ਕੁਠਕਾਰੀ ਘਰੈ ਅਵਰ ਉਪ
 ਦੇਸੈ ਨਿਸੇ ਵਡਕਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਿਸੇ ਚੰਨਾ ਮੇਲਿ ਰਹੈ ਅਗਾਏ ਨੁਨਾ ਮੁਲ ਏਨਿ ॥ ੯੦ ॥ ਦੇਸੀ ਰਿਜ ਕੁਸੰਥਾਰੀ
 ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਏਕੈ ਦੇਵਤਾ ਰੁਸਚਾ ਅਪਿਧਣੀ ॥ ੯੧ ॥ ਸੋਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਪੈ ਕੁਰਮੁ
 ਖਿਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਏਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ੯੨ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰ
 ਮਲਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਆਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਮਿ ਲਿਰਹੈ ॥ ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੯੩ ॥
 ਸੋਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵੁ ਨੁਸੰਸਾ ਰਿਗਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾਦੀ ਸਭੈ ਕੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੯੪ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਮਿ ਲਿਰਹਾ ਸਚੁ ਰਖਾ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਆਹੈ ਨਵੀ ਛੁਟੈ ਕੁਰਕੈ ਰੇਤਿ ॥ ਆ
 ਰਿ ॥ ੯੫ ॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ ਪੁਪਾਇ ਅਸੇ ਭਵ
 ਤੀਨਿ ॥ ੯੬ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ॥ ਅਤਿ ਮੈਲੈ ਚਿਤਿ ਕੋਠੇ ਗਾਸ ਪੈ ਦੁਖ ਪੀਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਦਿ
 ਸੁਨਿ ਕੋਗ ॥ ੯੭ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ॥ ਮੈ ਆਪੇ ਬਖਸਣਾ ਗੁਰੁ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਸਚੁ ਬ
 ਠਿਆਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ੯੮ ॥ ਸਚਾ ਸਹੁ ਸਚੇ ਵਟ ਜਾਰੇ ॥ ਥੋਕੁ ਤ੍ਰੇਨਾ ਟਿਕੈ ਨਿ ॥ ਚਿਨ੍ਹ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ
 ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚੈ ਨਿ ॥ ੯੯ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਠਹੈ ਮਹਿ ਜੀ ਮੈ ਵਾਰੇ ਵਗਾਪਾਇ ॥ ਐਕਿ ਰਤਿ ਕਮ
 ਵਟਾ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟਣਾ ਹਰਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸੰਤਾਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਾਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ
 ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰੁ ॥ ੧੦੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਰੈ ॥ ਆਹਿ ਨਿਸਿਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈ
 ਰਵਤੋਰੇ ਗੁਰੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕੈ ਰਹਾਇ ॥ ੧੦੨ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਨਿ ਵਲਾ ਗਾਪਾਇ ॥
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉ ਪੀਆਗੈ ॥ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਖਿੰਚੇ ਤਾਟਿ ਟਿਗੁ ਚੀਐ ਏਕੁ
 ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਗ ਛੁਡਿ ਤੁੰਤ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸਿਭਾਇ
 ਰਾਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੈ ਨਿ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇਨ ਵਿਛੁਟੁ ਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੈ ਨਿ ॥ ੧੦੫ ॥ ਸੇਭਾਈ ਸੇਸ
 ਜਣਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵਨਿ ॥ ਅਵਗਣਾ ਦਿਕਣ ਪਲ ਰਨਿ ਕੁਠਕੀ ਸਾਧੁ ਕਰੈ ਨਿ ॥ ੧੦੬ ॥ ਗੁਠਕੀ ਸਾ
 ਧੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਨਿ ॥ ਸਚੁ ਵਟੈ ਜਹਿ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਮੁਲ ਏਨਿ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀ ॥ ਐਚਲੈ ਨ ਚਲਾਇ ਆਨਾਲਿ ॥ ਟਿਨਾ ਦੇਨ ਲਿਨ ਚਲਾਈ
 ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥ ੧੦੮ ॥ ਮਨ ਕਾ ਤੇਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ ਹਰੈ ਰਖਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁਤੁ
 ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧੦੯ ॥ ਏਮਨ ਮੁਲੁ ਹੁਕੁ ਲਿਖਾ ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ
 ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਟਿਅਪਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਮੁ ਲਿ
 ਖਣ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਖੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਮਾਇ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸੋਸਹੁ ਮੇਗ ਰਗੁ ਲਾਗੈ ਸਹ

ਜਿਸੁ ਭਾਇ ਕਾ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜ੍ਹੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿਸ ਮਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨੇ ਭੀ ਮਿਲ
 ਨਿਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਨਿ ॥ ਅੰਤਰੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚ ਨਿਨਿ ਖੁਟਈ ਹਰਿਗੁਣ
 ਸਹਜਿ ਰਵੀ ਨਿ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾਉ ਏ ਜਨਮ ਹਿਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾਉ ਏ ਦੁਖ ਸਹੀ ਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਖੈ ਸੇਉ ਬਰੇ
 ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇ ਲਕਰੀ ਨਿ ॥ ੩੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੈ ਦਿਛੁੜਹਿ ਜਿਅਨ ਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੀ ਨਿ ॥ ਏ
 ਸੁਜੁ ਗਮ ਹਿਦਿ ਰਲੇ ਜਾਣੀ ਅਹਿਨਾਨ ਕਸਚੁ ਲਹੀ ਨਿ ॥ ੩੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਹਰਿ ਜੀ ਸੁਖ ਮੁਖ ਮੁਖੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕੂਕੁ ਟੀਐ ਮਥਿ
 ਤੁਫਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਾਇ ਹਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ
 ਕਾਣਸ ਦਾਰਵੀ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵੁ ਦੁਖ ਮਨ ਸੋਰੇ ਦੁਹੈ ਦੁਰਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੀ ਨਿ ॥ ਸੇ
 ਵ ਕੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਝਿ ਆਸੇ ਹੰਸੁ ਲੇਨਾ ਮੁਲਹੀ ਨਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਰੰਗੁ ਸਿਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਮੁਲਹੀ ਨਿ ॥ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਬੋਝੈ ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਨਿ ॥ ੩ ॥ ਦੁਰਭਾਗੀ ਘਰੁ ਬੋਝਿ ਆ
 ਪਾਇ ਆਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਦੇਖਾਂ ਲਿਖਿਆ ਪ੍ਰਭ ਅਤਮ ਗੁਪਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
 ਕੁਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਹਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਕੁ ਅੰਤ ਰੰਗ
 ਮੀਥੁ ਹਉ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੇਸੈ ਸਭ ਬਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖੀ ਐ ਸਬਦਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥ ੬ ॥
 ਬਰਭਲਾ ਤਿਹ ਰੁਆਖ ਦਾ ਜਿਹ ਰੁਹੈ ਦੁਹਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏ ਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏ ਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸੰਮਾਹਿ ॥
 ੭ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵ ਸੀਜੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਬਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਗਾਧਿ ਆਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੁ ਫੁਹਾਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਠਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਠਲੁ ਪਾਵਹੁ
 ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਹੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਟਹੁ ਜਿਨਿਕਾ
 ਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ ਸੁਖ ਠਲੁ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਹੈ
 ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੁ ਫੁਹਾਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀ ਨੇਸਹੁ ਜਿਸੁ ਭਾਏ
 ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਿਨ ਜਨਮ
 ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੂਜੀ ਪੋਈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਖ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਾਦਿਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀ ਨੇਸਹੁ ਜਿਸੁ ਭਾਏ ॥
 ੨ ॥ ਜੁਗਮ ਹਿਰਾਮਨਾ ਮੁਨਿ ਸਤਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇਉ ਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ

੧੫੭
੬ ੭

ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਾ ਏਸਹ ਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਾਇ ਖਸਭਿ ਗਵਾਏ ਘਸਭੁ
ਕੋਤੇ ਰਾਤੀ ਸਭਨਾ ਕਾਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਹਮਾਗਾ ਜੁਗਮਹਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਘਾਸਾ ਜਨਮਾਇ ਦੁਠੇ ਮ
ਰਮਾਹੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਸਦਾ ਤਿਪਤਾ ਸੀਠਿ ਰਿਭੂ ਖਨ
ਲਾਗੇ ਆਏ ਆਦਿ ਸਿਪੁ ਜੋਰੈ ਫੈਰਿ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ ਏਸਨਾਨ ਕਹਰਿਆ ਪੈ ਜੋਰੈ
ਦਿਛੋ ਫੈਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਘਾਸਾ ਜਨਮਾਇ ਦੁਠੇ ਘਰਿ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥

ਭਗਤ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੇ ਚੁਕਿ ਚੁਕਿ ਰਖਦਾ ਆ
ਇਆ ਰਾਮਾ ਸੋਭਾ ਤੁਝੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉ ਮੈਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ਆਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈਸਬਦਿ ਜਲਾਇ
ਆਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇ ਆਜਿਸਦੀ ਸਾਂਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਂਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਿ
ਦਖਾਣੀ ਭਗਤ ਕੀ ਚਾਲ ਸਾਂਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਰਿ
ਦਰਿਸਾਏ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਏ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮਾ ਗੁਣ
ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਖਾਣੈ ਭੋਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਘਰਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਫੈਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿਸਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾ ਲੇ ॥੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਿ
ਵੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਨਹੇ ਈ ਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈਸਾਇ ਆਰੇ ਗੁਣਿ ਆਪੇ ਮਰਿਜਨ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ
ਚਰਿਜਨ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਪਰਾਜਿ ਦਿਗੋਈ ਦਿਨੁ ਗੁਰਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਭਗਤਿ ਦਿ
ਹੁਣਾ ਸਕੁ ਜਗੁ ਭਗਤਿ ਮਾਮਾ ਅਤਿ ਗਇਆ ਪਛਾਤਾ ਨਿਆ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ
ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਦਰਿਆਈ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਪਤਿ ਪੋਈ ॥੩॥ ਭਗਤ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰ
ਜੁਸਾ ਚਾਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਦਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਏ ਰਾ
ਮਾ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਘਾਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੋਨਿ ਖੁ
ਫੈਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਆਹਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਚੇ ਸਦਾ ਹੀਉ ਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ਆਨਾ
ਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਚੁਕਿ ਚੁਕਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥ ਸਬਦਿ ਸ
ਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕੋਰੇ ਫੈਰਿ ਚਾਰੇ ਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈਸਾਭਿ ਕਿਲਾਇ ਖਾਟੇ ਸਾਚੁ ਗਖਿਆ
ਉਰਿ ਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਸਚੁ ਗਖਿਆ ਉਰਿ ਪਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਠਿਰਭਵੈ ਲੁਤਰੁ ਟੁਟੇ ਈਸਾ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਚੀ

੪੭

ਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇ ਅਸੇ ਈ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਦੇਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ॥ ਨਾ
ਨਕਸਚ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ਈ॥ ੧॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇ ਅਸੇ
ਤਿਰਖੈ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗਾਮਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਭੁਭਿਸਚਾ ਹੈ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਗਾਮਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ
ਮਰੈ ਨਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨਿ ਦਾਸਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ॥
ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਗਨ ਨਕਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ
ਸਿਆਨਾ ਵੀਛੁ ਵਿਦੁ ਪਾਇ ਨਿ॥ ੨॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਪਰਿਸੇ ਹਿਲਾਹੋਈ
ਗਾਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਦਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਗਾਮਾ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਰਤੇ ਸਚੇ ਬੋਲੈ ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੇ ਹੋਈ॥ ਜਹਦੇ ਖਤ ਹਾਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ॥ ਸ
ਚੇਉ ਪਯੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਸੇ
ਈ॥ ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਦਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਾਣੇ ਗਾਮਾ ਪਾਇ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਅ
ਪਿਪਛਾਣੇ ਗਾਮਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ਹੋਈ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ
ਹੈ ਸੋ ਗਾਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਸਾਚਰੇ ਭਗਤ ਇਕਰੰਗੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਕਉ ਮਸ
ਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਸੁਰਾਚਰੇ ਪਨ ਜੇਭੁ
ਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਹਾ ਹੁਨ ਹੋਈ ਗਾਮਾ ਨਿਰਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ਗਾਮਾ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ॥ ਪਨ ਪਿਰਮੇ
ਲਾਵਹੋ ਅਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਸਟਿ ਕੰਤੈ ਗਾਵੈ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐਸੁ ਖੁਹੋਈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਨ ਬਾਲ
ਵੀ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਗਾਮਾ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੇਹਾ ਗਣੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਦੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗਾਮਾ॥ ਫਿ
ਰਿ ਮੈਲਾ ਦੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸਾਚੀ ਸੇ
ਭਾਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਾਣਿ ਪਿਰੁ ਗਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗਵਿਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਪ
ਨ ਬਾਲ ਵੀ॥ ਏਹਿ ਦਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਗਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਗੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਮਾਣਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ
ਪਾਏ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਚੁ ਦਰਤੈ ਸਚੁ ਬਾਣੀ॥ ਸਚਾ ਸੀ ਗਾਉ ਕਰੇ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਾਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ॥ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਾਣਿ ਲਾਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ
ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਸਾਧਨ ਬਾਲੀ ਪੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰ

ਭਿਸਪਿਮਿਲਾਈਗਮਾਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਵੇਰੇਆਪੁਰੁਰਦਿਰਹੇਆਸਕੁਥਾਈਗਮਾ
 ਪੁਰੁਰਦਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਮੀਨਿਵਸਾਈਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਸੇਜੁਥਾਈਮੇਰੇ
 ਪੁਰੁਰਾਣਿਸਦੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆਕਾਮਟਿਨਿਰਮਲਹਉਮੈਮਲੁਖੇਈਗੁਰਮਾਤਿਸਚਿ
 ਸਮਾਈਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੩॥੪॥
 ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਢਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖੇਪਾਏਗਮਾਅਨਦਿਨੇਸਬਦਿਰਵਹੁਅਨਹਦ
 ਸਬਦਵਜਾਏਗਮਾਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਢਹੁਨਾ
 ਗੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਮਾਗੈਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਸਿਆਘਟ
 ਅੰਤਰਿਸੇਜਨਸਬਦਿਸੁਹਾਏਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਅ
 ਏ॥੧॥ਭਗਤਮਨਿਅਨੰਦੁਭਇਆਹਰਿਨਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈਗਮਾਗੁਰਮੁਖੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
 ਰੇਆਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਢੇਗਮਾਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਢੇਨਾਮੁਮੀਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਬਾਣੀ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਈਜਗਨਿਸਤਰੇਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾ
 ਢਹਿਸਹਜਿਸਮਾਢਹਿਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਨਾਨਕਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁ
 ਰਿਹਰਿਮਾਰਗਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਗੁਣਿਅਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਏਗਮਾਗੁਰਕੈਸ
 ਬਦਿਸਦਯੀਵਨੁਮੁਕਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਗਮਾਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਏਮਨੁਅਰਤਾਹਰਿਨਾਨੇਗਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇਆਸੇਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਲੇ
 ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਏਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿਗੁ
 ਰਿਸੇਦਿਸਮਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਭੁਭਮਿਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆਗਮਾ
 ਗੁਰਮੁਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੂਖਗਢਾਇਆਗਮਾਤਿਨਕੇਦੂਖਗਢਾਇਆਜਹ
 ਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਾਗਾਢਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਕੇਭਗਤਿਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀ
 ਜਾਤੇਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾਪਹਿਘਰਿਦਰਿਸਚਾਸੇਈਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸ
 ਚੁਬਾਣੀਸਬਦੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥੪॥੫॥... ਜੇਲੋਨੁਹਿਵਰੁਬਾਲਨੀਏਤਾਗੁਰਚ
 ਈਚਿਤੁਲਾਏਗਮਾਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਈਹਰਿਜੀਉਮਰੇਨਜਾਏਗਮਾਹਰਿਜੀਉਮਰੇਨ
 ਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੋਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸ
 ਦਿਸੀਗਾਰੀਮੇਗਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਇਨਿਆਪੇਆਪੁਓਪਾਇਆਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰ
 ਗਢੇਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰਕਚਰਣਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਅਵਾਬਲਨੀਮਨਦਿ

ਨਸਹਤੈ ਮਾਤੀ ਰਾਮਾ ਕਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁਰਾਇਆ ਤਿਰਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮਾ ਤਿਰਤਨਿ
 ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈਲਿ ਮਿਲਾਏਅਨ ਦਿਨੁ ਰਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਪਣਿ ਦਿ
 ਚਤੁਰਾਪੁਰਾਣਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਮਿਲਾਇਆ ਪਟੇ ਪ੍ਰਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰੀਤਾਨੁ ਕਰ
 ਮੁਮਿਲੈ ਦੁਰਿਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਏ ਗੰਗੇ ਰਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਪਿਛਰਾਏ ਗੰਗੇ ਰਾਤੀ ਏ ਪਿਰਕਾ ਮਹਾ ਲੁਖਿ
 ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਸੇਸੇ ਹੋਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਤਾ ਜਿਨਿ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਏ ਇਸ ਰਾਮਾ ਦਿਚ
 ਹੋਮੇ ਹੁਤ ਕਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ਰਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਣਿ ਮਨਿ ਰਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਏ ਨਿਤ ਸ
 ਚੇਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਈ ॥ ਜੁਗ ਚਰੇ ਸਾਢਾ ਏਕੋ ਦਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੰਗੇ
 ਏਕੋ ਗੰਗੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਾਨਹਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲ ਫੁਲ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ
 ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਧਾਰੇ ਅਖੁ
 ਨ ਕਾਰਜੁ ਸਫਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਸੋਹਿਲਾਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮੁ ਬਿੰਨ
 ਭਾਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦਾਸਿ ਮਾਮੀ ਨਿਮੁਗਾਰੇ ਨਾਨਕ ਮੈਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ
 ਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਫਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪੁ ॥ ੪ ॥ ਸੋਹਿਲ ਫੁਲ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੀਜੈ ਰਾਮਾ ਮਪਿ ਆਰੇ ਰਾਮਾ ਰਾਮਾ ਮਪਿ ਆਰੇ ਸਰਿਕੁ
 ਲੁਧਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥ ਅਦੁ ਜਾਣਹੋ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਿ ਅਨਹਦ ਸੁਰਤਿ ਸ
 ਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾਸਾਰੇ ॥ ਸੋਹਿਲ ਫੁਲ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ
 ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਬ
 ਹੁ ਕਿਰਪਾਸਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਏ ਏਕੋ ਗੰਗੇ ਸਿਉ ਗਈ
 ਆਮਾਣੇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਹਾ ਗਣਿ ਸਾਫੁ ਰਭਾ
 ਜਿਚਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਰਾਏ ॥ ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇਆ
 ਏਸ ਭੁਨਾਇ ਚਿਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭੁਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ਇਕ ਨਾਮੁ ਦੂਰਿ ਵਸੈ ਇਕ ਨਾਮੁ ਨਿਅਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਇ
 ਕ ਨਾਮੁ ਨਿਅਪਾਰੇ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ ਵਰਭਾ ਕੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪਾਇ ਪਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੁਅਮੀ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਪੁ ਲਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਅਨਦੁਰੇ ਆਮਨੁ ਮਨਿ ਆਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਪਾਇ
 ਪਾਏ ਸਭੁ ਨਾਇ ਚਿਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭੁਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
 ਇਆ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮਾ ਪਾਪੀ ਮੁਕ
 ਤੁ ਕਰਾਏ ਆਪੁ ਗਏ ਨਿਜ ਪਰਿ ਪਾਇਆ ਫੁਲ ਸਾਧ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੇਣਿ ਦਿਹਾਣੀ ॥

ਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਪ੍ਰਗਾਸਾਹਰਿਹਰਿਅਨਦੁਭਇਆਦਿਨਰਤਨਾਨਕਹਰਿਮੀਠਲਗਾਏਗੁਰੁਸੇ
ਨਿਸਤਿਗੁਰਦਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪੪॥੭॥

ਸੁਹੇਦੁਸਿਦੇਹਗਣੀ

ਧਰਪਿਰਦਣਜਾਇਆਪਿਰਛੋਰਿਆਪਰਿਆਪਣੈਮੋਹੀਦੂਜੇਭਾਇਆਮਿਠਕਰਿਕੈਖਾਇਆਬ
ਚੁਸਦੁਦਪਿਆਰੇਗੁਰਪੁਰਤਾਰੁਹਿਛੋਰਿਆਠਿਰਿਲਗਾਜਾਇਦਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਰੇ
ਦੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿਗਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਦਿਆਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ
ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਉਹਗਣਿਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾਸ
ਦਸੋਹਗਣਿਨਾਰਿ॥

ਸੁਹਦੀਏਨੀਮਾਈਏਸੋਸਹੁਸਦਾਸਮੁਲਿਨਾਨਕਜਨਮੁਸ
ਦੁਹਰਿਆਪਣਾਕੁਲਭੀਛੁਟੀਨਾਨਿ॥

ਸੁਹਬਤਸੋਹਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਦੁਨਾਉਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈ
ਰੂਪਚੰਦੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨੀਥਉਹਮੈਸਾਸੀਗਰੁਬਣਾਇਤੂੰਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਦਈਅਹਿਨਿਸਿ
ਲਾਗੇਭਉਨਾਨਕਸੋਹਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਮੰਦਰਿਸਦੁਮੁਖਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥
ਲੋਕਾਦੇਹਉਸੁਹਦੀਸੁਹਦੇਸੁਕਰੀਦੇਸੀਸਹੁਨਪਈਐਕਰਿਕਰਿਦੇਸਰਹੀਨਾਨ
ਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਯਜੇਤਿਸੁਰਾਦੈਸੋਥੀਐਇਨਬਿਧਿਕੰਤਿਮਿਲਿ॥

ਦੁਕਮੀਸਿਸਟਿਸਾਜਿਅਨੁਬਹੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਨਾਸਚੇ
ਅਲਖਅਪਾਰਾਇਕਨਾਨੈਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾਸਾਚਿਰਤੇਸੋਨਿਰਮਲ੍ਹੇਹਉਮੈਤ
ਜਿਦਿਕਾਰਾਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਤੁਪਮਿਲੈਸੋਈਸਾਚਿਆਰਾ॥

ਸੁਹਦੀਏਦੁਹ
ਸਰੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਯਖਿਨਮਹਿਸੂਠਸਰੁਬਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਥ
ਕੀਛਉਗੁਰਮੁਖਿਲਾਏਲਾਉਹੈਜਿਉਰੰਗਮਜੀਠਸਚੜਾਉਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਧੈਘਰਿਅ
ਈਮਨਿਦ੍ਰਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਣੈਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਗੁਣਗ
ਉ॥

ਸੁਹਰੰਗੁਦਿਕਾਰੁਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇਆਇਸੁਲਰੰਦੇਬਿਲਮਨਹੋਦਈਰੰਤਬੈਠੀ
ਦੂਜੇਭਾਇਆਮੁਪਾਇਆਣੀਦੁਮਣੀਹੁਪੈਦੇਉਲੇਭਾਇਆਸਬਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਲੁਕਰਿਭਉਭਾਇਸੀ

ਗੁਰੂ ਬਣਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗ ਦੀ ਜਿਥੇ ਲਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਾਇ॥ ਆਪੇਸ
ਪਿਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਅਪਿਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਮਾਇ
ਆਮੇਰੁ ਗੁਬਾਰੈ ਦੂਜੈ ਰੁਮਾਈ॥ ਮਨੁ ਖਟ ਉਰਨ ਪਾਇ ਨਿਠਿ ਰਿਅਦੈ ਜਾਈ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਰੁਦੈ
ਸੋਥੀ ਸੋਥ ਚਲੈ ਰਜਾਈ॥ ਭੁਭੇ ਦੇ ਸਿਕਾਮ ਟਿਕੁ ਲਖਣੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਛੋਰਿ
ਪਰਪੁਰਖ ਪਰੇਪਿ ਅਹੁ॥ ਓਸੀ ਲੁਨ ਸੰਜ ਮੁਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨੁ ਖਕਰ ਮਖੁਆਹੁ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖਿ
ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਤਾਹੁ॥ ਸੁਹਾਵੇ ਸੁਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਪਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾਸੀ॥
ਗਾਹਾ ਪੇਈ ਐਸਾ ਹਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਏ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਜ ਕਰੈ ਸਭੁ ਸੈਸਾਹੁ॥ ਓਰ ਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀਨਾਰ ਲੈ
ਜਿਸੁ ਰਦੈ ਸਿਰਜਨ ਹਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗ ਦੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਰਤਾਹੁ॥
ਸੁਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਰੇ ਗਲਿ ਹਾਹਾ॥ ਸਚਾਰੁ ਗੁਮ ਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਹੁ ਮਥੀ
ਚਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਰ ਸੀਸ ਭਿਬੁਰਿਆਈ ਆਛਾਹੁ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿਉ ਪਾਇ
ਅਨੁ ਕਰਿ ਚੋਰ ਦਿਡਾਹੁ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਵਿਚਿ ਪਾਈ ਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਅਵੈ ਜਾਇ ਰੁਦਾਈ
ਐ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਆਹਿ ਅਨੁ॥ ਇਕ ਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਓਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾ
ਨਾ ਬਖਸਿ ਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਏਹੁ ਹਾਵੇ ਸੁਛੁ ਰਿਤੁ ਤਾਪਿ
ਲਗੀਪਿ ਆਹੁ॥ ਸੁਹਾਵੇ ਸਿਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਦਫਿ ਮੁਈ ਗਵਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿ ਐ ਸੁਹਾਵੇ ਸੁਗਇ ਆਹਿ ਮੈਦਿ ਚਪੁ ਮਾਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾਲੁ ਹੋ ਅਰਸ ਨਾਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਧਿ
ਸਦਾ ਸੋਹਾਗ ਟਿਸ ਬਦਿ ਮਨਿ ਭੈਰਾਇ ਕਰੈ ਸੀ ਗਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਆਪਿ ਗੁਰ
ਖਿਅ ਓਰ ਧਾਰਿ॥ ਮੁਧੇ ਸੁਹਾਪਰ ਹਰੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀ ਗਾਹਾ॥ ਅਛੁ ਝਾਣਾ
ਵੀਸਰੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਵੀਚਾਹੁ॥ ਮੁਧੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ਜਿਸੁ ਪਰਿਸਹ ਜਿਭੁ ਤਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਪ
ਨਰਦੀ ਐਰਾਵੇ ਰਵਣਹਾਰੁ॥ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਰੁਟਿ ਭੁਰੈ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਹੁਗੁ ਪੁਰਤਾਹੁ॥
ਉਮੈ ਮੋਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ॥ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨ ਸੁਣਈ ਦੂਜੈ ਰੁਮਿਤਾ॥
ਠਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮਿ ਕਾਲਿ ਦਸਿ ਕਿਤਾ॥ ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਓਨੁ ਸੇਕਰਮ
ਕਮਿਤਾ॥ ਸਤੀ ਆਏ ਹਿਨ ਆਖੀ ਅਨਿਯੋ ਮਾਨੁ॥ ਲਗਿ ਜਲੀ ਨਿ
ਨਾਨਕ ਸਤੀ ਆਜਾਣੀ ਅਨਿਯੋ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੀ ਨੀ॥ ਕੁੰਸੇ ਸਤੀ ਆਜਾਣੀ ਅ
ਨਿਸੀ ਲਸੀ ਤੋਖਰੀ ਨੀ॥ ਸੇਵਾ ਨਿਸੀ ਈ ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਲੀ ਨੀ॥ ਕੀਤਾ
ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀ ਆਸੇਰੀ ਅਰਿਜਲਾਹਿ॥ ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਤਾਤ ਨਿਦੁਖ ਸਹਾਰਿ॥

ਨਾਨਕ ਤਨ ਜਾਣੁ ਜੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਗੇ ਜਲਾਹਿ ॥ ਕੁਏ ਜੀਵੁ ਉਕੈ ਮਰਉ ਦੁਰਹੁ ਜੀਵੁ
ਜਾਹਿ ॥ ਤੁਧੁ ਦੁਖ ਸੁਖੁ ਨ ਲਿਉ ਪਾਇ ਆਲੇ ਖੁਬਰ ਤੈ ਲਿਖਿ ਆਗਨ ਦੇ
ਜੇ ਵਰੁ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਤੇ ਸੁਰੁਪੁ ਨ ਰਿਖਿ ਆਗਨ ਮੁਖ ਟੁਨਿ ਪਾਨ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨਿ
ਵਸਿ ਆਗ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਮੁਦੇ ਵਸੀ ਠਿਕਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿ ਆਗ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ਸੇਜ ਨ ਮਿ
ਲੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਆਗ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿ ਆਸੇ ਕਿ
ਉ ਕਰਹਿ ਦਿਖਾਹੁ ਚਲਣੁ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਜ ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ॥
ਕਰਣਿ ਪਨੁ ਸੰਚੀ ਐ ਭਲੁ ਕੋ ਚੰਦੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਨ ਲਿਖਣ ਚਲਣੀ ਠਿਕਾਰਿ ਪਛੁਤਾਵ
ਹੋਇ ॥ ਬਧ ਚੰਦੀ ਜੇ ਭਰੇ ਨਾ ਗੁਣੁ ਨ ਉਪਕਾਰੁ ਸੇਰੀ ਖੁਸੀ ਸਦਾ ਹੀ ਐ ਨ
ਨਕ ਕਾਰਜ ਸਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ੫:੨ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ॥ ਤੁਰਫ ਜਿ
ਠੈ ਸਤ ਭਉ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਤੈ ਕਾਵਣੁ ਜਿਨੀ ਕੀ
ਆਸੇ ਜਾਣੈ ਸੇਈ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਮਨੁ ਆਪੇ ਠੁਨਿ ਹੋਈ ॥ ਜੁਗਿ ਚਾਰੇ ਸਭ
ਭਵਿ ਥਕੀ ਕਿਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਏਕੁ ਦੇਖਾ ਲਿਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੁਭੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਿ
ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਾ ਭਉ ਤਿਨਾ ਨਹਿ ਭਉ
ਮੁਚੁ ਭਉ ਨਿਭਵਿ ਆਹਾ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ਤਿਤੁ ਦੀ ਬਾਣਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕ
॥ ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ਉਰਤੈ ਕਉ ਉਰਤਾ ॥ ਜੀਵਤੈ ਕਉ ਜੀਵਤ ਮਿਲੈ ਮੁਏ ਕਉ ਮੁ
ਆਹਾ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਨੀ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਸੇਸ
ਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀ ਚਾਰੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਪਾਰੀ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ
ਮੰਡੀ ਆਲਗਿ ਪਏ ਗਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨੀ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਜਿ
ਤੁਬੁ ਝੁਇ ਹਿਸੇ ਬੁਝੁ ਸੀਸ ਚਿਅਾ ਕਿ ਅਜੰਤ ਦਿਚਾਰੀ ॥ ਕਾਮਣਿ
ਤਉ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ ਮਤੁ ਸੇਜੇ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ
॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਮੁਏ ਬਣਿ ਆਸੀ ਗਾਰੁ ਕੀ ਆਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋ ਜਾ ਸਹੁ ਪਰੇ ਪਿ
ਆਗੁ ॥ ਭਉ ਸੀ ਗਾਰ ਤੈ ਬੋਲ ਰਸੁ ਲੇਖਨ ਕੀ ਆਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੇ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇ ਏਵੈ ਏਕੁ ਏਕੁ
ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਬ ਯਨਿ ਇਕ ਹੋਹੋਇ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ
ਮੁਰਤੀ ਪਨ ਪਿਰ ਕਹੀ ਐ ਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨ ਮਿਲ ਗੋਪਿ
ਆਹਾ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਭਉ ਉਪਜੈ ਭੈ ਭਾਇ ਹੋ ਗੁਸਵਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਹੋ ਗਸਿਉ ਹਉ

ਰੇਮੁਰਖ ਅੰਸਅਗਿਆਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਰੇਕਬਹਿਨਪਦਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ ਕਾਇਆ
 ਕੋਟੁਰਚਾਇਆਹਰਿਸਚੇਆਪੋ॥ਇਕਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਦਿਚਿਦਿਆਪੋ॥ਇਉ
 ਮਾਨਸਜੰਨਮੁਦਲੰਭੁਸਮੁਨਮੁਖਸੀਤਪੋ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝੁਏਸੋਬੁਝੁਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਥਾਪੋ॥
 ਸਰੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇਓਸਭਦਰਤੈਆਪੋ॥੧੩॥ ਚੇਰਾਜਰਾਹੰਤੀਆਕੁਟਟੀ
 ਆਦੀਬਾਣੁ॥ਬੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸਤੀਫੇਦੀਨਾਕਾਖਾਣੁ॥ਸਿਫਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਸਦਾਦਸੇਸੈਤਨੁ
 ਆਗਦਹਚੰਦਨਿਖਉਲੀਐਭੀਸਾਪੁਸਿਓਪਾਣੁ॥ਨਾਨਕਭੁਫੈਕਤੀਐਕੁਝਤਣੀਐਤਾਣੁ॥ਕੁਝਕਪ
 ਫੁਕਛੀਐਕੁਝਪੈਨਵਮਾਣੁ॥ ਥੀਗਾਬੁਰਗੁਸਿਝੀਨੂੰਲੇਮਿਲੀਕਥਾਣੁ॥ਇਕਿਦਤੇ
 ਇਕਿਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁਟਿਕੈਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਾਦਿਟਹੁਕਰਬਾਣੁ॥੨॥
 ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਰੁਭੁਫੁਪੈਕੁਝਹੋਇਗਾਇਆਹਉਮੈਝੁਗੜਾਪਾਇਓਨੁਝੁਗੜੈਜ
 ਗੁਮਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਝੁਗੜੁਕਾਇਓਨੁਇਕੋਰਦਿਰਹਿਆ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮਪਛਾਣਿਆ
 ਚਉਜਲੁਤਰਿਗਾਇਆ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਦਿਚਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੪॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਰੀਖਿਆਦੇਹਿਮੈਤੂੰਸਮੁਥਦਤਹਾਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਐਕਾਮਕੋਪੁਅਚੰਕਾਹਾਲ
 ਭੁਲੋਭੁਪਰਜਾਲੀਐਨਾਮੁਮਿਲੈਆਧਾਗਾਅਹਿਨਿਸਿਨਵਤਨਾਨਿਰਮਲਾਮੈਲਾਕਬਹੁੰਨਹੋਇ॥
 ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਛੁਟੀਐਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਏਕੋਕੰਥੁਸਬਾਈਆਜਿਤੀ
 ਦਰਿਖਵੀਆ॥ਨਾਨਕਕੰਤੈਰਰੀਆਪਛਹਿਬਾਤਵੀਆ॥੨॥ ਸਭੇਕੰਤੈਰਤੀਆ
 ਮੈਦੋਹਗਣਿਕਿਤਾ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਾਏਤਵੇਖਸਮੁਨਠੇਰੇਚਿਤਾ॥ ਹਉਬਠਿਹ
 ਗੀਤਿਨਕਉਸਿਫਤਿਜਿਨਾਦੇਵਾਤਾ॥ਸਭਿਰਾਤੀਸੋਹਗਣੀਇਕਮੈਦੋਹਗਣਿਗਤੀ॥
 ॥ ਦਰਿਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਹੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈ
 ਨਾਮੁਹਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੋਜੋਸਬਦੁਹ
 ਰਿ॥ਜਗਮਹਿਦਰਤੈਆਪਿਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥ ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰਿ
 ਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਓ॥ਉਏਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਓ॥ ਸਉ
 ਉਲਾਮੈਦਿਨੈਕੋਰਤੀਮਿਲਨਿਸਹੀਸਾ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹੁਛੁਛਿਕੈਕੰਗੀਲਗਾਰੀਸੁਆਠਿਟੁਇ
 ਫੇਹਾਜੀਦਿਆਜਿਤੁਖਾਇਫੁਸਾਇਆਪੋਟਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿਣੁਸਭੇਵਸਮਨੁਹੋਤਾ॥੨॥
 ॥ ਚਾਹੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜੰਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾ
 ਰਿਆ॥ਘਰੁਦਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮੁਪ੍ਰਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਨਾਉਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿ

ਅਸਾਉ ਮਪਿਸਵਰਹਿਅਪਿਸਿਰਜਨਹਰਿਅਸਾ ॥ ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇ
ਰਾਜਾਇਯਾਬੇਦਪਾਠਿਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇਯਾਉਗਵੈਬੁਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁਸਜਹਿਅਸਪ੍ਰਗਾਸੁਅ
ਗਿਆਨਮਿਟੰਤੁਯਾਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਗਾਪਵਿਪਵਿਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਗਾਬਿਨੁਬੁਝੈ
ਸਭੁਹੋਇਖੁਆਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗਿ ॥ ਸਬਦੇਸਾਦਨਅਯੋਧਿਨਾਮਿ
ਨਲਗੇਪਿਅਗਾਰਸਨਾਠਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਗਾਨਾਨਕਪਾਇਐਕਿਰਤਕਮ
ਦਣਕੋਇਨਮੇਟਣਹਗੁ ॥ ਜਿਪ੍ਰਸਾਲਾਹੋਆਪਣਾਸੇਸੋਭਾਪਾਏਹਉਮੈਦਿ
ਚਹੁਦੁਰਿਕਰਿਸਚੁਮੰਨਿਦਸਾਏਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚਾਚੁਪਾਏਮੇਲੁਭਇਆਚਿ
ਰੀਵਿਛੁਨਿਆਗੁਰਪਰਬਿਮਿਲਾਏਮਨੁਮੈਲਾਇਫਸੁਪੁਰੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ ॥
ਕਾਇਆਭੁਮਲਫੁਲਹੁਣਨਾਨਕਗੋਪਸਿਮਾਲਾਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅ
ਵਰਕਿਛੁਣੀਅਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਬਸੰਤੁਰੈਜਿਨਪਾਰਿਦ੍ਰਸਿਆਕੀਤੁਆ
ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਅਹਿਨਿਸਿਠਿਹਰਿਜਲੰਤਾ ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦਇ
ਆਕਰਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਬਚਨੀਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀਗੁਣਰਦਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀਪ੍ਰਭਮੇਗਾਬੇ
ਅੰਤੁਰੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀਜੋਇ
ਛੈਸੇਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭੁਪਰੈਦਿਚਿਜਚਨੀ ॥ ਪਹਿਲਬਸੰਤਆਗਮ
ਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇਯਾਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮਉਲਿਹੁਕਾਏ ॥
ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਗਾਨਾਨਕਸੇਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭ
ਸੈਦੇਆਧਾਗੁ ॥ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਅਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਅਜੇਰੋਇਆਮੰ
ਤਰਿਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਅਕਹੀਐਸੋਇ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹੀ
ਐਸਚੁਕਾਰਕਮਾਏਗਦੁਜੀਕਹੈਲਗਿਆਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਏਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐ
ਨਮੈਗੁਣਗਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲ
ਚੈਸੋਦਿਐਫਲਪਾਏ ॥ ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇਮੰਦੁਨਿਮਾਣੀਇ
ਕੁਤੁਗਕਿਉਨਮਰੀਜੋਰੋਇਜਲਗੁਚਿਤਿਨਾਦਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਾਂਸੁਖਤਾਸਹੁਰਾ
ਦਿਓਦੁਖਿਭੀਸੀਮਾਉਇਯਾਨਾਨਕੁਕਰੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੰਤਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥
ਹਉਕਿਅਸਾਬਾਹੀਕਿਰਮਜੰਤੁਦਰੀਤੇਗੀਦੁਰਿਆਈਗੁਰਮਦਇ
ਅਲੁਅਗੀਮੁਹੈਅਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈਮੈਤੁਝੁਥਿਨੁਬੋਲੀਕੋਨਹੀਤੁਅੰਤਿਸਖਾਈਜੋਤੇ

ਸਿਰਫ ਗਿਤੀ ਤਿਨ ਲੋਹਿ ਛੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਸਾਈ ॥

ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਪ੍ਰਿ
ਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪਵੁ ਅੰਗਿ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸਗੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ
ਜਿਤੁ ਪੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨਾਇਆ ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਠਿਰਿਹਾ ਬਿਨਾ ਫੈਅ ਹਿਲਾਜ ਨ ਮੁਗਵਾਇ
ਆ॥ ੧॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵਲਾਗਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਦਿਸਾਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨ
ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਤੂ ਦਇਆਲੂ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਰਾ
ਕਿਆਇ ਹਜੰਤ ਦਿਚਾਰੇ॥ ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭ ਤੁਝ ਤੋਹੈ ਐਸਾ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਦੈ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹੀ ਐਸਾ ਮੁਖ ਬੰਧ ਦਿਚਾਰੇ॥ ੨॥ ਸੋ ਜਨ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ ਸ
ਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹ ਠਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਦੈ ਆਪਿ ਸਦਾਰੇ॥ ਭਗਮਿ ਭਲਾਣੇ
ਸਿਮਨਿ ਮੁਖ ਕਹੀ ਅਹਿ ਨ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਜਿਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਸਮਾਣੇ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾ
ਲਹਿ ਮਾਰਿ ਚਿਦਾਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਤੁਲ ਕਿਉ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ॥ ਦੂ
ਜਾਹੋਇ ਤਸੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਇ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ਤਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧ ਚਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ ਕਸਦੁ ਟੀ
ਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ॥ ੨॥
ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭ ਤਿਸ ਤੋਹੋਇ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿ
ਸੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇ॥ ਤਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਲਿਵਲਾਗੁ ਤੋਹੈ ਆਪੇ ਮਾਖਿ ਭੁਝਾਏ
ਆਪੇ ਜਾਪੇ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੋਆਪੇ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ॥ ੪॥ ੨॥
ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ॥ ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਬੇ
ਲੁਖ ਨਿਅਹੈ ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋ

ਦੈਸੋਸਤਿਕੁਰੁਪਏਅਨੋਵਿਨੁਲਕੈਸਹਜਧਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਅਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿ
ਅਕੋਕਰੈਅਭਿਮਾਨਾਜਬੁਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚਹਿਤੁੰਤੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿਖਵਖਿਆ
ਨਾ॥੨॥ਅਪੇਕੁਰਚੇਲਹੈਅਪੇਅਪੇਕੁਣਿਨਿਧਨਾ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਦੈਕੋਈਚਲੈ
ਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ॥ਕਹਤਨਾਨਕਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬਕਉਣਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾ॥ਇਕਨਾਅਰਿ
ਮਹਿਦੇਇਵਡਿਅਈ॥ਇਕਿਭਗਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥

ਪੂਰਾਥਾਵੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕਸਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰਪੰਚਅਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਅਈ
ਮਤਕੋਧਰਹੁਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੇਮਤਿਅਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਇਹਬਾ
ਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਜੁਗੀਕਹੁਣਿਨਿਬੇਵਾ
ਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਨਾ॥ਜਤੁਸੰਜਮੁਤੀਰਬਓਨਾਜੁਗਾਕਾਧਰਮੁਪੈਕਲਮਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿ
ਨਾਮਾ॥੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਅਪੇਅਪਣਾਧਰਮੁਪੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਿ
ਧਿਆਹਰਿਹਰਿਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੁਕੈਮਨਿਅ
ਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪੀਰਿਨਿਧਨਾ॥੪॥੪॥

ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੇਅਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥
ਮੰਗਲੁਨਾਗੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਬਾਣਿਹਾਰੈਜਿ
ਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਵੈਸਹਜਿਸੁਰੁ
ਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਗੀਗਰਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਅਏ॥ਅਪੇਸੋਰਾ
ਸਦਹੀਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਵਾਸਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰੰਗਿਚਛੁਲੈਹਰਿਰਸਭਾਏ॥ਇਹੁਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਸਾਚਿਸਮ
ਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀ
ਤਮਮੇਰਾ॥ਜੋਸਾਚਿਰਤੇਤਿਨਬਹੁਕ੍ਰਿਨਠੇਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਿਵਾਏਪੁਰਾਗੁਰਮੇਰਾ॥੪॥੫॥

ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਅਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥
ਹਉਮੈਮਾਏਆਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਵਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜਗਦੀਸਸੇਵਉ
ਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰੈਵੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬਣਾਈ॥ਜੀਵਣੁਮਰ
ਣੁਕੋਸਮਸਰਿਵੇਖੈ॥ਬਹੁਕ੍ਰਿਨਮਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੈ॥੨॥ਘਰਹੀਮਹਿਸਾਭਿਕੋਟਨਿਧਨਾ॥ਸ

ਤਿਉਰਿਦਿਖਾਏਗਇਅਭਿਮਾਨੁਸਦਹੀਲਾਗਸਚਜਸਿਆਨਾਮਨਦਿਨੁਗਾਏਏਕੋ
 ਨਾਮ॥੩॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਦੁਰਿਅਾਈਪਾਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈਜਹਦੇਖਤਹ
 ਰਹਿਅਸਮਾਈਸਦਸੁਖਦਤਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੪॥ਪੁਰੇਭਾਗਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇ
 ਅਮਾਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਖਾਇਅਗੁਰਕਾਸਬਦੁਆਤਿਮੀਠਲਾਇਅਮਾਨਕ
 ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਿਤਨਿਸੁਖਪਾਇਅਮਾ॥੫॥੬॥

੧੭੩

ਅਭਿਮਾਨੁ
 ਸਦਹੀਲਾ
 ਗਸਚਜ
 ਸਿਆਨਾ
 ਮਨਦਿਨੁ
 ਗਾਏਏ
 ਕੋ

ਜਗੁਕਉਅਮੁਖਿਚੰਚਰਿ
 ਅਮਾਅੰਤਰਿਲੋਕੁਸੁਰੁਅਭਿਮਾਨੁਬਿਨੁਨਾਏਪਾਤਲਹੁਨਿਦਾਨੁ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਨਾਮੁਦਸੈ
 ਮਨਿਚੀਤਿਗੁਰੁਕੋਏਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਏਬਿਨੁਨਾਏਰੋਗੁਪਰੀਤਿ॥੨॥ਰਹਾਉਗੁਰਿਕਹਿਅ
 ਸਾਕਾਰਕਮਦਹੁਸਬਦੁਚੀਨਿਸਹਜਿਘਰਿਅਦੁਹਾਸਾਚੈਨਾਇਕੁਡਿਅਈਪਾਦਹੁ॥੩॥ਅਪਿ
 ਨਬੁਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਅਮਨਕਾਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਏਦਰਘਰੁਮਹਲੁਠਉਰਕੇਸੇਪਏ॥੪॥ਹਰਿਜੀ
 ਉਸੇਦੀਐਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਘਟਅੰਤਰਿਜਿਸਕੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥ਤਿਸੁਨਾਇਕਿਅਚਲੈ
 ਪਹੋਨਾਮੀ॥੫॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਸਚੈਸਬਦਿਜਾਨੈਅਪੇਅਪੁਮਿਲੈਚੁਕੈਅਭਿਮਾਨੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਦਖਾਨੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਦਿਐਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਜਾਈਅਉਗਠਕਾਟਿਪਾਪਾ
 ਮਤਿਖਾਈਕੰਚਨਕਾਇਅਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦੂਰੀਕੁਡਿਅਈ
 ॥ਦੁਖੁਕਾਏਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਈਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਈ॥੮॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅਕਰਣੀ
 ਸਾਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਅਮੋਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਾਨਿਅਪਰਵਰੈਸਾਧਾ॥੯॥੧॥

ਅਦਿਤਵਰਿਅਦਿਪੁਰਖੁਰੈਸੇਈਅਪੇਦਰਤੈਅਦਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਭਿਧੋਤਿਜਗੁਰਹਿਆਪਰੇਈ
 ॥ਅਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਰੇਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਰੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਈ॥੨॥ਹਿਰ
 ਦੈਜਪਨੀਜਪਇਗੁਣਤਾਸਾਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਨਪਗਿਲਾਗਿਧਿ
 ਅਦਹੁਰੋਇਦਾਸਨਦਾਸਾ॥੩॥ਰਹਾਉਸੋਮਕਾਰਿਸਚਿਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿ
 ਕਹੀਨਜਾਇਅਥਿਅਥਿਰੋਸਭਿਲਿਦਲਾਇ॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿਸੁਖਲੈਪਾਇਅਗਮਅ
 ਗੋਚਰੁਲੁਖਿਅਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਹਰਿਅਸਮਾਇ॥੪॥ਮੰਗਲੁਮਾਇਅਮੋਹੁਉਪਾ

੫੩

ਕੁਪਰਸੁਣੈ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਗਤੇ ਕਰੇ ਸਿਦ
ਹਉ ਮੇ ਮਮਤਾ ਸਬ
ਦਿਨ ਲਾਇ

ਇਸਾਨਾਸ ਪੇਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇਆ ਅਪਿਬਾਣੁ ਏਸੇਈ ਬੁਝੈ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਦੇ
ਲਾਇ ੧੩ ॥ ਬੁਝਦਾਰਿਆ ਪੇਸੁ ਪਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਦੀ ਚਾਹੁ ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਵਰਿਸਚੈ ਸਦ ਸੇਭਾ ਪਾਏ ॥ ਨਾ ਮਿਰ
ਤੇ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਲਾਹਨਾ ਮੁਖਾਏ ਗੁਰਦੁਆਰੀ ॥ ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣ ਹੋਗੁ ਜੇ ਦੇ
ਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ॥ ਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀਆ ਪੁਗਵਾਣੀ ॥ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਹਉ ਕਧਾਰੀ
॥ ਦੇਵਣ ਹਰੈ ਕਉ ਜੇ ਕਾਹੁ ॥ ੧੫ ॥ ਦੀਰਫਰਦੀ ਰਭਰ ਮਿਭੁਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਰੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥
ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਦੇਕਾ ॥ ਸਭਨ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸੋਮਿ
ਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈ ਹਿਮਿ ਲਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਕੁਦਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਅਪਿਉ ਪਾਇ ਸਭ ਕੀ ਮ
ਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਦੁ ਸੰਜ ਮੁਕਰਣੀ ਹੋ ਕਾਗਾ ਫਰਤੁ ਨੇ ਮੁਨਿ ਤਾਪੁ ਤਿ
ਪੁਜਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭ ਭਉ ਹੋਵੈ ਜਾ ॥ ੧੭ ॥ ਛੁਨਿ ਛੁਰਦਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉ ਮੈ
ਮੇਰ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਜਤ ਮਦਰਿ ਬਾਧ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸ
ਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸਦੁ ਕਰਣੀ ਸਚਿ ਲਿਖੁ ਲਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵ ਰੂਪੁ
ਗੀ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਖੁ ਲਾਗੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੰਗਿ ਗਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਕਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸੁਖ ਦਾਤਾ ਲੈ
ਹਿਮਿ ਲਾਇ ॥ ਏਕ ਸਤੋ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਝੁੰਗੇ ਹੋਇ ॥ ੧੯ ॥ ਪੰਥੁ ਹਥਿ ਤੀ
ਤੈ ਸਤ ਦਾਗ ॥ ਮਹਾਰੁਤੀ ਅੰਦਹਿ ਦਾਰਦਾਰ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅਵਗਉਣੁ ਕੀ
ਆਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਕਹਿ ਆਕਲਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਦੀ ਚਾ
ਰਿ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥

ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪੇਸਿ ਸੁਟਿ ਸਾਜੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਪਾਜੋ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚ ਲਾਗੋ ॥ ਅਦਹਿ ਜਾਦਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਭੋ
ਟਿ ਐਸੇ ਝੁੰਗੇ ਪਾਇ ॥ ਪਰਪੰਚ ਦੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ ਲੇਖਾ ॥ ਤਕੈ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ੨੩ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇਆ ਪੇਸ ਕੁਫੇ ਪੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੈ ਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ
॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਭਰਮੈ ਭੂਲਾ ਅਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੁਝੈ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮਰੇ ਤਾਦੁ ਬੁਝੈ ॥ ੨੪ ॥ ਏਕ ਸੁਤੇ ਸਭ ਦੂਜਾ ਹੁਮਾ ॥ ਏਕੋ ਦਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜੇ ਕੋ ਜ
ਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਿਟੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਤਾਏ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਦਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥
੨੫ ॥ ਜਿਸ ਦਾਸਾ ਹਿ ਬੁਝਾ ਚਾਹੈ ॥ ਤਿਸੇ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਰਿ ਬਕੀ ਸੇਵ ਕਰਹੇ ਸਰਣਾਈ ॥
ਅਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਰਿਆਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹੈ ਰਹੁ ਕਿਸ ਕਹੈ ਹੋਇ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰੁ

ਮਤੀਸਾਤਿਕਸੈਸਰੀਗਸਬਦੁਚੀਨਠਿਰਿਲਗੈਨਪੀਗਾਅਵੈਨਜਾਇਨਾਦੁਖਪਾਏਸਾਸੇਰਤਿਸ
 ਹਜਿਸਮਾਏਸਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈਹਦੁਗਿਸੇਰਾਪ੍ਰਸਦਰਹਿਆਭਰਪੁਰਿਪਾਇਕਸੇਕੁ
 ਕਇਕਭਰਮਿਭੁਲਾਏਸਾਅਪੇਕਰੇਹਰਿਆਪਿਕਰਾਏਸਾਏਕੋਵਰਤੈਅਕਰੁਨਕੋਇਸਾਮਨਿਰੋਸੁਕੀ
 ਜੈਜੇਦੁਜਾਹੋਇਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਰਣਿਸਾਗੀਦਰਿਸਚੈਸਾਚੇਵੀਚਾਰੀ॥੫॥ਬਿਤੀਵਾਰਸਭਿ
 ਸਥਦਿਸੁਹਏਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਠਲੁਪਾਏਸਾਬਿਤੀਵਾਰਸਭਿਆਵਹਿਜਾਹਿਗੁਰਸਬਦੁ
 ਨਿਹਚਲੁਸਦਾਸਚਿਸਮਾਹਿਸਾਬਿਤੀਵਾਰਤਾਜਾਸਚਿਰਾਤੇਸਾਬਿਨੁਨਵੈਸਭਿਭਰਮਹਿਕਾਚੇ
 ॥੬॥ਮਨਮੁਖਮਹਿਮਰਿਬਿਗਤੀਜਾਹਿਸਾਏਕੁਨਚੇਤਹਿਦੁਜੈਲੋਭਾਹਿਅਚੇਤਪਿੰਡੀਅ
 ਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਪਾਏਪਾਗਾਅਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾਅਪੇਕੀਤੋਨ
 ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀਭੁਵਿਭੁਵਿਭਰਮਹਿਕਾਚੀਸਾਗੀਅੰਧੈ
 ਸੁਖਨਅਗੈਹੋਇਸਾਮਨਮੁਖਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਰਮੁਏਕਾਏ॥
 ਘਰੀਅੰਦਰਿਸਦੁਮਹਲੁਪਾਏ॥੮॥ਅਪੇਪੁਰਾਕਰੇਸੁਹੋਇਸਾਏਹਿਬਿਤੀਵਾਰਦੁਜਾਦੇ
 ਇਸਤਿਗੁਰਬਾਣੁਹੁਅੰਧੁਗੁਬਾਰਾਬਿਤੀਵਾਰਸੇਵਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੁਝੈਸੇਝੀਪਾਇਸਾਇਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੯॥੨॥ ਜੇਹੁਬਿਲਾਵਲ
 ਕਾਚਉਪਦੇਖ॥ ਅਸਟਪਦੀ੧॥ ਵਾਰਸਤ੨॥ ਜੁਮਲਾ੮॥

ਸਤਿਗੁਰਿਸਚਕਹੈਸਚੁਕੋਈਯਪਰਿਪਰਿਭ
 ਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈਸਾਸਤਿਗੁਰਿਪਰਮੁਪੈਰਹੈਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਜੁਗ
 ਚਕੋਨਸਿਵਰਿਅਈਹੋਈਸਾਜਿਨਮਿਲਾਗੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ॥
 ੧॥ਗੁਰੁਇਕੋਏਇਕਕਲਕੀਨੀਦੁਰਿਪਾਖੰਡੁਕਰਤਿਆਹਰਿਜਾਣਨਿਦੁਰਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈ
 ਸੋਝੀਹੋਈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦਸੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ਦੁਆਪੁਰਿਦੁਜੈਦੁਬਿਧਹੋਇਸਾਭਰਮਿਭੁਲਾਨੋ
 ਜਾਣਹਿਦੇਇਸਾਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰਰਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਨਮੁਦਿਵਾਏ॥੩॥ਕ
 ਲਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕਰਹਾਏਸਾਇਕਪੈਰਿਚਲੈਮਾਇਆਮੋਹੁਦਪਾਏਸਾਇਆਮੋਹੁਅ

ਤਿਹੁ ਬਾਗੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਨਾਮਿ ਉਪਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੈ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੁ
ਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਨਾਮਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਜੁ
ਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਭੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਦਫਿ ਆਈ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੋਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋ ਗੀ
ਖਿਥਾ ਕਰਿ ਭੁਝੈ ਏਆ ॥ ਮਾਫੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂ ਤਿਲੈ ਏ ਜੋ ਗੀਤ ਤੀਨ ਰੁਵਣਾ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥
੧ ॥ ਐਸੀ ਕਿੰਨੁ ਹੀ ਵਖਾਣੈ ਜੋ ਗੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਿੰਨੁ ਹੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਖੁਪਤੁ ਕਰਿ ਏ ਲੀ ਜੋ ਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ
ਰਾਜੋ ਗੀ ਸਿੰਘੀ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸਥਿ ਬੈਸੁ ਜੋ ਗੀਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣ
ਜਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜ੍ਹਹਿ ਜੋ ਗੀਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਏਤੁ ਕਿੰਨੁ ਹੀ
ਧਿਆਨੁ ਲਾਗੈ ਜੋ ਗੀ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਏਤੁ ਕਿੰਨੁ ਹੀ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਵੈ ਜੋ ਗੀ ਅਰਿ ਮਾਨੁ ਨ ਦਿ
ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤਲਾਇ ਜੋ ਗੀ ॥ ਇਹ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਚੰਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤ
ਤੰਤੀ ਵਜੈ ਏਨ ਬਿਧਿ ਕਿਸ ਨਾਖੰਗੀ ॥ ੫ ॥ ਪੁਕ ਮੁਖੁ ਝੁਝੈ ਸੋਹੀ ਕਹੀ ਐਏ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸ
ਸਾਭੁ ਏਨਿ ਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਨਦਰੀ ਅਵਦਸ ਭੁਕਿਛੁ ਬਿਨ ਸੈ ਹਰਿ ਸੇ
ਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾਇ ਹੋਸੈ ਝੁਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਏਹੁ ਜੋ ਗੁਰੁ
ਵੈ ਜੋ ਗੀ ਜਿਉ ਟੰਬ ਛੋਰਿ ਪਰਭ ਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥ ਕਿਹ ਸਰੀਰੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ
ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥ ੮ ॥ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਮਾਟੀ ਕਾ ਪਤਲਾ ਜੋ ਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਕਿਸ
ਨਾਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੋਖ ਕਰਹਿ ਜੋ ਗੀ ॥ ਰਿਹੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖ
ਧੁਰੈ ਜੋ ਗੀ ਜਿਸਨੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭੁਝੈ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਜੋ
ਗੇ ਕਾ ਮੁੰਗ ਬਿਖੁ ਮੁਹੈ ਜੋ ਗੀ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੈ ਵੇਖੈ ਦਿਚਹੁ ਗੁਰੁ
ਭੁਕਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਦਿਣੁ ਵਖਾਣੀ ਕਿੰਨੁ ਹੀ ਵਖਾਣੈ ਜੋ ਗੀ ॥ ਸਾਕਿੰਨੁ ਹੀ ਵਖਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ
ਹੋਵਹਿ ਜੋ ਗੀ ਸਾਚੈ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਝੈ ਭੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਫਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
ਚਿਹੁ ਹੁਸਦਾ ਸਹਜੁ ਏ ਪਜੈ ਕਾ ਮੁਕੇ ਧੁਵਿ ਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੁ ਛੋਰਿ ਨਾਮੁ ਲਿਵਲਾ ਗੀ ਮਮ

ਭਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥੩॥ਜਿਸਤੇਓਪਜੈਰਿਸਤੇਬਿਨਸੈਅੰਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥ਸਦਾਹਜ਼ਰਿਦੂਰਿ
 ਨਹਦੇਖਹੁਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥੫॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਦੈਅਟਿਅੰਤਰਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥
 ੬॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੋਸੇਲਕੁਵਰੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੭॥ਭਰਮਿਨਕੁਲਹੁਸਤਿਗੁ
 ਰੁਸੇਦੁਮਨੁਰਾਖਹੁਇਕਠਾਈ॥੮॥ਬਿਨੁਨਦੈਸਭੁਭੂਲੀਠਿਰਦੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਰਾਖਾਈ॥
 ੯॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਗਫਾਈਚੰਦੇਪਾਖੰਡਿਜੋਗੁਨਹੋਈ॥੧੦॥ਸਿਦਨਗਰੀਮਹਿਆਂਠਬੈਸੈਗੁਰ
 ਸਬਦੀਜੋਗੁਪਾਈ॥੧੧॥ਪਾਤੁਰਥਾਜੀਸਬਦਿਨਿਦਰੋਨਾਮੁਦੁਸੈਮਨਿਆਈ॥੧੨॥ਏਹੁਸਭੀਰੁ
 ਸਰਵਹੁਰੈਸੰਤਹੁਇਸਨਾਨੁਕਰੇਲਿਵਲਾਈ॥੧੩॥ਨਾਮਿਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁਸਬਦੈ
 ਮੈਲੁਗਫਾਈ॥੧੪॥ਤੈਗੁਣਅਚੇਤਨਾਮੁਚੇਤਹਿਨਾਹੀਬਿਨੁਨਦੈਬਿਨਸਿਯਾਈ॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤੈਭੁਗਤਿਤ੍ਰਿਗੁਣਿਭਰਮਿਭੂਲਾਈ॥੧੬॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੁਟੈਚਉਥੈਪ
 ਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੭॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਰਿਪੜਿਵਦੁਵਖਾਣਹਿਤਿਨਾਂਬੁਝਿਨਪਾਈ॥੧੮॥ਬਿਖਿ
 ਆਮਾਤੇਭਰਮਿਭੂਲਾਈਉਪਦੇਸੁਕਹਹਿਕਿਸੁਭਾਈ॥੧੯॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਉਤਮਥਾਣੀਜੁਗੀ
 ਜੁਗੀਰਹੀਸਮਾਈ॥੨੦॥ਥਾਣੀਲਗੇਸੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਈ॥੨੧॥ਕਾਇਆਨਗਰੀ
 ਸਬਦੇਖੋਜੈਨਾਮੁਨਦੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੨੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਨੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾਬਿਨੁਰਸਨਾਉਸੰਤਤਿ
 ਕਰਾਈ॥੨੩॥ਲੋਇਣਦੇਖਿਰਹੋਬਿਸਮਾਦੀਚਿਤੁਅਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥੨੪॥ਅਦਿਸਟੁਸ
 ਵਾਰਹੈਨਿਰਲਮੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨੫॥ਉਹੁਰੁਸਲਾਹੀਸਦਾਅਪਣਾਜਿਨਿਸਾਚੀਬੁਝ
 ਭੁਝਾਈ॥੨੬॥ਨਾਨਕੁਏਕੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਦੁਹੁਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੨੭॥੨॥
 ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੀਭੁਰੈਸੰਤਹੁਕਹਣਾਕਿਛੁਨਜਾਈ॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਈ॥ਨਾਮੋਪੂਜਕ
 ਰਾਈ॥੧॥ਗੁਰਾਉਹਾਰਿਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾਸੰਤਹੁਕਿਆਹਉਪੂਜਚਵਾਈ॥੨॥ਹਰਿਸਚੇਭੁਵੈ
 ਸਪੂਜਹੋਵੈਗੁਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੩॥ਪੂਜਾਕਰੈਸਭੁਲੋਕੁਸੰਤਹੁਮਨਮੁਖਿਥਾਈਨਪਾਈ॥੪॥ਪਦਿ
 ਤਪਦਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਬਿਨੁਨਦੈਹੋਰਪੂਜਨਹੋਵੀਭਰਮਿਭੂਲੀਲੋਕਾ
 ਈ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਸੰਤਹੁਮਨਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੭॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੂਜਕਰਾਏ
 ਗੁਰਸਬਦੀਥਾਈਪਾਈ॥੮॥ਪੂਜਕਰਹਿਪਰੁਬਿਪਿਨਹੀਜਾਣਹਿਦੂਜੇਭਾਇਮਲੁਲਾਈ॥੯॥
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਸੁਪੂਜਾਜਾਣੈਗੁਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੧੦॥ਗੁਣੇਤੇਸਭਿਉਪਾਵੈਸੰਤਹੁਅੰਤੇਨਾਮੁਸ
 ਖਾਈ॥੧੧॥ਅਪਣਾਅਪੁਨਪਛਾਣਹਿਸੰਤਹੁਕੁਕਰਹਿਵਡਿਆਈ॥੧੨॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈ
 ਜਮੁਨਹੀਛੋਰੈਲੈਜਸੀਪਤਿਗਫਾਈ॥੧੩॥ਜਿਨਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿਗਤਿਮਿਤਿ

ਤਿਨਹੀ ਪਾਈ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲੰਗਾਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥੧੬॥ ਭੁ
 ਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਰਮੁ ਭਰਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਅਪੁਨ
 ਕੁ ਦੈਵ ਰਸਾਚੈ ਜੋਭਾ ਪਾਈ॥੧੮॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦੁਖ ਟੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਖਾਈ॥੧
 ੯॥ ਭੈਰਵ ਜਨੁ ਅਤੇ ਪਾਪ ਸਿਖੀ ਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ॥੨੦॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਅਪਿ
 ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਫਿਰਿ ਆਈ॥੨੧॥ ੩॥ ਹਮਕੁ ਚਲਕੁ ਚੀਲ ਅਤਿ
 ਅਭਿਮਾਨਿ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈ ਲੁਭਿ ਤਾਰੀ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਤਾਰੀ॥ ਸਚਾਨਾਮੁ
 ਫੁਲਿ ਆਪਾਟਿ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਠਿਕਿ ਪਾਰਸੁ
 ਏਹੁ ਰਹੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਰੀ॥੨॥ ਇਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਠਿਕਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ ਜੁ ਐ
 ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥੩॥ ਇਕਿ ਅਨਦਿਗੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਗੁ ਤੀਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਗੁ
 ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ॥੪॥ ਭੈਰਵ ਭਗਤਿ ਨਹੋ ਈ ਕਬਹੀ ਭੈਰਵ ਭਗਤਿ ਸਵ
 ਰੀ॥੫॥ ਸਾਇਆ ਮੇਰੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ਆਗੇ ਆਨਤੀ ਬੀਚਾਰੀ॥੬॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਕਰਾਏ
 ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਭੰਗਾਰੀ॥੭॥ ਤਿਸਕੂੰ ਗੁਣਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਹਉ ਗਾਵਾ ਸਬਦਿ ਵੀ
 ਚਾਰੀ॥੮॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਲਾਹੀ ਦਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ॥੯॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰ
 ਥੁ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ ਅਖੁਟ ਸਚੇ ਭੰਗਾਰੀ॥੧੦॥ ਅਪਣਿ ਆਭਗਤ ਨੇ ਆਪੇ ਭੁਠਾ ਅਪਣੀ ਕਿ
 ਪਾਕ ਰਿਕਲ ਸਾਰੀ॥੧੧॥ ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀ ਚਾਰੀ॥੧੨॥
 ਸਾਇਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤਿ ਸਕਾ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸ
 ਤਰੇ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰੀ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ਭੁਝੈ ਕੋ ਵੀ ਚਾਰੀ॥੧੫॥ ਜੋ ਧਰਿ
 ਲਿਖਿ ਆਸੇਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ॥੧੬॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੇ ਗਤੀ
 ਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ॥੧੭॥ ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਹੀ ਭਰਾ ਪੂਰੇ ਪਾਈ ਐਸ ਬਦਿ ਵੀ ਚਾਰੀ॥੧੮॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਖੋਜਹਿ ਸੇਈ ਪਦੁ ਹੋਰਿ ਛੂਟਿ ਭੁਝੈ ਅਰੰਕਾਰੀ॥੧੯॥ ਬਾਣੀ ਬੇਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ
 ਰਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰੀ॥੨੦॥ ਸੇਜੇ ਗੀਤ ਤੁਗਿ ਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ਹਉ ਮੈ ਤਿਨ ਮਾਰੀ॥੨੧॥ ਸਭਿ ਗੁ
 ਰਦਾਤਾ ਤਿਨੇ ਪਛਾਤਾ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਝਾਰੀ॥੨੨॥ ਸਭਿ ਗੁਰਨ ਸੇਵਹਿ ਸਾਇਆ ਲਾਗੇ ਭੁਝ
 ਏ ਅਰੰਕਾਰੀ॥੨੩॥ ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਚਰੁ ਸੇਵਕੋ ਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐਗਮ ਮੁਗਾਰੀ॥
 ੨੪॥ ਅਨਦਿਗੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਗੁ ਤੀਰਾਮੁ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪਿਆਰੀ॥੨੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਾਰੀ
 ਵਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਣੇ ਗੁਰ ਦਿਟੁ ਬਲਿ ਹਾਰੀ॥੨੬॥ ਸਾਇਆ ਮੇਰੁ ਬਿਨ ਨਿਜਾਇ ਗਾਉ ਬ

ਰੇਸਬਾ ਦੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਅਪਿਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰਕੋ ਸਬਾ ਦੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨਾ ਮੁਨ ਚੋਰਹਿ ਭਗਤਿ ਜੀ ਦੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ੧੬ ॥
 ਨਾਮੁ ਖਜਨਾ ਗੁਰਤੋ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਤਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਹੁਗੁਰੰ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਏ
 ਕੁਨਾ ਮੁਫਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਕੋ ਨਿਵਾਰਿ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੇਕਤਾ ਅਪੇਕਤਾ
 ਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸਬਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਕਿ ਛੁਕਰਣ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਅ ਅਵਰੁਨ ਕਣਾ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਅਪੇਸਾ ਜੇ ਸਿਸਾਇ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤਿਸ ਦਿਸਰੇ ਵਹੁਤਾ ਬੁਝਾ ਫਹੁਸ
 ਤਿਹੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਅਪਣਾ ਮਾਪੁ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਅਪੇ
 ਮਾਰਿ ਜੀਵ ਲੇ ਅਪੇ ਤਿਸਨੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਦਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਅਪੇ ਰਹਾ
 ਤਿਕਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸੇਵਕੁ ਰਹਾ ਜਿਨੇ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ੮ ॥ ਅਪਿਸਰੁ ਪੁਸਿਆ
 ਠਾ ਅਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਅਪੇ ਦੁਖੁ ਬੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰੇ ਅਪੇ
 ਰੁਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਵਰਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਠਿਕੈ ਲੋਕਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿ
 ਨੀਚਾ ਖਿਆਤਿ ਨਾਸਾ ਦੁਆਇ ਅਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁਈ ॥ ੧੨ ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਅਪਿ
 ਰੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝੁਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਹੁਸੰਤ ਹੁਤਿ ਸਦੀਵਰੀ
 ਵਡਿਆਈ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿਤ ਪਾਵੁ ਬੁਝਣ ਤਬਣਾਈ ॥ ੧੫ ॥
 ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਹੈ ਸਦਾ ਸਚਾ ਦਿਗਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ
 ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਏ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਧੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾ
 ਏਈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਚਾ ਅਪਿਸਦਾ ਹੋਸਾ ਚਾਬਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਦੇਖਿ ਰਹਿਅਾਇ
 ਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਅਾ ਸੁਬਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ੫ ॥

੧੭੬

ਮੁਖਿ

ਅਨੰਦੁ ਤਾਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈਆ ॥ ਗਗਨ ਗਗਨ ਪਰ ਵਹਾ ਪਗੀ
 ਅਸਬਦਿ ਗਾਵੁਣਿਆਈਆ ॥ ਸਬਦੇ ਤਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏਮਨਿ ਮੇਰਿਆ ਭੂਸਦਾਰ ਹੁਰਿ ਨਾਲੇ ॥
 ਹਰਿਨਾਉ ਹੁਰੁ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਾਭਿ ਦਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅਗਿਕ ਰੁਝੁ ਹੁਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜਿ ਸਾਭਿ
 ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸੁਭਨ ਗਲਾਸ ਮਗੁਲੁ ਮਾਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਇ ਸਾਰੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨਿ

੫੬

੨੨

੬੧੬

ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਘਰਿ ਤੇਰੇ ਸਭੁ
 ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇ ਹਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲਾਹਿ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵੈ ॥
 ਨਾਮੁ ਜਿ ਨ ਕੇ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਹਿਬ ਕਿਆ ਨਹੀ
 ਘਰਿ ਤੇਰੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਪੋਰੇ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨ ਭੁਖ ਸਭ ਗਵ
 ਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਹਿਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਬਸਿਆ ॥ ਜਿਨ ਇਛੁ ਸਤਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ
 ਕੁਰਬਾਣ ਕੀਤਾ ਗੁਰੁ ਦਿਵਹੁ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਆਇ ਹਿਦਾਇਤ ਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ
 ਹੁਸੀਤ ਹੁਸਬਦਿ ਪਰਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਪੋਰੇ ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ
 ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭੁ ਗੋ ॥ ਘਰਿ ਸਭੁ ਗੋ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ
 ਦੁਤਤੁ ਪੁਵ ਸਿਕੀਤਿ ਕਾ ਲੁਕੰਟ ਕੁਮਾਰਿ ॥ ਆਪੁ ਰਿਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਝੁ ਜਿਨ ਕਉ
 ਸਿਨ ਮਿਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥
 ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹਿ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਵੈਰ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਜੁ ਹੁਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥
 ॥ ਤੁਝੁ ਬਾਜੁ ਸੀਮਰਭੁ ਕੋਇ ਨਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਬਾਇਨਾ ਹੀਸ
 ਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਦਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਲਿਵੈ ਬਾਜੁ ਹੁਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥
 ਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇਰੇ
 ਪਾਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਦਿ ਖਕਟੇਰਿ ॥ ਆਨੁ ਅੰਤ ਨੁਸਾਰਿਆ ॥
 ਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੇਹੁ ਤੁਟਾ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਦਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ॥
 ਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੁਝੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ
 ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਏਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੈ ਠਿਹਰਿ ਦਹਦਿ ਸਿਇਕਨਾ ॥
 ਲਾਗਿ ਸਦਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਗਵਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹੁ
 ਕਹਾਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ
 ਗੁਰ ਕਉ ॥ ਕਮਿ ਮਨਿ ਐ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਮਿਮਨਿ ॥ ਗੁਰੁ ਕੇਰਾ ਗਵਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤ ॥ ਹੁਕਿ ਹੁਕਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏਸ ਨਚੈ ਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
 ਆਗ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਨੈ ਤੇ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ॥ ਜਿ
 ਨਿਏ ਤੁਭੁ ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਣੁ ਨਾਹ ਮੋਹਣੀ ॥ ਤੈਨੈ ਕੀਤੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨੂੰ ਉਲੀਪਾਈ

ਅਗਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਦਿਹੁ ਤੁਝਿ ਨਿਸੇਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਨਾਏ ਚਲੇ ਚਲੇ
 ਈਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਏਸ ਨਿਪਿਆਰਿਆ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਜਿਥੇ ਖਦ
 ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਸਥਿਤੈ ਰੈ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਇਕਿ ਉਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐਸਾ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੁਲੇ
 ਨਕੀ ਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਟਿ ਤੂੰ ਰੋਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
 ਨਿਪਿਆਰੈ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇ
 ਆਕਿ ਨੈਤੋ ਗਾਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਅਕੋ ਅਥਿਵਖਾਣਏ ॥
 ਆਖਹਿ ਤਵੇ ਖਹਿਸਰੁ ਤੂੰ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂੰ ਸਦਾ ਅਗਮੁ ਰੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
 ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੇਜ ਤੇ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕਿਪਕੀ ਨੀਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ
 ਪਰਸਾਇਆ ਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅੰਕੁ ਰਚੁ ਕਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸਨੇ
 ਅਪਿਤੁ ਠਾਤਿ ਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਚਾਲਿ ਨਿਗਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਗਲੀ ਭਗ
 ਤਾ ਕੇ ਗੀਬਿਖ ਮਮਾਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੇਕੁ ਅੰਕੁ ਰਚੁ ਜਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥
 ਖੰਨਿ ਅਹੁਤਿ ਖੀਵ ਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ
 ਰਿਵਾਸਣਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਚੁਗਾ ਚੁਗਾ ਨਿਗਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਚਲਾਇ
 ਹਿਤਿ ਵਚਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹੋਗਿ ਆਜਾਣਾ ਭੁਣਤੇ ਹੋ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਚਲਾਇ ਹਿਤਿ ਵੈ ਚਲਹੁ ਜਿ
 ਨਾ ਮਾਗਿ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇ ਹਿਸੇ ਹਰਿ ॥ ਹਿਸਦਾ ਧਿਆਵਹੋ ॥ ਜਿਸਨੇ
 ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਹਿਆ ਪਣੀ ਸਿਗੁਰੁ ਦੁਅਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਰਿ ਬਜਿ ਉਭਵੈ ਤਿ
 ਵੈ ਚਲਾਵਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੇਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਠਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਇਕਿ ਠਿਗਰਿ
 ਪਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੇਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਠਾਇ
 ਆ ॥ ੧੬ ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਏਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਏਹੁ
 ਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈ
 ਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਸੁਣਦੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ॥ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ
 ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ॥ ਦਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਜ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਜਾ ਕਿਤੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਜੀਉ ਮਲੀ ਫੁਰੈ ਕਿਤੁ ਸੰ

ਬਿਐਕਤਿ ਏਸੀ ਨਿਥੈ ਦੁਸਰਾ ਦਿਲਾਗੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ॥ ਏਹੁ ਸਹਜਾ ਇਉਂ ਜਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਜੀਅ ਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿ
 ਮਲ ਜੀਅ ਹੁਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਏਹੁ ਤਿਸ ਨਾਵ ਭਰੇ ਗੁਲਗਾਮਰੁ ਮਨੁ ਹੁਇ ਸ
 ਰਿ ਆਇ ॥ ਦੁਸਰਾ ਮਹਿਨਾ ਮੁਇਤ ਮੁੰਤੁ ਠਹਿਰਾਹੀ ॥ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤੁ ਸਿ ਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਸਦੁ ਤਿ
 ਆਭੁ ਫੇਲਾ ॥ ਹੇਤਿ ਨੀ ਜਨਮੁ ਜੁਐ ਹਰਿ ਆ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਅ ਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਹਰੁ
 ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅ ਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਕਰ ਟੀਕ ਮਾਣੀ ॥ ਭੂਭੁਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਸਾਸ
 ਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿ ਆਭੁ ਲੇਸੇ ਵਣਜ ਰੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ
 ਰਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁ ਖੋਰੇ ॥ ਦੋਵੈ ਤਸਨੁ ਮੁਖਿ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅ ਹੁਰੈ
 ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ਹੋਰ ਦੋਹੀ ਆਏ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥ ਆਪੁ ਛੁਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਟੈ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨ ਜਣੈ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੀਤ ਹੁਸੈ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁ ਖੋਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਖੁ
 ਖੋਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਬੈ ਕੋਈ ਪੁਛੁ ॥ ਬਿਬੇਕੀ ਆਜਾਏ ॥ ਅਨੇ
 ਕ ਜੂਨੀ ਭਗਮਿ ਆਵੈ ॥ ਏਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ॥ ਦਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਅਵਹੁ ਸਿਖ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹੋਗਾ ਦੁਸਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਕੋ ਗੀ ਬਾਣੀ ਆਸਿ ਰਿਬਾਣੀ ॥
 ਜਿਨ ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰ ਮੁਹਿ ॥ ਦੋਹਿਰੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿ
 ਹੁਸਾਰਿ ਗਪਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ॥ ਏਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੋ ਬਾ
 ਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤਕਚੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾ
 ਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿ ਆਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਾਇ ਆਮਾਇ
 ਆਬੋਲ ਨਿਪਏ ਗਵਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
 ਰਤਨੁ ਹੈ ॥ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜਣਾਓ ॥ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾਏ ॥ ਹੋਰ ਆਸ ਮਾਓ ॥ ਸਬਦਿ ਸੇਤੀ ਮ
 ਨੁ ਮਿਲਿ ਆਸ ਚੈਲਾਏ ॥ ਆਭਾਓ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਗਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬ
 ਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ॥ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜਣਾਓ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ
 ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਦੇਖੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੇਵੈ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸ
 ਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਹੋਵੈ ॥ ਏਕ ਸਮਿਉ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ
 ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰ ਦੇ ਤਤੇ ਸਾਗਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੇ

ਸਾਗਨਾਟੀਗੁਰੂਬਾਬੂਤਤੈਸਾਗਨਜਾਣੀਗਤੀਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਅਭੈਦਿ
ਹਠੀਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੋਜਨਜਾਗੇਜਿਨਹਰਿਮਨਿਦੁਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀਗਕਰੈਸਾ
ਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸੋਨੇਅਨਦਿਨਹਰਿਲਿਵਲਾਭੈਜਗਤਰੈਣਿਦਿਹਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਕੋਉ
ਦਰਸਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੈਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐਮਨਹੁਕਿਉਦਿਸਾਰੀਐਏਦਰੁਦਾਤਾ
ਜਿਅਗਨਿਮਹਿਅਹਾਹੁਪਹੁਚਾਵਏਯਥੈਸੋਨੇਕਿਉਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸੋਨੇਅਪਣੀਲਿਵਲਵ
ਏਅਪਣੀਲਿਵਲਾਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐਕਰੈਨਾਨਕੁਏਦਰੁਦਾਤਾਸੋਕਿਉ
ਖਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਸਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆਸਾ
ਗਨਿਸਭਏਕੋਜੇਹੀਕਰਤੇਥੇਲੁਰਚਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਠਾਤਾਜੀਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾ
ਇਆਲਿਵਲਵਕੀਲਗੀਵਿਸਨਾਮਾਇਆਅਮਰੁਦਰਤਾਇਆਏਹਖਾਇਆਜਿਤੁ
ਹਰਿਦਿਸਰੈਮੇਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੂਜਲਾਇਆਕਰੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਲਿਵਲਾ
ਗੀਤੀਨਿਦਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ॥੨੯॥ਹਰਿਆਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਰੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾ
ਇਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰੇਲੋਕਵਿਲਲਾਇਆਐਸਾਸੁਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈ
ਤਿਸੋਨੇਸਿਰੁਸੁਪੀਐਵਿਚਹੁਅਪੁਜਾਇਆਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰੈਹਰਿਦਸੈਮਾਨੀ
ਆਇਆਹਰਿਆਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਰੈਗੁਗਤਿਨਕੋਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇਯ॥੩੦॥ਹਰਿਗਾਸਿ
ਮੇਰੀਮਨੁਵਟਨਜਾਗਾਹਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਟਨਜਾਗਾਸਤਿਗੁਰਤੇਗਾਸਿਜਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿ
ਤਜਪਿਹੁਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਟਿਹੁਦਿਹਾਵੀਏਹੁਪਨੁਤਿਨਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਗਾਣਾ
ਕਰੈਨਾਨਕੁਹਰਿਗਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਟਨਜਾਗਾਏਰਸਨਾਤੁਅਨਰਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਗੀਪਿ
ਆਸਨਜਾਇਆਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜੈਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇਆਹਰਿਰਸੁਪਾ
ਦਿਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰਸੁਬਹੁਵਿਨਾਵਿਸਨਾਲਾਭੈਆਇਆਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇਆਕਰੈਨਾਨਕੁਹਰਿਆਨਰਸਸਭਿਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਦਸੈਮਾਨੀਆ
ਇ॥੩੧॥ਏਸਰੀਰਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆਹਰਿ
ਜੋਤਿਰਖੀਤੁਪੁਦਿਚਿਤਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਹਰਿਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿ
ਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਵਿਖਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਅਤਾਚਲਤੁਹੋਆਚਲਤੁਨਦਰੀ
ਆਇਆਕਰੈਨਾਨਕਸਿਸਟਿਕਾਮੁਲੁਗਚਿਆਜੋਤਿਰਖੀਤਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥੩੨॥
ਮਨਿਚਾਉਭਾਇਆਪ੍ਰਭਾਅਗਮੁਸੁਣਿਆਹਰਿਮੰਗਲੁਗਏਸਖੀਕਿਹੁਮੰਦਰੁਬਣਿਆਹ

ਰਿਗਾਉ ਮੰਗ ਲੁਨਿਤਸਖੀ ਏਸੇ ਗੁਰੂ ਪੁਨਦਿਆਪਏ ਗੁਰਚਨਲਾ ਗੇਦਿਨਸੁਭਗੇਆਪਣ
 ਪਿਰੁਜਾਪਏਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭਗੇਕਹੈਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸ
 ਪ੍ਰਿਮਲਿਅਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੇ॥੩੪॥ਏਸਹੀਰਮੇਰਿਆਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਕੈਕਿਆ
 ਤੁਧੁਕਰਮਕਮਾਇਆਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਧੁਸਹੀਰਾਜਤੁਜਗਮਹਿਆਇਆਜਿ
 ਨਹਰਿਤੇਰਚਨਗਚੇਅਸੇਹਰਿਮੰਨਿਨਵਸਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਿਆਪੁਰ
 ਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕਏਹੁਸਹੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋਆਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆ॥੩੫॥ਏਨੇਤ੍ਰੇਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇ
 ਖਹੁਕੋਈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆਏਹੁਦਿਸੁਸੰਸਾਰ
 ਰੁਤਮਦੇਖਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੁਪੁਰੈਹਰਿਰੂਪਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਾ
 ਵੇਖਾਹਰਿਏਕੁਹੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕਏਹਨੇਤ੍ਰਅੰਧਸੇਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
 ਲੇਦਿਬਦਿਸਾਇਹੋਈ॥੩੬॥ਏਸੁਵਣਹੁਮੇਰਿਹੋਸਚੈਸੁਣੈਨੋਪਠਾਏਸਚੈਸੁਣੈਨੋਪਠ
 ਏਸਹੀਰਿਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤਿਬਾਣੀ॥ਜਿਤੁਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਅਹੋਆਰਸਨਾਹਸਿਸਮਾਣੀ
 ॥ਸਚੁਅਲਖਾਵਿਡਾਣੀਤਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਣਹੁਪਾਵਿ
 ੩ਹੁਹੋਵਹੁਸਚੈਸੁਣੈਨੋਪਠਾਏ॥੩੭॥ਹਰਿਜੀਉਗੁਛਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਜਾਪਵਣੁ
 ਵਜਾਇਆ॥੩੮॥ਏਹੁਸਾਚਾਸੋਚਿਲਾਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਤਸੋਚਿਘਰਿਸਾ
 ਚੈਜਿਥੈਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਹੋਸਚੈਧਿਆਵਹਿਜਾਤੁਧਰਾਵਹਿਗੁਰਪ੍ਰਖਿਜਿਨਾਬੁਝਾ
 ਵਹੋ॥ਇਹੁਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੇਜਨੁਪਾਵਹੋ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸਚੁਸੋਚਿਲਾ
 ਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੋ॥੩੯॥ਅਨੰਦੁਸੁਣਹੁਵਰੁਭਾਗੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਬਪੂਰੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗਲਾਵਿਬੁਰੋਗਦੁਖਰੋਗਸੰਤਾਪਉਤਰੇਸੁਣਿਸਚੀਬਾਣੀ॥ਸੰਤ
 ਸਾਜਨਕੁਏਸਰਸੇਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਸੁਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਾਵਿਤੁਸਤਿਗੁਰਗਹਿਆਭੁ
 ਪੂਰੇ॥ਬਿਨਦ੍ਰਿਤਿਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਵਾਜੈਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੪੦॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰਸਹਜੇਦਖੇਤੁਹੈਜਿਸਨੇਲਾਏਭਾਉ॥ਨਾ
 ਉਬੀਜੋਨਾਉਗਵੈਨਾਮੇਰੈਸਮਾਇਆਉਮੈਏਹੋਬੀਜੁਹੈਸਹਸਾਗਇਆਵਿਲਾਇਪਨਾਕਿ

ਵਜਾਏ ਵਜਾਪਵਣੁ ਲੁਕਾਏ ਪਰਗਟ ਕੀਏ ਕਸਦਾ ਗੁਪਤ ਰਖਾਏਆਰਤਾਮਨੋਕਰੁਪਾਵੈਉਸਾਬਿਨੋਮਦਾ
 ਸੁਤਦੁ ਨਹੋਯਾਏਕਾਦਹੀਉਕਾਦਸਦੁਆਰਾਪਾਇਆ॥
 ਅਨੰਦਨਾਈਪਾਇਆ॥੩੪॥ਨਾਨਕਹਰਿਪਾਮਰਾਜੀਉਗੁਛਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਜਾਪਵੈਨੁਵਜਾਏਆ॥

ਫੁੱਥੀਜੋਨਉਗਵੈਜੋਬਖਸੇਸੋਖਾਇ॥ ਅੰਭੈਸੇਤੀਅੰਭਰਲਿਆਬਹੁਕਿਨੀਕਸਿਖਲਾ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਹੈਦੇਖਹੁਲੋਕਾਅਇ॥ ਲੋਕੁਕਿਵੈਖੈਬਪੁਨਾਜਿਸਨੇਸੋਝੀ
 ਨਹਿ॥ ਜਿਸੁਦੇਖਾਏਸੋਦੇਖੈਜਿਸੁਦੁਸਿਆਮਨਮਾਰਿ॥ ਮਨਮੁਖੁਦੁਖਕਾਖੈ
 ਤੁਹੈਭੁਖੀਜੈਦੁਖਾਇ॥ ਦੁਖਿਦਿਚਿਜੀਐਦੁਖਿਮਰੈਹਉਮੈਕਰਤਾਦਿਹਾਇ॥ ਆਟੁਣੁ
 ਜਾਣਨਸੁਖੁਈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ ਜੇਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣਈ॥ ਦਿਤੇਕਉਲਪਟਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਪੂਰਥਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁ
 ਦਮੁਖੁਜਿਸਨੇਆਪੇਸੇਲੇਸੋਇ॥ ਸੁਖੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਹੈਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ਅਗਿਆਨਕਭ
 ਮੁਕਟੀਐਗਿਆਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਏਕੋਨਦਰੀਆਇ॥ ਅਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਇ॥ ੩॥
 ਸਚੈਤਖਤੁਰਚਾਇ॥ ਐਸਟਕਉਜਾਣੀ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਸਬ
 ਦਿਸੁਣਾਈ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਅਨੁਕਰਿਸਹਲਸਰਾਈ॥ ਚੰਦਸੁਰਜੁਦੁਇਚਾਨਣੇ
 ਪੁਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ ਆਪੇਦੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਗੁਰਸਬਦਿਧਿਆਈ॥ ੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸ
 ਚੇਖਾਤਿਸਾਹੁਤੁਸਚੀਨਾਈ॥ ੧॥ ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਪਾਲਿਆਅ
 ਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ ਤੇਸਹਬਾਤਨਪੁਛੀਆਕਬਹੁਨਲਾਈਪਾਇ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਮ
 ਹਿਦੀਕਰਿਕੈਗਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੋਇ॥ ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਪਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏ
 ਇ॥ ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਵੈਤੋਦੇਇ॥ ੨॥ ਵੇਕੀਸਿਸਟਿਉਪ
 ਈਅਨੁਸਰੁਕਮਿਆਵੈਜਾਇਸਮਾਹੀ॥ ਆਪੇਦੇਖਿਦਿਗਸਦਾਦੂਜਕੋਨਾਹੀ॥ ਜਿਉਭ
 ਵੈਤਿਉਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ ਸਰਨਾਤੇਰਾਜੇਹੈਜਿਉਭਵੈਤਿਏਚਲਾਈ॥ ਤੁਸੁ
 ਜੇਵਰੁਮੈਨਹਿਕੋਇਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ॥ ਭਗਮਿਭੁਲਾਈਸਭੁਜਗੁ
 ਠਿਗੀਠਾਵੀਹੋਈਭਾਲਿ॥ ਸੇਸਹੁਸਾਤਿਨਦੇਵਈਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
 ਹਰਿਧਿਆਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰਧਾਗਿ॥ ਨਾਨਕਪਰਿਬੈਠਿਆਸਹੁਪਾਇ॥ ਅਜਹਕਿਰਪ
 ਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਧੰਧਾਧਵਤਾਦਿਨੁਗਇਅੰਰੈਇਗਵਾਈਸੋਇ॥ ਕੁਰੁਬੈ
 ਲਿਖਿਭੁਖਾਇਆਮਨਮੁਖਿਚਲਿਆਰੋਇ॥ ਸਿਰੈਉਪਾਰਿਤੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਪਾਤਿਖੋਇ॥ ਹ
 ਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਓਠਿਰਿਆਵਣਜਾਣਹੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਰੁ
 ਰੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਹਜੇਅਲਿਰਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ੨॥ ਇਕਿ
 ਆਪਣੀਸਿਠਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ॥ ਇਕਨਾਨੋਨਉਬਖਸਿਉਨੁਅਸਬਿਰੁ

ਭਗਿਸਤੀਆਪਉਣੁਪਾਣੀਥੈਸੰਤਰੇਹੁਕਮਿਕਰਹਿਭਗਤੀਏਨੋਨੋਭਉਅਗਲਾਪੁਰੀਬਣੇਤਬ
ਏਵੀਸਭੁਏਕੋਹੁਕਮੁਦਰਤਦਾਅਨਿਐਸੁਖਪਾਣੀ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀਰ
ਮਕੀਝੁਠਾਟਿਕੈਨੋਕੋਇਆਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੇਮਰਜੀਏਹੋਇ॥੧॥ ਕਿਉਕਰੀਏ
ਹੁਮਨੁਮਾਰੀਐਕਿਉਕਰਿਮਿਰਤਕੁਹੋਇਆਕਹਿਆਸਬਦੁਨਮਾਨਈਹਉਐਛਰੈਨੋਕੋਇਆਹੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਹਉਐਛੁਟੈਜੀਵਨੁਮੁਕਤੁਸੋਹੋਇਆਨਨਕਜਿਸੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਬਿਘ
ਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਜੀਵਤਮਰਣਾਸਭੁਕੋਕਪੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇਐਛਕਾਸੰਜ
ਮੁਜੇਕਰੇਦਹੁਭਉਲਾਏਇਆਅਨਦਿਨੁਭੁਣਗਏਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਉਜਲੁਨਮਿਤਰੇਇਆ
ਨਕਹੁਗੁਮੁਖਿਪਾਣੀਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਜਾਭਉਰਚਾਇਐਨੁਤੈਗੁ
ਣਦਰਤਾਰਾਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁਹੁਕਮਿਕਮਾਦਨਿਕਾਰਾਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੇਤ
ਕੀਨਾਭੁਝੁਹਿਬੀਚਾਰਾਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਏਲੁਪੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾਜਿਸੁਭਾਏਤਿਸੁਬਖ
ਸਿਲੈਹਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਮਨਕਾਝੁਠਾਝੁਠੁਕਮਾਏਮਾਇਅਨੋ
ਛਿਰੈਤਪਾਸਚੁਕਮਾਏਯਹਮੇਝੁਲਾਸਭੁਤੀਰਬਗਹੈਯਹਤਪਾਕੈਸੋਪਰਮਗਤਿਲਹੈਯਹੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਕੋਸਚੁਕਮਾਏਨਨਕਸੋਤਪਾਮੇਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੧॥ ੫:੩॥ ਸੋਤਪਾਜਿਏਹੁਤਪੁਆਲੇ
ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸਬਦੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਹਤਪਾਪਰਵਾਣਾਨਨਕਸੋਤਪਾਦਰਗ
ਹਿਪਾਏਮਾਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿਦਿਨਸੁਉਪਾਇਅਨੁਸੰਸਕਰੀਦਰਤਣਿਯਹੁਰਮਤੀਘਟਿਓ
ਨਣਾਅਨੇਹੁਭਿਨਾਸਣਿਯਹੁਕਮੇਹੀਸਭੁਸਾਜੀਅਨੁਗਦਿਆਸਭੁਦਣਿਤਿਣਾਸਭੁਕਿਛੁਆ
ਪੇਆਪਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਭੁਣਿਯਸਬਦੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਆਪਿਭੁਝਾਈ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਚਿਨਕੇਚਿਤਮਹਿਭਰਮੁਤਿਸਦੈਦਿਰੈਨ
ਨਕਤੇਹੋਜੇਧਾਪਰਮੁਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਕਾਰੂਖਾਹੋਇਯਤਿਸਕਾਰੋਜਨੁਨਨਕਾਦਿਰ
ਲਾਪਾਏਕੋਇ॥੧॥ ੫:੩॥ ਅਭਿਆਗਤਏਹਨਆਖੀਅਨਿਜਿਪਰਿਘਰਿਭੋਜਨੁਕਰੇਨਿਯਉ
ਦਰੈਕਾਰਣਿਅੰਪਠੇਬਧਲੇਭੋਖਕਰੇਨਿਯਉਲਿਲਹਨਿਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਘਰਿਰਹਦੁਕਰੇਨਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਬਰੁਪਰਤਿਕਿਛੋਰਿਅਨੁਦਿਚਿਸਚਾਅਸਰਾਉਯਰੁਦਹੁਸਭੋਸਚੁਹੈ
ਜਿਸੁਦਿਚਿਸਚਾਨਉਸਭੁਸਚਾਹੁਕਮੁਦਰਤਦਾਹੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਉਸਚਾਅਪਿਤਖ
ਤੁਸਚਾਬਹਿਸਚਾਕਰੇਨਿਅਉਸਭੁਸਚੇਸਚੁਦਰਤਦਾਹੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੬॥
ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਰੈਣਾਇਰਮਹਿਅਨੰਤੁਪੈਭੁਝੀਆਏਜਾਇਯਭਾਣੈਚਲੈਆਪਠੈਬਹੁਤੀਲਹੈ

ਅਭਿਆਗਤਸੇਈਨਨਕਜੇਅਤਮਗਉਣੁਕਰੇਨਿ॥

ਸੰਜਾਇ ਰੇਣਾਇ ਰਮਹਿ ਬੁਝਿਓ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤੇ ਸੇਕਰਾ
 ਇ॥੧॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਇ ਦਿਖਿ ਚਿਹਰੈ ਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚ
 ਖਿਕਿ ਮੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ਖਰਗਾ ਬੁਝਿਓ ਧੀਮੰਤ ਮੁਖੁ ਮੁਖਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦਿਖਾਸੁ ਇਕ ਬੁ
 ਰਿਕੇ ਨਾਮੁ ਦਿਖੁ ਸਿਰੁ ਜੀਵੁ ਦੁਖਿ ਗੁਣਾ ਜਾਅੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਰੁ ਸਚਾ ਤੇਰੇ ਦੇਵਾ ਸਨਿਦਾ
 ਭੁਭੇ ਨਦਿ ਨ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਨ ਛੋਰੈ ਪਾਸਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪੋ
 ਰਤੇ ਤਿਉ ਦਿਖੇ ਗਿਰੁ ਉਦਾਸੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਕਰਮੁ ਇਆ ਸਭ ਕੋ ਜਿਉ ਰਵੈ ਤਿਉ ਹਰਿ
 ਠਤਾਸੁ ॥ ਛਤੀਹ ਸੁਹਾਗੁ ਬਾਰੁ ਸਾਅਪੇ ਗਣਤ ਕੀ ਨੀਲਾ ਮਾਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭਾ
 ਜੀਅਨੁ ਅਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸਾ ਸਤੇ ਸਾਜਿ ਅਨੁਪਾਪੁ ਨ ਗਣਤ ਗਣਿ ਨੀਲਾ ਜਿਸੁ ਬੁਝੈ
 ਸੋ ਬੁਝੁ ਸੀਸ ਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀ ਨੀਲਾ ਸਭੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ਦਰਤ ਦਾਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੩॥
 ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਪੈਰੁ ਤੁਬਿ ਨੁਤਨੁ ਹੋਇ ਜੇ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਰੁਤੁ ਰਤੁ
 ਇਛੈ ਪਇ ਮੈ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਦਿਖੁ ਜਾਇ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਿ ਥਾਤੁ ਸੁਪੁ ਹੋਇ ਰਿਉ
 ਹਰਿ ਕਥੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮੈ ਲੁਗਵਾਇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋ ਹਟੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥
 ਰਮਕ ਲੀਲਾ ਸੁਸਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿ ਅਸੀ ਕਾਭਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾਸੁ ਉਪਿ
 ਅਭਗਤਿ ਭੰਗੁ ਗੁਰ ਮੁਗਇਆ ਰਾਜ ਗਿਆ ਚੁਕਾ ਅਕਿਆ ਨ ਅੰਧਾ ਗੁਰ ਤਿਸੇ ਨੇ ਰੁਪੁ ਰੁਤਿ
 ਨਮ ਗਲਾ ਜਿਉ ਹਰਿ ਨਾ ਲਿਪਿਆ ਗੁਰਾ ਸਦਾਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੇਭਾਵੈ ਤੀਨਾ ਗਿਆ ਮਨੁ ਮੁਖਿ
 ਸੀਗੁਰੁ ਨ ਚਾਣੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨ ਮੁਸਕੁ ਹਾਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜੀ ਸਹਿ
 ਹੋਇ ਭੁਆ ਗੁਰਾ ਸੇ ਸਾਰੈ ਦਿਚਿ ਸੇਰੁ ਨ ਪਾਇ ਨੀਅਗੇ ਜਿ ਕਰੇ ਸੁਭਾਵੈ ਕਰਤਾ ਗੁਰਾ ਨਾਨਕ ਸ
 ਚਾਣੈ ਕਰੈ ਦੁਹਾ ਦਿਚਿ ਪੈਸੰ ਸਾਰੁ ਗੰਜਿ ਨੀਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁਖਾ ਕੀ ਕੋ
 ਈਨਾ ਗਿਰਾਤਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬਾਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖੁ ਹੋਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ
 ਸਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਅਪਿ ਅਲਿਪੁ ਸਦਾਰੈ ਹੋਰਿ ਪੈਸੇ ਸਰਿ ਪਾਵ
 ਗਿਆ ਅਪਿ ਨਿਹ ਚਲਾ ਅਚਲੁ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪਿਆਈ
 ਮੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਪਾਈ ਮੈ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸ
 ਚਾਗਿ ਰਗੀ ਭੀ ਹੋਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ ਸਚਾ ਕਮੁਖਿ ਆ
 ਇਹੁ ਸਭੋ ਦਰਤੈ ਸਚਾ ਨਾਨਕੁ ਕਮੈ ਜੋ ਭੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚਾ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰ
 ਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਭੁਝੈ ਸਚਾ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਦਿਖੈ ਮਨੈ ਕਰੁ

ਚੀਰੀਆ ਪਿਛਾਇ
 ਅਲੇਖੁ ਨਿਸਿਧਾ
 ਪਿਕਰਾ ਦੇਹੁ ਰਚਾ
 ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਬਿਨੁ
 ਤਿਹੁ ਰੰਗੁ ਸੇਵਾ ਤਿਨ
 ਆਵਈ ਵਸੀਨਾ
 ਹੀਨਾ ਨਿਜੇ ਬਹੁ
 ਰਾਜੇ ਜੀਉ ਦੇਹੁ
 ਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨਾ
 ਇਆਨੀਤ ਰਿਸਿ ਰਿ
 ਨਾਹੀ ਵੇਖੈ ਗਾਇ
 ਖਾਅਿ ਰਿਨ ਜੀਮ
 ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਦੁਕਈ
 ਹੋਰਿ ਸੇਵਿਓ ਦੁਖਾ
 ਭੀ

ਨਿਕਰਾ। ਮੁਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਨੀਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕੋਸੁਅਰੰਕਾਰੁ। ਓਇਬਾਉਕੁਬਾਉਨ
ਜਾਣਨੀਉਨਅੰਤਰਿਲੇਕੁਦਿਕਾਰੁ। ਓਇਆਪਣੈਸੁਆਇਆਉਗਲਾਕਹਹਿਓਨਿਮਰੇਜਮਜੰਦ
ਕੁਆਰੇਦਰਗਹਲੇਖਮੀਰੀਐਮਾਰਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਕੁਰੁਮਾਗਾਇਹਕੁਰੁਕੀਮਲੁਕਿਉਉਤਰੇ
ਈਕਢਹੁਇਹੁਈਚਾਰੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨਾਮੁਕਿਫਾਇਸਰਕਿਲਾਦਿਖਕਟਣਹਾਰੁ। ਨਾਮੁ
ਜਪੇਨੋਮੇਅਗਧੋਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁ। ਮਲੁਕੁਫੀਨਮਿਉਤਰੀਅਨੁਭਵਿਨਾਮੁ
ਚੋਅਸਚਿਅਰੁ। ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੇਏਹਿਚਲਤਹਰਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਣਹਾਰੁ।
॥੨॥ ਪੁਰੋਖਦੁਦਾਤਨਾਹਿਕਿਅਖਿਸੁਣਾਈਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਹੁਹਉਮੋਜਾਈ
ਐ। ਗਰਸਕਸਸਾਦਬਾਰਸਚੀਵਰਿਆਈਐ। ਜਿਸਨੇਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਆਪਿਲਏਮਿਲਾਈ
ਐ। ਘਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਥਿਓਗੁਰੁਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ॥੮॥ ਥਾਥਾ
ਈਅਕਹਾਈਆਪਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ। ਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਏਸੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ।
ਜਾਇਪਛਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਸਤਬਿਆਸਸੁਕਨਾਰਦਬਥਨਸਭਸਿਸਟਿਕਰੇਨਿ। ਸਚੇਲਏਸ
ਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਲੇਨਿ। ਨਾਨਕਅਏਸੇਪਰਵਾਣੁਕੁਜਿਸਗਲੇਕੁਲਤਰੇਨਿ॥੯॥
ਗੁਰੁਜਿਨਾਕਾਅੰਧਲਾਸਿਖਗੀਅੰਧੇਕਰਮਕਰੇਨਿ। ਓਇਭਾਣੈਚਲਨਿਆਪਣੈਨਿਤ
ਸੁਠੇਸੁਠੇਲੇਨਿ। ਕੁਰੁਕੁਸਤੁਕਮਦਦੇਪਰਨਿਦਾਸਦਾਕਰੇਨਿ। ਓਇਆਪਰੁਬੇਪਰਨਿ
ਦਕਾਸਗਲੇਕੁਲਤਰੇਨਿ। ਨਾਨਕਜਿਤੁਓਇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇਓਇਬਪੁਵੇਕਿਆਕਰੇਨਿ
॥੧੦॥ ਸਰਨਦਰੀਅੰਦਰਿਰਖਦਾਜੇਤੀਸਿਸਟਿਸਰੁਕੀਤੀ। ਓਇਕਿਭੁਰੁ
ਕੁਸਤਿਲਾਇਅਨੁਮਨਮੁਖਿਦਿਗੁਤੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐਅੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤੀ
॥ ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁਨੁਹੋਤਿਨਦਾਤੈਸਿਪ੍ਰੀਤੀ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੁਸਿਠਤਿਸ
ਨਾਈ॥੧੧॥ ਸਤੀਪਾਪੁਕਰਿਸਤੁਕਮਾਰਿ। ਗੁਰਦੀਖਿਆਘਰਿਦੇਵਣ
ਜਾਹਿ। ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੇਖਟਿਐਭਾਉ। ਭਾਵੈਅਦਉਭਾਵੈਜਾਉ। ਸਾਸਤੁਬੇਦਨਾਮੁ
ਨੈਕੋਇਆਪੇਆਪੇਪੁਜਰੇਇ। ਕਾਜੀਹੋਇਕੈਬਹੋਨਿਆਈ। ਠੇਰੇਤਸਬੀਕਰੇਖਦਾਇ
॥੧੨॥ ਫੀਲੇਕੈਹਕੁਗਵਾਏ। ਜੇਕੋਪਛੈਤਾਪਕਿਸੁਣਾਏ। ਤੁਰਕਮੰਤੁਕੰਨਿਰਿਦੈਸਮਾਰਿ।
ਲੋਕਮੁਹਵਹਿਚਾਨੀਖਹਿ। ਚਉਕਾਦੇਕੈਸੁਚਾਰੇਇ। ਐਸਾਹਿੰਦੁਵੇਖਹੁਕੋਇ। ਜੇਗੀ
ਗਿਰਹੀਜਟਬਿਰੁਤਾ। ਮਾਗੈਪਾਛੈਕੋਦਹਿਪੁਤਾ। ਜੇਗੁਨਪਾਇਆ। ਤੁਗਤਿਗਵਾਈ
ਕਿਤੁਕਾਰਣਿਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ। ਨਾਨਕਕਲਿਕਾਏਹੁਪਰਵਾਣਾ। ਆਪੇਆਖਣ

ਅਪੋਣਾ ੧੧) ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ। ਸੁਤ ਜਨੇਉ ਪਹਿਗ ਲਿਖਵੈ।
 ਸੁਤ ਪਾਇ ਕਰੈ ਚਾਰੇ ਆਈ। ਨਤ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰੇ ਦਰਿਆਈ।
 ਦਿਲੁ ਕੁਰਾਖੀ ਚੋ ਬੈਥਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਗਹੁ ਦਸਾਇ ਬੈਥੈ ਕੋ ਜਾਇ। ਕਰ ਟੀਬਾ ਧੁਰਿ ਸ
 ਤਿਨ ਪਾਇ। ਜੇਗੀ ਕੋ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ। ਤੇ ਤਕਰਟਿ ਕੀਨੀ ਮੁੜਾ ਪਾਈ। ਮੁੜਾ ਪਾਇ
 ਫਿਰੇ ਸੰਸਾਰਿ। ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਸਿਰਜਣ ਹਰਾ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਵਾਟਾ ਉਚੀ ਗੀਆਈ
 ਚਿਲਨ ਕਾਉ। ਇਥੇ ਜਾਣੈ ਸੁਜਾਣੈ ਸੇਝਾਣੈ। ਹੋਰੁ ਠਕਣੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ। ਸਭਨ
 ਕਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ। ਕਰ ਟੀਬਾ ਧੁਰਿ ਰੈਨ ਕੋਇ। ਸਚੇ ਸਚੁ ਦੁਖਾਣੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਅ
 ਗੈ ਪੁਛੁ ਨ ਹੋਇ। ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀ ਐਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗਣਾ ਅੰਦਰਿ ਲਾ

ਲਜਵੇ ਹਰੀ ਕੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਾ। ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਦਿਵਾ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਾਪਿ ਖੁਆਇ। ਅਨੁਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਨਿਤ ਕਹੁ। ਸਭਨਾ ਸਾਰਿ ਬੁਝੈ ਕੁਹੈ ਪੂਰੈ
 ਰਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥ ੧੧॥

ਪਾਈ ਜੀਤਿ ਫਿਰਿ ਹਿ। ਨਾਸਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਈ ਕੇ ਸੀਨਾ ਸਤਿ ਪਹਿ ਆ ਦੇਸ ਫਿਰਿ ਹਿ। ਨਾਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿ
 ਰਖੀ ਪਥਰਾ ਪੁਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਾਇ। ਨਾਸਤਿ ਬੰਧੇ ਹਸਤੀ ਸੰਗਲ ਨਾਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰ
 ਹਿ। ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੇਈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ। ਨਾਨਕ ਤੋ ਕੋ ਮਿਲੈ ਦ
 ਰਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ। ਸਭਿ ਘਟਿ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸਹਿ ਖੁ
 ਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਟੁਕਰੈ। ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾ ਲਵਾ ਟੁਕੀ ਤਿਸੈ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉ ਟੁਕਾ। ਜਿਸਹਿ
 ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉ ਟੁਕਾ॥ ੧॥

ਸੋ ਗਿਰੀ ਜੇ ਨਿਗੁ ਕਰੈ। ਜ
 ਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁ ਭੀ ਖਿਆ ਕਰੈ। ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ। ਸੋ ਗਿਰੀ ਗੀਰਾ ਕਾ ਨਿਹਾ ਬੈਠੈ ਈ
 ਸਰ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ॥ ੨॥

ਸੋ ਅਉਧਤੀ ਜੋ ਧੁਪੈ ਆਪੁ। ਰਿਖਿ
 ਅਭੇਜਨ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ। ਅਉਹ ਠਪਟ ਮਹਿ ਭੀ ਖਿਆ ਕਰੈ। ਸੋ ਅਉਧਤੀ ਸਿਧ ਪੁਰਿ ਚਵੈ ਬੈ
 ਲੈ ਗੋਰੁ ਖਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ॥ ੩॥

ਸੋ ਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਦਾਸੁ।
 ਅਰਧ ਉਪਕਰੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸੁ। ਚੰਦਨ ਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੀ। ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪਵੈ ਨ ਕੰਧੁ
 ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ॥ ੪॥

ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜੋ ਕਾਇਨਾ
 ਪਖਾਣੇ। ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾ ਲੋ। ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਸੁਰਣਾ। ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ
 ਸਰਨ ਮਰਣਾ। ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ॥ ੫॥

ਵੈਨ ਰਿਭੰਡ ਗੁਨਾਨ ਕਦੁ ਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜੋ ਠਜਾਇ ॥ ਸਉ ਗੀ ਕਰ ਬੰਨ ਲੇ
 ਖੋਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸਤਕੁ ਕਿਛੁ ਮਨਿ ਮੈ ਅਵਰਿਕਾ ਰੰਸਭਿ ਬਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿ ਮਾਮੰ
 ਨਿਐ ਬੁਝੈ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇਆ ਹੋ ਸਧੁ ਰਿਸੇ ਲਕਰ ਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਸ
 ਰਮਾਰਿ ਗੁਪਤੁ ਦਰਤੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੋ ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੇਆਪਿ ॥ ਹੈਆਪੇ ਦੇਇ ਦੁਰਿ ਆਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਅੰਧ ਹੋਇ ਕੈ ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ ਆਵੈ ਅ
 ਪੁਲਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਤਨ ਕੇਰੀ ਗੁਬਲੀ ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ ॥ ਦੁਖ ਰਤੇ ਵਣ ਜਾਰਿ ਆਵੁਹਾ
 ਰੀ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ਮਾਣ ਕਵਣ ਜਹਿ ਸੋਇ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਦੁ
 ਤਰਿ ਲੇਇ ॥ ੨ ॥ ਨਉ ਦਰਦੁ ਜੇ ਕਾਇ ਅਕੇ ਦੁਹੈ ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀ ਜੋ ॥ ਬਜਰਕ ਪਾ
 ਟਨ ਖੁਲਨੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀ ਜੋ ॥ ਅਨਾਦਿ ਦੁਹੈ ਪੁਨਿ ਦੁਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀ ਜੋ ॥ ਤਿਤੁ
 ਪਾਟ ਅੰਤ ਰਿਚਾਨਾ ਕਰਿ ਰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਜੋ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਦਰਤ ਦਾਜਿ ॥ ਨਿਅਪੇਰ ਚਨ ਰਚਾ
 ਏ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਧੇ ਕੇ ਰਹਿ ਦਸਿ ਮੈ ਅੰਧ ਹੋਇ ਸੁਜਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸੁਜਾ ਖਾਨਾ ਨਕਾ
 ਸੋ ਕਿਉ ਅਉਸਰੁ ਪਾਇ ॥ ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨਾਮ ਖੀਅਨਿ ॥ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੇਇ ਠਨਾਹਿ ॥ ਅੰਧੇ ਸੋਈ
 ਨਾਨਕਾ ਖਸਮ ਹੁਪੁ ਥੇ ਜਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰਿ ਬਾਮੰਧ ਜੇ ਕੀਆ ਕਰੇ ਸੁਜਾ ਖਹੈ ॥ ਜੇਹਾ
 ਜਾਣੈ ਰੋਹੇ ਦਰ ਤੇ ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਥੈ ਸੁਦੁ ਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਉਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ਸਕੈ ਨਦੁ ਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧ ਆਖੀ ॥ ਜਿਹੁ ਕਮਹੁ ਅੰ
 ਧ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ॥ ਅੰਧ ਕਹੀ ਐ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗਵ
 ਕੇ ਦੁਹੈ ਸਤਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਤਾਹੀ ਲਾਈ ॥ ਅਨੁਸਤੁ ਮਹਿ ਪਰਦੇਸਾ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿਸ ॥ ਜਿ
 ਅਨੁਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿ ॥ ਅਸਚੁ ਪਰਗਟਾਇਸਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੇ ਸਚੁ
 ਹੈ ਕੁਰੰ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਰੁ ਦਿਹੁ ਕਾਮੁ ॥ ਹੋਪੁ ਦੁਇ ਖੇਤੁ
 ਲਬੁ ਦਰਦੁ ਗੁਬੀਉ ਹਾਲੀ ॥ ਗੁਰੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹਲੁ ਬੀਚਰੁ ॥ ਦਿਕਾ ਰਮਣੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮਿਖਟੇ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਲੇਖੈ ਮੀਰੀ ॥ ਅਉਤ ਜਣੇ ਦੀ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਕੁਇ ਪਾਇ ॥ ਤੁਪਾਣੀ ਸਤਸੰਤੋਖੁ ਬਲੇ
 ਵਾ ॥ ਹਲੁ ਹਲੇ ਮੀਰਾਲੀ ॥ ਚਿਤੁ ਚੇਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖਤ ਸੰਯੋਗੁ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੁ ॥ ਬਖਸੀ ਸੋਭਾ ॥ ਹਲੁ ਦੁਨੀ
 ਆਸ ਗਲ ਦੋਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦੀ ਕਰ ਮੁਹਿ ॥ ਇਜਾਦੁ ॥ ਹਿਸਗਲ ॥ ਦਿਜੇ ਕਾ ॥ ੨ ॥
 ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ॥ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਹੋਦੁ ਜੈ ਗੁਇ ਬੋਲੈ ॥ ਦੁਜੈ ਗੁਇ ਸਦਾ ॥ ਦੁਖੁ ਹੈ ॥ ਨਿਤਨਾ ॥ ਗੁਇ ਰੇਲੈ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐਸ ਬਿਤਤ ਕੇ ਦੇ ਲੈ ਆੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟ ਚਾਨਣਾ ਹਰਿ ਲਧਾਇ
 ਲੈ ਆਪੇ ਰੁਗਿ ਮਿਭੁਲਾਇ ਦਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ
 ਸਤ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਅਨਤਿ ਨ ਭਿਰੋ ਚੀ ਦੇਇ ॥ ਚਿੰਤਾ
 ਨ ਚਲਾਈ ਨ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਉ ਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੀਅ ਕਾ ਆਹੁ ਰੁਕੀ
 ਅੰਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਫਿਰਿ ਉਪਾਇ ਸਾਇਰਾ ਤਿਨ ਭਿਸਾ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਿੰਤਾ ਸਤ ਕਰਹੁ
 ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੮॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜੀ ਉਮਛੁ ਲੀ ਝੀ ਵਹੁ ਤਿਸ ਨਾ ਕਾ ਧੁਆ ਮਨੁ ਆ
 ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਭਾਨੁ ਨਾਨਕ ਅਚਿੰਤਾ ਚੇਤੁ ਹੈ ਚਿੰਤਾ ਬਪਾ ਜਾਇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ
 ਆਪ ਟੀਭਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧੯॥ ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਰ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉ ਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਰਿ ਹੈ ਵਰੁ ਰਾਗੀ ਲੀਤਾ
 ਗਾਅੰਤਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੀ ਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਦੇਇ
 ਝਾਈ ॥੨੦॥ ਵੇਲਿ ਪਿਛਾਇ ਆਕਤਿ ਵਣਾਇ ਆਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਭੀ
 ਬਿਚੜਾਇ ਆਗੇ ਹਵ ਦੇਵ ਰਜੀ ਪੜੈ ਭੁਈ ਪਾਗਾ ਸੀ ਦੇ ॥ ਏਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ
 ਸੀ ਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਤ ਜੀ ਦੇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ ਪਾਟੈ ਭੁਈ ਪਾਗਾ ਹੀ ਢੋ ॥ ਆਹੁ ਪਖੁ ਕਿਉ
 ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਿਛੁ ਹੀ ਢੋ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੨੧॥ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਗਾ ਆ
 ਵਤ ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬ ਦੇਸਾ ਠਰ ਖਾਈ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਥੋਕੈ ਫਿਰਿ ਸਮਾ
 ਇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖਾ ॥ ਲੋਹੁ ਲਭੁ ਨਿਕਥਾ ਦੇਖਾ ॥ ਹੋਇ ਹਲਾ ਲੁਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨੨॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁ ਝਾਬੰ ਕੇ ਕਾ ਅਸਵ ਗੁਗ
 ਰਬ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਗੁ ॥੨੩॥ ਸੇਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ
 ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸੇਸ ਚੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ॥ ਭਗਤ ਸੇਹ ਨਿ
 ਟੁਣ ਗਾਵ ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ ਰਤ ਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ ਆ
 ਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੨੪॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸ
 ਭੁਕੇ ਕੇਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਮਰਿ ਜੀ ਫਿਰਿ ਆਸਾ ਹੀ ਲਾ ਆਇ ਅਸੇਇ ॥੨੫॥
 ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿ ਆਕਰੇ ਏਹੁ ਬਪੁੜੀ ਜੀ ਕੁਲਾਏ ਸੇਇ ॥੨੬॥
 ਪ੍ਰਿਭੁ ਜੀ ਵਹੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਚੇ ਨਾ ਮਥਿਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਨਿਹ ਚਲੁਏ ਹੁਪਨਾ ॥

ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਪੇਨਿਰਮਲੁਸੇਇਜਨੁਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏਕੁਕੁਨੁਗੰਦਿਰਿਅ
 ਸਰਬਤਿਨਨਕੁਬਲਿਜਾਣੀ॥੨੦॥ ਸਰਦੁਰੀਸਪੁਕੀਮੇਲਾਖਸਮੈਏ
 ਫੈਭਾਣਾਸਰਦੁਰਅੰਦਰਿਹੀਰਾਮੇਤੀਸੋਰੀਸੀਕਾਖਾਣਾਬਭੁਲਕਾਗੁਨਰਹੀਸਰਦੁਰਿ
 ਜੋਰਏਅਤਿਸਿਆਣਾਓਨਾਰਿਜਨੁਪਇਓਓਓਓਨਾਹੋਰਖਾਣਾਸਚਿਕਮਟੈਸ
 ਚੋਪਈਐਕੂਫੈਕੂੜਾਮਾਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਅਜਿਨਾਪੁਰੇਪੈਯਾ
 ਪਰਦਾਣਾ॥ ਸਾਰਿਬੁਮੇਗਉਜਲਾਜੋਕੋਚਿਤਕਰੇਇਨਾਨਕਸੇਈਸੇਈਐਸਦ
 ਸਦਾਜੋਦੇਇਨਾਨਕਸੇਈਸੇਈਐਜਿਤੁਸੇਦਿਐਦੁਖਜਾਣਾਅਦਗੁਣਦੰਦੁਨਿਗੁਣਰ
 ਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਦਸੈਅਇ॥ ਅਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾਅਪਿਤਵੀਲਾਈਅਨੁ॥
 ਅਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅਨੁ॥ਇਕਿਆਪੇਉਫੁੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀ
 ਲਾਈਅਨੁ॥ਜਿਸੁਅਪਿਬੁਝੁਏਸੇਬੁਝਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐ
 ਸਚੀਵਰਿਆਈ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕਵਰਨਾਲਿਪ੨॥ ਜੇਹੁਰਮਕਲੀਕਾ ਚਉਪਦੇ॥
 ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਪ॥ ਅਨੰਦੁ॥੧॥ ਵਰ१॥ ਤਿਨਕਾਜਮਲਾ੮॥

ਜਹਬੈਸਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤ

ਹਜਾਵਾਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾਜਾਸਭੇਪਦਿਤੁਹਹਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਦਸਾਸਚਗਾਵ
 ਅਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਾ॥੧॥ਗਹਉਯਾਬੁਗਭਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਅਏਈਸਗਲ
 ਦਿਕਾਗਾਇਹੁਠੁਰਮਾਇਆਖਸਮਕਾਰੋਅਦਰਤੇਇਹਸੰਸਾਰ॥੨॥ਇਵੀਪਤੁਸਬਲਕਹੀ
 ਅਤਰੋਇਵੀਕਿਸਤੇਹੋਈਨਾਅਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
 ਏਕਲਿਕਲਾਗੀਵੁਥਿਪਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਣਾਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਅਕਾਟੀਜਮਕੀਠ
 ਸੀ॥੪॥ਭਣਤਨਨਕੁਲੇਖਾਮਗੋਕਵਨਜਾਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾਤਾਸੁਤਾਸੁਪਰਮਰਾਇਜਪਤੁ
 ਹੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ ਅਵਣੁਜਾਣਾਥੀਐਨਿਜਪਾਰਿਦਸੋਰੇਇ॥
 ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਅਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੂੰਮਨਹੁਤਜਿਦਿਕਾਰ॥
 ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਿਆਇਤੂੰਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰਾ॥੧॥ਗਹਉਯਾਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਅਠਿਰਿਹ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਨੇ ਨਦ ਰਿਤੁ ਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਿਸਤਿ ਜਾਗੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਕਏ ॥ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਰਮ ਮਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਜੋ ਗੀਤਿ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੀਉ
 ਗੀਤਿ ਪਿਰਮੇ ਲਏ ॥ ਗੁਰੂ ਮਤਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਮਤਿ ਪੈਵੈ ॥ ਗੀਤਿ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀ ॥ ਮਾਮਣੈ ਅਖ
 ਏਕੰਤ ਪਾਸੁ ਰੀਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਦੈਵੁ ਨ ਕੇਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਰੁ ਦੈਗਿ ॥ ਅਨਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁ
 ਰੂ ਮੁਖਿ ਤਿਸਨੇ ਗੁਰੂ ਗਾਏ ॥ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲਯਾਨੀ ਜੀਉ ॥ ੫
 ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਪਰਿਅਇਆ ॥ ਅਜਨਮਾਰਿ
 ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦ ਰਿਤੁ ਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ
 ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਸੁਭਾ ਪੁਕਮਾਏ ॥ ਦੇਖੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਇਕਿ ਕੁਮਿਠੁ
 ਲੇਠਿਹਾਰਿ ਅੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਹੋਐ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹੋਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਠੁ
 ਲੇਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਾਵੈ ॥ ਆ
 ॥ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਨ ਦੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਬੁਝੈ ਗੁਰੂ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੯ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਤਾ ॥ ਗੁ
 ਰੂ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਦੈ ਹੋਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂ ਮੀਸਰ ਜੇ ਸ੍ਰਿਸਤਿ ਉਪ

ਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਣੀ ਟਰਿ ਆਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੂ ਮੇਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੧
 ॥ ਆਇਆ ਮੇਰੁ ਜਗਤੁ ਗੁਰੂ ਬਾਗੁ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਨਦ ਰਿਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵੁ ਆਈ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬਹੁ ਟੁਠਿ
 ਰੇ ਬਿਲਾਵੀ ॥ ਬੁਝੈ ਗੁਰੂ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਆਇਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਪਤਿ
 ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ॥ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨ ਮਰਤਨੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੋਲਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ੫
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਬਦਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰੂ ਗਤੀ ॥ ਰਾਤਾ
 ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਮਾਜਗਚੀ ॥ ਵਨੁ ਦਾ
 ਤਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਰਹੁ ਜਾਈ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਚੈ
 ਸਬਦਿ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵੈ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਖਿ ਸੁਝੈ ॥ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ੮ ॥ ਤਿਸਨੇ ਅਗ

ਨਜਲੇਸੀਸਾਗਾਜਲਿਜਲਿਖਪੈਬਹੁਤੁਦਿਕਰਾਮਨਮੁਖੁਠਉਰਨਪਾਏਕਬਹੁਤੁਭਿਰੁ
 ਰਹੁਬੁਝਾਈਹੋ॥੯॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਰਭਾਗਿਸਾਚੇਨਾਮਿਸਦਲਿਵਲਾਗੀ
 ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਰਦਿਆਨਿਹੋਕੇਵਲੁਤਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈਹੋ॥੧੦॥ਸਚਾਸਬਦੁਸੰਚੀ
 ਪੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੈਕਿਨੈਪਛਾਣੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਾਦੁਣੁਜਾਣੁ
 ਰਹਾਈਹੋ॥੧੧॥ਸਬਦੁਬੁਝੈਸੋਮੈਲੁਕੁਕਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਏ॥ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਅਪਣਾਸਦਹੀਸੇਵਹਿਰਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਈਹੋ॥੧੨॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਤਾਦਰਿਸੁਝੈ॥ਨਾਮੁ
 ਦਿਹੁਟਾਕਬਿਕਬਿਝੁਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਕੀਵਰਿਆਈਰਿਸਨਾਭੁਖਗਣਾਈਹੋ॥੧੩॥ਅਸ
 ਪੈਆਪਿਮਿਲੈਤਾਬੁਝੈ॥ਗਿਆਨਦਿਹੁਟਾਕਿਛੂਨਸੁਝੈ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿਬ
 ਫੀਸਬਦਿਵਜਾਈਹੋ॥੧੪॥ਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਸਕਮਾਇਆ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਪੁਰਿਛੁ
 ਰਮਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਤਿਨਹੀਦਾਸਾਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈਹੋ॥੧੫॥ਅਪਣੈ
 ਨਦਰਿਕਰੈਸੋਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਤਾਕੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਭੀਖਿਆਨ
 ਮੁਦਰਿਪਾਈਹੋ॥੧੬॥੧॥ ਏਕੋਏਕੁਦਰਤੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲਾਬੁ
 ਝੈਕੋਈ॥ਏਕੋਗਦਿਰਹਿਆਸਭੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰਨਕੋਈਹੋ॥੧॥ਲਖਚਉਰਸੀਹਜੀ
 ਅਇਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਸਭੁਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੋਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈ
 ਹੋ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਧਅੰਧਾਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਗਾਮਨਦਿਨਜਲਤਰਹੈ
 ਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸੰਤਿਨਹੋਈਹੋ॥੩॥ਆਪੇਜੇਵਿਦਿਛੁਏਆਪੋਆਪੇਬਾਪਿਓਥਾਪੇਅ
 ਪੋ॥ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਹੋ॥੪॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੋ॥ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦੀਜਮਕਭਉਭਗੋ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਈਹੋ॥੫॥ਆਪੇਮੈ
 ਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਮੇਟਣਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੇਵਹੋਈਹੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਜਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਭੁਨਾਕ
 ਦਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਤਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੋ॥੭॥ਕਾਇਆਕੁਟ
 ਬੁਮੋਹੁਨਬੁਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਾਖੀਸੁਝੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਤੀਮਿਲਿਪੀਤ
 ਮਸੁਖੁਹੋਈਹੋ॥੮॥ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਝੈਹੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕੀਨਮੁਓਆਭਾਗਾ॥ਅਫਤਜ
 ਤਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਤਿਨਹੋਈਹੋ॥੯॥ਕਾਇਆਕੁਟਪੁਰਉਮੈਮਲੁ
 ਲਾਈ॥ਜੇਸਉਧੋਵਹਿਤਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਹਉਹੋਵੈ॥ਫਿਰਮੈਲੀਮੁਲਿਨਹੋ

ਭੀਏ॥੧॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰੀ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਿ ਮਰਿ ਸਬਦੁ ਨਵੀ ਚਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਸਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਾਰਾਜਿ ਉਪਨੈ ਸੁਪਿਨੇ ਹੋਈ॥੧੧॥ ਇਕਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਹੈਲਾ ਦੇ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇ ਮਿਲਿਆ ਵਡਭਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਦੁ ਰਵਹਿੰ ਗਿਰਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਸੋਈ॥੧੨॥
 ਭਾਗੁ ਰਕੀ ਚਾਲੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੇ॥ ਪੁਰਾ ਸੇਵਕ ਸਬਦਿ ਸਿਧੁ ਪੈ॥ ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ
 ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥੧੩॥ ਹਉਮੈ ਮਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਪਾਰੇ
 ਏਕੁ ਸੁਬਿਨੁ ਹਉਰੇ॥ ਨਾਨਕਾ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁਰੇਈ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ॥ ਪਾ
 ਏਆ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਰਤੇ॥ ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ
 ਹੋ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕੁਣ ਦਤਾ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ਪਕੀ ਸਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਾ ਮਿਸਮਾਵਹਿ
 ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ॥੧੬॥ ੨॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਤਾ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵ
 ਤੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਤਿ ਸਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਣਾਈ॥੧॥ ਸੋ ਜ
 ਨਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ॥ ਗੁ
 ਠਗਾਏ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ
 ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮ
 ਰੇ ਸੋਈ ਜਨ ਪੁਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਸੁਰਾ॥ ਕੀਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਜਾ ਮੁ
 ਨੁ ਮੀਢੈ ਕਾਇ ਸੁਰਾਈ॥੪॥ ਪਾਵਿ ਪਤਿ ਤ ਅਵਰਾਸ ਮਝਾਏ॥ ਘਰ ਜਲ ਤੇ ਕੀਖ ਬਰਿਨ ਪਾ
 ਏ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾ ਮੁਨ ਪਾਈ॥ ਐ ਪਾਵਿ ਬਕੇ ਸੀਤਿ ਨ ਆਈ॥੫॥ ਇਕਿ ਕੁਸਮਲ
 ਗਾਇਨਿ ਹਰਿ ਰੇਖਾ ਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਕਿਨਿਆਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ ਤਰਹਿ ਦਿਨੁ
 ਰਤੀ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਥੈ ਭੋਭੁਰ ਮਾਈ॥੬॥ ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਵਾਉ ਦਾਸੀ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਏ
 ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਿੰ ਗਿਰਤੇ ਭੈਰਾ॥ ਇਕੁ ਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥੭॥
 ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦਿਗੁਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭੁਭੈ ਕੈ ਜਿ ਸੁਕੁਤਾ॥ ਜਮ ਕਾਲ ਤਿ ਸੁਕ ਦੇਨ
 ਭੋਭੈ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛਾਤਾਈ॥੮॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਕਾਤਿ ਨ ਪ
 ਵੈ ਕੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਨ ਉਨ ਪਾਏ ਪੁਰਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾ
 ਧਿਕ ਬਹੁਤ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਇਕਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮਿਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ
 ਬੁਝੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੁਭੈ ਜਾਈ॥੧੦॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੁਝਹਿ॥ ਇਕਿ ਮਨੁ ਆਮਾ
 ਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੁਝਹਿ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕਰੰਗੀ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਿ

੧੨

੬੫

ਰਜੇ ਦੇ ਵਰਮਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੇਸ਼ ਦੇ ਦੇ ਇਮਿਲਾਈ ॥ १॥ ਪੇਸ਼ ਦਰਿਕਰੇ ਮਨਿਵ ਸਿਨਾਸੇ
 ਤਿਉ ਭੀ ਇਉਂ ਹੁਰਮਾਈ ॥ ੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਸਾ
 ਟਨਿਕਾ ਚੇ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿਕਰਿ ਦੇਖੇ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ॥ ੧੩॥ ਜੁ ਸਿਧੁ
 ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਰੈਗੁ ਗਿਰੁ ਸਬਦ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇਵਿ ਛੁਟੇ ਨਾ ਹੀਨਦ
 ਹੀ ਸਹ ਜਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੪॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੇਲ ਕਸਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਸਹਿ
 ਜਾਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਮਨਿ ਦੇਖ ਦੁਇਵ ਲਾਈ ॥ ੧੫॥ ਜੋ
 ਤਿਉ ਭਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀ ॥ ਅਪਹੁ ਹੋਆਨ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਦੁਰਿ ਆਈਦ
 ਹਿਸਾ ਚੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧੬॥ ੩॥ ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਸਰੁ ਕੇ ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਕੁ
 ਟਿਬਾਧਾ ਜਮ ਠਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧॥ ਅਪੇ ਕਰਤਾ
 ਕਰਿਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਨ ਦਰਿਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਲੇਖੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
 ਸੁਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਕ ਮਾਈ ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਹ ਸਾਬੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਸੇ ਜ
 ਨ ਮੁਗਧਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹ ਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੩॥ ਪੈਸੈ ਧ
 ਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਰਾਗ ॥ ਠਿਹਿ ਦੇ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਏ ਪੁਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸੂਠੀ ॥ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਅਉਗਣਿ ਆਰੀ ਅਉਧ
 ਟਿਆਰੀ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਠੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥ ੫॥ ਅਉਗਣਿ ਆਰੀ
 ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੁਠੀ ॥ ਜੁਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰਕਾਸਾ ਉਨ ਜਾਣੈ ਮੁਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝਨ
 ਪਾਈ ॥ ੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ॥ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਪਿਰਖ ਸਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ
 ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੭॥ ਅਪੇ ਪੁਕ ਮੁਕ ਹੋ ਸਭੁ ਦੇਖੇ ॥ ਇਕਾ ਬ
 ਖਸਿ ਲਏ ਪੁਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੮॥
 ਹਉ ਮੈ ਧਤ ਮਹਰ ਸਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹ ਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਅਪੇ ਮੇਲੈ ਅ
 ਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ੯॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀ ॥ ਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ
 ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਸੋਇ ॥ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਅਪੇ ਹੋ ਕਰਣ
 ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੦॥ ਕਾਨੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਰਖੇ ਉਰਧਾਰੇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨ ਮਿਸਮਾਈ ॥ ੧੧॥ ਦੂਜੈ ਗਾਇਨਿ ਰੇ ਦੇਵ ਨੀ
 ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਦੁਖ ਮਾਰਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਾਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾ

੧੩੧॥ ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ ਐਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਜਿਤੁ ਭਵੈ ਤਿਤੁ ਰਹਿ ਚਲਾਇ॥ ੧੩੨॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਅਪੇ ਭਗਤ
 ਖੇਮਿ ਹਰਵੈ ਸੁਖਦਤਾ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਏ ਚਲਾਇ॥ ੧੩੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਅਪੇ ਭਗਤ
 ਆਪੇ ਸੰਜਾ ਮੁਖਾ॥ ਪੇਜ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਨਿਰਮਲੁ॥ ਮਿਹ ਕਰਨੁ ਮੁਖੁ ਦਰੁ ਜਿਸਦੁ ਮੁਖੁ ਨੇ
 ਦਿਆ ਜਾਈ॥ ੧੩੪॥ ਸੇਵਕੁ ਭਗੀ ਜਿਨਿ ਏਕੋ ਜਤਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਸਿ ਰਹਿ ਆਜੁਰ
 ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥ ਇਕਥੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁ ਮਭਉ ਜਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾਇ॥ ਪਦੁਤਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ
 ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਦਰੁ॥ ੧੩੬॥ ੧੪੦॥ ਸਦੁ ਸਲਾਹੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀਕੇ
 ਸਿਰਜੁ ਗੁਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਚੀਰੇ॥ ਸਭਿ ਘਟਿ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਖ ਨਿਵ
 ਸੀ॥ ੧੪੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੀਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਆਪੇ ਆਇਵੈ
 ਸਿਰਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਟੀ ਜਮਕੀ ਠਾਸੀ॥ ੧੪੨॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੋ ਕਿਸੁ ਸਲਾਹੀ॥ ਸਚੇ ਸਬ
 ਦਿਸਦਾ ਮਤਿ ਉਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ ੧੪੩॥ ਦੇਹੀ ਕਾ ਚੀਕਾ ਗਦਮਿ ਕਦਾ ਗਾਥੁ
 ਦੁਪਵੈ ਬਿਨਸੈ॥ ਦੁਹਤ ਨ ਲਗੈ ਬਾਰਾ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੇ
 ਨਾਮੁ ਨਿਵਸੀ॥ ੧੪੪॥ ਹੁਸ ਬਾਚਉ ਕਾ ਸੁਰਤ ਕੀ ਕਾਹਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਦਾ ਆਸਾ॥ ਸਦਾ ਰਿਖ
 ਰਿਖਾਵੈ ਤੁਹੈ ਪਦੁ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਸੀ॥ ੧੪੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ ਹਾਗੀ ਜੋ ਸਾਚੇ ਲਗੇ॥
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਾਦਿ॥ ਨੁਯਾਹੇ ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਸਦਾ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸ ਨਾਹਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ॥
 ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨੇ ਪੂਜਾ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ
 ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਸੀ॥ ੧੪੬॥ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਜੇ ਨੀਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਆਇਆ॥ ਆਪਿ ਕੁਲਾ ਜਾਖ ਸਮਿਭੁ
 ਲਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ॥ ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ੧੪੭॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭੋਰ
 ਮਾਘ ਪਰਾਧੀ॥ ਕਿਆ ਮੁਲੈ ਬੋਲਹਾ ਮੁਗਠਾ॥ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ॥ ਰੂਬ ਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲਹੁ ਤਮ
 ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਥਿਨਾਸੀ॥ ੧੪੮॥ ਨਾਕੋ ਕਰੇ ਨ ਕਰੈ॥ ਚੋਗਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ॥ ਸੁਹੇਇ ਕਾ
 ਅਭਿਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਸੀ॥ ੧੪੯॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਸਬਦੁ ਧੀਜਿ
 ਅਪਰਾ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ॥ ਫੁਠ ਜੁਫਾ ਪਾਗਾ॥ ਸਚੁ ਪਨੁ ਜੀਮਿਅ ਤੇਇਨਾ॥ ਏਕੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਸੀ
 ॥ ੧੫੦॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਭਿਗਟਿ॥ ਆਰੋਗੁ ਟੁਕੀ ਜੋ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ॥ ਧੀਜੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ॥ ਇਕੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਸੀ॥ ੧੫੧॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਸਮਝਨੈ॥ ਏਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦੀ ਬੂਝੈ॥ ਏਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਨੁ ਪਾਏ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਸੀ॥ ੧੫੨॥ ਅਨਲਾਵਉ ਭਰ

੧੮੩

ਕ

ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੇਵਿਸੇ
 ਸਲਾਹਿ

੬੬

ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਖਿ ਨ ਕਾਣੀ ਮਤਾ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖ
 ਸੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮਤਾ ਮੁਖ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਚੁਭੇ ਅੰਧ ਪਾਪੁ ਰਨ ਸਮਾ ਲਹਿ ਮੀਤਿ ਫਿਰੁ ਤੇ ॥ ੨ ॥
 ਨਿਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਦਾ ਸੀਤੀ ॥ ੩ ॥ ਮਾਪੇ ਕਰਤੇ ਕਾਰ ਕਰਾਣੀ ਮਾਪੇ ਹੁ
 ਰਮੁ ਖਿਦੇ ਇਥੁ ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਦਾ ਸੀਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥
 ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥
 ਚੁਸਾ ਲਾਹੀ ਸਾਢੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਕੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਤੇ ਮੇਏ ਕੁੰਨ ਜਾਤਾ ਮਾਪੇ ਲਾਇ
 ਲਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਾਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਰਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਮਾਇਆ ਲਹਿ ਰਿਸ ਬਦਿ ਨਿਦਾ ਹੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਹਜੈ ਗੁਣ ਗਏ
 ਰੀਰਿ ਰਾਤਾ ਰਸ ਨਾਹੁ ਰਵੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਖਿਨ ਬੂਝੈ ਠੀਕੇ
 ਇਆਣੀ ॥ ਜਸ ਕਾ ਲੁਘ ਫੀ ਮੁਹੁ ਤੁਨਿ ਹਾਲੇ ਅਨਾਦਿ ਨ ਅਰਜਾ ਫੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤ ਰਿਥੇ
 ਕੁਕਰੇ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਿਰਿਓ ਪਰਿਜ ਮਕਾਨੁ ਸੁਣੈ ॥ ਮੈਥੋ ਕਮਾਣਾ ਸੇ ਅਗੈ ਮਾਇਆ ਅੰਤ
 ਕਾਲਿਕਾ ਕੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ ਮਨੁ ਖਿਰੇਇ ॥
 ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਅਕਾਖ ਸਮੁਰੇ ॥ ਮਾਪੇ ਮਾਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਲੁਕੁ
 ਸੋਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲੁਪਤੈ ਗੁਣ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ
 ਮੁਭੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸਭ ਨਾਇ ਚਿਦਰਤੇ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਹਉ
 ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੮ ॥ ਕਿਲਾਇ ਖਦੂਖ ਨਿਦਾ ਹੁ
 ਰਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਇਆ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਾਪੇ ਮਾਪਿ ਦਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ
 ਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੯ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੀਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਦਾ ਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੇ ॥
 ਅੰਤ ਰਿਸ ਤਿਸ ਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਲੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਟਿ ਬੈਠੇ ਚ
 ਮਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਮੁ ਨ ਛੋਰੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਤਾਮੁ ਕਤਿ ਪਾਈ ਐਹ
 ਰਿਹ ਰਿਸ ਨਾਜ ਪੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਗਤਿ ਸਾ
 ਤਿ ਸੁਭ ਹੋਈ ॥ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੋ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
 ਸਨੁ ਮਹੇਂਦ੍ਰ ਚਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧ ਕਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੁ ਜਾਤਾ ਅਨਿ
 ਦਿ ਨਾਮੁ ਰਵੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਗੋਣਿ ਪਕਿਧ
 ਫਿਲੂ ਝੁਹਿ ॥ ਅੰਤ ਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਤਹੁ ਤਰੀ ਜੈ ਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬੇਦ ਬ

ਦਸਰੀਅੰਸਿਵਥਣਹਿਅੰਤਰੁਭੀਜੇਨਸਬਦੁਪਛੁਣਹਿ।ਪੁੰਨਪਾਪਸੰਭਵੇਦਿਵ੍ਰਾ
 ਇਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਸਿਤੁਪ੍ਰਿਯੈਰੇ॥੧੫॥ਅਪੇਸਾਚਾਣਕੋਸੇਈ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜੁਅਵਰੁਨ
 ਕੋਈਨਾਨਕਨਮਿਰਤੇਮੇਨੁਸਾਚਾਸੋਚੇਸਦੁਰਵੀਜੈਰੇ॥੧੬॥੬॥...ਸਚੇਸ
 ਚਾਰਖਤਰਚਾਣਿਅੰਸਾਨਿਜਪਾਰਿਵਸਿਆਰਿਥੈਮੇਹੁਨਮਾਇਆਸਦੁਹੀਸਾਚੁਦਸਿ
 ਆਪਪਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਗੀਰੇ॥੧੭॥ਸਚਾਸਉਦਾਸਚੁਦਾਪਾਰਾਨਤਿਥੈਗੁਰਮ
 ਨਦੁਜਪਸਾਰਾ।ਸਚਾਧਨੁਪਟਿਅਕਦੋਤੇਟਿਨਅਟੈਬੁਝੈਕੋਟਿਚਾਗੀਰੇ॥੧੮॥ਸਚੇਲਾਏ
 ਸੋਜਨਲਾਗੇ।ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਸਤਕਿਦੁਰੁਗੇ।ਸਚੇਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਦੁਹਿਸਬਦਿ
 ਰੋਟੀਚਾਗੀਰੇ॥੧੯॥ਸਚੇਸਚਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀ।ਏਕੋਟੇਖਾਦੁਜਾਨਾਹੀ।ਗੁਰਮਤਿਉਚੇ
 ਉਚੀਪਉਟਿਹਿਅੰਨਿਰਤਨਿਹਉਮੈਸਾਗੀਰੇ॥੨੦॥ਮਾਇਆਮੇਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ।ਸਚੁ
 ਮਨਿਵਸਿਆਜਤੁਪੁਰੁਇਆ।ਸਚੇਕੀਸਭਸਚੀਕਰਣੀਹਉਮੈਰਿਖਾਨਿਵਾਗੀਰੇ॥੨੧॥ਮਾ
 ਇਆਮੇਹੁਸਚੁਅਪੇਕੀਨਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਗਲੈਕਿਨਹੀਚੀਨਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਚੁਕਮਾਏਸ
 ਚੀਕਰਣੀਸਾਗੀਰੇ॥੨੨॥ਕਰਕਮਾਈਜੇਮੇਰੇਪੁਰੁਭਾਈ।ਹਉਮੈਰੇਸਨਸਬਦਿਬੁਝਾਈਗੁਰ
 ਰਸਤਿਅੰਤਰਿਸਦਹੀਸੀਤਲੁਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਗੀਰੇ॥੨੩॥ਸਚਿਲਗੇਤਿਨਸਚੁਕਿਦੁਭਾਏ॥
 ਸਚੇਸਬਦੇਸਚਿਲੁਹਾਏ॥ਮੈਥੈਸਚੇਸੇਦਰਿਸਾਚੇਨਦਰੀਨਦਰਿਸਦਾਗੀਰੇ॥੨੪॥ਬਿਨੁਸਾਚੇ
 ਜੇਦੁਜੈਲਾਇਆ।ਮਾਇਆਮੇਹੁਦੁਖਸਬਾਇਆ।ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖੁਖੁਜਾਪੈਨਾਹੀ।ਮਾਇਆ
 ਮੇਹੁਦੁਖੁਭੀਰੇ॥੨੫॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਜਿਨਮਨਿਗੁਇਆ।ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਕਮਾਇਆ॥
 ਸਚੇਸੇਦੁਹਿਸਚੁਪਿਆਦੁਹਿਸਚਿਰਤੇਟੀਚੁਗੀ॥੨੬॥ਗੁਰਕੀਸੇਦਾਮੀਨੀਲਾਗੀ।ਅਨਦਿਨੁ
 ਸੁਖਸਹਜਸਮਾਪੀ।ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਮਨੁਨਿਗਮਲੁਹੋਆਗੁਰਕੀਸੇਦਿਪਿਆਗੀਰੇ॥੨੭॥ਸੇ
 ਜਨਭੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੇਲਾਏ॥ਅਪੇਭਾਣੇਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਰੇ॥
 ਮਾਇਆਮੇਹੁਪੁਆਗੀਰੇ॥੨੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਸਬਦਿਪਛੁਤਾ।ਨਤਿਉਕਟੀਭੁਨਤਿਸੁਮਾਤਾ॥
 ਏਕੋਟੇਕੁਰਵਿਆਸਭਿਅੰਤਰਿਸਚੁਨਾਜੀਆਕਾਮਾਧਾਗੀਰੇ॥੨੯॥ਹਉਮੈਮੇਗਦੁਜਾਭਾਇਆ
 ॥ਕਿਛੁਨਚਲੈਪੁਰਿਖਸਮਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਚੇਤੇਸਾਚੁਕਮਾਦੁਹਿਸਾਚੈਦੂਖਿਨਿਵਾਗੀਰੇ॥
 ੩੦॥ਜਾਤੁਦੇਹਿਸਦਾਸੁਖੁਏ॥ਸੁਚੈਸਬਦੇਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾਗੁਰਤਿ
 ਭਰਿਭੰਗੀਰੇ॥੩੧॥ਅਪੇਟੇਏ।ਦੁਕਮਿਚਲਾਏ॥ਅਪਣਾਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾ
 ਰੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਨਾਮਿਸਦਾਗੀਰੇ॥੩੨॥੭॥...ਅਪੇਆਪਉਪਾਇਉਪੰਨਾ।ਸਚੁਮਹਿ

ਮਨਮੋਖਸਥਾਨੁ ਭੂਭੈਲਿ ਮਨਮੋਖ

ਬ

ਟਕਤੋਏ ਕੁਪਰਛਾਸਥਾਨ ਸਾਰਕਰੇ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿ ਅਖਣਾ ਅਪੁਪਛਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਿ
 ਹਮਾਥਿ ਸਨਾਹਿ ਭੁਏ ਪਾਏ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਅਪੇਸੇ ਲੇ ਜਿਨਿ
 ਰਮੁਖਿ ਏਹੇ ॥ ੨ ॥ ਆਵਰ ਉਠੈ ਸੰਸਾਰ ਸਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਬਹੁ ॥ ਚਿਤੈ ਬਿਕਰਾ ਬਿਰੁਸਾ
 ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਹੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਕਾ ਸਬੰਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿ ਬੁਲਿ ਲਗੇ ਸੀ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਅਪਾਭਾ ਲੀਲਾ ਗੋਤਿ ਨੀਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲਤਿ ਨਜਨ ਕਉ ਲਾਗੇ ਜੋ ਬੋਲਾਰਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਹਮ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕਿ ਅਥੇ ਲਹਿ ਲੁਹਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਦੇ ਖਹਿਤੋ ਲਹਿਤੋ ਲਾ
 ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਹਣਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਣਾ ਤਾ ਸਚੀ ਕਰੈ ਲ
 ਏ ॥ ਅਫਗਾਨ ਫੋਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ
 ਛਤਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਏ ਕੋਸੇ ਏਹੀ ਦੁਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਈ ॥ ਏਕੰ ਮੁਹਿ ਪੁਛੁ ਏਕੁ ਸ
 ਮਣਾ ਅਪਣੈ ਗੰਗਿ ਸਦਰਤਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਹੈ ਕਮਲਾਣਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਾਇ
 ਅਥੇ ਜੋ ਪਾਏ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕੋਟਗ ਹੀ ਕੋ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖੇ ਉਭ
 ਧਾਰੇ ॥ ਜੇ ਇਛੈ ਸੋਈ ਠਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਉ ਰਹੁ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਨੁਕਥੈ
 ਨਹੀ ॥ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਆਵੈ ਰਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾਰੇ ॥ ਚੁਗਿ ਚੁ
 ਕਿਏ ਕੋ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਾਰਕਰੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਥਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰ
 ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਸਚਾ ਸਦਸੇ ਦੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤੁ ਸਭਨੀ ਬ
 ਏ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੇਸਦਾਸ ਦਾਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੋ ਰਾਤਾਰੇ ॥
 ੧੧ ॥ ਨਾਮੋ ਰਾਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੂਥਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥ ਆਵਹਿ ਜਵਹਿ ਨਾਮੁ
 ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੂਝੁ ਬੂਝੁ ਏਹੀ ॥
 ਦਿਵਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਦਰਿ ਆਈ ॥ ਸਹਾਇ ਹੋ ਗੰਗੇ ਰਾਤ
 ਏ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਦਰੈ ਚਹਿਦੇ ਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਚੁਕੈ ਨਹੀ ਠਹਿਰਿ ਸਚੁ ਸਾਲ
 ਹੇ ਸਚਿ ਸਮੁਧੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਸਨੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ
 ਸਬਦਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਵਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦੁ ਪਛਾਤਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਮਾਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਚਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇ ਹੀ ਸਭਨਾ ॥ ਮਾਪੇ ਕੁਪਤੁ ਦ
 ਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਰਗਤਿ ਰਹੈ ॥ ਤੂੰ ਰਾਖਾ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ
 ਦੀ ਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਰਵੈ ॥ ਜੋਈ ਕਰ ਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਮਾਪੇ ਹੀ ਰਚਤਾ ਅਮੋਲ

੧੧੧ ਪੇਨਦਰੀਤੋਲੋਤੋਲੋਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰੰਤਮਾਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਪਛੋਤਰੋ॥੧੧੨॥
 ਸੋਨੇਨਦਰਿੰਦੇਦੁਰਿਤੋਰੀ॥ਮਰੈਨਜੈਮੈਦੂਕੈਭੈਰੀ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਏਦਿਨੁਗਤੀਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋ
 ਜਰਾਹੋ॥੧੧੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੁਜਗਤੁਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਦੇਵਸਥਾਇਆ॥ਜੇਤੁਪੁ
 ਰੁਏਸੇਨਮਿਲਾਗੇਕਿਆਨਮਤੀਪਛੁਤਾਹੋ॥੧੧੪॥ਪਾਪਪੰਨਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਖਸੇਕੁਸਭੁਦੁ
 ਖਰੈਭਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੋਸੁਖਪਾਏਭਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛੁਤਾਹੋ॥੧੧੫॥ਕਿਰਤਨਕੋਈ
 ਮੇਟੇਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਪੁਰਖਿਲਿਖਿਅਸੈਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਆਪੁਮਾ
 ਰਿਪਛੁਤਾਹੋ॥੧੧੬॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੇ॥ਦੁਜੈਭਾਇਘਣਾਦੁਖਆਗੇ॥ਮਨਮੁ
 ਖਗੁਰਮਿਭੁਲੇਭੇਖਧਾਰੀਅੰਤਕਾਇਪਛੁਤਾਹੋ॥੧੧੭॥ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਭਿਕਿ
 ਲਬਿਖਕਾਟੇਫੁਖਸਥਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਹੋਬਾਣੀਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਗਤਾਹੋ॥੧੧੮॥ਜਿਸ
 ਨੇਨਦਰਿਕਰੈਸੋਗੁਣਨਿਪਿਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਣਅਵਗਣਕਾਏਕੋਦਤਾਗੁ
 ਰਮੁਖਿਦਿਰਲੀਜਤਾਹੋ॥੧੧੯॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਅਪੋਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦਿਈ
 ਚਾਰਾ॥ਅਪੇਬਖਸੇਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਮਨੁਤਨੁਸਾਚੈਰਤਾਹੋ॥੧੨੦॥ਮਨੁਤਨੁਮੇਲਾਦਿਚਿਜੇਤਿਅਪਾਰ
 ॥ਗੁਰਮਤਿਬੁਝੈਕਰਿਕੀਚਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਸਨਸੇਦਿਸੁਖਦਾਤਾਹੋ॥
 ੧੨੧॥ਗੁਰੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਹਟਬਜਾਰਾ॥ਤਿਸੁਦਿਚਿਨਾਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸ
 ਬਦਿਸਦਾਦਰਿਸੈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛੁਤਾਹੋ॥੧੨੨॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਕੀ
 ਮਤਿਕਵਣੁਕਰੈਦੇਚਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਤੋਲਿਤੁਲਾਏਅੰਤਰਿਸਬਦਿਪਛੁਤਾਹੋ॥੧੨੩॥ਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬਹੁਤਬਿਸਥਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਿਆਪਸਾਰਾ॥ਮੂਰਖਪੜਹਿਸਬਦੁਨ
 ਭੁਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਦਿਰਲੈਜਤਾਹੋ॥੧੨੪॥ਅਪੇਕਰਤਾਕਰੈਕਰਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ
 ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਦੁਭਿਆਈਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਤਾਹੋ॥੧੨੫॥੮॥ ਸੇਸਚੁਸੇ
 ਦਿਹੁਸਿਰਜਨਠਾਰਾ॥ਸਬਦੇਫੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਗਮਅੰਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਆ
 ਪੇਅਗਮਅਥਹਰੈ॥੧੨੬॥ਅਪੇਸਚਾਸਚੁਫੁਰਤਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਚੈਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੇਸੇਵ
 ਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਭੋਭਚਿਸਮਾਰਾਹੋ॥੨॥ਪੁਰਿਭੁਗੰਤਾਭੋਲੈਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਗੁਰ
 ਤੀਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ਇਸੁਜਨਨੇਕਾਲਾਹਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਣ
 ਜੁਕਰਹਿਪਰੁਆਪੁਪਛੁਟਾਹੋ॥ਏਕਸਥਿਨੁਕੋਅਵਗਣਨਾਹੋ॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਫਣਚਾਰੇ
 ਮੁਜੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਾਹੋ॥੪॥ਅਪੇਸਾਜੇਸਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਦਿਰਲੈਕਉਗੁਰਸਬਦੁਭੁਝਾਏ॥ਸ

ਤਿਹੁ ਸੇਵਕ ਹਿਸੇਸ ਨਸਾਏ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਠਹਾਰੇ ॥ ਪਾਠੁ ਨੈਘ ਫੇਸਦੁ ਰੇਸ ਚੋਮਾਇ ਮਾਮੇ ॥
 ਦੂਜੇ ਜੰਤ ਪਾਥੇ ॥ ਅਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਸਦਾ ਅੰਤ ਕਮਾਉ ਜਿਸ ਮਕ ਜੇਵੁ ਫਾਗ ਲਿਠਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਅਪੇਖ ਪਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਰੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਸਚੁ ॥
 ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨ ਮੇਲਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਅਪੇਸ ਚਾਸ ਚੀਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਦੇਸਾਈ ॥
 ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸੇਜ ਨ ਸੋਹਿ ॥ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਦੁਕ ਕਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਅਗ ਮਾਯੇ ਚਰਕੀ ਸੁਤਿ ॥
 ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣ ਦਾਤ ਲੇਖ ਕੋਇ ਨ
 ਮੰਗੈ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੂਪੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੁਅਪਣੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਕਿ
 ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਰੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਮਿਹ ਲੁਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥
 ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਨਮੁਖੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਾਰਾ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ
 ਹੁਕਮੇ ਸੇਵਕਿ ਮਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧੰਨੁ
 ਰਖੈ ਇਕਤੁ ਪਰਿਅਣੈ ॥ ਨਾਮੇ ਗੁਰਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀਨਾ ॥ ਮੁਰਤ ਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭੁ
 ਗਮ ਹਿ ਦਰੁ ਤੈ ਏਕੋ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸੇਜ ਨ ਨਿ
 ਰਮ ਲਾਜਿ ਘਰਿ ਦਸਾਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗ ਮਾਯੇ ਚਰ
 ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਤੁਰਾਖਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨਤੀ ॥
 ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਹੁਸਾਰਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵ
 ਰੁਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਦਿਆ ਘਟ ਅੰਤ
 ਰਿਸ ਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇਤੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ
 ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਤਾ ਮੇਲਿ
 ਲਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਸਬਾਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਤੁਰੈ ॥ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਇ
 ਕਾਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ॥ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ
 ਜੇ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੇ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ॥ ਹਰਿ ਲਿਖਿ
 ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਅਪਿਦਰੁ ॥ ਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ॥ ਸੁਅਲਿਪਤਿ ਦਰੁ ਤੇਸ

ਮਨੁਖਕਾਕਿਸਦੇਸਹਾਰੇ॥੫॥ਸੇਮਨੁਖਜੋਸੰਬਦੁਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਕੋਭੈਕੀਸਾਧਾਯੋਗਿ॥
ਭੋਧਿਨੁਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚਪਾਈ॥ਐਸੁਕਾਦਿਛਏਗਾਸਹਾਰੇ॥੬॥ਅਠਾਰਿਓਜਮੁਸਾਰਿ॥
ਸਾਨਜਾਈ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦੇਨੋਨਿਨਾਅਈ॥ਸਬਦੁਸੁਣੈਤਾਦੁਰਹੁ॥ਗੁਰਕੋਸਤਮਾਰੇਹਰਿਜੀਉ॥
ਦੋਪਰਵਾਰੇ॥੭॥ਹਰਿਜੀਉਕੀਪੈਸਭਸਿਰਕਾਰਾਏ॥ਜਮੁਕਿਆਕਰੇਦਿਚੰਕਾ॥ਹੁਕਮੀਬੰ
ਦਾਹੁਕਮੁਕਮਾਏ॥ਹੁਕਮੇਕਦੁਦਾਸਹਾਰੇ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਕੀਆਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਸ
ਰਿਆਸਭਪਾਸੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੋਸਚੁਭੁਏਸਬਦਿਸਚੈਸੁਭੁਤਾਹਾਰੇ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਤਕਰਮੁਖਿਧਾਤਾ॥ਜੁਗਚਰੇਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਜਨਮੇਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਬਦਿਸਾਲਾਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਪਰਵਾਰੇ॥ਏ
ਕਨਮਿਜੁਗਚਾਰਿਉਪਰੇਸਬਦੇਨਾਮੰਦਿਸਹਾਰੇ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਤਿਸਦਾਸੁਭੁਪਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਸੁਨਾਉਭੁਏਕਟੇਦੁਰਮਤਿਛਾਹਾਰੇ॥੧੨॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮੁਦੈ॥ਨਾਮਰਿਸੰਮੈਨਜੁਨੀਪਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਹਿਰਿਗਿਰਾਤੇਅਨ
ਦਿਨੁਲੈਦੇਲਾਹਾਰੇ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਸੇਹਰਿਦਰਬਥੇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸਦੁਰੇਅਨਦਿ
ਨੁਗੁਣਗਾਏ॥ਦਿਨੁਗਤੀਸਹਜਸੇਤੀਅਰਿਜਾਹਾਰੇ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਲਿਟਲਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਹਿਸਦਹੀਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਾਉਪਤਿਸਾ
ਹਾਰੇ॥੧੫॥ਗੁਣਕਾਦਤਾਸਚਾਸੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਟਿਰਲਾਭੁਏਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਨਨਾਮੁਸਲਾ
ਹੋਧਿਗਸੈਸੋਨਾਮੁਬੇਪਰਵਾਰੇ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ ਹਰਿਜੀਉਸੇਦਿਹੁਅਗਮਅ
ਪਰਾਤਿਸਦਾਅੰਤੁਪਾਈ॥ਐਪਾਰਵਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਦਿਆਪਟਅੰਤਰਿਤਿਤੁਪਇੰਸ
ਤਿਅਗਾਹਾਰੇ॥੧॥ਸਭਮਹਿਦਰਤੇਏਕੋਸੇਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਭਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਕਰੇਜਗਜੀਟਨੁਦੇਦਾਰਿਜਭੁਸੰਥਾਹਾਰੇ॥੨॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਿਬੁਝਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਭ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸੇਈਭੁਭੁਪਾਏ॥ਹੁਕਮੁਸਿਰਿਸਾਹਾਪ੍ਰਤਿਸਾਹਾਰੇ॥੩॥ਸਚਾਸ
ਚਿਗੁਰਸਬਦੁਅਪਾਰਾਤਿਸਦੈਸਬਦਿਨਿਸੰਤਰੇਸੀਸਾਗਾ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਏ॥ਏਵਾਸਾਸ
ਗਿਰਾਹਾਰੇ॥੪॥ਕੋਟਿਅਪੇਕੀਸੰਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੋਸਬਦਿਰਤੇਰਹੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹਾਰੇਸਦਾਤੁ
ਖਦਵਾਹਰਿਬਖਸੇਭਗਤਿਸਲਾਹਾਰੇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਟਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਜੇਮਹਿਜੀਮਾਹੇਕਾਚਨਿ
ਕਾਚੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਪਰਵਾਰਾਭਗਤਿਟਛਲੁਅਭਾਹਾਰੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਸੇਭੁਝਿ
ਝਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਣਦਾਤਾਦਰਤੇਸਭਅੰਤਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿਲਿਖਦਾਸਾਹਾਰੇ॥

ਤੇਰਾ ਲਿਖਿ
ਅਕੈ ਇਨ
ਮੇਟਹਰਾ

ਬਣੇ
ਅੰਦਰਿ ਮੈ ਸਬਦਿ

॥ ਤੁਸਾਰਹੁ ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚਾ ਬਾਣੀ ਸਾ
ਬਦਿ ਸਚੈ ॥ १०॥ ਅੰਗਿ ਅਨੀ ॥ ਅੰਧ ਬਹੁ ਕਰਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੈ ॥ ਅਨਹਿ ਕਰਮੁ ਕਿਰਿ ਜੋ ਨਹਿ
ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਅਕਾਰ ਟਿਲੁ ਬੁਲੈ ਭੁਕਮੁ ਦੁਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਿ ਰਹਿਨਾ ॥ ਘਟ ਅੰਤਿ ਕਿ ਮਨਿ ਭਗਤਿ
ਸਲਾਹਹੇ ॥ ११॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰਸੀ ॥ ਪਾਹੁ ਟੁਕਾ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰ ਟੁਕਾ ॥ ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ ॥ १२॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭੁਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਿਰਪਨ ਕਾਨਾ ॥ ਮੁਖੇ ਸਾਹਾ ॥
१३॥ ਜਿਨਾ ਮਾਪੇ ਮੇਲਿ ਦਿਛੋ ॥ ਰੂਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਝਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਭੁਏ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੇ ॥ १४॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧੋ ਨੇ ਕੋ ਟੀਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਬੀ ਅਕ
ਬਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ॥ १५॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਣੇ
ਹਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਹਸਾਰ ॥ ਟਰਨ ਤਹਾਹੇ ॥ १६॥ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਦਰਦਾਰੇ
ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ॥ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੇਹਾਹੇ ॥ १७॥ ३॥ १२॥
ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ॥ ਇਕੁ ਬੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਏਪਾਇਆ ॥ ਅਪੇ
ਠਰਕੁ ਕਰੇ ॥ ਵੇਖਿ ਦਿਗਸੈ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਰੇ ॥ १॥ ਟੁਕੈ ਪਛਿ ਟੁਕੈ ॥ ਅਪਿ ਟੁਕਾਏ ॥ ਸਿਦਸ
ਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ॥ ਉਲਟੀ ਰੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਹਾਹੇ ॥ २॥ ਅੰਧੇਰਾ ਚ
ਨਣੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਦਰਤੈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ॥
ਧਿਤਾਹਾਹੇ ॥ ३॥ ਅਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ॥ ਅਖਿ ਟੁਕਾਣੈ ॥ ਗਿਆ
ਨੀ ਹੋਵੈ ॥ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਹੇ ॥ ४॥ ਦੇਹੀ ਅੰਤਰਿ ਦਸਤੁ ॥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ
ਪਟੁ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾਹੇ ॥ ५॥ ਸਭਿ ਰਸ
ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਦੇਹ ਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ॥ ਸਾਝਾਹੇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾਹੇ ॥ ६॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੁ ਚਾਖੈ
ਦੁਕਿ ਸੈਨਾ ॥ ਏਆ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਮਰਾ ॥ ਪਛੁਹੇ ॥ ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿ ॥ ਰਸੁ ਤਹਾਹੇ ॥ ७॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਟੁਕਾਣੈ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾਹੇ ॥ ८॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਪਾ
ਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਪੁਰਾਟੁ ਏਆ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦੇ ਸੇਹਾਹੇ ॥ ੯॥ ਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਵਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ॥ ਮੁਖੁ ਟੁਕਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ ਦਸੈ ॥ ਘਟ ਅੰ

ਤਰਿਸੇ ੫੫ ਟਿਰਿ ਮਲੁ ਤਾਰਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰਿਗਿ ਰੇਤ
 ਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲਵ ਸੁਮਨਿ ਤਾਰਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦੇ ਅੰ
 ਕਥ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਦੇ ਪਰਦਹਿ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੇ ਕਰ
 ਸੁਤਾਰਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨੁ ਖੁਭੁ ਲਾਠੀ ਰਨ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕਰ ਮਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ
 ਰਾਤਾ ਬਿਖਿਆ ॥ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਵੁ ਖੁਤਾਰਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ
 ਪ੍ਰਭੁ ਭੂਮੀ ਮਾਰਹੇ ॥ ਤੁਧਾ ਪੇਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾਰਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦ
 ਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਦੁ ਸਿਆਸ ਬਦੇ ਸਚੁ
 ਸਲਾਹਾਰਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੇਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ
 ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾਰਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥
 ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੇਈ ॥ ਹਰਿਗ ਸਿਭ ਨਿਸਦਾ ਪਿਆਇ ਨਿਗੁਰ ਮਤਿ
 ਸੀਤਲੁ ਸੰਤਾਰਹੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਉ
 ਨਿਧਿਨਾ ਸੁਦੁ ਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤ ਰੰਗੁ ਰਿਆਮਾਇਆ ਕਾਲਾਹਾਰਹੇ ॥ ੨ ॥ ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇ
 ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਦੇਕੁ ਪਿਆਇ ਨਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰਾਜੁ
 ਰਿਨਾਹਾਰਹੇ ॥ ੩ ॥ ਆਦੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਦਾ
 ਸਦਾ ਪਿਆਦੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾਰਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕੋਧੁ
 ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਸੀਤਲੁ ਸੰਤੋ ਪੁਸਤੁਤਾਰਹੇ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਸੇ
 ਹਉ ਪੈ ਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨੁ ਸੇਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾ ਮੁਨ ਪਾਈ ॥ ਮੈ ਨਾ ਮੁ
 ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾਰਹੇ ॥ ੬ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਰੈ ਆਪਾ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਯਾ ਜਾਣਾ ਏਕੁ ਏਕਾ
 ॥ ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ਕਰ ਜੁਕੇਹਾਰਹੇ ॥ ੭ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ ਦੂ
 ਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਸੰਜੋ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾਰਹੇ ॥ ੮ ॥ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਦੁਇ ਆਈ
 ਹਉ ਮੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤਾਰਹੇ ॥ ੯ ॥ ਰਸਕ ਸਖਾਏ ਪਿੰਡੁ ਫੁਟਾਏ ॥ ਭੋਖ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਰੰਗੁ ਮਹਾਦੁਖੁ ਭਾਗਿ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਸਮਾਹਾਰਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਬੇਦੁ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਬਾਦੁ ਖਣਹਿ ॥ ਪਾਇ ਮਹਿ
 ਬੁਧੁ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਰਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਘ
 ਰਿਦੁ ਭੁਭੇਰੁ ਰਿਬਾ ਰਿਭਾਵਹਿ ॥ ਮਨੁ ਖਅੰਧੇ ਸਾਦੁ ਨ ਘਾਵਹਿ ॥ ਨਰ ਸਰਾਤੀ ਰਸਨ ਠੀਕੀ ਬੋਲੇ

ਓਰਿਗੁਮੁਲਿਨਤਾਰਹੇ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖਦੇਹਿਰਮਭੁਤੋ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਰੈਨਿਤੋਹੇ॥ਇਖਅਰੋਕਮਿ
 ਕੋਧਿਮਨੁਦੁਜੈਲਾਇਆਸਪੈਨੇਸੁਖੁਨਰਾਰਹੇ॥੧੩॥ਕੰਚਨਦੇਹਿਸਥਦੁਭਤੋਹੇ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗ
 ਭੋਗਹਰਿਸਿਉਪਿਅਰੋਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੋਰਮਹਲੁਪਾਏਛਾਣਾਬੁ॥ਇਸਮਾਰਹੇ॥੧੪॥ਆਪੇ
 ਦੇਵੈਦੇਵਟਹਰਾ॥ਤਿਸੁਅਗੈਨਹੀਕਿਸੈਕਾਰਾ॥ਆਪੇਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਤਿਸਦਾਸ
 ਬਦੁਅਥਾਰਹੇ॥੧੫॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹੈ॥ਤਿਸੁਕੇਰਾਸਚਾਸਹਿਚੁਠਾਕੁਰੁਮੇਗਾ॥ਨਾਨਕਕੁਰਬਾ
 ਏਹਰਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸਮਾਰਹੇ॥੧੬॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇ
 ਦਬੀਚਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਕਰੇਪ੍ਰਭੁਭਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੁ
 ਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਉਲਟਿਪਰਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਦੁਦਜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚਿਰਤੇਬੈਰਾਗਿਨਿਜਘਰਿਕੁਸਾਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਬਦੇ
 ਸਚੁਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਮੇਰਾਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿ
 ਰਮਣੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਮੇਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਲਤਿ
 ਵਿਕਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰ
 ਏ॥ਸਦਹੀਸਚੁਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਦਰੰਸਚੁਕਰਾਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਉਤਮਬਾ
 ਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਚੁਦਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੇਵਹਿਸਚੈਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁ
 ਠਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੇਝੀਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪ
 ਉਟੀਉਤਮਉਚੀਦਰਿਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਕਾਇਭਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਕਲਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੈ
 ਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੯॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੰਨਿਕਸਾਏ॥ਅ
 ਪਣੈਭੁਣੈਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਭਣੈਮੰਨਿਕਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੇਸੋਛੀਜੈ॥ਬਹੁ
 ਤੇਭੋਖਕਰੇਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਦੁਖਕਮਾਕਹਿਦੁਖੇਦੁਖਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਵੈਸੁਸੁਖਕਮਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਪਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣੁਜੋਸਮਕਰਿਜਾਵੈਸੋ
 ਪ੍ਰਭੁਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਹਿਸੋਹਰਿਪਰਵਾਣਾ॥ਅਦਣਜਾਣਸਬਦੁਪੁਛਾਣਾ॥ਮੈ
 ਨਜੀਮੈਨਾਦੁਖਪਾਏਮਨਹੀਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੇਵਕੁਰਗੀਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
 ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੇਹੁਕਾਇਆ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਠਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਦਰਿਸਚੈਸੋਭੁਪਾਇਦੇ

੩

੧੪੧ ॥ ਸਾਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੋ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੇ ਬਾਪੁ ਉਥਾਪੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਸਚ
 ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਏ ॥
 ਨਨਕ ਨ ਮਿਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਨ ਮੇਨ ਮਿਸ ਮਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਸਿਸ
 ਇਹੁ ਕਮਿਸੁ ਸਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਬਾਪੁ ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥ ਆਪੇ ਨਿਅਉ ਕਰੇ ਸਚੁ ਜਾਚ ਸਾਚੇ ਸਾ
 ਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਇ ਅਕੇਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਪਸਰਿਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਇਨੁ ਸ
 ਬ ਦੇਰੁ ਸਮੇ ਕੀ ਦੇਰੀ ਬੇਰੁ ਬੇਰੁ ਲਾਇਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਾਇ ਅਕੇਟੁ ਅਪਾਰਾ ਜਿਸੁ ਦਿਚਿ
 ਰਹਿ ਅਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਏ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥
 ੧੯ ॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਅਪਿਸਦਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਸਬਦਿ ਵਣਜ ਨਿਵਾਪਾਰੀ ਨ ਦੰਗੀ ਅਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਚੁ ਚਾਜਿ ਕਰੇ ਧੁਨਿ ਦਾ
 ਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਸਦਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਗੁਰ ਤਿਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੈਦੁ ਰਿਸ ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰੇਰੇ ਰੇਰੇ ॥
 ਤਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਆਪਦੈ ॥ ਸੁਖ ਪਲਾਏ
 ਤਿਆਗਿ ਮਹਾਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟੇ ਠਹਿਰਨ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਧੋਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਅਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰ ਦਿਸਾਰੀ ॥ ਕਿਅਕੇ ਕਰ ਕਰੇ ਵੇਦਾਰੀ ॥
 ਪੇਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ॥ ਪੁਰਾਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਹਾਬਲ ਸੁਗਾਮਾ ॥
 ਮੇਲੇ ਦੇਵ ਭੀਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਦਿਹ ਲਾਭੁ ਭੈ ਕੇ ਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਦਿ
 ਸੰਤੁ ਰੁਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨ ਹੀ ਭਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਬਧ ਜਮ ਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਭੂਟੈ ਦੂ
 ਜੈ ਭਾਇ ਗੁਰ ਮਾਇਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੇ ਕੇ ਈ ਨ ਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕਾਮ ਕਰੇ ਪਸ ਬਲ ਸੰਸ
 ਰਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਰਿਸ ਭੁਟੁ ਖਕਾ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਰਿਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਰਿਸੇ ਸਬਦਿ
 ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੨੯ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਦਰਤੈ ਸਗੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ
 ਜਾਤਿ ਸੈ ਪਛਾਣਿ ਮਾਇਆ ਮੇਰੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੩੦ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੇਰਿ ਗਰਬਿ ਦਿਆਪੇ ॥
 ਹਉ ਮੇਰੇ ਹਉ ਹੋਰੇ ਆਪੇ ॥ ਜਮ ਕਾਲੇ ਕੀ ਬਧ ਰਿਨ ਪਾਈ ॥ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿ
 ਨਿਉ ਪਾਏ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਕਹੈ ਬੈਨਤੀ ਸਚਿ ਨ ਮਿ

ਚਿਤ੍ਰਲਾਇਦਾ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩ ॥ ਆਦਿਗੁਗਾਦਿਦਇਸਾਪ
 ਤੇਵਤਾਪ੍ਰਾਗੁਰਕੈਸ ਬਦਿਪਛਤਾਤੁਪਨੇਸੇਵਹਿਸੇਤੁਨ੍ਹਹਿਸਮਾਦਹਿਤੁਆਪੇਸੇ
 ਲਿਮੇਲਾਇਦਾ ੧ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ ॥ ਜੀਅਜੰਤੁਕੇਕੀਸਰਕਾਈ ॥
 ਜਿਉਤੁਪੁਰਾਵਹਿਤਿਦੈਚਲਾਟਹਿਤੁਆਪੇਸਾਕਰੀਮਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਹੈਰੀਸਾਕੋਰਸੀਸੋਈਦਿ
 ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ ॥ ਸਕੁਨਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਅਗੀ
 ਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅਪਾਗਾਕੋਇਨਜਾਣੈ ॥ ਤੇਰਖਰਦਰਾਸਾਪਣਾਂਅਪੁਮਿਛਣਹਿਅਥੇ
 ਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾਤਲਪੁਰੀਅਲੋਅਆਕਾਰਾਤਿਸੁਦਿਚਿਦਰਤੈਪੁਕਿਸੁ
 ਕਰਾਰਾ ॥ ਪੁਕਮੇਸਾਜੇਪੁਕਮੇਦਾਹੇ ॥ ਪੁਕਮੇਸੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਪੁਕਮੇਬੁਝੈਸੁਹੁਕਮੁਸ
 ਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਦੇਪਰਦਾਹੇ ॥ ਜੇਹੀਮਤਿਦੇਹਿਸੇਹੈ ॥ ਤੈਤੁਆਪੇਸਬਦਿਬੁਝਾਇਦਾ ॥
 ੬ ॥ ਅਲਦੇਨੁਆਰਜਾਛਿਜਵੀਜਾਏਹੈ ॥ ਏਨਿਨਸੁਦਇਸਾਖੀਅਏ ॥ ਅਨੁਸੁਖਾਧਿਨਥੇ
 ੭ ॥ ਸਿਉਪਰਿਕਾਲੁਕੁਆਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਤਿਲੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁ
 ਗਇਆ ॥ ਭੁਭਾਗਾਸਦਾਅੰਦੁਸਚੇਹੁਣਗਾ ॥ ਹਿਸਚੁਬਾਣੀਬੋਲਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨਿਉ
 ਜਤਾਕਰਮਾਬਿਧਾ ॥ ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਿਸਬਦਿਪਛਤਾ ॥ ਜਤਿਪਤਿਸਚੁਸਦਾਸਚੁਸੇਈਹਉ
 ਸੇਸਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨੁਕਠੇਹੁਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗਾ ॥ ਭਰਮੇਭੁਲਾਠਿਹੈਅਭਾਗੀਕਾ
 ਤੁਹੈਦੈਤਾਸਤਿਗੁਰਸਦੈਸਹਜੇਹੀ ॥ ਸੁਖਪਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਲਖਚਉਰੰਸੀਹਆਪਿਉਪਾਏਹੀ
 ਮਾਨਸਜਨਮਿਗੁਰਗਤਿਦਿਵਾਏ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗਤੀਦਿਸਟਾਇਚਿਟੁਸੁਖਿਸੁਟਾਇਥਿ
 ਏਰਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰਮੁਹੈਦੈਗੁਰੁਗਤਿਦਿਵਾਏ ॥ ਦਿਵੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇਯਾਏ ॥
 ਆਪੇਕਰੈਕਰਾਏਕਰਤਾ ॥ ਜਿਉਤਿਦੈਚਲਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖ
 ਭੁਆਪਤਤੁਨਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇਕਰੈਕਰਾਏਕਰਤਾ ॥ ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਕੁਕਿਅਪੇ
 ਆਪਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਪੈਲਾਏ ॥ ਆਪੇਥਾਮਿਉਥਾਪੇਵੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਝਾ
 ਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚਾਸਹਿਬੁਗਹਿਰਗੀਰੀਗਾ ॥ ਸਦਾਸਾਲਾਹੀਤਾ ॥ ਅਨੁਪੀਗਾ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚ
 ਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਦਸਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਆਪਿਨਿਗਲਮੁਹੇਰਿਧੰਪੈਲੇਈ
 ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੈਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈ ॥ ਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ ॥
 ੧੭ ॥ ੩ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩ ॥ ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ ॥ ਤੁਆਪੇਜੋਦਿਉ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਹੋਰਕਿਅਕੋਕਹੈ ॥ ਕਿਆਖਿਦਖਾਏ ॥ ਤੁਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਓਅੰਕੀ

ਤੁਏ

ਹਿਸਤੁ ਸਿੰਘ ਦਿਉ ਪਾਈ ਸਭੁ ਪੈ ਚੁਤ ਮਾਸ ਤੇਰੀ ਫਿਰਿਆਈ ਆਪੇ ਦੇ ਕੇ ਕਰੇ ਸੁਭਿ ਸਭਿ ਆਪੇ ਉਨਿ
 ਘਣਾਇ ਦਿਖਾਇ ਬਾਜਿਗਿਰਿ ਇਕ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀਆਈ ਸਦਾ ਅਲਿਪੁ ਰਹੇ
 ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲੇਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਪੁਨਿ ਆਕਗਾ ਆਪਿ ਦੁਜਾਏ ਦੁਜਾ
 ਵਰ ਪੋਗਾ ਅੰਟਿ ਘਟਿ ਪਉ ਫੁਟਹੈ ਇਕਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਦੈ ਸਰਦੁ ਜਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰ ਰਾ ਕਰੇ ਸੁ
 ਹਿਰ ਚਉਹੇ ਫੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਉ ਮੈ ਖੈ ਫੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇਵ ਡਿਓ ਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਆਇ
 ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ਲਾਹ ਨੀਹੀ ਨਾਮੁ ਮੀਨੈ ਦਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਹੀ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ
 ਤਨਾਮੋ ਲਾਹ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਰਦੁ ਖਸੀ ਸਾਰਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਪਹਿ ਦਿਕ
 ਰਾਨਾ ਮੁਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਮੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾ
 ਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਚੁਛਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖੀ ਪਨ ਤੇ ਫਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਘਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥
 ਗਠ ਤਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੀ ਸਾਰਾ ਸਹਸਾ ਪੁਲਿਨ ਚੁਕੈ ਦਿਕਾਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਠ ਤਚੁਕਾਏ
 ਸਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤਾਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
 ਸਾਲਾਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਲਾਇ
 ਖਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋ ਆਸਹੁ ਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਤ
 ਰਿਲੇ ਰੁਮਨ ਮੈ ਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ਮੈ ਲੈ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਕੂੜੇ ਕੂੜੁ ਕਰੈ ਦਾ ਪਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ
 ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਕੋ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਟੈ ਚ
 ਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਿ ਸਿਰੰ ਦਾਸ ਚਾਸੇ ਆਪਿ ਪਉ ਪਾਇ ਬਪਾ
 ਏ ਸੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਦਾ ਸਲਾਹੈ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਫਿਰੀ
 ਵਸਿਨ ਹੋਈ ਕਾਮਿ ਕਰੇ ਪਿਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿਅਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨ ਹਿਸ
 ਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਤੁ ਪੁਆਪੇ ਕੀ ਆਸ ਰਿਤੇ ਰੇ ਜੰਤਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਸ
 ਦਾਤੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ
 ਅਗਸ ਅੰਬਾਰਾ ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨਤ ਮਾਇ ਦੇ ਪਰਦਾਹਾ ਤਿਸਨੇ ਅਪਾਹਿਤ ਸਕੈ ਕੋਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਨਿ ਚਉਹੇਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਧੂਧੁ ਹਨ ਕੋਈ ਜਿਸਨੇ ਨਾਮੁ ਦ
 ਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ਦਾ ਚਉਹੇ ਦਰੁ ਫਟਣ ਤੇ ਹੋਟ ਨਾ ਲੋਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ
 ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਲੋਗਨਾ ਦੇ ਕਾਦਾ ਪਾਗੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਮੈ ਸਹ
 ਜਾਸਨ ਦਾ ਹਰਿ ਹੋ ਆਇ ਦੁਹਾ ਕੋ ਦਿਦਾ ਸਹਜੇ ਗੁਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਗੁਰ ਤਿਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥

ਕਰੇ

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦਿ ਛੁਟਿ ਤਿਨੀ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਦੁਖ ਸਭਾਇਆ ॥
 ਥੇਕ ਲੇਖ ਹਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖ ਹੀਰ ਦਿ ਚਿ ਦੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ॥ ੩੩ ॥
 ॥ ਸਹਜੁ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਚੇ ਸਦੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥
 ਦਾ ॥ ੬॥ ਜਿਸਨੇ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁਪਾਏ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸਾ ਚੁੰ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾਨਾ ਪੈਦਰ
 ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੇ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸੁਭ ਨ ਕੋਸੇਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਮਾਪਿ ਖੁਸ਼ਾਏ ਖੁਸ਼ੈ
 ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੁਸ਼ਾਇ ਦੇਵਹਿ ਆਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੮॥ ਹਉ ਮੇ ਕਰਦਿ ਅਜਨਮੁ
 ਗਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇ ਰੁਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਮਗੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ਲੇਖਾਲੇ ਦੇ ਜਿਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ
 ਪੀੜਾਇਦਾ ॥ ੯॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਤ ਸੇਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਤਿਸੁ
 ਵਿਨਾ ਮਾਵੈ ਮਹਾ ਲਿਸਚੈ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦॥ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਭਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਗਿ ਪੈਸ ਭਵਹਿ ਆਈ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਸੇ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੧॥ ਅੰਦਰਿ ਪਰ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾ ॥ ਏਹਾ ਗਿਆਨ ਰਤ ਨੁਸੰਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆ
 ਨੁ ਅੰਧੇ ਰੁਗਏ ॥ ੧੨॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਰੂਥਿ ਮੂਏ ਅਭਾਗੇ ॥
 ਬਦਿ ਆਪੁ ਰੁਵਰੁਨ ਦਰਿ ਨਾਮਾਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਮੁ
 ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਖੁਛੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਦੇਵਹਿ ਆਈ ਦਰਿ
 ਰੈ ਸੇਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ
 ॥ ਸਦਾ ਸਦੁ ਕਣਜ ਹਿਵ ਪਾਰੀ ਨ ਮੇਲਾ ਹਾਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ ਸਚ
 ਵਿਅਰੋਸੇਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੇਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਦਾ ॥ ੧੬॥
 ॥ ੧੭॥ ॥ ਮਾਰੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਟੇ ਦਿ ਚਿ ਕੋ ਦਿਰਭ
 ਆਇਆ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਭਾਣੇ ਦਿ ਚਿ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਏ ॥
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਦੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਾਣੇ ਨੇ ਲੋਚੈ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ ਪਿਸਨਾਇਦਾ ॥ ੨॥
 ਗੁਰੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੁਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਏ ਸੇ ਤੁਧੁ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ਭਾਣੇ ਦਿ ਚਿ ਦਰੀਦ
 ਰਿ ਆਈ ॥ ਭਾਣਾ ਕਿਸ ਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੩॥ ਜਾਂਤਿ ਸੁਭਾਏ ਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦੈ
 ਰਬੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੇ ਭਾਣੈ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥ ੪॥
 ਮਨੁ ਖਅੰਤੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਭੁ ਆਵੈ ਜਾਏ ਘਰੁ ਮਹ
 ਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਪਾਇਦਾ ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਦੇਵਹਿ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਆਈ

ਸਰਿਗੁਰਸੇਵੇਤਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭਨਾਦੁਹੁਪਜੇਨਾਦੁਹੁਛੀਜੈ॥ਗੁਰਕਿਸਖ
ਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਪਿਆਇਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੈਅੰਦਰਿਮਹ
ਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਿਚਿਚਿਭੁਲਾਏ॥ਜਿਸੋਸਚਦੇਇਸੇਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿ
ਲਾਇਦਾ॥੮॥ਪਾਦਿਸਾਰਿਮਨਿਤਨਿਦੁਖਪਾਇਆਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਰੇਗੁਕਮਾਇਆਥਿਨੁ
ਨਵੈਮਨੁਤਨੁਦੇਸਟੀਨਕੇਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੰਸ
ਸਦਾਸੁਖਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸਭਕੇਵ
ਣਗੁਰਕੇਵਪਾਗਾਇਣਨਾਵੈਸਭੁਰੇਟਾਂਸੀਸਾਗਾਨਗੇਆਇਆਨਗੇਜਾਮੀਦਿਣੁਤੁਖ
ਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜੇਸਨੇਨਾਮੁਦੇਇਜੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਹਰਿਮੀਨਿਵਸਾਏ॥
ਦਰਿਓ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਦੁਖਿਆਪਾਇਅੰਤਰਿਨਾਮੇਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾ
॥੧੨॥ਨਾਵੈਨੇਲੋਚੈਜੇਤੀਸਕਮਾਈ॥ਨਾਉਤਿਨਾਮਿਲੈਪੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉ
ਪਾਇਆਸੇਵਗੁਰਗੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਅੰਕੇਟਿਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾਤਿ
ਸੁਦਿਚਿਬਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀਚਰਾਸਚਨਿਅਉਸਚੇਵਪਾਰਾਨਿਹਚਲਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥
ਅੰਤਰਘਰਬੰਕੇਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਿਗਲੇਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆਇਤੁਸਾਥਿਨਿਬਹੈ
ਸਾਲਾਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੈਕਰਤੇਇਕਬਣਤਬਣਾਈ॥ਇਸੁਦੇ
ਹੀਦਿਚਿਸਭੁਦੁਖਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਣਜਹਿਰੀਗਿਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥
॥੬॥੨॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਕਾਇਅੰਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾਤਿਥੇਹਰਿਵ
ਸੈਸਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਰਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਦਿਹੁਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੧੭॥ਹਰਿਦੇਤਹਿਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਓ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਨਮੇਲਿਮਿਲਾਓ॥ਤਿਨਕੀਧੁਰਿ
ਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੮॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਵਾਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਚਹੁਭੰਗੀਸੁਣੀਐਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇ
ਦਾ॥੧੯॥ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਲੋ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੋ॥ਹਿਅਨਅੰ
ਜਨੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਨਦਰੀਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੨੦॥ਵਡੇਰਾਗਿਇਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇਆਮਾ
ਣਸਜਨਮਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆਥਿਨੁਸਬਦੈਸਭਅੰਧਅੰਧੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸਹਿਭੁਲਾ
ਇਦਾ॥੨੧॥ਇਕਿਭਿਤੁਆਏਜਨਮਿਗਵਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਏ॥ਏਹਿਵੇਲਾਫਿਰਿਹਾਥਿ
ਨਾਮਵੈਪਾਗਿਖਿਸਿਐਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੨੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਦਿਰੁਸਰੀਰਾਤਿਸੁਦਿਚਿਦਸੈ

ਸਚੁ ਗੁਣਿ ਗਾਹਿ ਗਾਸਚੇ ਸਚੁ ਦੇਖੇ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਭਿ ਮੰਨਿ ਫਸਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਹਉਮੈ
 ਗਣਤਹੁਰਸਬਦਿ ਨਿਦਰੇ ॥ ਹਰਿਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਤੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਝਾ
 ਹੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਸੇਚੇ ਤੇਜਿ ਸੁਆ ਪਿਚਿਤਾਏ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ
 ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੇ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੇ ਆਪੁ ਸਮਝਿਦਾ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਦਿਚਿ ਵਧੁ ਪਾਈ
 ਸੇਈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬ
 ਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਦਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਟੀਗਹੀਰੁ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੀਰਤਾ ॥ ਗੁਣ ਕਹਿੰਦੁ ਟੀਸ ਮਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ਮੁਖੁ
 ਦੇ ਮਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਸ ਤਿਹੁਰ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਤੁ ਨਿਮਲੁ ਦਰਿਸਾ ਚੈ ਜਾ
 ਵਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਫਸਾਏ ਸੋ ਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗੁ ਗੁਰਸੇਵਿ ਆਨ
 ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਭੂਲੇ ਸੁਏ ਬਿਲਾਸਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉਨ ਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ
 ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟਨਾ ਲੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
 ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਲੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਕੇ
 ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੭ ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਹੁ
 ਪਰਿਸਾਹੀ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਉ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਿ ਮਿਥਣਾਇਆ ॥ ਆ
 ਪੇਖੇ ਲਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਫਸਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਣੀ ਤੈ ਗੁਣ ਪਰ ਸੁਤਿ ਜਮ
 ਇਆ ॥ ਚਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਵਰੇ ਮਾਹਟੁ ਰਬਿ ਤੀਕਰਿ ਇਉ ਭੁਗਮਹਿ ਸੋਈ ਪਾ
 ਇਦਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣਿ ਸਾਗਾਰ ਮਨੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਪਾਗਾ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇ
 ਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾ ਵਸਮਾਲੋ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਬਧ ਜਮਕ
 ਲੋ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤੈ ਗੁਣ ਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਸਾਸਿ ਉਲਿਫ
 ਲਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨ ਸਾਮਾਨਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ
 ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਧਰਿ ਰਤੇ ਸੋ ਹੁਣਿ ਰਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਪਾਇਆ ਪੇਆ ਪੁਮਿ ਲਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਗਿ ਮਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ
 ਪਾਏ ॥ ਸੁਹਾਰੀ ਗੁਣਿ ਨ ਬੋਝੈ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਵੈ ਬਿਲ ਮੁਨ ਲਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ
 ਗਾਏ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਰਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਤੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਇਦਾ

੥੥ ਮਨਮੁਖ ਬੁਝਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਨ ਕਬਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੇ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਕਰਵਾਇ
 ਆਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਦੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੯੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੀ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਭੁਕਾਇ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿ
 ਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੯੨ ॥ ਇਸੁ ਕਹਾਇ ਮਾਕੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਕਾਇ ਅਸੇ ਪੈਆਪ
 ਰਿਆ ਪ੍ਰਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੯੩ ॥ ਕਾਇਆ ਦਿਚਿਤੋ ਟਾਕਾਇਆ ॥ ਦਿਚਿ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਜੋਏ
 ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ॥ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੯੪ ॥ ਸਚਾ ਮਹ
 ਲਾਸ ਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ
 ਦਾ ॥ ੯੫ ॥ ਕਾਇਆ ਦਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭੀਆਈ ॥ ਜਿਸਦਾ
 ਹਉਸੇਈ ਵਬੁਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥ ੯੬ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ
 ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬ ਦੇਸਹ ਜਿਸ ਮਾਇ
 ਦਾ ॥ ੯੭ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਬ ਦੇਵਿਚੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮੇਲੇ
 ਵਡਿਆਈ ਨ ਮੇਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੯੮ ॥ ੮੨ ॥ ਮਾਛੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ३ ॥ ਅਗਮ ਅ
 ਗੋਚਰ ਦੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਅਪਰਿਵੇਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸਨੇ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ੯੯ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇਸੇਵ ਰਿਜੇ ਤੁਧੁ ਰਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦੇਸਹਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨ
 ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸ ਨਾਹਿ ਰਸ ਭੁਇਆ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਿ ਸੇਮਾ ਰਵੁ ਸਵਾਰਹੀ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਹੀ ॥ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਭੁਕਾਇਆ
 ॥ ੧੦੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦੇਸਾ ਪੁਗਵਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭੁ
 ਗਤੀ ਰਤੇ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦੨ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ
 ਪਾਗ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਵਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖੁ ਦਤਾ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥
 ੧੦੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਪੈਪੈ ਪਾਵਤੁ ਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਵੁ ਖੁਪਾਇਆ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਲੁ ਸਬ
 ਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧੦੫ ॥ ਤੇ
 ਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤ
 ਤੇ ਗੀਤੁ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੦੬ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਕੋ ਹੋਅ ਤੇ ਲਣ
 ਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਤੇਲੇ ਤੇਲੇ ਤੇਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਤੇਲਾਇਆ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਹਿਕਰਹਿ

੬੬

ਅਰਦਾਸਿ ਤੁਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹਾਹਿ ਪਾਸਿ ਸਭ ਨਜੀਆ ਕਾਏ ਕੋ ਦਤਾ ਪੁਰੈ ਕਰਮਿ ਪਿ
ਆਏਆ ॥ ੧੦ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿਸ ਚੁਕਮਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਹ ਰਿਗੁਣਗ
ਏ ॥ ਇਹੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਸੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ॥ ਰਿਜੀਓ ਮੇਰੇ ਰਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬੁਝ
ਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ਅੰਦਰੁ ਬੁਝੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿਰਾ ਏ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਹੋ ਕੁਠਿਰੈ ਘਨੇਰੀਆ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਠੇਰੀਆ ॥ ਬਿਖੁ ਕਰਤਾ ਬਿ
ਖੁ ਕਮਾਏ ਸੁਖ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਚਹੁ ਤੇਰੇ ਖਕਰੇ ਖਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉਮੈ
ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀਆ ॥ ਜਿਦੁ ਤਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਕਿਸ
ਨਾਇ ਸੁਰਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿਹੁ ਰਸ ਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕੋਧੁ ਸੀ
ਟਹੈ ਹਉਮੈ ਮਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਦੁਭਿਆਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਦੀ ਦਿਹ
ਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੇਨਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩
॥ ਨਵਰੀ ਭਗਤ ਲੈ ਹੁਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਲਿਖਲਾਏ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬ
ਰਹਿ ਕਰਤੇਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖ ਤੇਰੇ
ਨਿਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਦਿਚਿ ਸਦਾ
ਲੈ ਸਗੀਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਏ ॥ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋ ਨੀ ਭਗਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵਨੁ
ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ਅੰਤ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਆਟਣ ਜਾਣ ਸਬਦਿ ਨਿਦਾਗੇ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਖੈ
ਰਖਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਆਟਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜ
ਦਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰੁਕੈ ਇਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਤਿਸ ਬਦਿ ਸੁਖੁ ਦਸਿਆ ॥ ਜੋ ਤੀਜੈ
ਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤਵਹਿ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾਏ ਹੁਪਸਾਗਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਏ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਦਸਿਆਇਆ ॥ ੭ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ਠਿਰਿ
ਠਿਰਿ ਰੂਥੈ ਦਾਰੇ ਦਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਦਾ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਾਚਾ
ਦਰੁ ਸਾਚਾ ਦਰਦੁ ਗਾਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੀ ਪੁਨਿਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਸਚੇ ਮ
ਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋਘੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਬਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਸੋਭਾ ਦਿ
ਜੋ ਗੁਨ ਦਿਆਪੈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟਾ ਕਾਵਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਠਿ
ਰਹਿ ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕੁਸੰਗ ਤਿ ਬਹਿਸ ਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥

ਸੁਖਿਭੁਭੇਬਾ ਨੁਹੁੰਸੀਗਤਿਨੋਰੇਈਆਥਿਨੁਸਬਦੇਪਾਰਨਪਾਏਕੋਈਸਹਜੇਗੁਣਰਵਰਿ
 ਏਨਰਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਏਅਬਿਰਖੁਪੰਖੀਦਿਚਿਵਸਾਅੰ
 ਮਿਤ੍ਰਗੁਰੀਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਸਾਊਤ੍ਰਹਿਨਮੁਲੇਨਅਦ੍ਰਿਤਜਾਹੀਨਿਜਅਰਿਵਸ
 ਘਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਏਅਸੋਪਹਿਸਬਦਵੀਚਾਗੁਰੀਸੋਹਠਗਉਰੀਗੁਰਮੁਨਿਵਰ
 ਹਿਅਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਅਪੇਸੇਲੇਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥ਸਦਹੀਦੁਰਿਨਜਾਣ
 ਹੁਗੁਰਕੇਸਬਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਣਹੁਥਿਗਸੇਕਮਲੁਕਿਰਣਪਰਗਸੈਪਰਕਟੁਕਰਿ
 ਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ਅਪੇਕਰਤਸਚਸੋਈਆਪੇਸਾਰਿਜੀਵਾਲੋਅਟੁਨਕੋਈ
 ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਆਪੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੬॥੨॥੨੪॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਹੁਦਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਸਲੋਕਪੰ॥੧॥

ਦਿਣੁਗੁਰਕਗੁਣੁਦੇਖੀਐਤਉਗੁਣਸਹਜੇਜਾਇਗੁਣਕਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣ
 ਲਾਖਦਿਕਾਇਗੁਣਤੇਗੁਣਮਿਲਿਪਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਸਮਾਇਮੇਲਿਅਸੇਲੁ
 ਨਪਈਐਦੁਣਜਿਨਲੀਜੇਹਈਨਾਨਕਪੁਰਤੇਲੁਰੈਕਬਹੁਨੋਵੈਖਾਇ॥੧॥੫:੪॥
 ਨਮਦਿਹੁਣੇਗੁਰਮਸਰਿਆਦ੍ਰਿਜਾਦ੍ਰਿਹੀਤਾਇਕਿਬੀਧੇਇਕਿਢੀਲਿਆਇਕਿਸੁ
 ਥੀਏਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਨਕਸਚਾਮੀਨਿਲੇਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਗੀਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਤੇ
 ਗਿਆਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਗਾਵੁਜਾਕ੍ਰਮਗੜਕਟਿਆਸੋਹੁਲੇਭੁਅਹੰਕਾਰਾਹ
 ਰਿਕਨਮਮੀਨਿਵਸਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਰਾਸਚਸੰਜਮਿਮਤਿਉਤਮਹਰਿਲਗਾਪਿਆ
 ਗਾਸਰੁਸਚੇਸਚੁਦਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਹੁਗਾ॥੧॥ਸਲੋਕਪੰ॥੩॥ ਕੇਦਾਰਗਰਗਾ
 ਦਿਚਿਜਾਣੀਐਰਾਈਸਬਦੇਕਰੋਪਿਆਗਾਸੰਜੀਗਤਿਸਿਉਮਿਲਦੇਹੈਸਚੇਧਰੋਪਿਆ
 ਗਾਦਿਚਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਕਕਰੋਓਧਾਗਾਗੁਣਕੀਰਸਿਸੀਗੁਰੈਅਵਗਣਕ
 ਦੇਦਿਗੁਰੀਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੇਜਾਣੀਐਗੁਰਨਛੋਰੈਆਪਣਾਦੁਜੈਨਪਰੋਪਿਆਗਾ॥
 ੧॥੫:੪॥ ਸਾਗਰਦੇਖਉਰਿਮਰਉਰੈਤੇਰੈਰੁਨਹਿਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਆਨਾਨਕ
 ਬਿਗਸਾਨਾਇ॥੨॥੫:੪॥ ਚੜ੍ਹਿਥੋਰਿਥੈਚਲਸਉਸਾਗਰੁਲਹਰੀਦੇਇਠਾਕਨਸਚੈਬੋ
 ਰਿਥੈਜੇਗੁਰਪੀਰਕਦੇਇਠਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਗੀਆਗੁਰੁਦਿਸੈਸਾਕਧਨੁਨਾਨਕਨਦਰੀ
 ਪਈਐਦਕਗਹਚਲੈਸੋਨੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁਗਾਉਚਿਤ੍ਰੰਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕ

ਮਾਈ ਪਾਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਇ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਾਉ ਪਵੇ ਸੁ
 ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਸੇਧੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਦਸੈ ਨ ਤਿਉ ਇਸ ਬਾਈ
 ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਹੁਰਿ ਸੇਧੈ ਪਈ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੧ ॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ
 ਠਿਕੀ ਪਾਧਰ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੁਛੁ ਹੁਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸਚਾ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤਰੀ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੀ ਐਸੇ ਠੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥
 ੫: ੩ ॥ ॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਰ ਅਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕ
 ਰਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ
 ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ਤੂ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਰਖਾ ॥ ਚਲਾਇਆ ਨਾਇ ਨ ਚਲਾਈ ਸਰੁ ਸੁਰੁ ਦਰ ਬੁਲਖਾ ॥ ਅਗਿਆ
 ਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕੁ ਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥
 ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨ ਹੀਠੇ ਠੀਕੀ ਨ ਹੀ
 ਬਿੰਦਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਵਣੁ ਦੁਖ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਚਿੰਦਾ ॥ ਕਾਪੜਾ ਚਿਛੈ ਪਛੋੜੀ ਐਘੜੀ ਮੁਹਤ
 ਘੜੀ ਆਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ੫: ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਚੁਕੀ
 ਸਚਣਾ ਹਉ ਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾਸੁ ਰਹੀ ਅੜੈ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਚੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ
 ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਗਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ
 ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਹਉ ਕਰ ਬਾਣੇ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੧ ॥ ਮਹਲ ਭੁਚਰੀ ਮਰਵ
 ਝੀਕਾਲੀ ਮਨੁ ਹੁਕਮੁ ਪਾਜੇ ॥ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾਪਿ ਰੁਰਦੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਮੁਖ ॥ ੧ ॥ ੫: ੧ ॥
 ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਧੁ ਰੀਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿ ਸਿਸਦਾ ਭੂਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਪੇਤਿ
 ਪਿਆਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕ
 ਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ
 ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਅਨਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਏ ॥ ਠਿਕ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੁਖ ਫਟਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੩ ॥ ਪਿਰੁ ਖੁਸੀਏ ਪਨਰਾਣੀਏ ਪਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ
 ਸੀ ਗੁਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਨ ਅਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫: ੧ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੈਈ ਐਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤ ਅ
 ਗਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੇਹਾ ਗਣੀ ਜੇ ਭਾਵੁ ਹਿਏ ਪਰਵਾਹ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ
 ਰਾਜ ਮੈ ਬੈਠੈ ਜਿਤ ਖਤੈ ਲਾਇ ਕਰੇ ਠੀਕ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ

ਏਹਿਭੂਖਤਿਰੋਜੋਨਾਖੀਅਹਿਦੁਜੋਰਏਦੁਖਰੋਈਕੀਤਾਕਿਆਸਲਾਹੀਐਜਿਸੁ
ਦੇਖਿਲਮਨਹੋਈਗਨਿਹਚਲੁਸਚਾਏਕੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭੂਭੈਸੁਨਿਹਚਲੁਰੋਈ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਸਭਨਾਕਾਪਿਰਏਕੁਰੈਪਿਰਥਿਨੁਖਾਲੀਨਾਹਿਨਾਨਕਸੇਸੇਹਗਣੀਜਿਸਤਿਰੁ
ਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ ੫:੩॥ ਮਨਕੇਅਧਿਕਤਰੰਗਕਿਉਦਰਿਸਾਹਿਬਛੁਟੀਐਜੇਰਾਚੈ
ਸਚਿਰੰਗਿਗੁਰੈਰੰਗਿਅਪਾਰਕੋਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਜੇਚਿਤਲਹੈਸਚਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਹਰਿਕਾਮੁਅਮੋਲੁਰੈਕਿਉਕੀਅਤਿਕੀਜੇਯਾਪੇਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਵਰਤੀਜੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੇਗੁਰਸਬਦਕਮਲੁਬਿਗਸਿਆਇਦਹਰਿਰ
ਬੁਖੀਜੇਅਵਣਜਾਣਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਦੀਜੇ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ੫:੧॥ ਨਾਮੋਲ
ਨਾਉਪਲਾਨਭਗਵਾਨਕਚਾਨਾਨਕਲਾਲੇਲਾਲੁਰੈਸਚੈਰਤਾਸਚਾ॥੧॥ ੫:੩॥ ਸਹਜਿਕੁਣ
ਪਤਿਛੁਲੁਛੁਲੁਭੁਕੁਦਸੇਭੈਖੰਡਿਗਾਨਕਤਰਦਰਏਕੁਰੈਏਕੋਛੁਲੁਭਿਰੰਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੇਜਨਲੁਲੁਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਬੁਰੇਪਰਧਾਨਾਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾ॥
ਗਿਆਨੀਆਕਾਇਹੁਮੁਤੁਰੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾਹਰਿਜੀਉਕਮਹਲੁਪਾਇਅਸਚੁਲਾਇਪਿਆ
ਨਾਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤਿਆਜਭੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਜੇਗਿਰੋਵ
ਜਕਿਭੁਦਾਪਰਿਪਾਰਿਭਿਖਿਅਲੇਉਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰਦੇਉਪਰਿਖਿਆ
ਨਾਮੁਸੰਤੋਖਮਨ੍ਹੀਸਦਾਸਚੁਰੈਨਾਲਿਭੇਖੀਹਾਥਨਲਪੀਆਸਭਬਾਧੀਜਮਕਲਿਅਨਾਨਕਗਲਾ
ਛੂਹੀਆਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਹਿ॥੧॥ ੫:੩॥ ਜਿਤੁਦਰੇਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੇਦਹਸੇਦਿਹੁਨਕੋਇਆਐ
ਸਾਸਤਿਗੁਰਲੇਵਿਲੁਜਿਉਚੇਦੁਰੁਅਦੁਰੁਨਕੋਇਆਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਲੇਖਾਮੰਗੇਨਕੋ
ਇਸਚੁਦਿਵਾਏਸਚੁਦਿਵੁਸਚਾਓਹੁਸਬਦੁਦੇਇਹਿਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਰੈਤਨੁਮਾਭੀਸ
ਚਰੋਇਆਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿਮੰਨੀਐਸਚੀਦੁਡਿਆਈਦੇਇਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਦਸਿਜਿਸੇ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਰੇਏਹਿਨਾਖੀਅਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਹਾਰਿਦੁਖਪਾਵਹਿ॥
ਅੰਧੇਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੁਜੋਪਚਿਜਾਦਹਿਅਤਿਕੋਰਪਸਿਉਲੂਲੂਦੇਅਹੰਪਿਛੈਦੁਖਪਾ
ਵਹਿਹਰਿਜੀਉਅਹੰਕਾਰਿਮੁਏਸੇਟਿਗਤੀਗਏਮਹਿਜਨਮਹਿਛਿਛਿਛਾਵਹਿ॥੪॥
ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਕਾਗਉਰੋਇਨਭੂਜਲਾਲੇਰੇਨਾਵਨਪਾਗਾਪਿਰਮਪਦਾਰਥਮੰਨਿਲੇਪੀਨ
ਸਵਾਰਣਹਾਗਾਹੁਕਮਪਛਾਣੈਉਜਲਾਸਿਰਕਾਸਟਲੇਹਾਪਾਗਾਤਿਸਨਾਛੋਭੈਭੈਦਸੇ
ਨਾਨਕਕਰਣੀਸਗੁ॥੧॥ ੫:੩॥ ਮਾਭੁਮਾਰਟਿਜੇਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਾਰਾਨਾਨਕਜੇਇ

ਹੁਮਾਰੀ ਮੇਰੁ ਸਬਦੀ ਦੀ ਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਰ੍ਹੋਂ ॥ ਇਹ ਨਾਨਕ
 ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੈਦੇਤ ਰਠਾਉ ਪਾਈਓ
 ਦਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਫੁ ਦਸਾ ॥ ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਠਹਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਮੇ
 ਸੀਤਿ ਪਾਈ ਮੇਰੁ ਪਿਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨ
 ਮ ਬਿਨ ਕੋ ਬਿਰੁਨ ਹੀ ਨ ਮੇ ਬਾਝਿ ਜਾਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩ ॥ ਹੇ ਮਾਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤ ਕੀ ਦੇਦ
 ਪਣੁ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਦੁ ਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ਅਪਣੇ ਚਜ ਦੀ ਚਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ
 ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭੋਟੇ ਨੇਕਾਇ ॥ ਝੁਠੇ ਚਉਕੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੩ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾ
 ਏਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੁ ਡਿਅਈ ਆਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੈ ਹੈ ਰੋਰ ਕੰਟਕੁ ਝੁਝੈ ॥ ਅਠਹਿਰਿ ਜਗਮਹਿ ਦਰਤ ਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ
 ਲੁਝੈ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੋਟੀ ਮੇਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਝੁਝੈ ॥ ਸੋਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਿ
 ਝੁਝੈ ॥ ਮਨਿ ਦੀ ਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਰਗ ਹਸੀਝੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧ ॥ ਹਕਮਿ ਰਜ
 ਈਸਾਖਤੀ ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਥੁ ਲੁਝਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਅ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥ ਵਿਲਦਰ
 ਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰਦੇ ਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ ਇਸ ਕਮੁ ਹਥਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੧ ॥
 ਅਲਗ ਉਝੈ ਮੁਖੁ ਕਰੁ ਉਸਰੰਗ ਪਾਟਿ ਸਬਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹੀ ਗਬੇ ਪਿਆਨ ਨ ਕਰੀ ਭੁਭਾਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਦਿਅਾ ਪਦਾ ਮੇਰਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ
 ਪਛਾਣੁ ਸੀਭਾਇ ਦੁਜੈ ਠਾਗੇ ॥ ਠਹਿਰਿ ਦੇਲਾ ਹਥਿ ਨਾਦਈ ਜਮ ਕਾ ਭੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਭੰ
 ਭੁਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਜਾਗੇ ॥ ਸਚਤੇ ਰੀਤੁ ਪੁਛੁ ਰਾਵਟਿ ਸਭਿ ਤੁਧੇ ਲਾਗੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਪ: ੧ ॥ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅੰਗ ਛੁਮੀ ਦੁਖੁ ਪਣੇ ਰੇਆ ਬਿਅਕਲੁ ਰੁਲਾਵ ਸਿਸਰੁ ਲਾਪਣ ਉਲਾਹੁ
 ਨ ਪੂਜੀ ਸਾਬਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੧ ॥ ਪੂਜੀ ਸਾਚਉ ਨ ਮੁਤੁ ਅਖੁ ਟਉ ਦਰਬ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਹਨਿ
 ਰਮ ਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਦਾ ਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੧ ॥ ਪੁਰ ਬਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੇਟਉ ਠਾਕੁ ਰਮਾਣਿ ॥ ਮ
 ਬੈਉ ਭੋਜ ਮੁਮਾਰ ਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਦੁ ਰਿਓ ਨਿਦਿਚਿ
 ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਅਨੁਤਿ ਨ ਨਿਹਲੁ ਕਾਮਾ ॥ ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁ
 ਬਿਬੁਝਿ ਅਹਰਿ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿ ਆਹਰਿ ਉਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ
 ਗੁਣਿ ਪੂਜਿ ਆਗਾਇ ॥ ਅਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧ ॥ ਭੋਲਤਾ ਡਿਭੈ ਮਨਿ ਦਸੈ
 ਹੋ ਕੈ ਪਾਸੁ ਹੀਰਾ ॥ ਅਤਿ ਭਾਹ ਪਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਣੇ ਤੀਨੇ ਥਾਵੁ ਭਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੧ ॥ ਮੰਦਲੁ ਬੈ

ਦਸਿਬਜਟੇ ਘਟੇ ਪ੍ਰੀਐਯੋਇਗਾਨਾਨਕਨਾ ਮੁਸਮਾਇਤੁਬੀਜਉਅਦਰੁਨਕੋਇ॥੨॥੫੦੧
 ॥ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁਕਿਨਿਹਬਲਾਦੇਖੀਐ॥ਕਰੁਦੇਪਰਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪਰਿਪਦਮ
 ਸ੍ਰਿਭਰਿਦੁਖਬਦੁਖਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਿਬਿਨੁਕਿਸੇਨਲਬੀਰੁਖਾ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਅੰਦਰ
 ਭਾਲਿਅਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਜੋਇਛੁਨਿਸੋਪਾਇਦੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਜਿਸਨੋਕਿਪਾਕ
 ਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਪਰਮਹਾਇਤਿਨਕਮਿਤੁਪੈਜਮਮਹਿਨਪਾਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਆਦਹਿਦਿਨਸੁਗਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ੫:੧॥ ਸੁਣਿਐਏਕੁਦਖਾਣੀ
 ਐਸੁਰਗਿਮਿਰਤਿਪਇਆਲਿ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਮੇਟਿਅਜੋਲਿਖਿਅਸੋਨਾਲਿ॥ਕਉਣੁਮੁ
 ਅਕਉਣੁਮਾਰਸੀਕਉਣੁਅਏਕਉਣੁਜਾਣਿ॥ਕਉਣੁਹਰਸੀਨਾਨਕਕਿਸਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ
 ॥੧॥੫੦੧॥ ਹਉਮੁਆਮੇਮਾਰਿਆਪਉਣੁਦੁਹੈਦਰੀਆਉ॥ਕਿਸਨਾਥਕੀਨਾਨਕਾਜਮਗੁਰਤਾ
 ਨਾਇ॥ਲੋਇਠਰਤੇਲੋਇਟੀਕੀਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ਜੀਭਰਸਾਇਣਛੂਨ੍ਹੀਰਤੀਲਾਲਲਦਾ
 ਇ॥ਅੰਦਰੁਮੁਸਕਿਛੁਕੋਲਿਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾ
 ਮੁਨਿਪਾਨੁਹੈਨਾਮੋਨਾਲਿਚਲੈ॥ਏਹੁਅਖੁਟਕਦੇਨਨਿਖੁਟਈਖਾਇਖਰਚਿਉਪਲੈ॥ਹਰਿਜਨਨੇਸ੍ਰਿਨ
 ਅਦਈਜਮਕੰਕਰਜਮਕਲੈ॥ਸੋਸਾਹਸਚੇਕੁਣਜਾਗਿਆਜਿਨਹਰਿਧਨੁਪਲੈ॥ਹਰਿਕਿਰ
 ਪਰੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਆਪਿਹਰਿਪਲੈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਮਨਮੁਖਦੁਪਰੈਸਾਗਨਜਾ
 ਣਨਿਬਿਖੁਦਿਹਾਝੁਹਿਬਿਖੁਸੰਗੁਹਰਿਬਿਖੁਸਿਉਧਰਹਿਪਿਆਗਾਬਾਹਰੁਪੀਭਿਤਸਦਾਇਦੇ
 ਮਨਹੁਮੁਖਗਾਢਗਾਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਨਿ॥ਦਾਦੀਧਰਨਿਪਿਆਗਾਦਾਦਾਕੀਆਕਰਨਿ
 ਕਹਾਣੀਆਕੂੜਬੋਲਿਕਰਹਿਅਹਾਗਾਜਗਮੁਹਿਰਮਾਨਾਹੁਹਰਿਨਿਰਮਲਦੇਹੁਮੈਲਾਸਭਾਸਾਕਾ
 ਗਾਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਹੋਇਐਲੇਮਹਰਿਗਾਢਗਾ॥੧॥੫੦੩॥ ਦੁਖਲਗਾਬਿਨੁਸੇਵਿਐਹੁਕਮੁ
 ਮਨੋਦੁਖੁਜਾਇ॥ਆਪੇਦਾਤਾਸੁਖੈਦਾਆਪੇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਨਾਨਕਏਏਜਾਣੀਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿ
 ਸੈਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਜਗਤੁਪੈਨਿਰਧਨੁਬਿਨੁਨਾਏ॥ਕਿਪਤਿਨਾਹੀਦੂ
 ਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਹੀ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੁਨਪਾਈਐਜੋਜਹਤੋਲੋਚਹੀ॥
 ਅਏਜਾਇਜੀਮੈਮੈਰੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ॥ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਦੂਜੋਕੋਨਾਹੀ॥੧੬॥
 ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਸੰਤੀਧਨੁਖਟਿਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪੁਰੁਆਇ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਿਸਦੁਦਿਛਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਇਤਧਨਿਪਾਇਐਭੁਖਲਬੀਸੁਖੁ
 ਦਾਬਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਾਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਆਇ॥ਮਨਮੁਖਜਗਤੁਹੈਰ

ਪਨੁ ਹੈ ਮਾਇ ਅਨੇ ਬਿਲਾਸਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਠਿਰਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭੁਖਨ ਕ ਦੇ ਜਾਇ। ਸੀਤਿ ਨ ਕ ਦੇ
 ਆਦਈ ਨਹੁ ਭੁਖੁ ਦੇ ਸੇ ਮਨਿ ਮਾਇ। ਸਦਾ ਚਿਤ ਚਿਤ ਦਾ ਹੈ ਸਹਸਾ ਕ ਦੇ ਨ ਜਾਇ। ਨਾ
 ਕ ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭੁਖੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲੈ ਰਾਸ ਬਦੁ ਕ ਮਾਇ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਹੈ
 ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ੫:੩॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦ ਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇ। ਏਕੇ ਸਿਮਰੁ
 ਭਾਇਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਦੁਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੀਗਿਆਈ। ਅਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤਿ
 ਪਤਿ ਹੋਇ। ਪੈਨ ਟੁਸਿਠ। ਤਿਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਉਜਲਾ ਮੈਲਾ ਕ ਦੇ ਨ ਹੋਇ। ਸਹਜੇ
 ਸਦੁ ਪਨੁ ਖਟਿ ਅਥੇ ਕ ਦੇ ਨ ਹੋਇ। ਦੇਹੀ ਨੇ ਸਬਦੁ ਸੀ ਗਾਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੀ ਮੈ ਜਿਸੇ ਨੇ ਅਪਿ। ਦਿਖਾ ਲੇ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੀ
 ਜਸੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਪੇ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ। ਮੈ ਹਉ ਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਏ। ਪੈ ਅੰਦਰੁ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਦੁ ਜਪੇ। ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ। ਸੇ ਹਰਿ ਸਿਧੁ ਪੈ
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰਿ ਪੀਆਇ। ਅਠਿ ਰਿਕਾ ਲੁਨ ਦਿਆਪੇ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩॥ ਲੋਕੁ
 ਅਦਗੁ ਠਾਕੀ ਬੀਨੈ ਕੀ ਠਹੀ। ਗੁਣ ਨ ਦਿਹਾ ਏਕੇ। ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਹ ਲੋਕੇਈ
 ਹੋਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈ। ਅਨਿਜਿ ਸੋਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ। ੧॥ ੫:੩॥ ਗੁਣ ਅਦੁ
 ਗੁਣੁ ਸਮਾਨਿ ਹਰਿ ਜਿ। ਅਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਹੁ ਮੁਖੀ ਨੇ। ਸੁਖੁ ਪਾਈ। ਮੈ ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀ ਦ੍ਰਿਚਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਾਜ ਤਖਤੁ ਹੈ। ਅਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆ। ਗੁਰ ਸਬ
 ਦੀ ਦਰੁ ਜਾਈ। ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਾ। ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ। ਅਨਿ ਬੋਟਿਆ
 ਨਾਹੀ ਥਾਇ। ਭੁਜੇ ਸਦੁ ਦਰਤ ਦਾਸ ਦਾਸਦੁ ਨਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਰਜੁ ਮਾਇ। ਮਾਮ
 ਨਿਦੁ ਸਿਆਨਾਇ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੧॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੀਤਾਂ ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ
 ॥ ਬੁਝੁ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝੁਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਪਾਈ। ਮੈ ਅਲ
 ਖੁ ਦੇ ਸੇ ਸਹਮਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਤਜਾਣੀ। ਮੈ ਜਸਬਦੁ ਦੇ ਸੇ ਮਨਿ ਮਾਹਿ। ਅਪੁਗਾਇਆ
 ਕੁਖੁ ਭਉ ਗਇਆ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ। ਗੁਰ ਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ। ਮੈ ਉਤਮ ਮਤਿ
 ਤਰਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਹੀ ਸਾਜਾ ਪੁਜ ਪਹੁ ਤਿਭਵਣ ਤਿਸੇ ਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ੫:੩॥ ਮਨ ਮਾ
 ਤ ਕ ਜਿਨਿ ਪਰਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦ੍ਰਿਚਾਰਿ। ਸੇ ਜਨ ਦਿਹ ਲੇਜਾ ਠੀ। ਅਹਿ ਕਾ ਲੋਕੁ
 ਹੋਇ। ਚਿਸੀ ਸਾਹਿ। ਅਪੈ ਨੇ ਅਪਿ। ਮਿਲਿ ਰਹਿ। ਅਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
 ਹੋਤੇ ਦੁਤ ਦੁਤ ਹੋ। ਭਉ ਜਲੁ ਬਿਖ ਮੁਸੀ ਸਾਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ

ਮੁਨੇਅਹੰਮਤੋ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭੁਇ ਬਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖਤ ਤੋ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸ ਸਤਨੰ ਸੇਧ ਨੀ
 ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਇ ਗੁਣੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਨ ਪਾਇ ਓਹਿ ਰਿਨ ਮੁਹ ਰਿਸਤੋ ਤਤੁ ਰਿਅ ਨੁਦੀ ਚਾਰਿ
 ਆਪ ਰਿਜ ਪਿਹ ਰਿਗਤੋ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਅਪਿ ਆਪੇ ਆ
 ਏ ਰਸਿ ਆਤਿ ਸੇ ਅਗੇ ਨਾਨਕਾ ਖਲਿ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਪ: ੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨ
 ਦੇਖਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ਆਕਿ ਸੋਨੇ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜੀ ਪਰਿਦਰ ਤੈ ਸਕੁ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਭੇ ਬੋਕਾਇ ਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤ ਕਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲ ਪਾਪ ਦਰੈ ਹਰਿ ॥ ਅਫੁਟ ਜਾ
 ਠਾ ਭੁਕੈ ਜਨ ਮਿਨ ਜਾਹਿ ਮਗਿ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਪਹੁ ਸੇਹਿ ਨ ਮੋਹਿ ਚਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ਸੰਤਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੪॥ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਹਨੁਦੀ ਸਰੋ ਮਗਿ ਦੇਸ
 ਦੇਸੁ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਅਫੁਟੀ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੀਆ ॥੧॥ ਪ: ੪॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ
 ਕਿਆ ਭਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧਾ ਭੁਰਕੇ ਚਰਣੀ ਪਿਆਇ ਤੁਤੁਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ ਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿ
 ਆਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਜੇਦੁ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬੋਲਿ
 ਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥
 ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਰਿਅ ਨੁਨ ਹੀਭੈ ਕੀ ਨਹੀ ਬੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਇ ਅਕਾਕਿਆ
 ਮਰਣਾਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਇਦਾ ॥੧॥ ਪ: ੩॥ ਮਨ ਕੀ ਪੜੀ ਵਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੁਸੁ ਸਾਗ ਸੋਭੁ ਮ
 ਟੁਰੁ ਲਾਘਾ ਖੁਐ ਜਿਭੁ ਭੈ ਭੁਲੁ ਮਥੀ ਚਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲ ਹੋਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ
 ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਐ ਕੁਲਕਾ ਕਰੇ ਉਪਾਗੁ ॥ ਅਗੇ ਜਾਤਿ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ
 ਹੈ ਸਗਾ ਹੋਰੁ ਭੁਪੁਟੁ ਭੁਟੁ ਕਮਾਟੁ ॥ ਥਿਖਿਆ ਨਾਇ ਪਿਆਗੁ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ
 ਮਨ ਮੁਖ ਜਨ ਮੁਖ ਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਓਬਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਅਪੇ ਸਕੁ ਸਚਾ ॥ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਭੁਲੈ ਖਸ ਮਕਾਸੇਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥ ਜਿ
 ਤੁਭਾਣੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇ ਦਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਮਾ ਹਿਭੈ ਕਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨ ਚਾਇਦਾ ਤਿਫੁ ਹੀ ਕੋਨ
 ਚਾ ॥੨॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਨਾ ਲ ੪੭॥ ਜੇਹੁ ਰਾਗ ਮਾਰੁਕਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਸਟ
 ਪਦੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ੨੪॥ ਵਾਰ ੧॥ ਤਿਨ ਕਾਨੁ ਮਲਾ ੩੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭੈ ਭੈ ਨਿਰਦੋਹੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੩॥ ਭੈਰਉ ੧॥ ਜਾਤਿ ਕਰਗਰ ਬੁਨਕਰੀਅ
ਏਕੈ ਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਦੋ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਜਾਤਿ ਕਰਗਰ ਬੁਨਕਰੀ ਮੁਖ ਪਗਾਢਾ
ਗਾਇਤੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚਲਾਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਈ॥ ਚਰੇ ਦਰਨ ਅਥੇਸ ਭੁਕੈ ਈ
॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਦੋ ਤੇ ਸਭ ਆਤਿ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੂ
ਭੇਖ ਕੈ ਕੁਮਾਰਾ॥ ੩॥ ਪੰਚਤਤਾ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਅਕਾਰਾ॥ ਪਾਟਿਓ ਕੋ ਕੋਈ
ਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਜੀਉ ਕਰਮੁ ਬੰਧੁ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਣੇ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ੫॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ੫:੩॥ ਜੋ ਗੀਗਿਹੀ ਪਰਿਤ ਭੋਖ ਪਾਗੀ॥ ਏਸੁ
ਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹੰ ਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਰਹਿ ਅਸੇਇ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੁ
ਸੈਕੈ ਏ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਈ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਯੋ ਸਗਤਿ ਕਰੈ
੨॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਅਪਿ ਮਰੈ ਅਦਰਨ ਹਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਇਕੋ ਜ
ਣੈ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ॥ ੪॥ ਚਹੁ ਦਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਜਮਾ
ਕਾ ਲੈ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸੋਇ॥ ੫॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀਨੈ
੩॥ ਹੋਇ॥ ੬॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ੫:੩॥ ਜਾਕਉ ਰਖੈ ਅਪਣੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਸਾਚੇ
ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਠਲੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰੋਜ ਨ ਕੈਸਿ ਉਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮੇ
ਦਰਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਈ॥ ਏਹੁ ਅਕਾਰੁ ਤੇਗੁ ਹੈ ਪਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਸੋ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ
ਬਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਵਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਕਿਰਪ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
॥ ੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਲੋਸੈ ਏ॥ ਐਸਾ ਬੁਝੁ ਹੁਕਮਿ ਨ ਭੁਲੁ ਹੋਇ॥ ੪
॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ੫:੩॥ ਮੇਕਾ ਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕਰੀ
ਸੀਗਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾਤਿ ਸੁਰਾਏ ਤਕਿਰੇ ਭੋਗਾ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੁਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਈ
॥ ਉਸਰਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਕਿਅ ਕੋਈ॥ ਜਾਨਿਆ ਪੇਦਰ ਤੇ ਏਕੈ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਪਿਰਮ ਕਸਾਈ॥ ਮਿਲਉ ਗੀਦਇਆ ਲੁਪੰਚ ਸਬ ਦਵਜਾਈ॥ ੩॥ ਭੁਨਤਿ ਨਾ
ਨਕੁ ਕਰੇ ਕਿਅ ਕੋਈ॥ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਭੈਰਉ ੫:੩॥

245

९८

ਮਨਮੁਖਦਿਰਹਿਅਤਿਪੁਲੇਇ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕੁਹੋਰਗਤਿਨਕੁ
ਈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮੁਲੇਪੁਜਮਾਈ॥੪॥੧੦॥

ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਿਰੋਗਿਦਿਅਪੇਤਿਸਨਜਲਹਿ
ਅਧਿਕਾਈਮਹਿਮਹਿਜੰਮਹਿਠਏਰਨਪਾਦਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੀਜਹਤੁਭੁਪਾਇਆਬੇਨੁਸਬਦੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਜੜਪੜਹਿਮੁਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭੇ
ਰੋਗਿਦਿਅਪੇਮਮਤਾਸੁਰਤਿਗਦਾਈ॥੨॥ਇਕਿਅਪੇਕਾਢੇਲਏਪ੍ਰਭਿਅਪੇਕੁਰਸੇਵਾ
ਪ੍ਰਭਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੇਪਾਇਆਬੁਖੁਟਸਿਅਮਨਿਆਏ॥੩॥ਚਉਥੀਪਦਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਤਹਿਤਿਨਤਿਜਪੁਰਿਦਾਸਾਪਾਇਆਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਦਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਦਾਇਆ॥੪॥ਏਕਸੁਕੀਸਿਰਕਾਰਿਏਕਾਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦੁਪਾਇਆਨਾਨ
ਕਨਿਹਚਲੁਸਾਚਾਏਕੋਨਭਹੁਮਰੈਨਜਾਈ॥੫॥੧॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿਦੁ
ਬਿਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਹਿਰੋਗੁਗਦਾਦਹਿਗੁਰਸਬਦੀਦੀ
ਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇਨਾਨਕਾਤਿਸਨੇਦੇਇਦੁਰਿਆਈਜੋਰਾਮਨਮਿ
ਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਕਲਿਸਭਿਰੋਗਿਦਿਅਪੇਤਿਨਜਮਕੀਰੈਸਿਰਿਕਾਰਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਜਮੁਨੇਹਿਨਾਮਾਢੈਜਿਨਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਤਾਸੇਜਗਮਹਿਕਹੇਅਏਆਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇਆ
॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਪੁਰੇਕਭਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜੋਇਛਹਿਸੇਈਠਲੁਪਾਦਹਿਗੁਰਬਾ
ਣੀਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੨॥੧੨॥ ਦੁਖਿਦਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਦੁਖਿਦਿਚਿਕਾਰਕਮ
ਇ॥ਗਰਭਿਜੋਨੀਦਿਚਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਮਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁ
ਗਦਾਇਆਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਸਭੁਰੋਗਗਦਾਏਜਿਸਨੇਹਰਿਜੀਉਲਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਦੁਰਿਆਈਜਿਸਨੇਮੰਨਿਦਸਾਏ
॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੈਣੈਤਾਠਲੁਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖਸਾਗੁਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਲਾਗੇਹਰਿਨਾਮੇ
ਧਰਹਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਤਿਨਕੀਰੇਣੁਮਿਲੈਤਾਮਸਤਕਿਲਾਈਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਧਿਆਇਆ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਪੂਰੈਭਾਗਪਾਈਐਜਿਨੀਤਾਮੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੩॥

ਸਬਦੁਬੀਚਰੋਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਨਕੋਰਿਰਦੈਸਾਚਾਸੋਈਨਾਸਾਚੀਰੁਗਤਿਕਰ
ਹਿਦਿਨੁਗਤੀਤੀਤਨਿਦੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਭਗਤਿ
ਨਪਾਈਐਪੁਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਪੁਰੁਸੇਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮੁਖੁਗਫਾਦਹਿਲਾਭੁਮਾਗ
ਹਿਲਾਹਲਾਭੁਕਿਦੁਹੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਸਦਾਹੈਸਿਰਿਉਪਰਿਦੂਜੇਭਾਇਪਤਿਬੋਈ॥੨॥ਬਹਲੇ
ਭੇਖਭਵਹਿਦਿਨੁਗਤੀਹਉਮੇਰੇਗੁਨਜਾਈ॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਲੁਖੁਹਿਬਾਦੁਖਾਣਹਿਮਿਲਿਮਾਇ
ਆਸੁਰਤਿਗਫਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਦੁਹਿਨਾਮਿਮਿਲੈਦਰਿਅਈ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਚਿਨਾਮਨਿਕਸਿਆਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੪॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖਮਾਸ
ਨਹੀਉਤਰੈਦੂਜੇਭਾਇਖੁਆਏ॥ਉਦਹੁਨੈਸਾਨੁਨਭਰੀਐਕਬਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾ
ਅਨੰਦਰਾਮਗਸਿਰਾਤੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੁਬਿਧਾਮਨਿਭਾਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਆਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਪੈਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੇਧੁਕੀਆਜਿਨਿ
ਆਪੇਆਪੇਦੂਜੇਲਾਏ॥੨॥ਤਿਸਨੈਕਿਉਕਹੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਏਸਭਿਤੁਪੈਮਾਰਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾਜੇਤੀਜੇਤੀਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੇਪੁਰੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭੁਆਕਾ
ਰਾਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੇਈਪਾਈਸਚਿਨਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੫॥੧੫॥ ਕਲ
ਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮੁਨਪਛਾਤਾਸਤਿਜੁਗਪਰਮਹੰਸਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆਪੁਰਿਤੇਤੈਮਾਠਸਫਰਤਹਿ
ਦਿਰਲੈਹਉਮੈਮਾਗੀ॥੧॥ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਮਿਦਰਿਅਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਦਿ
ਣਨਾਏਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖੇਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਕਸਾਈ॥ਆ
ਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਜਿਨੀਰਾਮਨਮਿਦਿਕਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਹੈਗੁਣਦਾਤਾਅਕਹਾਣਸ
ਬਦਿਜਲਾਏ॥ਜਿਨਿਮਨਿਕਸਿਆਸੇਜਨਸੇਹੋਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੁਸਾਏ॥੩॥ਪਰਦੁਰਮਹਲੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਿਖਾਇਆਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਜੇਕਿਛੁਕਹੈਸੋਭਲਾਕਰਿਮਨੈਨਾਨਕਨਾਮੁਦੁਖਾਣੈ॥੪॥
੬॥੧੬॥ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਾਗੁਰਪੁਰੈਤੇਸੋਈਪਏ
ਠਹਿਰਿਮਹੰਨਦਾਰੋਟਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰਾਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਭ
ਇਛੁਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਮਹਿਏਕੋਗਦਿਗਹਿਆਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਗਟੁਹੋਆਮੇਰਾਹਰਿਪੁਰੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਏਕੁਹੈਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨ
ਪਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਸੇਦਿਆਦਾਤਾਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਰੀ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਸਦਸੁਖਪ
ਇਆਠਹਿਦੁਖੁਨਲਾਹੈਧਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜੇਤੀਜੇਤੀਸਮਾਇ॥੪॥੭

੧੧੭ ॥ ਕੁਰ ॥ ਬਾਣੂ ਕੁਰੁ ਜਗਤੁ ਬਏਗਾ ਭੂਲ ਚੋਦਾਖਾਇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ
ਪਾਏ ਦਰ ਕੀ ਖਰਕਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਹੁਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ
ਸਦ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬ ਦੇ ਭਫੁ ਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਭੇਖ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਚਿਤੁ ਰੋਲੈ ਅੰਤ ਰਿਕਮੁ
ਕੋ ਧੁਅੰਕ ਗੁਰ ਅੰਤ ਰਿਤਿ ਸਾ ਕੁ ਖਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ਓਇ ਕਤਿ ਠਿਰੇ ਦਰ ਬਹੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੇ
ਮਰਹਿ ਠਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਗਖਿਅ
ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਏ ਚਲਾਵੈ ਕਰਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸ
ਬ ਦੁਸਮਾ ਲੋਗ ਮਨ ਮਿਟਾਏ ਆਇ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈ
ਹਉ ਮਾਇਆ ਦੁਖ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਲੋ ਭਹਲ ਕੁ ਦੁਖੁ ਭਗੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇ ਕਰ ਰਮਾਇ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੈ ਨਹੀ ਚੋਤਿ ਆਹਰਿ ਸਿਉ ਕਵੇ ਨ ਲਾ
ਗੈ ਪਾਮਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਪਸੁ ਆਕਰ ਮਕਰੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਕੁਝ ਕਮਾਵੈ ਕੁਝ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੈ ਤਉ ਲਟੀ ਹੋਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਸੇਆ ਪਾਇ
ਆਗੁਣਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਬੁਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਡਿਓ ਆਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੫ ॥
੧੯ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਠਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨ ਤੇ ਬਲ ਭਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਇ ॥ ਮਾਤਾ ਉ
ਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਤਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਰੈ
ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੰਗ ਮਰਕਾਸ ਭਿਜਾਇ ਪੁਕ
ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਅਪਿਧਿਗਾ ਹਿਸ ਭਚਾਟ ਵੇਦਿਗਾ ਵੇ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕਾਇਆ
॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਾਰਖਾਇ ਗੁਪਤਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਹਾਥਿ ਪੜ੍ਹ ਗੁਰ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਅਰੰਕ
ਗਿ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰ ਕਹਾਤੁ ਛਿਲਾਏ ਉਬਾਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਨਰੁ ਪੁਨਿ ਕਸਿ ਆਥੈ ਮੁਓ ਪਾਇ
॥ ਹਰਣਾਖ ਸੁਨ ਖੀਬਿ ਦਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਕਰ ਜਸਦਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨ ਕੇ ਇਕੀ ਹਕੁ ਲਓ ਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ ਦੇ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ
ਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਆਪੇ ਦੈਤ ਲ
ਇਦਿ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾਏ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖ ਨਹੀ

੧੧) ੧) ਭੁਗਿਯੁ ਭਿਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਦੋਤ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਲਾ ਦੁਗਾ ਇਤੀ ਰਹ ਪਣ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇ
 ਇਉਂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧) ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋ
 ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ੨) ॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਫਾਇਆ
 ਅਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੋਤੁ ਚਿਤ੍ਰਾਇਆ ॥ ੩) ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜ੍ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਰੋ
 ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਰਹਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗਾਖਾ ਵੈ ਤੈ ਕਾ ਲੁਨੈ ਨ ਆਇਆ ॥ ੪) ॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੋ ਗਥੇ
 ਭਗਤੀ ਦੇਵ ਡਿਓਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਟਾਖੁ ਨ ਖੀਬਿ ਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫) ॥ ੧੧) ੨੧)

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੋਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥

ਤਿਨ ਕਰਤੇ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹ ਦਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇ
 ਆਕਾਰੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ੧) ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਉਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਕ
 ਨਾਮੁ ॥ ੧) ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁਸ਼ਾਦੁ ਪੜ੍ਹਣਾ ਪਠਾਇਆ ॥ ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਏ ਕੈ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਹ ਪੜ੍ਹਉ ਅ
 ਚਾਰਾ ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨) ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਹਿਲਾ ਦਸਿਉ ਕਰਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਪਰਟਿ ਰਤਿ ਨ ਪੜ੍ਹ
 ਤੁਰੀ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇਹ ਰਿਛੋ ਡਉਤੁ ਉਕੁ ਲਿਲ ਗੋਗਾਲਿ ॥ ੩) ॥ ਪੁ
 ਲਾਇ ਸਭਿ ਚਾਟੇ ਫੇਰਿ ਗਾਰੇ ॥ ਹਮਾਰਾ ਕਰਿਆ ਨ ਸੁਣੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਦਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਨ ਗਰੀਮ ਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜ
 ਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭੁ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ੪) ॥ ਸੰਤੈ ਮਰਕੈ ਕੀ ਈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸਭੇ ਦੈਤ ਰਹੇ ਝੂਧ ਮਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ
 ਪਤਿ ਰਖੇ ਸੋਈ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਰਿ ਮੇਕਿ ਅਹੋਈ ॥ ੫) ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ਤਿਨ
 ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ਼ਾਦੁ ਸਿਉ ਟੁਕੁ ਦੁਰਚਾਇਆ ॥ ਅੰਧ ਨ ਬੂਝੈ ਕਾ ਲੁਨੈ ਟੁਕੈ ਆਇਆ ॥ ੬) ॥ ਪੁਰੁਸ਼ਾ
 ਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਲਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਲ ਕੁ ਮੂਲ ਨ ਡਰਈ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਪਾਲਾ ॥ ਕੀਰਤੋ
 ਫੈਸਰੀ ਕੀ ਕਰੈ ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਪਰਾਇਆ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਆਇ ਪੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਦੁਰਚਾਇਆ ॥
 ੭) ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਰੁਸ਼ਾਦੁ ਸਿਉ ਗੁਰ ਜੁਝੈ ਠਾਈ ॥ ਕਹਾਰੁ ਮਾਰਾ ਜਗ ਦੀ ਸਹੁ ਸਾਈ ॥ ਜਗ ਜੀਟਨੁ ਦਰ ਅੰਤਿ ਸਖਾ
 ਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਰਹਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ੮) ॥ ਬੰਮੁ ਉਪਾਹਿ ਰਿਆ ਪੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅਰੀ ਕਰੀ ਦੈਤ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇ
 ਆ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿਆਨ ਦੁਵਜੀਟ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵ ਡਿਓਈ ॥ ੯) ॥ ਜੰਮਣ ਸਰਟਾ ਮੇਰੁ
 ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਰੇ ਲੇਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰੁਸ਼ਾਦੁ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ਹਰਿਆ ਪੁਦੇਖਾ ॥ ੧੦) ॥ ਆਭ
 ਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ਆਗੈ ਮਾਇਆ ॥ ੧੦) ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖ ਮੀਕਉ ਨ ਰਹੇ ਜੇਹੁ ਗੁਮਾਸਤਾ ॥ ੧੧) ॥ ਕਾਕੁ ਪ
 ਨਿਵ ਗੁਲਾਬ ਮੀਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੁਸ਼ਾਦੁ ਜਹੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥ ੧੨) ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਮੁਖੀ

ਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਜਮਾਉ ਛੁੱਠੀ ਸਭਮਾਇਆ ਛੇਰੀ ਨਰ ਹੋਲ ਪਟਾਇਆ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਬਿ
 ਨੁਦਰਗੁ ਮਿਲੈ ਸਭਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿ ਨੀਹ ਹਿਸ
 ਉਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਭਰਤ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਅਏਆ ਕਰਤੈ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥
 ੧ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਗੁਰਸੇਵ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਈ ਨਾਹਿਕਾ
 ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਮਾਸਾ ਮਨ ਹਿਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰੇ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ
 ਰੇਤੁਣ ਦੀਨ ਜਨਮਾਗੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਉਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਸੀ ਤਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਰਤੀ ਅੰ
 ਚ ਦੁਖ ਨ ਲਾਈ ਆਪਿ ਤਰਾਇ ਸਗਲੇ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖਾਰੇ ਤੁ
 ਅਪੇਏ ਤੇਰੀ ਦੁਭਿਆਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਇ ਪਦੁ ਪਕਾਟਹਿ ਦੁਬਿਧਾਰੀ ਨਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹਮ
 ਮੁਕੁਮਰਾਸ ਕਿਛੁ ਬੁਝਹਿ ਨਾਹੀ ਤੁਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਜੇ ਤੁਹ ਫੈਸੇਈ ਕਰਸੀ ਅਫਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾ
 ਈ ॥ ੪ ॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਤੁ ਪੁੰਧਿ ਲਾਇਆ ਭੂਰੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੁਐ ਹਰਿਆ ਸਬਦੈ
 ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਗਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਛੁਨਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ਭਟਕ ਜਲ ਪਰਨ
 ਪਾਵਹਿ ਕਬਹੂੰ ਏਉ ਥੇ ਬੇਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪੁਰਿਆ ਮਿਲਾਏ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਤੀ ਸਾਚੇ ਹੋਲਿ ਦਲਾਏ ॥ ੭ ॥ ਤੁਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਪੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬ
 ਦਿ ਵੀਚਰੇ ਨਾਨਕੁ ਤੇ ਨ ਕੈਸ ਦਬਲਿ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਥੈ ਪਰੇ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹੁ ਭੈਰਉ ਕਾ ਚਉਪਦੇ ॥
 ੧੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ੨੩ ॥

੧ ਚ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਬ ਸੰਤੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ੫੪ ॥ ਦੁਰੁਕੇ ॥ ਮਹਾਰਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭ ਜੀ
 ਅਜੰਤੁ ਗਿਆਨ ਉਸਾਧ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਤੇਸਾਹਿ ਬਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ
 ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਹੁ ॥ ਕਰਮੁ ਰੇਵੈ ਤਸੇਵ ਕਰੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮੇਰੇ ਅਨ
 ਦਿਹੁ ਸਾਧੁ ਨਾਮੁ ਉਠੈ ॥ ਏਨਹਿ ਪਿਪਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤੈ ਉਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ
 ਕਉ ਦੁਏ ਛਾਣ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਰੁਏ ਤਿਸੈ ਪਦਾਏ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੇ ਨੇਤਰ
 ਰਿਰਹੈ ਇਸਾਈ ਜਨਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸ ਨਾਮ ਨਿਕਰੇਇ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਅਪਿ ਕਰੇ
 ਏ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਬਸੰਤੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੩ ॥ ਗਤੇ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦ

ਇਆਲਾਸਾਭੇਸੁ ਬੇਨੁ ਅਵਰੁਨਹੀ ਮੈਕੋਇਯਾਜਿ ਉਰਦੇ ਤਿਉਗੇਖੋਸੋਇ॥੧॥ ਕੁਤਰੇਪਾਲਮੇਰੇਮਨਿਕਾਏ
 ਯਹਿਨਸਕਉਦਰਸਨਦੇਖੇਬਿਨੁਸਾਹਿਮਿਲਉਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਲੋਭਿਸੇ
 ਭਿਲੁਭਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਰੇਤਰਤਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਬਿਛੁਰਤਮਿਲਾਇਗੁਰਿਸੇਦਰੀਗੋਰਹਿਨਾਮੁਦੀਓਮ
 ਸਤਕਿਕਭੁਭਾਗੋ॥੨॥ ਪਉਟੁਪਾਟੀਕੀਇਹਦੇਹਸਰੀਰਾਹਉਮੈਰੋਕਰਿਨਤਨੀਪੀਗਾਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮ
 ਨਾਮਦੁਭੁਭਾਗਾ॥੩॥ ਅਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੋਗੁਰਦੁਇਆ॥੩॥ ਜਾਤਦੀਅਗਨਿਤਨਿਚਰੇ॥੨੨
 ਨਾਜਲਤਜਲੇਅਪੰਕਭੋਗੁਰਿਗਥੇਦੁਭੁਭਾਗਿਤਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਰਦੇਖੋਮਾਖੁਤਧਾਰੇ॥੪॥੩॥
 ਬਸੰਤੁਪਃ੩॥ ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੇਗੁਸਾਦੁਸਹਜੁਕਦੇ॥ਦੇਖੋਨੇਹਾਮਾਮੁਖੁਭੁਭੇਨਾਹਿਰਤੋਸਾਮਾ
 ਗਿਅਮਰਿਮਰਿਜਮਰਿਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥ ਸੇਜਨਜੀਵੇਜਿਨਹਰਿਮਨਿਮਹਿਸਾਦੁਸਮਾਨਹਿਸਾਚਿਸਾ
 ਹਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਸੇਵਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੂਕਿਹਿਸੰਤਰੁਭੁਭੁਰਿਸਾਰਪਾਦਹਿਧੁਰਿਹਾਰਿਅਪੇਜਨਲੀ
 ਏਲਾਹਿ॥ਹਰਿਨਸਦਾਸੁਖੁਹੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੨॥ ਨਵਰਿਕਰੇਚੁਕੇਅਭਿਮਾਨੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਦੇਮਨੁ
 ਯਹਰਿਜੀਉਦੇਖੇਸਦਾਹਜੁਗਿ॥ਗੁਰੋਕੇਸਬਦਿਹਰਿਅਭਰਪੁਰੇ॥੩॥ ਜਨਿਅਚੀਤਕਰਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਸਦਸਮਾਲਾਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਦੁਭੁਭਾਈਪਾਇ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ੩॥ ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਮਨਤੇਹੋਇ॥ਏਕੋਦੇਖੇਅਭਿਰਨੋਕੋਇ॥ਦੂਜੇਲੋਕੀਬਹੁਤਦੁਖਪਾਇਆ
 ਯਸਤਿਗੁਰਮੇਨੋਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਉਲਿਆਸਦਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਗਾਇਗੁ
 ਟੋਗੋਬੰਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੁਛਹੁਤਮਕਰਹੁਬੀਚਾਗੁਤਪ੍ਰਭੁਸਾਚੈਲਗੇਪਿਆਗੁਆਪੁਛੋਰਿਹੋਰਿ
 ਦਾਸਤਭਾਇ॥ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ ਗੁਰਤਿਕਰੇਸਦਦੇਖੇਹਜੁਗਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰ
 ਹਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ਇਸੁਭਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਣੇਭੇਉਸਭੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ॥੩॥ ਅਪੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਏ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹੇ
 ਇਕਲਾਏ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਪਃ੩॥ ਗੁਰਤਿਕਰੇਲੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜ
 ਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਤਿਕਰੇਦਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਤਦਹੀਸਾਚਿਮਿਲਾਏਹੋਇ॥੧॥ ਗੁਰਤਸੋਹਰਿਸਦਾਹਰਿਪ੍ਰ
 ਭਦੁਆਗਿ॥ਗੁਰਕੋਹੋਤਿਸਾਚੈਪੇਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਤਿਕਰੇਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬੰਦੀ
 ਦਿਚਹੁਉਮੈਖੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਸਹਿਤੇਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਸਾਚਿ
 ਰਤੇਤਿਨਸਦਬਸੰਤੁ॥ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਰਦੁਗੁਣਗੋਦਿਦਾ॥ਬਿਨੁਨਾਨਕੈਸੁਕਾਸੀਸਾਗਅਗਨਿਕ੍ਰਿਸਤਾਜ
 ਲੈਦਰੇਦੁਗ॥੩॥ ਸੇਈਕਰੇਜਿਹਰਿਜੀਉਗੁਏ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਰੀਰਿਭਾਣੈਚਿਤੁਲਾਏ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵੇ
 ਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਪਃ੩॥ ਮਾਇਆਮੇਹਸਬ

ਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨਮਉਲਿਐਕਉਆਮਨੀਦੁਸਮੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮਗੋਬਿੰਦਾ॥੨॥ਏ
 ਕੋਏਕੁਸਭੁਆਖਿਫਖਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁਭੁਏਤਏਕੋਜਾਣੈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇਆਖਣੁ
 ਦੇਖਣੁਸਭੁਸਾਹਿਬਤੇਰੇਇ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁਪਃ੩॥ ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਰੇਏ॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਭੇਟੇਮਤਿਬਧਿਰੇਏ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਲੈਹੁਮਿਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਰੇਸਭਿਲੇਇ॥ਫਲਹਿਫੁਲੀਅਹਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁਰਸ
 ਬਦਵੀਚਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਖੇਉਰਧਾਰੈ॥੩॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਬਿਰ
 ਖੁਰਾਮਨਾਮਫਲਪਾਏਸੋਇ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਬਸੰਤੁਪਃ੩॥ ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
 ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹਰਿਭਗਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ਇਹੁਮਨਕਉਬਸੰਤਕੀਲਿਭੇਨਸੋਇ॥ਇਹੁਮਨੁਜਲਿਆਦੁ
 ਜੈਦੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਪੈਬੰਧਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮਾਇਆਮੁਠਾਸਦਾਬਿਲਲਾਇ॥੨॥
 ਇਹੁਮਨੁਛੁਟੈਜੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈ॥ਜਮਕਾਲਕਹਿਓਗਿਅਦੈਨਛੋਟੈ॥ਇਹੁਮਨੁਛੁਟਾਗੁਰਿਲੀਅਛ
 ਡਾਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੪॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁਪਃ੩॥ ਬਸੰਤੁਚ
 ਰਿਆਫੁਲੀਬਨਗਾਇ॥ਏਹਜੀਅਚੰਤਫੁਲਹਿਹਰਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਇਹੁਮਨੁਹਰਿ
 ਆਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਬ
 ਟੀਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਇਹੁਜਗੁਹਰਿਆਸਤਿਗੁਰੁਭਾਏ॥੨॥ਫਲਫੁਲਲਾਗੈਜੀਆਪੇਲਾਏ॥
 ਮੁਲਿਲਗੈਤੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਬਸੰਤੁਜਗਤੁਸਕੁਟਾਵੀ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿਭਗਤਿਨਿਰ
 ਲੀ॥੪॥੫॥੧੭॥

੧੭॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਹਿਰੋਲਪਃ੩॥ ਘਰੁ੨॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਦਿ
 ਟਹੁਵਾਰਿਆਭਾਈਗੁਰਸਬਦਦਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਸਾਲਾਹੀਸਦਾਅਪਣਾਭਾਈਗੁਰਚਰਣੀ
 ਚਿਤੁਲਾਈ॥ਮੇਰੇਮਾਨਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਹਰਿਆਹੋਦੈਇਕੁਹਰਿਨਾਮਾਫਲੁਪਾਇ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਰਖੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਹਰਿਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਆਇ॥ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਦੁਖਉਠਿਗਾਇ
 ਆਭਾਈਸੁਖਦੁਰਾਮਨਿਆਇ॥੨॥ਧੁਰਿਆਪੇਜਿਨਾਨੇਬਖਸਿਓਨੁਭਾਈਸਬਦੇਲਾਇਅਨੁਮਿਲਾਇ
 ॥ਧੁਰਿਤਿਨਾਕੀਅਪੁਲੀਐਭਾਈਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿ
 ਭਾਈਚਿਨਿਹਰਿਆਕੀਆਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਸਦਕਸੈਭਾਈਸਬਦਿਮਿਲਾਏਹੋ
 ਇ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਜਮਲਾ੧੮॥

ਬਸੰਤ ੫:੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਸਾਇਆ ਮੇਰਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰ
 ਧੈਰ ਉਰਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀਟਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿਸ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੈ ਸੋ ਜਨ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨਿ ਪੁਕਿਲਿ ਖਿਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾ
 ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣਿ ਯਦਾ ਸੁਭੋਹਿ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਮੁਕਤਿ ਕੈ ਨਾਪਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਬੁਝੈ
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇਜਨ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
 ਮਿਰ ਤੇ ਦਰਿ ਨਿਸਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਬਸੰਤ ੫:੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਵਸੈ
 ਮਨਿ ਅਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਪੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਏ ਗੁਰੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਹੁਭੁ ਲੇ ਮਰਹਿ ਬੁਖਾਇ
 ॥ ਬਿਬਾਜਨ ਮੁਠਿ ਰਿਆਦਾ ਹਿਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਬਹੁ ਭੋਖੈ ਕਰਿ ਮਨਿ ਸਤਿ ਨਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਅਭਿ
 ਮਨਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸੇਵਾ ਭਗੀ ਜਿ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਬਹੁ ਰਿਜੀ ਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇ
 ਆ ॥ ੨ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਦਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਦੁਨਿ ਧਿਪਾ
 ਏ ॥ ਘਰਹੀ ਮਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਰੀਹ ਰਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭੁਝੈ
 ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੇਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਿ ਅਭਗੁਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਬਸੰਤ ੫:੩
 ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਹਿ ਰਹੈ ਅਧਾਇ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟਿ ਤਰਕੇ ਪਾਪ ਜਾਇ ॥
 ਜੀਵਤੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਓ
 ਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਭਗਦੈ ਦੇਸ ਕ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਤਿ
 ਨਾਮੁ ਦੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਲਮ ਹਿਰਾਮ ਨਾਮਿ
 ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇਤ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਹਉ ਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ
 ॥ ੩ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਛੂਟੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁਬਾਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭ ਉਪਾਏ ਨਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਬਸੰਤ ੫:੩ ॥ ਇਕੁ ਤਰਕੇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕ੍ਰਿਮ
 ਜੰਤਾ ॥ ਦੇਹਿ ਤਜਾ ਪੀਆ ਦੇਸੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਗਾਉ ਪਾ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਮਾਇ ॥ ਕਾਰੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਹੁ ਦੈਰ ਵਹਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਛੁਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਰਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮ ਉਚਾ ਸਬਦ ਕਾ ਮੁਖਾਨਾ
 ਰੁਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਬਸੰਤ ੫:੩ ॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਓ ਲੀਚ ਵਿਆ ਬਸੰਤਾਇ
 ਹੁਮਨੁ ਮਓ ਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਸਾਚੁ ਪਿਆਵਹੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ ਤੀਸੁ ਖੁਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ

ਰਮਕਰ ਦਿਭਾਇਦੁ ਜੋ ਬੇਨੁਸਬਦੈ ਬਉਗਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਦੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਹਿਰਿ ਮੇਲਾਮੁ
 ਲਿਨਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾਸੁ ਜਗੁ ਤੈ ਮੈ ਕੂਭਰ ਮਿਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੀਗ੍ਰਹਿ ਤਿਅਗ੍ਰਿ
 ਸੈਤਾ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ਹੋਰਿ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਚ ਦਤਾ ਕਰ
 ਮ ਬਿਧਾਰਾ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਨਾਇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਜਿਸੇ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦੇਖਿ ਬਿ
 ਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾ ॥ ਗੁਣ ਸੰਸਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿ
 ਨ ਦਰੁ ਬੁਝੈ ਸੇਕ ਦੇਨ ਦਿਗਾਧਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁਝੈ ਬੁਝਈ ॥ ਸਦਾ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ਆਵਣੁ ਜਾ
 ਣੁਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵਕ ਰਿਸਾਏ ਸਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
 ਏਨਾ ਬੁਝਹਿ ਫੀਚਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਰੋਜਿ ਨਕੀ
 ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾਇ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਰਖਾਇ ਸਾਹੀ ੩ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ੫੭੧ ॥
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੇਵਕ ਕ
 ਉਏ ਹਾਵੁ ਰਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਾਹੀ ਐ ॥ ਏਹਾ ਸਕ
 ਤਿ ਸਿਫੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵ ਦਿਆ ਮਹਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦੇਵ ਪਵੈ ਪੜ੍ਹਿ ਦਾਦੁ ਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨਮ
 ਹੋਸਾ ॥ ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਕੁਲਾਇ ॥ ਆਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ
 ਚੁਕੈ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਮੁਰਖ ਅਫੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੋਰੁ ਦਇਆ ਲੁਕਰਿ ਦਾ
 ਰਦਾ ਸਾਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਪਾਨ ਦੇਹਿ ਤੁਮ ਪਣਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਖਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਫੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਉਪਰਿ ਠੇ ਨੁਬੁਦ ਬੁਦਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ
 ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ੫: ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ
 ਪਛਾਣਿ ਆਸੇ ਮੇਲੇ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਖ ਲਾਇ ॥ ਸ
 ਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਦੇਖ ਦੇਹੁ ਰਕੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਿ ਸੁਭੋ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵ ਦਾ ਜਿ
 ਸੁਬਖ ਸੇਰਿ ਸੁਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਵੈਗੁਣ ਸਭਾ ਧਤੁ ਹੈ ਨਾਹਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ
 ਹੋਵਈ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਵੈ ਸੋਭੀ ਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਠਹਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇਐ ਮਨੁ ਮਹਿ

१६ सतिनामुकरताप्रभुतिरुद्धेतिरुद्धे
अकलमुक्तिमजुनीसैतंगुपसादि॥

२०४

गुरुसारीगपारिसाही ३ ॥ असटपदीआ ॥ अरु १ ॥

मनरेहरेकैनामिदुडाएनी ॥ हरिबिनुअदुनजाटैकैनी ॥ हरिबिनुअदुनजाटैकैनी ॥ १ ॥ हरहाडिआसब
दिबुडिबुजनुजमकलनिषंजनुहरिसेतीलिदुलाएनी ॥ हरिसुखदाडागुरुमुधिजातासपजेरहिआस
भाएनी ॥ २ ॥ भगताकैजेजनुहरिनामुतिरंजनुपेनडुभुतिबडाएनी ॥ तिजपरिदसासदाहरिसेदुति
हरिदरिसेडापाएनी ॥ ३ ॥ मनमुपबुधिकागीमनुअडैलैअकभुनकबैकहानी ॥ गुरुमतिरिचलुहरिम
तिदुसिआअंभुतसाचिबटाएनी ॥ ४ ॥ मनकैतरंगसबदिनिदुहरेसनासपजिसुभुएनी ॥ सतिगुरुमिलि
रहिअैसदाअपुनैजिनिहरिसेतीलिदुलाएनी ॥ ५ ॥ मनसबदिमरैतीमुकतिरैदुहरिचरटीचिनुला
एनी ॥ हरिसगुसागुरुसदाजलुतिरमलुनदुसपजिसुभुएनी ॥ ६ ॥ सबदुदुचरिसदागैरगरेहउ
मैदिसनाभारी ॥ अंतगिनिहकैदलुहरिगदिआसभुआचमगुमुगारी ॥ ७ ॥ सैदकसेदिरहोसचिग
तेजेतेरैमनिगुटे ॥ दुबिषामहलुनपादुजगिगुहिरुनअदुगुनपछाटे ॥ ८ ॥ आपेमेलिदुए
अकभुनकबैअैसचुसबदुसचुबटाएनी ॥ नानकसाचैसचिसमाटेहरिकानामुदुखाएनी ॥ ९ ॥ १ ॥

गुरुसारीगपारिसाही ३ ॥ मनमेरेहरिकानामुआतेमीठा ॥ जनमजनमकैबिलदिषुभुडिबुजनुगुरुमु
धिदुएकैनी ॥ १ ॥ हरहाडिआकैटेकैटतरकैपापबिनासतहरिसाचामनिगुआइआ ॥ हरिबिनुअदुनमु
दुजासतिगुरिदुबुडुआइआ ॥ २ ॥ पेमपदरभुजिनिपटिदुसिआसपजेरहोसभाएनी ॥ सबदिगरेसेरै
चलुलेरतेसपजिसुभुएनी ॥ ३ ॥ रसनासबदुदुचरिसिगतीलाउभुएनी ॥ गुरुआनी ॥ गुरुमनामुनि
उकैदलुजाटैआमनुत्रिपतिआसीतिआएनी ॥ ४ ॥ पंरितपहिपहिमेनिसिबिबकैमुभुभुपुगारी ॥
गुरुपरसादिनिरंजनुपाइआसाचैसबदिदुचारी ॥ ५ ॥ अदुगुगुतिदुनिदुसचिगरेतेसचसचदु
मनिगुआइआ ॥ सतिगुरुसेदिसदासुखपाएनी ॥ अैजिनिदिचहुअपुगदुआइआ ॥ ६ ॥ साचैसबदिसजु
पुनिउपजेमनिसाचैलिदुलाएनी ॥ अगमअगेचरुनामुतिरंजनुगुरुमुधिमंतिदुसाएनी ॥ ७ ॥ ऐकसा
महिसभुजगतेदुगरेदुगलाएकुपछाटे ॥ सबदिमरैतासभुकिदुसुहैअनदिनुएकैजाटे ॥ ८ ॥ जि
सनेनदरिबैसैनीजनुबुडुहैरुकरुटाकबनुनजाएनी ॥ नानकनामिगरेसदाबैगारीदुसबदिदिदुला
एनी ॥ ९ ॥ २ ॥ गुरुसारीगपारिसाही ३ ॥ मनमेरेहरिकैअकभुनकहानी ॥ हरिनदरिबैसैनीजनुपाइगुरुमु
धिदिगलेजाएनी ॥ १ ॥ हरहाडिआहरिगहिरगीतीरुगुटीरगहिरुगुतिरैसबदिपछातिआ ॥ बंधुबिधि

८४

... ..

... ..

... ..

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਸੋਮਾਨਾਮਾਏ ॥ ਤਿਸਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਪਏ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦਵਸਾਰੇਇ
 ਸਚੈ ਹੋਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਐਹਾਰਿ ਪ੍ਰਭਅਰਾਮ ਅਗੋਚਰੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭੂਖੀ
 ਐਸਬਦੇ ਕਰਕਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂਹਰੇ ॥ ਦਰਿਸੋ ਭਾਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਰਪਃ ੩ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਫਿਰਲਾ ਭੂਖੈ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਦਾਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ
 ਮਿਲਿ ਐਸਾ ਤਿਉ ਪਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥ ੧ ॥ ਐਹੇ ਮਨਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿ
 ਲੈਨਾਉ ਪਾਈ ਐਹਰਿਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਖੁਸਦਾ ਫਿਛੁ ਫੇਰਿ ਰਿਕੇਇ ਨ ਕਿਸਹੀ ਨਾਇ
 ॥ ਹਉਮੈ ਦਰੋਹੋ ਹੋਰੈ ਸਿਰਿ ਮੋਰੇ ਜਮਕੁਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਛੁ ਫੇਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਸਰਨਾਕਰਤਾਏ ਕੁਤੂਹਿ ਤਕਰੀ ਦੇਖਹਿ ਫੀਚਾਰਾ ॥ ਏਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਿਮਿਲਾਇਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਗੁ ॥ ਭੂ
 ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਅਗੋ ਕਰੀ ਪਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਦਗੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਹਰਿਉ ਚਰੈ ਗੁਰਕੋ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋਨਾ ਮੇਰੀ ਚਿਤਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਮਲਾਰਪਃ ੩ ॥ ਗੁਰਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮਾਇਣ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇ
 ਆਵਹੀ ਫਿਰਿ ਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣਗਾਏ ਨਿਤ ਸਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਹੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿ
 ਦੈ ਫੀਚਾਰਿ ॥ ਤਜਿ ਕੁਤੂਹਲੁ ਭੁਭਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
 ਰਾਮਨਾਮ ਕਾਹੇ ਰੁਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਜੀਅਦਾਨ ਦੇਇ ਫਿਪਤਾ ਸੇਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਗਦਿ
 ਆਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸ ਬਚੀਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦੇ ਆਹਿਰਦੇ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ
 ॥ ਐਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਅ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਬਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ
 ਜਪੀ ਐਸਾ ਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨਹੀ ਮਨੁ
 ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹੀ ਮਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਹੀ ਸਚੁ ਸੋਚਿ ਪਤੀਯੈ ਫਿਰਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏ
 ਕੇ ਏਕੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਮੀ ਰਾਜਗਿਰਿ ਮਲਸਚੁ ਸੇਈ ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਅ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਮਲਾਰਪਃ ੩ ॥ ਗੁਣਗੀ ਪ੍ਰਭ
 ਨਾਮੇ ਸਤਿਉ ਧਰੇ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਫੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮੰਨਿ ਫਸਾਇਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁ
 ਝਾਏ ਸੇਈ ਭੂਖੈ ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਏ ਸਾਚੇ ਹੋਏ ਲਿਵਲਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਰੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਖੁਪਾਖੰਡ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਸਾ ਰਿਬਿਖਿ ਅਮਨਿ ਤੇਰੇ ਬਰਥਾਜ
 ਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ਇਹ ਦੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨਾਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ

ਹਰਿਖਮ

ਦਰਬੈਆਕਰੀਆਤੁਰੀਆਗੁਣਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਐਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧॥ਚੰਦਨਰੀਧਸੁਗੰਧਹੋ
ਬਹੁਬਾਸਨਾਬਹਿਕਾਰਿਹਰਿਜਨਕਰਣਿਉਤਮਹੋਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਬਿਸਥਾਰਿ॥੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
ਰਿਠਾਕੁਰੁਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਗਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਖਾਇਆਮਨਿਜਪਿਆਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥
੪॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੩॥ ਘਰੁ੩॥ ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿ
ਇਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਅਦਰਨੁਸਦਾਅਦਿਨਾਸੀ॥ਕਿਇਹੁਮਨੁਚੰਦਨੁਕਿਇਹੁਮਨੁ
ਬੈਰਾਗੀ॥ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਬਹੁਲਾਗੀ॥੧॥ਪੰਡਿਤਇਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਗੁਅਦਰਕਿ
ਬਹੁਤਾਪਨਹਿਉਠਾਫਹਿਭਾਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਮਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ਏਹੁਹੁਕਮੁਕਰਿਸਿਸ
ਟਿਉਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੁਹੁਗਾਈ॥ਸਦਾਰਹੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਤਿ
ਹਗੁਣਾਕੀਪੰਡਉਤਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਦਖਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਓਹਦੀਖਿਆਲੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਆਗੈਸੀਸੁਧਰੇਇ॥ਸਦਾਅਲਗੁਰੋਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ਸੋਪੰਡਿਤਦਰਗਾਹਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਸੁਭਨਾਮਹਿਏ
ਕੋਏਕੁਦਖਾਣੈ॥ਸਜਾਏਕੋਏਖੇਤਾਏਕੋਜਾਣੈ॥ਜਾਕਉਬਖਸੇਮੇਲੇਸੋਇ॥ਐਬੈਓਬੈਸਦਾਸੁਧੁ
ਹੋਇ॥੪॥ਕਚਰਨਾਨਕੁਕਟਨਥਿਧਿਕਰੇਕਿਅਕੋਇ॥ਸੋਈਮੁਕਤਿਜਾਕਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏਸੋਇ॥ਸਾਸ੩ਬੇਦਕੀਠਿਰਿਕੁਕਨਹੋਇ॥੫॥੧੦॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੩॥
ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਰਮਾਈ॥ਜਮਕਾਲੁਮਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਕੀ
ਕਾਣਕੁਕਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਮਹਾਪੁਰੁਪਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਜਨ
ਮੁਖਦਾਰਬੁਧੁਬਿਧਾਏਇਆਕਉਰੀਬਦਲੇਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆ
ਗੁਆੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਗੁਰੁਜਲੁਸਬਦਿਲੀਘਾਟੁਹਗੁਦਰਿਸਾਏਦਿਸੈਸਚਿਆਗੁ॥੨॥
ਬਹੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰੁਭਰਮਿਭੁਲੇਬਹੁਮਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਬਹੁਮੈ
ਹੁਦਖਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਨਮੁਖਿਦੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਮਗਮਾਥਾਹਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜ
ਪੀਐਸਚੁਲਾਹਾ॥ਹਾਜਰੁਪਜੁਰਿਹਰਿਦੇਪਰਵਾਹਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੧॥
ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੩॥ ਜੀਵਤਮੁਕਤਿਗੁਰਮਤੀਲਾਗੋ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵ
ਚਿਆਪੁਗਵਾਇ॥ਹਉਤਿਜਨਕੇਸਦਲਾਗਉਪਾਇ॥੧॥ਹਉਜੀਵਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਸੋਹੁਮਗਿਆਨੁ
ਗੁਬਾਗੁਅਨਮੁਖਮੋਹਿਸੁਗਧਗਵਾਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਧੰਧਾਕਰਤਾਇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਮਰਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥

ਬੁਝੈਦਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਇਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰਿ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹ
 ਰਿਨਾਮੁਖਿਅੰਇਆਹਰਿਰਖਿਅੰਇਰਾ॥੪॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਮਤਿਉਤਮਉਤਮਾਥਾਣਿਹੋਇਨਿ॥
 ਏਕੋਪੁਰਖੁਏਕੁਪੁਰਖੁਜਾਤਾਵੁਜਾਅਦਰੁਨਕੋਈ॥੫॥ਅਪੋਕਰੇਕਰਾਏਪੁਰੁਅਪੋਅਪੋਨਦਰਿਕਰੇਇਸਮਨੁਰ
 ਨੁਰਤਾਗੁਰਕੀਥਾਣੀਸੇਦਾ॥ਗੁਰਤਿਸਮੇਇ॥ਅੰਤਰਿਦਸਿਅਮਲਖਅੰਤੋਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਇ
 ॥੬॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਏਤਿਸੁਆਪੇਦੈਭਾਏਭਿਏਚਲਾਇ॥੭॥੫॥ ਮਲਾਰਪਃ੩॥ ਦੁਭਕੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਘਰੁਦਰੁਮਹਲੁਸੁਥਾਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਭੁਕੋਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆ
 ਧੁਰਿਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਦਰਿਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਉਮਨਕੀਬਿ
 ਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਜਾਣੈਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਦਹਰਿਸਿਉਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਰਿਦਰਗਹ
 ਸਾਚੀਪਦਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਖੇਭੈਦੁਕਮਕਾਬਾਇਕਖਿਨਮਹਿਦਹਦਿਸਠਿਰਿਅਏ॥ਜੀਅਪੋਨਦ
 ਰਿਕਰੇਹਰਿਪੁਰੁਸਾਚਾਤਾਇਹੁਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਲਿਦਸਿਆਏ॥੪॥ਇਸੁਮਨਕੀਬਿਧਿਮਨੁਜਾਣੈ
 ਬੁਝੈਸਬਦਿਦੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਰੁਭਵਸਾਗਹੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰਿ॥੫॥੬॥ ਮਲਾਰ
 ਪਾਰਿਸਾਚੀ੩॥ ਜੀਉਪਿਰੁਪਾਣਸਭਿਰਿਸਕੇਪਾਟਿਪਾਟਿਹਰਿਅਸਮਾਈ॥ਏਕਸਬਿਨੁਮੈਅਦਰੁਨ
 ਯਾਣਾਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਗਉਲਿਦਲਾਈ॥ਅਦਿਸਟਮਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪ
 ਰੁਕਰਤਾਗੁਰਕੋਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥੨॥ਗੁਰਉਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈਏਕਲਿਦਲਾਗੈਸਹਜੇਰੇਸਮਾਈ
 ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਗੁਮੁਭਉਭਾਗੈਏਕਨਾਮਲਿਦਲਾਈ॥੩॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਏਗਤਿਮਤਿਤਬਰਿ
 ਪਾਈ॥ਕੋਟਿਮਧੋਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਨਾਮਨਾਮਲਿਦਲਾਈ॥੪॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਦਏਕੋਸੇਈਇਹਗੁਰ
 ਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਸਰੀਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਆਪੁਗਦਾਈ॥੫॥੭॥ ਮਲਾਰਪਃ੩॥
 ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਵੁਖਿਨਿਦ੍ਰਾਣੁਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਭਗਤੀਰਤੇਸਦਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੇਪਤਿਪਾਈ॥
 ੧॥ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਹਉਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਦਲਾਈ॥੨॥ਗੁਰਉ
 ॥ਮੇਰਾਪੁਰੁਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀ
 ਲਿਦਲਾਈ॥੩॥ਆਪੋਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਆਪੋਜਿਨਿਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਣਦਜਾ
 ਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈ॥੪॥ਆਪੋਸਾਜੇਸਭਕਾਰੇਲਾਏਸੋਸਚੁਹਰਿਅਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਨਾਕੋਈ
 ਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਇਦਰਿਅਈ॥੫॥੮॥ ਮਲਾਰਪਃ੩॥ ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿਆਲਾਇਆ
 ਅਜਗਰਭਾਗੀ॥ਗੁਰੁਦਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਹਉਬਿਖੁਹਰਿਮਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋਹੁਦੁਖਭਾਗੀ॥ਇਹੁ
 ਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿਤਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਉਭੈਗੁਣਮਾਇਅਮੋਹੁਪਸਾਰਸਭ

ਦਰਤੋਆਕਾਰੀ। ਤੁਰੀਆ ਗੁਣ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ। ਮੈਨ ਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਧੁਰੀ ਧਰੀ
 ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹਿ ਕਾਰਿ। ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਉਤ ਮਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ॥ ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਰਿਠਾ ਕੁਰੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਖਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ॥
 ੪॥ ੮॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩॥ ਘਰੁ ੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰੀ ਕਿ
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਦਰੁ ਨੁਸਦਾ ਅਦਿਨਾਸੀ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਬੈਰਾਗੀ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿ ਬਹੁ ਲਾਗੀ॥ ੧॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਅਦਰੁ ਕਿ
 ਬਹੁਤਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸ
 ਟਿਉ ਪਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੁ ਗੁਣੀ॥ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥ ੨॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿ
 ਹ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਰੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਉਦੀਖਿਆ ਲੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੈ॥ ਸਦਾ ਅਬ ਗੁਰੇ ਹੋ ਨਿਰਥਾਣੁ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ॥ ੩॥ ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏ
 ਕੋ ਏਕੁ ਧਰੈ॥ ਸਭਾ ਏਕੋ ਏਕੋ ਪੈਰੈ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ॥ ਐਥੈ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖ
 ਹੋਇ॥ ੪॥ ਕੰਚਨਾਨਕ ਕਟਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿ ਅਕੋਇ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਕੀ ਠਿਠਿਕੂ ਕਰੇ ਹੋਇ॥ ੫॥ ੧੦॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩॥
 ਕ੍ਰਿਮਿ ਕ੍ਰਿਮਿ ਜੋ ਨਿਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਾਈ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਮਾਰੈ ਨਿਤ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ
 ਕਾਣੁ ਚੁਕਾਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਮਹਾ ਪੁਰੁਸ਼ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਜਨ
 ਮੁਖ ਦਾਰੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਾਇ॥ ਆ ਕਉ ਹੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੈ॥ ਪਿਆ
 ਗੁ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਗੁ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੀਘਾਵਣੁ ਹਰਾ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਾਚਿਆ॥ ੨॥
 ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਬਹੁ ਮਾਇਆ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਬਹੁ ਮੈ
 ਹੁਕਮਾਇਆ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜ
 ਪੀ ਐਸੁ ਚਲਾਹਾ॥ ਹਾਜਰੁ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਪਰਵਾਹ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹ॥ ੪॥ ੧੧॥
 ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਮ ਤੀਲਗੋ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
 ਚਿਆ ਪੁਗਵਾਇ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦ ਲਾਗੁ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਹਉ ਜੀਵਨ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇਆ ਮੈ ਹੁਅਗਿਆਨੁ
 ਗੁਬਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ ਹੁਗਧ ਫਟਾਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੰਥਾ ਕਰਤਾ ਦਿਹਾਇ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਰਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥

॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨ ਮੇਲਿ ਕਲਾਈ ॥ ਕੁਝੇ ਲਾ ਲਾਚਿ ਨੰ ਲਪਟਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਸੁਸਹਜਿ ਸੁਕਾਇ ॥
 ॥ ਹਰਿਗੁਪੀਏ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਸਰਿ ਬੁਝੁਣੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਫਿਰਿ ਆਈ ॥ ਜੋ ਪੁ
 ਰਿਮਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਦਿਛੁ ਤਿਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਮਲਾਰ ਪੰ ३ ॥
 ਰਸਨਾ ਮੁਸਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਨ ਮੁਲੈ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ॥ ਭੁਕਤਿ ਪਾਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ॥
 ਸਥਿਰੁ ਪਾਰਿ ਰਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਰੈ ਰੇ ਸੁਕ ਰੀਜੇ ॥ ਲਾਹਾ ਕਲਜੁ ਗਿਰਾ ਮਨ ਮੁਹੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰ
 ਦੈ ਰਹੀ ਜੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪਿਨੁ ਪਿਨੁ ਬਿਲਾ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ ਨੀਦਨ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਦੇਖੋ
 ਫੁਲਹਿ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਮਿਲੈ ਸੁਕਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਹੀਣ ਬਿਨ ਸੈਦੁ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਿ
 ਅਭੁਖਤ ਜਾਇ ॥ ਫਿਰੁ ਗੁਰਾਨਾ ਮੁਨ ਪਾਇ ॥ ਆਜਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਕਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾ
 ਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਅ ਮੇਲੁ ਬਿਖਿਆ ਫਾਪੁ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਹਿਰਿ ਫਿਰੇ ॥ ਰਿਖੁ ਆਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਰੀ
 ਆਗੁ ਠਹਿਰਿ ਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮਾਨੈ ਮਾਨੈ ਸੁਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ॥ ਚਹੁ ਜਗਿ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ
 ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਿਰ ਲਾਕੋਇ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਪਤਿਸਾਰੀ ੩

॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੫੭੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਐਵੇ ਨੁ ਕਰਮੇ ਪਾਇ ॥ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਮਿ ਲਿਖੈ ਕੀਚਨੁ ਹੋਈ ॥ ਐਜਹ ਰਿਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
 ਰਿਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਚਾਹਿ ਸਿਉ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਉਪਜੈ ॥ ਤਿਹ ਸੀ ਸਾਜਾਇ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀ ॥ ਐਗਰ ਭੁਜੈ ਨਿਹ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੇ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ
 ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਜਿਥੇ ਹੁਆ ਪੁਰਾਣਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਫੁ ਪਰਿਜੀਐ ॥ ਫਿਰਹੁ ਸਕਤਿ ਗ
 ਫਾਇ ॥ ਅਚਰਚਰੇ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ॥ ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਧਾਤੁ ਰਬਾਜੀ ਸੀਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ॥ ਚਲੈ ਮੁਲੁ ਗ
 ਫਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਐਕਰ ਮੀਪ ਲੈ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਫਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਆਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਰਿ
 ਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਫਰੁ ਗੁਰੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ॥ ਆਭੁ ਫਜਾ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਾ
 ॥ ਭੀਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਅਸਤ ਕਿਲਿ ਲਾਟਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਧਾਰੇ ਠਾਕੁ ਰਿਸੇ
 ਟਟਾਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਪੁਰਨ ਹੋਏ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਪੰ ੩ ॥ ਬੇਦ ਬਾਣੀ
 ਜਗੁ ਫਰਤ ਦ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਤਾਵੈ ਜਮ ਰੰਗੁ ਸਹੈ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਰੇ ਫਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੋਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ
 ਪਾਏ ॥ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਇ ਸਮਾਇ ॥ ਫਰੈ ਗੁਰੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ

ਕੀਆਹਰਿਸਿਉਲਗਾਪਿਆਰਾਹਰਿਕੈਭਾਣੇਸਭਨੁਭੋਇਆਸਭੁਜਨਮੁਸਦਾਰਣਹਰਾ॥੨॥ਫੁਹੁਕੁਹੁ
 ਬਾਣੀਸਬਦਿਉਰਾਖਿਭੁਭੈਕੋਇਯਦੁਹੁਕੁਹਿਸਲਾਹੀਐਰਿਸੁਭੇਕੁਹਮਦੁਹੁਕੋਇਆਪੇਬਖ
 ਸੇਮੇਲਿਲਏਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਾਹੋਰਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਇਖਾਇਆਮੀਸ਼ਿਤੁ
 ਦਰਸੈਮਨੁਸੰਤਖੀਐਸਾਚਿਰਦੇਲਿਫੁਲਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਇਸਦਾਹਰੀਆਫਲੀਠਿਰਿਬੁਭੈਨਾਕੁਮ
 ਲਾਇਆ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਿਦੇਖਹੁਕੋਪਤੀਆਇਆਹਰਿਕਿਰਪਾਤੋਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪਾਈਐਭੋਏਸਰਾਜੇਸੁਤਾਇਆਮਨਮੁਖਭਗਿਮਭੁਲਾਇਆਫਿਟੁਭਾਗਾਹਰਿਧਨੁਪਾਇ॥੫॥ਭੈ
 ਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਰੈਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਕਰਹਿਵੀਚਾਰਾਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਫਟੀਨਪਾਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰਾਬਿ
 ਨੁਸਤਿਗੁਰਬੰਧਨਤੂਟੀਨਾਮਿਨਲਗੇਪਿਆਰਾ॥੬॥ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਤੋਮੇਨਿਬਕੇਬੇਦੀਕਾਅਭਿ
 ਆਸੁਆਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਿਨਾਫਟੀਨਹਨਿਜਘਰਿਹੋਏਫਾਸੁਆਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੇਅੰਤਰਿਕਪ
 ਟਦਿਟਾਸੁ॥੭॥ਹਰਿਨਾਏਨੋਸਭੁਕੋਪਰਤਪਦਾਫਿਟੁਭਾਗੀਪਾਇਆਨਜਾਇਆਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਭੋਈ
 ਐਹਰਿਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਇਆਨਕਨਮੋਹੀਉਪਜੈਹਰਿਸਿਉਰਾਸਮਾਇ॥੮॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਹੀ੩॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਘਰੁ੨॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਕੀਕਰੈਲਾਏ॥ਦੁਖਪਲੁਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਸਾਏ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਸਾਚੈਚਿਤੁਲਾਏ॥ਗੁਰਕੀ
 ਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏ॥੧॥ਮਨਮੋਹਹਰਿਹਰਿਸੇਦਿਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਭੋਹਰਿਧਨੁਪਾਈਐਮਨਦਿ
 ਨੁਲਾਗੇਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੨॥ਗੁਰੁਇਆਬਿਨੁਪਿਰੁਕਾਮਣਿਕਰੇਸੀੰਗਾਗੁਦੁਹਚਾਰਣੀਕਹੀਐਨਿਤਹੋਇ
 ਭੁਆਗਾਮਨਮੁਖਕਾਇਹੁਬਾਦਿਆਚਾਰਾਬਹੁਕਰਮਦਿਤ੍ਰੈਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿ॥੩॥ਗੁਰਮੁਕਾਮਣਿਬਣਿ
 ਅਸੀੰਗਾਗੁਸਬਦੇਪਿਰੁਗਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਏਕੁਪਛਾਣੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸੇਭਾਫੀਤੀਕਹੀਐਨਾਰਿ॥੪॥
 ਆਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਲੋਭਿਦੂਜੇਲੋਭਾਇਆ॥ਐਸੇਗਿਆਨਿਬੂਝੁਹੁਕੋਇ
 ਆਬਿਨੁਗੁਰਭੋਏਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥੫॥ਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇਆਬਿਨੁਮਨਮੁਏਭਗਤਿਨਹੋ
 ਇਆਗਿਆਨਮਤੀਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਤਿਤੁਘਟਿਨਾਮੈਨਾਮਿਨਿਫਾਸੁ॥੬॥ਹਉਮੈਭਗਤਿਕਰੇਸਭੁਕੋ
 ਇਆਮਨੁਕੀਜੈਨਾਸੁਖੁਹੋਇਆਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਆਪੁਜਣਾਏ॥ਬਿਗਥੀਭਗਤਿਸਭੁਜਨਮੁਕਾਫ
 ਏ॥੭॥ਸੇਭਗਤਸਾਤੇਗੁਰਮਨਭਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਹੋਲਿਫੁਲਾਏ॥ਸਦਹੀਨਾਮੁਦੇਖਹਿਹ
 ਜੁਗਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੮॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਏਪਿਆਰਾਹਉਮੈਰੋਗੁਫਡਾਸੰਸਾਰਿ॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਭੋਏਹੋਗੁਜਾਇਆਨਕਸਾਰੇ॥ਚਿਸਮਾਇ॥੯॥੧॥੩॥ਜੇਹੁਚਉਪਦੇ੧੩॥ ਅਸਟਪਦੀ

ਗੁਰਪ੍ਰਤੀਪਤਿ ਸਾਹਿ ੩ ॥ ਚਉਪਦੋ ੫੦੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਹ ਲੋਕੈ ਈਸੁ ਬੈਰਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਮਿਰਤੇ
 ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਦੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਖ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਾਤਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨ ਮਸ ਬਿਰਹੈ ਕੈ
 ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਰਹਿ ਆਮਾ ਘਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ॥ ਏਸੁ ਗੁਰ ਕਾਲਾਹ
 ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਦਿਖਾਇਆ ਨ
 ਮਿਟਰੈ ਦੁਖਿਆਈ ॥ ਅਖੁ ਟੁਭੰਗੁ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੇ ॥ ਏਨ ਅਧੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅਪੇਰ ਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਦੇਵੈ
 ਤਿਸੁ ਦਸੈ ਮਨਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ॥ ਤੁਸਿ ਗੁਰੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਤੀਪਤਿ ੩ ॥
 ਨਿਰਗੁਣ ਅਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈਸੁ ॥ ਅਮੀਆ ਪੋਲੈ ਹੁਮਿ ਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਹੋ ਬੁਝ
 ਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹਿ ਦਿਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ॥ ਤੁਹਾ ਅਗੈਰ ਬਧੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ
 ॥ ਆਪਣੇ ਭਣੇ ਦਿ ॥ ਚਿਸ ਦਾ ਰਖੁ ਤੁਹਾ ਮਨਿ ਮੋ ਦੇ ॥ ਦੁਖਿਆਈ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੇ ਭਾਣਾ ॥ ਜਾਪੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸੁਖ ਸਮਾਈ
 ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਹਾ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰਨਿ
 ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੁਕ ਰਹਿ ਸੁਹੇਵੈ ਕਰਤੇ ॥ ਅਦੁਰਾ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ॥ ਜੇ ਦੁਰਾ ਅਦੁਰਾ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰੇ ॥ ਈ
 ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਤੀਪਤਿ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾ ਲਾਹਿਆ ॥ ਜਿਉ ਤੁਸੁ ਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦਿਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰੁ
 ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ॥ ਲਭਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੇਈ ॥ ਤੁਹਾ ਜੀਉ ਪੈਸਾ ਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਮਤਿ ਤੁ
 ਝੁਤੇ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁ ॥ ਸੇਸ ਦੁਪਾਏ ॥ ਨਿਮੀਰਾ ਮੀ ॥ ਮੁਤ ਸਰਾ ॥ ਸਦਾ ਮੀਠ ਕਦੇ ਨ ॥ ਕਾਗੁਰ ਸ
 ਬਦੀ ਕੀਚਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੇਈ ॥ ਭਾਣੈ ਰਿਸ ਦਿਹੁ ਹਰਿ ਲਿਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ
 ਦਾਤਾ ॥ ਦਿਹੁ ਹਰਿ ਪੁਰਾਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ਜੇ ਇਛੈ ਨਾ ਲੁਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ॥ ਦਰਿ
 ਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਤੀਪਤਿ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੁਰਾ ਕਰ ਜੇ
 ਗੁਰੁ ਜੇ ਦੁਰੁ ਮੇ ॥ ਅਦੁਰਾ ਨਾ ਪੁਛੈ ਨ ਕੋਹ ਅਨਹੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਾਹਣਾਈ ॥ ਜੇ ਉਹ ਦੈ ਰਿਉ
 ਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਹ ਤੇਰੀ ਦੁਖਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਾਹਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੇ ॥ ਕਰ ਰਿ ॥ ਪ੍ਰਤੀਪਤਿ
 ॥ ਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੈਰਿ ਨਸਕੈ ॥ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਚੀ ਹਰਿ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ॥ ਪਾਏ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਭੋਭੈ ॥ ਦੂਜੇ ਗੁਇ ਲਾਗੈ ॥ ਹੁਜੈ ਮੈਰੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ॥ ਜਾ ॥ ਜੇ ॥ ਦੁ
 ਖਰੁਖ ਕਿਛੁ ਨਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਤੁਸੈ ਸਬਦੈ ਸਮਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਤੀਪਤਿ ੩ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ॥ ਧਿਆਇ ॥ ਅਦੁਹੁ ਜਬ ਲਗਾ ॥ ਜੀਅ ਪਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ॥

॥

੨੮

ਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ ਸਠਲਜਨਮੁਤਿਸੁਪ੍ਰੀਤੀਕੇਰਹਿਕੈਨਮਿਸਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਦੁਈਜੈ ॥
 ਹਰਿਕਾਨਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੈਹਰਿਗੁਪੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਲੁਪਛਣਨਿਤਿਨਿਜਘਰਿਟੁਸਾਸਹਜੈਹਿ
 ਸੁਖੁਹੋਈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲਪਰਗਸਿਆਹਉਮੈਦੁਰਮਤਿ ॥ ਖੋਈ ॥ ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਕਰਤੈਦਿਗਲ
 ਭੁਝੈਕੋਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤੁਕਖਨੈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਸਦਾਮਨਿਕਸਿਆਦਿਚਿਮਨ
 ਹੀਮਨੁਮਾਨੈ ॥ ਸਦਬਧਿਹਰੀਗੁਰਮਪੁਰੇਦਿਟਹੁਜਿਤੁਅਤਮਰਮੁਪਛਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਮਨਸਭਨਮਿਸਰਿਗੁਰੂਨਸੇ
 ਦਿਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਫਾਏਆਨਦਰਿਕਰੇਤਸਰਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿ
 ਲੈਕਭਿਆਈਪੁਰੈਭਾਰਿਪਿਆਇਆ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਃ੩ ॥ ਅਪੇਰੁਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸਿਸ
 ਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰਤਿਪੇਲੁਕੀਆ ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬਜੀਅੰਨੇਰਿਜਕਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਕਲੀਕਾਲਮਹਿ
 ਰਵਿਗਰਿਆਰਾਮਾਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਗਰਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਪਤ
 ਨਾਮੁਕਰਤੈਦਿਚਿਕਲਦੁਰਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭਪੁਰਿਗਰਿਆਨਾਨੁਰਤਨੁਤਿਨਾਰਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਇਅੰਜੋਗੁਰਸ
 ਰਣਾਈਭੁਜਿਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਵੁਪੰਚਪੰਚਦਸਿਆਣੈਖਿਮਾਸੰਤੋਖੁਗੁਰਮਤਿਪਏ ॥ ਸੋਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨੁਕਰ
 ਭੁਜਾਭੈਭੈਗਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਤੇਪੁਰੁਏਰੇਜੋਕੋਈਗੁਰਕਾਕਰਿਆਨਚਿਤਿਧਰੈ ॥ ਕਰਿਆਚਾਰਬਹੁਸੰ
 ਪਉਸੰਚੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਨਾਰਕੇਪਰੈ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋਸਬਦੁਏਕੋਪ੍ਰਭੁਕਰਤੈਏਕਾਤੁਏਉਰਪਤਿਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੋਲਿ
 ਮਿਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰੇਜਾਇਰਲੈ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਃ੩ ॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਅਪਣਾਸਲਾਹਿ ॥ ਪੁਰਗੁ
 ਗੁਰੇਏਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਦਾਹਰਿਕੇਤੁਣਗਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਹਰਿਦੇਇ ॥ ਕੋਟਿਮਧੋਕੋਈਦਿਰ
 ਲਲੇਇ ॥ ਜੇਕਰੇਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਾਰਿਕਸਾਇ ॥ ਦੁਖਅਨੇਰਾਅੰਦਰਹੁਜਾਇ
 ॥ ਆਪੇਸਚਾਲਾਇਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾਇਪਿਆਰੁ ॥ ਐਥੈਥੈਏਹੁਅਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇਦੇਏਸਿ
 ਰਜਨਹਾਟੁ ॥ ੩ ॥ ਆਚਮਾਏਆਪਣਾਭਾਣਾ ॥ ਸੇਈਗੁਰੁਤੁਸੁਖਕੁਜੁਗਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੪
 ॥ ੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਦਿਭਾਸਪਾਤਿਸਾਰੀ ੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਦੇਖੁਤੁਹਰਿਮੰਦਰੁਭੋਰੈਨਾਨਿ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੋਖੋਜੀਐਹਰਿਨਾਮੋਲੇਹੁਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇਸਬਦਿਰਪੇਰ
 ਹੋਰੇ ॥ ਸਚੀਭਾਤਿਸਚਹਰਿਮੰਦਰੁਪਰਾਟੀਸਾਚੀਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਰਿਅਲਿਰ
 ਤਪਿਪਰਗਟੁਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਲਾਜਾਣੀਆਣਸਿਹਰਿਮੰਦਰੁਨਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿ
 ॥ ਰਖਿਆਹੁਕਮਿਸਟੁਰਿ ॥ ਪੁਰੇਏਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਟੁਕੋਇਨਨੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖਪਾ
 ਏਨਾਸਭੈਨਾਇਪਿਆਤਾਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੋਸੋਰਣਾਕੀਚਹੋਕੋਟਅਪਾਰ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਤੁਰੇਗੁਰਬਿ

ਨਮੋਰਥਗਾਦੁਜਾਭਾਉਕਰਿਪੁਸ਼ਦੇਸਾਮੁਖਅੰਧਕਦੁਰਾ॥੫॥ਜਿਥੇਲੇਖਾਮੰਗਿਐਤਿਥੇਦੇਹਸਾਤਿਨਜਾ
ਇਸਾਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਖੀਏਦੂਜੇਭਾਇ॥੬॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਨਮੁਨਿਪਾਨੁਪੈਨਾਭੁਖੁਹਿਮੁਗਧਰ
ਕਰਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਚੀਨਿਅਹਰਿਗਾਥਿਆਓਰਿਧਾਭੀ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਗੁਰਤੇਜਾਤਿਜਿਸਥਾਦ
ਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇ॥੮॥ਪਦਿਤਪਦਨਸੇਜਨਾਨੇਰਮਲਹਰਿਕੈਨਮਿਸਮਾਇ॥੯॥ਹਰਿਮੰਦਰਹਰਿਕਾਹਾਟੇ
ਰਖਿਆਸਥਾਦਿਸਦਾ॥੧੦॥ਤੇਸੁਦਿਚਿਸਓਦਾਏਕੁਨਾਤੁਗੁਰਮੁਖਿਲੈਨਿਸਮਾਗਿ॥੧੧॥ਹਰਿਮੰਦਰਮ
ਹਿਮਨੁਲੋਹਟੁਪੈਸੋਹਿਅਦੂਜੇਭਾਇ॥੧੨॥ਪਾਰਸੁਭਾਟੇਐਕੰਚਨੁਭਾਇਅਕਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੧੩॥
ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਟੁਸੋਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਕਟਜਾਐਸਚਾਸਓਦੋਰੇਇ
॥੧੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤਿਪਾਤੋਸਾਰੀ੩॥ ਭੈਰਾਇਜਗੋਸੇਜਨਾਗੁਣਕਰਹਿਹਉਮੈਮੈਲੁਓ
ਤਰਿਸਦਾਜਾਗਰਿਘਾਤੁਆਪਣਾਥਾਖਦਿਪੰਚਤਸਕਰਕਾਦਰਿਮਾਗਿ॥੧॥ਅਨਮੋਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਹਿਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥ਗੁਰਾਉਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਪੁ
ਨਿਉਪਜੈਦੁਖਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮਾਤਿਦੁਸੈਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਗੁਰ
ਮਤੀਮੁਖਸੋਹਣੇਹਰਿਗਾਥਿਆਓਰਿਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਸੁਖੁਘਣਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਭਰੇਪਾਰਿ॥੪॥
ਹਉਮੈਦਿਚਿਜਗੁਣਨਹੋਦਈਹਰਿਗੁਣਤਿਨਪਟਈਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਦਰਿਓਈਨਾਭਹਰੇਭਾਇ
ਦੂਜੇਕਰਮਕਮਾਇ॥੫॥ਧ੍ਰਿਗੁਖਾਣਾਧ੍ਰਿਗੁਪੇਨਣਾਜਿਨਦੂਜੇਭਾਇ॥ਅਭਾਧਿਸਟਾਕੇਕੀਵੇਥਿਸ
ਟਰਤੇਮਰਿਜੀਮਹਿਹੋਰਿਧੁਆਰਾ॥੬॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭਾਟੇਆਤਿਨਾਟੇਟਹੁਬਲਿਜਾਇ॥ਤਿ
ਨਕੀਸੀਗਤਿਮੈਲਿਰਹੀਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੭॥ਪੁਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਈਐਉਪਾਇਕਿਤੇਨਪਾਇਆ
ਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁਉਪਜੈਹਉਮੈਸਥਾਦਿਜਲਾਇ॥੮॥ਹਰਿਸਰਠਾਈਭਜੁਮਨਮੋਰੇਸਭ
ਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗਾ॥ਨਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਹੇਗਾ॥੯॥੨॥ ਜੇਹਾ ਚਉਪਦੇ१॥
ਅਸਟਪਦੀਆ੩॥ ਜੁਮਲਾਦੀ॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਦੁਰੰਤੇਦੁਪੀਕਾ॥

ਪਾਤਿਸਾਰੀ੩॥

ਪੁਰੋਕਾਕੀਆਸਭਕਿਛੁਪੁਰਾਖਟਿਦੁਪਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਐਸਜਾਣੈਪੁਰੋਮਾਂਹਿਸਮੀਹੀ॥
੧॥ਅਭਿਆਗਤਿਏਹਨਾਖੀਅਹਿਜਿਨਕੈਮਨਮਹਿਗੁਰਮੁ॥ਤਿਨਕੇਦਿਤੇਨਨਕਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁਸ
ਅਭੈਨਿਰੰਜਨਪਰਮਪਦੁਤਕਾਭੀਖਿਕੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕੋਭੇਜਨੁਨਨਕਾਦਿਰਲਪਾਏਕੋਇ॥੨॥ਹੋ
ਦੀਪੀਰਿਤੁੰਸਚਾਅਖਰੁਭੁਲਿਜਾਇਚਉਕੈਭਿਟੈਨਕੋਇ॥ਸੂਰੇਚਉਕੈਨਨਕਾਸਚਾਏਕੋਸੋਇ॥੩॥

ਜੋਤਕੀਟੇਰਪਣਮੁਖਿਚਾਰਾ॥ਨਦਾਖੰਡਦਿਚੇਜਾਣੀਆਮਪਣੇਚਜਦੀਚਾਰੇਅਤੁ

ਮਾਥੈ ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੇਵਰਤ ਦਾ ਸੇਬੁ ਭੈਂ ਜਿਸੇ ਨੇਨ ਦਰਿ
 ਰੇਇ ॥ ੫੦ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦੇਸਾਰਿਆ ਭੂਵੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ॥ ਪੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਕਿਸ
 ਨਾ ਅਗਿ ॥ ਜਿਨਾ ਦੇ ਲੂਣੁ ਮਝੀ ਮਾਇਆ ਰਹੇ ਠਗਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਬੀਨਿ ਚਲੂ ਮਹਿ ਨ ਮਿਲਹੀ ਦੁਗਿ
 ਸਰਿ ॥ ਅਪਿ ਕੁਲਾਏ ਕੁਲੀਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭਇ ॥ ੫੧ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਲਾਹਣਾ ਕੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾਏ ਕੁਦਰਤੀ ਭਾਪਰਹਿ ਆਹਿ
 ॥ ੫੨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੇਠਿ ਰਹਿਤ ਹਤ ਹਸਾ ਚਾਸੇਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਏ ਕੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ
 ॥ ੫੩ ॥ ਦੁਖ ਬਿਸਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮਨਿ ਦਸਾਏ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਦਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
 ॥ ੫੪ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਖਪਿ ਮਏ ਖੁਦ ਟਿਲਖ ਅਸੀਖਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤਉ ਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ
 ਅਲੰਖਾ ॥ ੫੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਏਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਅਾ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ
 ਮਾਨੇ ਦਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਰੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਰੇ ਰਿਪਤਿ ਸਾਹੀ ਆਭੁਟੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਸਾਹ ॥ ੫੬ ॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੇ ਪਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋ
 ਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਦਾ ਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹ ਦੇ
 ਹਰਿ ਮੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਆਗੈ ਰਖਿਆ ਸਿਰੁ ਦੇ ਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗ
 ਤ ਬਹੁ ਲੋਚ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੁਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਪਰਦਾ ਹੁੰਦੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ
 ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾ ਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਧਨੁ ਪਨੁ ਕਲਜੁ ਹਿਨਾਨ ਕਾ ਜਿ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ੫੭ ॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿ ਉਰਿ ਧਰਿ ॥ ਧਿਰੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਅਾ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮ
 ਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਾਹਿ ਹਰਿ ਸਿਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਉ ਮਿਲੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ੫੮ ॥
 ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰੈ ਲਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖ ਅ
 ਧਲੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਖਰਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਪਰੇ ਗੁਰਮ ਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨਾਨਕ ਟੇਛਿ ਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਫੈ ਬਹਿਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਟਿ ਨ
 ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ੫੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹਰਿ ਪਨੁ ਖਟਿਅਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਟਿਚਿ ਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ
 ਟਭਰੇ ਭੰਡਾਗ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਦੇਖੈ ਸਿਰ
 ਜਨ ਹਾਰਾ ॥ ੬੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚਹਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭੈ ਘਨ ਭੁਖ ਹੈ
 ਰਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਿਆ ਪਤਨ ਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮਾ ਮੁਖ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੬੧ ॥
 ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਪਜਰਿ ਇਕਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆ

ਕੋਯੋਇਜੀਮਣੁਮਰਣਨਦੁਕਈਰੰਗਲਗਾਦੁਜੋਭਾਇਃਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਈਅਨੁਕਕਣਕਫੁ
ਨਜਾਇ॥੧੭॥ਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਸੰਗੀਅਨੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇਸਤਿਰੰਮਿਲੇਉਲੰ
ਟੀਕਈਮਰਿਜੀਦਿਆਸਹਜਿ॥੧੮॥ਸੁਭਾਇਪਾਨਕਕੁਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਹਰਿਨੀਮਸਮਾਇ
॥੧੯॥ਪਾਨਖਚੰਚਲਮਤਿਰੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈਕੀਤਕਰਤਿਆਬਿਰਥਗਇਆਇਕ
ਤਿਲੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਪੁੰਨਦਨਜੋਬੀਜਦੇਸਭੁਪਰਮਰਾਇਕੋਜਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਮਕਾਲੁਨ
ਛੋਰਈਦੁਜੋਭਾਇਖੁਆਈ॥ਜੋਬਨਜਾਦੰਨਦਰਿਨਆਵਈਜਰਪਹੁਚੋਮਰਿਜਾਈ॥ਪੁਤੁਕਲ
ਤੁਮੇਹੁਰੋਰੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਨਸਖਾਈ॥ਭੁਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੇਸੁਖਪਾਏਨਾਏਵੇਸੇਮਰਿਆਈ॥ਨਨਕਸੇਵਕੋਦਰੁ
ਗਗਿਜਿਗੁਰੁਮੁਖਿਨਮਿਸਮਾਈ॥੨੦॥ਮਨਮੁਖਨਾਨਚੇਤਨੀਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਰੋਇਆਤਮਾਰਮੁਨਪੁਜ
ਨਿਦੁਜੋਕਿਉਸੁਖਰੋਇ॥ਹਉਮੈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਰੈਸਬਦਿਨਕਾਢਰਿਯੋਇ॥ਨਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਲੋਆਖੁਏ
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੨੧॥ਮਨਮੁਖਏਲੋਅੰਧਲੇਤਿਸੁਮਹਿਅਗਨੀਕਾਵਸਾਬਾਣੀਸੁਰਤਿਨਭੁਣਨੀ
ਸਬਦਿਨਕਰਹਿਪ੍ਰਗਥਾਯਨਆਪਣੀਅੰਦਰਿਸੁਧਿਨੀਗੁਰਬਚਨੀਨਕਰਹਿਦਿਸਾਸੁਗਾਗਿਆਨੀਆ
ਅੰਦਰਿਗੁਰਸਬਦੁਰੈਨਿਰਹਰਿਲਿਟਸਦਾਬਿਗਾਸੁ॥ਹਰਿਗਿਆਨੀਆਕੀਰਪਦਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਹਰਿਸੇਵਦੇਜਨਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸ॥੨੨॥ਮਾਇਆਗੁਇਅੰਗਮੁਸਰਪੁਰੈਜਗੁਘੇ
ਰਿਆਬਿਖੁਮਾਇ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਰਣੁਹਰਿਨਾਮੁਰੈਗੁਰਗਰੁੜਸਬਦਿਮੁਖਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲੁਰੋਇਆਬਿਖੁਰਉਮੈਗਇਆਦਿਲਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਹਸੇਭੁਪਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਤਿਨਜੋਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਗੁ
ਇ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੋਰੈਨਿਰਹਿਰਦੈਹਰਿਲਿਟਲਾਇ॥ਨਿਰਵੈਰੋਨਾਲਿਵੈਰੁਚਾਇਦਾ
ਅਪਣੇਘਰਿਲੁਕੀਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕੋਧੁਅੰਕਾਰੁਰੈਅਨਾਦਿਨੁਜਲੈਸਦਾਦੁਖਪਾਇ॥ਕੁਣਿਬੋਲਿਬੋ
ਲਿਨਿਤਭਉਕਦੇਬਿਖੁਖਾਧੇਦੁਜੋਭਾਇ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਕਾਗਣਿਭਰਮਦੇਟਿਰਿਘਰਿਘਰਿਪਤਿਨਾਦੁਇ
ਘਬੇਰੁਅਕੋਰੇਪੁਤੁਜਿਉਪਿਤਾਨਾਮੁਤਿਸੁਜਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਕਰਤੈਅਧਿਖੁਆਇ॥ਹਰਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਜਨੁਦਿਛੁੜੇਅਧਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾ
ਗੇਪਾਇ॥੨੪॥ਨਮਿਲਗੇਸੇਭੁਬੋਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਨਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖਨਹਿਆਇਕਏਪ
ਛਤਹਿ॥੨੫॥ਚੋਰਾਸਾਦੁਤਰਹਿਗਏਤੀਮਨਿਕਉਆਅਨੰਦਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਣੀਐਸਧੰਨਸੁਤੀ
ਨਿਚਿਦਾ॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਭੋਟਿ॥ਆਗੁਰੁਰੋਦਿਦੁ॥ਨਨਕਸੰਧਜੇਮਿਲਿਹਰੇਹਰਿਮ
ਇਆਪਰਮਾਨੰਦ॥੨੬॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਰੁਣਾਮੀਨਿ

੨੧੦

ਲੈਨਿਹਗਿਨਾਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਗਿ॥ਐਥੈਥੈਮੰਨੀਅਨਿਹਗਿਨਾਮਿਲਗੇਦੁਪਾਗਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿ
 ਸਿਧਾਪਦੇਤਿਤੁਸਥੈਦਰਬਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਖਰਚੁਸਚੁਅੰਤਰਿਪਿਰਮੁਪਿਅੰਗੁ॥ਜਮਕਾਨੁਨੇਹਿਨ
 ਆਵਈਅਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਗਿ॥ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਪਨਵੰਤਹੈ॥ਨਿਨਿਰਧਨੁਹੋਰੁਸੰਸਾਰੁ॥੩੫॥ਜ
 ਨਕੀਟੋਕਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਠਵਰਨਠਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਮਾਨਿਦਸੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉ
 ਆਵਰੁਭਾਰੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਉ॥ਜਨਨਾਨਕਮੰਗੈਧੁਕਿਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਬ
 ਠੈਜਾਉ॥੩੬॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨਿਤਿਸਨਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਗਾਇਹੁਮੇਹੁਮਾਇਆਸਰੂਪ
 ਸਹਿਆਨਾਉਚਲੈਨਅੰਤੀਦਰਗਾਬਿਨੁਹਰਿਸਤਿਨਾਮਾਵਈਕਿਸੁਅਗੈਕਰੀਪੁਕਾਗਾਦਰੁਭ
 ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਬੁਝਿਅਬ੍ਰਹਮਬਿਦਾਗਾ॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਰੁਭੁਝਿਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉ
 ਰਿਧਾਗਿ॥੩੭॥ਅਸੰਖਿਤੇਬਹੁਤਕਮਾਦਦੇਅੰਤੁਪਾਰਫਾਗਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਹਉਪਾ
 ਪੀਦਰੁਗੁਨਹਗਾਗਾ॥ਹਰਿਜੀਉਲੇਖੈਦਰਨਾਮਾਵਈਤੂੰਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਗਾ॥ਗੁਰਤੁਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇ
 ਲਿਆਸਭਿਕਿਲਾਇਖਕਾਟਿਦਿਕਾਗਾ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਗਾ॥੩੮॥
 ਆਦਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਜੋਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੈਕੈਭਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਹਚਲੁਭਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥
 ਗੁਰਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਲੈਹੀਰੋਗਤੁਲਭੰਨਿ॥ਨਨਕਲਾਝੁਅਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੰਨਿ॥੩੯॥ਮਨਮੁਖ
 ਨਾਮੁਨਚੋਤਿਓਪਿਗੁਜੀਦੁਪਿਗੁਦਾਸੁ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਣਪੈਨਣਸੇਮਨਿਨਵਸਿਓਗੁਣਤਾਸੁ॥
 ਇਹੁਮਨਸਬਦਿਨਕੋਦਿਕਿਉਹੋਵੈਪਰਦਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖੀਆਵੇਹਾਗਣਿਆਵਣਜਾਣਿਮੁਈਆ
 ਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਹਾਗੁਹੈਮਸਤਕਿਮਣੀਲਿਖਿਆਸੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਗਿਆਹਰਿਹਰਦੈਕਮਲ
 ਪ੍ਰਭਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਸਦਬਲਿਹਰੀਰਾਸੁ॥ਨਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨ
 ਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੪੦॥ਸਬਦਿਮਹੈਸੋਈਜਨਸਿਝੈਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਭੁਖਕਰਹਿਬਹੁਕਰਮਦਿਗੁ
 ਤੋਭਾਇਦੁਜੈਪਰਜਾਇਗੋਈ॥ਨਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥੪੧॥ਹਰਿ
 ਕਾਨਾਮੁਅਤਿਵਰੁਓਚਾਉਚੀਹੂਓਚਾਰੋਈ॥ਅਪਵਿਕੋਇਨਸਕਈਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥ਮੁਖਿਸੰਤ
 ਮਹਛਾਨਹੋਵਈਕਰਿਭੁਖਭਵੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉਦੀਜਾਇਚਵੈਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਅੰ
 ਤਰਿਆਏਵਸੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰੈਕੋਈ॥ਨਨਕਸਬਦਿਮਹੈਮਨਮਾਨੀਐਸਚੇਸਚੀਸੋਈ॥੪੨॥
 ਆਇਆਮੋਹੁਦੁਖਸਾਗਰਹੈਬਿਖੁਦਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਦੇਪਾਚਿਮੁਏਹਉਮੈਕਰ
 ਤਦਿਹਾਇ॥ਮਨਮੁਖਉਰਵਰੁਨਪਾਰੈਅਪਦਿਚਿਰਹੋਲਪਟਾਇ॥ਜੇਧਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾ
 ਦਾ॥ਕਾਣਾਕਛੁਨਜਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਾਨਿਦਸੈਸਰਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹਮੁਸੁਗੁਇ

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਦਰਗੀਚੈ ਤੇਰੇ ਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ
ਕੋ ਨਹੀ ਜੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਤੋ ਨ ਉਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਹੋਇ ਰਿਧਾਗਿ ਤਿਸਨ ਬੁਝੈ
ਰਿਪ ਤਿਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਅਪਨੀ ਕਰ ਪਾਧਾਰਿ ॥ ੩੫ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬ ਦੇ ਜਗਤੁ ਬਹਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗਾਥੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬ ਦਿਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਹੋਮ ਜਗੀਸਰ ਤੀਰਥ ਪਤਿ
ਪੰਡਿਤ ਬਕੇ ਪਰਾਣਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਦੇਰਿ ਹਉਮੈ ਅਵਤੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ
ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਅਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾ
ਣੁ ॥ ੩੭ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤ ਵਦੇ ਬਹੁ ਅਸ ਲੋਭੁ ਦਿਕਾਗਮਨ ਮੁਖਿ ਅਸ ਬਿਰੁਨਾਥੀ ਐਸ
ਰਿਬਿਨਾ ਸੇਜਾਇ ਬਿਨਵਾਗਾ ਵਰਤਾਹੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਦਿਕਾਗਮਨ ਮਾਸ
ਪਿਸੁ ਖੁਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬ ਦੁਖੀ ਚਾਰੁ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿਨ
ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਅਗੁਰ ਕੈ ਹੋਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੩੯ ॥ ਲੋਭੀ ਕਾਵੇ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀ
ਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਰਿਵਸਾਇਆ ਮੀਤ ਕਾਉ ਤਿਥੈ ਧੁਰੈ ਜਿਥੈ ਹੁਬਨ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਮਖਸੋਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇਸੁ
ਹਿਕਾਲ ਖਿਦਾਹੁ ਲਗਾਇਆ ਮੁਹਿ ਕਾਣੇ ਤਿਨ ਲੋਭੀਆ ਜਾਸਾਨਿ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹ
ਰਿਮੇ ਲਿਪੁ ਭਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਸਾਨਿ ਮਾਇਆ ਜਨ ਮਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾ
ਇ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਦੁਗਲੀਂ ਵਕਰੁ ਖੇਹੁ ਲਿਖੁ ਏਏ ਨਾਹੁ ਨ ਕਿਥੁ ਭੁਪਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸ
ਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀ ਐਸੇ ਅੰਤ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਨਤੀ ਹਰਿ ਭਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਖੁ ਏਨਿ ਸੁਖੈ
ਦਰਬਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਬ ਨਹੁ ਸੁਤੁੰਗੇ ਅਸਿਰਿ ਰੰ
ਗੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਗਾਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਾ ਕਰਾਉ ਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਆਸੇ ਪਾਇਨ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਚਿ
ਉਪਰੇ ਸਭ ਕੁਟ ਬਤਰੇ ਪਰਦਾਗ ॥ ੪੨ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗਸਿਧ ਪੈ ॥
ਹਰਿ ਦਰਗਾਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਧ ਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੋਸੁ ਭਕੇਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪਨਾ ਜਨ ਮੁਖੇ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇਸੁ ਹੋਇ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੇ ਕਰ ਦੇਨਾਹ
ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਾਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਓਇ ਸਦਾ
ਅਨੰਦ ਬਿਬੇਕ ਹਰਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਤਿਨ ਦਰੀਇ ਕੋ ਆਇ ਅਸਭੁ ਆਤਮੁ ਰਾਮੁ ਪਛ

ਨਾ ੪੪ ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਲ ਕ ਬਿਗਧਿ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਗਤਿ ਨਾ ਹੀ ਆਇ ਚਿਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾ
 ਦੇ ਦੇ ਸਰਪਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਿਨ ਮੈ ਲੁਪਤਿ ਗੁਨ
 ਲਗਈ ਜਿਚਲਾ ਨਿਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਜੁ ਠੀਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਟੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ
 ਖਿਸੇ ॥ ਤੇ ਮਾਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਬੁਰਕੈ ਸੇ ਕੇ ਹਾਸਿ ਛੇ ॥ ਅਪਣੈ ਹੋਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਵਛੇ ॥ ਮਾ
 ਨੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗ ਵੈ ਲੁਛੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੁਛੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨ ਸਿਉ ਲੁਛੇ ॥
 ੪੬ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿ ਸਿਧ ਬਦਿ ਨ ਕੀਤੇ ॥ ਵੀਚ ਹੁਓ ॥ ਇਸ ਠਾਸ ਜੂਨਿ ਨਾ ਆਖੀਅ
 ਨਿਪਟੁ ਢੇਰ ਗਢਾਗਾ ॥ ਓਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਉਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਖ
 ਏ ॥ ਦਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਦੋਰੇ ॥ ਦੁਗਾਜੀ ਦੁ ਦਿਆਨੈ ਮਿਲੇ ਸੋ ਜੀ ਦੁ ਦੇ ਰੋ ॥ ਜਗ ਜੀ ਦੁ ਨ ਉਰਧਾਰਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਹਟੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦ ਰਬਾਰਿ ॥ ੪੭ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿ ॥ ਅਹਰਿ ਦੁ ਸੈ ਜਿ ਸੁਨਾ
 ਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਮਾਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਪਰਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਦੁ ਸਤ ਅਧੇ ਕਹੈ ਨ ਦੁ ਨਿਧਿ
 ਨ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਕਰਕਾਰੀ ਗੁਰਮੰਦਰੁ
 ਖੋਜਿ ॥ ਅਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇ ॥ ਮਾਨਾਇ ॥ ੪੮ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁ ਦਿਸਿ ॥ ਫਿਰਹੈ ਅਤਿ ਤਿਸਨ ਲੋਕੁ ॥ ਦਿ
 ਕਾਰ ਮਾਇ ॥ ਮੋਹੁ ਨ ਚਕਈ ॥ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਦੋਰੇ ॥ ਦੁਗਾਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ॥ ਲੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਮਾਮਤਿ ॥ ਤਿਸ
 ਨਾਤ ॥ ਜਿ ਦਿਕਾਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ॥ ਗਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਧਿਆਇ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ॥ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲ ਦਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਈ ॥ ਅਹਿ ਹਉ ਮੈ ਕੁਛੇ ॥ ਮਾਨੁ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲਾਇ ॥ ਗਸਿਆ ਸਭੁ ਅਤ ਮੁਖੁ ॥ ਮੁਖੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ॥ ਪਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਨਾਨ
 ਕ ਜਪਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੫੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ॥ ਜਾਣੀ ॥ ਐਠਾਈ ॥ ਜਾਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਸਉ ਪੋਜੀ ॥ ਅਸਉ ਗਾਈ ॥ ਲਏ ॥ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਹੈ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾ ॥ ਹਿੰਬੈ ॥ ਹਠਾਈ ॥ ਜਹ ਭੋਜਹਿ ॥ ਤ
 ਹ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਪੁਨਹੋ ॥ ਕੋਨ ਹੀ ਭਾਈ ॥ ਜੇਕੁ ਸਚ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਢਾ ॥ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸ
 ਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਾਇ ॥ ਪੈਨ ॥ ਗੁਣ ॥ ਚੀਰਿਆਈ ॥ ਆਭਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ॥ ਪਤ ਕੇ ਸਾਦਾ ॥ ਆਪੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ
 ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਐਠਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ॥ ਦਰਹੈ ॥ ਮਾਦਰਿ ॥ ਆਈ
 ਆਭਾਈ ॥ ਕਰ ਮਮਿ ਲੇਤੀ ॥ ਪਾਇ ॥ ਏਕੁ ॥ ਮੁਖੰ ॥ ਨਿਨ ॥ ਜਾਣ ॥ ਨਿਭਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ॥ ਭਾਇ ॥ ਫਿਰਹੈ ॥ ਸੰਗ
 ਤਿਛੇ ॥ ਏਨਾ ਮਿਲੇ ॥ ਭਾਈ ॥ ਬੈਸਾ ॥ ਫਿਰਹੈ ॥ ਮਿਲੇ ॥ ਨਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਹੁਕਮੁ ॥ ਤਿਨਾ ॥ ਮਨਾਇ ॥ ਸੀਰਾਈ ॥ ਜਿਨਾ ॥
 ਰੇਕਮਾਇ ॥ ਮਾਨਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ॥ ਦਿਟੁ ॥ ਹਉ ॥ ਦੁਰਿ ॥ ਮਾਭਾਈ ॥ ਤਿਨ ॥ ਕਉ ॥ ਸਦ ॥ ਬਲਿ ॥ ਹਰੈ ॥ ਜਾਇ ॥ ੫੧ ॥
 ਸੇਵਾ ॥ ਹੀ ॥ ਮਾਸ ॥ ਚੀ ॥ ਮਾ ॥ ਜਿਗੁਰ ॥ ਚਰਨੀ ॥ ਦੁਰੀ ॥ ਨਿ ॥ ਮਨ ॥ ਚਿਨੁ ॥ ਸੇਵ ॥ ਨਗੁਰ ॥ ਮਾਪਣਾ ॥ ਮਨ ॥ ਦਿਨੁ

ਅਨਦਿਰਹੀਨੀ। ਨਾਨਕਸੇਖੁਸੇਹਟੇਸਚੇਦਰਿਦੇਸੀਨੀ॥੫੨॥ ਮੁਖਸਚੇਸਚੁਦਾਵੀਆਸਚੁਦੇ
 ਰਿਸਚੁਕਮਾਰੀ। ਸਚਾਸਬਦੁਮਨੁਦਸਿਆਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਸਮੀਰੀ। ਸਚੀਰਸੀਸਚੁਪਨੁਭਿਤਮੁਪਦੀ
 ਪੀਰੀ। ਸਚੁਸੁਣਹਿਸਚੁਮਨਿਲੈਨਿਸਚੀਕਰਕਮੀਰੀ। ਸਚੀਦਰਗਹਬੈਸਣਾਸਚੇਮਾਰਿਸਮਾਰੀ।
 ਨਕਦਿਣਸਤਿਗੁਰਸਚੁਨਪਾਈਐਮਨਿਮੁਖਕੁਲੇਜਾਰੀ॥੫੩॥ ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰੀਪ੍ਰੀਕਰੇਜਲਨਿਧਿ
 ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿਗੁਰਮਿਲੇਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਰਾਤਿਸਚੁਕੈਸਹਚੁਭਿਪਥੈ
 ਚੁਕੈਕੁਪੁਕਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੀਤਿਹੋਇਨਾਮੁਰਖਹੁਭਿਰੇਧਾਰੀ॥੫੪॥ ਬਾਬੀਹਾਤੁਸਚੁਚਉਸਚੇਸ
 ਉਲਿਫੁਲਾਇ। ਬੋਲਿਆਤੇਰਾਥਾਇਪਦੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਅਲਾਇ। ਸਬਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈਮ
 ਨਿਲੈਜਾਇ। ਚਾਰੇਕੁੰਰਾਏਕਿਦਰਸਦਾਬੁੰਦਪਦੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਜਲਹੀਤੇਸਚੁਭਿਪਥੈਬਿਨੁ
 ਜਲਪਿਆਸਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਹਰਿਜਲੁਜਿਨਿਪੀਆਤਿਸੁਰੂਖਨਲਾਗੇਆਇ॥੫੫॥ ਬਾਬੀਹਾ
 ਤੁੰਸਹਜਿਬੋਲਿਸਚੇਸਬਦਿਸੁਭਾਇ। ਸਚੁਕਿਛੁਤੇਰੈਨਾਇਹੈਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਖਾਇ। ਆਪੁਪ
 ਛਾਣਹੀਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਦੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ। ਏਮਿਛੁਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦਰਸਦਾਤਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ।
 ਕੁਕਪੁਕਾਰਨਹੋਦਈਜੋਰੀਜੋਤਿਅਲਾਇ। ਨਾਨਕਸੁਖਿਦੁਨਿਸੈਹਾਗਣਿਸਚੇਨਮਿਸਮਾਇ॥੫੬॥
 ਪੁਰਹੁਖਸਮਭੇਜਿਆਸਚੈਹੁਕਮਿਪਠਾਇ। ਏਦੁਦਰਸੈਦਇਆਕਰਿਹੁਵੀਛਹਬਰਲਾਇ
 ਬਾਬੀਹੋਗਨਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਜੀਤਤੁਬੁੰਦਮੁਹਪਾਇ। ਅਨੁਪਨੁਬਹੁਤਾਭਿਪਥੈਧਰਤੀਸੋਰਾਪਾਇ
 ਅਨਦਿਨੁਲੋਕੁਭਗਤਿਕਰੈਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਇ। ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈਰਜਾਇ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਠਹੁਕਾਮਣਿਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ। ਭੈਕਾਸਹਜੁਸੀਗੁਰਕਰਿਹੁਸਚਿਰਹੁਉਲਿਫੁਲਾਇ
 ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਦਸੈਹਰਿਦਰਗਹਲਏਛੁਰਾਇ॥੫੭॥ ਬਾਬੀਹਾਸਗਣੀਧਰਤੀਜੇਠਿਰਹਿਉਰਿ
 ਚੜ੍ਹਹਿਆਕਸਿ। ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲੁਪਾਈਐਚੁਕੈਕੁਖਪਿਆਸਾ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਚੁਤਿਸਕਾਸ
 ਰੁਕਿਛੁਤੇਸਕੈਪਾਸਿ। ਦਿਣਬੋਲਿਸੁਰੁਕਿਛੁਜਾਣਦਕਿਸੁਅਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ। ਨਾਨਕਪਾਟਿਪਾਟਿ
 ਦਰਦਾਸਬਦਿਕਰੇਪਰਗਾਸ॥੫੮॥ ਭੈਦਿਰਿਸਭੁਆਕਰੁਹੈਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੇਸੇ
 ਵੀਐਹਰਿਮਨਿਦਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋਇ। ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਤਿਸੁਨੇਵਿਨਅਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ। ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆਜੁਤਿਸੁਭਦੈਸੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਦੁਹੋਸੋਇ॥੫੯॥
 ਨਾਨਕਤਿਸੈਬਸੰਤੁਹੈਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਇ। ਹਰਿਦੁਠਾਮਨੁਤਨੁਸਭੁਪਰਛੁਵੈਸਚੁਜਗੁਹਰੀ
 ਆਵੁਲੁਹੋਇ॥੬੦॥ ਸਬਦੈਸਦਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਅਹੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿ
 ਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥੬੧॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦਸਿਆਮਨਿਸੋਇ। ਹਰਿਦੁਠੈਮਨੁ

॥ ५३ ॥ ਵਰ੍ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿ ਅਹੋਇ ॥ ५੩ ॥ ਵਰ੍ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਨਉ ਲਈ ਐ ਪਰਮੇਸਰੇ ਭੰਨਣ ਘਟਨ ਸਮਰਥਾ ॥ ५੩ ॥ ਹਰੁ ਭੀ ਤੂੰ ਤੁਕਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭੁਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਸਾ
 ਹਿ ਬੁਝਦਾ ਹੁੰਦੈ ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਹਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿ ਨਿਜਾ ਤੁਝਿ ਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ਤਿਸੈ ਦਿਟੁ ਕੁਰਬਾ
 ਣਾ ॥ ਅਪੁੰਡਰਿਕ ਸੁਖਿ ਲੈਸਾ ਏਹੁ ਫੀਚਾ ਗਾਉ ਮੈ ਠਿਕ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ
 ਕਿਉ ਕਾ
 ਕੇਵੀ ਚਾਗਾ ਨਦਰਿ ਕਹਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤੀਆ ਪੈਲੇ ਹਿੰਦਾ ਗਾਨ ਨ ਕਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਹਿੰਦਾ ਏਆ ਏਆ ਏਆ
 ਸੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ५੪ ॥ ਜੇ ਕੁਨੁ ਗਵਕਿ ਪਵੀ ਜੇ ਕੁਨੁ ਮੈਲੇ ਦੇ ਸਿਨਾ ਨ ਕਘਰਿ ਬੋਰਿ ਆ ਜੇ ਕੁਪਾਈ
 ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥ ५੫ ॥ ਚਰੇ ਭੰਨ ਜੇ ਕੁਦਰਿ ਬੇਦ ਪਵਹਿ ਭੁਗਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਟੈ ਹਰਿ ਮ
 ਨਿ ਕਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ५੬ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਦਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਠਿਕਹਿ ਚਲਾ ਚਿਤਾ ਮ
 ਨ ਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੇਸਤੀ ਸੁਖੁ ਕਿਪੁ ਛਹਿ ਮਿਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੇਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥
 ਜਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਲੁਕਟੀ ਐ ਤੀ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤਾ ॥ ५੭ ॥ ਭੁਲਿ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇ ਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦ
 ਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ५੮ ॥ ਜੇ ਕੁ ਕੁਲ ਬਾਣੀ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧੭੦
 ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੮੭ ॥ ਅਨੰਦ ੧ ॥ ਵਾਰਸ ੨ ॥ ਪਦੀਆ ੧ ॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ੪ ॥
 ਸੋਲੋ ੨੪ ॥ ਛੰਤ ੨੦ ॥ ਵਾਰਸ ਲੋਕਾਨਾਲ ੪ ॥ ਤਿਨ ਕਾਜੁ ਮਲਾ ੩੧੭ ॥ ਸੋਲੋਕ ਵਾਰ
 ਤੇ ਦੁਪੀਕ ੫੮ ॥ ਕੁਲ ਕਾਜੁ ਮਲਾ ੩੮੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ	੧੮ ਰਮਕਲੀ	੨੭੩
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧੯ ਨਟਨਰਇਨ	੨੭੪
ਤਤਕਰਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾਕ ਪਾਤਿਸਾ	੨੦ ਮਾਲੀਗਾਇਤ੍ਰਾ	੨੭੫
ਹੀਚਉ ਥੀਕਾ ॥	੨੧ ਮਾਰੂ	੨੭੭
ਤਤਕਰਾ ਰਾਗੋਕਾ	੨੨ ਤੁਖਾਰੀ	੨੭੮
੧ ਸਿਰੀਗਗੁ	੨੩ ਕੇਦਾਰ	੨੮੧
੨ ਮੀਂਹ	੨੪ ਭੋਰਉ	੨੮੧
੩ ਗਉੜੀ	੨੫ ਬਸੰਤ	੨੮੨
੪ ਆਸਾ	੨੬ ਸਾਰੰਗ	੨੮੩
੫ ਗੁਜਰੀ	੨੭ ਮਲਾਰ	੨੮੫
੬ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ	੨੮ ਕਨਕਾ	੨੮੬
੭ ਬਿਹਾਗਵਾ	੨੯ ਕਲਿਆਨ	੨੮੮
੮ ਵਡਹੰਸ	੩੦ ਪ੍ਰਭਾਤੀ	੩੦੦
੯ ਸੋਰਠੀ		
੧੦ ਧਨਾਸਰੀ	੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਤਕਰਾ ਸਬ	
੧੧ ਜੋਤਸਰੀ	ਦੇਕਾ ॥ ਸਿਰੀਗਗੁ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥	
੧੨ ਟੋਡੀ	੧ ਮੈਸਨਿਤਤਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿਅਗ	੨੧੪
੧੩ ਬੋਹੜੀ	੨ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਾ ਤ੍ਰੇਪਤੀ ਮੈ ਬਿਨ	੨੧੪
੧੪ ਭਿਲੰਗ	੩ ਗੁਣਗਾਢਾ ਗੁਣਾਦਿ ਬਗਾਗੁਣ ਬੋ	੨੧੪
੧੫ ਸੁਹੀ	੪ ਹਉਪੰਥ ਦਸਾਣੀ ਨਿਤਖੜੀ ਕੋਈ	੨੧੫
੧੬ ਬਿਲਾਵਲ	੫ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿਭਲਾ	੨੧੫
੧੭ ਗੋਰੁ	੬ ਦਿਨਸੁ ਚੜ੍ਹੈ ਨਿਰਿਆ ਬਢੈਰੈ ਏ	੨੧੫
	੧੬ ਪਹਰੇ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੇ ਏ ਕੋਵਣ	੨੧੫

੧ ੧੪੬੩) ਲੰਗਾਇਆਈਯੋਈਅਫੇ ੨੧੫
੧੬ ਵਣਜਗਾ

੧ ਹਰਿਹਰਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਭੋਨਿਸਿ ੨੧੬
੧੬ ਵਰ ਰਵਾਇਚਿਸਿਰੀਗੁਰਹੈਭੋ ੨੧੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਝਾ॥ ੨੨੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਹਰਿਆਨੇਭਾਇ ੨੨੧

੨ ਮਧਸੁਦਨਮੇਰੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨ ੨੨੧

੩ ਹਰਿਗੁਣਪ੍ਰਣੀਐਹਰਿਗੁਣਗੁਣੀ ੨੨੧

੪ ਹਰੇਜਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਤਈ ੨੨੨

੫ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਗੁਰਗਿਆ ੨੨੨

੬ ਹਰਿਗੁਣਗੋਇਦਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ ੨੨੨

੭ ਅਟਹੁਭੈਏਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿ ੨੨੨

੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਾਪੇ ੨੨੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀ॥ ੨੨੩
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਪੰਛਿਤੁਸਾਸਤਸਿੰਘੁਤਿਪਟਿਆ ੨੨੩

੨ ਸੇਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਹਾਰੇਕੀ ੨੨੩

੩ ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤਪਾਇ ੨੨੩

੪ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਭੁਪਾਇ ੨੨੩

੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਭਲਹੈਬਣੀ ੨੨੩

੬ ਹਰਿਆਪੇਭੋਣੀਭੰਡਾਪਾਗੀ ੨੨੩

੭ ਸਹੁਰਮਾਰੁਪਣੀਯੋਸੀਤ੍ਰੀ ੨੨੩

੮ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀ ੨੨੩

੯ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇ ੨੨੩

੧੦ ਨਿਤਦਿਨਸੁਰਤਿਲਾਲਚੁ ੨੨੪

੧੧ ਹਮਰੇਮਨਿਓਭਿਹਰਿਆਸ ੨੨੪

੧੨ ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਓਲੁਭਤ ੨੨੪

੧੩ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤਜਣਪਲ ੨੨੪

੧੪ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇ ੨੨੪

੧੫ ਹਰਿਦਇਆਲਦਇਆਪ੍ਰਭ ੨੨੫

੧੬ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆ ੨੨੫

੧੭ ਕਰਹੁਕਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਤੇ ੨੨੫

੧੮ ਭੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦਖ ੨੨੫

੧੯ ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਸਦਨਾਲਿ ੨੨੫

੨੦ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭੁਮ ੨੨੫

੨੧ ਇਹਮਨੁਆਖਿਨੁਨਟਿਕੈਬਹੁ ੨੨੫

੨੨ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਨਗੁਰਬਹੁਭਰਿਆ ੨੨੬

੨੩ ਇਸੁਗਵਮਹਿਹਰਿਗਮਗਇ ੨੨੬

੨੪ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਮਥੇ ੨੨੬

੨੫ ਹਮਅਰੰਕਾਰੀਅਰੰਕਾਰਅਗਿ ੨੨੬

੨੬ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦਅਨਾਹ ੨੨੬

੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੁਜਪਿਨਮੁਕ ੨੨੬

੨੮ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਣਿਕੀ ੨੨੬

੨੯ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਇ ੨੨੭

੩੦ ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਇਦਢੇਜੀਮੇ ੨੨੭

੩੧ ਮੈਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਬਿਰਹੁਲਗਾ ੨੨੭

੨੪੬ ਸੇਰਾਬਿਰਹਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵ ੨੩੭ ਪੰਨੇ
 ੨੪੭ ਭੁਭਿਕਰਹਲੇ ੨੩੭
 ੨੪੮ ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆਕਿਓ ੨੩੭
 ੨ ਮਨਕਰਹਲਾਦੀਚਾਰੀਅਮਨ ੨੩੮ ਪੰਨੇ
 ੨੪੯ ੧੬ ਫਾਰਾ ੨੩੮
 ੨੫੦ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਦਇਆਲੁਹੈ ੨੩੮
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ॥ ੨੩੮ ਪੰਨੇ
 ੧ ਸੇਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖਨਿ ੨੩੮
 ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਆਹੁ ੨੩੮
 ੨ ਕਿਸਹੀਧਣਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤਨ ੨੩੯ ਪੰਨੇ
 ੩ ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ੨੩੯
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਨਾਮੁਅਧਾਰ ੨੩੯
 ੫ ਗੁਣਗਾਈਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ ੨੩੯
 ੬ ਨਾਮੁਸੁਣਿਨਾਮੇਮਨਿਭਾਏ ੨੩੯
 ੭ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਫੇਲਾਫਾ ੨੩੯
 ੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੁਖਲਾ ੨੩੯
 ੯ ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਦਜਾਏਜੋਗੀਬੋ ੨੩੯
 ੧੧ ਕਬਕੋਭਾਲੈਪ੍ਰਾਪਤਾਲਕਬ ੨੩੯
 ੧੧ ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾ ੨੩੯
 ੧੨ ਆਇਆਮਰਣੁਪੁਰਾਹੁਉਮੈ ੨੩੯
 ੧੩ ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਨਾਮੁਧਿ ੨੩੭ ਪੰਨੇ
 ੧੪ ਹਉਮਨਦਿਨੁਨਾਮੁਹਰਿਕੀਰ ੨੩੭
 ੧੫ ਮਾਣੀਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਬਤਾਫਹੁ ੨੩੭
 ੧੬ ਚਉਪਦੇ ॥

੧ ਜੀਵਨੇਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰ ੨੩੭
 ੨ ਇਮਿਓਮੈਇਮਿਓਮਿਓਮਿਓ ੨੩੭
 ੩ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਬਿਨਾਸਨੁ ੨੩੭
 ੪ ਸਤਿਜਗਿਸਰਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾ ੨੩੮
 ੫ ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਸਾ ੨੩੮
 ੬ ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿ ੨੩੮
 ੭ ਫਰਮੇਰਾਗੋਇਦਾਅਗਾਮਾ ੨੩੮
 ੮ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਿਨੈਲੋਇਣਾ ੨੩੮
 ੯ ਗੁਰਮੁਖਿਛੁੰਦੁਛੁੰਦੁਦਿਆਹ ੨੩੮
 ੧੦ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗਤਿਭੇਰਾਹੁ ੨੩੮
 ੧੧ ਜਿਨਿਮਸਤਕਿਧੁਰਿਹਰਿਹਰਿ ੨੩੮
 ੧੨ ਜਿਨਾਮੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈ ੨੩੮
 ੧੩ ਜਿਨਾਭੇਟਿਅਮੇਰਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰ ੨੩੮
 ੧੪ ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਫੇਪਿਆਰੇ ੨੪੦
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਜਰੀ ॥ ੨੪੦
 ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
 ੧ ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖ ੨੪੦
 ੨ ਗੋਇਦੁਗੋਇਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨ ੨੪੦
 ੩ ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਰਮਬਾਣੀ ੨੪੦
 ੪ ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਮੇਰਾਮਨੁਲ ੨੪੦
 ੫ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੋਈਮੇਰੀ ੨੪੦
 ੬ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਜਿਨਿ ੨੪੦
 ੭ ਮਾਣੀਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਹਰਿਕੇਕੀਏ ੨੪੦
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
 ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਗਾਰਹਿਨਸਕੈ ੨੪੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ੨੪੧
 ੧ ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਕੁਰਲਿਫ ੨੪੧
 ੨ ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਕਹਹੁਮਿਲੈਕੇਤੁ ੨੪੧
 ੩ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀ ੨੪੧
 ੪ ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਹਿ ੨੪੧
 ੫ ਹਰਿਗੁਣਗਫੈਹਉਤਿਸੁਬਾਲਿ ੨੪੧
 ੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਉਂਦਰੈਨਕ ੨੪੧

ਬਿਨ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਹਗੁਣਾ ੨੪੨ ਪੰਨੇ
 ੧ ਛੰਡਾ॥
 ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮੇਰੀ ੨੪੨
 ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀ ੨੪੨
 ੩ ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀ ੨੪੨
 ੪ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀ ੨੪੨
 ੫ ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਭੇਤਿਛੰ ੨੪੨
 ੬ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਦਰਤਦਾਮੇਰੀ ੨੪੨ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਵਾਰ॥

੧ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖਪਾਈਐਹੋਰਥੈ ੨੪੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਹੰਸੁ॥ ੨੪੩ ਪੰਨੇ
 ੧ ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਕੁਰ ੨੪੩
 ੨ ਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰਸਾਰਨਜਾ ੨੪੩
 ੩ ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇਕਉਕਰਿ ੨੪੩
 ੧੬ ਛੰਡਾ॥

੧ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀ ੨੪੩ ਪੰਨੇ

੨ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁ ੨੪੩
 ੩ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਰੀ ੨੪੩
 ੪ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿ ੨੪੩
 ੧੬ ਘੋੜੀਆ॥

੧ ਦੇਹਤੇਜਠਿਜੀਗਮਉਪਾਈ ੨੪੪
 ੨ ਦੇਹਤੇਜਨਵੀਹਰਿਨਵਰੰਗੀ ੨੪੪

੧੬ ਵਾਰ॥

੧ ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸੁਹੈਸਚਨਾ ੨੪੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਗਠਿ॥ ੨੪੫
 ਚਉਪਦੋ॥

੧ ਆਪੇਆਪਿਦਰਤਦਾਪਿਆ ੨੪੫
 ੨ ਆਪੇਅੰਤਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤ ੨੪੫
 ੩ ਆਪੇਹੀਸਕੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰ ੨੪੫
 ੪ ਆਪੇਕੰਡਾਅਪਿਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭੁਆ ੨੪੫
 ੫ ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆ ੨੪੫
 ੬ ਆਪੇਸੇਵਾਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿ ੨੪੫
 ੭ ਅਨਕਜਨਮਦਿਛੁਣੇਦੁਖਪਾ ੨੪੫
 ੮ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੋ ੨੪੫
 ੯ ਅਚਰਚਰੈਤਸਿਧਿਹੋਈਸਿਧੀ ੨੪੫
 ੧੬ ਵਾਰ॥

੧ ਸੋਗਠਿਸਦਾਸੁਹਵਣੀਜੇਸਚਾ ੨੪੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ॥

ਚਉਪਦੇ॥
 ੧ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਰਗਤਿਤਿਨ ੨੫੭
 ੨ ਹਰਿਕੋਸੰਤਰਗਤਿਤਿਨ ੨੫੭
 ੩ ਹਰਿਕਾਸੰਤਰਗਤਿਤਿਨ ੨੫੭
 ੪ ਹਮਅੰਪੁਲੇਅੰਪਬਿਖੈਬਿਖ ੨੫੭
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਬ੍ਰਿਦਭਏਹਰਿਸੁਆ ੨੫੭
 ੬ ਕਲਿਜੁਗਿਕਾਪਰਮੁਕਹਹੁਤੁ
 ੭ ਉਰਿਧਾਨਿਬੀਚਾਰਿਮੁਗਾਰਿ ੨੫੮ ਪੰਨੇ
 ੮ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਨਹੁਕਰਿਸੇਵਾ
 ੯ ਹਰਿਪਦੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿ ੨੫੮
 ੧੦ ਚਉਗਸ੍ਰਿਸਿੰਧਿਬੁਧਤੋਤੀ ੨੫੮
 ੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਣਸਭਿਆ ੨੫੮
 ੧੨ ਇਛਾਪੁਰਕਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ ੨੫੮
 ੧੩ ਮੇਰੇਸਾਹਮੇਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁ ੨੫੮
 ੧੪ ਓਛੰਤਾ॥
 ੧ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁ ੨੫੮
 ੧੫ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੋਤਸਰੀ ੨੫੮ ਪੰਨੇ
 ਚਉਪਦੇ॥
 ੧ ਮੇਰੇਹੀਅਰੇਰਤਨਾਮੁਹਰਿ ੨੫੮
 ੨ ਹੀਰਾਲਾਭੁਅਮੇਲਕੁਹੈਗੁਰੀ ੨੫੮
 ੩ ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੁਅਨਜਾਨਹਿ ੨੫੮
 ੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨਪੁਰਖਦਰਪ ੨੫੮

੫ ਜਿਨਿਹਰਿਹੋਰਦੈਨਾਮੁਨਬਾਸੈ ੨੫੮
 ੬ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਦਪਾਈਫੁਡੇਭਾ ੨੫੮
 ੭ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਸਿ ੨੫੮
 ੮ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੋਹ ੨੫੮
 ੯ ਰਸਿਰਸਿਨਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾ ੨੬੦
 ੧੦ ਆਪੇਜੋਗੀਜਗਤਿਜਗਾਹ ੨੬੦
 ੧੧ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰ ੨੬੦
 ੧੨ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਟੇਰੀ॥ ੨੬੦
 ੧੩ ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਮਨਿਮੇਰ ੨੬੦
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬੈਰਵੀ॥ ੨੬੦
 ੧੫ ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿਨਾਮੁ ੨੬੦
 ੧੬ ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਰਗਤਜਸੁਗਾ ੨੬੦
 ੧੭ ਹਰਿਜਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਏ ੨੬੦
 ੧੮ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਰਾ ੨੬੦
 ੧੯ ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੰਝਨੁਨਿਰੰ ੨੬੦
 ੨੦ ਜਪਿਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਿ ੨੬੧
 ੨੧ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੀਗਾ॥ ੨੬੧
 ੨੨ ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਹੁ ੨੬੧
 ੨੩ ਨਿਤਨਿਹਠਲਕਰਮਕਸਾਇ ੨੬੧
 ੨੪ ਅਸਟਪਦੀ॥
 ੨੫ ਹਰਿਕੀਅਕਥਾਕਹਾਣੀਆ ੨੬੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬੁਧੀ॥ ੨੬੧
 ੧ ਅਨਿਰਾਸਨਾਮਮਰਾਧਿਆਗੁਰ ੨੬੧
 ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਤਿਯੋਪਰਖੇਤ ੨੬੨ ਪੰਨੇ
 ੩ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਕੰਕੁਯੋਹਰਿਕੰਕੁਮ ੨੬੨
 ੪ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤਕਪਟਕਮਾ ੨੬੨
 ੫ ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਖੋਜੇਖੋਜਾਈ ੨੬੨
 ੬ ਹਰੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਾਨਿਹਰਿਕੰਗਲਾਏ ੨੬੨
 ੭ ਜਿਹਦਾਹਰਿਗਸਿਰਹੀਅਘਾਇ ੨੬੨
 ੮ ਨਿਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤ ੨੬੨
 ੯ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆ ੨੬੨
 ੧੦ ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀਐਤਿਥੈਧਰਿ ੨੬੨
 ੧੧ ਜਿਸਨੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਸੁਹਰਿ ੨੬੨ ਪੰਨੇ
 ੧੨ ਤੇਰੇਕਦਵਕਦਵਕਗੁਠਕਹਿਕਹਿ ੨੬੨
 ੧੩ ਤੁਕਰਤਾਸਭਕੀਛੁਆਪੇਜਾਣਹਿ ੨੬੨
 ੧੪ ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਹਰਿ ੨੬੨
 ੧੫ ਕੀਤਾਕਰਠਾਸਰਥਰਜਾਈ ੨੬੨
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ੧ ਕੋਈਆਨਿਮਿਲਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁ ੨੬੨
 ੨ ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਲਾਏਆਪ੍ਰੀ ੨੬੨ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਛੰਤਾ॥
 ੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਅਵ ੨੬੨ ਪੰਨੇ
 ੨ ਹਰਿਪਹਿਲਵੀਲਾਵਪਗਦਿਰ ੨੬੨ ਪੰਨੇ
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ੨੬੨

੪ ਅਵਹੇਸਤਿਜਨਹੁਗੁਣਗਾ ੨੬੨
 ੫ ਗੁਰਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾਮੈਮਿ ੨੬੨
 ੬ ਮਾਰੇਹਿਸੁਦੇਜਨਹੁਓਮੈਬਿਖਿ ੨੬੨
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੨੬੩
 ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਚਉਪਦੇ॥
 ੧ ਉਦਮਮਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ੨੬੩
 ੨ ਹਮਪੁਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨ ੨੬੩
 ੩ ਹਮਰਚਿਤੁਭੁਭਤਮੇਹਿਬਿ ੨੬੩
 ੪ ਅਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾ ੨੬੩
 ੫ ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਦਵੈਸੁਕੇਜਾ ੨੬੩
 ੬ ਅਨਦਮੁਲਾਧਿਆਇਓਪੁਰਖੇ ੨੬੩
 ੭ ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਨਾਮਪ ੨੬੩
 ੮ ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ੧ ਆਪੋਆਪੁਕਾਥਿਹਉਮੈਟੈਅ ੨੬੩
 ੨ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁ ੨੬੩
 ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਮੇਰੇਚਰਾਧਿ ੨੬੩
 ੪ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਮੁਦ੍ਰਾਪਾਈ ੨੬੩
 ੫ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਰੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀ ੨੬੩
 ੬ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮੁਅਗਮਠਾਕੁਰ ੨੬੩
 ੧੬ ਛੰਤਾ॥
 ੧ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜੈਮਾਇਆ ੨੬੩
 ੨ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭਾਵਨਿਅਯਾਏ ੨੬੩
 ੩ ਵਰਾ॥ ਹਰੇਉਤਮਹਰਿਪ੍ਰਭਗਾ ੨੬੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰੇਡਾ॥ ੨੭੩ ਪੰਨੇ
 ੧ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਹਿਗੁ ੨੭੩
 ੨ ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆ ੨੭੩
 ੩ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਹੋਇਅਨੰ ੨੭੩
 ੪ ਜਿਤਨੇਸਾਹਪੁਤਿਸਾਹਭਿਮਰ ੨੭੩
 ੫ ਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭਤੈਦਰਤੈ ੨੭੩
 ੬ ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਗਸਨੁਬਹੁ ੨੭੩
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ੨੭੩ ਪੰਨੇ
 ੧ ਜੇਦਰੁਭਾਗੋਦਹਿਦਰੁਭਾਗੀ ੨੭੩
 ੨ ਰਾਮਜਨਮਿਲਿਭਇਆਅ ੨੭੩
 ੩ ਹਰਿਕੇਸਖਸਾਧਜਨਨਿਕੇਤਿ ੨੭੩
 ੪ ਜੇਦਰੁਭਾਗੋਦਹਿਦਰੁਭਾਗੇ ੨੭੩
 ੫ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿ ੨੭੩
 ੬ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਦਰੁਭਾਗਪੁਰਖ ੨੭੩
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਟਨਗਾਇ ੨੭੪ ਪੰਨੇ
 ੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਚਿਨਿਸਿਨਾ ੨੭੪
 ੨ ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾਮਿਰਲੇ ੨੭੪
 ੩ ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੨੭੪
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰੰਗੇ ੨੭੪
 ੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ ੨੭੪
 ੬ ਮੇਰੇਮਨਕਲਕੀਰਤਿਹਰਿਸ੍ਰਫ ੨੭੪
 ੭ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲ ੨੭੪
 ੮ ਮਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਦੁਰਦ ੨੭੪
 ੯ ਕੋਈਆਨਾਨਾਦੈਹਰਿਕੀਹਰਿ ੨੭੪ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਅਸਟਪਦਿਆ॥

੧ ਰਾਮਮੇਰੇਮਨੰਤਨਿਨਾਮਅਧਰੇ ੨੭੪
 ੨ ਰਾਮਰਾਮਪਾਥਰੁਨਿਗੁਨੀਅਰੇ ੨੭੪
 ੩ ਰਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਨਾਟੁਰੇ ੨੭੪
 ੪ ਰਾਮਦੁਰਸਰਨਪ੍ਰਭੂਰਖਦੁਰੇ ੨੭੪
 ੫ ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਏਹੁਭਿਬਾਰੇ ੨੭੪
 ੬ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰਅਗਾਮਅਧਾਰੇ ੨੭੪
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਲੀਗਓਕਾ॥
 ੧ ਅਨਿਕਜਤਨਿਕਰਿਹੋਹਰਿਅੰਤ ੨੭੬
 ੨ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖਦਾਤਾ ੨੭੬
 ੩ ਸਤਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਾ ੨੭੬
 ੪ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਿਰਸਿਲਾਗਾ ੨੭੬
 ੫ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੨੭੭
 ੬ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਭਕਿਲਬਿ ੨੭੭
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂ॥ ੨੭੭
 ੧ ਜਪਿਓਨਾਮਸੁਖਜਨਕਕੁਰਬ ੨੭੭
 ੨ ਸਿਧਸਾਧਿਜਪਿਓਲਿਦਲਾ ੨੭੭
 ੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮੁ ੨੭੭
 ੪ ਹਉਪੁੰਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦਾਕੇ ੨੭੭
 ੫ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇਪ੍ਰਭੂ ੨੭੮
 ੬ ਹਰਿਭਾਉਲਗਾਏਰਾਗੀਆ ੨੭੮
 ੭ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਕੁੰਡਰਾ ੨੭੮
 ੮ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ ੨੭੮
 ੧੬ ਸੋਲਹੇ॥

੧	ਸਚਾਅਪਿਸਕਰਣਹਰਾ	੨੭੮	੭	ਨਾਕੁਣਜਾਣਭਇਸਾਦੁਖ	੨੮੩
੨	ਹਰਿਅਗਸਮਯੋਚਰੁਸਦਾਅ	੨੭੯ ਪੰਨੇ	੮	ਅਸਟਪਦੀਆ	
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤੁਖਰੀਛੰਤਾ॥	੨੭੯	੧	ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕੁਬਲਕੁ	੨੮੩
੧	ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰ	੨੭੯	੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗਾ॥	੨੮੩
੨	ਹਰਿਹਰਿਅਗਸਮਯੋਚਰੁਸਦਾਅ	੨੭੯ ਪੰਨੇ	੧	ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੁਰਿ	੨੮੩
੩	ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰ	੨੮੦	੨	ਏਥਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬਲਿਹਰੀ	੨੮੩
੪	ਨਾਕੁਣਪੁਰਖੁਅਕੁੰਦੁਰਸਤਿ	੨੮੦	੩	ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁਪਿ	੨੮੪
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕੇਦਾਰਾ॥	੨੮੧ ਪੰਨੇ	੪	ਏਥਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ	੨੮੪
੧	ਮੇਰੇਮਨਿਗਮਨਾਮਨਿਤਗਾਈਐ	੨੮੧	੫	ਮੇਰਾਮਨੁਗਮਨਾਮਨੁਮਾਨੀ	੨੮੪
੨	ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰੇਕੁਨਕਹੁਰੇ	੨੮੧	੬	ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮੁਪ੍ਰਸਾਦੁ	੨੮੪
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੈਰਵੀ॥	੨੮੧	੭	ਕਾਹੇਪੁਤਦੁਗਰਤੋਰੇਸੀਗਿਬਾਪ	੨੮੪
੧	ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗਿ	੨੮੧	੮	ਜਪਿਮਨਜਗੀਨਾਥਜਗਦੀਸ	੨੮੪
੨	ਏਥਿਹਰਿਨਾਮਸਠਲਸਾਘਰੀ	੨੮੧	੯	ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇਨਰਹਰਸੁਆ	੨੮੪
੩	ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਣੀਸਾਹੁਜਪਿਸਭਲੀ	੨੮੧	੧੦	ਜਪਿਮਨਮਧੋਮਧੁਦੇਨੇਹਰਿ	੨੮੫
੪	ਸਭਘਟਿਤੇਰੇਤੁੰਸਭਨਾਮਾਹਿ	੨੮੧	੧੧	ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉਸਤਿਸਤਿ	੨੮੫
੫	ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਗੁਰਤਿ	੨੮੨ ਪੰਨੇ	੧੨	ਜਪਿਮਨਗੋਇੰਦਹਰਿਗੋਇੰਦ	੨੮੫
੬	ਜੇਸਾਧੁਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀ	੨੮੨	੧੩	ਜਪਿਮਨਸ੍ਰੀਗੁਰਮਰਮਰੁ	੨੮੫
੭	ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਗਿਜਿ	੨੮੨	੧੪	ਗੁਰਕ੍ਰੰਜਪਿਪਾਹੁਨਿਦੁਲਮਨੁ	੨੮੫
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤਾ॥	੨੮੨	੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲ੍ਹਗਾ॥	੨੮੬
੧	ਜਿਉਪਸਰੀਸੁਰਜਿਕਿਰਣਜੋਤਿ	੨੮੨	੧	ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ	੨੮੬
੨	ਏਥਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਦੇਪਏ	੨੮੨	੨	ਰੰਗਾਜਮੁਨਾਕਦਵਰੀਸਰਸੁਤੀ	੨੮੬
੩	ਰਾਸੰਨਾਮੁਰਤਨਕੋਠਹੀਗਾਵਮੀ	੨੮੨	੩	ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾ	੨੮੬
੪	ਤੁਮਕਰੁਪਰਪਦਰੁਅਗਮਗੁਸਾ	੨੮੨	੪	ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਕੁਕਿਤੇ	੨੮੬
੫	ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਕੁਮਿਭਗਉਨਸ	੨੮੩ ਪੰਨੇ	੫	ਜਿਨਕੋਹੀਅਭੈਬਸਿਭਿਮੇਗ	੨੮੬
੬	ਨਨਖਿਨੁਖਿਨੁਕੁਮਿਭਗਉਨਸ	੨੮੩	੬	ਅਗਸਮਯੋਚਰੁਸਦਾਅ	੨੮੬

੭ ਕੁਰਮੁਰਸਾ ਦੀ ਮੰਤ੍ਰਿਤਨਹੀਪੀ ੨੯੩
 ੮ ਹਰਿਜਨਬੋਝਰਸੀਰਮਨਾਮ ੨੯੩
 ੯ ਰਮਰਮਬੋਝਿਬੋਝਿਬੋਝਿਤੋਬ ੨੯੩
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਨਕਾ॥ ੨੯੩
 ਚਉਪਦੋ॥
 ੧ ਮੇਰਮਨੁਸਾਧਜਨਮਿਲਿਹਰਿਆ ੨੯੩
 ੨ ਮੇਰਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪਰਾਰੇਨ ੨੯੩
 ੩ ਜਪਿਮਨਰਮਨਾਮਪਰਗਾ ੨੯੩
 ੪ ਮੇਰਮਨਿਰਮਨਾਮੁਜਪਿ ੨੯੩
 ੫ ਮੇਰਮਨਹਰਿਹਰਿਰਮਨਾਮ ੨੯੩
 ੬ ਜਪਿਮਨਰਮਨਾਮਜਗੰਨਾਥ ੨੯੩
 ੭ ਮਨਜਾਪਹੁਰਮਗੋਪਾਲ ੨੯੩
 ੮ ਹਰਿਗੁਨਗਾਢਹੁਜਦਦੀ ੨੯੩
 ੯ ਰੁਜਗਮੇਸੀਰਮ ੨੯੩
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟ ੨੯੩
 ੧੧ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ ੨੯੪
 ੧੨ ਹਰਿਜਨਗਾਢਹੁਕਰਾਢਾਨ ੨੯੪
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ੧ ਜਪਿਮਨਿਰਮਨਾਮਸੁਖਪਾ ੨੯੪
 ੨ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਤ ੨੯੪
 ੩ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾ ੨੯੪
 ੪ ਮਨੁਹਰਿਗੰਗਿਗਤਾਗਾਢੈ ੨੯੫
 ੫ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਚਲਚਲਾਢੈ ੨੯੫
 ੬ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆ ੨੯੫

੧ ਵਰ ਰਮਨਾਮਨਿਧਾਨੁਹਰਿ ੨੯੫
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਲਿਆਨਾ ੨੯੬
 ੧ ਰਮਰਮਰਮੇਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ੨੯੬
 ੨ ਹਰਿਜਨਗੁਨਗਾਢਹੁਸਿਆ ੨੯੬
 ੩ ਮੇਰਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੰਨਾਥ ੨੯੬
 ੪ ਮੇਰਮਨਿਜਪਿਹਰਿਗੁਨਾਮਕ ੨੯੬
 ੫ ਹਮਰੀਚਿਤਦੁਨੀਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸ ੨੯੬
 ੬ ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਨ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਰਮ ੨੯੬
 ੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀ ੨੯੬
 ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ੧ ਰਮਰਮਰਮੇਸੁਨਿਮਨੁਭੀਜੈ ੨੯੬
 ੨ ਰਮਰਾਗਪਾਰਸੁਪਰਸੁਕਰੀਜੈ ੨੯੬
 ੩ ਰਮਰਮਰਮੇਰਮਰਦੀਜੈ ੨੯੬
 ੪ ਰਮਰਮਰਮੇਪੁਜਕਰੀਜੈ ੩੦੦
 ੫ ਰਮਮੇਸਾਧਚਰਨਪ੍ਰਦੀਜੈ ੩੦੦
 ੬ ਰਮਹਮਦਾਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ ੩੦੦
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ੩੦੦
 ੧ ਰਸਕਿਰਸਕੇਰਾਨਗਾਢਹੁਰਾ ੩੦੦
 ੨ ਉਗਢੈਸੁਰੁਰਾਗੁਧਿਹਰਿਬੋ ੩੦੦
 ੩ ਏਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਧਾਨਾ ੩੦੧
 ੪ ਅਗਮਦਇਆਨਾਕ੍ਰਿਪਾ ੩੦੧
 ੫ ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਮਨਾਮ ੩੦੧
 ੬ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮਾਢੈਰਾਢੈ ੩੦੧

੭ ਜਪਿਮਨਹਾਰੇਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ੩੦੧

(ਨਾਮਹਾਰੰ ੧੫) ਅਨੁਸਾਰ

੩੦ ਸਲੋਕਵਾਰੀਤੋਫੀਕ ੩੦੧

੬੫ ਸ|| ੧੬ ਭਮਨਜਟੀਰਨੁਮਾਭਿ

ਕੀਚੈਨਿਕਾਮੀਜੇਦੇਫੈਖੁਦਾਇਜੋਦੀਸੇਜਿਮੀਪਰਸੋਤੇਸੀਪਾਨ

ਨਾਮਹਾਰੰ ੧੫ ਅਨੁਸਾਰ

੧੫੦ ੫੬੫੨ ੧੫੦੦੦੦

ਪੁਨੀ ਵਰਿ ਵੁ ਜ ਦੇ ਦਰਸ ਚੈ ਸੋ ਰੁਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਸਾਭਿ ਆਤਿ ਨ ਸੁਕੇ ਕਹੈ ਸਾਥਾ ਸੋ
ਅਤਿ ਨ ਕਹਿ ਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਜਾ ਚਕ ਕੀ ਅਰਦ ਸਿ ॥ ਨਨ ਕਭਾ ਨ ਕਹੈ ਤਿਨਾ ਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੁਖ
ਰਗਾ ਸਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਹਰੇ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ * ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੇ ਰੈ ਟਿਕੈ ਵਣਜਾਰੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰੀ ॥
ਰਿਧਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਰਿਨਾ ਮੁਸਾਭਿ ਹਰਿ ਰਿਨਾ ਮੁਖ ਪੇਅਰਾ ਪੇਦਿ ਚਿਅ
ਗਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀ ਟਿਕਿਆ ਬਹਿ ਜਨਾ ਮੁਖਾਇਆ ਮੁਖਿ ਲਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਤ ਥੀ ਟਿਕਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵ
ਸਤੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਕਿਰਪਾ ਪਾ
ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੇ ਪਹਰੇ ਰੈ ਟਿਕੈ ਵਣਜਾਰੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਮਨੁ ਲੂਢੁ ਜੈ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀ ॥ ਐਕ ਵਣਜਾਰੀ
ਆਮਿ ਜਾ ਲੈ ਮਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ਲਾਵੈ ਮਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲਿ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਟਾਇ ॥ ਜੇ ਦੇ
ਵੈ ਰਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮੁਖ ਦਿਤੇ ਨੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਖ
ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ॥ ਦੂਜੇ ਪਹਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਲੁ ਨ ਕਥੁ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੇ ਪਹਰੇ ਰੈ ਟਿਕੈ ਵਣਜਾਰੀਆ
ਮਿਤ੍ਰ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿਜੀ ਜਾ ਲਿਯਾ ਪਹੁ ਚਿਤ ਵੈਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨ ਮਾਹਰਿ ਨ ਸ
ਪਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨ ਮਾਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੇ ਨ ਸਮਾ ਲੈ ਜੋ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਪਹੁ ਸੰਪੇ ਮਾਇਆ ਸੁਟੀ ਅੰਤਿ ਛੁ
ਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੇ ਪਹ
ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੇ ਪਹਰੇ ਰੈ ਟਿਕੈ ਵਣਜਾਰੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ
ਆਵੀ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਣਜਾਰੀਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਕਲੀ ਗੋਣ ਦਿਹਾ ਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹੁਖਿ
ਨੁਖਿ ਨੁਹਿਲੁ ਮਲਿ ਨ ਕਰਿ ॥ ਚਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗੁ ਜਗੁ ਹੋਵਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਠੁ ਹਰਲੀਆ ਜਨ
ਮ ਮਠੁ ਦੁਖ ਖੋਵਹਾ ॥ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੁ ਅਮੀਰੇ ਦੁਨ ਜਾਣਹਾ ॥ ਜੇਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੇ ਪਹਰੇ ਸਫਾ ਲੇਖਿ ਮਨੁ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਅਰੁ ੨ ॥ ਮੁੰਧਾਇਆ ਟੀਪੇ ਟੀਸਵੈ ਕਿਉਂ ਕਹਿਹਿ ਤਿਦ
ਰਸ ਨਿਪਿਖੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਕਪ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁ ਹੋਵੈ ਕੀ ॥ ਸਿਖੇ ॥ ਸਾਹੁ ਹੋਵੈ ਕੀ ਸਿਖੇ ਗੁਰੁ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸੇਆਏ ॥ ਸਹੀਆ ਦਿ ਚੇ ॥ ਠੇਰੇ ਗੁਰੇ ਦੀ ਹਰਿ ਦਰਸਾਏ ॥ ਭਾਏ ॥ ਭੇਖਾਧਰ
ਮੰਗਇ ਕੀਜੀ ॥ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ਨਾਮੁ ਕਰਥੈ ॥ ਮੁੰਧਾਇਆ ਟੀਪੇ ਟੀਸਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਨ ਦਿਖੈ ॥ ੧ ॥

ਬਾਕੀ

ਫੀਆਹੋਰੇਅਮਰੇਬਾਬੁਲਾਗੁਰਮੁਖਹਰਿਪਾਇਆਅਰੇਅਮਾਮੀਧੋਕਟਿਮਾਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰ
 ਚੰਰਬਲਾਇਆਅਬਲਿਅਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਧੋਰਬਿਨਸਿਆਹਰਿਰਤਨਪਦਰਬਲਾਧਾਹਉਮੇ
 ਰੇਗੁਗਇਆਦੁਖਵਾਥਾਅਪੁਆਪੈਰੁਰਮਤਿਖਾਧਾਅਕਾਹਮੁਰਤਿਦੁਪਾਇਆਅਬਿਨਸੀਨਾ
 ਕਦੇਮਰੈਨਜਾਇਆਫੀਆਹੋਰੇਅਮੇਰੇਬਾਬੇਲਾਗੁਰਮੁਖਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਹਰਿਸਤਿਸਤੋਮੇ
 ਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਦਸੁਰੰਦੀਪੇਟਕਰੈਹਰੇਨਾਪਿਸੁਰੇਈਫਿਚਿਸਾਹਰਦੈਖਰੀ
 ਸੇਰੰਦੀਸਾਹਰਦੈਫਿਚਿਖਰੀਸੇਰੰਦੀਜਿਨਿਪੇਟਕਰੈਨਾਮੁਸਮਾਇਆਸਭੁਸਭਲਿਓਜਨਾਮੁ
 ਤਿਨਾਦਾਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਮਨੁਜਿਟਿਪਾਸਢਾਲਿਆਹਰਸਤਿਜਨਮਿਲਿਕਾਰਜੋਸੇਹਿਆਦੁਰਪਾ
 ਇਆਸਹਜਿਅਨੰਦੀਹਰਿਸਤਿਸਤਿਮੇਰੇਬਾਬੇਲਾਹਰਿਜਨਮਿਲਿਜੰਦਸੁਰੰਤੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਦੁਦਨੁਮੈਦਾਜੋਹਰਿਕਪੜੇਹਰਿਸੇਭਾਦੇਵਦੁਜਿਤਸਟਕੈਮੇਰਕੋਜੋਹਰਿਹਰਿ
 ਭਗਤੀਕਹੁਸੁਹੇਲਾਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਆਖੰਡਿਕਰਭੰਡਿਹਰਿਸੇਭਾਹੋਈਇਹਦਾਨੁਨ
 ਲੈਰਲਾਇਆਹਰਿਮਾਮੁਖਦਾਨੁਜਿਰਖਦਿਖਾਨਹਿਸਕੁਰਮਹੰਕਾਰਕਦੁਪਾਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
 ਬਾਬੁਲਾਹਰਿਦੇਵਦੁਦਾਨੁਮੈਦਾਜੋ॥੪॥ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿਪ੍ਰਦੇਲਦੁਪਦੀ
 ਹਰਿਜਗਹਜੋਰੇਜਗਜਗਹਜੋਗੇਸਦਪੀਟੀਗੁਰਚਖੰਦੀਹਰਿਜਗਪਿਰਮਿਲਿਓਲੈਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਨਕਬਹੀਬਿਸਰੈਨਾਦੈਨਿਰਦੇਵੈਚਣੈਸਦਾਇ
 ਆਨਾਕਸੰਤਸੰਤਹਰਿਏਕੋਜਪਿਹਰਿਹਰਿਅੰਸੁਰੰਦੀਹਰਿਰਾਮਰਾਮਮੇਰੇਬਾਬੁਲਾਪਿਰਮਿਲਿ
 ਨਵੇਲਦੁਪਦੀ॥੫॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗਗੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥

ਵਟਜਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਤਮਨਾਮੁਹੈਜਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇਜੀਓਹਰਿਜੀਅਸਭੁਪ੍ਰਤਿਪਲ
 ਦਾਘਟਿਘਟਿਰਮਾਈਅੰਸੋਇਸੇਰੇਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਉਥੇਨੁਅਦਰੁਕੋਇਹਜੋਸੇਹਿਆਇ
 ਅਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਛੋਰਿਚਲੇਵਖੋਰੇਇਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਚੋਇ॥੧॥
 ਮੈਹਰਿਥਿਨੁਅਦਰੁਕੋਇਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਈਐਵਟਜਗਰਿਅਮਿਤ੍ਰਵਰਭਗਪਰਪਤਿਹੋਇ
 ॥੧॥ਹਰਾਉਸੀਤਜਨਦਿਣੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਨਾਉਫਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਦੁਦੇਜਿ
 ਉਦੇਰੁਆਪੁਤਨਿਨਾਉਸਪਰਾਜਾਤਿਨਾਹੋਈਐਗੁਰਤੁਠਕਰੇਪਸਾਉਦਰਭਗੀਗੁਰਪਾਇਆਹ
 ਰਿਅਹਿਨਿਸਿਣਾਗਭਾਉਜਨਨਾਨਕਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣਿਆਹਰੇਕਾਸਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਅਨਿ
 ਹਰਿਦਰਿਦਗਾਜਾਇ॥੩॥ਪ੍ਰੇਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਅਹਰਪ੍ਰਭਨਾਉ॥੪॥ਹਰਾਉ

ਜਬਲਗੁਜੇਬਨੁਸਾਹੁਰੇਬਲਗੁਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਚਲਦਿਆਨਾਹਿਰਚਿਲਸੀਹਰਿਮੰਤੋਲੁਏਫੁ
 ਰਾਇ। ਚਉਥਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਹਰਿਮਨਿਟੁਠਾਮਾਇ। ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅ
 ਤਿਗਏਪਛੁਤਾਇ। ਧਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭੀਲਿਖਾਜਨਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇ। ੩। ਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ। ਫਰਭਗੀਗੁਰੁਪਾਇ। ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਲਘਾਇ॥ ੧॥ ਹਰਾਉਹਰਿਅਪੇਆਪੁੰ
 ਪਾਇਦਾਹਰਿਅਪੇਦੈਲੋਹੇ। ਹਰਿਅਪੇਰੁਮਿਰੁਲਾਇਦਾਹਰਿਅਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਮਨਿ
 ਪਰਗਾਤ੍ਰੇਸੇਦਿਲੁਲੋਕੇਈਕੋ। ਹਉਥਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇ। ਗੁਰਮਤੋਜਨਨਾਨਕੀਕ
 ਮਲੁਘਰਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕੁਠਾਰੇ॥ ੪॥ ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇ। ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿ
 ਪਉਜਿਦੁਸਭਕਿਲੁਦਿਖਦੁਖਪਰਹੇ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਘਟਿਘਟਿਗਮਈਆਮਨਿਦੁਸੇਕਉਪਈਐਕਿ
 ਤੁਭਤਿ। ਗੁਰੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਏਟੀਐ। ਹਰਿਅਇਦੁਸੇਮਨਿਚਿਤਿ। ਸੇਪਰਨਾਮੁਅਧਾਰੇ। ਹਰਿਨਾਮੈਤੇਗਤਿ
 ਮਤਿ। ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਹੁਰੇ। ਹਰਿਨਾਮੇਹੀਜਤਿਪਤਿ। ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਮਾਰਗਰਤਵਾਹਰਿ
 ਰੰਗਿਰਤਿ॥ ੫॥ ਹਰਿਪਿਆਦੁਹਰਿਪ੍ਰਸਤਿ। ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਇ। ਅਸਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੇਉਤਪਤਿ
 ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ਜਿਨਕਉਪੁਰਾਖਿਲਿਖਿਅਸੇਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ। ਸੇਦਕਭਾਇਦਣਜਾਗਿਆਮਿਤਾਕੁ
 ਰਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ। ਧਨੁਧਨੁਦਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆ। ਜਿਨਦਖਰੁਲਦਿਅਵਾਹਰਿਰਾਸਿ। ਗੁਰਮੁ
 ਧਾਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸੇਆਇਮਿਲੇਹਰਿਪਾਸਿ। ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਤਿਨਪਾਇਆ। ਜਿਨਾਪਿਤੁਠਗੁਣ
 ਤਸਿ॥ ੬॥ ਹਰਿਪਿਆਦੁਹਰਿਪ੍ਰਸਤਿ। ਗੁਰਸਿਮਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਗੁਰਮੁਖਾਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਾਰੰਗਨੀ
 ॥ ੧॥ ਹਰਾਉ। ੬॥ ੧॥ ੧॥

੧ ਚਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗਗਕੀਦਾਰਾ ਸੋਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਦਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੪॥ ਸਲੋਕਪੁੰਡਰੀਕ
 ਰਾਗਾਂਦਿਚਿਤੀਗੁਰੁਪੈਜੇਸਚਿਸਰੇਪਿਆਗਾ। ਸਚਾਹਰਿਸਚੁਸਨਿਦੁਸੈਨਿਹਚਲੁਮਤਿਅਪਕਾਰਤ
 ਨਾਅਸੇਲਗੁਪਾਇਆ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਭਾਜਿਹੰਦੁਸਚੀਮਨੁਸਚਾਸਚਾਸਚੀਉਨਕਉਗਾਨਾ
 ਨਕਸਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਦਿਐਸਚਲਦੁਵਾਹਾ॥ ੧॥ ੫॥ ੩॥ ਚਉਥਿਰਹਸਭੁਪੰਤੁਹੈਜਬਲਗੁਸਾ
 ਹਿਬਪ੍ਰੀਤਿਨਹੇਇ। ਹਿਧੁਨਨਮਾਇਆਮੋਹਿਮਾਫੇਸਣੁਨਟੁਨਟੁਹੇਇ। ਸੋਹਦੇਖੈਜਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪ
 ਜੈਅੰਧਾਕਿਅਕਰੇਇ। ਨਾਨਕਚਿਨਿਅਪੀਲੀਤੀ। ਅਸੇਈਸਚਾਵੇਇ॥ ੨॥ ਖਉਫੀਧੁਹਰਿਹਰਿ
 ਕੋਕਰਤਾਇਕਉਕੋਦੀਬਾਣੁਧਰਿ। ਹਰਿਇਕਸੇਦਹੈਅਮਰੁਇਕੋਕਉਚਿਤਿਧਰਿ। ਧੁਰਿਤਿਕੁਭਿ
 ਹੁਕੋਈਨਾਹਿਰੁਕੁਮੁਭਉਫੁਰਿਕਗਿ। ਹਰਿਤਿਸੇਨੋਜਲਹਿਜਿਤੁਪੁਰਖੈਬਚਾਏ। ਘਰਿਹਰਿਹਰਿ

ਰਹਿਦੈ ਇਆ ਲਸੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖੁਤ ਹਿ ॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ੫: ੧॥ ਦਾਤੀ ਸਾਰਿ ਬਸੰਦੀ
 ਆਕਿ ਮਾਂਚ ਲੈਤਿ ਤੁਹਾਨਿ ॥ ਇਕ ਜਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿ ਇਕ ਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾ ਲਿੰਗ
 ੧॥ ੫: ੧॥ ਸਿਦਕੁ ਸਬਰੀ ਸਾਦਿ ਕਾ ਸਬਰੁ ਤੇ ਸਾਮਲਾਇ ਕੀ ॥ ਦੀ ਦਾਰੁ ਪੁਰੈ ਪਾਇ ਸਾਥਾ
 ਉਠਾਹੀ ਪਾਇ ਕਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਭਿਖਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕੈ
 ਖਿਦਿਗੁ ਸਦਾ ਅਪਣੀ ਦੁਰਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਰੁੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਅ
 ਪਿਦਰਤ ਦਾ ਸਭੁ ਨੀਹੀ ਥਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਪਿਆਂਦੁ ਹੁੰ ਸੰਤ ਜਨ ਪੁੰਜੇ ਲਏ ਛੁਰਾਈ ॥ ੩॥
 ਸਲੋਕ ੫: ੧॥ ਛਕਵ ਜਾਤੀ ਛਕਵ ਨਉ ॥ ਸਭੁ ਨਾਜੀ ਆਇ ਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪੁ ਜੇ ਕੋ ਕੁਲਾ
 ਕਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪੁਰਜਾ ਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥ ੧॥ ੫: ੨॥ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੈ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆ
 ਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀ ਐ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੀਵ ਨੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
 ਸਰਜੀ ਸਾਜੀ ਐ ॥ ਦੁਸੁਰਜੁ ਵਇਦੀ ਦੇ ॥ ਦਸਚਾਰਿ ਹਟਤੁ ਪੁਸਾਜਿ ਆਦਾ ਪਾਕੁ ਕਰੀਦਾਇ
 ਕਨਾਨੇ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ॥ ਜੇ ਕੁੰਮੁ ਖਿਥੀ ਦੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕਾ ਲੁਨਾਇਆ ਪਈ ॥ ਜਿਨ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
 ਦੇ ॥ ਚਿਇਆ ਪਿਛੁਟੇ ਪਰਦੁ ਰਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਰਜਗੁ ਛੁਟੀ ਦੇ ॥ ੩॥ ਸਲੋਕ ੫: ੧॥
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਦਸਿਆ ਸੇਇ ॥ ਦੁਖੁ ਤੁਹੀ ਚਰੇ ਸੁਖ ਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਇ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ਤਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀ ਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੈ ਸੇ ਪਾਦਹਿ ਪਾ
 ਰਾ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦਾ ॥ ਜਿਹ ਪਿਰਿ ਦੇਖ ॥ ਤਿਹ ਪਿਰਿ ਮਉ ਜੁਦਾ ॥ ੧॥ ੫: ੩॥
 ॥ ਗੁਰਸਭਾ ਏਦਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ਹਦੁਰਿ ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤਦੀਪ ਸਪਤਸਾਗਰ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਦੇ ॥ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭੁ ਨਾਇ
 ਚਿਤੁ ॥ ਦਰਤ ਦਾ ਹਰਿ ਸਭੁ ਨਾਉਣਾ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਿਆਵਹਿ ਜੀ ਅਜੀਤ ਹਰਿ ਸਾਗਰ ਪਾਣਾ ॥ ਜੇ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਗਾਧ ਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਅਪਿਦਰਤ ਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜਾਇ ਕੁਣਾ ॥ ੪॥
 ਸਲੋਕ ੫: ੨॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜੀ ਕਿ ਆਸਦਾਈ ਐ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪੀਲਿ ਪਿਲੇਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਰਿ
 ਬਕੈ ਗਿਰੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟੁਟਿ ਸਿਨੇਹੁ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜੀ ਜਾਇ ਸੀਲਿ ਪਿਆਰੀ ਨਾਲੇ ਸਾਇਆ ਨਾਨ
 ਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਇ ਸੀ ਜੇ ਪੁਛੈ ਹੀ ਸਚੇ ॥ ਇ ॥ ੧॥ ੫: ੩॥ ਨਦਰੀ ਆਦਵਾਨਾ ਲਿਨ ਚਲ
 ਏ ॥ ਦੇਖੁ ਕੋਇ ਉਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚਾ ਕੁਣਾਇਆ ॥ ਸਚਿ ਰਹਾਇ ॥ ਦਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬ
 ਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ॥ ਦਸ ਪਿਛੈ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਤਿਉ ਕੁਤੁ ਤੁ ॥ ਤਿਉ
 ਤੁਹਾ ਜਾ ॥ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੈ ॥ ਹਰਿ ਚੋਤੁ ॥ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਜਪ ਕਮਾਦ ਦਾ ਪਰਮੀ ਦਿਗ ਜੇਹਾ ॥

ਤੁਸਿ ਚਾਅ ਪਿਨਿਆ ਉਸਤੁਤ ਭਰੀ ਮੇਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨ ਨਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਅਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇਤੁ ॥ ੫ ॥
 ਸਲੋਕੁ ੫: ੩ ॥ ਕਲੁ ਜਲੁ ਉਸਤੁ ਮਸਟਾਣੀ ਮੈਕਾਗਦੁਰੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ
 ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਨਨਕ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਦੁਰਨ ਕਰਣ
 ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫: ੩ ॥ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਣਾ ਕੂੜ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਗੁਨਾਨ ਕਵਿਣੁ
 ਨਵੈ ਬਿਰੁਕੇ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਰਿ
 ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਰਿ ਜਾਨਿਆਉ ਹੋਰ ਮਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵ
 ਡੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਰਿ ਜਾਨ ਸੁਣਈ ਕਿ ਹੋਰ ਗਲ ਕਾ ॥ ਹਰਿ
 ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਰਿ ਆਪੁ ਛਿਆਵਾਨੁ ਦੇਵ ਕਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੩ ॥ ਹੋਰ ਉਕਰਤੀ ਸਭ
 ਮੁਈ ਸੰਪਦਿ ਕਿਸੇ ਨਾ ਲਿਖੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਮਾਸਭ ਜੇਹੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਉਬੋਰਾ ਚਾਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ੫: ੧ ॥ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੇਰੀਆ ਆਚਾਰੀਆ ॥ ਮਨਹੁ ਕੁ
 ਸੁਪ ਕਾਲੀ ਆਬਾ ਹਰਿ ਚਿਟ ਵੀਆ ॥ ਗਰੀਸਾ ਕਰਿ ਹੁਤਿ ਨਾਨੀਆ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰਖਣੀਆ ॥
 ਮਨ ਲਿਖ ਸਮੇਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖ ਰਲੀਆ ॥ ਹੋਰੈ ਤਾਣਿ ਤਿਨ ਟੀਅਰਹਿ ਹਿਮਾਣੀਆ
 ॥ ਨਨਕ ਕੁਝ ਨ ਮੁਸਕਾਰੈ ਜੇ ਤਿਨ ਕੋ ਸੀਗਿ ਮਿਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ
 ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀਆ ਪਿਛਾ ਲਿਖ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਵਤਾਇ ਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲ
 ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਹਥਾਇ ਚਿਹੁ ਲਾਲਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘਣੀ ਕਰਿ ਖਿਆ
 ਲਾ ॥ ਹਰਿ ਤਪਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਸਬ ਦੀਵੇ ਪਿਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੩ ॥ ਹੁਕ
 ਮੁਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁ ਭਰੇਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੇਵੈ ॥ ਜੇਪਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਣੀ ॥ ਵਰਿ ਘਰਿ
 ਸੋਰਾ ਮਹਾ ਲਿਖ ਲਾਈ ॥ ਨਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧
 ॥ ੫: ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਨ ਮਵਿਹੁ ਟਿਅਰੰ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਾਵੇ ਖਿਨੁ ਲੁਭਾਇ ਸਕਰਿ ਗੁਣਿ ਨ ਬੋਝਿ ਅਛੋ
 ਛਾਇ ਸਦਾ ਮੁਲਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੁਰਖ ਅੰਧਗਢਾਗਾ ॥ ਦਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇਪਾਇ ਪਚਹਿ
 ਵਰੇਵਾਗਾ ॥ ਨਨਕਾ ਮਰਤੇ ਸੇਹੁ ਲੇਖੁ ਕੋਸ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ਭਗਤੀ ਹੋਗੁ ਨ ਭਿਤਰੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸ
 ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧਾ ਪੇਰਿ ॥ ਜਕੁ ਸੰਬਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਵਲੁ ਛੁ
 ਲੁਕਰਿ ਕੋਖਾਵ ਦੇਖੁ ॥ ਹੁਕੁ ਸਤੁ ਤਿਨੀ ਚਾਹਿਆ ॥ ਤੁਧਾ ਪੇਰੁ ਦੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਧ ਭਿਤੈ ਕੀ ਮਿਓਇ
 ਲਾਇਆ ॥ ਇਕ ਨ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇ ॥ ਨਿਤਿ ਨ ਅਤੁ ਟੰਗੁ ਰਹਦੇਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਨਾ ਸਟ
 ਲੁਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥ ਤਰਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫: ੩ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਤਵੇ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ

ਮੋਹੁਰੁਆਇਦੁਜੇਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਹਰੁਆਇਦੁਜੇਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁ
 ਉਪਿਰੁਦਿਤਾਤਿਸੁਖਬੁਧੁਨਚੇਤੇਜੇਦੇਵਾਰਿਜਕਸੰਬਾਰਿਜਮਕਾਠਹਗਲਹੁਨਕਦੀਐ
 ਠਿਠਿਠਿਰਿਮਾਏਜਾਇਹਮਨਮੁਖਿਕਿਛੂਨਸੁਝੈਅੰਧੁਲੇਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕੇਮਾਇਪੁਰੇ
 ਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਖਦਤਾਨਾਮੁਦਸੈਮਨਿਆਇਹਸੁਖਮਾਣਹਿਸੁਖਪੈਨਣਸੁਖੇਸੁਖਿ
 ਦਿਹਾਇਹਾਨਕਸੇਨਾਉਮਨਪੁਨਦਿਸਰੀਐਜਿਹਦਰਿਸਚੇਸੇਭਾਪਾਇਹ॥੧॥੫:੩॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਇਸੁਖਪਾਇਆਸਚੁਨਮੁਹੁਣਤਾਸੁਗੁਰਮਤੀਆਪਪਛਾਣਿਅਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸੁਗੁ
 ਸਚੇਸਚੁਕਮਦਣਦਫੀਆਈਦਫੇਪਾਸਿਅਜੀਉਪਿਰੁਸਗੁਤਿਸਕਾਸਿਭਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ
 ਅਸਚੇਸਬਦਿਸੁਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਦਾਸੁਜਪਤਪੁਸੰਜਮੁਨੈਮਾਰਿਬਿਨੁਨਦੈਪ੍ਰਿਗੁਦਸੁ
 ਘਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖਮੇਰਿਦਿਣਸੁਗਾਜਿਉਭਾਏਤਿਉਗਪੁਤੀਨਕਤੇਗਦਾਸੁਗੁ
 ॥੫੬੬॥ਸਭਕੇਤੇਗਾਊਸਭਸਦਾਊਸਭਨਰਾਸਿਸਭਿਤੁਪੈਪਾਸਹਮੰਗਦੇਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ
 ਅਜਿਸੁਤੀਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭਕਿਛੂਮਿਲੈਇਕਨਾਦੁਰਿਪੈਪਾਸਿਅਰੁਭਬਾਣੁਹੁਭਉਕੋਨਾਹਿਜਿ
 ਸੁਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਦੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿਸਭਿਤੁਪੈਨੇਸਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਨੇਪਰਗਾ
 ਸਿ॥੮॥ਸੋਲੋਕੁ੫:੩॥ਪੰਡਿਤਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਉਚਾਕੁਕਦਾਮਾਇਆਮੇਰਿਪਿਆਗੁਅਤਿਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਣੀਮਨੀਪੁਰਪੁਗਾਏਗਾਦੁਜੇਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦਾਨਾਬੁਝੈਬੀਚਾਗਾਬਿਰਥ
 ਜਨਮੁਗਦਾਇਆਮਰਿਜੰਮਾਰਿਦਾਰੇਦਾਗ॥੧॥੫:੩॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਤਿਨੀਨਾਉ
 ਪਾਇਆਬੁਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਗਾਸਦਾਸਾਤਿਸੁਖਮਨਿਦਸੈਦੁਕੈਕੁਪਕਾਗਾਮਪੈਨੇਆਪਿਖਾ
 ਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਦੈਗੁਰਸਬਦੀਦੀਚਾਗਾਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤਿਪੈਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਪਿ
 ਆਗ॥੨॥੫੬੬॥ਹਰਿਕੀਵਰਿਅਈਸਫਲਪੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਭਾਇਹਜਿਸੁਹਰਿਗੁ
 ਦੈਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਹਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲੀਖਾਇਹਮ
 ਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭਛਹੁਦੇਦਾਜਾਇਹਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਦਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ
 ॥੧੦॥ਸੋਲੋਕੁ੫:੩॥ਨਾਨਕਸੇਸੁਰਦਰਿਆਮੁਜਿਨਿਦਿਚਹੁਦਸਟੁਅਹੰਕਾਰਣਮਾਰਿ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਜਨਮੁਸਦਾਰਿਆਮਾਪਿਰੇਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭਕੁਲਨਿਸਰਾ
 ਹਿਆਸੋਹਨਿਸਚਿਦਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਸਰਦੁਦਿਗਾ
 ਵਿਆਸਭੇਦਰਤੇਹੁਕਮੁਕਿਅਕਰਹਿਦਿਚਾਰਿਆਮਾਪਹੁਦੁਜੇਲਗਿਖਸਮੁਦਿ
 ਸਾਰਿਆਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਏਸਭਦੁਖਸੁਖੁਦੇਸਾਰਿਆ॥੧॥੫:੩॥ਲੁਰਿਪੁਰੇਧਰਿਨਾਮੁ

ਵਿਹੁਇਸਾਤਿਨਿਵਿਚੁਕੁਰਮੁਖਿਕਾਇਆਰਾਮਨਾਮਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਚਾਂਕਣੁਮਹੁਦਿਖ
 ਇਸਾਹਉਮੈਮਾਰਿਏਕਲਿਟੁਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦਸਾਇਆਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੇਹਿਨਾਕੈਸਾਢੈਨਾ
 ਮਿਸਮਾਇਆਸਕੁਆਪੇਅਪਿਵਰਤੈਕਰਤਾਜੇਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆਜਨਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤ
 ਜੀਵੁਬਿਨੁਨਦੈਖਿਨੁਮਰਿਜੇਇਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ੩॥ ਜੇਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀਬਾਣਸਿਉਸੇਸਭਨੀ
 ਵੀਬਣੀਮਿਲਿਆਹਰਿਜੇਏਹੁਜਾਇਤਿਥੈਸਰਖਰੁਉਸਕੈਮੁਹਿਭੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਆਏਸੁਆ
 ਤਰਿਨਾਮੁਨਿਸਾਹੁਪੈਨਾਮੇਪਰਵਹਿਆਨਾਉਪੁਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਾਇਖਸਕੁਹਿਰਿਆ॥
 ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿਏਕਚਿਤਿਸੇਅਸਥਿਭੁਜਗਿਹਰਿਅਸਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਪੁ॥੩॥
 ॥ ਅਤਸਾਵੇਉਪੁਜੀਐਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆਅਤਮੇਨੋਆਤਮੇਦੀਪਰਰੀਤਿਹੋਇਤਾਘਰੀਪਰ
 ਛਾਇਆਅਤਮਾਅੰਤਰੁਨਕੋਲਈਗੁਰਕੈਭਾਇਸੁਭਾਇਗੁਰਦਿਣੁਸਹਜੁਨਾਮਾਦੁਟਿਲੋਭੁ
 ਮੈਲੁਨਦਿਓਹੁਜਾਇਆਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਦਸੇਸਭਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇਆਸਚੇਮੈਲੁਨ
 ਲਗਈਮਲੁਲਗੈਦੂਜੈਭਾਇਆਧੋਤੀਮੁਲਿਨਉਤਰੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕ
 ਰੇਅੰਤਰੀਕਰੀਸਭਦੁਖੋਦੁਖਕਮਾਇਆਨਾਨਕਮੈਲਾਉਜਲੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਸਮਾਇ
 ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਖਲੋਕੁਸਮਝਾਈਐਕਦਹੁਸਮਝਾਇਆਜਾਇਆਮਨਮੁਖੁਗਲਾਇ
 ਅਨਾਰਲੋਪਇਐਕਿਰਤਿਛਿਗਾਇਲਿਟੁਪਾਤੁਦੁਇਗਾਹੋਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਆ
 ਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸਦੁਟਿਲਾਇਆਮਨਹੀਨਾਇਲੁਗੁਰਮਨਹੀਨਾਇਲਿਸਬਮਨ
 ਹੀਮੀਫਿਸਮਾਇਆਮਨੁਜੇਇਛੈਸੇਲਹੇਸਚੇਸਬਦਿਸੁਭਾਇਆਮੀਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੰਚੀਐਗੁਰ
 ਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇਆਦਿਣੁਮਕੈਜਿਹੋਗੀਨਾਇਲੁਗੁਰਮਨਹੀਨਾਇਲਿਸਬਮਨ
 ਹਰਿਹਰਿਆਕੁਣਕੁਸਤੁਕਮਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜਿਣੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿਟੁਲਾਇਆਨਾਨਕਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸਦਕਮਾਏਮਨਮੁਖਿਅੰਦੈਜਾਇਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ
 ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀਜਿਸੁਪੁਰਿਭਾਹੁਹੋਦੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਤਿਨਿਜਨਿਲੋਹਿਰਦੈਰਾਖੀ॥
 ਹਰਿਮੀਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸਰੋਸਟਉਤਮਗੁਰਬਖਸੀਸਹਜੇਚਾਖੀਸੰਤਹੰਭੁਇਆਪ੍ਰਗਭੁਮਿਟਿਆ
 ਅੰਧਿਆਰਾਜਿਉਸੁਰਜੁਗੈਦਿਕਿਰਾਖੀਅਦਿਸਫੁਅੰਗੇਚਰੁਅੰਲਪੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਦੋਖਿਆ
 ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਧੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਪੁ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਅਪਣਾਸੇਸਿਰਲੇਖੈਲਾਇ
 ਪਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਦੁਪਾਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਟੁਲਾਇਆਸਤਿਗੁਰਜਿਨੀਨਸੇਦਿਓਤਿਨਾਬਿ
 ਰਥਜਨਮੁਗਦੁਇਆਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਕਰੈਕਾਟਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ੩॥ ਮਨੁ

ਦੇ ਕਰੀ ਦੇ ਵਿਆ ਦੇ ਕਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਦੂਜੇ ਭਾਇਆਗਿਆ ਨੀਪੁ ਜੇ ਦੇਵਗ ਹਮਿਲੇ
 ਸਜਾਇਆ ਅਤਮ ਦੇ ਉਪੁ ਜੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਇਆ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਕਮਾਇ ਟੀ ਜੇ ਹਰਿ ਰੂਪੈ ਸੇਵਾਇ ਪਾਇ ੨੩
 ਪਉੜੀ ੧ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਿਤੁ ਸਿਮਰਤਿ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਾ ਪਲ ਹਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਚਿਤੁ ਦਲ ਦੁਖੁ ਖੁਸ਼ ਖਸ ਭਲ ਹਿਜ ਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੂਰਿ ਲਿ
 ਗਾ ਤੀ ॥ ਚਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ ਤੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ
 ੨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨਸੇਵਿ ਸੇਵਾ ਦਿਨ ਕੀ ਤੇਵੀ ਚਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਨਾਮਾਇ ਓਮਿ ਰਤਕ
 ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਫੇਰ ਪਾਇ ਮੁਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖਾਮਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਕਰੇ
 ਜਿਸਨੇ ਅਪਿਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਕਰਮਿ ਪਗ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿਰ
 ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਾ ਦਿਸਿ ਉਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਖੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਮੇਲੇ ਨਦਿ ਛੁਟੈ ਸਹਜਿ
 ਸਮਾਏ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪੰ ੩ ॥ ਸੇਰੁ ਗਉਤੀ ਜੇ ਗੁਰੁ ਦੇ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ ਪਾਏ ਤੁਰਾਖੇ ਇਕਤੁ ਪੁਰਿ ਆ
 ਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਉਤੀ ਉਤਿ ਮੁਖੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸੋਇ
 ॥ ੨ ॥ ਪੰ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਗਨਿ ਦ
 ਬਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨਿ ਕੀ ਭੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਹਰੁ
 ਏ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਦੁਖੀ ਆਵੁ ਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿ
 ਖਿਆ ਸੁਮੇਟ ਨਾ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੇਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ੧ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆ ਸੇਕਵਿ ਨ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇਵਿ ਪਤਿ ਅਧਾਰੀ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਭਰਨਾ ਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਖਿ ਪਾਲਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪੈ ਪਾਜਾ ਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੨
 ਜੇ ਸਿਰੁ ਸੀਣੀ ਨਾਨਿ ਦੇ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੇ ਭਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾਤ ਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ
 ਲੇਜਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਪੰ ੪ ॥ ਮੁੰਦਰੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜਨ ਮਿ ਮੁਣੀ ॥ ਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੋਰੋ
 ਲਵੈ ਰੰਗ ਦੇ ਭੂਮਿ ਪਈ ॥ ਆਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ੧ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਜੇ ਸਭ ਨਾਉ ਪਰਿਹੁਕ ਮੁਚ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ॥ ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ
 ਛੁਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ॥ ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਰਿਸ ਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਏ ॥ ਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ

ਅੰਤ

ਨਮੁਜਪਿਆਵਾਭੁਗੀਭਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੈਰੀਪਾਏਨਨਕਨਮੁਅਰਾਧਿਸਭਨਾਤੇਫਰਾਸਭਿ
ਨਾਏਅਗੈਆਇਨਿਫਾਏ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੩॥ ਫੇਸੁਕਰੇਕੁਰੂਪਿਕੁਲਖਣਿਮਨਖੋਟੈਕੁਰੂ
ਆਗਿਪਿਰਕੋਭਏਨਾਚਲੈਪੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਰਿਗਰੁਕੋਭਏਜੋਚਲੈਸਭਿਦੁਖਨਿਫਾਰਣਹਾਰਿ॥
ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਧਰਿਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿਅਨੁਤਨੁਸਭਿਪੈਕੰਤਕਉਸਬਏਧਰੇਪਿਆਰੁ
ਭਿਨੁਨਾਏਕਿਨੈਨਪਾਇਆਏਖਉਰਿਏਬੀਚਾਰਿਗਨਨਕਸਾਸੁਆਲਿਉਲਖਣਿਚਿਰਾਦੀਸਿਰ
ਜਨਹਰਿ॥੧॥੫੩॥ ਸਾਇਆਮੇਹਗੁਬਾਰੁਪੈਤਿਸਦਾਨਦਿਸੈਉਰਫਾਰਨਪਗੁਮਨਮੁਖਿਅਗਿਆ
ਨੀਮਹਾਦੁਖਪਾਇਏਰੂਬੇਹਰਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਭਲਕੇਉਰਿਬਪੁਕਰਮਕਮਾਦੁਹਿਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁਸਾ
ਭਿਗੁਰਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਉਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿਗਨਨਕਹੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਦੁਹਿਸਚਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੁਰਿਦੁਜਾਨਾਰਿਕੋਇਆਹਰਿਅਪਿਥਰਿਕਰੇਨਿਅਉਕੁਰੂ
ਅਰਸਭਮਾਰਿਕਏਇਆਸਚਿਅਗਾਏਇਫੁਡਿਅਈਧਰਿਧਰਮੁਨਿਅਉਕੀਓਇਆਸਭਹਰਿਕੀਕੁਰੂ
ਪਉਸਤੁਤਿਜਿਨਿਗਰੀਬਅਨਥਰਾਖਿਲੀਓਇਆਜੋਕੁਰੂਕੀਉਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਰੂਦੀਓਇ
॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੩॥ ਮਨਮੁਖਮੈਲੀਕਮਟਿਕੁਲਖਣਿਕੁਨਾਰਿਪਿਰੁਛੋਡਿਓਆਪਰਿਆਪਣਾ
ਪਰਪਰਕੋਨਾਲਿਪਿਆਰੁਗਤਿਸਨਾਕਦੇਨਦੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਗਨਨਕਭਿਨੁਨਾਏਕੁਰੂਪਿਕੁਸੇ
ਹਣੀਪਰਹਰਿਛੋਛੋਭਤਾਰਿ॥੧॥੫੩॥ ਸਬਦੀਰਤੀਸੋਹਾਰਣਿਸਤਿਗੁਰਕੋਭਏਪਿਆਰੁਸਦਾ
ਏਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿਅਤਿਸੁਆਲਿਓਸੁਦਰੀਸੋਭਾਏਤੀਨਾਰਿਗਨਨਕਨਸਿਸੁਹਾਰਣਿ
ਮੈਲੀਮੇਲਣਹਰਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਤੇਰੀਸਭੁਕਰਹਿਉਸਤਤਿਜਿਨਿਛਕੇਕਾਇਆਹਰਿਤੁ
ਪਨੋਕਰਹਿਸਭਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੇਤੇਰਾਖਿਆਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਤੁਮਣਹਰਿਤੁਛੋਰੂਤੁਰਾਦਿਅ
ਹਰਿਅਰੰਕਾਰੀਆਮਾਰਿਨਿਫਾਏਮਨਮੁਖਮੁਕੁਸਾਧਿਆਹਰਿਭਗਤਾਏਇਫੁਡਿਅਈਗਰੀਬ
ਅਨਥਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਭਏਜੋਚਲੈਤਿਸੁਫੁਡਿਅਈਫੁਡੀਰੋਇਆਹਰਿ
ਕਾਨਮੁਉਤਮੁਮਨਿਫਸੈਮੇਟਿਨਸਕੋਕੋਇਆਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣਿਤਿਸੁਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਰੋਇਆ
ਨਕਕਾਰਣਕਰਤੇਫਸਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਇ॥੧॥੫੩॥ ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਆਗਧਿਆਅ
ਨੋਦਿਨੁਹਰਿਲਿਫਤਰਾਆਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਏਕਗਾਪੁਰੈਪੁਰਾਕਰਿਛੋਡਿਓਆਹੁਕ
ਮਿਸਦਾਰਣਹਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁਝਿਆਰਿਨਿਪਾਇਆਮੇਖਦੁਆਰੁਮਨਮੁਖਪੁਕਮਨਜਾ
ਣਨਿਰਿਨਮਾਰੇਜਮਜੰਦਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਿਆਗਧਿਆਤਿਨਿਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰੁਸਭਿਅਉ
ਗਣਹੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭ

੬

ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਠਾਹਰਿ ਜੇਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣਹਰਿ ਧਰਮੁ ਥੀਚਰਦਾ ਬਕਾਨਾ ਅੰਦੇਸ ਕਿਉਂ ਕੀਜੇ ਜਾਨਾਹੀ
 ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ਸਚਾਸਹਿਬੁ ਸਦਾ ਨਿਅਉ ਪਾਪੀਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ਸਲਾਹਿ ਹੁਰਗਤਹੁ ਕਰਿ ਜੇਵਰੁ
 ਭਗਤਜਨਤਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਉ ਰਿਧਾਗਿ
 ਸਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਸਦਾ ਸਦਾ ਹੁਰਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ ਨਾਨਕ ਚਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗ
 ਟਿਨਾਗਿ ॥੧॥ ਪ: ੩॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਇਹ ਮਾਣ ਸਰੇ ਦੇਵ ਤੇ ਭੁਏ ਪਿਆਇ
 ਅਨਮੁਹਰੇ ਹਉ ਮੈ ਮਰਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਅਨੁਹਰਿ ਆਪਣੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਦੁਭੀਆਈ ਟੇਖਾਲੀ ਅਨੁਆਪਣੀ ਆ
 ਪਿਕਰੇ ਪਰਚੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਘਾਲੀ ਅਨੁਹਰਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਥਹਾ ਲਿਆਨੁ ਪਾਪੀ
 ਅਨੇਨ ਦੇਇ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਚੁਟਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿ ਅਨੁਹਰਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸ
 ਤਰਿ ਅਨੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧॥ ਕੁਬੁਧਿ ਰੁਮਣੀ ਬੁਦਇਆ ਕਸਾਇ ਟਿਪਰਨਿ ਦਾ ਘਟ ਚੁਹੜੀ ਮੁ
 ਠੀਕੋ ਪਿਚੰਡਾ ਲਿਯਾ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀ ਐ ਜਾ ਚਰੇ ਬੈਠੀ ਆਨਾ ਲਿਯਾ ਸਚੁ ਸੰਜਮ ਕਰ ਟੀਕਾਰੀ ਨਾਵੁ
 ਨਾਉ ਜਪੇ ਹੀ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਨਿਪਾਪੀ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਪ: ੧॥ ਕਿਅਹੀ ਸੁਕਿਆ ਬਹੁ
 ਲਾਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਇਹ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗੁ ਹੁੰ ਸੁਕਰੇਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਤ ਲੋਕੁ
 ਹਿਕਮੁ ਹਰਿ ਪਰਿਆਖਿ ਐ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਦਾ ਰਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਐ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀ ਐ ਭੈਰੰ ਜਨਮਿ ਹਰਦਾ ਨ ਦਾਸ ਕੀਰਾਖੀ ਐ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖ ਪ੍ਰਕੁਲਾਖੀ
 ਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੩॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਮੈ ਦੇਇ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀ ਐ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਹਾ ਹਉ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਪਿਆਇ ਆਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਨਕੈ ਮੁਖ ਸਦਾਇ
 ਲੋਭ ਨੇ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਪ: ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਦ ਨਿਧਿ ਖਰ
 ਚਿਓ ਖਾਉ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧਿ ਪਿਛੈ ਲਗੀ ਆਹਿ ਗਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦੇਸੈ ਨਿਜ ਬਾਇ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ
 ਸਦਕ ਜਦੇਉ ਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਟੁਸੈ ਚੇਨਿ ਮਸਰਕੀ
 ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਚਾਹੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਕਾਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ
 ਹਰਿ ਅੰਦਰੁ ਟੀਪਕਾਰ ਦਾ ਚੀ ਮੁਖ ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪੁਛਿ ਆਚਾ ਚੀ ਸਦਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥੁ ਤੁਆਇ
 ਆਹਿ ਤਿਨ ਦੇਵ ਹੁਦਾਨੁ ਦਇਆ ਲਪ੍ਰਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਹਰਿ ਦਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ਅਨਨੁ
 ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਦਰਨਾ ਲਿਖ ੩॥ ਚਉਪਦੇ ੬॥ ਪਹਰੇ ੧॥ ਛੰਤ ੧॥ ਵਟ ਜੀਗ
 ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੦॥ ਜੋਗੁ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਠੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਦਰੁਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਕੁਰਾਹੀ ਨ ਕੁਮਿਓ ਟਾਪਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਕੁ
 ਗਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੈਲੁ ਅਇਲੁ ਹੁਜਗਾ ਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਮੁਖੀ ਠਾਮਨਿ ਭਇਆ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਾਨੀ ਮਮਨੁ ਕੀ ਜੈ ਜੀ
 ਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾ
 ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਗਿਟੁ ਲਿਟੁ ਲਿਪਉ ਦਾਜੀ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਮੈਕਥਾ ਸਟਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲ
 ਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵੁ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉ ਦਾਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਦਰੁਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਹਿ
 ਰ ਸਿਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗੀ ਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਭੁਜੀ ਨਿਤਿ ਪਉ ਦਾਜੀਉ ॥ ੩
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੇ ਪਾਗੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਟੁ ਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਦਿ
 ਚਿਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਲੈ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉ ਦਾਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣਗੋ
 ਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਪਹੁ ਪਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਰਾ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ
 ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵੁ ਮਲੋਟਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਦਰੁਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲੀ ॥
 ਰਿਪੁ ਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਤੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਾਗੀਚੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦ ਸੇਤਿ ਸਕਉ ਹ
 ਉਦਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਟੁ ਹੁਯਾ ਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂੰ ਪਾਇ ਪਾਇ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੋਹਿ ਨ ਲਿਖਿ
 ਲਿਆ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਟੁ ਹੁਸ ਦਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਪਦੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਚੇ
 ਤਿ ਸਬਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਏਕਾ ਚੇ ਤਿ ਦਰ ਤੇ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀਰ ਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨ ਦਰੀਆ ॥ ਏਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਟੁ ਹੁਦਤਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅਦਿਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪੋਆਸੇ ਬਾਧੇ ਬਾਧਿਓ ਬਾਧੇ ਸਭ ਮਹਿ ਦਰਤੈ ਏਕੈ ਸੇ
 ਵੀਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਦੇ ਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦੁਰੀਤੀ ਭਿੰਨੀ ਕਰੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਿ ਸਾਗਿ ਸੁਰਪੁਨ
 ਰੀਖਿਆ ਪਾਇ ਪਾਇ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲੇਖਾ ਦੁਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਤੁਦਇਆ ਲੁਕਿ
 ਲੁਪੁ ਸੇਈ ਨਾਉ ਪਿਰੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਾਦੁ
 ਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਸਚਾ ਸਿਰਛਣ ਹਾਰਾ ਭਗਤੀ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਭੈਰਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲੈ ਨਾਉ ਜੈ ਸਹ
 ਤਿਸ ਮਝਿ ਲਗਾ ਦੁਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅਨਦਿਨ ਗੁਣ ਗਾਪੁ ਭਤੇ ਗੋਤੁ ਸੁਖਾ ਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਗਤੁ
 ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਚਾਹੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾ ਦੁਇਆ ॥ ੫ ॥ ਅਗਸੁ ਅਗੇ ਚਕੁ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾ
 ਏਈ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਸਥਾ ਦਿਪਿਆਈ ਮੈਸਥਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਪਾ
 ਦੁਇਆ ॥ ੬ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਗੁਣੁ ਫੰਗੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ
 ਗਿਰਓ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾ ਦੁਇਆ ॥ ੭ ॥ ਅਨੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜੁਐ ਜਨੁ ਸੁਖ ਭਾਜੀ
 ਹਰੀ ॥ ਅਤਿ ਰਿਝੇ ਭੁਭੇ ਹਰੇ ਸੁਖਾ ॥ ਠਿਠਿਠਿ ਰਿਅਦੁ ਨਾ ਦੁਇਆ ॥ ੮ ॥ ਅਪੇਕਰਤਾ ਦੇਇ ਦੁਰਿ
 ਆਈ ॥ ਚਿਨਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲੈ ਭਉ ਭੁਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਦੁ
 ਦਿਆ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜੋ ਦੁਖਾ ਫੁਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੭ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਗੁਰਮਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜੋਗੀ
 ਗੋਰਖ ਗੋਰਖ ਕਰਿਆ ॥ ਮੈ ਮੁਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਅਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ
 ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਫੁ ਜ ਲੁਭੈ ਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਉ ਸੈਨਿਆ ਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਪਰਤਿ
 ਆਤਿਆ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੁਰਖ ਹਰਿ ਅਸਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪੜੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੁਰਤ ਟੁਪਾਵੈ ॥ ਸੁਦ
 ਵੈਸੁ ਪਰਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੈ ਮੁਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੁਡਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇਇ ਦੁਰਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਹਿ ਟੇਕਾ ਟੇਕਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਰਮਾਰੇ
 ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ॥ ਨਿਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਸਾਪਸ ਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ
 ਭਉ ਜੋ ਭਉ ਅੰਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਨਾਮ ਗੁਨ

ਗਾਇ॥ ੧॥ ਪਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਧਿਅ ਦੁਹਿਰਿ ਹਰਿਨਾਮਾ ਚਿਨ ਦਸਨ ਦਸਕਰਹੁ ਮਰਮਾ ਚਨ ਕੀ
 ਸੇਟੁ ਉਤਮ ਕਾਮਾ ॥ ੨॥ ਜੇਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥੰ ਸੁਣਾਵੈ ਸੇ ਜਨੁ ਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ਚਨ ਪ੍ਰ
 ਕਰੇ ਟੁਟੁ ਰਠਾ ਗੀਪਾਵੈ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿ ਉਪ੍ਰਿਤਿ ਬਨਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਚਿਤਿ ਪਦੁ ਲਿਖਿ
 ਅਧਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪
 ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਖ ਪੁਖ ਪਾਇ ॥
 ੧॥ ਤੇਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਮਾਪਿਅਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਅ ਦੁਖ ਛਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ
 ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮ ਨਿਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਪਿ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਹਿ
 ਜਲੁ ਗਾਵੈ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩॥ ਨਰ ਪਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਗਲਾਣੇ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗਛਾਣੇ ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕੀਥਕ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪੁਛ ਪਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੋਵੈ ਅਨੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿਅ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਹਰਿ
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਅਸਤੁ ਮਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਖੁ ਪੁਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਚਕਟੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਰਤੁ
 ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ੨॥ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥ ੩॥ ਹੇਰੁ ਸ
 ਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਕੁਰਾਕ ਦੁਪਾਜਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰ
 ਸਾਚਾ ॥ ੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਪੈ ਬਣੀ ॥
 ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਯੋ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਅ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀ ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਜੰਬ ਗੁਰ ਮਿਲਿਅ
 ਤਬ ਮਨੁ ਫੁਲਿਅਾਇਆ ॥ ਧਾਟੁ ਪੰਚਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਗਰੀਹਰਿ ਗੁਣ
 ਗਾਇਆ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਪੁਰਿ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਤੇਨ ਕੂੜਿ ਤਿਆਰੇ ਹਰਿ ਲਿਫਲਾਈ
 ॥ ਤੇਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਾਈ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਾਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਲ ਭਦੁ ਗੁਰ
 ਪਗ ਲਾਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਅਪਿਤਰਾਵੈ ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਅਰੇਰੀ ਪਾਤਿ
 ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਜੇ ਗੀਰੰਗ ਪਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਗਟਿ ਹਰਿ ਅਬਨ ਫਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਤ ਪੁਰ
 ਪੈਲਾਇ ਰਹੀ ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰੁ ਮੁਰਾਦੁ ॥ ਆਭਰ ਪੁਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਦੇਸੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਦੁਰਿ ॥ ੧॥ ਪਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
 ਅਪੇਸ ਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧਨਿ ਅਪੋ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਟੇ ਬੈਠਿ ਗਸੈ ਆਪੋ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿਜਾਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪੋ ॥

੧॥ ਹਰਿਅਪੋਸਾਹਿਗਾਮੀਸ੍ਰਿਤਧਰਾਹਰਿਅਪੋਸਾਹਿਤੁਆਪਿਪੀਆਵਣਹਾਰਾਹਰਿਅਪਿਕ
 ਰੇਅਪੋਸਿਸਤਰਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਅਪੋਬੇੜੀਤੁਲਹਤਰਾਹਰਿਅਪੋਗੁਰਮੰਡੀਨਿਸਤਰਾਹਰ
 ਰਿਅਪੋਨਾਨਕਪਾਛੈਪਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀਬੈਰਗਣਿਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਸਾਹਸਾਰ
 ਤੁਧਣਿਜੋਸੀਤੁਗਸਿਦੇਹਿਤੈਸੀਹਮਲੋਹਿਹਰਿਨਾਮੁਦਣਿਜਹਰੰਗਸਿਉਜਿਅਪਿਰੋਇਦ
 ਇਅਲੁਹੋਇਦੇਹਿ॥ ੧॥ ਹਮਦਣਜਰੇਰਾਮਕੋਹਰਿਦਣੁਕਰਾਏਦੇਹਸਿਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ੨॥ ਹਰਿਭਗਉਪਨੁਖਟਿਆਹਰਿਸਚੇਸਾਚੇਸਾਹਮਨਿਭਾਇਆਹਰਿਜਪਿਦਖਰੁਲਦਿ
 ਅਜਮੁਚਗਤੀਨੇਵੈਨਆਇਆਹੋਰੁਦਣਜੁਕਰਹਿਦਪਾਰੀਏਅਨਤਤਰੰਗੀਦੁਖਮ
 ਇਆਯਓਹਿਜੇਦਣਜਹਰਿਲਾਇਆਠਲੁਤੇਹਤਿਨਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿਦਣਜੁ
 ਸੋਜਨੁਕਰੇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨੁਹੋਇਪੁਕਰੇਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਾਹੁਰਿਸੇਵਿਆਠਿਰਿਲੇਖਾਮੁਲਿ
 ਨਲੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀਬੈਰਗਣਿਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭਪਾ
 ਲਤੀਸੁਤਕੀਕਰਿਸਾਸਾਦੁਰਾਹੋਇਪਨੁਖਟਿਦੇਇਕਰਿਭੋਗਬਿਲਾਸਾਤਿਉਹਰਿਜਨ
 ਪੀਤਿਹਰਿਭਖਦਾਦੇਆਪਿਹਥਾਸਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਮੇਰੁਖਹਰਿਰਾਖਮੇਰੇਰੁਸਈਆ
 ਜਨਕੀਓਪਮਾਤੁਨੁਹਿਦੁਰਾਈਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੰਦਰਿਘਰਿਆਨੰਦੁਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
 ਮਨਿਭਾਏ॥ ਸਭਰਸਮੀਠੇਮੁਖਿਲਗਹਿਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਹਰਿਜਨਪਰਦੁਸਧਾਰੇਹੋਇ
 ਕੀਹਕੁਲੀਸਭਜਗਤੁਛੁਡਾਏ॥ ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੋਹਰਿਕੀਆਹਰਿਕੀਫਰਿਅਈ॥ ਹਰ
 ਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਦੁਰਦਾਤਾਹਰਿਪੁਜਕਰਾਈ॥ ਹਰਿਭਗਤਭੰਡਲਾਹੋਇਦਾਅਪੋਦਰਤਾਈ॥
 ਲਾਲਾਹਟਿਦੇਹਾਇਆਕਿਆਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ॥ ਜੇਰਾਭਿਬਹਲੇਤਾਹਰਿਗੁਲਾਮੁਪਾਸੀਕਉ
 ਹਰਿਨਾਮੁਕਦਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੋਹਰਿਕੀਫਰਿਅਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੮॥
 ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੈਜੀਉਲਾਇ॥
 ਹਲੋਚੈਤੋਉਦਮੁਕਰੇਮੇਰਾਪੁਰਪੀਖਾਇ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੁਕਰੇਹਰਿਅੰਤਿਛੁਡਾ
 ਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੁਖਕੀਗਤਿਕੀਜੈਮੇਰੇਰਾਮਾਗਰਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਲਾਇਹਮਕਾਮ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਲੋਕੁਰੇਸਉਦਾਗਰੀਸਉਦਾਗਰਧਾਏ॥ ਪਨੁਖਟੈਆਸਕਰੇਮਾਇਆਮੇਹੁਦਧਾਏ॥
 ਗਉੜੀਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਬੋਲਤਾਹਰਿਬੋਲਿਸੁਖਪਾਏ॥ ੨॥ ਬਿਖਸੀਚੈਹਟਵਟੀਆਬਹਿਰ
 ਇਕੁਖਾਇਆਮੇਹਨੁਪਸਾਰਛੁਠਕਛੁਠੇਲਪਟਾਇ॥ ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਧਨੁਸੀਚਿਆਹਰਿ
 ਖਰਚੁਲੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਇਹਮਾਇਆਮੇਹਕਟੀਬਹੋਭਾਇਦੁਚੈਠਾਸਾਗੁਰਮਤੀਸੋਜਨਤਰੰਜੇ

ਭਾਗਿਨਿ ਦਸਾਚਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੪੭ ॥ ਭਾਗਿਨਿ ਦਸਾਚਨਿ
 ਗਾਇ ਪਾਤਿਸੀ ॥ ੪੮ ॥ ਨਿਤ ਦਿਨ ਸੁਭ ਤਿਲਾ ਲੰਭੁ ਕਰੇ ਕੁਰਮੈ ਰੁਰਮਾਇਆ ਦੇਖੁ ਕਿ ਕਿਹੋ ਢੰਗ
 ਗਾਹੀਆ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਭਇਆ ਯੋਗੁਰਕੀ ਸੇਨ ਸੇਵ ਕਰੇ ਸੇ ਪਰ ਕੈ ਕੀਸਿ ਪਾਇਆ ਮਿਰੇਰ
 ਮਰੇਰੁ ਅਪਨਾ ਮਾਇਆ ਪਰਿ ਕੈ ਕੀਸਿ ਲਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਮਾਇਆ ॥ ੪੯ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਹ ਪਾਣੀ ਚਾਕਰੁ ਕਰੇ ਨਰਾਧਰਿ ਰਾਮੇ ਅਰਥਿ ਸਲਾਇਆ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਰਾਨਿ ਭੋਇ ਕੈ ਖਾ
 ਪਤਿ ਮਰਿ ਚਾਇਆ ਪੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਭ ਲੁਭਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਿਬਸੁ ਉਦਾਸੁ ਦੁਕੀ ਚੈ ਬਹੁ ਰਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾਣਾ ਹਾਏ ਇਤਾ ਸੁਖੁ ਮੈ
 ਨੈ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਯੋਗੁ ਨ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੫੦ ॥ ਭਾਗਿਨਿ ਦਸਾਚਨਿ ਪਾਤਿਸੀ
 ਸਸਾਦ ਪੈ ਤਿਤੁ ਨਿਕੁ ਧਰਿ ਭੋਲੇ ਗੋ ॥ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਮਾਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੇਵੇ ਚੈ ਸਿਰੁ ਗੁਰੁ ਅਧੋ ॥ ਸਨ
 ਨਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਤਿ ਆਠਿ ਰਿਝੁ ਖੋਲਾ ਗੋ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ਭਾਗਿਨਿ ਦਸਾਚਨਿ ਪਾਤਿਸੀ
 ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਹਮਰੈ ਮਾਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਵਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਚਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾ
 ਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ॥ ਅਭੈ ਮਾਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁ ਰਿਬੰਧੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੁਬਖਾਨੀ ਗੁਰਮਾਏ ॥ ਚਿਨਿ ਦਿ
 ਛੁਟਿ ਆਮੋ ਲਿਖਿ ਆਮੋ ਰਸਿ ਕਯਨ ਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਾਪਿ ਸਿਰਨਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਏ ਅਗਿ ਸਾ
 ਤਨਿ ਰਹੁਣ ਹਮੇ ਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪਨਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅਦਹੁਣ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਰੁ
 ਪੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨਾ ਆਵੈ ॥ ਹੁਣ ਫਟੈ ਤਾਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਪੇ ਬਖਸਿ ਭੋਇ
 ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧਿ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੁਡਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ
 ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਗੁਰ ਬੋਲਾ ਹਤ ਬਖਸਿ ਮੇਰੇ ਇਜਾਏ ॥ ਹਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਅਦਰੁ ਕੈ
 ਈ ਰਾਖੇ ਜੈ ਸੇਹਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ਹੁਣੁ ਰੁਪਿਤਾ ਰੂਪੈ ਗੁਰ ਮਾਤਾ ॥ ਹੁਣੁ ਰੁਬੰਧੁ ਪੁਸ਼ਪੇਰਾ
 ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਹਮਰੇ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾ ॥ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹਾ ॥ ਪਾਪੇ ॥ ਧਰ
 ਰੁਲਤੇ ਠੇਰਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾ ॥ ਕਿ ਕੀਰੇ ਹਮ ਸਾਪੇ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਹੁਣੁ ਨ ਕਯਨ
 ਕੇਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲੀ ॥ ਐਥੁ ਕੇ ਸਾਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਭਾਗਿਨਿ ਦਸਾਚਨਿ ਪਾਤਿਸੀ
 ੪ ॥ ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭੁ ਤੁਹੈ ਮੇਹਾ ॥ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਪਰ ਮੀਠਾ ਘੋਰੁ ॥ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਨ
 ਗ ਸਿਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਏਕਿ ਏਕੁ ਟਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮੁ ਇ
 ਹਨਿ ਚਕਰ ਮਹਾਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਫਟੈ ਤਾਹਰਿ ਹਰਿ ਵਾਇਆ ॥ ਲੁਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਦਕੁਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਛੁ ਹੁਪਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਫੰਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹ ਲੈ ਬੋਲਾ ਹੁਣ

ਚਿਤ੍ਰਨਾਮੁਕਾ ਅਨਰੇਗਾਹਮਪਾਪੀਸ੍ਰੀਗੁਰਉਬਰੇਪ੍ਰੰਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਰਾ ੨ ॥ ਸ ਕੁਜੀਓਪ
 ਰੁਮਖਨਕੁਦੀਅਦਰਤਣਕਉਪਾਣਿਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪਣੁਪੈਨਣੁ ਦੀਆਰਸਅਨਿਭੇਗਾਣਿਅਨਿਭਿ
 ਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਅਦਈਪ੍ਰਭਹਉਕਰਿਜਾਣਿਪ੍ਰੰਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਦਰਤਦਾਤ੍ਰੀਅੰਤਰਿਜਾਮਿਹਮ
 ਜੰਤਦਿਚਕੋਕਿਅਕਰਹਸਰੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਹਵਦਿਹਉਮਾਹਰੇਗੁਲਮਕੁਲਾ
 ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਗਣਿਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਪ੍ਰਾਨਤੀਗੋਬੰ
 ਨਦਰਿਮਨੁਗਿਆਅੰਤਰਿਬਹਰਿਮਖਿਦੋਇਗਿਰਾਸੁਖਿਪੁਖਿਨੁਪੇਚਾਰੀ ॥ ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤ
 ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਰੇਰਾਮਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਕਰੋਇਆਣੇ ॥ ਧੰਨਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰ
 ਪਾਪਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿਆਣੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਜੈਸੀਗਗਨਿਠਿਰੰਤੀਉਰੰਤੀਕਪਰੇਬਾ
 ਗੇਵਲੀ ॥ ਓਹਰਾਖੇਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਲੀ ॥ ਤਿਉਸਤਿਗੁਰ
 ਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਹਰਿਕੀਗੁਰਸਿਖਰਖੇਜੀਅਨਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਦਿਚਿ
 ਰਾਖੇਰਸਨਾਮਸਰਤੁਕੇਰੀ ॥ ਕੋਈਜਾਣਹੁਮਾਸਕਾਤੀਕੋਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਰੁਟਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇ
 ਰੀ ॥ ਤਿਉਸੰਤਜਨਕੀਨਗਨਿਦਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੇਪ੍ਰੰਜਨਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਭਾਈਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਕਿ
 ਸੀਕੋਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ ॥ ਜਰਮਰਤਾਪਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਤੁਹਰਿਕੈਵਲਸਿਹੈਕੋਈ
 ਲਾਗਿਨਸਕੋਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾਇਆ ॥ ਐਸਾਹਰਿਨਾਮਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਪਿਆਦਹੁਜਨਨਾਨਕਜੇ
 ਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛੁਡਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ
 ਮਿਲਿਐਮਨਿਹੈਇਅਨੰਦਸ੍ਰੋਤਗੁਰੁਕੀਐ ॥ ਮਨਿਕੀਦੁਬਿਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲ
 ਹੀਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ ॥ ਹਉਖਿਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰੁਪੁ
 ਰਾਕਿਉਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ ॥ ਇਛੁਪੁਨੀਜਨਕੇਰੀ
 ਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਭਗਤੀਦ੍ਰਿੜਾਵੈਹਰਿਭਗਤਿਸੁਣੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ ॥ ਤੇਟਾਮੁ
 ਲਿਨਅਦਈਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਦਿਗਾਸੁਹੈਭਉਦੁਜਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕਤਿ
 ਸੁਗੁਰਮਿਲਿਓਪਰੇਹਰਿਗੁਣਗਦਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥
 ਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪੁਭਿਕੀਨੀਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਰੁਇਆਅ
 ਤਿਗੁਰੁ ॥ ਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੀਮੇਰੀਚੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਉਗੋਲੀ ॥ ਜਬਹਮਹਰਿਸੇਤੀਮ
 ਨੁਮਾਨਿਅਕਰਿਦੀਨੋਜਗਤਸਭੁਗੋਲਅਮੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਕਰਹੁਬਿਬੇਕਸੰਤਜਨਭਾਈਖੋ
 ਜਿਹਿਰਦੈਦੇਖਿਛੰਦੋਲੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿਪੁਸਤਜੇਤਿਸਬਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਦਸੈਹਰਿਕੋਲੀ ॥ ੩ ॥

ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਫਲੈਸ ਭੁਜਗਕੋਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁ ਅਤੇਲੀਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓਹੁਰਪੁਰੇਸਿਭੁ
 ਫੇਰਿਓਹੁਰਪਹਿਮੇਲੀ॥੩॥ ਹਰਿਜੀਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭੁਮਸਰੰਠਾਗਤਿਭੁਮਦਭੁਪੁਰਖੁਫੇਰੇ
 ਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਫੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਫੇਰੇਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥
 ਗਉਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਭਿ
 ਧਾਤੇ॥ ਜਿਭੁਮਾਗਿਭੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਭੁਮਾਗਿਹਮਜਤੇ॥੧॥ ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀ
 ਮਨੁਰਭੇ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਾਗਿਅਦਖਧੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੇਖਸਭਬਿਨਸੇਜੇ
 ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖਿਓਹੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤੋਖਸਾਰਿਨਤੇ
 ਦੁਰਮਤਿਮੇਲਗਈਸਭਿਤਿਨਕੀਜੇਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੩॥ ਰਾਮਦੁਮਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁ
 ਠਾਕੁਰਤਮਜੇਦਰਅਦਰੁਨਦਾਤੇ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਫੇਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾ
 ਤੇ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਗਉਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮ
 ਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਚੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਦੀਓਅੰਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁਮਾਚੇ॥੧॥
 ਰਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੋਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ ਜਿਹਕਾਲਕੇਮੁਖਿਜਗਤੁਸਭਗ੍ਰਾਸਿਅਗੁਰਸਤਿ
 ਗੁਰਕੋਬਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਕਉਪੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੁ
 ਨਨਰਕਾਚੇ॥ ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣੁਆਤਿਭਾਰੀਫਿਚਿਫਿਸਹਮਜਾਚੇਹਰਿਕੇਦਾਸਦਾ
 ਸਹਮਕੀਜੇਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥੩॥ ਆਪੇਸਾਹਫਤੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਦਣਜਾਰੇ
 ਹਿਤਾਚੇ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹਪ੍ਰਭਸਾਚੇ॥੪॥੩॥੧੭
 ॥ ਗਉਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ ਭੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨਹੁ
 ਦੇਕਾਨੇ॥ ਜਿਸਤੇਭੁਮਹਰਿਜਨੇਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾਨੇ॥ ਹਮਮੁਨੁਮੁਗਧਅਸੁਪਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਕੋਬਚਨਿਹਰਿਹਮਜਾਨੇ॥੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਜਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਛੀਕਾਛੀਕਾਨੇ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸਗਾਨੇ॥੨॥ ਜਿਨਕਉਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਭੋਟਿਅਤੇਸਾਕਤਮੁਨਦਿਫੁ
 ਨੇ॥ ਤਿਨਕੇਕਰਮਹੀਨਪੁਰਿਪਾਏਦੇਖਦੀਪਕੁਮੇਰਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ ਜਿਨਕਉਭੁਮਦਾਇਆਕਾਰਿ
 ਮੇਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਸੇਫਲਗਾਨੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾ
 ਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥ ਗਉਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪ੍ਰਭਸਦਨੁਲਿਹੇ

ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿ ਬੈਰਾਗਿ ਪਹੁ ਨ ਸੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛੁਡਾਏ ਛੁਟੀ
ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀ ਐ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਚਿਤਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਹੁ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ
ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਿ ਤੁਸੇ ਦਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦ
ਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਉਤਮੁ ਲੋਲਾ ਹਰਿ ਮਨ ਹਸੀ ਐ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜੋ
ਦੁਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨ ਰਜ ਮਿਘਟੀ ਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹਿ ਆਮਨਿ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕ
ਟਿ ਨ ਭੀ ਟੀ ਐ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਹੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰ ਹਰਿ ॥ ਜਿ ਤੁਸੇ ਦਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀ ਐ
॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸ ਤੋਲਾ ਘਟੀ ਐ ॥ ੭ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉਰੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਦਸ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੈ ਮੋਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ
ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਾਨਿਤ ਨਿਲੋਚਨ ਘਟੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੈ ਮਾਨਿਤ ਨਿਲੋਚਨ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇ
ਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਖਿ ਪਾਕੈ ਚਤੁਰ ਕੀ ਨੀਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ਜੋ
ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾਥਿ ਧਿਤੁ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖ ਪਾਈ
ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਅਸਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਆਆਇ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਮੁ ਅਨਦੁ ਭਾਇਆ ਦਰ ਭਾਗੀ ਸਭਾ ਮਾਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗ
ਦੀ ਸੁਰ ਕਰ ਤੇ ਸਭੁ ਦਸ ਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੇਜ ਜ
ਨ ਕੇਰੀ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਗਉਰੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੮ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨਾਨਕਿ ਕੈ ਬਹੁਰੰਗਿ ਦਿ
ਹਦ ਹਦਿ ਸਿਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਂਦੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਦਰ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਆ ਮਨ ਠਾਂਦੇ ॥ ੧
॥ ਹਮਰਾ ਮਸਤਿ ਗੁਰ ਲਾ ਲੇਕਾ ਦੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ਹਮਰੈ ਮਸਤ ਕਿਵਾ ਗਦ ਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰ ਜਗੁਰ
ਬਹੁ ਸਾਂਦੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰਤਾਰਿ ਪਰਾ ਦੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ
ਹਰਿ ਨਾਹਿ ਤਿਨ ਕੁਰੈ ਗੀਛ ਨਗਾ ਦੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਟੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾਤੈ ਤਿਉ ਮਨ ਮੁਖ ਗਗਨਿ
ਗਲਾ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹੁ ਆਗੈ ॥ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਂਦੇ ॥ ਹਮ ਭੁਲਵੁ ਕਰੁ ਗਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੁ ਜਨਨਾਨਕ ਕੁਤਰੇ ਕਾ ਦੇ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਗਉਰੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੮ ਕਾਮਿ ਕਰੇ
ਧਿਨ ਗੁਰ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਖੰਡ ਲਖੰਡਾ ਹੋ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹ
ਰਿ ਲਿਟ ਮੰਡ ਲਖੰਡਾ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਤੁ ਲੀਪੁ ਨੁ ਦਰਾ ਹੋ ॥ ਕਰਿ ਰੰਡ ਉਤਪਨੁ ਦਰਾ ਹੋ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਦਨ ਜਾਨਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਮੈ ਕੰਡਾ ਹੋ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਉ
 ਭੈ ਦੁਖ ਪਾਫੁ ਹਿਜਮ ਕਾਲੁ ਸਹਾਇ ਸਿਰਿ ਰੰਡਾ ਹੋ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਦੁਖ ਜਨ
 ਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੋ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੇਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੋ॥ ੩॥
 ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਫੜ ਫੜਾ ਹੋ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ
 ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖ ਮੰਡਾ ਹੋ॥ ੪॥ ੮॥ ੨੨॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਇਸੁ ਗੁਣ ਮਹਿ
 ਹਰਿ ਮਗਾਇਓ ਕਿਛੁ ਸਾਦਨ ਪਾਏ ਪੀਠਾ॥ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਖਿ ਮਨੁ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਹਰਿ ਗੁਰਸੁ
 ਬ ਦੀਚਾ ਖਿਡੀਠਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਲਿਖ ਮੀਠਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋ
 ਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ ਅਰੈ ਤਿਨ ਅਗੋ
 ਆਇ ਪਰੀਠਾ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ਅਗਮ ਅਤਿ ਕਠੋਰ ਹੈ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ॥ ਬਿਸੀ ਅਰਕ
 ਉਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪੀਆਈ ਮੈ ਬਿਖੁ ਨਿਕ ਸੈਛੋ ਲਿਖੁ ਲੀਠਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਨਿਮਿਲਾ ਦੁਹੁ ਗੁਰਸੁ
 ਧੁਘ ਸਿਗਰੁ ਸੁਖ ਦੁਖਿ ਲੀਠਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਲਾਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੁਆ
 ਮੀਠਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੨੩॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗ ਬਿਸਰੀਰੁ
 ਹਮ ਬੇਚਿਆ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਅਗੋ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾਤੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗਸ
 ਭਾਯੋ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਲਾਯੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈ ਆਰਮਤ ਗ
 ਮਰਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਲਿਖੁ ਲਾਯੋ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵੁ ਉਕਾਟਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਮੇਰਾ ਕੁਮੁਭ
 ਉਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਯੋ॥ ੨॥ ਅੰਧਿ ਅਰੈ ਦੀਪਕ ਅਨਿਜ ਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਗੁਰੁ ਲਿਖੁ ਲਾ
 ਗੋ॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਸਿ ਘਰਿ ਦਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੋ॥ ੩॥ ਸਾਕਤ ਬਿ
 ਕਮਾਇਆ ਪਾਗੀ ਤਿਨ ਜਮ ਜੇਹਿ ਨ ਲਾਗੋ॥ ਉਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਗੋ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ਓਇ ਆਦ
 ਰਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੋ॥ ੪॥ ਹਮ ਰਾਬਿਨ ਉਸੁਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਾਗੋ॥ ਜਨਨਾ
 ਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੋ ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਗੋ॥ ੫॥ ੧੦॥ ੨੪॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਹਮ ਅੰਕਾਰੀ ਅੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਫਾਇ
 ਆ॥ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਪੈਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਹ
 ਰਿ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਗੁਰ ਮਾਂਗੁ ਪੰਥ ਬਤਾਇਆ॥ ਮੇਰਾ ਜੀ
 ਉਪਿੰਨੁ ਸਭੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਗੋ॥ ਤਿਨਿ ਦਿਛੁ ਤ੍ਵਿਅ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾ ਲਿਖਿ ਧਾਇਆ॥ ਸਹਾਇ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਅਗੋ

ਆਪੁਕੇਚਾਇਆ॥੩॥ਹਮਅਪਰਾਧਪਾਪਬਹੁਕੀਨੇਕਰਿਦੁਸਟੀਦੁਸਟੀਚੋਰਦੁਰਾਇਆ॥ਅ
 ਬਨਾਨਕੰਸਰਣਗਤਿਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰਿਭਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੨੫॥ ਗਉਣੀ
 ਖੁਰਬੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਗੁਰਮਤਿਬਜੈਸਬਦਅਨਾਹਦੁਗੁਰਮਤਿਮਨੁਆਗਾਏ॥੬੩੭ਗੀ
 ਗੁਰਦੁਸਨੁਪਾਇਆ॥ਪਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਲਿਵਲਾਏ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਏ॥੧॥ਗਉ
 ॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਮਨੁਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਏ॥ਹਮਮਲਿਮਲਿਧੋਦੁਪਾਟਗੁਰੁਕੇਜੋਹ
 ਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਏ॥੨॥ਹਿਰਦੇਗੁਰਮਤਿਗਮਰਸਾਇਣੁਜਿਹਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਅਨਰਸਕਿ
 ਰਸਕਿਆਪਾਨੇਠਿਰਿਬਹੁਰਿਨਕੁਖਲਗਾਏ॥੩॥ਕੋਈਕਰੇਇਪਾਵਅਨੇਕਬਹੁਤੇਰੇਬਿਨੁਕਿ
 ਰਪਾਨਾਮੁਨਪਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਵਾਏ॥੪॥੧੨॥
 ੨੬॥ ਗਉਣੀਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੁਜਪਿਨਾਮੁਕਰਮਾਮਤਿਮਾਤਾਮਤਿ
 ਜੀਉਨਾਮੁਮੁਖਿਗਮਾਸੰਤੋਖਪਤਕਰਿਗੁਰਪੁਰਖਅਜਨਮਾ॥੬੩੭ਗੀਮਿਲੁਗਮਾ॥੧॥ਗੁਰ
 ਜੋਗੀਪੁਰਖਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਣੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤਨੁਸਦਾਨਿਰਬਾਣੀਜੀਉ॥੬੩੭
 ਗੀਮਿਲੁਸੁਖੁਸੁਜਾਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਰੰਗੀਭੋਨਾ॥੨॥ਆਟਹੁਸੰਤਹੁਮਿਲਿਨਾ
 ਮੁਜਪਾਹਾ॥ਦਿਚਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਦਾਨੈਲਾਹਾਜੀਉ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਪਾਹਾਜੀ
 ਉ॥ਮਿਲੁਪੁਰਖਿਲਿਖਿਅਵੇਧਰਿਕਰਮਾ॥੩॥ਸਾਵਟਿਦਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਜਗੁਛਾਇਆਜੀਉ॥
 ਮਨੁਮੋਰੁਕਹਕਿਅਨੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਰਵਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇਆਜੀ
 ਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਰਤਨਾ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗਉਣੀਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਆਉਸਖੀ
 ਗੁਣਕਾਮਣਕਰੀਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਰੰਗੁਮਾਣਿਹਰਲੀਅਜੀਉ॥ਗੁਰਦੀਪਕੁਗਿਆ
 ਨੁਸਦਾਮਨਿਬਲੀਅਜੀਉ॥ਹਰਿਤੁਠੈਚੁਲਿਚੁਲਿਮਿਲੀਅਜੀਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ
 ਲਗਾਹਰਿਦੋਲੇਜੀਉ॥ਮੇਮੇਲੇਮਿਤੁਸਤਿਗੁਰਦੇਰੇਲੇਜੀਉ॥ਮਨੁਦੇਵੀਸੰਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਜੀ
 ਉ॥ਹਰਿਦਿਟਾਇਅਹੁਸਦਾਘੋਲੇਜੀਉ॥੨॥੬੩੭ਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ੬੩੭ਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਮਨਿਦੁਸੁਜੀਉ॥ਮਨਿਚੋਦਿਅਨੁਛਾਨੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਗੁਰਪੁਰਾਣੇਖਿਦਿਗਸੁ
 ਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲਿਆਸੇਹਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਅਨਾਦਿਨੁਅਨਦੁਰਹਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪਾਇਅ
 ਨੁ੬੩੭ਗੀਈਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਨਿਤਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਉਪਾਏਹਰਿਆਪੇ
 ਦੇਖੇਆਪੇਕਾਰੇਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਖਾਫਹਿਬਖਸਿਤੋਇਨਅਵੇਇਕਨਾਠਕਾਪਾਇਆਜੀ
 ਉ॥ਇਕਿਰਾਜੇਤਖਤਿਬਹੁਰਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾਰਿਧਮੰਗਾਇਆਜੀਉ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦ

ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਜਨਨਾਨ ਕਨਾ ਮੁਖਿਆ ਏਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥ ਗਉਣੀ ਮਾ
 ਸੁਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੪ ਮਨਮਾਹੀ ਮਨਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤ ਮਨਮਾਹੀ ਹਰਿ ਰੰ
 ਗਨ ਲਿਨ ਲਖੀ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾ ਹੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰ
 ਗਾ ਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਸਭ ਦਾ ਲਵ ਦਾ ਪਲ ਹਿਜਾ ਹੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਦ ਉਤਮ ਪਾਇਆ
 ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਵਡੁ ਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ
 ਦਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿਠ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ਮਨ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਬਾਸੁ
 ਹੁਧਨ ਕਮਲੈ ਏ ਜੀਉ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ
 ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਮੇਲੇ ਹੁਸੰਤ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਕੁਪਲ ਗਾਈਆ ਜੀਉ ਹਉ
 ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੈ ਅੰਤ ਰਿਬਿਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ਹਰਿ ਰਾਇ
 ਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ
 ਪੁਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਦਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਵ
 ਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਕਿ ਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰ
 ਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਿਟਹੁ ਮਿਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰ
 ਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈ ਬਾਰੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਜਨਨ
 ਨ ਕੁਸਰਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨੯ ॥ ਗਉਣੀ ਮਾ ਸੁਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੪ ਚੋਜੀ
 ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨ ਉਪਾਇ
 ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੋਲੈ ਬਹੁਰੰਗੀ ਜੀ
 ਉ ॥ ਇਕ ਨਾਭੇ ਗਭੋਗਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਇਕਿ ਨ ਗਨ ਠਿਰ ਹਿਰੰਗ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗ
 ਤ ਉਪਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤਾਨੁ ਮੁਅਧਾਰੁ ਮੇਰੇ
 ਦਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕੁਗਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰ
 ਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਲੋਚਾ ਹਰਿ ਪੁਰੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਗਵਿਰ
 ਹਿ ਆਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਬਿਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆ
 ਭਰਿ ਪੁਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ
 ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਵਾਜ ਪਏਣੈ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਜੈ ਜੀਉ ॥

ਤਹਿ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ
 ਗਾਇਨ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ
 ਸੋ ਮੁਖਿ ਦਿਹਾਈ ਨੈਣੀ
 ਜੀਉ

੨੮
 ਤਹਿ ਆਪੇ ਸਰਪਾਇਓ
 ਗਾਇਨ ਮੇਰੇ ਗੋਇੰਦਾ ਹਰਿ
 ਆਪੇ ਸੀਅ ਭੋਗੀ ਜੀ
 ਉ

ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈਜੀਓਆਪੇਸਰਣਿਪਦਾਇੰਦਾ
 ਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਹਰਿਭਗਤਿਜਨਾਰਖਲਾਜੈਜੀਓਦੁਰਭਾਗੀਮਿਲੁਸੀਗਤੀਮੇਰੇਗੋਇੰਦਾਜਨਨਾਨ
 ਕਨਾਮਿਸਿਧਿਕਾਜੈਜੀਓ॥੪॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ਮੇਰਹਿਨਮੇਰਹਿ
 ਬਿਰਹੁਲਗਾਈਜੀਓਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਤੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਜੀਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖਿਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾ
 ਈਜੀਓਮੇਰਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈਜੀਓ॥੧॥ਗੁਣਗਾਧੁਸੰਤਜੀਓਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰੇਜੀਓ
 ॥ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜੀਓਭਾਗਦਰੇਰੇਜੀਓਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਓਪ੍ਰਨਹਰਿਮੇਰੇਜੀਓਠਿਰਿ
 ਬਹੁਇਨਭੁਦਜਲੁਫੇਰੇਜੀਓ॥੨॥ਕਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੇਖਾਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਚਾਉਜੀਓਹਰਿਮੇਲਹੁ
 ਸੰਤਜੀਓਮਨਿਲਗਾਭਾਉਜੀਓਗੁਰਸਬਦੀਪਾਈਮੇਰਹਿਪ੍ਰਿਤਮਰਾਉਜੀਓਦੁਰਭਾਗੀਜਪਿ
 ਨਾਉਜੀਓ॥੩॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਦਰੁਹੀਗੋਇੰਦਾਅਸਾਜੀਓਹਰਿਮੇਲਹੁਸੰਤਜੀਓਗੋਇੰਦਪ੍ਰਭ
 ਧਾਸਾਜੀਓਸਤਿਗੁਰਮਾਰਿਨਾਮੁਸਦਾਪਰਗਾਸਾਜੀਓਜਨਨਾਨਕਪੁਰਿਮਰਦਿਮਨਿਅਸਾਜੀਓ॥
 ੪॥੫॥੩੧॥ ਗਉੜੀਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ਮੇਰਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾਜੀਓਮ
 ਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਾਰਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਓਮਨੁਹਰਿਗੰਗਿਰਤਨੁਹਰਿਰਸੁਸਦਾਪੀਵਾਜੀਓਹ
 ਰਿਪਾਇਅਵਾਮਨਿਜੀਵਾਜੀਓ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਬਾਣੁਜੀਓਮੇਰਪ੍ਰਿਤਮਮਿਤ੍ਰਹ
 ਰਿਪੁਰਖੁਜਾਣੁਜੀਓਗੁਰਮੇਲੈਸੰਤਹਰਿਸੁਖਨੁਜਾਣੁਜੀਓਹਉਨਾਮਾਦਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀ
 ਓ॥੨॥ਹਉਹਰਿਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਮੀਤੁਦਸਾਈਜੀਓਹਰਿਦਸਹੁਸੰਤਹੁਜੀਹਰਿਖੋਜਪਦਾਈਜੀ
 ਓਸਤਿਗੁਰਤੁਰਨਾਦਸੇਹਰਿਪਾਈਜੀਓਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਈਜੀਓ॥੩॥ਮੇਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਬਿ
 ਰਹੁਲਗਾਈਜੀਓਗੁਰਸਰਧਾਪੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਪਾਈਜੀਓਹਰਿਹੋਹੁਦਾਇਆਲੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ਈਜੀਓਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਈਜੀਓ॥੪॥੫॥੩੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਪੁਰਬੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ਕਰਹਲੇ॥ ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆਕਿਉਮਿਲੀਮੇਰਹਿਮਾ
 ਈਗੁਰਭਾਗਿਪੁਰੈਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਪਿਆਰਾਮਾਇ॥੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿ
 ਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕਰਹਲਾਦੀਚਾਰੀਆਹਰਿਰਾਮਨਾਮਧਿਆਇ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਮੇਰਹਿ
 ਮਾਪਿਲਏਛਰਾਇ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਅਤਿਨਿਰਮਲਾਮਲੁਲਾਗੀਹਉਮੇਆਇਆਪਰਤਖਿਪਿਰ
 ਘਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰਾਦਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਿਤਮਾਹਰਿਰਿਦੈਭਾਲਿਭਲਾਇ
 ॥ਉਪਾਇਕਿਤੇਨਲਭਈਗੁਰਹਿਰਦੇਹਰਿਦਿਖਾਇ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਿਤਮਾਦਿਨੁਰੋਣਿ

ਹਰਿਲਿਵਲਾਇਆਪਰਜਾਇਪਵਹਿਰੰਗਮਹਲੀਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੁਮੀ
 ਤੁਮੇਰਪਾਖੰਡੁਲੋਭਤਜਾਇਆਪਾਖੰਡੁਲੋਭੀਮਾਰੀਐਜਮਦੰਡਦੇਇਸਜਾਇ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾ
 ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੁਮੈਲੁਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਫਾਇਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਗੁਰਿਪੁਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤੀਮਲੁਲਹਿ
 ਜਾਇ॥੭॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਾਇਆਇਹੁਮੇਰੁਮਾਇਆਪ
 ਸਰਿਆਅੰਤਿਸਾਥਿਨਕੋਈਜਾਇ॥੮॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਸਾਜਨਾਹਰਿਖਰਦੁਲੀਆਪਰਿਪਾ
 ਇਆਹਰਿਦਰਗੁਪੈਨਾਇਆਹਰਿਆਪਿਲਾਇਆਗਲਿਲਾਇ॥੯॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਿ
 ਮੰਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇਆਗੁਰਆਗੈਕਾਰਿਜੋਦੜੀਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੧੦॥
 ੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ਮਨਕਰਹਲਾਦੀਚਾਰੀਆਦੀਚਾਰਿਦੇਖਸਮਾਲਿਆਬਨਫਿਰ
 ਬਕੇਬਨਟਾਸੀਆਪਿਰਗੁਰਮਤਿਰਦੈਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਕਰਹਲਾਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਗਉ
 ਮਨਕਰਹਲਾਦੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਿਛਾਥਿਆਜਮਜਾਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਨੀਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਲਿਆਸਤਸੰਗਤਿਲ
 ਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਚਲੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਦਰਭਾਗੀਆਹਰਿਏਕਨਦਰਿ
 ਨਿਹਾਲਿਆਆਪਿਛਰਏਛੁਟੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਮਾਲਿ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇ
 ਪਿਆਰਿਆਇਚਿਦੇਹੀਜੋਤਿਸਮਾਲਿਆਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਾਲਿਆਹਰਿਦਾਰਿਕਰੀ
 ਦਇਆਲਿ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੁੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਛਰਿਦਿਕਰਾਲਿ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁੰਹ
 ਰਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਿਕਾਲਿ॥੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਦਰਭਾਗੀਆਤੁੰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਲਿਆਗੁਰਾਓ
 ਆਨੁਖੜਹੁਹਥਿਪਾਰਿਆਜਮਮਾਰਿਅਣਾਜਮਕਾਲਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਨੀਪ੍ਰਾਨਕਰਹਲੇਕੁਮਿਭ
 ਫਹਿਬਹਰਿਭਾਲਿਆਗੁਰਪਰਖੁਪੁਰਾਭੇਟਿਆਹਰਿਸਜਣਲਪਹਨਾਲਿ॥੮॥ਗੁਰਿਰਤਨੇਮਨਕ
 ਰਹਲੇਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਲਿਆਹਰਿਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿ॥੯॥ਹਮਪੰ
 ਥੀਮਨਕਰਹਲੇਹਰਿਤਰਫਹੁਪੁਰਖਅਕਾਲਿ॥੧੦॥ਦਰਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਸਮਾਲਿ॥੧੦॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ਸਲੋਕੁ੫:੪ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੇਸਿਖ
 ਤੁਸਭੁਕੋਇਏਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਿਭਾਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹ
 ਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇਆਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਦੈਕੋਇ॥੧੦॥੫:੪॥

ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭਾਬਿਖੁਰੈਨਿਤਜਗਿਤੇਟਾਸੰਸਾਰਿਅਲਾਹਾਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਵੀ
 ਚਾਰਿਹਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਰੈਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰਧਾਰਿਸਰਕਾਰਜਤਿਨਕੋਸਿਪਿਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁ
 ਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਨਾਨਕਜੋਧਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹੁਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤੁਸਰਾਸਾਹਿਬੁਸਦੁਹੈਸਦੁਸਚਾਰੇਸਾਈ॥ਤੁਧਨੇਸਭਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੇਤੇਰੀਪਾਈ॥ਤੇਰੀ
 ਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਓਸਹੁਪੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪਾਰਿਲੀਘਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਨੇਠਲਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿ
 ਸਮਾਈ॥੬੩॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਦਰੀਤੇਰੀਕਰਿਆਈ॥੧॥ ਸਲੋਕ੫:੪ ਦਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਸ
 ਲਾਹਣਾਸਭਬੋਲਣੁਠਿਕਾਸਾਦੁਆਮਨੁਖਅੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈਮਤਾਵਾਦੁ॥ਜਿਨਸਾਲਾ
 ਹਨਿਸੇਮਰਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਦਾਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਮਾਨਾ
 ਦੁ॥੧॥੫:੪ ਸਤਿਗੁਰਹਰਿਪ੍ਰਦੁਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਮਨਿਹਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਦਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿ
 ਬੋਲੀਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਿਰੰਜਨਹਰਿਗਾਇਆ
 ॥ਜਿਨੀਤੁਇਕਮਨਿਸਦੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਾਸਭੁਦੁਖੁਗਫਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸਰੀਕੋਕੋਨਾਹੀਜਿਸ
 ਨੇਲਵੈਲਾਇਸੁਣਾਇਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਰੁਦਾਤਾਤੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਸਦੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇ
 ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਸਚਨਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕ੫:੪ ॥ ਜਾਨਿਅੰਰਹਿਹਉਮੈਰੋਹੁਰੈਕੁਮਿ
 ਭੂਲੇਮਨਮੁਖਿਦੁਰਜਨਾ॥ਨਾਨਕਰੋਗੁਗਫਾਇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਸਜਨਾ॥੧॥ ੫:੪॥ ਮਨੁ
 ਰਹੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਬਾਸਿ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾਪੁਰਖਅਗੀਧੁਰੈਕਿਸੁਨਾਇਤੁਦਵੀਐ॥ਤੁਧੁਜੇਵਰੁਹੈਇਸੁਆ
 ਖੀਐਤੁਧੁਜੇਹਾਤੁਹੈਪਵੀਐ॥ਤੁਘਟਿਘਟਿਏਕੁਦਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਵੀਐ॥ਤੁਸਚਾਸ
 ਭਸਦਾਪਦਾਖਸਮੁਹੈਸਭਦੁਰਚਵੀਐ॥ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੈਹੋਇਸੀਤਕਾਇਤੁਕਵੀਐ॥੩॥
 ਸਲੋਕ੫:੪॥ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕਾਅਠੇਪਹਰਲਗੀਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
 ਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਸੁਖਿਵਸੀਨੀ॥੧॥੫:੪॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਮਕੀਜਿਉਬੋਲਨਿਤਿਕੈ
 ਸੁਹੀਨੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜਾਣਦਾਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਪਿਰੰਨੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਤਾ
 ਅਪਿਅਭੁਲੁਹੈਭੁਲਣਾਦਿਚਿਨਾਹੀ॥ਤੁਕਰਹਿਸੁਸਚੇਭਲਾਹੈਗੁਰਸਬਾਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਤੁਕਰ
 ਠਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਦੁਜੋਕੋਨਾਹੀ॥ਤੁਸਾਹਿਬਅਗਮੁਦਦਿਆਲੁਹੈਸਭਤੁਧੁਧਿਆਹੀ॥
 ਸੁਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਸਭਦਾਤੁਸਭਛੁਡਾਹੀ॥੪॥ ਸਲੋਕ੫:੪॥ ਸੁਣਿਸਾਜਨਪ੍ਰੇਮਸੰਦੇਸ
 ਗਾਅਖੀਤਾਰਲਗੀਨੀ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਸਜਣੁਮੇਲਿਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਸਦੀਨੀ॥੧॥ ੫:੪॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਦਾਤਾਵਾਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੇਦਇਆਸਦਾਹੋਇਆਸਤਿਗੁਰਅੰਦਰਹੁਨਿਰਦੈਰੁਹੈਸਭਦੇਖੈਬ੍ਰ
 ਹਮਇਕੁਸੇਇਆਨਿਰਦੈਰਨਾਲਿਜਿਦੈਰਚਲਾਇਦੇਤਿਨਦਿਚਹੁਤਿਸਟਿਆਨਕੋਇਆਸਭ
 ਗੁਰਸਭਨਾਦਾਭਲਾਮਨਾਇਦਾਤਿਸਦਾਬੁਰਾਕਿਉਹੋਇਆਸਤਿਗੁਰਨੇਜੇਹਾਕੋਇਛੁਦਾਤੇਹਾਠ
 ਲੁਪਾਏਕੋਇਆਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਦੁਕਿਛੁਗੁਣਨਹੋਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿ
 ਸਨੇਸਾਹਿਬੁਦਰਾਕਰੇਸੇਈਫੁਰਜਾਣੀ॥ਜਿਸੁਸਾਹਿਬੁਰਾਫੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲਏਸੇਸਾਹਿਬਮਨਿ
 ਭਾਣੀ॥ਜੇਕੋਓਸਦੀਰੀਸਕਰੇਸੇਮੁਖਅਜਾਣੀ॥ਜਿਸਨੇਸਾਹਿਗੁਰਮੇਲੇਸੇਗੁਣਰਦੈਗੁਣਅ
 ਖਿਦਖਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਦੁਹੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਹਰਿਸਤਿ
 ਨਿਰੰਜਨਅਮਰਹੋਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਗੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਕੁਲ
 ਥਾਹਉਮੈਭਗਾ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਸੰਤਜਨਜੇਕਹਾਕੋਈਨਿੰਦਾਕਰੇਪੁਰੇਸ
 ਤਿਗੁਰੁਕੀਤਿਸਨੇਠਿਟੁਠਿਟੁਕਹੈਸਭਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਆਪਿਦਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਰਖਣ
 ਹਗਾਧਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਣਗਾਫਦਾਤਿਸਦਾਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਟਾਰਿਆਜਿ
 ਨਜਪਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥੫:੪॥ ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਆਕਾਸੁ॥ਦਿਚਿਆ
 ਪੇਜੰਤਉਪਾਇਨੁਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਗਿਰਾਸੁ॥ਸਭਆਪੇਆਪਿਦਰਤਦਾਆਪੇਹੀਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜ
 ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਸਭਿਕਿਲਦਿਖਕਟੇਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਭ
 ਹੈਸਚੁਸਚੇਭਾਏ॥ਜੇਤੁਪੁਸਚੁਸਲਾਹਦੇਤਿਨਜਮਕੰਕਰਨੇਵਿਨਅਫੈ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਿਦਰਿਓ
 ਜਲੇਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਸਚਾਭਾਏ॥ਕੂਟਿਆਰਪਿਛਾਹਾਸਟੀਅਨਿਕੂਟਿਹਿਰਦੈਕਪਟੁਮਹਾਦੁ
 ਖਪਏ॥ਮੁਹਕਾਲੇਕੂਟੀਆਰੀਆਕੂਟਿਆਰਕੂਟੇਹੋਇਜਾਏ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁਧਰਤੀਧਰਮੁਹੈਤਿਸੁਦਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਠਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਅ
 ਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹਰਿਪਾਏ॥ਓਨਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਓਹਰਿਦਰਗਹਸਚੀਪੈਨਾਏ॥
 ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਖੋਟੁਨਿਤਖੋਟੁਕਮਾਵਹਿਓਬੀਜੇਤੇਹਾਠਲੁਪਾਏ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸਰਾਨੁਨਦਰਿ
 ਕਰਿਦੇਖੈਸੁਆਦਗਰਿਸਭਿਉਪਵਿਅਏ॥ਓਇਜੇਹਾਚਿਤਫਹਿਨਿਤਤੇਹਾਪਾਇਨਿਓਇਤੇ
 ਹੋਜੇਹੇਦਯੋਫਜਾਏ॥ਨਾਨਕਦੁਹੀਸਿਰੀਖਸਮੁਆਪੇਦਰਤੈਨਿਤਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥੧॥
 ੫:੪॥ ਇਕੁਮਨੁਇਕੁਦਰਤਦਾਜਿਤੁਲਗੈਸੇਥਾਇਪਾਇ॥ਕੋਈਗਲਾਕਰੇਘਨੇਰੀਆਜਿਘਰਿ
 ਫੁਝਹੋਇਸਾਈਖਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਝੀਨਾਪਵੈਅਹੰਕਾਰਨਦਿਚਹੁਜਾਇ॥ਅਹੰਕਾਰੀਆ
 ਨੇਦੁਖਭੁਖਹੋਹਬੁਤਰਹਿਘਰਿਘਰਿਮੰਗਾਇ॥ਕੂਟੁਠਗੀਗੁਣੀਨਾਰਹੈਮੁਖੰਮਾਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁ ਆਇ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਗ ਸਿਰੇ ਟੀਐ ਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿ ਸੁਦਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰੁ ਤੁਪ ਟੀ ਜਿਉ ਰਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸ੍ਰਿਤਿ ਨ ਸਿਉ ਕ
ਰੀ ਸ੍ਰਿਤਿ ਅਵਗਾਣਿ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਓ ਗਣਾ ਦਿਕਟਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਸਚੇ ਪਾਏ ॥ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਓ ਗਣਾ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇ ॥ ਫਰੀਫਰੀ ਆਈ ਫਰੇ ਕੀ ਗੁ
ਰੁ ਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ਫਰੀਫਰੀ ਆਈ ਜੇ ਅਨਾਦਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾ
ਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰੁ ਮੁਰਤਿ ਸੇ ਮਨ ਇਛੈ
ਲਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਕੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਰਤ ਆਰਦਿਵਾਵੈ ॥ ਫੇਰਿ ਓਹੁ ਦੇ ਲਾਓ ਸੁਹ
ਥਿਨ ਅਵੈ ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿ ਆਪਾਪੇ ॥ ਥਾਵੈ ਨ ਰਕਿਐ ਰਿਮੁ ਹਿਕਾ ਲੈ ਥਾਵੈ ਆਜਿਉ
ਤ ਸਕਰਪਾਇ ਗਣਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾਓ ਬਰੇ ਜਾਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਕਾਹੁ ਕਮਨਾ
ਨੈ ਓਹੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੇ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਅਣਹੋ
ਦੇ ਬੁਝਾਵੈ ਦਯੈ ਓਸ ਦੇ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਗਲ ਛੋਰੇ ਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ ਬਲਿਆ
ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫੇਰੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੇਹ ਗਾਇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੇਵੇ ਓਸ
ਭੀਲ ਛੁਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਆਲਿ ਪਤੇ ਦਰਤੇ ਓਸੁ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛੁਡਿ ਗੁਰੁ ਪਾਸਿ
ਬਹਿਜਾਇਆ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਰੋਪੇ ਆਪਣਾ ਪੰਚਹੂਣਿ ਲਾਹਾ ॥ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਰਿ
ਲਾਂ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਕਾ ਬਚਨੁ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰੁ ਸਿਖਾ
ਵਡਿਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮੁਖਾਓਹੁ ਦੇ ਲਾਹਾ ਬਿਨਾ ਆਇਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂਰੁ ਹੈ ਸੋਲਾਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਚਾਧਿਆਇ ਦਾ
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ ਸੇਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਦਸਿ ਛਿਕੇ ॥ ਜਿ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਛਿਟੁ ਛਿਟੁ ਮੁਹ ਛਿਕੇ ॥ ਓਇ ਬੋਲੇ
ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ
ਰਿਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈ ਅਨੁਮਨ ਮੁਖੀ ਜਨ ਮੁਗਾਵਾਇ
ਆਸਭ ਕੇ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੇਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਸੁਰੰਗ

ਬੀਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਛਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਆਜਮਦੁਹਾਕਿਰਸਨਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿਕਰਤੈਮਾ
 ਰਿਕਦਾਇਆਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਆਤਿਨਕਕਾਦ੍ਰਾਅੰ
 ਦੇਸਾਸਕੁਲਾਹਿਓਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਅ
 ਪਿਤਰਿਆਸਕੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੧॥੫੪॥ ਸਾਰਾਦਿਨੁਲਾਲਚਅਟਿਆਮਨਮੁਖਿ
 ਹੋਰੈਗਲਾਰਾਤੀਉਘੋਦਾਬਿਆਨਦੇਸੋਤਸਭਿਛਿਲਾਮਨਮੁਖਾਦੈਸਿਰਿਜੋਰਾਮਮਰੁਹੈਨਿ
 ਤਦੇਵਹਿਭੁਲਾਜੋਰਾਦਾਅਖਿਆਪੁਰਖੁਕਮਾਦਦੇਪਟਿਤਅਮੇਧਖਲਾਕਾਮਿਦਿਆਪੇ
 ਕੁਸੁਧਨਰਸੇਜੋਰਾਪੁਛਿਚਲਾਸਤਿਗੁਰਕੈਆਖਿਐਜੋਚਲੈਸੇਸਤਿਪੁਰਖੁਭਲਭਲਾਜੋਰਾ
 ਪੁਰਸਸਭਿਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਹਰਿਖੇਲਸਭਿਖਿਲਾਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਦਣੀਨਾਨਕ
 ਭਲਭਲਾ॥੨॥੫੫॥ ਤੁਧੇਪਰਦਾਹੁਅਥਾਹੈਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐਸੇਦਰੁਭਾਰੀ
 ਜਿਤੁਪੁਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਕੁਪੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀ
 ਬਣੀਐਸਤਿਗੁਰਕੀਗੀਸੈਹੋਰਿਕਦੁਪਿਉਬੇਲਦੇਸੋਕੁਟਿਆਰਕੁਟੇਸ਼ੁਟਿਪਟੀਐਓਨਾ
 ਅੰਦਰਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੈਬਿਖੁਮਾਇਆਨੇਸੁਖਿਮਰਦੇਕਟੀਐ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ੫੪॥
 ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲੀਨਿਰਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਾਘਾਲੋਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕਪਟਾਦਿਕ
 ਰੁਣੂਹੁਓਇਆਪੇਸਚੈਦੁਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲੋਸਚਿਆਰਸਿਖਬਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਘਾਲ
 ਨਿਕੂਟਿਆਰਨਲਭਨੀਕਿਤੈਥਾਇਭਾਲੋਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਆਖਿਆਸੁਖਦੈਨਾਹੀਤਿਨ
 ਮੁਹਭਲੇਗੇਫਿਰਹਿਦਯਿਗਾਲੋਜਿਨਾਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੋਕਿਚਰਕੁਦੇਰਾਈ
 ਅਨਿਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲੋਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸੁਅਪਣਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਓਅਪਿਦਰਤੈਆ
 ਪਟੀਦਥੁਨਾਲੋਜਨਨਾਨਕਇਕਨਾਗੁਰਮੋਲਿਸੁਖਦੇਦੈਇਕਿਆਪੇਦੁਖਿਕਢੈਰਗਦਾ
 ਲੋ॥੧॥੫੪॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਯਿਅਦੇਰਾਸਿਤਿਨਦੁਕੀ
 ਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿਜਾਂਕਰਤਦੁਲਿਤਸਕੁਕੇਦਾਲਿਸਭਿ
 ਦਰਸਾਨੁਦੇਖਿਕਰਹਿਸਾਬਾਸਿਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਜਗੁਹਰਿਕਾਕੀਆਸਭਿਜਨਕਉਆਇ
 ਕਰਹਿਰਹਿਗਾਸਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਵਡੀਵਰਿਆਈਹਰਿਦਰਸੇਦਿਅਤੁਲੁਸੁਖਪਾਇਆ
 ਗੁਰਪੁਰੇਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬਖਸੇਚਵੈਸਦਾਇਆਕੋਈਨਿੰਦਕੁਦਰਿ
 ਆਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇਆਜਨਨਾਨਕਗੁਣਬੋਲੈਕਰਤੈਕੇਰੁਗਤਾ
 ਨੇਸਦਾਰਖਦਾਆਇਆ॥੨॥੫੫॥ ਤੁਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਦਾਇਆਲੁਹੈਦਰੁਦਾਤਦਾ

ਣਾ ਤੁਧੁਜੇਕਰੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿਨਾ ਆਵਈ ਤੁਹੈ ਸੁਘਣੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਮੇਰੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿਅ
ਵਦਾ ਸਭ ਚਲਣਾ ਹਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਹੋਰੁ ਤੁਢਿ ਤੁਲਾਇ ਦੇ ਕੁਟੰਬੁ ਆਰਕੁ ਛਾਤਿਨ
ਮਾਣਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਤੁ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥
ਅਗੇ ਦੇਸ ਤਭਾਉ ਨਦਿ ਸੈ ਪਿਛੇ ਦੇਸ ਆਖਿ ਆਕੰ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ਅਧਾ ਦਿ ਚਿਠਿ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਦੇ ਚਾਰਗ
ਲੀਕਿ ਉਸੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੀਸਤਿ ਗੁਰਕੀ ਸੁਕੁ ਛੀ ਆਵੈ ਕੁਛੀ ਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਰਤਾ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਦਰੀ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਅਪਿ ਆਪੀ ਦੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰਕੇਰਾ
ਸਭੁ ਕਾਣਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਭੁਕਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਨਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣਗਾ
ਵੈ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਗੁਰਸਤਿ ਕੁਛੁ ਜੇ ਸਿਖੁ ਆਖਾਏ ॥ ਸੁਭਲ ਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲ
ਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ॥ ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵੈ ॥ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪ
ਪਦੇ ਖਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਛਿੱਚੁ ਹੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਬਹਾਦਿ ਆਉ ਰਾਇ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ
॥ ਜੇ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਵੈ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਸੇ ਦੇਇ ਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇ
ਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆ
ਪਿਜ ਪੈ ਅਦਰ ਹਨਾ ਮੁਜ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਦੇਸੇ ਦਿਰਲੇ ਥੋਹੇ ॥ ਜੇ ਮਨਿ
ਚਿਤਿ ਇਕ ਅਰਾਧ ਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਖਾਰਿ ਅਸੀ ਖਕੋ ਹੋ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਭ ਧਿਆਇ ਦੀ ਸੇਧਾਇ ਪਏ
ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੇਹੇ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਪਾਵੈ ਪੈਨ ਦੇਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਕੋਹੇ ॥ ਓਹਿ ਹਾਜਰ ਮਿਠਾ
ਬੋਲ ਦੇ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੁ ਕਛਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ ਦਿਛੋਹੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥
ਮਲੁ ਜੁਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਖੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ਤਿਨੇ ਦੇ ਮੁਖਿ ਦੇ ਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬ
ਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੁਰ ਪਾਉ ਸੁੰਦੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਪਗਾਈ ਜੋ ਨਿਚੁੰਗ ਲੀਨੇ ਦੇ
ਮੁਖ ਕਰਿ ਕੋਭੇ ॥ ਜੋ ਆਖਿ ਥੋਰੀ ਮੁਹ ਕਾਲਾ ਦੁਹਾਵੈ ਮੁਖਾ ਦਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤਵਿ ਸੁਣਿ ਆਸ ਭੁਤੁ ਜਗਤ
ਦਿ ਚਿਠਾਈ ਦੇ ਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨ ਠਹੈ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ਛਾਵੈ ॥ ਇਕੋ ਉਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁ
ਛੁ ਮੀਦੇ ਮੁਖੁ ਰਲਣਾ ਨ ਮਿਲੈ ਤਾਦੁ ਹਟੀ ਭਤੀ ਜੀ ਠਹਿਰਾਇ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੇਵੈ ਗ
ਏ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਕੁਕੋਤਿ ਹਾਇਆ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪਰਪੁਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿ ਆਉ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ
ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਕੀ ਸੋ ਸਚੈ ਮਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਅਖਰਾਤਿਨ ਆਖਿਆ
ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਦਾ ਨੰਗੁ ਖਾਹੈ ਦੇ ਤਿਸ ਦਾ ਨਠੁ ਕ੍ਰਿਥੁ
ਹਜਿ ਖਾਏ ॥ ਜਿਸਾਹਿ ਬਕੈ ਘਰਿ ਦੁਬੁ ਹੋਵੈ ਸੁਨ ਠਹੈ ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਣਹੋ ਦੀ ਕਿਥੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਦੀ

ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਸਾ ਸੇਵਾ ਅਭਿਖੀ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿਗੁਰਸਥ
 ਲਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰ ਹਿਸਤਿ ਜਨਚਾ
 ਰਿਵੇਦ ਕਰੀ ਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੇ ਤੇ ਬੋਲ ਦੇ ਸੇਵਾ ਰਨ ਹੋਵੇ ਦੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪਹਾਰਾ ਜਪੁ ਦਾ ਸੁਭਿ ਲੋਕ
 ਸੁਣੇ ਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਮੁਗਧ ਨ ਰਸੰਤ ਨਾ ਲਿਖੰ ਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣਾ ਨੇ ਓਇ
 ਅਰੀ ਕਾਰਿ ਸੁਣੇ ਦੇ ॥ ਓਇ ਦਿਚਾਰੇ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਜੀਭਾ ਗੁਪਤ ਮੰ ਦੇ ॥ ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਮਿਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰ ਦੇ ॥ ਦੋਹਰ ਕਰਹਿ ਨਿਰਦੋਹ ਨਾ ਲਿਖਰ ਮਾਨਿ ਆਇ ਪਚੰ ਦੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੰਤ ਸਗਾਪਿ
 ਆਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰ ਦੇ ॥ ਪੇਰ ਮੁਢਾ ਹੁਕਟਿ ਮਾਤਿ ਸੁਰਾ ਲਸਕੰ ਦੇ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੪
 ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੁਰੋਸਤਿ ਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾ
 ਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੇ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ ਸਚ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਹੁ ਕੇ ਵਲਿ ਹੋਤਾ ॥ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਮਰੈ ਸਭ
 ਲੋਕਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹਕਾ ਲੋਕੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਦੁਪਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ
 ਕ ਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵੈ ਸਦਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਗਧਿ ਆਤਿ ਨ ਪੈਰੀ ਆਇ
 ਸਭੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ੪:੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿਰਥੇ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇ
 ਆਗਤਿ ਤੁਹੀ ਆਪਾਏ ਫੁਲੁ ਸਟੇ ਫੁਲ ਦਾ ਫੁਲ ਦਾ ਫੁਲੁ ਪਇਆ ॥ ਨਿਤ ਓਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇ
 ਆਪਨ ਕਾਰਣਿ ਅਗਲਾ ਪਨ ਭੀ ਓਹਿ ਗਇਆ ॥ ਕਿਅ ਓਹ ਖਟੇ ਕਿਅ ਓਹ ਖਟੇ ਜਿਸੁ ਅੰ
 ਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥ ਨਿਰਦੋਹੁ ਚੁਫੈ ਰੁਚੈ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾਤਿ ਨਿਸਿਰਿਲ
 ਇਆ ॥ ਓਹੁ ਅਗੈ ਪਛੈ ਚੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥ ਜੇ ਸੁਇਨੇ
 ਨੇ ਓਹੁ ਹੁਥੁ ਪਾਏ ਤਾਥੇ ਹੁਸੇਤੀ ਗਇਆ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਅਵੈ ਤਾਪੁ ਫੁ
 ਲੇ ਅਭਿਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿ
 ਲਾਇਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਤੁਹੀ ਬਾਣਾ ॥ ਜੇ ਰੁਪੁ
 ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਸਚੁ ਸੇਵਾ ਨਿਸਚੇ ਤੇ ਰਮਾਣਾ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ਨਿਸ
 ਚੇ ਤੇ ਰਾਤਾਣਾ ॥ ਸੇਭੁ ਗਤਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਲਾਹਿ ਆਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨਿਸਾਣਾ ॥ ਸਚੁ ਜਿਸ ਚੇ ਸੇ
 ਵ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰੀਸ ਦਕਰ ਬਾਣਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੪॥ ਧਰਿ ਮਾਰੇ ਪੁਰੋਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਈ ਹੁ
 ਟਿਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੇ ਬਹੁ ਤੇ ਗਲੇ ਚੀ ਐਨਾ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਸਤ ਸੰ
 ਗਤਿ ਚੋਈ ਨਾ ਲਹ ਨਿਦਿ ਓਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹੁਟਿ ਓਨਾ ਨੇਤਿ
 ਸੁਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਝੈ ਫਿਰ ਕੇ ਸੋਫਿ ਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗ ਦਿਕੀ ਤੇ ਕੂਟਿ ਅਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੀ

ਜੀਪੀਵੀਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਹਥਿਏਨਾਵੇਚਰੇਗਾਗੁਰਚਉਥੀਪੀਵੀਵੀਕੁੰਤਿਨਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸ
ਭਿਤਗੋਕੋਈਪੁਤ੍ਰਸਿਖਸੇਵਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਿਸੁਕਾਰਜੁਸਭਿਸਦਾਰੋਜੋਇਛੈਸੋਫਲਪਾਇ
ਸੀਪੁਤ੍ਰਸਨੁਲਖਮੀਖਵਿਸੇਲੇਹਰਿਨਿਸਤਰੇਸਾਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੂਦਿਓਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹ
ਰਿਉਪਾਰੇਸੋਪਾਏਪੁਰਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਰੇਜਨੁਨਾਨਕਮੀਗੋਪੁਰਿ
ਤਿਨਜੇਗੁਰਸਿਖਮਿਤਪਿਆਰੇ॥੧॥੫੪॥ ਜਿਨਕਉਆਪਿਦੇਇਫੁਡਿਆਈਜਗ
ਤੁਭੀਆਪੇਆਣਿਤਿਨਕਉਪੈਗੀਪਾਏਡਰੀਐਤਾਜੇਕੋਛੁਆਪਦੂਕੀਚੇਸਭੁਕਰਤਾਅਪ
ਣੀਕਲਾਫਯਾਏਦੇਖਪੁਤਾਈਏਹੁਅਖਾਡਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਕਾਜਿਨਿਆਪਣੈਜੇਰਿਸਭਿਆ
ਣਿਨਿਫਾਏਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਰਖਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕਾਦੁਸਟਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰਾ
ਏਸਤਿਗੁਰਕੀਫੁਡਿਆਈਨਿਤਚੜ੍ਹੈਸਦਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਾਤਿਨਿਤਆਪਿਕਰਾਏਅ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰਘਰਿਫੁਸਾਏਸਤਿਗੁਰਕੀਬਣੀਸ
ਤਿਸਤਿਕਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਅਪਿਮੁਹੁਕਢਾਏਗੁਰਸਿਖਕੇਮੁਹਉਜ
ਲੇਕਰੇਹਰਿਪਿਆਰਾਗੁਰਕਾਜੇਕਾਰਸੰਸਾਰਿਸਭਤੁਕਰਾਏਜਨੁਨਾਨਕਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿ
ਦਾਸਨਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੨॥੫੫॥ ਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾਹੁਮਾਰੇ
ਸਚੁਪੁੰਜੀਨਾਮੁਫਿਰਾਏਪ੍ਰਭਵਣਜਰੇਥਰੇਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਦਣਿਜਿਲੇਹਿਗੁਣਕਥਹਨਿ
ਹਰੇਸੇਵਕਰਾਏਸੇਜਨਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਦਾਰੋਤੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਸਬ
ਦਿਲਖਾਰੇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ੫੪॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪ੍ਰਕਾਸੈਦੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨਹੋਵੀ
ਭੁਲਾਯੋਸਦੈਆਖਿਐਕੋਇਨਲਗੈਨਿਤਉਜਾਣੀਪੁਕਾਰੇਖਲਾਯੋਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਲੀਏ
ਗਲੇਫਾਜੇਕੀਤਾਕਰਤਿਆਓਸਦਾਸਭੁਗਾਏਆਨਿਤਚੁਗਲੀਕਰੇਅਣਹੋਵੀਪਗਈਮੁਹੁ
ਕਢਿਨਸਕੈਓਸਦਾਕਾਲਾਭਾਏਆਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਕਲਿਜੁਗਦਿਓਜੇਹਕੋਬੀਜੇਤੋਹ
ਕੋਖਾਏਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਫਸੁਨਹੋਈਫਿਸਖਾਧੀਤਤਕਾਲਮਰਿਜਾਏਭਾਈਫੇਖਹੁਨਿਆਉ
ਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਕੋਈਕਰਤੇਹਕੋਈਪਾਏਜਨੁਨਾਨਕਕਉਸਭਸੇਝੀਪਾਈਹਰਿਦਰਿਕੀ
ਆਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੧॥੫੪॥ ਹੋਦੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਜੇਫਿਛੁਰੇਤਿਨਕਉਦਰਿਛੋਈ
ਨਹੀਗੋਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤਿਨਨਿੰਦਕਾਮੁਹਠਿਕੇਥੁਕਥੁਕਮੁਹਪਾਹੀਜੇਸਤਿਗੁਰਿਛਿਟ
ਕੇਸੇਸਭਜਗਤਿਛਿਟਕੇਨਿਤਭੰਭੁਲਭਸੇਖਾਹੀਜਿਨਗੁਰੂਗੋਪਿਆਆਪਣਾਸੇਲੈਦੇਛਾ
ਹਠਿਗਾਹੀਗਤਿਨਕੀਰੁਖਕਦੇਨਉਤਰੈਨਿਤਭੁਖਭੁਖਭੁਕਾਹੀਓਨਿਦਾਆਖਿਐਕੋਨਾਸੁਣੈ

ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲੇ ਮਰਾਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਦਫਿ ਆਈ ਦੇਖ ਨ ਸਕ ਨੀ ਚਿਨਾ ਅਗੇ ਪਛੈ ਥਾਉ ਨਾ
 ਹੀ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ਆਇ ਅਗੇ ਕੁ
 ਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਛਿਟ ਕੇ ਜਿਓ ਸੁਮਿ ਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟ ਉਠਾਹੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਕਰਹੁ ਜੇ ਦੂ
 ਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ਪੁਰਿ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸੁਨਾਇ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾਨਾਹੀ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਤੁ ਤਿਸੁ ਅਪਹਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ਨਾ ਦੇ ਕੀ ਦਫਿ ਆਈ ਵਡੀ ਹੋ ਨਿਤ ਸਦਾ
 ਈ ਚਰੈ ਚਰਾਹੀ ॥੨॥ ਪੰ ੪॥ ਜਿਹੇ ਦੇ ਗੁਰੁ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਦਫਿ ਆਈ ਵਡੀ ਹੋ
 ਈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਦਿ ਅਸਰੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਆਜ ਸੁਦਰਸਨਿ ਅਲੇ ਈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹ
 ਮੰਡਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਪਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸੇ ਪੁਰਾ ਹੋਈ ਗੁਰ ਕੀ ਦਫਿ ਆ
 ਈ ਨਿਤ ਚਰੈ ਸਦਾ ਈ ਅਪਹਿ ਕੋ ਨ ਸਕੇ ਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ
 ਆਪੇ ਪੈ ਜਗ ਬੇ ਪੁਰੈ ਈ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇ ਅਕੋਟੁ ਅਪਾਰੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟ ਨਾਲੇ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਉ ਦਾਜੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਦਵਜੀ ਐ ਹੀ ਰੇ ਪਰਦਾਲੇ ॥
 ਵਿਣੁ ਕਾਇ ਆ ਜਿਹੇ ਰਥੈ ਪਨੁ ਬੇਜ ਤੇ ਸੇ ਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸੇ ਉਝ੍ਹੈ ਭਗਿ ਮਿਭੁ ਦਾਈ ਅਹਿ ਜਿਉ ਝੁਕ
 ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੪॥ ਜੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰੈ ਕੀ ਸੋ ਅਛਿ ਖਾਜ ਗਮਹਿ ਰੇ
 ਇਆ ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੁਹੈ ਥੋਪ ਕਾ ਕ੍ਰਿਓ ਛੋਇਆ ਕੁਕਪੁ ਕਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਛੋ ਅਛਿ ਖੋਇ
 ਤੇ ਇਹੋਇਆ ਛਿਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ਛਿਤੁ ਤੇ ਲੀ ਸੰਦ
 ਬਲ ਦੁਕਰਿ ਨਿਤ ਭਲ ਕੇ ਉਰਿ ਪ੍ਰਿਯੋਇਆ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣ
 ਹੋਇਆ ਜੇ ਸਾਬੀ ਜੇ ਸੋਲੁ ਟੈ ਜੇ ਹਾਪੁਰ ਬਿਨੈ ਬੋਇਆ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਤਿ
 ਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪੋਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕੁਠੀ ਸੰਗੇਇਆ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਤੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਪੰ ੪॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਸੇ
 ਹਾਗ ਠੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤ ਰਜੇ ਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਅਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮ
 ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰੂਪੁ ਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਦਿ ਚਿਜੇ ਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸ
 ਰਤ ਨਾਦਿ ਚਿਲੁ ਕਿਹੋ ਕੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵ ਕੁ ਕਰੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿ ਆਤਮਾ ਇਕੁ
 ਗਵਾਇ ਕੋ ਛੋਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਇਕ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣ ਸੋਰੇ ਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਤੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੪॥ ਸਭਿਰ ਸਤਿ ਨ ਕੇ
 ਰਿਹੈ ਹਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖਿ ਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖ

ਠਜਾਹਿ। ਜਿਨਿ ਰਭਉ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਉਤਿ ਨ ਕਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ। ਹਰਿਉ ਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੋਇਆ ਜਿਨ
ਕਉ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ। ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈ ਨਾਈ ਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਦੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਓਇ
ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਰ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਡਾਹਿ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜ
ਨ ਤਿਨ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ॥੧॥੫੪॥ ਸਾਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀ ਆਵ ਲੀਜਿ ਬੇ ਮੇਰਾ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਬੈਠਾ ਆਇ। ਸੇਜ ਤਿਭੁ ਏਹ ਹੀ ਆਵ ਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਆਜਾਇ। ਧਨੁ ਪੰ
ਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਸੁਜਨ ਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਜਣਿਆ ਆਇ। ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ
ਨਾਮ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਰਿਠਾ ਤਿਨ ਲਏ ਛੁਡਾਇ। ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲ ਹੁਦ
ਇਆ ਕਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਪੇਵੈ ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਧਾਰਿਆ। ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ।
ਜਾ ਰਿਠਾ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਅੰਦਰ ਹੁਮਨ ਸਾਧਾਰਿਆ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਘੁਮਿਦਾਰਿਆ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪॥ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੀ। ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰੁ ਭਾਵੁ
ਸੀ। ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਘਰੀਵ ਸਾਇ ਸੀ। ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਪਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇ
ਸੀ। ਜਿਨ ਰਖ ਠਕਉ ਹਰਿਆ ਪਿਰੋਇ ਹੋ ਕੇਤੀ ਝੁਖਿ ਝੁਖਿ ਜਾਇ ਸੀ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ਤੁਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛੋਡਾਇ ਸੀ॥੧॥੫੪॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮਨਿ ਭਾਵੁ ਦਈ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਾਰਿ ਆਈ। ਹਰਿ ਰਾਖ ਹੁਪੈ ਜਸ ਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਨਿਤ ਚਹੈ ਸਦਾਈ। ਗੁਰੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛੁਡਾਈ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਤਿ
ਨਿ ਸਭ ਆਟਿ ਨਿਵਾਈ। ਜਿਨੀ ਰਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾ
ਈ। ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੇਰਾ ਪਾਈ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਪੂਰਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ
ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਠਾ ਤਿਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ
ਵਡਿਆਈ। ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ। ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ
ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸੇਕਿ ਪਤਿ ਰੋਅ ਘਾਈ। ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠੇ
ਆਈ ਖਾਈ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਵਜੀਵਾਧਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪
॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰੁ ਬਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੁਲੀਆ। ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ
ਤਿਉ ਦਿਟਹੁ ਸਦਾ ਘੁਮਿਐ ਲੀਆ। ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਉ ਤਿਨ ਦਿਟਹੁ ਤਲ

ਰੇਲੀਆ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾ ਰਕਮਾ ਕਹਿਹ ਉਗੁਲਾ ਮਤਿ ਨ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਚਲੁ ਲੈ ਜੋ ਰਤੇ
 ਨਭਿ ਨੀਹ ਰਿਗਿ ਚੋਲੀਆ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਮੇ ਲਿਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਦੇ ਚਿਅ ਮੇਲੀਆ
 ॥੧॥ ਪੰ: ੪॥ ਅਉਗਣੀਭੁ ਰਿਆਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤ ਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਣ
 ਦੇਹਾ ਝੁਟੀ ਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉ ਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇਆ ਸਚੁ ਦਣੰ ਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇ
 ਟਾ ਮੁਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭੁਫੈ ਸੋਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਦਣੰ ਚਿਅ ਚਿਨਾ ਧੁ
 ਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸ
 ਚਾ ਪਰਖੁ ਨਿਗਲੇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ
 ਜਿਨੀਆ ਰਾਧਿਆ ਸੇਜਾ ਇਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀਨ ਸੇਵੀਆ ਸੇਮਨ
 ਮੁਖਿ ਮੁਖ ਬੇਰਾਲੇ ॥ ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹੁ ਬੇਲ ਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦ ਮਤ ਵਾਲੇ ॥
 ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ: ੩॥ ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇਖ ਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇਆ ਭਾ
 ਠੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭੁਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸਦਾ ਗਾਵੈ
 ਇਆ ਜਿਉ ਉਥਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਾਹਗਾਹ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੇਜੀ ਉਦੈਇਆ ਰੀਗਿ ਚਲੁ ਲੈ
 ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾਨੇ ਹੁਕੂ ਵਿਠਗੀ ਗੁਣੀ ਨਾਰੋ ਕੂਟੁ ਮੁਲੀ ਮਾਪ ਲੋਟਿ ਪ
 ਰੇਹਾ ਕੂਟੀ ਕਰਨਿ ਦੁਡਾਈ ਆਕੂਟੈ ਸਿਉ ਲਗਾਨੇ ਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੋ ਆਪੇ ਨਦ
 ਰਿ ਕਰੇਇਆ ॥੧॥ ਪੰ: ੪॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੀਗਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿ
 ਆਆ ਓਇ ਪੁਰਖ ਪਾਣੀ ਪਨਜਨ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿ
 ਵਾਦਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ਆਧੁ ਦੇਖ ਠਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋ
 ਚੈ ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿ ਚਿਗੁਰੁ
 ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ
 ਆਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸ ਹੁਤਿ ਸੁਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਅ
 ਗੈ ਦੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਮਾਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿ
 ਨਹਿ ਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੁਤਰ ਹੁਹਰਿ ਜਪਿਅ ਹੁਹਰਿ ਨਿਸਤਾ
 ਰਿਆ ॥੨॥ ਪੰ: ੩॥ ਹਉ ਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਮਿਲੇ ਤਨ ਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਗਾ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸੇ ਸਬਦਿ
 ਲਾਏ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੈ ਸੇ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰ

ਭਿਜੋ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਅਗਾਧਿ ਆਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੋ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾ
 ਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਯੋ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵੁ ਦਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰ
 ਗਹਿ ਲਿਖੋ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨ ਮੁਸਾਚੇ ਆਗੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ੫੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਅਗੇ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿ ਆਰੋ ॥ ਜਾਗੁ ਰੁਕਹੈ ਉਠ
 ਹੁਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਪੁਸਰਿ ਬਹੁ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚਾਣਿਕ
 ਦੇ ਲਧੇ ਦਾਰੋ ॥ ਓਇ ਅਗੇ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹ ਛਪਾਇ ਨਿਰਲਨੀ ਖੋਟੇ ਆਰੋ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਕੁਖੁ
 ਸੁਭਿ ਬੈਠਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਾਨਿ ਭੇਡੁ ਰੋ ॥ ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨ ਰੁਖਵਾਈ ਐ ਲੋਚੀ ਐ ਬਿਖੁ ਕਦੇ ਮੁ
 ਖਿਉ ਗਲਾਰੋ ॥ ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀ ਅਹੁਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਜਿਸ ਕਾਇਹੁ
 ਖੇਲੁ ਸੇਈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ੫੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੀ ਮੁਹੈ ਜਿਸੁ
 ਅੰਦਰਿ ਹਰਿਉ ਰਿਧਾ ਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਅਪਣੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਦਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ
 ਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਖ ਕੁ ਗੁਸੰਜੋ ਉਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਬਿਡਾਰਿਆ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਰਖਣਹਾਰ ਹਰਿਆ ਪਿਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿਉ ਬਾਰਿਆ ॥ ਜੇ ਮੰ
 ਦਾ ਚਿਤ ਦੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸੇਆ ਪਿਉ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗ
 ਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗ ਮੁਢੀ ਚਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਆਗਾਧਿ
 ਆਜਾਉ ਠੇਤਾ ਸਚੁ ਚਦੋ ॥ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੋ ॥ ਹਉ ਬ
 ਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੋ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਭਾਵੁ ਦਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ
 ਗਵੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪ ॥ ਕਿ
 ਆਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਨਦੀ ਸਰੈ ਸੇ ਪੁਰੇ
 ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੇ ॥ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉ ਦੇਵਾ ਹੁਦਾਹੁ ਉਚਰਿ ਉਠ ਦੇਭੀ ਦਾਹੁ ਕਰੇ ਨਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਤਉ ਠਿਸੰ ਮਾਲੇ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ੫੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਆਪਣਾ
 ਪਾਈ ਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾਭ ਉਜਲਿ ਰੁਬਦਿ ॥ ਆਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰ
 ਨੁ ਸੇਸਾਹ ਹੈ ਜਿਨਾ ਮਿਕਰਹਿ ਦਾਪਾਰਾ ॥ ਵਣਜਰੇ ਸਿਖ ਆਵ ਦੇ ਸਬਦਿ ਲਾਘਾਵਣਹਾਰਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵੀ ਆਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ
 ਸਚੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਆਗਾਧਿ ਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਚੰਦੋ ਲਿਆ

ਤਿਨ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਜੀਨੀ ਸੇਵਿ ਅਕਾਲ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿ
 ਨੀ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੁਫਰੈ ਸਚੁ ਸੇਵ ਨਿਸੇ ਸਚੁ ਰਲਾਧਿਆ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੇਸਾ
 ਬਾਸਿ ਹੋ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਛਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੪॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਣੀ ਮੁਖ
 ਪੁਰੈ ਨਾਮ ਹੀ ਟਿਕਰ ਮਾਇਆ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁ ਆਨਾ ਟਿਕੈ ਠਿਕੈ ਠਿਕੈ ਰਿਜੁ ਨੀ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦ
 ਇਆ ਲੋਹੇ ਹਿਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਆਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਜਨ ਮਾਠ ਦੁ
 ਖੁਜਾਇ ॥੧॥ ੪:੪॥ ਗੁਰਸਾਲਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ
 ਮਨੁ ਰਤਾਰ ਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ਜਿਹ ਦਾਸਾਲ ਹੀ ਨਰ ਜਣੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਠਿ ਤੁਲਾਇ
 ਆਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ਮਾਨਿ ਭੁਖੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰ
 ਤਿ ਜਾਣੀ ਐਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ਸੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ
 ਆਵਡਿਆਈਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਜਾਮਿ
 ਲਿਆ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਹ ਜਨਨ ਦਰੀਆਈਆ ਸਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਸਲਾਹਿਆ
 ਤਿਨ ਭੁਖਾ ਸਾਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੪॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇ ਦਿਆ
 ਸੇ ਪੁਰੁ ਲਪਾਏ ਕ੍ਰਿਸਤ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤ ਜੋਇ ॥੧॥ ੪:੩॥ ਮਾਇਆ
 ਧਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨ ਬੋਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਹੋਲ ਪਚੋਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੈਸ ਬਦਿ ਲਿਵ
 ਲਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਨਾਨ
 ਕਵ ਜਦਾ ਜੰਤੁ ਦੁਜਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਕਰਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰ
 ਦਰਿ ਦਰਤੈ ਤੁਕਰਤਾ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਿਚਿ ਗਣਤੈ ਸਭੁ ਕੀਤ ਤੇਰਾ ਦਰ
 ਤਦਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ਤੁਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਦਰਤ ਦਾਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਨੇ ਮਿਲੇ ਸੁਹਾਗਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਜੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਵੈ
 ਕੁਕਰਿ ਰਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿਤੁ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਵਿ ਸਾਰੀ ਐ ਬਹਿਦਿਆ
 ਉਠਦਿਆ ਨਿਤਾ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅ ਫਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿਆ ਜਿ
 ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਤੁ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ੪:੩॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ
 ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ਸਦਾ ਬੁਲਾਈ ਐ ਮਹਲਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਿ ਉਕਰਿ ਦਰਗਹ
 ਸੀਝੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਦਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਹ ਹੈ ਕਰਿ ਜੋਇਆ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
 ਰਿਮੇਗਾਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁ

ਰਕਾਮਨੁਮੰਨੋ॥ ਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨੋ॥ ਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭੰਨੋ॥ ਉਪਦੇਸੁਜਿਦਿਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਸੁਣਿਆਸਿਖੀਕੰਨੋ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚਰੀਚਦਗਣਿਦੰਨੋ॥ ਇਹਚਾਲਨਿ
ਰਲੀਗੁਰਖੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭਿੰਨੋ॥੨੫॥ ਸਲੋਕਪ:੩॥ ਜਿਨਿਗੁਰੁਗੋਪਿ
ਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਰਨਠਾਉ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਧੈਗਏਦਰਗਹਨਾਹੀਥਉ॥ ਓਹੁਦੇਲਾਹ
ਬਿਨਾਫਈਠਿਰਿਸਤਿਗੁਰਲਗਹਿਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਗਣਤੈਪੁਸੀਐਦੁਖੇਦੁਖਿਦਿਹ
ਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਦੈਰੁਹੈਆਪੇਲਏਜਿਸੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਜਿਨਾਦੇਖਾਲਿਓਨੁ
ਤਿਨਦਰਗਹਲਏਛੁਡਾਇ॥੧॥੫:੩॥ ਮਨਮੁਖੁਆਗਿਆਨੁਦਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ
ਕੋਪੁਜੁਐਮਤਿਹਾਰੀ॥ ਕੁਛੁਕੁਸਤੁਓਪਾਪਕਮਾਏ॥ ਕਿਆਓਹੁਸੁਣੈਕਿਆਅਖਿਸੁਣਾਏ
॥ ਅੰਨਬੋਲਾਖਾਇਉਫੁਟ੍ਹਿਪਾਇ॥ ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅਏਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੋਟੇਬਾਇ
ਨਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੇਚਿਤਕਠੋਰਹਹਿ
ਸੇਬਹਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ਬਿੰਬਸਦੁਦਰਤਦਾਕੂਟ੍ਹਿਅਰਾਚਿਤਉਦਾਸਿ॥ ਓਇਦਲੁਛੁ
ਲੁਕਰਿਫੁਤਿਕਛੁਦੇਠਿਰਿਜਾਇਬਹਹਿਕੂਟ੍ਹਿਅਰਾਪਾਸਿ॥ ਗਦਿਚਿਸਚੇਕੂਟ੍ਹਿਨਗਤੁਈ
ਮਨਿਦੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ ਕੂਟ੍ਹਿਅਰਕੂਟ੍ਹਿਅਰੀਜਾਇਰਲੇਸਚਿਅਰਸਿਖਬੈਠੇਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੩੬॥ ਸਲੋਕਪ:੪॥ ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦਕੁਮਾਰਿਅਨੁਕਰਿਆਪੇਆ
ਹਰਾ॥ ਸੀਤਸਹਾਈਨਾਨਕਾਦਰਤੈਸਭਜਾਹਰਾ॥੧॥੫:੪॥ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈ
ਪਾਇਨਿਹਥਾ॥ ਤਿਨੈਮਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ੫:੪॥
ਲੈਠਹੋਰਤੀਤੁਰਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਪ੍ਰਾਣਿ॥ ਤਕਹਿਨਾਰਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿਠਾਣਿ॥
ਸੰਨਿਦੇਨਿਦਿਖਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣਿ॥ ਕਰਮੀਆਪੇਆਪਣੀਆਪੇਪਛੁਤਾਣਿ॥
ਅਰਜਾਈਲੁਠਰੇਸਤਾਤਿਲੁਪੀਵੇਘਾਣਿ॥੨੭॥ ਸਲੋਕਪ:੪॥ ਸੇਵਕਸਚੇ
ਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਾਣਾ॥ ਦੂਜਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧॥੫:੫॥
ਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਪ੍ਰਭਮੇਟਣਾਨਾਜਾਇ॥ ਹਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਵਖੋਰੇਨਾਨਕਸਦਾਧਿ
ਆਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ੫:੫॥ ਨਰਾਇਣਲਾਇਆਨਾਨੁਗਧਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖੈ॥ ਕਰ
ਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਦਿਸੋਚਖੈ॥ ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਆਦਿਚਿਦੇਹੀਭਖੈ॥
ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣਤਿਸਨੇਰਖੈ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲਖੈ॥
੨੮॥ ਸਲੋਕਪ:੫॥ ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਕਿਰਤੀਘਣਾਕਾਥਾਨੁ॥ ਤਿਨਿ

ਪ੍ਰਭਿਮਰੇਨਾਨਕਾਰੋਇਸੁਏਹਰਮਾ॥੧॥੫:੫॥ ਅਦਖਸੁਸਭੇਕੀਤੀਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਾਭੁਨਾਹਿ
 ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਪਚਿਜੋਨੀਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ੫:੫॥ ਤੁਸਿਦਿਤਪੁਰੈਸ
 ਤਿਗੁਰੁਹਰਿਧਨੁਸਦਾਅਖੁਟਾਸਾਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟਾਕਾਮਕੋਧਬੁਰਿਆਈ
 ਅੰਸੀਗਿਸਾਪੁਤੁਟਾ॥੩॥ ਦਿਣਸਚੇਦੁਜਸੇਵਦੇਹੋਇਮਰਸਨਿਬੁਟਾਨਾਨਕਕਉਗੁਰਬਖਸਿਆ
 ਨਮੈਸੰਗਿਜੁਟਾ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਤਪਾਨਹੋਏਅੰਦਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੇਠਿਰੇ
 ਜਜਮਾਲਿਆਅਗੇਦੇਸਦਿਆਸਤੇਦੀਭਿਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੇਦੇਪਛੁਤਾਇਕੋਆਇਤ
 ਪੈਪੁਤਾਦਿਰਿਬਹਾਲਿਆਪੰਚਲੋਕਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਲੋਭਿਲਹਰਿਹੋਗਾਲਿਆਜਿ
 ਥੈਥੈਨਾਪਨੁਦੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾਭਿਏਨਾਹੀਪਨਿਬਹੁਤੇਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਰਿਆਭਾਈਇਹਤਪਨ
 ਹੋਏਈਬਗੁਲਾਹੋਬਹਿਸਾਪਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆਸਤਪੁਰਖਕੀਤਪਾਨਿੰਦਕਰੇਸੰਸਾਰੇਕੀਉਸ
 ਤਤੀਦਿਚਿਹੋਏਏਤੁਦੇਖੈਤਪਾਦਯਿਮਾਰਿਆਮਹੀਪੁਰਖਕੀਨਿੰਦਕਰੇਪੁਜਿਤਪੈਨੋਛਲ
 ਲਗਾਸਭੁਗਇਆਤਪੋਕਾਘਾਲਿਆਥਾਹਰਿਬਹੈਪੰਚਾਦਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏਅੰਦਰਿਬਹੈਤ
 ਪਾਪਪਕਮਾਏਹਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪਪੰਚਨੇਏਘਾਕਰਿਏਖਾਲਿਆਧਰਮਗਇਜਮਕੀਕਰ
 ਨੋਆਖਿਛੁਡਿਆਇਸੁਤਪੈਨੋਤਿਥੈਖਰਿਪਾਇਹੁਜਿਥੈਮਹੀਮਹੀਹਤਿਆਰਿਆਠਿਰਿਏ
 ਸੁਤਪੈਦੇਮਹੀਕੋਈਲਗਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਹੋਠਿਟਕਾਰਿਆਹਰਿਕੋਦਰਿਫਰਤਿਆ
 ਸੁਨਾਨਕੀਆਖਿਸੁਣਾਇਆਸੋਬੂਝੈਜੁਦਯਿਸਦਾਰਿਆ॥੧॥੫:੪॥ ਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਆ
 ਗਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈ॥ਹਰਿ
 ਭਗਤੀਨੋਨਿਤਨਾਵੈਦੀਵਡਿਆਈਬਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚਵੈਸਦਾਈ॥ਹਰਿਭਗਤੀਨੋਬਿਰੁਘ
 ਰੀਬਹਾਲਿਆਨਾਮਪਟੀਪੈਜਰਖਾਈ॥ਨਿੰਦਕਾਪਾਸਹੁਰਿਲੇਖਾਮੰਗਸੀਬਹੁਦੋਇਸਜਾਈ
 ॥ਜੇਹਾਨਿੰਦਕਾਪਟੈਜੀਇਕਮਾਦਦੇਤੇਹੋਛਲੁਪਾਈ॥ਅੰਦਰਿਕਮਾਣਸਰਪਰਉਘੜੈਗ
 ਵੈਕੋਈਪੁਰਤੀਦਿਚਿਕਮਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥੩॥
 ਪਉੜੀ੫:੫॥ ਭਗਤਜਨਕਾਰਾਖਾਹਰਿਆਪਿਰੈਕਿਆਪ੍ਰੀਕਰੀਐ॥ਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੁਕੁ
 ਗੁਮਾਨੀਆਦਿਸੁਖਾਧੀਮਰੀਐ॥ਆਇਲਗੇਨੀਦਹਥੈਨ੍ਹੇਜਿਉਪਕਾਖੇਤੁਲਣੀਐ॥ਜੇਹੋ
 ਕਰਮਕਮਾਦਦੇਤੇਹੋਭਣੀਐ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮੁਦਤਾਹੈਸਭਨਾਦਾਪਟੀਐ॥੩॥
 ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਮਨਮੁਖੁਮੁਲਹੁਭੁਲਿਆਦਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅੰਕਾਰੁ॥ਸੁਗਣਾਕਰਦਿਆ
 ਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੇਸਭਹਿਰਲਣੀਬੋਲਨਿਸਭ

ਦਿਕਾਰੁ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋ ਖੀ ਅਹਿ ਅੰਤ ਰਿਸ ਨਾ ਬਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ
ਖਾਨ ਲੋਤੁ ਟੀਭਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰੁ॥ ੧॥ ੫:੪॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ
ਚੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਓਹੁ ਅਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈ ਐਸੁ ਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾ
ਵੈ ਕੂੜੁ ਓਹੋ ਕੂੜੁ ਲਗਿ ਅਭੁਤੁ ਹੋਇ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਖਿਬਿਨ ਸੇਵੁ ਖੋਹੈ॥
ਨਾਨਕ ਧਤੁ ਲਿਵੈ ਜੇ ਕੂੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਤੈ ਪੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁ
ਰਸ ਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ੫:੫॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰ ਹਿਸੀਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਚਾਰਿ
ਦੇਵ ਕਹੰਦੇ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੋ ਬੋਲ ਦੇ ਸੇਵਕ ਨ ਹੋਵੰਦੇ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਹੈ ਜਾਪ ਦੇ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ
॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਮਗਨ ਰਸੰਤ ਨਾ ਲਿਖੰਦੇ॥ ਓਹਿ ਲੋਚਨਿ ਓਨੀ ਗੁਣੈ ਨ ਓਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ
ਸੜੰਦੇ॥ ਓਹਿ ਦੇਵ ਚਾਰੇ ਕਿਅ ਕਰਹਿ ਜਾਭਾ ਗੁਰਮੰਦੇ॥ ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਪਰਬੁ ਹਮਿ ਸੇਕਿ ਸੇਨ
ਸੰਦੇ॥ ਵੈਰ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈ ਗਨਾ ਲਿਖਰ ਮਨਿ ਆਇ ਪਚੰਦੇ॥ ਜੇ ਜੋ ਸੰਤ ਸਰਾਪਿ ਆਸੇ ਠਿਰ
ਹਿ ਭਵੰਦੇ॥ ਪੇਰੁ ਮੁੰਦਾ ਹੂਕਾਇ ਆਤਿ ਲੁਡਾਲੁ ਸੁਕੰਦੇ॥ ੩੧॥ ੫:੫॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਖਿ ਵਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ॥ ਪ੍ਰਕੁਸ ਦਾਸ ਮਾਲ ਹਿਮਿ ਤਤੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ਲਬ
॥ ੫:੫॥ ਖੁਸਿਆਵੰਤ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜੁ ਕੁਲਾਜ ਕੁ ਬੋਲੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੀਠੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾਸੰ ਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇ ਦੇਹੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਤੇ ਦੇਹੋ ਫਲ ਤੇ॥ ਚਬੇਤ ਤਾਲੇ ਹਜਾਰੁ
ਦਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੈ॥ ਘਤਿ ਗਲਾਵਾ ਚਾਲਿ ਆਤਿ ਨਿਦੂਤਿ ਆਮਲਤੈ॥ ਕਾਈ ਆਸ ਨਪੁੰ
ਨੀ ਆਤਿ ਨ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਤੈ॥ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤ ਘਣ ਦਿਚਿ ਜੇ ਨੀ ਠਿਰਤੈ॥ ਸਭੇ
ਧਿਗ ਨਿਖਟੀ ਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਾਈ ਸੁਧਰਤੈ॥ ਦਿਣੁ ਠਕ ਲਹਨ ਦੇਵ ਦਾਤਾ ਲਾਇਆ ਕਰਤੈ
ਜੇ ਜੋ ਕਰਤੈ ਅਹੰ ਮੇਓ ਫੂਟਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੈ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕ ੫:੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ
ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪੋਰੈ॥ ਪਦਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ॥
ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥ ਅੰਤ ਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਬਾਸ ਨਾ ਸਮਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋ ਰਾਮ
ਹਉ ਤਮ ਬਾਣੀ॥ ਜਿਪੁਰਖ ਸੁਣੈ ਸੁਰੋਇ ਨਿਹਾਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਮਿ ਲਿਖਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧ
ਨੁ ਮਾਲੁ॥ ੧॥ ੫:੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਪੁਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ
ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖੀ ਨ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਪੁਸੀਆਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਵ
ਨਿ ਸੁਜ ਪੁਕਮਾਵਹਿ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਬਾਇ ਪਾਵੈ॥ ਦਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿਗੁਰ ਸਿ
ਖੀ ਪਾਸ ਹੁਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋਕੈ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਠਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀ

ਉਲਾਇਘਲੈਤਿਸੁਅਗੇਗੁਰਸਿਖਕਾਰਕਮਾਏ॥ਜਿਠਗੀਆਵੈਠਗੀਉਹਿਜਾਏਤਿਸੁਨੇਵੈਕੁ
 ਰਸਿਖੁਲਿਨਜਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਰੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏਜਿਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨੁਮੰਨੈਕੁ
 ਮੁਕਰਾਏਸੋਜੰਤੁਮਹਾਦੁਖਪਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੁਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਤਿਵਡਾਤੁਹਿਜੇਵਡੁ
 ਤੂੰਫਰਵਡੇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੇਤੁਧਮਿਲੈਤੂੰਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਲੇਖਾਛਰੇ॥ਜਿਸੇਨੇਤੂੰਆਪਿਮਿ
 ਲਾਇਦਸੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨੁਗਡਗਡੇ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਭਤੁਸਭੁਜੀਓਪਿੰਚੁਮੁਤੇਰਾਹਰੇ
 ॥ਜਿਉਭਾਏਤਿਉਰਖਤੂੰਸਾਚਿਆਨਾਨਕਮਨਿਆਸਤੇਰੀਫਰਵਡੇ॥੩੩॥੧॥ ਸਲੋਕਫਰਮਾ
 ਲਿਖਦ॥ ਚਉਪਦੇ੩੨॥ ਕਰਹਲੇ੨॥ ਫਾਰ੧॥ ਜੇਰੁਕਉਰੀਕਾ॥ ਜੁਮਲਾ੩੫॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਸਾਸ੍ਰੀਮਖਦਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿ
 ਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਾਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸ਼ਿ
 ਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭ
 ਦੂਖਵਿਸਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥
 ॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕੈਦਤੇਇਕਿਭੇਖਾ
 ਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਾਏਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਫਰੁਨਜਾਣਾ
 ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤਿਰੇਕਿਆਗੁਣਾਅਖਿਦਖਾਣਾ॥ਜੇਸੇਵਹਿਜੇਸੇਵਹਿਤੁ
 ਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨ
 ਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਜੀਉਤਿਨਟੂਟੀਜਮਕੀਠਾ
 ਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਜੀਉਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇ
 ਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿ
 ਮਾਇਆਜੀਉਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਤਿ
 ਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਉਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥
 ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇ

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜ੍ਹਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਘਿ ਮ੍ਰਿਤੀ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇਭ ਗਤ ਭ
 ਲੇਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੁਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਤੁਧੁ ਜੋ
 ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜਗੁ ਜਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਅ
 ਪੇਭਾਵੈ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਅਪੇਕਹਿ ਸੁਰੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੇਸਿ ਸਟਿਸ ਭਉਪਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਅਪੇ
 ਸਿਰਜਿਸ ਭਗੋਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਣਗਾਵੈ ਕਰਤੈ ਕੋ ਜੀ ਜੋ ਸਭ ਸੈਕਾ ਜਾਣੇਈ ॥੫॥੧॥

੨੪੦

ਸਾਸਤਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗਾਸਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੇਰਾ ਸਾਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੇ
 ਈਥੀ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਹਉ ਪਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭ ਨਿਧਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਾ ਮੁਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪਿਦਿ
 ਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਅ ਉਸ ਭਤੁ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜ ਕੋਈ
 ਨਹਿ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਖੇਲੁ ॥ ਦਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਦਿਛੁ ਤ੍ਰਿਅਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸਨੇ
 ਤੁਜਣਾਇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਸਦਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨਿ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੁਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ
 ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਗਾਸਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪

ਘਰੁ ੨ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧਨੁ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤਨਾ ਲਿਭਾਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧਨੁ ਕੀਆ ਕੁਟੁਮਬ ਕੇਨਾ
 ਲਿਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸਹੀ ਧਨੁ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਪਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥ ਹਮਰਾਧ
 ਨੁ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਮਰਾਧਿ ਸਿਉ ਧਨੁ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ
 ਧਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖਾ ਅਨੇਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧਨੁ ਕਰਹਿ
 ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਭੂਠੁ ਧਨੁ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਬਿਰੁਨਗਹਿ ਮਨਿ ਬੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮਰਾਧਿ ਸਿਉ ਧਨੁ
 ਕੀਆ ਜਿਸ ਕੋਈ ਸਮਰਥ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਏਹਿ ਸਭਿ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀਆ ॥ ਆਇਆ
 ਕਉ ਲੂਝੁ ਹਿਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨਮਿ ਮਗਹਿ ਜੁਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਹ ਲਭੁ ਪਲ
 ਤੁ ਸਭੁ ਸਦਾਰੀ ॥੩॥ ਕਲਿ ਜੁਗਮਹਿ ਪੜ੍ਹੈ ਪੰਚ ਚੋਰ ਭੁਗਵਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ
 ਵਧਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮਰਾਧਿ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਧਨੁ ਸਭ

੨੨

ਗਦਾਏ॥੪॥ਮਿਥਿਆਦੁਜਾਭਾਉਧਰੇਬਹਿਪਦੈ॥ਪਰਾਇਆਛਿੜਅਟਕਲੈਆਪਣਾਮਰੀ
 ਕਾਰੁਦਧਾਏ॥ਜੇਸਾਬੀਜੈਤੈਸਾਖਦੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਰਿਧਰਾਧਰਮੁਸਭਸਿਸਟਿਜਿਣਿਆਏ॥
 ੫॥੧॥੩॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਾਇਆ॥ਗੁਰ
 ਬਾਣੀਹਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੁਨਹੁਮੇਰੀਭੋਨਾ॥ਏਕੋਗਦਿਰਹਿਆਪਈ
 ਅੰਤਰਿਮੁਖਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮੰਮ੍ਰਿਤਬੈਨਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਮਹਾਬੈਰਗਾ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰਖਪਾਇਆਦਰੁਭਾਗਾ॥੨॥ਦੁਜੈਭਾਇਭਵਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਨਨਹੀਸਤਿ
 ਗੁਰਪਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿਆਪਿਪੀਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪ੍ਰੇਰੈਨਾਨਕਹਰਿ
 ਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੪॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
 ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮੋਸੁਖਸਾਗੁ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਸਾਜਨਸੈਨਾ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਮੈਅਵਰਨਕੋਈਦਰੁਭੈ
 ਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੈਨਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਨਹੀਜੀਵਿਆਜਾਇ॥ਦਰੁਭੈਗਿਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹਰਿਪਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਕਲਖਮੁਖਿਮਾਇਆ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਧਿਗੁਧਿਗੁਜੀਵਾਇਆ
 ੩॥ਦਰੁਭੈਗੁਰਹਰਿਭਾਗਕਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੪॥੩॥੫॥
 ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਗੁਣਗਾਢਾਗੁਣਬੋਲੀਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਾਮੁਖਿਦਖ
 ਣੀ॥੧॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆਅਨੰਦਾ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ
 ਰਸਿਗਾਏਗੁਣਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਢੈਹਰਿਜਨਲੋਗਾ॥ਦਰੁਭੈਗਿ
 ਪਾਏਹਰਿਨਿਰਜੇਗਾ॥੨॥ਗੁਣਦਿਗੁਣਮਾਇਆਮਲੁਧਾਰੀ॥ਦਿਣੁਗੁਣਜਨਮਿਮੁ
 ਏਅਰੀਕਾਰੀ॥੩॥ਸਗੀਰਿਸਰੋਵਰਿਗੁਣਪਰਗੁਟੀਕੀਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁਕ
 ਚੀਏ॥੪॥੫॥੬॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਏ॥ਦਰੁ
 ਭਾਗਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਮੈਧਰਨਹੀ
 ਕਾਣੀਨਾਮੁਰਦਿਆਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਨਾਮੋਸੁਰਤਿਸੁਨੀਮਨਿਭਾਈ॥ਜੋ
 ਨਾਮੁਸੁਨਾਏਸੋਮੇਰਾਮੀਤੁਸਖਾਈ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਗਾਏਮੁੜਨੰਗਾ॥ਪਚਿਪਚਿਬਿਖੁਦੇ
 ਖਿਪਤੰਗਾ॥੩॥ਅਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੇਵੈਹਰਿਆਪੇ॥੪॥੫॥੭॥
 ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਦੇਲਵਧਾਈ॥ਛਲਲਾਗੇਹਰਿਰਸਕਰਸਾ
 ਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਸਲਾਹੀਮਾਰਿਆ
 ਕਾਲੁਜਮਕੰਕਰਭੁਇਅੰਗਾ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਭੁਗਤਿਰਖਾਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਸਿ

ਖਦੈਏ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨ ਜੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚ ਗੁਣਾਇ ਖਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ
 ॥੩॥ ਜੇ ਦਰ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਦਰ ਭਉ ਚੋ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੁਚੋ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥ ਅਸਾ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿ ਐ ਮਨੁ ਤਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
 ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮ
 ਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹ ਲੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾ
 ਮੁ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੇਰੇ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਲ ਕਰਮ ਕੀ ਏਤੁ ਖੁਪੀਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਜਸੁ ਜਪੈ ਦਰ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥ ॥੫॥ ॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੬ ਕੇਤਾ ॥ ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਦੁਜਾਵੈ ਜੇਗੀ ਬੋਧ ਰਵਾ ਜੈ ਬੇਨ
 ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੇਗੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਜੇਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ
 ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਜਗੁ ਜਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਦਰ ਤੈ ਤੈ ਸੁਆਗੇ ਹਮ ਅਵੇਸੁ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਗਾਵ
 ਹਿਰਾ ਗਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਖੇ ਲੈ ਬੋਲਾ ॥ ਜੇ ਦਰਿ ਕੁਪ ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁ ਪਾਉ ਠਿ
 ਬੋਲ ਗਏ ਚਰ ਬੋਲ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿ ਆ
 ਖੇਤੁ ॥ ਮਨੁ ਆਖਸ ਬਿਰੁ ਬੋਲੁ ਮਨੁ ਜੇ ਦਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥ ਜੇਗੀ ਜੰਗਮ
 ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ਜੇ ਦੇਵਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲਾ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਹਰਿ ਲਾ
 ਵਹੁ ਮਨੁ ਆਖੇ ਲਾ ॥੪॥ ॥੧॥ ॥੧੦॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਕਬਕੋ ਭਲੈ ਘੁੰਘਰੁ ਤ
 ਲਾ ਕਬਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾ ਬਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਗਿ ਨੁਲਾ ਗੈ ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ ॥
 १॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਐ ਸੀਰ ਗਾਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਸਕਉ ਜੈ ਸੇਜਲ
 ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਬਕੋ ਉਮੈ ਲੈ ਪੰਚ ਸਤਗਾਇਣ ਕਬਕੋ ਗਗਨੁ ਨਿਉ
 ਠਾਵੈ ॥ ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਸ ਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਗਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬਕੋ
 ਨਾਚੈ ਪਾਵ ਪਸਰੈ ਕਬਕੋ ਹਾਥ ਪਸਰੈ ॥ ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਰਤ ਬਿਲ ਮੁਤਿ ਲੁਲਾਗੈ ਤਬ ਲਗੁ ਮੇ
 ਰਾ ਮਨੁ ਰਸ ਮਾਰੈ ॥੩॥ ਕਬਕੋ ਉਲੇਗਨ ਪਤੀ ਆਵੈ ਲੋਕਿ ਪਤੀ ਏਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜਨਨਾ
 ਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਤੈ ਜੇ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥ ॥੨॥ ॥੧੧॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੀ ੪ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਿਆ
 ਨ ਰਤੁ ਨ ਬਲਿ ਆਪਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਨ ਚਹੁ ਹਰਿ

ਹਰਿਧਿਆਇ॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਪੈਦ ਹੁਪਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਹਿਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਖ ਲਾਇ॥ ਜੇ ਇਛੁ ਹੁਸੈ ਈਛੁ ਪਾਫਹੁ
 ਠਹਿਰਿ ਭੂਖਨ ਲਗੈ ਆਇ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ॥
 ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਵਹਿ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਫਹਿ ਬਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਨਰਾਜੈ ਹਰਿਗੁ
 ਣ ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ਕਵਣ ਜਿ
 ਲੈ ਜਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੮ ॥ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਪੁਰਹੁ ਹਉ ਮੈਰੇਈ ਐ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸ ਬਿਰਹੈ ਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇਸਾ ਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥
 ਲੂਨਾ ਮੁਸਾਫਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹੁ ਸੇ ਆਇਆਇ
 ਆਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ਪੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਹਜਿ ਨੀਨਾ
 ਮੁਦਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਜੁ ਐ ਖੋਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿਏ ਹੁਮਨੁ ਹਰਿਆ ॥ ੩॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁ
 ਖੋਇ ਇਜਿ ਨ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੩॥

ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਨਾ ਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
 ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧॥ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀਨਾ ਮੁਕਾਇਆ ॥ ਦਰਿ
 ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਰਮਹੁ ਲਿਖੁ ਲਾਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
 ਐ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਦਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁ
 ਖਿਨ ਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉ ਮੈਗਰ ਬੈਗਰ ਬੁਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਖਿਆ
 ਪਿਬੁ ਝੁਣਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਆਸਾ ਫਰੀ ੫:੪ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਸੁਧੰਗ ॥ ਹਉ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰ
 ਤਨੁ ਕਰਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਕਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਸੁਫਟ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਉ
 ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੇ ਸੇਹੀ ਸੁਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੈ ਤੈ ਸੇਹ ਰਿਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿ
 ਨੁ ॥ ੧॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਪਾਰਿ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥
 ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ੩॥ ੧॥

੧੫॥ ਅਸਾਫਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਖਾ ਬਤਾਫਰੀ ਮਾਈ ਨਿਹਉਹ
ਰਿਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁਰ ਹਿਨ ਸਕਉ ਨੈ ਸੇ ਕਰਹੁ ਲੁਥੇ ਲਿਰੀ ਸੁਣੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ
ਬਿਰਕਤੁ ਭਾਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਣੀ॥ ਜੈ ਸੇ ਅਲਿਕ ਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿਨ ਸਕੈ ਤੈ ਸੇ ਮੋਹਿ
ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਰਾਖੁ ਸਗਣਿ ਜਗਦੀਸੁ ਰਾਖਿ ਅਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਪਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿਗੁਸਾਣੀ॥
ਜਨਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁਹੇਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਣੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫੨੧॥ ਜੀਵਨੇ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮਾ॥
ਹਰਿਨਾਮੇ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਦਸਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਦਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਖੁਰ
ਦਾਇਆ॥ ਅਦਿਸਦੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪਦਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਅ
ਨਦੁ ਪੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਤਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿਦਾ ਤੈ ਜੋ ਤੀਜੇ
ਤਿਸ ਮਾਣੀ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਖਿਨੁ ਅਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੀਧ
ਮਹੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੀਧ ਮਹੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ॥ ਜਿਹੰ ਗੁਰ ਕੀ ਭਾਇਆ॥
ਖਿਨੁ ਪੁਰ ਬਿਖਿਨੁ ਪਛਿ ਮਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕੁਮਿਆਰਿ ਭਵਾਇਆ॥ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ
ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਦਧਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਖ ਮੁਸੁਰੇ ਲਾਤਰੀ ਐ ਜਾਅਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ॥
॥ ੨॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਨਿਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹ
ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਾਹੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ॥ ਨਿਦਰੁ ਖਸਤੁ ਪਰਹਰਿ
ਤਿਆਗੀ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਨੇ ਸਮਾਵੈ॥ ਵਣ ਜਾਏ ਇਕ ਭਾਤੀ॥ ਅਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਏ॥ ਨਾਨ
ਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਅਗੇ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਤਿਸੇ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਰਤਨਾਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭ
ਰਿਆ ਰਾਮਾ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਾਗੇ॥ ਤਿਨਹ ਬਿਚਾਰੈ ਅਰਾਮਾ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਾਗੇ॥ ਤਿਨਹ ਬਿ
ਚਾਰੈ॥ ਅਨਿਰਮੇਲ ਕੁਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਤੇ ਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭ
ਰਾ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਦਿਹੈ ਲਿਸਰੀ ਰੁਹ ਮਦੇ॥ ਖਿਆਇ ਕਵਸਤੁ ਅਨੁਪਾਦਿਖਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋ
ਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ ਛਿਮਿ ਛਿਮੇ
ਛਿਮਿ ਛਿਮਿ ਦਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਗਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮਾ॥
ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਮਿਦੁ ਤਿਆਈ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਰਾਮਾ॥ ਮੁਖੇ ਹਿਥ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿਲਾਘਾਈ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾ ਤਿਦਾਇ ਅਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਾਇ
 ਪਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਪਰਚੈ ਗੁਰਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ਮੈਰਿ ਦੇਰਾ ਮੁਰਵਾਇਆ ਰਾਮ
 ॥ ਰਵਿਅਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾਗੁਰਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥ ਲੋਕੁ ਵਿਕਾਰਨਾਵ ਰੂਥ
 ਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਪੁਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ਏ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਸਰਣਾਏ ॥ ੨ ॥ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਸਿਮਿ
 ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮਿਰੇ ਮਿਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਏ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਆ ਏਤਿ ਸੁਰੂਪੁ ਨਰੋਖਿ ਆਕਾਈ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਵਿਅਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਤਿ
 ਸਨਾਭੁ ਖਗਵਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
 ਪਿਅੰਨੁ ਦਹੁ ਕੀਆ ਹਮਦਾਨਿ ਦਾਸਾਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਸੇਮ
 ਨੁਖੁ ਪੁਰੁ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੇਹੁ ਦਿਆ ਪੈਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮਾ ॥ ਆਇ
 ਆਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੁਕੁਤ ਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾ
 ਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਚੁਗਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮੁ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੁ ਖਤ ਮੇਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੁ ਗੁਰਮੁ
 ਖੇ ਜਣੈ ਰਾਮਾ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨੁਭਾਇਆ ਲੀਰੁ ਰਮਦਾਇ ਕਤੁ ਘਰਿ ਅਣੈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨੁ ਏ
 ਕਤੁ ਘਰਿ ਅਣੈ ਰੁਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਰ ਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰ
 ਹਿਲਾ ਦਉ ਧਾਰਿਤ ਰਾਏ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮੁਢਿ ਚਾਗੁ ਠਕ ਹਤਿ ਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾ
 ਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀ ਨੇਰਾ ਮੈਨਾ ਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ
 ਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥
 ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੂਧਿ
 ਗਈ ਸੁਧਿ ਹੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾ
 ਸਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਦਾਸਿਆ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਸਰਧਾ
 ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਦੂਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅ
 ਵਰੁਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਾਇਆ ਨਾਲਿ
 ਸਖਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪੁੰਜੀ ਸੀ ਚੀਨਾ ਰੂਥੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਏਹੁ ਜੁਗਮੁ ਹਿਤੁ ਲਾਜਮੁ

ਕਾਊਨੇਵਿਨਅਏ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੧॥
 ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਸਤੋਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆਰਾਮਾਸੇਵਕੋਗੁਰਸੇਵਾਲਾਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿ
 ਚਣਾਇਆਰਾਮਾਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਆਬਹੁਤਮਨਿਸਰਧਿਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ਦੀ
 ਨਾਨਾਥਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰੁਪੈਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰਹਿਰਦੈਦੇਵੈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਏ॥੨॥੨॥ ਅਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ
 ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਥਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਾਦਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
 ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਉਤਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਰੁ
 ਏ॥ਜਨਮਮਰਨਦੇਵੈਦੁਖਮੇਟੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖਿਸੇਵੈਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੁਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐ
 ਅਤਮਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖਥਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਾਦਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਨਾ
 ਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੜੀਐਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹਰਿਸੁਣੀਐਹਰਿਜਪਤਸੁਣਤਦੁਖਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖਥਿਨਸਿ
 ਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਿਆਪਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰ
 ਸੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਜੀਉ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਉਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿ
 ਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਹਰਿਨਾ
 ਮੁਸਖਾਈਭ੍ਰਮੁਦੁਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਕੁਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਦਿਖਦੁਖਉਤਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿਆ
 ਇਆਧੁਰਿਭਾਗਿਲਿਖਿਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲ
 ਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਰਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਗੁ
 ਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਰਸਭੋਗਮਹਾਨਿਰਜੋਗਵਰੁਭਾਗੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਸੇ
 ਧੀਨੁਵਡੇਸਤਪਰਧਾਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਪੁੰਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣੁਮੰਗੈਪਰਸਾਧੁਮਨਿਚੁਕਾ
 ਸੋਗਵਿਜੋਗੁਜੀਉ॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਉਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗਜੀਉ
 ॥੪॥੩॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇਧਰਮੁ
 ਧਿਆਨੁਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਗਾਵਹਿਪਰਮਸੁਖਪਾਦਹਿਹਰਿਹਰਿਦੇਹਰਿਗੁਣਗਿਆਨੁਜੀ
 ਉ॥ਗੁਣਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥੁਸੇਭਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿ

ਤਿਨਸਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ

ਪੁਰਏ ਕੋ ਦੂਜਾ ਅਕਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਏ
 ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਰੇ ਧਰਮ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ
 ਅਇਆ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਰੁਪਾਇ ਅਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ
 ਤੈ ਪਗਟਿ ਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕੋ ਪੁਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕੋ ਪੁਸਹਾ ਬਿਸੁਲੇ ਧੁਨਿ ਰ
 ਪਧਾਵਹਿ ਲਵਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਤ ਰਿਸਮਤ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉ ਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਦੁਖਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਅ
 ਇਆ ਅੰਤ ਰਿਜੇ ਰੁਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪਰੁ ਅਇਆ
 ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨਓ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪਤਾ ਪਨਤਾ ਪਹਿਜਗ ਪੁੰਨ ਅਰੰਭ ਰਿ
 ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮਿ ਕਮਾਇਆ ਪਗਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇ
 ਆਦੁਇ ਪਗਟਿ ਕੋਟਿ ਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਦਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ
 ਜੀਉ ॥ ਦਿਨ ਦਇਆ ਲਗੁ ਰਸਾ ਧਮਿ ਲਾਇਆ ਮਿਲਿਸਤਿ ਗੁਰਮ ਲੁਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁ
 ਗੁ ਦੁਆਪਰੁ ਅਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨਓ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗੁ
 ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗਤੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੋਟਿ ਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦਕਮਾਇਆ
 ਅਓਖੁ ਪੁਰਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਫਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਥੀ ਜਿਥੀ ਜੋ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹੁ ਮੂਲੁ ਗਵ
 ਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪ
 ਗਤੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੋਟਿ ਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੀ
 ਰਤਿ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਧਰਿਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ਧਰਿਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਹੁ
 ਰਿਨ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮਸਤ ਕਿਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਜੋ
 ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿਸਤਿ ਗੁਰਮ ਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰ
 ਮਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ਤੇਊ ਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨੁ ਮਾਚਰ ਠਸਰੇ ਦਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗਧੇ ਦਹ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾਰਤੀ ਚਰੇ ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਠਿਧਰੇ ॥ ਸਭੁ ਏਕ ਦਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ॥ ਕਰਿ

ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇਉ ਤਮ ਜ
 ਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾਈ ਦਿ ਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ
 ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਆਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਗਾ ਸਿਆ ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅ
 ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ
 ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੋ ਦਿਨਾ ਮੇ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤ ਸੰ
 ਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾਈ ਦਿ ਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਧਾਰੁ ਪਾਖਣੁ ਹਮਤਾਰੁ ਕਢਿ ਲੇਵੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੋਹੀ ਕਾਟਿ ਛਾਥੇ ਨਿਘ
 ਰਤ ਹਮ ਜਤੋ ਹਰਿ ਬਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਹੁ ਪਕਰਾਈ ਉਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਚ
 ਟੀਜ ਨੁਲਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭੁ ਗੁਸਭੁ ਗਾਜਨ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੁ
 ਪਾਖਣੁ ਹਮਤਾਰੁ ਕਢਿ ਲੇਵੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਪ ॥ ਆਸਾ ਛੰਤ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੀ ੪ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥
 ਜੋ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾ
 ਉ ਗੁਰ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵਣਿ ਮਗਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ਮਨਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਗ
 ਟਕ ਪੀਆਉ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ
 ॥ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋਇ ਹੁਜੀ ਅਵਰੁ ਖਿਆਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਜੀਉ ਰ
 ਖੀ ਜੇ ਹਰਿ ਦਸਤੁ ਲੈ ਵੀਜੈ ਜਿਸ ਕੀ ਦਸਤੁ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾਟਕ
 ਰਿਭੁ ਮੇਸਭਿ ਅਉਪਦਾ ਰੁਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਦਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸ
 ਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ
 ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿ
 ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਦਰਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੋ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
 ਦਰਗਹ ਪੈਧੋ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਮਮਰਣੁ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਗਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
 ਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਲਿ ਏਕੋ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾ

ਇਸਾਗਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਏਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀਉ॥੩॥ਜਗੁਉਪਜੋਬਿਨ
ਸੋਬਿਨਸਿਬਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਬਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਕਿ
ਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆ
ਫਿਰਿਬਾਹੁਵਿਮਰਣੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਸੋਈ
॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਰੋਬਿਨੁਨਾਏਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਜਗੁਉਪਜੋਬਿਨਸੋਬਿ
ਨਸਿਬਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਬਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ
੪ ॥੬੬॥ ਮੇਰਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਕੀਗ
ਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਡਿਅਈਮੇਰਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰਜੀਉ॥ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖ
ਅਪਾਰਅਪਰੰਪਰੁਅਪਾਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿਜੇਤੁਪੁਆਖਿ
ਵਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸੋਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥੬੭॥ ਮੇਰ
ਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰ
ਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਭਮ
ਹਿਰਹਿਅਸਮਾਇਜੀਉ॥ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤਿ
ਸੁਰੁਪੁਨਰੇਖਾਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰੋਹੇਵਿਨੁਰ
ਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਅਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆ
ਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਪੁਰੁਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਅਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਤੂੰਪਰਧਾਨੁਤੁਧੁ
ਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਭਤੂੰਹੋਵਰਤਹਿਤੂੰਅਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਹਰਿਸਭਮ
ਹਿਰਦਿਅਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿ
ਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਸਭਤੂੰਹੋਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਅਈਜਿਉਗਾਵੈ
ਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ॥
ਸਭਸਬਦਿਸਮਾਏਜੰਤੁਪੁਰਾਣੈਤੇਰੈਸਬਦਿਵਡਿਅਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐਆਪੁ
ਗਵਾਈਐਸਬਦੇਹਰਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭਤੂੰਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਅਈਜਿਉਗਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥
੪॥੭॥ ਆਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥੫੨੪ ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੇਲੋਇਣਾ

ਰਾਮਰਾਜੇ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਦਿ ਨ ਸੁਰਾਤਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਏਹਾ ਅਸਾਪਧੋਗ। ਹਮ ਮੁਰ
 ਖਕਿ ਛੁਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਧੁ ਪਾਧਹਿ ਪਾਧੋਗ। ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੇ
 ॥੩॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਗਾਖਿ ਲੈਹਮ ਸਰਣਿ ਪੁਰਾ ਆਏ ਰਾਮਰਾਜੇ। ਹਮ ਭੂਲਿ ਦਿਗੜਹਦਿ
 ਨ ਸੁਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ। ਹਮ ਬਾਰਿਕਤੀ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ। ਜਨਨਾਨਕ
 ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਿਅਾ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖਾਏ॥੪॥ ੧੦॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤ॥
 ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮਰਾਜੇ। ਅਗਿਆਨੁ
 ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਅਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਅਾ। ਹਰਿ ਲਪਾਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੇ ਠਿਰਿ ਬਹੁਰੁ
 ਨ ਚਲਿਆ। ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਮਾਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਐਸਾ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਸੈ ਕਹੇ ਜਗਿਆ ਏ ਰਾਮਰਾਜੇ। ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿ
 ਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ। ਹੁਣਿ ਦੁਤੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿ ਅਗੈਰੁ ਖਾਕਿਆ ਖਾਏ। ਮਨਮੁਖ
 ਠਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ॥੨॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿਤੁ ਪੁਓ ਪਾਏ ਰਾਮਰਾਜੇ। ਕਿਧੁ
 ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੇ ਕਿਧੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ। ਜਿਨ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਤੁ ਪੁਮਿ ਲਪਿਜੈ
 ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ। ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਅਾ ਹਰਿਨਾਮਿ ਤਰਾਏ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਵੈ ਗਾਹੀ ਨਦੀ
 ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮਰਾਜੇ। ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦਿਕਾ ਰੁਚੈ ਤਿਨ
 ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ। ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਧੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗੁ ਹੁਦੀ ਜੈ। ਜਿਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਹਿਰਦਾ ਸੁਪੁਰੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ॥੪॥ ੧੧॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤ॥
 ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨਮੁ ਘੜੁ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮਰਾਜੇ। ਜੇਬਾਹਰੁ ਹੁਭੁ ਲਿਚੁ ਕਿ
 ਬੇਲਦੇ ਭੀਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ। ਹਰਿ ਸੰਤ ਨੇ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ। ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀ
 ਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਦਾ ਰਾਮਰਾਜੇ
 ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੇਥਾਨੁ ਭਾਲਿਅਾ ਲੈ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ। ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਵਾ। ਜਿਨਾਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੁਜ ਕਰਾਵਾ॥੨॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮਰਾਜੇ। ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੁਖ
 ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ। ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਥਾਇ ਪਨੇਰੀ। ਜਨਨਾਨਕ
 ਕਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਠਿਰਿ ਤੋਟਿਨਾ ਮਾਢੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ॥੩॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਦਾਧਾਈ
 ਅਜਿਨਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਰਾਮਰਾਜੇ। ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕੀ ਸੇਲਹੈ

ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਮਿਠਾਹਰਿਦਰਗਹਗੁਰਸਿਖਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਾਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਜਨ
ਨਨਕਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਹਰਿਹਰਿਮਨਿਫੁਠਾ॥੪॥੧੨॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਤਾ॥
ਜਿਨਭੇਟਿਅਮੇਰਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਤਿਸਕੀਤਿਸਨਭੁਖ
ਸਭਉਤਰੈਜੋਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਤਿਨਜਮੁਨੇਹਿਨਾਮਾਏ
॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਨਿਤਜਪੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮਿਤਰਏ॥੧॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਪਿਆਇਆਤਿਨਾਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋਈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਇ
ਆਤਿਨਪੁਜੇਸਭਕੋਈ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਸੇਦਿਆਤਿਨਮੁਖਸਦੋਈ॥ਜਿਨਨਾਨ
ਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਾਮਿਥਿਆਹਰਿਸੇਈ॥੨॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰੀਤਿਹੈਤਿਨਹ
ਰਿਰਖਣਹਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਤਿਨਕੀਨੀਦਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਜਿਨਹਰਿ
ਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਦੁਸਟਸੁਖਮਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਹਰਿਰਖਣਹਾਰਾ॥
੩॥ਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਤਉਪਾਇਆਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਣਾਖਸੁਦੁਸਟਹਰਿ
ਮਾਰਿਆਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਤਰਾਇਆ॥ਅਰੀਕਾਰੀਆਨਿੰਦਕਾਪਿਠਿਦੇਇਨਾਮਦੇਉਮੁਖਿਲਾਇ
ਆ॥ਜਨਨਾਨਕਐਸਾਹਰਿਸੇਦਿਅੰਤਿਲਏਛੁਡਾਇਆ॥੪॥੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਤਾ॥ ਘਰੁਪ ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਦੇਪਿਆਰੇਆਉਘਰੇ॥ਹਰਿ
ਗੁਰਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇਪਿਆਰੇਘਰਿਵਸੈਹਰੇ॥ਗੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਰੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੇਲੇਹਰੇ॥੧॥ਮੈਪ੍ਰੇਮੁਨਚਖਿਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਭਾਉਕਰੇ॥
ਮਨਿਤਿਸਨਾਨਬੁਝੀਮੇਰੇਪਿਆਰੇਨਿਤਾਸਕਰੇ॥ਨਿਤਜੋਬਨੁਜਾਏਮੇਰੇਪਿਆਰੇਜਮੁਸਾਸ
ਹਿਗਾਭਗਮਣੀਸੋਹਗਣਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਨਾਨਕਹਰਿਉਰਿਧਾਰੇ॥੨॥ਪਿਰਰਤਅਵੈਮੈਰੇਲੋਓ
ਣਮੇਰੇਪਿਆਰੇਚਾੜਿਕਬੁੰਦਜਿਏ॥ਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਬੁੰਦਪਏ॥ਤਨਿਬਿਰ
ਹੁਜਗਾਏਮੇਰੇਪਿਆਰੇਨੀਰਨਪਏਕਿਏ॥ਹਰਿਸਜਣੁਲਧਾਮੇਰੇਪਿਆਰੇਨਾਨਕਗੁਰਲਿਏ
॥੩॥ਚੜ੍ਹਿਚੇਤੁਬਸੰਤੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਭਲੀਅਹੁਤੇ॥ਪਿਰਬਾਣੁਕ੍ਰਿਅਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਅੰਗਣਿ
ਧੁਰਿਲੁਤੇ॥ਮਨਿਆਸਉਡੀਈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਦੁਇਨੈਨਜੁਤੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਖਿਦਿਗਸੀਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇਜਿਉਮਾਤਸੁਤੇ॥੪॥ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਈਆਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਸੁਣਾਏ॥
ਗੁਰਦਿਟਵਿਅਹੁਉਘੋਲੀਮੇਰੇਪਿਆਰੇਜਿਨਿਹਰਿਮੇਲਾਈਆ॥ਸਭਿਆਸਹਰਿਪੂਰੀ

ਅਮੇਰੇਪਿਅਰੇਮਨਿਚਿਦਿਅਵਾਛਲੁਪਾਇਆਹਰਿਤੁਠਵਾਮੇਰੇਪਿਅਰੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇਆ॥੫॥ਪਿਅਰੇਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮਨਖੇਲਸਾ॥ਕਿਉਪਾਈਗੁਰਜਿਤੁਲਗਿਪਿਅਰਾਦੇ
 ਖਸਾ॥ਹਰਿਦਾਤਵੇਮੇਲਿਗੁਰੁਮੁਖਿਗੁਰੁਮੁਖਿਮੇਲਸਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਪਾਇਆਮੇਰੇਪਿਅਰੇਪੁਰਿ
 ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਸਾ॥੬॥੧੪॥ ਚਉਪਦੇ੧੬॥ ਛੰਤ੧੪॥ ਜੋਵਾਸਕਾ ਜੁਮਲ੩੦॥

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੁਜਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕਪਃ੪ ੫੨੧ ਚਉਪਦੇ॥ ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰ
 ਖਾਹਉਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਿਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪੁਰ
 ਗਾਸਿ॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੇਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪੁਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਨਸਥਾਈਹ
 ਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਗਾਸਿ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਜਨਦਰਭਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰ
 ਧਾਹਰਿਪਿਅਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪੁਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹ
 ਰਿਹਰਿਹਰਿਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗੀਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆ
 ਏਧਿਗੁਜੀਏਧਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਪੁਰਗਾਸਿ॥੪॥੧॥ ਗੁਜਰੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨੀਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਮਿਲਿਸਤਸੰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮੇਰੈ॥ਜਪਿਜਪਿਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁਪਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇ
 ਇਪੁਭਯੈ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਮੇਕਉਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁਮਨੁਮੇਰੈ॥ਗੋਦਿੰਦੁਗੋਦਿੰਦੁ
 ਦਿੰਦੁਗੁਣਗਾਢਾਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨੁਸੇਰੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈ
 ਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਲਗੈਪਗਿਯੈ॥ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿ
 ਨਾਮੇਸੇਰੈ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿਠੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਾਏਮਨਿਰੇਰੈ॥ਕਉਆਕਾਗਕਉ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਦਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਰੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਤਿਗੁਰਸਤਿਦਾਦੀ
 ਜਿਤੁਨਾਤੈਕਉਆਹੰਸੁਰੇਵੈ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਦਰਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੈ
 ਰੈ॥੪॥੨॥ ਗੁਜਰੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਹਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਥਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪੁਰ

ਉਪਕਰੇ ॥ ਜੇਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਪਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਜ
 ਨ ਮੋਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖ ਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਪੁਰਾ ਹਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਰਭਾਗੀ ਦਰਭਾਗੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਪਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪ
 ਦ੍ਰਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇ ਅਤੇ ਭਾਗੀ
 ਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥ ਸੇਕੁ ਕਰ ਸੁਕਰ ਗਰਭ ਪਦ੍ਰਿ ਗਰਭ ਜੇ ਨੀਦਾ ਯਿ ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿ ਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਦੀਨ ਦਇਆ ਲੋਚਨੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ
 ਹਰਿ ਭਏ ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮ
 ਨੁ ਲਾਫੁ ਹੋਹੁ ਉਅਨ ਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸਤਿ ਸੁਖ ਸਤਿ ਗੁਣ ਸਤਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿ
 ਤੁ ਜਪਿ ਐਵੁ ਖੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰ
 ਮ ਨਾਮੁ ਜਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੋਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰ
 ਤਰ ਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਚ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ
 ਪੂਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਾਠ ਸਜਨ ਮੁਖਿ ਨਿਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਏ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰ
 ਥਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸਦੁ ਖਖ ਫੈ ਮੁਖ ਫੀਕਾ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਜੇਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤੇ ਨੀਦਰ ਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸਾਬਾ ਸਿਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕਉ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੋਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਖੀ
 ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋਕਉ ਦੇਵੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਮ ਹੋਵੁ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ
 ਜਿਨ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਗਲਾ
 ਏਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ ਦਰਨੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਦਰਭਾਗੀ
 ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣਿ ਨਿਰਬਾਣੁ ਪਦ੍ਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ
 ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਰਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ
 ਸੇਭਾਗੀ ਣ ਪਾਪੀ ਜਮ ਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰੇ ਹਰਿਆ ਪੇਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ
 ਹਰਿ ਮੀਰ ਲਗਾਏ ॥ ਅਨੁਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਸਕੁ ਹਰਿਆ ਦਰਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ

ਰੋਮੋਕਉਕੋਈਆਇਮਿਲੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਤਾਏ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਕੁਦੇਵਮੇਰੇਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰੀਤਜੁਧਰਮੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਇਆਨਿਤਹਰਿਨਾ
 ਮੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜੋਬੋਲੈਸੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਏ
 ॥੨॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਗੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਜਪੈਲਿਵਲਾਏ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨ
 ਰਨਹੀਪਾਇਅਸੇਭਾਗਹੀਣਮੁਏਮਰਿਜਾਏ॥ ੩॥ ਆਨਦਮੁਲੁਜਗਜੀਤਦਾਤਾਸਭਜਨ
 ਕਉਅਨਦੁਕਰਹੁਹਰਿਧਿਆਏ॥ ਚੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਮਿਲਾ
 ਏ॥੪॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੩ ॥ ਮਾਣੀਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ ਸਭਨਾਕਉਸਨ
 ਬੰਧੁਹਰਿਕਰਿਦੀਏ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਜੇਰੁਸਭਰਹਿਓਮੇਰੇਬੀਰਾ॥ ਹਰਿਕਾਤਨਮਨੁਸਕੁਹਰਿਕੇਵਸਿ
 ਰੈਸਰੀਰਾ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਜਨਕਉਸਰਧਾਅਪ੍ਰਿਹਰਿਲਾਈ॥ ਆਦਿਚੇਗ੍ਰਿਸਤਉਦਾਸਰ
 ਹਾਈ॥ ੩॥ ਜਬਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ ਤਬਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈ
 ॥੪॥ ਜਿਤੁਕਾਰੈਕਾਮਿਹਮਹਰਿਲਾਏ॥ ਸੇਹਮਕਰਹਜੇਅਪ੍ਰਿਕਰਾਏ॥ ੫॥ ਜਿਨਕੀਰੁ
 ਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ ਤਿਜਨਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੬॥੧॥੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁਜਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੩॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਹਿਨਸਕੈਜਿਉਬਾਲਕੁਖੀਰਅ
 ਧਾਰੀ॥ ਅਗਮਅੰਗੋਚਰਪ੍ਰਭਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੇਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਮਨਰੇਹਰਿਕੀ
 ਗਤਿਤਰਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਨਕਸਨੀ
 ਦਨਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਾਦਿਨੁਜਪਤਰਹਹਿਬਨਫਾਰੀ॥ ਸਰਣਗਤਿਪ੍ਰਲਾਦਜਨਮਾਏਤਿਨ
 ਕੀਪੈਜਸਫਾਰੀ॥ ੨॥ ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕੋਜੋਤਿਮੁਹਾਰੀ॥ ਸਭਿਜਚਿਕਤੂੰਏਕੋਦ
 ਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਪਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਭਗਤਜਨਕਉਤਮਬਾਣੀਗਵਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿਤ
 ਨਿਆਰੀ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਭਾਇਆਤਿਨਕੇਰਾਅੰਤਰੇਕੁਲਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਦੁ
 ਰਮਤਿਥਿਆਪੇਜਿਨਅੰਤਰਿਮੇਹਗੁਬਾਰੀ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਕਥਾਨਭਾਏਓਇਰੂਬੇਸਣਪਰ
 ਵਾਰੀ॥ ੫॥ ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲੁਪੈਏਓਹਮਲਭਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ ਸੰਤਜਨਕੀਨਿੰਦਾ
 ਟਿਅਪੇਨਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੀ॥ ੬॥ ਇਹੁਪਰਪੰਦੁਖੇਲੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਸਭੁਕਲੁਪਾਰੀ
 ॥੭॥ ਹਰਿਏਕੋਸੁਰੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿਸੁਤੁਖਿਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥ ੮॥ ਰਸਨਿਰਸਾਨਿਰਸਿਗਾਵਹਿ

ਅਸਫਲਾਨਾ

ਹਰਿਗੁਣਗਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪਾਗੀਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਰਸਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥
 ੮॥੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜੇਤ੍ਰੁ॥ ਗੁਜਰੀਕਾ॥

੨੪੮

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਣਦੇਵਗੰਧਾਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਦਕਪਃ੪ ਘਰੁ੧ ॥ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਕੁਰਲਿਵਲਾਗੇ॥
 ਜੇਤ੍ਰਮਰਾਜਸੁਕਹਤੇਗੁਰਮਤਿਤਿਨਮੁਖਭਾਗਸਭਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਮਾਇਅਕੇਬੰਧਨ
 ਠਹੋਹਰਿਗਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥੨॥ਮਰਾਮਨੁਮੇਹਿਓਗੁਰਮੇਹਨਿਹਮਬਿਸਮਭਈਮੁਖਲਾ
 ਗੇ॥੧॥ਸਗਲੀਗੈਣਿਸੇਈਅੰਧਿਆਰੀਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਜਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੰ
 ਗਭੁਆਮੀਮੇਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਲਾਗੇ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪
 ॥ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਕਹਹੁਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਬਤਾਵਹੁਮਾਰਗੁਹਮਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲਿ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਿਅਕੇਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਇਚਾਲਬਨੀਹੈਭਲੀ॥ਲਟੂਗੰਧਾਰੀਠਾਕੁ
 ਰਭਾਈਓਹੁੰਦਰਿਹਰਿਦੁਲਿਮਿਲੀ॥੧॥ਏਕੋਪ੍ਰਿਉਸਖੀਆਸਭਪ੍ਰਿਅਕੀਜੇਭਾਵੈਪਿਸ੍ਰਾ
 ਭਲੀ॥ਨਾਨਕਗਰੀਬੁਕਿਆਕਰੈਬਿਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੈਤਿਤੁਰਹਿਚਲੀ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੰਗਿਚਲੂਲੈਗਤੀਹ
 ਰਿਪ੍ਰੇਮਗੰਧਾਰੀਚੋਲੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਠਿਰਉਦੇਵਾਨੀਆਵਲਬਾਵਲਤਿਸੁਕਾਗਣਿਹਰਿਦੋ
 ਲੀਐ॥ਕੋਈਮੇਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਮਤਿਸਕੀਗੁਲਗੋਲੀਐ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਨ
 ਵਹੁਅਪੁਨਾਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਛੈਲੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹਰਿਲਾਧਾਵੇਹੋਟੇ
 ਲੀਐ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਹਿਹਾਰਿ॥ਜਬਹ
 ਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਆਈਗਾਖਪ੍ਰਭੁਭਾਵੇਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਕਨਕੀਚਤੁਗਈਉਪਮਾਤੇਬੈ
 ਸੰਤਰੀਜਾਗਿ॥ਕੋਈਭਲਾਕਹਉਭਾਵੈਬੁਧਾਕਹਉਹਮਤਨੁਦੀਓਹੈਚਾਰਿ॥੧॥ਜੇਅਵਤਸਗਣਿ
 ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਮਗੀਤਿਸੁਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਗਾਖਹੁ
 ਲਾਜਮੁਗਾਰਿ॥੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਤਿਸਬਲਿ
 ਹਾਰੀ॥ਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਾਸਾਪਗੁਰਦਰਸਨੁਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਮੁਰਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਪਦਿਤੁ

੩੦

੧ ਪਾਛਨਪੁਰਖਪੁਰਖਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਜੁਠਾਗੀ॥ਹਮਰੇਜੀਇਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੋਤਰੈ
 ੨ ਹਮਕਰਮਹੀਣਕੁਰਿਅਗੀ॥੧॥ਹਮਗੀਮੁਦਾਨਾਮੁਹਰਿਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਦੁਸਟਦੁ
 ੩ ਸਟਾਗੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਗੀ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ
 ੪ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰੋਨਕਟੀ॥ਜਿਉਬੇਸੁਆਕੇਘਰਿਪੁਤਜਮਤੁਹੈਤਿ
 ੫ ਸੁਨਾਮੁਪਰਿਓਧਕਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੋਹਿਰਦੈਨਾਹਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੋਬਿਗੜ੍ਹਪ
 ੬ ਬੋਰਕਟੀ॥ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁਬਾਤਾਜਾਣੈਓਹਹਰਿਦਰਹੈਕੁਸਟੀ॥੧॥ਜਿਨਕਉਦਇਆ
 ੭ ਲੁਹੇਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਾਸਾਧਜਨਾਪਗਚਟਕੀ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਵਿਤਮਿਲਿਸੀਗ
 ੮ ਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਛੈਛੁਟਕੀ॥੨॥੬॥ ਜੇਕੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਕਾ ਵਪਦੇ੬॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੩ ਗੁਰਬਿਹਗੜ੍ਹਾਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਃ੪ ਛੰਤਾ॥ ੫੭੧ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿ
 ੧੪ ਦੁੜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਰਸਿਬੀਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਨਾਮਿਸੁਕੇ
 ੧੫ ਲੇਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂੰਡੇਲੇਰਾਮਾਮਨਿਚਿੰਦਿ
 ੧੬ ਅਣਛਲੁਪਾਇਆਹਰਿਪੁਰਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀਬੋਲੇਰਾਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੁਰ
 ੧੭ ਵਾਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੈਣਅਲਾਏਰਾਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਭਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀ
 ੧੮ ਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਲਾਏਰਾਮਾਚਿਰੀਦਿਛੰਨਾਹਰਿਪੁਰੁਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਜਿ
 ੧੯ ਸੁਭਾਏਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏਅਨਹਤਸਬਦੁਦਜਾਏਰਾਮ
 ੨੦ ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਪੁੰਨੀਦੁੜੀਏਕੋਈਹਰਿਪੁਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮਾਹਉਮਨੁਦੇਵਉਤਿ
 ੨੧ ਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏਹਰਿਪੁਰਕੀਹਰਿਕਬਾਸੁਣਾਵੈਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਹਰਿ
 ੨੨ ਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏਮਨਿਚਿੰਦਿਅਣਛਲੁਪਾਵੈਰਾਮਾਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਣਗਤੀਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀ
 ੨੩ ਏਵਰੁਭਾਗੀਨਾਮੁਪਿਆਵੈਰਾਮਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾ
 ੨੪ ਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮਾਹਉਹਰਿਬਾਣੁਉਰੀਣਿਆਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲਾਬਿਨੁਕਮਲਉਦਾਸੇ
 ੨੫ ਰਾਮਾਗੁਰਪੁਰੇਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿਦੁੜੀਏਹਰਿਸਜਣਹਰਿਪੁਰੁਪਾਸੇਰਾਮਾਧਨੁਧਨੁਗੁਰੁ

ਰਿਵਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮਿਥਿ ਗਾ ਸੇ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਹਗ ਛਾਪਾ ਤਿਸਾਰੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿ
 ਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖਲਾ ਹਿਜਾ ਏ ਰਾਮਾ ॥ ਮਨ ਸੁਕਾ ਹਰਿ ਆਹੋਇਆ ਮੇ
 ਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਿਆ ਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਗ ਵੇਰੂ ਲਿਖ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ ਏ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਨਿਰਿਥਾ ਲਾਗਾ ਲਾਗਿ
 ਤਪਖੀਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਨਿਰਿਥਾ ਤ੍ਰਿਕੁਨਾ ਲਾਗਿ ਨੁਟੇਰੇ
 ਮਾਸਾ ਤਿਗੁਰ ਸਰਲੀ ਜਉ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਗੁਣ ਦੇ ਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਰਿਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਪਰਵਾਨੇ ਸਬ ਤਪ ਤੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਹਉ ਮੈ ਵਿ
 ਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਪਖੀ ਕੋ ਪੈਤਿਆ ਪੁਥੀ ਪਾਇਆ ਮੇ
 ਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਤਿਉ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਭ ਵਸਿਕਾ ਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਤਿਸਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦੇ ਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖ ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨੁ ਤ੍ਰਾਤਿ ਤ੍ਰਾਤਿ ਸਰਲਾ ਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਗੁ
 ਰਨ ਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾ ਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵੁ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਗੁਰਿ ਰਾਗ
 ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਤਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਗੁਰ ਬੇਵਟ ਸਬ ਤਤ ਗਇਆ
 ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆ ਲੂ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਗੁਰ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਾਠ ਲਾਗਾਇਆ ਰਾਮੁ
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਲਿਖੇ ਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਿ
 ਹਗ ਛਾਪਾ ਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਜਗ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀ ਗਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਹਰਿ ਕੀਰ
 ਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਤ੍ਰੁਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜਾਪੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇ ਪਾਰੇ
 ਰਾਮਾ ॥ ਸਭ ਕਿਲਾਇ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿ ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਮਲੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
 ਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਤਿਨਾ ਪੰਚੇ ਦਸ ਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਨ ਵਨਿ ਧਿਨਾ ਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
 ਦੁ ਵੀ ਏ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾ ਏ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਅਸ ਅਨ ਸਾਪੁਰੀ ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ
 ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾ ਏ ਰਾਮਾ ॥ ਪਰਿ ਮਸਤ ਕਿਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਜਨ ਨਾ
 ਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਲਵੰਦੀ ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਪਰੇ ਹੀਰ ਗਮਾ
 ਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਭੁਗੀ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਮਤਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁ
 ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੇਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਵੀ ਏ ਠਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁ ਵਿਜੀਵਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਜ

੪੧ ੨੪੮
 ੨
 ੩
 ੪
 ੫
 ੬
 ੭
 ੮
 ੯
 ੧੦
 ੧੧
 ੧੨ ਮੁਖ
 ੧੩
 ੧੪
 ੧੫
 ੧੬
 ੧੭
 ੧੮
 ੧੯
 ੨੦
 ੨੧
 ੨੨
 ੨੩
 ੨੪
 ੨੫ ੩੧

੧ ਨਨਕਸਤਿਗੁਰ ਜੇਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿਤੁ ਕੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥੩॥ ਅਤਿਰਿਤਮ
 ੨ ਤਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿਤੁ ਕੀਏਜਿਤੁਜਪਿਐਪਾਪਗਵਾਏਰਾਮਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਤੁਗੁਰਿਹਰਿਕੀਏ
 ੩ ਮੇਰੀਜਿਤੁ ਕੀਏਚਤੁਰੀਚਤੁਜੁਗੀਜਾਤੇਰਾਮਾ॥ਤਿਮੇਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿਤੁ ਕੀਏਹਰਿ
 ੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਸਹਿਨਾਤੇਰਾਮਾ॥ਅਪਹਾਧੀਪਾਪੀਤਿਧਰੇਮੇਰੀਜਿਤੁ ਕੀਏਜਨਨਕਥਿਰੁਹਰਿ
 ੫ ਰਾਤੇਰਾਮਾ॥੪॥੨॥ ॥ਬਿਹਗਵਾਪਤਿਸਾਹੀ੪॥ ॥ਤਤੁਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿ
 ੬ ਤੁਕੀਏਜਿਨਹਰਿਤਰਿਨਾਮਅਧਾਰੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਕੀਏਆਮੇਰੀਜਿਤੁ
 ੭ ਕੀਏਬਿਖੁਭਉਤਨਾਉਤਾਰਲੁਹਰੇਰਾਮਾ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿਤੁ ਕੀ
 ੮ ਏਤਿਨਸਿਤਜਾਨਾਜੇਕਾਰੇਰਾਮਾ॥ਨਨਕਹਰਿਨਾਪਿਸੁਖਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿਤੁ ਕੀਏਸਾਭਿਤੁ
 ੯ ਖਨਿਵਾਰਲੁਹਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ਸਰਸਤਾਪਤੁਪੰਨਹੈਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਗਣਗਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮਾ
 ੧੦ ॥ਸੇਸ੍ਵਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ਸੇਸੀਸੁਰਲ
 ੧੧ ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਹੈਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਜੇਜਾਇਲਗੇਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰਦਿਟਹਨਨਕਵਾਰਿਆਮੇਰੀ
 ੧੨ ਜਿਤੁਕੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮਾ॥੨॥ਤੇਨੇਕਭਲੇਪਰਵਣਹਰਿਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਜੇਸ
 ੧੩ ਧੁਸਤਿਗੁਰਦੇਖਹਿਰਾਮਾ॥ਸੇਹਸਤਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਹਰਿਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਜੇਹਰਿਜਲੁਹਰਿਹਰਿਲੇ
 ੧੪ ਖਹਿਰਾਮਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਪਗਨੀਤਪੁਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਜੇਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇਸਹਿਰਾਮਾ॥ਨ
 ੧੫ ਨਕੁਤਿਨਦਿਟਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮਮਨੇਸਹਿਰਾਮਾ॥੩॥ਧਰਤਿਪਤਾ
 ੧੬ ਲੁਅਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮਾ॥ਪਓਣੁਪਾਣੀਥੈਸਤੋਰੇਮੇਰੀਜਿਤੁ
 ੧੭ ਕੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਵੈਰਾਮਾ॥ਵਣੁਕਿਣੁਸਭਅਕਾਰਹੈਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਮੁਖਹਰਿ
 ੧੮ ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮਾ॥ਨਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਜੇਗੁਰਮਖਭਕਾਤਿਮਨੁਲਾ
 ੧੯ ਵੈਰਾਮਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਗਵਾਪਤਿਸਾਹੀ੪॥ ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੋਤਿਓਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀ
 ੨੦ ਏਤੇਮਨਮੁਖਮੁਖਇਆਏਰਾਮਾ॥ਜੇਮੇਰਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪ
 ੨੧ ਛੁਤਾਏਰਾਮਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਛੇਈਨਲਹਨਿਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਜੇਮਨਮੁਖਪਾਪਲਭਾਏਰਾਮਾ॥ਜਨਨ
 ੨੨ ਨਕਗਰਮਿਲਿਓਥਰੇਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮਾ॥੧॥ਸਭਿਜਾਇਮਿਲ
 ੨੩ ਹੁਸਤਿਗੁਰੁਕੀਏਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਜੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੀਏਵੈਰਾਮਾ॥ਹਰਿਜਪਿਦਿਆਖਿਨਛਿਨ
 ੨੪ ਕੀਜਈਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਮਤੁਕਿਜਪੈਸਾਹੁਅਵੈਕਿਨਅਵੈਰਾਮਾ॥ਸਵੇਲਾਸੇਮੁਰਤੁਸਾਘੜੀਸੇਮੁਹ
 ੨੫ ਤੁਸਫਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿਤੁਕੀਏਜੇਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿਤੁਅਵੈਰਾਮਾ॥ਜਨਨਨਕਨਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿ

ਦੁਹੀਏਜਮਕਕਰੁਨੇਨਿਨਆਵੇਰਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਦੇਖੇਸੁਣੈਨਿਤਸਭਕਿਛੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਸੋਡਰੇ
 ਜਿਨਿਪਾਪਕਮਤੇਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰੁਹਿਰਦਾਬੁਧੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਤਿਨਜਨਿਸਭਿਡਰਸੁਟਿਘ
 ਤੇਰਾਮਾ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮਿਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਸਭਛੁਮਾਰਨਦੁਸਟਕੁਪਤੇਰਾਮਾ॥ਗੁਰੁਪੁਰ
 ਨਾਨਕਸੇਦਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਜਿਨਿਪੈਰੀਆਣਿਸਭਘਤੇਰਾਮਾ॥੩॥ਸੇਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਦੀਐਮੇ
 ਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਜੇਸਭਦੁਸਾਹਿਬੁਦੁਰਾਮਾ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਤਿਨ
 ਨਾਹੀਕਿਸੇਦੀਕਿਛੁਚਰਾਮਾ॥ਗੁਰਸੇਦੀਐਹਰਿਮਹਲੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਛੁਖਮਾਰਨਸਭਿ
 ਨਿੰਦਕਾਘੰਡਾਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿਖਿਛੁਰਾ
 ਰਾਮਾ॥੪॥੫॥ ਬਿਹਾਗਵਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਦਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤੁਜ
 ਠਹਿਜੇਜੀਇਕਮਾਈਐਰਾਮਾ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਸਭਦੇਖੈਮਨਿਮੁਕ
 ਰਾਈਐਰਾਮਾ॥ਮਨਮੁਖਾਨੇਹਰਿਦੁਰਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਈਐਰਾਮਾ॥ਜਨ
 ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਹਰਿਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਐਰਾਮਾ॥੬॥ਸੇਭਗਤਸੇ
 ਵਕਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਜੇਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮਨਭਾਣੇਰਾਮਾ॥ਸੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਅ
 ਹਿਨਿਸਿਸਾਚਿਸਮਾਣੇਰਾਮਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਮਲੁਉਤਰੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਹਿਗਰਤੇਨਦਰਿਨਿਸਾਣੇ
 ਰਾਮਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਮਿਲਿਸਾਸੁਸੰਗਿਅਘਣੇਰਾਮਾ॥੭॥ਹੇਰਸਨਾਜਪਿਓ
 ਬਿੰਦੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਵਿਸੰਨਾਏਰਾਮਾ॥ਜਿਸਦਇਆਕਰੇਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁਹੀਏਤਿਸੁਮਨਿਨਾਮੁਦੁਸਾਏਰਾਮਾ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਸੋਹਰਿਧਨੁਨਿ
 ਧਿਪਾਏਰਾਮਾ॥ਦੁਰਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮਾ॥੮॥ਥਾਨਥਨੰਤ
 ਰਿਗਦਿਹਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਦਾਤਾਰਾਮਾ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
 ਹੀਏਪੁਰਨੁਪੁਰਖੁਬਿਸਾਤਾਰਾਮਾ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤ
 ਮਾਤਾਰਾਮਾ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਨਹਮਿਲੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਹੀਏਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮਾ॥੯॥੧੦॥੧੧॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਹਾਗਵੇਕੀਦੁਰਸੋਲੇਕਾਨਾਲਿ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਲੋਕੁਪ:੩ ॥ਗੁਰਸੇਵ
 ਤੇਸੁਖਪਾਈਐਹੋਰੀਬੈਸੁਖਨਭਾਲਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇੜੀਸਦਾਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮ
 ਤਿਨਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਦੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥੫:੩॥ ਸਿਛਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁਬਖਸੈ
 ਸੇਖਰਚੈਖਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨਾਦਈਸਭਬਕੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਜਗਤੁਪ

ਨਹੀਨੁ ਹੋਅਗੈ ਕਿਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਤੇਗੀਤੁ ਸਭਸਦਾ ਸਭਤੁ ਪਉਪਾਇਆ ਸਭਨਾ
 ਫਿਚਿਤੁ ਵਰਤਦਾ ਤੁਸਭਨੀ ਪਿਆਇਆ॥ ਤਿਸਦੀ ਤੁਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ਹਿਜੇਤੁ ਧਮਨਿ ਭਾਇਆ
 ॥ ਜੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਫੈਸੈ ਥੀਐ ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ॥ ਸਾਣਾ ਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਰਜੇ ਸੀ
 ਤਜਨਾ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖਦਾ ਆਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਪੰ॥੩॥ ਨਨਕੁ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜ
 ਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੋਸਹ ਜੇ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੋਚਲੁ
 ਇਨਸ ਕੋ ਕੋਇ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਾਰਜੁ ਹਾਵੈ ਹੋਇ॥ ਅਨਮੁਖ ਮੁਲੁ ਹੁਭੁ ਲਾਇ
 ਅਨੁਫਿਚਿ ਲਭੈ ਭੁਖੈ ਕਾਰਾ॥ ਭੁਗਤਾ ਕਰਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੇ ਸਥਾ ਦਿਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਸੁ
 ਧਿਮਤਿ ਕਰਤੇ ਹੋਰਿ ਲਈਥੋ ਲਾਨਿ ਸਭੁ ਦਿਕਾਰਾ॥ ਦਿਤੈ ਕੈਨੈ ਨਸੀਤੈ ਥੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ
 ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਰਾ॥ ਨਨਕ ਮਨ ਮੁਖਾਨ ਲਹੁਤੀ ਆਭੁ ਲੀਜਿ ਨਮਾਇਆ ਮੋਰਿ ਪਿਆਰਾ॥੧॥
 ॥੫॥੩॥ ਤਿਨ ਭਉ ਸੰਸਾਰਿ ਆਕਰੇ ਜਿ ਨਸਤਿ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਧਾਰਿਤਿ ਨਕੀ ਪੈ ਜਰਖਦਾ ਅਪੋਰ
 ਖਾਣਹਾਰਾ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤੁ ਮੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਰਿਗਾਨਾ ਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ
 ਆਪੋਰਖ ਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੁਸਭਨਾ ਰਸਿ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਢੇ
 ਹਿਤਿ ਸੁਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਗੀ ਕੁਨਾਹੀ ਤੁਧ ਪਾਸਿ॥ ਤੁਇ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸਦਾ ਹਰਿ ਪਹਿਅਰ
 ਦਾਸਿ॥ ਜਿਸਦੀ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਿਸਦੀ ਤੁਮਨਿ ਲੈ ਹਿਸੇ ਜਨੁ ਸਾਥਾ ਸੈ॥ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ਦੁਖ
 ਸੁਖੁ ਤੁਧ ਪਾਸਿ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਪੰ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਵਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ॥ ਸਾਜਨ
 ਮਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਗੁ ਰਕਾਸ ਥਾਵੁ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਥਾਵੁ ਦਸਾਇਆ ਦੁਖ ਕਟਿ ਆਚਾਨਣ ਕੀਆ
 ਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖੀਆ ਪਈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥੧॥ ਪੰ॥੩॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀਭੈ
 ਰਚਿ ਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਜੇਹਾ ਸੇਵੇ ਤੇ ਹੋਵੈ ਜੇਚ ਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਿਹੈ ਅਵਰੁ
 ਨਦੁ ਜੀਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭੇਰਿ ਫਿਰੇ ਆਈ ਤੁਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
 ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਹੋਰੁ ਸਗੀ ਕੁਹੈ ਵੈਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਤੁਹੈ ਹੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਸੇ ਦਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਇਆ ਹੋਰਾ ਤਿਸਦੀ ਗੀ ਸਿਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ॥ ਤੁਭੁ ਨ ਟਪੁਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਅਹੈ ਮੰਗਣ
 ਨੇਹ ਥੋਜੇ ਫਿਖਲੀ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨ ਅਵਦੀ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਸੈਨੈ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ
 ਵਰਭੰਡੀ ਪਤਾਲੀ ਪੁਰਣੀ ਸਭੁ ਲੋਈ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਪੰ॥੩॥ ਮਾਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਈ ਆਸਹ
 ਜਿਨ ਲਗੇ ਭਾਇ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦਨ ਪਾਇ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪ
 ਰਵਾਣੁ ਹੋਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੧॥ ਪੰ॥੩॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੁਖਾ ਅਵਰਾ ਅਪਿ

ਦੁਖਾਏ। ਮੁੰਦੇ ਦੀ ਖਸਲ ਤਿਨ ਗਈਆਂ ਅੰਧੇ ਦਿਲੁ ਤਿਥੇ ਟਾਪਾਏ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੋਭੇ ਭੀਨ ਘਟਿ ਓਰੇ
 ਅੰਧਿ ਸਮਾਏ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਦੁਖੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖ ਪਾਏ। ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁਲੈ ਕੁ ਅੰਤਿ ਰਿਸ ਬਲਾ
 ਨਿਤ ਪੰਧ ਕਰਤ ਦਿਹਾਏ। ਚਰਣ ਕਰਦੇ ਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹਾ ਮੁਕੇ ਨੇਵੈ ਆਏ। ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੇ ਮੀਠਿ
 ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨ ਦਨਿ ਪਿਪਾਏ। ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੇਖੰਤੁ ਪਾਏ। ਪੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇ ਪਰਾ
 ਈ ਦਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਇਤੁ ਮੁਕੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੈ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁ
 ਰਤ ਦਰੀਪਾਏ ਜਾਇ ਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦੈ ਚਿਤਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
 ਤਿਸਨੇ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ। ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਸਤ ਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸਨੇ ਪਿਆਇ ਦਿ
 ਆ ਕੇ ਦਾਨਿ ਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੇੜੀਐ। ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਤਿਸਨੇ ਸਰਬ ਕਇਆ ਟਹੇ ਏਨਿ
 ਤਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੇੜੀਐ। ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ
 ਬੰਧਨ ਤੇੜੀਐ। ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਕੇ ਮੁਹੁ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋ
 ਝੀਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਸਾਰਸ ਨਾਜ ਲਿਜਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਨ ਪਾਇਆ। ਨਾਨ
 ਕ ਸਨਾਸ ਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਆ॥੧॥ ੫:੧ ॥ ਸਾਰਸ ਨਾਜ ਲਿਜਾਇ ਜਿ
 ਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦਿਸਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ਪਿਆਰਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ। ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਦਿਗਮੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿ
 ਤੁਲਾਏ। ਹਰਿ ਇਕ ਨਾਮਾ ਗਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਨਾਉ ਟੁਕਿ ਪਾਏ। ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਤ ਪਦ
 ਸੁਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ
 ੫:੩ ॥ ਦਰਦੇ ਸੀਕੋ ਜਾਣ ਸੀ ਦਿਰਲਾ ਕੇ ਦਰਦੇ ਸੁਆਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਏ ਮੰਗਦਾ ਪਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਪਿਗੁ
 ਦੇ ਸੁਆਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆਨਾਉ। ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ
 ਬਲਿ ਹਰੈ ਜਾਉ॥੧॥ ੫:੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਦੁ ਰੁਏ ਕੁਠਲੁ ਦਇ ਪੰਖੇ ਭੁਆਹਿ। ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਦੀ ਸ
 ਹੀਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਹਿ। ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣਾ। ਹਰਿ ਰਸਿ ਠਲ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਕਰ
 ਮਿਸ ਜੈ ਨੀਸਾਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੋਰਾ ਹਕੁ ਆਪਿ ਜਮਾਇ ਪੀਸਾਏ। ਆਪਿ
 ਪਕਾਏ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੇ ਸੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿਖਾਏ। ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ਛਿਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰ
 ਏ। ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾ ਲੈ ਆਪੇ ਦਿਦਾ ਕਰਾਏ। ਜਿਨੇ ਕਿਰਪਾ ਲੁਹੇ ਦੇਹਿ ਆਪੇ ਤਿਸਨੇ ਹੁਕਮੁ ਮ
 ਨਾਏ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨ ਬੰਧਾ। ਮਮਤਾ ਮੇਹੁ ਸੁਬੰਧਨ
 ਖੜਕ ਲੁੜਕੁ ਪੰਧਾ। ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਜੇ ਦਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨ ਬੰਧਾ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦਰਤਿ ਦ

ਰਤੋਂ ਅੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ੫:੪ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾਬੀਐ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਾਚਿ ਵ
 ਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇ ਰਾਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆਤ ਨੁਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ
 ਰਤ ਰਕੀ ਕਰਤਾਰ ਖੈਲਾ ਜਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ ਅਪੇਥਾ ਟੁਕੀਆ ਬਹਿਕਰਤੈ ਤਦਹੁ ਪੁ
 ਛਿਨ ਸੇਵਕ ਬੀਆ ॥ ਤਦਹੁ ਕਿਅ ਕੋਲੇ ਦੇਵਿ ਅਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਠਿਠਿ
 ਅਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਅ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਅਪੇ ਸੇਵਕ ਬਣਾਈ ਅਨੁਗਰੁ ਮੁਖਿ
 ਅਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਮਾਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਹੈ ਅਪੇ ਅਪੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਸਚਾ ਅਨਦਿਗੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਵਹਿ ਗੁਣ
 ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਕ੍ਰਿਤਿ ਰਿਧਾਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ ਸਿਆਸੁ ਰਿਕਰਮ ਲਿਖਿਅ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਅਪਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿ
 ਗੁਰੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਦਿਨੁ ਕਰਮੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਐ ਉਭੈ ਕਿਮੁ ਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮ
 ਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਅਪਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਪਾਈਐ ਅਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਅਪੇ ਦੇਵ ਦੁਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤਾ ਅਪਿ ਕਥੈਆ ਪਭੀਆ ॥ ਪੀਰੀ ਬਹਿ ਪੁਜੈ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਪਰਪੰਥੁ ਕ
 ਰਿਜੈ ॥ ਅਪਿ ਪਰਦਿਗਤਿ ਅਪਿ ਨਿਰਦਰਤੀਆ ॥ ਅਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਅਪੇ ਪੁਨੁ ਸਭੁ ਅਪਿ ਕ
 ਰਾਏ ॥ ਅਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਦਰਤੀਜੈ ॥ ਅਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ॥ ਅਪੇ ਬਖਸਕਰੀਜੈ ॥ ੮ ॥
 ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰੁ ਜੇ ਰੁਛੁ ਭਿਰੁ ਉਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੁਭੇ ਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੁ
 ਦਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਕਰੈ ਰੁਸ ਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੈ ਸਾਤਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੀਤੀ ਦਿਚਿ ਕਾਰ
 ਕਮਾਵਟੀ ਸਾਖਸ ਮੁਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਿਕ੍ਰੋ ਪੀਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਐ ਪੁਛੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥
 ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਮਾਇਆ ਮੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕੁਛੁ ਕਮਾਵੈ ਕੁਛੁ ਸੰਗੁ ਹੈ ਭੁਛੁ ਕ
 ਰੇ ਅਹਾਗਾ ਬਿਖਮਾਇਆ ॥ ਪਨੁ ਸਚਿ ਮਗਹਿ ਅੰਤੈ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛੁਰਾ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸੁਚਸੰਜ ਮਕ
 ਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਮਾਵੈ ਸੁਬਾਇ ਨਾਪਦੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਪੁਆਰੁ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪੇ ਥਾਣੀਆ ਪੇਥਾਣੀਆ ॥ ਅਪੇ ਥੰਡ ਦਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ ਅਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਅ
 ਪਿਰੈ ਸਾਗਰੁ ਅਪੇ ਹੀਰਾ ਦਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ ਅਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਅਪੇ ਭਉ ਜਲੁ ਅਪਿ ਰੋਬੈ ਰਿਬਾ ॥ ਅਪੇ ਖੇਦੁ ਅਪਿ ਤਰੇ ॥ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤ
 ਅਦਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਗੇ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਲੁਧੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿ
 ਤੁਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿਤੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਬਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਲਿਖਿ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਰਮ ਅੰਤਰਿ ਮੈ ਮਨ ॥ ਜਾਇ ਉਧਾਰੁ ਦੇਖਾਇ ॥ ਐਸਾ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ਅਤਿਨਾਸਤਿ ਗੁਰਮਿਸਿਅਮਾਏ॥੧॥ ੫:੩॥ ਨਾਮਿਰਤਾਸਤਿ ਗੁਰੂਚੈਕਲਿਜੁਗਥੇਰਿਬੁਰੋਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਸੇਇ॥ ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗੁਰੋਨਾਮੇਰੀਪਤਿਰੋ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਰੋਇ॥੨॥ ੫:੪॥ ਆਪੇਪਾਰਸੁਅਪਿਧਾਤੁ
 ਚੈਆਪਿਕੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ॥ ਆਪੇਠਾਕੁਰਸੇਦੁਕੁਆਪੇਆਪੇਰੀਪਾਖੰਡਨੁ॥ ਆਪੇਸਭਾਪਟਭੋਗਵੈਸੁ
 ਆਮੀਆਪੇਰੀਸਭੁਅੰਜਨੁ॥ ਆਪਿਬਿਬੈਕੁਆਪਿਸਭੁਬੋਤਾਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨੁ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਕੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜੇਤੁਪੁਕਰਤੇਤੂਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਦੁਰਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ੫:੪॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
 ਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਦਰਨਪਾਦੁਰੀਮਰਿਜੰਮਰਿਅ
 ਦਰਿਜਾਹਿ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਿਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਦਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਨੁਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵੇਜਮੁਪਰਿਬਧੇਮਾਗੀਅਹਿਮੁਰਿਕਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ ੫:੩॥ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
 ਦਾਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੇਪਿਆਗੁ॥ ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਦਾਰਨਿਆਪਣਾਕੁਲਕਾਕਰਹਿਉਪਾ
 ਗੁ॥੩॥ ੫:੪॥ ਆਪੇਚਾਟਸਾਲਾਅਪਿਰੋਪਾਧਾਆਪੇਚਾਟਵੇਪੜਣਕਉਆਣੇ॥ ਇਕਾ
 ਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਏਜਾਅਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇਭੁਣੇ॥ ਜਿਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਆਈਸੇ
 ਜਨਸਚੀਦਰਗੁਰਿਜਣੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਰਦਾਨਾ१॥ ਕਲਿਕਲਵਲੀਕਾਮੁਮਦਮਨੁਆ
 ਪੀਵਣਹਗੁਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਮੋਹਿਭਰੀਪੀਲਾਦਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਮਜਲਸਕੂਵੈਲਬਕੀਪੀਪੀਰੋਇਖੁ
 ਅਗੁ॥ ਕਰਣੀਲਾਹਣੁਸਤੁਗੁਰੁਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਗੁ॥ ਗੁਣਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲਪਿਓਸਰਮੁਮਾਸੁਅ
 ਹਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿਬਿਕਾਗੁ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਕਾਇਆਲਾਹਣਿਆਪਿ
 ਮਦੁਮਜਲਸਕ੍ਰਿਸਨਾਧਾਗੁ॥ ਮਨਸਕਟੋਰੀਕੁਰਿਭਰੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਲੁ॥ ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੇਨਾਨਕਾ
 ਬਹੁਤੇਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾਗਾਂਕੀਅੰਲਹਣਿਆਪਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਗੁ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿ
 ਲਾਪੁਰੋਇਲਿਵਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਬਿਕਾਗਾਗੀਆਗੁ॥ ਗੁਰੂਸਾਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁ
 ਅਹਗੁ॥ ਨਾਨਕਇਉਭੋਜਨੁਸਚੁਰੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਗੁ॥੩॥ ੫:੪॥ ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਣ
 ਰੀਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀ॥ ਆਪੇਸਿਵਸੰਕਰਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ
 ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੀਨਿਆਸੀਠਿਰੈਬਿਬਾਣੀ॥ ਆਪੇਨਾਲਿਗੇਸਟਿਆਪਿਉਪਦੇਸੈ
 ਆਪੇਸੁਘਨੁਜਗੁਪੁਸਿਆਣੀ॥ ਆਪਣਾਚੋਜੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਰੈਜਾਣੀ
 ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਏਹਾਸੀਪਿਆਪਰਦਾਣੁਰੈਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਅਵੈ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਮਰੈਮਨੁਆਅਸਥਿਰੁਸੰਸਿ

ਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਜੀਆਪੇ
 ਆਪੇਬਾਲਕੁਰੈਬਿਅ
 ਏ॥ ਇਕਬੰਧੁਕਿਭਾਗੁ
 ਰੁਆਪੇਇਕਭੋਆਪੇਕਰੈ
 ਇਆਣੇ॥

ਗਿਆਨਗੁਰੂਸਾਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁਅਹਗੁ॥ ਨਾਨਕਾਇਉਭੋਜਨੁਸਚੁਰੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਗੁ ੨.

ਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੧॥੫੦੧॥ ਇਹੁਜਗਤੁਜੀਵਤਮਰੈਜਾਇਸਨੇਸੋਈਹੋਇ॥ਜੀਤਿਨਿਸ
 ਦਾਇਆਤਾਸਦਿਗਹਿਆਜਗਾਏਤਾਸੁਪਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇ
 ਸੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤਮਰੈਤਾਠਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭਕਿ
 ਛੁੱਟੇਏਤਿਸੁਪੁਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਗੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਗਾਦਿਤਾਸਭੁਕੇਖਾਏਸਭਮੁਹਤਾਜੀਕਛੈ
 ਤੋਗੀ॥ਜਿਤੁਪਨੇਸਾਲਾਹੇਸੁਸਭਕਿਛੁਪਾਏਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਗੀ॥ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾਦਣ
 ਜਾਗਜਿਨਦਖੁਲਾਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਹੁਤੇਗੀ॥ਸਭੁਤਿਸੈਨੇਸਾਲਾਹੇਸੁਸਤਹੁਜਿਨਿਦੂਜੈਭਾਵਕੀਮ
 ਰਿਦਿਡਾਗੀਛੇਰੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਾਨੈਕੋਇ
 ॥ਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਇ॥੧॥੫੦੩॥ਕਿਆਜਾਣਾਕਿਦੁਸਰਹਿਗੇਕੈਸਾਮਰਣ
 ਹੋਇ॥ਜੇਕਰਿਸਾਹਿਬਮਨਪੁਨਦੀਸਰੈਤਾਸਹੀਲਾਮਰਣਾਹੋਇ॥ਮਰਣੈਤੇਜਗਤੁਡਰੈਜੀਵਿਆਲੋ
 ਕੈਸਭੁਕੇਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤਮਰੈਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸੀਮਰਨੀਜੋਮਰੈਤਾਸਦਹੀਜੀ
 ਵਣੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਏਹਰਿਸੁਆਮੀਤਾਅਪਣਾਨਉਹਰਿਆਪਿ
 ਜਪਾਏ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਏਅਪਣਾਸੇਵਕੁਆਪਿਹਰਿਭਾਏ॥ਆਪਣਿਆਸੇਵਕੁਕੀਆ
 ਪਿਪੈਜਗਥੇਆਪਣਿਆਭਗਤਕੀਪੈਗੀਪਏ॥ਧਰਮਗਾਇਹੋਹਰਿਕਾਕੀਆਹਰਿਜਨਸੇਵਕਨੇਵਿਨ
 ਅਏ॥ਜੋਹਰਿਕਾਪਿਆਗੋਸੇਸਭਨਕਾਪਿਆਗੋਹੋਰਿਕੇਤੀਛੁਥਿਛੁਥਿਆਏਜਾਏ॥੧੭॥
 ਸਲੋਕੁ੫੦੩ ॥ਗੁਰਮੁਖਕਰਤਾਸਭੁਜਗੁਠਿਰੈਗੁਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅ
 ਤਿਦੁਰਾਅਤੁਲੁਨਤੁਲਿਆਜਾਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਿਤੇਨਲਾਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸ
 ਬਦਿਭੇਦਿਆਇਨਬਿਧਿਧਿਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਮੇਉਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗਹਿਆ
 ਪੋਮਿਲਿਆਆਇ॥੧॥੫੦੩॥ਏਮਨਇਹੁਪਨੁਨਾਮੁਹੋਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਤੇਟਮੁਲਿ
 ਨਾਦਈਲਾਹਾਸਦਹੀਹੋਇ॥ਖਾਧੈਧਰਚਿਐਤੇਟਿਨਾਦਈਸਦਾਸਦਾਓਹੁਦੇਇ॥ਸਹ
 ਸਾਮੁਲਿਨਹੋਏਈਹਾਣਤਕਦੇਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸਭਾਪਣਅੰਦਰੇਆਪੇਹੀਬਾਹਰਿ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਦਰਤਦਾਆਪੇਹੀਜਾਹਰਿ॥
 ਜੁਗਛੁਤੀਹਗੁਬਾਭੁਕਰਿਦਰਤਿਆਸੁੰਨਾਹਰਿ॥ਓਥੈਦੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤਾਆਪੇਹਰਿਨਰਹਾਥੈ
 ਠਾਤਾਵੀਲਾਇਆਪਿਸਭਦੁਹੀਬਾਹਰਿ॥ਆਪਣੀਮਿਤਿਆਪਿਜਾਣਦਾਆਪੇਹੀਗਉਹਰੁ॥੧੮
 ॥ ਸਲੋਕੁ੫੦੩ ॥ਹਉਮੈਦਿਚਿਜਗਤੁਮੁਆਮਰਦੇਮਰਦਾਜਾਇ॥ਜਿਚਹੁਦਿਚਿਦੰਮੁਹੋ
 ਤਿਚਹੁਨਚੇਤਈਕਿਕਰੇਗੁਅਗੋਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਹੋਇਸੁਚੇਤਹੋਇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ॥

ਸਾਹਿਬਾਖੀਪੁਸਤਕਾਖੀਲਿਖਿਅੰ

ਨਾਨਕ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਧਰਿਖ ਸਮੈ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਪਾਇ ਮਾਧਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿ ਆਸ ਦਾਹਿ ਆਲਿਖ
 ਲਾਇ ॥ ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲ ਦਾਦੰ ਮੁਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇ ਆਜੀ
 ਦਨ ਪਦ ਦੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰੂ ਬਾਤਿ ਸੋਨੇ ਦੇਇ ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਨੀ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਲਾ ਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆ
 ਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਦਰਤ ਦਾ ਆਪੇ ਕਬੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਉ ਟੁਕਿ ਸੈਨ ਲਗਈ ਸਭ ਨਾਹੀ ਭੁਨਾ ॥ ਇਸ
 ਤਤਿ ਬਗਨਿ ਨ ਸਕੀ ਐਸ ਦਸ ਦੁਰਬਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੧ ॥ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨ
 ਕਾ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਅਉਤਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿੰਨਾ ਪੀਆ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਜੇਹੁ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਚਿੰਤੁ ਮੁਲੇ
 ਭੂਲੇ ਅਖੁ ਟੀਜਾ ਹੀ ॥ ਨਾਹਿ ਦਿਕਹਿ ਆਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾ ਹੀ ॥ ਅੰਧੇ ਹੀ ਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਹਾ ॥ ਪਾਥ ਰੁਲੇ ਪੁ
 ਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਦਾਹਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਆਪਿ ਰੂਬੇ ਦੁਮਕ ਹਾਤ ਰਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਕਿਹੁ
 ਤੇਰੈ ਦਾਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਹੀ ਗਏ ਕਕੈ ਪੁਰਾ ਦੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
 ਜਿਹ ਜਿੰਨਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦ ਰਥ ਪਈਆਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨ ਨਕ
 ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵ ਦਾਸ ਭੁਕਿਛੁ ਹੁਮੇ
 ਜਾਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੁਰਖੁ ਆਪੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋਹੁ ਰਮੁ ਖਿਬੁ ਟੁਕੈ ਜਿਸੇ ਨੇ ਕਿ
 ਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਜੇ ਜੇਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੇ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ਤਿਸੁ ਜੇਗੀ ਕੀਨਗੀ ਸਭੁ ਕੋ ਦਸੈ ਭੇਖੀ ਜੇਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਦਿਰਲਾ ਕੋ ਜੇਗੀ ਜਿਸੁ ਘ
 ਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਮਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮੁਭ
 ਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਹਾ ॥ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਆਪੇ ਦਰਪਰ ਦਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੀ
 ਤਾਰੇ ਨਾਹਾ ॥ ਹੋਰ ਦਾਤਾ ਰੁਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ੬ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਦੁਰੰਗੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ੫੨੧ ॥ ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਕੁਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਰਿਦ੍ਰਿਸਾ
 ਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਮੈ ਅਧੁ ਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ

ਪ੍ਰੀਤਮਪੁਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਨੇ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਾਇਆ ਸੇ ਮੇਰਾ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ
 ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਝਾਉ ਪਾਵ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ॥
 ੪॥ ੧॥ ਦੁਰੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ४ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਗਨ ਜਾਣਾ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਛੋਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਾਉ॥ ਏਆ ਏਆ ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾਸੋਹ
 ਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੇ ਆਣੀ॥ ੧॥ ਮੈ ਦਿਓ ਦੋਸੁ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ॥ ਤੇਰੇ ਅ
 ਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿ ਅਸ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣੀ॥ ਸੇ ਮੈ
 ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿ ਅਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣੀ॥ ੩॥ ਨਿਤ ਸੇਹਾ ਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ॥ ਮੈ ਕਰਮ ਹੀਣ
 ਕਬਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ॥ ੪॥ ਤੂ ਪਿਰ ਗੁਣ ਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉ ਗੁਣਿ ਆਗਾ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ
 ਦੇਰਾਗਾ॥ ੫॥ ੨॥

॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਰੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ४ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੈ ਮਨੇ ਦੁਰੰਸੁ ਆਸਹੇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ॥ ਹਉ ਜ
 ਏ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰੇ॥ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ॥ ਭੁਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਏ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਹਉ
 ਸਭਿ ਦੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ॥ ਜੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ॥ ਸੇ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨ ਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ॥ ਹਉ ਕਿਉ
 ਕਰਿ ਪੀਰ ਜੁ ਪਾਵਾ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾ॥ ਸੀਗਾਰੀ ਸੇ ਪਿਰੁ ਰਤਾ॥ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ
 ਧੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸੇਹਾ ਗਣਿ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿ ਅਨਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ॥ ੨॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੇਹਾ ਗੁਰੁ ਸੇਹਾ ਗ
 ਣਿ॥ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਅਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ਮੈ ਉਪਰਿ ਨ ਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ॥ ਮੈ ਛੋਰਿ ਅਨਾ ਮੇਰਾ
 ਤੇਰਾ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਇਤੁ ਮਾਰਗਿ॥ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀ ਐ॥ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨ ਦਰਿ ਦੇਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੇ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ਐ॥ ੩॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ॥ ਸਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇ
 ਵਾ॥ ਨਿਤ ਪਖਾਛੇਰੀ ਸੇਵਕ ਮਾਵਾ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੇ ਪਾਣੀ ਦੇਵਾ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵਕ ਕੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ
 ਜੇਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਾ ਸੁਣਾਏ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ॥ ੪॥ ਗੁ
 ਰ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਾ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ਹਉ ਰਿਹੈ॥ ਸਟਿ
 ਪੁਛਾ ਕਰਿ ਸਾਝੀ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ
 ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਦੇਲਾ॥ ਦਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਤੁ ਦੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ॥ ਜੀਉ ਮੇਰਾ॥ ੫॥ ਹਉ ਦੇਖਣ
 ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ॥ ਸੇਵੇ ਖੈ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿਦਿਖਾ ਲੋ॥ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋਹਰਿ
 ਰਿਸਦਾ ਸਮਾਲੇ॥ ਸੇਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ॥

ਕਾਰਿ

ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੋਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਦਰੁੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਛੰਡਾ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਰਿਲਗਾਈਰਾਮ
॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਦਸਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਦਸਾਈਸਭਿਦੁ
ਖਦਿਸਾਰਣਹਰਾ॥ਦਰੁਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਪਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹਮਾਰਾਉਠਤ
ਬੈਠਤਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਾਤਿਪਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਈ॥੧॥ਹਉਜੀਵਹਉਜੀਵਾਸਤਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਵਾਏ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਗਸੇਰਾਮ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਸੇਹਰਿਨਾਮੁਨਵੀਨਿਧਿਪਾਈ
॥ਹਉਮੇਰੈਗੁਗਾਇਆਦੁਖਲਾਬਾਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਰਾਈਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਪਾਈਸੁਖਸਤਿਗੁਰਦੇਵਮਨਪਰਸੇ॥ਹਉਜੀਵਹਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇ॥੨॥ਕੋਈ
ਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਰਾਮ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁ
ਕਾਟਿਸਗੰਗਾ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਤਿਸੁਦੇਈਜੇਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਣਾਏ॥ਮੇਰੈਮਨਿ
ਬੈਰਾਗੁਭਇਆਬੈਰਾਗੀਮਿਲਿਗੁਰਦਰਸਨਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਸੁਖਦਾਤੇਦੇਹੁ
ਸਤਗੁਰਚਰਨਹਮਪੁਰਾਕੋਈਆਣਿਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੩॥ਗੁਰਜੇ
ਦਰੁਗੁਰਜੇਦਰੁਦਾਤਾਮੈਅਦਰੁਨਕੋਈਰਾਮ॥ਹਰਿਦਾਨੇਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇ
ਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਇਗੁਗਾ॥ਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲੇ
ਦਰੁਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਸਤਗੁਰਪੁਰਖ
ਸੁਖਹੋਈ॥ਗੁਰਜੇਦਰੁਗੁਰਜੇਦਰੁਦਾਤਾਮੈਅਦਰੁਨਕੋਈ॥੪॥੧॥ ਦਰੁੰਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
ਹਉਗੁਰਬਿਨੁ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮੇ
ਲਿਸਮਾਣੀਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿ
ਸੁਕਾਰੁਣਿਹਉਦੂਢਿਦੂਢਿਦੀਸੇਸਜਣੁਹਰਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਏਕਵਿਸਟਿਹਰਿਏਕੋਜਾਤਹ
ਰਿਆਤਮਰਾਪਛਾਣੀ॥ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥੧॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਤਿਨਿਹਰਿਪੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮ॥ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਣਸਰੇਵਹਰਮਲਾ
ਗਹਿਤਿਨਕੈਪਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੇਵਹਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ
॥ਭੁਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਧਪੁਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਿਮੇਰੀਸਰਧਪੁਰੀ

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮਗੁਣਗਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥
 ੧ ॥ ਹਉ ਫਗੀ ਹਉ ਫਗੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਨ
 ਮੁਅਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘਟੈ ਨਿਸਖ ਨਹੀ ਜੀਵਨਾ ॥ ਹਰਿ
 ਰਿਪਿ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਨਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਸਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਅ
 ਪਿਸਟਾਰੇ ॥ ਹਉ ਫਗੀ ਹਉ ਫਗੀ ਗੁਰ ਸੇਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜ
 ਨੁ ਸੇਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰੇ ਸੁਹੇਈ ਰਾਮਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਵੈ ਸੇਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ
 ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣ ਪਲਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਬਕੇ ਸੁਭੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜ
 ਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ਫਰਹੰ ਸੁਪਾਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਣਹਰ ਮਭਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿ
 ਮਰਾਮਗਿ ਅਨੁਗਏਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸ
 ਤਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਰਿਅਮਾਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ
 ਸਾਸਗਿ ਰਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਗੁਰ ਸਦਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਣਹਰ ਮਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੇ ਨਾਮੁ ਤ੍ਵੈ ਨਾਏਆ ॥ ਜਿਥੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਲਤੁ ਕੋਈ ਬੇਲਿ ਨਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਮੇਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ
 ਸਤਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਨਿਹ ਫਲ ਤਿਨ ਨਿਹ ਫਲ ਜਨਮੁ ਸਕੁ ਬਿਰਥਾ ਗਏਆ ॥
 ਮਾਨੈ ਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬਿਰਥਾ ਗਏਆ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤੁ ਮਏ ਮਾਰੇ ਸ਼ੁਗੋ ॥ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥਿ
 ਭੁਖੇ ਭਗੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਿਆਇ
 ਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਹਮ ਚਾੜ੍ਹਿਕ
 ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਭਗਤੀ ਰਾ
 ਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਭਗਤੀ ਜਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਸਾਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲਿ ਗੁਰੁ
 ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਣਹ ਮਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਰਿ ਨਾਮੁ ਤ੍ਵੈ ਨਾਏਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਹਮ ਚਾੜ੍ਹਿਕ
 ਮਚਾੜ੍ਹਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਫਰਹੰ ਸੁਪਾਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿ

ਸਥਾਨ

ਰਖਾਕ ਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਆਹਮ ਪੁਛਹਾਮ ਪੁਛਹਾਮ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ ਹਰਿਬਤਾਗਾ।
 ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ ਹਰਿਬਤਾ ਪੁਛਹਾ ਜਿਨੇ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਪਾਇਲਗਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬਿਨੀ
 ਤਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖਸੁਖ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ
 ਤਾਹਰਿ ਕਿਰਪਾਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ੧। ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਭੇ ਬਿਨਸੇ ਹਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਮਾ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਭਿਅਵੇਜ
 ਰਿਤਾ ਪਾਗਾ ਹਰੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਗਧਿਅਤਿ ਕੇਵੁਖ ਪਾਪਨਿ ਦੁਰੇਸਤਗੁਰਿਗਿਆਨਖ
 ਨੁਕੁਹ ਬਿਦੀਨ ਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿ ਬਿਦਾਗੇ ਹਰਿਪਉਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰੋਵੈ ਖਲਾਥੇ ਪਾਪਸੰਤਾਪਾ ਸੁਣਿਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭੇ ਬਿਨਸੇ ਹਉਮੈ ਪਾਪਾ। ੨। ਜਪਿਹਰਿਹਰਿ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ
 ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਮਾ ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਸਤਿ ਰੋਗਾਦਾਇਆ ਰਮਾ ਮੁਖਿਜ
 ਪਿਸਤਿ ਰੋਗਾਦਾਇਆ ਅਰੋਗਤਭਏ ਸਰੀਰਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਸਮਾਧਿ ਹਰਿਲਾਗੀ ਹਰਿਜਪਿਅ
 ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ ਜਤਿਅਜਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਪਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਰਮਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਜਪਿਹਰਿ
 ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰੇ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ। ੩। ਹਰਿਧਾਰਹੁ ਹਰਿਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ
 ਉਬਰੇਗਾ ਹਮਪਾਪੀ ਹਮਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁ ਮਾਰੇਗਾ ਹਮਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁ ਮਾਰੇਹਰਿ
 ਦਇਆਲਸਰਣਾਇਆ ਰੂਦੁਖਭੰਜਨੁ ਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਭੇ
 ਟਿਰਾਮਰਸੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ਹਰਿਧਾਰਹੁ ਹਰਿਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ
 ਬਾਰੇ। ੪। ੪।

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਦੁਰਗਤਿ ਸਹੀ ੪ ਘੋੜੀਆਂ ਦੇਹਤੇ ਜਣਿ ਜੀਗਮਉਪਾਈਆ ਰਮਾ ਸੰਨਮਰ
 ਸਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਮਾ ਮਾਣਸਜਨਮੁ ਦੁਰਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ਦੇਹਸੁ ਕੰਚਨਚੰਗੜੀਆ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰੰਗਿ ਚਲੁਲਾਪਦੈ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨ ਦੁਰੰਗੜੀਆ ਏਹਦੇਹਸੁ ਬੀਕੀਜਿਤੁ ਹਰਿਜਪੀ ਹਰਿਹਰਿਨ
 ਮੁਸੁਹਾਦੀਆ ਦੁਰਭਾਗੀ ਪਾਈਨਾ ਮੁਸਖਾਈ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਪਾਈਆ। ੧। ਦੇਹਪਾਦਉਜੀ
 ਨੁਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਮਾ ਚਵਿਲੀ ਘਜੀ ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾ ਰਮਾ ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾ ਅਨਤਤਰੰਗਾ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿਲੀ ਘਾਏ ਹਰਿਬੋਧ ਬਿਚਵਿਦੁਰਭਾਗਿਲੀ ਘੋਗੁਰਬੇਦਟੁਸਬਦਿਤਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ
 ਰਿਰੰਗਿ ਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ਹਰੇਰੰਗੇ ਹਰਿਰੰਗਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆ ਹਰਿਉਤਮੁ ਹਰਿਪ
 ਦੁਚੰਗਾ। ੨। ਕੜੀਅਲੁ ਮੁਖੇਗੁਰੇਰਾ ਅਨੁਵਿਵਾਇਆ ਰਮਾ ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿਚਾਬਕੁਲਾਇਆ
 ਮਾਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿਹਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁ ਮਨੁਜਿਣਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਅਘੋਰੇਘਟਾਏ ਸਬਦੁਪਦੈ

ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੁਪੀਤਿਆਂ ਸੁਣਿ ਸੁਣਾਵਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰੰਗਿ ਚੁਣੀ ਅਸਮਰਮ
 ਰਹੁ ਪੰਥ ਬਿਖਰਾ ਜਨਨ ਕਪਾਹਿ ਲੰਘਾਇਆ ਘੋੜੀ ਤੇਜਾਇ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਓਪਾਈਆ ਰਾਮਾ ਜਿਤ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੈ ਸਾਧਨੁ ਧੰਨੁ ਭੁਖਾਈਆ ਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੈ ਸਾਧਨੁ ਸਾਥ ਸੇਧੁ ਰਿਖਾਇਆ ਕਿ
 ਰਤੁ ਜੁੜੀ ਦਾਜਾ ਵਿਦੇਹ ਵਿਧਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁਲੀ ਘਾਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜਰ ਚ
 ਇਅ ਪੁਰੋ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਜੰਦਮਾਈ ਜਨਨ ਕਪਾਹਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਵ
 ਧਾਈ॥੪॥੧॥ ਫੁਡਹਿ ਭੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਦੇਹ ਤੇਜਨ ਵੀ ਹਰਿ ਨਵਰੰਗੀਆ ਰਾਮਾ ਗੁਰਗਿ
 ਆਨੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮਾ ਗੁਰਗਿ ਆਨੁ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਨੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਣੀਆ
 ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਸਠ ਲਿਓ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ
 ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤ ਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ॥੧॥ ਦੇ
 ਹਰਿ ਚਨੁ ਜੀਨੁ ਭਵਿੰਨ ਰਾਮਾ ਜਾਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਰਾਮਾ ਜਾਣਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ
 ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ਹਰਿ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਵਡੁ ਭੁਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
 ਹਰਿ ਬਣੇ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵ ਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ
 ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਗੀਆ॥੨॥ ਕੜੀਆ ਲੁਖੁ ਖੇਲੁ ਰੰਗਿ ਕਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਮ
 ਨੁ ਮੈ ਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿਆਇਆ ਰਾਮਾ ਮਨੁ ਵਸ ਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨ
 ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ॥ ਅੰਤ ਰਿਖੇ ਮੁਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿਸੇ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ — ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾ ਸੁਕ ਹਤੁ ਹੈ ਵਡੁ ਭੁਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਨਾਇ
 ਆ॥੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ਹ
 ਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਸੇ ਵਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗੁ ਮਹਲਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰ
 ਗ ਕੀ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਇ ਮਨਿ ਸੁਤਾਇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਮਨਿ ਪਿਆਇਆ ਜਨਨ ਕਪਾਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
 ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚਵਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਰਦੁ ਰੰਗ ਸਕੀ ਸਲੋਕਾਨ ਲਿਖਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਲਾਲਾ ਬਹਲੀ ਮਾਕੀ ਉਨਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕ ਪੰਥ ॥
 ੧॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡੀ ਸਹੈ ਸਚਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਆਰੀ ॥
 ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਾਈ ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜੇ ਅਨ
 ਦਿਨ ਜਪਹਿ ਮੁਗਰੀ ॥੧॥ ਪੰਥ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡੀ ਸੁਪੈਤ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਹੁ ਬਪੁਤ

ਨਜਾਇ। ਦੁਖਲਗੈ। ਪਰਿਪਰਿ। ਏ। ਅਰੇ। ਦੁਖੀ। ਮਿਲੈ। ਸਜਾਇ। ਅੰਦਰਿ। ਸਹਜੁ। ਨਾ। ਏ। ਓ। ਸਹ
 ਜੇ। ਯੀ। ਲੇ। ਖ। ਏ। ਮਨ। ਹਰਿ। ਜਿ। ਸਤੇ। ਮੰਗਣ। ਲੇ। ਏ। ਦੁਖ। ਮਨ। ਏ। ਏ। ਸੁਰੇ। ਪੈ। ਥਾ। ਦੁਹਿ। ਹੋ। ਭਲ। ਜਿ। ਬਹੁ
 ਕੇ। ਦਰਸਾ। ਏ। ਸਬਦਿ। ਰਤੇ। ਤਿਨ। ਸੇ। ਪ੍ਰੀ। ਪਾਈ। ਦੁਜੇ। ਭਰ। ਮਿ। ਭੁਲਾ। ਏ। ਪਾਈ। ਐ। ਕਿ। ਰਤਿ। ਕਮਾ। ਦਣ। ਕਰ
 ਏ। ਕਛੁ। ਨਜਾ। ਏ। ਨ। ਨਕ। ਜੇ। ਤਿ। ਸੁਰ। ਦੁਹਿ। ਸੇ। ਭਲੇ। ਜਿ। ਨਕੀ। ਪਤਿ। ਪਾ। ਦੁਹਿ। ਬਾ। ਏ। ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ। ਸੇ। ਏ। ਐ। ਸਦ। ਸੁਖ। ਜਨ। ਮਮ। ਹਨ। ਦੁਖ। ਜਾ। ਏ। ਚਿੰਤ। ਮੁਲਿ। ਨੇ। ਦੇ। ਏ। ਏ। ਚਿੰਤ। ਦੁਸੈ। ਮਨਿ। ਏ। ਏ।
 ਅੰਤਰਿ। ਤੀਰ। ਭਗਿ। ਅਨੁ। ਦੇ। ਸਤਿ। ਗੁਰਿ। ਦੀ। ਆ। ਬ। ਭੁ। ਏ। ਏ। ਲੁਗ। ਏ। ਮਨ। ਨਿਰਮਲੁ। ਹੋ। ਆ। ਅੰ। ਮ੍ਰਿਤ
 ਸਹਿ। ਤੀਰ। ਬਿਨਾ। ਏ। ਸਜਣ। ਮਿਲੈ। ਸਜਣ। ਸਚੈ। ਸਬਦਿ। ਸੁਭਾ। ਏ। ਪਰ। ਹੀ। ਪਰਚਾ। ਪਾਈ। ਮਾ
 ਜੇ। ਤੀ। ਜੇ। ਤਿ। ਮਿਲਾ। ਏ। ਪਾਖੀ। ਰਿ। ਜਮ। ਕ। ਲੁਨ। ਛੇ। ਏ। ਲੈ। ਜਾ। ਸੀ। ਪਤਿ। ਗਦਾ। ਏ। ਨ। ਨਕ। ਨ। ਮਿ
 ਰਤੇ। ਸੇ। ਉ। ਬਰੇ। ਸਚੈ। ਸਿਉ। ਲਿ। ਦੁਲਾ। ਏ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਤਿ। ਸੁਰ। ਜਾ। ਏ। ਬਹੁ। ਸਤ। ਸੰਗਤੀ
 ਜਿ। ਬੈ। ਹਰਿ। ਕਾ। ਰਿ। ਨ। ਮੁ। ਬਿਲੇ। ਏ। ਏ। ਸਹਜੇ। ਹੀ। ਹਰਿ। ਨ। ਮੁ। ਕੇ। ਹੁ। ਰਿ। ਤਤੁ। ਨ। ਬੈ। ਏ। ਏ। ਨਿਤ
 ਜਪਿ। ਅਹੁ। ਹਰਿ। ਹਰਿ। ਦਿਨ। ਸੁਰ। ਤਿ। ਹਰਿ। ਦਰਗ। ਚੰਦ। ਏ। ਏ। ਸੇ। ਪਾਏ। ਪੁਰਾ। ਸਤਿ। ਗੁਰ। ਜਿ। ਸਹਰਿ
 ਮਸਤਕਿ। ਲਿ। ਲਾ। ਏ। ਲਿ। ਬੈ। ਏ। ਏ। ਤਿ। ਸੁਰ। ਕਉ। ਸ। ਭੇਨ। ਮਸਕਾਰ। ਕਰ। ਹੁ। ਜਿ। ਹਰਿ। ਕੀ। ਹਰਿ
 ਗ। ਲਿ। ਗ। ਲੇ। ਏ। ਏ। ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ। ੫:੩ ॥ ਸਜਣਿ। ਮਿਲੈ। ਸਜਣ। ਜਿ। ਨਿ। ਸਤਿ। ਗੁਰ। ਨ। ਲਿ
 ਪਿ। ਆ। ਗ। ਮਿ। ਲਿ। ਪ੍ਰੀਤ। ਮਤਿ। ਨੀ। ਪਿ। ਆ। ਏ। ਆ। ਸਚੈ। ਪ੍ਰੇ। ਮਿ। ਪਿ। ਆ। ਗ। ਮਨ। ਹੀ। ਤੇ। ਮਨੁ। ਮਾਨਿ। ਮ
 ਗੁਰ। ਕੈ। ਸਬਦਿ। ਅਪਾਰਿ। ਏ। ਹਿ। ਸਜਣ। ਮਿਲੈ। ਨ। ਦਿ। ਛੁ। ਹੁ। ਜਿ। ਆ। ਪਿ। ਮੇਲੈ। ਕਰਤ। ਗਿ। ਏ। ਕਨਾ
 ਦਰਸਨ। ਕੀ। ਪਰਤੀਤਿ। ਨ। ਆਈ। ਆ। ਸਬਦਿ। ਨ। ਕਰ। ਹੀ। ਏ। ਚਾ। ਗ। ਦਿ। ਛੁ। ਹੁ। ਅ। ਕਾ। ਕਿ। ਆ। ਦਿ
 ਛੁ। ਏ। ਜਿ। ਨ। ਦੁਜੈ। ਭਾ। ਏ। ਪਿ। ਆ। ਗ। ਮਨ। ਮੁਖ। ਸੇ। ਤੀ। ਦੇ। ਸਤੀ। ਬੈ। ਏ। ਏ। ਏ। ਨ। ਚ। ਗਿ। ਏ। ਸੁਪਰੀ
 ਤੀ। ਤੁਟ। ਦੀ। ਦਿ। ਲ। ਮੁਨੇ। ਦੇ। ਏ। ਏ। ਤੇ। ਤੀ। ਚਲ। ਨਿ। ਦਿ। ਕਾ। ਗ। ਜਿ। ਨ। ਅੰਦਰਿ। ਸਚੈ। ਕਉ। ਨ। ਹੀ। ਨ
 ਮਿ। ਨਕ। ਰਹਿ। ਪਿ। ਆ। ਗ। ਨ। ਨਕ। ਤਿ। ਨ। ਸਿਉ। ਕਿ। ਆ। ਕੀ। ਜੇ। ਦੇ। ਸਤੀ। ਜਿ। ਆ। ਪਿ। ਭੁਲਾ। ਏ। ਕਰਤ। ਗਿ। ॥ ੧ ॥
 ੫:੩ ॥ ਇ। ਕਿ। ਸਦ। ਏ। ਕਤੇ। ਰੰਗਿ। ਹਰਿ। ਤਿਨ। ਕੈ। ਹਉ। ਸਦ। ਬ। ਲਿ। ਹ। ਰੈ। ਜਾ। ਏ। ਤਨੁ। ਮਨੁ। ਧਨੁ। ਅਰਪੀ। ਤੇ
 ਨਕਉ। ਨਿ। ਦਿ। ਨਿ। ਦਿ। ਲ। ਗਉ। ਪਾਈ। ਤਿਨ। ਮਿਲਿ। ਆ। ਮਨੁ। ਸੰਤੋਖੀ। ਐ। ਤਿ। ਸਨ। ਭੁਖ। ਸਭ। ਜਾਈ। ਨ। ਨਕ
 ਨ। ਮਿਰਤੇ। ਸੁਖੀ। ਏ। ਸਦ। ਸਚੈ। ਸਿਉ। ਲਿ। ਦੁਲਾ। ਏ। ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ। ਤਿ। ਸੁਰ। ਕਉ। ਹਉ। ਦੁਹਿ। ਏ।
 ਜਿ। ਨਿ। ਹਰਿ। ਕੀ। ਹਰਿ। ਕ। ਸੁਣਾਈ। ਤਿ। ਸੁਰ। ਕਉ। ਸਦ। ਬ। ਲਿ। ਹ। ਰੈ। ਜਿ। ਨਿ। ਹਰਿ। ਸੇ। ਦਾ। ਬਣ। ਤਬਣ
 ਏ। ਸੇ। ਸਤਿ। ਗੁਰ। ਪਿ। ਆ। ਗ। ਮੇਰੇ। ਨ। ਲਿ। ਪੈ। ਜਿ। ਬੈ। ਕਿ। ਬੈ। ਮੈਂ। ਲੇ। ਏ। ਛੁ। ਏ। ਤਿ। ਸੁਰ। ਕਉ। ਸ। ਬ। ਸਿਰੇ
 ਜਿ। ਨਿ। ਹਰਿ। ਸੇ। ਪ੍ਰੀ। ਪਾਈ। ਮਨ। ਨਕ। ਗੁਰ। ਦਿ। ਏ। ਹਉ। ਦੁਹਿ। ਏ। ਜਿ। ਨਿ। ਹਰਿ। ਨ। ਮੁਦੀ। ਆ। ਮੇਰੇ। ਮਨ। ਕੀ। ਆ। ਸਪਰ

ਟੀ॥੫॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥ ਇਸਨਾਦਾਪੀਜਲਿਮਾਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਰਾਸਤਿਗੁਰਸੀਤਲ
 ਜੇਮਿਲੈਠਿਰਿਜਲੈਨਦੂਜੀਵਗਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨੀਜਿਰਗੁਸਬਦਿਨਕਰੇਦੀਚਰੁ
 ॥੧॥੫:੩॥ ਭੇਖੀਅਗਾਨੇਨਬਖਾਈਚਿਤਾਏਮਨਮਾਹਿ॥ ਦਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮਰੇਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮ
 ਕਮਾਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦਿਵਸੈਮਨਿਅਇਅਮਨੁਤਨੁਸਤਿਉਇ॥ ਇਸਨਾਅਗਾਨੇ
 ਬੁਝਾਇਅਸੁਖਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇਜਾਦਿਚਹੁਆਪੁਗਫਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਉਦਾਸਿਸੋਕਰੇਜਿਸਚਿਰ
 ਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ ਚਿਤਮੁਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾਮਿਰਜਾਅਘਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਚਿਨਾਨਹਛੁਟੀਐਹ
 ਉਸੇਪਚਰਿਪਚਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅੰਤਿਨੀਪਾਇਅਮਰੇਸਰਬਸੁ
 ਖਾਸਭੁਜਨਾਮੁਜਿਨਕਾਸਭਲੁਹੈਜਿਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਲਾਰਹਿਭੁਖਾ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅ
 ਰਾਧਿਆਤਿਨਦਿਸਰਿਗਏਸਭਦੁਖਾ॥ ਤੇਸੰਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖਹੋਜਿਨਾਨਾਹੀਚਿਤਪਰਾਈਚੁਖਾ॥ ਪੰ
 ਨਪੰਨਤਿਨਾਕਾਗੁਰੁਹੋਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭਲਹਰਿਗਾਏਮੁਖਾ॥੬॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥ ਕਲਿਮਾਰਿ
 ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਹੋਹੁਕਮੈਕਾਰਕਮਾਏ॥ ਗੁਰਿਰਖੇਸੇਓਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥ ਜਮਕਾਟੈਦਸਿ
 ਜਰਾਬਾਧਿਆਤਿਸਦਾਭਰੁਨਕੋਇ॥ ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਸੇਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖਨਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁ
 ਰਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਹੋਇ॥੧॥੫:੩॥ ਏਹਕਾਇਅਰੇਗੀਗੁਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖ
 ਹਉਮੈਗੁਰਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਰਿਨਾਮੋਮਨਿਵਸਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇਅਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਦਿਸਾਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉ
 ਪਦੇਸਿਆਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਾਪੁਮਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਖੰਐਜਿਨਿਮਧੁਦਨੁਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਦਰਣੈਜਿਨੀਹਉਮੈਬਿਖਸਭੁਗੋਗੁਰਦਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਸ
 ਤਿਗੁਰਕਉਦਰਪੰਨੁਹੈਜਿਨਿਅਦਗਣਕਟਿਹੁਣੀਸਮਝਾਇਆ॥ ਸੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਕਉਭੋਟਿ
 ਆਜਿਨਕੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਰਾਗਾਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥ ਭਗਤਿਕਰਹਿਮਰਿ
 ਜੀਵਨੇਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਦਾਹੋਇ॥ ਚਿਨਕਉਪੁਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ
 ॥ ਗੁਣਨਿਧਨਮਨਿਪਾਇਆਏਕੋਸਚਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੋਠਿਰਿਦਿਛੋੜਕਦੇਨਹੋ
 ਇ॥੧॥੫:੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਆਕਿਆਓਹੁਕਰੇਦੀਚਰਾਸਬਦੈਸਾਰਨਜਾਣਈਬਿ
 ਖੁਭਲਾਗਫਰਾ॥ ਆਰਿਆਰੀਅੰਧੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੂਜੈਭਇਪਿਆਰਾਅਣਹੋਦਾਅਪੁਗਣ
 ਇਦੇਜਮੁਸਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਕਿਸੰਨੇਅਖੀਐਜਾਅਪੇਬਖਸਣਹਰਾ॥੮॥ ਪਉੜੀ॥
 ਰੁਕਰਰਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇ॥ ਜਿਸੁਰੁਗਵੈਤਿਸੁਰੁਮੇਲਿਲੈਹੋਕਿਆਜੀਤਵਿ

ਚਰੇ ਭੁਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਹੈ ਸਦਾ ਸਿਰਜਣ ਹਰੇ ਅਜਿਹਾ ਤੁਮੇ ਲਹਿ ਪਿਆਰਿ ਅਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲੇ ਹੁ
 ਰਸੁ ਖਿਦੀ ਚਰੇ ਸੰਭਲਿ ਹਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣੇ ਜਿ ਨਿਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ੪
 ॥ ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਜੇ ਹੋਵੈ ਸੁਰਤ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਰਤਨ ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧੁ
 ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੁਝੈ ਬੁਝਣੁ ਹਰਾ ਸੁਖ ਅੰਧੁ ਗਣਾਇ ਦੇ ਮਰਿ ਜਮ ਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ਤਨ
 ਕਰਤ ਸੇਲੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਮੁਢਿ ਚਰੇ ਹਰਿ ਨ ਮੋਨਿ ਤਬਿ ਚਿਹਾਰੁ ॥੯॥
 ਪਾਕਰੇ ਜੇ ਅਪਣੀ ਤਾਰਿ ਰਖਾਉ ਰਿਧਾਰਿ ॥੧੦॥ ੫੦:੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀ ਨੀਅਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ
 ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ਮਤ ਰੁਮਜਾਣੁ ਹੋਇ ਜੀਵ ਦੇ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੧॥ ਮੈਵਰੇ ਹੁਰੈ ਭਾਇਦ
 ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਨ ਕਮਨ ਮੁਖ ਜੀਵਦਿ ਆਮੁ ਏਹ ਹਿਦਿ ਸਰਿ ਆਦੁ ਖੁਪਾਇ ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾਸੁ ਪੂਰੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨ ਮਸਕਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨ ਮੁਨਿ ਧਨੁ ਪੈ ਤਿਸੁ
 ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਪੈ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖ ਰਹੀ ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਾ
 ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸ ਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਅਤ ਮੁਗੁ ਧੁਪ ਸਾਹਿ ਅਹੁ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੩
 ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀ ਅਕੇਖੰਧਨਾ ਦਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉ
 ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੀ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਿਕਾ ਬੇਲਣਾ ਮੁਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾ
 ਹਿ ॥ ਨ ਕਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੈ ਮਾਰੀ ਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧੪॥ ੫੦:੧॥ ਜਾ
 ਲਉ ਐਸੀ ਗੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਗੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ
 ਹੋ ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀ ਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੈ
 ਗੀ ਐ ਮਨ ਚੋਦਿ ਆਪਣੀ ਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸ ਹਮੀ ਗੀ ਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਗਣ ॥ ੧੬॥ ਜਿਨਿ ਦੇ ਅਤਿ
 ਨਿਛਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਏ ॥ ਐ ਨਾਨਕ ਤਿਦਿ ਹਰ ਦੁਹਿ ਆਸ ॥੧੭॥
 ਹੁਹਿ ਰਦੈ ਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੩॥ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਆਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਪੋਲਾਇ ਅਨੁਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਦਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰੇ ॥੧੯॥
 ਚਾਹਿ ਬਣਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਏਨੇ ਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਰ ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਆਇਨਾ ॥੨੦॥
 ਭਿਦੁ ਮਰਹਿ ਠਿਕਿ ਜੁਗੀ ਪਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਨ ਵੈਨ ਕੀ ਵਚੀ ਠਿਕਹਿ ਸੇਰਾ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨੧॥ ੫੦:੩
 ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਿ ਐਸਾ ਦੁਨਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧੁ ਮਾਨੈ
 ਸੋ ਦਿਚੁ ਭੁਖੁ ਭਉ ਗੈ ॥ ਜੇ ਹਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨੈ ਤੈ ਤੋਹੈ ਦੈਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
 ਮਿਲੈ ਦੁਇ ਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ॥

ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆਖੋਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਏ ਏਵੇ ਜੋ ਭਾਇਆ ਤੰਦੁ
ਖਲਗਾ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਟਾ ਅੰਦਰਿ ਦੁਸੁ ਰੋਛਿ ਰਿਛਿ ਰਿਜੁ ਨੀਪਾਇਆ ਨ ਕਥਿਨੁ ਨ ਦੈ ਜ
ਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿਗਾਇਆ ਪਛਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਇਉਂ ਜਗਮਹਿ ਪੁਰਖ ਏਕੁ ਹੈ ਜੋ ਸਗਲੀਨ ਰਿਸ
ਬਾਣੀ ਸਭਿ ਪਟਿ ਕੇ ਗਏ ਅਲਿਪਤ ਰੋ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ਲਿਆ ਸਬਦੈ ਸੇ
ਝੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੇ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ॥ ੨ ॥ ਭਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਕੇਨ ਹੀ
ਨ ਕੇ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿਚਲੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇ ਰਾਜਾ ਅਵੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ
ਸਰੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਦਿਗ ਸਿਆਹ ਰਿਸ ਚੇ ਕੀਏ ਡਿਓ ਏਈ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਆਸਦ ਦਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣਾ ਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਮਾਤਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਿਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਲਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰ
ਦਾਨਿ ਤਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨਨਾ
ਨ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਦੀ ॥ ਆਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਦੁਸਿਆ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਭਯਾਹਿ ਆਪਣਾ ਮੇਖ ਪਦਵੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ
ਭਾਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਹਿ ਕਾਦਾ ਜੁਪੈ ਕਰਿ ਕੇਰ ਪਾਓ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥
੧ ॥ ਹਉ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਦਿਹਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਦੁਰਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੀ ਮੈ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉ ਮੈ ਸ
ਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਅਭਿਗਤੁ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰਾ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸੇਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੁਜਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੀ ਮਨੁ ਗਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜੋ ਦੁਰੁ ਕੋਈ
ਅਟਕੁ ॥ ਉਠੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀ ਅਗੁਨਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੰਤੂ ਪੰਤੂ ਕੁਰਕਾ ॥ ਪਿਤਾ ਮ
ਤਾ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥
੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਦੁਰ
ਵਾਗਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਤੁ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈ ਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਝੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਵੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਤਾ ਮੇਰਿ ਪਿਆਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਜੀ
ਨਿਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿਨਾਮਿ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਤੁ ਚੇਤਈ ਜਨ ਮਿ ਮਰਿ ਹੋਰਿ ਬਿਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਖਿ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਆ ਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਸਾਰਾਂ ਭੋਜਨ ਫੁਰੀ ਹ ਪਰ ਕਰ ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਐਹ ਮਕਊ ਤੁਪਤਿ ਭਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ
 ਫਿਰਿ ਨਿਯੋਗੁ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਪੈਨਣੁ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਬ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੁ ਹਰਿ
 ਮੈਂ ਕੀ ਹਮਕਊ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਕੁਨੀ ਦੀ ਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਕਾ ਹਮਲੇ ਪਾਲਿਖਿਆ ਸਭੁ ਜਮਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਇ
 ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਦਿਹ ਲੈ ਪਿਆਇ ਆ ਜਿਨ ਕਊ ਪੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪ
 ਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇ
 ਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਤਾਂ ਗੋਤਾ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਭੁਯੈ ਜੇ ਜਾਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾ
 ਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਪਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿ ਛੂਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ੪:੩ ॥ ਹਮ ਪਰਿ ਨਾਮੁ ਪੰਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦਾ ਜੀਵੇ ਦੇਵ
 ਠਾਰਾ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਦਾ ਉਚਰਹਿ
 ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣੁ ਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਸਦਾ ਸੁਖਿ ਦੁਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਗੀ
 ਆਨੁ ਹਰਿ ਰਹਨੁ ਹੈ ਮਕਤਿ ਕਰਾਵਣੁ ਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੇ ਨੇਨਦ ਰਿਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆ
 ਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਮਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ
 ਨੁ ਸੋ ਗੁਰਮਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਨੁ ਆਮੁ ਖਿਰਾਮੁ ਕਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਮਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮਿ ਸੁਣਿ ਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਾਇ ਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਮਿਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨ
 ਮੁ ਲਾਇ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਮਿਖੁ ਕਊ ਹਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਮਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥ ੧੮ ॥
 ਸਲੋਕੁ ੪:੩ ॥ ਮਨਿ ਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਸ ਭਥ ਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਿ ਹਠਿ ਭੋਖ ਕਰਿ ਭਰਮ ਦੇ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਿਪਰਗਟੁ ਹੈ ॥ ਆਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥
 ੪:੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਦਾ ਨ ਆਇ ਓਨਾ ਮਿਨ ਲਾਭੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਸਨਾ ਛਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆ
 ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਹਤਿ ਪਾਇ ਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਾ ਹਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐਹ ਮਕਊ ਸਾਤਿ ਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ
 ਐਹ ਮਹਰਿ ਗੁਰਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ॥ ਧਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿ
 ਦਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਰਿਆਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨੇ ਹੈ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਹਮ ਕਊ ਸਭੁ ਸਮਾਇ ਸਾਇ ॥ ਦਿ
 ਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਖਿ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ੧੯ ॥
 ਸਲੋਕੁ ੪:੧ ॥ ਘਰੀ ਮੁਖਿ ਦਿਵੇ ਸਿਪਿ ਰੁਨਿ ਤਨੁ ਰੇ ਸੀਮਾ ਲੋ ॥ ਮਿਲਦਿ ਆਇ ਲਨੁ ਹੋਵਈ ਜੇਨੀ

ਅਤਿਸਿਕਰੇ ॥੧॥੫:੧॥ ਨਨਕਰਲ ਕੂਟੇ ਅਬਾਣੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚ
 ਰੁਲੇਦੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿਉ ਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਹਿ ਰਿਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚਾਨਾ ਉਭੋ ਜਨੁ ਚਖਿ
 ਆ ॥ ਤਿਪਤਿ ਹੋਅਘਾਇ ਮਿਟਿ ਭਰਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਦਰ ਤੈ ਕਿਨੈ ਦਿ ਰਲੈ ਲਖਿਆ ॥ ਜਨ
 ਨਨਕਰ ਏਨਿ ਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੋ ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗ
 ਰੁਸੀ ਸਾਗਾ ॥ ਰੋਠੈ ਤੁਕਾ ਤਿਨੋ ਦੇਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਾ ਦਿਨ ਕਰੇਵੀ ॥ ਚਾਹੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਈ ਨ ਮਿਲੈ ਰੋਪਿ
 ਆਗਾ ॥ ਇਕਿ ਅਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਦੁ ਬਿਧਾਤਿ ॥ ਜਿਦਿਕਾ ਗਾਨ ਨਕਇ ਕਿਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਾਰਿ ਮੈ
 ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥੫:੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੁਰਖ ਅੰਧਾ ਧਾਰਾ ॥ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ
 ਖੁਲਗਾ ਜਲ ਤਾ ਕਰੇ ਪਕਾਗਾ ॥ ਜਿਨਿਕਾਰਿ ਗੁਰੁ ਦੇਸਾਰਿ ਅਸੇਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਦਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮ
 ਤੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਅਪੇ ਅਪਿਅਪਿ ਸਭ ਕਰਤ ਕੋਈ ਦੂਜ
 ਹੋਇ ਸੁਅਦਰੇ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿਆਪੇ ਬੋਲੈ ਹਰਿਆਪਿ ਬਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹ
 ਰਿਆਪੇ ਮਰੈ ਹਰਿਆਪੇ ਭੁਭੈ ਮਨਹਰਿ ਸਰਈ ॥ ਪਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ ਲਿਖੈ ਸਕੈ ਮ
 ਨਹੋਇ ਨਿਛਿਦ ਨਿਸਲਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਓਠਦਿ ਮਾਬਹਦਿ ਮਾਸਤਿ ਮਾਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਅ
 ਏ ॥ ਐ ਜਨ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥੧॥ ਸਲੋਕ ਦਾਰਨ ਲਿਖ ੩ ॥ ਦਰਦੰਸਕ ਜੁ ਮਲਾਚਉ
 ਪਦੇ ॥ ਛੰਤ ੪ ॥ ਦਾਰ ੧ ॥ ਜੇ ੧੦ ॥
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਅੰ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤ ਪਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਪਉੜੀ ॥

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਸੋਗਠਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਦੁਕ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਘਰ ੧ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ ਦਰਤ ਦਾਪਿ ਮਾਰਾ ਅਪੇ ਅਪਿ
 ਅਪਾਹੁ ॥ ਵਣ ਜਾਰ ਜਗੁ ਅਪਿ ਰੈਪਿ ਮਾਰਾ ਅਪੇ ਸਾਰਾ ਸਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਵਣ ਜੁ ਦਾਪਾਰੀ ਅਪਿ ਮਾਰਾ
 ਅਪੇ ਸਚੁ ਦੇਸਾਹੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਰਖਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਅਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਦੇਖਦਾਪਿ ਮਾਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਅਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਉਠੁ
 ਵਪਾਇਦਾਪਿ ਮਾਰਾ ਅਪਿ ਦੇਖਲੇ ਰਹਾ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅਪਿ ਰੈਪਿ ਮਾਰਾ ਅਪੇ ਦੇ ਪਰਦਾਹੁ ॥੨॥ ਅ
 ਪੇ ਅਪਿ ਉਪਾਇਦਾਪਿ ਮਾਰਾ ਸਿਰਿਆਪੇ ਪੰਧਵੈ ਲਾਹੁ ॥ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਅਰਾ ਅਪਿ ਮਾਰੇ ਮ
 ਰਿਜਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਪਤਣੁ ਪਤਣਾਪਿ ਮਾਰਾ ਅਪੇ ਪਰਿਲੇ ਪਾਹੁ ॥੩॥ ਅਪੇ ਸਾਗਰੁ ਭੋਰਿ ਬਪਿ ਮਾਰਾਹੁ
 ਰਖੇ ਵਟੁ ਅਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਹੀ ਚਵਿਲੈ ਪਦਾਪਿ ਮਾਰਾ ਕਰਿ ਚੋੜੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ

ਪੰਨਾ

ਦਇਆਲੁਹੈਪਿਆਰਜਨਨਕਬਕਸਿਮੀਲਾਹੁ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥ ॥ਅਪ
ਪੇਅੰਰਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭਜਾਪੇਸਭਲੇਇਆਪੇਭੁਤਾਪੇਬਹੁਮਟੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗ
ਰੁਪਰੇਇਆਪੇਹੀਭੁਤਪਾਰਹੈਪਿਆਰਸੁਤਖਿਚੇਢਹਿਢੇਰੀਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਸੈਹਰਿਬਿਨੁ
ਅਦਰਨਕੋਇਸਭਿਕੁਰਦਿਚਿਨਮੁਨਿਧਨੁਹੈਪਿਆਰਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਮਖਿਚੇਇ॥੨॥
੧੧ਰਹਾਉਆਪੇਜਲਥਲਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਪ੍ਰਭਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇਸਭਨਾਰਿਜਕਸੀਮਾਹਦ
ਪਿਆਰਾਦੁਜਾਅਦਰਨਕੋਇਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਇਦਪਿਆਰਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੩॥ਆਪੇਹੀ
ਆਪਿਨਿਰਮਲਪਿਆਰਾਪੇਨਿਰਮਲਸੇਇਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਪਿਆਰਾਪੇਕਰੇਸੁ
ਹੋਇਆਪੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਪਿਆਰਾਪਿਲਖਦੈਸੋਇ॥੩॥ਆਪੇਗਹਿਰੀਭੀਰਹੈਪਿ
ਆਰਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਦਰਨਕੋਇਸਭਿਘਟਾਪੇਰੋਰਦੈਪਿਆਰਾਦਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖੁਸਭੁਸੇ
ਇਨਾਨਕਗੁਪਤੁਦਰਤਦਾਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥
॥ ਆਪੇਹੀਸਭਾਪਿਹੈਪਿਆਰਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੋਆਪੇਵੇਖਿਦਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿ
ਚੇਜਿਵੇਖੇਪ੍ਰਭੁਮਾਪੋਆਪੇਵਟਿਤਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੋ॥੧॥ਜਪਿਅ
ਨਿਹਰਿਦਰਿਨਾਮੁਰਸਧਾਪੋਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਾਰਸਮੀਠਾਰਸਬਦੀਚਖਿਜਾਪੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪੇਤੀਰਬੁਤਲਾਹਦਾਪਿਆਰਾਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਮਾਪੋਆਪੇਜਲੁਦਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਭੁਜ
ਗੁਮਛੁਲੀਹਰਿਆਪੋਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿਆਰਾਅਦਰਨਦੁਜਾਜਾਪੋ॥੨॥ਆਪੇਸਿੰਝੀਨ
ਦੁਹੈਪਿਆਰਾਧਨਿਅਪਿਦੁਜਾਏਆਪੋਆਪੇਜੇਹੀਪੁਰਖੁਹੈਪਿਆਰਾਪੇਹੀਤਪੁਤਾਪੋਆਪੇ
ਸਭਿਗੁਰਮਾਪਿਹੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮਾਪੋ॥੩॥ਆਪੇਨਾਉਜਪਾਇਦਪਿਆਰਾਪੇਹੀ
ਜਪੁਜਾਪੋਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਪਿਹੈਪਿਆਰਾਪੇਹੀਰਸੁਆਪੋਆਪੇਆਪਿਸਲਾਹਦਾਪਿ
ਆਰਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਧਾਪੋ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥ ॥ਆਪੇਕੰਡਾਅਪਿ
ਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿਅਪੇਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਵਣਜੁਕਰਾਇਆ
ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਪਿਆਰੇਪਿਛੋਟੰਕਚਣਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮੀਠਾਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਆ
ਪੇਧਰਤੀਅਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆਆਪੇਹੁਕਮਿਦਰਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁ
ਮਾਟੇਬੰਧੁਰਖਾਇਆਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਪਿਆਰਾਬਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਦਾਇਆ॥੨॥
ਆਪੇਕਸਟਨਾਹਰਿਪਿਆਰਾਕਿਚਕਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆਆਪੇਹੀਅਪਿਦਰਤ

ਦਾਪਿਅਗਭੈਅਗਨਿਨਸਕੈਜਲਾਇਆਅਪੇਮਾਰਿਜੀਵਏਦਾਪਿਅਗਸਾਹਲੈਦੇਸਭਿਲਫ
ਇਆ॥੩॥ਅਪੇਤਣੁਦੀਬਣੁਹੈਪਿਅਗਅਪੇਕਰੈਲਾਇਆਜਿਉਮਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀ
ਐਪਿਅਗੇਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਰੇਭਾਇਆਅਪੇਜੰਤੀਜੰਤੁਹੈਪਿਅਗਜਨਨਕਫਜਹਿਦਜਾ
ਇਆ॥੪॥੪॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ४ ॥ਅਪੇਸਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਅਗਕਰਿਸੁਰਜ
ਚੰਦੁਚਾਨਾਨਾਅਪਿਨਿਤਾਣਿਅਤਣੁਹੈਪਿਅਗਅਪਿਨਿਮਾਣਿਅਮਾਣਾਅਪਿਦਾਇਆ
ਕਰਿਰਖਦਾਪਿਅਗਅਪੇਸੁਘਣੁਜੁਜਾਣਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣਾ॥
॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇਤੁਹਰਿਹਰਿਬਹੁਵਿਨਅਵਣਜਾਣਾ॥੧॥੨੨੬॥
॥ਅਪੇਗੁਣਫਰਤਦਾਪਿਅਗਅਪੇਹੀਪਰਦਾਣਾਅਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਅਗਅ
ਪੇਸਚੁਨਿਆਣਾਅਪੇਦੁਕਮਿਫਰਤਾਇਦਾਪਿਅਗਅਪੇਹੀਫਰਮਾਣਾ॥੨॥ਅਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾ
ਰੁਹੈਪਿਅਗਅਪੇਦੇਵੈਦਾਨਾ॥ਅਪੇਦਰਾਅਪਿਹੈਪਿਅਗਅਪੇਹੀਪਗਾਣਾਅਪੇਕੀ
ਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਅਗਅਪੇਤੁਲੁਪਰਦਾਣਾਅਪੇਅਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਅਗਜਨਨਕਸਦ
ਕੁਰਬਾਣਾ॥੪॥੫॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ४ ॥ਅਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਅਗਅਪੇਭਗਤਿ
ਉਮਾਹਾਅਪੇਗੁਣਗਾਣਾਇਦਾਪਿਅਗਅਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾਅਪੇਲੇਖਣਿਅਪਿਲਿਖਾਰੀ
ਅਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਓਮਾਹਾਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੈਦੇਵਰੁਗਾਏਗੁ
ਰਪੁਰੈਹਰਿਲਾਹਾ॥੧॥੨੨੭॥ਅਪੇਗੋਪੀਕਾਨਹੈਪਿਅਗਬਨਿਅਪੇਗਊਚਰਾਹਾਅਪੇਸਦਲ
ਰੰਦਗਾਪਿਅਗਅਪੇਦੰਤੁਦਜਾਹਾਕੁਫਲੀਆਪੀਤੁਆਪਿਮਰਾਇਦਾਪਿਅਗਕਰਿਬਾਲਕਰੁਪਿ
ਪਚਾਹਾ॥੨॥ਅਪਿਅਖਣਾਪਾਇਦਾਪਿਅਗਕਰਿਦੇਖੈਅਪਿਚੋਜਾਹਾਕਰਿਬਲਕਰੁਪਿਉਪਾਇ
ਦਾਪਿਅਗਚੰਦੁਰਕੰਸੁਕੇਸੁਮਰਾਹਾਅਪੇਹੀਬਲੁਅਪਿਹੈਪਿਅਗਬਲੁਭੰਨੈਮੁਰਖਗੋਧਾਹਾ॥੩॥
ਸਭੁਅਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਅਗਦਸਿਆਪੇਜੁਗਤਿਹਥਾਹਾਗਲਿਜੇਦਵੀਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿ
ਅਗਜਿਉਪ੍ਰਭਿਖੰਚੈਤਿਉਜਾਹਾਜੇਗਰਬੈਸੋਪਚਸੀਪਿਅਗੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਸਮਾਹਾ॥੪॥
੬॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ४ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਦਿਫੁਟੇਦੁਖਪਾਇਅਮਨਮੁਖਿਕ
ਰਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਧੁਪਰਸਰਹੀਪ੍ਰਭਪਾਇਆਗੇਬੰਦਸਗਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤੋਲਗੀ
ਅਤਿਪਿਅਰੀ॥ਜਬਸਤਸੰਗਭਏਸਾਧੁਜਨਹਿਰਦੈਮਿਲਿਆਸਤਿਸੁਰਾਰੀ॥੧॥੨੨੮॥ਤੁਹਿਰਦੈ
ਗੁਪਤੁਦਸਹਿਦਿਨੁਗਤੀਤੇਰਾਭਉਨਬੁਝਹਿਗਦਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭਪ੍ਰਗਟਿਆ
ਗੁਣਗਾਏਗੁਣਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਕੁਇਆਸਤਿਅਈਦੁਰਮਤਿਉਧਿਨਿਦੁਰੀ

ਅਪੇਸੇਵ
ਕਰਾਇਦਾ
ਪਿਅਗਅ
ਪਦਿਵਦੈਮ
ਣਾਅਪੇਤ
ਤੁਲਾਇਦਾਪਿ
ਅਗਅਪੇਗੁਣ
ਤਿਪਾਨਾ॥੩॥
ਮੁ

ਅਤਮਦੁ: ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਪਾਏਅਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰਖਤਮਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰ
 ਪਾਇਆਜੇਨਰਕਭਿਰਪਾਭਈਤਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਅਤਲੁਸਹਜਸੁਖਪਾਇਆਮਨਦਿਨੁਜਗਤੁਰ
 ਚੈਬਨਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੋਧਿਆਹਰਿ
 ਬਿਨੁਹਰਦੁਨਜਾਣੀ ॥ ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ
 ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਹੁਹਰਿਨਾਈ ॥ ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸੰਗਾਦਿਨੁਗਤੀਨਾਮੇਰੀਸਾਂਤਿਪਾਈ ॥ ੨ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਜਿਉਚਿਕੁਜਲੁਬਿਨੁਬਿਨੁਲਦੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁ
 ਪਦੈਤੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਗਾਇਸੁਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨਮੁਖਭੁਲੇਦਹਦਿਸਰੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਦੈਦੁਖਪਾਈ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਮਿਅਰੈਠਿਰਿਜੇਨੀਅਦੈਦਗਹਮਿਲੈਸਜਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਾਹਰਿਗੁਣਗਧਰਿ
 ਹਰਿਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਚਰਚਰੈਤਾਸਿਧਿਓਈਸਿਧੀਤਿਬੁਧਿਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇਸ
 ਰਲਗੇਤਨਭੀਤਰਿਤਕੁਮੁਕਟਿਆਜਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪੁਨੇਜਨਕਉਦੇਹਿਦਭਿਆਈ ॥ ਗੁ
 ਰਮਤਿਰਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਹੁਸਦਾਹਹੁਸਰਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ॥ ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਕੁਆਵਟਜਾਣਾ
 ਮਨਮੁਖਚੇਤਿਅਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਤਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਕੀ
 ਦਬੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਣੈਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁਪਾਏ ॥ ਦਸਹੁਅਨੁਪਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰਗੁਰਪੁਰਾਅਲ
 ਭੁਲਖਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿਇਹਚਾਖੀਸੋਈਜਣੈਜਿਉਗੁੰਗੇਮਿਠਿਆਈ ॥ ਰਤਨੁਲੁਕਾਇਆਲੁਕੈਨ
 ਚੀਜੇਕੋਰਖੈਲੁਕਾਈ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਗਭੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਤੁਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇਦਾਤਿਕਰ
 ਹਿਸੇਪਾਏਜਨਨਾਨਕਅਦੁਨਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਾਰਸੋਗਠਿਕੀਸਲੋਕਨਾਲਿਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਲੋਕੁਪ: ੧ ॥ ਸੋਗਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚ
 ਮਨਿਚੋਇ ॥ ਵੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ ॥ ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਦਸੀਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਨਿਸੰਗ
 ॥ ਪਰਹਰਿਕਪਟੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈਪੁਸੀਰਦੈਪਿਰਸੰਗਾਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੀਗੁ ॥
 ਦੇਦਰਜੇਠਮੁਣੈਦੁਖਿਸਸੁਕਾਰੁਕਿਸੁ ॥ ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣਿਸਭੁਸਚਾ ॥ ੧ ॥ ੫:੪ ॥
 ਸੋਗਠਿਤਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਹਰਿਨਾਮੁਚੰਦੋਲੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰਖਮਨਦੈਅਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ
 ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਦਿਨਸੁਗਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਗੋਬਿੰਦੋ ॥ ਹਰਿਜੇਸਾਪੁਰਖਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆ
 ਜਗਤੁਮੈਟੋਲੈ ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਕ੍ਰਿਦਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੁਡੋਲੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਾਦਾਸੁਪੈਗੁਰ

ਕੋਗੇਲੁਗੇਲੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸੇਰਜਣਹਾਰਿਆਤੁਪੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਤੁਪੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆਦਾਤਕਰਤਾਅਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆਸਕੁਤੇਰਸਬਦੁਰਤੇਉਪਦੁਣ
ਹਾਰਿਆਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਗੁਰਕਉਦੁਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩ ਹਉਮੈਜਲ
ਤੇਜਲਿਮੁਏਕੁਮਿਆਏਦੁਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਗਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲ
ਤਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੋਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਕਸਦੁਕਮਾਇ॥੧॥੫:੩
॥ਸਫਲਿਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਪੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣਾ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਦਿਸੇ
ਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਣਾ॥ਕੁਲਉਧਰੇਆਪਣੈਸੇਜਨੁਪਦੈਪਰਵਾਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹ
ਚਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਗਾਹਿ॥ਨਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੋਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਦਿਹਰਿਨਮੁਖਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਪੁਲਗੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥
ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਸੁਰਖਣਾਈਐ॥ਹਉਗੇਲਲਲਤੁਪੁਮੈਦੁਕੁਨੁਰਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਸਮਾਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩ ॥ਪੁਰਖਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾ
ਜਿਕਰਤੇਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੇਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਦਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮਤੁਜਣਹੁਜ
ਗੁਜੀਵਦਾਦੁਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਨਚਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥
ਦੁਖਲਗਾਬਹੁਅਤਿ — ਘਣਪੁਤਕਲਤਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ਲੋਕਾਦਿਚਿਮੁਹਕਾਲਹੋਆ
ਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸਾ॥ਮਨਮੁਖਨੋਕੋਨਦਿਸਹੀ॥ਚੁਕਿਗਇਅਵੇਸਾਸਾ॥ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਨੋਸੁਖਅ
ਗਲਾਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮਨਿਦੁਸਾ॥੧॥੫:੩॥ ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਦਿਸੁਭਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕਭਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਦੁਜੈਭਾਇਲਗੇਸਜਣਨਆਖੀਅਹਿਜਿ
ਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਦੇਕਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜਨਸਕਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਨਕਪੁਰਖਿਲਿਖਿ
ਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਪੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਆਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਸੇਹੁਦਪਾਇ॥ਦਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਠਰਿਆਵੇ
ਜਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਗੁਰਿਸਮਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੈਸਦਾਸਦਾਪੁ
ਸਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩ ॥ਆਇਆਮਮਤਮੋਹਣੀਜੇਨਿਦਿਣੁਦੰਤਜਗੁਖਾਇਆ॥
ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀ॥ਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਦੈਜਗੁਕਮਲਾਠਿਰੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ॥ਧੰਪਕਰਤਿਆਨਿਹਠਲਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸੁਖਦਾਤਾਮੰਨਿਨਦੁਸਾਇਆ॥
ਨਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲਿਆ॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧॥੫:੩॥ ਘਰਹਿਮਹੀਮੰਮ੍ਰਿਤਭਰ

੨੬

੪੭

ਭਰੋਸੇ ਮਨੁ ਪਾਸ ਦੁਪਾਇਆ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮੋਹਨੁ ਜਣੇ ਕ੍ਰਮ ਬਭਰ ਮਿਭਲਾਇਆ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖਸੈ ਕ੍ਰੋਧੈ ਕਰਤੈ ਅਪਿਤੁ ਅਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲੇ ਸੋਈ ਪਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਇ ਬਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਤਿ ਲਹੈ ਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਸਾਦੁਆਇਆ ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਉ ਉਪਜੈ
 ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਭਰਿ ਗਨਾ ਧਿਰ ਬਾਜਨਾ ਮੁਗਧਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਏ ਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਹਿ ਪਰਖੁ ਅਗੀ ਮੂਰੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿ
 ਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਅਦਿਸੁ ਟੁਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਪਿਆਈਐ ॥ ਗਿਰੋ ਕਹੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ
 ਅਰਾਮੁ ਕਿਅਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿਬੁਝਾਏ ਅਪਿਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿ ਆਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥੩॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੁ ਪੀੜੀਐ
 ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਰੇਹੀ ॥ ਜੀਉ ਫੁਟੈ ਚਉਪੰਨੀਐ ਸਚੈ ਸੀਦੈ ਨੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਨ ਚਕਈ ਗਤੀ ਅਤੈ
 ਰੇਹੀ ॥੧॥ ॥੪॥ ॥੩॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੋਇ ॥ ਜਿਉ ਮਜੀਠੈ ਕਪੜੈ ਰੰਗੇ ਭੀ
 ਪਹੋਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੇ ਬਿਆਨ ਲਗੈ ਕੇਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਪਿਦਰਤੈ ਆ
 ਪਿਹਰਿ ਅਪਿਬੁਝਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਸਿ ਸਾਇਸਦੁ ਰਿਸਿ ਰਿਪੈ ਪੈਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨ ਭਗ
 ਤੀਲਾਇ ਇਕਿ ਅਪਿਪਾਮਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਬਾਣੁ ਤ੍ਵਿਪਾਇਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
 ਕਨ ਮੁਖਿ ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸ
 ਠਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰੰਦਿਆ ਠਲੁ ਪਦੁ ਠਾਹਉ ਮੇਦਿ ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਬੀਪਨ
 ਤੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗੁ ਮਹਿ ਨ ਮੁਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆ
 ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੀ ਆਪਣਾ ਚਉਤੈ ਨ ਬਲਿਹਰੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ॥੪॥ ॥੩॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਨੁ ਮ
 ਜਿਤੁ ਹੈ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਸੁਖ ਸੁਖੁ ਪੈਨੈ ਨਹੀ ਦੁਖੈ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ
 ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਸੁ ਮਨੁ ਦਸਿਨਾ ਦਈ ਬਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥
 ਭੋਖ ਪਾਗੀ ਭੋਖ ਕਰਿ ਬਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਠਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉ ਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ
 ਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਇਆ ਦੁਰਭਾਗਿ ਦਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭਉ ਪਇਐ ਮਨੁ ਦਸਿਹੈ
 ਅਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨੇਰ ਮਲੈ ਜੇਤੀ ਜੇਤੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
 ਨੈ ਨਉ ਪਾਏਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹੁ ਰੂਪੁ ਤਿਰਟੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹ
 ਫੁਟਾਇਦਾ ॥ ਇਮਾਇਆ ਰੰਗ ਕਸੁ ਭੁਖਿ ਨ ਮਹਿਲ ਹਿਜ ਦਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨ ਲਿਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪ
 ਪਹਿਜੈ ਦਣਾ ॥ ਜਾਪ ਕਰਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਪ ਰਾਗੁ ਦਣਾ ॥ ਓਹ ਦੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਅਦੈ ਠਿ

ਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਜੇ ਮੁਹਿ ਛੇ ਸੇਬ ਪੇਦੁ ਖਸਹਾਹਿ॥ ਛਿਰਿ
 ਛਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇ ਨਿਜ ਮਹਿ ਤੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ॥ ਸਹਸਰੇ ਗੁਨ ਛੇ ਰੁਈ ਦੁਖਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀਬ ਖਸਿ ਲੈ ਦਿਸ ਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ॥੧॥੫:੩॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰਤੇ ਮੁਹਿ ਛੇ ਤਿਨ
 ਠਉਰਨ ਠਾਉ॥ ਜਿਉ ਛੁਟਾਇ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਛੇ ਦੁਖ ਚਾਰ ਟਿ ਬਦਨ ਠਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ
 ਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਭ ਦੁਖ ਨੁਤਰਿ
 ਗਇਆ॥ ਜੇ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਉਭਿ ਨ ਜਮ ਛੁਡਿ ਗਇਆ॥ ਸੇਵਹਿ ਹਰਿ ਪੈ ਦੇ ਜਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ
 ਜਪਿ ਲਇਆ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨ ਹਰਿ ਤੁਧ ਮਇਆ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਪਿਆਰੇ ਨਿ
 ਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁਮੁਭਉ ਗਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੩ ॥ ਥਲੈ ਦਿਚਿ ਰੇਵ ਸਤੁ ਪਈ ਓਹਰਿ
 ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਐਹ ਰਿਪਾਈ॥ ਐਸੇ ਖਦੁ ਅਗਾਇ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਲ
 ਭੁਪੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰਦੀਚਾਰਿ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣਿ ਰਿਉ ਦਿਚੁ ਕਦੀ ਐਸ ਦਾਰਖੀ॥ ਐਉ ਰਿਧਾਰਿ
 ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲਪੀਭਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਣੁ ਏਹੁ ਬਣੁ ਸੀਹਰਿ ਪਾ
 ਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਲਿ॥੧॥੫:੩॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਮੇਲੈ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥
 ਅਪਿਛੇ ਛੇਵੇਨੁ ਸੇਵਿ ਛੁਟੈ ਦੁਖੈ ਭਾਇਖੁਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਣੁ ਕਰਮਾਕਿਆ ਪਾਈ॥ ਐ ਪੁਰਬਿ
 ਲਿਖਿ ਅਕਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਹਿਸਖੀ ਅਜ ਸੁਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਅਹਰਿ ਨ ਉਤਿਨ ਹਉ ਦਾਹੀ
 ਆ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹ
 ਰੀਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੩ ॥ ਦਿਣੁ ਨ ਦੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੇ ਟਾਸੈ ਸਾਰਿ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ
 ਕਰਮ ਕਮਾਵਣਹਉ ਮੈ ਅੰਗੁ ਬਾਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਨਕ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰਿ॥੧॥
 ੫:੩॥ ਸਹਜੇ ਜਗੈ ਸਹਜੇ ਸੇਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨ ਦਿਣੁ ਉਸਤ ਤਿਰੇਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮੈ ਸਹਸਰੇ
 ਵੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿਤਾਨੀ ਦਨ ਸੇਵੈ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਰਿ ਸਦਹਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਅਬਲਿ
 ਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਜੇਹਰਿ ਰਤਿਆ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਪਿਆਵਹਿ ਇਕੁ
 ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ॥ ਜੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਰੁਹ
 ਸਟਿ ਪਤਿਆ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਅਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ੪:੩ ॥ ਅੰਤ
 ਰਿਹਾ ਨਾਨਕ ਅਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੇਵਿ ਪਾਇ॥ ਦਿਣੁ ਰਿਠਾਕਿਆ ਸਾਜਾਹਿ॥ ਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ॥ ਐਨ ਮੁਦ ਸੇ ਮਨਿਆਇ॥੧॥੫:੩॥ ਇਕੁ ਬਾਣੀ॥ ਇਕੁ ਗੁਰੂ ਇਕੋ ਸਾਧੁ

ਗਿਪਤਿ ਤਭੁ ਲੈ ਦੁਜੈ ਲਗੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਟਪਾਗੇ ॥ ਤਰਿ ਤਿਸ ਨ ਕਪੈ ਮਰਖ ਭਖਿ ਮਾਮੁ ਦੇ
ਗਟੁ ਗਾਸ ਤਿਹੁ ਸੇਵੇ ਨੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਸੰਬਦਿ ਟੁਕਾਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤਿਸ ਨ ਭਖਰ
ਈਸ ਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਗਿ ਨ ਕਨਕ ਨਿਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਨਿਰਾਹਰਿ ਰਖਿਆ ਓਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ੧੫ ॥
ਮਨੁ ਮਖਹਤਿ ਨ ਮੁਨ ਸੇਵਿਅ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਤਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ॥ ਗਿਆਨੁ ਮੀਧੇ ਰਹੈ ਸੁ
ਧਿਨ ਕਈ ਪਾਇਆ ਮਨ ਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿ ਭੁਖ ਕਿ ਅਗੈ ਬਣਿ ॥ ਨ ਮੁਨਿ ਪਨੁ ਦਿਸ ਰਿਅ
ਦੁਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਨ ਕਹੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਦੁਰਿ ॥ ਅਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੋਹਿਤਿ ਪਲਾਇ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਿ ਸਨਾਹਤਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ਪਰਿ ॥ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾਹਿਬ
ਦੁਣੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਚਰੈ ਸਦਾ ਸਕਿ ॥ ਪਤਾ ਦੁਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦੁਣੀ ॥ ਸ
ਮੁਖੁ ਦੁਣੀ ॥ ਜਿਨੁ ਹੋਵੇ ਅਪਿਦਇਆ ॥ ਲੁਸਾਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਬੁਲਾ ਦੁਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕ ੫:੩
॥ ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਓ ਅੰਕੁਰੁ ਹੈ ਅਹਰਿ ॥ ਜਿਓ ਸਿਰੁ ਦੁਣੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਖਿ ਕੋਉਤੀ
ਸੇਵਕ ਰੇਇ ॥ ਇਉ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਦਾਰੀ ॥ ਮੈਸੁ ਰਾਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਹੇਇ ॥ ਨ ਕਹੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ
ਝੁੰਮੇ ਜਾਅ ਪੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧੪ ॥ ੫:੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਆਏ ਤੇ ਪਰਦਾ
ਣਾ ॥ ਨ ਕਹੁ ਕੁਲੁ ਖਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਸਖੀਆ
ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਏਕਿ ਜੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਰੈ ਲਾਈਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਪਿਆ
ਰਾਸ ਨਿਚਿਤਿ ॥ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖਾਇ ਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰੂ ਮਿਤਾਪੁ ਤਾਭਾਈਆ ॥ ਗੁ
ਰੂ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬੋਲੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰੂ ਆਖਿ ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨ ਚੇਤੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਲੇਖਾ ॥ ਦਰੇਕ ਰਮਕ ਮਾਹਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ॥ ਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦਿਸਣ
ਮਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵਹਿ ॥ ਮਾਪਣਾ ਸੇਜ ਨ ਸਚੇ ਪਰਦਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ
ਸਮਾਇ ਹੋਏ ਕਾਅਵ ਭੁਜਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਆਇਆ ਸੰਚੀ ॥ ਮੈ ਅੰਤਿ ਦੁਖ ਦਾ
ਈ ॥ ਪਰਮ ਦਰਸਹ ਲਸਕਾਰੀ ॥ ਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸੁਖਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚਰਿ ਰੰਗਿ ਰੇਨਿਤ ਪਾਲੀਆ
ਹਿ ਕਿਤੇ ਕਾਮਿ ਨ ਮਾਵਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ੫:੩ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨਾਉ ਨ ਪਾ
ਈ ॥ ਮੈ ਪੁਰੋਕਰ ਮਿਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਏਕਿ ਦੁਖੁ ਹਿਓ ॥ ਇਕਿ ਦੁਖੀ ਅਹਿ ॥ ਇਕ ਨ ਕੁਤੇ ਖੀਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਦਿਓ
ਉਸਟੀ ॥ ਅਹਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ॥ ਸਟਿ ਪੀਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ

੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕਸਿਖਾ ਅਭਿਆਸ
ਪਾਰਸਿਕਾ ਯੋਗਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕਸਿਖਾ ਅਭਿਆਸ
ਤਜਾਇ ਤਰ੍ਹਾਂ ॥ ਨ ਕੇਤੁ ਰੇ ਜੀ ਨ ਧੁਰ ਹੀਰ ਸਭਿ ਪਦਿ ਤੁਹਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ
ਸਾਸੰਤ ਚਾਇ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਦਿ ਤੁਹਿ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਸਾ
ਸਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪੈ ਤੈ ਪੰਨੂ ਹੋ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਨਨਕ
ਚੁਪਾਇਆ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮੁਸਭੁ ਹਿਰ ਲਾਇਆ ਮੁਠੀ
ਬਸੇ ਤੁਹਾਣੀ ॥ ਦਰਿਬਾਧੇ ਮਾਰੀਆ ਹਿਬਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਸੰਤ ਨਾਇ
ਕਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ਟਾਨਾ ਲਿਸੇ ਹੁਪਿਆਰਾ ॥ ਮਹੈ ਪਿਛੈ ਸੁਤਨ ਹੀ ਸਰਿ ਜਮਾਹਿ ਦਾਰੇ ਵਾਰਾ ॥ ਤਿ
ਨਾ ਕਰੈ ਨਾਤੁ ਝਟੀ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ਮੁਹਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨੀਵ ਕਾਤਿ ਤੁਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਦੁਪੁਟਿਆ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਦੇ ਸੋਹਰਿ ਪਰਿ ਨਾਮੀ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਧਿਆ ਤੇਨਾਇ ਕਸਬਿਨੁ
ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਸੇਈ ਪਰਖਹਰਿ ਸੇਵ ਦੇ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਾਸਤ ਕਿਲੇ ਪੁਲਿਖਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਨਿਤ ਗਾਵ ਦੇਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਹੁ ਟੀਸ ਮਛੁਹੀ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰ ਪੁਰੋਹ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਖ ਵੀ ਸਿਰਦੀ ਜੈਆ ਪੁਰ
ਦਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਗਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਗਹਿ ਤਸੇਵਾ ਪਦੈ ਸਭੁ ਬਾਇ ॥ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਐ ਪਰਸੁ
ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਹੋਇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪੁਰੁਖਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਿ ਲੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਦੈ ਬਾਇ ॥ ੧ ॥ ੫:੩ ॥ ਮਹਲੁ ੪ ਮਹਲੁ
ਜਾਣਨੀ ਮੁਰਖਾ ਪਟੈ ਸੁਆਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ ॥ ਸਦਾ
ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਦਸੈ ਤਾ ਸਭੁ ਸੇਝੀ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲ
ਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸਭੁ ਪੁਰੀ ਪਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਨੂੰ ਪੰਨੂੰ ਹਾਰਾ ॥ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਾ ਜੇਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਰਹਤਾ ॥ ਆਪਨੁ ਪਨੁ
ਭਾਗਤਿ ਨਾਮ ਤਿਨਾ ਜੇਹਰਿ ਜਾ ਮੁਖੁ ਵਟਿ ਪੁਟਤਿ ਆ ॥ ਆਪਨੁ ਪਨੁ ਤਿਨਾ ਪਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਨ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿ ਆ ॥ ਆਪਨੁ ਪਨੁ ਭਗਤਿ ਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿ
ਣਤਿ ਆ ॥ ਸਭੁ ਦੁਢੇਰ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗਰਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿ ਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ
੫:੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਦੈ ਤੇ ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਹੈ ॥ ਕਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਨਨਕਾਇਆ

ਰਹਿਸਿ ਪਿਛਿ ਛੋਲਗੀ ਆਇਰਹਿ ਜੇ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸੈ ॥ ਭਾਖੈ ਨਾਨਕ ਤਨਾਹੈ
ਪਾਈ ਐਥੁ ਛੁੜੁ ਹੁਕਾਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੋਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਮਿਤਿ ॥ ਪਾਏ ਜਗਰਹਿ ॥
੧॥੫॥੩॥ ਕਿਆ ਗਭਰੁ ਕਿਆ ਬਿਰਥੈ ਮਨੁ ਤੁਪੜਿ ਸਾਭੁ ਖਨਜੁ ॥ ਆਗੁ ਸੁਖਿ ਸਬਦੇਰ
ਤਿਸੀ ਸੀਤਲੇ ਤੇ ਏਆ ਪਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤਿ ॥ ਤਿਸੀ ਤੋ ਪਿਆਰਿ ਰਿਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਹੁ ਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੈ ਜੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ॥ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੇਹੁ ਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ ਜੇਹੁ ਰਿਨੁ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ॥ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਇ
ਕੀਰਤਨ ਹਰਿਗੁਣ ਰਵਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾ ॥ ਹੀਰੰਗਿ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਾਇ
ਖਕਿ ॥ ਖਾਸਨੁ ਪੀਨੁ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸੇ ਸਰੀਰੁ ਬਾਹੁ ॥ ਜੇ ਬੈਸੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰੇਦਿ ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩॥
ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਹੈ ਦੁਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ॥ ਸੇ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ਦਿਹੁ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੀ ॥ ਜਾਸਨਿ ॥
ਨਮੁਗਵਾਇ ॥ ੧॥੫॥੩॥ ਸਿਪਸਾ ॥ ਪਿਕਨਾ ॥ ਦੈ ਨੇ ਸੁਭਿ ॥ ਖੇਜ ਦੇ ॥ ਬਕਿਰਹੇ ॥ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ॥ ਤਿ
ਗੁਰਕਿ ਨੇਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ॥ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ॥ ਨਾ ॥ ਦੈ ॥ ਪੈਨ ॥ ਖਟੁ ॥ ਸਭੁ ॥ ਬਾਦ ॥ ਪੈ ॥ ਪਿਗੁ ॥ ਸਿ
ਧੀ ॥ ਪਿਗੁ ॥ ਕਰਮ ॥ ਤਿ ॥ ਸਾ ॥ ਸਿ ॥ ਪਿ ॥ ਸਾ ॥ ਕਰਮ ॥ ਤਿ ॥ ਪੈ ॥ ਆ ॥ ਚੈ ॥ ਤਕ ॥ ਰੇ ॥ ਜਿ ॥ ਸੁ ॥ ਦਾ ॥ ਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥
ਰਿਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ॥ ਨਿ ॥ ਦ ॥ ਸੈ ॥ ਏ ॥ ਹਾ ॥ ਸਿ ॥ ਪ ॥ ਏ ॥ ਹਾ ॥ ਕਰਮ ॥ ਤਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਸਨਾ ॥ ਛੀ ॥ ਹਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਸਮ
ਕੇ ॥ ਨਿ ॥ ਤਗਾ ॥ ਵ ॥ ਹਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਗੁਣ ॥ ਛੰ ॥ ਰਾ ॥ ਹਰਿ ॥ ਕੀ ॥ ਰਤਨ ॥ ਹਰਿ ॥ ਜਸੁ ॥ ਸੁ ॥ ਟ ॥ ਹਤਿ ॥ ਸੁ ॥ ਕ ॥ ਵ ॥ ਲਾ ॥ ਕੰ ॥ ਤਾ ॥ ਹਰਿ ॥ ਦਾ
ਤਸ ॥ ਭੁ ॥ ਜਗਤ ॥ ਭਿ ॥ ਖਾਰੀ ॥ ਅਮੰ ॥ ਗਤ ॥ ਜਨ ॥ ਜੀ ॥ ਤਾ ॥ ਹਰਿ ॥ ਦੇ ॥ ਵ ॥ ਹੁ ॥ ਦਾ ॥ ਨੁ ॥ ਦ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਲੁ ॥ ਹੇ ॥ ਏ ॥ ਦਿ ॥ ਚਿ ॥ ਪਾ ॥ ਥ
ਰਕਿ ॥ ਮਜੰ ॥ ਤਾ ॥ ਜਨ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ॥ ਆਇ ॥ ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ਪਨ ॥ ਵੰ ॥ ਤਾ ॥ ੨॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩॥
ਪੜਣਾ ॥ ਗੁਣ ॥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕੀ ॥ ਕਾਰ ॥ ਹੇ ॥ ਅੰ ॥ ਤਰਿ ॥ ਤਿ ॥ ਸਨਾ ॥ ਟਿ ॥ ਕਾਰ ॥ ਹਉ ॥ ਮੈ ॥ ਦਿ ॥ ਚਿ ॥ ਸਭੁ ॥ ਪਾ ॥ ਤਿ ॥ ਥ ॥ ਕੇ ॥ ਦੁ
ਜੈ ॥ ਭਾ ॥ ਏ ॥ ਖ ॥ ਆ ॥ ਗੁ ॥ ਸੇ ॥ ਪ ॥ ਟਿ ॥ ਆ ॥ ਸੇ ॥ ਪੰ ॥ ਭਿ ॥ ਬੀ ॥ ਨਾ ॥ ਗੁ ॥ ਰ ॥ ਸ ॥ ਬ ॥ ਦੀ ॥ ਕ ॥ ਰੇ ॥ ਵੀ ॥ ਚਾ ॥ ਗ ॥ ਪ ॥ ਨ ॥ ਵ ॥ ਪਾ ॥ ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ॥
ਜਿ ॥ ਸੁ ॥ ਗੁ ॥ ਰਮੁਖਿ ॥ ਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ॥ ਅ ॥ ਪਾ ॥ ਗੁ ॥ ੧॥੫॥੩॥ ਟਿ ॥ ਮਨਿ ॥ ਮਰੇ ॥ ਕੋ ॥ ਏ ॥ ਨ ॥ ਸਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ॥ ਏ ॥ ਟਿ ॥ ਖ ॥ ਪੁ ॥ ਕੋ ॥ ਲਿ ॥ ਵ ॥ ਲਾ
ਇ ॥ ਭੇ ॥ ਖ ॥ ਪਾ ॥ ਹੀ ॥ ਤੀ ॥ ਰ ॥ ਥੀ ॥ ਭੁ ॥ ਦਿ ॥ ਥ ॥ ਕੇ ॥ ਨਾ ॥ ਏ ॥ ਹੁ ॥ ਮਨੁ ॥ ਮਾਰਿ ॥ ਆ ॥ ਜਾ ॥ ਏ ॥ ਗੁ ॥ ਰਮੁਖਿ ॥ ਏ ॥ ਹੁ ॥ ਮਨੁ ॥ ਜੀ ॥ ਵ ॥ ਤੁ
ਮੈ ॥ ਸ ॥ ਚਿ ॥ ਰ ॥ ਪੈ ॥ ਲਿ ॥ ਵ ॥ ਲਾ ॥ ਏ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਏ ॥ ਸੁ ॥ ਮਨ ॥ ਕੀ ॥ ਮੈ ॥ ਲਾ ॥ ਏ ॥ ਓ ॥ ਓ ॥ ਤਰੇ ॥ ਹਉ ॥ ਸ ॥ ਬ ॥ ਦਿ ॥ ਜ ॥ ਲਾ ॥ ਏ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਸੰ ॥ ਤ ॥ ਮਿ ॥ ਲ ॥ ਹੁ ॥ ਮੇ ॥ ਰੇ ॥ ਭਾ ॥ ਏ ॥ ਹਰਿ ॥ ਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ॥ ਵ ॥ ਹੁ ॥ ਏ ॥ ਕ ॥ ਕਿ ॥ ਨ ॥ ਕਾ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ॥ ਸੀ ॥ ਗਾਰ ॥ ਬ ॥ ਨਾ ॥ ਵ ॥ ਹੁ ॥ ਹਰਿ ॥ ਜਨ ॥ ਕਾ ॥ ਪੜ ॥ ਪ ॥ ਹਿ ॥ ਰ ॥ ਹੁ ॥ ਖਿ ॥ ਸ ॥ ਕਾ ॥ ਆ ॥ ਸੇ ॥ ਸੀ ॥ ਗਾਰ ॥ ਮੇ ॥ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਭੁ ॥ ਭਾ ॥ ਟੈ ॥ ਹਰਿ
ਲਾ ॥ ਗੈ ॥ ਪਿ ॥ ਆ ॥ ਗਾ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਮ ॥ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ॥ ਲ ॥ ਹੁ ॥ ਦਿ ॥ ਨੁ ॥ ਰ ॥ ਤੀ ॥ ਸ ॥ ਭਿ ॥ ਕਿ ॥ ਲ ॥ ਦਿ ॥ ਥ ॥ ਕਾ ॥ ਟੈ ॥ ਏ ॥ ਕ ॥ ਪ ॥ ਲ
ਕਾ ॥ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਵ ॥ ਏ ॥ ਆ ॥ ਲੁ ॥ ਹੇ ॥ ਦੈ ॥ ਜਿ ॥ ਸੁ ॥ ਓ ॥ ਪ ॥ ਰਿ ॥ ਸੇ ॥ ਗੁ ॥ ਰਮੁਖਿ ॥ ਹਰਿ ॥ ਜ ॥ ਪਿ ॥ ਜਿ ॥ ਟ ॥ ਕਾ ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩॥

ਮੇ

੪੭

ਜਨਮਜਨਮਕਾ॥ ਏਸੁਮਾਨਕਓਮਲਾਹੀਕਾਲਾਹੇਆਸਿਆਹਾਖੰਨਲੀਖੇਤੀਉਜਲੀ
ਨਹਿਵਈਜੇਸਓਦੁਣਪਾਹੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੇਓਲਟੀਰੇਦੇਮਤਿਬਦਲਾਹੁ
ਨਨਕਮੇਲੁਨਲਗੈਣੀਨਾਟਿਰਿਜੇਨਿਪਾਹੁ॥੧॥੫੩॥ ਚਤੁਰਹੀਕਲਿਕਲੀਕਾਢੀਇਕ
ਓਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜਗਮਾਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕੀਰਤਿਛੁਪਾਈਐਜਿਨਕਓਹਰਿਲਿ
ਖਿਪਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਗਤਿਹਰਿਓਚਰਹਿਹਰਿਗੁਰਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੋਲਿਸਾਪਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਭੁਭਤੀਹਰਿ
ਭੁਭਗਾਢਾਹਰਿਨਿਤਚਕਾਹੁਰਮਤੀਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਮਾਣਿ॥ ਹਰਿਜੁਪਿਜਪਿਅਓਖਪਖਾ
ਪਿਆਸਭਿਰੇਹੁਰਫਤੇਦੁਖਾਪਾਣਿ॥ ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੇਸੇਹਰਿਜਨਪੁਰੇਸਹੀ
ਜਾਣਿ॥ ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਾਰਾਪਦੇਤਿਨਚਕੀਜਮਕੀਜਗਤਕਾਣਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ੫੩
॥ ਰੇਜਨਓਥਰੇਦਬਿਓਹੁਸੁਤਿਆਹਈਦੇਹਾਇਸਤਿਗੁਰਕਾਸੰਬਦਸੁਣਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਿ
ਰਿਨਓਪਜਿਓਚਓਸਰੀਰੁਜਲਓਗੁਣਚਾਰਜੇਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ॥ ਜਗਤਜਲੰਦਾਰੇ
ਠਮੇਹਓਮੈਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਈਓਬਰੇਸਦੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆਇ॥੧॥੫੩॥
ਸਬਦਿਰਤੇਹਓਮੈਰਈਸੋਭਦੰਤੀਨਾਗਿ॥ ਪਿਰਕੈਭਾਣੇਸਦਾਚਲੇਤਾਬਣਿਅਸੀਗਾਰੁ॥
ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਪਿਰੁਗਏਹਰਿਫੁਰਪਾਇਆਨਾਰਿ॥ ਨਾਹਰਿਮਰੇਨਕਦੇਦੁਖਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹ
ਰਾਣਿਨਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਮੋਲਿਲਈਗੁਰਕੈਰੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾਗੁ
ਭੋਗੇਪਿਆਆਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹ
ਤਿਆਰੀ॥ ਓਇਪਰਿਪਾਗਿਛੋਰਹਿਕਸੁਖਮਨਿਜਿਉਧਰਕਣਨਾਰੀ॥ ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਫੁਕਾਰੀ॥ ਹਰਿਮੋਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਉਬਣਿਹਾਰੀ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ
੫੩॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇਸੁਖਭੁਪਜੈਠਿਰਿਦੁਖਨਲਗੈਆਇ॥ ਜੀਮਣੁਮਰਣਮਿਟਿਗਇਆ
ਕਲੈਕਾਕਿਛੁਨਜਸਾਇ॥ ਹਰਿਸੰਤੀਮਨੁਗਦਿਹਰਿਆਸਚੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਹਉ
ਬਲਿਹਰੀਤਿਨਕਉਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥੫੩॥ ਬਿਨਸਬਦੈਸੁਪੁਨਹੋਵਈਜੇਅਨੇਕ
ਕਰੇਸੀਗਾਗਾਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜੁਣੀਦੁਜੈਭਾਇਪਿਆਰਾ॥ ਸਾਕਸੁਖਸਕਲਖਣੀਨਾਨਕਨਗਦਿਚਿਕੁ
ਨਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਬੋਲੀਬੋਣਿ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਹਰਿਓਚਰਹਰਿਲਾਹਲੇਟਿ॥ ਜੇਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਾਹਉਕੁਰਬੈਣੀ॥ ਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰਮੋਰਪਿਆਰਾਅਰਧਿਆਤਿਨਜਨਦੇਖਨੈਣੀ॥ ਹਉਦੁਰਿਆਅਪਣੇਗੁਰਕਉਜਿਯੋ

ਹਰਿਦਾਸਨਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ
 ਹਰਿਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿਦਾਸਨ ਕੋ ਦਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੀਤੀ ਕੋ ਦਸਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸ ਹਰਿ
 ਧਿਆਇ ਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਉ ਨੇਹਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਰਸੈ ਮੇਹੁ
 ਜਿਹ ਹਰਿਦਾਸਨ ਕੀ ਇਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾਹਿਕੀ ਦਫਿ ਆਈ ਨਾ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਫਿ ਆਈ ਭਾਵ ਦੀਜ
 ਨ ਕਜੈ ਕਾਰਕ ਗਈ ਸੋਹ ਰਿਜ ਨੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦਾਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿਕਾਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖ ਪੁਰ ਗਵਾਨੁ ॥੧॥੫:੪॥ ਨਾ ਕਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੇ ਤਿਸੁ
 ਬਿਨੁ ਹਠੁ ਨ ਜਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਪੁ ਪਾਈ ਐਹ ਰਿਸ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥੫:੫॥
 ਐਠਿ ਦਿਨ ਸੁਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਵਾਨਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬ ਤਾਇ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ਤੂਹਾ
 ਰਾਵਾ ਤਾਤੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਭੁਗਤਿ ਜਨਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ
 ਹਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੩॥੫:੪॥ ਅੰਤ ਰਿਅਕਿ ਮਾਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿ
 ਮਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਰਿਕ ਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੇ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾ
 ਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਪਣੈ ਭੁਆਇ ਨਿਰਾਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ
 ਤਾਨ ਨਕਸਬ ਦਿਸਮਾਹੀ ॥੧॥੫:੪॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਇ ਅਮੋਹ ਦਿਆਪੈ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਮਨੁ ਆ
 ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉ ਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਹਿ ਅੰਤ ਰਿਲੋ ਭੁਮਹਾ
 ਗੁਬਰਾਤਿ ਨ ਕੋਨਿ ਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ਆਇ ਅਪਿਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨ ਮਿਅ
 ਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿਹੁ ਰਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥੨॥੫:੫॥
 ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਨੁ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਭਾਇਆ ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨਿਤ
 ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੩॥੫:੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤ ਰਿਸੀ ਤਿਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾ
 ਮਿਸਮਾਇਆ ਨ ਮੋਚਿਤੁ ਵੈਨਾ ਮੁਪਵੈ ਨ ਮਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇਆ ਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿਤਾਗ
 ਈ ਬਿਲਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨ ਮੁਢਿ ਪਜੈ ਤਿਸਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨ ਮੋਹਤਿ ਅ
 ਨ ਮੋਪਲੇ ਪਾਇਆ ॥੧॥੫:੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿਮਾਰਿ ਆਕ੍ਰਿਮਿ ਮੁਆਪਰਵੈ ਭੋਗਾਏਆ
 ਚਿਸਿ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਛਕਵੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਅਗੋਭਾਇਆ ਚਿਸਿ ਅਰਥੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨੇਤ੍ਰੁ
 ਸੁਟਵਾ ਮੁਆਕਿ ਆਹਿ ਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਵੈ ਕੀ ਤੇਜਾ ਪੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਸਦਾਏ ਹੋ ਜੋਹ ਪਾਇਆ ਜੇਥੈ
 ਚਿਜਾਇ ਤਿਥੈ ਚਿਉ ਭੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕਾਵੈ ਫੇਖਹੁ ਭਈ ਦਫਿ ਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਸੁ ਮ

ਪੀਯੋ: ਜੇਕੋ ਜੋਸਕੋਈਕਰੈਤੋਸਕੋਈਪਾਏ ਏਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਹੋਏਦਰਿਸਾਚੈਅਕੇਦੇਜਨੁ
 ਨਾਨਕਆਪਿਪਾਣਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਫੁਰਸਚੈਬਾਧਬੋਹਰਖਵਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇਪੂਰਨ
 ਹੋਸਾਅਸਗੁਰਚਰਣੀਮਨਹਤੇਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅਫਗੁਣਸਭਿਹਤੇਗੁਰਿਅਪਣੀ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਪਣੇਕਰਿਲੇਤੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜੇਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਇਤੇ॥੨੧॥
 ਸਲੋਕੁਪ:੧॥ ਤਕੀਰਜਾਇਓਖਿਆਪਾਇਆਅਥਕਿਆਕੀਜੈਪੀਰੇ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲ
 ਤਦੇਹੋਏਰਿਬੇਕਿਆਹੋਰਹਿਜੀਅਕੇਮੀਏ॥੧॥ਪੁ:੨॥ ਨਕਿਨਥਪਸਮਿਹਥਕਿਰਤਥਕੇਦੇਇ
 ਆਜਹਦਾਣੇਤਹਾਖਣੇਨਾਨਕਸਚਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇਗਣਾਆਪਿਥਾਟਿਬ੍ਰਹਮਲੀਓਨੁਆ
 ਪੇਰਚਾਰਚਾਇਆਹੋਰਾਘਾਲਿਓਨੁਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁਦਾਸਰਖੇਕੰਠ
 ਲਾਇਨਦਰਿਨਿਰਾਲਿਓਨੁਨਾਨਕਗੁਰਸਦਾਅਨੰਦੁਭਾਉਦੁੱਗਲਿਓਨੁ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਪ:੨
 ॥ ਏਮਨਹਰੇਜਾਧੇਆਇਤੁਏਮਨਿਏਕਚਿਤਿਭਾਇਹਰਿਕੀਆਸਦਾਸਦਾਫਰਿਆਈ
 ਆਏਏਨਪਛੋਤਾਏਹਓਹਰਿਕੇਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਤਸੇਦਿਅੇਸੁਖਪਾਇਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮਿਲੇਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥੧॥ਪੁ:੩॥ ਆਪੇਸੇਦਾਲਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇਸ
 ਰਾਕਾਆਪਿਓਮਾਪਿਹੈਆਪੇਸਾਭਕਰੇਇਨਾਨਕਨਾਮੁਧੇਆਇਨਿਤਿਨਿਜਘਰਿਫਾਸੁਹੋਰਹੁਜੁਗੁ
 ਸੇਭਾਹੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹਰਿਕਰਤੇਮੈਨਫੁਥਿਨੁਅਫਗੁਣਕੇਈਹੁਸੁ
 ਆਪੇਸੇਸਹਿਸਿਰਜੀਆਆਪੇਫੁਨਿਗੇਈਸਭੁਇਕੇਸਬਦੁਫਰਤਦਾਜੇਕਰੇਸੁਹੋਈਫਰਿਆ
 ਏਹੁਗੁਮੁਖਿਦੇਹਿਪ੍ਰਗੁਰਪਦੈਸਈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਮੁਖਿਅਗਾਧਿਆਸਭਿਆਖਰਧੰਨੁ
 ਪਨੁਗੁਰਸੇਈ॥੨੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁਫਾਰਨਾਲਿਖਿਏ॥ ਚਉਪਦੇਦੀ॥ ਜਮਲਾ੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਤਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਦੇਹੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪਨਾਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ੫੨੧॥ ਜੇਹਰਿਸੇਫਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਫਾਹੀ॥
 ਹਮਉਪਤਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖਸੀਕਰਿਤਮਜੁਪਿਆਰੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬਨਦੁ
 ਰੀਹਮਪਾਪੀਪਾਬਰਨੀਰਿਬਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਖਣਹਮਤਰੀ॥੧॥ਹਰਹਉਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾ
 ਰੇਬਿਖੁਮੋਰਚਲਹਿਸੰਗਤਿਸਾਧਵੰਦਾਰੀਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮੁਕਾਟੀਕਾਟਿਤਉ
 ਤਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਤੀਜਪਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉ

ਪਾਤਕਨੁਪੁਰਾਜਪਿਰਹਿਰੇਹਉਮੈਮਾਰਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰੇਅਗਮਅਗਾਏਬੋਧਿਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖ
ਅਪਾਰੰਪਰਾਕਛਾਕੁਪਾਕਰਹੁਜਾਜਾਦਨਜਨਨਾਨਕਪੇਜਸਦੁਰੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਪਃ੭
ਹਰਿਕੇਸੀਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾ॥੧॥ਹਰਿਕਾਮੇਰਾਜਾਦਾਗਰੀ॥੨॥ਹਰੇਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਓਦੁਲਾਰੀ॥੧॥ਹਰਾਓਸੀਤਜਨਾਕੀਜਾਤਿਹਰੇਸੁਅਮੀਤਮਠਕੁਰਹਮਸੀਰੀ॥
ਜੈਸੀਮਰਿਦੇਵਹੁਹਰਿਸੁਅਮੀਤਮਠਮੇਦਾਤਰਲੁਲੁਕਾਹਰਿ॥੨॥ਕੇਅਹਮਾਕੇਰਮਨਾਨੀ
ਕਕੀਰੇਰਮਦਰਪੁਰਖਦਰਭਰਾਹਰਿ॥੩॥ਮਗਾਗਾਤਮਾਤੇਕਾਨਾਨਾਹੁਪ੍ਰਭਹਮਦਿਓਤਰਿਮ
ਲਹਅਭਾਗੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀਤਕੇਰਾਧਾਰਹੁਹਮਹਾਰੇਹਰਿਓਦੁਲਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਨਿਦਾਸੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਹਮਹਰਿਕਥਾਕਥਾਗੀ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਪਃ੪ ॥ਹਰਿਗਾਸੀ
ਤੁਸਤਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਜੈਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾਨੀ॥ਜੈਜੈਕਰੈਸੁਣੈਸੇਮੁਕਤਾਹਮਾਤੇਸਕੇਸਦਕੁਰ
ਬਾਨੀ॥ਹਰਿਕੇਸੀਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕੰਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਾਨਿਮਖਪਲਸਭੇਕਿਲਾਦਿਖ
ਪਾਪਲਹਿਜਾਨੀ॥੧॥ਹਰਾਓਐਸਾਸੀਤਸਾਧੁਜੇਨਪਾਇਆਤੇਦਰਪੁਰਖਦਰਾਹਰਿ॥ਤਿਨਕੀਉ
ਰਿਮੰਗਹਨਿਤਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀਤਮਹਰਿਓਚਲੋਚਨੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਠਲਿਓਬਿਰਖਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀ
ਮੀਜਿਨਿਜਪਿਓਸੇਦਿਪਤਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਤ੍ਰਿਪਤਸੇਸਭਲਾਥੀਭੂਖਭੁਖਾਨੀ॥੩॥ਜਿਨ
ਕੇਵਡੇਭਾਗਦਰਭਉਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀਜਨਨਾਨ
ਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਃ੪॥ ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖਰਤੇਕਿਉਚਾ
ਲਹਗੁਰਚਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਹਮਲਾਏਆਪਨਪਲੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਮੀਤ
ਚਲਹੁਗੁਰਚਾਲੀ॥ਜੇਗੁਰਕਹੈਸੇਈਭਲਮਾਨਹੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ਹਰਾਓਹਰਿਕੇ
ਸੀਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਸੇਦਿਹੁਬੋਗਿਬੋਗਲੀ॥ਸਤਗੁਰਸੇਦਿਖਰਚਹਰਿਬਾਪਹਮਤੁਜਾ
ਣਹਅਜੁਕਿਕਲੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੀਤਜਪਹੁਹਰਿਜਪਣਾਹਰਿਸੀਤਚਲੈਹਰਿਨਾਨੀ॥ਜੈਜੈ
ਹਰਿਜਪਿਅਸੇਹਰਿਹੋਏਹਰਿਮਿਲਿਅਕੋਲਕੇਲਾਲੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾਪਿਲੋਚ
ਲੋਚਾਨੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਬਨਦਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸੰਗਤਿਸਾਧਹਰਿਮੇਲੈਹੁਮਸਾਧਜਨਾ
ਪਗਰਾਲੀ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਪਃ੪॥ ਹਰਿਹਰਿਬੁੰਦਭਏਹਰਿਸੁਅਮੀਤਮਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਬਿਲਲਬਿਲਲਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਮੁਖਿਦੇਵਹੁਹਰਿਨਿਮਖਤੀ॥੧॥
ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਇਕਗਤੀ॥ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਜਾਈਹੋਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁ

ਹਮਮਰਿਜਤੀ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਤੁਮਹਰਿਸਰਵਰਾਮਤਿਅਗਾਹਮਲਹਿਨਸਕਰਿਅੰਤੁਤਮਾਤੀ
 ॥ ਤੁਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਅਤਿਜਾਨਹੁਅਪਨਗਤੀ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਰੁ
 ਰਗੰਗਚਲੁਲੈਰਤੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿਓਤਮਪਤੀ॥੩॥ ਆਪੇਠਾ
 ਕਰਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬਨਦੈਭਾਤੀ॥ ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਗੀਸਰਦਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਰਗਤੀ॥
 ੪॥੫॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਕਲਿਜਗਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਵਛੂਟਹਮਛੂਟਕ
 ਕੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇਦੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜਪਿਓਤਰੈਤਰਾਕੀ॥੧॥ ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖੰਹੁਹਰਿਜ
 ਨਕੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਨੁਜਪਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਸੇਹ
 ਰਿਪਿਅਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ ਲੇਖਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਜੇਲਿਖਿਅਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ
 ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨੁਹਰਿਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ॥ ਦਿਨੀਅਰੁਸੁਰਤਿਸਨਾਅਗ
 ਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚਰਿਓਚੰਦ੍ਰਦਾਕੀ॥੩॥ ਤੁਮਦਰੁਪੁਰਖਦਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਤੁਮਆਪੇਆ
 ਪਿਅਪਾਕੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਸਾਕੀ॥੪॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਘਰੁਪ॥ ਦਪਦੇ॥ ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਰਿਮੁਰਾਰਿਰੇਸਰਮੁਮਨੋਹਨਨਮੁ
 ਜਪੀਨੇ॥ ਅਵ੍ਹਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਭੁਰਪੁਰੈਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਦੀਨੇ॥੧॥ ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦ
 ਨਹਮਕਾਸਟਲੋਸਟਾ॥ ਹਰਿਸੀਗਹਰਿਸਤਸੰਗੁਭਏਹਰਿਕੰਠਚੰਦਨੁਕੀਨੇ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਨਵਛਿ
 ਅਖਟੁਬੋਲਹਿਮੁਖਆਗਰਮੇਗਾਹਰਿਪ੍ਰਭਇਦਨਪਤੀਨੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾਸਿਆਦੁ
 ਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰਾਭੀਨੇ॥੨॥੭॥ ਧਨਸਰੀਪਃ੪॥ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਭੁ
 ਰਵਿਦੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿਠਿਭਿਜਨਮਿਨਾਅਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ ਹਰਿਜਸੁਓਚਸਭਨਾਤੇਓਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਸੇਵਿਛੁਡਾਈ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਭੁਰਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਰਿਸਿਓਪ੍ਰਿਤਿਬ
 ਨਿਆਈ॥ ਬਹੁਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਓਕਧਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਭਏਹੈਸਖਾਈ॥੨॥੨॥੮॥ ਧਨਸ
 ਰੀਪਃ੪॥ ਹਰਿਪਦੁਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਗੀ॥ ਮਨਿਬਚਨਿਰਿ
 ਦੈਧਿਆਇਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਟੁਇਦੁਭੁਣੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਗੀ॥੧॥ ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਸਾਮਿ
 ਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੁਮੀਤਾਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਦੈਦਿਨੁਰਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਦਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਕਰੀਤ੍ਰਿਸਟਿਤਬਭਇਓਮਨਿਉਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਭਈਹਮਾਗੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ

ਕੀਪਤਿਰਾਖਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਇਪਰਿਓਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੩॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀਪੁ॥੪॥
 ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮਨਿਜਨਸਭਚਾਹਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੇਨਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਦਿ
 ਰਲਾਪਾਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਭਾਉ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਹਰਿਜਸੁਉਤਮਕਾਮ
 ਜੇਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਹਉਤਿਨਕੋਸਦਬਲਿਹਰੇਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਗਤਿ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਰਿਸੁਆਮੀਜੋਤੁਮਦੇਹੁਸੇਈਹਉਪਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੇਨਾਨਕਹ
 ਰਿਸਿਮਰਣਿਕੋਹੋਚਾਉ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀਪੁ॥੪॥ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਣਸਭਿਆਵਹਿ
 ਸਭਿਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਉਤਮਬਾਨੀ॥ਗਾਵਿਆਸੁਣਿਆਤਿਨਕਾਹਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਅਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭਵਜਲਤੀਰਥਿਹਰਿਦਰਿ
 ਤਿਨਕੀਉਤਮਬਾਤਹੋਸੰਤਹੁਹਰਿਕਥਾਜਿਨ੍ਹੰਪੁਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾਹੋਆਪੇਆਪੇ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭਚੇਜਵਿਡਾਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੇਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਦਰਸਭਤਿਆਗੀਹਰ
 ਰਿਭਾਨੀ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਪੁ॥੪॥ ਇਛਾਪੁਰਕੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਜਕੋਵਸਿਹੋਕ
 ਮਧੇਨਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੇਰੋਜੀਅਵੇਤਸਰਬਸੁਖਾਵਹਿਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾ
 ਮੁਸਤਿਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਾਤਿਮਖਉਜਲਹੋਈਹੋਨਿਤਪਿਆਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਭੁਕੀਨੀਵਡੁਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉ
 ਭੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀਨੀਜਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥੨॥੬॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪੁ॥੪॥ ਮੇਰੇਸਾਹ
 ਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖਹੋਇ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਤੁਜਾਨਤਾਸਾਹਅਵਰੁਕਿਜਾਨੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾ
 ਹਿਬੁਸਭਤੁਮੇਰੇਸਾਹਤੇਰਾਕੀਆਸਚੁਸਭੁਹੋਇ॥ਛੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਵੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
 ੧॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੁਫਰਤਦਾਸਾਹਸਭਤੁਛੁਹਿਧਿਆਵਹਿਦਿਨਰਾਤਿ॥ਸਭਤੁਛੁਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇ
 ਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਸਭਨਾਕਹਹਿਇਕਦਾਤਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੁਛੁਹੀਵਿਚਿਹੋਮੇਰੇਸਾਹਾਤੁਛੁਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਹਿ
 ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਸਭਸਦਾਮੇਰੇਸਾਹਸਭਿਤੁਛੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਸਭਨਾਕੀਤੁਆਸਹੋਮੇਰੇ
 ਪਿਆਰੇਸਭਿਤੁਛੁਹਿਧਿਆਵਹਿਮੇਰੇਸਾਹ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਭਨਾਨਕਕੋਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁ॥੪॥੭॥੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੪॥ ਘਰੁ१॥ ਛੰਤਾ॥ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁਪਿਆਈਐਜੀਉ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਿਲੇਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ॥ਗੁਣਗਾਇਦਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਮਾਪਿਸਾ

ਚੈਭਾਵੁ ਏਸ ਅਰਿਕਾਰੁ ਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨ ਮਿਸ ਮਾਵੁ ਏਸ ਅਪਿਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਅਪਿਦੇ
 ਇਤ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਨੁ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਜੀਉ॥ ਮੁੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰੈ ਜੀਉ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ਮੈ ਕਰੈ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ॥ ਕਦੇ ਨ ਦਿਸਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮਾ
 ਰੀਤਾਨੁ ਮੁਲਾਏ ਤਾਜੀ ਵਾਸੁ ਵਟੀ ਸੁਟੀ ਤਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
 ਤਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇ ਕਬੁ ਧਿ ਬਿਚਰੈ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੈ॥ ੨॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
 ਮਿਲੈ ਦੁਰਭਾਗਿ ਤਾਹਰਿ ਰਸੁ ਅਵਏ ਜੀਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾਇਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ
 ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾਹਰਿ ਮਨਿ ਭਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੇਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ
 ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਸੁਭਾਵਏ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਦੁਰਭਾਗਿ ਤਾ
 ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਵਏ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿ ਆਜੀਉ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਗ
 ਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖੁ ਮੋਹਿ ਆਜੀਉ॥ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿ ਆਹਉ ਮੈ ਰੋਹਿ ਆਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਹਾਵਏ
 ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਸੁਚੇਤੈ ਨਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛਤਾਵਏ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪ੍ਰਤਕਲਤੁ ਮਾਇ
 ਆਇ ਪੋਹਿ ਆ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿ ਆ॥ ੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹ
 ਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਜੀਉ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰਿ ਜੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਵੈ ਤਾਹੁ ਕਮਿਸ
 ਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਿ ਸੁਭਾਇ ਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ
 ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ॥ ੫॥
 ੧॥ ਚਉਪਦੇ ੧੩॥ ਛੰਤ ੧॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੪॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੧॥ ਮੇਰੀ ਅਰੈਰਤ ਨੁਨਾ ਮੁਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਹਾ ਬਿ
 ਧਰਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਥਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖੁ ਏਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਨੁਲਾਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਭਜਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਪਾਇ ਆਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਮੁਖੁ ਭਏ ਹੈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਛਾਥਾ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾ
 ਥਾ॥ ੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਭ ਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ॥ ਮੇਰੇ ਕੀਜੈ ਦਸ ਦਸ ਦਸ

ਕੋਹਰਿਦਇਆਪਰਿਜਗੰਨਾਥਾ॥੩॥ਹਮਅੰਧਲੇਗਿਆਨੀਨਅਗਿਆਨੀਕਿਉਚਾਲਹਮਾਗਪਥਾ
 ਹਮਅੰਧਲੇਕਉਗੁਰਅੰਚਲੁਦੀਜੈਜਨਨਾਨਕਚਲਹਮਿਲੀਥਾ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪
 ਹੀਰਾਲੁਖਅਮੇਲਕੁਪੈਭਾਗੀਬਿਨੁਗਾਹਕੁਮੀਕਾਕਾਖਾ॥੨॥ਰਤਨਗਾਹਕੁਗੁਰਸਾਧੁਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨੁਬਿ
 ਕਾਨੇਲਾਖਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਪਤਹੀਰੁਹਰਿਰਾਖਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰਸਾਧੁਗੁਰਿਮਿਲਿ
 ਐਹੀਰੁਪਰਾਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਗਤਿਨਘਰਿਰਤਨਲਾਖਾ॥ਤੇਉਝੁਕਿਝੁ
 ਰਮਿਮੁਏਗਾਟੁਰੀਮਾਇਆਭੁਅੰਗਬਿਖੁਚਾਖਾ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੋਹਰਿਸਾਧੁਸਰਣਿਹ
 ਮਰਾਖਾ॥ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਾ॥੩॥ਜਿਹਵਦਾਕਿਆਗੁਣਅਖਿਦ
 ਖਾਣਹਤੁਮਵਡਅਗਮਵਡਪਰਖਾ॥ਜਨਨੁਕਹਰਿਕਿਰਪੁਰੀਪਾਖਾਣੁਬਤਹਰਿਰਾਖਾ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸ
 ਰੀਪਃ੪॥ ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੁਅਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੂਰਖਮੁਗਧਇਆਨਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਰਿਦੀ
 ਜੈਮਤਿਉਤਮਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧਸਿਆਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਆਲਸੀਅਓਘਲਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਅਨਿਮਿਲਾ
 ਇਓਗੁਰਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਕਪਟਖੁਲਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੇਹੀਅਰੈਮੇਰੇ
 ਪ੍ਰੀਤਮਨਮੁਪਰਾਨਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁਰਜਿਓਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਾਨਾ॥੨॥ਜਿਨਮਨਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਪੁਰਿਭਾਗਪੁਰਾਨਾ॥ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲ
 ਗਾਨਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚੇਰੀਮਿਲਾਨਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰਜਿ
 ਨਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜ
 ਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆਹਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਠਲਲਾਗਿਬਾ॥ਮਾਇਆਭੁਅੰਗਗੁਮਿਓਤਪ੍ਰਣੀਗੁਰਬਚ
 ਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਢਿਬਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ਹਰਿਕੀਪਤਿਤਪਦਿਤਮਿਲਿਸਾਧ
 ਗੁਰਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਬਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਿਮਿਲਿਓਗੁਰਸਾਧੁਲਿਦਉਨਮਾਨਿ
 ਲਾਗਿਬਾ॥ਵਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝ੍ਹੀਸੀਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬਾ॥੨॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀ
 ਨਪੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਬਾ॥ਤੇਦੁਜੈਭਾਇਪਵਹਿਗੁਰੁਜੇਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨੁਮਤਿਨਜਾ
 ਇਬਾ॥੩॥ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਰੇਣੁਸਾਧ
 ਪਗਮਾਗੈਹਰਿਦੇਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁ
 ਨਵਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬੀਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਦੀਦੇਹਠਿਹਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰੀਝਾ॥੧॥
 ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਗੀਗੁਰੀਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝ
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁਗਿਪਦੁਓਤਮਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾ॥ਉਬਲਿਹਰੀਸਤਿਗੁਰ

ਅਪਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤਨੰਮੁਪਰਗਾਣਾ॥੨॥ ਵਰਸਨੁਸਾਧਮਿਲਿਓਵਰੁਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਿਖਿਓਗਏਗਏ
 ਣਾ॥ ਸਾਤੇਗੁਰੁਸਾਹੁਪਾਇਆਵਰੁਦਾਣਾਹਰਿਕੀਏਬਹੁਗੁਣਸਾਣਾ॥੩॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀ
 ਵਨਿਹਰਿਓਰਿਧਰਿਓਮਨਮਾਣਾਧਰਮਗਾਇਦਰਿਕਾਗਦਠਾਰੇਜਨਨਾਨਕਲੇਖਾਸਮਾਣਾ॥੪॥ ਪ॥
 ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਰੁਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੇਭਇਓਅਰੁਣਾਅਨਹਤ
 ਪੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਸਿਲੀੜਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਰੁਣਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਿ
 ਤਾਨੇਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਸਭਿਗੁਰਿਓਮਿਲਿਓਇਏਪ੍ਰੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤਬੰਧਭਏਰੇਮਾਇਆਬਿ
 ਖਸੰਚਹਿਲਾਇਜਕੀੜਾ॥ ਹਰਿਕੋਅਗਥਿਖਰਚਿਨਸਾਕਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਪੀੜਾ॥੨॥ ਜਿਨਹ
 ਰਿਅਗਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੁਬਹੁਸਰਧਾਲਾਇਮੁਖਿਪੁਣਾ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਸੇਭਾਪਵ
 ਹਿਹਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮਨਿਗੁਣਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੁਹਮਸਾਧਜਨਾਕਾਕੀੜਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪਗਸਾਧਗੁਰਮਿਲਿਸਾਧਪਾਖਾਣਹਰਿਓਮਨਮੁਣਾ॥੪॥੬॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ਘਰੁ੨॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਖੁਮਿਟੈਹਮਾ
 ਰਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੧॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਮੀਤਹਮਾ
 ਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰੇ॥ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈਰਾਮ॥
 ੨॥ ਮਧੁਸੁਦਨਹਰਿਮਾਧੋਪ੍ਰਨਾਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰਮੇ
 ਲਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਈਰਾਮ॥੩॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਹਰਿਕੋਰੰਗਿਮੇਰਾਮਨੁਗਤਾ॥ ਹਰਿਹ
 ਰਿਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਯੈਲਾਹਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਵਹੁਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲੁਧਿਆਹਾ॥ ਹਰਿਕੋਰੰਗਿਸਦਾਗੁਣਗਾਹਾ॥ ਹਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਜਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਸੀਗਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੨॥ ਅਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾ॥ ਸੁਣਿਹ
 ਰਿਕਥਾਨਾਮੁਲੈਲਾਹਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੩॥ ਕਰਿ
 ਕੀਰਤਿਨਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ ਖਿਨੁਖਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਗਾਵਾਹਾ॥ ਮੇਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਾਤੇਹ
 ਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀਪਃ੪॥ ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾਹਾ॥
 ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਭੀਨਲੈਲਾਹਾ॥ ਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਤਕਰਹਵਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥ ਹ
 ਰਿਹਰਿਗੁਣਗੋਦਿਦਜਪਾਹਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਜੀਤਿਸਬਦੁਲੈਲਾਹਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਦੂਤਵਸਿਅਵਹਿਮਨਿ
 ਤਾਨੇਹਰਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੨॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਯੈਲਾਹਾ॥ ਦੀਨਦਇ

ਅਲਕਿਪਾਕਰਿਮਾਧੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੩॥ਜਪਿਜਗਦੀਸਜਪਉਮਨਮਾਹਾਹਰਿਹਰਿਜਗੀ
ਨਾਥਜਗਿਲਾਹਾ॥ਪਨਪਨਦਰੇਠਕੁਰਪੁਭਮੇਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੪॥੩॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਅਪੇਜੋਗੀਜਗਤਿਜੁਗਾਹਾਅਪੇਨਿਰਭਉਤਾਵੀਲਾਹਾਅਪੇਹੀਅਪਿਅਪਿ
ਦਰਭੈਅਪੇਨਾਮਿਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੧॥ਅਪੇਦੀਪਲੋਅਦੀਪਾਹਾਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਮੁਦਮਥਾਹਾਅ
ਪੇਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਦਾਏਜਪਿਨਾਮੁਰਤਨੁਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੨॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਾਹਰਿਹਰਿ
ਭਗਤਿਫਿਰੀਮਨਿਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੩॥ਅਪੇਦੁਰਦਾਣਾਵਰਸਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁੰਜੀ
ਨਾਮੁਦਿਸਾਹਾਹਰਿਹਰਿਦਾਤਿਕਰਹੁਪੁਭੁਭਵੈਗੁਣਨਾਨਕਨਾਮੁਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੀਗਤਿਸੀਗਿਗੁਰਾਹਾਪੁੰਜੀਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਵੇਸਾਹਾਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿ
ਮਧੁਬੁਦਨਮਿਲਿਸਤਸੀਗਿਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਬਣਿਸ੍ਵਦਣਿਸੁਣਾਹਾਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਾਹਾਗੁਣਗਾਵਹਗੁਣਬੋਲਹਬਣਿਹਰਿਗੁਣਜਪਿਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੨॥ਸਭਿਤੀਰਥਵਰਤਜਗ
ਪੁੰਨਤੋਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੁਜਹਿਪੁਜਾਹਾਹਰਿਹਰਿਅਤੁਲੁਤੋਲਅਤਿਭਾਰੀਗੁਰਮਤਿਜਪਿਭਮਾਹ
ਰਮਾ॥੩॥ਸਭਿਕਰਮਧਰਮੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾਕਿਲਦਿਖਮੇਲੁਪਾਪਧੋਵਾਹਾਦੀਨਦਇਅਲਹੋਹੁਜਨ
ਉਪਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਨਾਮੁਭਮਾਹਾਰਮਾ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਜੇਵੁਜੈਤਸਰੀਕਾ ਚਉਪਦੇ੧੧॥

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਏਟੇਡੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫੨੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਹਰਿਨਸਕੈਮਨੁਮੇਗਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁ
ਰੁਮੇਲੋਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੧॥ਗਹਾਉਮੇਰੈਹੀਅਰੈਲੋਚਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਹੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿਹਰਿਨਾਮੁਫਿਰਾਇਆਹਰਿਪਾਧਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਗੋਇੰਦੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾਹਰਿਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਾਗਾਮੁਖਮਸਤਕਿਭਾਗੁਚੰਗੇਰਾ॥੨॥
ਲੋਭੁਦਿਕਾਰਜਿਨਾਮਨੁਲਾਗਾਹਰਿਦਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਚੰਗੇਰਾਓਇਮਨਮੁਖਮੁੜਅਗਿਆਨੀਕਹੀਅ
ਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾ॥੩॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਣੀਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੁਪ੍ਰਭਕੇਰਾਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਪੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖੇਰਾ॥੪॥੧॥

१६ सतिनभुकरताप्रभुनिरुद्धेतिरदैर
 अकलभुगतिअनुनिमैडुगुगपुसदि
 राहुबैराहीपारिसाही॥ ५७१॥ दुपदे॥ सुनिमनअकषकषाचरितनाभारिपिपुपि
 सिपिसुपुपादहिभुजगुगमतिहरिमरमा॥ १॥ राहुआनानाधिमनपुगनजसुडितमषटदरसन
 गादुहिरामासीकरकेडितेतीसपिआइएनहीजानिहिरिमरमा॥ १॥ सुनिनरगठगीपुषजसुगदुहि
 सतिगादुडिपाभातनककिपाकरीहरिजिनकडिडेसंडललेहरिमरमा॥ २॥ १॥ बैराहीपः४॥
 मनमिलिसंडतजसुगाइएहिरिहरितनुरतनुरितीकोहारिसतिगुरिदानुदिवइए॥
 राहुआतिसुजनकडिमनतनुसुदेदुजिनिहरिहरिनामुसनाइएपुनमाइआसीपैडिसुदेदु
 डिजिनिहरिमिडुमिलइए॥ १॥ धिनुकिचिडकिपाकरीजगदीसरि॥ तबुहरिहरिहरिजसुपि
 आइएजिनननकडिहरिडेतेसुआमीदुधुहमैरेगुगदुइए॥ २॥ २॥ बैराहीपः४॥
 हरिजननरामनगदुहैजेकोटीनिंदकरेहरिजनकीअपुनगुननगदुहै॥ १॥ जेकिहुकरेसु
 आपेसुआमीहरिआपेकारकमादुहै॥ हरिआपेजीमतिदेदुसुआमीहरिआपेबोडिबुबुलदुहै॥
 १॥ हरिआपेपंचडडुबिसषादुचिपडुपंचआपिपदुहै॥ जनननकसतिगुरुमेलेआपेहरिआ
 पेहुगुरुकदुहै॥ २॥ ३॥ बैराहीपः४॥ जपिमनरामनभुनिसतगाकेटकेटतकरेपाप
 सतिपेदेहरिभुदुजलुपारिइरगा॥ १॥ राहुआकाइआनगरिबसतहरिसुआमीहरिनिरुद्धे
 निरदैरुतिरैकरा॥ हरिनिक्टीबसतकहुनदरिनअदैहरिलपागुगदीचारा॥ १॥ हरिआपेसाहु
 सराहुनतनुहीराहरिआपिकीआपासारा॥ ननकजिसुकिपाकरेसुहरिनामुदुहै॥ सेसाहुसरदु
 नजारा॥ २॥ ४॥ बैराहीपः४॥ जपिमनहरिनिरैजननिरैकरा॥ सदासदाहरिपिआ
 एीअेसुधुदातजकाअंतुनपारादारा॥ १॥ राहुआमगतिरुंडमहिउरपासिदुलारागरि
 बैडिदरमंहुगासेअेसाहरिसेदुहैमेरेमनहरिआतिहुडदुहै॥ १॥ जकेहिरदैबसि
 आमेराहरिहरितिमुजनकडिकरुनमसकारा॥ हरिकिरपतेपाएीअेहरिजपुननकनभुअपरा
 ॥ २॥ ५॥ बैराहीपः४॥ जपिमनिहरिहरिनामुनितपिआइजेइहुहिसेटीहुलुपा
 दुरिठिठिदुधुनलगेआइ॥ १॥ राहुआसेजपुसेतपुसाबुतपुजाजितुहरिसिपुडिपुडिलगाइ॥
 धिनुहरिपुडिरेरपुडिसडुठुठिइकधिनमहिबिसरिसडुजाइ॥ १॥ तूबेअंतुसरबकलपु

ਰਾਕੀਮਤਿਕੀਨਜਾਇਆਨਕਸਗਣਿਤਮਾਰੀਹਰਿਜੀਓਭਵੈਤਿਫੈਛੁਡਾਇ॥੨॥੬॥

੭੭੧

੧੬ਸਤਿਨਮੁਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੇਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨॥ ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਪਸਮਾਹੁਕਮਿਸਭਦਰਤਨੀ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚਖੇਲੁਸਭੁਹਰਿਧਨੀ॥੧॥ਸਾਚਾਹਿਹੁਸਚੁਸਭਉਪਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸਗੀਕੁਕਿਸੁ
ਲੇਖੈਹਉਗਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਉਣਪਣੀਪਰਤੀਅਕਸੁਪਰਮੰਦਰਹਰਿਬਨੀ॥ਵਿਚਿਦਰਤੈਨਨਕਅ
ਪਿਛੁਠਕਹੁਕਿਗਨੀ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਨਿਤਨਿਹਠਲਕਰਮਕਮਾਇਬਠਵੈ
ਦੁਰਮਤੀਆਜਬਅਟੈਦਲਵੰਚਕਰਿਛੂਠੁਤਬਜਟੈਜਗੁਜਿਤੀਆ॥੧॥ਐਸਾਬਾਜੀਸੰਸਾਰਨ
ਚੇਤੈਹਰਿਨਾਮਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਸਭੁਛੂਠੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਾਮ
ਵੈਜਿਤੁਆਇਕੰਟਕੁਕਲੁਕਸੈ॥ਤਿਸੁਨਾਨਕਲਏਛੁਡਾਇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੨॥੨॥
ਤਿਲੰਗਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਹਰਿਕੀਅਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਮੀਤਿਸੁਣਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥੧॥ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਾਆਇਮਿਲੁਤੁਮੇਰੇਗੁਰੁਕੋਪਿਆਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੁਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਪੁਮਿਪੁਮਿਜਾ
ਏ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਦਾਰੀ॥ਜਿਨਗੁਰਕੀਕੀਤੀਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਮੁਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥
ਜੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਦਾਨਾ॥ਤਿਨਦਿਟਹੁਨਾਨਕਵਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥
ਸਾਹਰਿਤੇਗੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਵੈ॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਿਅਰਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿਠਲੁਪਾਵੈ॥੬॥
ਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀਪਿਰਹਵੀਤਿਨਾਜੀਅਪ੍ਰਭਨਲੋ॥ਓਇਜਪਿਜਪਿਪਿਅਰਾਜੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੋ॥੭॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਿਅਰਸੇਦਿਆਤਿਨਕਉਪੁਮਿਜਾਇਆ॥ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰ
ਦਰਸਿਉਸਭਜਗਤੁਛੁਡਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪਿਅਰੈਹਰਿਸੇਦਿਆਗੁਰਪੰਨੁਗੁਰਪੰਨੋ॥ਗੁਰਿਹਰਿ
ਮਾਰਹੁਦਸਿਆਗੁਰਪੰਨੁਦਰਪੰਨੋ॥੮॥ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸੇਵਦੇਸੇਪੁਨਪਰਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨ
ਕਉਦਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀ॥੯॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਦੀਜੇ॥ਹਮ
ਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾਲਦੇਧੂਝੋਘੋਲਿਘੋਲਿਪੀਜੇ॥੧੦॥ਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਤੀਆਮੁਖਿਬੀੜੀਆਲਾ
ਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੇਤਿਓਜਮਿਪਕਵਿਚਲਾਈਆ॥੧੧॥ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਚੇਤਿਆਹਿਰਦੈ

੫੩

ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਅਸੇਆਪਿਹਰਿਭਾਈਆ॥ਜਾਕੇਦਰਗਾਹਪੈਨਾਵੈਆਹਰਿਆਪ੍ਰਗਾਇਲਾਈਆ॥੧੨॥

੩॥ ਤੁਮਸ੍ਰੈ ਥਪੁਰਖਟਰੇ ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ ਸੇਕਉ ਕੀਜੇ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਅਘਾਜਨਨ ਕਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁ
 ਖੁਪਵੈ ਹਮਨਾ ਮਦਿਟਹੁ ਸਦਘਮਘਾ ॥੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਰਿਰੰਗੁ ਹੈ
 ਹਰਿਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿਰੰਗੁ ਚਾਹਿ ਆਠਿ ਰਿਬਹੁ ਤ੍ਰਿਨੋਰੇ ਵੈਭੰਗੁ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿਗ
 ਮਨ ਸਿਕਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿਉ ਪਦੇ ਸਿਆਹ ਰਿਭੇਟਿ ਮਾਰਾਉ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਧਇਆ
 ਈ ਮਨ ਮੁਖੀ ਠਿਰਿਅਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨਾਮਾਇ ਓਮਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਗੁ ॥ ੨॥
 ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹਰਿਗਾਥੁ ਅੰਗੀ ਅੰਗੁ ॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿਨਾਦਾ ਲਿਆਸ ਭਿਲਾ ਬੇਕਿ
 ਲਾਇਖ ਪੰਗੁ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿਰੰ
 ਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥੪॥ ੩॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿ
 ਤਕ ਪਟਕ ਮਾਦਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਪੁਨੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਪੁਨੇ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਗਿ
 ਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜ੍ਹੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁਤ ਪਸੰਜ
 ਮਦਰਤ ਕਰੇ ਪੁਜਾ ਮਨ ਮੁਖੇ ਗੁਨ ਜਾਣੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ੨॥ ਬਾ
 ਹਰਿ ਭੋਖ ਬਹੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੁ ਆਦਹ ਦਿਸਿ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਠਿਰਿ ਠਿ
 ਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀਏ ਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕੁ ਸੁ
 ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ੪॥ १॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੪॥ ੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਗਰੀਬੋ ਜਿਥੇ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ
 ॥ ੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿਹਰਿ ਸਾਤਿ ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੂਝੈ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਸ
 ਭਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆ ਲਿਗੁਣ
 ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਈ ॥ ੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਚੂਢਿ ਚੂਢਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਈ
 ॥ ੩॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖਲਿ ਖੋਹਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠੈ ਲੇਹਿ ਰੰਗੁਈ ॥੪॥ ੧॥ ੫॥ ਸੁਹੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧॥
 ਸਦਾ ਅੰਗੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਰੰਗੁ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੁ ਲਾਹੇਈ ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਨ ਰੋਕੇ ਰਾਹੇਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ॥ ੩॥
 ਨਾਨਕ ਰਿਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ ੨॥ ੬॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ॥ ਜਿਹਦਾ ਹਰਿ ਸਿਰੀਅ ਘਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨਨ ਚਾ
 ਖਹੁ ਜੇਭਾਈ ॥ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਗਾਥੁ ਉਗਧਾਇ ॥ ਹਰਿ

ਹਰਿਰੰਗੁ
 ਰਾਤਮਨ
 ਰੰਗਮਾਣੇ ॥

ਰਸਿਰਾਤੇਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥
 ਨਦਰਿਕਰੇਤਹਰਿਰਸੁਪਦੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਗੁਣਗਦੈ॥੪॥੩॥੭॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੬॥ ਨੀਚਜਤਿਹਰਿਜਪਤਿਅਊਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੁਛਹਬਿਦਰ
 ਦਾਸੀਸੁਤੇਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿਸੁਆਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਸੁਸ
 ਹਸਾਦੁਖਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇ
 ਕਗਾਇ॥ਪਤਿਤਜਤਿਉਤਮੁਭਇਆਚਾਰਿਦਰਨਪਏਪਰੀਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿ
 ਸੇਤੀਲੋਕੁਛੀਪਾਕਹੈਬੁਲਾਇ॥ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣਪਿਠਿਦੋਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ॥
 ੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਿਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਉ
 ਅਨਦਿਨੁਪਰਸੈਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗਾਇ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਾਤਿਨੀਅੰਤਰਿ
 ਹਰਿਅਗਧਿਆਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੈ
 ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਹਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜ
 ਨਮਕੇਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਿਭਗਤਿਜਨਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭ
 ਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਮੁਰਖਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵ
 ਕਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਤੇਹਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਦੈਛਾਰਾ॥੩॥ਜਿ
 ਸੁਘਰਿਦਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਭਗਤੁਗੁਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਚਹੁਪੀੜੀਅਧਿਭੁਗਾ
 ਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੯॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ੪
 ॥ ਜਿਥੈਹਰਿਅਗਧੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮ੍ਰਿਤੁਸਹਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਦਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿਲ
 ਇਆਨਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਸਤਸੰਗਤੀਸੀਗਿਹਰਿਧਨੁਖਾਣੀਐਹੋਰਥੈਹੋਰਤੁਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੇਨਪਾਈ॥ਹਰਿਰਤਨੈਕਦੁ
 ਪਾਰੀਆਹਰਿਰਤਨੁਪਨੁਦਿਹਛੇ॥ਕਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀਏਵਾਕਿਹਰਿਧਨੁਲਾਇਆਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਧ
 ਨੁਰਤਨੁਜਦੇਹਰੁਮਾਣਕੁਹਰਿਧਨੈਨਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗਤੀਲਿਦਲਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਦੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਅਭਗਤਖਾਇਖਗਚਿਰਹੋਨਿਖਟੈਨਹੀਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੀਭਗ
 ਤਕਉਮਿਲੀਦਾਡਿਆਈ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਧਨੁ
 ਅਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਣੀਐਜਮਦੁਤੈਕਿਸੈਕਾਗਦਾਇਆਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇਕ੍ਰਿਨ
 ਆਦਈਜਮੁਜਾਗਤੀਰੰਗੁਨਲਗਾਈ॥੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧੰਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਇ

ਕਵਿਖਨਾਨਿਨਜਾਈ॥੧॥ਲੜੈਦਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਭਏਹਥਹੁਛੁੜਕਿਗਇਆਮਗੋਪਲਤਿ
 ਸਕਤੁਹਰਿਦਰਗਹਏਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਸਾਹੁਰਿਆਪਿਰੈਸੰਤਹੁਜਿਸਨੇਦੇਇਸੁ
 ਹਰਿਧਨੁਲਦਿਚਲਾਈ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਤੇਟਾਕਦੇਨਾਅਵਈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਸੇਈਪਾ
 ਈ॥੬॥੩॥੧੦॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਜਿਸਨੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਸੁਹਰਿਗੁਣਰਵੈਸੇ
 ਭਗਤੁਸੇਪਰਧਾਨਾ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਅਵਰਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵ
 ਨ॥੧॥ਗੋਦਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰਨਾਨਿਥਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਸਾ
 ਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਫਲਹੈਜਿਸਤੇਪਾਈਐਪਰਮਾਨਿਧਾਨੁ॥ਜੇਦੂਜੇਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਰਥਿਦੁਰ
 ਗੰਧਸਰੇਵਦੇਸੇਨਿਹਫਲਸਭੁਅਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਿਸਨੇਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਵਿਆਥਾਇਪਦੈ
 ਸੇਪਦੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਜੇਬਿਨੁਪਰਤੀਤੀਕਪਟੀਕੂੜੀਕੂੜੀਅਖੀਮੀਟਦੇਉਨਕਾਉਤਰਿਜਾਇਗਾ
 ਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥੩॥ਜੇਤਾਜੀਉਪਿੰਡਸਭੁਤੇਗਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਦਾਸੁਨਿਦਾਸਕਹੈਜ
 ਨਨਾਨਕੁਜੇਹਾਤੁੰਕਰਾਇਹਿਤੇਹਾਂਕਰੀਵਖਿਆਨੁ॥੪॥੪॥੧੧॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ੫੭੭॥ ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਣਕਹਿਕਹਿਗਵਾਤੁਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਨਿਧਾ
 ਨਾ॥ਤੁਮਰੀਮਹਿਮਾਬਗਨਿਨਸਾਕਉਤੁੰਠਕੁਰਊਚਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਸੇਈ॥ਜਿ
 ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਤੁਝੁਬਿਨੁਅਵਰਨਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਤੁਹੈਮੇਰੇਸੁ
 ਅਮੀਮੈਤੁਪੁਅਭੈਅਰਦਾਸਿ॥ਮੈਰੋਰਥਾਉਨਾਹੀਜਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਮੇਰਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਝੁਹੀ
 ਪਾਸਿ॥੨॥ਦਿਚੇਪਰਤੀਦਿਚੇਪਾਣਿਦਿਚਿਕਾਸਟਅਗਨਿਧੀਜੈ॥ਬਕਰੀਸਿੰਘੁਇਕਤੈਥਾਇਰਾਖੇ
 ਮਨਹਰਿਜਪਿਕੁਮੁਭਉਦੂਰਿਕੀਜੈ॥੩॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਓਈਦੇਖਹੁਸੰਤਹੁਰਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ
 ਦਿਵਾਏ॥ਜਿਉਪਰਤੀਚਰਣਤਲੇਤੇਉਪਰਿਅਵੈਤਿਉਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾਜਗਤੁਅਣਿਸਭੁਪੈਰੀਪਾ
 ਏ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਤੁੰਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਜਾਣਹਿਕਿਆਤੁਪੁਪਹਿ
 ਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਪੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਜੇਹੋਕੇਕਰੇਤੇਹੋਕੇਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬੁਤੁੰ
 ਅੰਤਰਿਕੀਬਿਧਿਜਾਣਹਿ॥ਬੁਰਾਭਲਾਤੁਪੁਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਤੁਪੁਭਾਵੈਤਿਦੈਬੁਲਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਸਭੁਮੇਹੁਮਾਇਆਸਗੀਰਹਰਿਕੀਆਦਿਚਿਦੇਹੀਮਾਨੁਖਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿ
 ਸੁਖਦੇਵਹਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿਪੀਧੁਪਿਟਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੇਤੇਗਤੁੰਸਭਨਕਾਮੇਰੇਕਰਤੇਤੁਪੁਸਭਨਸਿਰਿਲਿ
 ਖਿਅਲੇਖਾ॥ਜੇਹੀਤੁੰਨਦਰਿਕਰਹਿਤੇਹਾਂਕੋਹੋਵੈਬਿਨੁਨਦਰੀਨਾਹੀਕੋਭੇਖਾ॥੩॥ਤੇਰੀਵਡਿਓਈਛੁੰ
 ਹੈਜਾਣਹਿਸਭੁਤੁਪਨੇਨਿਤਧਿਆਏ॥ਜਿਸਨੇਤੁਪੁਭਾਵੈਤਿਸਨੇਤੁੰਮੇਲਹਿਜਨਨਾਨਕਸੇਥਾਇਪਾਏ॥

ਗਿਰੀ

॥੪॥੩॥੧੩॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਜਿਨਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਸਿਆ ਹਰਿਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ
ਗਢਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਚਿਨਹਰਿਨ ਮੁਖਿ ਅਏ ॥ ਅਤਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੈਰੈ ਮਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗਮ
ਹਰਿਜਨ ਅਰੇ ਗਭਾਏ ॥ ਗੁਰਬਚਨਿ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗਭਾਏ ॥ ੧॥
ਰਹਾਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤੈਥੋਂ ਭੁਟੇ ਰਹੀ ॥ ਦਿਹਿ ਹਉ ਮੈਕਾਰਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸ
ਹਿ ਬਪੁਵੇ ਹਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਝੀ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗਸਭ ਜਗਤਾ ਬਿਅਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ
ਰਣਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਦਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸ
ਟਿਸਾ ਜੀਸੇਈ ਹਰਿਜਾਣੈ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪੇਵੇ ਖਿਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੪॥੩॥੧੪॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬਰਜਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕੀ
ਚੈ ਜੇ ਕਰਿਸਕੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਉ ਭਏ ਹਰਿ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿਜੀ
ਉਸਭੁ ਕੋ ਤੈਰੈ ਦਸਿਆ ॥ ਅਸ ਜੇ ਹੁਨ ਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹ ਮਸਾਕਹ ॥ ਜਿਉ ਭਏ ਤਿਥੈ ਬਖਸਿਆ ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪੇਤੁ ਪੁਆਪੇ ਕਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜੇਹਾ ਤੁਹੁ ਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹ
ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਤੁਹੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਰਿਤੁ ਪੁਸਿਸਟਿ ਸਭੁ ਸਾਜੀ ਕੋਈ
ਛੇਦਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕਨਾਸਤਿ ਗੁਰਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਹਿ
ਸਿਰੇਵੈ ॥ ੩॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਆਈ ਹਉ ਅਖਿਨ ਸਾਕਾ ॥ ਹਉ ਮੁਰਖੁ ਮੁਗਧਨੀ ਚਾਣਾ ॥ ਜਨਨ ਕਕਉ
ਹਰਿ ਬਖਸਿਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਾਇਆ ਅਜਾਣਾ ॥ ੪॥੪॥੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਅਰੁ੨॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿਅਪੁ ਦੇਵਾਈ ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਸਤਿ
ਗੁਰਮੇਲਿ ਹਰਿਹਰਿਨ ਮੁਖਿ ਅਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਦੇਹਿਤ ਤੁਝੁ ਹਿਅਰਾ ਪੀਦੁ ਖਿਭੀ ਤੁਝੈ
ਧਿਆਈ ॥ ੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿਤ ਇਤਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਦਿਚਿ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ॥ ੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ
ਅਰਪੀ ਦਿਚਿ ਅਗਨੀ ਅਪੁਜਲਾਈ ॥ ੪॥ ਪਖਾਠੇ ਗੀਪਾਣੀ ਛੇਦ ਜੇ ਦੇਵਹਿ ਸੇਖਾਈ ॥ ੫॥ ਨਾਨ
ਕਗਰੀ ਬਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁਵਰਿਆਈ ॥ ੬॥ ਅਖੀਕਾ ਛਿਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ
ਸਭੁ ਧਰਤੀ ਠਿਰਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ ਤਤੁ ਝੁਹਿਅਰਾ ਪੀਜੇ ਮਾਰਿ ਕਦੁ ਹਿਭੀ ਪਿ
ਆਈ ॥ ੮॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿਦੇਤ ਛੇਰਿਨ ਜਾਈ ॥ ੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਦਲਿ ਰਹੈ ਤਕੇ
ਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ਤੁਧੁ ਦਿਸਰਿ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰਉ ਪਰਿ ਪੈਪੈ ਗੀ ਸੰਤਮ

ਨਾਣੀ॥੧੧॥ਨਾਨਕੁ ਦਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਣੀ॥੧੨॥ਸੁਖ ਸੁਖ ਸੁਖੀ ਮੀ
 ਹੁਦਰ ਸੈਭੀ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਣੀ॥੧੩॥ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੀਘ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਣੀ
 ॥੧੪॥ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੋਮਰਤਾ ਤਿਉ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਣੀ॥੧੫॥ਜਿਉ ਪਰਤੀ ਸੋਭ
 ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਣੀ॥੧੬॥ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨੁ ਉ
 ਬੁਲਾਣੀ॥੧੭॥ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਣੀ॥੧੮॥ਤੁਆ ਪੇਗੁਰ ਚੇਲਾ ਹੋਆ
 ਪੇਗੁਰ ਦਿਉ ਦੇ ਤੁਝ ਹਿਧਿਆਣੀ॥੧੯॥ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵ ਹਿਸਤੁ ਹੈ ਤੇਵ ਹਿਤੁ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਰਖਾਣੀ॥੨੦॥
 ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਣੀ॥੨੧॥ਜਿਸੁ ਤੁਧੁ ਦੇ ਹਿਸੇ ਈਜਨੁ ਪਾਇ ਹੋਗਿ ਹਠ
 ਲਸਭ ਚਤੁਰਾਣੀ॥੨੨॥ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਗਾਣੀ॥੨੩॥ਇਕੁ ਦਾ
 ਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਦੇ ਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕਰਾਣੀ॥੨੪॥ਜੇ ਗੁਰੁ ਫਿਰੁ ਕੇਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇਬ ਖਸੇ ਤਗੁਰ
 ਵਡਿਆਣੀ॥੨੫॥ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਬਾਇਨ ਪਾਣੀ॥੨੬॥ਪਲਾਕ ਕ
 ਰਵਰਠ ਵਰਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਣੀ॥੨੭॥ਸਭ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਟਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਦਿਚਿਅਪੀ
 ਗੁਰ ਪੈਰ ਪਰਾਣੀ॥੨੮॥ਅਨੇਕ ਉਪਾਧ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋਭਾਇ ਪਾਣੀ॥੨੯॥ਰੋਣਿ ਦਿਨ ਸੁ
 ਗੁਰ ਚੂਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਣੀ॥੩੦॥ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੁ ਹੋਗੁ ਰਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
 ਪਾਣੀ॥੩੧॥ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਜਤ ਕਤ ਤਤੋਗੇ ਸਾਣੀ॥੩੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਹੀਓ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧੦॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾਨੇ ਹੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮਾ
 ਪਣੈ॥ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਲੁ ਜਾਗੁਰ ਦੇਖਾ ਸਾਮਣੈ॥੧॥ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਗ ਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ॥ਕਿਰ
 ਪਾਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ ਅਨੁਪਾਇਆ ਮੇਖਦੁਆਰੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੇ ਤਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ॥
 ਜੇ ਪੁਰ ਬਿਰਹੈ ਦੇਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜ ਪੀਏਉ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਉਠਿ ਦਿਆਭੀ ਗੁਰੁ
 ਲਾਉ॥ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਕੈ ਪੈਦਾ ਪਾਉ॥੫॥ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋਕੁ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮੁਦੇਇ ਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਹ ਰਿਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ
 ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ॥ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘਟੀ ਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ॥
 ੭॥ਜਿਉ ਮਛੂਲੀ ਦਿਣੁ ਪਾਣੀ ਐਹੈ ਨ ਕਿਤੇ ਉਪਾਇ॥ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਉ॥੮॥ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹ ਵੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵ ਮਾਉ॥ਮੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀਆ ਪਾਰਹੈ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਰਹਾਇ॥ ੮॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੀ ਨੂੰ ਹੈ ਗੁਰ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ॥ ਮੈਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ
 ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾਇ ਦਲਾਇ॥ ੯॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਜਿਸੁ
 ਪਰਾਪਤਿ ਸੋਲੈ ਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਮਾਇ॥ ੧੦॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੈ ਮਾਇ॥
 ਇ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਅਪਣਾ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ॥ ੧੧॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਕੁੰਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁ
 ਜਾਣੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਮੈਸ ਦਾਸ ਦਤੇ ਗਤਾਣੁ॥ ੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ
 ਅਵੈ ਨਾ ਜਾਇ॥ ਓਹ ਅਥਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੁਨਰ ਸੰਚਿਆ
 ਸਾਬਤੁ ਪੁਜੀ ਰਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ ਮੀਨਿ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ॥ ੧੪॥ ੧॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਘਰੁ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਟਕਣਾ ਦਿਕਣਾ ਗੁ
 ਗਣਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ॥ ਏ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ
 ਉ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ॥ ਪਾਪ ਦਿਕਾਰ ਗਵਾਇ॥ ਆਹ ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇ॥ ਆਭੁ ਉਭਾ ਗਾਸਹ
 ਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਆਕਾਇ॥ ਮੈਜ ਗੁਰ ਜਬ ਦਿਸੁ॥ ਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੇ॥ ਅਨਦਿ
 ਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਨਿਤ ਰਣੀ॥ ਆਨਾਨਕ ਪੁਰਿ ਸੰਜੋਗੇ॥ ੧॥ ਸਤੁ ਸਤੋ ਪੁਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਾਈ॥ ਆ
 ਇ॥ ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਵਾਈ॥ ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਬਾਣੀ
 ਗੁਰ ਗਾਈ॥ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇ॥ ਆਗਾਇ॥ ਆਕੋਰੇ ਪੁਮ ਮਤਾਤ ਨਿਨਾਠੀ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ
 ਗਵਾਇ॥ ਆਹ ਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਆਹੋ ਗੁਰੁ ਏ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਤਾ
 ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਾਹੀ॥ ਗੁਮਨੁ ਖਿਦਿਛੁ॥ ਹੀ ਦੂਰਿ ਮਹਾਨੁ ਪਾਏ॥ ਬਲਿ ਗਈ॥ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਅੰਤ
 ਰਿਮ ਮਤਾ ਭੁਰਿ ਭੁਰੁ॥ ਦਿਹਾ ਏਕੁ ਕੁੜੀ ਲਈ॥ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਭੁੜਕ ਪਟਕ ਮਾਏ॥ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਦਿਨੁ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਮਹਾਨੁ ਪਾਇ॥ ਆਉ॥ ਭੁੜੀ ਪੀਥਿ ਕੁਮੈ ਗਵਾਹੀ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਕੇ ਖਾਇ॥ ਆਪੇ ਦਇ॥ ਅਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਦਾਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦਿਛੁ॥ ਭੋਜਨ ਮੇਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਰਾਏ॥ ੩॥ ਆਇ
 ਆਲਗੁ ਨ ਗਣਾਏ॥ ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਭੰਮਾ ਹੀ॥ ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ॥ ਆਣਿ ਪਤੀ ਬਹਿ ਦਾਚਾਈ॥
 ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਪਤੀ ਦਾਚਾਈ॥ ਮਨਿ ਦਜੀ॥ ਦਾਧਾਈ॥ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ॥ ਘਰਿ ਆਏ॥ ਗੁਣੀ ਗ
 ਆਨੀ॥ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇ॥ ਆਠੇ ਰੇਤੁ ਦਿਵਾਏ॥ ਵਰੁ ਪਾਇ॥ ਆਪੁਰਖੁ ਮਗੀ॥ ਮੁਅਗੇ ਚਰੁ ਸਦਾ ਨਵਤ
 ਨੁ ਬਲੁ ਸਖਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੇ ਮੇਲੇ॥ ਦਿਛੁ॥ ਹਿਕ ਦੇ ਨਜਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੁਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ॥
 ਹਰਿ ਪਹਿਲੀ ਲਾਵ ਪਗ ਦਿਰਤੀ॥ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਆਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵੁ ਪੁਰਖੁ ਦ੍ਰਿੜ

ਦੁਪਾਪਤਜਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇ
 ਆਸਤਿਗੁਰਗੁਰਪੁਰਾ ਆਗਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਦਿ ਖਪਾਪਗਵਾਇਆ ॥ ਸਹਜਮਨੀ ਦੋਹੇ ਆਵਰੁ ਭਾ
 ਗੀਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨਨੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵਹੁ ਲੀਆ ਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਦੂਜਵੀ ਲਾਵਸਤਿ ਗੁਰਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ
 ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਰਾਮਹ
 ਵੁਰੇ ॥ ਹਰਿ ਅਤਮੁ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਗਹਿ ॥ ਅਭਰਪੁਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੋ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨਮੰਗਲ ਗਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਲਾਵਚਲਾਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਰਿਤੀ ਜਵੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਉਭੁਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾਹਰਿ ਮੈਲੁ ਹਰਿ ਪਾ
 ਇਆ ਵਰੁ ਭਾਗੀਆ ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ
 ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾਵਰੁ ਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਬੀ ਮੈਅ ਕਥਕ ਹਾਣੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ॥ ਮੈਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਜੀਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈ
 ਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਉਭਵੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨੀ ਮੀਠਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰ
 ਭੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਦੂਜੀ
 ਵਧਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁ ਰਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਨਹਿ ਰਵੈ ਨਾਮਿ ਦਿਗਮੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਚਉ
 ਥੀ ਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਦਿਨਾ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਸਨ ਰਸਾ
 ਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾ ਏ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੁ ਭੋਗੁ ਸੁਖਿ ਸੇਵੈ ਸ
 ਬਦਿ ਰੇ ॥ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰਪੁਰਖ ਪਾਈ ॥ ਮੈਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ
 ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਹਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਇ ॥
 ਨਿਰਮਲਿ ਜਾਇ ਨਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥ ਕੁਮੁਧਾ ਗਾਇ ॥ ਮੈਥਿ
 ਨ ਠੀਪੀ ॥ ਗਾਨ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾ ਏ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦਿ
 ਨਿਸਤਰੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੈ ॥ ਰੂਬਲਿ ਆਪਣਿ ਚਾਨਣੁ ॥ ਘਰਮੰਦਰੇ ਸੇ
 ਹਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗਪਿ ਸੀ ਗਾਰਬ ਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪਰਕੀਜੈ

ਨਾਨਕ ਅੰਕੇਸ ਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਰ ਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆ ਹਟਿ ਮਾਇਆ
 ॥ ਵੀਆ ਹਟਿ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਪਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਮੰ
 ਗਲ ਗਾਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਾਪਿ ਸਦਾ ਗੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣਗੰਧਰਬ ਮਿਲਿਆ ਏ ॥ ਪੂਰਬ ਜੰਦ ਬਣਾਈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈਸਾ ਚਾਨਕ ਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਗੁ ਬੁਧੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨ ਹੁਗੁ ਠਗਾਵਹੋ ਗੋਇੰਦ ਕੇ ਰੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਰੇਤੁ ਕਰਤਾ ਸਭ
 ਥਾਈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰੰਗਿ ਰ
 ਤਾ ਮਨ ਮੂਰਿ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ
 ਰਹਿ ਆਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਗਵਿ ਰਹਿ ਆਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗਵਿ ਆਸੇਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ
 ਐਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਾ ਪੈਲਾ ਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਜਗੈ ਦੁਤਰੁ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈਰਾ ॥ ਅੰਤ
 ਰੇ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਚਤੁ ਗਈਰਾ ॥ ਅੰਤਰ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥
 ਜਮ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਵੈ ਚੋਟਾ ਪਵੈ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਟੁੰਬੁ
 ਤਰਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੈ ਹੁਪਸਾਰਾ ਅਗੇ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਪੁਛੁ ਉਪਨਾਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕਿ
 ਨ ਬਿਪਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਚਲ ਹੁਜੀ ਵਤਿ ਆਇ ਵਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜੀਵਤਿ ਆਮਰੀ
 ਐਭਉ ਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਸ ਮਾਏ ॥ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਵਰਤਾਰੀ ਸਚਿ ਨ ਮਿਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਮ
 ਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਰਾਮ ਨ ਮਿਦੁ ਰਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੇਤੀ
 ਜੇਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬੁਧੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨੇ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈ ਆਸੇ ॥
 ਉਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੁਣ ਤਾਸੇ ॥ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਕੁਣੁ ਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੈ ਮੈ ਦਸੈ ਹਰਿ ਸਬਾਸੈ ॥ ਵਰੁ ਭ
 ਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਦਿਗਸੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦ
 ਸਾਹਾ ॥ ਘਰਿ ਅਵਹੁ ਚਰੀਵਿ ਛੁੰਨਿ ਆਮਿ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥ ਹਉ ਤੁਝ ਬਾਣੁ ਹੁਖਰੀ ਉਡੀਟੀ
 ਆਜਿ ਉਜਲ ਬਿਨੁ ਮਿਸਰਾਹਾ ॥ ਵਰੁ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਦਹ
 ਵਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿ ਦਾਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਨਿਤ ਆਸ ਮਨਿ ਚਿਤ ਵੈ ਮਨ ਤਿਸ ਨ ਭੁਖ ਲਗਾ

ਏਨਾ ਅਨਤਾਪਨੁ ਪਰਿਦਾ ਬਿਅਛਿਰਿ ਬਿਖੁ ਭਾ ਲੁਣਗਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਤੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੁ
 ਚਿਪਚਿਮੁਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸੁੰਦਰੁ ਮੇਹਨੁ ਪਾਇਕਰੇਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਬਾਣਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਪਿ
 ਬੁਧਿਦਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨਾਸਾ ਚਿਤਦਿਸਾਰਿਆ ਮੈਅੰਤਰਿ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰੇਮਕੀ ਗੁਰਦੇਖਤ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿ
 ਆਵਡੁ ਭਾਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੁ ਜਨਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਸੁਹੀਪਤਿ ਸਾਰੀ ੪
 ਛੰਤ ॥ ਮੇਰੇ ਹਿਸੁ ਦੇ ਜਨਹ ਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ਦੇਹ ਕੰਠ ਦੇਵੈ
 ਨੀਆਇ ਨਿਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿਦਿ ਗੁਤੀਆ ਮੇਹਮਾਇਆ ਦੇਸ ਭਕਾਲ ਖਾਇ ਨਿਮਨੁ ਬਿਖੁ ਭ੍ਰਿਸੁ ਜੁਤੀ
 ਆ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਉ ਮੈਛੁ ਟੀਆ ਵਸਿਆ ਟਿਹੁ ਦੇ ਜਨ ਇਸੁ ਮਨ
 ਕਉ ਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ ਦੁਖਿ ਗੋਣਿ ਦੇਵਿਹਾ ਟੀਆ ਨਿਤ ਆਸ ਆਸ ਕਰੇਦਿਆ ਗੁ
 ਰਪਾਇਆ ਕੇਸੰਤ ਜੋਨੇ ਮਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਛੁਡਿ ਆਸ ਨਿ
 ਤ ਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧਨ ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜੜੀ ਐ ਆਈ ਮੇਰਾ
 ਕੁਰਮ ਗਮਦਾਇਆ ਲੁਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਲੇ ਹੁ ਮਿਲਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ
 ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਹਰਿ ਸਰਪ ਸੇਜਦਿ ਛੁਈ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਮਿਲਿਆ
 ਸਹਜਿ ਸੁਤਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰਦਸੇ ਹਰਿ ਮਿਲੇਈ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇ
 ਮੁ ਬੈਰਾ ਗੁਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਗੁਰਸੇ ਲੋਕਿ ਰਪ ਕਰੇਈ ਹਉ ਗੁਰਦਿਟ ਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾ
 ਜਿਆ ਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰਮਾਰੇ ਦੇਈ ਗੁਰੁ ਭੁਠਾ ਜੀਉ ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਤੀਕ ਚਉਪਦੇ ੧ ॥ ਅਸਹ ਪਦੀਆ ੨ ( ) ਛੰਤ ੬ ॥ ਜੁਮਲਾ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕ
 ਰਨਾ ਜਿਉ ਨਿਦਾ ਤਿਉ ਦੁਜਾਏ ਤੀਤਿ ਉਦਾਜ ਹਿਜੈ ਤਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਕ੍ਰਮ ਤੋਹ ਪਾਨੀਰ
 ਖਿਲੇਵੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖ ਸਿਗ੍ਰਮਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਵਨ ਕਵ
 ਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੀ ਐਹ ਰਿਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਦੰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਹੁਦੈ ਦੇਹੋ ਰਹਾ ਬਿਚ ਮੁਚ ਮੇਹ ਹਰਿਉ ਪਾਰਿਓ ਪਰਿ
 ਓਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਦਾਇਆ ਲੁਭ ਗਤ ਭੁਫਤ ਰਨ ਮਪਾ ਪੀਰ ਖੁਪ ਪਨਾ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਦਾਸ ਦਾਸਹ
 ਮਕਰੀ ਅਹੁ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸੰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪ: ੪ ॥ ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਭਿਆ

ਨਸਤੀਸੰਗਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪਿਲੇਦੁਮੇਰੇਠਕੁਰਹਮਪਾਥੁਹੀਨਅਕਰਮਾ॥੧॥
 ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੈਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਰੋਗਤਿਆਗਹੁਨਿਹਠਲਕਾਮਾ॥੧॥੧੧੧
 ॥ਹਰਿਜਨਸੇਵਕਸੇਹਰਿਰਾਤੇਹਮਨਿਰਗੁਨਰਾਖੁਇਪਮਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਦਰਨਕੋਈਮੇਰੇਠਕੁਰਹਰਿਜਪੀ
 ਐਵਰੇਕਰਮਾ॥੨॥ਨਾਮਹੀਨਪ੍ਰਿਯੁਜੀਵਤੇਤਿਨਦਰਦੁਖਸਹੰਮਾ॥ਓਇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੇਨਿਭਵਾਈਅ
 ਹਿਮੰਦਭਾਗੀਮੁਖਅਕਰਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਾਮਅਪਾਰਹੋਧੁਰਿਪੁਰਬਿਲਿਖੇਦਰਕਰਮਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿ
 ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਅਜਨਨਾਨਕਸਠਲਜਨੰਮਾ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ॥ਹਮਰਚਿਤੁਲੁ
 ਭਤਮੇਹਿਬਿਖਿਆਬਹੁਦਰਮਤਿਮੈਲੁਭਗਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਕਰਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮੁਗਧਤ
 ਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਾਜਨਉਪਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਪਰਾ
 ॥੧॥੧੧੧ਹਰਾਉ॥ਹਮਰੇਪਿਤਠਕੁਰਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਰਿਦੇਹਮਤੀਜਸੁਕਰਾ॥ਤੁਮਰੈਸੀਗਿਲਗੇਸੇਉਪਰੇ
 ਜਿਉਸੀਗਿਕਾਸਟਲੋਹਤਰਾ॥੨॥ਸਾਕਤਿਨਰੋਛੀਮਤਿਮਪਿਮਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸੇਵਨਕਰਾ॥ਤੇਨਰ
 ਭਾਗੀਨਦੁਹਚਾਗੀਓਇਜਨਮਿਉਏਠਿਰਿਮਰਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਤੇਨਾਏਸੀ
 ਤੇਖਗੁਰਸਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਹਰਿਭਜਿਆਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰਾ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
 ਪਃ੪ ॥ਅਦਹੁਸੀਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਕਰਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਥੋਰਿਥੁਰੈ
 ਕਲਿਜੁਗਿਖੇਵਟੁਗੁਰਸਬਦਿਤਰਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰਹਾ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਤਲਿਖੇ
 ਗੁਨਗਾਏਮਿਲਿਸੀਗਤਿਪਾਰਿਪਰਹਾ॥੧॥੧੧੧ਕਾਇਅਨਗਰਮਹਿਰਾਮਰਸੁਉਤਮੁਕਿਉਪਾਈਐਉ
 ਪਦੇਸੁਜਨਕਰਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਠਲਹਰਿਦਰਸਨੁਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਪੀਅਹੁ॥੨॥ਹਰਿਹ
 ਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਮੀਠਾਹਰਿਸੀਤਹੁਚਾਖਿਦਿਖਹਾ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਭਾਗਾਤਿਨਬਿਸਰੇਸੁਭਿ
 ਬਿਖਰਸਹਾ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸੀਤਜਨਹਾ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਚਾਰੇਪਾਏਗੁਰਮ
 ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਭਜਹਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ॥ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਦ੍ਰਵੈਸੁਕੇਜਾਪੈਹਰਿਮੰਤੁ
 ਜਪੈਨੀ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਪੁਜਹੁਨਿਤਸੇਵਹੁਦਿਨਸੁਸਭਰੈਨੀ॥੧॥ਹਰਿਜਨਦੇਖਹੁਸਤਿਗੁ
 ਰੁਨੈਨੀ॥ਜੇਇਛੁਹੁਸੇਈਠਲੁਪਾਦਹੁਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਮਤਿਬੈਨੀ॥੧॥੧੧੧ਅਨਿਕਉਪਦ੍ਰਿੜੀਅ
 ਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸੋਹੈਦੈਜਿਬਾਤੇਹੈਨੀ॥ਅਪਨਭਲਾਸਭਕੋਈਥਾਛੈਸੇਕਰੇਜਿਮੇਰੈਚਿਤਿਨਚਿਤੈਨੀ॥੨॥ਅ
 ਨਕੀਮਤਿਭਿਆਗਹੁਹਰਿਜਨਏਹਾਬਾਤਕਰੈਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਦਹੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਮ
 ਤਿਲੈਨੀ॥੩॥ਮਤਿਸੁਮਤਿਤੇਰੈਵਸਿਸੁਆਮੀਹਮਜੀਤਤੁਪੁਰਖਜੀਤੈਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਕਰਤੇਸੁਆਮੀ
 ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਬੁਲੈਨੀ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ॥ਅਨਦਮੁਲੁਪਿਆਇਓਪੁਰਖੇਤਮੁਅਨ

ਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੋ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਇ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਭੁਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੋ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋ
ਬਿਦੋ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਮਾਇਆ
ਬਧਿ ਕਾਇ ਚਿਮਾਇਆ ਛਿਰ ਹਿ ਛਿਰੰਦੋ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲ ਦਭੰਦੋ॥
੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਸੇਉ ਪਰੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੋ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਛਾਨੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ
ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਛੰਦੋ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕੁਰੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੋ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸ
ਭੁਕ ਰਤੇ ਜਿਉ ਰਾਖੇ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੋ॥ ੪॥ ੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੪ ਪੜਤਲਾ॥ ਘਰੁ ੧੩॥ ਬੇਲਹ ਭਈ ਆਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵੈ ਨੋ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ
ਭਗਤ ਤਰਨੇ॥ ਹਰਿ ਭਰਿ ਪੂਰੇ ਰਹਿਆ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ॥ ਨਿਤ ਗਾਈ ਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰੇ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਅਹੈ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਭੋਇ ਅਹੈ
ਮੁਕਤਿ ਦਤਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਈਹ ਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾਰਾ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨੋ॥ ੧॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿਆ
ਸਾਭਾ ਉਦ੍ਯੋਗ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਦਿਚਿਆ ਸਹੈ ਇਨਿ ਰਾਸੀ॥ ਸੇ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ॥ ੧॥ ਕੋਈ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨੋ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਹਿਲਾ ਵੈ ਨੋ॥ ੨॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਬਿਲਵ ਲੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ੪ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧੧॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨ
ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਾਵਈਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ॥ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ॥ ੧॥ ਮੈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਾਮਈਆ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁ ਗਿਰਦੁ ਦਸਵਾ ਆਰਾਏ ਜਕੇ ਅਹਿਨਿ ਸਿਤ ਸਕਰ ਪੰਚੋਰ ਲਗਈਆ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ
ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਲੇਖ ਬਰਿਨ ਪਈਆ॥ ੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਗੇ ਗਿਆ
ਨਤ ਤਿਉ ਲਈਆ॥ ਤਸਕਰੇ ਹੁਆਇ ਲੁਕਨੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਪੇਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪਾਇ ਲੀਘਈਆ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਤੀ ਨੇੜਿ ਨਾਵੈ ਨਾਕੇ ਤਸਕਰੇ ਚੋਰ ਲਗਈ
ਆ॥ ੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਇ ਕਤੁ ਘਰਿ
ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ॥ ੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁ
ਣਈਆ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵੈ ਭੀ ਨੇਰ ਸਿਰ ਸਿਰ ਮੋਹੇ ਪਾਲ ਰਵਈਆ॥ ੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਦਿਆ ਪੇਤੁ ਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹੀਆ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭੁ ਸਮਕਰਿ ਜਣੈ ਨਦਰੀਆ ਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਸਰਈਆ॥ ੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦ

ਏਅਲਭਏਚੈਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸੀਤਲਜਲੁਪਿਆਵਹੁਹਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ
 ਅਮੋਹਿਰਤਪਲਾਸਸੰਗਿਹਰਿਬੁਧਈਆ॥੧॥ਜਪਿਜਗੀਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਈਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਸੇ
 ਈਜਨਉਬਰੇਜਿਉਪੁਰਿਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਅਠਰਹਮਹਿਚੰਦਨਉਤਮਚੰ
 ਦਨਨਿਕਟਿਚੰਦਨੁਹਈਆ॥ਸਾਕਤਭੂਵੇਊਭਸੁਕਹੁਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਦਿਛੁੜਿਦੂਰਿਗਈਆ॥੨॥ਹ
 ਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਾਅਪੇਜਾਣੈਸਭਾਥਿਧਿਹਰਿਹਰਿਅਪਿਬਨਈਆ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਕੰਚਨੁ
 ਚੋਵੈਜੋਧਰਿਲਿਖਿਅਸੁਮੇਟੈਨਮਿਟਈਆ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਮਤਿਪਦੈਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁਖ
 ਲਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣਿਏਕਸਰਪਾਉਪਜੀਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਭਈਆ॥੪॥ਪਰਮਬੈਰਾ
 ਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਧਿਆਏਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਰੇਭਾਵਨੀਕਹੀਆ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕਹੀਮੈਹਰਿਪ
 ਰਨਪਦੈਪਰੈਪਰੈਪਰਈਆ॥੫॥ਸਾਸਤਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਹਿਧਰਮੁਕਰਹਖਟੁਕਰਮਾਝਿਕਈਆ॥ਮਨ
 ਮੁਖਪਾਖੰਡਿਭਗਮਿਦਿਗੁਰੇਲੋਭਲਹਰਿਨਾਵਭਾਰਿਭੁਬਈਆ॥੬॥ਨਾਮੁਜਪੁਨਾਮੇਗਤਿਪਾਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿ
 ਤਿਸਾਸਤਨਾਮੁਝਿਕਈਆ॥ਹਉਮੈਜਾਇਤਨਿਰਮਲੁਚੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥੭॥
 ਇਹੁਜਗੁਦਰਨੁਪੁਸਤੁਤੇਗਜਿਤੁਲਾਦਰਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ॥ਨਾਨਕਜੈਤਵਜਾਏਵਜਹਿਜਿਤੁਭਾਵੈ
 ਤਿਤੁਰਹਿਚਲਈਆ॥੮॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪਿ
 ਆਇਆਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ॥ਗਮਨਾਮੁਮੇਰੇਪ੍ਰਣਿਦ੍ਰੁਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹ
 ਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕਿਰਪ
 ਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਛਈਆ॥
 ਲਾਲੁਜਵੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਅੰਭੰਭੈਭਾਉਪਦੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੨॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਦਾਸਚੋਇਹੀਐਜੋਜ
 ਨਗਮਭਗਤਨਿਜਭਈਆ॥ਮਨੁਬੁਧਿਅਗੰਧਧਰਉਗੁਰਮਾਗੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਥੁਕਥਈਆ॥੩॥
 ॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਅਮੋਹਦਿਅਪੇਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲੁਤਤਿਖਈਆ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇ
 ਅਮਗਨਿਬੁਝਈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਈਆ॥੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਚੈਸਤਿਗੁਰਮਾਗੇਅਨਹਦਸਬਦਪੁਨਿਤੁਰ
 ਵਜਈ॥ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕੋਰੇਦਿਗੁਰਤੀਰਧਿਗਧਿਚਰਣਹਰਿਤਲਪੁਰਈਆ॥੫॥ਹਰਿਕੋਰੰਗਿਰਤਮ
 ਗੁਰਦੈਰਸਿਰਸਲਹਸਿਸਬਦੁਰਵਈਆ॥ਨਿਜਘਰਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਹੀਸੁਖ
 ਲਹੀਆ॥੬॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੁਘਰਉਸਹਈਆ॥ਅਵੈਲਹਰਿਸਮੁੰ
 ਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਭਿੰਨਭਿੰਨਚਿਪਈਆ॥੭॥ਹਰਿਸਰਸਾਗੁਰਹਰਿਚੈਆਪੇਇਹੁਜਗੁਹੋਸਭੁਖੇਲ

ਖੇਲਣੀਆਂ ਜਿਉ ਜਲਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਣੀਆਂ ॥੮॥੩॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨੁ ਮੁੰਢਾ ਪਾਈ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਰਸ ਮਝਿ ਰਈਆਂ ॥
 ਅਮਰ ਪਿੰਡੁ ਰਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਈਆਂ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਮਿ ਲਿਹਾਈਆਂ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧ ਸੁਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਈਆਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜੇ ਗਿਰਸਤੁ ਭਇਆ
 ਬਨਵਾਸੀ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਆਇ ਕੈ ਨਟਿ ਕਈਆਂ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਇਤ ਦੇ ਪਰਿ ਅਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਗਣਿ ਪ
 ਦਈਆਂ ॥੨॥ ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਰਿ ਸੀਨਿ ਅਸੀਆ ਸਾਸਾ ਅਸਮਾਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆਂ ॥ ਅਸਾ ਅਸ ਕਰੈ ਨ
 ਯੀ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸੁ ਖੁਲਹੀਆਂ ॥੩॥ ਉਪਜੀਤ ਰਕਾਵਿ ਗੰਥ ਹੋਆ ਮਨੁ ਦਹਦਿ ਸਚ ਲਿਚ
 ਲਿਗਦੁ ਨੁਕਰੈ ਆਪੁ ਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੁਝੈ ਨਹੀ ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਪੁਲਹੀਆਂ ॥੪॥ ਅ
 ਸਠ ਸਿਧ ਸਿਖ ਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ ਚੇਟਕਈਆਂ ॥ ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸੀਤਿ ਨ
 ਅਧੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਿਪਤਿ ਹਰਿਨਾ ਮਿਲਿ ਪਈਆਂ ॥੫॥ ਅੰਤ ਜਜੇ ਰਜ ਸੇਤ ਜਉ ਤਭੁ ਜਸ ਭਿਵਰਨੁ
 ਪਜੀ ਅਜੰਤ ਉਪਈਆਂ ॥ ਸਾਧ ਸਗਣਿ ਪਰੈ ਸੋਊ ਬਰੈ ਥਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਦੁਦੈ ਸੁਚੈ ਰਲੁ ਚੰਡਈਆਂ ॥੬॥
 ਨਾਮ ਜੈ ਦੇਉ ਕੰਥੀ ਰੁੜਿ ਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿ ਦਸੁ ਚਮਿਆ ਰੁਚਮਈਆਂ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰ
 ਗਤਿ ਸਨੁ ਪੰਨਾ ਜਟੁ ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆਂ ॥੭॥ ਸੀਤ ਜਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਦਛਲੁ
 ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆਂ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਪਰੈ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਰਖਈਆਂ ॥੮॥੪॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤ ਰਿਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰਲੁ ਗਈਆਂ ॥ ਅ
 ਨਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਜੀਜਾਣੈ ਅਧਰੁ ਕਿਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਈਆਂ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹ ਨਿਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ
 ॥ ਹਉ ਆਕਲਾ ਬਿਕਲੁ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟੋ ਹਉ ਪਈਆਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ
 ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕਉ ਬਹੁਤ ਮਨਿ ਚਈਆਂ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਈਆਂ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਸੰਦੇਸ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰਾਹਿ ਦ ਅੰਤ ਰਿਮ ਨਿਤ ਨਿਮੀਠ ਲਗਈ
 ਆਂ ॥ ਮਸਤ ਕੁਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਜੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆਂ ॥੩॥ ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋ ਪਹੁਣ ਕਾ ਮਾਣਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆਂ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛਲੁ ਉਅ ਕੋ ਨ ਮੁਕਹੀ ਅਤੁਰੈ ਸਗਣਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸੁ ਪਛੈ ਪਈਆਂ ॥੪॥ ਧਿਮਾਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਸੀਆ ਅਨਿਵੀਪ ਕੁ ਗਗਿ ਮਾਨੁ ਬਲਈਆਂ ॥
 ਰਾਮ ਸਿਧੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਤਿ ਸੁ ਅਗੈ ਜੀਉ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਪਈਆਂ ॥੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੀ ਠੀ ਪੈ ਬਨਿਆ
 ਮਨਿ ਮੋਤੀ ਦੁਹਰੁ ਗੰਗਾ ਨਗਰੁ ਚਈਆਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਗ ਸੇਜਾ ਦਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਰਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤ ਮਨਿ ਭ
 ਈਆਂ ॥੭॥ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਧਰੁ ਅਧਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ਸੁਭਾ ਦਿਸੀ ਗਾਰੁ ਛੋਕਟ ਛੋਕਟਈਆਂ ॥ ਕੀਓ ਸੀਗ

ਰਮਿਲਨਕੈਤਣੀਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਹਕੁਭੁਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਹਮਚੇਰੀਤੁਅਗਮਭੁਸਾਈਕਿਆਹਮਕ
 ਰਹਤੈਰੈਵਸਿਪਈਆਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਰਣਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥
 ॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੪ ॥ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਅਗਮਠਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਭਉਠਈ
 ਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੁਰੀਜਿਉਚਾੜਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੁੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀ
 ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥ਰ
 ਹਉਗੈਮਿਰਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੈਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਟਿਕਦੇਖਿਭੁਲਾ
 ਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਗਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁ
 ਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸੋਹਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਨਅਦਰਨਭੁਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੋਦੁ
 ਈਆ॥੩॥ਕੋਈਅਨਿਅਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਦਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਪ੍ਰਮਿਗਈਆ॥ਅਨੇ
 ਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਸਤਿਸਤਿਸਰਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਕੁਰਮ
 ਹਲੁਨਪਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਣਿਜੇਅਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਛਲਿਨਪ
 ਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋਰਈਆ॥ਬੇਸੁਅਕੋਘਰਿਬੇ
 ਟਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਾਰਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੁਰਬਜਨਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਭੁਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥
 ੭॥ਪ੍ਰਭਿਆਣਿਆਣਿਮਹਦੀਪੀਸਾਈਆਪੋਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰ
 ਪਾਧਾਰੀਬਾਹਪਕਰਿਨਾਨਕਕਛਿਲਈਆ॥੮॥੬॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਛੰਤਬਿਲਵਲੁਪਃ੪ ਮੰਗਲਾ॥ ਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੈਆਇਆਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਣਾਰਾਮਾ॥ਗੁਰੀਤੁਠੈ
 ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣਾਰਾਮਾ॥ਦੁਰਭਾਗੀਅਸੋਹਗਟੀਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਣਾਰਾਮਾ॥ਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋਹਗੁਰੈਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਰਾਮਾ॥੧॥ਨਿਮਾਣਿਆਹਰਿਮਾਣੁਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮਾਪੈਰਾਮਾ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਗਵਾਇਆਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਾਪੈਰਾਮਾ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਵੈਸੋਕਰੈਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੋਪੈਰਾ
 ਮਾ॥ਜਨਨੁਨਾਨਕੁਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਰਸਿਹਰਿਪ੍ਰਪੈਰਾਮਾ॥੨॥ਮਾਣਸਜਨਮਿਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਰਾ
 ਵਣਵੇਰਾਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਸੁਹਾਗਣੀਰੰਗੁਰੋਇਘਟੇਰਾਰਾਮਾ॥ਜਿਨਮਾਣਸਜਨਮਿਨਪਾਇਆਤਿ
 ਨਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾਰਾਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਾਖਪ੍ਰਭਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਰਾਰਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਦਿ
 ਵਾਇਆਮਨੁਤਨੁਰੰਗਿਭੀਨਾਰਾਮਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਨਾਮੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾ॥ਬਿਨੁਹ
 ਰਿਨਾਮਜੀਵਦੇਜਿਉਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨਾਰਾਮਾ॥ਸਫਲਜਨਮਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਰਾਮਾ॥੪॥

ਠਾਕਟਿਅਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥੫੦੩॥ਬਿਲਾਵਲੁਕਰਿਹੁਤਮੁਪਿਆਰਿਹੋਏਸੁਮਿਉ
 ਲਿਵਲਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਟੀਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਸਦਾਬਿਲਾਵਲੁਅਨੰਦੁਹੋਜੋਚਲਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤੀਬਹਿਰਾਉਕਰਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਸੇਹਟੇਜਿਉ
 ਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥੫੦੪॥ ਸਭਨਜੀਆਦਿਚਿਹਰਿਆਪਿਸੇਭਗਤਕਾਮਿਤੁਹ
 ਗਿ॥ਸਭਕੋਈਹਰਿਕੇਵਸਿਭਗਤਕੈਅਨੰਦੁਪਾਗਿ॥ਹਰਿਭਗਤਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁਲਜਨ
 ਟੰਗਪਗਿ॥ਹਰਿਸਭਨਕਾਰੈਖਸਮੁਸੇਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿ॥ਤੁਧੁਅਪਾਵਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭਸੁਖਿਸੁ
 ਖਿਪਵੈਛੁਕਿ॥੩॥ ਸੋਲੋਕੁ੫੦੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਜੋਚਲਰਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥
 ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਕਸੈਹਉਮੈਰੋਗੁਗਦਾਇ॥ਗੁਣਗਦਹਿਗੁਣਸੰਗਹਰਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥
 ਇਸੁਜਗਮਹਿਦਿਰਲੇਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿ
 ਸਚਾਸੇਨਮਿਰਹੋਲਿਵਲਾਇ॥੧॥੫੦੪॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਦਿਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿਨਲੋਗੋਭਾਉਹ
 ਉਮੈਰੋਗੁਕਮਾਦਣਾਅਤਿਦੀਰਖੁਬਹੁਸੁਆਈ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਦਣੇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਹੋਜਿਸਨੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਮੁਪਨਪਲੈ
 ਪਾਇ॥੨॥੫੦੫॥ ਸਭਦੁਭਿਆਈਆਹਰਿਨਾਮਦਿਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਈਐ॥ਜਿ
 ਵਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ
 ਤਾਸਰਬਜੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪੁਰਾਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭਰੂਖਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸੁਪੁਰਬਿਤੇਵੈਲਿ
 ਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੩॥ ਸੋਲੋਕੁ੫੦੪॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰਤਿਮੇਲਿ
 ਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੋਜੋਕੋਇਛੇਤੇਹਫਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਭਕਿ
 ਸਨਾਭੁਖਗਦਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰਪੀਸੰਤੋਖੁਹੋਆਸਚੁਦਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚੁਪਿਆਈਅਮਰਾਪਦੁਪਾ
 ਏਆਮਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥ਸਚੇਦਹਦਿਸਿਪਸਰਿਆਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰ
 ਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈਦੇਛੁਪਾਏ॥੧॥੫੦੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ
 ਏ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਹਿਮਿਲਾਈਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ
 ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਦੁਭਿਆਈਦੇਇ॥੨॥੫੦੬॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਿਚਿਨਵੈਕੀ
 ਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਕਰਤੇਆਪਿਦੁਪਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਦੇਖਿਦੇਖਿਜੀਵਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈ
 ਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਦੁਭਿਆਈਦੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨਾਪਗਾਏ॥ਭਲਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿ
 ਸਹੀਕੀਛੁਖਮਾਗੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਵੈਸਨਿਤਨਿਤਚਵੈਸਦਾਈਸਭਸੁ

ਖਿਝੁਖਿਮਰੈਲੋਕਾਣੀ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਅਸਾਦੁਜੋਭਾਵਕੀਜੋਮੇਰਿਸਾਇਆ
 ਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪਲੁਰਿਤਿਅਗਿਆਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇ
 ਜਨਮਿਮਰਹਿਠਿਰਿਅਏਜਾਏ॥ਕਾਰਜਸਿਧਿਨਹੈਦੁਨਿਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੇ
 ਵੈਰਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨ
 ਬਲਿਜਾਏ॥੧॥੫੪॥ਅਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣਿਜਿਨਿਮੇਰਿਸਾਸੀਸਾਗਾਸਭੁਕੇਜਮਕੇਚੀਗੇਦਿ
 ਚਿਐਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਗਾ॥ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੇਉਬਰੈਜਿਸੁਬਖਸੈਕਰਤਾਗਾਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾ
 ਦੀਇਹੁਮਨੁਤੰਤਰੈਜਾਏਰੈਅੰਕਗਾ॥ਅਸਾਮਨਸਾਮਾਰੇਨਿਗਸੁਰੇਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ॥ਅਗੈਸਭੁਆਪੇਦਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿ
 ਆਈ॥ਕੁਝਿਆਗਕੇਮੁਹਠਿਟਕੀਅਹਿਸਦੁਭਗਤਿਦੁਰਿਆਈ॥ਸਦੁਸਾਰਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉ
 ਚੈਸਿਰਿਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦੁਅਗਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੩॥
 ਪੂਰੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇਆਓਪਦੁਸਿਰਿਉਪਉਚੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਚੈ
 ਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸੀਤਿਚੈਹਿਰਦੈਸਦਾਸੁਖੁਚੈਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਦੁਰਿਆਈਹੈ
 ਇ॥੧॥੫੪॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਤਰੈਮਨਿਦੁਸੈਹਉਮੈ
 ਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤਨੇਪਾਤਿ
 ਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਗਾਵਸਿਕਦਾਰਹਿਤਿਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਭਇ
 ਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈਵਲਿਚੈਤਿਨਿਸਭਿਦਰਨੁਚਰੇਖਾ
 ਈਸਭਸਿਸਟਿਗੇਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉਦੀਏ॥ਹਰਿਸੇਕੀਐਸੀਵਰਿਆਈਦੇਖ
 ਹੁਹਰਿਸੀਤਹੁਜਿਨਿਦਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਛੀਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁ
 ਚੈਅਭੁਗਤਜਨਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪਿਰਖਿਲੀਏ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੩॥
 ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁਖਧਿਆਨੁਨਲਾਗੇ॥ਦੁਖਿਦਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਦਰਤੈਦੁਖੁ
 ਅਗੈ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਮਿਲਿਦੁਲਾਗੇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਚੈਇਅੰਦਰੁਗੁਰਮੁ
 ਰੁਭਿਗਾਗੇ॥੧॥੫੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਚੈਹਰਿਕਾਨਾਉਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖਣੁਬੋਲ
 ਣਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾ
 ਇਆ॥੩॥੫੪॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਹਿਗਵਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗਾਥਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਭਨਤਿਨ
 ਨਕਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ॥ਅੰਦਰਿਸੀਸਾਦੁਖੁਦਿਆਪੈਸਿਰਿਧੀਧਾਨਿਤਮ

ਵੇ

ਗਾਵੁ ਜੈਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਗਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ਨ ਮੁਨ ਚੇਤ ਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਸ
 ਨ ਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰਹਿ ਨ ਮੁਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੁਖਾਰਿ ਕਰੇਖਾ ਮਾਹੁ ॥੩॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਹਰਿਭਗਤ ਸਚੁ ਬਖਸੀ ਅਨੁਸੇ ਸਚਾ ਸਾਹਾ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾ ਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦੇ
 ਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਖੁਨਦੇ ਸਾਹਾ ਭਗਤ ਜਨ ਕਉ ਸਨ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇ ਮੁਖ ਭੁਖਾਹਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨ
 ਮਕੇਵਾ ਪਾਰੀ ਹਰਿਭਗਤ ਹਰਿ ਜਮੁ ਜਾਗਤੀ ਤਿਨ ਨੇਵਿਨ ਜਾਹਾ ਜਨ ਨਾਨਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਨੁ ਲਵਿਆ
 ਸਦਾ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮ ਹਿਭਗਤੀ ਪਨੁ ਖਾਇਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ
 ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨਾ ਮੁਖ ਨਿਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਬਿਖਿਆ ਮੁ
 ਹਿਉ ਦਾਸੁ ਪੈ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮਾਪਿਤਰਿਆ ਭੁਲਉ ਪਰੇ ਪਨੁ ਜਟੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ਸਦਾ ਸ
 ਹਜੁ ਮੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵਲਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇਉ ਤੇ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉ ਮੈ ਮੋਹੁ
 ਵਧਾਇਆ ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਵੁਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਜੇ ਗੀ ਜੰਗਮ ਸੈਨੀ ਨਾ ਸੀ ਭੁਲੇ
 ਦਿਨੁ ਗੁਰਤਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖੁ ਵਖੀਏ ਸਦਾ ਕ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿਆ ਪੇਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ੫:੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸੁ ਕ
 ਸਿਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇਆ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੋਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਦੁਰੁ ਨ ਕੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਨੁ ਨ ਖਾਇਓ ਸੇ ਦੇਵਲੀਏ ਜੁਗ
 ਮਾਹਿ ਓਇ ਮੰਗ ਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਭੁਕਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ
 ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਬੋਧੁ ਨਿਸਗਧਾ ਕੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ਜਿਸੁ ਪਨ ਕਾਗਟਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੇ ਪਨੁ ਚੁਗਲੀ
 ਹਥਿ ਨਾਮਾਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇਹਰਿ ਪਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥੁ ਕਰਮ ਹੀ ਨ ਲੈਨ ਸ
 ਕਹਿਹੋ ਰਥੈ ਦੇਸਦਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਪਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾਰੁ ਲਿਨੋਰੁ ਵਈ
 ਚਿੰਤਾ ਦਿਚਹੁ ਜਾਇ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਜੋ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਅਖਿਆ
 ਮਾਪਿ ਸੁਣੇ ਜਿਲਾਇ ਅਨੁਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ੫:੩॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿਸਮਾਣੀ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ
 ਨਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੈ ਨ ਸੋਵੈ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
 ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਪ
 ਨੁ ਜਵੇਹੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਹਰਿ ਪਾਸ ਹੁਦਿ ਵਾਇਆ ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿਆ ਵੈ ਤੋ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮਗਿਲ
 ਏ ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦਿਵਾਏ ਏਹੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜੇ ਰੁਕੀ ਤੈ ਕਿਸੈ ਨ ਲਿਨ ਜਾਇ ਵਡਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਸਤਿ ਗੁਰਨਾ
 ਲਿਹਰਿ ਸਰਪਾਲਾਏ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਵੰਡੁ ਹਥਿ ਅਵੈ ਜਿਸਨੇ ਕਰਤੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਇਸੁ ਹਰਿ ਪਨ

ਨਕਾ ਕੋਈ ਸਗੋਂ ਕੁਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾ ਬੁਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸੀ ਵਖਾਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਪਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ
 ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ ਹਰਿ ਬਹੁ ਕੁੰਤਾ ਵਿਚਿ ਕਲਾ ਕਰਾਇਆ ਹਰਿ ਕੋ ਦਿਤੇ ਨਾਹਿ ਕਿਸੇ ਜੇ ਰੁਬਖੀਲੀ
 ਨਚਲਣੀ ਵਿਹੁ ਵਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇਆ ॥੮॥ ਸੋਲੇ ਕੁਪ: ੩॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਰ ਖਿਲੇ
 ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੇ ਤਿਤੇ ਲੈਹੁ ਉਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖ ਦੇਖਾਇਆ ਸਚਾ ਸਬ
 ਦੁਬੀਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣਈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾ ॥੯॥ ਪ: ੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਦੂ
 ਜੈ ਲਗੇ ਜਾਇ ਨਾਇ ਹਮਾਰੀ ਨੀ ਮਰੇ ਨਾਇ ਹਰਟ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾ ਲੀਐ ਤਾਇਹੁ ਦਿਚ
 ਹੁਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾਨਾ ਮੁਦ ਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ
 ਇਆ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਪੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾ
 ਣਾ ॥ ਪਤੀਭਤੀ ਈਜਵਾਈ ਸਕੀ ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੇਲਿ ਰਿਠਾਲਾ ਹਿੰਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਿ
 ਬੈ ਕੋ ਦੇਖੈ ਤਿਬੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਬਖਸਿਓ ਸੁਸਭੁ ਜਹਾਨਾ ॥ ਜਿਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ ਸੁਹਲਤਿ ਪਲ
 ਤਿਸਿ ਬੈ ਜਿਵੇ ਮੁਖੋ ਹੋਵੈ ਸੁਠਿਰੇ ॥ ਭਰਿਸਟ ਬਾਨੁ ਜਨਨਾਨਕ ਕੈ ਦਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਜ
 ਠੁਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਸਭਿਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਲਾਹਿੰਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ
 ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੧॥ ਸੋਲੇ ਕੁਪ: ੧॥ ਕੋਈ ਵਹੋ ਕੋ ਲੁਣੈ ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵਨ ਜਾ
 ਪਈ ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨੀ ॥੧॥ ਪ: ੧॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਤਰਿਆ ਸੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੇ ਦਇਆ ਲਿਸਾ ਗੁਰਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਭਰਮ ਭਉ ਮਾ
 ਰਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਨੁ ਦੂਤ ਸਭਹਾਰਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕੈ ਠਿਉ ਰਿਧਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੨॥ ਸੋਲੇ ਕੁਪ: ੩॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੇ ਕਹ
 ਠਕਹੀਨੀ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੂਸਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੀ
 ॥ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੈਨੀ ॥ ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੁ ਹੀ ਜਨ ਸਿਉ ਵ
 ਦੁਕਰੀਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੀਨੀ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਵਰਾਖੇਤਿ
 ਵੈਰਹੀਨੀ ॥੧॥ ਪ: ੩॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਤਾਣੁ ਨਿਤ ਠੇਤਿ ਸੁਆਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜ
 ਮੁਜੇ ਹਿਨਕ ਸੈਤਿ ਸੁਆਰਿ ਵੈਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵ ਕਿਤਿ ਸੁਆਰਿ ਦਾਸ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ
 ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁਆ ॥ ਜਿਨਕ ਉਪਰ ਬਿਲਿਖਿ
 ਆਰਸੁ ਸੀਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਬੈ ਲੈ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੋਈ ਦਰ
 ਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮੁਖਿ ਭੁਣਿਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈ ਆਸਹਿ ਬੈਨਹੀ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥

ਦੁਸਹਜੁ ਅਨਦੁਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸੇ ਸਚੀਗੁਰਮਣੀਆ ਨਾਨਕਸੰਤਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਾਣਿ
 ਆ॥੧੨॥ ਸੋਲੋਕਪੰ॥੩॥ ਆਪਣਾ ਅਪੁਨਪਛਣਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੁਰਿ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਦਿਸਰੀ
 ਕਿਉਮਨੁਰਹੈਹਦੁਰਿ॥ ਅਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸੂਠੈਲਾਲਚਿਕੂਰਿ॥ ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸ
 ਚੈਸਬਾਦੇਹਦੁਰਿ॥੧॥੫॥੩॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚੈਸਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਗੇਦਿੰਦੁ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਮੁਸਲਾ
 ਹਣਾਹਰਿਜੰਪਅਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੁਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾ
 ਹਿਆਬਹੁਦਿਨਮਾਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੇਈਨਿੰਦਕੋਰੋਫੈਸਤਿਗੁਰੂਕਾਠਿਰਿਸਰਣਿਗੁਰ
 ਅਫੈ॥ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰਬਖਸਿਲਾਏਸਤਸੰਗਤਿਨਾਹਿਰਲਾਫੈ॥ ਜਿਉਮਿਰਿਦੁਰੈਗਲਿਆ
 ਨਾਹਿਅਕਾਜਲੁਜਾਇਪਫੈਦਿਚਿਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਪਦਿਤਪਾਵਨੁਹੋਇਜਾਫੈ॥ ਇਹਦੁਰਿ
 ਆਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਫੈਰਦਿਚਿਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਭੁਖਉਤਰੈਹਰਿਸਾਤਿਤਵਿਅਫੈ॥ ਨਾਨਕਾਇ
 ਹੁਅਚਰਜਦੇਖਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੈਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੂਨੇਮੰਨੈਸੋਸਭਨਾਭਫੈ॥੧੩॥ ਸੋਲੋਕਦੁਰਨ
 ਲਿ॥੧॥ ਚਉਪਦੇ॥੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੬॥ ਛੰਤ੧॥ ਵਾਰ१॥ ਜੁਮਲਾਬਿਲਾਵਲੁ
 ਕਾ੨੪ਜੋਵੁ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਫੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨਿਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੋਰਚਉਪਦੇਸੀਮੁਖਵਕਪੰ॥੪॥ ਘਰੁ१॥ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਹਿਹਰਿਉਪਰਿਤਾਮਨਚਿ
 ਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ॥ ਹਰਿਜਾਣੈਸਭਕਿਛੁਜੇਜੀਇਦਰਤੈਪ੍ਰਭੁਪਾਲਿਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁਤਿਲੁ
 ਨਗਵਾਈ॥ ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸਕੀਜੇਮਨਮੇਰੇਜੇਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਆਸਕ
 ਰਿਜਗਦੀਸਹੁਸਾਈ॥ ਜੇਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੁਕੀਜੇਸਾਨਿਹਫਲਆਸਜਭਬਿਰਥੀਜਾ
 ਈ॥੧॥ ਹਰਾਉਜੇਦੀਸੈਮਾਇਆਮੇਹਕਟਿਬਸਭਮਤਤਿਸਕੀਆਸਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਇ
 ਨਕੈਕਿਛੁਹਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬਪੁਰੈਇਨਕਾਵਾਹਿਆਕਛੁਨਵਸਾਈ॥ ਮੇਰੇਮਨਆਸਕ
 ਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਕੀਜੇਤੁਸੂਤਰੈਤੇਰਾਕਟਿਬਸਭਛੁਰਾਈ॥੨॥ ਜੇਕਿਛੁਆਸਦਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤੀ
 ਮਤਭੁਜਾਣਹਿਤੇਰੈਕੈਤੈਕੀਮਿਆਈ॥ ਇਹਆਸਪਰਮਿਤੀਭਉਦੁਜਾਹੈਖਿਨਮਹਿਛੂਠਿਥਿਨਸਿਸ
 ਭਜਾਈ॥ ਮੇਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੈਕੀਜੇਤੇਰਾਪਾਲਿਆਸਭਥਾਇਪਾਈ॥੩॥ ਆਸ
 ਮਨਸਾਸਭਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੇਸੀਤੁਆਸਕਰਦਹਿਤੇਸੀਕੋਆਸਕਰਾਈ॥ ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੋਹਥਿਨਹੀ
 ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰੂਭੂਭੂਭੂਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸਭੁਜਾਣਹਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿ

ਦਰਸਾਹਪਾਵਹਿਤੁਮਾਣੁ॥੨॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖਤੀਸੁਦਦੈਸਚਾਰਿਦਰਨਚਾਰਿਆਸੁਮਹਾਜਿਯੋਹਰਿਸਿ
 ਆਦੈਸੋਪਰਧਾਨੁ॥ਜਿਉਚੰਦਨਾਨਿਕਟਿਦਸੈਹਿਰੁਬੁਧੁਤਾਤਿਉਸਤਸੰਗਰਿਮਿਲਿਪਤਿਤਿਪਰਦੁ
 ਣੁ॥੩॥ਓਸਭਤੇਉਚਾਸਭਤੇਮੁਚਾਜਕੋਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭਗਵਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖ
 ਲੈਜੋਹਰਿਜਨੁਨੀਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ
 ਸਭਤੇਦਰਤੇਜੋਹਾਰਿਕਰਾਏਤੇਹੋਕੇਕਰਈਐ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੋਦਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋਤੁਪੁਨੇਸਭ
 ਦੁਰਖਿਲਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਨਿਤਜਪਿਹਰਿਨਿਤਪੜਈਐਹਰਿਬਿਨੁਕੋਮਾਰਿਜੀਵਾਇ
 ਨਸਾਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਪਰਪੰਚਕੀਆਸਭੁਕਰਤੇਦਿਚਿਆਪੇਅ
 ਪਣਿਜੋਤਿਧਰਈਐ॥ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਿਪੁਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਈਐ॥੨॥ਹਰਿ
 ਅੰਤਰਿਨਲੇਬਾਹਰਿਨਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਦੁਮਨਕਿਆਚੋਰਈਐ॥ਨਿਹਕਪਟਸੇਵਾਕੀਜੋਹਰਿਕੇ
 ਰੀਤਾਮੇਰੇਮਨਸਰਬਸੁਖਪਈਐ॥੩॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੇਸਭਦੂਦਰਾਸੇਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿ
 ਅਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਹਰਿਨਾਲਿਹੈਤੇਹੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੁਤੁਪੁਲਾਏਛੁੜਈਐ॥੪॥੫॥
 ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਗਮਨੁਬਹੁਤਪਤੈ॥ਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਬਿਨੁਨੀਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇ
 ਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲੋਹੇਹਰਿਤੀਗਾ॥ਹਮਗੀਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇ
 ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੋਭਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀਗਾ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਠਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇ
 ਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਧੀਗਾ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਆਸਪੁਜਾਦਹੁਹਰਿਦਰਸਨਸਾਤਿਸਰੀਗਾ॥੪॥
 ੬॥ ਛਕਾ॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਕਲੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ੫੮੧॥ ਜੇਦਰੁਭਾਗਹੋਵੈਦਰੁਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ
 ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖਪਾਵੈਹਰਿਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਣੀਹਰਿਦੈ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰਾਰਤਨਜਦੇਹਰਮਾਣ
 ਕਬਹੁਸਾਗਰਭਰਪੂਰਕੀਆ॥ਜਿਉਦਰੁਭਾਗਹੋਵੈਦਰੁਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਅ
 ॥੨॥ਰਤਨੁਜਦੇਹਰੁਲਾਲਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕਾਢਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨਹੀ
 ਲੀਆੜਿਠਓਲੈਲਾਖੁਛਪਾਇਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਪੁਰਿਲਿਖਿਆਤਾਸਤਗੁਰਸੇਵਾ

ਲਾਏਖਰਾਨਕਰਤਨਜਦੋਹਰਪਾਏਪਨੁਪਨੁਕੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੪
॥ਰਾਮਜਨਮਿਲਿਭਾਇਆਮਨੰਦਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਲਿਸ
ਤਸੀਗਤਿਮਿਲਿਭਾਇਪਾਇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਮੁਰਮਤਿਰਮੁਬੋਲਾਇ॥ਜੋਜੋਸੁਣੈਕਹੈਸੇਮੁਕਤਰਾ
ਮਜਪਤਸੋਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਦੁਰਭਾਗਹੋਦੁਹਿਮੁਖਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਭੇਟਾਇ॥ਦਰਸਨੁ
ਸੰਤਦੇਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭੁਦਾਲਦੁਖਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਨੀਕੇਭਾਗਹੀਣ
ਨਸੁਖਾਇ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਉਚੇਨਰਨਿੰਦਕਰੰਸੁਲਗਾਇ॥੩॥ਪ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰਿਗੁਨਰਨਿੰ
ਕਜਿਨਜਨਨਹੀਭਾਏਹਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾਇ॥ਸੇਹਰਿਕੇਚੇਰਦੇਮੁਖਮੁਖਕਲੇਜਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨ
ਭਾਇ॥੪॥ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਰਾਖਹਰਿਜੀਉਹਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਪਿ
ਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਨਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੪ ॥ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜ
ਨਨੀਕੇਤਿਨਉਪਰਿਹਾਥੁਦਤਦੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੇਈਪ੍ਰਭਭਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥
ਰਾਮਮੇਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਮਿਉਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਹੈਮੀਠਾਮਿਲਿਸੰਤਜਨਮੁਖਪਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਉਤਮਮਿਲਿਉਤਮਪਦਵੀਪਾਵੈ॥ਹਮਹੋਵਤਚੇਰੀਦਾਸ
ਦਾਸਨਕੀਮੇਰਾਠਾਕੁਰਖੁਸੀਕਰਾਵੈ॥੨॥ਸੇਦਕਜਨਸੇਦਹਿਸੇਦੁਰਭਾਗੀਰਿਦਮਨਿਤਨਿਪੀਤਿਲ
ਗਾਵੈ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਾਕੁਰਖੋਲਿਕੂੜੇਠਲੁਪਾਵੈ॥੩॥ਮੇਕਉਪਰਿਕਿਰਪਾਜਗਜੀਵ
ਨੁਦਾਤੇਹਰਿਸੰਤਪਗੀਲੋਪਾਵੈ॥ਹਉਕਾਟਉਕਾਟਿਬਾਢਿਸਿਰੁਰਾਖਉਜਿਤੁਨਾਨਕਸੰਤੁਚਕਿਆਵੈ॥
੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੪ ॥ਜੇਦੁਰਭਾਗਹੋਦੁਹਿਦੁਰਮੇਰੇਜਨਮਿਲਾਇਆਢਿਲਨਲਾ
ਈਐ॥ਹਰਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਡਸਰਨੀਕੇਦੁਰਭਾਗੀਤਿਤੁਨਾਵਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਮੇਕਉਹਰਿਜਨਕਾਰੋ
ਲਾਈਐ॥ਹਉਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਗੈਪਗਮਲਿਮਲਿਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਰਿਜਨਦਰੋਦਰੋਦਰਉਚੇਜੋਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ਸਤਗੁਰਜੇਦੁਰਮਦਰੁਨਕੋਈਮਿ
ਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਈਐ॥੨॥ਸਤਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇਠਾਕੁਰਲਾਜਰਖਾਈ
ਐ॥ਇਕਿਅਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਹਿਗੁਰਅਗੈਜਿਉਬਗੁਲਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੩॥ਬਗੁ
ਲਾਕਗੁਨਿਚਕੀਸੀਗਤਿਜਾਇਕਰੰਗਬਿਖੁਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿਹੋਸੁਕਰਾਈਐ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੪ ॥ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਮੇਲਹੁ
ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਣਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹਮਚੇਰੀਹੋਇਲਗਹੁਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਮੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤ

ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਿ ਚਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਥਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ
 ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੁ ਰਸ ਰਣੀਆ ਏਹ ਰਿਗੁਰਮਿਲਿ ਵਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੁਣੈ ਬੁਝੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੁ ਏਹ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨ ਫਿਰਹਿ ਸੇਨ ਕਟੇ ਤਿਨ ਘਸਿ
 ਘਸਿ ਨ ਕਵਚੁ ਏਆ ॥ ੩ ॥ ਮੇਕੁ ਏਹ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਨ ਲਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾ
 ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਪੁਰਾਮਾ ਲਿਸਤਿ ਗੁਰਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪ ॥ ੪
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿਉ ਰਾਖੈ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਦੀਆ
 ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾ
 ਈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੁ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਧਿ ਆਵਹਿ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ
 ਪਾਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਰੁਪ ਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ ਜਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇ
 ਰਾਗੁ ਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਜੇ ਵਡਭਾਗੁ ਹੋਵਹਿ ਤਾਜ ਪੀਐ ਹਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹ
 ਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਹਮ
 ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਛਕਾ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਨ ਟਨਾਵਾਇ ਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੇਖ ਬਹੁ
 ਕੀਨੇ ਸਭ ਪਰਹਿ ਪਾਸਿ ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇਖਰੇ ॥ ਕਿ
 ਲਾਇਖ ਦੇਖ ਗਏ ਸਭ ਨਿਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨ ਰਨਾਇ ਨੁਗਾਵਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋ
 ਲਹਿ ਨ ਰਨਾਹਰੇ ॥ ਪੰਚ ਦੇਖ ਅਸਾਧਨ ਗਰਮਹਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਹਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ਮੈ ਖੁਸ਼ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਗਖਿਲੇ ਵਹੁ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਲਾਜ
 ਹਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਗੁਰ
 ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿ
 ਲਿਸਲ ਲਲ ਸਲ ਲੇ ॥ ਹਰਿ ਸੀਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲ ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਖੋਤ
 ਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ਸਭਿ ਦਲ ਦਵੁ ਖਦ ਲਲੇ ॥ ਦਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੇਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ਹਰਿ ਕੀ

ਏਖਿਨਪਰਲੇ॥੨॥ਹਾਰੇਕੇਸੰਤਮਨੇਪ੍ਰੀਤਗਾਏ॥ਏਏਖੇਸਸਿਕਮਲੇ॥ਏਨਵੇਪਨੁਪ
ਨਪਨਿਹਰਗਰਜੇਮਨਿ॥ਏਗਸੈਮੇਰੁਭਲੇ॥੩॥ਹਮਰੇਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲਾਈਹਮਜੀ
ਵਹਦੇਖਿਹਰਿਮਿਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਲਹਾਰੇਲਾਏਹਰਿਮੋਲਹੁਅਨਦਭਲੇ॥੪॥੨
॥ਨਟਪਤਿਸਾਹੀ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖੇ॥ਫੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਪਿ
ਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰਚੁੰਨਪਖੇ॥੧॥ਹਰਹਉ॥ਉਤਮਜਗਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਗਨਿਰਖੇ
॥ਤੁਮਵਰੁਪੁਰਖਦੀਨਦੁਖੰਤੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਸਖੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਉਚਾਨੀਚਹਮਗਾਏਗੁੰਸਤਿ
ਗੁਰਸੀਗਿਸਖੇ॥ਜਿਉਚੰਦਨਸੰਗਿਬਸੈਨੀ॥ਮੁਬਿਰਖਗੁਨਚੰਦਨਕੇਬਖਸੇ॥੨॥ਹਮਰੇਅਵਗਨਬਿ
ਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾਰਬਾਨਿਮਖੇ॥ਅਵਗਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਹੋਹਰਿਤਾਰੇਸੰਗਿਜਨਖੇ॥੩॥ਜਿ
ਨਕਉਤੁਮਹਰਿਗਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭਤਿਨਕੇਪਾਪਕਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
ਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰੇਹਰਵਖੇ॥੪॥੩॥ਨਟਪਤਿਸਾਹੀ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਰੰਗੇ
॥ਹਰਿਹਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਪਿਆਇਓਜਨਪਗਲਗੇ॥੧॥ਹਰਹਉ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਭੁਲਭੁਕਹਮਅਬਾਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੇ॥ਤੁਮਸਰਣਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਪਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁ
ਵਰੁਪਾਪਗੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੋਕੋਨਉਪਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਦਗੇ॥ਗੁਨਗਾਏਤਛਪਿ
ਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਿਓਜਨਜਨਗੇ॥੨॥ਜੇਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਏਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵ
ਨਭਵਨਪਦਿਤੰਸੰਕੀਏਜਹਪੁਰਿਪਰੀਜਨਪਗੇ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮ
ਵਰੁਵਰੁਪੁਰਖਵਰੁਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ॥੪॥੪॥
ਨਟਪਤਿਸਾਹੀ੪॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗਨਾਥਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁ
ਮਤਿਨਾਮਬਨੇ॥੧॥ਹਰਹਉ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿ
ਲਾਇਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਰੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁ
ਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੇ॥ਜੇਜੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਰੀਗੁਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥੨॥ਮਾਇਆ
ਠਾਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਭਲਭਲਨੇ॥ਜਿਉਜਲਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਬੰਧਿਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੁ
ਖਮੁਖਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੇਜਹੁਜਗਜਗਨੇ॥ਤੁਮਰੀਬਹਪਾਈਨਹੀ
ਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਵਰੁਨੇ॥੪॥੫॥ਨਟਪਤਿਸਾਹੀ੪॥ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਵਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੀਲਾਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ॥੧॥ਹਰਹਉ॥
ਹਰਿਉਤੁਮਵਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਸਭਿਪਿਆਵਹਿਹਰਿਗੁਣੇ॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਰੇਵਰੁ

ਕਟਾਖਰੈ ਤੇ ਭੁਭੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੇ ॥੧॥ ਏਹ ਪਰਪੰਥੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਭਜੁ ਜਗ ਜੀਵਨ
 ਜਗਣੇ ॥ ਜੇਏ ਸਲ ਲੈ ਸਲ ਲਉ ਰਿਬੁ ਲਹੀ ਮਿਲਿ ਸਲ ਲੈ ਸਲ ਲਸਮਣੇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੀਆ ਸੁਭੁ ਮਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਹਰਿਗਰਣੇ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਰਿਵਉ ਸਤ ਰਿਧਾ
 ਰਹੁ ਹਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਣੇ ॥੩॥ ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨਸੋਰੇ ਦੁਰ੍ਯੋਧੈ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲ ਦੇ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਛੈ ਹਰਿ ਦੇਵੁ ਕਰਿ ਰ੍ਹਿਪਣੇ ॥੪॥ ੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟ ਨਾਇਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲਾ ॥ ਲੇਗੁ ਪਗ ਰੇਨ
 ਰਵਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਦਾਇਦ ਭੀਜੇ ਦੁਖ ਦਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ
 ਆਪਿ ਸਦਾ ਰਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ
 ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਇਓ ਮਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀ ਈਹੈ ਬਸੀ ਠੀਹ ਮਹਰਿ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿ
 ਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਆਵਤੋ ਕੀ ਬਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਰਨਿ ਮਨ ਦੇ ਅਨੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਅਵਤੋ ਸੁ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਏ ਗਲਤ ਨਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੧॥੭॥

ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਮਨ ਮਿਲੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭ ਦੰਤੀ ॥ ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖ ਦੰਤੀ ॥ ਸਭ ਕਿ
 ਲਾਇਖ ਪਾਪ ਲਹੰਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਕਲਜੁ ਗਵਿਚਿ
 ਉਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕਰ
 ਬਾਨੰਤੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਜਿਨਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਭ ਭੂਖ ਲਹੰਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਰ੍ਹਿਪ ਤੇਜ ਪਿਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੰਤੀ ॥੨॥੩॥੮॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਕੋਈ
 ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਣਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਾਲਾ ॥ ਸੇਹਰਿ ਜਨੁ ਪੈਭ ਲਭਾਲਾ ॥ ਹਰਿ
 ਹੋਰੇ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਸੀਤ ਬਤਾਇਓ ਰਿਚਾਲਾ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ
 ਚਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚਕਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹਨਿ ਹਕ ਪਟਕ ਮਾਵਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲਾ ॥ ਨਿ
 ਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਏ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਇ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਵੁ ਰਿਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲਾ
 ॥੨॥੩॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਅਧਾਰੇ ॥ ਖਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨ
 ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਮੁਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ

ਮੈਂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਮੁਖਿ ਅਰੋ ॥ ਵੀਨ ਦਇਆ ਲਭੈ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਕੁਰਕੈ ਸੋ ਦੁਹੈ ॥ ੧ ॥ ਮਧ ਭੁਟਨ ਜਗਜੀ
 ਦੁਨ ਮਾਧੋ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਇਕ ਬਿਨ ਉਬੈ ਨੀਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਅਰੋ ॥ ਮੈਂ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪਖ
 ਰੋ ॥ ੨ ॥ ਸਹਸਰੇ ਤੇ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭ ਖਨਿ ਰਾਗੋ ॥ ਸਹਸਰ ਮੁਹਿ ਤਿਏ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ
 ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਰੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦੋਸੇ ਦੁਰ ਪਾਇਆ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਮੁਖਿ ਰਿਪਾਰੋ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਾ ਬ
 ਨਿ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ ਭੀ ਗਾਗਟ ਕਸਮੁ ਰੋ ॥ ੪ ॥ ਰਸ ਨਾਸਾ ਦਚ ਖੇਭਾਇ ਦੂਜੇ ਅਤਿ ਠੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾ
 ਰੇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾ ਦਚ ਖਹਿਰਾ ਮਨਾ ਮਾਸ ਭਾਅਨ ਰਸ ਸਾ ਦ ਬਿਸਾਰੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨ
 ਪਾਇਆ ਸੁਠਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇਹਿ ਨਾਮਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆ
 ਰੋ ॥ ੬ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇ ਤੇ ਮੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੋ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨ ਸੇ ਬਿਰਥਾ
 ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ੭ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੇ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
 ਸਨਿਦਾਸ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਮ
 ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ
 ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਦਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾ ਗੁਰ ਮਲ ਗਾਰੋ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਦੁਜੀ ਹੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ
 ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਰੀ ਪਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਰੇ ਗੀਨਿਰ ਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੋ ॥ ਗਾਵਤ ਗਾ
 ਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ
 ਸੋ ਕਉ ਤਾਰੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੋ ਬਲਿਹਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ਪਾਖੰਡ ਪਾ
 ਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੇਲੋ ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੋ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖ ਦਾਈ ਹੋ ਦਹਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਪ
 ਰਾਸਿ ਰਿਮਾਰੋ ॥ ੫ ॥ ਉਗਏ ਦਿਨ ਸੁਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਬਿਸਥਾਰੋ ॥ ਆਈ ਹੈ ਨੀ
 ਭਾਇਆ ਸੁਪਨੀਤੁ ॥ ਰਬਿ ਪੁਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੋ ॥ ੬ ॥ ਕਲੁ ਰਖੇ ਤੁਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੇ ਕੇ ਖਲ
 ਦਾਰੋ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਖਭਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੇ ਦਾਰੋ ॥ ੭ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰ ਜੁਚਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ
 ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਕਰ ਜਕਰ ਜਕੇ ਮੰਗੀ ਏਕ ਰਿਸੇ ਦੁਖ ਪਗਿ ਲਗਿ ਦਾਰੋ ॥ ੮ ॥ ਜਗੀਨਾ
 ਬਸ ਬਿਜੀਤੁ ਪਾਏ ਨ ਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭਨ ਬਹਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਖਿਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿ
 ਅਰੋ ॥ ੯ ॥ ੨ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿਨਾ ਦਾਰੋ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ
 ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮ ਲਪਾਪਉ ਤਰੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਪਿਕਾਈ ਪਾਵੈ
 ਸੁਆਗਤ ਕਉ ਧਾਰੋ ॥ ਪਰਸਨ ਪਰਸਭੁ ਏਕੁ ਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਠੈ ਠੀ ਸਿਧਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁ
 ਰ ਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਗਾਇਨੁ ਬੋਲਾਰੋ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੋ ਮਨਿ ਭਾਇਓ ਧਨੀ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੋ ॥

੩॥ ਮਾਨੁਖ ਕਬੈ ਕ ਬਿਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤਦਿ ਫੁਲਾਂ ਅਵੈ ॥
 ਰਿਹਾ ਮਨਾ ਮਿਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਹੈ ਸਾ ਬਤੁਤ ਬਲਾਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ ਜਬ
 ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੁਪਕਢੈ ਪਾਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ੪॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀ ਅਹੁ
 ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੁਆ ਜਿਉ ਰਸੀ ਐ ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਗਾਰੇ ॥ ੫॥
 ਲਾਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਾਗਿ ਸਾਪੁ ਸੰਗਿ ਸਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ
 ਮਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ੬॥ ਪੁਰ ਬਿਜਨ ਮਿਪਰ ਚੂਨ ਕਮਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
 ਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆਰਸੁ ਗਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਪਰੀ ਗਸਤਿ ਤੇ
 ਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾਰੰ ਗੁਦੇ ਹਿ ਸੋਚੈ ਵੈ ਕਿ ਆਨਾ ਨ ਕਜੀਤ ਦਿਚਾਰੇ ॥ ੮॥ ੩॥
 ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੁ ਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇ
 ਓਕਰਿ ਉਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨ ਸਰਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ
 ਧਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਪਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਵੈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਦਾਰੇ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾਲਾ ਹੋਸ
 ਭੁਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕ ਪੁਰਖੁ ਇਕੁ ਨ ਦਰੀਅਵੈ ਸਭ ਏਕਾਨੰਦ ਰਿਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ
 ਗਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸਭ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਦਾਇਆ ਲੁਦਾਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਵਿਚਿ ਪਾਬ
 ਰਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਦਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਝਾਰੇ ॥ ਬਨ ਬਨ ਚੁਢਿ
 ਚੁਢਿ ਠਿਠਿਰਿ ਬਾਕੀ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੪॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਾਰੇ ॥ ਭੁਰ ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਸੇਵਕੁ ਜਨਮ ਨੈ ਪਰਤਖ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੫॥ ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿ
 ਆਮਨਿ ਬੀਜਿ ਆਖਾਵਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਾ ਸੁਦਾਖਿ ਅੰਧੁ ਸਟ ਬੁਧੀ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭੁਕੀ ਜਰੇ
 ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ
 ਏ ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੭॥ ਅਪਨਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਵਾ
 ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਦਰਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ੮॥ ੪॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ੪ ॥ ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਵੇਪਤੀ ਦੁਸਟੀ ਆਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿ
 ਵਾਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿ ਕਜਨ ਤੇਰੇ ਇਕੁ ਮਾਗੁ ਏਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ
 ਸਰਪਾਲਾਗੀ ਮੇਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਦਾਰੇ ॥ ੧॥ ਸਾਕਤ ਕਰਮ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀ ਐ ਨਿਤ ਪਾਣੀ
 ਝੋਲ ਲਝੁ ਲਾਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਅਕਢਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟ ਕਾਰੇ ॥ ੨॥ ਨਿਤ ਨਿਤ
 ਕਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਦਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ਸਭੁ ਫੇ

ਕਟਚਰਸੀਗਾਰੋ॥੩॥ਮਟਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਗਈਮੈਸਤਿਗੁਰਅਲਪੁਲਖਾਰੋ॥੪॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੋ
 ਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੋ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨੁਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੫॥ਗੁਰਮਗੁਰਮਨ
 ਗਰਸਭੁਠਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਰੋ॥ਸਰਪਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿ
 ਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੬॥ਪਦਨੁਤੁਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੋ॥ਨਿਜਘ
 ਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੋ॥ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨਪੀਸਕਉਤੁ
 ਮਮੰਦਰਹਮਨਿਕਕੀਰੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮਜਪਤਮਨਧੀਰੋ॥੮॥੫॥

ਨਟਪਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਣੀਅਰੋ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਸਾਧੁਪੁਰਖਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕੁਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿਆ
 ਗੋਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਪੁਜੀਦੇਵਹੁਸਭੁਤਿਸਨਾਭੂਖਨਿਦਾਰੋ॥੧॥ਪਚੈਪਤੰਗੁਮਿਰਗਭ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮੀਨ
 ਇਕਇੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸੰਘਾਰੋ॥ਪੰਚਭੂਤਸਬਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਪਨਿਦਾਰੋ॥੨॥ਸਾਸਤ੍ਰਸੇ
 ਧਿਸੇਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਾਰੋ॥ਗਾਮਨਾਮੁਪੜਹੁਗਤਿਪਦਹੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੋ॥
 ੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭੁਕੇਰੀਜਿਦੁਰੁਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾਰੋ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੇਰਬਹੁਨਚੈਜਬਉ
 ਨਦੈਘਨਘਨਹਾਰੋ॥੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭੁਡਾਲਫੂਲਬਿਸੁਕਾਰੋ॥ਜਿਉਜਿਉ
 ਨਿਦਹਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੋਰਿਛੋਰਿਕਦੈਬਿਖੁਖਾਰੋ॥੫॥ਸੰਤਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਰਹੀਐਗੁਣਬੇ
 ਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੋ॥ਸੰਤੋਸੰਤਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੇਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸਦਾਰੋ॥੬॥ਏਭਲਹ
 ਰਿਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹਲਕਿਓਸਭੁਹਿਬਿਗਾਰੋ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਵੀਬਾਨਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿ
 ਆਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੋ॥੭॥ਗੁਰਾਭੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਮੈਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੋ॥ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਫਰਨਕਾਈ
 ਮੈਸਤਿਗੁਰਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੋ॥੮॥੬॥੧॥ ਛਕਾ੧॥ ਚਉਪਦੇ੯॥ ਅਸਟਪਦੀਅ ੬॥
 ਜੁਮਲਾ੧੮॥ ਜੇਹੁ॥

ਬੇਰ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਲੀਗਉਰਾਪਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹੋਹਰਿਅੰਤੁਨਾਰੀਪਾਇਆਹਰਿ
 ਅਗਮਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਆਦੇਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਈਆ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੇਹੁਨਿਤ
 ਬੁਗਰਤੇਬੁਗਾਇਆ॥ਹਮਗੁਰਾਭੁਦੀਨਤੇਹੋਹਰਿਸਗਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਇਆ॥੧॥ਸਰਣਗਤਿ

੬੮

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦਫ਼ ਲੁਨਾਇਆ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨੁ ਹਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਗਾਖਿ
 ਲੀਓਤਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਾ ਪਾਦਣ ਸਭ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਰਾਇਆ ਭਉ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਕੁਰ ਹਰਿ ਕੁਰਮ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਦ ਨਨਾ ਮੁਸੁਆ ਮੀਭਉ
 ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਚਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਪਾਰਿਓ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਪੰਥ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ
 ਆਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਛਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਭਾਗੀ ਕੁਰਦ ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿ
 ਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕ ਰਿਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਧਨੁ
 ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੁਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ਪਾਇਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦ
 ਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਕਰ ਮਿਥਿ ਪਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ
 ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਕਿਲਾਵਿਖ ਪਾਪ ਗਫ਼ਤਾ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇ
 ਣੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਤਾ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਣੀ ਐ ਦੁਰਭਾਗੀ ਜਨਨਾਨਕੁ
 ਚਰਨਿ ਪਰਤਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਪੰਥ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਵ
 ਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਅਪਰੰਪਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
 ਮਨੀਰ ਮਧਿ ਮਕਰ ਮਕੀ ਏਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਖਿਨੁ ਬੀਧ ਮੁਕ
 ਤਿਕਰਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤ ਕੇ ਪੁਰਿ ਲੀਖਿ ਆਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇਓ ਪੰਚ ਸਬਦ ਰਗ
 ਹਬਜਿ ਆਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਦ ਨਨਾ ਮੁਨ ਰਹਰਿ ਮੰਦ ਭਾਗੀ ਅੰਨ
 ਧੀ ਭਾਇਓ ਤੇਗਰ ਭਜੇ ਨੀ ਗਲੀ ਅਹਿ ਜਿਓ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਗੁ ਮਠਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈਲਾਇਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ ਲਾਗੇ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸ
 ਮਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਪੰਥ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗ
 ਸੁਭਾਇਆ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੇ ਮੇਰਾ ਹੀ
 ਅਰਾਮ ਨੁਸੇਇਓ ਗੁਰ ਮਤਿ ਜਾਗਾ ਕਿਲਾ ਬਿਖਖੀਨ ਭਏ ਸੀਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਰਿਓ ਦੁਰਭਾਗ
 ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਰੇ ਗੁਰ ਉਭੈ ਕਚੁ ਆਜਿ ਉਕੁ ਸਮਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ
 ਪਰਤਾ ਪੈਓ ਰੂਧ ਰਮਰਾਇਕਾ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੁਣੀ ਜਿਉ ਰੇ ਗੁਰ ਮਜੀਠ
 ਬਹੁ ਲਾਗਾ ਕਾਇਆ ਕਾਪੁ ਚੀਬੁ ਟਰੇ ਹਰਿ ਰੇ ਗੁਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਾਰਿ ਰੇ ਗੁਰ ਮਿ
 ਲੈ ਗੁਰ ਸੋਗਾ ਹਰਿ ਰੇ ਗਿਚ ਲੁਲੈ ਰੰਗਾ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਰੈ ਜੇ ਹਰਿ ਚਰਨਿ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਗੁਰੂ

ਮਾਲੀਗਉੜਾਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਤਨੁ ਲੀਨ
 ਭਇਆ ਹਮਨਾ ਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਮਨਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਜਪ ਮਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨ ਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਆ ਤਿਨ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਗਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ
 ਰਿਖਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣੂ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਮਗ
 ਨਿਤਿ ਤੇਲ ਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ ਮੈ ਲੇਨਿ ਰਮਣੁ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲ ਬਿਖਰ
 ਰਿਜ ਸਿਜਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲ ਬਿਖਕਟਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਧ
 ਰਿਓ ਗੁਰਪ੍ਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰਦਾਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਣਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ
 ਦੇਵ ਉਕਟਿ ਕਾਟਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੇ ਹਟਿ ਜਾਟਾ ॥ ੧ ॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ
 ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਗੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਠ ਦੀਜੈ ਕਟਿ
 ਕਾਟਿ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਮਨਿ ਉਪਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟਾ ॥ ਤਿਕੁਟੀ ਠੇਕੇ ਭਰਮੁ ਭ
 ਉਭਾ ਗਲ ਜਭਾਨੀ ਮਨੁ ਕੀ ਮਾਟਾ ॥ ੩ ॥ ਕਲਜੁ ਗਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨੁ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟਾ ॥ ਜਨਨ ਨਕਰ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਭ ਲਾਭੀ ਭੂਖਤਿ ਪਾਟਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਛਕਾ ੧ ॥

੧ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਭੂਪਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਅਰੁ ॥ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ
 ਪਰੇ ॥ ਦਾਨੁ ਦੁਭੈ ਜਿਸੁ ਦਮੇ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇਤਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਦਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤ ਰਬੁ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਪਰੇ ॥ ਸੂਪ੍ਰਹਿਲਾ ਦੁਬਿਰ ਰਦਾ ਸੀਸੁ ਤੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਜੁ ਗਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨੁ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ
 ਲਿਖੇ ਚਨੁ ਸਭਿ ਦੇਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇਓ ਪਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲ ਦਿਖ ਪਾਟੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੋ
 ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇਖ ਪਰਹੇ ॥ ਬੇਸੁਆਰ ਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਪਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾ
 ਗਏ ਨੁਹਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਉਰੁ ਸੈਣੁ ਗਤਿ ਪਾਈ ਤੇਵੀ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਨਕ ਉਆਪਿ

ਅਨੁਕਰੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ। ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਰਖੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ। ਜਨਨਾਨਕ
 ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ਉਰਧਰਿ ਓਨਾ ਮੁਹਰੇ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਪਿ ਜਪਿ ਓ
 ਲਿਵਲਾਣੀ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿ ਅਗਾਜਤੀ ਸਤੀ ਸਤੋ ਖੀਧਿਆਇ ਅਮੁਖਿ ਇਦ੍ਰਾਦਿ ਕਰਵਿਆ॥
 ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿ ਓਤਿ ਭਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ। ਪੀਨਾ ਜਟੁ
 ਬਲਾ ਮੀਭੁ ਬਟਵਾਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਗਣੀ ਪਰ ਬੇਜਪਿ ਓਰਿ ਖਿਬੁ
 ਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ। ਸੀਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿ ਓਮੁ ਖਿਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿ
 ਨਾਮੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਾਧਿਆ ਓਹ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
 ਇਆ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰਘਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ। ਨਾਮੁ ਰਸਾਨੁ ਭਿਨਾਮ ਨਿਵਸਿ
 ਅਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀਨਾ ਮੁਜਿ ਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣਤਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ। ਰੇ
 ਵਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ। ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਓ ਜਨਨਾ
 ਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ॥੪॥੨॥ ੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਘਰੁ ੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇਆ। ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ
 ਨਾ ਲਿਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੋ ਲਏ ਛਡਾਇਆ। ਜਿਥੈ ਅਵਧਾਟ ਗਲੀ ਅਭੀਤੀਆ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ
 ਕਰਾਇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ। ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅ
 ਵਰੁ ਨ ਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰੋਕਣੀਆ ਟਿਮਿਲਾਏ ਮਾਇਆ। ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਮੈ ਜੋ
 ਦੜੀ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਦੇ ਇਮਿਲਾਇਆ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗੁਦਾਇਆ ਲਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਦਿਲ ਨ ਪਾਇ॥੨॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓ ਸੈ ਭਾਗੀ ਨ ਮਰਿ ਜਾਇ॥ ਓਇ ਠਿਠਿ ਰਿਠਿ ਜੋ ਨਿਭਾਵਈ ਅਹਿਮ
 ਰਿਜੈ ਮਹਿ ਅਫੈ ਜਾਇ॥ ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥੩॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ
 ਹਮ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ। ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸ
 ਰਣਾਇਆ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਿਦਾਇਆ ਲੁਧੇ ਇ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਮਾਰੂ ਪ
 ਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਉ ਪੁੰਜੀਨਾ ਮੁਦ ਸਾਇ ਦਾ ਕੋਦ ਸੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾਸਿ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਦਿਟੁ ਖਨ ਖੰਨੀ ਮੈ
 ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ॥ ਮੈ ਅੰਤ ਰਿਪੈ ਮੁਖਿ ਪਿਰੰਗਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ ਅਨਪਿਆਰਿ
 ਆਮ੍ਰਿਤਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਰਾਸਿ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪੀਰ ਕਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਰਾਸਿ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਦੇਖ
 ਹੁ ਮਨ ਨਿਰਜਾਸਿ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਿਚਿਆ ਪੁਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ

ਭੰਗੁ ਰਹਿ ਪੁਰੇਸਤਿ ਗੁਰਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਾਏ ਲਿਖੇ ਇਉਂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਮ
 ਨ ਮੁਖਿ ਭਾਗਵਿਦੂਣਿ ਆਤਿ ਖਮੁਈ ਅਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹਉਮਾਗਉ
 ਦਾਨੁ ਗੁਰਪਾਸਿ ॥ ਚਿਹੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਅਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ
 ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਭੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ
 ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣਿ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਆਹਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
 ਣਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ
 ਭਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥਕ ਹਾਣਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੇ
 ਜਿ ਦੰਦੋ ਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਅਕਥਕ ਹਾਣਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਪਾਇ ਆਸੁਣਿ ਅਕਥਕ
 ਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣਿ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖ
 ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਆਹਿ ਪਾਇ ਆਸੁ ਘ
 ਰੁ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਾਗਵਿਦੂਣਿ ਆਤਿ ਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾਣਿ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਜਾਚਿ ਕਦੀ ਨ ਪ੍ਰਭ
 ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹੁਸੁ ਘਰੁ ਸੁਜਾਣਿ ॥ ਜ
 ਨਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਮਾਭੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਾ
 ਉਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀ ਅਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਉਪਜੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਚਾਖਾ ॥ ਜਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹੇਇ ਆਗੁਰ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਮਿਤ੍ਰ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਚਾਖਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਹ ਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਾ ॥ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀ ਐ ਦਿਚਿ ਸੰਗਤਿ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਿਸਨਾ ਭਰਿਰੇ
 ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਖਿ ਗੁਜੀ ਵੇਦੇ ਦਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨ ਮੁਖ ਰਾਖਾ ॥
 ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਹਿ ਭਵਾਈ ਅਹਿ ਬਹੁ ਜੇਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਭਾਹਿ ਭਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦ
 ਇ ਆਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਪਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿਸਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਨੁਪ
 ਇ ਆ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ १ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਾਭੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਘਰੁ ਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ
 ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਸ ਦਾਸ ਦਾਸ ਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਰ

ਦੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਉ॥ਅੰਗਤਜਨੁਜਾਏਹਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ॥ਹਰਿਸ
 ਤਿਸਤਿਸਦਾਹਰਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਮੇਰੈਮਨਿਭੁਦੈਜੀਉ॥੨॥ਨਵੇਛਿੜ੍ਹਸ੍ਵਦਹਿਅਪਦਿਤ੍ਰਾ॥ਬੋਲਿ
 ਹਰਿਨਾਮਪਦਿਤ੍ਰਸਭਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਤਮਲੁਲਹਿਜਦੈਜੀ
 ਉ॥੩॥ਆਇਆਮੇਹੁਬਿਖਮੁਪੈਭਾਗੀਕਿਉਤਰੀਐਦੁਤਰੁਸੀਸਾਗੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਭੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਸ
 ਚਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੀਘਾਦੈਜੀਉ॥੪॥ਤੁਸਰਬਤ੍ਰਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਜੇਤੁਕਰਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭੁਰੋਈ
 ॥ਜਨਨੁਨਕੁਕੁਣਗਾਏਬੇਚਾਰਾਹਰਿਭੁਦੈਹਰਿਥਾਇਪਾਦੈਜੀਉ॥੫॥੧॥੩॥ ਮਾਰੂਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
 ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਹਰਿਤੇਰੇ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਖਹੁਹਰਿਧੰਨੁਸੀ
 ਚਹੁਹਰਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਧਿਆਵੈਨਿਤਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੁ
 ਭੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਅਦੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲੀਘਾਈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਨਿ
 ਰੰਕਾਰੁਸਤਿਨਾਮੁ॥ਜਗਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟੁਊਤਮਕਾਮੁ॥ਦੁਸਮਨਦੁਤਜਮਕਾਲੁਠੇਹੰਨਿਆ॥ਸੇਸੇਦਕੁਚਹੁ
 ਚੁਗਚਹੁਕੁੰਟਜਾਨਿਆ॥ਜੇਉਸਕਾਬੁਰਾਕਹੈਕੋਈਪਾਪੀਤਿਸੁਜਮਕੰਕਰੁਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਸਭਮਹਿ
 ਏਕੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤਾ॥ਸਭਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਣੇਚਲਤਾ॥ਜਿਸੁਹਰਿਗਾਖੈਤਿਸੁਕਉਣੁਮਰੈਜਿਸੁ
 ਕਰੁੰਮਾਪਿਛੁਡਾਈਜੀਉ॥੪॥ਹਉਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਈਕਰਤਰੇ॥ਜਿਨਿਸੇਦਕੁਭਗਤਸਭੇਨਿਸ
 ਰੇ॥ਦਸਅਠਚਾਰਿਦੇਦਸਭਿਪੁਛਹਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਛੁਡਾਏਜੀਉ॥੫॥੨॥੮॥

ਜਪੁਜਪੈ
 ਮਾਰੂਪਾਤਿ
 ਸੇਦਕੁਨੇ
 ਨਜਾਈਜੀਉ
 ੨॥ਜਿਸੁਉਪਰਿ
 ਹਰਿਕਾਮਨੁਮ
 ਨਿਆ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਭੁਸੇਲਹੋਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਸਚਾਆਪਿਸਦਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰਨਸੁਸ੍ਰਸਿਬੀਜੀਕਰਾ
 ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਦਸੈਪਟਿਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਹੋ॥੧॥ਸਭਨਾਸਦੁਦਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਗੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੋ॥੨॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਗਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹੋਪੁਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਰਤਨੁਪਨੁ
 ਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਭਾਈਹੋ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜੇਦੁਜੈਲਗੇ॥ਅਵਰਿਜਾਰਿਕ੍ਰਮਿਮਰਹਿ
 ਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਭਿਨਕੀਠਿਰਿਗਤਿਹੋਵੈਜਿਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਸਰਣਾਈਹੋ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਤਿਸ
 ਵਾਹੈਸਚੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਮਾਗਉਨਾਮੁਅਜਚੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਗਿਖਲੇਦੁਹੁ
 ਰਸਰਣਾਈਹੋ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸਤਿਗੁਰੁਦੁਆਇਆ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇਆਇਆ॥ਤਹ
 ਅਨਹਦਸਬਦਦੁਜਹਿਧਨਿਬਾਣੀਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈਹੋ॥੬॥ਜਿਨਕਉਕਰਤੈਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈ
 ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਦਿਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਕੋਸੀਝੈਨਾਹੀਗੁਰਚਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੋ॥੭॥ਜਿਸੁਭ

ਦੇਤਿਸੁਅੰਪਦੇਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਲੇਇ। ਅਪੇਕ੍ਰਿਪਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
 ਮਾਈਰੇ॥ ੧॥ ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟੁਭਇਆਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਸਹਜੇਲੁਇਆ॥ ਏਹਦਰਿ
 ਆਈਗੁਰਤੇਪਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਰੇ॥ ੮॥ ਪ੍ਰਗਟਿਅਸੁਗੁਨਿਸਿਮਿਟਿਅਅੰਧਿਆ
 ਗਾਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਅਗੁਰਰਤਨਿਅਪਾਰਾਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅਤਿਭਾਰੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁ
 ਖੁਪਾਈਰੇ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਟੀਰੈਸੋਇ। ਚਤੁਰਗੁਨਿਰਮਲਹਛੋਰੇਇ। ਨਾਮੇਨਮਿਰਤੇਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਰਹਿਅਲਿਦਲਾਈਰੇ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ। ਸਹਜੇਜਗੇਸਹਜੇ
 ਸੋਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਇਸਮਾਦੈਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਰੇ॥ ੧੨॥ ਭਗਤਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਬਣੀ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਖਿਦੁਖਣੀ। ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈਰੇ॥ ੧੩
 ॥ ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਗਿਆਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਣੁਪਈਮਨਮਾਹੀ। ਹਿਰਦਇ
 ਅਲਕ੍ਰਿਪਕਰਿਹਰਿਜੀਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈਰੇ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁਪ
 ਛਾਤਾ। ਸਰਬੇਰਦਿਹਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾ। ਅਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਅਸੇਦੁਸੁਰਤਿਸਮਾਈ
 ਰੇ॥ ੧੫॥ ਜਿਨਕਉਆਦਿਮਿਲੀਦੁਡਿਅਈ। ਸਤਿਗੁਰਮਨਿਕੁਸਿਆਲਿਦਲਾਈ। ਅਪਿਪ੍ਰਿ
 ਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਈਰੇ॥ ੧੬॥ ੧॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀ४ ॥ ਹਰਿਅ
 ਗਮਅੰਗੇਚਰੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ। ਸਰਬੇਰਦਿਹਰਿਆਘਟਦਾਸੀ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾ
 ਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਦੁਪਾਈਰੇ। ਜਾਕਉਰਖੈਰਖਠਹਾਰਾ। ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾਰਾ। ਸੇਐਸਾ
 ਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਉਤਮਬਾਣੀਰੇ॥ ੨॥ ਜਾਜਪੈਕਿਛੁਕਿਥਉਨਾਹੀ। ਤਾਕਰਤਾਭਗੁਪਰਿਸਮਾ
 ਹੀ। ਸੁਕੇਤੇਨੁਨਿਹਰਿਆਕੀਤੇਨੁਹਰਿਧਿਆਦੁਹੋਜਦਿਰਾਣੀਰੇ॥ ੩॥ ਜੇਜੀਅਕੀਵੇਦਨਜਾਣੈ
 ॥ ਤਿਸੁਸਾਰਿਬਕੈਹਉਕਰਬਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਆਗੇਜਨਕਰਿਬੈਨੀਤੀਜੇਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਣੀਰੇ॥ ੪॥ ਜੇਜੀ
 ਐਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਨਕਹੀਐਅਜਾਣੈ॥ ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਲੁਸੁਪਰਾਣੀਹਰਿਜਪੀ
 ਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਰੇ॥ ੫॥ ਨਾਕਰਿਚੈਤਚੈਤਾਹੈਕਰਤਾ। ਹਰਿਦੇਵੈਜਲਿਥਲਿਜੰਤਾਸਭਤੈ। ਅਚੈਤ
 ਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਦਿਚਿਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀਰੇ॥ ੬॥ ਨਾਕਰਿਆਸਮੀਤਸੁਤਭਾਈ। ਨਾਕਰਿਆਸ
 ਕਿਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ। ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਦੈਕੋਬੋਲੀਨਾਹੀਹਰਿਜਪੀਐਸਾਰੰਗਪਾਣੀਰੇ॥ ੭॥
 ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਰੀ। ਸਭਅਸਾਮਨਸਾਪੁਰੈਬਾਰੀ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਭਵਖੰਡਨੁ
 ਸੁਖਿਸਹਜੇਰੈਣਿਦਿਹਾਣੀਰੇ॥ ੮॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਦਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇਆ। ਜੇਸਰਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਤਿਰਖੈਜਾਇਪੁਛਹੁਦੇਦਪੁਰਾਣੀਰੇ॥ ੯॥ ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਦਲਾ

ਏਸੇਈਜਨੁਲਾਗੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮੁਭਉਗੈ॥ ਦਿਚੇਗਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁ
 ਰਹੈਦਿਚਿਪਾਣੀਹੋ॥ ੧੦॥ ਦਿਚਿਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ ਸੇਰ
 ਪੁਪੁਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀਹੋ॥ ੧੧॥ ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਥਾਸੁਆਮੀ॥ ਤੂਸਰ
 ਬਜੀਅਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਤੁਝੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣੀਹੋ॥ ੧੨
 ॥ ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅੰਕਰੋਬੋਲਣਕਾ॥ ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਨੁਮਾਇਆਕਾ॥ ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰਅ
 ਵਰਨਕਾਈਤੁਕਰਤੇਰਾਖਮੈਨਿਮਾਣੀਹੋ॥ ੧੩॥ ਨਿਮਾਣੇਮਾਣਕਹਰਿਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ ਹੋਰਕੇਤੀਝੁਖਿਝੁ
 ਖਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਹਰਿਤੁਸੁਆਮੀ॥ ਤਿਨਕੀਉਪਰਿਗਲਤੁਧੁਆਣੀਹੋ॥ ੧੪॥ ਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਾਅਤਿ
 ਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਣੀਹੋ॥ ੧੫॥ ਤੂਸਭਮਹਿਦਰਤਹਿਹਰਿਜਗੀਨਾਥਾ॥ ਸੇਹਰਿਜਪੈਜਿ
 ਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥਾ॥ ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਸਾਣੀਹੋ॥ ੧੬॥ ੨॥
 ਜੇਨਮਾਨੁਕਾਰਉਪਦੇਖ॥ ਸੋਲਹੇ੨॥ ਜੁਮਲਾ੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਖਾਰੀਛੰਤਪਤਿਸਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿਪਿਗੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਜਾਜਬ
 ਲਗੁਦਰਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮਾ॥ ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੀਐਹਰਿਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸੁ
 ਬਿਨੁਹਰਨੁਨਜਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁਗਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ ਅਪਣੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਸਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸ
 ਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਦਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਜਬਦੇਖਾਪਿਰੁਪਿਆਰਾਹਰਿਗੁਣਗਧਿਰਦਾਰਾਮਾ॥ ਮੈਰੈਅੰਤਰਿਹੋਇ
 ਦਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਦਾਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਿਉਚਦਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਬਿਨੁਦੇਖੇਤਿਪਤਿ
 ਨਾਦਾਏ॥ ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੋਵੈਨਿਤਕਾਮਾਣਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਦਾਏ॥ ਦਾਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜ
 ਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਰਗੋਪਾਲੁਪਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਪ੍ਰਮਾਏ
 ॥ ੨॥ ਹਮਪਾਥਰਗੁਰਨਾਦੁਬਿਖਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਦੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਮੈਮੁਨੀਸਤ
 ਰੀਐਰਾਮਾ॥ ਹਮਮੁੜਮੁਗਪਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਤੂਅਗੀਮੁਦਰਜਾਣਿਆ॥ ਤੂਅਪਿਦਇਆ
 ਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣਿਨਿਮਾਣਿਆ॥ ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉਸਰ
 ਣਾਗਤਿਆਏ॥ ਦਾਇਆਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਸ

ਹਮਲੋਹਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਗਮਾਜਿਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆਗਰੁਸੋਹਿਆਗਮਾਕਾਇਆਗਰੁਸੋ
ਰਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਦਿਸਾਗੀਐਨਮਦਿਸਟੁਅੰਗੋਚਰੁਪਕਵਿਆਗੁਰਸਬ
ਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਗੀਐਸਤਿਗੁਰਮਾਗੇਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈਆਪੇਦ
ਇਆਕਰੁਪ੍ਰਭਦਤੇਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਟੈ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮ
ਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਾਪਰਪਰਾਜੇਤੁਮਧਿਅਦਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾਬਿਖਮ
ਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆਗੁਰਦ੍ਰਕਿਸਤਿਗੁਰਜੇਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹ
ਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜੇਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ
ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਾਪਰਪਰਾ॥੧॥ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਤੁਘਟਿਘ
ਟਿਪੁਰਿਗਹਿਆਤੁਮਲਖਅਭੇਉਅਗੀਮੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਅਧਨੁਪੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰ
ਖੁਪੁਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਵੇਬਿਬੇਕੁਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵੇਜਾਪਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਖਵੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕ
ਹਿਆਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਤੁਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਗਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਰਿ
ਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਅਗੁਰਮਤਿਹੋਗਤਿਨਕੋਕੋਟਿਪਾਪਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੁਰਿ
ਕਰੇਗਤਿਨਕੋਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਆਗਾਧਿਆਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸ
ਠਲਿਓਸਭੁਕੀਆਕਰਤੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭੁਖਿਆਤੇਪੰਨੁਜਨਵਰੁਪੁਰਖੁਪੁਰੈਜੇਹੁ
ਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇਸੇਵਕਜਨਸੇਵਰਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਅਗੁਰਮਤਿ
ਹੋਗ॥੩॥ਤੁਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਫੈਚਲਾਹਮਰੈਹਾ
ਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੁਮੇਲਹਿਤਹਉਆਇਮਿਲਾਜਿਨਕਉਤੁਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿ
ਨਕਲੇਖਾਛੁਟਕਿਗਾਇਆਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਣੀਜੇਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੋਲਿ
ਲਾਇਆਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋਆਤਿਨਉਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਭਲਾਤੁਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੁਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਫੈਚਲਾ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਗੀਪਤਿ
ਸਾਹੀ੪ ॥ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭੁਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਥਾਤਿਨਤੁਧਿਆਇਅਮੇ
ਰਾਮੁਜਿਨਕਉਪੁਰਿਲੇਖੁਮਾਥਾਜਿਨਕਉਧਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕੋਪਾਪਇਕਨਿਮਖਸਭਿਲਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆਧ
ਨੁਪੰਨੁਤੇਜਨਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਇਆਸਨਾਥਾਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀ

ਸੁਸਭਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਥਾ॥੧॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਭਉਪਟਿਨਾਜਿਨ
 ਜਪਿਅਹਰਿਮਨਿਚੀਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਪਟਿਨਾਜਿਨਜਪਿਅਹਰਿਤੇਮੁਕਤੁਪਟਿਨਾਜਿਨ
 ਕੇਉਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ॥੨॥ਇਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਗਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਰਿ
 ਾਹਰਿਸੀਤਸੀਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਈਭੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਠਲਬਣਿ॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
 ਲਿਭਰਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਭਉਪਟਿਨਾ॥੩॥ਤੂਥਾਨਥਨੀਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਦਿਆ॥੪॥ਇਤਿ
 ਇਤਿਭਵਦਿਸਭਸਿਸਟਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਦਿਆ॥ਸਭਿਚਦਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅ
 ਸੀਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਅਦਏ॥ਸੇਧੀਨੁਪਨੁਹਰਿਸੀਤੁਸਾਪੁਜੇਹਰਿਪ੍ਰਕਰਤੇਭਵਦਏ॥ਸੇਸਠਲੁ
 ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਦੈਨਾਮੁਸਦਚਦਿਆ॥ਤੂਥਾਨਥਨੀਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰ
 ਦਿਆ॥੫॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਰਅਸੀਖਜਿਤੁਤੁਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥ਜਿਸਕੈਮਸ
 ਤਕਿਕੁਰਹਾਥਾਤਿਸੁਹਿਰਦੈਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿਸਅੰਤ
 ਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮਪਾਇਆਬਿਨੁਭੈਪਾਰਿਨਉਤਰਿਆਕੋਈ॥ਭਉਭਉਪ੍ਰੀ
 ਤਿਨਨਕਤਿਸਹਿਲਾਗੈਜਿਸੁਤੁਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਹਿ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਰਅਸੀਖਜਿਸੁਤੁਦੇਵਹਿ
 ਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥੬॥੩॥ ਤੁਖਾਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਨਾਵਣਪੁਰਬਾਅੰਭੀਚੁ
 ਗਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਭਗਇਆ॥ਗੁਰਦੁਸੁਪਾਇਆ
 ਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾ
 ਇਆਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰਤੇਪੁਰਬਕੀਆਸਤਿਗੁਰੁਕੁਲਖੇਤਿਨਾਵਣਿਗਇਆ॥
 ਨਾਵਣਪੁਰਬਾਅੰਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸਦਇਆ॥੧॥ਮਾਗਹਿਪੰਥਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਗਿ
 ਸਿਖਾ॥ਅਨਾਦਿਨੁਭਗਤਿਸੁਣਿਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਦਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੋਰੀਸਭੁ
 ਲੋਕੁਦੇਖਾਇਆਇਆਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਾਮਾਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥ਤੀਰ
 ਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸਭਲੋਕਉਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਗਹਿਪੰਥਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੀਗਿਸਿਖਾ
 ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥ਖਬਰਿਭਈਸੀਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥
 ਦੇਖਣਆਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰ
 ਤਿਨਕੋਕਿਲਦਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੀਨਿਆਸੀਖਦੁਦਰਸਨਕਰਿਗਏਗੋਸ
 ਟਿਛੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ॥ਸਭਛੂਟੀਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਕੇ ਦਾਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ
ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਲਖਿ ਆਗੁ ਰੂਪ ਰਾਮਿ ਲੈ ਲਖਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ
ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਦਲਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੀਹ ਰਿਭੁ ਦੈ ਸੇਧਾਇ
ਪਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾਨੁ ਮੁਖਿ ਆਵੀ ਐਰੇ ॥ ਜਿਸਨੇ
ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛੁਡਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸੇਧੀ ਨੁ ਜਨ ਕ
ਹੀ ਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਭੁਧੁ ਹਿਲਿ ਪਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿ
ਲਿ ਮਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾ
ਵੀ ਐਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਕਉ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੇ ਦਾਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਚਕਨ ਧੋਇ ਧੋਇ
ਪੁਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਲੋ ਭੁਮੇ ਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈਰ
ਸਇਨ ਸੀਗਤਿ ਤੇ ਤੂਰਹੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੀਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੁ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਾਇਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤ ਰਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੇ ਰੂਤੁ ਕਿ
ਛੁਕਿ ਛੁਕਿ ਜਾਨਤਾਇ ਹੁਦੈ ਰਿਕਹੁ ਆਪਨ ਗਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦੇਇ ਆਲੁ ਹੋਹੁ
ਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਭੋਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣਾ ॥
ਰਸ ਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਣਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
ਉਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਫੁ ਲਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਗਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇ
ਣਾ ਗੁਰ ਮਤੀ ਲੇਗਾ ਮਰਸਾਇਣਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਾਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣਾ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲ
ਦਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਵਾਇਣਾ ॥ ੪ ॥ ਭੂਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ
ਸਾਇਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਭੋਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾਧੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ

ਸਭਿਦੁਖਪਰਹਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਿਹਰਿਭੁਜਨਮੁਨਰਹਰੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਗੁਰਪੁਰਸਤਸਿਗਤਿ
ਸੀਗਿਸਿਧੁਭਉਤਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜੀਵਨਾਧਿਆਇਮਨਿਹਰਿਸਿਮਰੀ॥ ਕੋਟਕੋਟਿਤਰਤੋਰੇਪਾਪ
ਪਰਹਰੀ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਧੂਰਿਮੁਖਿਪਰੀ॥ ਇਸਨਨੁਕੀਓਅਠਸਠਿਸੁਰਸਰੀ॥ ੩॥ ਹਮਮੂਰ
ਖਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਾਰਿਓਤਾਰਣਹਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
ਸੁਕ੍ਰਿਤਕਰਣੀਸਾਰੁਜਪਿਆਲੀ॥ ਹਿਰਦੈਠੇਰਿਚਲੈਤੁਧਨਾਲੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਹੁਬਨਵਾਲੀ॥
੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਭੂਟਿਗਈਮਾਇਆਜਮਜਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
ਵਾਘਾਲਿਜਿਨੀਘਾਲੀ॥ ਤਿਸੁਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰ
ਅਗਮਦਿਖਾਲੀ॥ ਦਿਦੁਕਾਇਆਨਗਰਲਾਧਾਰਿਭਾਲੀ॥ ੩॥ ਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪਿਤਾਪੁਤਿਪ
ਲੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਾਰੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਸਭਿਘਟਤੇ
ਰੇਤੂਸਰਨਾਮਾਹਿ॥ ਤੁਝੁਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੇਮਨਜਾਪੁ॥ ਹਉਤੁਧੁਸਾਲਾ
ਹੀਭੂਮੇਰਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਾਪੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ ਸਭਤੇਰੇਵਸਿਦੂਜਾ
ਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ ਜਿਸਕਉਤਮਹਰਿਗਾਖਿਅਭਏ॥ ਤਿਸਕੈਨੇਵੈਕੋਈਨਜਏ॥ ੩॥ ਤੁਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਸਭਤੇਭਗੁਪੁਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਹਜਗਹਜੂਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ੨॥ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿਜਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁ
ਰਾਹਿ॥ ਮਸਤਕਿਭੁਭੁਰੇਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਅਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਧੁਸੁ
ਵਨੁਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ ਦੇਹੀਨਗਰਤਸਕਰਪੰਚਪਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਦੇਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਜਿਨ
ਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਕਾਰਜਹਰਿਅਪਿਸਟ੍ਵਾਰਿ॥ ਤਿਨਚੁਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨ
ਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਮਤਾਮਸੁਰਤਿਤੀਕੀਕੀਜੇਜੇਕਿਛੁਰੇਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥
ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੇਈਭਲਾਰੇਸੀਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਹਿ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁ
ਆਪੇਆਪੇਓਹੁਪੁਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਅਸ
ਤਿਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ ਤੇਸਾਧੁਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀ
ਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਹੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿ
ਦਾਸਕੀਜੇਪਨਿਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨਮਤਿਊਤਮਤਿਨਪਤਿਊਤਮਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵ
ਰੀ॥ ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮ੍ਰਤਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰ

ਸਾਧਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਦੇਮਾਰੀ।ਤੇਨਗਨਿੰਦਕਸੇਭਨਪਦ੍ਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾਟੇਸਿਰਜਨ
 ਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਅਪਿਭੁਲਾਦੈਅਪੋਥੈਲੈਹਰਿਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਹਰਿਜਿਸ
 ਤੁਮੇਲਹਿਸੇਤੁਪ੍ਰਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੪॥੨॥੬॥ ਭੈਰਵ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ਜਿਨਹਰਿਨਾ
 ਮੁਖੁਣਿਆਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਹਮਸੇਵਹਨਿਤਚਰਣੇਪ੍ਰੰਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਤਰਣੇ॥ਅ
 ਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾਹੀਜਿਹਵਾਇਤੁਗਨਣੇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿ
 ਗਵਹੁਲੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ਜੇਉਪਦੇਸੁਸੁਗੁਰਕੇਰਾਸੇਜਨੁਪਦੈਹਰਿਸੁਖਘਣੇ॥੨॥
 ਧੰਨੁਸੁਦੰਸੁਧੰਨੁਸੇਪਿਤਾਧੰਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਿਜਨਣੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਇਆਮੇਰਾਹ
 ਰਿਹਰਿਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਹਰਿਜਨਬਣੇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਵਿਚਿਭਗਤਾਹ
 ਰਿਧਰਣੇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਰਿਪਕਣੇ॥੪॥੩॥੭॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਬਸੰਤਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ਘਰੁ੧ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਜਿਉਪਸਰੀਸੁਰਜਕਿਰਣਿ
 ਜੋਤਿ॥ਤਿਉਪਾਇਘਟਿਘਟਿਰਮਣੀਆਓਤਿਪੋਤਿ॥ਏਕੋਹਰਿਰਦਿਆਸ੍ਰਬਥਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਿ
 ਲੀਐਮੇਰੀਆਇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਏਕੋਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਇਕੁਪਰ
 ਗਵਹੋਇ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਰਹਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ਸਾਕਤਨਰਲੋਭੀਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੩॥ਏਕੋਏਕੁਦਰਤੈ
 ਹਰਿਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਏਕੋਕਰੇਸੁਰੇਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁ
 ਵੁਇਸਦੇਪਣੇ॥ਮਨਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅੰਤਿਸਦਾਰਖਿਲਣੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਚੇਤਿਸਦਾਮਨਮੇਰੈ॥
 ਸਭਅਲਸੁਦੁਖਭੀਜਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਗਵਹੁਲੁਪ੍ਰਕਰੇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿ
 ਠਿਰਿਠਿਰਿਹਉਮੈਮੁਣੇ॥ਕਾਲਿਦੈਤਿਸੀਘਰੇਜਮਪੁਰਿਗਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਖ
 ਲਾਗੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਊਵਖਭਗੈ॥੩॥ਭਗਤਜਨਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਤੁਠਾ
 ਮਿਲਿਆਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤਹਿਰੋਲੁਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ਘਰੁ੨ ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਰਤਨਕੋਠਵੀਗੜਮੰਦਰਿਏਕਲੁਕਾਨੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਥੋਜੀਐਮਿਲਿਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਮਾਧਉਸਾਧੁਜਨਦੇਹਮਿਲਾਇ॥ਦੇਖਤ

ਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਪਦਿਤਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚੋਰਮਿਲਿਲਾਗੇਨਗਰੀਆਰਮਨਮੁ
 ਧਨੁਹਿਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਪਰੇਤਬਪਕਰੇਪਨੁਸਾਬਤੁਰਸਿਉਬਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰਮਉਪ
 ਵਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆਸਾਧੁਪੁਰਖਪਤਿਪਾਇਆਮਾਇਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇ
 ਆ॥੩॥ਜਗੀਨਾਥਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸੀਤਿਰੋਵੈਮਨਿਅੰਤਰਿ
 ਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ਹਿੰਡੋਲੁ॥ ਤੁਮਦਰਪੁ
 ਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾਈਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਤੁਮਨਛੋ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾ
 ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਬਨਛੋ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਛੋ॥ਜਨਮਜਨਮ
 ਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਹਨਛੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਜਨੁਜਾਤਿਅ
 ਦਿਜਾਤਹਰਿਜਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀਛੋ॥ਹਰਿਕੀਰਿਸਗਲਭਫਨਤੇਉਪਾਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭ
 ਦਿਨਛੋ॥੨॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭਧਿਆਵੈਸਭਿਪੁਰੇਮਨਸਤਿਨਛੋ॥ਸੇਧੀਨਵਰੋਦਤਪੁਰੇਹ
 ਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਧਾਰਿਓਹਉਰਛੋ॥੩॥ਹਮਦੀਦੇਦੀਮਬਹੁਤੁਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭ
 ਮਿਲਛੋ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਤੂਠੈਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਛੋ॥੪॥੨॥੪॥ ਬਸੰਤੁ
 ਹਿੰਡੋਲੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਅਗਹਿਨਸਕੈਨਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਸਿਗੀਧੋ॥ਜਿ
 ਉਬਾਰਿਕਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਿਮਤਾਥਨਿਕਾਦੇਬਿਲਲਬਿਲੀਧੋ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਤਨ
 ਨਾਮਹਰਿਬੀਧੋ॥ਵਡੇਰੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਦਿਚਿਕਾਇਆਨਗਰਹਰਿਸੀਧੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸੋਧੇਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਬੀਧੋ॥ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁ
 ਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੋ॥੨॥ਜਨਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਹਰਿਪ੍ਰੀਧੋ॥ਜਨਮ
 ਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਲਿਨੀਧੋ॥੩॥ਹਮਰੇਕਰਮਨਬਿਚਰਹੁਠਾਕੁ
 ਰਤੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੋ॥ਹਰਿਭਾਵੈਸੁਣਿਬਿਨਉਬੇਨੰਤੀਜਨਨਾਨਕਸਗਟਿਪਵੀਧੋ॥੪॥੩॥
 ॥੫॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਪਾਏ॥ਤਿਲੁ
 ਘਰਿਨਹੀਫੁਸਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਕੈਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਹੁਸਿਰਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਅਣਿਫੁਸਾ
 ਈਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਾਇਆਸੁਖਪਾਇ
 ਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਰਤਨਲਾਲਬਹੁਮਾਣਕਲਾਦੇਮਨੁਕੁ
 ਮਿਅਾਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓਰੁਭੁਪੁਗੁਹਜਖਿਨਕਾਦੈਤਿਉਸਤਿਗੁਰਦਸਤੁਲਹਾਈ
 ਐ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧਿਗੁਧਿਗੁਨਰਜੀਫਾਈਐ॥ਜਨਮੁਪਦਾ

ਰਬੁਪੀਨੇਠਲੁਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਅਪੁਸੁਦਨਹਰਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਗੁਰੁਮਿਲਾਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ
 ॥੪॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤਹਿਰੋਲੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ਅਮਾਦੁਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖਬਿਖਿਆਦੇ
 ਹਮਨਮੁਖਸੁੰਦੀਤੁੰਦੁ॥ਅਮਨਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਜਮਿਪਕਰਿਕਾਲਿਸਾਈਐਗੋ
 ਬਿਦਜੀਉਬਿਖੁਹਉਐਮਮਤਾਮੁੰਦੁ॥ਸਰਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰ
 ਸੁਭੰਦੁ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਸਰਣਾਗਤਿਸਾਧਪੰਦੁ॥ਹਮਭੁ
 ਬਦੇਪਾਥਰਕਾਦਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਮਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਦੁ॥ਹਰਿਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਰਿਦਅੰਤ
 ਰਿਸੁਆਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬਿਲਿਏ॥ਹਰਿਨਮੋਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਨੀਹਮਹਰਿਦਿਟਹੁਪੁ
 ਮਿਦੰਦੁ॥੩॥ਜਨਕੇਪੁਰਿਮਨੋਰਥਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮਦੇਵਹੁਹਰਿਲੰਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿ
 ਅਨਦੁਭਇਆਹੈਗੁਰਿਮੰਤੁਦੀਓਹਰਿਭੰਦੁ॥੪॥੫॥੭॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਬਸੰਤਹਿਰੋਲੁਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥ਘਰੁ॥੨॥ ਕਾਇਆਨਗਰਇਕੁਬਾਲਕੁਕੁਸਿਅਖਿਨੁਪਲੁ
 ਬਿਰੁਨਰਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਦ੍ਯੁਜਤਨਕਰਿਥਕੇਬਰਿਬਾਰਭਰਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਠਕੁਰਬਾਲਕੁਇ
 ਕਤੁਘਰਿਆਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਉ॥ਇਹੁਮਿ
 ਰਤਕੁਮਰਾਸਗੀਰੁਹੈਸਰੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮਨਹੀਦੁਸਿਧੁਰਾਮਨਾਮਗੁਰਉਦਕੁਚਾਏਆਠਿ
 ਰਿਹਰਿਅਹੋਆਗਸਿਆ॥੨॥ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਗੀਰੁਸਰੁਖੋਜਿਅਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿ
 ਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰੁਖੋਜਿਮਏਸਭਿਸਾਕਤਹਰਿਗੁਰਮਤੀਘਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆ
 ਲਭਏਹੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁਬਿਦਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵੁਨੀਧਾਰਿਸਕੁਕਿਛੁਅਗੇਦ
 ਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੀਮੇਰੇਠਕੁਰਿਅਪਿਰਖਾਈ॥ਜੇਸਭਿਸਾ
 ਕਤਕਰਹਿਬਖੀਲੀਇਕਰਤੀਤਿਲੁਨਘਟਾਈ॥੫॥ਜਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦਹਦਿ
 ਸਿਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਿਦਕੁਸਾਕਤੁਖਦਿਨਸਕੈਤਿਲੁਅਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਈ॥੬॥ਜਨਕਉਜਨੁ
 ਮਿਲਿਸੋਭਾਪਦੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣਪਰਗਾਸਾ॥ਮੇਰੇਠਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਪਿਆਰੇਜੋਰੋਦਹਿਦਸਨਿ
 ਦਾਸਾ॥੭॥ਅਪੇਜਲੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਦੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲਾ
 ਏਜਿਉਜਲੁਜਲਹਿਸਮਝੈ॥੮॥੧॥ ਚਉਪਦੇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥੧॥ ਜੁਮਲਾਦ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੮੪

ਗੁਰਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਮ ਧਾਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰ
ਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਤਮ ਰਾਮ ਰਹਿਅ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤਿ
ਪਾਈ ਐਕਿਲ ਦਿਖ ਦੁਖ ਕਟੇ ਸਭਿ ਦੁਗਿਆ ਅਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਛਲਿਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ
ਜੂਹਿ ॥੧॥ ਫੌਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਅ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥੁ ਮ
ਜਨੁ ਕੀਆ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਪਗਨਾਏ ਪੂਰਿ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਚੋਛੀ ਹਿਰਦਾ ਕੁਝੁ
ਲਾਗਾ ਮੇਰੁ ਗੁਰਾ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐਹ ਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਅ ਮਨੁ ਸੁਰੁ ॥ ਭਾਹਿਉ
ਦਇਆ ਲਕਿ ਪਾਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗ ਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਜਨੁ
ਹਰਿ ਭੋਇਆ ਰਾਮ ਹਰਿ ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਚੌਥੀ ਦਰਸਨ ਨਕਉ ਬਲਿ
ਹਰੀ ॥ ਭੁਫੁਜ ਲੁਭੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ਤਰਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ
ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕੁਟਕਾਰੀ ॥੧॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹਿਅ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਲਭੈ ਤਬ ਪਾਇ
ਆ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਰਣੀ ਧਰਮਾ ਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ ਮ
ਦੀ ਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝੁ ਹਿਊ ਐਬਾ ਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ
ਗਿਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਚੈਤਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਦਾਰੀ ॥੪॥੨॥ ਸਾਰੰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਫਿਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿ
ਆਤਿ ਨ ਕੇਕਾ ਜਸਟਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਦੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਅਗੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਅਗੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਦਾਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ
ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚੀਨਿ ॥ ਅਓਇ ਪਦਹਿ ਮੇਖਦੁ ਅਗੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮ
ਚਲੁ ਅਚਲੁ ਅਤਿ ਜਿਤੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਾਨੁ ਮਾਮਧਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੇ ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਬਲਿ ਹਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕੁਮਿਦੁ ਜੇ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਦ
ਰਿਨ ਅਫੈ ਨ ਉਰੈ ਦਰਨ ਪਾਰੇ ॥੪॥ ਸਰਬੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਅ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਧਾਰੇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੫॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ

੭੬

॥१॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਅਫਰਦਿ ਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੁ ਸੁਭਾਇ
 ਅਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਜੇਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਗੁਣ ਗਾਇਤ ਬਹੀ ਮਨੁ ਰਿਪ ਤੈ ਸਾਧਿਕ ਸੈ ਮਨਿ ਅ
 ਇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਲਭੈ ਤਬ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਹਰਿ ਪਿਆ
 ਇ ॥ ਅਗਿ ਅਨਿਤ ਤਿਲਿ ਦੁਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ॥ ਅਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ
 ਲਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਕੁ
 ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤੁਝੈ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪
 ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖ
 ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੀਨ ਦਾਇਆ ਲੋਹੇ ਦੁਹ ਜਨ ਉਪਰਿ ਜਨ ਦੇਵੁ ॥ ਅਰਥ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨੀ ਮਿ
 ਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮ
 ਤਿਨ ਮੁਖ ਛਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭ ਚੁਕੀਆ ਫਟ ਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਏ
 ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਦੁਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਦਸ ਗਾਇਆ ॥ ਏਤ ਉਠਿ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨ
 ਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ
 ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹ ਸਾਗਰਾਮ ਨਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਰਨ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਹ ਛਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿ
 ਆਲੀਜੈ ਕਿ ਅਤਜੀ ਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋਢੁ ਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਜਨਹ
 ਸਾਛਾ ਭਿਜਾ ਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧੁ ਨਿਘਾਟੈ ॥ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਫੁ ਗਾ ॥ ਸੇ
 ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜਿਸਾ ਬਿਨ ਚਲੈ ॥ ਇਹ ਸਾਕਤ ਆਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੋ ਸੀਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ
 ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗ ਸੁਖ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਪੁਛੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਰਾਣਾ ਰਉਸ
 ਭੈ ਕੋ ਚਲੈ ਸ੍ਰੁਠੁ ਛੋਰਿ ਜਾਇ ਪਾਸੁ ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਬਿਰਨਿ ਹਰ ਲੁਜਿ ਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
 ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਦੁਖ ਦਾ ॥ ਕਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਗਰਤ ਹਉ ਸੀਗਿ ਬਾਪਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਜਣੇ ਬਰੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਸੁਗਰਤ ਪਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਨ ਕਾਤੁ ਮਗਰ ਬੁਕਰਤ ਹਉ
 ਸੋਧਨ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪਾ ॥ ਬਿਨੁ ਮਹਿ ਛੋਰਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆਰੁ ॥ ਸੁਤ ਉਲਾਹੈ ਪਛੁਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋ
 ਤੁਮ ਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਤੇ ਓਅਮੀ ॥ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪੁ ਜਾਪਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ਜਉ ਸੁਨ
 ਹੁਤ ਉਜਾਇ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ਘਰੁ ਪਾ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗਦੀ
ਸੋਰਜ ਗਜੀ ਦੁਨੈ ਮਨ ਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭਾ ਦਿਨ ਸੁਖ ਸਭਾ ਰਤਿ ॥੧॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਉ ਪਸਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕਨਾਰ ਦਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਕਤ ਦੁਨ ਸੁਆ
ਮੀ ਗਨਿ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਅਪੋਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭੀ
ਤਿਹੂੰ ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਬਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਗਇ ਮਿਲੈ ਜੈ ਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲ ਲੈ ਸਲ ਲਾ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਰ ਹਰੇ ਨਰ ਹਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਮੁਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿ ਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਦ੍ਰ
ਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੁ
ਰਿਕੇ ਜਨ ਸਾਧੁ ਜਗਦੀ ਸੁਜ ਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਾ ਪ੍ਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾ
ਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧਾ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਪਿ ਜਗ
ਦੀ ਸੁਰਾ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਛੇਡ ਲਪਾਵਹੁ ਸਭੈ ਛੇਡ ਲਪਾਵਹੁ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੇਰਾ ॥੨॥੨॥੮॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧੁ ਸੁਦ
ਨੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੋ ਪਰਮੇਸਰੇ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਨ ਕੋਹਿ ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਨ ਕੋ
ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਬਲੇ ਹਰਿ ਬ
ਸਤਾ ਹਰਿ ਬਨ ਬਨੰਤ ਰਿਬਸਤਾ ਮੈਂ ਹਰਿ ਦੇਖ ਨ ਕੋਚਾਉ ਕੋਈ ਅਧੈ ਸੰਤੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ
ਮਜਨ ਸੰਤੋ ਮੇਰਿ ਮੁਗੁ ਦਿਖ ਲਏ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੇ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਪੈਦਾ ਪਾਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ
ਮਿਲਿ ਮਾਹਰਿ ਸਰਪਾਤੇ ਮਿਲਿ ਮਾਹੁ ਰਮੁ ਖਿਹਰਿ ਮਿਲਿ ਮਾਹਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਮੈਂ ਦੇ
ਖਿ ਮਾਹਰਿ ਰਾਯ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਜਗਦੀ ਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥ ਮੈਂ ਮਨ ਦਿਨੈ ਸਦਾ ਸਦ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਅਕਾਲ ਪੁਰਤਿ ॥ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਾਦਿ ਨੇਪਿਆ
ਇਨਿ ਰੋਕੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਾਸਿ
ਧਜਤੀ ਜੋ ਗੀਤ ਟਤੀ ਰਥ ਪਰਭ ਦੁਨ ਕੂੜ ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਾਝਿ ਪਈ ਜਿਨ ਕ

ਤੇ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤ ਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੀਤ ਭਲੇ ਤੇ ਉਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾ
 ਰੀ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਸ ਸਵਾਰੀ॥੨॥੪॥੧੧॥
 ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਕੁਟੀਨਿ ਪਾਨੁ ਸਭ ਸਿੰ
 ਸਇ ਕਾ ਪੁਰੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਅਭਿਨਾਸੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੋ ਪੀਐ ਜਿ ਸੁਰਾਮ ਪਿਆਸੀ॥ ਹਰਿ ਅਪਿਦਇਆ ਲੁਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ ਜਿ ਸੁਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੇਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਖਾਸੀ॥੧॥ ਜੇ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ਤਿਨ
 ਕਾ ਭਉ ਦੁਖ ਭਗਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤੀਜੀ ਦੇ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹਿਕ ਜਲਿ ਪੀਐ ਰਿਪ
 ਤਾਸੀ॥੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ॥੪॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਰਤਨਾਮੁ॥ ਸਤਿਸਤਿ
 ਰਾਮੁ ਬੋਲੁ ਹਰਿ ਆਸ ਦਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਰਹਿ ਆਸ ਰਬਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮੁ ਅਪੇਅਪਿ
 ਅਪੇ ਸਭ ਕਰਤਾਰਾਮੁ ਅਪੇਅਪਿ ਅਪਿ ਸਭ ਤੁਜ ਗੋ॥ ਜਿ ਸੁਆਮਿ ਪ੍ਰਿਥਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ
 ਮਰਾਇ ਸੇਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖੁ ਹਰਿ ਸੀਤ ਹੁ ਜੋ ਭਗਤ ਜਨੀ ਕੀ
 ਪਾਤਿਰ ਬੈਠਿ ਚਿਕਲਿ ਜੁਗਾਮਾਗੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗ ਕੀ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਦੁਸਮਨ ਦੁਖ ਗਏ ਸਭਿ
 ਭਾਗੇ॥੨॥੬॥੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਕਪਃ੪॥ ਰਾਇ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਨੇ ਕੀਧਨਿ॥ ਸਲੋਕੁ ਪਃ੨॥ ਗੁਰੁ
 ਕ੍ਰੋਧੀ ਪਾਪੁ ਨਿਵਲੁ ਮਨੁ ਕੋਠਾ ਤਨੁ ਛੁਡਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾਤਾ ਕੁਨਓ ਘੜੈ ਅਦਰਨ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿ
 ॥੧॥੫॥੧॥ ਨਭੀ ਜੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੋਧਿ॥ ਨਭੀ ਜੈ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗੀ॥ ਨਭੀ ਜੈ ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ
 ਰੋਜਿ॥ ਨਭੀ ਜੈ ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ॥ ਨਭੀ ਜੈ ਤੀਰਥਿ ਭਵਿ ਅੰਨੀ॥ ਨਭੀ ਜੈ ਦੀਤੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨੀ॥ ਨ
 ਭੀ ਜੈ ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿ ਅਤ੍ਰਿਨੀ॥ ਨਭੀ ਜੈ ਭੋਕਿ ਮਰਹਿ ਭਿਖੁ ਗਾਨਭੀ ਜੈ ਕੋਤੈ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰਵਾਨੇਖ
 ਲਿਖੀਐ ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਭੀ ਜੈ ਸਚੈ ਨਾਇ॥੨॥੫॥੧॥ ਨਵ ਛਿਅਖਟਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥
 ਨਿਸਿਦਿ ਨਉ ਚਰੈ ਭਰਾ ਅਠਗਾਤਿ ਨਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅੰਤੈ ਹਿ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ
 ॥ ਨਭ ਦਸ ਰੂਪੁ ਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅ
 ਪੇਅਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਅਪਿ ਉਪਾਇਆ॥ ਅਪੇਖੇ ਲੁਰਚਾਇਓ ਨਿਸਦੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ॥ ਤੈ
 ਗੁਣ ਅਪਿ ਸਿਰਜਿ ਅਨੁਮਾਇਆ॥ ਮੇਰੁ ਦੁਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਦੁ ਦਰਤ ਦਾਸ ਭੁਸਰਿ ਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪਃ੨॥ ਅਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾਮਾ

ਪੇਰਬੇਵੇਕਾਮੰਦਾਕਿਸੇਨੇਅਖੀਐਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾਦੇਖੋਪੈਲਾਇ
 ॥ਕਿਸੇਥੋੜਾਕਿਸੇਅਗਲਾਖਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਅਵਹਿਨੀਗੇਜਾਹਿਨੀਗੇਦਿਚੇਕਰਹਿਦਿਬਾਗ॥
 ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਣਿਐਅਗੇਨਾਈਕਾਗ॥੧॥੫੦੧॥ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਅਕਉਭੇਜੇਜਿਨਸਿ
 ਥਾਪਿਲੇਜਾਏ॥ਅਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਅਪੇਏਤੇਦੇਸਕਰਾਏ॥ਜੇਤੇਜੀਅਠਿਕਹਿਅਉਧੁੜੀਅਐ
 ਭਿਖਿਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਏ॥ਲੇਖੋਥੋਲਣੁਲੇਖੋਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਰਿਦਾਏ॥ਮੁਲੁਸਤਿਪਰ
 ਫਣਾਏਤੇਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਇਤਪਾਦਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥੨॥੫੦੨॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਚੈਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁਗੁਣਪਰਗਟੀਅਇਆਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਫ
 ਸਾਇਆਕਸਤਿਗਈਕੁਮੁਕਟਿਅਸਿਫਜੇਤਿਜਗਾਇਆ॥ਤਿਨਕੈਪੋਤੇਪੁਨਹੋਗੁਰਪੁਰਖਮਿ
 ਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਹੋਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕੁ੫੦੨॥ਸਾਹਚਲੇ
 ਫਣਜਾਗਿਆਲਿਖਿਆਦੇਏਨਾਨਿਲਿਖੇਉਪਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਲਈਐਵਸਤੁਸਮਾਨਿ॥ਫਸਤੁ
 ਲਈਫਣਜਾਗਈਫਪਰਬਪਾਇ॥ਕੇਈਲਾਹਾਏਚਲੇਇਕਿਚਲੇਮੁਲੁਗਫਾਇ॥ਥੋੜਾਕਿਨੈਨ
 ਮੰਗਿਓਕਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਦਰਿਤਿਨਕਉਨਾਨਕਾਜਿਸਾਬਤੁਲਾਏਗਸਿ॥੧॥੫੦੩॥
 ਜੁਵਿਜੁਵਿਫੁਰੇਫੁਰੇਜੁਵੇਜੀਵਿਜੀਵਿਮੁਏਮੁਏਜੀਵੇਕੇਤਿਅਕੇਬਾਪਕੇਤਿਅ
 ਕੇਬੇਟੇਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਹੁਏ॥ਅਗੇਪਛੈਗਣਤਨਅਏਕਿਅਜਾਤੀਕਿਅਹੁਟਿਹੁਏ॥ਸਭੁਕ
 ਰਣਾਕਿਰਤੁਕਰਿਲਿਖੀਐਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਕਰੇਕਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਮਗੀਐਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਨਾਨ
 ਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇ॥੨॥੫੦੪॥ਮਨਮੁਖਿਵੁਜਭਰਮੁਹੈਦੂਜੇਲੋਭਾਇਆ॥ਕੁਟੁਕ
 ਪਟੁਕਮਾਫਦੇਕੁਟੁਆਲਾਇਆ॥ਪੜਕਲੜਮੇਹੁਹੋਤੇਸਭੁਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ਜਮਦਰਬ
 ਧੇਮਾਗੀਅਹਿਭਰਮਹਿਭਰਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਫਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੩॥
 ॥ਸਲੋਕੁ੫੦੩॥ਜਿਨਿਫੁਰਿਆਈਤੇਰੇਨਾਮਕੀਤੇਰਤੇਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁ
 ਹੈਦੂਜਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨੈਮਾਹਿਪਾਈਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਤਿਨੀਪੀਤਾਰੰਗ
 ਸਿਉਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਆਦਿ॥੧॥੫੦੪॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰੇਸੋਇਸਾਲਾਹਿ॥
 ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਗਾਦੂਜਾਦਾਤਾਨਾਹਿ॥ਕਰਤਾਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕੀਤਾਅਕਾਗਾਦਾਤਾਸੋਸ
 ਲਾਹੀਐਜਿਸਭਜੈਦੇਇਅਧਾਹਾ॥ਨਾਨਕਅਪਿਸਦੀਫਰੈਪੁਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਹਾਫਰੁਕਰਿਸਾਲਾ
 ਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਫਰਾ॥੨॥੫੦੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸੇਵਿਐਸੁਖਪਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿ
 ਰੰਜਨੁਉਚਰਾਪਤਿਸਿਉਪਰਿਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਮੁਹੈਨਾਮੁਰਿਦੈਫਸਾਈ॥ਅਤਿਪੰਖੇਰੁ

ਵਸਿਹੋਇਸਾਤੇਗੁਰੂਪਿਆਈਨਾਨਕਅਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਨਾਮੇਲਿਦਲਾਈ॥੪॥
 ਸਲੋਕੁਪਃ੨॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕੈਸਾਬੋਲਣਾਜਿਅਪੇਜਣੈਜਾਣਾਚੀਰੀਜਾਕੀਨਾਠਿਰੇਸਾ
 ਹਿਬਸੇਪਰਵਾਣਾਚੀਰੀਜਿਸਕੀਚਲਣਾਮੀਰਮਲਕਸਲਾਗਜੇਤਿਉਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾ
 ਈਭਲੀਕਾਗਾਜਿਨਾਚੀਰੀਚਲਣਾਹਥਿਤਿਨਾਕਿਛੁਨਾਰੀਸਾਰਿਬੁਕਾਠੁਰਮਣੁਹੋਇਉ
 ਠੀਕਰਿਲੈਪਾਰੀਜੇਹਾਚੀਰੀਲਿਖਿਆਤੇਹਾਰੁਕਮੁਕਮਾਰੀਘਲੇਆਵਹਿਨਾਨਕਾਸਦੇਉਠੀ
 ਜਾਰੀ॥੧॥੫੦੨॥ਸਿਠਤਿਜਿਨਾਕਉਬਖਸੀਐਸੇਈਪੋਤੇਦਾਗਾਕੁਜੀਤਿਨਕਉਦਿਤੀਆਤਿ
 ਨਾਮਿਲੇਭੰਡਾਜਹਭੰਡਗੀਹੁਗੁਣਨਿਕਲੁਹਿਤੇਕੀਏਪਰਵਾਣਾਨਦਰਿਤਿਨਾਕਉਨਾਨਕਾਨਾਮੁਜਿ
 ਨੀਸਾਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਨਿਰਮਲਾਸੁਣਿਐਸੁਖੁਹੋਈਸੁਣਿਸੁਣਿਮੰਨਿਦ
 ਸਾਈਐਬੁਝੈਜਨੁਕੋਈਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਦਿਸਰੇਸਾਚਾਸਚੁਸੇਈਭਗਤਾਕਉਨਾਮੁਅ
 ਧਾਰੁਹੋਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈਨਾਨਕਾਮਨਿਤਨਿਰਦਿਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੧॥
 ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਹਿਤੋਲਜੇਜੀਉਪਿਛੈਪਾਈਐਇਕਸੁਨਪੁਜਹਿਬੋਲਜੇਪੂਰੇਪੁਰਾਕਰਿਮਿਲੈ
 ॥੬॥ਦਰੁਆਖਣੁਭਾਰਤੋਲੁਹੋਗਉਲੀਮਤੀਹਉਲੇਬੋਲੁਘਰਤੀਪਣੀਪਰਬਤਭਾਗਕਿਉ
 ਕੰਡੇਤੋਲੈਸੁਨਿਅਗਾਤੋਲਾਮਾਸਾਰਤਕਪਾਇਨਾਨਕਪਾਇਅਦੇਇਪੁਜਾਇਮੁਰਖਅੰਧਿਅ
 ਅੰਧੀਧਤਾਕਹਿਕਹਿਕਹਣੁਕਹਾਇਨਿਆਪਾ॥੧੫੦੧॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸੁਨਣਿਅਉਖਾਅ
 ਖਿਨਜਾਪੀਅਖਿਆਇਕਿਅਖਿਆਖਹਿਸਬਦੁਭਾਖਹਿਅਰਧਿਉਰਧਦਿਨੁਰਾਤਿਜਿਕਿਹੋਰੋ
 ਇਤਕਿਹੁਦਿਸੈਜਪੈਰੂਪੁਨਜਾਤਿਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਕਰੇਘਟਅਉਘਟਘੁੰਥਾਪਿਆਆਖ
 ਣਿਅਉਖਾਨਾਨਕਾਅਖਿਨਜਾਪੈਅਖਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨਰਹਸੀਐਨਾ
 ਮੇਸੀਤਿਆਈਨਾਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਸਭਦੁਖਗਵਾਈਨਾਨਾਇਸੁਣਿਐਨਾਉਉਪਜੈ
 ਨਾਮੇਵਰਿਆਈਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਨਾਨ
 ਕਲਿਦਲਾਈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੧॥ ਜੁਠਿਨਗਗੀਜੁਠਿਨਵੇਟੀਜੁਠਿਨਚੰਦਸੁਰਜਕੀ
 ਭੇਟੀਜੁਠਿਨਅੰਨੀਜੁਠਿਨਨਾਈਜੁਠਿਨਮੀਹੁਵਰ੍ਹਿਐਸਭਬਾਈਜੁਠਿਨਧਰਤੀਜੁਠਿਨਪਾ
 ਣੀਜੁਠਿਨਪਉਣੈਮਹਿਸਮਾਣੀਨਾਨਕਨਿਰਗੁਰਿਆਗੁਣਨਹੀਕੋਇਮੁਰਿਠਿਰਿਐਮੁਹੁ
 ਜੁਠਹੋਇ॥੧॥੫੦੧॥ਨਾਨਕਤੁਲੀਅਸੁਚੀਅਜੇਭਰਿਜਣੈਕੋਇਸੁਰਰੇਤੁਲੀਗਿਆਨਕੀ
 ਜੇਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇਬ੍ਰਹਮਣਤੁਲੀਸੇਤੇਖਕੀਗਿਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨਾਰਾਜੇਤੁਲੀਨਿਅਵਕੀਪਾ
 ਣਿਅਸਚੁਪਿਆਗੁਪਾਣੀਚਿਤਿਨਧੋਪਈਮੁਖਿਪੀਤੋਤਿਖਜਾਇਪਾਣੀਪਤਾਜਗਤਕਾਠਿਰਿਪਣੀਸਭ

ਖਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿ ਪੈਰਿ ਧਿਪੀਛੈ ਅਧੈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਨਉ ਨਿ
 ਸਿਮਿਲੈ ਮਨਿ ਚਿਦਿਅ ਪਧੈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲ ਚਰਨ ਧਿਅ ਧੈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ
 ਸੇਸ ਹਜੁ ਉਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਧੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਉ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਧੈ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੜ੍ਹ ॥
 ਦੁਖ ਦਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖੁ ਦਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀ ਐ ਪਰਿਪਰਿ ਕਰ
 ਰਿਪੁ ਕਾਰਿ ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਆਪੰਗੁ ਖਲੀ ਆਸੁ ਖੁਨੀ ॥ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ ਦੁਖ ਦਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇ
 ਆਦੁਖੀ ਆਚਰਿਅ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਧਿ ਤੀਰਤਿ ਆਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਮੋਹਿ ॥ ਦੁਖ ਕੀ ਆਮ
 ਗਿ ਮਾਰੀ ਅੰਤਿ ਭੀ ਦੁਖੁ ਦਾਹੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਰੁ ਰੇ ਕੁਝੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ
 ਭੁਭੁ ਕਮਾਵਈ ਭੀ ਭੁਭੁ ਭੀ ਐ ਦੇਹ ॥ ਜਾ ਜੀਉ ਦਿਚੁ ਕੁਝੁ ਭੀ ਐ ਭੁਭੁ ਭੀ ਆਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਲੇ
 ਖੈ ਮੰਗਿ ਐ ਹੋਰ ਦੁਖੁ ਟੀਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜੋ ਮੇਜੁ ਮੁਨੇ ਕ੍ਰਿਨਾ
 ਧੈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਨੇਰੁ ਗਧੈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਮਾਪੁ ਬੁਝੀ ਐ ਲਾਹਨਾ ਉਪ
 ਧੈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀ ਅਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਪਧੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਮਖੁ ਉਜਲੈ ਨਉ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਧੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੜ੍ਹ ॥ ੧ ॥ ਘਰਿ ਨਾਹਿ ਟੁਸੁ ਭਨਾਇ ॥ ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ
 ਨਦਾਇ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ਚੰਦਨੁ ਫੁਲ ਚੰਦਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈਰੀ ਬਹੁਤੁ ਮਾਏ ॥ ਮਾਣੁ ਆਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਰੀ
 ਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁਖਿ ਅੰਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿ ਅਰਖੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੁਗਵਾ ਅੰਧੀ ਸਾਥੈ ॥
 ੧ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥
 ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਬਨ ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਆਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ
 ਸਭਿ ਖਾਨਾ ॥ ਸਭੇ ਮਾਣ ਸਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ
 ॥ ਕੁਝ ਮਿਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਦੇਹੈ ਕਲਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇਸੁ ਚੁਸਤਾ ਦੀਬਾਨ ॥ ੨ ॥
 ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਹੋਰ ਦੇ
 ਹਰਿ ਸੇਈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਭਵ ਜਲੁ ਲੰਘੀ ਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇਸੁ ਟਿਐ ਪੰਥ ਪਰ
 ਗਟਾਨਾ ਮੇਸੁ ਭਲੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਨਉ ਮੰਨੀ ਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੇਈ ॥ ੮ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਪੜ੍ਹ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਿਰਿ ਕਰੇਇ ਕਪੋਰ ਧਿਆਏ ॥ ਪਉੜੀ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ
 ਸਿਰੁ ਮੰਡੀ ਤਲੇ ਦੇਇ ॥ ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਚਿਹੁ ਟਿਕੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜੇ ਕਰੇਇ ॥ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਰੀ ਐ ਨਨ
 ਕਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਕੁਝ ਮਿਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੁਰਖੁ ਅਪੁਰਾਣੇਇ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਹੋਰੈ ਆਖੀ
 ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਹੁਕਮੇ ਟੋਨੀ ॥ ਆਖੀ ਆਖੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਅਧੈ ਤੋਨੀ ॥ ਨਾਹਿ ਥਕੀ ਨ ਠਾਕੀ

ਆਏਵਰੁਪਹਿਜੋਤਿ। ਨਾਨਕਚਸਿਉਚਖਿਬਿੰਦਉਪਰਿ। ਮਾਖਣੁਦੋਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਲੁਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਰਿਦੈ॥
ਸਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੈਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਦੁਖਭੁਖਗਈਜਿ
ਨਨਾਮਿਚਿਤੁਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਲਾਰਿਆ॥ ਜਿਨਗੁਰੂਮਿਲਾਏਆ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ॥੧॥ ਸਭੇਰਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਥਿਤੀਸਭਿਫਾਰਾ॥ ਸਭੇਰਤੀਮਾਹਸਭਿਸਭਿਧ
ਰਤੀਸਭਿਕਰਾ॥ ਸਭੇਪਾਣੀਪਉਣਸਭਿਸਭਿਅਗਨੀਪਾਤਲਾ॥ ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸ੍ਰਭਿਸਭਿਓ
ਅਲੇਅਮਾਕਾ॥ ਧੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਦੁਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਗਾ॥ ਮਾਖਹਿਕੰਥਹਿਮਾਖਿਮਾਖਿਕ
ਰਿਸਿਠਤੀਫੀਚਾਗਾ॥ ਤਿਨਪਾਇਓਬਪਵੀਨਨਕੁਕਹੈਗਫਾਗਾ॥੧॥੫॥੧॥ ਅੰਖੀਪਰਟੇਜੇ
ਠਿਰਦੇਖੀਸਭੁਅਕਾਗਾ॥ ਪਛਾਗਿਆਨੀਪੰਡਿਤਪਛਾਬੇਦਬੀਚਾਗਾ॥ ਪਛਾਦੇਵੀਮਾਣਸੀਜੋਧਕਰ
ਹਿਅਵਤਾਗਾ॥ ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਉਣੀਜਾਇਦੇਖੀਦਰਬਾਗਾ॥ ਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈ
ਦਿਣਸਗਾ॥ ਹੋਰੁਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਆਅੰਧਬੀਚਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿਲੀ
ਪਾਏਪਾਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਤਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਫਾਇਆ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਨਾਉਪਜੈਸਹਜੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐਸਾਤਿਉਪਜੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਹੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥
੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥੧॥ ਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਰਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁਪੁਅਖੀ॥ ਤੁਪੁਅਗੈਤੁਪੈਸਲਾ
ਹੀਮੈਅੰਧਲੇਨਉਸੁਜਾਖਾ॥ ਜੇਤਾਅਖਣੁਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਅਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਤਾ
ਏਰੋਅਖਣੁਸਭਰੋਗੀਫੁਡਿਆਈ॥੧॥੫॥੧॥ ਜੀਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜੀਜੀਮੈਕਿਆਕਰ
ਸਭਿਕਾਰਣਕਰਤਕਰੇਦੇਖੈਫਾਰੇਫਾਰਾ॥ ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗੀਐਦਾਤਿਕਰੇਦਤਾਰਾ॥ ਇਕੁਦਤਾਸਭਿਮੰ
ਗਰੇਠਿਰਿਦੇਖਹਿਅਕਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿ
ਐਸੁਰਤਿਉਪਜੈਨਾਮੈਮਤਿਹੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਣਉਚਰੈਨਾਮੈਸੁਖੁਸੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਲੁ
ਕਟੀਐਠਿਰਿਦੁਖਨਹੋਈ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਚਾਹੀਐਪਾਪਮਤਿਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੇਕੁਰਤੇ
ਨਉਮੰਨਿਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥੧॥ ਸਾਸਰੁਬੇਦਪਰਾਣਪਵੰਤਾ॥ ਪੁਕਾਰੈ
ਤਾਅਜਾਠੰਤਾ॥ ਜੀਬੁਝੈਤੀਬੁਝੈਸੋਈ॥ ਨਾਨਕੁਅਖੈਕੁਕਨਹੋਈ॥੧॥੫॥੧॥ ਜੀਹਉਤੇਰਾਸਭੁ
ਕਿਛੁਮੇਰਾਹਉਨਾਹੀਤੁਹੋਫਹਿ॥ ਆਪੇਸਕਤਾ॥ ਆਪੇਉਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੇਫਹਿ॥ ਆਪੇਭੋਜੇ
ਆਪੇਸਦੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਦੇਖੈ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਸਚੀਨਾਈਸਦੁਪਦੈਪੁਰਿਲੇਖੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਿਖਿਆ ਜਾਈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਾ ਲਿਖੈ ਕਿਉ ਪਾਈ ਮੈਥਾਈ ॥
 ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਰਤ ਦਾਰਦਿ ਅਸਭਾਈ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ਮੈਥਰਿ ਦੇਵੇ ਇਦਿ ਖਾਈ ॥
 ਨਾਨਕਾ ਦਰੀਕਰ ਮੁਹੇ ਇਹੁ ਗਮਿ ਲੀ ਮੈਥਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧ ॥ ਕਲਿਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁ
 ਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਗਾ ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉ ਕਣਾ ਚੂਕਾ ਪਰ ਮੁਖੀ ਚਾਗਾ ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿ ਅ
 ਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਦਰਗਹ ਕਰੇ ਸੁਹੇਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੧ ॥ ਰੰ
 ਨੋਈ ਆਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸਹੋਏ ਸਈਆ ਦਾਸੀ ਲੁਸੀ ਜਮੁ ਸੁਚਰੰਨੀ ਖਾਣਾ ਖਾਜੁ ਮਹਾਜੁ ॥
 ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੇ ਪਤਿਉ ਠਿਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਚਾਏ ਕੁਹੇ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾਗੁ
 ਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖਿੰਬਾ ਝੁਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁ
 ਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਉਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੋ
 ਰੁਮੈ ਗਾਵਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੁ ਮੇਥਾ ਜੀਹਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੧ ॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਨੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਚਾਉ ॥ ਦਿਛੁੜਿਆ ਦਿਸੁਹੋਇ ਦਿਛੋੜਾ ਏਕਘ
 ਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਦਰਿ ਮਾਮਿ ਠਾਖਾ ਜੈ ਭੀ ਠਿਕਿ ਕਉ ਟਾਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
 ਵੈ ਕਉ ਟੂਟੁ ਪਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਉ ਟੂਟੇਵੈ ਰੋਗਾ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਦਿਗੁ ਤੇਰੋਗਾ ॥ ਝੁਖਿ ਝੁਖਿ ਝੁ
 ਖਣਾ ਝੁਗੜਾ ਝੁਖਾ ॥ ਝੁਖਿ ਝੁਖਿ ਜਾਹਿ ਝੁਖਿ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੧ ॥ ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੋਗਾਇਆ
 ਰੀਗਾ ॥ ਪਰਗਚਕੀ ਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗਾ ॥ ਸਾਦਸਹ ਜਕਰੀ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਤੈਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ
 ਕਹਾਇਆ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉ ਟਾਖਾਇਆ ॥ ਕਿਨੈ ਕਉ ਟੂਟੈ ਤਨੈ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਠਿਕਿ
 ਮਿਠਾ ਪੈਵੈ ਪਾਇ ॥ ਭਉ ਕਉ ਟੂਟੁ ਟੂਟੁ ਕਸਿ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਧੋਵਾਇਆ ॥ ਭੂਭੂ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਭੂਭੂ ਪਰਗਟੀਆਇਆ
 ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁਨਿ ਕਲੇ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਭੂਭੂ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਠਿਕਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ
 ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਟਾ ਕਰਤੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੨ ॥ ਕਥਾ ਕਹਣੀ ਬੇਦੀ
 ਆਈ ਪਪੁ ਪੁੰਨ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਦੇਵੇ ਲੈਣ ਲੈਣ ਦੇਣਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗਿ ਅਦਤਾਗ ॥ ਉਤਮ ਮਧਿ ਮਜਾ
 ਤੀ ਜਿਨ ਸਰਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੀਸਾ ॥ ਗਾਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਖਾਣੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ — ਦਿਚਿ
 ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਦਿ
 ਚਿਰ ਬੈਠੁ ਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖੋ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਹੁ ਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤੀ ਕੋ ਲਿਖੀ ਐਲੇਖੋ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੧ ॥ ਬੇਦੁ
 ਕਾਰੇ ਪੁੰਨ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖੀਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ

ਸਿਸੁ ਨਿਪੁ ਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥

ਰੂਕਰਿਸਚੇਸਚਾਨਉ। ਸੁਬੀਜੈਸਚਉਗਵੈਦਰਗਪਾਈਐਥਉ। ਬੇਦਵਪਾਗੀਗਿਅਨੁਗਾਸਿ
 ਕਰਮੀਪਲੈਰੋਇ। ਨਾਨਕਰਸੀਬਾਰਲਾਦਿਨਚਲਿਅਕੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਮੁਬਿ
 ਰਖੁਬਦੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ। ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਦਿਸਾਰੀਐਬਹੁਦੁਪੁਪੀਅਇਆ
 ਮਨਮੁਖੁਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰਨਵਾਇਆ। ਬਿਖਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿਚੀਐਬਿਖੁਕਾਠਲੁਪਾ
 ਇਆ। ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੋਲਿਹਰਿਸਭਾਬਿਖੁਲਹਿਜਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਪ: ੧॥
 ਮਰਣਿਨਮੂਰਤਿਪੁਛਿਆਪੁਛੀਥਿਤਿਨਵਹੁ। ਇਕਨੀਲਦਿਆਇਕਿਲਦਿਚਲੇਇਕਨੀ
 ਬਧੇਭਾਗ। ਇਕਨਾਰੋਈਸਾਖਤੀਇਕਨਾਰੋਈਸਾਗਲਸਕਰਸਟੈਦਮਮਿਆਛੁਟੇਬੰਕਦੁਆ
 ਗਾਨਾਨਕਦੇਰੀਛਾਹੁਕੀਭੀਠਿਰੋਈਛਾਗ॥ ੧॥ ਪ: ੧॥ ਨਾਨਕਦੇਰੀਛਹਿਪਈਮਿਟੀਸੰਦ
 ਕੋਟਾਭੀਤਰਿਚੋਰੁਬਹਾਲਿਆਥੋਵੁਦੇਜੀਅਥੋਟੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾ
 ਦੁਸਟੁਰੋਨਕਦੇਨਕਦਛਾਇਆ। ਮਹਾਕਰੁਪੁਦੁਖੀਏਸਦਕਾਲੇਮੁਹਮਾਇਆ। ਭਲਕੇ
 ਉਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬਹਿਰਹਿਰਿਨਮੁਚੁਗਾਇਆ। ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਤਕਰੁ
 ਰਖਿਲੇਹੁਹਰਿਗਾਇਆ। ਨਾਨਕਪਾਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਪੁਪਾਇਆ॥ ੧੭॥
 ਸਲੋਕੁਪ: ੪॥ ਸਭੁਕੋਈਰੈਖਸਮਕਾਖਸਮਹੁਸਭੁਕੋਰੋਇ। ਹੁਕਮਪੁਛਾਣੈਖਸਮਕਤ
 ਸਚੁਪਾਵੈਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਬੁਗਾਨਦੀਸੈਕੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿ
 ਆਈਐਸਹਿਲਾਅਾਇਆਸੋਇ॥ ੧॥ ਪ: ੪॥ ਸਭਨਾਦਤਾਅਪਿਰੈਆਪੇਮੇਲਣਹਾਗਾ।
 ਨਾਨਕਸਬਦਿਅਲੇਨਦਿਛੁਹਿਜਿਨਸੋਦਿਆਹਰਿਦਾਤਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿ
 ਰਦੈਸਾਤਿਰੈਨਾਉਉਗਾਇਆਇਆ। ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੀਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ। ਹਿਰ
 ਦਾਸੁਧਹਰਿਸੇਵਦੇਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ। ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਏਦੈਗੁਦਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਾਇ
 ਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੇਹਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਪ: ੧॥ ਧਨਦੰਤ
 ਇਦਰੀਕਰੈਅਦਰੀਧਨਕਉਜਾਇ। ਨਾਨਕਨਿਰਪਭੁਤਿਤੁਦਿਨਿਜਿਤੁਦਿਨਿਦਿਸਰੈਨਾਉ॥ ੧॥
 ਪ: ੧॥ ਸੂਰਜਚਵੈਦਿਜੇਗਸਭਸੈਘਟੈਆਰਜਾ। ਤਨੁਮਨੁਰਤਭੋਗਕੋਈਹਰੈਕੋਜਿਣੈ। ਸਭੁਕੋ
 ਭਰਿਆਛੁਕਿਆਖਣਿਕਹਣਿਨਬੰਸੀਐ। ਨਾਨਕਵੇਖੈਆਪਿਛੁਕਿਕਢਾਏਛਹਿਪਦੈ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰੋਜਿਬਹੁਹਰਿਪਾਇਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਚਾਨਣਅ
 ਨੇਰੁਗਾਵਾਇਆ। ਹੋਰਾਪਰਸਿਭੋਟੀਐਕੰਚਨੁਰੋਆਇਆ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਨਉ
 ਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਖਿਆਇਆ। ਜਿਨਕੈਪੋਤੇਪੁਨਰੋਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ੫:੧॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿ ਮਾਯਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਦੇਹ ਹਿਨਾਉ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੇ
 ਖਲਵਾ ਹੋਇਆ ਥਾਉ ਸਚੈ ਸਰਮੇ ਬਾਹਰੈ ਅਗੈ ਲਹਿ ਰਿਨ ਦਾਇਆ ਅਕਲਿਏ ਹਨ ਮਾਖੀ ਐਅ
 ਕਲਿਗਵਾਣੀ ਐਬਾ ਦਾ ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਐਅਕਲੀ ਪਾਣੀ ਐਮਾਨਾ ਅਕਲੀ ਪੜਿਕੈ ਬੁ
 ਝੀ ਐਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਣੇ ਹੋਰੇ ਗਲੀ ਸੈਤਨਾ॥੧॥੫:੨॥ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾ
 ਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬੀਜ ਭਰਤੀ ਹੋਵਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਤਿਨ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀ ਐਬੁ ਗਤੀ ਜੇਓ ਬੁਝਿ
 ਛੋਸੇ ਛਲ ਪਾਏ ਤਾਨਾਨਕ ਕਹੀ ਐਮੁਰਤੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਸਿਫ ਲਿਆ ਜਿਉ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋਲੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋਚ ਲੈਹ
 ਰਿਸੇਤੀ ਹਲਿਆ ਜਮ ਕਾ ਲੁਛੈ ਹਿਨ ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਨੁ ਟੁਬ ਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ
 ਅਨੁਛਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨਗਲਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੧॥ ਸਚੁ ਦਰੁ ਤੁਸੈ ਤੇ ਖੁਤੀਰ ਬੁਧਿ ਆਨੁ
 ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਿ ਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਨਿ ਜਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁ
 ਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲ ਕੁਕਰਣੀ ਹੋਇਆ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਗਲਾ ਤਕੈ ਟੀਕੈ॥੧॥੫:੨॥ ਨਉਮੀ
 ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੋਕੈ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੈ ਚੋਦ ਸਮੀਦ ਸੈਦੁ ਅਰਜੇ ਠਕੈ ਏਕਾ ਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ॥
 ਦੁਆ ਦਸੀ ਪੰਚ ਦਸ ਗਤ ਕਰਿ ਗਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਨੈ ਐਸਾ ਦਰੁ ਤੁਰੀ ਜੈ ਪਾਛੈ ਹੋਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਿ
 ਖਕਿਆ ਦੀਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਜੇ ਰੇ ਗਿਰਾਇ ਸੀਚ ਹਿ ਬਿਧੁ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੋਤੁ
 ਵਧਾਇ ਦੇ ਪਰਦਰ ਬੁਝਾਇਆ ਪੁੜਕ ਲਿੜਨ ਦਿਸਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ਦੇਖਾਇਆ
 ਹੀ ਮਾਇਆ ਪੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾ ਪਛੁਤਾਇਆ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿਨਾਨ ਕਹਰਿ ਭਾਇਆ
 ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੧॥ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਟਾਗਾ ਵੈਗੀਤਾ ਭੁਖੇ ਮੁਲਾ ਘਰੇ ਮਸੀਤਾ ਮਖਣੁ ਹੋਇ
 ਕੈ ਕੀਤਿ ਪੜਾਏ ਛਕ ਕੁਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ਸਦਾ ਏਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ਤਾਕੈ ਮੁਲਿਨ ਲਗੀ
 ਐਪਾਇਆ ਪਾਲਿਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥ ਹੁਦੇਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ॥੧॥੫:੧॥ ਮਨਹੁ ਜਿ
 ਅੰਧੇ ਕੂਪਕ ਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ ਅੰਧੇ ਉਪੇਕਵ ਲਦਿ ਸਨ ਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾਇ ਕਿਕਰਿ ਜਾ
 ਣਹਿ ਕਰਿ ਅਬੁਝੁ ਹਿਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜਿ ਸਰੂਪਾਇ ਕਨਾਨਾ ਦਨ ਬੈਦਨ ਗੀਅਰ ਸੁਰਸ ਕਸਨ ਜਾਣੈ
 ਤਿਹਾਇ ਕਨਾਨੁ ਪਨ ਬੁਧਨ ਅਕਲ ਸਰਿ ਅਖਰ ਕਾ ਭਉ ਨ ਲਹਿਤੀਆ ਨਾਨਕ ਸੇਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰਜੀ
 ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੀਤੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਪਦਿ ਤੁਹੈ ਪਨੁ ਸਉ ਪੈ ਮਾਇਆ
 ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋਖਰ ਦੇਵੈ ਦੇਸੁ ਖੁਪਾਇਆ ਜੋਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇਤਿ ਤੇਤਿ ਨਾਮਾਇਆ ਗੁ
 ਰਮੁਖੀ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨਾਮਾਵਣੀ ਹਰਿਨਾਮੁ

ਸਮਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਸੇਵਕਭਾਗੀ ॥ ਸਚੇਸਬਦਿਜਿਨਾ
 ਇਕਲਿਦਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹੁਕਟਿਬਮਹਿਸਹਜਿਸਮਾਪੀ ॥ ਨਾਨਕਨਮਿਰਤੇਸੇਸਚੇਬੈਰਾਗੀ ॥
 ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਗਣਤੇਸੇਵਨਹੋਦਈਕੀਤਾਥਾਇਨਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੈਸਾਦਨਆਇਓਸਿਚਿਨਲੋਗੇਤਾ
 ਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਾਨਲਗਈ ॥ ਮਨਹਠਾਏਜਾਇ ॥ ਜੇਇਕਦਿਖਾਮਗਾਹਭਰੇਸੁੰਦਰਸਦਿ
 ਪਾਪਿਛੁਹਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ ॥ ਪੁਰਖਦੁਇਸਤਿ
 ਗੁਰੁਨੇਮਿਲੈਸਹਜੇਹਰੇਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਨਦੀਸਰੇਸਚੇ ॥ ਮੇਲਿਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਖਾਨਮਲੂਕਕਹਾਇਏਕੋਰਹਣੁਨਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੰਦਰਗਚਗੀਰੀਆਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜ
 ਈ ॥ ਸੁਇਨਾਸਾਖਤਿਪਉਣਦੇਗਧਿਗੁਧਿਗੁਚਤੁਰਾਈ ॥ ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਕਾਰਕਰਹਿਬ
 ਹੁਮੈਲੁਧਈ ॥ ਨਾਨਕਜੇਦੇਵੈਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨਿਮਨਾਮੁਖਿਦੁਖਪਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩
 ॥ ਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਤਮੁਨਿਥਕੇਦੇਸੀਭਰਭਾਵਿਥਕੇਭੇਖਧਰੀ ॥ ਦੂਜੈਭਾਇਨਉਕਦੇਨਪਾਇਨਿਦੁਖੁ
 ਲਾਗਾਅਤਿਭਾਗੀ ॥ ਪੁਰਖਅੰਧੇਰੈਗੁਣਸੇਵਹਿਮਾਇਆਕੈਬਿਓਹਾਗੀ ॥ ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਉਦਰਿਭਰ
 ਠਕੈਤਈਪਾਠਪੜ੍ਹਹਿਗਾਵਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੋਸੁਖਪਾਏਜਿਨਹਉਮੈਦਿਚਹੁਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪੜ੍ਹਣਾਸੁਨਣਾਇਕੁਨਾਉਹੈਬੁਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਨੰਗੇਆਵਣਨੰਗੇਜਾਣਾਹਰਿਹੁਕਮੁ
 ਪਇਆਕਿਆਕੀਜੈ ॥ ਜਿਸਕੀਫਸਤੁਸੋਈਲੋਜਾਇਗਾਰੇਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ
 ਸੁਭਾਣਾਮੰਨੇਸਹਜੇਹਰਿਸੁਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਸਨਾਰਾਮੁਰਦੀਜੈ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਕਾਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭੰਤਿਬਣਾਈ ॥ ਰੰਗਪਰਗਕਤੀਠਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮਾ
 ਈ ॥ ਲਾਲੁਸੁਪੇਟਦੁਲੀਚਿਆਬਹੁਸਰਾਬਣਾਈ ॥ ਦੁਖਖਣਾਦੁਖਭੋਗਣਾਗਰਬੈਗਰਬਈ ॥ ਨਾ
 ਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰਤਿਲਏਛੁਡਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੈਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿਸ
 ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਕਲਿਲਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਭੁਕੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਦ
 ਸਿਆਮਨਿਆਇ ॥ ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜੇਭੰਨਿਘੜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਜੇਪੁਰਿਮਿਲੇਸੋਹੁਣਿਆਇਮਿਲਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਜਪਜਪਹਿਰੇਗੀ ॥ ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਪੀਪੈ
 ਚੇਗੀ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰੇਸੁਠੇਲਾਲਚਿਰੇਗੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿ
 ਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਫੈਦੁਜਨਹੀਕੋਈ ॥ ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁ
 ਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਭੇਈ ॥ ਨਾਨਕਜੀਫਦਾਪੁਰਖੁ
 ਧਿਆਇਆਅਮਰਪਦੁਹੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਬਹੁ

ਕਰਮਕਮਾਦ੍ਰਿਹਿਰੇਗਿਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਸੇਮਾਗੀਅਹਿਜਿਉਸੀਨਿਉਪਰਿਚੋਗ॥੧॥੫੦੫॥੫
 ਰਤਿਸੁਹਾਵਫੀਆਕਾਸੁਸੁਰੀਦਾਜਪੀਵਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਦਿਹੂਇਆਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿ
 ਕਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਉਕਰਿਨਿਜਮਹਲੀਦਾਸਾ॥ਓਇਬਹੁਵਿਜੋਨਿਨਆ
 ਫਨਿਠਿਰਿਹੋਹਿਨਬਿਨਾਸਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਰੀਗਿਰਦਿਹੋਸਭਸਾਸਗਿਰਸਾ॥ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉ
 ਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਓਇਕਿਰਪਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩
 ॥ ਜਿਚਰੁਇਹੁਮਨੁਲਹੀਵਿਚਿਹੈਹਉਮੈਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾਸਬਦੈਸਾਦੁਨਅਵਈਨਾਮਿਨਲ
 ਗੈਪਿਅਗਾਸੇਵਥਾਇਨਪਾਵਈਤਿਸਕੀਖਪਿਖਪਿਹੋਇਖੁਆਗਾਨਾਨਕਸ੍ਰੋਕੁਸੇਈਐਜੋਸਿ
 ਰੁਪਰੇਉਤਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਏਸਬਦੁਰਖੈਓਰਧਾਰਿ॥੧॥੫੦੩॥ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਚਕ
 ਰੀਜੇਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਏ॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਦਿਛੁਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿ
 ਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝਾਜੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੇਲੇਖੇਦਿ
 ਚਿਹੈਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਗੀ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੁਰ
 ਸਭਿਲਦੇਬਹੁਭਾਰੀ॥ਮਾਰਗਾਬਿਖਮੁਰਗਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹ
 ਰਿਨਾਮਿਉਰਧਾਰੀ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਾਹੀਮਰਿਜੀਮਹਿਦੋਰ
 ਦਾਗਾਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈਰਾਇਦਿਕਗਾਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁਜਨਕ
 ਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਗਾਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਅੰਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰਾ॥
 ੧॥੫੦੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਦਿਸਰਿਆਸਚੁਮਰਣਾਹਰਿਨਾਮੁ॥ਪੀਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਇਆਅੰ
 ਦਰਿਦੁਖਸਹਾਮੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਰਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਠਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦੇਢੇਈ॥ਜਮਕਾਲੁਸਿ
 ਲੈਦੇਭੇਟਸੇਦਕੁਨਿਹੋਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਾਇਆਪਤਿਪਰਗਵਲੇਈ॥ਨਾਨਕਅਨਹਦਭੁਜੀ
 ਵਰਿਦਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੇਈ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ੫:੩॥ ਗੁਰਕਾਰਿਅਜੇਕਰੇਸੁਖੀਹੁਸੁ
 ਖਸਾਗਾਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਪਾਵਹਿਪਾਰਾ॥੧॥੫੦੩॥ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਬੀਐਨਾਮੁਨਮੇ
 ਲਾਹੇਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਵੈਜੇਚਲੈਬਹੁਵਿਨੈਅਫਵਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦਿਖਾਰਿਐਅਫਵਜਾਵਾ
 ਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਪਾਅਸ
 ਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਤਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘਵੀਨਜੀਵਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਾਮਾਇ॥ਸੁਤਿਹੁਹਿਨਹੁਇ
 ਦਿਖਾਇਆਗਵਿਰਹਿਆਸਭੁਥਾਇ॥ਸੁਤਿਆਆਪਿਉਠੁਧਿਦੈਇਨਾਨਕਲਿਵਲਾਇ॥੨੯॥

ਸਲੋਕੁ ੫:੩॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਾ ਮੂਰ੍ਹੇ ਪੁਰ ਮਹੀ ਕਾ ਗੁਣ ਇਕੁ ਬਾਉਨ
 ਜਾਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਕਾ ਗਾਵਰ ਗਾਵ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਓਥੈ ਹੋਹਿ ਭੂਵਿਅਗਾ ਅਪੇਸਿ ਸੁ
 ਟਿਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਅਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚ ਗਾਨ ਨ ਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖੀ ਐਸੁ ਭੁਵਰ ਤੇ ਅਪਿ ਸਚਿ ਅਗਾ॥
 ੧॥ ੫:੩॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅਗਾ ਪਿਅਾ ਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਾ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਾਉ
 ਹਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਦਸਿ ਅਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਾ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ
 ਜੀਵਨੁ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਰ ਮੰਰੁ ਪਸਦਾਰਿ ਅਗਾ ਦਲਦੰਚ ਕਰਿ ਉਪਦ
 ਮਾਇਆ ਹਿਰਿਆਣਿਆ ਜਮੁ ਕਾਉ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸਾ ਦੁਖ ਏਥੇ ਤਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸ
 ਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਦਾ ਲਿਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩॥ ਪਰਿਪਰਿਪੰਡਿਤ ਦਾਦੁ
 ਦਖਣ ਦੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਇਆ ਦੂਜੇ ਭਾਇਨਾ ਮੁਦਿ ਸਾਰਿਆ ਮਨ ਮੁਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
 ਯਾਜਿ ਨਿਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨਸੇ ਦ ਨੀਦੇ ਦਾਰਿ ਜਕੁ ਮਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਠਹਾਗਲੁ ਹੁਨ ਕਟੀ ਐਓਰਿ ਟਿ
 ਰਿਅ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਜਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਾਉ ਪਿਆਸ ਤਿਹੁ ਗਮਿ ਲਿਆ ਤਿਨ ਅਇਆ ਅਨਦਿਨੁ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ੫:੩॥ ਸਦੁ ਦਣ ਜਹਿ ਸਦੁ ਸੇਵ ਦੇ ਜਿਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪੈਰੀ ਪਹਿਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਭਏ ਜੇਚਲਹਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਾ ਦਿ
 ਚਿਅ ਤਿਦੁ ਖੁਘਣਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚਿਤ੍ਰ ਲਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
 ਦਿਰੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ਅਲਿਪਤ ਲਿਵਲਾਇਆ ਓਨ ਸੇ ਗੁਦਿ ਜੇ ਗੁਨ ਦਿਆ ਪਈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ
 ਭਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਗਦਿ ਰਹੇ ਪੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੩॥
 ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀ ਐਵਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਬੈਟਿ ਕੈ ਰੋਗ ਬੈਪਰਗਟੁ
 ਹੋਇਾ ਅੰਨੇ ਦਸਿ ਮਾਣੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਦੇ ਚਣ ਜਾਇਆ ਜਿਨ ਪਰਖਨ ਅਦਈ ਅਚੁਨ
 ਪਲੈ ਪਾਇਆ ਜੇ ਅਪਿ ਪਰਖਨ ਅਦਈ ਤਾ ਪਰਖੀਆ ਥਾਵੁ ਲਾਇ ਓਪਰਿ ਖਾਇਆ ਜੇ ਓਸੁਨ ਲਿ
 ਚਿਤ੍ਰ ਲਾਏ ਤੀਵੁਲ ਪੈਨ ਉਨਿ ਧਿਪ ਲੈ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੂਖਾ ਮੁਅਥਿਨੁ ਸਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵੀ
 ਨ ਹੋਇਆ ਸਬਦੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਸੈ ਤਿਥੈ ਸੇ ਗੁਦਿ ਜੇ ਗੁਨ ਕੋਇ ਦਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪਿ ਗਰ
 ਬੁ ਕਰੇ ਮੁਰਖੁ ਅਪੁਰੁ ਭਾਇਆ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਅ ਦੈ ਜਾਏ॥ ੧॥ ੫:੩॥
 ਅਨਦੁ ਭਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਪੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਦਿ
 ਚੁਣ ਹਿਕ ਮੁਖੁ ਜਿਅ ਮੇਲੈ ਕਰਤਾਰ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗਦਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੁਖ
 ਨਿਵਾਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪਦਾਰਾਸ ਦਾਸ ਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ ਰਖੀ ਉਰਧਾਰੇ ਮਨ ਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ

ਜਿ

ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸ ਚੇ ਸਬਦਿ ਸਫੁਗੇ ਨਾ ਦੀਆ ਪਿਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰਦੁਆ
ਗੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਸੁ ਹੋਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਦਧਾਇਆ ॥ ਪੁਰੁ ਕਲਤੁ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਦਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਿਪਰ ਦੇ ਸਿਧਨ
ਚੋਰਾਇਆ ਠਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰਾ ਦਿਰੋ ਪੁਕੇ ਸਕੈ ਨ ਛੁਡਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਣਨਾ
ਵੈ ਪ੍ਰਿਹੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੋ
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭੁ ਖਜਾਇ ॥ ਕਿਸਨਾ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇਹੋ ਰੁਖਾਣਾ
ਤਿਤੁ ਹੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਕ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਪੰ ॥੩॥
ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੋ ਜਿਤੁ ਸਹਮੇਲਾਵਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਅਨੇਹੁ ਹੋ ਸਬਦੇ ਪਰਗ
ਵਹੋਇ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਦਿ ਖੀਏ ਚਲੇ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਕ ਗਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿਨੇ
ਹੁਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥ ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕਿਉਰੀ ਐਥਿਰੁ
ਜਗਿ ਕੋਕ ਦੁਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰਕਾਭ
ਉਹੋਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲੋਭਿ ਲਹਰੁ ਧਿਮਾਰਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮ
ਨਿਦ ਸੈ ਦਰਗਹੁ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਪੰ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਸੁਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਦਿਸੈ ਸਰੈ ਨ ਬਿਦਾ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰੂਸੀ ਐ ਜਿਸ ਹਿਰਮਾਰੀ ਚਿੰਦ
॥੨॥ ਪੰ ॥੪॥ ਸਾਫੁ ਨ ਮਾਇਆ ਛਿਮ ਛਿਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾ ਫਾਸ ਭੁ
ਰਕਾਇ ਸੀ ਮੀਹੁ ਦੁਹਾਛੁ ॥ ਬਰਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀ ਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੀਮਿ ਆਬੋਹਲਾ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਅਚਿਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਹਿਧਿਆ ਫੁਲੁ ਸੀਤ ਜਨਹੁ
ਜੁ ਅੰਤੋਲਏ ਛੁਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭ
ਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਦਾਰਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜ੍ਹੈ ਸਦਾਈਆ ॥ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ
ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉਨਮਤਿ ਲਿਖਲਾਈਆ ॥ ਜੇਕੋ ਕਰੇ ਉਸਦੀ ਰੀਸ
ਸਿਰਿ ਛਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਕ੍ਰਿਕੋ ਇਨ ਸਕਈ ਪੁਰੋਸਤਿ ਗੁਰਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ
ਪੰ ॥੩॥ ਅੰਮਰੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹੋਤਿ ॥ ਸੁਨਾ ਲਿਸਿ ਅਣਪਨ ਚਲਈ ਨਹੁ ॥ ਜਤ ਕਰਈ ਜਾਇਆ ਪੁ

੨੩

ਛੇਤ੍ਰਿਸਰਣਾਇਪਦੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਰੰਡਨਲਗਈਹਉਮੈਦਿਚਹੁਜਾਇ। ਨ
 ਨਕਸੇਵਕੁਸੇਈਆਖੀਐ। ਜਿਸਚਿਰੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥੫:੩॥ ਦਾਤਿਜੋਤਿਸਭਚਰਤਿਤੇਰੀ
 ॥ ਬਹੁਤਸਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀ। ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਦਹਿਲੋਭਮੇਰਿਦਿਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨਭੁਕੇ
 ਠੇਗੀ। ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਜੋਤਿਸੁਭਾਏਸਾਈਗਲਚੰਗੇਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ੫:੫॥
 ਸਚਖਾਣਾਸਚਪੈਨਣਾਸਚਨਾਮੁਅਪਗਾ। ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਲਾਇਆਪ੍ਰਭਦੇਵਣਹਗਾ। ਭਾਗੁਪੁ
 ਰਾਤਿਨਜਗਿ। ਆਜਾਪਿਆਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਸਾਪੁਸੰਗਤਿਲਗਿਆਤਰਿਅਸੰਸਾਰਾ। ਨਾਨਕਸਿਫਤਿ
 ਸਲਾਹਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕਾਰਾ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫॥ ਸਭੇਜੀਅਸਮਾਇਆਪਣੀਮਿਹਰ
 ਕਹਾ। ਅੰਨਪਾਣੀਮੁਭਉਪਾਇਦੁਖਦਾਲਦੁਰੰਨਿਤਗਾ। ਅਰਦਾਸਸੁਣੀਦਾਰਾਰਿਚੋਈਸਿਸਟਿ
 ਠਗਾ। ਲੇਵਹੁਕੇਠਿਲਗਾਇਆਪਦਾਸਭਹਗਾ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਾਸਠਲੁਘਗਾ॥੧
 ॥੫:੫॥ ਵੂਠੇਮੇਘਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕਰਤਾਗਿ। ਰਿਜਕੁਭਉਪਾਇਅਨੁਅਗਲਾਠੀਢਿਪ
 ਈਸੰਸਾਰਿ। ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਾਗ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀ
 ਸਚੇਸਿਰਜਣਹਗਾ। ਕੀਤਾਏਵਹਿਸੋਕਹਰਿਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਵਡਾਆਪਿਅਗੰਮੁਪੈਵਡੀਵਡਿਅਈ। ਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਦਿਗਸਿਆਅੰਤਰਿਸੰਤਿਆ
 ਈ। ਸਭਆਪੇਆਪਿਦਰਤਦਆਪੇਪੈਰਾਈ। ਆਪਿਨਾਭੁਸਭਨਥੀਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਚ
 ਲਾਈ। ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਏਸੋਕਰੇਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩੬॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ੭੪॥
 ਜੋਵਸਾਰਗਕਾਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ१੩॥ ਵਾਰ१॥ ਜੁਮਲਾ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੌਰ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਲਾਰੂਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ਘਰੁ१॥ ਚਉਪਦੋ॥ ਅਨਾਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿ
 ਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਦਿਸਾਰੀ। ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਬੀਧਨਤੂਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰ
 ਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਰੀ। ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹ
 ਰਿਭੋਟਿਓਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਉ। ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲ
 ਲਾਗੀਗਾਰੀ। ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਪਰਸੁਤਿਨਕਰੀਅਹੁਤਿਸੁਬਿਧਵਾਕਰਿਮਹਤਾਰੀ॥੨॥
 ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਸਾਧੁਜਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ। ਗੁਰੰਗੀਠੈਗੁਰਕਾਸਿ

ਖਬਿਗਸੈਜਿਉਬਾਰਿਕਦੇਖਿਮਹਤਾਰੀ॥੩॥ਪਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸੀਕਿਛੁਸਾਂਦਿਚਿਹਉਮੈਭੀਤਿ
 ਕਰਹੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਭੀਤਿਤੋਰੀਜਨਨਾਨਕਮਿਲੇਬਨਦਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ
 ੪ ॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੰਗਾਦਾਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਪੁਰਿਸਾਪੂਕੀਰਾਣੀ॥ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁ
 ਕੁਰੇਪਰੇਹਮਰੇਦਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਪੂਪੁਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਅਠਸਠਿਮਜਨਨਾਈ॥ਸਤ
 ਸੰਗਤਿਕੀਪੁਰਿਪਈਉਡਿਨੇਤੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੇਭਾਗੀ
 ਰਬਿਆਣੀਕੇਦਾਰਥਾਪਿਓਮਹਸੀਈ॥ਕੀਸੀਕ੍ਰਿਸਨਚਰਾਦਤਗਾਉਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੇਭਾਪਈ
 ॥੨॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਪੁਰਿਸਾਪੂਕੇਰਾਣੀ॥ਹਰਿਕਾਸੀਤੁਮਿਲੈਗੁਰਸ
 ਪੁਲੈਰਿਸਕੀਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਪੁਰਿ
 ਸਾਪੂਕੀਰਾਣੀ॥ਨਾਨਕਾਲਿਲਾਟਿਰੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਪੁਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰੀਲੀਘਾਈ॥੪॥
 ੩॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਨੁਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਯਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥
 ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੁਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਯਹਿਨਿਸਤਰੈ॥ਗੁਰਕੇ
 ਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭੁਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਬਿਹਛੋਜਿ
 ਸੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥੨॥ਹਰਿਜਨ
 ਕਉਹਰਿਭੂਖਲਗਾਨੀਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਣਬਿਚਰੈ॥ਹਰਿਕਾਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸਰਤ
 ਟੂਟਿਮਰੈ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਜੋਜਨੈਕੈਜਨੈਜਿਸੁਮਾਨੇਧਰੈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁ
 ਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੂਖਟਰੈ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੀਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤ
 ਨੇਸਿਰਿਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਦਰੁਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੇਲਾਵੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਹ
 ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਰਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਜੋਗੁਰਕਉਜਨੁਪੁਜੈਸੇਵੈਸੇਜਨਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਵੈ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਜਹੁਕਰਿਕਿਰ
 ਪਾਅਪਿਤਰਾਵੈ॥੨॥ਕ੍ਰਮਿਭੂਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧਲੇਕ੍ਰਮਿਭੂਮਿਭੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ਨਿਰਜੀਉਪੁਰਿ
 ਮਛਾਸਰੇਵਹਿਸਭਾਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਵੈ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦਸੇਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐਯਹਿਹਰਿਕਥਾ
 ਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਦਨਭੋਜਪਾਟਪਟੀਬਰਬਹੁਬਿਸਤਿਕਰਿਮੁਖਿਸੰਚਹੁਤਿਸੁਪ੍ਰੀਤਕੀਠਿ
 ਰਿਤੇਟਿਨਾਵੈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਉਪਰਰਖਿਹਰਿਮੁਰਤਿਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵੈ॥ਨਾਨਕਭਾਗ
 ਭਲੇਤਿਸੁਜਨਕੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚੇਤੁਲਾਵੈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ੪ ॥ਜਿਨਕੈਰੀਅ
 ਰੈਬਸਿਓਮੇਰਸਤਿਗੁਰੁਤੇਸੰਤਭਲੇਭਲਭਾਰੀ॥ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਅਨੁਬਿਗਸੈਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿ

ਜਾਂਤਾਗਿਆਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਤਿਨਕੀਕਿਸਨਾਭੁਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮਾਤਿਰਾਮ
ਸੁਖੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕੇਦਸਸਾਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਇਭਰੀਤਿ ॥ ਜਿ
ਉਜਲਦੁਪਭੋਨਭੋਨਕਾਢੈਚੁਣਿਹੀਸੁਲਾਤਿਉਦੇਹੀਤੇਚੁਣਿਕਾਢੈਸਾਧੁਹਉਮੈਤਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
ਨਕੋਪੀਤਿਨਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਗਨਿਤਕਪਟੁਕਮੀਤਿ ॥ ਤਿਨਕਉਕਿਅਕੋਈਦੋਇਖਲਾ
ਫੈਓਇਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਕਾਚਿਹਨੁਸੇਈਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਆਪੇਜਨਮ
ਹਿਆਪੁਰਖੀਤਿ ॥ ਪੰਨੁਪੰਨੁਗੁਰਨਨਕੁਸਮਦਰਸੀਜਿਨਿਨਿੰਦਾਉਸਤਾਤਿਰਗੀਤਰੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪ ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪਿਲਾਇ
ਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਫੁਡਭਾਗੀਸੀਗਿਸਾਧੁਪਾਰਿਪਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅ
ਨਦੁਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪਿਆਮੇਰੈਮਨਕਾਕੁਮਭਉਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਿਨਹਰਿਗਾਇਆਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆ ॥ ਤਿਨਸੰਗਤਿਹਰਿ ॥ ਹਰਿਕਰਿਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਕਾਦ
ਰਸੁਦੇਖਸੁਖਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖਹਉਮੈਰੋਗਗਾਇਆ ॥ ਜੇਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਪਿਆਵਹਿਸ
ਭੁਜਨਾਮੁਤਿਨਕਾਸਟਲੁਭਉਇਆ ॥ ਓਇਆਪਿਤਰੇਕਿਸਟਿਸਭਿਤਾਰੀਸਭੁਕੁਲੁਭੀਪਾਰਿਪ
ਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁਜਗੁਤੁਧੁਆਪੇਦਸਿਕਹਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾ
ਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਿਖੁਰੁਬਦਾਕਾਦੁਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ੪
॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆ ॥ ਕੇਸਕਾਭੁਖਨਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਮੁਕੁਜਲਤਅਹੀਕਰੀ
ਹਉਮੈਦਿਚਿਦੁਖਪਾਈ ॥ ਅਵਤਜਤਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇਆ ॥ ਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿ
ਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਪ੍ਰਿਗੁਜੀਫੁਣੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਟੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈ
॥ ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰਮੇਲੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਭਉ
ਅਹੈਬਿਰਥਾ ॥ ਅਵਤਜਤਲਜਾਣੀ ॥ ਕਾਮਿਕੋਪਿਰੂਬੇਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਹਉਮੈਦਿਚਿਜਲਿਜਾਈ ॥ ਤਿ
ਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਭਈਮਤਿਮਾਧਿਮਲੋਭਲਹਰਿਦੁਖਪਾਈ ॥ ਗੁਰਬਿਰੂਨਮਹਾਦੁਖਪਾਇਆ ॥ ਜਮ
ਪਕਰੇਬਿਲਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਫਸਿਆਪਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ ॥ ਸੌਦਾਅਨੰਦਿਰੋਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਏਕਸਬਦਿਲਿ
ਫੁਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁਪਦਾਰਥਸਹਜੇਪਾਇਆ ॥ ਏਹਸਤਿਗੁਰਕੀਫੁਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿ
ਹਰਿਮਨਿਫਸਿਆਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਰਖਉਸਭੁਆਗੈਗੁਰਚ
ਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੈਲੈਹਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮਲੋਹਗੁਰਨਾਦਬੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

विष्णुनक्षत्रादिषु १४१७११

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀਓ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਘਰੁ ॥ ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸ੍ਰੀਰਾਮੇਨਾਮਾਮਿਲਿਸਾ
ਪਸੰਗਤਿਹਰਿਤੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਪਨੁਬਨਜਹੁਹਰਿਪਨੁਸੰਚਹੁਜਿਸੁਲਾਗਤਹੈਨਹੀਚੋਰ
॥ ੧ ॥ ਚਾੜਿਕਮੇਰਬੋਲਤਦਿਨੁਗਤਿਸੁਨਿਘਨਿਹਰਿਕੀਘੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋਬੋਲਤਹੈਮ੍ਰਿਗਾਮੀਨਪੰਖੇ
ਰੂਸੁਬਿਨੁਹਰਿਜਪਤਹੈਨਹੀਚੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਛੁਟਿਗਾਇਓਜਿਮਕਾ
ਸਭਸੋਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀਓ ॥ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੇਬਰਭਾਗਿ
॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕਾਪੰਥੁਕੋਊਬਤਦੈਹਉਤਕੈਪਾਇਲਾਗਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਹਮਾਰੋਮੀਤੁਸਖਾਈਹ
ਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿਹਮਗਾਵਹਿਹਰਿਹਮਬੋਲਹਿਅਉਰੁਦੁਤੀਆਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤਿਆ
ਗਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੋਹਨਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮੁਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗਿ ॥ ਹਰਿਦੇਖੋਜੀਵਤਹੈਨਾਨਕਾਇਕ
ਨਿਮਖਪਲਮੁਖਿਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਕਾਨ੍ਹਾਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨੀਮਿਲਿਹਰਿ
ਆਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਾਧਜਨੀਕਉਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਉਤਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ
ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਹਮਸਾਧਜਨੀਪਗਪਰਿਆਧਨੁਧਨੁਸਾਧਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭਜਾ
ਨਿਆਮਿਲਿਸਾਧੁਪਤਿਤਉਧਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁਆਚਲੈਚਲੈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਮਿਲਿਸਾਧੁਵਸਿ
ਗਤਿਕਰਿਆਜਿਉਜਲੁਤੰਤੁਪਸਾਰਿਓਬਿਕਿਕਸਿਮਿਨਾਦੁਸਿਗਤਿਖਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ
ਕੇਸੰਤਸੰਤਭਲਨੀਕੇਮਿਲਿਸੰਤਜਨਮਲੁਲਹੀਆਹਉਮੈਦੁਰਤੁਗਇਆਸਭੁਨੀਕਰਿਚਿਉ
ਸਾਧੁਨੀਕਾਪਰੁਕਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧਰਿਠਾਕੁਰਿਗੁਰਸਤਿਘਰਚਰਨ
ਉਧਰਿਆਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੈਜਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਸਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨ੍ਹ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਪਗਰੇਨਾਹਰਿਹਰਿਕਥਾਧੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨੁਕੋਰ
ਹਰਿਗੰਗਿਭੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਹਮਅਚੇਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਿਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਕੀਏਸੁਚਿਤਾਚਿਤੇਨਾ
ਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲਿਕੀਓਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਹਿਮਨ
ਪ੍ਰੀਤਮਕਇਦੇਵਉਹੀਅਰਾਤੇਨਾਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੇਨਾ ॥ ੩ ॥

ਹਰਿਕੇਸਤਨਉਤਮਜਗਿਕਹੀਅਹਿਜਿਨਮਿਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨਾਜਨਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਓਇਉਤਮਹਰਿ
 ਹਰਿਕੇਨਾ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਸਾਹਦਰੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਦੁਣਜਰੇਰਾਸਿਦੇਨਾਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਪਾ
 ਹੁਲਦਿਵਖਹੁਹਰਿਹਰਿਲੇਨਾ॥੪॥੨॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਾਹਰਿ
 ਕੇਸਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਦਿਚੇਗਿਹਰਿਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਹਰਿਹਰਦੇਜਪਿਓਨਾਮੁਨਰਹਰਿਪ੍ਰਭਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਿਰਪਾਸਾਅਨਦਿਨੁਮਨਦੁਭਾਇਆਮਨੁਬਿਗਸਿਆਉਦਮੁਭਏਮਿਲਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਹਮ
 ਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਤਨੇਸਾਸਲੀਏਹਮਗਾਸਾਕਿਲਾਬਿਖਦਹਨਭਏਖਿਨਅੰਤਰਿਫੁ
 ਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਠਾਸਾ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਕਮਾਫਹਿਪੁਰਖਮੁਗਪਰਖੇਪ੍ਰਭਤਾਸਾਅਦਗ
 ਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਰੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਰੇਤਰਾਸਾ॥੩॥ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਉਚ
 ਹਮਨੀਚਬਿਖਿਆਸਾਹਮਰੇਅਦਗੁਨਸੰਗਿਗੁਰਿਮੇਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਏਪ੍ਰਭਪਾਸਾ॥੪॥੩॥
 ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਮੇਰੇਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਦਾਕਾਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀਜਗਦੀ
 ਸਰਿਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਉਗਇਓਸਭਛਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਪਰੰਗਹਰਿਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਰਦਿ
 ਓਗੁਪਲਾਕਾਹਰਿਕੇਸਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਓਘਰਿਗਏਬਿਖਿਅਕੇਤਾਕਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤੁਬ
 ਹੁਸੈਭਾਜਿਨਿਉਰਧਰਿਓਹਰਿਕੇਸਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਉਦੇਖਿਬਛੁਰਾ
 ਕਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਉਤਮਜਨਕਜਨਾਕਾਤਿਨਹਰਿਹਰਦੇਬਾਬੁਬਸਾਨੀਫੁ
 ਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸਕਾਕਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਕੀਏਹਰਿਰਖਿਲੇਹੁਮਾਪਨਅਪਨਾਕਾਜ
 ਨਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਭਾਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਹਰਿਸਾਕਾ॥੪॥੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਮੇਰੇਮਨ
 ਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਤੀਤਾਹਰਿਹਰਿਦੁਸਤੁਮਾਇਆਗਛਿਦੇਵੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲੀਓਗੁਰੂ
 ਜੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਭਗਮਿਭਗਮਿਬਹੁਕ੍ਰਮਿਆਲੁਬਧੇਪ੍ਰਕਲਤਮੇਹਪ੍ਰੀਤਿਜੈਸੇਤ
 ਰਦਰਕੀਤੁਛੁਛਾਇਆਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਦੇਹਭੀਤਿਹਮਰੇਪਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਉਤਮਜਿਨਿ
 ਮਿਲਿਆਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਤੀਤਿਪਰਚੈਰਾਮੁਰਦਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਅਸਥਿਭਗਮੁਰਦਿਆਰੰਗਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸਤਸੰਤਜਨਨੀਕੇਜਿਨਿਮਿਲਿਆਮਨੁਰੰਗਿਰੰਗੀਤਿਹਰਿਰੰਗੁਲੰਨਉਤਰੈਕਬਹੁਹਰਿਹ
 ਰਿਜਾਇਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ਹਮਬਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਕਾਟੇਕਟਿਤਕਟੀਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਟੀਓਮੁਖਿਅਉਖਪੁਜਨਨਾਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥੪॥੫॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਜਪਿਮਨ
 ਰਾਮਨਾਮਜਗੀਨਾਥਾਪੁਮਨਘੇਰਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਕਾਢਿਲੀਏਦੇਹਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁ
 ਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮਰਖਿਲੇਹੁਮਪਾਪੀਪਾਥਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਰੇਕਾਸਟੇਲੇ

ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਘਟਾ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮ
 ਧੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਧੋ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਲਾਧੋ॥ਹਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਧੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਬਿਖਮਾਇਆਸੀਚਿਬਹੁਚਿਤੋਬਿਕਾਰਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਭਜੁਸੀਤਸੀਤਸੀਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸਾਧੋ॥
 ਜਿਉਫੁਇਪਾਰਸਮਨੁਰਭਏਕੰਚਨਤਿਉਪਤਿਜਨਮਿਲਿਸੀਗਤੀਸੁਧਾਹੋਵਤਗੁਰਮਤੀਸੁਧਾਧੋ॥੧॥ਜਿ
 ਉਕਾਸਟਸੀਗਿਲੋਹਾਬਹੁਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੀਗਿਤਰੇਸਾਧਸਾਧਸੀਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਾਧੋ॥ਚਾਰਿਬ
 ਰਨਚਾਰਿਅਸ੍ਰਮਹੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕਸੇਆਪਿਤਰੈਕਲਸਗਲਤਰਾਧੋ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਹਰਿਜਸੁਗਾਢਹੁਭਗਵਨ॥ਜਸੁਗਾਢਤਪਾਪਲਹਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਜਸੁਕਾਨ
 ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜਨਾਧਿਆਏਹਿਏਕਮਾਨਿਏਕਚਿਤਤੇਸਾਧੁਸੁਖਪਾਢਹਿਜਪਿ
 ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਆਮਿਲਿਸਾਧੁਸਾਧਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਭਗਵਨ॥੧॥
 ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਭੂਸੁਆਮੀਤੇਸੁਖਛਲਾਪਾਢਹਿਤੇਰੇਭਯਸਿਧਤੇਭਗਤਹਰਿਜਨਾ॥ਤਿਨਸੇਵਾਹਮਲਾ
 ਇਹਰੇਜਨਾਨਕਕੇਹਰਿਭੂਭੂਭੂਭਗਵਨ॥੨॥੬॥੧੨॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੨੧॥ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮੁਸੁਖਪਾਏਗੋ॥ਜਿਉਜਿਉਜ
 ਪੈਤਿਏਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਧੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤੰਜਨਕੀਖਿਤੁਖਿਨੁਲੋਚਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖ
 ਪਾਏਗੋ॥ਅਨਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿਨੁਨਵੈਕਿਛੁਨਸੁਖਾਏਗੋ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਮੀਠਲਾਗਾਗੁਰਮੀ
 ਠੇਬਚਨਕਢਾਏਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖਪੁਰਖੇਤਮਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਗੋ॥੨॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨਤਮੇਰਾ
 ਮਨੁਦ੍ਰਵਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿਆਏਗੋ॥ਤਹਅਨਹਦਧੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਜੇਨੀਝਰਪਾਰਛਾਏਗੋ॥
 ॥੩॥ਗਮਨਾਮੁਇਕਤਿਲੁਤਿਲੁਗਾਏਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਧੈਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੇਮਾਨਿਭਾਏਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਏ
 ਗੋ॥੪॥ਕਨਿਕਕਨਿਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਾਪਰਭਾਤਿਬਨਏਗੋ॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਸਭਿਠੀਕਠਿਕਨੇਜਨਮਿਮਰੈਠਿ
 ਰਿਆਏਗੋ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਹੈਭਾਰੀਘਰੁਘਮਨਿਘੇਰਿਘਲਾਏਗੋ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੁਰਸਭਿਭਾ
 ਰੇਬਿਖੁਦਤਰੁਤਰਿਓਨਜਾਏਗੋ॥੬॥ਭਉਬੈਰਾਗੁਭਇਆਹੈਬੋਹਿਭੁਭੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਏਗੋ॥ਗਮਨਾਮੁਹਰਿ
 ਭੇਟੀਐਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਧੈਗੋ॥੭॥ਅਗਿਆਨਲਾਇਸਵਾਲਿਆਗੁਰਗਿਆਨੈਲਾਇਜਗਾਏਗੋ॥
 ਨਾਨਕਭਾਣੈਆਪਣੈਜਿਉਭਏਤਿਏਚਲਾਏਗੋ॥੮॥੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰ
 ਰਏਗੋ॥ਜੇਜੇਜਪੈਸੋਈਗਤਿਪਾਏਜਿਉਪ੍ਰਾਨਲਾਦੁਸਮਧੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਨਾਮਿਲਗਾਏਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਏਗੋ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੀ
 ਹਉਮੈਮਲੁਲਾਗੀਮਿਲਿਸੀਗਤਿਮਲੁਲਹਿਜਾਏਗੋ॥ਜਿਉਲੋਹਾਤਰਿਓਸੀਗਿਕਾਸਟਲਗਿਸਬਦਿਗੁਰੁ

ਰਿਪਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਹੁਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਸੁਆਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਸਕਰੇਅਭਿ
 ਮਾਨਿਕਢਿਪਾਣੀਚੀਕੜੁਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਭਗਤਜਨਕੇਹਰਿਖਵਲੇਜਨਹਰਿਸਮੀਠਲਗਾਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਖਿਨੁ
 ਨਾਮੁਦੇਇਢਿਭਾਈਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੪॥ਭਗਤਜਨਕਉਸਦਾਨਿਦਿਹਰੀਐਜਨਨਿਦਹਿ
 ਤਠਲਗੁਣਪਾਵੈਗੋ॥ਜੇਨਿਦਾਦੁਸਟਕਰਹਿਭਗਤੀਹਰਣਾਖਸਜਿਭਿਪਚਿਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲਪੁਤ੍ਰ
 ਮੀਨਬਿਅਸਾਤਪਤਾਪਨਪੂਜਕਰਾਵੈਗੋ॥ਜੇਜੇਭਗਤੁਹੋਇਸੇਪੂਜਹੁਭਗਮਨਭਗਮੁਚਕਾਵੈਗੋ॥੬॥ਜਤਨਜਾ
 ਚਿਦੇਖਮਤਭਗਮਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਲਾਗਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ਜੁਠਨਜੁਠਿਪਈਸਿਰਉਪਰਿਖਿਨੁਮਨੁਆਤਿਲੁ
 ਨਰੁਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜਨਕਜਨਕਬੈਠੇਸਿਖਾਸਨਿਨਉਮਨੀਪੁਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਕਰਮੈ
 ਵਸਨਿਦਾਸਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹੂੰ
 ਏਕੋਹੋਇਲਖਕੋਟੀਲਖਕੋਟੀਕੋਟਿਪਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਠਨੀਜਪਿਓਸੇਖਨਗੋਹਰਿਜਪਤਿਆ
 ਅੰਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਤੁਅਥਾਹਮਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਹੋਮਤਿਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥ਜਿਨਤ੍ਰਜਪਿਓਤਈਜਨ
 ਨੀਕੋਹਰਿਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤਛੇਕਛੇਹਰਾਕ੍ਰਿਸਨਅੰਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਲਤੇ
 ਉਪਤਿਭੈਰੋਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਜਨਾਹਰਿਆਪਿਸਦਾਰੇਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮ
 ਪਾਥਰਲੋਹਲੋਹਬਡੁਪਾਥਰਗੁਰਸੰਗਤਿਨਾਦੁਤਰਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਸਤਸੰਗਤਿਤਰਿਓਜੁਲੋਹੇਸੰਤਜਨਾਮਨਿਭਾਵੈ
 ਗੋ॥੪॥ਖਰੇਖਰੇਏਬੈਠਤਉਠਤਮਾਗਗਿਪੀਥਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਬਚਨਹੋਸਤਿਗੁਰਪਾਥਰਮੁਕਤਿ
 ਜਨਾਵੈਗੋ॥੫॥ਸਾਸਨਿਸਾਸਸਾਸਿਬਲੁਪਾਈਐਨਿਹਸਾਸਨਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਭੂਛੈ
 ਰਉਗੁਰਮਤਿਨਾਮਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਜੀਅਜੀਅਨਕਉਭਾਗੀਨਨਹੀਭਾਵੈਗੋ॥ਠਿਰਿਏਹਦੇਲਾਹ
 ਬਿਨਾਮਾਵੈਪਰਤਾਪੈਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ਜੇਕੋਭਲਲੋਕੇਭਲਅਪਨਾਗੁਰਮਾਗੈਚਹਿਚਹਿਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਅ
 ਦਇਆਕਰਿਠਕੁਰਮੈਸਤਿਗੁਰਭਸਮਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨੁਹਰਿਗੋ
 ਰਤਾਗਾਵੈਗੋ॥ਭੈਭੈਤਾਸਭਏਹੋਨਿਰਮਲਗੁਰਮਤਿਲਾਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੋਗਿਰਤਾਸਦਬੈਰਾਗੀ
 ਹਰਿਨਿਕਟਿਤਿਨਾਪਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਿਨਕੀਪੰਕਮਿਲੈਤਾਜੀਫਾਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥ਦੁਬਿਧਾਲੇ
 ਭਿਲਗੋਹੋਪਾਣੀਮਨਿਕੋਰੈਗੁਨਾਮਾਵੈਗੋ॥ਠਿਰਿਉਲਟਿਓਜਨਮੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲੈਰੋਗੁਲਾਵੈ
 ਗੋ॥੨॥ਇਵੀਦਸੇਦਸੇਠਨਿਧਾਵਤੈਗੁਣੀਅਖਿਨੁਨਟਿਕਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਦਸਗਤਿਆਵੈਮੋਖਮੁਕਤਿ
 ਸੋਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ਓਅੰਕਾਰਿਏਕੋਰਦਿਹਰਿਆਸਰਏਕੈਸਮਾਹਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਏਕੋਰੁਪੁਏਕੋਬਹੁਰੰਗੀਸਭਏਕਰੁਬ
 ਚਨਿਚਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਏਕੁਪਛੁਤਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਮਿਲੈਨਿਜਮਯਸੀ
 ਅਨਹਦਸਬਦੁਬਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਿਸਟਿਉਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਭਾਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਕੋਮਹਲੁਪਾ

ਦੈਆਇਜਾਇਦੁਪਾਦੈਗੋ॥੬॥ਅਨੇਕਜਨਮਾਦਿਛੁੜੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਕੁਰੁਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲਤਮਹਾਸੁਖਪਾਇਆਮਤਿਮਲੀਨਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਮੈਸਰਧਾਨਾਮਿ
 ਲਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਮੈਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪
 ॥ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਭੰਡੇਅੰਕਸੁਸਬਦੁਵੈਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਕਾ
 ਉਚਲੋਚਲੈਚਲੈਦਰਦਰਦਿਸਿਗੁਰੁਖੈਹਰਿਲਿਦਲਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਦੇਇਰਿਦਅੰਤਰਿਮੁ
 ਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੁਆਵੈਗੋ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੁਭਰੇਪ੍ਰਗਨਗੁਰਗਰੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥ਆਇਆਭੁਇ
 ਅੰਗਤਿਸੁਨੇਕੁਨਾਵੈਬਿਖੁਝੁਰਿਝੁਰਿਲਿਦਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਸੁਆਨੁਲੋਕੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰਖਿਨਮਹਿ
 ਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਿਤ੍ਰਾਸਿਸਰਨਿਜਨਾਏਗੁਰੁਧੀਦੇਨਿਕਲਾਵੈਗੋ॥੪॥ਸਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੁਸਭੁਬਾਜੀਸਭੁਬ
 ਜੀਖੇਲਖੇਲਾਵੈਗੋ॥ਲਾਹਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲਹੁਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ਹਉਮੈਕਰੈਕਰਾਵੈਹਉਮੈਪਾ
 ਪਕੋਇਲੇਆਨਿਜਮਾਵੈਗੋ॥ਆਇਆਕਾਲਦੁਖਦਾਈਹੋਏਬੀਜੇਸੇਖਲਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸੰਤਹਰਮਨਮੁਖਨੁਸੰਚਹੁਲੈਖ
 ਰਦੁਚਲੇਪਤਿਪਾਵੈਗੋ॥ਖਾਇਖਰਚਿਦੇਦਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹਰਿਦੇਦੇਰੋਟਿਨਾਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਹੋਰਿਦਅੰ
 ਤਰਿਪਨੁਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦਇਆਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੫॥
 ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਚਗਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਹਿਰਨੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਰਸਗੁਨਪਾਰਸਕੋਹੋ
 ਇਆਵੈਗੋ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖਹੈਪਾਰਸੁਜੇਲਾਗੈਸੋਛਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰ
 ਹਿਲਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕੁਪੈਜਰਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੋਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰ
 ਬਗੀਕਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬਚਨਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਕਰਿ
 ਪਿਆਵੈਗੋ॥ਦਇਆਲਦੀਨਭਾਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਏਸੇਬਾਪੇਤਿ
 ਨਗਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਆਵੈਗੋ॥ਜੋਕੇਸਹੁਸੰਪੈਜਨਉਪਰਿਠਿਰਿਉਲੋਟੇਤਿਸੈਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਸਰਸੇਵਹਿਤਿਨਦਰਗਹਮਾਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪਿਆਦਹਿਹਰਿਗਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿਮਿ
 ਲਾਵੈਗੋ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੁਬੋਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪਰਚੈਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਪੁਹਰਿਗੁਪੋਹੈਹੈਰਿਜ
 ਨਕਉਪ੍ਰਜਕਰਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰਨਹੀਕੀਅਤੇਬੋਧੁਹਰਿਭਰਮਾਵੈਗੋ॥ਲੋਕੁਲਹਰਸੁਆਨਕੀਸੰਗਤਿ
 ਬਿਖੁਮਾਇਆਕਰੰਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਜਗਕਾਤਾਰਕੁਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਭੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਸਤਸੰਗਤਿਰਖਿਤਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ੧॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਾਨ੍ਹੇਕੀਫਾਰਸੀਮੁਖਵਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮੁਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁ੫੪॥ ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਪਾ
 ਨੁਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਖੁਓਰਧਾਗੀਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਹਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਭੁਜੀਤਿਆਕਦੇਨਾ

ਵੈਰਾਗਿ ਪਨੁਪਨੁ ਵਰਭਾਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਗਿ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਗੋਇ ਦੁਗੋਇ ਦੁਗੋਇ ਦੁ
 ਹਰਿ ਗੋਇ ਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਪਾਨੁ ਗੋਇ ਦੁ ਗੋਇ ਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਿਆਈ ਐਤ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਐਮਾਨੁ ਗੋਇ
 ਦੁ ਗੋਇ ਗੋਇ ਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਪਰਪਾਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੋਇ ਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਨਾਮੁ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਪਸਾ ਪੈ ਕੋਤੁ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗੋ ਜੋਗੀ ਆਪੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀ ਅਤੁ ਤੁਆ
 ਪੇ ਹੀ ਭੋਗੋ ਭੋਗੀ ਆਪੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤ ਦਾਤੁ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਰੋਗੀ ਆਪੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੰਨੁ ਪੰਨੇ
 ਧੰਨੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀ ਆਪੁ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਬਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲੋਹੇ ਗੀ ਆਪੁ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵੈ ਕੋ
 ਇਹ ਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾ ਸੁਰੋਇ ਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ਨਾਨਕ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਰੇ
 ਇਹ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁਰੋਇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਰਤ ਦਾ ਹਰਿ
 ਜੇਵਰੁ ਅਦਰਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਸੋਥੀ ਐ ਜੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਸੁਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਖੈ ਅੰ
 ਤੁਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਐਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜੋਤਿ
 ਤੇਗੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੁਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭੁ ਪਿਆਵਹਿ ਤੁਘਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ
 ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭੁ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁ ਰਸ ਭੁਤੁ ਹੈ ਤੁਹੈ
 ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖ ਹਰਿ ਖੀਕੇ ਸੁਹਰੇ ਖੀਕੇ ਸੁਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭੁ ਫਲ ਫ
 ਲਨਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੇਇ ਫੁਰਿ ਸੋ
 ਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੇ ਪਿਆਨੁ ॥ ਕਿਲਾਇ ਖਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀ ਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਦਿਗ ਸਿਆਸ ਭੁਆਤ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਨ ਨਕ ਜਪਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ੫:੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ ਤੁਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ
 ਨਾਨਕਿ ਦਸਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ
 ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਜਨਨ ਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾ ਸੁਰੋ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਤੂੰ ਬਾਨ ਥਨੀ ਤਭਿ ਭਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਤੇਗੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗ ਪੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਰਸਾ ਜੀ ਬਹੁ ਬ
 ਹੁ ਬਿਧਿ ਭੀ ਤਿਉ ਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭੁ ਤੇਗੀ ਜੋ ਤੇਗੀ ਵਿਚਿ ਦਰਤ ਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਘੈ ਲਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹੋਇ
 ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮ ਗੋਸਾਈ ਗੁਰਮ
 ਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲ ਦੁਖੁ ਭੁਖ ਸਭੁ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ੫:੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਪਾਇ ॥ ਦਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਤ ਦਾ ਬੁਝੁ ॥ ਸਬਦ ਦੀ ਚਾਗਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ

੩੦੬

ਨਿਧਾਨੁ

੨੬

ਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉ ਮੈ ਕਢੀ ਮਾਗਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਤਿ ਨ ਜੁ ਐ ਜਨੁ ਮੁਸਭੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ
 ਰਿਚੇਤਾ ਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਰਧਾ ਗਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿ ਤੁਸਚੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਪੰ ੪੪॥
 ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦਿਚਿ ਕਲਿ ਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਗਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਹਰਿ ਉਰਧਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉ ਪਿਆ ਹਰਿ ਭੈਰਵਾ ਬਿਨੁ ਨ ਦੇ ਜਿ ਕਰਮ ਕ
 ਮਾਫਣੇ ਨਿਤ ਹਉ ਮੈ ਰੋਇ ਖਾਅ ਗੁਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿਨਾ ਵਾਲੀ ਐ ਸਿਰਿ ਭੀ ਠਿਰਿ ਪਾਏ ਛਾਹਾ ਹਰਿ ਮੇ
 ਲਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਏਕੈ ਕਾਗੁ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈ
 ਕਾਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਮਨਾ ਮੁਖ ਹਉ ਤਿ ਮੁਹਿ ਨਾਇਕੁ ਪਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿਆ
 ਪੇਵਰ ਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਫਣ ਜਾਗਾ ਸਭੁ ਜੇ ਤਤੇ ਗੀ ਜੋਤੀ ਦਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਗਾ ਸਭਿ
 ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੋਕਾਗਾ ਸਭੁ ਚਵਹੁ ਮੁਖੁ ਜਗੀ ਨਾ ਬੁਜਗੀ ਨਾ ਬੁਜ
 ਗੀ ਨਿਦਨੇ ਜਿਤੁ ਭਵ ਜਲ ਪਾਰ ਉਤਾਗਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੪੪ ॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹ ਬਾਏ ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਕੇ ਕੁਠਾ ਅਗ
 ਮ ਅਥਾਹਾ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆ ਠਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਫੁਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹਾ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਤਿ ਉਤਮ
 ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪਾਗਿ ਪਾਹਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿਤ ਰਾਹਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖ
 ਸਿਲੈ ਹੁ ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮਤ ਰਾਹਾ ॥੧॥ ਪੰ ੪੪॥
 ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਸ੍ਰਿ ਪਾਜ ਗਜੀ ਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆ ਲੁਗਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਰੋਆਹ
 ਰਿਖਿ ਪਾਲਾ ਸਭੁ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਅਲਜੰਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀ
 ਏਸ ਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮਾਲਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁ
 ਮ ਫੁਡ ਫੁਡੇ ਫੁਡੇ ਫੁਡੇ ਉਚੇ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਫੁਡੇ ਫੁਡੇ ਨਾ ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰ ਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
 ਚਰਿਤੇ ਹੈ ਨਾ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕੋਟੈ ਨਾ ਤੁਮ ਜੋ ਸੇਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾਨੇਸ
 ਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਫੁਡ ਫੁਡੇ ਗਾਵੇ ਨਾ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਅਦਿਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿਸਤੇ ਪਰਤਖਿਸਤੇ ਸਦ
 ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਦੇਸੈ ਨਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੪੪ ॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਹਰਿ
 ਗੁਰਮੰਤਾ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇਆ ਚਿਤਾ ਹਰਿਆ ਪੇਪਾ ਟਿਪਾ ਟਿਫਰ
 ਤਦਾ ਹਰਿਆ ਪੇਅਾ ਪਿਥਿ ਅੰਤਾ ਹਰਿਆ ਪੇਸਭੁ ਰਸ ਭੋਗ ਦਾ ਹਰਿਆ ਪੇਕਫਲਾ ਕੇਤੁਾ ਹਰਿਆ ਪੇਭਿਖਿਆ
 ਪਾਇਦਾ ਸਭੁ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀ ਅਜੰਤਾ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨ ਦਇਆ ਲਾਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤਾ
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥੧॥ ਪੰ ੪੪॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ
 ਨਾਮੁ ਸਰੀਗਾ ਸਭੁ ਅਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਗੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪੀਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ

[illegible]

ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਸਨਾਤਨੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਸਨਾਤਨੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਸਨਾਤਨੀ ਦੇ ਲੇਖਕ

ਮੈਂ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓਂ ਗੁਰਮੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਰਨਾ ਮੁਖਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ੧੧੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹ
ਦੀ ਸਠ ਲਾਘਵੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਰਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕ
ਥ ਕਹਣੀ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਰ ਬਚਨੀ ਨ ਮਿਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਦਿਟਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪ ਦੇਹ ਰਿਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪
॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨ ਕਸਰ ਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥
੧੧੫ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨ ਮਿਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾ ਮੁਚਿਤ ਵੈਨਾ ਮੇ ਪਰੈ ਨ ਮਿਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ
॥ ਨਾ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਧਾਈਐ ਚਿਤਾ ਕਾਣੀ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾ ਮੁਊ ਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤਿਆਨਾ ਮੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਾਤਿ ਕੀ
ਤਾ ॥ ਇਕ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਿ ਹਰਾਇ ਅਨੁ ਇਕ ਨਾਮੇ ਲਿਹੁ ਭੁਤਿ ਨ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚ
ਨਿ ਸਭ ਗੈਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖ ਦਾ ਲਦੁ ਸੋਭੇ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜੀਨਾ ਉਹੁ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਤਿ ਸੇਵਾ ਮੇ ਹੋਨੇ ਮਨ ਮੇ ਹੋਨੇ
ਜਗ ਮੇ ਹੋਨੇ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸੋਭੇ ਦਸਿ ਕੀਤਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਹੋਭੁ
ਮਿਥੁ ਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਮਿ
ਸਗਰ ਦੁਜੀ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਗੀਨਾ ਬਜ
ਗ ਦੀ ਸਰਕਰ ਤੇ ਅਪਰਿਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੇ ਲੁਹਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੁ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਮੋਲੁ ॥ ਜਿਨ ਪਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਵੈਨ ਸੁਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ ਵਡੁ ਰਾਗੀ ਸੀਰਾਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁ
ਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਸਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰਨਾ ਰਾਇ ਟੋਨਾ ਰਾਇ ਟੋਨੇ ਜਿਤੁ ਚੁਕਾ ਜਮ ਸੁਗਾਹੁ ਟੋਨੇ ॥ ੧੨੦ ॥
॥ ਸਲੋਕ ਪ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿ ਅਸਰੁ ਸੀ ਪਿਆ ਗਵਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ
ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸੀ ਪਿਆਤਿ ਸੁਠੈ ਰਿਮਾਗ ॥ ੧੨੧ ॥ ੪ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੀਨਾ ਜੋ ਕਰਿ
ਦੂਜਾ ਦੇਖ ਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਦਿਚੀਨੀ ॥ ੧੨੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਆ ਲਿਪੁ ਰੋਨੇ ਅਪਰਿਪਰੁ ਸੇ
ਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਕੁਮਾਰੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਅੰਤਰਿ ਗਵਿਰਿ ਮਾਜ ਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਪੁ ਹੋ ਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸਲੋਕ
ਪ: ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿਸ ਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੁਲੁ ਰਿਲੁ
ਡਿਵਰ ਗਹਿ ਫੁਟੁ ॥ ੧੨੪ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਤੁਹੈ ਆਰਾਧ ਦੇਦੁ ਨ
ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾ ਰਿਖ ਕਾਢਿ ਆਮੀ ਹੁਵੈ ਠਾਥੈ ਸਾਰੇ ॥ ਅੰਤੁ ਜੀਅ ਖੇਤੀ ਰਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨ

ਮੁਸਮਾਰੋਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੇਦਨੁਪੁਰੁਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਛਾਮਨਕੀਪੁਰੀਐਜਪੀਐ
 ਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਅਗਾਧੀਅਹਿਗੁਰਸਬਦਿਰਤਨਾਗਰੁ॥ਮਿਲਿਸਾਪੁਸੀਗਿਉਪਾਰੋਇਛਾਏਜਮਕ
 ਗਰੁ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਐਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰੁ॥ਸਭਿਪਦਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੁਕੀਬਿਨਸੈਦੁਖਦਾਗਰੁ॥
 ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ੫੦੪ ਭੀ॥ਹਉਦੁਖਦੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਭੈਨਾਹਿ॥ਜਨਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰ
 ਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਹਿ॥੧॥੫੦੪॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨੈਸਚੈਭੈਉਬਿਨੁਹਰੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲੈਤਪੁਰਾਪਾਈਐਹਰਿਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਗਾਏਕੋਸੁਣੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਾਏ
 ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਏ॥ਅਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟੀਐਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਆਪਿਤਰ
 ਹਿਸੀਗੀਤਹਰਿਸਭਕੁਟੰਬਤਰਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਏਭੈਭੇਰੇਹਰਿਪੁਰੁਭਾਏ॥੧੫॥੧॥
 ਸਲੋਕੁ੫੦੫੦੧॥ ਕਾਨਕਕਾਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ१੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ५॥ ਵਾਰ१॥ਜੇਦੁ
 ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਸ੍ਰੀਮੁਖਦੁਕਪਾਤਿਸਾਰੀ४ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਰੇਤੁਮਰੇਤੁਬਰੁਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸੀਖਅਗਮਹਰਿਅਗਮਅਗਮਹ
 ਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਯਾ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਕੋਬਿ
 ਦਸਦਗਾਫਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤੂਅਮਿਤਿਅੰਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪਿ
 ਐਬਾਹਨਪਾਇਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮਰੀਜਨਮਾਧੈਗੁਨਗਾਫਹਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੁਮਜਲਾਨਿਧ
 ਹਮਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਤੁਪਾਇਆ॥੩॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧੁਦਨਹਰਿਦੇਵਹਨਮੁਜਪਾ
 ਇਆ॥ਸੈਮੂਰਖਅਪੁਲੇਨਾਮਟੇਕਪੈਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਕਲਿਆਨਪਾਤਿਸਾਰੀ४
 ॥ਹਰਿਜਨਗੁਨਗਾਫਤਹਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪੁਰਿਮਸਤਕਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਸਰੀ
 ਘਸਿਚੈਦਨੁਜਸੁਘਸਿਆ॥੧॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਫਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤੋਕੋਤਿਪਾਇਆ॥ਜਿਉ
 ਬਿਰਤਿਸੰਜੋਗਚਲਿਓਨਰਨੀਦਕੁਪਗੁਨਾਗਨਿਛੁਰਿਜਲਿਆ॥੨॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਗਾਥੇਸੁਆਮੀਤੁਮਭੁਭਿ
 ਜੁਗਿਜਨਰਖਿਆ॥ਕਹਾਭਉਓਮਾਏਤਕਭੀਬਾਧੀਲੀਸਭਿਕਰਿਕਾਰਿਛੁਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰ

ਭਕੀਏਸਭੁਕਾਏਮੁਖਿਗੁਸਿਆਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਇਆ॥੪॥੩॥
॥ ਕਲਿਆਨਪਃ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੀਨਾਥੋ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਓਸ
ਭਿਕਿਲਬਿਖਦੁਖਲਾਥੋ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਕੈਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁਰਸੁਨਥੋ॥ਬਾਰਬਾਰ
ਰਖਿਨੁਪਲਸਭਿਗਾਫੁਹਿਗੁਨਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੋ॥੧॥ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
ਹਮਲੋਚਹਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਥੋ॥ਤੁਮਵਡਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹਮਬਿਰਥੋ॥੨॥ਕੋਈਮਾਰਗੁ
ਪੰਥੁਬਤਦੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹੁਤਿਨਕਉਕਿਅਦਿਨਥੋ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਅਰਪਿਅਰਪਉਕੋਈਮੇ
ਲੇਪ੍ਰਤਮਿਲਥੋ॥੩॥ਹਰਿਕੇਹਨਬਹੁਤਬਹੁਤਬਹੁਸੇਭਾਹਮਵਡਕਰਿਕਰਿਬਰਨਥੋ॥ਹਮਗੀਮਤਿਦਸ
ਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਜਨਕੈਪ੍ਰਭਸਮਰਥੋ॥੪॥੩॥ ਕਲਿਆਨਪਃ੪ ॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨਅ
ਕਥਸੁਨਥਈ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਭੁਕਾਮੁਮੇਖੁਰੈਜਨਪੀਛੈਲਾਗਾਠਿਰਿਥਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸੇਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਪਿਆਦੈਹਰਿਜਨੁਜਿਨਬਡੁਗਮਥਈ॥ਜਹਦਰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾਮਰੈਤਹਛੁਟੈਨਾਮੁਪਿਆਇਥ
ਈ॥੧॥ਹਮਰੇਦੋਖਬਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਉਮੈਮੈਲੁਲਾਗਥਈ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਲਿਨਾਦੁ
ਏਸਭੁਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਥਈ॥੨॥ਜਨਕੈਰਿਦਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਥਈ॥
ਜਹਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਤੁਰੈਤਹਗਾਖੈਨਾਮੁਸਥਈ॥੩॥ਜਨਤੇਰਾਜਸੁਗਾਫੁਹਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਹਰਿਜਪਿਓਜਗੀਨਥਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਰਾਖੇਸੁਆਮੀਹਮਪਾਥਰਗੁਬੁਝਥਈ॥੪॥੪॥
ਕਲਿਆਨਪਃ੪ ॥ ਹਮਗੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਨੈ॥ਅਉਕੋਈਨਿੰਦਕਰੈਹਰਿਜਨਕੀਪ੍ਰਭਤਕਾ
ਕਹਿਆਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਅਉਸਭੁਤਿਆਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚੁਤਜੇਸਭਤੇਉਚਰਾ
ਕੁਰੁਗਫਨੈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਉਜੇਹਿਨਸਕੈਚਰਨੀਆਇਪਦੈਹਰਿਜਨੈ॥੧॥ਜਕਉਗਾਖਿਲੋਇ
ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਾਨੈ॥ਤਕਉਕੋਈਅਪਹਿਨਸਕੈਜਾਕੀਭਗਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਾਨੈ॥
੨॥ਹਰਿਕੋਚੋਜਟਿਰਨਦੇਖੁਜਨਜੇਖੋਟਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪਛੁਨੈ॥ਤਤੇਜਨਕਉਅਨਦੁਭਾਇਆਰੈ
ਰਿਦਸੁਧਮਿਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾਗਉਤੁਪਾਸਹਰਿਦਾ
ਨੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਕੀਜੇਸਦਾਬਖਸਰਿਰਿਦੈਮੇਹਿਹਰਿਚਰਨੈ॥੪॥੫॥ ਕਲਿਆਨਪਃ੪
॥ ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਫੁਹਿਗੇ॥ਹਉਤੁਮਗੀਕਰਉਨਿਤਾਸਪ੍ਰਭਮੇਹਿਕਬਗਲਿਲਾਫੁ
ਹਿਗੇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਮਬਾਰਕਮੁਗਧਇਆਨਿਪਿਤਾਸਮਸ਼੍ਰਵਹਿਗੇ॥ਸੁਤਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਜ
ਗਤਪਿਤਭਾਫੁਹਿਗੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਦੇਹੁਸੇਈਹਮਪਾਫੁਹਿਗੇ॥ਮੇਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਠਉਵਿਜਿ
ਸੁਪਹਿਹਮਜਾਫੁਹਿਗੇ॥ਜੋਹਰਿਭਾਫੁਹਿਭਗਤਤਿਨਾਹਰਿਭਾਫੁਹਿਗੇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਰਿਗਲਿ

ਜਾਦ੍ਰਿਗੋ ॥ ਹਰਿਅੰ ॥ ਪੈਰੋ ॥ ਏਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਮਾਪਿ ॥ ਵਿਲਾਦ੍ਰਿਗੋ ॥ ਜਨਨਾਨਸਰਨਿ ॥ ਦੁਆਰਿ ॥ ਹਰਿਲਾਜ
ਰਖਾਦ੍ਰਿਗੋ ॥ ੪॥ ੬॥ ਛਕਾ ॥ ੧॥

੩੦੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਿਆਨਭੋਪਾਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀ ॥ ਦੂਖਨਿਵਾਰਣਨਾਰਾਇਣੋ ॥ ਸ
ਗਲਗੁਣਤਜਾਚਾਰਿ ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿ ॥ ਪਿਤਰਣਹਰਿਚਿੰਤਮਣੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾਜਗ
ਦੀਸਦਮੋਦਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦੋ ॥ ਤੇਨਿਰਭਉ ॥ ਜਿਨਸ੍ਰੀਗੁਮੁਖਿਅਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿ
ਹਰਿਮੁਕੰਦੋ ॥ ੧॥ ਜਗਦੀਸੁਰਚਰਨਸਰਨੇਜੇ ॥ ਏਤੇਜਨਭਵਨਿ ॥ ਪਿਪਾਰਿਪਰੋ ॥ ਭਗਤਜਨਾਕੀ ॥ ਪੈਜਹਰਿ
ਰਖੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ॥ ਮਾਪਿ ॥ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋ ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥ ॥ ੧॥ ੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਿਆਨਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੇਸੁਨਿ ॥ ਮਨੁਭੀਜੋ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਗੁਮੀ ॥ ਰਾਗਰਮਤਿਸਹਜੇ ॥ ਪੀਜੋ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟਮਹਿ ॥ ਜਿਉਚੈ ॥ ਬੈਸੀਤਰੁ ॥ ਮਾਥਿਸੰਜਮਿ ॥ ਕਾਢਿਕ
ਦੀਜੋ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ॥ ਪੈਜੋ ॥ ਤਿਸਬਾਣੀ ॥ ਤਤੁਗੁਰਮਤਿ ॥ ਕਾਢਿਲਈਜੋ ॥ ੧॥ ਨਉਦਰਵਾ ॥ ਜਨਵੇਦਰਠੀ ॥ ਕੇਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦਸਦੇਦਈਜੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ॥ ਕਰਿਪਿਅਰੇ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ॥ ਹਰਿਗੁਪੀਜੋ ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਨ
ਗੁਰਨਗਰੁ ॥ ਪੈਨਿ ॥ ਕੋਟਿ ॥ ਚਿਸਉਦਾ ॥ ਹਰਿਗੁਪੀਜੋ ॥ ਰਤਨਲਾਲ ॥ ਅਮੋਲ ॥ ਅਮੋਲ ॥ ਕਸਤਿ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ॥ ਲੀਜੋ ॥
ਕਾਸਤਿ ॥ ਗੁਰਮਗਮੁ ॥ ਅਗਮੁ ॥ ਪੈਠਕੁ ॥ ਰੁਭਿਸਾ ॥ ਗਰਭਗਤ ॥ ਕਰੀਜੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਕਰਿਦੀਨ ॥ ਹਮਸਾਰਿ ॥ ਗਾਇ
ਕਬੁਦਨਾਮੁ ॥ ਮੁਖਿਦੀਜੋ ॥ ੪॥ ਲਾਲਨੁ ॥ ਲਾਲੁ ॥ ਲਾਲੁ ॥ ਪੈਰੰਗਨੁ ॥ ਮਨੁਰੰਗਨ ॥ ਕਉਗੁਰਦੀਜੋ ॥ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰੰ
ਗਿਰਤੇਰਸ ॥ ਕਰਸਿਕਗਟ ॥ ਕਨਿਤਪੀਜੋ ॥ ਪਾਬਸੁ ॥ ਪਾਸਪਤਦੀ ॥ ਪੈਸਗਰ ॥ ਕਢਿਕੰਚਨੁ ॥ ਕਢਿਪਰੀਜੋ ॥
ਮੇਰੇਠਕੁ ॥ ਰਕੇ ॥ ਜਨਇਨ ॥ ਹੁਨਬਾਛਹਿ ॥ ਹਰਿਮਾਗਹਿ ॥ ਹਰਿਗੁਪੀਜੋ ॥ ੬॥ ਸਾਕਤਨਰਪ੍ਰੀ ॥ ਸਦਭੂਖੇਨਿ
ਤਤੁਖਨ ॥ ਭੂਖਕਰੀਜੋ ॥ ਧਾਦਤਧਾਇ ॥ ਧਾਦ੍ਰਿਪ੍ਰੀ ॥ ਤਿਮਾਇਆ ॥ ਲਖਕੇਸਨ ॥ ਕਉਬਿਬਿਦੀਜੋ ॥ ੭॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ॥ ਜਨਉਤਮ ॥ ਕਿਅਉਪਮਾ ॥ ਤਿਨਦੀਜੋ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ॥ ਤਤੁਲਿਅਉਰਨਉਪਮਾ ॥ ਜਨਨਾਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੋ ॥ ੮॥ ੧॥ ਕਲਿਆਨਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੪॥ ਰਾਮਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਨੁਰਅਤਿਠੀ ॥ ਕੇਮਿਲਿਸਤਿ ॥ ਗੁਰਪਾਰਸੁਕੀਜੋ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗਮੁਕਤਿ ॥ ਬੈਕੁੰਠਸਭਿਬੰਛ
ਹਿਨਿਤਿ ॥ ਅਸਾਅਸਕਰੀਜੋ ॥ ਹਰਿਦਰਸਨ ॥ ਕੇਜਨਮੁਕਤਿ ॥ ਮੰਗਹਿ ॥ ਮਿਲਿਦਰਸਨ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁ
ਪੀਜੋ ॥ ੧॥ ਮਾਇਆਮੋਹ ॥ ਸਬਲਹੈ ॥ ਭਾਗੀ ॥ ਮੋਹੁ ॥ ਕਾਲਖਦਾ ॥ ਗਲਗੀਜੋ ॥ ਮੇਰੇਠਕੁ ॥ ਰਕੇ ॥ ਜਨਅਲਿਪਤੋ
ਮੁਕਤੇ ॥ ਜਿਉਮੁਰਗਾਈ ॥ ਪੰਕੁਨਭੀਜੋ ॥ ੨॥ ਚੰਦਨਵਾਸੁ ॥ ਭੁਇਅੰਗਮਦੇ ॥ ਹੀਕਿ ॥ ਦਮਿਲੀ ॥ ਮੇਚੰਦਨੁ ॥ ਲੀ
ਜੋ ॥ ਕਾਢਿ ॥ ਖੜਗੁ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ॥ ਕਰਗਾ ॥ ਬਿਖੁਛੇ ॥ ਦਿਛੇ ॥ ਦਿਰਸੁਪੀਜੋ ॥ ੩॥ ਅਨਿਅਨਿਸਮਧਾਬਹੁ
ਕੀਨੀ ॥ ਪਲੁ ॥ ਬੈਸੀਤਰੁ ॥ ਸਮਕਰੀਜੋ ॥ ਮਹਾਉ ॥ ਗੁਪਾਪਸਾ ॥ ਕਤਨਰਕੀਨੇ ॥ ਮਿਲੁ ॥ ਸਾਧੂ ॥ ਭੂਕੀਦੀਜੋ ॥ ੪॥

੮੨

ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰੀਜੈ॥ਪਰਸਨਪਰਸੁਭਏਸਾਧੁਜਨੁਹਰਿਗੁਰਦੁਨੁਦਿਖੀਜੈ॥੫॥
 ਸਕਤਸੁਤਬਹੁਗੁਰੁਫੀਰਿਅਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤਿਤੁਸੁਤਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਕਤਸੀਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥ਸੁ
 ਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਦੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨਜਏਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀ
 ਜੈ॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਿਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰਪੁਰਾ
 ਜਨਕਉਪੁਰਨਦੀਜੈ॥੭॥੩॥ ਕਲਿਆਨਪਃ੪ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਮੇਰਾਮੁਰਦੀਜੈ॥ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀ
 ਕੇਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਗੁਰਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੀਤਸਭੁਜਗੁਪੈਜੈਤਾਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰਿਸਾਧੁਮਿਲਾਵਹੁਜਗੁਥੀਮਨਕਉਥੀਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁਧਾਤਲੈਤਲੈਸਭੁਉਪਰਿਮਿਲਿਸਾਧੁਚਰਨਕੁਲੀ
 ਜੈ॥ਅਤਿਉਤਮਅਤਿਉਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸਿਸਟਿਚਰਨਤਲਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੈਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਅ
 ਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਗੀਜੈ॥ਮੇਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਭਚਾਬਿਚਾਬਿਹਰਿਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਅਨੁਕੁ
 ਬਹੁਕੀਅਗੁਰਸਾਧੁਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥ਗੁਰਰਾਮਨਾਮਬਿਸਥੀਰਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥
 ॥ਸਾਧੁਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈਬਿਨੁਜਲਬਿਨੁਛੁਟਿ
 ਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮਹਾਅਭਾਗਅਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧੁਪੁਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨਹੀਬੂਝ
 ਹਿੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਭਤੀਰਥਬਰਤਜਗਪ੍ਰੀਤਕੀਏਹਿਏਗਾਲਿਗਾਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ਅਰੁ
 ਲੋਤੇਲੁਰਾਮਨਾਮਹੈਗੁਰਮਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਹੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਭੁਜਾਨਹਿਜਨਨਾਨਕਸ
 ਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਤੂਜਲਨਿਪਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੀਗਿਰਖੀਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨਪਃ੪
 ॥ਰਾਮਾਰਮਰਮੇਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਉਸਭੁਅਗੈਰਸੁਗੁਰਮਤਿਗਿਆਨੁਦਿਵੀਜੈ॥੧॥
 ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਗੁਣਸਾਖਤੋਰਦਰਨਿਤਚਨਿਚਨਿਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ਅਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਆਤਮੁਸਿਲਾਗੈਪੁਜ
 ਕਰੀਜੈ॥੧॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਭਜਗਮਹਿਨਿਰਮਲਚਿਚਰਿਬਿਚਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰ
 ਥੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥ਨਿਰਮੇਲਕੁਅਤਿਹੀਰੋਨੀਕੋਹੀਰੈਹੀਰਬਿਪੀਜੈ॥ਮਨੁ
 ਤੀਸਾਲੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਜਿਤੁਹੀਰਾਪਰਖਿਲਈਜੈ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਓਚੇਜਿਉਪੀਪਪਲਾ
 ਸਖਾਇਲੀਜੈ॥ਸਭਨਰਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਉਤਮੁਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੈਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਰਮਬ
 ਹੁਕੀਨੇਨਿਤਸਾਖਾਹੀਜਹੀਜੈ॥ਧਰਮੁਛੁਲੁਛੁਲੁਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦਿਵਾਇਆਬਹਕਾਰਬਾਹੁਜਗਦੀ
 ਜੈ॥੫॥ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਸਭਬ੍ਰਹਮਵਿਸਟਿਏਭਕੀਜੈ॥ਅਤਮਰਾਮੁਸਭਏਕੈਹੈਪਸਰੇ
 ਸਭਚਰਨਤਲੇਸਿਰਦੀਜੈ॥੬॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਰਦੇਖਹੁਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਾਕਵਦੀਜੈ॥ਸਾਕਤ
 ਨਰਅਹੋਕਾਰੀਕਹੀਅਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧਿਗੁਜੀਵੀਜੈ॥੭॥ਜਬਲਗਸਾਸਾਸੁਮਨਅੰਤਰਿਤਤੁਬੋਗ

ਲਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਸਾਰੁ ਮੈਸਾ ਪੂਚਰਨ ਪਖੀਜੈ॥ ੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ੫੪੪
 ॥ ਰਾਮ ਮੈਸਾ ਪੂਚਰਨ ਪੁਦੀਜੈ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖਦਰਨ ਹੋਰਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਰੁਕ ਰਿਪਾ ਕੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ
 ਗਤ ਜਨ ਦੀਨਖਰੇ ਦਰਿ ਰਾਖੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਹੁ ਦੀਜੈ॥ ੨॥ ਹਿਤਾ ਹਿਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭਾਏ ਮੋਕਉ ਗੁਰਮਾਤੇ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥ ੧॥ ਕਾਮੇ ਪੁਨਰੁ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੁਝੁ ਕਰੀਜੈ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਬਿਲੇਵ
 ਹੁਕਮੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕਰੀਜੈ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲਾ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵਸੀ ਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰਦੀ
 ਜੈ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੀਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਟੈ ਸੁਖਿ ਸਦੀਜੈ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਸੁਰਜੁ ਕਿਰਟਿ ਰਵਿ ਅਸਰਬਠਾ
 ਈਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਦੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਪੀਜੈ॥ ੪॥ ਜਿਨ
 ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੀਜੈ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ॥ ੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀ ਅਤਿ ਬਹੁਲੇ ਭੀ ਬਹੁਦਰਮਾਤਿ ਮੈਲੁ ਰੁਗੀਜੈ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰ
 ਰਿਬਹੁ ਬਾਤਾਤਿ ਨਕਾਵਿ ਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥ ੬॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕ
 ਦੀਜੈ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀ ਅਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਜੈ॥ ੭॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇ
 ਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦੇਆਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ॥ ੮॥
 ੫॥ ਕਲਿਆਨ ੫੪੪ ॥ ਰਾਮਾ ਹਮਦਾਸ ਨਦਾਸ ਕਰੀਜੈ॥ ਜਬਲ ਗਿਸਾ ਸੁਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ
 ਰਿਪਿ ਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਕਰਨਾ ਰਵੇ ਸੇਖਨਾ ਗੁਮੁ ਨਿਪੁਰਿਸਾ ਪੁਕੀਲੋ ਚੀਜੈ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਰੋਹਿ
 ਸਭਿ ਜਹਸਾ ਪੂਚਰਨ ਪਰੀਜੈ॥ ੨॥ ਤਜਿਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਰੂਜੀ ਐਮਿਲਿਸਾ ਪੁਸੀਗਰੀਜੈ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ
 ਕਾਨਚਕ ਦੇ ਬਿਖਰੁ ਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਰੀਜੈ॥ ੩॥ ਭਰਮਿ ਸੁਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀ ਅਹਿ ਮਿਲਿਸਾ ਪੁਸੀਗਰੀਜੈ
 ॥ ਤਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਦਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇਸਾ ਪੂਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ॥ ੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਦੁਬਹਿ ਸਾਧੂ
 ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ॥ ਜੇਬ ਚਨੁ ਗੁਰਸਤਿ ਸਤਿ ਮੂਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੇ ਕਾਢਿ ਪਰੀਜੈ॥ ੫॥ ਸੰਤ ਹੁਸਨੁ ਹੁਸਨੁ ਜਨ ਭਾ
 ਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਬਾਹੁ ਕਰੀਜੈ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੇਵਹੁ ਤਸਤਿ ਗੁਰਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ॥ ੬॥ ਜੇਵਰੁ
 ਭਗੋਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗਤੁ ਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
 ਜੈ॥ ੭॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਦਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾਪੰ
 ਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਭਰਿਲਾਵਿ ਲੀਜੈ॥ ੮॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੈਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿ
 ਲੈਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੇ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ॥ ੯॥ ੬॥ ਛਕਾ ੧॥ ਕਲਿਆਨ ਕਾਜੁ ਮਲ ਚਉਪਦੇ ੭॥
 ਅਸਟਪਦੀਆ ੬॥ ਜੇਰੁ ੧੩॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤਿ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਕ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ਬਿਭਾਸਾ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਰੁਨ ਗਾਢੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਖੁ ਉਨ
ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਮਨਾ ਮਦਿਟ ਹੁਕੁ ਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਭਾਇਓ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਰਿਕਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਫਹੁ ਸੀਰਮਿ ਲਹੁ ਮੇਰੇ
ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖਾਨਾ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੇਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ
ਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
ਪਾਈ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਿਭ ਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਨ ਗਾਢੁ ਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਰੈਰਾਨਾ ॥ ਜ
ਨਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪
॥ ਉਗਧੈ ਸੁਰਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈ ਨਿਸਮੁ ਲਿਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲਾ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮਲੇ ਚਲ ਗਈ
ਹਮਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਮੀਠਾ
ਗੁਰਪਗਛੁਰ ਹਮ ਬਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸਾਕਤਿ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨਿਅੰਧਾਰੀ ਮੇਰਿ ਟੁਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾ
ਲਾ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਦ੍ਰਿਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਰਿ ਬੁਧਿ ਪਾ
ਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰ ਕੀ ਏਸ ਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ
ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉ ਜਲ ਭੁਬ ਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਨ ਨਾਨਕ
ਬਾਲਹੁ ਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾ
ਏ ਰਸਕਰਸੀ ਕਾ ॥ ਗਾਢੁ ਸੁਨਤ ਦੇਉ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਛੁਟੀ ਕਾ ॥ ੨ ॥
॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗਾ ਨੀਤਿ ਨਾਮ ਸਤ ਕਿਉ ਜਲ ਟੀਕਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਭਾ ਸਭ ਜਗ
ਉਪਰਿ ਜਿਉ ਦਿਓ ਚਿਉ ਭਵਾਸ ਸਿਕੀ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਵ ਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭ ਕਾਰਜ ਠੀਕਾ ॥
ਜੈ ਸੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕਰੇ ਦੇਹ ਮਾਨੁ ਖਨਾ ਮਾਥਿ ਨਾਨਕ ਟੇਨ ਕਰੀ ਕਾ ॥ ੩ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ
ਸਭ ਵਰਤੈ ਸਭ ਮਹਿ ਟੀਕਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਪਿਆਇਓ ਪ੍ਰੀਤ ਮੀਕਾ ॥ ੪ ॥
॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੪ ॥ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ
ਕਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਓ ਸਭ ਕਿਓ ਬਿਖਪਾ ਪਲਹੇ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਮਗਦਿ ਰਹੇ
ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਖੁ ਭੀ ਜਨੁ ਗਾਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ

ਹਰਿਬਸਿਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੋ॥ਸਹੀਰਿਸਹੋਦਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਪਰਿਮੰਦਰਿਪ੍ਰਭਲਹੋ
 ॥੨॥ਜੇਨਰਭਰਮਿਭਰਮਿਉਦਿਅਨੇਤੇਸਾਕਤਮੁਖਮੁਖੋ॥ਜਿਉਮਿਨ੍ਨਾਭਿਬਸੈਬਾਸੁਬਸਨਾਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਓ
 ਬ੍ਰਹਮਹੋ॥੩॥ਤੁਮਦ੍ਰੁਮਾਮਗਮਾਮਗਾਪਿਓਪਿਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹਰਿਪ੍ਰਭਲਹੋ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿ
 ਹਾਥਸਿਰਿਧਰਿਓਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਰਦਿਹੋ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਮਨਿਲਾਗੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਪ੍ਰਭਦ੍ਰੁਮਾਸਤਿਗੁਰਬਚਨਾਸੁਖਾਨੇਹੀਅੰਗੇਹਰਿਧਾਹੀਹਰਿ
 ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਣਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭੁਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਿਮਖਣਾਹਰਿਹਰਿਦਾਨਦੀਓਹਰਿਪ੍ਰੇਹਰਿਨਾਮਾਮ
 ਨਿਤਨਿਬਸਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਦ੍ਰਿਸਿਓਪਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਓਭੁਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਣਾਹ
 ਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਪੁਖਉਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਣਾ॥੨॥ਅਨਭਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਦਲਾਗੀਹਰਿ
 ਉਰਧਾਰਿਓਹਰਿਨਿਮਖਣਾਕੋਟਿਕੋਟਕੇਦੇਖਸਭਜਨਕੇਹਰਿਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਣਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜ
 ਨਭੁਮਹੀਤੇਜਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਣਾਹਰਿਹਰਿਆਪੁਧਾਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨਕੁਹ
 ਰਿਪ੍ਰਭਇਕਣਾ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੪ ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹ
 ਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾਧਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਖਿਖੁਰੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕਦਿਬਾ॥੧॥
 ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਅਗਧੜਾਉਪਜੀਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਹੁਗੁਰਪੁਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਲੀਭਾ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾਏਹਮਨੁਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹ
 ਰਿਉਰਧਾਰਿਓਹਰਿਹਰਿਭਾ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਭਿਉਭਨੇਪ੍ਰਤਕਲਤੋਮੇਹਿਉਭਿਭਾਤਿਨਪ
 ਗਸੀਤਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤੇਮਨਮੁਖਭ੍ਰੰਗਭਰਭਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਭੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਨਹੁਮਪਰੇਹਰਿਭੁਮਸ
 ਰਨਭਾ॥ਜਿਉਜਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਭੁਮਨਭਾ॥੪॥੬॥ ਛਕ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਤੀਬਿਭਾਸਪੜਤਾਲੰਪ੪ ॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਹਰਿਦਰਗਹਪਦ੍ਰਿਮਾ
 ਨਾਜਿਨਿਜਪਿਅਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਿਧਿਆਨਾਸੁਨਿਮਨ
 ਹਰਿਕੀਰਤਿਅਠਿਸਠਿਮਜਾਨਾਸੁਨਿਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਦ੍ਰਿਮਾਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਪਰਮੇਸੁਰਪਰ
 ਧਨਾਖਿਨਬੋਧੈਪਾਪਕੋਟਨਾਮਿਲੁਨਨਕਹਰਿਭਗਦਨਾ॥੨॥੭॥ ਜੁਮਲਾ॥੭॥
 ਜੇਕੁਲਬਾਣੀਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ੨੫੧॥ ਪਹਰੇਤਥਾਵਣਜਾਰਾ॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨੫
 ॥ਘੋੜੀਆਤਥਾਛੰਤਾ॥੪॥ ਸੇਲਹੇ੨॥ ਕਰਹਲਾ੨॥ ਦਰਾਂਸਲੋਕਾਨਾ

ਲਿ੨॥ ਜੁਮਲਾ੩੩੫ ੩੩੬ ॥

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines, with some lines showing significant fading or bleed-through from the reverse side. The script is dense and characteristic of historical Sikh manuscripts.

Vertical text on the right margin, possibly a commentary or a list of items, written in Gurmukhi script.

੧	ਸਿਰੀਗੁਰੂ	੩੧੮
੨	ਮੀਨੂ	੩੨੭
੩	ਗਉੜੀ	੩੩੬
੪	ਮਾਸਾ	੩੭੮
੫	ਗੁਜਰੀ	੩੮੪
੬	ਦੋਵਰੀਧਾਰੀ	੪੦੦
੭	ਬਿਹਾਰਾ	੪੦੨
੮	ਫਰੀਦ	੪੦੫
੯	ਸੋਗਠੀ	੪੦੬
੧੦	ਪਲਸਰੀ	੪੧੬
੧੧	ਜੋਤਸਰੀ	੪੨੧
੧੨	ਟੋਡੀ	੪੨੫
੧੩	ਬੋਰੀ	੪੨੮
੧੪	ਤਿਲੀਗ	੪੨੮
੧੫	ਭੁਰੀ	੪੨੮
੧੬	ਬਿਲਵਲੁ	੪੩੮
੧੭	ਗੋਰ	੪੫੧
੧੮	ਰਮਕਲੀ	੪੫੪
੧੯	ਨਟਨਗਉੜੀ	੪੬੦

੨੦	ਮਾਲੀਗਉੜੀ	੪੭੧
੨੧	ਮਾਰੂ	੪੭੨
੨੨	ਤੁਖਾਰੀ	੪੮੭
੨੩	ਕੇਦਰ	੪੮੭
੨੪	ਭੈਰਉ	੪੮੮
੨੫	ਬਸੰਤ	੪੮੯
੨੬	ਸਰੰਗ	੪੮੯
੨੭	ਮਲਾਰ	੫੧੧
੨੮	ਕਾਨੜਾ	੫੧੪
੨੯	ਕਲਿਆਨ	੫੧੮
੩੦	ਪ੍ਰਭਾਤੀ	੫੧੮

੩੧	ਕਿਆਤੀਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਰਕ	੩੧੮
੩੨	ਮਨਿਬਿਲਾਸੁਬਹੁਰੰਗੁਘਣਾ	੩੧੮
੩੩	ਭਲਕੇਉਠਿਪਧੋਲੀਏਇਏ	੩੧੮
੩੪	ਘੜੀਮੁਹੰਕੁਪਾਹੁਣਾਕਜ	੩੧੮
੩੫	ਸਭੇਗਲੀਦਿਸਰਨੁਇਕੋਇ	੩੧੮
੩੬	ਸਭੇਬੋਕਪਰਾਪਤੇਜੇਆਏ	੩੧੮
੩੭	ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅਵੇ	੩੧੮
੩੮	ਨਮੁਧਿਆਏਸੋਖੀਤਿਸੁ	੩੧੮
੩੯	ਇਕਪਛਾਣੁਜੀਅਕਾਇਕੋ	੩੨੦
੪੦	ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾ	੩੨੦
੪੧	ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਕੁਦੁਖਰਾ	੩੨੦
੪੨	ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਪਾਈ	੩੨੦

੧੩ ਪ੍ਰੀਤੋਲ ਗਤਿ ਸੁਖ ਸਿਧਿ ੩੨੦
 ੧੪ ਮਾਨੁਤਨ ਪੁਰਿ ਨਿਪੁਤਿ ਦੀਆ ੩੨੧
 ੧੫ ਮੇਰਤਨੁ ਅਰੁਪਨੁ ਮੇਰ ਰਾਜਗੁਪ ੩੨੧
 ੧੬ ਸਭ ਟਿਪਏ ਪ੍ਰਭਾਪਟੇ ਗੁਰ ੩੨੧
 ੧੭ ਉਦਮੁਕਰਿ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਦਰ ੩੨੧
 ੧੮ ਸੋਈ ਸਾਸਤਾ ਸਭਿ ਟੁਸੇ ਇਚਿਤੁ ੩੨੧
 ੧੯ ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀ ਐਸੁ ਰਤੁ ੩੨੧
 ੨੦ ਸੰਤ ਜਨ ਪੁਰਿ ਲਿਭਾਈ ਹੋਸ ੩੨੨
 ੨੧ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੋਥਾ ਏਆ ਕਉ ੩੨੨
 ੨੨ ਸੰਤ ਜਨ ਮਿਲਿਭਾਈਆ ੩੨੨
 ੨੩ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰ ਪੂਜੀ ਐਸਾ ਨਿ ੩੨੨
 ੨੪ ਸੰਤ ਜਨ ਪੁਰਿ ਟਿਭਾਈ ਹੋਛੂਟ ੩੨੨
 ੨੫ ਗੋਇਲਾ ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ੩੨੩ ਖੰਨੇ
 ੨੬ ਤਿਚਰੁਫੁ ਸਹਿ ਸੁਹੇਲ ਨੀਚਿ ੩੨੩
 ੨੭ ਕਰਣ ਕਾਰ ਟੁਏ ਕਉ ਹੀਚਿ ਨਿ ੩੨੩
 ੨੮ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਪਨੁ ਪੂਜਿ ਸਾਤ ਗੁਰ ੩੨੩
 ੨੯ ਦੁਕਿਤ ਸੁਕਿਤ ਮਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸ ੩੨੩
 ੩੦ ਤੇਰੇ ਭਰੇ ਸੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈਲਾ ਰੁਲ ੩੨੩

੧ ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲ ਅਤਿ ਬਣੇ ੩੨੪ ਖੰਨੇ
 ੨ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਵੈ ਕਫੁ ਨ ਬਾਤ ੩੨੪
 ੩ ਪੈਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ੩੨੪
 ੧੫ ਪਹਰੇ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣੈ ਕੈ ੩੨੫ ਖੰਨੇ
 ੧੬ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣੈ ਕੈ ੩੨੫
 ੧ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ ੩੨੫

੨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤਿ ੩੨੬

੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨਾਈ ੩੨੭
 ੨ ਸਾਰੁ ਤਿਸੁ ਹਾਈ ਜਿਤੁ ਤੁਧ ਸਮਾ ੩੨੭
 ੩ ਅਨਹਦੁਫੁ ਜੋ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲ ੩੨੭
 ੪ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰ ਸੋਹ ਗੁਬਣ ੩੨੭
 ੫ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੇ ੩੨੭
 ੬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ੩੨੭
 ੭ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤ ਲੇਣ ੩੨੭
 ੮ ਦੁਖਤ ਦੈਨੀ ਦਿਸ ਰਜਣੈ ੩੨੮ ਖੰਨੇ
 ੯ ਲਲਗੇ ਪਾਲਦਇਆ ਲਗੀ ਸਿ ੩੨੮
 ੧੦ ਪੰਨੁ ਸੁਫੇਲਾ ਜਿਤ ਸੇਸ ਤਿਹੁ ੩੨੮
 ੧੧ ਸਗਲ ਸੰਤ ਨ ਪਹਿਦ ਸਤੁ ਇਕ ੩੨੮
 ੧੨ ਇਸਰੁ ਨਾ ਹੀ ਏਟੁ ਦੁਤ ੩੨੮
 ੧੩ ਸਿਭ ਤਿਸਲਾਹ ਟੁਤੇ ਗੁਰੁ ੩੨੮
 ੧੪ ਭੁਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮਾ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ੩੨੮
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀ ੩੨੮
 ੧੬ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ੩੨੮
 ੧੭ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆ ੩੨੮
 ੧੮ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਤ ੩੨੮
 ੧੯ ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾ ੩੨੮
 ੨੦ ਤਿਸੁ ਕਰ ਬਾਣਿ ਜਿਸੁ ਰੁਸੁ ੩੨੮
 ੨੧ ਰੂਪੇ ਰੁਸਾਖ ਤੇ ਗੀਠਾ ਲੀ ੩੨੮
 ੨੨ ਸਭ ਲਸੁਖਾਈ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ੩੨੮

੧੨੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੰਠਿਹਰਿਓਤਿਤੋਕੀ ੩੨੮
 ੨੨੨ ਤੁਮੇਰਾ ਪਿਤਾਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ੩੨੯ ਪੰਨੇ
 ੩੨੩ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਅਧਾਰ ੩੩੦
 ੩੨੪ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵੰਸੋਇਤੁਮਾਗੀ ੩੩੧
 ੩੨੫ ਹੁਕਮੀਕਰਸਣਲਗੇਮੇਰਾ ੩੩੨
 ੩੨੬ ਅੰਭਿਸਾਜਨਸੰਤਮੀਰਪਿਆ ੩੩੩
 ੩੨੭ ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਲਗੇਇੰਦਕੁਸਾਈ ੩੩੪
 ੩੨੮ ਜਿਥੈਨਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭੁਪਿਆ ੩੩੫
 ੩੨੯ ਚਰਣਠਕੁਰਕੇਰਿਦੇਸਮਾਣੇ ੩੩੬
 ੩੩੦ ਮੀਹੁਪਇਆਪਰਮੇਸਰਪਾਇਆ ੩੩੭ ਪੰਨੇ
 ੩੩੧ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਧਨੁਭੀਤੇਰਾ ੩੩੮
 ੩੩੨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਿਰਮੇਪ੍ਰਭਾਇ ੩੩੯
 ੩੩੩ ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭੁਭਏ ੩੪੦
 ੩੩੪ ਕੀਨੀਦਇਆਗੇਪਾਲਗੁਸਾ ੩੪੧
 ੩੩੫ ਸੋਸਚਮੰਦਰੁਜਿਤੁਸਚੁਧਿ ੩੪੨
 ੩੩੬ ਰੈਣਿਸੁਹਾਵਣੀਦਿਨਸੁਸੁ ੩੪੩
 ੩੩੭ ਐਥੈਤੁਹੈਆਗੈਆਧੇ ੩੪੪ ਪੰਨੇ
 ੩੩੮ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਮਪਿਆਰੇ ੩੪੫
 ੩੩੯ ਸਿਮਰਤਨਮੁਰਦੈਸੁਖਪਾਇ ੩੪੬
 ੩੪੦ ਸੋਈਕਰਣਾਜੀਅਪਿਕਰਏ ੩੪੭
 ੩੪੧ ਸੁਠਾਮੰਗਣੁਜੇਕੋਈਮੰਗੇ ੩੪੮
 ੩੪੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩੪੯
 ੩੪੩ ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿ ੩੫੦
 ੩੪੪ ਦਿਨੁਰੈਣਾ ੩੫੧
 ੩੪੫ ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਹਰਿ ੩੫੨ ਪੰਨੇ

੧੨੩ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਯਗਊਦਿ ੩੫੩
 ੧੨੪ ਕਿਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤੁਮੇਰੇਭਾ ੩੫੪
 ੧੨੫ ਕਿਉਕ੍ਰਮੀਐਕ੍ਰਮੁਕਿਸਕਹੋਈ ੩੫੫
 ੧੨੬ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ ੩੫੬
 ੧੨੭ ਕਰਮਭੁਮਮਹਿਬੋਅਹੁਨਾਮੁ ੩੫੭
 ੧੨੮ ਗੁਰਕਾਬਚਨਜਦਾਅਥਿਨਾਸੀ ੩੫੮
 ੧੨੯ ਜਿਨਿਕੀਤਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ ੩੫੯
 ੧੩੦ ਤਿਸਤੀਸਰਣਨਾਹੀਭਉਸੋਗੁ ੩੬੦
 ੧੩੧ ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉਤਾਰੀਮੈਲੁ ੩੬੧
 ੧੩੨ ਅਗਲੇਮੁਏਸੋਪਾਛੈਪਰੇ ੩੬੨
 ੧੩੩ ਅਨਿਕਜਤਨਨਹੀਹੋਤਛੁਟ ੩੬੩
 ੧੩੪ ਬਹੁਤਦਰਬਕਰਿਮਨੁਨਾਮ ੩੬੪
 ੧੩੫ ਬਹੁਗੰਗਿਆਇਆਬਹੁਬਿਧਿ ੩੬੫
 ੧੩੬ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ ੩੬੬
 ੧੩੭ ਤਉਕਿਰਪਾਰੇਮਾਰਗਪਾਈ ੩੬੭
 ੧੩੮ ਅਨਰਸਜੇਤੇਭੈਚਾਖੇ ੩੬੮
 ੧੩੯ ਮਨਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਰਿ ੩੬੯
 ੧੪੦ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਹੈਇਕਰੰਗਾ ੩੭੦
 ੧੪੧ ਤੁਮੇਸਖਾਤੁਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ ੩੭੧
 ੧੪੨ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾ ੩੭੨
 ੧੪੩ ਨੈਨਦੁਨੀਦਪਰਦਿਸੁਣਿਦਿ ੩੭੩
 ੧੪੪ ਜਾਕੈਟਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ ੩੭੪
 ੧੪੫ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਅਗਨਿਨਿ ੩੭੫ ਪੰਨੇ
 ੧੪੬ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭੰਗਦੰਤੁ ੩੭੬
 ੧੪੭ ਬੰਧਨਿਤੋਕ੍ਰਿਬੁਲਾਵੈਰਾਮ ੩੭੭

੨੫ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ	੩੩੮	੫੦ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ	੩੪੦
੨੬ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਥਾ	੩੩੮	੫੧ ਕਰਿਟ ਹਲ ਰਸਨਾ ਗੁਣਗਾ	੩੪੦
੨੭ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਗਾ	੩੩੮	੫੨ ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਰੈ	੩੪੧
੨੮ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤੁ ਹੋਰਿ ਤਤ ਕਾਲਾ	੩੩੮	੫੩ ਛਾਡੁ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾ	੩੪੧
੨੯ ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ	੩੩੮	੫੪ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰੇ ਪੂਰੈ ਆਪ	੩੪੨
੩੦ ਕਲ ਜੁਗਮਹਿ ਮਿਲਿਆ ਏਸੇ ਚੋ	੩੪੦ ਪੰਨੇ	੫੫ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈ ਸੋ ਚੋਰ	੩੪੨
੩੧ ਹਮ ਭਗਵੰਤ ਭਗਵੰਤ ਸਚਨਾਇ	੩੪੦	੫੬ ਕਲਿਕ ਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿ	੩੪੨
੩੨ ਰੁਹਿ ਰਹਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂ	੩੪੦	੫੭ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸੁਰ ਨਿਪਰ	੩੪੨
੩੩ ਜਾ ਕਾ ਮੀਰ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ	੩੪੦	੫੮ ਏਕੇ ਹਰੇ ਕੀ ਏਖਿ ਨ ਮਾਰੇ	੩੪੨
੩੪ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰਿ ਜਾਪੇ	੩੪੦	੫੯ ਤਾਪਿ ਗਏ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਤਿ	੩੪੨
੩੫ ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ	੩੪੦	੬੦ ਭਲੇ ਦਿਨ ਸਭ ਲੇਸੇ ਜੋਗ	੩੪੨
੩੬ ਕਢਨ ਰੂਪ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਿ	੩੪੦	੬੧ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਹਿ	੩੪੨
੩੭ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕੋ ਗਰਬਾ	੩੪੦	੬੨ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾ	੩੪੨
੩੮ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ	੩੪੦	੬੩ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰ	੩੪੨
੩੯ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ	੩੪੦	੬੪ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ	੩੪੨
੪੦ ਮਿਤ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ	੩੪੦	੬੫ ਕਾ ਠਾਥਿ ਨ ਜੈ ਸੋ ਬੋਧ ਰਤੁ ਪਾ	੩੪੨
੪੧ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗ	੩੪੦	੬੬ ਤੁਸਮ ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ	੩੪੩
੪੨ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਣੀ ਕਰ ਭਾਗੀ	੩੪੧ ਪੰਨੇ	੬੭ ਤਾਂ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਣੀ ਐਵਰ ਭ	੩੪੩
੪੩ ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪੁ	੩੪੧	੬੮ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬ	੩੪੩
੪੪ ਕਰੋ ਕਰੋ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ	੩੪੧	੬੯ ਹਿਰਦੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ	੩੪੩
੪੫ ਪੁਰ ਮਾਰਗ ਪੁਰਾਇ ਸਨਾਨੁ	੩੪੧	੭੦ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ	੩੪੩
੪੬ ਸੰਤ ਕੀ ਧੁਰਿ ਮਿਟੇ ਅਪਕੋਟ	੩੪੧	੭੧ ਕਰੈ ਦੁਹਰ ਮਾਦਿ ਖਾਏ ਹੋਰੁ	੩੪੩
੪੭ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾ	੩੪੧	੭੨ ਰਾਮ ਗੰਗਾ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ	੩੪੩
੪੮ ਏਕ ਸੁਨਿਓ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਤਾ	੩੪੧	੭੩ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਾਇ ਪ	੩੪੩
੪੯ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ	੩੪੧	੭੪ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ	੩੪੩

੭੫ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਮਿਟਹਿਕ ੩੪੩
੭੬ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ ੩੪੩
੭੭ ਪ੍ਰਕੇਚਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆ ੩੪੩
੭੮ ਖੰਦਾਪੈਨਦਮੁਕਰਿਪਾਇ ੩੪੪
੭੯ ਅਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮਿਤੁ ੩੪੪
੮੦ ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ ੩੪੪
੮੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਹੁਸੇਈ ੩੪੪
੮੨ ਬਿਖੈਗਜਤੇਅੰਤਲਾਗਾਰੀ ੩੪੪
੮੩ ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਪਾਰੇ ੩੪੪
੮੪ ਥਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮ ੩੪੪
੮੫ ਝਲਿਝਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨ ੩੪੪
੮੬ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮਜਨੁਕਰਿਸੁ ੩੪੪
੮੭ ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਹਰਿਜਾ ੩੪੪
੮੮ ਬਾਹਰਿਗਥਿਓਰਿਦੇਸਮਾਲਿ ੩੪੪
੮੯ ਪਨੁਇਹੁਥਨੁਗੋਇੰਦਗੁਣਗ ੩੪੪
੯੦ ਜੋਪਾਣੀਗੋਇੰਦਪਿਆਏ ੩੪੫
੯੧ ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਿਉਸਕਤਨਹੀ ੩੪੫
੯੨ ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਿ ੩੪੫
੯੩ ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਇੰਦਸਿਉਲਾ ੩੪੫
੯੪ ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜੋਜਨਗੀਧੋਗ ੩੪੫
੯੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਟੁਣੁਗਮਸੇਰਿਕੀ ੩੪੫
੯੬ ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਮੇਲੁਨਲਾ ੩੪੫
੯੭ ਜੀਵਤਛਾਡਿਜਹਿਦਿਟੁਨੇ ੩੪੫
੯੮ ਗਰੀਬੀਪੁਰਜਿਖਿਭੇਦਾਵੀ ੩੪੫
੯੯ ਮਹਜਰੁਪੁਠਕੀਤੋਨੁਆਖਿ ੩੪੫

੧੦੦ ਜਨਕੀਜੁਰਿਮਨਮੀਠਿਖਟਨਿ ੩੪੫
੧੦੧ ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕੇਦਸ ੩੪੫
੧੦੨ ਸਤਿਭੁਈਗੁਰਗੋਇੰਦਪਾਈ ੩੪੬
੧੦੩ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ ੩੪੬
੧੦੪ ਪੰਨਓਹੁਮਸਤਕੁਪਨੁਤੇਰੇਨੇਤ ੩੪੬
੧੦੫ ਭੁੰਹੋਮਸਲਤਭੁੰਹੋਨਾਲਿ ੩੪੬
੧੦੬ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਭੁਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲ ੩੪੬
੧੦੭ ਧੋਤੀਥੋਲਿਦਿਛਾਏਹੋਠਿ ੩੪੬
੧੦੮ ਬਿਰੁਘਰਿਬੇਸਹੁਹਰਿਜਨਪਿ ੩੪੬
੧੦੯ ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਗੁਹਿਨਜਲੈ ੩੪੬
੧੧੦ ਉਦਮਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭੁਏ ੩੪੬
੧੧੧ ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ ੩੪੬
੧੧੨ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਭ ੩੪੬
੧੧੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਾਕਉਆਪਿਸਹੀ ੩੪੬
੧੧੪ ਰਾਮਕੋਬਲਪੁਰਨਗਾਈ ੩੪੭
੧੧੫ ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗ ੩੪੭
੧੧੬ ਦਹੁਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲ ੩੪੭
੧੧੭ ਚੈਕੋਈਗਮਪਿਆਰੇਗਾਏ ੩੪੭
੧੧੮ ਕਦਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮੇ ੩੪੭
੧੧੯ ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲ ੩੪੭
੧੨੦ ਨਿਕਸਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾ ੩੪੭
੧੨੧ ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਿਮਰਤਮ ੩੪੭
੧੨੨ ਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇ ੩੪੭
੧੨੩ ਐਸੇਪਰਚਉਪਾਇਓ ੩੪੮
੧੨੪ ਅਉਧੁਘਟੈਦਿਨਸੁਰੇਠਾਰੇ ੩੪੮

੧੨੫ ਰਾਖਪਿਤਾਪੁਰਮੇਰੇ	੩੪੮	੧੫੦ ਚੋਕੇਈਐਸਾਹਉਮੇਤਰੇ	੩੫੧
੧੨੬ ਚਿਉਅਥਿਨਾਸੀਰਹਿਐਸਾ	੩੪੮	੧੫੧ ਚਿਤਮਾਣਿਕਰੁਣਮਏ	੩੫੧
੧੨੭ ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆਕੇਰੁ	੩੪੮	੧੫੨ ਮੇਰੇਮਨਸਗਣਿਪੂਰੁਸੁਖਪਾ	੩੫੧
੧੨੮ ਤੁਝਬਿਨੁਕਢਨਹੁਮਾਰਾ	੩੪੮	੧੫੩ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀ	੩੫੧
੧੨੯ ਤੁਝਬਿਨੁਕਢਨਹੀਝੁਏਤਹੀ	੩੪੮	੧੫੪ ਤਿਸਨਾਬਿਰਲੇਹੀਕਿਬਖੁੰ	੩੫੧
੧੩੦ ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਜੀਆ	੩੪੮	੧੫੫ ਸਭਹੂਕੋਰਸਾਹਰਿਹ	੩੫੧
੧੩੧ ਹਉਤਕੇਬਲਿਹਹੀ	੩੪੮	੧੫੬ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਸੇਰੀ	੩੫੧
੧੩੨ ਜੇਹਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓਕੁਰਤੇ	੩੪੮	੧੫੭ ਮਤੋਹਰਿਗੀਰੀਮਤੋ	੩੫੧
੧੩੩ ਅਨੁਪਪਦਾਰਥਨਾਮੁਸੁਨਹੁ	੩੪੮	੧੫੮ ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਤਮੀਤਲੇਹੁ	੩੫੧
੧੩੪ ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪਾਨਪਤਿ	੩੪੮	੧੫੯ ਪਾਇਓਬਲਬੁਧਿਸੁਖੁਰੇ	੩੫੧
੧੩੫ ਤੁਮਹਰਿਸੇਰਤੇਸਤਹੁ	੩੪੮	੧੬੦ ਭਾਵਨੁਤਿਆਗੀਰੀਤਿਆਗੀ	੩੫੧
੧੩੬ ਸਹਜਸਮਾਇਓਦੇਵ	੩੪੮	੧੬੧ ਪਾਇਆਲਾਹੁਰਤਨੁਮਨਿਪਾ	੩੫੧
੧੩੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰ	੩੪੮	੧੬੨ ਓਬਰਤਰਾਜਾਰਾਮਸਰਣੀ	੩੫੧
੧੩੮ ਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਮਨਹੁਬਿ	੩੫੦	੧੬੩ ਮੇਕਉਇਹਥਿਧਿਕੋਸਮਣਾ	੩੫੧
੧੩੯ ਸੁਖਨਾਹੀਰੇਹਰਿਗੁਗਰਬਿਨ	੩੫੦	੧੬੪ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਕਿਆਬਿਰਬੇ	੩੫੧
੧੪੦ ਮਨਪਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮੇ	੩੫੦	੧੬੫ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕ	੩੫੧
੧੪੧ ਦੀਬਨੇਹਮਾਰੇਤਹੀਏਕ	੩੫੦	੧੬੬ ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੇਦਰਗਇ	੩੫੧
੧੪੨ ਜੀਅਰੇਓਲਾਨਾਮਕਾ	੩੫੦	੧੬੭ ਅਓਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀ	੩੫੧
੧੪੩ ਬਾਰਨੈਬਲਿਹਰਨੈਲਖਬਰੀ	੩੫੦	੧੬੮ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਭ	੩੫੧
੧੪੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਪੀਐ	੩੫੦	੧੬੯ ਭੁਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇਭੁਮੇਰਾ	੩੫੧
੧੪੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ	੩੫੦	੧੭੦ ਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਾਮੁਜੀਵਖ	੩੫੧
੧੪੬ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ	੩੫੦	੧੭੧ ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ	੩੫੧
੧੪੭ ਜਾਕਓਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੁਕ	੩੫੦	੧੭੨ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਓ	੩੫੧
੧੪੮ ਗਰਬੁਬੋਭੁਏਇਤਨੇ	੩੫੦	੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ	
੧੪੯ ਮੋਹਿਦਾਸਰੇਠਾਕੁਰਕੇ	੩੫੦	੧ ਜਬਇਹੁਮਨਮਾਹੇਕਰਤਹੁ	੩੫੧

੨. ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੋ ਲਾਗਾ ੩੫੩
 ੩. ਗੁਰਕਾਂਸਬ ਦੁਰਿਦਾਨੀਤਰਿ ੩੫੪ ਪੰਨੇ
 ੪. ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭਦਸਤੋਟਰਿ ੩੫੪
 ੫. ਜੋਇਸੁ ਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੁਰਾ ੩੫੪
 ੬. ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੇਤ ਸਭ ਕੋ ਸੀਤ ੩੫੪
 ੭. ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਸੇਸ ਰਪਾਅ ੩੫੫ ਪੰਨੇ
 ੮. ਗੁਰਕੋ ਬਚਨਿ ਮੇਰਿ ਪਰਮਲਾਤਿ ੩੫੫
 ੯. ਤਿਸੁ ਗੁਰਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ੩੫੫
 ੧੦. ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਅਪਨਾ ੩੫੫
 ੧੧. ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਏ ੩੫੫
 ੧੨. ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਅਸੀਖ ਅੰਤ ੩੫੫
 ੧੩. ਨਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੇ ੩੫੫
 ੧੪. ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਕਰਤ ਕੁਮ ੩੫੫
 ੧੫. ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਰਿਖਿ ਅਕੇਭੋਗ ੩੫੬ ਪੰਨੇ
 ੧੬. ਛੰਤਾ
 ੧. ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਬੋਲ ਗੁਰੁ ਏ ਅਜੀ ੩੫੬
 ੨. ਮੇਰਾ ਨਤ ਰੇਉ ਚੇ ਮੰਦਰ ਮਾ ੩੫੬
 ੩. ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂ ਨਾਮ ਨਾਹਿ ੩੫੬
 ੪. ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਏ ਮਿਲਿਉ ਦ ੩੫੭ ਪੰਨੇ
 ੧. ਬਾਣ ਨਾਮ ਖਰੀ ੩੫੭
 ੧. ਸੁਖ ਮਨਿ ੩੫੭ ਪੰਨੇ
 ੧. ਬਿਤੀ ੩੫੮ ਪੰਨੇ
 ੧. ਵਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੋ ਜਨਾ ੩੫੮ ਪੰਨੇ
 ੧੬. ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸਾ ੩੫੮ ਪੰਨੇ

੧. ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਏ ੩੫੮
 ੨. ਸਸੁ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨਿ ਦੁਖਿ ੩੫੮
 ੩. ਨਿਜਿ ਭੰਗਤੀ ਸੀਲ ਦੰਤੀ ਨਰ ੩੫੮
 ੪. ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਾਨ ਦੇਈ ੩੫੮
 ੫. ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪੜੀ ਚਲਾਵ ੩੫੮
 ੬. ਪਰਦੇ ਸੁਝਾ ਗੇਸ ਉਦੇ ਕਉ ੩੫੮
 ੭. ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਨ ਬੀ ੩੫੮
 ੮. ਦਾਨ ਦੇ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਕਰਨ ੩੫੮
 ੯. ਦੁਖ ਰੋਗ ਭਏ ਕਤ ਤਨ ਤੇ ਮਾ ੩੫੮
 ੧੦. ਅਰਵਾਏ ਬਿਲ ਲਾਏ ਨਿਦਰ ੩੫੮ ਪੰਨੇ
 ੧੧. ਜਉ ਮੈ ਕੀਆ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ੩੫੮
 ੧੨. ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨਿਕੀ ਜਾਤਿ ੩੫੮
 ੧੩. ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ੩੫੮
 ੧੪. ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਰਿਖਾਈ ੩੫੮
 ੧੫. ਇਕ ਘਟੀ ਦਿਨ ਸੁਮੇ ਕਉ ਬ ੩੫੮
 ੧੬. ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ੩੫੮
 ੧੭. ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਇ ਰਿਖਾ ਲੁਤ ਇਹੁ ਮ ੩੫੮
 ੧੮. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ੩੫੮
 ੧੯. ਜੇ ਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬਏ ਕਿਰਸਾ ੩੫੮
 ੨੦. ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ੩੫੮
 ੨੧. ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸੰਗ ੩੫੮
 ੨੨. ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੇਰਿ ਰੇ ਛੇਰ ਸਮਾਤ ੩੫੮
 ੨੩. ਜੀਅ ਪਾਨ ਪੇਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ੩੫੮
 ੨੪. ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇ ਪੁਰ ਪਾਰਿ ੩੫੮ ਪੰਨੇ
 ੨੫. ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇ ੩੬੦

੨੬ ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਕੁਈਮਤਿਪੁਰੀ ੩੮੦
 ੨੭ ਹਰਿਰਸੁਪੀਕਤਸਦਹੀਰਤ ੩੮੦
 ੨੮ ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਕੁਮੇਹੁਮਿਟਾਏ ੩੮੦
 ੨੯ ਕੁਈਪਗਪਤਿਮਨੁਖਦੇਹੁਮੀ ੩੮੦
 ੩੦ ਤੁਣਬਿਨਅਦਰਨਾਹਿਮੇਵ ੩੮੦
 ੩੧ ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪਕੁਛਰਾਇ ੩੮੦
 ੩੨ ਅਓਖੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋਨਾਓ ੩੮੦
 ੩੩ ਬੀਛਤਨਾਹੀਸੋਬੋਲਾਆਈ ੩੮੦
 ੩੪ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ ੩੮੦
 ੩੫ ਜੀਕਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਕੁਬੋਲੀ ੩੮੦
 ੩੬ ਕਾਮਕੋਪਮਾਇਆਮਦਸੋਤ ੩੮੦
 ੩੭ ਤੁਥਿਅੰਤੁਅਦਿਗਤੁਅਗੇ ੩੮੦
 ੩੮ ਰਾਜਮਿਲਕਜੋਬਨਕਿਹਸੇ ੩੮੦
 ੩੯ ਕੁਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤ ੩੮੧ ਪੰਨੇ
 ੪੦ ਜੋਤੁਪੁਰਾਏਸੋਪਰਦਾਨਸੁਖ ੩੮੧
 ੪੧ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਪੈਵੈਪ ੩੮੧
 ੪੨ ਬਹੁਰੁਧੋਇਅੰਤਹੁਮਨੁਮੇ ੩੮੧
 ੪੩ ਉਦਮਕਰਤੋਹੋਏਮਨੁਨਿਰਮ ੩੮੧
 ੪੪ ਅਪਕਚੰਡਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਨੀ ੩੮੧
 ੪੫ ਬੀਪਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇਅਓਗ ੩੮੧
 ੪੬ ਜੀਤੁਸਾਹਿਬਰਾਭਉਕੇਹ ੩੮੧
 ੪੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਮਾਰਠਕੁਰ ੩੮੧
 ੪੮ ਅਗੋਹੀਤੇਸਕੁਕਿਛੁਹੁਆ ੩੮੧
 ੪੯ ਤੁਢਿਸਰਹਿਤਸਕੁਕੋਲਾਹੁ ੩੮੧
 ੫੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾ ੩੮੧

੫੧ ਮੋਹਮਲੀਨੀਦਤੇਛੁਟਕੀ ੩੮੨
 ੫੨ ਲਾਲੁਚੇਲਨਾਰੋਰਨਿਸੋਹਿ ੩੮੨
 ੫੩ ਦੁਖਘੋਨੇਜਬੋਰੇਤੇਦੁਰਿ ੩੮੨
 ੫੪ ਸਾਚਿਨਾਮਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗ ੩੮੨
 ੫੫ ਪਦਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬ ੩੮੨
 ੫੬ ਏਕੁਬਗੀਚਾਪੇਰੁਘਨਕਰਿ ੩੮੨
 ੫੭ ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੋਨਾਮਿਬਨ ੩੮੨
 ੫੮ ਤੀਰਥਿਜਾਉਤਹਉਹਉਕਰ ੩੮੨
 ੫੯ ਘਰਮਹਿਸੁਖਥਾਹਰਿਛੁਨਿਸੁ ੩੮੨
 ੬੦ ਜਹਪਠਾਦਹੁਤਹਤਹਜਾਈ ੩੮੨
 ੬੧ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਦਤਧਿਆਈ ੩੮੨
 ੬੨ ਜਾਕੋਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿਵ ੩੮੨
 ੬੩ ਜਿਸਨੀਚਕਉਕੋਈਜਾਨੈ ੩੮੨
 ੬੪ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਹਾਰਉ ੩੮੨
 ੬੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਰਹੇਭਵਹੇ ੩੮੨
 ੬੬ ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਹਿਅਨਅੰ ੩੮੩ ਪੰਨੇ
 ੬੭ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਾ ੩੮੩
 ੬੮ ਅਪੋਪੇਰੁਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖ ੩੮੩
 ੬੯ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਛੁਨਜਾ ੩੮੩
 ੭੦ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਇਹ ੩੮੩
 ੭੧ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਤਿਸਕੋਹ ੩੮੩
 ੭੨ ਜਓਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਓਪ੍ਰਕੁਮੇ ੩੮੩
 ੭੩ ਕਾਮਕੋਪਮਾਇਆਕਾਰਿਛੁਤੇ ੩੮੩
 ੭੪ ਤੁਮੇਗਤਰੰਗਹਮਮੀਨਤੁਮ ੩੮੩
 ੭੫ ਰੇਵਨਾਹੋਛੁਠਕਮਨਾ ੩੮੩

੭੭ ਸੋਇਰੀ ਪ੍ਰਭਖਬਰਨਜਾਨੀ ੩੮੩
 ੭੭ ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸਪਿ ੩੮੩
 ੭੮ ਨੁਤਿਪਰੋਨੇਮਿਟੇਜੰਜਲ ੩੮੩
 ੭੯ ਠਕੁਰਸਿਉਕੀਬਨਿਆਈ ੩੮੩
 ੮੦ ਭਉਮੈਅਪਨਸਤਿਕੁਰੁਪਿਆ ੩੮੩
 ੮੧ ਅਨਦਿਨੁਸਾਲਾਜੁਟੁਕਈ ੩੮੪ ਪੰਨੇ
 ੮੨ ਉਨਕੋਸੀਰਿਤੁਕਰਤੀਕੇਲ ੩੮੪
 ੮੩ ਨਉਹਮਰਤਾਨਾਹਮਰਗਿਆ ੩੮੪
 ੮੪ ਅਨਿਕਰੀਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀ ੩੮੪
 ੮੫ ਪ੍ਰਭਕੀਪੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹਇ ੩੮੪
 ੮੬ ਰੂਪਤਿਹੋਇਕੋਰਜੁਕਮਾਇ ੩੮੪
 ੮੭ ਗੋਨਸਿਉਪੀਤਕਰੀਘਨੇਰੀ ੩੮੪
 ੮੮ ਅਠਪਹਰਾਨਿਕਟਿਕਰਿਜਨੈ ੩੮੪
 ੮੯ ਸਗਲਸੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮ ੩੮੪
 ੯੦ ਅਠਪਹਰਉਦਕਾਇਸਨ ੩੮੪
 ੯੧ ਜਿਹਪੈਰੇਲੁਟੀਪਨਿਹਾਰੀ ੩੮੪
 ੯੨ ਸਪੁਸੀਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾਮੁ ੩੮੫ ਪੰਨੇ
 ੯੩ ਹਰਿਕਾਨਮੁਰਿਦੈਨਿਤਧਿਆ ੩੮੫
 ੯੪ ਸਾਧੁਸੀਗਤਿਤਰਿਆਸੀਸਰ ੩੮੫
 ੯੫ ਮੀਰੀਆਗਿਆਪਿਰਕੀਲਾ ੩੮੫
 ੯੬ ਮਥੈਤ੍ਰਿਕਟੀਤ੍ਰਿਸਟਿਕਰੁਰਿ ੩੮੫
 ੯੭ ਸਰਬਦੁਖਜਬਬਿਸਰਹਿਸੁ ੩੮੫
 ੯੮ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਰੁਹ ੩੮੫
 ੯੯ ਗਾਇਲੋਹਿਤੁਗਾਟਨਹਾਰੇ ੩੮੫
 ੧੦੦ ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਟਿਅਮੋਨਕਾਦੁ ੩੮੫

੧੦੧ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਅਰੁਜੇ ੩੮੫
 ੧੦੨ ਗੁਰੁਦੇਗਖਿਆਦੇਹਾਝੁ ੩੮੫
 ੧੦੩ ਮੈਬੰਦਬੈਬਰੀਦਸਦੁਸਹਿ ੩੮੫
 ੧੦੪ ਸਰਬਸੁਖਮੇਰੁਲਿਆਹਰਿ ੩੮੫
 ੧੦੫ ਸਾਈਅਲਖਆਪਾਰੋਰੀਮ ੩੮੬
 ੧੦੬ ਲਾਖਭਗਤਅਰਾਧਹਿਜਪਤੇ ੩੮੬
 ੧੦੭ ਹਭੋਬੋਕਿਦਿਸਾਰਿਹਿਕੋਖਿਆ ੩੮੬
 ੧੦੮ ਜਿਨਾਨਦਿਸਰੈਨਾਮੁਸੇਕਿਨੈ ੩੮੬
 ੧੦੯ ਪੁਰਿਗਹਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਹਮਾਰ ੩੮੬
 ੧੧੦ ਕਿਆਸੇਵਹਿਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿ ੩੮੬
 ੧੧੧ ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੀਗਿਕਹੇਗਰਬੀ ੩੮੬
 ੧੧੨ ਅਜਿਉਸਿਮਰਦੁਖਜਾਇਸ ੩੮੬
 ੧੧੩ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਿਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁ ੩੮੬
 ੧੧੪ ਆਵਹੁਮੀਤਾਇਕਤੋਹੋਇਰ ੩੮੬
 ੧੧੫ ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਾਇਆਆ ੩੮੬
 ੧੧੬ ਜੀਕਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਪ੍ਰਭੁਤਕੇ ੩੮੬
 ੧੧੭ ਜਾਪ੍ਰਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੇਸ ੩੮੬
 ੧੧੮ ਸੰਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਅ ੩੮੭
 ੧੧੯ ਰੰਗਿਨਰੋਲਾਤਉਥਉਜਉ ੩੮੭
 ੧੨੦ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣਾ ੩੮੭
 ੧੨੧ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਸਰਬਸੁਖ ੩੮੭
 ੧੨੨ ਅੰਤਰਿਗਾਢਉਬਹਰਿਗਾ ੩੮੭
 ੧੨੩ ਜਿਸਨੈਤ੍ਰਿਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਨ ੩੮੭
 ੧੨੪ ਆਪੁਸਟਬਾਤਤੇਰੁਈਸੀਧਰੀ ੩੮੭
 ੧੨੫ ਰੇਮੁਹੇਲਾਹੋਕਉਚੀਲਾਦੀ ੩੮੭

੬ ਨਮਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਮਲਸ ੩੮੨ ਪੰਨੇ	੧੬ ਮਤਪਿਤਾਭਾਈਦੁਤਬੰਧਪਤਿ ੩੮੫
੭ ਬਿਰੁਸੰਤਨਸੋਹਗੁਮਰੈਨਚੜ੍ਹ ੩੮੨	੧੭ ਅਲਜੰਜਲਕੁਮਸੋਹਤਜਏ ੩੮੬ ਪੰਨੇ
੮ ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੋਸੰਗਿਸੋਹਉ ੩੮੨	੧੮ ਬਿਨਮਹਿਬਾਪਿਓਥਪਨਹਾਰ ੩੮੬
੯ ਪੁਰਖਪਤੇਰਗਟਨਤਕੀਸਰ ੩੮੨	੧੯ ਤੁਦਾਤਜੀਅਸਭਨਕਾਬ ੩੮੬
੧੦ ਭਿਨੀਰੈਨਕੀਮੈਚੇਮਕਨਿਤਰੇ ੩੮੩ ਪੰਨੇ	੨੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸੁਦੀਜਿ ੩੮੬
੧੧ ਉਠਿਏਏਏਏਏਏਏਏਏਏਏ ੩੮੩	੨੧ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰੁਕੁਲੋਕਅ ੩੮੬
੧੨ ਏਏਮੇਰੇਆਲਸਾਹਰਿਪਾਸਿਥੇ ੩੮੩	੨੨ ਅਪਜਸੁਮਿਏਰੋਏਜਗਿਕੀ ੩੮੬
੧੩ ਦਿਨੁਗਤਿਕਮਾਇਅਕੁਸੋਆ ੩੮੩	੨੩ ਬਿਸੰਕੁਰਜੀਅਨਕੇਦਤ ੩੮੬
੧੪ ਕਮਲਕੁਮਭੀਤਿਕਮਲਕੁਮ ੩੮੪ ਪੰਨੇ	੨੪ ਝਨਕੀਪੈਜਸਟਰੀਅਪ ੩੮੬
੧੫ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਜਰੀ॥ ੩੮੪	੨੫ ਕਬਹੂੰਹਰਿਸਿਉਚੀਤਨਲਾ ੩੮੬
੧ ਕਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜ ੩੮੪	੨੬ ਰਸਨਾਰਮਰਮਰਟੰਤ ੩੮੬
੨ ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟੁਕਰਮਾ ੩੮੪	੨੭ ਛੁਰਿਸਗਲਸਿਆਠਪਾਸਾ ੩੮੬
੩ ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪਹਰਿ ੩੮੪	੨੮ ਆਪਣਾਗੁਰੁਸੇਫਸਦਹੀ ੩੮੬
੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਾਇਖ ੩੮੪	੨੯ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇ ੩੮੬
੫ ਮਤਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਣੀਪੁਰਖ ੩੮੪	੩੦ ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸਘਨਮਾਇ ੩੮੬
੬ ਨਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿ ੩੮੫ ਪੰਨੇ	੩੧ ਅਰਾਧਿਸ਼ੀਧਰਸਫਲਮੂਰ ੩੮੭
੭ ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਥੇਨ ੩੮੫	੩੨ ਤੂਸਮਰਬੁਸਰਨਕੇਦਤਾਦੁਖ ੩੮੭
੮ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰੁਮਾਤਕੇਦਸਾ ੩੮੫	੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੩੮੭
੯ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆਨਿ ੩੮੫	੧ ਰਾਜਨਮਹਿਕੁਰਾਜਾਕਹੀਅਹਿ ੩੮੭
੧੦ ਪਤਿਤਪਟਿਕੁਲੀਏਕਰਿਅਪ ੩੮੫	੨ ਨਾਥਨਹਰਦੀਨਬੰਧਣਪਤਿਤ ੩੮੭
੧੧ ਹੇਨਾਹੀਕੋਉਬੁਝਨਹਾਰੇ ੩੮੫	੧ ਦੁਰ ਅੰਤਰਗੁਰੁਅਗਾਧਣਡਿਹ ੩੮੭
੧੨ ਮਤਮਸੁਰਤਅਫਰਸਿਆ ੩੮੫	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਵਗੀਧਰੀ ੪੦੦
੧੩ ਦਿਨੁਗਤੀਆਗਾਧਹੁਪਿਆਰੇ ੩੮੫	੧ ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਣੀ ੪੦੦
੧੪ ਮੁਨਿਜੇਗੀਸਾਸਤ੍ਰਿਕਹਦਤ ੩੮੫	੨ ਮਾਈਹੇਨਹਾਰੇਸੋਹੋਈਐ ੪੦੦
੧੫ ਦੁਇਕਰਿਜੇਕੁਕਰੀਬੇਨਤੀ ੩੮੫	੩ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਰੇਰਤ ੪੦੦

੩੯	ਗੁਰਿਪੁਰੈਅਪਨੀਕਲਿਧਾਰੀ	੪੯੦	੬੪	ਗੁਰੁਗੁਰਨਾਮਸਕਾਰੇ	੪੯੨
੪੦	ਸੁਖਸੰਗਲਕਲਿਆਣ	੪੯੦	੬੫	ਰਾਮਦਾਸਸੋਰੇਟਰਨਾਤੇ	੪੯੨
੪੧	ਸਾਧਸੰਗੇਭੁਇਆਮਨੀਉਦਮੁ	੪੯੦	੬੬	ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿਆ	੪੯੨
੪੨	ਕਣਕਲੇਸੋਰੇਗਸਤਿ	੪੯੦	੬੭	ਅਗੇਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ	੪੯੨
੪੩	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰ	੪੯੦	੬੮	ਗੁਰਕਸਬਦੁਰਖਟਰੇ	੪੯੩
੪੪	ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣਿਆਕਾਈ	੪੯੦	੬੯	ਗੁਰਨਾਪਨੇਬਲਿਹਾਰੀ	੪੯੩
੪੫	ਦਰਤੁਗਫਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭਿ	੪੯੦	੭੦	ਤਪੁਗਫਾਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇ	੪੯੩
੪੬	ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ	੪੯੧	੭੧	ਸੋਣੀਕਰਾਇਜੋਤੁਪੁਰਾਵੇ	੪੯੩
੪੭	ਭਏਕਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇ	੪੯੧	੭੨	ਹਰਿਨਾਮਰਿਦੈਪਰੇਇਆ	੪੯੩
੪੮	ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ	੪੯੧	੭੩	ਗੁਰਿਮਿਲਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਰਿਆ	੪੯੩
੪੯	ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਖੁਫਾਨਾਹੋਆ	੪੯੧	੭੪	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਜਿਸਫਾਰਿਆ	੪੯੩
੫੦	ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏ	੪੯੧	੭੫	ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ	੪੯੩
੫੧	ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹੀਸਾਢੁਕਾ	੪੯੧	੭੬	ਅਪਨਾਗੁਰੁਧਿਆਏ	੪੯੩
੫੨	ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਫਸਾਇਹੁ	੪੯੧	੭੭	ਪਰਮੇਸਰਦਿਤਬੰਨਾ	੪੯੩
੫੩	ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ	੪੯੧	੭੮	ਐਥੇਐਥੇਰਖਫਲਾ	੪੯੩
੫੪	ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਹੋਰਾ	੪੯੧	੭੯	ਸਤਿਪੁਰੇਭਾਣਾਗੁਰ	੪੯੩
੫੫	ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਾ	੪੯੧	੮੦	ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ	੪੯੩
੫੬	ਠੰਢਿਪਾਣੀਕਰਤਾਰੇ	੪੯੧	੮੧	ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਕੀਨੀ	੪੯੩
੫੭	ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੇਆ	੪੯੧	੮੨	ਗੁਰੁਪੁਰਾਆਰਾਧੇ	੪੯੪
੫੮	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਬਾਹੀਪੁਰੀ	੪੯੧	੮੩	ਭੂਖੇਖਾਫਤਲਾਜਨਆਏ	੪੯੪
੫੯	ਗੁਰਿਪੁਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ	੪੯੨	੮੪	ਸੁਖਸਾਇਯਾਰਿਆਇਆ	੪੯੪
੬੦	ਗੁਰਿਪੁਰੈਕੀਤੀਪੁਰੀ	੪੯੨	੮੫	ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਰਿਦੈਪਿਆਏ	੪੯੪
੬੧	ਦਹਾਇਸਿਛੜਮੇਘਾਪਟਾ	੪੯੨	੮੬	ਹਰਿਮਨਿਤਨੀਵਸੇਮਾਸੋਈ	੪੯੪
੬੨	ਗਣੀਬੋਹੇਰੁਥੀਛੋਰੁ	੪੯੨	੮੭	ਆਗੇਸੁਖੁਮੇਰੇਮਤਿਤਾ	੪੯੪
੬੩	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੇਭਏਅ	੪੯੨	੮੮	ਨਾਲਿਨਾਰਾਇਵਸੇਰੇ	੪੯੪

੩	ਤ੍ਰਿਧੀਅੰ ਕੋਵੇਰਣਾਜਾਣੈ	੪੦੫	੧੪	ਸਾਥਾਬਾਤਕੋਬਹੁਤਾਇਸ	੪੦੮
੪	ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸੋਪੁਰਪੁਰਾ	੪੦੫	੧੫	ਚਰਨਕਮਣਤਸਿਓਜਾਕਾਮਨੁ	੪੦੮
੫	ਤ੍ਰਿਦੁਰਦਤਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ	੪੦੫	੧੬	ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਉਰਵਿਓਸ	੪੦੮
੬	ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਥੇ	੪੦੫	੧੭	ਹਮਮਯੋਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇ	੪੦੮
੭	ਇਸਹੁਨਾਹੀਪੁਰਦੀਨਦਇ	੪੦੫	੧੮	ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਅਪਨਸਿਮਰ	੪੦੮
੮	ਤ੍ਰਿਜਾਣਾਇਹਿਤਕੋਈਜਾਣੈ	੪੦੫	੧੯	ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਅਰੇਹਮ	੪੦੮
੯	ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣ	੪੦੫	੨੦	ਛੇਤੀਸਮਕੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰ	੪੦੮
੧੦	ਭੈਰਵੀ		੨੧	ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਸਾਸਾ	੪੦੮
੧੧	ਗੁਰਮਿਲਿਲਪਾਜੀਰਮੁਖਿ	੪੦੫	੨੨	ਰਤਨੁਛਾਡਿਕਉਰੀਸੰਗਿਲਾਗੇ	੪੦੮
੧੨	ਤਿਨਯੋਲਿਪੁਮਾਣੀਜਿਨਪੁ	੪੦੬ ਪੰਨੇ	੨੩	ਗੁਣਗਾਢਹੁਪੁਰਨਅਥਿਨਾਸੀ	੪੦੮ ਪੰਨੇ
੧੩	ਪੁਰਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥ	੪੦੬	੨੪	ਕਰਣਕਰਣਕਰਣਪੁਰਦਤ	੪੦੮
੧੪	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੇਰਨਿ॥	੪੦੬	੨੫	ਪੁਰਕੀਸਰਣਸਗਲਭੋਲਾਥੇ	੪੦੮
੧੫	ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਗ	੪੦੬	੨੬	ਮਾਇਆਮੋਹਸਗਲਅੰਧਿਅਰੈ	੪੦੮
੧੬	ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਗਈ	੪੦੬	੨੭	ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਹੇਅਸਹਾਈ	੪੦੮
੧੭	ਛਉਲਉਗਉਅਗਉਇਹੁਮਾ	੪੦੬	੨੮	ਥਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਹੁਤੇਰਾ	੪੦੮
੧੮	ਪੁਰਕਲੜਲੋਕਕਿਹਬਨਿਤ	੪੦੭ ਪੰਨੇ	੨੯	ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸੰਤਰੁ	੪੦੮
੧੯	ਗੁਰਪੁਰਾਭੋਇਓਵਰੁਗੀਮ	੪੦੭	੩੦	ਜਕੈਸਿਮਰਣਿਹੋਇਅਨੰਦਾ	੪੦੮
੨੦	ਸੁਖੀਏਕਉਪੈਖੈਸਰਸੁਖੀਅ	੪੦੭	੩੧	ਕਾਮਕੋਪੁਛੁਹੁਲੋਭਨਿੰਦਾ	੪੦੮
੨੧	ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਪਨਸੰਤਨਕਾ	੪੦੭	੩੨	ਜਕੈਸਿਮਰਣਿਸਰੁਕਿਛੁਪਾਈ	੪੦੮
੨੨	ਜਕੈਹਿਰਦੇਵਸਿਆਤ੍ਰਿਕਰਤੇ	੪੦੭	੩੩	ਅਥਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੇਦਤਾ	੪੦੮
੨੩	ਸਗਲਸਾਮ੍ਹਾਕੀਮੋਹਿਦਿਆ	੪੦੭	੩੪	ਜਨਮਜਨਮਕੇਵੁਖਨਿਵਾਰੈ	੪੦੮
੨੪	ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓ	੪੦੭	੩੫	ਅੰਤਰਿਕੀਰਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ	੪੧੦
੨੫	ਕਰਿਇਸਨਾਨਸਿਮਰਿਪੁਰਾਮ	੪੦੭	੩੬	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਭੁਗੁਗੋਦਿੰਦਾ	੪੧੦
੨੬	ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮਬਾਰਿ	੪੦੭	੩੭	ਗੁਰਕੋਚਰਨਬਸੋਰਿਦਭੀਤਰਿ	੪੧੦
੨੭	ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਤਕੋਠਾਹੁਸੁਆ	੪੦੮ ਪੰਨੇ	੩੮	ਸੀਚਨਿਕਰਓਨਾਮਪਨਨਿਰਮਲ	੪੧੦

੪੦	ਸੰਤਕਿਪਾਲਦਇਆਲਦ	੪੧੮	੩	ਪੀਰਉਸੁਨਿਪੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ	੪੨੧
੪੧	ਛਰਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਭੇ	੪੧੮	੪	ਲੇਵੀਦਵਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ	੪੨੧
੪੨	ਪਰਹਰਨਲੋਭੁਭੁਠਨਿਦ	੪੧੮	੫	ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਾ	੪੨੨
੪੩	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀ	੪੧੮	੬	ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਬਿਆਨੁਪ	੪੨੨
੪੪	ਦੁਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਭੁਭੇ	੪੧੮	੭	ਜਾਕਉਭਏਗੋਇਦਸਹਾਈ	੪੨੨
੪੫	ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਆ	੪੨੦ ਪੰਨੇ	੮	ਗੋਬਿੰਦਜੀਟਨਪ੍ਰਾਨਪਨਹੁ	੪੨੨
੪੬	ਅਉਖੀਘਰੀਨਦੇਖਨਦੇਈ	੪੨੦	੯	ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈ	੪੨੨
੪੭	ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਨਪਤਿ	੪੨੦	੧੦	ਚਾੜਕਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੋ	੪੨੨
੪੮	ਜਨਕੇਪੁਰਨੋਹੋਏਕਾਮ	੪੨੦	੧੧	ਮਨਿਰਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰ	੪੨੨
੪੯	ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ	੪੨੦	੧੨	ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਕ੍ਰਮਿ	੪੨੨
੫੦	ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਸਭਥੋਕ	੪੨੦	੧੩	ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਨ	੪੨੨
੫੧	ਤਿਸਨਾਬੁਏਹਰਿਕੋਨਾਮਿ	੪੨੦	੧੪	੧੬ਛੰਡਾ। ਸੁਣਿਯਾਰਹਮਰੇ	੪੨੨
੫੨	ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ	੪੨੦	੧੫	ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਪੁਹਰਿ	੪੨੩ ਪੰਨੇ
੫੩	ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦ	੪੨੦	੧੬	ਪਾਪਾਣੁਸੰਸਾਰਗਾਰਬਾ	੪੨੩
੫੪	ਹਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁ	੪੨੦	੧੭	ਵਾਰ ਆਇਪੁਰਨਾਪਿਪੁਰ	੪੨੩
੫੫	ਬੰਦਨਹਰਿਬੰਦਨਗੁਣਗਾ	੪੨੦	੧੮	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਟੋਰੀ।	੪੨੪ ਪੰਨੇ
੫੬	ਵਿਪਤਿਭਈਸਦੇਭੋਜਨੁਧਾ	੪੨੦	੧੯	ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੁਜਾਨੀ	੪੨੪
੫੭	ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸ	੪੨੦	੨੦	ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ	੪੨੪
੫੮	ਕਿਤੇਪ੍ਰਕਾਰਿਨਤੁਟਉਪ੍ਰੀਤਿ	੪੨੦	੨੧	ਧਇਓਰੇਮਨੁਦਹਦਿਸਿਧਾ	੪੨੪
੧੬	ਅਸਟਪਦੀਆ।		੨੨	ਮਾਨੁਖੁਬਿਨੁਬੁਏਬਿਰਥਾ	੪੨੫
੧	ਜੋਜੋਜੁਨੀਆਇਓਤਿਹਤਿ	੪੨੧ ਪੰਨੇ	੨੩	ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿ	੪੨੫
੨	ਛੰਤਾਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆ	੪੨੧	੨੪	ਮਾਗਉਦਾਨਠਾਕੁਰਨਾਮੁ	੪੨੫
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਜੋਤਸਰੀ	੪੨੧	੨੫	ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧ	੪੨੫
੧	ਕੋਈਜਾਨੈਕਦਨਈਹਾਜਰੀ	੪੨੧	੨੬	ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗ	੪੨੫
੨	ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਗਉਕਹੀਅਉ	੪੨੧	੨੭	ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਗਟਿਤੁ	੪੨੫

੮੮	ਸਰਬਸੁਖਾਦਤਾ	੪੧੪	ਪੰਨੇ ੧੫	ਹਰਿਹਰਿਲਿਖਿਤਏਸਤਉਬਾਰਿ	੪੧੭
੮੯	ਕਰਨਕਰਦਾਹਰਿਅੰਤਰਜਮੀ	੪੧੪		੧੬ ਅਬਹਰਿਗਾਧੁਹਾਰੁਚਿਤਾਰਿ	੪੧੭
੯੦	ਭੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਰਜ	੪੧੪		੧੭ ਮੇਰਾਭਾਗੋਰਾਮਸੇਓਹੇਤੁ	੪੧੭
੯੧	ਸਿਮਰਉਅਪੁਨਾਸਟੀ	੪੧੪		੧੮ ਅਉਖਪਤੋਰੇਨਾਮਦਇਆਲ	੪੧੭
੯੨	ਸੁਨਹਬਿਨੰਤੀਠਾਕੁਮੇਰੇ	੪੧੪		੧੯ ਹਾਪਪੁਰਾਖਿਲੇਹੁ	੪੧੭
੯੩	ਜਿਸਜੀਤਸਭਿਦਸਿਰਰਿਦੀ	੪੧੪		੨੦ ਦੀਨਦਰਦਨਿਦੁਬਠਾਕੁਰ	੪੧੭
੯੪	੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ	੪੧੪		੨੧ ਠਿਰਤਠਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੂ	੪੧੮
੧	ਸਰੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ	੪੧੫	ਪੰਨੇ	੨੨ ਛੋਡਿਜਾਹਿਸੇਕਰਹਿਪਰਲ	੪੧੮
੨	ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋਪਿਆਰੇ	੪੧੫		੨੩ ਮੋਹਿਮਸਕੀਨਪੁਰੁਨਾਮੁਅ	੪੧੮
੩	ਪਾਨੁਪਾਤ੍ਰਿਓਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿ	੪੧੫		੨੪ ਸੋਕਤਰੋਰੇਜਿਖਸਮਸਮਾਰੇ	੪੧੮
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਯਾਨਾਸਰੀ	੪੧੬	ਪੰਨੇ	੨੫ ਘਰਿਬਹਰਿਤੇਰਾਭਰਦਾਸਾ	੪੧੮
੧	ਭਦਬੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀ	੪੧੬		੨੬ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏ	੪੧੮
੨	ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੇਰੈਮੀਨਾ	੪੧੬		੨੭ ਜਹਜਹਪੇਖਉਰਹਹਜੂਰਿ	੪੧੮
੩	ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮਾ	੪੧੬		੨੮ ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਹਿਭੁਲਾ	੪੧੮
੪	ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂ	੪੧੬		੨੯ ਸੁਨਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇਬਿਨਉ	੪੧੮
੫	ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਰੁਰਿਸ	੪੧੬		੩੦ ਮੇਰੇਲਾਲਭਲੋਰੇਭਲੋਹਰਿ	੪੧੮
੬	ਬਡੇਬਡੇਗਜਨਅਰੁਭੁਮਨ	੪੧੬		੩੧ ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਾਰਿਏਕੁਸਿਮਾਰਿ	੪੧੮
੭	ਲਫੈਨਲਾਗਨਕਉਹੈਕਛੁਐ	੪੧੬		੩੨ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ	੪੧੮
੮	ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿ	੪੧੬		੩੩ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੇ	੪੧੮
੯	ਜਿਹਕਰਣਿਹੋਟਹਿਸਗਮੀਦਾ	੪੧੬		੩੪ ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੇ	੪੧੮
੧੦	ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਰੇ	੪੧੭	ਪੰਨੇ	੩੫ ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗੇ	੪੧੮
੧੧	ਜਿਨਿਕੀਨੇਦਸਿਆਪੁਨੇਰੈਗੁਣ	੪੧੭		੩੬ ਜਰਨਕਰੈਮਨੁਖਡਹਕਾਵੇ	੪੧੮
੧੨	ਭੁਮਦਤੇਰਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ	੪੧੭		੩੭ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪੁਨੇ	੪੧੮
੧੩	ਪੁਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਾ	੪੧੭		੩੮ ਨੇਤੁਪਾਨੀਤਭਏਦਰਸਪੇਖੇ	੪੧੮
੧੪	ਬੰਸਨਭੇਛੁਟਕੰਦੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾ	੪੧੭		੩੯ ਅਪਨੀਉਕਤਖਯਾਵੈਭੋਜਨ	੪੧੮

ਪੰਨੇ

੨੧ ਜੀਵਤਮਰੇਭੁਏਪੁਰਸੇਇ ੪੩੦
 ੨੨ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕਰਣੇਹੁ ੪੩੦
 ੨੩ ਗੁਰਮੁਖਿਏਪੁਰਿਥਾਇ ੪੩੦
 ੨੪ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਯੋਇਪੁਰਤੋਗ ੪੩੧
 ੨੫ ਮੀਤਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਤਾ ੪੩੧
 ੨੬ ਗੁਰਗੋਪਾਲਪੁਰਕੇਨਿਤਗ ੪੩੧
 ੨੭ ਬੈਰੰਠਨਗੁਜਹਮੀਤਦੁਸ ੪੩੧
 ੨੮ ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇਪਰਹਰ ੪੩੧
 ੨੯ ਦੀਗੁਛਰਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ ੪੩੧
 ੩੦ ਪ੍ਰਤਪਿਕਾਲਹਰਿਨਾਮੁਏ ੪੩੧
 ੩੧ ਗੁਰਪੁਰੇਜਬਭਏਦਇਆ ੪੩੧
 ੩੨ ਸੇਸੀਜੋਗਕਰਦੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇ ੪੩੧
 ੩੩ ਬਹਤੀਜਤਕਦੇਦਿਸਟਿਨ ੪੩੧
 ੩੪ ਸਾਪਸੀਗਿਤਰੇਭੈਸਾਗੁ ੪੩੧
 ੩੫ ਘਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਣੀਰੁਝਾ ੪੩੧
 ੩੬ ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰ ੪੩੧
 ੩੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਪਕੀਬਾਣੀ ੪੩੨
 ੩੮ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਉਦਇਆ ੪੩੨
 ੩੯ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਦੁਰਨਕੇ ੪੩੨
 ੪੦ ਦਰਸਨਕਉਲੇਢੇਸਕੁਕੇਈ ੪੩੨
 ੪੧ ਭਲੀਸੁਹਾਈਛਾਪਰੀਜਾਮ ੪੩੨
 ੪੨ ਹਰਿਕਾਸੀਰੁਪਗਨਧਨ ੪੩੨
 ੪੩ ਜਿਨਿਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਪੰਡਹਰ ੪੩੨
 ੪੪ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆ ੪੩੨
 ੪੫ ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਰ ੪੩੨

੪੬ ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆ ੪੩੨
 ੪੭ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੀਤੀ ੪੩੨
 ੪੮ ਰੇਗਭਾਣਾਭੂਹੋਮਨਾਇ ੪੩੨
 ੪੯ ਦਿਸਰਨਾਹੀਜਿਭਭੈਕ ੪੩੨
 ੫੦ ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੇਦੀ ੪੩੨
 ੫੧ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਪੁਰ ੪੩੨
 ੫੨ ਮਹਾਅਗਨਤੇਤੁਧਹਾਬਦੇ ੪੩੨
 ੫੩ ਜਬਕਛੁਨਸੀਓਤਬਕਿ ੪੩੨
 ੫੪ ਭਾਗਠਵੇਹਰਿਸੀਰੁਤਮਰੇ ੪੩੨
 ੫੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿ ੪੩੨
 ੫੬ ਤੁਧੁਜਿਤਿਆਏਮਹੀਅਨੀ ੪੩੪
 ੫੭ ਜਿਸਕੇਸਿਰਿਓਪਰਿਭੂਸੁ ੪੩੪
 ੫੮ ਸਗਲਤਿਆਗਗੁਰਸਰ ੪੩੪
 ੫੯ ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੩੪
 ੧ ਉਗ੍ਰਿਹਰਿਓਬਿਖਿਆ ੪੩੪
 ੨ ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਸੇਕ ੪੩੪
 ੩ ਜਿਨਿਰਿਠਿਆਮਨੁਹਰ ੪੩੪
 ੪ ਜੇਭੁਲੀਜੇਭੁਕੀਸੀਈ ੪੩੪
 ੫ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕ ੪੩੫
 ੬ ਜੇਦੀਸੈਗਰਸਿਖਭਾਤਿ ੪੩੫
 ੭ ਛੰਤਾ ੪੩੫
 ੮ ਉਣਿਬਾਦਰੇਡੀਕਾਏਦੇ ੪੩੫
 ੯ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕ ੪੩੫
 ੧੦ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਏਣਲ ੪੩੫
 ੧੧ ਤੁੰਠਕਰੇਬੈਰਾਗਰਮੇਜੇਈ ੪੩੫

੧੦ ਰਸਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗ ੪੨੬
 ੧੧ ਨਿੰਦਕੁਗੁਰਕਿਰਪਤੋਹਟਿ ੪੨੬
 ੧੨ ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਦਿ ੪੨੬
 ੧੩ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਧਿ ੪੨੬
 ੧੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਦਸਦਜਾ ੪੨੬
 ੧੫ ਸ੍ਰਮੀਸਰਣਿਪਰਿਓਦਰਥਾ ੪੨੬
 ੧੬ ਹੰਗਲਪਟਿਓਰੁਮੁਕੁਛੁ ੪੨੬
 ੧੭ ਹਮਾਰੇਏਕੈਹਰੀਹਰੀ ੪੨੭ ਪੰਨੇ
 ੧੮ ਰੂਪਮਨੁਹਰਿਰੰਗੇਲੋਰੁ ੪੨੭
 ੧੯ ਗਰਬਗਹੇਲੋਰੁਮੁਕੁਛੁ ੪੨੭
 ੨੦ ਐਸੇਗੁਨੁਮੇਰੇਪੁਰਜੀਕੀ ੪੨੭
 ੨੧ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ ੪੨੭
 ੨੨ ਪੁਰਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ ੪੨੭
 ੨੩ ਪੁਰਤੇਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿ ੪੨੭
 ੨੪ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ ੪੨੭
 ੨੫ ਹਰਿਹਰਿਪਤਿਤਪਾਦਨ ੪੨੭
 ੨੬ ਮਾਈਮਾਇਆਛਲੁ ੪੨੭
 ੨੭ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ ੪੨੭
 ੨੮ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿ ੪੨੭
 ੨੯ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖ ੪੨੭
 ੩੦ ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰ ੪੨੮ ਪੰਨੇ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਰਾਣੀ ੪੨੮
 ੧੭ ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁ ੪੨੮
 ੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਲਕ ੪੨੮
 ੧ ਖਾਕਨੁਰਕਰਦੰਖਾਲਮ ੪੨੮

੨੧ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਨਾਹਿਕੋਇ ੪੨੮
 ੨੨ ਮਿਹਰਵਨੁਸਾਰਿਬਮਿਹਰ ੪੨੮
 ੨੩ ਕਰਤੇਕੁਦਕੁਮੁਸਤਕੁ ੪੨੮
 ੨੪ ਮੀਰਦਾਨਾਦਿਲਸੇਚ ੪੨੮
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਧੀ ੪੨੮
 ੧੭ ਬਾਜੀਗਰਜੇਸੇਬਾਜੀਪਾਈ ੪੨੮
 ੨ ਕੀਤਾਓਹੁਸੇਪੁਰੁਹੋਇ ੪੨੮
 ੩ ਪਨਸੇਹਗਨਜੇਪੁਰੁਪਛਾਨੇ ੪੨੮
 ੪ ਗਿਰੁਦਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਹਉ ੪੨੮
 ੫ ਉਮਕਿਓਹਿਓਮਿਲਨਪ੍ਰਭ ੪੨੮
 ੬ ਕਿਆਗੁਣਤੇਸਾਰਸਮਾਲੀ ੪੨੮
 ੭ ਸੇਵਾਬੋਰੀਮਾਗਨਬਹੁਤਾ ੪੨੮
 ੮ ਬੁਰੇਕਾਮਕਉਉਨਿਖਲੋ ੪੨੮
 ੯ ਘਰਮਹਿਠਕੁਰਨਦਰਿਨ ੪੨੮
 ੧੦ ਲਾਲਨੁਗਾਇਆਕਦਨਗਤੀ ੪੨੮
 ੧੧ ਰੁੰਜੀਦਨਤੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ ੪੩੦
 ੧੨ ਸੁਖਮਹਲਜਕੋਉਚਦੁਅਧੋ ੪੩੦
 ੧੩ ਜਕੋਵਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਾ ੪੩੦
 ੧੪ ਰਹਨੁਪਾਦਸਿਸੁਗਨਰ ੪੩੦
 ੧੫ ਘਟਘਟਅੰਤਰੰਤੁਮਹਿ ੪੩੦
 ੧੬ ਕਦਨਕਾਜਮਾਇਆਕਉ ੪੩੦
 ੧੭ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉ ੪੩੦
 ੧੮ ਗੁਰਕੋਬਚਨਰਿਦੈਧਿਆ ੪੩੦
 ੧੯ ਲੋਭੁਮੇਰਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ ੪੩੦
 ੨੦ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਅੰ ੪੩੦

੪੩ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੇ ਬਾਸ ਬੈਕ ੪੪੨
 ੪੪ ਪਾਣੀ ਪਾਖਾ ਪੀਸੁ ਦਸਕੈ ੪੪੩
 ੪੫ ਕੁਣ ਨੀ ਸੁਨਿ ਉਹਿ ਹਿਰਿ ਹਰੇ ੪੪੩
 ੪੬ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੁ ਜਨ ੪੪੩
 ੪੭ ਮਾਣੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ੪੪੩ ਪੰਨੇ
 ੪੮ ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਭਿਆ ੪੪੩
 ੪੯ ਮਾਤਿ ਪਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਤਿ ੪੪੩
 ੫੦ ਸੋਈ ਮਈ ਨਦੀ ਨਹੀ ਨ ੪੪੩
 ੫੧ ਝਲੂਢੇ ਵਢੀ ਇਹ ਸੀਸ ਕਰ ੪੪੩
 ੫੨ ਇਹੁ ਸਾਗੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ੪੪੩
 ੫੩ ਬੰਸਨ ਕਾਟੈ ਆਖਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋ ੪੪੩
 ੫੪ ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਕੁਣ ਤਿ ਪ੍ਰਭ ੪੪੩
 ੫੫ ਵਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਸਤ ਗਈ ੪੪੩
 ੫੬ ਹਰਿ ਭਗਤ ਕਾ ਆਸਰਾ ੪੪੩
 ੫੭ ਬੰਸਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੈਕ ੪੪੪ ਪੰਨੇ
 ੫੮ ਕਣੁ ਕਣੁ ਨੁਹੀ ਪਤਰਿਆ ੪੪੪
 ੫੯ ਉਦਮ ਕਰਤ ਆਨੰਦੁ ਭਾਇ ੪੪੪
 ੬੦ ਜਿਨਿ ਤੇ ਭੀਯਕ ਰਿਛੁ ਛਿਆ ੪੪੪
 ੬੧ ਖੋਲਤ ਬੋਲਤ ਮੈ ਕਿਰੋ ਖੋਲ ੪੪੪
 ੬੨ ਜੀਅ ਚੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ੪੪੪
 ੬੩ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ੪੪੪
 ੬੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿਆਰਾਧੀਐ ੪੪੪
 ੬੫ ਅਕੁਰਿ ਉਪਵਸ ਰਿਭ ੪੪੪
 ੬੬ ਤਰਸਰਿ ਮਸਤ ਕਿਥਾ ਪਿਆ ੪੪੪
 ੬੭ ਤਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ੪੪੪

੬੮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ੪੪੪
 ੬੯ ਜੀਅ ਭਗਤ ਕੇ ਸਿਖ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ੪੪੪
 ੭੦ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨ ੪੪੪
 ੭੧ ਦਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੋਲਤ ਹਿਰੇ ਵਕ ੪੪੪
 ੭੨ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਰਾਈਐ ੪੪੪
 ੭੩ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰ ੪੪੪
 ੭੪ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਾਖੋ ੪੪੪
 ੭੫ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਹੋਏ ੪੪੪
 ੭੬ ਪਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਠ ਲਥਾਨੁ ੪੪੪
 ੭੭ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ੪੪੪
 ੭੮ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਨਿਨਿ ਬਿਸ ੪੪੪
 ੭੯ ਤਾਤੀ ਵਢੀ ਨਲਗਈ ਪਾਰ ੪੪੪
 ੮੦ ਅਪਣੇ ਬਾਲ ਕਾ ਆਪਿ ਰਖਿ ੪੪੪
 ੮੧ ਮੇਰੇ ਮੋਹ ਨ ਸੁਣ ਨੀ ਇਹ ਨੁ ੪੪੪
 ੮੨ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਤੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ੪੪੪
 ੮੩ ਸੁਨੀ ਅਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਉ ਸਗਲ ੪੪੪
 ੮੪ ਸੀਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀ ਅਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਬਾ ੪੪੪
 ੮੫ ਤਾਖਣੀ ਏਅ ਪਨੇ ਜਨ ਆਪੋ ੪੪੪
 ੮੬ ਤਪੁ ਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਰ ੪੪੪
 ੮੭ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾੜੀ ੪੪੪
 ੮੮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਮਨ ਅਵਤਰੇ ੪੪੪
 ੮੯ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਆਪਾਰ ਅਸੇ ੪੪੪
 ੯੦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮ ੪੪੪
 ੯੧ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਚੰਤ ਬੋਲ ੪੪੪
 ੯੨ ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਭਿਨਾਸੀ ਕਰ ੪੪੪

੪	ਸਜਨਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾ	੪੩੬	੧੮	ਸਰਬਨਿਯੰਤਰਗੁਰਦੇਵ	੪੪੦
੫	ਭਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰਿਤਮਸੁਆ	੪੩੬	੧੯	ਕਦਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭ	੪੪੦
੬	ਹਰਿਸਪੇਹਰਿਮੰਦਰਸਾਜਿਆ	੪੩੭ ਪੰਨੇ	੨੦	ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਹਿਰਦੈ	੪੪੦
੭	ਭੈਸਾਗਰੇਭੈਸਾਗਰੰਤਰਿਆ	੪੩੭	੨੧	ਸਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰ	੪੪੦
੮	ਅਧਿਚਲਨਰਾਗੇਬਿੰਦਗੁ	੪੩੭	੨੨	ਮਮਤਾਮੋਹਮਦਿਮਤਾ	੪੪੦
੯	ਸਤਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿਖਲੇ	੪੩੭ ਪੰਨੇ	੨੩	ਸਗਲਅਨੰਦਕੀਆਪਰ	੪੪੦
੧੦	ਮਿਠਬੋਲਵਾਜੀਉਹਰਿਸਜ	੪੩੮	੨੪	ਜਿਸਉਪਰਿਹੋਵਤਦਇ	੪੪੧
੧੧	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਵਲੁ	੪੩੮	੨੫	ਮਨਮਹਿਸਿੰਘਹੁਰਿਹਰਿ	੪੪੧
੧੨	ਨਦਰੀਅਏਤਿਸੁਸਿਉਮੋਹੁ	੪੩੮	੨੬	ਰੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਭਅਪਿਭ	੪੪੧
੧੩	ਸਰਬਕਲਿਆਣਕੀਏਗੁਰ	੪੩੮	੨੭	ਸਤਿਗੁਰਕਰਦੀਨੇਅਸ	੪੪੧
੧੪	ਸੁਖਨਿਯੰਤਪ੍ਰਿਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ	੪੩੯ ਪੰਨੇ	੨੮	ਤਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏ	੪੪੧
੧੫	ਮੋਮਨਿਤੋਰੀਟੇਕਪਿਆਰੇ	੪੩੯	੨੯	ਕਾਹੁਸੰਗਿਨਚਲਹੀਆਇ	੪੪੧
੧੬	ਬਿਖੈਬਨੁਕਿਕਾਜਿਆਗੁਰੀ	੪੩੯	੩੦	ਸਹਜਸਮਾਧਅਨੰਦਸੁਖ	੪੪੧
੧੭	ਏਕਰੂਪਸਗਲੇਪਸਾਰ	੪੩੯	੩੧	ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲੁਜਗੁਸਾਜਿਆ	੪੪੧
੧੮	ਆਪਿਉਪਦਨੁਆਪਿਸਧ	੪੩੯	੩੨	ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਆਈ	੪੪੧
੧੯	ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿਥਤਇ	੪੩੯	੩੩	ਲਾਲਚੰਗੁਤਿਸਕਉਲਗ	੪੪੧
੨੦	ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪਉਸਭੁ	੪੩੯	੩੪	ਗਾਖੁਅਪੁਣਿਸਰਣਪ੍ਰਭ	੪੪੧
੨੧	ਮਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਨਮਾਇ	੪੩੯	੩੫	ਦੇਸੁਨਕਾਹੁਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭ	੪੪੧
੨੨	ਗੁਰਪੁਰਾਟਵਰਾਭੀਪਾਈਐ	੪੪੦ ਪੰਨੇ	੩੬	ਮਿਰਤੁਹਸੈਸਿਰਉਪਰੈਪਸੁ	੪੪੨
੨੩	ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦੇਮਹਿਜੀ	੪੪੦	੩੭	ਪਿੰਗੁਲਾਪਰਬਤਪਾਗਪਰੈਪਸੁ	੪੪੨
੨੪	ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਈਆਰਿ	੪੪੦	੩੮	ਅਰੰਭੁਪਿਪਰਬਦਨਿਤ	੪੪੨
੨੫	ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭਗੁਣਹਰਿ	੪੪੦	੩੯	ਚਰਨਭਏਸੰਤਯੋਹਿਥਾ	੪੪੨
੨੬	ਕਦਨੁਜਾਨੈਪ੍ਰਭੁਤਮਗੀਸੇਵਾ	੪੪੦	੪੦	ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਜੀਕਨਤੋਤੇ	੪੪੨
੨੭	ਮਤਗਰਭਮਹਿਹਥਦੇਗਥਿ	੪੪੦	੪੧	ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕਰਿ	੪੪੨
੨੮	ਮਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ	੪੪੦	੪੨	ਕੀਤਾਏਹੁਹਿਸੇਕਰਦਿਤੁ	੪੪੨

੪	ਰਾਮਸੀਭੇਰੀ ਨੇ ਬਿਓਹਾਰ	੪੪੫੨	੪	ਭੈਰੋਂ ਠਰਹਤਰੇਏਨਿਗਤੀ	੪੪੪
੫	ਜਿਸਨੇਕੋਭੈਰੋਂਦੇਰਾਮਾ	੪੪੫	੫	ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪ੍ਰਭਾਸਾਪੁ	੪੪੫
੬	ਜਾਂਕੇਸੀਭੀਏਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ	੪੪੫	੬	ਤ੍ਵਿਦਾਨਾਤ੍ਵਿਅਭਿਚਲੁਤ੍ਵਿਦੀ	੪੪੫
੭	ਗੁਰਕੀਪੁਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆ	੪੪੫	੭	ਕਰਕਰਿਰਲਪਖਵਜੁਨੈਨ	੪੪੫
੮	ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਕਰਮਨੇਰ	੪੪੫	੮	ਓਅੰਕਰਿਏਕਪੁਨਿਏਕੋ	੪੪੫
੯	ਗੁਰਮੇਰੀਪੁਜਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ	੪੪੫	੯	ਕੇਵਲੋਰਮਰਮਕੋਈਭੁ	੪੪੫
੧੦	ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਓਹਾਰ	੪੪੫	੧੦	ਪਦਨੈਮਹਿਪਦਨੁਸਮਾਇ	੪੪੫
੧੧	ਉਨਕਉਪਸਮਕੀਨੋਠਰਹਾਰੇ	੪੪੫	੧੧	ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਾਲੁ	੪੪੫
੧੨	ਕਲਕਲੇਸਮਿਟੇਹਾਰੇਨਾਏ	੪੪੫	੧੨	ਚਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤ੍ਵਿਮਾਨਹਿ	੪੪੫
੧੩	ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਮਲਨਮਸ	੪੪੫	੧੩	ਤਗਕਰਿਕੈਲਾਣੀਬਿਗਲੀ	੪੪੫
੧੪	ਪੁਪਦੀਪਸੇਵਗੋਪਾਲ	੪੪੫	੧੪	ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ	੪੪੫
੧੫	ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦਕਰੇ	੪੪੫	੧੫	ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨਿਸੇਵ	੪੪੫
੧੬	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀ	੪੪੫	੧੬	ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨਿਧਾਰੀ	੪੪੫
੧੭	ਭਵਸਾਗਰਬੋਹਿਥਹਰਿਚਰ	੪੪੫	੧੭	ਮੁਖਰੋਪਵਿਤਾਟੀਕਾਸਹਿਤ	੪੪੫
੧੮	ਸੰਤਕਲੀਆਪਰਤਿਬਿੰਦਾ	੪੪੫	੧੮	ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਅਵਹਿ	੪੪੫
੧੯	ਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਗਾਇ	੪੪੫	੧੯	ਦੇਸੁਨਦੀਜੈਕਾਦੁਲੇਹ	੪੪੫
੨੦	ਜਾਕਉਗਧੇਰਾਖਟਹਾਰ	੪੪੫	੨੦	ਯਸਬਦਤਹਪੁਰਨਾਦ	੪੪੫
੨੧	ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਰੁਪ	੪੪੫	੨੧	ਛੋਟਤਸੋਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿ	੪੪੫
੨੨	ਸੰਤਨਕੋਬਲਿਹਾਰੇਜਾਉ	੪੪੫	੨੨	ਤੇਰੈਕਾਚਿਨਗਿਹੁਗਜਮਾਲੁ	੪੪੫
	੧੬ਅਸਟਪਦੀਆ)		੨੩	ਸਿੰਘਹਿਦਰਬੁਦੇਹਿਦੁਖਲੋ	੪੪੫
੧	ਕਰਿਨਾਮਸਕਾਰਪੂਰੈਗੁਰਦੇਵ	੪੪੫	੨੪	ਕਰਿਸੰਜੋਗਾਥਨਾਣੀਕਾਛਿ	੪੪੫
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀ॥	੪੪੫	੨੫	ਜੋਕਿਛੁਕੈਸੋਈਸੁਖਜਨਾ	੪੪੫
੧	ਕਿਰਪਾਕਰੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇ	੪੪੫	੨੬	ਕੋਟਿਜਪਤਾਪਧਿਸ੍ਰਾਮ	੪੪੫
੨	ਪਦੁਚਰਣਾਤਲਊਪਰਿ	੪੪੫	੨੭	ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਓ	੪੪੫
੩	ਅਵਤਾਰਖਨਜਾਵਤਦੁਖ	੪੪੫	੨੮	ਸੰਤਕੋਸੰਗਿਰਾਮਹੀਰਿਕੋਲੋ	੪੪੫

੮੩ ਸੰਤਸਰਨਿਸੰਤਹਲਕ ੪੪੫	੧੧੮ ਤਮਸਰਥਕਾਰਨਕਰਨ ੪੪੮
੮੪ ਮਨਕਿਅਕਰਤਾਹਉਕਿਆ ੪੪੬	੧੧੯ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਮੋਹਿਕਰਹ ੪੪੮
੮੫ ਨਿੰਦਕਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀ ੪੪੭ ਪੰਨੇ	੧੨੦ ਐਸੀਦੀਖਿਆਜਨਸਿਓ ੪੪੮
੮੬ ਐਸੇਕਾਹੇਭੁਲਿਪਰੇ ੪੪੭	੧੨੧ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੋਹਿਪਤਿ ੪੪੮
੮੭ ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀਨਾ ੪੪੭	੧੨੨ ਰਖਸਦਾਪੁਰਾਪਨੇਸਾਥ ੪੪੮
੮੮ ਗੁਰਿਪੁਰੇਮੇਰੀਗਥਿਲਈ ੪੪੭	੧੨੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਓਕਬਹੁਨ ੪੪੮
੮੯ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭੁਨਮ ੪੪੭	੧੨੪ ਆਗੇਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ ੪੪੮
੧੦੦ ਮਨਤਨਿਅੰਤਿਰਿਪ੍ਰਭੁਅਹੀ ੪੪੭	੧੨੫ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ ੪੪੮
੧੦੧ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੇਰੰਗ ੪੪੭	੧੨੬ ਆਪਹਿਮੋਲਿਲਏ ੪੪੮
੧੦੨ ਅਉਤਪੁਜਾਜੋਗੋਪਾਲ ੪੪੭	੧੨੭ ਜੀਵਉਨਾਮਸੁਨੀ ੪੪੮
੧੦੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮਕੋਟਿਜਤਨਭ ੪੪੭	੧੨੮ ਮੋਹਨਨੀਦਨਅਵੈਹਵੈਹ ੪੪੮
੧੦੪ ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਗਾਇਣਗਥ ੪੪੭	੧੨੯ ਮੇਰੀਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਟ ੪੪੮
੧੦੫ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਸੇਵ ੪੪੭	੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ)
੧੦੬ ਤਪਪਾਪਤੋਰਾਖੇਆਪਿ ੪੪੭	੧ ਉਪਮਾਜਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭੀ ੪੪੮
੧੦੭ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸਹਿ ੪੪੭	੨ ਪ੍ਰਭੁਜਨਾਮਮਨੁਨਿਵਾਰਿ ੪੪੮
੧੦੮ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੁਰੇ ੪੪੭	੧੬ ਛੰਤ)
੧੦੯ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੇਖਨਸੇ ੪੪੮ ਪੰਨੇ	੧ ਮੰਗਲਸਾਜੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਅ ੪੪੯
੧੧੦ ਤਨਪਨਜੋਬਨਚਲਤਗਇ ੪੪੮	੨ ਭਾਗਸੁਲਖਣਾਹਰਿਕੰਤਹਮ ੪੪੯
੧੧੧ ਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਅਇਆਚੀ ੪੪੮	੩ ਸਖੀਅਉਸਖੀਦੁਸਿਅਓਸ ੪੪੯
੧੧੨ ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿ ੪੪੮	੪ ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਪਾਣਿਐਜੀ ੪੪੯
੧੧੩ ਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲ ੪੪੮	੫ ਹਰਿਖੇਜਹੁਦਰਭਾਗੀਹੋਮ ੪੪੯
੧੧੪ ਮੁਲਾਨਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ ੪੪੮	੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੋਬੁ॥ ੪੪੯
੧੧੫ ਹਰਿਕੇਚਰਜਪਿਤਾਉਕਰ ੪੪੮	੧ ਸਭੁਕਰਰਾਸਭੁਭੁਗਤਾ ੪੪੯
੧੧੬ ਗਥਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣ ੪੪੮	੨ ਠਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆ ੪੪੯
੧੧੭ ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਭੁਤੇਰਾ ੪੪੮	੩ ਜੀਅਪ੍ਰਾਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜ ੪੪੯

੧	ਰਾਮਹਉਕਿਅਜਾਨਕੇਆ	੪੭੦	ਪੰਨੇ	੬	ਖੁਤਿਆਕਰਮੁਕੋਪਾਭਈ	੪੭੩
੨	ਉਲਾਰਨੇਸੇਕਾਨਦੀਓ	੪੭੦		੭	ਜੇਸਮਰਥਸਰਬਗੁਣਨਾਇ	੪੭੩
੩	ਜਾਕਉਭੁਈਤੁਮਹੀਧੀਰ	੪੭੦		੮	ਅੰਤਰਿਜਾਮਿਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ	੪੭੩
੪	ਅਪਨਜਨੁਅਪਹਿਅਪਿ	੪੭੦		੯	ਚਰਨਕਮਲਪੁਰਾਖੇਚੀਤਿ	੪੭੩
੫	ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਰਿਓ	੪੭੧	ਪੰਨੇ	੧੦	ਪ੍ਰਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾ	੪੭੪
੬	ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗਭਿਰੀ	੪੭੧		੧੧	ਗੁਪਤਕਰਤਾਸੰਗਿਸੇਪੁਰੁਗ	੪੭੩
੭	ਮੇਰੇਮਾਜਪੁਜਪਿਹਰਿਨਰ	੪੭੧		੧੨	ਬਾਹਛੰਦਨਤੇਛੂਟਿਪਰੇ	੪੭੪
੮	ਮੇਰੇਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨ	੪੭੧		੧੩	ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਦਾਜਿਆ	੪੭੪ ਪੰਨੇ
੯	ਹਉਦਰਿਦਰਿਜਉਗੁਰਗੇ	੪੭੧		੧੪	ਛੁਟੇਅੰਗਭਰਮਕਾਮਨਹਿਭ	੪੭੪
੧੦	ਕੋਉਰੇਮੇਰੇਸਜਨੁਮੀਤ	੪੭੧		੧੫	ਚੰਦਪੁਕਰੈਸੁਖਤੇਪੰਡਿਤਕਾਮ	੪੭੪
੧੧	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਲੀਗਉਛ	੪੭੧		੧੬	ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋਰਾਜਾ	੪੭੪
੧੨	ਰੇਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਾਰ	੪੭੧		੧੭	ਓਅੰਕਰਉਤਪਾਰੀ	੪੭੪
੧੩	ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਰ	੪੭੧		੧੮	ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨਿਆ	੪੭੪
੧੪	ਐਸੇਸਹਈਹਰਿਕੋਨਾਮ	੪੭੧		੧੯	ਸਿਮਰਹਉਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਉ	੪੭੪
੧੫	ਇਹੀਹਮਰੇਸਛਲਕਾਜ	੪੭੧		੨੦	ਕਤਕਉਡਹਕਫਉਲੋਗਮੋਹ	੪੭੫
੧੬	ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਹੀਦੂਰਿ	੪੭੨	ਪੰਨੇ	੨੧	ਮੇਰਾਠਕੁਰਅਤਿਭਰਾ	੪੭੫
੧੭	ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ	੪੭੨		੨੨	ਪਤਿਤਉਪਰਨਤਰਨ	੪੭੫
੧੮	ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਰ	੪੭੨		੨੩	ਤਿਪਤਿਆਘਾਏਸੰਤ	੪੭੫
੧੯	ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਗੋਪਾਲ	੪੭੨		੨੪	ਛੁਡੇਸਗਲਸਿਆਣਪਾਮਿ	੪੭੫
੨੦	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਗੁ॥	੪੭੨		੨੫	ਜਿਨੀਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਤੇਹੋਤ	੪੭੫
੨੧	ਰੁਪੇਧਰਤ ਅਕਾਸੁਨਿਖੜਾਸਿ	੪੭੨		੨੬	ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਹਿਦਤਾਸੰਗਿ	੪੭੫
੨੨	ਪੀਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥਪ੍ਰਬਰਿ	੪੭੨		੨੭	ਚਲਤਬੈਸਤਸੇਵਤਸਾਗਤ	੪੭੫
੨੩	ਵਿਤਨਵਿਤਕੁਮਿਓਬਹੁਭਾਤ	੪੭੨		੨੮	ਤਜਿਆਪੁਬਿਨਸੀਤਪੁਰੇਣ	੪੭੫
੨੪	ਕਫਨਥਨਧੀਰਿਓਰੈਨਾਮਾ	੪੭੨		੨੯	ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਾਤਉਦਗਿਰਥੈ	੪੭੬
੨੫	ਮਾਨਮੋਹਅਰਏਤੁਵਿਕਾਰਾ	੪੭੩	ਪੰਨੇ	੩੦	ਪਤਿਤਪਾਟਨਾਨੁਜਕੋਅਨ	੪੭੬

੨੮	ਗੁਰੂਕਰ ਪਕਰੇ ਤਸਮਾਈਹਾ	੪੫੦	੫੪	ਈਧਨਤੇਬੈਸੰਤਰੁਭਰੇ	੪੬੦
੨੯	ਅਤਮਗੁਮਸਰਬਮਹਿਪੇਖ	੪੫੦ ਪੰਨੇ	੫੫	ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਬਿਆ	੪੬੦
੩੦	ਦੀਨੇਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ	੪੫੦	੫੬	ਐਸਾਪੁਰਾਨੁਰਦੇਉਸਹਾਇ	੪੬੧
੩੧	ਕਉਰੀਬਦਏਤੋਰਿਆਰੇਰ	੪੫੦	੫੭	ਗੁਰੂਰਮਕੇਗੁਨਗੀਤ	੪੬੧
੩੨	ਰੋਇਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਓ	੪੫੦	੫੮	ਗੁਰੂਪੁਰਮੇਗੁਰੂਪੁਰਾ	੪੬੧
੩੩	ਤੇਰੀਸਗਟਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ	੪੫੦	੫੯	ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰ	੪੬੧
੩੪	ਰਤਨਜਫੇਹਰਨਾਮ	੪੫੦	੬੦	ਗੁਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆਰੀ	੪੬੧
੩੫	ਮਹਿਮਾਨਸਿਨਹਿਬੇਦ	੪੫੦		੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ	
੩੬	ਕਿਛੁਪੁਕਾਜਨਕੀਓਜਾਨਿ	੪੫੦	੧	ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਦਿਰਤਪਸਾ	੪੬੧
੩੭	ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ	੪੫੦	੨	ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੁੰਘਾਰੇ	੪੬੧
੩੮	ਸਗਲਸਿਆਣਪਛਾਡਿ	੪੫੦	੩	ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂਪ	੪੬੧
੪੦	ਚੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨ	੪੫੦ ਪੰਨੇ	੪	ਦਾਦਾਅਗਨਿਰਹੇਹਰਿਭੂਟ	੪੬੨
੪੧	ਦੁਲਭਦੇਹਸਫਾਰਿ	੪੫੦	੫	ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਪੇਖੀਅਹਿ	੪੬੨
੪੨	ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ	੪੫੦	੬	ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸ	੪੬੨
੪੩	ਮਨਮਾਹਿਜਾਪਭਗਵੰਤ	੪੫੦	੭	ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ	੪੬੨
੪੪	ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਲੋਕ	੪੫੦	੮	ਮਨਬੁਢਕਰਮਰਾਮੁਨਾਮੁਰਿਭਾਗਿ	੪੬੨
੪੫	ਕਰਨਕਰਨਕਰੀਮ	੪੫੦		੧੬ ਛੰਦਾ	
੪੬	ਕੋਟਿਜਨਮਕੋਬਿਨਸੇਪਾਪ	੪੫੦	੧	ਸਾਜਨਨਾਮੇਰਾਸਾਜਨਨਾ	੪੬੩
੪੭	ਦਰਸਨਕਉਜਾਣੀਐਕਰ	੪੫੦	੨	ਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਮਨ	੪੬੩
੪੮	ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰਹਿਭ	੪੬੦ ਪੰਨੇ	੩	ਰੁਣਸੁਣੋਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁ	੪੬੩
੪੯	ਇਹਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ	੪੬੦	੪	ਪ੍ਰਭੁਬਿਪਤਿਨਿਦਾਰਟੇਤਿਸੁ	੪੬੪
੫੦	ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੁਲੁ	੪੬੦	੫	ਰਣਸੁਣੁਨਾਨਾਉਸਖੀ	੪੬੪
੫੧	ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਮਾਰਿ	੪੬੦	੬	ਜਨੁਗਾਦੁਹਦੁਰਭਾਗੀਹੋਕਰਿ	੪੬੪
੫੨	ਨਾਤਨੁਤੇਰਨਾਮਨੁਮੋਹਿ	੪੬੦	੭	ਵਾਰਜੈਸਸਤਿਗੁਰਸੁਣੀਦਾ	੪੬੫
੫੩	ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਇ	੪੬੦	੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿਮਨਟਨਾਰਾਇਣਾ	

੨੫ ਜੇਸਉਲੋਚੋਚਿਖਦਾਇ ੪੮੮
 ੨੬ ਜੀਉਪਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓਸਗੇ ੪੮੮
 ੨੭ ਅਗੇਦਪੁਪਛੈਨਾਗਾਇਨੁ ੪੮੮
 ੨੮ ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ ੪੮੮
 ੨੯ ਲੇਪਨਲਰੋਤਿਲਕਮਲਿ ੪੮੮
 ੩੦ ਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬਤੋਰਨਉ ੪੮੮
 ੩੧ ਸਾਚੁਪਦਰਥਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ ੪੮੮
 ੩੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਦਥਛਲਪ ੪੮੮
 ੩੩ ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੀਠਿਲਗਏ ੪੮੮
 ੩੪ ਧ੍ਰਿਪਰਮੇਹਨਸਗਲਉਪਦਨ ੪੮੮ ਖੰਨੇ
 ੩੫ ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਇਣਮਹਿਪੇ ੪੮੮ ਖੰਨੇ
 ੩੬ ਨਿਕਟਿਥੁਏਸੋਬਰਕਿਉਕਰੇ ੪੮੮
 ੩੭ ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਉਨੁਆ ੪੮੮
 ੩੮ ਰਉਕਵੀਐਜੇਹੋਏਬਾਹਰਿ ੪੮੮
 ੩੯ ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੋਸੋਨਿਰਤਕਾਰੀ ੪੮੮
 ੪੦ ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ ੪੮੮
 ੪੧ ਚੀਤਿਆਏਤਮਹੀਅਨੰਦ ੪੮੮
 ੪੨ ਬਾਪੁਹਮਾਰਸਦਚਿਰੰਜੀਵੀ ੪੮੯ ਖੰਨੇ
 ੪੩ ਨਿਰਏਰਪਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭ ੪੮੯
 ੪੪ ਸਤਿਗੁਰਮੋਗਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ੪੮੯
 ੪੫ ਨਾਮੁਲੇਤਮਨੁਪਰਗਟੁਕਉਇਆ ੪੮੯
 ੪੬ ਨਾਮਸਕਾਰਤਕਉਲਖਬਾਰ ੪੮੯
 ੪੭ ਮੋਹਿਦੁਹਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀ ੪੮੯
 ੪੮ ਚਿਤਕਤਪਾਪਨਮਾਲਕੁਆ ੪੮੯
 ੪੯ ਅਪਣੀਦਇਆਕਰੇਸੋਪਾਏ ੪੮੯

੩੦ ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ੪੮੨
 ੩੧ ਤੁਮੇਰਪਿਤਾਤੁਹੋਮੇਰਮਤ ੪੮੨
 ੩੨ ਸਤਉਚਜਕਾਦਰਬਾਰ ੪੮੨
 ੩੩ ਰੋਕਨਹਾਰੀਰੋਜੁਬਨਇਆ ੪੮੨
 ੩੪ ਸੰਤਕੀਸਿੰਦਾਜੋਨਿਰਧਨ ੪੮੨
 ੩੫ ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਬੇਦੁਅਰੁਨਾਦ ੪੮੨
 ੩੬ ਨਿਰਧਨਕਉਤਮਦੇਹੁਧਨ ੪੮੨
 ੩੭ ਸੰਤਮੰਤ੍ਰਲਮਹਿਹਰਿਮਨਿ ੪੮੨
 ੩੮ ਰੋਗੁਕਵਨੁਜੀਗਥੇਆਪਿ ੪੮੨
 ੩੯ ਤੇਗੀਟੇਕਰਹੀਕਲਿਮਹਿ ੪੮੨
 ੪੦ ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਰੀਪਗਈਨਿੰਦਾ ੪੮੨
 ੪੧ ਭੁਖਨਹੀਬਹੁਤੇਧਨਖਾਏ ੪੮੨
 ੪੨ ਗੁਰਿਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੁ ੪੮੨
 ੪੩ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਨਉ ੪੮੨
 ੪੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਯੋਉਪੁ ੪੮੨
 ੪੫ ਲਾਜਮਰੇਜੋਨਾਮਨਲੇਏ ੪੮੨
 ੪੬ ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਏ ੪੮੨
 ੪੭ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਗੁਰ ੪੮੨
 ੪੮ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਰੀਗਚਰਏ ੪੮੨
 ੪੯ ਨਾਮੁਲੇਤਕਿਛੁਬਿਧਨੁਨਲ ੪੮੨
 ੫੦ ਆਪੇਸਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ ੪੮੨
 ੫੧ ਭਗਤਮਨਿਅਨੰਦੁਗੇਬਿਦ ੪੮੨
 ੫੨ ਭੈਕਉਭਉਪਵਿਆਸਿਮਹਿ ੪੮੨
 ੫੩ ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਥੇ ੪੮੨
 ੫੪ ਨਿੰਦਕਕਉਛਿਟਕੋਸੀਸਾਰ ੪੮੨

੩੧	ਸੀਜੇਕੁਟਿਜੇਕੁਟਿਕੁਟਿਕੁਟਿ	੪੭੬
੩੨	ਏਏਨਕੁਟਿਕੁਟਿਕੁਟਿ	੪੭੬
-	੧੬੧ਸਟਪਦਿਸਾ	
੧	ਲਖਚਉਰਸੀਧਕੁਮਤੇਕੁਮਤੇ	੪੭੬
੨	ਕਰਿਅਨੁਕੁਟਿਕੁਟਿਕੁਟਿ	੪੭੬
੩	ਸਸਵਿਤੀਕਟਿਕਟਿਕਟਿ	੪੭੬
੪	ਚੰਦਨਚੰਦਨਚੰਦਨ	੪੭੬
੫	ਮਾਉਜੀਤੁਮਾਉਮਾਉ	੪੭੭ ਪੰਨੇ
੬	ਜੀਵਨਸਠਲਜੀਵਨਸੁਨਿ	੪੭੭
੭	ਜਿਸੁਗਿਰਿਬਹੁਤਤਿਸੈਗਿਰਿ	੪੭੭
੮	ਬਿਰਖੇਹੇਠਿਸਾਤਿਜੰਤਇਕਠੇ	੪੭੭
	੧੬੧ਸੋਲਹੇ	
੧	ਕਲਾਉਪਾਇਪਰੀਜਿਨਿਪਰਣ	੪੭੭
੨	ਸੰਗੀਜੇਗੀਨਾਰਿਲਪਟਨੀ	੪੭੮ ਪੰਨੇ
੩	ਕਰੋਅਨੰਦਅਨੰਦੀਮੇਰਾ	੪੭੮
੪	ਗੁਰਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਦਿੰਦਾ	੪੭੮ ਪੰਨੇ
੫	ਅਦਿਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕਾਰ	੪੭੮
੬	ਜੇਦੀਸੈਸੇਏਕੇਤੁੰਦੇ	੪੭੮
੭	ਗੁਰਦਿੰਦੇਖਨਗੁਲੁਗਦਰਾ	੪੮੦ ਪੰਨੇ
੮	ਸਿਮਰੇਪਰਤੀਅਰੁਆਕਸ	੪੮੦
੯	ਪ੍ਰਸਸਮਰਬਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ	੪੮੧ ਪੰਨੇ
੧੦	ਤੁਸਹਿਬੁਧਇਸੇਦਕੁਕੀਤਾ	੪੮੧
੧੧	ਅਭੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰ	੪੮੧
੧੨	ਅਲਹਅਗਮਦੁਈਬੰਦੇ	੪੮੨ ਪੰਨੇ
੧੩	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਉਚਬਿਰਾਜੇ	੪੮੨

੧੪	ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਰੀ	੪੮੩
੧	ਫੁਰ ਫੁਰਫੁਰਫੁਰਫੁਰਫੁਰ	੪੮੩
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤੁਖਰੀ॥	੪੮੭ ਪੰਨੇ
੧੭	ਮਾਈਜੰਤਸੰਗਿਜਾਕੀ	੪੮੭
੨	ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨਹੁਦਇਆ	੪੮੭
੩	ਸਰਨੀਅਭਿਓਨਾਬਨਿਪਾਨ	੪੮੭
੪	ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਾਉ	੪੮੭
੫	ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰਿਤਿਪਿਆਰੀ	੪੮੭
੬	ਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਫੁਹ	੪੮੮ ਪੰਨੇ
੭	ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਖਕਾਰਥ	੪੮੮
੮	ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਲਸਿ	੪੮੮
੯	ਬਿਸਰਤਨਹਿਮਨਤੇਹਰੀ	੪੮੮
੧੦	ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਰ	੪੮੮
੧੧	ਗਸਟਾਗਮਨਮਬਖਾਨੁ	੪੮੮
੧੨	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਪਹੁ	੪੮੮
੧੩	ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਪ੍ਰਿਯਸ੍ਰੋਤ	੪੮੮
੧੪	ਸੰਤਹਧੁਰਿਏਮੁਖਮਲੀ	੪੮੮
੧੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨੁਕੁਚੈ	੪੮੮
	੧੬੧ਛੰਤਾ॥	
੧	ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਿਤਮਪਿਆਰਿਆ	੪੮੮
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੋਰਉ॥	੪੮੮ ਪੰਨੇ
੧	ਸਰਲੀਥੀਤਿਪਸਿਰਾਰਿਗਥੀ	੪੮੮
੨	ਉਤੁੱਖੀਅਬੈਠਤਸੁਖੀਆ	੪੮੮
੩	ਫੁਰਤਨਹਰਉਨਮਹਰਮਦਾਨਾ	੪੮੮
੪	ਦਸਮਿਰਗੀਸਹਜੇਬੰਧਿਆ	੪੮੮

੨੫ ਜੇਸਉਲੋਚੋਲੋਚਿਖਦਾਇ ੪੮੮
 ੨੬ ਜੀਉਪ੍ਰਥਾਜਿਨਿਗਚਿਓਸਰੀ ੪੮੮
 ੨੭ ਅਗੈਦਪੁਪਛੈਨਾਗਾਇਨੁ ੪੮੮
 ੨੮ ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ ੪੮੮
 ੨੯ ਲੇਪਨਲਗੇਤਿਲਕਮਲਿ ੪੮੮
 ੩੦ ਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬਖੁਬਤੋਰਨਉ ੪੮੮
 ੩੧ ਸਾਚੁਪਦਾਰਥਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ ੪੮੮
 ੩੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਸਦਥਛਲਮ ੪੮੮
 ੩੩ ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੀਠਿਲਗਏ ੪੮੮
 ੩੪ ਪ੍ਰਿਧਰਮੋਹਨਸਗਲਉਪਾਏਨ ੪੮੮
 ੩੫ ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਇਣਮਹਿਪੇ ੪੮੮
 ੩੬ ਨਿਕਟਿਭੂਏਸੋਬਰਾਕਿਉਕਰੇ ੪੮੮
 ੩੭ ਜਿਸੁਤੁੰਗਾਖਹਿਤਿਸੁਕਉਨੁਮਾ ੪੮੮
 ੩੮ ਰਉਕੜੀਐਜੇਹੋਏਬਾਹਰਿ ੪੮੮
 ੩੯ ਚਿਨੁਬਾਜੇਕੋਸੋਗੇਰਤਿਕਾਰੀ ੪੮੮
 ੪੦ ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ ੪੮੮
 ੪੧ ਚੀਤਿਆਏਤੰਮਹੀਅਨੀਦ ੪੮੮
 ੪੨ ਬਾਪੁਹਮਾਰਸਦਚਿਰੀਜੀਦੀ ੪੮੯
 ੪੩ ਨਿਰਏਗਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭ ੪੮੯
 ੪੪ ਸਤਿਗੁਰਮੋਗਾਬੇਲੁਹਤਾਜੁ ੪੮੯
 ੪੫ ਨਾਮੁਲੇਤਮਨੁਪਰਗਟੁਭਇਆ ੪੮੯
 ੪੬ ਨਮਸਕਾਰਤਕਉਲਖਬਾਰ ੪੮੯
 ੪੭ ਮੋਹਿਦੁਹਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀ ੪੮੯
 ੪੮ ਚਿਤਕਰਤਪਾਪਨਮਾਲਕੁਮਾ ੪੮੯
 ੪੯ ਅਪਣੀਦਇਆਕਰੇਸੋਪਏ ੪੮੯

੩੦ ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ੪੮੯
 ੩੧ ਤੁਮੋਰਪਿਰਾਤੁਹੋਮੋਰਮਤ ੪੮੯
 ੩੨ ਸਤੋਉਚਜਕਾਦਰਬਾਰ ੪੮੯
 ੩੩ ਰੇਵਨਹਰੀਰੋਜੁਬਨਾਇਆ ੪੮੯
 ੩੪ ਸੰਤਕੀਨਿਦਾਜੇਨਿਰੁਦਨ ੪੮੯
 ੩੫ ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਬੇਦੁਅਰੁਨਾਦ ੪੮੯
 ੩੬ ਨਿਰਧਨਕਉਤਮਦੇਹੁਪਨਾ ੪੮੯
 ੩੭ ਸੰਰਮੰਡਲਮਹਿਹਰਿਮੁਨਿ ੪੮੯
 ੩੮ ਰੋਗੁਕਫਨੁਜੀਗਥੇਆਪਿ ੪੮੯
 ੩੯ ਰੋਗੀਟੇਕਰਹੀਕਲਿਮਾਹਿ ੪੮੯
 ੪੦ ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਰੀਪਗਈਨਿਦਾ ੪੮੯
 ੪੧ ਰੁਖਨਾਹੀਬਹੁਤੇਧਨਖਾਏ ੪੮੯
 ੪੨ ਗੁਰਿਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੁ ੪੮੯
 ੪੩ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਨਉ ੪੮੯
 ੪੪ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਉਪ੍ਰ ੪੮੯
 ੪੫ ਲਾਜਮਰੇਜੇਨਾਮਨਲੇਏ ੪੮੯
 ੪੬ ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਰਉਗਏ ੪੮੯
 ੪੭ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਗੁਰ ੪੮੯
 ੪੮ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਰੀਗਿਚਰੇ ੪੮੯
 ੪੯ ਨਾਮੁਲੇਤਕਿਛੁਬਿਧਨੁਲਲ ੪੮੯
 ੫੦ ਆਪੇਸਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ ੪੮੯
 ੫੧ ਰੁਗਤਮਨਿਅਨੰਦੁਗੋਬਿਦ ੪੮੯
 ੫੨ ਭੈਕਉਭਉਪਛਿਆਸਿਮਹਿ ੪੮੯
 ੫੩ ਪੰਚਮਜਮੀਜੇਪੰਚਨਗਥੇ ੪੮੯
 ੫੪ ਨਿਦਕਕਉਛਿਟਕੇਸੀਸਾਰ ੪੮੯

੫੫	ਦੁਇਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸ	੪੮੫	੫੫	ਦੋਖਿਛੁਲਛੁਲੇਛੁਲੇ	੪੮੮
੫੬	ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾਸ	੪੮੫	੫੬	ਦੋਇਛਿਕਰਮਿਲਹੁਮੇਰੇ	੪੮੮
੫੭	ਪਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲਤੇਰੇ	੪੮੫	੫੭	ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਭੁੰਹੋਜਾਣਹਿ	੪੮੮
	੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ)		੫੮	ਮੁਲਾਨੁਬੁਝੈਅਪਨਸੁਝੈ	੪੮੮
੧	ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਦਰਗਜ	੪੮੫		੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ)	੧
੨	ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨਿਅਦਰਗ	੪੮੫	੧	ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਰ	੪੮੮
੩	ਸਤਿਗੁਰਮੇਕਉਕੀਨੋਦਾਨੁ	੪੮੫	੨	ਅਨਿਕਜਨਮਕੁਮੋਜੋਨਿਸ	੪੮੮
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤ॥	੪੮੬	੧	ਫਰ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਇਕੈ	੪੮੮
੧	ਗੁਰਸੇਵਉਕਰਿਨਾਮਸਕਾਰ	੪੮੬	੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਰੰਗ॥	੪੮੮
੨	ਹਟਦਾਣੀਪਨਮਾਲਹਟਕੀ	੪੮੬	੧	ਸਤਿਗੁਰਮੁਰਤਿਕਉਬਲਿ	੪੮੮
੩	ਤਿਸੁਬਸੰਤਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲ	੪੮੬	੨	ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਨ	੪੮੮
੪	ਜੀਅਪ੍ਰਣਤੁਮਪਿੰਡਦੀਨ	੪੮੬	੩	ਅਬਸੋਰਨਾਓਨੋਰੇ	੪੮੮
੫	ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸਾਗਿਰਾਇ	੪੮੬	੪	ਅਬਪ੍ਰਛੋਕਿਆਕਹਾ	੪੮੮
੬	ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟ	੪੮੬	੫	ਮਾਣੀਪੀਰਿਹੀ	੫੦੦
੭	ਤੁਮਬਡਦਤੇਦੇਰੇ	੪੮੭	੬	ਮਾਣੀਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸ	੫੦੦
੮	ਤਿਸੁਭੰਸੇਦਿਜਿਨਿਭੰਕੀਆ	੪੮੭	੭	ਮੇਰੇਮਨਿਬਾਸਿਭੋਗੁਰਗੋਬਿੰਦ	੫੦੦
੯	ਤਿਸੁਬੇਲਤਮਖਪਦਿਭੁੰਹੋਇ	੪੮੭	੮	ਅਬਸੋਰਿਰਾਮਭੋਰੇਸਉਪਾਏ	੫੦੦
੧੦	ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀਪਿਆ	੪੮੭	੯	ਓਇਸੁਖੁਕਸਿਓਬਰਨਿ	੫੦੦
੧੧	ਰਾਮਰੰਗਿਸਭੁਗਏਪਾਪ	੪੮੭	੧੦	ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿਇਵਹੀ	੫੦੦
੧੨	ਸਦੁਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਦ	੪੮੭	੧੧	ਅਵਰਿਸਭਿਭੁਲੇਕੁਮਤਨ	੫੦੦
੧੩	ਗੁਰਚਰਣਸਰੋਵਰਦੁਖੁਗ	੪੮੭	੧੨	ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਕੁਣਕਹੀ	੫੦੦
੧੪	ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁਨੀਆ	੪੮੭	੧੩	ਬਲਿਹਾਰਿਗੁਰਦੇਵਚਰਨ	੫੦੧
੧੫	ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨ	੪੮੮	੧੪	ਗਾਇਓਰੀਮੇਗੁਣਨਿਧਿਮੀ	੫੦੧
੧੬	ਰੋਗਮਿਟਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪਿ	੪੮੮	੧੫	ਕੈਸੇਕਹਤੁਮੋਹਿਜੀਅਬੋਦ	੫੦੧
੧੭	ਪੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੈਨਿਹਾਲ	੪੮੮	੧੬	ਰੇਮੁਭੈਭੈਕਿਓਸਿਮਰਤਅ	੫੦੧

੧੭	ਕਿਉਜੀਫਨਾਹਿਰਮਾਥੇ	੫੦੧	੫੩	੪੩	ਮੇਰੇਮਨਿਸਬਦੁਲਕੋਗੁਰ	੫੦੩
੧੮	ਓਆਮਓਸਰਕੇਹਉਥਾਓ	੫੦੧		੪੩	ਹਰਿਹਰਿਨਾਨੁਦੀਓਗੁਰਸਾਧ	੫੦੩
੧੯	ਮਨੋਰਥਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਆਪਿ	੫੦੧		੪੪	ਰੇਮੁਫੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ	੫੦੩
੨੦	ਮਨਕਹਾਦੁਭਾਈਐਆਨਕਓ	੫੦੧		੪੫	ਓਅੰਪ੍ਰਮਾਧੀਤਿਚੀਤਿਪਹ	੫੦੩
੨੧	ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ	੫੦੧		੪੬	ਮਨਓਇਦਿਨਸਪੰਨਿਪਰ	੫੦੩
੨੨	ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਪਰੇਸੰਗਕੇ	੫੦੧		੪੭	ਅਬਮੇਰੇਸਹਸਾਦੁਖਗਇ	੫੦੩
੨੩	ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ	੫੦੨	੫੩	੪੮	ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਇਤਉਤਸਦਾਸਹ	੫੦੩
੨੪	ਮੇਹਨਘਰਿਆਟਹੁਕਰਹੁਜੁਦ	੫੦੨		੪੯	ਅਪਨਾਮਤਿਸੁਆਮਿਗਾਈ	੫੦੩
੨੫	ਅਬਕਿਆਸੋਦਓਸੋਚਿਬਿ	੫੦੨		੫੦	ਓਟਿਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੇ	੫੦੪
੨੬	ਅਬਮੇਰੇਸਰਬਉਪਾਫਬਿਰ	੫੦੨		੫੧	ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬਿਨਾਸੀ	੫੦੪
੨੭	ਅਬਮੇਰੇਲਬਧਿਓਹੋਹਰਿ	੫੦੨		੫੨	ਮੇਰੇਮਨਜਤਕਤਤੁਨ੍ਹਹਿਸਮਾ	੫੦੪
੨੮	ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਮਾਮੰਗੈ	੫੦੨		੫੩	ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ	੫੦੪
੨੯	ਅਬਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁ	੫੦੨		੫੪	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਰੇ	੫੦੪
੩੦	ਮੇਰੇਮਨਚਿਤਿਅਏਪ੍ਰਮਾ	੫੦੨		੫੫	ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ	੫੦੪
੩੧	ਹਰਿਜਨਿਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰ	੫੦੨		੫੬	ਰਸਨਾਜਪਤੀਦੁਹੀਤੁਹੀ	੫੦੪
੩੨	ਅਬਮੇਰੇਪੰਚਾਤੇਸੰਗੇਤੁਟਾ	੫੦੨		੫੭	ਜਾਹੁਕਾਹੁਅਪੁਨੇਹੀਚੀਤਿ	੫੦੪
੩੩	ਅਬਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀ	੫੦੨		੫੮	ਭੂਟੇਮਾਇਅੰਕੇਮਦਮਾਨ	੫੦੪
੩੪	ਮੇਹਨਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੁਤਾਕਹੀ	੫੦੨		੫੯	ਅਪੁਨਿਜਿਤਨੀਕਛੁਨਸਾ	੫੦੪
੩੫	ਅਬਮੇਰੇਪਨੁਪਾਇਓਹਰਿ	੫੦੨		੬੦	ਮੇਹਨੀਮੇਹਹੁਰੇਨੇਹੀ	੫੦੪
੩੬	ਮੇਰੇਮਨਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਮਾਥੇ	੫੦੩	੫੩	੬੧	ਕਹਾਕਹਹਿਰੇਖਟਖਾਟੁਲੀ	੫੦੪
੩੭	ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣਸੋਹੈ	੫੦੩		੬੨	ਗੁਰਜੀਓਸੰਗਿਤੁਹਾਰੇਜਾਨੀ	੫੦੪
੩੮	ਨਾਨੁਦੇਖਿਓਚਲਹੁਤੁਮਾਰਾ	੫੦੩		੬੩	ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਟਕਕਓ	੫੦੪
੩੯	ਚਰਨਹੁਕੇਬਿੰਦਮਾਰਭੁਮੁ	੫੦੩		੬੪	ਭੂਮੇਰੇਮਤਿਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ	੫੦੫
੪੦	ਧਿਆਇਓਅੰਤਬਾਰਨਾਮੁ	੫੦੩		੬੫	ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨਜਨਾਮਾ	੫੦੫
੪੧	ਦੁਰਿਮਿਓਐਸੇਪ੍ਰਭੁਧਿ	੫੦੩		੬੬	ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਦਲਗੀ	੫੦੫

੬੫ ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੀਤ ੫੦੫

੬੮	ਅਬਜਨਭੁਪਰਿਕੇਨਪੁਰ	੫੦੫	ਪੰਨੇ	੮੩	ਮਨਿਤਨਿਰਮਕੋਬਿਉਹਰ	੫੦੭
੬੯	ਹਰਿਜਨਭੁਭਿਅਸਗਲਾ	੫੦੫		੮੪	ਹਰਿਕੇਨਮਹਿਨਮਤਿਥੇਰੀ	੫੦੭
੭੦	ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੇਰੇਸਹਿਸਾਉਤਾਰਿ	੫੦੫		੮੫	ਚਿਤਦੁਇਉਦਾਅਉਸਰਮ	੫੦੭
੭੧	ਸਿਮਰਤਨਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਦੈ	੫੦੫		੮੬	ਮੇਰਾਪ੍ਰਗੁਸੰਗੇਅੰਤਰਿਜਾਮਿ	੫੦੭
੭੨	ਅਪਨੇਗੁਰਿਪੁਰੇਬਬਿਹਰੇ	੫੦੫		੮੭	ਜੀਕੇਰਾਮਕੋਬਭੁਹੇਇ	੫੦੭
੭੩	ਬਿਨੁਹਰਿਹੋਕੋਕਹਾਬਤਾਦ	੫੦੫		੮੮	ਜੀਦੁਤਰਾਮਕੋਗੁਣਗਾਇ	੫੦੭
੭੪	ਰਾਕੁਰਤਮਸਰਨਾਈਆਇ	੫੦੫		੮੯	ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾਰ	੫੦੭
੭੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਾਰਿਠਾਢੀ	੫੦੫		੯੦	ਬਿਰਾਜਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪੁ	੫੦੭
੭੬	ਜਿਹਦੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਗਾਰਿ	੫੦੫		੯੧	ਆਤਰੁਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰੁ	੫੦੭
੭੭	ਹੋਤੀਨਹੀਕਦਨਕਛੁਕਰ	੫੦੫		੯੨	ਮੇਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਜੀਓ	੫੦੭
੭੮	ਭੀਕੇਹਰਿਨਾਮਬਿਨੁਸਦ	੫੦੬	ਪੰਨੇ	੯੩	ਰਮਣਕਓਰਾਮਕੋਗੁਣਬ	੫੦੭
੭੯	ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾ	੫੦੬		੯੪	ਕੀਨੇਪਾਖਕੋਬਹੁਕੋਟ	੫੦੭
੮੦	ਮਨਦੁਤਰਾਮਕੋਦੁਣਜਾਰ	੫੦੬		੯੫	ਅੰਧੇਖਾਦਹਿਬਿਉਕੇਗਟਕ	੫੦੮
੮੧	ਪ੍ਰਗਯਮੋਹਿਕਦਨੁਅਨਾਥੁ	੫੦੬		੯੬	ਟੂਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਸਬੀਚ	੫੦੮
੮੨	ਆਫੈਰਾਮਸਗਟਿਦੁਰਗਾਹੀ	੫੦੬		੯੭	ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਤਿਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਿ	੫੦੮
੮੩	ਜਾਤੇਸਾਧੁਸਗਟਿਗਾਹੀ	੫੦੬		੯੮	ਰੋਪਾਪਤਿੰਕਦਨਕੀਮਤਿਲੀ	੫੦੮
੮੪	ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਓ	੫੦੬		੯੯	ਮਾਈਗੀਚਰਨਹਓਟਗਾਹੀ	੫੦੮
੮੫	ਬੈਕੁੰਨੁਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਰ	੫੦੬		੧੦੦	ਮਾਈਗੀਮੇਰੇਮਤਦਾਰੇ	੫੦੮
੮੬	ਸਚੇਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰ	੫੦੬		੧੦੧	ਮਾਈਗੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿ	੫੦੮
੮੭	ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੇ	੫੦੬		੧੦੨	ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਕੁਠਾਰਿ	੫੦੮
੮੮	ਜੀਦੁਨਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇ	੫੦੬		੧੦੩	ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ	੫੦੮
੮੯	ਸਿਮਰਨਨਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮੁ	੫੦੬		੧੦੪	ਕੁਠਾਸਰਬਾਥਾਏਹੇ	੫੦੮
੯੦	ਪੂਰਤਸੇਈਜਿਪੁਰਕਉਲਾ	੫੦੬		੧੦੫	ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾ	੫੦੮
੯੧	ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਕੀਜੀਦਿ	੫੦੭	ਪੰਨੇ	੧੦੬	ਨਿਬਹਿਨਾਮਕੀਸਚੁਪੇਪਾ	੫੦੮
੯੨	ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿ	੫੦੭		੧੦੭	ਮਾਈਗੀਪੋਖਿਰਹੀਬਿਸਮਾਦ	੫੦੮

੧੧੮ ਮਾਈਰੀਸਤੀਚਰਣਸਮੁਹ ੫੦੮ ੫੧੦
 ੧੧੯ ਬਿਨਸੇਕਜਕੇਬਿਉਹਰ ੫੦੮ ੫੧੦
 ੧੨੦ ਤਤੋਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇ ੫੦੮
 ੧੨੧ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਪਿ ੫੦੮
 ੧੨੨ ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੀਮਾਖੀ ੫੦੮
 ੧੨੩ ਮਾਈਰੀਕਾਟੀਜਮਕੀਛਸ ੫੦੮
 ੧੨੪ ਮਾਈਰੀਅਰਿਓਪ੍ਰਮਕੀਥੇ ੫੦੮
 ੧੨੫ ਨਿਕੀਰਾਮਕੀਪੁਨਿਸੇਇ ੫੦੮
 ੧੨੬ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਸਤਿਸਾਰ ੫੦੮
 ੧੨੭ ਮਾਨੀਤ੍ਰਿਰਾਮਕੀਦਰਿਮਾਨੀ ੫੦੮
 ੧੨੮ ਤੁਅਚਰਨਾਸੋਰੇਈਸ ੫੦੮
 ੧੨੯ ਹਰਿਕੁਜਿਆਨਕਰਮਾਥਿਕਾ ੫੦੮
 ੧੩੦ ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਗੁਣਅਸੇ ੫੦੮
 ੧੩੧ ਕੰਚਨਬਹੁਦਤਕਰਾ ੫੦੮
 ੧੩੨ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤ ੫੧੦ ੫੧੦
 ੧੩੩ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹਿਬੋਲਿ ੫੧੦
 ੧੩੪ ਨਮਗੁਗਤਿਮੀਰੁਸੰਤਤਿਆ ੫੧੦
 ੧੩੫ ਗੁਨਲਾਲਗਾਏਹੁਰਦੇਥੇ ੫੧੦
 ੧੩੬ ਮਨਿਬਿਰਾਗੇਗੀ ੫੧੦
 ੧੩੭ ਐਸੰਦਇਪਰੀ ੫੧੦
 ੧੩੮ ਲਾਲਲਾਲਮੇਹਲੋਪਾਲ ੫੧੦
 ੧੩੯ ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੇਮੇਲ ੫੧੦
 ੧੪੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫੧੦
 ੧ ਕੁਸਣੀਪਰਤਪਤੁਹਰੇਕੀਠ ੫੧੦
 ੨ ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨ ੫੧੦

੧੪ ਛੰਤਾ

੧ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੋਕਾਦਤਾ ੫੧੧
 ੧੪ ਸਤਿਨਾਮੁਸਾਦਿ॥ ਮਲਗਾ ੫੧੧
 ੧ ਕਿਆਤ੍ਰਿਸੋਚਹਿਕਿਆਤ੍ਰਿ ੫੧੧
 ੨ ਖੀਰਾਮਪਰਬਰਿਕਜਬੋਰੇ ੫੧੧
 ੩ ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਰਿਆਹੁ ੫੧੧
 ੪ ਰਾਜਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁਰਪ ੫੧੨
 ੫ ਪ੍ਰਕਮੇਰੇਓਇਬੈਰਾਗੀਤਿ ੫੧੨
 ੬ ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿ ੫੧੨
 ੭ ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਤਿਲੁਬਿਲ ੫੧੨
 ੮ ਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇ ੫੧੨
 ੯ ਪ੍ਰਕਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇ ੫੧੨
 ੧੦ ਅਬਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸੇਓ ੫੧੨
 ੧੧ ਘਨਹਰਿਬਰਸੁਸਗਲਜ ੫੧੨
 ੧੨ ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਏਓਇ ੫੧੨
 ੧੩ ਹਰਿਕੋਭੁਜਨਿਕਉਨਕਉਨ ੫੧੨
 ੧੪ ਆਜੁਮੇਥੇਸਿਓਹਰਿਹਾਟ ੫੧੨
 ੧੫ ਬਹੁਬਿਧਿਆਇਆਸੇਹ ੫੧੨
 ੧੬ ਦਸਟਮੁਏਬਿਖੁਪਾਈਗੀ ੫੧੩
 ੧੭ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੇਚਰਨਰਈ ੫੧੩
 ੧੮ ਪ੍ਰਕੋਭਗਤਬਛਲਬਿਰਟ ੫੧੩
 ੧੯ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ ੫੧੩
 ੨੦ ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿੰਦੈਦਸਾਏ ੫੧੩
 ੨੧ ਪਰਮੇਸਰੁਹੇਅਵਣਿਆਲ ੫੧੩
 ੨੨ ਗੁਰਸਤਣਾਈਸਗਲਨਿਧ ੫੧੩

੨੩	ਗੁਰਮਨਰਪ੍ਰਿਆਰਾਸਿ	੫੧੩	੧੫	ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜ	੫੧੫
੨੪	ਮਨੁਅਨੈਕੁਸੈਬਨੈ	੫੧੩	੧੬	ਸਾਜਨਸੰਤਅਉਮੇਰੈ	੫੧੫
੨੫	ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਏਕੋਨਮ	੫੧੩	੧੭	ਚੰਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ	੫੧੫
੨੬	ਪ੍ਰਿਆਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵਨੀਨੀ	੫੧੩	੧੮	ਧਨਿਓਪ੍ਰੀਤਚਰਨਸੀਰੀ	੫੧੫
੨੭	ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ	੫੧੪	੧੯	ਕੁਚਿਲਕਠੋਰਕਪਟਕਮੀ	੫੧੫
੨੮	ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗੇਅ	੫੧੪	੨੦	ਨਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਾਸ	੫੧੬
੨੯	ਗੁਨਗੁਪਾਲਗਉਨੀਤ	੫੧੪	੨੧	ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭਾਬਿਨੁਅ	੫੧੬
੩੦	ਅੰਨਗਰਜਰੋਗੋਬਿਦਰੂਪ	੫੧੪	੨੨	ਕਹਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੋ	੫੧੬
੩੧	ਰੋਗੋਬਿਦਰੋਗੋਪਾਲਰੋ	੫੧੪	੨੩	ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਸਰਿਨਜਾਇ	੫੧੬
੧	੧੬ ਛੰਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਤੁਗਭਿਕੇ	੫੧੪	੨੪	ਆਨੰਦਗੋਬਿਨੋਦਹਮਾਰੇ	੫੧੬
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨ ਕਾਨਕਾ	੫੧੪	੨੫	ਸਾਜਨਮੀਤੁਸੁਆਮੀਨਿਰੋ	੫੧੬
੧	ਗਾਈਐਗੁਣਗੋਪਾਲਕਿ	੫੧੪	੨੬	ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਤੁਮਰੋਗ	੫੧੬
੨	ਆਗਧਉਤ੍ਰੈਸਅਮੀਅ	੫੧੪	੨੭	ਬੁਝਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੀਰੋ	੫੧੬
੩	ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਗਾਉਮੇਰੀਰਸ	੫੧੪	੨੮	ਸਿਮਰਤਨਾਮਮਨਹਿਸੁਖੁ	੫੧੬
੪	ਐਸੀਮੀਗੁ ਗੋਬਿਦਤੇ	੫੧੪	੨੯	ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰ	੫੧੬
੫	ਭਗਤਿਭਗਤਹੂਬਨਿਆਈ	੫੧੫	੩੦	ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲ	੫੧੬
੬	ਤੇਰੇਜਨਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾ	੫੧੫	੩੧	ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਤ	੫੧੬
੭	ਸੰਤਨਪਹਿਅਪਿਓਧਾਰ	੫੧੫	੩੨	ਅਦਿਓਕਉਰਸਕੋਮਖਾਰ	੫੧੬
੮	ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਿਤਾਤਪਰਾ	੫੧੫	੩੩	ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਜੋਹੇਨਾਮੁਅਧਾਰਧਿ	੫੧੬
੯	ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੋਪਰਨ	੫੧੫	੩੪	ਜਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮਪ੍ਰਿਅ	੫੧੭
੧੦	ਸਾਧਸਰਨਿਚਰਨਿਚਿਤੁਲਾ	੫੧੫	੩੫	ਐਸੀਕਉਨੁਬਿਧੇਦਰਸਨ	੫੧੭
੧੧	ਹਰਿਕੋਚਰਨਹਿਰਦੈਰਾਇ	੫੧੫	੩੬	ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੋਰੰਗ	੫੧੭
੧੨	ਕਥੀਐਸੰਤਸੀਰੀਪ੍ਰਕਾਸ਼	੫੧੫	੩੭	ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਮਿਲਿਸਾ	੫੧੭
੧੩	ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਯੋਹਰਿਕੋ	੫੧੫	੩੮	ਤਿਆਗਿਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁ	੫੧੭
੧੪	ਸਾਧੁਹਰਿਹਰੇਨਾਨਾਇ	੫੧੫	੩੯	ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨ	੫੧੭

੪੦	ਪਤਿਤਪਾਦਨਭਗਤੋਕਫਲੁ	੫੧੭	ਪੰਨੇ	੪	ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏ	੫੧੮
੪੧	ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਾ	੫੧੭		੫	ਸਿਮਰਤਨਾਮਕਿਲਬਿਖ	੫੧੮
੪੨	ਵਾਰਿਦਾਰਉਮਨਿਕਰਾਰਉ	੫੧੭		੬	ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਕੀ	੫੨੦
੪੩	ਅਰੀਤੋਰੇਖੁਪੁਜੇਰੇ	੫੧੭		੭	ਸੇਧਨਵੰਤਸੇਈਸਚੁਸਾਰ	੫੨੦
੪੪	ਤਭੇਜਾਪਿਆਹਾਰੇਜਾਪੇ	੫੧੭		੮	ਗੁਰਪੂਰਪੂਰੀਤਾਕੀਕਲਾ	੫੨੦
੪੫	ਐਸੇਦਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁ	੫੧੭		੯	ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਨਾਮੁਦੀਆ	੫੨੦
੪੬	ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਆਏ	੫੧੭		੧੦	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸੁਖਮੁਖੁ	੫੨੦
੪੭	ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨੁਦੋਰਈ	੫੧੮	ਪੰਨੇ	੧੧	ਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਗੁਰਪੂਰੇਅ	੫੨੦
੪੮	ਮਾਈਸਿਮਰਤਨਾਮਰਾਮ	੫੧੮		੧੨	ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾ	੫੨੦
੪੯	ਜਨਕੋਪ੍ਰਭੂਸੀਰੋਅਸਨੇਹੁ	੫੧੮		੧੩	ਅਵਤੁਨਦੁਜਾਠਾਉ	੫੨੦
੫੦	ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰਚਰ	੫੧੮		੧੪	ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪ	੫੨੦
੧੧੬	ਛੰਤੁਸੇਓਧਰੇਜਿਨਰਾਮਧਿਆਏ	੫੧੮		੧੫	ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਟੇਕ	੫੨੦
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਲਿਆਨ॥	੫੧੮			੧੬ਅਸਟਪਦੀਆ॥	
੧	ਹਮਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕੀਜੈ	੫੧੮		੧	ਮਾਤਪਿਤਾਭਈਸੁਤਬਨਿਤਾ	੫੨੦
੨	ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਚੈ	੫੧੮		੨	ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੋਧਮਹੀਅਰੀਕਾਰਾ	੫੨੧
੩	ਮੇਰੇਲਾਲਨਕੀਸੇਭਾ	੫੧੮		੩	ਸਿਮਰਤਨਾਕਿਲਬਿਖ	੫੨੧
੪	ਤੇਰੈਮਾਨਿਹਹਿਹਰਿਮਾਨਿ	੫੧੮				
੫	ਗੁਨਨਦਧੁਨੇਅਨੰਦਬੇਦ	੫੧੮		੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥	
੬	ਕਉਨੁਬਿਧਿਪਿਤਕੀਕਹਾਕਰਉ	੫੧੮		੧੭	ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ	੫੨੧
੭	ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਇਆਲਪੁਖ	੫੧੮	ਪੰਨੇ	੨੪	ਗਾਥਾ	੫੨੪
੮	ਮਨਿਤਨਿਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨ	੫੧੮		੨੩	ਫੁਨਹੇ	੫੨੫
੯	ਪ੍ਰਭਮੇਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣੁ	੫੧੮		੧੧	ਚਉਬੋਲੇ	੫੨੫
੧੦	ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਕਲਿਆ	੫੧੮		੨੦	ਸਫੈਯੋ	੫੨੬
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥	੫੧੮			ਸਲੋਕਧਾਰਾਤੋਫੁਕੀਕਰਥਾ	
੧	ਮਨੁਹਰਿਕੀਆਤਨੁਸਕੁਸਾਜ	੫੧੮		੨੪	ਮੰਦਦੁਖੀ	੫੨੭
੨	ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਫਜਨਕੀਸੇਭਾ	੫੧੮				
੩	ਗਨਗਾਫਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦ	੫੧੮				

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੁਖੇ ਵਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ॥ ਕਿਆ ਤੂਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪਦ ਕਲਤ ਸੀ ਗਰ
 ਸਰਸਭੇ ਗਹਿ ਖੁਸੀ ਆਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਗਾ ਬਹੁਤ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇ ਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇਅ
 ਠਗਾ ਕੁੰਤਾ ਚਿਤਨ ਅਵਈ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਗ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਦੀ ਪਾਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪੜੇ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਭਾ ਹੈ
 ਵਰਗੇ ਵਰਗ ਪੁਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕਾ ਕਿਸੀ ਚਿਤਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕਾ ॥ ਸਿਰਜ
 ਠਹਾਰ ਭੁਲਾਇਆ ਦਿਨੁ ਨ ਦੇਨਾ ਪਕਾ ॥ ਲੈ ਦਾਬ ਦਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤਾ
 ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇ ਦਾਸੇ ਸਜਣ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤਾ ਅਹੰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਦਿਆਪਿ ਅਮਨ
 ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਰਿਨ ਪ੍ਰਭਿਅੰ ਪੁਲਾਇਆ ਨਾਤਿ ਸੁਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ
 ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਹੈ ਕਿਆ ਮਣ ਸਹਉ ਮੈਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ
 ਦਰਿ ਠਹਰਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾਰੀ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ
 ਗੁਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਬਹੁੰਗੁ ਘਣਾਵੈ ਸਾਟਿ ਭੁਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ ਛੁੜ ਪਾਰਿ
 ਬਾਦਿਸਾਰੀਆ ਦਿਚਿ ਸਹਜੇ ਪਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿ ਅਲੇਖੁ
 ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੇ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇ ਬਾਨ ਬਨੀਤ ਰਾਤੇ ਤੇ ਭੁਟਿਆ
 ਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡੁ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ
 ਵਰਤੈ ਅਠਰਿਆ ॥ ਸਭ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਾਇਓ ਨਿਬਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਗਲਿਆ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇ ਤੀਸ
 ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੰਥਾਰੀ ਵਡੁ ਸਾਹਿਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਭਲ ਕੇਇ ਠਿਪ ਪੋਲੀ ਐਵੈ ਛੁਬੁਛੈ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
 ਚਿਤਿਨ ਆਇਓ ਛੁਟੇ ਗੀਬੇ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਣਿਤੁ ਆਇਆ ਲਾਹੈ ਠੀ ॥ ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਠ ਕਵੈ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕੁਦਮੁ ਕਰੇ ਪਸੁਪੰਥੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਰੀ ਕਾਲਾ ॥ ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁ ਖਰੈ ਠਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮੁਕ
 ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਣੀ ਅਹਿ ਜਿਸ ਚਾਨੁ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਛੁਡਿ ਗਵਾਵੈ ਠਾਸੈ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਰਿ
 ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸਹੀ ਚਿਤਾਨਾ ॥ ਹਾਠਾ ਬੇਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥

ਕੋਈ ਗੰਥ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੰਠ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇ ਆਸ ਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸ
 ਚਿਰੁ ਬਦਲਾਇ ਅਕਛਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁ ਠਾਕਾ ਜ
 ਸਦਾ ਰਣਹਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਿਦਾਸ ਪਾਸ ਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਵਾਹਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ
 ਵਸਿ ਜੀਵਾਗ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਭੁਭੇਰ ਕੀ ਪੀਪਾਹਿ ॥ ਜੇਹੇ ਵੀ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਉ ॥ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹਿ ਭਰੀ ਪਕੀਦ ਛਣਹਾਰਾ ॥ ਲੈਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈ ਅਗਾਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕ
 ਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾਤ ਲੁਟਿ ਮਿਟਿ ਲੁਟਿਆ ਖੇਤਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਪੈਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥
 ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਾਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥ ਕਦਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓਜਿ ਨਿਜੀ ਉਪਿ ਰੁਟੀਆ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਦਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀ ਅਰੁ ਬਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਰਿਠਾਸ ਦਾਨ ਲਿਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਮੀ ਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾਵਿ ਸ
 ਰਹੁ ਇਕੋ ਦਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਹਿ ਕੈਇ
 ਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅਾ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਲਾਹਿ
 ॥ ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਦਿਆ ਪਈ ਜੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ
 ਹੋਇ ॥ ਕਿਤਹੀ ਕੀ ਮਿਨ ਛਿਜੀ ਐ ਜਾਹਿ ਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਭੁੰਗਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿ ਸੁਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ
 ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਛੈ ਪੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇਵਾ ॥
 ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਭੁਠੈ ਪਾਵ ਦੇਵਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਸ ਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ
 ਬਲਿ ਹਰਣੈ ਮਨ ਸਾਸਭੁ ਪੁਰੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੈ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤਾ ॥ ਇਕ ਸੈਵੀ ਸਮਗਰੀ ਇਕ ਸੈ
 ਵੀ ਹੋਗੀ ਤਿ ॥ ਇਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਅਾ ਤੋਹੇ ਆਨਿ ਹਚ ਲੁਚੀ ਤੁ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕਨਾਨਕ ਸ
 ਚੁਕੀ ਤੁ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਭੇ ਬੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਅਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪ
 ਦਾਰ ਬੁਝ ਲੁਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਾਥਿ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿ ਸੁਲਿਖਿ ਅਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮ
 ਨ ਏਕ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਏਕ ਸਥਿ ਨੁ ਸਭ ਪੁਰੈ ਸਭ ਮਿਥਿਅਾ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖੁ
 ਸੀ ਆਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਤਿ ਲੁ
 ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥ ੨ ॥ ਸਫਲ ਪੁਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿ
 ਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਇਆ
 ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਥਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਚੋਈ ਤਿਸਹੀ ਨੇ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੁਰ
 ਗੁਰੁ ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥

ਸੋਈ ਧਿਆਈ ਐ ਜੀ ਅਵੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭ
 ਸੁਦੇ ਸਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨ
 ਉ ॥ ਮਾਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇ ਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗ ਨਿਖੰਡ ਮਨ ਜਿ
 ਸੁਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰ ਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਘਣਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰਿਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਕੀ ਫਸਾ ॥ ਸੁਖੁ
 ਦਤ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰ ਦੁਨ ਤੀ ਕਾਰਜੁ ਅਵੈ ਰਾਸਿ ॥
 ੪ ॥ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਰੁਖਾਣੀ ਐਉ ਚੋਊ ਚਾਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨ ਬਾਹਰ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਮਨ
 ਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚ ਦੇਵੁ ਅਪਣਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ਪ ॥ ਨਾ
 ਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਨੀਲੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰ
 ਗ ਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ
 ਆਗੈ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਆਵੁ ਡਿਊ ਆਈ ਆਕ ਵਨੈ ਆਵੁ ਰਿਕਾ ਮਿ ॥ ਮਾਇਆ
 ਕਾਰੰਗੁ ਸਭ ਛਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨ ਸਿਨਿ ਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਹੈ ਹਰਿ ਦੇਸੈ ਸੋ ਪੁਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇ
 ਛੁਕਾ ਅਪਣਾ ਮਾਪੁ ਤਿ ਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵੁ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸ ਹਿਪ
 ਰਾਪ ਤਿਹ ਤਨੋ ਹੋਇ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿਹੋ ਦੇਭੁ ਗੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈ ਹੋ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਨ ਸੈ ਹਉ ਮੈ ਤਾਪਾ ॥ ਨ ਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਬਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥
 ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ਪ ॥ ਇਕੁ ਪਛਾਣੁ ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕ ਸਕਾ
 ਮਨਿ ਆਸ ਗਾਇ ਕੋ ਪਾਣ ਅਧਾਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗ
 ਲ ਉਪਾਵੁ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਾਰਾ ਧਿਨਿ ਤਿ ॥ ਇਕ ਸੁਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ
 ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕ ਸਕੀ ਮਨ ਟੇਕੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਹੁਨ ਵੀ ਸੋ ਰੇ ਜੀਨਿ
 ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਹਰਿ ਇਕੋ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਅ ॥ ਪਿਆਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ
 ਕੀਏ ਅਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਇਕ ਸੁਸੇਤੀ ਰਤਿ ਅਨੋਹੇ ਵੀ ਸੋ ਗੁਸੰਤਾਪੁ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਏਕੁ ਹੋ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰਾ ਭਇਆ ਜੋ
 ਪਿਨਾਨ ਕਾ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ਪ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
 ਲਾਇਆ ਸੋ ਪੁਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਹੋਇ ॥ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜਿਨ
 ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁ

ਖਉਪਜਹਿਦਰਗਹਪੈਸਾਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮਮਰਣਕਾਭਉਗਇਆਭਉਭਗਤਿਗੇ
 ਪਾਲਾਸਾਧੂਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਆਪਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀਐਗੁਰਦ
 ਰਸਨੁਦੋਖਿਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ ਥਾਪੁਨੰਤਰਿਗਦਿਗਹਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸੇਇਸਭਨਾਦਾਤਾਏ
 ਕੁਹੈਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਕੀਰਲੇਕੁਹਿਸੁਹੋਇ॥੩॥ ਜਿਨਿਮਨਿ
 ਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਪੁਰੇਪਰਧਨਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਭਾਨਿਰਮਲੀਪਰਗਟਭਈਜਹਾਨਾਜਿਨੀ
 ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥
 ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਦੁਖੁਗਇਆਹਰਿਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇਆਮੰਤਰਿਜੇਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆ
 ਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੂਮੁਖੁਭ੍ਰਿਜਲਾਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਗੁਣਗੋਵਿੰਦਤਿਤ
 ਗਾਵਟੇਨਿਰਮਲੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇਆਗੁਰਪੁਰੋਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰਥਾਜ
 ਇਨਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਮੰਤਰਿਜਾਮੀਸਦਾਸੰ
 ਗਿਕਰਣੈਹਰਪਛਾਨਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਖੁਭ੍ਰਿਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨਾਕਾਮੁਕੋਧੁਲੇਕੁਬਿਨ
 ਸਿਆਤਜਿਆਸਭੁਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਾਇਆਲਾਹਲਾਭੁਨਾਮੁਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿ
 ਮੇਲਿਆਦੀਆਆਪਣਾਨਾਮੁਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਇਆਆਪਿਰੇਆਮਿਹਰਵਾਨਾਸਚੁਮ
 ਹਲੁਪਰਪਾਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨਾ॥੩॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਾਖਦਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਹਾ
 ਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਭ੍ਰਿਜਲੇਸਾਚੈਕੋਗੁਣਸਾਗਿਆਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੀਗਿਆਪਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ
 ਗੁਰਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸਬਦੁਨਿਧਾਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਮ
 ਮਰਣਦੁਖਕਟੀਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇਆਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨ
 ਹੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈਐਸਾਗੁਰਗੁਣੀਅਥਾਹਾਦਰੁਭਾ
 ਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬਦੁਵਿਸਾਹਾਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖਸਾਗਰੇਸਿਰਿਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹੁ॥੨॥ ਚਰਣ
 ਕਮਲਕਾਮਾਸਗਦੁਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈਤਾਣਿਹਾਉ॥ ਨਿਆਣਿਆਪ੍ਰਭੁ
 ਮਾਣੁਤੈਰੈਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੩॥ ਹਰਿਜਪੀਐਅਰਾਧੀਐਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦਾਜੀਅਪ੍ਰਣਤਨੁਪਨ
 ਰਖੈਕਰਿਕਿਰਪਾਗਾਖੀਜਿੰਦਾਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦਾ॥੪॥੧੨
 ॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮੇਰੇਨਾਮਦੈਜਾਇਆਨਾਦਿਛੋੜਿ
 ਆਵਿਛੁਟੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੇਇਆਮਾਇਅੰਮੇਹਪਰੀਤਿ

ਧਿਗੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਨਾਦਾਤਾਸੀਲਫੰਤੁਨਿਰਮਲੁਪੁਅਪਹਾਸਖਾਸਹਾਈ
 ਅਤਿਦਰੁਊਚਾਦਰੁਅਪਹਾਸਾਬਲਭਬਿਗਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਚਲੁਤਿਸੁਦਰਦੁਹਾਜੇਮੰਗੀ
 ਐਸੋਪਾਣੀਐਨਿਧਾਗਾਪਾਹੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਾਦਿਖਹਿਰਹਿਮਨਿਤਨਿਰੋਏਸੀਤਿਆਇਕ
 ਮਨਿਏਕੁਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਰਹਾਤਿ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਦਤਨੁਸਦਾਪੁਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥
 ਸਦਾਸਦਾਅਰਾਧੀਐਦਿਨੁਦਿਸਹੁਨਹੀਰਹਿਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸ
 ਖਗੋਦਿਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਾਧੀਸੋਭੇਸਗਲਦਾਰੀਐਇਹਜਿੰਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੂਰਿਸਦਾਪੁ
 ਟਿਘਟਿਥੁਰਮੁਰਦਿਦੁ॥ਅਕ੍ਰਿਤਾਪਣਾਨੇਪਾਲਦਾਪੁਰਨਨਕਸਦਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੩॥
 ਸਿਰੀਗੁਪਾਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਮਨੁਤਨੁਪਨੁਜਿਨਿਪੁਰਿਦੀਅਰਾਧਿਆਸਹਜਿਸਦਾਗਿਸਰ
 ਬਕਲਾਕਰਿਥਾਪਿਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਹਾਸਦਾਸਦਾਪੁਰਸਿਮਰੀਐਅੰਤਰਿਰਖਉਰਪਾਠਿ
 ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ਪੁਰਸਰਣਾਈਸਦਾਹੁਦੁਖੁਨਦਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਰਤੇਪਦਾਰਥਮਾਣਕਾਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਕੁਆਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾਕੁਰੇਸਭੇਸਾਕਾਜਿਨਿ
 ਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਾਪਾਕਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਗਫਿਰਹਿਅਤਿਸੋਨੇਜਾ
 ਏਦੂਰਿ॥ਤਿਸਨਲਾਗੀਰਹਿਰਹਿਅਅੰਤਰਿਹਉਮੈਭੂਰਿ॥ਭਗਤੀਨਾਮਦਿਹੁਣਿਆਮਾਦਹਿ
 ਵੰਦਹਿਪੁਰਾ॥੩॥ਗਖਿਲੇਹੁਪੁਰਕਰਣਹਰਜੀਅਜੰਤਕਰਿਦਇਆ॥ਬਿਨੁਪੁਰਕੋਇਨਰਖਣ
 ਹਰੁਮਹਾਬਿਕਟਜਮਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦੀਸਰਉਕਰਿਆਪੁਨੀਹਰਿਮਇਆ॥੪॥੧੪॥
 ਸਿਰੀਗੁਪਾਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਪਨੁਮੇਰਾਜੁਰੁਪਮੈਦੇਸੁ॥ਸੁਤਦਾਰਾਬਨਿਤਅਨੇ
 ਕਬਹੁਤਰੰਗਅਰਦੇਸਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਨਦੁਸਈਕਾਰਜਿਕਿਭੈਨਲੇਖਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਧਿਆਇ॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧਕੀਦੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
 ਧਿਆਈਐਮਸਤਕਿਰੋਏਭਾਗੁ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸਦਾਰੀਅਹਿਗੁਰਕੀ॥ਚਰਣੀਲਾਗੁਹਉ
 ਮੈਰੋਗੁਰੁਮੁਕਟੀਐਨਾਅਏਨਾਜਾਗੁ॥੨॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਰੂਸਾਧਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਉ॥ਜੀਉ
 ਪੁਣਮਨੁਤਨੁਹਰੇਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ॥ਐਥੈਮਿਲਹਿਦੁਰਾਈਆਦਰਗਹਿਪਾਦਹਿਥਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕ
 ਰਾਏਆਪਿਪੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਹੀਹਾਥਿ॥ਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲਦਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਾਥਿ॥ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਸਰਣਾਗਤੀਸਰਬਾਪਟਾਕੇਨਾਥਾ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਗੁਪਾਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਸਗਣਿਪਏਪੁ
 ਭਆਪਣੇਗੁਰੋਰੇਆਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੋਉਪਦੇਸਿਐਬਿਨਸੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਅੰਦਰੁਲਗਾ
 ਮਨਾਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਹਾਕਰੇਦਇਆਪੁਰੁਆਪਣਿ

ਏਕਨਿਮਖਨਮਨਹੁਦਿਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਦਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟਕਟ
 ਰਗਾਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸੁਖੁਹੋਇਕਰਿਭਿਠੇਬਿਸਥਗਾਸਹਜੇਸਿਠਤੀਰਤਿਅਭਵਜਲੁਉਤ
 ਰੇਪਾਰਿ॥੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਲਖਸੰਜਮਾਪਈਐਸਾਧੁਧੁਰਿ॥ਭੂਕਿਕਮਾਵੈਕਿਸਤੇਜਵੈਖੈਸਦਾ
 ਦੁਗਿਥਾਨਬਨੰਤਰਿਗਵਿਰਹਿਅਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਸਚਪਾਤਿਸਾਰੀਅਮਰੁਸਚਸਚੇਸਚਾਥਾ
 ਨੁ॥ਸਚੀਕਵਰਤਿਪਾਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਓਨੁਜਹਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਚਨਾਮੁਹਉਸਦਾਸਦਾ
 ਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਉਦਮੁਕਰਿਹਰਿਜਪਣਾਵਡੁਭਾਗਿਧਨੁ
 ਖਾਟਿ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਸਿਮਰਠਾਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਟਿ॥੧॥ਅਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਜਾ
 ਪਾ॥ਅਨਾਇਛੇਠਲਭੁੰਚਿਤੁਸਭੁਭੁਕੈਸੋਗੁਸੰਤਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਤਨੁਪਾਰਿਅਸੇਪ੍ਰ
 ਭੁਰਿਠਾਨਾਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਇ॥੨॥ਅਨੁਤਨੁ
 ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਅਲਾਹੀਸਚੁਪਰੀਤਿ॥ਚਰਣਭਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਭਜਪਤਪਤਿਨਹੀਕੀਤਿ॥
 ੩॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਿਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਸੁਖਸਹਜਅੰਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣ
 ਗਾਉ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਸੇਈਸਾਸਰੁਸਉਣੁਸੋਇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿ
 ਨਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਗੁਰਿਧਨੁਦੀਆਮਿਲਿਆਨਿਵੇਥਾਉ॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੰਜੀਸਚੁਸੰਜਮੇਅਠਪਹਰ
 ਚੁਠਗਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭੋਟਿਅਮਰਣਨਾਮਾਵਣੁਜਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭੁਜੁਸਦਾਇਕ
 ਰੰਗਿ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਗਵਿਰਹਿਅਸਦਾਸਹਾਈਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਆ
 ਗਣਿਜਾਸਿਮਗੀਗੋਦਿੰਦੁ॥ਜਿਨਾਚਾਖਿਅਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਉਹਰਸੁਜਾਣੈਜਿੰਦੁ॥ਸੰਤਸੰਗਿ
 ਮਨਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਿਤਮੁਬਖਸਿੰਦੁ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੇਈਰਾਜਨਹਿੰਦੁ॥੨॥ਅਉਸ
 ਰਿਹਰਿਜਸੁਗੁਣਰਮਣਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥ਰਸਨਾਉਚਰੈਗੁਣਵਤੀਕੋਇਨਪ੍ਰਜੈਦਾਨੁ॥ਕ੍ਰਿ
 ਸਟਿਧਾਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸੈਦਇਅਲਪੁਰਖੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਤਿਸਦਾਹਉਸਦਾਸਦਾ
 ਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵੀਛੁਵੈਜੋਮੇਲਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਦਾਸਾਕੇਬੰਧਨਕਟਿਅਸਾਚੈਸਿ
 ਰਜਣਹਾਰਿ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਓਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿ
 ਸਗਲਘਟਾਘਾਹੁ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਰਸਨਾਸਚਾਸਿਮਗੀਐਮ
 ਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਿਹਰਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
 ਚਸਾਨਦਿਸਰੈਸੋਇ॥੧॥ਅਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਭੁਸਾਸੁ॥ਬਿਨੁਸਚੇਸਭੁਕੁਦੁਹੋਅੰਤੋਹੋਇ
 ਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਹਰਣੁਨਜਾਇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅਤਿ

ਅਗਲੀਕੋਈਆਇਮਿਲਾਏਮਾਇਆਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਸਭਬਿਨੁਅਦਰੁਨਜਾਇ॥੨॥ਤਿਸੁ
 ਅਗੈਅਰਵਾਸਿਕਰਿਜੇਮੇਲੇਕਰਤਾਗਾਸਤਿਭੁਰਦਾਤਾਮਕਾਪੁਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਗਾਸਦਾਸਦਾਸਲਾ
 ਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਫੁਗਾ॥੩॥ਪਰਫੁਦਗਾਰਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕਾਸਦਾਸਦਾਅ
 ਰਾਹੀਐਏਹਮਤਿਫਿਸੇਖਾਮਤਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲਗੇਜਿਸੁਮਸਰਕਿਨਨਕਲੇਖਾ॥੪॥੧੮॥
 ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸੰਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਤੋਸਾਬੰਧਹੁ
 ਜੀਅਕਾਐਥੈਥੈਨਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਮਿਸਰਾਪਤਿਤਿਸੁ
 ਤੇਫੇਜਿਸਨੇਹੋਇਦਇਆਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਫੁਰਮਦਰੁਨਕੋਇ॥ਦੁਜਾਬੰਧਨਕੋਸੁ
 ਫੈਗੁਰਮੇਲੇਸਚੁਸੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਡਿਠਾਜਾਇ॥ਗੁ
 ਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਫੁਰਭਾਗੀਮਾਇ॥ਗੁਰਦਾਤਾਸਮਰਭੁਗੁਰੁਗੁਰਸਰਮਹਿਗਿਆਸ
 ਮਾਇ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਬਦਾਇਤਰਾਇ॥੨॥ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰਸਾਲਾਹੀਐਕਰ
 ਠਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥ਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲਰਹੇਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਆਹੁ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਲਿ
 ਅਜਨਮਮਰਣਕਾਪਥਾ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਸੇਦਿਆਭੈਭੰਜਨੁਦੁਖਲਥਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਹਿਰਗਾ
 ਭੀਰੁਹੈਸੁਖਸਾਗਰਅਪਖੰਡਾ॥ਜਿਨਿਗੁਰਸੇਦਿਆਆਪਣਾਜਮਦੂਤਨਲਾਗੇਰੰਡਾ॥ਗੁਰਨਾਲਿ
 ਤੁਲਿਨਲਗਾਈਖੋਜਿਡਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁਨਾਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡਾ॥੪॥
 ॥੨੦॥ ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕਉੜਾਉਪਜਿਆਸਾਦਾਭਾਈ
 ਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਆਰਚਿਆਬਾਦੁ॥ਜੀਵੇਬਿਲਮਨਹੋਫਈਫਿਛਨਾਫੇਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥
 ॥ਮੇਰੇਮਨੇਸਤਗੁਰਕੀਸੇਫਾਲਾਗਾ॥ਜੇਦੀਸੈਸੇਫਿਟਸਣਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਜਿਉਕੁਕਰਹਰਕਾਇਆਪਾਫੈਦਹਾਦਿਜਿਜਾਇ॥ਲੇਭੀਜੰਤੁਨਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਰੁਖਾਇ
 ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਅਠਿਰਿਠਿਰਿਜੇਨੀਪਾਇ॥੨॥ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤ
 ਰਿਚੇਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਪੰਖੀਠਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣ
 ਈਠਿਰਿਠਿਰਿਅਫੈਜਾਇ॥੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨੇ
 ਰਖੇਸੋਰਹੈਸੰਬਿਭੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿਫੁਏਬਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੨੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਘਰੁ॥ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਭੰਡਪਸਾ
 ਹਾ॥ਮੁਹੁਤਿਪੁਨੀਚਲਣਾਤ੍ਰਿਸੰਮਲੁਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਪਿਆ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—

又

੨

੨
੩
੪
੫
੬
੭
੮
੯
੧੦
੧੧
੧੨
੧੩
੧੪
੧੫
੧੬
੧੭
੧੮
੧੯
੨੦
੨੧
੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

ਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਦਿਹ ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕਛੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਇ ਅਸੀਤ
 ਨ ਕੀਰੇ ਨ ਨ ਕਦਾ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਤੇਰੈ ਭੋਰੈ ਸੈ ਪਿਆਰੈ ਸੈ ਲਾਡ ਲਾਡਾਇਆ ॥ ਭੂਲਹਿ ਭੂ
 ਕਹਿ ਬਾਰਿਕਤੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਹਉਮਾ ਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥ ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ ਸਭ ਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਤ ਜਬ
 ਪਾ ॥ ੧ ॥ ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨੁ ਭਯਾ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤ ਹੁ ਮੇਰੇ ਰਖੈ ਮਮਤਾ ॥ ੩ ॥ ਭ
 ਏ ਕਿੰ ਪਲ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਨ ਕਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥
 ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿ ਅਨੁ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਸਚਾ
 ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਆਖਸੁ ਮੁਦਾਇਆ ਲੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆ ਬਿਨ ਸਿਆਸ ਭੁਜੰ ਜਾਲੁ ॥ ੧ ॥
 ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਦਿਟੁ ਕੁਰ ਬਾਣਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿ ਆਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਜਨਾ ॥ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀ ਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵੁ ਰੂਪ ਤੋ ਕੋਨ ਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਜਿ
 ਨ ਗੁਰਮਿਲਿ ਆਸੁ ਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹ ਬਿਦੁ ਰਿਆਈ
 ਆਪੁ ਰਬਿ ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕਾ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦੁ
 ਖਾਈ ਐ ਸਚੇ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਗੁ ਰਿਦਿ ਹਰਿ ਆਜ ਪਿਨਾਨ ਕਜੀ ਦੇਵੈ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥
 ਸਿਰੀਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀ ਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ
 ਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭ ਸੈ ਦੇਇ ਆਪਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਟੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਸੰ
 ਗਤਿ ਗਤਿ ਆਮਾਇ ਆਸੇ ਪੁਸਤੁ ਛੁਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਮ
 ਨਿਦ ਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਆਪਾਰ ਗੁਰੁ ਦਰੁ ਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ
 ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵੁ ਮਦੁ ਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਤੇ ਬ
 ਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋਕੁ ਹਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹ
 ਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧੈ ਸਰੁ ਸੀਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅ
 ਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀਮਤਿ ਮਾਮਗ ਮਹੈ ਕਿਆ ਕਥੈ ਕਥਨਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਤੇ ਫਲ ਮਾਨ ਬਾਛੀ ਅਹਿ ਤਿਤ
 ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੂਰਾ ਬਿਲਿਖੇ ਪਾਵਟੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇਰਾ ਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਣੀ ਆਇ ਅੰਬੁ ਹੁੰਦਿ
 ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਦਿਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸੀਤਜਨਹੁਸੁਟਿਭਾਈਹੋਛੁਟਨੁਸਾਚੇਨਾਇ। ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇਟੁ
 ਟੇਤੀਰਬਹਾਰਿਕਾਨਾਉ। ਅਗੇਦਰਗਹਿਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੈਨਿਬਏਥਉ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਵਿ। ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਣੀਐਪੁਰਨਅਲਖਅਭੇਦ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਦੁਰਿਆ
 ਚਿਜਿਨਿਦਿਤਾਸਚੁਨਾਉ। ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸ
 ਚੇਸਚਾਨਾਉ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਨਦਿਸਰੈਸਫਲਾਪੁਰਤਿਗੁਰਮਾਪਿ। ਗੁਰਜੇਦਤੁਅਦਰੁਨਦਿ
 ਸਈਅਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਣੀਐਸਚੁਨਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥ ੩॥ ਗੁਰਪਰਮੇਸ
 ਰੁਏਕੁਰੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ। ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਸੇਈਨਾਮੁਪਿਆਇ। ਨਾਨਕਕੁ
 ਰਸਰਣਾਗਤੀਮਰੈਨਾਦੈਜਾਇ॥ ੪॥ ੩੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਸਿਰੀਰਾਗੁਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਟੈਦੋਹੀਕੋਇਨਦੇ
 ਇ। ਲਾਗੁਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਭਜਿਖਲੋ। ਸਭੇਭਜੈਅਸਗਾਢਕੈਸਭਾਅਸਗਾਉ। ਚਿਤਿਅਦੈ
 ਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਗੇਨਤਤੀਵਾਉ॥ ੧॥ ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣਾ। ਅਇਨਜਾਈਥਿਰਸਦਾ
 ਗੁਰਸਬਦੀਸਭਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਕੋਹੋਦੈਦੁਬਲਾਨੰਗੁਪਕੀਪੀਗਾਦਮਣਪਲੈਨਾਪਦੈਨਾਕੋ
 ਦੇਦੈਪੀਗਾ। ਸੁਆਰਭੁਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਦੈਕਾਜਾ। ਚਿਤਿਅਦੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਹਚ
 ਲੁਹੋਦੈਰਾਜਾ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਚਿੰਤਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਦਿਅਪੈਰੇਗੁ। ਕਿਸਤਿਕੁਟੈਬਿਪਲੈਟਿਅਕ
 ਦੇਹਰਖਕਦੈਸੋਗੁ। ਗਉਣੁਕਰੇਚਤੁਕੁਟਕਾਘਵੀਨਬੈਸਣੁਸੇਇ। ਚਿਤਿਅਦੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤ
 ਨਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ ੩॥ ਕਾਮਿਕੋਰੋਧਿਮੋਹਿਦੁਸਿਕੀਆ। ਕਿਰਪਨਲੇਭਿਪਿਆਗਾਚਰੇਕਿਲਦਿ
 ਖਛਿਨਿਅਘਕੀਰੈਆਅਸੁਰਸੰਘਾਗਾ। ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕਰਨਿਧਰਿਆ। ਚਿਤਿ
 ਅਦੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮੁਤਤਰਿਆ॥ ੪॥ ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਿਬਿ
 ਚਰੇ। ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਬੁਗਦਨੁਕਰੇ। ਪਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾਇ। ਰੰਗੁ
 ਨਲਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥ ੫॥ ਰਜਮਿਲਕਸਿਕਦਾਗੀਰਸਭੇਗਣਬਿਸਥਗ।
 ਬਗਸੁਹਦੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਯਗੁ। ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਬਿਪੀਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ। ਚਿਤਿਨ
 ਅਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪੁਕੀਜੁਨਿਗਇਆ॥ ੬॥ ਬਹੁਤੁਪਨਾਢਿਅਚਾਰਦੰਤੁਸੇਭਾਨਿਰਮਲਗੀ
 ਤਿ। ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ। ਲਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸਗ
 ਲੀਕੀਤਾ। ਚਿਤਿਨਅਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਖਹਿਰਸਾਤਲਦੀਤਾ॥ ੭॥ ਕਾਇਅੰਗੇਗੁਨਾਦਿਕਿਛੁਨਾ
 ਕਿਛੁਕਾਵੈਸੋਗੁ। ਮਿਰਤੁਨਾਦੀਚਿਤਿਤਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਭੇਗੈਭੇਗੁ। ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੋਨਾਪਣਾ

੫

ਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿਆ। ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਵਸਿਪਰਿਆ॥੮॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿ
 ਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਦੈਸਾਪੁਸੰਗੁ। ਜਿਉਜਿਉਓਰੁਦਪਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿਸਿਉਰੰਗੁ। ਦੁਹਸਿਰਿਆਕਾਖ
 ਸਮੁਆਪਿਅਦਰੁਨਦੁਜਾਥਉ। ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆਨਾਨਕਸਚਾਨਉ॥੯॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁਪ॥ ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈਕਦਨਬਾਤਾ। ਮਨਏਜਿਮਾਰਗੁ॥੧॥ ਗੁਰਉਪਿ
 ਅਲੀਸਿਆਨੁਲਾਵਹਿ। ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ। ਪ੍ਰਭਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥੨॥ ਭਗਉਤੀਗੁਰਤਜੁਗ
 ਤਾ। ਜੇਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ। ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਤਾ॥੩॥ ਮੇਨੀਮੇਨਿਧਾਰੀ। ਸੰਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ। ਉਦਾਸੀ
 ਉਦਾਸਰਤਾ॥੪॥ ਭਗਤਿਨਦੈਪਰਕਾਰਾ। ਪੰਡਿਤੁਦੇਦੁਪੁਕਾਰਾ। ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾਤਾ॥੫॥ ਇ
 ਕਸਬਦੀਬਹੁਪੁਪਅਵਤੁਤਾ। ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਗੁਤਾ। ਇਕਤੀਰਭੁਨਾਤਾ॥੬॥ ਨਿਰਾਹਾਰੰਦਰਤੀਆ
 ਪਰਸਾ। ਇਕਿਯੁਕਿਨਦੇਵਹਿਦਰਸਾ। ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੭॥ ਪਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ
 ਸਭਕਹਤੇਪਾਇਆ। ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੁਭਗਤਾ॥੮॥ ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ। ਤਿਆਗੀਸਰਨਿਪਾਵਾ
 ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਿਪਗਰਾ॥੯॥੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਗੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆਤਿਸੁਜੇ
 ਵਰੁਅਦਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥੧॥ ਗੁਸਾਈਮਿਰੰਗਾਇਠਨਾ। ਅੰਮਾਅਬੇਥਵਹੁਮਿਠਨਾ। ਭੋਣਭਾਈ
 ਸਭਿਸਜਣਤੁਪੁਜੇਹਨਾਹੀਕੋਇਜੀਉ॥੨॥ ਤੇਰੈਹੁਕਮੈਸਾਵਣੁਆਇਆ। ਮੈਸਤਿਕਾਹਲੁਜੇਆਇ
 ਆ। ਨਉਬੀਜਣਲਗਾ। ਅਸਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲਬਖਸਜਮਾਇਜੀਉ॥੩॥ ਹਉਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾ
 ਠਦਾ। ਦੁਯਾਕਾਗਲੁਚਿਤਿਨਜਣਦਾ। ਹਰਿਇਕਤੇਕਰੇਲਾਇਓਨੁਜਿਉਭਾਵੈਤਿਦੈਨਿਬਹਿਜੀਉ॥੪॥
 ਤੁਸੀਭੋਗਿਪੁਭੰਚਹੁਭਾਈਹੋ। ਕੁਰਿਦੀਬਾਣਿਕਵਾਇਪੈਨਾਈਓ। ਹਉਹੋਆਮਾਹੁਪਿੰਡਦਾਬੀਨਿ
 ਆਦੇਪੰਜਿਸਗੀਕਜੀਉ॥੫॥ ਹਉਆਇਆਸਾਮੈਤਿਹੰਗੀਆ। ਪੰਜਿਕਿਰਸਾਣਮੁਜੇਰੇਮਿਹਰਿਆ
 ਕੰਨਕੋਈਕਢਿਨਹੀਘਈਨਾਨਕਵਠਾਪੁਪਿਗਿਗਉਜੀਉ॥੬॥ ਹਉਦਾਹੀਪੁਮਾਜਟਦਾ। ਇ
 ਕਸਾਹਤੁਪੁਸਿਮਾਇਦਾ। ਉਜੜਬੇਹੁਦਸਾਇਓਉਤੁਪਕਿਟਹੁਕਰਬਾਣਜੀਉ॥੭॥ ਹਰਿਇਠੈਨਿ
 ਤਪਿਆਇਦਾ। ਮਨਿਚਿਦੀਸੋਠਲੁਪਾਇਦਾ। ਸਭੇਕਾਜਸਵਹਿਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਭੁਖਜੀਉ॥੮॥
 ਮੈਛਉਆਸਭੇਪੰਧਨਾਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸਚਨਾ। ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾਛਿਕਿਜੀ
 ਉ॥੯॥ ਮੈਸੁਖੀਪੁਸੁਖਪਾਇਆ। ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁਦਸਾਇਆ। ਸਭਿਗੁਰਪੁਰਖਿਦਿਖਾਇਆਮ
 ਸਤਕਿਸਰਿਕੈਹਜੁਜੀਉ॥੧੦॥ ਮੈਬਪੀਸਦੁਪਰਮਸਾਲੈ। ਗੁਰਸਿਖਲਹਦਾਭਾਲਿਕੈ। ਪੈਰਧੋਵਾਪਖ

ਏਰਦਾਰੇਸੁਨਿਦਿਨਿਦਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਰਿਆਇਆਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਨੁ
 ਦਿੜਾਇਆਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਅਸੈਸਾਰਣਾਨਕਸਬੀਬੇਨੀਚਾਇਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਸਿਸਟਿਸੇਦੇਦਿਨੁ
 ਗਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੇਕਿਕਾਜਾਇਸਭਰਿਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇਲਾਇਅਨੁਛਰਾ
 ਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਵਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰੰਝਾਣਦਾਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇ
 ਹੁਰੋਆਪਲੀਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਸ਼੍ਰੀਮਿਸ਼੍ਰੀਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾਬ
 ਹੁਮਾਣਕੀਆਤੁਪੁਓਪਰੇਵੁਆਪੇਪਾਇਰਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖਸਦਤੇਰੀਆਹਰਿ
 ਲੋਚਾਪੁਰਨਮੇਰੀਆਦੇਹੁਦਰਸਸੁਖਦਤਿਆਮੈਗਲਿਦਿਚਿਲੈਹੁਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵਰੁ
 ਅਵਭੁਤਭਾਲਿਆਤੂੰਦੀਪਲੋਆਪੰਇਆਲਿਆਤੂੰਥਾਨਥਨਤਰਿਗਵਿਗਹਿਆਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁ
 ਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿਲਦਾਨਕਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦਮਾਲਨਾਸਭਹੋਈ
 ਛਿਣੁਇਕਠੀਆਦਯੁਥੈਠਾਵੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟਿਮਕਭੇਰੀਆਮਲਲਥੇਲੈਦੇ
 ਠੇਰੀਆਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਝਿਜੀਉ॥੧੮॥ਸਭਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ
 ਆਪਰਿਜਾਸਨਿਵਟਵਟਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਲੈਗਏਮਨਮੁਖਿਚਲੇਮੁਲੁਗਵਾਇਜੀਉ॥
 ੧੯॥ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਹਰਿਦਿਸਹਿਹਜਰੁਜਾਹਰਾਸੁਣਿਸੁਣਿਤੁਥੈਪਿਆਇਦੇਤੇਰੇ
 ਭਗਤਿਰਤੇਹੁਣਤਾਸੁਜੀਉ॥੨੦॥ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵਵੀਗੁਰਿਕਟੀਮਹਿਡੀਜੇਵਵੀ॥
 ਹਉਬਾਹੁਇਛਿਛੁਨਨਚਤੁਨਾਨਕਅਉਸਰੁਲਪਭਾਲਿਜੀਉ॥੨੧॥੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਪੜ੫ ਪਹਰੇ॥ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਤਾਉ
 ਦਰੇਮਾਹਿ॥ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਮੁਹਲਤਿ
 ਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਪਰਿਪਾਇਆਮਾਤਪਿਰਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਭੀਤਰਿਪੁ
 ਭੁਸੀਜੋਇਆਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸੁਜੀਤੋਵੁਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈ
 ਪਰਿਪਾਇਉਦਰੇਮਾਹਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੁਆਨੀਲਹਰੀਦੇਇ॥
 ਬੁਗਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਮਤਾਅਹਿਮੇਇ॥ਬੁਗਭਲਾਨਪਛਾਣੈਪਾਣੀਅਗੈ
 ਪੰਥੁਕਰਾਗਾਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਪੁਨਸੇਦਿਆਸਿਰਿਠਾਹੇਜਮਜੀਦਾਰਾਧਰਮਗਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬ
 ਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬਕਰੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀਦੇਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪ
 ਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖਸੀਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨਾਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤਿਮੋਹਿਲਪਟਾਵਣਜਾਰਿ

ਅਮਿਤਾ ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁ ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿਨ ਅਫੈਸਾਪਸੰਗ
 ਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀ ਅਥਹੁਜੇਨੀਦੁਖਪਾਫੈਸਿਰਜਨਹਰੁਦਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਾਨਿਮਖਨਲੋਗੇ
 ਧਿਆਨੁ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਬਿਖੁਸੀਚੈਅੰਧਅਗਿਆਨੁ॥੩॥ ਚਉਥੈਪਹਰੈਗੈਣਿਕੈਫੁਣ
 ਜਾਰਿਆਮਿਤਾਦਿਨੁਨੇਵੈਆਇਅਸੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਭੂਫੁਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਤੇਰਦਰ
 ਗਹਬੇਲੀਹੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪਰਾਣੀਅੰਤੋਹੋਇਸਖਾਈ। ਏਹੁਮੇਹੁਮਾਇਆਤੇਰੇਸੀਗਿ
 ਨਚਲੈਸੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ। ਸਗਲੀਗੈਣਿਹੁਦਰੀਅੰਧਿਆਰੀਸੇਦਿਸਤਿਗੁਰਚਾਨਣੁਹੋਇ।
 ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਦਿਨੁਨੇਵੈਆਇਅਸੋਇ॥੪॥ ਲਿਖਿਆਆਇਆਗੋਦਿਦਕਾ
 ਫੁਣਜਾਰਿਆਮਿਤਾਉਠਿਚਲੇਕਮਾਣਾਸਾਥਿ। ਇਕਰਤੀ ਬਿਲਮਨਦੇਫਨੀਫੁਣਜਾਰਿਆਮਿ
 ਤਾਉਨੀਤਕਰਕੇਪਾਏਹਾਥਾ। ਲਿਖਿਆਆਇਆਪਕਵਿਚਲਾਇਆਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਹੋਲੋ।
 ਜਿਨੀਪ੍ਰਗਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਆਸੇਦਰਗਹਸਦਾਸੁਹੋਲੋ। ਕਰਮਪਰਤੀਸਰੀਰੁਜੁਗਅੰਤਰਿਜੋਬੇ
 ਫੈਸੇਖਾਤਿ। ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਿਦਰਫਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਫਾਤਿ॥੫॥੧॥੨॥

۹

[illegible]

ਹੇਤੁ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਧੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸੀਰਿਸਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿ
 ਦੇ ਸੇਈ ਛਲ ਪਾਵੁ ॥ ਚਿਰ ਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਆਬਨ ਫਾਰੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨ
 ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਧ ਸੀਰਿ ਕ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਧੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਪ੍ਰਸਾਗੁ ਸੀਸਾਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਭੁ
 ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੈ ਫਰਭਾਗੀ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇ
 ਵ ਕੁਸੁ ਅਮੀਰ ਗਤਾਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਧੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਪਿ
 ਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਫਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦੈ ਨਿਹਚਲੁ ਅਸਟੁ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਅਵਟਾਜਾਣਾ ਸੀਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਵੁ ਛਾਇਆ ॥ ਜ
 ਮਦੁ ਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਹਰਿ ਲਵੈ ਖੋਪਸ ਫਲੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀ
 ਉ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਸੀਤਾ ਸੀਰਿ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁ
 ਅਮੀ ਸੁਖ ਹਰਾਮੀ ॥ ਇਛੁ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਟੇ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰਿ ਗਿਫੁ ਛੁਨਿ
 ਆਗਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬ ਤਿਗਦਿ ॥ ਆਮ ਨਿਉ ਪਜਿ ਆ ਬਿਸੁ ਅਸੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਕ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਗੁਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਬਿੰਦਨਾ ਮੁਸਮਾਲੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆ
 ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਧੇ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸੀਰਿਸਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿ
 ਦੇ ਸੇਈ ਛਲ ਪਾਵੁ ॥ ਚਿਰ ਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਆਬਨ ਫਾਰੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨ
 ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਧ ਸੀਰਿ ਕ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ
 ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਧੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਪ੍ਰਸਾਗੁ ਸੀਸਾਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਭੁ
 ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੈ ਫਰਭਾਗੀ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇ
 ਵ ਕੁਸੁ ਅਮੀਰ ਗਤਾਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਧੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਪਿ
 ਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਫਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਦੈ ਨਿਹਚਲੁ ਅਸਟੁ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਅਵਟਾਜਾਣਾ ਸੀਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਵੁ ਛਾਇਆ ॥ ਜ
 ਮਦੁ ਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਹਰਿ ਲਵੈ ਖੋਪਸ ਫਲੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀ
 ਉ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਸੀਤਾ ਸੀਰਿ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ ਆਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁ
 ਅਮੀ ਸੁਖ ਹਰਾਮੀ ॥ ਇਛੁ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਟੇ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰਿ ਗਿਫੁ ਛੁਨਿ
 ਆਗਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬ ਤਿਗਦਿ ॥ ਆਮ ਨਿਉ ਪਜਿ ਆ ਬਿਸੁ ਅਸੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਕ

ਰਿਸੰਤਾਸੀਗਿਨਿਦੁਸੋ॥੪॥ਮਨਿਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲੇਮਲਿਜੀਦੇਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਪਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੇਸਰਬਸੁਖਅਨਿਦੁ
ਠੇ॥ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਾਏਇਛੁਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲਕਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਉਸਰ
ਬਸੁਰਾਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਸ੍ਟਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥੫॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਗੁਰਕੇਛੰਤਪਤਿਸਾਹੀ॥੫॥੩੪੮॥ ਹਠਮਸ੍ਟਾਹੁਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਗਾਸੰਤਸਰਣ
ਈਲਭਠੇਨਾਨਕਪ੍ਰਣਅਧਰ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਦੁਦੇ
ਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਦਾਸਨਹਭਾਵਦੇਜੀਉ॥ਦਾਸਨਹਭਾਵਦੇਬਿਨੁਦਰਸਾ
ਵਦੇਇਕਥਿਨੁਪੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਬਿਨੁਨਾਤਨੁਮਨੁਹੀਨਾਜਲਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮੈ॥ਮਿਲੁਮੈ
ਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਦੇ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਮਨਿਤਨੀਅੰ
ਕਿਸਮਾਵਦੇ॥੧॥੩੪੯॥ ਸੇਹੰਦਵੇਹਭਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਰੂਜੋਰੋ॥ਖੁਲ੍ਹਵੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਅਪਾਰਸੰਤਨਆਧਾਰੁਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾ
ਸਗਿਰਾਸਪੁਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਹੀਟਾਰੀ
ਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਣਹਮਰੋ॥ਮਨਬੰਛਤਫਲਦੇਤੋਰੇਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸਾਗੇ॥ਅਨਾਥਕੇਨਾਥੇਸਰ
ਬਕੈਸਾਥੇਜਪਿਜੁਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐ॥
੨॥੩੫੦॥ ਭੁਵੀਮਜਨੁਸਾਧਕੇਸਾਈਥੀਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਲਪੇਸਭੇਥੈਕਵੇਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਮਲੁ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਧਾਮਭਗਤਹੁਬਿਸਰਮਆਸਲਗਿਜੀਵਤੇਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨੇਗਲਤਾਨਸਿਮ
ਰਤਪ੍ਰਭਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਤੇਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਪੀਵਤੇਸਦਾਬਿਰੁਥੀਵਤੇਬਿਖੈਬਨੁਠੀਕਾ
ਜਾਨਿਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੇਪਾਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਸੇਸੁਖਅਨੰਦਘਨਪਿ
ਆਰੇਹਰਿਰਤਨੁਮਨਅੰਤਰਿਪੀਵਤੇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਵਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵ
ਤੇ॥੩॥੩੫੧॥ ਜੇਤਉਕੀਨੇਅਪਣੇਤਿਨਕੁਮਿਲਿਓਰਿ॥ਆਪੋਆਪਿਮੋਰਿਓਰਿਜਸੁਨਾਨਕਅਪਿ
ਸੁਣਿਓਰਿ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਪਾਇਰੀਸੁਣਾਇਗੋਬਿੰਦਮਨੁਮੋਰਿਆਜੀਉ॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾ
ਦਿਅਗਾਧਿਕੰਠੇਲਗਿਸੋਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਕੰਠਿਲਗਿਸੋਰਿਆਦੋਖਸਭਿਜੋਰਿਆਭਗਤਿਲਖਣ
ਕਰਿਦੁਸਿਭਏ॥ਮਨਿਸਰਬਸੁਖਵੁਠੇਰੋ॥ਦਿਦਤੁਠੇਜਨਮਮਰਣਾਸਭਿਮਿਟਿਗਏ॥ਸਖੀਮੰਗਲੋਗਾਇ
ਆਇਛੁਪੁਜਾਇਆਬਹੁਕ੍ਰਿਨਮਾਇਆਰੋਰਿਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁ

ਨਹੀਏਹਿਆ॥੪॥ ਰੁਖਠਾ॥ ਸਾਈਨਾਮੁਅਮੋਲੁਕੀਮਨਕੋਈਜਾਣਦੋ॥ਜਿਨਭਾਗਮਥਾਹਿਸੇ
 ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਮਾਣਦੋ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਕਹਤੇਪਦਿਤੁਸੁਣਤੇਸਭਿਪੰਨੁਲਿਖਤੀਕੁਲੁਤਾਰਿਆਜੀਉ
 ॥ਜਿਨਕਉਸਾਧੁਸੰਗੁਨਾਮਹਰਿਗੁਤਿਨੀਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਿਆਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਿਆਜਨਮੁਸਦਾ
 ਰਿਆਪੁਰਨਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਹਰਿਜਸੇਦੀਨੇਜੋਨਿਨਪਦੈਨਹਮਗੀ॥ਸਾਰਿਗੁਰਦਇ
 ਅਲਭੇਟਤਹਰੇਕਾਮੁਕੋਧੁਲੋਭੁਮਾਰਿਆ॥ਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁਸੁਆਮੀਸਦਕੈਜਾਇਨਾਨਕੁਦਰਿਆ
 ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਗੁਰਕਾਜਮਲਾ ਚਉਪਦੇ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਪਹਰੇ੨੪ ਛੰਤ੨॥
 ੩੬ ਜੇਹੁ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਣਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੇਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੀਚਾਰਿਕ
 ਕੀਨਿਆਈ॥੧॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਘੋਲਿਪੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਈ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੈਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਪੰਨੁਸੁਦੇਸੁਜਹਾਭੂਕਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥
 ੨॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ॥ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅਤੁਪੁਰਗਦਿਤਾ॥ਮੋਹਿਹੈਣਿਨਦਿਹਾਦੈਨੀਦਨਅਦੈਬਿ
 ਨੁਦੇਖੈਗੁਰਦਰਸਾਰੇਜੀਉ॥੩॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਚਸਾਨਦਿਛੁੜਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੪॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥੧॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ॥ਸੁਕੰਮੁਸੁਪੋਲਾਜੋਤੇਰੀਘਾਲੀ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਪੋਲਾਜਿਤੁਰਿਦੈਭੂੰਦੁਠਾਸਭਨਕੇਦਤਾਰਾਜੀਉ॥੧॥੧੬
 ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਭਗਤੁਤੁਮਾਰਾਜੀਉ॥੨॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਦਾਇਨਿਭੂੰਕਿਸੈਨਦਿਸਹਿਬਾਹਰਾਜੀਉ॥੩॥੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
 ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮੁਖਿਜਨਮਿਭਵਾਇਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਬਲਿਹਾਰੈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਦਸਾਹਰਾਜੀਉ॥੪॥੨॥

ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਅਨਹਵਦ ਜੈਸਹ ਜਿਸੁ ਹੇਲਾ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ਸਹਜਗੁ
 ਠਮਹਿਤਾਵੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਉਚ ਸਦਾਰਿ ਆਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਠਿਗਿਘਿਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੋ
 ਲੋਹੀ ਦਾਸੇਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿ ਅਰੈ ਸੰਤ ਪੁਰੁ ਗਿਅਨ ਭਉ ਪੁਰਖੁ ਵਿਖਾਰਿ ਆਜੀਉ
 ॥ ੨ ॥ ਅਪੇਰਾ ਜਨੁ ਅਪੇਲੋਗਾ ॥ ਅਪੇਨਿਰਬਾਣੀ ਅਪੇਭੋਗਾ ॥ ਅਪੇਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਾਨਿ ਆਈ ਸ
 ਭਉ ਕੀਭੁ ਕਪਕਾਰਿ ਆਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜੇਹੋ ਭ੍ਰਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਥੇ ਦੁ
 ਲਹਿ ਆ ॥ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿ ਆਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਝ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹ ਗੁਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨ
 ਦ ਬਿਨੋਦ ਭਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਪਨੁ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਗੁਣ ਦੰਤੀ ਸਾਦਭਗਾਣੀ ॥ ਪੁਰਦੰ
 ਤੀ ਸੀਲਦੰਤਿ ਸੋਹਗਾਣੀ ॥ ਰੂਪਦੰਤਿ ਸਾਸੁ ਘਰਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਪਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਚਰ
 ਦੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿਗਰਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਅਨੇ ॥ ਸਾਕੁਲਦੰਤੀ ਸਾਸਭਗਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈਰੀ ਗਿਸ
 ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮਹਿਮਾਤਿ ਸਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਬਿਰੁਸੋਹ ਗੁ
 ਵਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਖੋਜਤ
 ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀ
 ਉਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤੁ ਬਿਚਰਤੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾਤਿ ਲਕੁਤੀ ਰਬ ਇਸਨਾਨ
 ॥ ਨਿਦਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਅਏ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ
 ਤਾਪਾ ॥ ਗਫਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਤਿ ਨ ਅਏ ॥ ਜੇਗੀ ਬਹੁ ਵਿਬਹੁ ਵਿਉਠਿ
 ਧਏ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਪੀ ਗੁਪਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
 ਅਥਿਨਾਸੀ ਬਸਿ ਘਟਿ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲੋਗੇ ਪਾਲੋਗਾਵੈ
 ਦਾਹਿ ਗਾਵੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁ ਦੁਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਐਹੋ ਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇ ਸਦੁ ਨਿ
 ਰਵੈ ਗਾ ਕੋਟਿ ਜਨ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ
 ॥ ੩ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦਰੁਸਮ ਰਬੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਪੀਐ ਤਿਤੁ
 ਤਗੀ ਐਗਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਮਾਝ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਆ ਕਰਣ
 ਦਿਤ ਲੈਣਾ ॥ ਗਗੀ ਬਾਮਨਾ ਬਾਤੇ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ

ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ਤੁਮ ਦਾਰੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਖਤੇ ਤੁਮ ਜੇਕਰੁ ਅਦਰੁ ਬੁਝੀਓ ॥ ੩ ॥ ਰੇਨੁ ਸੰਤ
 ਨ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨ ਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਥੈ ਸਿਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਨ
 ਕ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਰਾਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੧ ॥ ਦਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਦਾਤੋ ॥ ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਚਿਨ੍ਹ ਸੁਰੇਣਿ ਚਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੁਹ ਦਾਨੁ ਮੇਰਿ ਕਰਣਾ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਮਾਟੀ
 ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਅ ਭਲੀ ਆਜਾਈ ॥ ਅਨ ਦਬਿਨੇ ਦਚੇ ਜਤਮਾ ਸੇਤੁ ਭਯੋ
 ਸੋਰੇਣਾ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਦਾਤਿ ਦਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖ
 ਲੀ ਸੀਤ ਲੁਪਟਾ ਸਹਜ ਕੇ ਲਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਸਾਬੁ ਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਦਿਸਰੁ ਹਿਨਾਹੀ ॥
 ਸਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਏਨਾ ਨ ਕਹੁ ਰਚ ਰਣਾ ਜੀਓ ॥
 ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਾਜਾਈ ॥ ਸੇਗਿ ਮਾਨੁ ਧਿਆ
 ਨੁ ਜੇਤੁ ਭਾਈ ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਭਾਏ ॥ ਰਾਏ ਪੁਰਿ ਗਿਆਨ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ
 ਏਗਾਏ ॥ ਜੋਸਾਹਿ ਬੁਝੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਤੂੰ ਸੰਤ ਨਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਭੁ
 ਸੰਤ ਨਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ
 ਸੰਤ ਨਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਏਨ ਸੰਤ ਨਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੇਤੁ ਪੁਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ
 ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨ ਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ
 ੫ ॥ ੧ ॥ ਭੁੰਜ ਲਾਨਿ ਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਦਹ ਮਚਾ ਰਿਕਤਿ ਖਹੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਅਸਪਿਆਸ
 ਤੁਮਰੀ ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਬਾਹਿਰੁ ਖੀਰੁ ਅਘਾਏ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਪਨੁ ਪਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ
 ਪਾਏ ॥ ਰਿਖਾ ਫੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਿਅਰੈ ਦੀਪ
 ਕੁਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭਰਤਾ ਚਿਤੁ ਦੁਤ ਪੂਰਨ ਅਸਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਜਿਉ ਰੋਤ ਅਨੰਦਾ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ
 ਗੀਨਾ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਨੇਕ ਉਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਕੁ ਪਾਲਿਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਛੁ ਏਆ ॥ ਹਰਿ
 ਹਮਰਾਹ ਮਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦਿਨਾ ਜੀਓ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਝੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਦਾਈ ਦੁਖ ਬਿਰੁਧ ਨਹੀਆ ॥ ਅਦਰਿਸਾ ਦਚਿ ਸਗਲੇ
 ਦੇਖੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸੁਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੀਏ ਸੋ ਰਿਪਤਾਏ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਏ ਜੋ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥
 ਨਾਮ ਨਿਧਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰੁਠਾ ਜੀਓ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇਆ ਸੋ
 ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਨਾਹਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੀਠਾ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ॥ ਦਰਸਾਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਲਾਗਿ ਮੁ

ਕਤੁਭਏ ਘਟੇ ਗੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਕੁ ਨਾਨਕਾ ਦਿਗਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥ ਮਾਝੁ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਿਰਿ ਹਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੋ ॥ ਲਾਖ ਕੋ
ਟਖੁ ਸੀ ਅਰੰਗ ਗਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰਕਿਰਪ ਤੇ ਸਦੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾਕਉ ਪੋਜਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਦ
ਰਸਨੁ ਕੋ ਦਿਗਲਾ ਪਾਏ ॥ ਉਚਾ ਅਪਾਰਾ ਅਗੋਚਰ ਬਨਾਇ ॥ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਗਹਿਰੀ
ਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇ ਗਾਮੁ ਕਤਿ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇ ਗਾਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਟੇ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿ
ਅਵੁਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਅ ਤੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵੁਏ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐਸ ਗਲ
ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਸੁ ਮੇਕ ਉਸਾਧੁ ਦੀਆ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਆ ॥ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭੁ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੇ
ਮੁਕਤਾ ਸਾਹਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇ ਕਹੈ ਕਉ ਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੰ
ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਾਕਿਲੀਆ ਮੇ
ਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੇ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸ ਉਸੇ ਵਕ ਕੈਠਾ ਕੁਰਹੀ ਕਾ ॥ ਆਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ
ਪ੍ਰਥਿ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਰਿ ਬਕਾਸੇ ਵਕ ਮਾਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵ
ਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮੰ
ਠਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰ ਜੇ ਪਹਿ
ਗਇਆ ॥ ਬਹੁ ਹਿਨ ਲੇਖਾ ॥ ਛਿਬੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਰਬਾਣੀ ਸੋ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰ ਗਾਉ
ਹੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਟੇਲੇ
ਸੇਭ ਗਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਛਿਮਿ ਛਿਮਿ ਦਰਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਦਿਛੁ ਛਿਅਮਿ ਲਿਆ ॥ ਸਾਧਕਿ ਪਾਤੇ ਸੁਕਾਹਰਿਅ
॥ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲ ਹਿਸਮਾਇਆ ॥
ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾਣੁ ਬਹੁ ਛਿਨ ਹੋਈ ਐਸ ਉਲਾਜੀਉ
॥੪॥੧੯॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਰਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ

ਰਸਨਾਭਟਿਅਾ ਫਾਹਿਫਾਹਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੇਮਨਿਤਿਤੁਪੁਅਰਧੇਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਲੀ
ਜੇਤੇਹੈਮਾਗਿਚਲੈਨੈਨਨਿਹਾਈਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇਆਲੈਅਮਨਦੇਵਤਿਸੁਅਪੁਨੇਸਾਜਨਜਿਨਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਸੇਪ੍ਰਭੁਲਾਧੇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਵਕੁਭਾਰੀਜਿਨਿਤੁਮਜਾਣੇਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਬਾਣੈਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿਉਨਿਭਉਜਲੁਤਰਿਆਸਗਲਦੂਤਉਨਿਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸਰਣਿਪਰਿਆਮਨੁਮੇਰਾਮਾ
ਫੁਰਾਫੁਰਤਜਿਮੇਰੁਅੰਧੇਰਾਨਾਮੁਦਾਹੁਦੀਝੈਨਾਨਕਕਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਉ॥੪॥੨੦॥

ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਤੂੰਪੇਰੁਸਾਖਤੇਰੀਫੂਲੀਤੂੰਬੁਖਮੁਹੇਆਅਸਭੁਲੀਤੂੰਜਲਨਿਧਿਤੂੰਠੇਨੁਬੁ
ਦਬੁਦਾਤੁਪੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਲੀਐਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸੁਤਮਣੀਭੀਤੂੰਹੈਤੂੰਗੰਠੀਮੇਰੁਸਿਰਿਤੂੰਹੈਆਦਿਮ
ਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈਅਵਰੁਨਕੋਇਦਿਖਾਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਸੁਖਦਾਰਾਤੂੰਨਿਰਬਣੁ
ਰਸੀਆਰੰਗਿਗਤਾਅਪਣੇਕਰਰਬਅਪੇਜਾਣਹਿਅਪੇਤੁਪੁਸਮਾਲੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਠਕੁਰੁਸੇਵ
ਕੁਠਨਿਆਪੋਤੂੰਗੁਪਤਪਰਗਟਪ੍ਰਭਆਪੋਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਗੁਣਗਾਏਇਕਭੇਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਲੀਐਜੀਉ॥੪॥੨੧॥

ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸਠਲਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁਨਾਮੁਦਖਣੀਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਕਿਨੈਦਿਗਲੈਜਾਣੀਧੰਨੁਸੁਦੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗਾਫਤਸੁਨਣਾਅਏਤੇਪਰਵਾਨਾਜੀਉ॥੧॥
ਜੇਨੇਤਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾਸੇਕਰਭਲੇਜਿਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾਸੇਚਰਣਸੁਹਾਏਜੇਮਰ
ਗਿਚਾਲੇਹਉਥਲਿਤਿਨਸੰਗਿਪਛਾਣਾਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਅਗੇਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨ
ਮਾਹਿਉਧਾਗੇਕਿਲਬਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਹਏਅਵਣਜਾਣਾਜੀਉ॥੩॥ਸੁਣਿਸ
ਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਅਗੇਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਗੇਕਿਲਬਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿ
ਹਏਅਵਣਜਾਣਾਜੀਉ॥੪॥ਦੁਇਕਰੋਜੇਤ੍ਰਿਇਕੁਬਿਨਉਕਰੀਜੇਅਕਰਿਕਿਰਪਾਭੂਬਦਾਪਥਰਲੀ

ਜੇਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਦਿਪਾਲਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਜੀਉ॥੫॥੨੨॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਭੇਰੀਸੁਣਿਸੁਣਿਹੋਏਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀਜਲਨਬੂਝੀਸੀਤਲੁਹੋਇਮ
ਨੁਆਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖੁਭਉਆਦੁਖੁਦੁਰਿਪਰਨਾਸੀਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਦ
ਖਾਨਾਜਲਬਲਨੀਰਭਰੇਸਰਸੁਭਰਬਿਰਬਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿਰ
ਜਨਹਾਰੇਜੀਅੰਤਰਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਗੇਮਿਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਪਾਏਜੀਉ॥੩॥ਦਵਤ੍ਰਿਵਤ੍ਰਿਭਵਤ੍ਰਿਕੀਤੇਨੁਹਰਿਆਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਆਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੇਅਰਧੇਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਤੂੰਮੇ

ਰਾਪਿਤਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤ੍ਰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾਤੂੰਮੇਰਾਖਾਸਭਨੀਬਾਈਤਭਉਕੇਹਾਕਫਾਜੀਉ

॥ १ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਗੁਨ ਕੋਈ
 ਸਰੁ ਤੇ ਰਖੇ ਲੁਖਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜੀ ਅਜੇ ਤਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਛਾਏ ॥
 ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੇ ਰੋ ਰੋ ਕੈ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾਨਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੱਸੀ ਦਾ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖੜਾ ਜੀਉ
 ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜੀਆ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੀ ਦੁਹਿ ਗੁਣ
 ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥
 १ ॥ ਮਨ ਸਾਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਅਢੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਏ ॥ ਅਸਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨੁ ਹੋਏ
 ਭੋਟ ਗੁਰਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ
 ਧਿਆਇ ਹਿਰਾ ਅਨੀ ॥ ਬੁਢੀ ਮਿਟੀ ਚੁਕਾ ਭੋਲਾ ਦਾ ॥ ਗੁਰਿ ਮਨਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅ
 ਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਖਨਾ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਖੁ ਮਾਮੀ ਅ
 ਪਨਾਨ ਉਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁ
 ਟਿ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ਤੁਮਰੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਠਾ ਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰਤ ਬਤੁ ਮਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ
 ਓਟ ਭੋਪਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਰੋਏ ॥ ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਨੁ ਸਗਲੀ ਖੋਏ ॥ ਭੋਟ
 ਤੁਸਾਧ ਸੰਤ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪ ਉਦਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇਹ ਮ
 ਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਪਾਹਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਗਲ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਪੋਰੋਈ ॥ ਚਾਲਿਤੁ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਪਿ ਮਾਰੇ ਦੇਖਿ
 ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕ ਮੀਦ੍ਰਵਨ ਲਾਗੇ ਮੇਰਾ ॥
 ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਹਾਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਓਪਾਈ ਪ੍ਰਤਿਅਪੇਜੀ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰ
 ਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਜੇ ਤਸਭਿ ਪਾਪੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸ
 ਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੇਰਾ ਬਿਨ ਸੇਸੋ ਗਸੀਤਾ ਪੇਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਸਿਸ ਸਿਨਾਨ ਕੁਸਾਲਾ
 ਹੋ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਭਾਹੋ ॥ ਪੂਰਨ ਅਸਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਹਾ ਰਿਹਾ ਰਿਹਾ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀ
 ਉ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ
 ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈ ॥ ਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਨ
 ਮ ਜਨ ਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖੜਾ ਦੁਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੋਈ ਛਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਹਿਬੁ ਸੇਸੁ ਸੁਆ

ਮੀਰਿ ਕੁਸੁਮਕਉਦੀਏਜੀਉ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ ਸਭੁ ਉਬਿਨ ਸੈਹਰਿ ਹਰਿ
 ਧਿਆਈਐ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਅਸੇ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ॥੩॥ ਅਪਿ ਪਾਇਆ
 ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਣੀ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਣੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਵੀਲ ਦ੍ਰੁਸਤਾਨਕ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ॥੪॥੨੮॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਭਵੈ ਪਿਪਲੋਗੇ ਦਿੰਦੁ ਸਾਈ॥ ਮੇਘ
 ਵਰਸੈ ਸਰਨੀਥਾਣੀ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ
 ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੀਮਾਰੇ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ
 ਅਮਾਰੇ ਜੀਉ॥੨॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਅਮਿਰ ਦਾਨਾ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਹਰਿ ਜਾਈ ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਰੋ
 ਟਿੰਦਿ ਨ ਸੁਤਿ ਸੁਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿਖਿ ਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ॥੩॥ ਰਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ
 ਆਪੇ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੇਗ ਸੰਤ ਪੋ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੀਆ ਦੁਲ ਪ੍ਰਭਾਨ ਕਨਕ ਨਿਹਾਰੇ
 ਜੀਉ॥੪॥੨੯॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰੇ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੇ
 ਇਨ ਚਉਬਾਰੇ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇ ਦਾਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜੜੀ ਜੀਉ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀਖਾ
 ਇਸ ਮਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਲੇ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦ ਠੇਲੀ ਜਾਣੁ ਦਿਸੁ ਕੀਦੁ ਹੀ
 ਜੀਉ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ॥ ਸਾਕਾ ਤੇ ਸੀਗਿ ਦਿਕਰ ਮਕਮਾਏ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬੇਈ ਅਗਿਆ
 ਨੀ ਜੜਾ ਅਪਣੀ ਅਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਕੁ
 ਰਗੇ ਪਾਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ॥੪॥੩੦॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ
 ॥ ਚਰਣ ਠਕੁਰ ਕੇਰਿ ਦੇਸ ਮਾਣੇ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਾਇਆਣੇ॥ ਸੀਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਪੁਨਿ
 ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੀਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਅਭ
 ਰੂਪੇ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਾਟੀ ਜਮਕੀਠਾ ਸਾਜੀਉ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਰਬੈ ਅਨਹ
 ਦ ਬਾਣੀ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲ
 ਸਾਜੀਉ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾਸਤਿ ਸਤੇ ਠਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਅਦ
 ਠ ਜਾਣਹੇ ਦੁਰਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨਾ ਸਾਜੀਉ॥੪॥੩੧॥ ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਮੀਰੁ ਪ
 ਏਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਦੁਸਾਇਆ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਾਚਾ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਸੁਟੀ
 ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰਨ ਰੋਈ ਪਾਲੀ ਜੀਉ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਭੁਗ ਪਰਸਾ ਦੀਨ ਦਰਿ
 ਨਿਹਾਰਾ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀ ਅਲਸ ਤ੍ਰਿਪਤ ਟੇਸਾ ਪੂਰਨ ਪਖ ਲੇ ਜੀਉ॥੩॥ ਮਨ ਕੀਇ ਛਪੁ ਜਾਵਣਹ

ਗਾਸਦਾਸਦਾਜਾਣੀਬਲਿਹਾਰਾਨਾਨਕਦਾਨੁਕੀਆਦੁਖਭੰਜਨਿਰਤੇਰੰਗਿਰਸਾਲੀਜੀਉ॥੪॥੩੩॥
 ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਪਨੁਭੀਤੇਰਾਤੂੰਠਭੁਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸ
 ਭੁਰਸਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਜੇਰੋਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਹੈਸੁਖਦਾਣੀ॥ਨਿਦਿਨਿਦਿਲਾਗਤੇਰੀਪ॥
 ਈ॥ਕਾਰਕਮਾਣਜੇਤੁਪੁਭਾਯਜਾਤੂੰਦੇਹਿਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਤਮਤੇਲਹਣਾਤੂੰਮੇਰਾਗਠਾ
 ॥ਜੇਤੂੰਦੇਹਿਸੇਈਸੁਖਸਹਣਾ॥ਜਿਥੈਰਖਹਿਥੈਕੁੰਨੁਤਿਥਾਈਤੂੰਸਭਨਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਿਮ
 ਰਿਸਿਮਾਰਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥ਅਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਸਗਲਮਨੇਰਬਪੂਰਨਹੋਏਕਦੇ
 ਨਹੋਇਦੁਖਲਾਜੀਉ॥੪॥੩੩॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਮੇਲਪਠਾਇਆ॥
 ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਦਹਦਿਸਿਦੁਰਸਾਇਆ॥ਸਾਭਿਭਈਬੁਝੀਸਭਕ੍ਰਿਸਨਾਅਨਦੁਭਾਇਆ
 ਸਭਠਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰਾ॥ਅਪੇਬਖਸਿਕਰੇਜੀਅਸਾਰਾ॥ਅਪਨੇਕੀਤੇ
 ਨੇਅਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਪਇਪੈਗੀਤਿਸਹਿਮਨਾਈਉ॥੨॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਇਆਗਤਿਪਾਈਐ॥
 ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਹੋਰੁਨਦੁਜਾਠਕੁਰੁਸਭਿਤਿਸੇਕੀਆਜੀਉ॥੩॥ਤੇ
 ਰਾਮਾਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੀਤੀਅਠਪਹਰਤੁਧੁਪਿ
 ਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੪॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭੁਠੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਮ
 ਨਿਦੁਠੇ॥ਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗੀਲਿਟਅੰਤਰਿਸੋਰਸੁਸੇਈਜਾਣੇਜੀਉ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾ
 ਹਿਭੁਮੇਰਾਘਾਟਘਾਟਅੰਤਰਿਦੁਰਤੇਰੇਗਾਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੀਅਕਾਦਤਕੋਦਿਰਲਾਅਪੁਪਛਾ
 ਏਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੁਣੈਕੀਏਹਨੀਸਾਨੀ॥ਮਨਿਇਕੋਸਚਾਪੁਕਮੁਪਛਾਣੀ॥ਸਹਜਿਸੈਤੇਖਿਸਦਾ
 ਕ੍ਰਿਪਤਾਸੇਅਨਦੁਖਸਮਕੋਭਾਣੇਜੀਉ॥੩॥ਹਥੀਦਿਤੀਪ੍ਰਭਿਦੇਵਣਹਾਰੇ॥ਜਨਮਮਰਣਹੋਗਸਭਿਨਿ
 ਦੁਹੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰੰਗਮਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੩੫॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀ
 ਪ ॥ਕੀਨੀਦਇਆਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਦੁਸੇਮਨਮਾਰੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਅਤਿਨਿਕ
 ਰਤੇਦੁਖਕਤੇਰਾਚਾਰਿਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਦੁਸਿਆਸਚਾਸੇਈ॥ਬਿਖੜਾਥਨੁਨਦਿਸੈਕੋਈ॥ਦੂ
 ਤਦੁਸਟੰਸਮਣਸਭਿਸਜਣਹੋਏਏਕੋਸੁਆਮੀਆਹਿਆਜੀਉ॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੋ॥ਬੁਧਿ
 ਸਿਆਣਪਕਿਛੁਨਜਾਪੋ॥ਆਪਣਿਅਸੀਤਨੇਅਪਿਸਹਾਈਪ੍ਰਭਿਭਰਮਭੁਲਾਵਾਲਾਹਿਆਜੀਉ
 ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਜਨਕਾਅਧੋਗੇ॥ਅਠਪਹਰਗਮਨਾਮੁਦਪਾਗੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਗਾਧਹਿਗੁਣਗੇਫਿ
 ਦਪ੍ਰਭੰਨਾਨਕਸਗਬਿਸਮਾਹਿਆਜੀਉ॥੪॥੩੬॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੇਸਚੁਮੰਦਰੁਜਿਭੁ
 ਸਭੁਪਿਆਈਐ॥ਸੇਰਿਦਾਸੁਹੋਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਸਾਪਗਤਿਸੁਹਾਦੀਜਿਤੁਦਸਕਿ

ਹਰਿਜਨਸਚੇਨਾਮਾਦੇਹੁਕਰਬੋਣੇਜੀਉ॥੧॥ਸਚੁਦ੍ਰਾਈਕੀਮਨਪਾਈ॥ਕੁਦਰਤਿਕਰਮੁਨਕਹਣਾਜੰ
 ਈ॥ਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਸਚੁਸਬਦੁਮਨਿਮੋਣੇਜੀਉ॥੨॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਦ੍ਰਾਭਾਗੀ
 ਪਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਗੰਗਿਰਤੇਤੇਰੇਤੁਪੁਭਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਨੀਸੋਣੇਜੀਉ॥
 ੩॥ਸਚੇਅੰਤਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਸਚੀਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐਸਦਹੀਅੰਤਰਿਜ
 ਮੀਜਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੩੭॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੈਣਿਸੁਹਾਵਹੀਦਿਨਸੁਸੁਰੇਲਾ॥ਜਪੀਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਨਾਮੁਸੰਤਸੀਗਿਮੇਲਾ॥ਘੜੀਮੁਹਰਿਸਿਮਰਤਪਲਵੰਦੁਹਿਜੀਵਣੁਸਫਲੁਤਿਥਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸਿ
 ਮਰਤਿਨਾਮੁਦੋਖਸਭਿਲਾਥੋ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥੋ॥ਭੈਭਉਭਰਮੁਖੋਇਆਹੁਰਿਪ੍ਰਭੋਦੋਖਸਭ
 ਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਭੁਦ੍ਰਾਉਚਅਪਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਗਾ॥ਅਦਿਅੰਤਿਮਧਿ
 ਪ੍ਰਭੁਸੋਈਦੂਜਾਲਦੈਨਲਾਈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਣਾ॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰ
 ਵਾਲਾ॥ਦੇਹੁਦਾਨੁਨਾਨਕਜਨੁਮੀਰੋਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੮॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਅੰਥੈਭੈਭੈਅੰਥੈਅੰਥੈ॥ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਿਤੇਰੇਥਾਪੋ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਦਰਨੋਕੋਈਕਰਤੇਮੈਧਰਟਤੁਮ
 ਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿਸੋਦਿਅੰਤਿ
 ਨਹੀਸੁਖਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੁਐਹਾਗੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਜਿਨਿਜਨਿਤੇਰੇਪਾਇਆ॥ਜਨਮ
 ਜਨਮਕਰੋਗਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੁਦਿਨੁਗਤੀਸਫਲਏਹਕਾਗੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਧਰਿਅਪਨਾਦਾਤੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਦਿਣੁਹੋ
 ਫੂਜੀਨਾਹੀਬਾਬਨਾਨਕਇਹਮਤਿਸਾਗੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਨੁਤਨੁ
 ਰਤਾਗਮਪਿਅੰਗੇ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਦਰੋ॥ਅਠਪਹਰੋਵੈਦ੍ਰਾਣਗਾਈਐਬਿਸਰਨੋਕੋ
 ਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨਮੀਤੁਪਿਆਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੀ
 ਜੈਸਾਗੁਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਬਹਰਿਕੀਸੇਦਾ॥ਪਾਰਜਤੁਜਪਿਅਲਖ
 ਅਭੇਦਾ॥ਕਾਮੁਕੋਪੁਕਿਲਦਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੁਰਨੋਈਆਸਾਜੀਉ॥੩॥ਪੂਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ
 ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਰੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਦੁਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾ
 ਜੀਉ॥੪॥੪੦॥ ਮਾਝਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆ॥ਬਿਨਸੇਅਲਸੋਰੇਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੈਗਿਰਿ
 ਨਦੁਨਿਧਿਹਰਿਭਾਈ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਪੁਰਖਿਕਮਾਈ॥ਗਿਆਨਪਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਖ
 ਭੁਸਭਨਾਗਲਜੋਗਾਜੀਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਪਿਓਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅਪਿਏਕੀਤੀਅਪਿਪਸਾਗਾਏਪੁ

ਨਹੀਜਗਜੀਵਨਦਤੇਦਰਸਨੁਭੋਲਹਨਿਦਿਜੇਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਸਭੁਸਿਸਟਿਤ
 ਰਣੀਅਪਣਾਨਉਅਪਿਜਪਾਣੀਯੁਰੋਬੋਹਿਭੁਪਾਇਅਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਪੁਰਿਸੰਜੇਗਾਜੀਉ॥੪॥
 ੪੧॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਅਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਭੁਲੀਅਜਾਏ॥ਸੋਈ
 ਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਗੋਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭੁਪਰੇਈਇਕਸੁਧਾਗੋ॥ਜਿਸੁਲਾਇ
 ਲਏਸੋਚਰਣੀਲਾਗੋ॥ਉਪਕਫੁਲੁਜਿਸੁਰੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਰੀਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤਿ
 ਗੀਮਹਿਮਾਤੁਰੈਜਾਣਹਿ॥ਅਪਣਾਅਪੁਤ੍ਰੀਅਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਗੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾ
 ਮੁਕੋਭਲੇਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤ੍ਰਿਨਿਰਦੈਹੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਨਿਦੇਖੇਸਭੁਉਤਰਹਿਕਲਮਲਾ॥
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਪਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਕੁਮੁਭਉਪੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੪੨॥ ਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਭੂਰਾਮਾਗਣੁਜੇਕੋਈਮੀਗੋ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨਲਾਗੋ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੇਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁ
 ਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾਜੀਉ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿ
 ਰਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕਵਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤੀ
 ਮਨਿਦੁਰੋ॥ਦਿਨੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠੋ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੁਵਿਨਿਤਬੰਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ॥
 ੩॥ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਫੁਰਨਿਹਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਰੋਇਦ
 ਇਅਲਾਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥੪॥੪੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਝਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੪੨॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਨਾਮੁਰ
 ਤਨੁਲੋਗੁਭੁਗਖਿਆ॥ਅਗਮੁਅੰਗੋਚਰਸਭਤੇਉਚਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਫੁਰੀ
 ਜੀਉਫੁਰੀਕਲਿਮਹਿਨਾਮੁਸੁਠਾਵਣਿਆ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਸਚੈਧਾਰੇਫੁਰਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਵਣਿਆ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੈਕਉਫਿਰਦੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਇੰਦ੍ਰਾਧਿਆਇਨਿਹਿਰਦੇ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸ
 ਬੋਜਹਿਤਕਉਗੁਰਮਿਲਿਹਿਰਦੈਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ਅਠਪਹਰਤੁਧੁਜਾਪੈਪਵਨਾ॥ਧਰਤੀਸੇਫਕਪ
 ਇਕਚਰਣਾ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਸਰਬਨਿਵਸੀਸਭਨਾਕੈਮਨਿਭਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹਿਬਗੁਰਮੁ
 ਖਿਜਾਪੈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਿਧੁਪੈ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸੋਈਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੇਸਚਿਅਘਾਵਣਿਆ॥
 ੪॥ਤਿਸੁਘਰਿਸਹਜਸੋਈਸੁਰੇਲਾ॥ਅਨੰਬਿਨੋਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸੋਧਨਵੰਤਸੇਫਰਸਾਹਜੇ
 ਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਪਹਿਲੇਦੇਤੇਰੈਜੰਮੁਮਾਹਾ॥ਪਿਛੇਦੇਤੇਰੈਜੰਤਉਪਾਹਾ॥ਤੁਧੁਜੇ
 ਫੁਰਦਾਤਾਅਫੁਰਨਸੁਆਮੀਲਵੈਨਕੋਈਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਤ੍ਰਿਤਠਾਸੇਤੁਧੁਪਿਆਏ॥ਸਾਧ

ਜਨਕਾਮੰਤ੍ਰਕਮਾਏਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਰੈਤਿਸੁਦਗਗਠਾਕਨਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਤ੍ਵਿਦ੍ਵਰਤ੍ਵਿ
 ਉਚੇਉਚਾ॥ਤ੍ਵਿਬੇਅੰਤਅਤਿਮੁਚੇਮੁਚਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰੇਵੰਦਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਵਣਿਆ॥
 ੮॥੧॥ ਮਾਣੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕਉਣੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣੁਸੁਜੁਗਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਗਿਆਨੀਕਉ
 ਣੁਸੁਬਕਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਗਿਰੀਕਉਣੁਉਦਾਸੀਕਉਣੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਕਿਨਿਬਿ
 ਪਿਬਾਧਕਿਨਿਬਿਪਿਛੁਟਾ॥ਕਿਨਿਬਿਪਿਅਵਣੁਜਾਵਣੁਤੁਟਾ॥ਕਉਣੁਕਰਮੁਕਉਣੁਨਿਹਕਰਮਾਕਉ
 ਣੁਕਰੈਕਹਾਏਜੀਉ॥੨॥ਕਉਣੁਸੁਸੁਖੀਅਕਉਣੁਸੁਦੁਖੀਅਕਉਣੁਸੁਮਨਮੁਖੁਕਉਣੁਦੇਮੁਖੀ
 ਆ॥ਕਿਨਿਬਿਪਿਮਿਲੀਐਕਿਨਿਬਿਪਿਬਿਛੁਰੈਇਹਬਿਪਿਕਉਣੁਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉਣੁ
 ਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਪਾਵਤੁਰੁਤਾ॥ਕਉਣੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ਕਉਣੁਸੁਚਾਲਜਿਤੁ
 ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪਿਆਏਕਿਨਿਬਿਪਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕਤਾ॥ਪੰਨੁਗਿਰੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ
 ॥੫॥ਹਉਮੈਬਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਵਣੁਜਾਵਣੁਤੁਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਹਕਰਮਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੀਅਮੁਨਮੁਖਿਦੁਖੀਅਮਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਨਮੁਖਮਨਮੁਖਿਦੇਮੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁਖਿਛੁਰੈਗੁਰਮੁਖਿਬਿਪਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀ
 ਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਜਿਤੁਪਾਵਤੁਰੁਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਦੇਸੁਦੁਖੁਸੁਖਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚਾਲਜਿਤੁਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਾਈਅੰ
 ਪਾਅਪੇਕਰੇਕਹਾਏਬਾਪੇ॥ਇਕਸੁਤੇਰੈਓਅੰਤਾਨਾਨਕਏਕਸੁਮਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥

ਮਾਣੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆਕਾੜਾ॥ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਜਨੁਖਰਾਸੁਖਲਾ
 ॥ਜੀਅਪੁਣਮਨਸੁਖਦਾਤਾਤ੍ਵਿਕਹਰਿਸੋਈਸੁਖਪਾਵਣਿਆ॥੧॥੨॥ਹਉਦ੍ਵਰੀਜੀਉਦ੍ਵਰੀਗੁ
 ਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤ੍ਵਿਮੇਰਪਰਬਤਤ੍ਵਿਮੇਰਓਲਾਤੁਮਸੀਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥੧॥
 ਰਹਉ॥ਤੇਰਕੀਤਾਜਿਸੁਲਾਗੈਮਿਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਜਨਿਭੀਠਾ॥ਥਨਥਨਤਰਿਤ੍ਰੈਤ੍ਰੈ
 ਰੈਏਕੋਇਕੁਦਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਮੋਰਥਤ੍ਵਿਦੇਵਣਹਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਡਾਦਇ
 ਆਧਾਰਿਰਖੇਤੁਪੁਸੇਈਪੂਰੇਕਰਮਕਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਕੰਦੈਚਾਹੈ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦਾਸਨਦ
 ਰਿਨਿਹਾਨੋ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਥਿਨਾਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੇਰੈਨਾਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਅੰਧੈਓਓਤ੍ਰੈ
 ਰਖਵਾਲਾ॥ਮਤਗਰੁਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਅਗਨਿਨੋਪੈਰੈਤਿਨਕਉਰੰਗਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿ
 ਆ॥੫॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੈਅਥਿਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਪੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ਤ੍ਵਿਮੇਰਮੀਤ੍ਰਸਾਜ

ਨਮੋ ਰਾਮੁ ਅਮੀਤੁ ਪੁ ਬਿਨੁ ਅਦਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿ ਆ॥੬॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ॥ ਤਿਸੁ
ਤਤੀ ਕਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸਗਣਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿ ਆ॥੭॥ ਤੂੰ
ਊਚਾ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲੁ॥ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੇਰੇ ਗੋਲਾ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿ ਆ॥੮॥੩॥ * ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ੫੨੩ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਸੁ ਮਾਲੀ ਐ॥ ਮੁ
ਲਿਨ ਮਨੁ ਬਿਸਾਰੀ ਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈ ਐ॥ ਤੇ
ਸਾਹਿਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਲਿਜੀਉ॥੧॥ ਜੇ ਸਿਮਰੈ ਦੇਸਾਈ ਐ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ
ਪਾਈ ਐ॥ ਤਤੀ ਕਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਕੁਠਾ ਅਇਜੀਉ॥੨॥ ਸੇਈ ਭੰਦਰ ਸੋਹਣੇ॥ ਸਾਧੁ
ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਰਣੇ॥ ਹਰਿ ਪਾਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਜੀਉ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਮਿਰ
ਸਾਇਣੁ ਪੀਢੀ ਐ॥ ਮੁਹਿ ਤਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀ ਐ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿਤ ਪੁਜਹੁ ਗੁਰ
ਕੇ ਪਾਵਨੀਉ॥੪॥ ਜੇ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ॥ ਤਿਨਹਿ ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ॥ ਸੋ ਬੁਰਾ ਪਰਧਨੁ ਸੇਖ
ਸਤ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਗੁ ਜੀਉ॥੫॥ ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਦਰਾਹੀ ਆ॥ ਏਹਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆ॥
ਮੰਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਉਪਾਜਿ॥ ਭਰੇ ਸਚੀ ਕਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ॥੬॥ ਕਰਤਾ ਮੰਨਿ ਦਸਾਇਆ॥ ਜਨ ਮੈ ਕਾ
ਠਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਬਿਰੁਹੇ॥ ਅਸੇ ਹਾਗੁ ਜੀਉ॥੭॥ ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ਪ
ਇਆ॥ ਭੈਭੈ ਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ॥ ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਆ॥ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਅਪਰਜਣਿ
ਉ॥੮॥੧॥੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ੫੨੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਪੀਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁ
ਰਦੇਉ ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ॥੧॥ ਸਗਨਿ ਅਧੈ ਪਰਬੁ ਮਕੀਤਾ ਠਹਿਰਿ ਕਹੈ ਝੂਠੇ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੇਵਸੰ
ਤ ਸਾਧਕੇ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਥ ਪੂਰੇ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਦਰਤ ਦਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰੇ॥੪॥
ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ਨੁ ਸੇਵਿਆ ਪਦਿ ਤੁਸੀਤ ਨ ਕੀਧੁਰੇ॥੫॥ ਸਭ ਛੁਡਾਈ ਪਸਮਿਆ ਪਿਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ
ਠਹੁਰੇ॥੬॥ ਕਰਤੈ ਕੀ ਅਤ ਪਾਵ ਸੇਵੁ ਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੁਰੇ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਾਇ ਹਰਿ ਦੇਖੈ
ਸਦਾ ਹਜੁਰੇ॥੮॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਰਹਮਾਹਮਾਝੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ੫੨੪ ॥ ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀ ਛੁਟੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ
ਰਮੀ॥ ਚਾਰਿ ਛੁਟ ਦਹ ਦਿਸ ਕੁ ਮੇਥਕਿਆ ਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮਾਧੇ॥ ਨੁ ਦੁਪੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਕਿਤੈ ਨ ਅਵੈ ਕਾਮਾ॥
ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁ ਮਲਾਵਤੀ ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਹ ਨ ਮਿਲੀ ਐ॥ ਜਾਨੈ ਕਤ ਪਾਈ ਐ॥

ਫਿਸਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿਹੰ ਰਿਕੰਤੁ ਪ੍ਰਗਟਾਈਓ ਠਿਨਗਰ ਸੇਕਾਮਾ ਸ੍ਰਬਸੀ ਗਾਰਤੀ ਬੋਲਰਸ
 ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਦਿਹੁ ਠਿਨਾਮੀ ਤਸਜਣਿ ਸਭਿਜਾਮਾ ਨਨਕ ਕੀ ਬੇਨ
 ਤੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੀਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਪਾਮਾ
 ੧॥ ਚੇਤਿ ਹੋਇ ਦੁਅਰਾ ਪੀਐ ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਪਾਣਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ਐਰਸਨਾ ਮੁਕੁਣਾ
 ਅਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ਏਕੁ ਬਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ਬਿਰਥਾ
 ਜਨਮੁ ਜਣਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੂਰਿ ਆਗਦਿ ਆਇ ਚਿਟਣਾ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨਾਵ
 ਈ ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ਜਿਨੀ ਗਦਿ ਆਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨਾ ਭਗੁਮਣਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮਨ ਲੋ
 ਚਦਾਨਾ ਕਪਿਆਸ ਮਨਾ ਚੇਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥ ੨॥ ਵੈਸਾਖੀ ਗਤਿ ਕਿ
 ਉਦਾ ਦੀ ਆਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰਾ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਾਰਿ ਕੋਲ ਗੀ ਮਾਇ ਆਧੋਹਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਲਤਨ ਸੀਗਿ ਪਾਨ ਹਰਿ ਅਦਿਨਾ ਸੀ ਓਹੁ ਪਲ ਚਿਪਲ ਚਿਸ ਗਲੀ ਮੁਈ ਝੂਠੈ ਪੈ ਪੈ ਮੋਹਾਇ
 ਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਅਗੈ ਲਈ ਅਹਿ ਬੋਹਿ ਦਯਾ ਦਿਸਾਰਿ ਦਿਗੁ ਚਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਅਦਰਨ
 ਕੋਇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਗਮ ਲਸੇਇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ
 ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵੈਸਾਖ ਸੁਹਾਵਣਾ ਲਗੇ ਜਾ ਸੀਤੁ ਭੁਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਜੇਠ ਜੁ ਵੈਦਾ ਲੋੜੀ
 ਐਜਿ ਸੁਅਗੈ ਸਭਿਨੀ ਵੈਨਿ ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਵਣਿ ਲਗਿ ਆਕਿ ਸੈਨ ਦੇਈ ਬੀਨਿ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ
 ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨ ਲਗੇ ਨਹੀ ਸੀਨਿ ਹਰਿ ਸਭੇ ਨਾ ਰਾਇ ਠੈ ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਵੈਨਿ ਜੇਹਰਿ ਲੋੜੈ ਸੇ ਕਰੇ ਸੇ
 ਈਜੀ ਅਕਰੀਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਈ ਕਹੀ ਅਹਿ ਪੀਨਾ ਆਪਣਾ ਲੀਅਜੇ ਮਿਲੈ ਦਿਛੁ
 ਵਿਕਿਉ ਰੋਵੈਨਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਮਾਣਿਨਿ ॥ ਹਰਿ ਜੇਠੁ ਰੰਗੀ ਲਾਤਿ ਸੁਪਣੀ ਜਿ
 ਸਕੈ ਭਗੁਮਥੀਨਿ ॥ ੪॥ ਅਸਾ ਕੁਤ ਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੇ ਹਰਿ ਨਾਨੁ ਜਿਨੀ ਪਾਸਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਪੁਰ
 ਭੁਤਿ ਅਗਿ ਕੈ ਮਣ ਸਸੀਦੀ ਆਸਾ ਦੁਯੋਭਾਇ ਦਿਗੁ ਚੀਐ ਗਲਿ ਪਈ ਅਸੁ ਜਮ ਕੀ ਟਾਸਾ
 ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੁਗਰੈ ਠਿਨਾ ਠੀ ਪਛੁਤਾ ਠੀਉ ਠਿਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾ
 ਸਾ ਜਿਨ ਕੋ ਜਾਪੁ ਭੁਟੀ ਐਸੇ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨੇ
 ਇਪਿਆਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਭਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਆਸਾ ਕੁਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੇ ਜਿ
 ਸੁਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੫॥ ਸਦੁ ਠਿਸਰ ਸੀ ਕਾਮ ਠੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ
 ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ਬਿਖਿਆਰੰਗ ਕੂੜਾ ਦਿਆ ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਹਾ ਹਰਿ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਭੁਦੁਹਾ ਵਣੀ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪੀਵਣੁ ਹਾਹਾ ਵਣੁ ਤਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੀਗਿ ਮਉਲਿ ਆਸੀ ਮੁਖ ਪੁਰਖ

ਅਪਹ੍ਰਾਹਰਿਮਿਲਣੈਨੋਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਾਣੁਣਹੁਗਾਜਿਨੀਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹ
ਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਨਾਨਕਹਰਿਜੀਮਇਆਕਰਿਸਬਦਿਸਦੁਰਣਹੁਗਾਸਾਦੁਣਤਿਨਸੋ
ਹਾਗਣਿਯਿਨਾਗਮਨਮੁਉਰਿਹਾਗੁ॥੫॥ਭਾਦੁਇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਦੂਜੈਲਗਾਹੇਤਾਲਖਸੀਗ
ਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁਗਾਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਹਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਦੇਲੇਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁਪਕਵਿਚ
ਲਾਇਨਿਦੂਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁਗਾਛਡਿਖਵੇਤੇਖਿਨੈਮਾਰਿਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁਪੁਮਰੇਕੁਤ
ਨੁਕਪੇਸਿਆਹੁਹੋਮਾਸੇਤੁਜੇਹਾਬੀਜੈਸੇਲੁਣੈਕਰਮਾਸੀਦਵਾਖੇਤੁਗਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤੀਚ
ਰਣਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤੁਸੇਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰਰਖਣਦਾਲਾਹੇਤੁ॥੬॥ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮ
ਉਮਾਹਵਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇਆਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਪਣਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਏ
ਮਾਇਆਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇਆਦਿਣੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀ
ਜਾਇਆਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਗੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਪਾਇਆਪ੍ਰਤਿਅਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁ
ਪ੍ਰਭੁਲਾਵਿਲਾਇਆਜੇਹਰਿਕੇਤਿਮਿਲਾਈਆਸੇਦਿਛੁਵਿਕਤਹਿਨਚਾਇਆਪ੍ਰਭਦਿਣਦੂਜਕੋ
ਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇਆਅਸੁਸੁਖੀਦੁਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਾਇਆਹਰਿਗਾਇਆ॥੭॥ਕਤਿਕ
ਕਰਮਕਮਾਦਣਦੇਸੁਨਕਾਹੁਜੇਗੁਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਦਿਆਪਨਿਸਭੇਰੇਗਾਦੇਮੁਖੋਹੇਏਰਮ
ਤੇਲਗਾਨਿਜਨਮਦਿਜੇਗਾਖਿਨਮਹਿਕਉਵੇਹੋਇਗਾਏਜਿਤਵੇਮਾਇਆਭੇਗਾਦਿਛੁਨਕੋਈਕਰਿ
ਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਹਿਰੇਜਾਕੀਤਾਕਿਛੂਨੋਦਵਈਲਿਖਿਆਪ੍ਰਸੰਜੇਗਾਦੁਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਿ
ਲੇਤੀਉਤਰਹਿਸਭਿਭਿਯੋਗਾਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਗਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚਾਕਤਿਕੋਹੋਦੈਸਾ
ਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚਾ॥੮॥ਮੀਘਰਿਮਾਰਿਸੋਹੀਦੀਆਹਰਿਪਰਸੀਗਿਬੈਠਵੀਆਹਾਤਿ
ਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਮੇਲਵੀਆਹਾਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੀਗਿਸਾਧ
ਸਹੇਲਵੀਆਹਾਸਾਧਜਨਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲਵੀਆਹਾਤਿਨਦੁਖਨਕਬਹੁਉਤਰੇਸੇਜ
ਮਕੈਵਸਿਪਵੀਆਹਾਜਿਨੀਗਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਸੇਵਿਸਨਿਨਿਤਖਵੀਆਹਾਰਤਨਜਵੇਹਰ
ਲਾਲਹਰਿਕੀਠਿਤਿਨਾਜਵੀਆਹਾਨਾਨਕਬੰਛੈਪ੍ਰਵਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਣੀਦਰਿਪਵੀਆਹਾਮੀਘਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਣਾਬਹੁਵਿਨਜਨਮਵੀਆਹਾ॥੯॥ਪੇਖਿਭੁਖਾਭੁਨਦਿਆਪਈਕੀਠਿਮਿਲਿਆਹ
ਗਿਨਾਹਾਮਨੁਬੋਧਿਆਚਰਨਗਬਿੰਦਦਰਸਨਿਲਗਵਾਸਾਹਾਓਟਗੋਦਿੰਦਗੋਪਾਲਗਾਇਸੇਵਾਸੁਆ
ਮੀਲਾਹਾਬਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਹਾਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਸਮਾਹਾਕਰਗਹਿਲੀਨੀਪਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁਵਿਨਦਿਛੁਵੀਆਹਾਬਰਿਜਉਲਖਬੋਗੀਆਹ

ਹਰਿਕਾਨਮੁਖਿਅਏਸੁਇਸਭਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨਾਜਨਮਕਰਮਅਲੁਓਤਰੈਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਾਨੁ।

ਰਿਸਜਣੁਅਗਮਅਗਾਹੁ। ਸਰਮਪਈਨਾਰਾਇਣੈਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹੁ। ਪਿਖਸੁਰੀਦਾਸਰਬਸੁ
ਖੁਜਿਸੁਬਖਸੇਦੇਪਰਵਾਹੁ॥੧੧॥ ਮਾਘਮਜਨੁਸੀਗਿਸਾਂਧੁਅਪੁਨੀਕਰਿਇਸਨਾਂਨਾਂਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿ
ਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਅਨੁ। ਸਚੈਮਾਗਗਿਚਲਦਿਆਉਸਤਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁ। ਅਠਸਾਠਿਤੀਰਬਸ
ਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ। ਜਿਸਨੇਦੇਵੈਦਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖਸੁਜਾਨੁ। ਜਿਨਾਮਿਲਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ। ਮਾਘਸੁਚੇਸੇਕਾਢੀਅਹਿਜਿਨਪੁਰਖੁਭੁਮਿਹਰਵਾਨੁ॥੧੨॥ ਠ
ਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਰਜਨਾਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਟੇਆਇਆਸੰਤਸਹਾਈਰਾਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆ
ਮਿਲਾਇ। ਸੇਜਸੁਹਾਦੀਸਰਬਸੁਖਉਣਿਦੁਖਾਨਾਹੀਜਾਇ। ਇਛੁਪੁੰਨੀਵਡੁਭਾਗਣੀਦੁਰਪਾਇ
ਆਹਰਿਗਇਆਮਿਲਿਸਹੀਆਮੰਗਲੁਗਾਦੁਰੀਗੀਤਗੋਵਿੰਦਅਲਾਇ। ਹਰਿਜੇਹਾਅਵਰੁਨਦਿ
ਸਈਕੋਈਦੁਜਾਲਦੈਨਲਾਇ। ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦਾਰਿਭ੍ਰਿਤਿਹਚਲੁਦਿਤੀਅਨੁਜਾਇ। ਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰਤੇਰਾਖਿਅਨੁਬੁਝੈਨਜਮੇਧਾਇ। ਜਿਹਵਾਏਕਾਅਨੇਕਭੁਠਤਰੇਨਾਨਕਚਰਣੀਪਾਇ
॥੧੩॥ ਲਗੁਣਨਿਤਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਨੇਤਿਭੁਨਰਮਾਇ॥੧੩॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਖਿਅਏਆਤਿ
ਨਕੇਕਾਜਸਗੇ। ਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਮਾਰਾਪਿਆਦਰਗਹਸਚਿਖਰੇ। ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਪਿਚਰਣਹਰਿ
ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰੇ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਆਬਿਖਿਆਨਹਿਜਰੇ। ਕੁੜਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀ
ਪੁਰਨਸਚਿਭਰੇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਧਰੇ। ਮਾਹਦਿਵਸਪੁਰਤਭਲੇਜਿਸਕ
ਉਨਦਰਿਕਰੇ। ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਰਸਦਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹਰੇ॥੧੪॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਣੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ਦਿਨਰੋਣਿ॥ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾਹਰਿਸਿਮਰੀਦਿਨਸਭਰੋਣ
॥ਆਪੁਤਿਅਗਿਸਰਣੀਪਦਾਮੁਖਿਬੋਲੀਮਠਵੇਵੈਣਾ। ਜਨਮਜਨਮਕਾਇਛੁਕ੍ਰਿਆਹਰਿਮੇਲ
ਹੁਸਜਣੁਸੈਣਾ। ਜੋਜੀਅਹਰਿਤੇਦਿਛੁਕ੍ਰੇਸੇਸੁਖਨਦਸਨਿਭੈਣਾ। ਹਰਿਪਿਭੁਬਿਨੁਚੈਨੁਨਪਾਈਐ
ਖੋਜਿਭੈਰੋਸਭਿਰੋਣਾ। ਆਪਕਮਾਣੇਦਿਛੁਕ੍ਰੀਦੇਸੁਨਕਾਪੁਦੇਣਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਰੇ
ਨਾਹੀਕਰਣਕਰੇਣਾ। ਹਰਿਤੁਪਦਿਣੁਖਭੁਭੁਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੈਣਾ। ਨਾਨਕਕੀਬੋਨੀਤੀਅਹਰਿ
ਸੁਰਜਨੁਦੇਖਨੈਣਾ॥੧॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸੇਸੁਣੇਹਰਿਸੰਸ੍ਰਿਧਪੁਰਖੁਆਪਗਾਮਗਣਿਜੀਵਣਿਅੰ
ਰਸਣਾਸਭਨਾਕਾਆਪਗਾਸਸੁਰੈਪੇਈਐਤਿਸੁਕੰਤਕੀਵਡੁ। ਜਿਸਪਰਵਾਹੁ। ਉਚਾਅਗਮਅਗਾ
ਪਿਬੋਧਕਿਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਹੁ। ਸੇਵਾਸਤਿਸੁਭਵਸੀਸੰਤਕੀਹੋਇਛੁਗਾਦੀਨਾਬਦਇਆ
ਲਦੇਵਪਤਿਤਉਪਾਰਣਹਰਾ। ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਭਨਾਮੁਕਰਤਗੁ। ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾ

ਠਈ ਕੋਨਾ ਹੀ ਤੋਲਣਾ ਹੁਕਾਮਨਤਨ ਅੰਤਰਿ ਦ੍ਰਿਸਿਰੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਹਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿ ਹੁਕਾਮਾ ਸੈਰ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਭਨ ਕਾ ਬਖਸਿ ਦਾ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਬੁਝਿ ਨਿਸਾਜਿ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ਅਨੁਜਿ ਦਾ ਗੁਰਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀ ਐ ਜਪੀ ਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰ
ਤ੍ਰਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਐ ਪਰਮੇਸਰ ਬੇਅੰਤਾ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਦ੍ਰਿਸੈ ਨਾ ਰਾਇ ਟੈ ਸੋ ਕਹੀ ਐ ਭਗਵੰ
ਤ੍ਰਾ ਜੀ ਅਕੀਲੋ ਚਾਪੁਰੀ ਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਦੇ ਜਪਿ ਹਾਂਗੀ ਦੇਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤਾ ਦਿਨੁ
ਰੈਣਿ ਜਿ ਸੁਨ ਦ੍ਰਿਸੈ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰ ਹੋ ਦੇ ਜੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੇ ਮੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਬਾਉ ॥
ਰਿਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੀ ਨਾਉ ਅਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਪ੍ਰਭੀ ਸੀ ਗਿਸ
ਮਾਉ ॥ ਜਿਉ ਰੂਪ ਹਿਤਿ ਉਰ ਹਾਤੇ ਰਾਇ ਤਪੈ ਨਾਖਾਉ ॥ ਉਦਮੁ ਸੇਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਗੁਣ
ਗਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਣੁ ਟੀਕਿ ਬੇਝੁ ਕਣਿ ਜਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਸਨਤ ਮਹਰਣ ਉਚੇ ਅਗ
ਮ ਅਮਾਉ ॥ ਦਿਛੁਕਿ ਅਹਰਿ ਮੇਲੀ ਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ
ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੇਹੁ ਮਾਣੁ ਕਾਚ ਉਪਦੇ ੪੩ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ਆਪ ॥ ਬਾਰਹ
ਮਾਹਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ਪਾ ਜੇਹੁ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ
ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਕਹਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ਉਚੈ ਮੰਦਰਿ
ਸੁੰਦਰਿ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਸਰੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਦਿਗਾਸਾ ॥ ਲ
ਸਕਰੇ ਜੇਹੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਹੁ ਫੁਟੀ ਪਉ ਮੈ ਕੀਠਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿ ਸੇਸਾਗੀ ॥
ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਗੀ ॥ ਜਿਉ ਨ ਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਸੇਕਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਤ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੇ ਸੁਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਮਰਿਸ ਮਾਇਆ ॥
੪ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥
੧ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਕਿਉ ਕ੍ਰਮੀ ਐ ਕ੍ਰਮ ਕਿਸ ਕਹੈ ਈ ॥ ਜਾਜ ਲਿਖ ਲਿਖ
ਹੀ ਅਲਿਖ ਦਿਅ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਪੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿ ਸੁਗਥੇ ਅਪਿ ਰਾਮੁ
ਦਇਆ ॥ ਗਾਰਿ ਸੁਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੇ ਪਹੁਚਨ ਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਦਰ ਤੋਏ ਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਤੁ

ਸੁਖਿਸੋਭਿਓਇਅਚਿਤਾਓਹੁਸਭਕਿਛੁਜਟੈਜੋਦਰਤੰਤਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਜਿਨਿਦੁਜੀਪਿਆ
ਸਾ॥ਬੁਝੋਨੀਭਵਹਿਧਰਿਕਿਰਤਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ਜੇਸਾਬੀਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥੩॥ਦੋਖਿਦਰਸੁ
ਮਨਿਭਾਇਅਭਿਗਾਸਾਸਭਨਦਰੀਅਭਿਅਬ੍ਰਹਮਪਰਗਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਪੁਰਨਾ
ਸਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ਕਈ
ਜਨਮਬਜਮੀਨਕੁਰੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਪੰਖੀਸਰਪੋਰੇਇਓ॥ਕਈਜਨਮਹੈਦਰਬਿਖਜੋਇਓ॥੧॥
ਮਿਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ॥ਚਿਰੰਕਾਲਇਹਦੇਹਸੰਜਰੀਆ॥੧॥ਗਉੜੀਕਈ
ਜਨਮਸੈਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਰਿ
ਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਕੁਮਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਉਓਜਨਮੁਪਰਪਤਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾ
ਭਚੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਆਗਿਮਾਨੁਨੂਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤਮਰਹਿਦਰਗਹਪਰਦਾਨੁ॥
੩॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਅਸੁਤੁਸੁਤੋਹੋਗੁ॥ਅਦਰੁਨਦੁਜਕਰਟੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਲੀਐਜਾਏਹਿਮਿਲਾਇ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਪ:੫ ॥ਕਰਮਭੂਮ
ਰਿਬੋਦਹੁਨਾਮਾ॥ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਰਕਾਮਾ॥ਫਲਪਦਹਿਮਿਏਜਮ੨ਸਾ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਣਜਾਸਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅੰਤਰਿਉਰਧਾਗਿਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਟੁਗਿ॥੧॥ਗਉੜੀਅ
ਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਓਹੋਹੁਸਟੁਪਨਾ॥ਤਾਭੈਦਰਗਹਪਦਹਿਮਨਾ॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀਤਿਆ
ਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਆਹਰਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਦਿਛੁਹੈਸਭਕੈਸਾਥਿ
॥ਉਪਦਛੋਡਿਗੁਤਿਸਕੀਓਟਾ॥ਨਿਮਖਮਹਿਹੋਏਤੋਰੀਛੋਟੀ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸੋਨੇਜਾ
ਣਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਨਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਣਹੁਆਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜ
ਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਰੀਪ:੫ ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰ
ਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੀਗੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੀਗੀ॥੧॥
ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਿਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ਗਉੜੀਗੁਰਕਾਬਚਨਅਟਲ
ਅਛੇਦਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਕੁਮਭੇਦਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਪੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੈਗੁਣ
ਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸਾਬਾ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੈਨਾਥਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਗਕਿਨ
ਪਦੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਦੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਾਮ
ਵੈਰਾਗਿ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਇਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲਾ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਅਰੇਰੀਪ:੫ ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨਾ॥ਗਰਭਮਹਿਰਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿਜਤਨਾ॥ਜਿਨਿ

ਦੀਨੀਸੋਰਫਾਈਆਈਨਾਤਿਸੁਪ੍ਰਕਭਉਆਠਪਹਰਪਿਆਈ॥੧॥ਰਮਈਅਰੇਨੁਸਾਧਯਨਪਾਵਉ
 ॥ਗੁਰਮਿਲਿਅਪਨਾਖਸਮੁਪਿਆਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮੁਫੇਤੇਬਕਤਾ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਬੇਸੁਰਤ
 ਤੇਸੁਰਤਾ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨਦੈਨਿਪਿਪਾਈਨੋਸੇਪ੍ਰਭੁਮਨਤੇਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀਅਨਿਥਾ
 ਦੈਕਉਥਉ॥ਜਿਨਿਦੀਅਨਿਮਾਨੇਕਉਮਨੁ॥ਜਿਨਿਕੀਨੀਸਭਪੁਰਨਅਸਾ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਣਿ
 ਸਸਿਗਿਰਾਸਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਇਆਸਿਲਕਕਟੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਕਹੁ
 ਨਨਕਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਕਉਸਾਲਾਹੀ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਪ:੫
 ॥ਤਿਸਕੀਸਗਣਿਨਾਹੀਭਉਸੋਗੁ॥ਉਸਤੇਬਾਹਰਿਕਛੁਨੋਗੁ॥ਤਜੀਸਿਅਣਪਬਲਬੁਪਿਬਿਕਾਗੁ॥
 ਦਸਅਪਨੇਕੀਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਾਮਰੀਗਾ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰੈਸਦਸੀਗਾ॥੧॥ਗਉ॥
 ਤਿਸਕਟੇਕਮਨੈਮਹਿਰਾਖਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਾ॥ਅਦਰਿਜਤਨਕਰਹੁਕਉਨਕਾਜਾ॥
 ਕਹਿਕਿਰਪਾਰਖੈਆਪਿਲਾਜਾ॥੨॥ਕਿਆਮਾਨੁਖਕਹਹੁਕਿਆਜੋਗੁ॥ਛੂਠਾਮਾਇਆਕਾਸਭੁਸੋਰ
 ਕਰਣਕਰਦਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਪਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਸਰਬਸੁਖਸੁਖੁਸਚਾਏਹੁ॥
 ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮਨੈਮਹਿਲੇਹੁ॥ਜਾਕਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਪੀਨੁਦਰਭਗੀ॥
 ੪॥੭॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਉਤਰੀਮੈਲੁ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਭਏਸੁਖ
 ਸੈਲੁ॥ਵਡੇਭਗਿਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੇਰੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਤ
 ਨੁਤਰਿਓ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਗਰਿਪਾਰਿਉਤਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕੀਰਤਨੁਮਨਸੀਤਲਭਏ॥
 ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਵਿਖਗਏ॥ਸਰਬਨਿਪਨਪੇਖੈਮਨਿਮਾਹੀ॥ਅਬਛੂਚਨਿਕਾਰੇਕਉਜਾਹੀ॥
 ॥੨॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ਪੁਰਨੋਈਸੇਵਕਪਾਲਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕੀਏਅਪਨੇਦ
 ਸਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਤਾਸਾ॥ਏਕੋਮਨਿਏਕੋਸਭਠਾਇ॥ਪੁਰਨਪੂਰਿਗਹਿਓਸਭਜਾਇ॥
 ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭੁਕ੍ਰਮੁਚਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀ
 ਪ:੫ ॥ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਗੇ॥ਜੇਉਬਰੇਜੋਬੰਧਿਲਕੁਖਗੇ॥ਜਿਹਪੇਡੇਮਹਿਓਇਲਪਟ
 ਏ॥ਉਨਤੇਦੁਗਣਾਦਿਵੀਉਨਮਾਏ॥ਓਹਦੇਲਾਕਿਛੁਚੀਤਨਅਦੈ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਤਾਪੁਲਪਟ
 ਦੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਾਬੰਧੀਪੁਰਖਦੇਹਾ॥ਕਾਮਕੋਧਲਪਟਿਓਅਸਨੇਹਾ॥ਸਿਰਿਉਪਰਿਠਾਓਧਰਮ
 ਗਏ॥ਮੀਠੀਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਖਾਇ॥੨॥ਹਉਬੰਧਉਹਉਸਾਪਉਬੈਗੁ॥ਹਮਰੀਭੂਮਕਉਛੁਪਾ
 ਲੈਪੈਗੁ॥ਹਉਪੰਡਿਤੁਹਉਚਤੁਰਸਿਆਣਾ॥ਕਰਣੈਹਾਰਨਬੁਝੈਬਿਗਾਨਾ॥੩॥ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿ
 ਅਪੇਜਾਨੈ॥ਕਿਆਕੋਕਹੈਕਿਆਖਿਦਖਾਨੈ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਟਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਅਪਨਭ

ਬਸਭਕਾਦੁਮੰਗਨਾ॥੪॥ਸਭਕਿਛੁਰੇਰਾਤੁੰਕਰਣੈਹਗਾਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਰਫਗਾਦਾਸਅਪਨੇਕਉਦੀ
 ਜੈਦਾਨਾ॥ਕਬਪੁਨਦਿਸਰੈਨਾਨਕਨਮੁ॥੫॥੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਅਨਿਕਜਤਨਨਹੀ
 ਚੋਤਛੁਟਾਗਾਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਅਗਲਭਾਗਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲਹੋਤਾਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੇਭਾਸੇਤਾ
 ੧॥ਮਨਮੇਰੇਗਹੁਗਰਿਨਾਮਕਾਓਲਾਤੁਛੈਨਲਗੈਤਾਤਾਛੈਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਬੋਹਿਭੁਭੈਸਾਗੁਮਾਹੀ॥ਅੰ
 ਧਕਾਰਦੀਪਕਦੀਪਹੀ॥ਅਗਨਿਸੀਤਕਾਲਹਸਿਦੁਖਾ॥ਨਾਮਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੁਖਾ॥੨॥ਉਤਰਿਜਾਇਤੇਰੇ
 ਮਨਕੀਪਿਆਸਾਪੂਰਨਹੋਵੈਸਗਲੀਆਸਾਡੋਲੈਨਾਹੀਤੁਮਰਾਚੀਤੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਮੀਰਾ
 ੩॥ਨਾਮੁਅਓਖਪੁਸੇਈਜਨੁਪਦੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਦੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸੈ
 ॥ਵੁਖਦਰਦੁਤਿਹਨਾਨਕਨਸੈ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬਕਰਿਮਨੁਨਾਮ
 ਪਾਨਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਦੇਖਿਨਹਪਤੀਆਨਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਹਿਛੁਓਜਿਨਿਮੈ॥ਉਹੁਬਿਨਸੈਓਹਿਰਸਮੈਢੇ
 ਗੀ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਦੇਖਉਬਿਲੁਲਤਾ॥ਪ੍ਰਿਗੁਤਨੁਪ੍ਰਿਗੁਪਨੁਮਾਇਆਸੀਗਿਰਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉ
 ਬਿਗਾਰੀਕੈਸਿਰਦੀਜਹਿਦਾਮਾਓਇਖਸਮਕੈਗ੍ਰਿਹਉਨਦੁਖਸਹਾਮਾ॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਹੋਇਬੈਸਤਰਾਜਾ
 ॥ਨੇਤ੍ਰਪਸਾਰੈਤਾਨਿਰਾਭਕਾਜਾ॥੨॥ਜਿਉਰਾਖਖੇਤੁਉਪਰਿਪਰਾਏ॥ਖੇਤੁਖਸਮਕਾਰਾਖਉਰਿਜਾਏ॥ਉਸ
 ਖੇਤਕਾਰਣਿਰਾਖਕਛੈ॥ਤਿਸਕੈਪਲੈਕਿਛੁਨਪਛੈ॥ਜਿਸਕਾਰਜੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥ਜਿਨਿਮਾਇਆਦੀਨਿ
 ਤਿਨਿਲਾਈਤਿਸਨਾ॥ਅਪਿਬਿਨੁਮਾਪਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧੧॥
 ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖੀ॥ਕਲਮਕਾਰਦਿਸਿਆਨਪਲੇਖੀ
 ॥ਅਹਰਮਝੁਕੋਹੋਇਦੇਖਿਆਖਾਨਾਤਾਤੇਨਾਹੀਮਨੁਰਿਪਤਨਾ॥੧॥ਸੇਸੁਖਮੇਕਉਸੀਤਬਤਵਹੁ॥ਕਿਸ
 ਨਾਬੁਝੈਮਨੁਰਿਪਤਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੁਪਦਨਹਸਤੀਅਸਵਾਰੀ॥ਚੋਅਚੰਦਨੁਸੇਜਸੁਦਰਿਨਗੀ
 ॥ਨਦਨਾਟਿਅਖਾਰੇਗਾਇਆਤਮਹਿਮਨਿਸੰਤੋਖਨਪਾਇਆ॥੨॥ਤਖਤਸਭਾਮੰਡਨਦੇਲੀਚੋ॥ਸਗਲ
 ਸੇਵੇਸੁੰਦਰਬਾਗੀਚੋ॥ਅਖੇਤੁਬਿਰਤਿਰਾਜਨਕੀਲੀਲਾ॥ਮਨੁਨਸੁਹੇਲਾਪਰਪੰਚਹੀਲਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਸੰਤਨਸਚੁਕਹਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਇਹੁਅਨਦੁਲਹਿਆ॥ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਈਐ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਜਾਕੈਹਰਿਪਨੁਸੇਈਸੁਹੇਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਸਾਧਸੀਗਿਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਦੂਜਾ॥੧੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪ:੫ ॥ਪ੍ਰਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਉਆਹੁਲਪ
 ਟੇਰਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਹਿਸਤਕਾਠਾਸਾਹੋਨਨਪਈਐ॥ਰਾਮਕੇਦਾਸਾ॥੧॥ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਰਾਮਗੁਣ
 ਗਾਇ॥ਕਵਨਸੁਪਤਿਜਿਤੁਤਰੈਏਹਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਭਲਾਈਸੋਬੁਰਾਜਨੈ॥ਸਚੁਕਹੈਸੋਬਿਖੈਸ
 ਮਨੈ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਜੀਤਅਹੁਹਾਗਾਇਹੁਵਲੇਵਾਸਕਤਸੀਸਾਗ॥੨॥ਜੋਹਲਾਹਲਸੇਪੀਵੈਬਉਗਾਅੰ

ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਜਨੈ ਕਰਿ ਕਉ ਗਾਸਾਧਸੰਗ ਕੋ ਨਹੀ ਨੇਹਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਰੁ ਮਤ ਟੇਹਿ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਜਲੈ
ਛਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਗਸਿਰ ਸਿਭੋ ਗਕਰਹਿ ਬਹੁਰੀ ॥ ਕਉ ਨਾਨਕ ਜਿਭੈ ਰੂਪ ਲਾਗੁ ਰਿਪੁ ਰੈਤ ਕੋ ਕਟੇਜਾ
ਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਏਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਈ ਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉ ਮੈ ਤੂਟੈ ॥ ਤੁਮ ਲਾਏ ਹੁ ਤਉ ਲਾਗੁ ਸੇਵਾ ॥ ਹਮ
ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੋਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਗਾ ਫਾਟੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਸੁ ਚੁਫਾਟੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੀ ਦਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਸੇ ਸਚੁ ਪਰਮ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਬੁਠ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਰਿ ਬੁਝੈ ਕਾ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿ
ਰਮ ਲੁਹੈ ਇਹ ਰੀਰਿਗਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਤ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਹੋ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿਆਣ
ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਅਨਰਸ ਜੇ ਤੇ ਤੈ ਚਾਖੈ ॥ ਨਿਮਖਨ
ਤਿਸਨ ਤੇ ਗੀਲਾ ਥੋ ॥ ਹਰਿ ਸਕਾ ਤੈ ਚਾਖੀ ਸਾਦਾ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ
ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤਿਪਤਾ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋ ਜਿਹ ਦੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਿਮਖਨਿ
ਮਖਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ਅਨਨ ਸੁਨੀ ਐਕਤ ਹੁੰ ਜਾਈ ਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਤਿਫੁ ਡੁਭਾ ਗੀ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਅੰ
ਠਪਹਰ ਜਿਹ ਦੇ ਅਰਧਿ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਅਗਾਧਿ ॥ ਈਹ ਉਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰ
ਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥ ਬਨਸ ਪਤਿ ਮਉਲੀ ਠਲ ਠਲ ਪੇਡੇ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ ਅਨਰਸ ਕਸਲ
ਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ ਕਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸਹਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰੁ
ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਗਿ ॥ ਇਸਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਸਹੀ ਭੀਤ ਰਿਸੁ ਨੀ ਮਤ ਸਾਹੁ ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾ ਹੀ ਜਾ
ਕਉਹਾ ਦੇ ਸਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਅਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਅਗਪੀ ਸੇਵਕ ਹੀ ਜੋ ॥ ਕਵਨੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਪਾਇਲਗਉਤ ਜਿ ਮੇਰ ਤੇਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਜ
ਨੁ ਜੇ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥ ੩ ॥ ਮਹਲੁ ਸੋਹਕਾ ਕਿਨ ਬਿਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤ ਰਿਬੁਲਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਦ
ਰਸਾਹੁ ਜਕੋ ਕੋਟਿ ਫਟ ਜਰੋ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਦਾਤ ਲੇਸੀ ਚਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ਖੇਜਤ ਖੇਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਮੋ
ਲ ਕੁਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ ਕਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੋ ਦੇਸਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨ ਸੁਹੇਇ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਣੈ ਸਦਹੀ ਸੰਘਾ ॥ ਠਾਕੁਰ
ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਟੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦਰਸਨਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ ਗੁਰੂ
ਰੋ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਤਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿ ਆਗਿਆ ਕਾਗਾ ॥ ਏਕੋ ਬਨ
ਜੁਏ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗ ਦੁਹੁ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ ਮਲਿ ਪੁਤੁ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ॥ ੫ ॥
ਅਨਰਸ ਜੇ ਤੇ ਤੈ ਚਾਖੈ ॥ ਨਿਮਖਨ
ਤਿਸਨ ਤੇ ਗੀਲਾ ਥੋ ॥ ਹਰਿ ਸਕਾ ਤੈ ਚਾਖੀ ਸਾਦਾ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵੀ ਮਹਿ
ਗੁਰਮਤਿ ਪੇਖਿ ਤਹੁ ਮ
ਬਸਨਾਨਿ ਰਹਿ ਨਾਮੁ
ਪਉਤੇ ਰਸਨਾ

ਜੋਗ ਅਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਏਕਿ ਪਿਆਨ ਪਰਤੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ
ਮਹਿ ਮਾ ਕਵਨ ਬਖਾਨੀ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕੀ ਕਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਜੋ
ਪੁਰਿਸੰਤ ਨ ਕੀਨ ਨ ਕਦੀ ਜੋ ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇ ਗੀ ੫:੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤ
॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤ ਮਸੀਹੀ ਹੀ ਤੂ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਤੂੰ ਬਿਨੁ ਨਿਮਾਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ
॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮਰਾ ਖਹੁ ਤਿਵਹੀ ਰਹ
ਨਾ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵਨਿ ਪਿਤ੍ਰ ਭੰਗਾ ਗੰਗੂ ਸਤ੍ਰ ਮਨਹਿ ਅਧਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮਰੀ ਗੁੰਝੀ ਅਧਾ ॥
ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਹੀ ਪਿਆਇਆ ॥ ਮਰ ਮੁਤ ਮਰਾ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀਆਇ ਕੁਏ ਕੋ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁ
ਅਰੇ ਗੀ ੫:੫ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੇ ਗੁਬਿਸਥਾਗ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੁਗਨ ਰਕ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਬਿਆਪ
ਤਪਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੇਭਾ ॥ ਮੁਲੁ ਬਿਆਪੀ ਬਿਆਪਤ ਲੋਭਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾ
ਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਆਪਤ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਪ੍ਰਤਕ
ਲਤ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਹਸਤਿ ਪੇਛੇ ਅਹੁ ਬਸਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਰੂਪ ਜੋ ਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ ਬਿ
ਆਪਤ ਭੂੰ ਮਿਰੰਕ ਅਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਗੀਰਨ ਦਸੁ ਟਿਸੀ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੇਜ ਮਹੰ ਸੀ ਗਾਗਾ ਪੰਚ
ਦੂਤ ਬਿਆਪਤ ਅੰਧਿਅਗ ॥੩॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਮ ਕਰੈ ਓਠਾ ਸਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਗਿਰਸਤ ਬਿਆਪਤ ਉ
ਦਾਸਾ ॥ ਅਚਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ॥੪॥
ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪੁਰਿਸੰਤ ਪਾਈ ॥ ਤਾ
ਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇ ਗੀ ੫:੫ ॥ ਨੈਨ ਹੁਨੀ ਦਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਦਿ
ਕਗਾ ਸਵਨ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਦੀਚਾ ॥ ਗਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥
ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਹਿ ਕੋਈ ਝਗਤੁ ਰਹੈ ॥ ਸਾਬਤੁ ਦਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪੁਨੀ ਲਿਠੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਲਸ ਰੇਲੀ ਅਪ
ਨੈਰ ਸਮਾਤੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਬਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨ ਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟ ਵਹੈ ॥ ਸੁਨੇ ਨਗਰ ਪਰੇਠ ਗਹੈ ॥
੨॥ ਉਨ ਤੇ ਰਖੇ ਬਪੁਨ ਮਾਈ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਦਰ ਬਿਸਿਆਣ ਪਨ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਓਦੁ ਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿ ਗਪਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਨ ਪੁਰਿਸ ਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਾਬਤੁ
ਪੁੰਜੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੀਗਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਾ ॥੪॥ ਸੋਭਾ ਗੋਜਿ ਸੁਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਲੁਆਇ ਹੁੰ
ਜੀ ਸਾਬਤੁ ਪਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਅਰੇ ਗੀ ੫:੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਸਿਖਾ
ਨ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਹਾਰਿ ਨਹੀ

ਕੋਇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਭ ਤੇਉ
ਚਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਬਿਅਪਿਤ ਪੂਰਨ ਪਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਭਾ ਘ
ਟਿਘ ਬੰਨੀ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਭੋਰਾ ਦਰੋ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਚੋਤੁ ਕੇ ਹਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ ਸੀਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ਕਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਨ ਪਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨਿਦਾਸੀ ॥੪॥੨੧॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਟਤ ਹਉ ਮੈ
ਮਾਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਣੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾਸ
ਚਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ਸੀਤ ਲਸੀਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸੀਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁਗਾਉ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥੨॥ ਸੀ
ਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਮੋਹ ਭਗਮਾ ॥ ਸਾਧਰੇ ਠਮ ਜਨ ਸਭਿ ਪਰਮਾਸਾਧ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆ ਲੋਗੇ ਦਿੰਦੁ
ਸਾਧ ਮਹਿ ਇਹ ਮਹੀ ਜੀਵੁ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਪਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤ ਬੈਠਣੁ
ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੨੨॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਓਰੁ ਗਵੰਤੁ ॥ ਕੇਵਲੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ ਤਜਿ
ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਦੇਹਾ ॥ ਅਠਪਹਰੁ ਪੁਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਨੀ ॥
ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਰਾਖਨ ਹਰ ਰਖਿ ਲੇ
ਇਨਿ ਦਾਨਾ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭੈ ਭਗਮਾ ॥ ਅਵਣ ਜਾਣ ਬੇਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥੨॥ ਪੈ ਬੈਥੈ ਲੈ ਸੁਣੈ ਸਭੁ
ਅਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਓਪਰ ਗਾਸੁ ॥ ਪੁਰਿ ਹੋਏ ਕੈ ਗੁਣ ਤ ਸੁ
॥੩॥ ਕਹਤ ਪਦਿਤ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਚੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਲਾ ॥੪॥੨੩॥ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਰਿਬੈ ਲਾ
ਵੈਰਾਮਾ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆਨੁ ॥ ਅਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਚੋਇ ਰਹੀ ਐ ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕਹੀ ਐ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਿਨਾ ਮੁਜ ਪਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਚੋਇ ਦਇਆ ਲੂ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਤਿਅਗਿ ਮਿਟੈ ਆਵ
ਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥ ਜਨ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ
ਏ ਕੋ ਗੋਪ ਲਾ ॥ ਏਕ ਲਿਖ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾ
ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣਿ ਸਾਚੀ ਗੀਤਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮਿਟਿਅਾ ਅੰਧਿਅਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪ

ਰਾਮਪਰਾ ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ ॥੫॥ ॥ਜਿਸੁਮਾਨਿਦਸੈਤਰੈਜਨਸੇਇ॥ਜਕੈਕਰਸਿਪਰਪ
 ਤਿਹੋਇ॥ਦੁਖੁਰੇਹੁਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਪੈ॥੧॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁਧਿਆ
 ਈਐ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਗਹਉ॥ਕਰਣਕਰਾਨਹਰਦਇਆਲਾਜੀਅਜੰਤਸਰ
 ਲੇਪਤਿਪਲਾਅਗਮਅਗੋਰਸਦਾਬਿਆੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਪੁਰੇਹੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਸੀ
 ਪਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾਨਾ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਥਿਰਬੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੩॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਈ॥ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁਮਿਲੈਦੁਭਿਆਈ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ ॥੫॥ ॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਰੈਹਾਥਿ॥
 ਸੇਸਿਮਰੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਏਸਭੁਦੁਖਜਾਇ॥ਭੈਸਭਾਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁ
 ਹਰਿਭਉਕਾਰੋਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਿਕਹਿਸੁਖਜਾਨਹਿ॥੧॥ਗਹਉ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਪਰਣਿਅਗਸ
 ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸਾ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਨਿਰਭਉਰੋਇ॥੨॥ਅ
 ਠਪਹਰਸਿਮਰੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨੁਇਸਨਾਨਾ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿ
 ਕਲੀਕਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਹਤਜੁਪੁਰਾਪਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਦੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੁ
 ਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥਾ॥ਨਾਨਕਪਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥਾ॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ ॥੫॥ ॥ਗੁਰਪਰ
 ਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਣੀ॥ਪੁਰੋਕੀ
 ਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਸਬਾਏ॥੧॥ਗਹਉ
 ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕਰਿ
 ਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੨॥ਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਅਭਿਪ੍ਰਧੁਨਹਚਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅ
 ਪ੍ਰਾਨਅਧਰਾਸਚਾਪਨੁਪਾਇਓਰਿਰੰਗਿ॥ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਪਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪਰ
 ਵਾਹੁ॥ਹਰਿਪਨੁਖਟਿਓਜਾਕਾਨਹਿਸੁਮਾਗਾ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰਦੇਇ॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨ
 ਹੋ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀ ॥੫॥ ॥ਹਸਤਪੁਨੀਤੋਹੋਦਹਿਤਤਕਲਾ॥ਬਿਨਸਿਜਹਿਮਾਇਆ
 ਜੰਜਲਾਰਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤਾ॥ਸੁਖੁਪਾਦਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਾਗਦਮਸਦਣੀ
 ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਇਹਕਾਕੁੰਤਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਗਾ॥ਸਿਮਰਤਨਮਨਾਹੀਜਮ
 ਮਾਗਾਧਰਮਰਾਇਕੇਦੁਤਨਜੋਰੈ॥ਮਾਇਆਮਗਨਨਕਛੁਐਮੋਰੈ॥੨॥ਉਪਰਹਿਆਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰਾਗਾ
 ਮਨਾਮਜਪਿਏਕੈਕਾਗਾ॥ਅਪਿਕਮਾਦੁਇਅਦਰਾਉਪਦੇਸਾ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਦੈਪਰਦੇਸਾ॥੩॥ਜਕੈਮਥੈਏਹੁ
 ਨਿਪਨੁਸੋਈਪੁਰਖਜਪੈਭਗਵਾਨੁ॥ਅਠਪਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੮

ਗੁਰਗੁਣੀ ਗੁਰਮਾਰੇ ਗੀ ੫:੫ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ਜੇਪਰਾਇਓਸੇਈ ਅਪਨਾ ਜੇਤ ਜਿਛੋ ਰੁਨਤਿ
ਸਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਕਹਹੁ ਗੁਰਮਾਈ ਮਿਲੀ ਐਕੇ ॥ ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਠਬਤ ਸਾਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿਹੋ ਦੁਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਬਧੈ ਮੂਹੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ ਸੀਧਛੋ ਡਿ
ਅਪੁਠ ਬਨਨਾ ॥੩॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾਖ ਸਮੁਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥੨੮
॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਗੁਰਮਾਰੇ ਗੀ ੫:੫ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿਆ ਏਸੇ ਜੋਗਾ ॥ ਜਿਚਰੁ ਮਾਗਿਆ ਤਿਚਰੁ
ਭੋਗਿ ਭੋਗਾ ॥੧॥ ਜਲੇ ਨ ਪਾਈ ਐਹ ਮਸਨੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੇਯੋ ਗਿਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਾਏ
ਖੀਮ ਨਿਚਠੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ਐਹੀ ਪ੍ਰਮਾਸੀ ਗੁਨ ਪਾਏ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਭਾਈ ਐ ॥੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਮਾਸੀ
ਗਿਆ ਮਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨ ਰੀਕਉ ਦੁਖ ਨ ਜਮਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧਨੁ ਸ
ਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਦਾਨਿਆ ॥੪॥੩॥੧॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਗੁਰਮਾਰੇ ਗੀ ੫:੫ ॥ ਹਮਧਨ ਵੰਤੁ ਗਠ ਸਚ
ਨਾਇ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਢਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਉ ਦਾਵੇ ਕਾਖੋ ਲਿਭੈ ਠਾਖ ਜਾਨਾ ॥ ਤਾਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਭੁਇਆਨਿ ਪਾਨਾ ॥੧॥ ਰਤਨ ਲਲਾਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੇਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡੁ ਰਾਖੁ ਟਾਅ ਤੇਲੁ ॥੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰ
ਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿਭਾਈ ॥ ਤੇਟਿ ਨਾਮਾਏ ਦੁਪਦੇ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥
ਸੁਏਤ ਖਜਨੈ ਲਾਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩॥੧॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਭੁਰਿ ਭੁਰਿ ਮਰਤੇਜ
ਬਜਾਨੀ ਐਦੁਰਿ ॥ ਭੁਰੁ ਭੁਰੁ ਕਾਵੇਖਿ ਆਭੁ ਰੂਪੁ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ
ਸਰਪਰਤ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਰੇ ਗੁਸੇ ਗੁਬਿਸਰੈ ਜਬਨਾ ਮੁ ॥ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦੁਜਾ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ ਭੁ
ਰਭੁ ਲਕੈ ਟੀਨ ਕਹੀ ਜੈ ॥ ਛੋਡਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਚਰਣੁ ਗਹੀ ਜੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਗਮੰਤ ਚਿਤਾਗਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪ
ਵਹਿਸਾ ਚੈ ਦਰਬਾਗਿ ॥੪॥੧॥੩੨॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜਾਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਅ
॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ ਜਾਕੀ ਪੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਕੁਮੁਤਾ ਕਾ
ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ਸੇ ਮਨ ਰਸਨਾ ਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾਕਾ ਕ
ਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੇਕਿ ਸਕਉ ਨ ਦਰਿ ਲੈ ਆਏ ਤਲੈ ॥੩॥ ਜਾਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੩੩॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜਾਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਪੈ
॥ ਤਾਕਉ ਕਾਨ੍ਹਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਮਨਿ ਦਹਰਿ ਸਾਧੁ ਮਾਹਿ ॥ ਮਾਗਿਆ ਕਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੈ ਮਚਿਤੁ ਦਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾਕਉ ਚਿਤਾ ਕਤ ਪੂਨਹੀ ॥੨॥ ਜਾਕੈ ਬਿਨ ਸਿਓ ਮਨ
ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹੀ ਭਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਸਗਲ ਨਿ

ਧਾਨਾ ॥੪॥੩॥੩੪॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿ
 ਨੈਦਿ ਰਲੈ ਜਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਤ ਕੁੰਟਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਲੈ ਭੀਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਹਦ
 ਬਾਣੀ ਬਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਕੀਧੁ ਨਿਮੋਹੇ ਕੁਪਾਲਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
 ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੇ ਗਨ ਹੀ ਬੀਆ ॥ ਸੋਘਰੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੪॥੩੫॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਵਨ ਜੇਗ ਕਾਇਆ ਲੇਸਾ ਪਇ ॥੧॥ ਕਵਨ
 ਨਗੁਨ ਜੇਤੁ ਪਲੈ ਗਾਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਬੁਝਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁਪੁਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰ
 ਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਉ ॥੨॥ ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀ ਆਹੋਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁਨਾ ਮੁਹਿ ਮੈ
 ਲੁਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਦ
 ਇਆ ਲਾ ॥੪॥ ਤਿਸਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੋਇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥
 ੫॥੩੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕੇਗਰ ਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦ
 ਰਬਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਤ
 ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਪੁਨ ਮਾਈ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਨ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮਾ ॥ ਹੋਵਰ ਗੇ
 ਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ
 ਗਇਆ ॥੪॥੬॥੩੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣੁ ਪਿਰਿ ਮੇਰੇ ਮਥੇ ॥ ਤਤੇ ਦੁਖ
 ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਭੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ਅਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲੋਗੇ ਮਨਿ
 ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਾਤੇ ਮੋਹਿ ਭੀਠਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆ
 ਧਾਰਾ ॥੪॥੭॥੩੮॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰੇਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਕਉ ਆਹਿ ॥ ਜਾ ਕੇ ਉਠਾ ਕਛੁ
 ਨਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖੁ ਸਦ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇਮਨ ਮੇਰੇ
 ਤੂੰ ਤਕਉ ਸੇਵਾ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
 ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥੩੯॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤੁ ਕੇ ਕਰਤ ਬਕੁ ਸਲਾਸ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕਾਟੇਕ
 ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁਹਮ ਰਾਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਦੇ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ
 ॥੩॥ ਹਮ ਦਾ ਸੇਤੁ ਮਠਾ ਕਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੪॥੯॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ

ਜਕਉਤਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾਤਕਉਕਛੁਨਾਹੀਕਾਲਗਾ॥੧॥ਮਾਧਉਜੋਕੋਚੈਅਸਤੁਮਾਗੀਤਕਉ
 ਕਛੁਨਾਹੀਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਕੈਹਿਰਦੈਠਾਕੁਰੋਇ॥ਤਕਉਸਹਸਾਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥ਜਕਉ
 ਤਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਾਪੀਗਾਤਕੈਨਿਕਟਿਨਅਏਪੀਗਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪੁਰਨਦੇਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੪੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈਦਰਭਗੀ॥
 ਨਾਮੁਨਜਪਹਿਤੇਅਤਮਘਤੀ॥੧॥ਅਕ੍ਰਿਨਜਾਹੀਜਿਨਾਬਿਸਰਤਰਾਮਾ॥ਨਾਮਬਿਹੁਨਜੀਵਨਕ
 ਉਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਬਿਸਥਾਗਾਕਢਨਅਰਥਮਿਰਤਕਸੀਗਾ॥੨॥
 ਜੋਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਪਸੁਪੰਖੀਰਿਗਦਜੋਨਿਤੇਮੰਦਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
 ਆਕੇਦਲਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੪੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਾਕੀ
 ਮਾਈਕੋਕੋਬਾਪਾਨਾਮਧਾਰੀਕਛੁਰੇਸਭਸਾਕਾ॥੧॥ਕਹੋਕਉਮੁਰਖਭੁਖਲਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸੰ
 ਜੋਗਿਹੁਕਮਿਤੁਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਾਮਾਟੀਏਕਾਜੋਤਿ॥ਏਕੋਪਦਣੁਕਹਾਕਉਨੋਰੇਤਿ
 ॥੨॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਿਲਲਾਹੀ॥ਮਰਣਹਾਰਾਇਹੁਜੀਅਰਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੇਲੇ
 ਕਪਾਟਾ॥ਮੁਕਤਭਏਬਿਨਸੇਕੁਮਥਾ॥੪॥੧੨॥੪੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਦਰੋਦ
 ਰੋਜੋਦੀਸਹਿਲੇਗਾ॥ਤਿਨਕਉਬਿਆਪੈਚਿਤਾਰੇਗਾ॥੧॥ਕਢਨਦਰਮਾਇਆਦਰਿਅਈਗਾ॥
 ਸੋਦਰਜਿਨਿਰਮਲਿਦਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਮੀਆਭੂਮਿਉਪਰਿਨਿਤਲੁਭੈ॥ਛੋਰਿਚਲੇ
 ਵਿਸਨਾਨਹੀਬੂਝੈ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾ॥੩॥
 ੧੩॥੪੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪੁਰਮਾਰਗੁਪੁਰਾਇਸਨਾਨਾ॥ਸਭਕਿਛੁਪੁਰਾਹਿਰਦੈ
 ਨਾਮੁ॥੧॥ਪੂਰੀਰਹੀਜਾਪੁਰੈਗਾਖੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀਸਰਣਿਜਨਤਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਾਸੁਖਪੁਰਾ
 ਸੰਤੋਖਾ॥ਪੁਰਾਤਪੁਰਾਨਰਾਜੁਜੋਗਾ॥੨॥ਹਰਿਕੈਮਾਗਹਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪੂਰੀਸੋਭਾਪੁਰਾਨੋਕੀਕਾ॥
 ੩॥ਕਰਣਹਾਰਸਦਦਸੈਹਦੁਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੪॥੧੪॥੪੫॥ ਗਉੜੀ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੰਤਕੀਪੁਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਮਮਰਣਤੇਛੋਟਾ॥੧॥ਸੰਤ
 ਕਾਦਰਸੁਪੁਰਾਨਇਸਨਾਨਾ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕੈਗ੍ਰਿਮਿਟਿਆਅਰੰਕ
 ਗਾਦਿਸਟਿਅਏਸਭਏਕੰਕਾ॥੨॥ਸੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਅਏਦੁਸਿਪੰਚਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਲੇਸੰ
 ਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਾਪੁਰਾਕਰਮਾ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਸਾਪੁਕੇਚਰਨਾ॥੪॥੧੫॥੪੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਹਰਿਗੁਣਜਪਤਕਮਲੁਪਰਗਾਸੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤੜਾਸਸਭਨਾਸੈ॥੧॥ਸਾਮਤਿਪੂਰੀਜਿਤੁਹ
 ਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਦਰੋਭਾਗਿਸਾਪੁਸੰਗੁਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਨਿਧਿਨਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰ

ਸੀਰੋਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਜਨਮੁਪਰਦਾਨਾ॥ਬੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਦਖਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਸੇਜਨਪਰਦਾਨਾ॥ਜਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਦਾਨਾ॥੪॥੧੬॥੪੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਏਕ
 ਸੁਸਿਉਜਕਾਮਨਾਤਾ॥ਦਿਸਰੀਤਿਸੈਪਰਾਣੀਤਾਤਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਕਰਨਕਰਾ
 ਦਾਕਰਤਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਕਮਾਦੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਰੈ
 ਲੈ॥੨॥ਜਕੈਹਰਿਪੁਸੇਸਚਸਾਹਾ॥ਕੁਰਿਪੁਰੈਕਰਿਦੀਨੋਦਿਸਾਹਾ॥੩॥ਜੀਵਨਪੁਰਖਮਿਲਿਆਹ
 ਰਿਗਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੭॥੪੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਨਾਮੁ
 ਭਗਤਕੈਪ੍ਰਨਾਮਧਾਨਾ॥ਮੋਧਨਾਮੋਬਿਉਰਾਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਦਰਾਣੀਜਨੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿ
 ਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਸੁਖਅਸਥਾਨਾ॥ਮੁਸਿਮਰਤਸੋਭਗਤਪਰਦਾਨਾ॥੨॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਧਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਨਾਮੁਸਮਰੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰਾਭਾਨਾ॥ਨਾਮੁਸੀ
 ਗਿਤਕਾਮਨੁਲਾਗੁ॥੪॥੧੮॥੪੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਅੰ
 ॥ਤਬਤੇਧਾਵਤਮਨੁਤਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖਿਬਿਸ੍ਵਾਮੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਸੁਮੁਖਿਟਿਅੰਮੇ
 ਗੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅਗਾਧਿਭੁਗਵੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਿਟੀਮੇਗੀਚਿ
 ਤਾ॥੨॥ਸਭਤਜਿਅਨਾਥਏਕੁਸਗਣਿਆਇ॥ਉਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇ॥੩॥ਦੁਖਦ
 ਰਦੁਭਰਮੁਭਉਨਸਿਆ॥ਕਰਣਹਰਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੧੯॥੫੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਹਾਟਗਾਵਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੇਮਾਰਗਿਧਾਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮ
 ਰਨਕੀਬਗੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਗੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇੜਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖਾ॥ਪ੍ਰਭ
 ਆਦਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖਾ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਹਿ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀੜਾਸਮਿਟਾਇ
 ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਗਿ॥ਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੨੦॥੫੧॥ ਗਉੜੀ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਰੈ॥ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਹ
 ਸਾਦੁਖਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰਮੁਭਉਭਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
 ਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੁਖਨਿਕਟਿਨਹੀਅਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੋਚੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅ
 ਗਨਿਨਪੈਚੈ॥੩॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਦਰਿਜੀਜਾਲਾ॥੪॥੨੧॥
 ॥੫੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਛਾਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁਰਾਣੀ॥ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ
 ॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰਪੁਰਭੋਟਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
 ਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰਾ॥ਮਿਟੇਦਿਸੁਰੋਉਤਗੀਚਿਤਾ॥੨॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ

ਕਾਟੇਜਮਜਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਬਿਨੁ ਆਪੈ ਮਝਿ ਆਉ ॥ ੪ ॥
 ੫੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਗਥਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਆਪਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਲਗੇ ਸੰਤਪੁ
 ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣਹਿ
 ਰਹੈ ਦਸਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇ ਹੀ ਹਤੇ ਬਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥ ਦਇਆ
 ਲਭੁ ਏਸ ਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨਿਨਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੪ ॥ ੨੩
 ॥ ੫੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈ ਸੇਢੇ ॥ ਮੇਰੀ ਜੇਦੁ ਹੀ ਬਾਧਿ ਚਿਰ
 ॥ ੧ ॥ ਮਿਰਤ ਕਦੇ ਹਸਾ ॥ ਸੰਗਿ ਬਿਧੂਨ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੇ ਨਿਦੁ ਖਖੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸ
 ਰੁਤੁ ਦਰਪਹਿ ਰਇਆ ॥ ਜਿਉ ਤਰਨ ਖੇਤ ਮਾਰਿ ਰਹਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥
 ਨਿਰੰਗਲ ਮਨੁ ਖੁਜ ਪੈਨਾ ਹੀਨਾਮ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭੁਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭੁਜ
 ਚਿਉ ਪਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥
 ਆਵਤ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭੈ ਬਿਨ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥
 ਭੂਤ ਜਤ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇਟੂ ਟੇਗਾਢੇ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
 ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤ
 ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਅਗੈ ਪਰਹੁ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਿਮ
 ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਹਰਿ
 ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਹਿਸਮ ਲੇ ॥ ਸੇਧ ਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੇ ਚਾਲੈ ਨ
 ਲੇ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੫੭
 ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੁਕੇ ਹਰੇ ਕੀ ਏਖਿ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ਕਾ
 ਟੇਕ ਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਿਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿਤ ਪੁਨੀ ਮ
 ਨ ਆਸਾ ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਨ ਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ
 ਜਾ ਗੁਰਿ ਛੁਹ ਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਇਛੁ ਪੁਨਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੫੮ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਤਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਤਿ ॥ ਸੀਤ ਲਭ ਏਕੀ ਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਰੇ ਲੇ ॥ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾਉ
 ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਆਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੇਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਅਠ ਪਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿ

ਮਰਹੁਪਾਣੀ॥੩॥ ਦੁਖਦਰਦਜਮੁਨੇਵਿਨਅਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹਰਿਗੁਣਗਵੈ॥੪॥੨੮
 ॥੫੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਭਲੇਦਿਨਸਭਲੇਸੰਜੇਗਾ॥ ਜਿਤੁਭੇਟੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਿ
 ਰਜੇਗਾ॥ ਓਹਬੇਲਾਕਉਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਜਿਤੁਮੇਰਾਮਨੁਜਪੈਹਰਿਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਠਲਾ
 ਮੁਰਤਸਠਲਾਓਹਘਰੀ॥ ਜਿਤੁਰਸਨਉਚਰੈਹਰਿਹਰੀ॥੨॥ ਸਠਲਾਓਹੁਮਾਥਾਸੰਤਨਮਸਕਾ
 ਰਸਿ॥ ਚਰਣਪੁਨੀਤਚਲਹਿਹਰਿਮਾਗਿ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਲਾਮੇਰਕਰਮਾ॥ ਜਿਤੁਭੇਟੇਸਾਧੁਕੇ
 ਚਰਨ॥੪॥੨੯॥੬੦॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਾਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਨਾਮੁ
 ਸਿਮਰਿਓਤਾਸਭਜਾਹਿ॥੧॥ ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਇ॥ ਮਾਰੈਰਖੈਏਕੋਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ਗੁਰਕੈਚਰਣਰਿਦੈਓਰਿਧਾਰਿ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿਸਿਉਚਿ
 ਇਧਿਆਨੁ॥ ਈਹਾਉਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਅਇਆਮਿਟੇਅੰ
 ਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥੪॥੬੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਸਭ
 ਜਾਇ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਕੀਬਾਣੀ॥ ਸਾਧੁਜਨਰਾਮਰਸ
 ਨਦੁਖਾਣੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦੁਜਾਕੋਇ॥ ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੩॥ ਸ
 ਜਨਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੪॥ ਗਵਿਹਰਿਆਸਰਬਤਸੁਆਮੀ
 ॥ਗੁਣਗਵੈਨਾਨਕਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੩੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਭੈਮਹਿਰਚਿਓ
 ਸਭਸੰਸਾਰ॥ ਤਿਸੁਭਉਨਾਹੀਜਿਸੁਨਾਮੁਅਧਾਰ॥੧॥ ਭਉਨਦਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ ਜੇਤੁਭਭਵੈ
 ਸੋਈਕਰਣਾ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਅਵਣਜਾਣਾ॥ ਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਅਜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾ
 ॥੩॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਮਹਿਦਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੪॥ ਗਉੜੀ
 ਲੇਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਜੰਤੁਦਿਚਰਾ॥੪॥੩੨॥੬੩॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀ
 ॥੫॥ ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਦਰਗਹਬਾਉ॥੧॥ ਤੁਣੁਬਿਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਨਹੀਕੋਇ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਮਨਿਵਸੇਤਉਦੁਖਨਲਾਗੈ॥ ਤੁ
 ਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਕੁਮਭਉਭਗੈ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾ
 ਮੀ॥੪॥ ਕਰਉਅਰਦਾਸਅਪਨੋਪਸਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਉਮਿਲੈਸਦੁਰਾਸਿ॥੪॥੩੩॥੬੪॥ ਗਉੜੀ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ਕਣਬਿਨਜੇਸੇਥੋਥਰਤੁਖਾ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਨਾਮੁਨੇਸੇਮੁਖਾ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
 ਜਪਹੁਨਿਤਪਾਣੀ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਨਾਮੁਦੇਹਿਬਿਗਾਨੀ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਬਿਨੁਨਾਹੀਮੁਖਿਭਗੁ॥
 ਭਗਤਬਿਨੁਨਕਹਾਸੋਹਗੁ॥੩॥ ਨਾਮਬਿਸਾਰਿਲਗੈਅਨਸੁਆਇ॥ ਤਾਕੀਅਸਨਪੂਜੈਕਾਇ॥

੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥ ੩੪॥ ੬੫॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਤੁਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੁਮੈਂ ਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟਾ ਤੇ
ਰੀਸ ਗਨਿ ਉਪਗਹਿ ਜਨ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇ ਜੀਅ ਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਤੇ ਗੇ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥
੨॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਵਰ ਤੈ ਸਭ ਤੇ ਗਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾ
ਨਾਨਾ ਨਕਸਿ ਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਪਨਾ ॥੪॥ ੩੫॥ ੬੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈ
ਐਵਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ॥ ਦਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁ
ਖੁ ਸੁਖ ਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਨ ਗਥੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥
ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨ
ਉਸੁ ਨੀਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ੩੬॥ ੬੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਮਾਇ ॥੧॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜੀ
ਅਤੇ ਰੋਕੈ ਅਫੈ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਟਿ ਦਿਨ ਸੁਹੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਸੰਤ
॥੨॥ ਛੋਡਿ ਉਪਦ੍ਰਵ ਏਕ ਏਕ ਗੁਪਾ ॥ ਮਹਾਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਣੀ ਜਨਤ
ਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥ ੩੭॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲਿ ਨਿਸਤਗੇ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮਿਲਿਸ
ਪੁਰਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹੁ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨਿ
ਨਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਭੈ ਰਾਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ
ਉਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥ ੩੮॥ ੬੯॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
ਗੁਰਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂ
ਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਧਾਗੀ ॥
ਮਨ ਤਨ ਪਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗੀ ॥੨॥ ਸਠ ਲਜਨ ਮੁਹਿ ਦੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ
ਜਾਣਾ ॥੩॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈ ਐਵਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟ ਤਹਿ ਸਿਲਿਵਲਾਗੀ ॥੪॥ ੩੯॥ ੭੦॥
੧॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕਰੈ ਦੁਹ ਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਬਾਧੈ ਚੋਰਾ ॥੧॥ ਰਾ
ਮੁ ਰਮੈ ਸੇਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਵਿਕਾਗ ਬਿਨ ਮਹਿ
ਪਗਟਿ ਹੋਇ ਸੀਸਾਗ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਲੁਭਿ ਧਾਤਾ ॥੪॥ ੪੦॥

੭੧॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾਣਿ ਸੁਦੇ ਇ ਬੁਝਾਇ ॥
 ੧॥ ਹਰਿਗੰਗੇ ਰਤਾ ਸੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਲਾਲ ॥ ਰੰਗ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ
 ਗਾਇ ॥ ਤਕਾਰੇ ਗੁਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਰੰਗ ਠੀਕੇ ਸ
 ਭਮਾਇਆ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਰੰਗੇ ਸੇਭ ਏਨੇ ਹਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਝੁਇਆ ਲਾ ॥ ੪॥ ੪੧॥ ੭੨॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸਿਮਰਤ ਭੁਆਮੀ ਕਿਲ ਵਿਖਾਸੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਿਵਸੇ ॥
 ੧॥ ਰਾਮ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਭੋਰੇ ਸਾਗ ਨ ਮੁਖ ਪਤ ਸਭ ਮਿਟਿ ਓਅੰ ਦੇਸਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭ
 ਉਨ ਰਗਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈ ਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ॥ ੨॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟਾ ਚਰਨ ਕ
 ਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟੀ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤੀ ॥ ੪॥ ੪੨॥
 ੭੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭੁਖ ਮੁਤ ਕਾ ਭਾ
 ਗਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਪਨ ਕੇਵਾ ਪਾਰੀ ਪੁਰਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿਨਿ ਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪ
 ਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਾਧਿ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮ
 ਨੰਦਾ ॥ ੩॥ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਾ ਕਾਟੀ ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੭੪॥ ਗਉੜੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਿਟਿ ਹਿ ਕਲੇਸਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ੧॥ ਓ
 ਚਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮ
 ਹ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮ ਨੰਦਾ ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਰੋਪ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲ ਬਿ
 ਖਸ ਭਏ ਏ ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜੇ ਸਾਧ ਰਵਾ ਲਾ ॥ ੪॥ ੪੪॥ ੭੫॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈ ਨੈਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥ ੧॥
 ਖਸ ਮਥਿਸਾ ਰਿਅਨ ਕੇ ਮਿਲਾ ਗਹਿ ॥ ਕਉੜੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ
 ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸ ਸਲਾਮ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੇਭਾ ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ
 ਤਿਸ ਹਿਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨਾ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿਲੇ ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੪॥
 ੭੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਸਗੂਤੀ ਰਬ ਮਜਨੁ
 ਏਸ ਨਨਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਛਲ ਪਾਈ ॥ ੨॥ ਜੀਵਨੁ ਮਰਨੁ ਜਨੁ ਮੁਖ
 ਵਾਨਾ ॥ ਜਕੈ ਦੇਵ ਸੇਭ ਗਵਾਨਾ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪੁਰਾ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੁ ਪੁਰਾ ॥ ੪॥ ੪੫॥
 ੭੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਖਾਦ ਪੈਨ ਦਾ ਮੁਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸੇ ਜੋ ਹਰਿ ਦੂਤ ਪਰਮ ਗਾਇ ॥ ੧॥

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਦੀਨਾ ਕੋ ਟਿਜਨ ਮਰਹਮੁ ਹਿਬੁ ਜੂਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ
 ਐਸੀ ਹੋ ਗੀਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪ ਗੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਿਆਸੈ ਟੀਠੁ
 ਰਮਨੁ ਹੁਇ ਸਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਬਧੇ ਬਿਕਾਗ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਾਨਾਨ ਕਉ ਪਰੁਖਿ ਪਸੁਖ ਸਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਗੀਸਰ ਟਾਇਆ ਬੰਧਨ ਕਾ ਟਿਰੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥ ੧੭੮ ॥ ਗਉੜੀ ਪੰਃ ੫
 ॥ ਅਪਨੇ ਲੋਕ ਕਉ ਕੀਨੇ ਮੀਤਾ ਸਗਲ ਮਨੇ ਰਬ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
 ਜਾਤੇ ਬ੍ਰਿਥ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਰਿਆਵੁਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿ
 ਦਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰਿਨਾਨ ਕਬਲਿਹ
 ਗਾਸ ਠਲ ਦਰਸਨੁ ਹੋ ਬੰਦੁ ਹਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮੮ ॥ ੧੮੯ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘ
 ਨ ਰਿਖੇ ਖਨ ਮਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਾਸਾ ਪਸੀਹਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਪੀਫੁਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥
 ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਪ੍ਰਧਿਤ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਪਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੋ ਰਿਦੈ
 ਬਸਹਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਅਉਖਾਸ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਸਭਿ ਛੁਗਾ ਕਰਣੇ ਹਰੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਪਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਤਜਿ ਸਭਿ ਭ
 ਰਮਿ ਭਜਿ ਓਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਟਲੁ ਇਹੁ ਪਰਮੁ ॥ ੪ ॥ ੧੯੦ ॥ ੧੯੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ
 ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੇਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾ
 ਗਾ ॥ ਸਗਣਿ ਸੁਰ ਠਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿ ਕੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਇਹ ਅਸਗੁ
 ਰਨ ਭਏ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਧੁਰੀ ਦ੍ਰਿਅ ਏਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਹਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨ
 ਮੋਹ ਭਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮਾ ॥ ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧੯੨ ॥ ੧੯੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ
 ॥ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਤੁ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਦ੍ਰਿਅ ਏਨਾ ॥
 ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਕਲੇਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤ ਰੇਨਾ ॥ ਬਿਖੁ ਮਤੇ ਕਾ ਕਉ ਰਨ
 ਠਾਉ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਨ ਸੁਖਾਨ ਹੀ ਅਦੁਹਿ ਚੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿ
 ਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੯੪ ॥ ੧੯੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ
 ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਸੀ ਗੀ ਬਟ ਦ੍ਰੋਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਦ੍ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ
 ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਖਨ ਮਹਿ ਪ
 ਰਿਉ ਤਰਣ ਹਾਗ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੇ ਰੇਨ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਤਿ ਠਲ ਪਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਉਕਤਿ
 ਸਿਆਨ ਪਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧੯੬ ॥ ੧੯੭ ॥ ਗਉੜੀ ਪੰਃ ੫ ॥
 ਬਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਬਿਚਰੁ ਸੀਸ ਰਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਦ੍ਰੁਭਾ ਗੀ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਗਈ ਐ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤ੍ਵੇਦੇਹਿਤਪਾਣੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਗਿਭੰਦਸਾਗਰਚਰਿ
 ਉਤਰਹਿਪਾਗਿ॥੨॥ ਸਾਧੁਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ ਸਦਾਕਲਿਆਣਾਠਿਭਿਦੁਖੁਨੋਹੋਇ॥੩॥ ਪ੍ਰੇ
 ਮਭਗਤਿਭੁਜੁਗੁਣਿਨਿਪਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਦਰਗਾਹਪਾਣੀਐਮਾਨੁ॥੪॥੫੩॥੮੪॥ ਗਉੜੀਪ:੫
 ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਹਰਿਮੀਤਾ॥ ਕ੍ਰਮਾਥਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤਾ॥੧॥ ਉਠਤਸੇਵ
 ਤਹਰਿਸੰਗਿਪਦੁਤੁਆ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਜਮਨਹੀਰੂਹੁਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਣਕਮਲਪ੍ਰਭਰਿ
 ਦੈਨਿਦਾਸੁ॥ ਸਗਲਦੁਖਕੋਹੋਇਆਨਾਸੁ॥੨॥ ਅਸਮਾਣਤਾਪਹੁਏਕਾ॥ ਸਚਸਾਹਕੀਮਨ
 ਮਹਿਟੇਕਾ॥੩॥ ਮਹਾਗਰੀਬਜਨਸਾਧਅਨਥਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਗੰਧੇਦੇਹਾਥਾ॥੪॥੫੪॥੮੫॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਮਜਨੁਕਰਿਸੁਚੈ॥ ਕੋਟਿਗੁਣਪੁੰਨਠਲਮੁਚੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਉਹਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਮਹਿਬਸੋ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਨਸੋ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨਠਲੁ
 ਪਾਇਆ॥ ਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦਿਸਟਿਨਅਇਆ॥੨॥ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਗੋਵਿੰਦਅਧਾਰਾ॥ ਰਤੇਛੁਟਿ
 ਓਬਿਖੁਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕਜਪੁਜਪੈਹਰਿਜਪੁਨਾ॥੪॥੫੫॥
 ੮੬॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪਉਸਰਣਾਣੀਜਿਨਿਹਰਿਜਾਤੇ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਣਹ
 ਰਿਰਤੇ॥੧॥ ਭੈਭੁਜਨੋਪ੍ਰਭਮਨਿਨਬਸਾਹੀ॥ ਰੁਪਤਰੁਪਤਜਨਮਬਹੁਤੁਜਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਿਓਹਰਿਨਾਮਾ॥ ਸਗਲਮੋਨੇਰਥਤਕੇਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ ਜਨਮੁਜਗਮਿਰਤੁਜਿਸੁਦਾਸਿ॥
 ਸੋਸਮਰਥੁਸਿਮਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥੩॥ ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਏਕਾ॥ ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕਾਨਾਨਕਟੇ
 ਕਾ॥੪॥੫੬॥੮੭॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਬਾਹਰਿਗਥਿਓਰਿਦੈਸਮਾਧਿ॥ ਘਰਿਅਏਗੋ
 ਵਿੰਦੁਲੈਨਾਇ॥੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੀਤਨਕੈਸੰਗਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਗਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਪ
 ਰਸਾਦੀਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਸਭਿਹਿਰਿਆ॥੨॥ ਸੋਭਾਸੁਗਤਿਨੁਸਿਭ
 ਗਵੰਤੁ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤੁ॥੩॥ ਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈਮਹਿਜਪੁ॥ ਨਾਨਕਪੇਖਿਜੀਵੈਪ
 ਰਤਪੁ॥੪॥੫੭॥੮੮॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਸੰਨੁਇਹੁਥਨੁਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਏ॥
 ਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿਅਪਿਬਸਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਪਤਿਤਹਾਜਹਰਿਸਿਮਰਨੁਨਾਹੀ॥ ਕੋਟਿਅਨੰ
 ਦਜਹਰਹਿਗੁਣਗਾਹੀ॥੧॥ ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖੋਰੋਗਘਨੇਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਸੇਵਾਜਮੁਲਗੈਨ
 ਨੇਰੇ॥੨॥ ਸੇਵੁਭਭਾਗੀਨਿਹਚਲਥਾਨੁ॥ ਜਹਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੩॥ ਜਹਜਾਣੀਐਤਹ
 ਨਾਲਿਮੋਰਾਸੁਆਮੀ॥ ਨਾਨਕਕਉਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫੮॥੮੯॥ ਗਉੜੀਪ:੫
 ਜੋਪਾਣੀਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਵੈ॥ ਪਵਿਅਮਣਪਵਿਅਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਸਿਮਰਿ

ਗੋਪਾਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਛੁੱਠਾ ਮਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਪਦੰਤੁ ਸੋਚਤੁ ਰਸਿ ਅਣਾ ਭਿਨਿ ਜਨਿ
 ਮਾਨਿ ਅਪ੍ਰਭ ਕਾਭਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜਗਮਹਿ ਅਭਿਅੰਸੇ ਪਰਵਾਣਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆ
 ਮੀ ਜਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ੮੦ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕੰਤ ਨਹੀ ਸੀ ਗੁਆ ਚਿਉ ਬਿਖਈ ਚਿਉ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਦਾਰ ਜੇ ਸੇਤੁਰੀ ਸੀ ਗਾਗੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਪੁਚਰੈ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬੈਲ ਕਉ ਨੇੜਾ
 ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਗਉੜੀ ਚਿਉ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗਾਰੁ ਲੇਕਾ ਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉ ਦੇ ਕਉ ਧਵੈ
 ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਚੀਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾਮੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥ ੮੧ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਾਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀ ਅਤ ਪੀਗਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਛਿਟਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਤ ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਿ
 ਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪਾ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤਿ ਬਿਕਾਗਾ ਸਭ ਤੇ
 ਉਚਰੈ ॥ ਉਪਕਾਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗਰੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧਰਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥ ੮੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਦਰ ਭਾਗੀ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਹੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ ਪੇਖਿ
 ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੇਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਗਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੇ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚ
 ਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਸਰਨ ਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾ ॥ ਗਾਨ ਨ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ
 ॥ ੪ ॥ ੬੨ ॥ ੮੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜੋ ਜਨਗੀਧੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਰਸਾ ਦੀ ਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਗਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਲ ਸੀ ਸਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਅਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ਵਟਿ ਤਿਟਿ ਤਿਭਵਟਿ
 ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀ ਅਸੀਹਿ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਕਥ ਨੀਸਾਗਾ ਮਾਨਿ
 ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨ ਹਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੬੩ ॥ ੮੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਾਵਟੁ
 ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੁਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਬਿ
 ਦ ਕਾਨਾ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਹੇ ਸਟਹੇਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ
 ਦਿਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਧਕ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਧਾਨਾ
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸ ਹਿ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬੪ ॥ ੮੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ
 ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜ ਭਾਉ ॥

ਮਨਤਰਹਿ ਅਪਮਾਨੀਦਾ

ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਰਮੰਧਰਮਨੇ ਮਥਤ ਪੂਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਨਨ ਦੁਖ ॥
 ॥੨॥ ਤਾਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲਾ ॥ ਜਾਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੩॥ ਸੇਥੈ ਸੇਨੈ ਚੈ ਅਪਰਾਪ ॥
 ਗੁਰ ਕੁਨਾਨ ਕਾਜਿ ਨਿਤ ਜੇਵਿ ਕਾਗ ॥੪॥ ੬੫ ॥ ੮੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਜੀ
 ਵਤ ਛਾਡਿ ਜਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੇਵਰ ਸਾਨੇ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਇੰਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੁ
 ਰਿਲਿਖਿ ਮਾ ॥ ਕਾਪੂ ਕਾਜਨ ਅਵਤ ਬਿਖਿ ਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ
 ਖਾਣੀ ॥ ਤਾਕੀ ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੀਸਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉ
 ਤਰ ਸਿਪਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਨ ਕਾ ਅਰਾਧਿ ॥੪॥ ੬੬ ॥
 ੮੭ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਗਰੀਬ ਉਪਰਿ ਜਿਖਿ ਜੇਦਾ ਵੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਅ
 ਗਨਿ ਮਹਿਸਾਵੀ ॥੧॥ ਪੂਰਨੀਆ ਉਕਰੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮੂਆਉ ਪਿਛਿ ਦੁਰਤਾਪਾ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਮਰਿਅਾਜਿ
 ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਅਗੈ ਪਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖੈ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ॥ ਸਗਟਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥ ੬੭ ॥ ੮੮ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਮਹਾਜਰੁ ਛੂਠਾ ਕੀਤੋ ਨਾਮ
 ਪਿਆਪਾ ਪੀਕਉ ਲਾਗਾ ਸੀਤਾਪਾ ॥੧॥ ਜਿਸ ਹਿਸ ਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਹੀ
 ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੁਰੂ ॥ ਸਿਰਹਾਥ ਪਛੈ ਹੈ ਅੰਧ ਮੂਰੂ ॥੨॥ ਰੋਗ
 ਬਿਅਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪਾ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇ ਐਆ ਪੇਬਧੇ
 ॥ ਦਰਬੁਗਇਆ ਸਰੁਜੀ ਅਕੈ ਸਾਥੇ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈ ਜਮੇ ਰੈ ਕਰਤ
 ਰਿ ॥੫॥ ੬੮ ॥ ੮੯ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਜਨਕੀ ਪੁਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ
 ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਅ ਧਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮਨਿ ਪੂਰਿ ਬਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਪੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁ
 ਧਮੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇਧੈ ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਇ
 ਓਸ ਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿ ਅਭਉ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ
 ਨਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥ ੬੯ ॥ ੧੦੦ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਜੀਵਨ
 ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਅ ਅਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਕਾਨੀ
 ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ਐਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰ
 ਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥ ੭੦ ॥ ੧੦੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਸੀਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਇੰਦ
 ਪਾਣੀ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨ ਸੇਮੇ ਰੇਭਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸੇਰੇ ਗਭਏ

ਕਲਿਆਨਾ ॥੧॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਗਾ ਸਾਪੁਸੰਗ ਸੋਯੋ ਨੇਸਤਾਗਾ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਢਹੁ
 ਨਿਤ ਨੀਤਾ ਗਈ ਬਿਆਪਿ ਉਬਰੇ ਜਨਮੀਤਾ ॥੩॥ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇ
 ਗੀਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ੧੦੨॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸਕੀ ਅਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੁਰਨਭ
 ਈਸੇਵਾ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਗੰਧਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪੈਸੇ ਜੀਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਏ ॥੨॥ ੧੦੩॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ
 ਪਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤਾ ॥ ਪਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੋਤਾ ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਾਜੀਐ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ
 ਜ ਸੁਕੀਐ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਜਾਈਐ ਭਰਬਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ੧੦੪॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਭੂਹੈ ਮਸਲਤਿ ਭੂਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਭੂਹੈ ਰਾਖਿ ਹਿਸਾ ਰਿਸ ਮਾਲਿ ॥੧॥
 ਐਸਾ ਰਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨਿ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਅਗੈ ਅਪਿ ਇਹ ਬਾ
 ਨੁਕ ਸਿਜਾ ਕੈ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਵਾਣੁ ਸਦੁਨਿ ਸਾਣਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਿਕ
 ਰਹਿ ਛੁਗਮਾਨੁ ॥੩॥ ਅਪੇਦਾਤਾ ਅਪੇਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ ੧੦੫॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਭਇ ਅਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਦ੍ਰਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥
 ਰਾਮ ਰਵਤ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੁਰਨ ਹਰਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ
 ਕੇ ਪੁਰੇ ਭਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਹਾ ਗੁ ॥੨॥ ੧੦੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਧੋਤੀ
 ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੋਇ ॥ ਗਰਧ ਪਵੰ ਹੁਲਾਰੇ ਪੈਇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦ
 ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲ ਕਕਰਤ ਇਸਨੀਨਾ ॥ ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥
 ੨॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਣਿ ॥ ਜਨਿ ਅੰਕੁਰਤ ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ ॥ ਹਿ
 ਰਦਾ ਸੁਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥ ੧੦੭॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਬਿਰੁਘ ਰਿਬੈ ਸਹੁ ਹਰਿ ਜ
 ਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰ
 ਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਾਦਿ ਸਾਹਸਾ ਸਭ ਦ੍ਰਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥ ਨਿਰਭ
 ਉਰੇ ਇਭੁ ਜਹੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਮਿਲਿ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥ ੧੦੮॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ
 ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਮਾਇਆ ਨ ਹੀਛ ਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਨ ਹੀ ਭੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
 ਰਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਰੇ ਨਾਇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗਹਾਉ
 ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧਕਾ ਅੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਤੇ ਜਮ ਕੀਨ

ਭਬਭਭਨਕਹਕੋਰ
ਇਅਨ

ਹੀਤਾਸਾਹਰਿਸੀਗਿਰਤੇਪੁਰਨਾਸਾ॥੨॥ਹਰਿਸੀਗਿਰਤੇਵੁਖੁਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਸੀਗਿਰਤਾਅਨਦਿਨੁਜ
ਗੈ॥ਹਰਿਸੀਗਿਰਤਾਸਹਜਘਰਿਕੁਸੈ॥ਹਰਿਸੀਗਿਰਤੇਕੁਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥ਹਰਿਸੀਗਿਰਤੇਮਤਿਉ
ਤਮਹੋਇ॥ਹਰਿਸੀਗਿਰਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਣਿ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮੇਰਾ
ਬਿਸਰਤਨਾਹਿ॥੪॥੭੮॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏਅ
ਗਿਚਲੁਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਭਏਅਨੰਦਾਰਸਿਗਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦ॥੧॥ਖੇਮਭਇਅ
ਕੁਸਲਘਰਿਆਏ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੀਗਿਗਈਬਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸ
ਪਨਿਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀਪਰਸਾਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲਇਕਾਇਆਸੀਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਗਿਦਾਸਹਪਾਇ
ਆਪੁਗਇਅਤਾਮਾਪਹਿਭਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਕੀਸਗਨੀਪਏ॥੩॥ਜੇਚਹਤਸੇਈਜਬਪਾ
ਇਆ॥ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਬਾਸਨਾ॥੪॥੭੮॥੧੧੦॥
ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੇਇਸਨਾਨੁ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੇਦਾਨਾ
ਜਾਮਨਿਵਸਿਓਹਿਕੋਨਾਮੁ॥੧॥ਸਗਲਪਦਿਤਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲਾਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾਧੁਸਰਨਿ
ਦਇਅਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁਭਧਤਪਸਾਧਨਸਾਧੋ॥ਅਨਿਕਲਾਭਮਨੇਰਥਲਾਧੋ॥ਹਰਿ
ਰਿਨਮਰਸਨਅਰਾਧੋ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖਨੋ॥ਜੇਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਨੋ॥ਨਾਮੁਜ
ਪਤਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੈ॥੩॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੇਬੀ
ਚਹੋ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੋ॥੪॥੮੦॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਗਿਦੈਬਸਾਇਆ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਗਾਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰਗੁਰਨਾਮਾਤਤੇਸਿਧ
ਭਏਸਗਲਕੀਮਾ॥੨॥ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਿਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲੁਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਕਹਭੈਭਾਈਨਾਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੮੧॥੧੧੨॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿ
ਸਾਹੀਪ ॥ਅਪਨੇਵਕਕਉਆਪਿਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਬਪ੍ਰਭੈਸੇਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਗਨਿ
ਉਬਰੈਸਭਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਦਨਪੁਰਨਸਦੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਮਨਬਸਿਆਕਰਨੈਹਰਾ॥
ਭੈਬਿਨਸੇਅਤਮਸੁਖਸਾਗਾ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੋ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲੁਬਿਖਲਾਥੇ
॥੩॥ਕਹਨੁਨਜਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਾਈ॥੪॥੮੨॥੧੧੩॥

ਸਦਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਚੈਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਵਾਰ ਪਦੇ॥ ਰਮਕੋਬਲੁਪੁਰਾਨਭਾਣੀ॥ ਤਤੇਬਿਥਾਨਬਿਆਪੈਕ
ਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਜੇਚਿਤਏਵਾਸੁਹਰਿਮਾਣੀ॥ ਸੇਸੋਕਰਤਾਅਪਿਕਰਾਣੀ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਕੀਪ੍ਰਭ
ਪਤਿਗਵਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਨਿਰਭਉਗਾਣੀ॥੨॥੧॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗਗਾਗਰਤਪਰਤਗਹਿਲੇਹੁਅੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਵਦਨਿਨਸੁਰ
ਤਿਨੈਨਸੁੰਦਰਨਹੀਆਰਤਦੁਆਰਿਰਟਤਪਿੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ ਦੀਨਾਨਾਥਅਨਾਥਕਰੁਣਾਮੇਸਾਜਨ
ਮੀਤਪਿਤਾਮਹਤਰੀਆ॥ ਚਰਨਕਵਲਹਿਰਦੈਗਹਿਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੨॥੨
॥੧੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਚੈਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦਯਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾ॥ ਤੂੰਸੰਗਿਹਮਰੈਬਾਸੁਜੀਉ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਝੁਬਿਨੁਘਰਿਨਜੀਵਨਾਧਿਗੁਰਹਣਾਸੰਸਾਰਿ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿ
ਮਖਬਲਿਹਰਿਜੀਉ॥੧॥ ਹਸਤਅਲੰਬਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਗਰਤਉਧਰੁਗੋਪਾਲ॥ ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਨਮ
ਤਿਬੋਗੀਆਤੁਸਦਹੀਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੨॥ ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਰਾਸਰ
ਟਿਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਉਚੇਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਿਸਿਧਿਨਾਮਮਹਾਰਸਮੰ
ਹਿ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਭਏਕੇਸਵਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤ੍ਰਮੇਰੇਪ੍ਰਣਅਧ
ਗਾਸਾਪਸੰਗਿਨਾਨਕੁਭਜੇਬਿਖੁਤਰਿਆਸੰਸਾਰ॥੫॥੧॥੧੧੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਚੈਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰੋਏਕੇਛੁੰਤਕੇਘਰਿ॥ ਚੈਕੋਈਰਾਮਪਿਆਰੇਗਵੈ॥
ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਦਪਦੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨਬਨੁਖੋਜਤਠਿਰਤਬੈਗਗੀ॥ ਬਿਰਲੇਕਾਹੂ
ਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਰੁਭਾਗੀ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਕਸਨਕਾਦਕਚਾਏ॥ ਜੇ
ਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿਆਰੈ॥ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ ਤਕੀਸਗਣਿਜਿਨਬਿ
ਸਰਤਨਾਹੀ॥ ਵਰੁਭਾਗਿਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾਹੀ॥ ਜਨਮਮਰਣਤਿਹਮੁਲੇਨਾਹੀ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਉਚਅਪਾਰੇ॥ ਨਾਨਕੁਮੀਗਭਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੪॥੧॥
੧੧੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਚੈਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਪਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਰੂਪਹੀਨਭੂਧਿਬਲਹੀਨੀ॥ ਮੇਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਿਤੇਆਣੀ॥੧॥ ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੇਬਨਮਾਤੀ॥ ਮੇ
ਹਿਅੰਸਬਕੀਕਰਹੁਸਮਾਣੀ॥੨॥ ਖੋਜਤੇਖੋਜਤਭਈਬੈਗਗਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉਠਿਰਤ

ਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਨਕਸਾਪਸੀਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥
 ੧੧੮॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ॥ ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਮਿਲਾਗਿਆਪਇਲਗਉਮੋਹਿ
 ਕਰਉਬੇਨਤੀਕੋਉਸੰਤੁਮਿਲੈਬਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਅਰਪਉਪਨੁਰਖਉਅਗੈਮਨਕੀ
 ਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਅਗੀਜੇਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਤੁਨਾਵੈਅਨਦਿਨਠਿਰਉਤਿਸੁਪਿਛੈਦਿਰ
 ਗੀ॥੧॥ਪੁਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓਮੈਪੋਹੁਮਿਲ
 ਤਹਰਿਨਨਕਜਨਮਜਨਮਕੀਸੋਈਜਾਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ॥
 ਨਿਕਸੁਰੇਪੰਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪੰਖਾ॥ਮਿਲਿਸਾਪੁਸਗਣਿਗੁਪੁਰਨਰਾਮਰਤਨੁਹੀਅਗੈਸੰਗਿਗਾਖਾ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਮਕੀਕੁਈਤ੍ਰਿਸਨਾਰਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖਣਮੋਹਕੀਠਾਸਾਕਾਟਨਹਾਰਜਗਤਹੁ
 ਰੋਗੋਬਿੰਦਾਚਰਨਕਮਲਤਕੇਕਰਪੁਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਦੀਨਨਾਥਸੁਨ
 ਹੁਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਗਹਿਲੇਹੁਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਮਰੀਰਾਸਿ॥੨॥੩॥੧੨੦॥
 ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇਰਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨੁਰੈਨੀਰੈਕੋਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈਨੇ
 ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾਕਰਉਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅਨਿਕਭਾਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਰੋਗਾ॥ਤੁਲਾਪਾਰਤੇਲੇਸੁਖ
 ਸਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦਰਸਸਭੇਹੀਥੋਗਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨਮਕੋਜਾਤਬ
 ਤੋਗਾ॥ਆਨਦਸੁਖਭੇਟਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਸਭੁਸਦੇਰਾ॥੨॥੪॥੧੨੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ॥ ਕਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹ
 ਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥ਦਿਚਿ
 ਪ੍ਰਦਾਹਉਮੈਪਾਈ॥ਮਾਇਅਮੋਹਿਸਭੇਜਗੁਸੋਇਆਇਹੁਭਗੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ॥੧॥ਏਕਾ
 ਸੰਗਤਿਏਕਤੁਕ੍ਰਿਹਿਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁਪੰਚਦੁਹੇਲੇਓਬਸਤੁਅ
 ਗੋਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨੀਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਧਕਰੇ
 ਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਪਸੀਗਤਿਲਿਵ
 ਲਾਈ॥ਪੰਚਜਨਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦਨਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਕਿਨਬਿ
 ਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹਜੁਭਇਅਕੁਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਦੂਜਾ॥੪॥੧॥੧੨੨॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ॥ ਐਸੋਪਰਚੋਪਾਇਓਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਅ
 ਲੁਬੀਹੁਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਖੁਹਿਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤਮਹੀਮੋਹਿਇਹੁ

ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇਆਇਓਕੈਪਹਿਕਰਓਅਰਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤੇਰੈਗੁਪਾਇਓ॥
 ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੇਰੇਤਾਸਦਾਸਹਜਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ ਏਵਾਸਾਸੇਈਠੁਨਿਹੇਸੀਸੁਖਦੁ
 ਖੁਕਹਾਇਓ॥੧॥ ਖੰਡਕਾਮੰਡਕਾਏਕੋਠਾਣਾਗੁਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁ
 ਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੧॥ ਏਕੈਕਾਨਿਕਅਨਿਕਭੀਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰ
 ਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗੁਗੁਰਿਖੋਇਉਰੈਇੰਦੁਤਤੋਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੪॥੨॥੧੨੩॥
 ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਨਾਗੇ॥ਮਨਗੁਰਿਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥
 ਰਹਉਕਰਓਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਸੰਤਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾ
 ਆਗੈਬਸਨੁਸੁਪੇਲਾ॥੧॥ ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਰਸਹਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਾਨਿ॥ਜਿਸਹਿ
 ਜਗਾਇਪੀਆਰੇਹਰਿਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ ਜਾਕਉਆਏਸੇਈਬਿਹਾਸੁਹਰਿ
 ਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਗਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਢੁਪੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਠੇਗਾ॥੩॥ ਅੰਤ
 ਰਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਰੋਗਾਨਾਨਕੁਦਾਸੁਇਹੀਸੁਖੁਮਾਗੈ॥ਮੇਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀ
 ਧੂਰੇ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਗੁਰਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਸੇਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭ
 ਕੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਉਪੰਚਾਬਿਖਾਦੀਏਕੁਗਰੀਬਾਗੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਖੇਦੁਕਰਹਿਅਬਹੁਤਸੰ
 ਤਾਦਹਿਆਇਉਸਹਨਿਤੁਹਾਰੇ॥੧॥ ਕਰਿਕਰਿਹਾਰਿਓਅਨਿਕਬਹੁਤੀਢੋਡਹਿਕਤਹੂਨਾਰੀ
 ॥ਏਕਬਾਤਸੁਨਿਤਕੀਓਟਾਸਾਪਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਹੀ॥੨॥ ਕਰਿਕਰਿਪਾਸੰਤਮੇਲੇਮੇਹਿਤਿਨਤੇ
 ਪੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤੀਮੰਤੁਦੀਓਮੇਹਿਨਿਰਭਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ ਜੀਤਿਲ
 ਏਓਇਮਹਾਬਿਖਾਦੀਸਹਜਸੁਪੇਲੀਬਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਭਉਆਪ੍ਰਗਾਸਾਪਾਇਆਪਦੁ
 ਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਓਹੁਅਭਿਨਾਸੀਗਉੜੀਆ॥
 ਨਿਭਉਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇਬਸਤੇਇਹੁਰਗੁਕਹਾਤੇਆਇਆ॥੧॥ ਰਹਉਏਕਮਹਲਿਤੂੰਹੋਰਿਅ
 ਠੇਰੇਏਕਮਹਲਿਨਿਮਾਨੇ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਆਪੇਆਪੇਏਕਮਲਿਗਰੀਬਾਨੇ॥੧॥ ਏਕਮਹਲਿ
 ਤੂੰਪਰਿਤੁਬਕਤਏਕਮਲਿਖਲਹੋਤਾ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਸਭਕਿਛੁਗੁਪਜੁਏਕਮਹਲਿਕਛੁ
 ਨਲੇਤਾ॥੨॥ ਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਕਹਾਕਰੇਬਪੁਰੀਖਿਲਾਵਨਹਾਰੇਜਾਨੇ॥ਜੈਸਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਾਜੀ
 ਗਰੁਓਤੈਸੇਹੀਸਾਜੁਆਨੇ॥੩॥ ਅਨਿਕਕੋਠਗੀਬਹੁਤੁਭੀਤਿਕਰੀਅਹੁਆਪਿਹੋਆਰਖਵ
 ਗਾ॥ਜੈਸੇਮਹਲਿਗਾਏਤੈਸੇਰਹਨਾਕਿਆਇਹੁਕਰੇਬਿਚਾਰਾ॥੪॥ ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੇਈਜ
 ਨੈਜਿਨਿਇਹਸਭਭਿਧਿਸਾਜੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪੀਪਰਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਅਪੁਨੇਕਾਜੀ॥੫॥੫॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਰਾਏਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਤਿਨਸੰਗਿਉਨਸਮਸਰਿਅਵਰਨਦਾਤੇ॥੧॥
ਜਗਤਉਪਾਰਣਸੇਈਆਏਜੋਜਨਦਰਸਨਪਿਆਸਾਉਨਕੀਸਰਣਿਪਰੈਸੋਤਰਿਆਸੰ
ਤਸੰਗਿਪੁਰਨਆਸਾ॥੨॥ ਤਕੈਚਰਣਿਪਰਉਤਾਜੀਫੁੱਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲਾਭਗਤਨਕੀ
ਰੇਣੁਰੇਇਮਨੁਮੇਰੇਹੁਪ੍ਰਭੂਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੩॥ ਰਾਜੁਜੋਬਨੁਅਵਰਦਾਜੇਦੀਸੈਸਭਕਿਛੁਜੁਗ
ਮਹਿਘਾਟਿਆਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਸਦਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਆ॥੪॥੧੦
॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਅਏਓਰੁਤੇਮੇਕਉਸਤਿਗੁਰਸ
ਬਦਿਬੁਝਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਇਸੁਤਨਮਹਿਗਵਿਅਨਿਮਖਨਿਮਖਨਮ
ਸਕਾਗਾਦੀਖਿਆਗੁਰਕੀਮੁੰਦਕਾਨੀਤ੍ਰਿਕੁਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧॥ ਪੰਚਚੇਲੇਮਿਲਿਭਏਇਕ
ਤਾਏਕਸੁਕੇਦੁਸਿਕੀਏ॥ਦਸਿਬੈਰਾਗਨਿਅਗਿਕਾਹੀਤਬਨਿਰਮਲਜੋਗੀਥੀਏ॥੨॥ ਭਗੁ
ਜਗਇਚਰਣਿਬਿਭੂਤਾਪੰਥਏਕੁਕਰਿਪੇਖਿਆਸਹਜਸੁਖਸੋਕੀਨੀਭੁਗਤਾਜੋਠਕੁਰਿਮਸ
ਤਕਿਏਖਿਆ॥੩॥ ਜਹਭਉਨਾਹੀਤਹਾਅਸਨੁਬਧਿਓਸਿੰਗੀਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਤਤੁਬੀਚ
ਰੁੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਜੁਗਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ॥੪॥ ਐਸਾਜੋਗੀਫੁਡਭਾਗੀਭੋਟੈਮਾਇਆਕੇਬੰਧ
ਨਕਾਟੈਸੇਵਾਪੁਜਕਰਉਤਿਸੁਪੁਰਤਿਕੀਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਚਾਟੈ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ
ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਨੁਪਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਸੁਨਹਾਸਗਲਧਿਆਇਲੇਮੀਤਾਹਰਿਅਉਖਉ
ਜਾਕਉਗੁਰਦੀਤਾਕੈਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕਾਰਮਿਟਿਓਤਿਹਤਨਤੇਗੁਰਿਸਬ
ਦਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾਭੁਮਕੀਜਲੀਤਾਕੀਕਾਟੀਜਾਕਉਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸੁਸਾ॥੧॥ ਤਾਹੀਲੇ
ਭਵਜਲੁਤਾਭੁਬਿਖੜਾਬੈਰਿਬਸਾਪੁਸੰਗਾਪੁਰਨਹੋਈਮਨਕੀਆਸਾਗੁਰੁਭੋਟਿਓਹਰਿਗੰਗਾ॥
੨॥ ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਤਾਕਉਦੇਵੈ
ਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੩॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰ
ਨਪਤਿਮੇਰੈਮੋਹਿਅਨਾਥਸਰਣਿਪ੍ਰਭੋਤੇਗੀਅੰਧਕੁਪਮਹਿਹਥਦੇਰਾਖਹੁਕਛੂਸਿਆਨਪਉ
ਕਤਿਨੋਮੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੁਮਸਮਰਥਨਾਹੀਅਨਹੋਗੀਤੁਮ
ਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਸੇਸੇਵਕਜਿਨਭਾਗਮੋਥੇਰੀ॥੧॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਸੰਗਿਤੁਮਪ੍ਰਭ
ਰਤੇਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਜੋਗੀਪ੍ਰਉਪ੍ਰਉਨਾਮੁਤੇਰਾਦਰਸਨੁਚਾਹੈਜੋਸੇਵਿਸਟਿਓਹਓ
ਦਚਕੋਰੀ॥੨॥ ਰਾਮਸੰਤਮਹਿਭੋਦੁਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੁਜਨੁਕਈਮਹਿਲਾਖਕੋਰੀਜਾਕੈਹੀਐ
ਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭੋਹੋਅਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਰਸਨਰਮੇਰੀ॥੩॥ ਤੁਮਸਮਰਥਾਪਾਰਅਤਿਉਚੇਸੁ

ਖਦ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੇਰੀ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੇ ਕਿਹਾ ਉਨ ਸੀਤ ਨ ਕੋ ਸੀ ਗਿ ਸੰਗੇਰੀ ॥੪॥
 ੧੩॥੧੩੪॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਤੇ ਸੀਤ ਹੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੇਕ ਉ
 ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ ਓਹਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਤੁਮਾਰੀ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮੁ
 ਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸਗਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤੇ ॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੇ
 ਰਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਭਰੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਹਾ ਜਿ ਸੁਰਾਖਹੁ ਸੀ ਗੇਤੇ ਤੇ ਪਾਹਿ ਪਰਤੇ
 ॥੨॥ ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਸਮ ਰਬ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮੈ ਹੋ ਬੋ ॥ ਐਸਾ ਨਿਪਾਹੁ ਦੇਹੁ ਮੇਕ ਉਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ
 ਹਮਾਰੈ ਸਥੈ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅਰੇ ਕਉ ਗੁਨ ਕੀ ਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨ
 ਕ ਹਰਿ ਭੋਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤ ਲਧਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸ
 ਮਾਇ ਓਦੇਵਾ ॥ ਮੇਕ ਉਸਤਿ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆ ਲਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀ ਓਦਾ ਸਰੋ
 ਸੀਤ ਨਟ ਹਲਾਇ ਓਹਿ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੁਜਾਰੀ ਮੇਕ ਉਸਚਰਜੁ ਗੁਰ ਹਿਦਿਖਾਇ ਓਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਓਹਿ ਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜਿਆਰ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਓਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਅਮਨ ਭੋਠਹਾਇ ਓਹਿ ॥੨॥ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏਵੁ ਖਹਠਾਉ ਗਵਾਇ ਓਹਿ ॥ ਜਉ ਸੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਅਨਦੁ ਪੁਦਿਖਾਇ ਓਹਿ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਅਵਤਨਾ ਕਿਛੁ ਜਵਤ ਸ
 ਭੁਖੇ ਲੁਕੀਓ ਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਇ ਓਹਿ ॥੪॥੧੫
 ॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਜੇ
 ਗੇ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪੰਡਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਜੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ
 ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹਿ ਧਿਆ
 ਵੀ ਐਰੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁ
 ਅਮੀ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥ ਸਭ ਕੋ ਮਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖੁ ਸ
 ਗਰਹੇ ॥ ਦੇਵੇ ਤੇਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਓਰਤ ਨਾ ਗਰਹੇ ॥੩॥ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁ
 ਅਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਤ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੋਈ ਗੇ ॥੪॥
 ੧੬॥੧੩੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨੁ ਬਿਸਰੇ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸਰਬ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪੁਤਿ ਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿ
 ਤਾਗੇ ॥ ਸੀਤ ਲਸੀਤਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਖੈ ਭ

ਵਜਲੁ ਪਾਇਤਿ ਤੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀਤਾ ਸਬਿਦਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਨ
 ਪਰਬੁ ਮਪਰਮੇ ਸੁਰਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਤੁਐ ਜਨ
 ਮੁਨਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪ ਪਨੇ ਨਾਮੁ
 ਦੀ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ —
 ਗੁਰਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਨਹੀ ਰੇਹ ਰਿਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨਮ ਇਹੁ
 ਰਤਨ ਅਮੋਲ ਕੁਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਬਿਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤ ਬਿਨੇਦਾ
 ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥ ੧ ॥ ਚੈਵਰ ਗੇਵਰ ਗਜਰ ਗਾਤਿ ਆਗਿ ਚਲਿਓ ਪੁਰਨੰਗ ॥
 ੨ ॥ ਚੋਅ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਛੂਲਿ ਆਸੇ ਤਨੁ ਪਰਸੀ ਗਿਹੁ ਲਿਆ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਆਜਨੈ ਦੂਰਿ
 ਚੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹੁਰਿ ਚੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੩੯ ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਧਰਤਰ
 ਬੇਹਤਿ ਮਨੋ ਸਾਗਰ ਲਹ ਰਿਸੀ ਸਾਸੰਸਾ ਰੁਭੁਰ ਬੇਹਿ ਭੁਪਾਰ ਗਰਮਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿਕਾ
 ਲਖ ਅੰਧਿ ਆਗਿਆ ਗੁਰਗਿਆਨ ਦੀ ਪਕਉ ਜਿ ਆਗਿਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿ ਆਪਸ ਗੀਅਤਿ
 ਘਨੀ ॥ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮਤ ਦਾਰੇ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ਗੁਰ ਭੇਟ ਤਕੁ ਪੁਭਉ
 ਬੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੪੦
 ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਵੀਬਾਨੁ ਚਮੋਰੇ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ਸੇਵਾ ਬਾਗਿ ਗੁਰ ਹਿਟੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਚਾਕ ਰਲੈ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾ ਦੀਆ ॥
 ਗੁਰਿ ਕਿਹ ਪਾਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥ ੨ ॥ ਬਖਸੀ ਸਾਵਯੁ ਮਿਲਿਏ ਕੁਨਾਮੁ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰ
 ਦ ਬਿਸਮ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਾਕਰ ਸੇਭ ਲੋਗ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੪੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਜੀਅ ਰੇ ਲੋਨਾ ਮਕਾ ਅਦੁਰ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੇ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਚੈ ਜਾਮਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
 ਵਰਜਤ ਨਿਨਹੀ ਪਈਐ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥ ਅ
 ਗੈਤਿ ਲੁਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ੨ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਰਿਬਹਾਵਨੇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਕਿ ਪਾਕੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੪੨ ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਬਾਗੈ ਬਾਲਿਹਾਰੇ ਲਖ ਬਾਗੀਆ ॥ ਨਾਮੋ ਰੇ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪਾਨ ਅਧਾਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
 ਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀਤੁ ਹੀ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਜ ਜੇ ਬਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧਨੀ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ
 ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ਈਹਾਉ ਹਤੁ ਮਰਖੋ ॥ ਗੁਰ ਕਿਹ ਪਾਤੇ ਕੋਲਖੋ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨਾ
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਤੁਹੀ ਤਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੪੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰ

ਆਰਾਪੀਐ॥ ਸੰਤਸੰਗਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਰਮੁਮੇਰੁਭਉਸਾਪੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ ਸਭਉਚਬਿਰਾਜਤਜਨਸੁਨੇ॥ ੧॥ ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਂਭੀਤਚੀਨਾ॥ ਰਾਮਸੇਵਕ
ਭੈਂਹਰਤਕੀਨਾ॥ ੨॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਅਹਜੇਨਿਫਿਰਹਿ॥ ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਮਰਹਿ॥ ੩
॥ ਬਲਬੁਧਿਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੪੪॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ ਦੁਖਦਰਦਅਨੇਕਕ੍ਰਮੁਨਸੈ॥ ੧॥ ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ ਸੇਜਨੁਦੁਖਿਨਦਿਆਪੀਐ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਤ੍ਰਦੋਸੇਉ
ਬਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਹਿ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਸੈਨਾਮੁਹ
ਰਿ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੪੫॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕਨਾਮ॥ ਈਹਸੁਖੁਅ
ਨੰਦੁਪਾਤਾਮਾਗੈਜੀਅਕੈਸੈਗਿਕਾਮ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਟੀਐਤੇਰਾਮਪੁਰੋਗੁ॥ ਤੂੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕ
ਰਿਰਾਜਜੇਗੁ॥ ੧॥ ਹਰਿਗੁਰੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਆ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਦੀਆ॥
ਨਾਨਕਤਾਕਭਉਗਇਆ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੪੬॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾ
ਮਨਾਮਤਾਪੁਕਉਪੀਗਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਹੀਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕ
ਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ ਤਾਕੇਕਰਤਲਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥ ੧॥ ਜੇਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਪਨੀ॥ ਕਿਛੁ
ਨਾਹੀਤਕੈਗਮਨਿ॥ ੨॥ ਕਰਣੈਹਰੁਪਛਾਣਿਆ॥ ਸਰਬਬੁਖਰੰਗਮਾਣਿਆ॥ ੩॥ ਹਰਿਪਨੁਜਕੈ
ਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੰਗਦੁਖੁਨਸੈ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੪੭॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗਰ
ਬਬਡੇਮੁਲੁਇਤੋਨੇ॥ ਰਹਨੁਨਹੀਗਹੁਕਿਤੋਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਬਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉਆਹੁਸਿਉ
ਰੇਹਿਤੋਨੇ॥ ਹਰਜੁਅੰਤੁਆਬਿਧੋਇਝੀਵਸਿਲੈਜਿਤੋਨੇ॥ ੧॥ ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾਚਰਨਕਮ
ਲਰੰਗਿਰਿਤੋਨੇ॥ ਨਾਨਕਉਪਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤੋਨੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੪੮॥ ਗਉੜੀ
ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮੋਹਿਦਾਸੋਰਠਾਕੁਰੋਕੋ॥ ਧਾਨੁਪ੍ਰਭਕਾਖਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੋਪੈਰੇਖਸੁ
ਹਮਗਾ॥ ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਕਾਮੁਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵਾ॥ ਗੀਤਚਾਰਿਤਪ੍ਰਭ
ਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥ ੨॥ ਸਗਣਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜੀਗਾ॥ ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ ੩॥ ਏਕਟੇਕ
ਏਕੈਅਪਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਲਾਗਾਕਾਰਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੪੯॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥
ਪੈਕੋਈਐਸਾਹਉਮੈਤੋਰੈ॥ ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਨੁਮੁਖੁਭਇ
ਅਜੇਨਾਹੀਸੋਲੋਰੈ॥ ਰੈਣਿਅੰਧਾਰੀਕਾਰੀਅਕਦਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਰੈ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਮਤੋਕ੍ਰਮਤੋਹਰਿਆ॥

ਅਨਿਕ ਬਿਪੀਕਰਿਟੇ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਹ ਪਭਈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨਿ ਪਿਐ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੧੫ ॥
 ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮਟਿ ਕਰੁਣਾ ਮਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਦਇਆ ਲਾਪਾ ਰਬ
 ਹਮ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ੧ ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗਾਥਿ ਬੋਧਾ ॥ ਸੁਨਤ ਜਸੈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਭਏ ॥
 ੨ ॥ ਕਿਹ ਪਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਗਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜਾਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾ
 ਤ ਅਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਪਾਹੁ ਨਤ ਮਾਏ ਬਹੁ ਜਗ ਅਸ ਬਧਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ
 ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀਛਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਦੇ
 ਵਨ ਹਰਾ ਬਿਸਰਿ ਠਾਕੁ ਰਖਿ ਨ ਮਹਿ ਜੋਤ ਪਹਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਹਿਰੈ ਬਾਗ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਚੇਅ ਚੰਦ
 ਨ ਲਾਏ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨ ਫਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਰੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇਨਾਏ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ਬੰਧਨ ਗੁਰੁ ਬੋਲੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਪ੍ਰਬੰਧੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਦ
 ਕਰੀਐ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਹਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇ
 ਸਾਸਕਾ ਸਮਨੁ ਲੇਤਾ ਤੇ ਤੇਹੀ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਜਉ ਰੋਇ ਦਇਆ ਲੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਤਾਇ
 ਹਮ ਤਿਥੁ ਧਿਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧਰੇ ਛੂਟਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਐ
 ॥ ਸੇਵੁ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਅਈਐ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਇਸਦੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰ
 ਤਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੇ ਚਾਲੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ
 ਕਿਹ ਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿ ਬਿਨ ਸੇਸ ਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਿਮਿ
 ਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੫ ॥ ੩ ॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਫਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ ਲਾ
 ਖੜੋਰੇ ਮਨੁ ਨਹੋਗਾ ਪਰੈ ਪਰੈਹੀ ਕਉ ਬੁਝੀਹੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ਪਰਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕ
 ਰੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ਸੁਝੀਹੋ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਤੁਭਹ ਮਾਇਆ ਗੁਣ ਨਿਪਿਨਹੀ
 ਗਾਇਆ ॥ ਮਨ ਬਿਖੈਹੀ ਮਹਿ ਬੁਝੀਹੋ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰੋ ਕਿਹ ਪਾ ਕਰੈ ਜੀਵਤ ਸੇਵਿ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜ ਨੁਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀਹੋ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਸਭ ਹੁਕਮ ਸੁਹਰਿਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ਕਾਹੂ ਰੋਡ
 ਧਰਿਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਪ ਕਾਹੂ ਧੂਜਾਹੋ ਮਨੇ ਮਕਾਹੂਹੋ ਗਉੜੀ ਕਰਿਹੋ ॥ ੨ ॥ ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ

ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਗਾ ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਮੋਗੇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਨ
ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਸਸਤ੍ਰੀ ਜਿਸ ਤੂੰ ਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੀ ਰੰਗਾ ॥ ਅਸਭਿਟ ਪ੍ਰਭੋ ਤੇਗੀ ॥ ੧ ॥
ਤੂੰ ਹੀ ਮਾਨਤ੍ਰੀ ਪਾਨਤ੍ਰੀ ਪਤਿਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਤੂੰ ਟੀ ਲੈ ਜੋਗੀ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਕਿਹਿ ਤੂੰ ਹੀ ਬਨਿਤ੍ਰੀ
ਗਉੜੀ ਸੁਨਿ ਪੈਨਾਨਕ ਨੇਗੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਤੋਹ ਰਿੰਗੀ
ਮਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੀ ਪੀਓ ਓਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ਓਹੀ ਮਾਹੂ ਸਿਓ ਅਸਿਓ ਮ
ਨੁ ਰਾਤੋ ॥ ੧ ॥ ਓਹੀ ਭਾਠੀ ਓਹੀ ਪੋਚਾਓ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਓ ਹੀ ਰੂਚਾ ॥ ਮਨਿਓ ਹੋ ਸੁਖ ਜਾਤੋ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜ ਕੇ
ਲਾਅਨ ਦਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੧੫੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿਨਾਮ ਲੇਹੁ ਮੀਤ ਲੇਹੁ ॥ ਅਗੈ ਬਿਖਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੈਆਨਾ ॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੇ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀ ਐਜਮ
ਜਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹੋ ਮਜਗਤੀ ਰਬ ਕੀਏ ਬਿਚਿਹ ਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਨਰ ਕੁਸੁਰ ਗੁਣ ਇਭੰਚਨ ਹੋਇ
ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਵਤਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਚਲ ਕੋਥ ਉਨਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵ
ਸੁਖੁ ਨ ਹੀ ਹੋ ਸਾਖਤ ਅਵਹਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸੋ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਆਮੈ ਤੈ ਸੋ ਕਹਿਅ ਪਕਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫੮ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪਾਇਓ ਬਿਲਬੁ ਪਿਸੁ ਪੁਰੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁ
ਖਨ ਰਹੇ ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਗੁ ਪੁਰ ਭੋਟਿ ਆਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਆਨ ਪਕਰਮ ਹਉ ਕੀ
ਏ ਤੇਤੇ ਬੀਧ ਪਗੇ ॥ ਜਉ ਸਾਧੁ ਕਰਮ ਸਤਕਿ ਪਰਿਓਰ ਬਹਮੁ ਕਾਤਿ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਕਰੇ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਗੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਗਪੀਠਾ ਕਰਕਉ ਤਬ ਹਮਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥ ੩ ॥ ਜਉ ਲਉ
ਪੇਟਉ ਠਾਣੀ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਗੇ ॥ ਪੇਟ ਡਾਹਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾਮਿ ਲਿਆਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥
੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਗੀਤਿ ਆਗਿਓ ਆਤਿਅ
ਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਤਿ ਆਗਿਓ ਸਰਬ ਬੁਖ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਇ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਹਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ਸੰਪਤ ਰਹੁ ਨ ਆਪਤ ਦੁਖਾਰੀ ਗੁਠ ਕੁਰੈ ਲ
ਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਬਾਸ ਬਾਸ ਗੀਏ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਵਿਸ ਟਾਗਿਓ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਕੁਮੁਡ ਰਿਓ
ਪੁਰਨ ਸਰਬਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਭੁਰੇ ਨ ਲਾਗਿਓ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ

ਵੈ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ਐ॥ ਭੁਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਖ ਪਰੁ
 ਤੁਸ ਗਲੀ ਝੁਖ ਝੁਖਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੰਤੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰਾ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁਪਰਗਰਾਮੀ ਗੁਰੁ
 ਸੇਵਹੁ ਅਰੁ ਨ ਆਪਿ ਆਵਹੁ ਤਿਆਗੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੬੪॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮਾਧਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹੀ ਐ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ
 ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਹਰੀ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿ ਆਕਿ ਛੁਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈ ਹਰਾ ਕਿ ਆਇ ਸੁਹਾ ਬਿਬਿਚ
 ਗੋਜਿ ਤੁਤੁ ਮਲਾਵਹੁ ਤਿਰਹੀ ਲਾਗਾ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ॥ ਕਰਹੁ ਕਿ ਪਾਸ ਰਬ ਕੇ ਦਤੇ ਏਕਹੁ
 ਪਲਿ ਵਲਾਵਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਰਿ ਅਪੁਨਾ ਮੁਖ ਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੬੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾਕ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਇ ਆਜੀ
 ਉਕੋਟਿ ਜਨਾਕ ਰਿਸੇਵ ਲਾਏ ਆਜੀਉ॥ ਭਗਤ ਦਛਲੁ ਤੇ ਗਬਿਰ ਦੁਰਖਾਇ ਆਜੀਉ॥ ਪੂਰ
 ਨ ਸਭ ਨੀਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ
 ਚਰਣੀ ਜੀਉ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਲਾਗਉ ਪਾ
 ਈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪੇਖੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਬੇਜਤਾ ਜੀਉ॥ ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ॥ ਗੀਤ
 ਨਾਦ ਕੀਰਤਨ ਗਵੰਤਾ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ॥ ਪਾਤਿਤ ਪਵਿਤ ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ॥ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀ
 ਉ॥ ਗੁਰਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਜਿਨਿ ਨਾਇ ਪਾਇ ਆਸੇ ਧਨ ਵੰਤਾ ਜੀਉ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਧਿਆਇ ਆਸੁ ਸੇਭਾ ਵੰਤਾ ਜੀਉ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਸ੍ਰੀ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ॥ ਜਨਨਾ
 ਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਉਹ
 ਮਾਰੈ ਰਾਮੀ ਪਾਰੈ ਜੀਉ॥ ਗੋਟਿ ਦਿਨੁ ਸਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤ ਰੇ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈਚਰ
 ਟਾਰੈ ਜੀਉ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀ ਐ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ॥ ਵਧਿ
 ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨਿ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ॥ ਸੇਜੁ ਸੁਹਾਵੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਦਾਜੀਉ॥ ਪੇਖਿ ਦ
 ਰਸ ਨੁਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀ ਐ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦ
 ਨ ਸੇਵਾ ਜੀਉ॥ ਦਾਸ ਨਦਾਸੁ ਨ ਮੁਖ ਪਿਲੇਵਾ ਜੀਉ॥ ਬਿਨਉ ਠਾਕੁਰ ਪਰਿ ਕਹੀ ਐ ਜੀਉ॥ ੩॥
 ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਜੀਉ॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ ਆਜੀਉ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿਤ ਰਿ ਆਜੀਉ॥ ਇਹੁ ਅਯਤਨ ਨਕ ਸੁਖ ਸਹੀ ਐ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੬੭॥

ਗਉੜੀਮਾਛੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਰੇਜੀਉਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾ
 ਇਹੁਜੀਉਭਿਫਰੇਜੀਉਦਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਣਅਧਾਰੇਜੀਉਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈ
 ਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਫੈਭਾਈਜੀਉਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਈਜੀਉ
 ॥ ਸਭਕਿਛੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਈਜੀਉਪ੍ਰਭਕਉਸਦਾਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ ੨॥ ਏਹੁ
 ਨਿਧਾਨੁਜਪੈਦਰਭਾਗੀਜੀਉਨਾਮਨਿਰੰਜਨਏਕਲਿਦਲਾਗੀਜੀਉਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ
 ਸਭਦੁਖਮਿਟਾਇਆਜੀਉਅਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਆਜੀਉ॥ ੩॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਹਰਿ
 ਨਾਮੁਤਮਾਰਾਜੀਉਤ੍ਰਿਸਚਾਸਾਹੁਭਗਤੁਦਣਜਾਰਜੀਉਹਰਿਧਨੁਰਸਿਸਦੁਦਾਪਾਰਾਜੀ
 ਉਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੬੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਮਾਛੁਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰੂਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁਕਰਤੇਰੂਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣਾਜੋਰਿਤਮਾ
 ਰੈਸੁਖਿਦਸਾਸਦੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੇਗਲਾਜਾਤੀਅਸੁਣਿਕੈਦੁਪਕੀਆਕ
 ਵਹੀਸੁਗਤਿਨਲਪੀਆਮਾਇਆਮੋਹਫਿਆ॥ ੧॥ ਦੇਇਬੁਝਾਹਤਸਾਰਤਾਸੇਅਖੀਭਿਠਵਿ
 ਆਕੋਈਜਿਮੁਰਖਲੋਭੀਆਮੁਲਿਨਸੁਣੀਕਰਿਆ॥ ੨॥ ਇਕਸੁਦੁਹਚਹੁਕਿਆਹਟੀ
 ਸਭਇਕਤੁਸਾਦਿਮੁਠੀ॥ ਇਕਅਧੁਨਾਇਰਸੀਅਵਕਾਦਿਰਲੀਜਾਇਦੁਠੀ॥ ੩॥ ਭਗਤਸ
 ਚੇਦਰਿਸੋਹਦੇਅਨਦਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ॥ ਰੀਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਤਾ॥
 ੪॥ ੧॥ ੧੬੯॥ ਗਉੜੀਮਾਛੁਪਤਿ ॥ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰੇਨਾਮੁਜੀਦੁਖਭੰਜਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥
 ਅਠਪਹਰਆਰਾਪੀਐਪੁਰਨਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤੁਪਟਿਦਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁਸੇਈਸੁਹਾਦਾਥਾਉ॥ ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਵਿਨਾਦਈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ੧॥ ਸੇਵਾਸੁਗਤਿ
 ਨਜਾਣੀਆਨਾਜਾਪੇਆਰਾਧਿ॥ ਓਟਤੇਰੀਜਗਜੀਦੁਨਾਮੇਰੇਠਕਰਅਗਮਅਗਾਧਿ॥ ੨॥ ਭਏਕਿ
 ਪਾਲਗੁਸਾਈਆਨਠੇਸੋਹਸੰਤਾਪਾਤਤੀਦੁਓਨਲਗਈਸਤਿਗੁਰਿਰਖੇਅਪਿ॥ ੩॥ ਗੁਰਨਾਰਾ
 ਇਦੁਦਭੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੇਸਭਕਿਛੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
 ਹਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੭੦॥ ਗਉੜੀਮਾਛੁਪਤਿ ॥ ਹਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾਜਪਿਪੁਰਨਹੋਏਕ
 ਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮਗੋਬਿੰਦਜਪੇਦਿਆਰੇਆਮੁਖੁਪਵਿਤੁ॥ ਹਰਿਜਸੁਸੁਣੀਐਜਿਸਤੇਸੇ
 ਈਭਾਈਮਿਤੁ॥ ੧॥ ਸਭਿਪਦਾਰਥਸਭਿਭਲਾਸਰਬਗੁਣਾਜਿਸੁਮਾਹਿਕਉਗੋਬਿੰਦਮਨੁ
 ਵਿਸਾਹੀਐਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਰਿ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਲਵਿਲਾਗਿਐਜੀਵੀਐਭਵਜਲੁਪਾ

ਈਐਪਗਿਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗਿਉਪਹੁੰਦੇਇਮੁਖਿਉਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੩॥ਜੀਵਨਰੂਪਗੋਪਲ
 ਜਸੁਸੰਤਜਨਕੀਰਸਿਅਨਾਨਕਉਬਰੇਨਾਮੁਜਪਿਦਹਿਸਚੈਸਾਬਸਿ॥੪॥੩॥੧੭੧॥
 ਗਉੜੀਮਾਝਪਃ੫ ॥ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਉਜਿਦੂਤੰਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਉਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿ
 ਅਮਿਲਿਆਨਿਥਦੇਬਉ॥੧॥ਗਉਓਹੋਰਿਸਾਦਿਸਭਿਠਿਕਿਅਤਨੁਮਨੁਠਿਕਾਰੋਇਆਦਿ
 ਟੁਪਰਮੇਸਰਜੋਕਰੇਠਿਟੁਸੁਜੀਵਣੁਸੋਇ॥੧॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਕੈਸਾਧਕਾਤਰਣਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥
 ਪਰਬ੍ਰਹਮਅਰਾਧੀਐਉਪਰੈਸਭਪਰਵਾਰੁ॥੨॥ਸਾਜਨੁਬੰਧੁਸੁਮਿਤੁਸੇਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ
 ॥ਅਉਗਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥੩॥ਮਾਲੁਖਜਨਾਬੇਹੁਘਰੁਹਰਿਕੇਚਰਣ
 ਨਿਧਨਾਨਾਨਕੁਜਾਚਿਕੁਦਰਿਤੈਰੈਪ੍ਰਭੁਤੁਪੋਨੈਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੪॥੧੭੨॥ ਚਉਪਦੇਪੁਰਨਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਆਰੇਗੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਬਇਹਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁ
 ਮਾਨਾਤਬਇਹੁਬਾਦਰੁਠਿਰਤਬਿਗਨਾਜਬਇਹੁਤੁਆਸਗਲਕੀਰੀਨਾਤਾਤੇਰਮਈਅ
 ਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥੧॥ਸਹਜਸੁਹੇਲਾਠਲੁਮਸਕੀਨੀਸਤਿਗੁਰਮਪੁਨੈਮੋਹਿਦਾਨੁਦੀਨਿ
 ॥੧॥ਗਉਓਜਬਕਿਸਕਉਇਹੁਜਾਨਸਿਮੰਦਾਤਬਸਗਲੇਇਸੁਮੇਲਹਿਠੰਦਾਮੇਰਤੇਰਜ
 ਬਇਨਹਿਚੁਕਾਈ॥ਤਾਤੇਇਸੁਸੰਗਿਨਹੀਬੈਰਾਈ॥੨॥ਜਬਇਨਿਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਧਾਰੀ॥
 ਤਬਇਸਕਉਹੈਮੁਸਕਲੁਭਾਰੀ॥ਜਬਇਨਿਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥ਤਬਇਸਨੇਨਾਹੀਕਿਛੁਤਾ
 ਤਾ॥੩॥ਜਬਇਨਿਅਪਨੈਬਾਧਿਓਮੋਹਾਅਦੈਜਾਇਸਦਾਜਮੰਜੋਹਾ॥ਜਬਇਸਤੇਸਭੁਬਿਨ
 ਸੇਭਰਮਾਭੇਦੁਨਹੀਹੈਪਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥ਜਬਇਨਿਕਿਛੁਕਰਿਮਾਨੇਭੇਦਾਤਬਤੇਦੂਖਡੰਡਮ
 ਰੁਖੇਦਾ॥ਜਬਇਨਿਏਕੋਏਕੀਬੁਝਿਅਾਤਬਤੇਇਸਨੇਸਭੁਕਿਛੁਬੁਝਿਅਾ॥੫॥ਜਬਇ
 ਹੁਧਦੈਮਾਇਆਅਰਥੀ॥ਨਹਤਿਪਤਦੈਨਹਤਿਸਲਾਖੀ॥ਜਬਇਸਤੇਇਹੁਹੋਇਓਜਿਉਲਾ
 ਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀਉਠਿਕਉਲਾ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਓਮਨਮੰਦਰਮਹਿ
 ਦੀਪਕੁਜਲਿਓ॥ਜੀਤਹਾਰਕੀਸੋਝੀਕਰੀ॥ਤਉਇਸਘਰਕੀਕੀਮਤਿਪਰੀ॥੭॥ਕਰਨਕਰ
 ਵਨਸਭੁਕਿਛੁਏਕੈਆਪੇਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕੈ॥ਦੂਰਿਨਨੈਰੈਸਭੁਕੈਸੰਗਾਸਦੁਸਾਲਹਟੁ
 ਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਾ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਨਮੇਲਾਗਾਤਿਸਕ
 ਉਮਿਲਿਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾਤਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਦਿਅਸੋਇਆਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚ

ਲੁਭੇਇ॥੧॥ਐਸਕੀਰਤਨੁਕਰਿਮਨਮੋਗੇ॥ਈਹਉਹਜੇਕਾਮਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭਉਅਪਦਾ
 ਜਾਇ॥ਧਵਤਮਨੁਆਮਦੈਠਾਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਠਿਰਿਦੁਖਨਲਾਗੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਹਉਮੈਰਾਗੈ॥੨॥
 ਜਾਸੁਜਪਤਵਸਿਅਵਹਿਪੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਹਉਸਿਨਾਬੁਝੈ॥ਜਾਸੁ
 ਜਪਤਹਰਿਦਗਹਸਿਝੈ॥੩॥ਜਾਸੁਜਪਤਕੋਟਿਮਿਟਹਿਅਪਰਾਧਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਹੋਵਹਿਸਾਧਾ॥ਜਾ
 ਸੁਜਪਤਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਵੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥੪॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ॥ਬਹੁਰਿਨਿਛੈ
 ਰੈਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਈਬੈਰੰਠਵਾਸੁ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ਜਾਸੁਜਪਤ
 ਇਹਅਗਨਿਨੋਪਹਤਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਕਾਲਨਜੋਤਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਤੇਗਨਿਰਮਲਮਾਥਾ॥ਜਾਸੁਜਪ
 ਤਸਗਲਾਦੁਖਲਾਥਾ॥੬॥ਜਾਸੁਜਪਤਮੁਸਕਲੁਕਛੂਨਬਨੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਟਿਅਨਹਤਧਨੈ॥ਜਾਸੁਜ
 ਪਤਇਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਮਲਸੀਧੋਇ॥੭॥ਭੁਰਿਸੁਭਵਿਸਟਿਸਭਉਪਰਿਕਰੀ॥ਜਿਸ
 ਕੈਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰਦੇਹੁਰੀ॥ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਤਿਠਿਭੋਜਨਭੁਗਾਕਦੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾ॥੮॥੨॥
 ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਰੈ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਿਵਰੈ॥ਦਸਿਉੜੀ
 ਕਰਿਰਖੈਵਸਿ॥ਤਕੈਅਤਮੈਰੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸੀਵਿਫਤਤਕੈਰੋਇ॥ਜਾਕਉਦਇਅਪ੍ਰਭ
 ਸੋਇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸਾਜਨਦੁਸਵਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਜੇਤਾਬੋਲਣੁਤੇਤਾਗਿਅਨੈ॥ਜੇਤਾਸੁਨਣਾਤੇਤਾ
 ਮੁਾਜੇਤਾਪੇਖਣੁਤੇਤਾਧਿਆਨੁ॥੨॥ਸਹਜੇਜਾਗਣੁਸਹਜੇਸੋਇ॥ਸਹਜੇਰੋਤਾਜਾਇਸੁਰੋਇ॥ਸਹਜਿਬੈ
 ਰਗੁਸਹਜੇਹੀਰਸਨਾ॥ਸਹਜੇਚੂਪਸਹਜੇਹੀਜਪਨਾ॥੩॥ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜੇਭਉ॥ਸਹਜੇਮਿਟਿਓ
 ਸਗਲਦੁਰਉ॥ਸਹਜੇਰੋਆਸਾਧੁਸੰਗੁ॥ਸਹਜੇਮਿਲਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਸੰਗੁ॥੪॥ਸਹਜੇਕਿਹਮਹਿ
 ਸਹਜਉਦਾਸੀ॥ਸਹਜੇਦੁਬਿਧਾਤਨਕੀਨਾਸੀ॥ਜਾਕੈਸਹਜਿਮਨਿਭਉਆਅਨੰਦਾ॥ਤਾਕਉਭੋਟਿਅ
 ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੫॥ਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਓਨਾਮੁ॥ਸਹਜੇਕੀਨੋਜੀਅਕੇਦਨੁ॥ਸਹਜਕਥਾਮਹਿਅਤਮੁਰ
 ਸਿਆ॥ਤਕੈਸੰਗਿਅਥਿਨਾਸੀਵਸਿਆ॥੬॥ਸਹਜੇਅਸਭੁਅਸਥਿਰੁਭਉਆ॥ਸਹਜੇਅਨਹ
 ਤਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਸਹਜੇਰੁਣਭੂਣਕਾਰੁਸੁਹਾਇਆ॥ਤਕੈਘਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥੭॥
 ਸਹਜੇਜਾਕਉਪਰਿਓਕਰਮਾ॥ਸਹਜੇਗੁਰਭੋਟਿਓਸਦੁਪਰਮਾ॥ਜਾਕੈਸਹਜੁਭਉਆਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕ
 ਦਾਸਤਕੈਕੁਰਬਾਣੈ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧॥ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਵਾਸਤੇਟਰਿਆਪੁਤ੍ਰਕਥ
 ਤਕੁਟਿਬਸੰਗਿਜੁਰਿਆ॥ਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁਕਪੋਗਾ॥ਸਹਪਰਗਵਨੁ॥੨॥ਕਹਹਿਗੇਬਪੁਰੇ
 ॥੧॥ਕਵਨਅਸਥਾਨੁਜੇਕਬਹੁਨਟਰੈ॥ਕਵਨਸਬਦੁਜਿਤੁਦੁਰਮਤਿਹਰੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਇਵੁਪੁਰੀ
 ਮਹਿਸਹਪਰਮਰਣਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀਨਿਚਲੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ਸਿਵਪੁਰੀਕਹੋਇਗਾਕਾਲਾ॥ਤੈਗੁਣਮ

ਇਆਥਿਨਸਿਥਿਤਲਾ॥੨॥ਗਿਰਤਰਧਰਣਿਗਗਨੁਅਰੁਤਰੇ॥ਗਦਿਸਸਿਪਦਵਪਦਕੁਨੀਗੇ॥
 ਦਿਨਸੁਰੇਣਿਬਰਤਅਰੁਭੇਦਾ॥ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬਿਨਸਹਿਗੇਬੇਦਾ॥੩॥ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਹੁਪੋਥੀ॥
 ਮਾਲਤਿਲਕੁਸੇਚਪਕੋਰੇਤੀ॥ਧੋਤੀਰੰਡਭਤਿਪਰਸਾਦਨਭੇਗਾ॥ਗਦਨੁਕਰੈਗੇਸਗਲੇਲੇਗਾ॥੪॥
 ਮਜਤਿਵਰਨੁਤੁਰਕਅਰੁਹਿੰਦੂ॥ਪਸੁਪੰਖੀਅਨਿਕੋਜੇਨਿਜਿੰਦੂ॥ਸਗਲਪਾਸਾਰੁਦੀਸੈਪਾਸਾਰਾ॥
 ਬਿਨਸਿਜਾਇਗੇਸਗਲਅਕਾਰਾ॥੫॥ਸਹਜਸਿਭਤਿਭਗਤਿਤੁਗਿਆਨਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦਨਿਹਚ
 ਲੁਸਚਥਾਨਾ॥ਤਹਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਣਰਸੈ॥ਅਨਭਉਨਗਰੁਤਹਸਦੁਦਸੈ॥੬॥ਤਹਭਉਭਰਮਾ
 ਸੋਗੁਨਚਿਤਾ॥ਅਵਣੁਜਵਣੁਮਿਰਤੁਨੋਤਾ॥ਤਹਸਦਾਅਨੰਦਅਨਹਤਮਾਖਰੇ॥ਭਗਤਵ
 ਸਹਿਕੀਰਤਨਅਧਰੇ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪਾਹਾ॥ਕਉਨੁਕਰੈਤਕਾਬੀਚਾਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
 ਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਨਿਹਚਲੁਥਾਨੁਸਾਧਸੰਗਿਤਰੇ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜੇਇ
 ਸੁਮਾਰੈਸੋਈਸੁਗਾ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੋਈਪੁਗਾ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਤਿਸਹਿਵਡਿਆਈ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈ
 ਤਿਸਕਾਭੁਖਾਈ॥੧॥ਐਸਕੋਇਜਿਦੁਬਿਧਮਾਰਿਹਵਾਏ॥ਇਸਹਿਮਾਰਿਹਾਜੋਗੁਕਮਾ
 ਏ॥੧॥ਗਉੜੀਜੇਇਸੁਮਾਰੈਤਿਸਕਉਭਉਨਾਹਿ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੋਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈ
 ਤਿਸਕੀਤਿਸਨਬਝੈ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੁਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੨॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜੇਇਸੁ
 ਮਾਰੈਸੋਪਤਿਵੰਤਾ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੋਈਜਤੀ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਤਿਸੁਰੇਵੈਗਤੀ॥੩॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈ
 ਤਿਸਕਾਆਇਆਗਨੀ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੁਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੋਵਡਭਾਗਾ॥ਜੇਇਸੁ
 ਮਾਰੈਅਨੰਦਨੁਜਾਗਾ॥੪॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਤਿਸਕੀਤਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥
 ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੋਈਸੁਗਿਆਨੀ॥ਜੇਇਸੁਮਾਰੈਸੁਸਹਜਿਧਿਆਨੀ॥੫॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਥਾ
 ਇਨਪਰੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਜਾਪਤਾਪਕਰੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇ
 ਨਹੀਛੁਟੈ॥੬॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਭੁਠਿਨੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀ
 ਬਿਨੁਸਭਕਿਛੁਮੇਲਾ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭਕਿਛੁਜਉਲਾ॥੭॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
 ॥ਤਿਸੁਭਈਪਲਾਖੀ॥ਰੋਈਸਗਲਸਿਧਿ॥ਗੁਰਿਦੁਬਿਧਜਾਕੀਰੈਮਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬ੍ਰਹਮ
 ਬੀਚਾਰੀ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸਭਕੋਮੀਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈ
 ਤਨਿਹਚਲੁਚੀਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਨਦਿਆਪੈਕਾੜਾ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤੋਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ਰੇਮਨ
 ਮੇਰੇਤੂਹਰਿਸਿਉਜੋਗੁਕਾਜਿਤੁਰਹੈਨਾਹੀਰੋਗੁ॥੧॥ਗਉੜੀਵਡੇਵਡੇਜੋਦੁਨੀਆਦਾਗਾਕਾਹੂਕਾਜਿ
 ਨਾਹੀਗਾਵਾਗਾ॥ਹਰਿਕਾਦਸਨੀਚਕੁਲੁਸੁਣਹਿ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਬਿਨਮਹਿਉਧਰਹਿ॥੨॥ਕੋਟਿਮਜ

ਮਰੇਸੁ

ਨਜਾ ਕੈ ਸੁਟਿ ਨਾਮਾ ਕੋਟਿ ਪੁਜਾ ਜਾ ਕੈ ਰੈ ਧਿਆਨਾ ਕੋਟਿ ਪੁਨਿ ਸੁਟਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕੋਟਿ ਠਲਾ ਗੁਰ
 ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨਿ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਚੇਤਾ ਬਿਨ ਸਿਜਾ ਹਿਮਾਇਆ ਕੋ ਰੇਤਾ ਹਰਿ ਅਬਿ
 ਨਾਸੀ ਤੁਮੈ ਸੰਗਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚਾ ਮਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖਾ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਿ
 ਦੂਤਾ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਰੁ ਹਮ ਹਮ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮ ਹਮ ॥ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਰਾਨਾ ਜਾ ਕੈ
 ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨਾ ਜਾ ਕੈ ਵਟ ਤਹਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਨਾ
 ਹੀ ਕਾ ਪੁਬਾਤਾ ਏਕ ਹਿਅ ਪਿਅਨੇ ਕਹਤਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਲਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ
 ਘਲਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰ ਨਹੀ ਕੋ ਮੂਢਾ ਨਾ ਕੋ ਹੀਨ ਨਹੀ ਕੋ ਬੁਧਾ ॥ ਜਿ ਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥
 ਸੋ ਸੇਵ ਕੁਨਾਨ ਕਜਿ ਸੁਭਾਗਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈ ਸੇ ਸਰਪ
 ਅਰਜਾ ਹੀ ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ਕੋਟਿ
 ਦਿਨ ਸਲਾਖ ਸਦਾ ਬਿਰੁਥੀਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰਿਥੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸਾ ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸ
 ਠਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਭੁਕਰ ਕਾਮਾ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁ ਅਪੁਤੀ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਜੈ ਸੇ
 ਸੀਛ ਛਤਾਗਾ ਬੇਲ ਹਿਭੁ ਰਸਾਕਤ ਮੁਖ ਕਾਗਾ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧ ਭਕੀ ਨਿਅਣੀ ॥ ਸਾਕਤ ਬਾਨ
 ਭਰਿਸਟ ਛਿਗੀ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭੁਕਰ ਹਰ ਕਾਇਆ ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ
 ਸਿਮਰਨ ਰੈ ਅਤ ਮਘਾਤੀ ॥ ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕਲਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ੮ ॥ ਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਭਿ ਸੁਸ
 ਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਹੁ ਰਿਜ ਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁ
 ਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਿਆਇ ਓਸੇ
 ਹਿਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਅ ਬਾਉ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
 ਰਪ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਅ ਮੇਰਾ ਅਪਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਰੁ ਪਰ
 ਰਾਪਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਅ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿ ਓਸ ਭੁਭੁ ਮੁਖ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀ
 ਨੋ ਗਉੜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰ ਜਸਿ ਪਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ
 ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥ ੭ ॥ ਚਿਤਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਅਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਈ ਐਜ ਮਕੀਠਾ ਸਾ ॥
 ੮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੋਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ੯ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥
 ਹਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਿਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪਾਣ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ
 ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪੋਇ ਪੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭੋਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨ ਕਰਉ ॥ ਜਨ ਮਜਨ
 ਕਰੀ ਹਉ ਮੈ ਮੁਹੁ ਹਉ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾ ਵਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਥ ਦੇਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ਹਿਸੁ

ਕੁਰਕੋਕੋਹਿਦੇਉਪਣੀ॥ਜਿਸੁਕੁਰਤੇਅਕਲਗਤਿਜਾਣਿ॥੪॥ਤਿਸੁਕੁਰਕੋਕੋਹਿਪੀਸਉਨੀਤ
 ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਵੈਰੀਸਭਮੀਤ॥੫॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੇਕਉਦੀਨਜੀਉ॥ਅਪਨਾਦਾਸਰਾਅਪੇਸੁ
 ਲਿਲੀਉ॥੬॥ਅਪੇਲਾਇਓਅਪਨੀਪਅਗਾਸਦਾਸਦਾਤਿਸੁਕੁਰਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥ਕਲਿ
 ਕਲੇਸਭੈਕੁਮਦੁਪਲਾਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਗਕੁਰਸਮਰਥਾ॥੮॥੯॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦੁਅਪੰਨਾਮੁਦੇਹਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧਿਗੁਧਿਗੁਅਸਨੇਹੁ॥੧੦॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇ
 ਪਹਰੈਖਾਇ॥ਜਿਉਕੁਕਰੁਭੁਠਨਮਾਇ॥੧੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇਤਾਬਿਉਹਾਹੁ॥ਜਿਉਮਿਰਤਕਮਿਥਿਆ
 ਸੀਗਾਹੁ॥੧੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਰਿਕਰੇਰਸਭੇਗਾ॥ਸੁਖਸੁਪਨੈਨਹੀਤਨਮਹਿਰੇਗਾ॥੧੩॥ਨਾਮਤਿਅਗਿਕਰੇ
 ਅਨਕਾਜਾ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਛੂਠੇਸਭਿਪਾਜਾ॥੧੪॥ਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਨਲਦੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰ
 ਤੇਨਰਕਿਜਦੈ॥੧੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਿਨਿਮਨਿਨਅਰਥਾ॥ਚੋਰਕੀਨਿਆਈਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾ॥੧੬॥
 ਲਾਖਅੰਤਬਰਬਹੁਤਬਿਥਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਛੂਠੇਪਸਾਰਾ॥੧੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੇਈਜਨੁਲੇਇ॥ਕਰਿ
 ਕਿਰਪਾਨਾਨਕਜਿਸੁਦੇਇ॥੧੮॥੧੯॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਦਿਮਧਿਜੇਅੰਤਿਨਿਬਾਏ
 ॥ਸੋਸਾਜਨੁਮੇਰਾਮਨੁਹਾਰੈ॥੨੦॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੰਗਿਚਲੈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਪੁਰਨਪ੍ਰ
 ਤਿਪਲੈ॥੨੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਾਤਨਾਹੀਛੋਰਿਨਜਾਇ॥ਜਹਪੇਖਾਤਹਰਿਆਸਮਾਇ॥੨੨॥ਸੁੰਦ
 ਰਸੁਘਰੁਚਤੁਰਜੀਅਦਾਤਾ॥ਭਾਈਪੁਤ੍ਰਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮਾਤਾ॥੨੩॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੇਰੀਰਾਸਿ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਕਰਿਰਿਦੈਨਿਵਸਿ॥੨੪॥ਮਾਇਆਸਿਲਕਕਾਟੀਗੋਪਾਲਿ॥ਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨੋਨਦ
 ਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੨੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟੇਸਭਿਰੇਗਾ॥ਚਰਣਧਿਆਨਸਰਬਸੁਖਭੋਗਾ॥੨੬॥ਪੁਰਨਪੁਰ
 ਧੁਨਵਤਨੁਤਿਤਬਾਲਾ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਹਰਿਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥੨੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਪਦੁਚੀਨਾ॥
 ਸਰਬਸੁਨਾਮੁਭਗਤਕਉਦੀਨਾ॥੨੮॥੧੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗਉੜੀਮਛਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਖੇਜਤਠਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਪਾਗੀਆ॥ਸੇਈਹੋਏਭਗਤਜਿ
 ਨਕਿਰਪਾਗੀਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਅਹਰਿਵਾਰੀਆ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਪੰਥੁਰਹਉਬਹੁਤਭੈ
 ਹਾਰੀਆ॥ਮੈਤਕੀਓਟਸੰਤਹਲੇਹਉਬਾਰੀਆ॥੩॥ਮੇਹਨਲਾਲਅਨੂਪਸਰਬਸਾਧਾਰੀਆ॥ਭੁ
 ਰਿਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਦੇਹੁਦਿਖਾਰੀਆ॥੪॥ਮੈਕੀਏਮਿਤ੍ਰਅਨੇਕਇਕਸੁਬਲਿਹਾਰੀਆ॥
 ਸਭਗੁਣਕਿਸਹੀਨਹਿਹਰਿਪੁਰਭੰਡਾਰੀਆ॥੫॥ਚਹੁਦਿਸਿਜਪੀਐਨਾਉਭੁਖਿਸਦਾਰੀਆ॥ਮੈ
 ਆਹੀਓਤੁਹਰਿਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੬॥ਗੁਰਿਕਾਓਓਭੁਜਪਸਾਰਿਮੇਹਕੁਪਾਰੀਆ॥ਮੈਜੀਰਿ
 ਓਜਨਮੁਅਪਾਭੁਬਹੁਰਿਨਹਾਰੀਆ॥੭॥ਮੈਪਾਇਓਸਰਬਨਿਧਾਨੁਅਕਥੁਕਥਾਰੀਆ॥ਹਰਿਦ

ਰਗਰਸੇਭਾਵੰਤਬਹੁਲੁਰੀ॥੭॥ਜਨਨਾਨਕਲਪਾਰਤਨੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰੀਆ॥ਗੁਰਸੇਵਾਭਉਜਲੁ
ਤਰੀਐਕਹਉਪਕਾਰੀਆ॥੮॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥ਨਾਹਾਇਣੁਹਰਿਗੰਗਰੀ॥ਜਪਿਜਿਹਵਾਹਰਿਏਕਮੰਗੋ॥੧॥ਗਉਰੀ॥
ਤਜਿਹਉਮੈਗੁਗਗਿਆਨਭੁਜੋ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪੁਰਿਕਰਮਲਿਖਿਓ॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਸੰਗਿਨਗਇਓ॥
ਸਕਤਪੁਰੁਲਗੋਪਚਿਮੁਇਓ॥੨॥ਮੇਹਨਨਮੁਸਦਾਗਦਿਹਰਿਓ॥ਕੋਟਿਮਧੋਕਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿਲਰਿਓ॥
੩॥ਹਰਿਸੰਤਨਕਰਿਨਮੇਨਮੋ॥ਨਉਨਿਧਿਪਦਹਿਅਤੁਲਸੁਖੋ॥੪॥ਨੈਨਅਲੋਦਉਸਾਪਜਨੋ॥ਹਿਰ
ਦੈਗਉਨਮਨਿਧੋ॥੫॥ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮੇਹਤਜੋ॥ਜਗਮਮਰਨਦੁਹਤੇਹਰਿਓ॥੬॥ਦੁਖਅੰਧੇਗਘ
ਰਤੇਮਿਟਿਓ॥ਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਦੀਪਬਲਿਓ॥੭॥ਜਿਨਿਸੇਦਿਅਸੋਪਾਰਿਓ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤੁਤਰਿਓ॥੮॥੧੩॥ ਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗੁਰਕਰਤਤ
ਰਮਗਏ॥ਮੈਰੈਮਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ਗਉਰੀ॥ਬਲੋਤੇਜਲਤੇਤਉਕਿਆਗੁਰਚੰਦਨਸੁਲਾਇ
ਓ॥੧॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਾਇਓ॥੨॥ਪਾਦਕੁਸਾਗਰਗੰਹੋਰਚਰਿ
ਸੰਤਨਾਦਤਗਇਓ॥੩॥ਨਾਹਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁਚਪ੍ਰਭਿਗਹਿਭੁਜਾਅਪਾਇਓ॥੪॥ਭਉਖੰਡਨਦੁ
ਖਭੋਜਨੋਭਗਤਿਦਫੁਲਹਰਿਨਾਇਓ॥੫॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਸੰਮ੍ਰਿਥਸੰਤਓਇਓ॥
੬॥ਨਿਗੁਨੀਅਰੋਕੀਬੇਨੰਤੀਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਗਇਓ॥੭॥ਨਾਨਕਸਗਨਿਤੁਹਾਰੀਠਕੁਰਸੇਦਕੁਦੁ
ਅਰੋਅਇਓ॥੮॥੧੪॥ ਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥ਗਸੰਗਿਬਿਖਿਆਕੋਭੋਗਇਨਸੰਗਿ
ਅੰਧਨਜਾਨੀ॥੧॥ਹਉਸੰਚਉਹਉਖਾਟਤਾਸਗਲੀਅਦੁਪਬਿਹਾਨੀ॥੧॥ਗਉਰੀ॥ਹਉਸੁਰਾਪਰਧਾਨੁ
ਹਉਕੋਨਾਹੀਮੁਖੁਹਿਸਮਾਨੀ॥੨॥ਜੇਬਨਵੰਤਅਚਾਰਕੁਲੀਨਾਮਨਮਹਿਹੋਇਗੁਮਾਨੀ॥੩॥ਚਿਉ
ਉਲਾਣਾਇਓਬਾਧੁਧਿਕਾਮਰਤਿਆਨਹੀਬਿਸਰਾਨੀ॥੪॥ਭਾਣੀਮੀਤਬੰਧਪਸਖੇਪਛੈਤਿਨਹੁਕਉ
ਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ਜਿਤੁਲਾਗੇਮਹੁਬਾਸਨਾਅੰਤਿਸਾਣੀਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ਅਹਿਬੁਧਿਸੁਚਿਕਰਮਕਰਿਏਭੁਖੰ
ਧਨਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ਦਇਅਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾਕਰਹੁਨਾਨਕਦਾਸੁਦਸਾਨੀ॥੮॥੧੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉਰੀਪਤਿਸਾਹੀ॥੧॥ਛੰਤਾ॥ ਮੈਰੈਮਨਿਬੇਰਗੁਭਇਆਜੀਉਕਿਉਦੇਖਾਪ੍ਰੰਤਦਾਤੇ॥ਮੈਰੈਮੀ
ਰਸਖਾਹਰਿਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਪੁਰਖੋਬਿਧਾਤਾਏਕਸੀਧਰਕਿਉਮਿਲਹਤੁਏਉਰੀਟੀਆ
॥ਕਰਕਹਿਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿਆਸਦਰਸਨਿਮਾਣੀਆ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਘੜੀਦਿਸਰੇਪ

ਲੁਖੁ ਗਤਿ ਦਿਨੁ ਗਤੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਗਿ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਘਾਏ ਕਬਿ ਨ ਉਕ
 ਰਉ ਜੀਉ ਸੁਟਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਿ ਲੀਅਾ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ਗਚਲਤ
 ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸ ਪਨ ਕਿਉ ਪੀਰਏ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆ ਲੁਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰ
 ਪੂਰਏ ॥ ਪਿਰਦੇ ਸੁਨਾਹੀ ਸੁਖ ਹਦ ਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਪਾਰਹੁ
 ਘਰਿਆ ਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਅਗਪੀ ਸਭ ਤਨੁ ਅਗਪੀ ਅਗਪੀ ਸਭ ਦੇਸਾ ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ
 ਅਗਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥ ਅਗਪੀ ਅਤਸੀ ਸੁਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰਪਰਿ ਸੰਗਿ ਪੁ
 ਭੂਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖਿ ਮਿਟਿਅਾ ਮਨੁ ਹਉ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਗਲੀ
 ਆਕਰੈ ਕਾਮਾਣਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਅਾ ਲੋਕੁ ਤੇ ਹਮ ਜੋਸਾ ॥
 ੩ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨ ਦੁਰਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿ
 ਥਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਿਲਿਅਾ ਅਤਲਾ ਲੁਗੇ ਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਹਰ
 ਖਉ ਪਜਿਆ ਦੁਤਾ ਬਉਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛੁ
 ਈ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਹੋਹਿ ਮਿਲਿਅਾ ਕੰਤੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪ: ੫
 ॥ ਮੇਰਨ ਤੇਰੇ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੇਰਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰਾ ਜੀਉ ਸੰਤ ਪਰਮ ਸਾਲਾ ॥
 ਪਰਮ ਸਾਲਾ ਅਪਾਰਦੇਅ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹਾਸਾ ਪਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰੇ ਹੋਰਿ ਤਹਾਤੁ
 ਝੁਰਿ ਪਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆ ਲਸੁਆ ਮੀਰੋ ਪੁਦੀਨ ਫਿਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਵੰ
 ਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪਚਾਲਿ ਗਲੀ
 ॥ ਮੇਰਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀਅ ਦਰਸ ਭਰਾ ਲੀਆ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤਏ ਕੁ ਅਲੇਖ ਠਾਕੁਰ ਚਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ
 ਧਾਰੀਆ ॥ ਭੁਭੁਕ ਚਿਨਹੁ ਰਕੇਵ ਸਿਕੀਆ ॥ ਅਦਿਪੁਰ ਭੁਬਨ ਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ
 ਆਪਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਗਾਪੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਹਿਤੁ ਮ
 ਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਨਿ ਤੁਧੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੇਰਨ ਜਮੁਨੇ ਵਿਨ ਅਵੈ ਤੁਧੁ ਜ
 ਪਹਿਨਿ ਦਾਨਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰੀ ਮਚਿ
 ਤੁਧੁ ਅਗਪਹਿ ਸੇਸ ਭੇਠਲ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਪੁਤ ਪੁੜਾ ਜਿ ਮੁਗ ਪੋਤੇ ਸਿਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥
 ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜਨਿ ਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਨ ਤੂੰ ਸੁਠ ਲੁਠ ਲਿਆਸਣੁ ਪਰ
 ਵਰੇ ॥ ਮੇਰਨ ਪੁਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟਿਬ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਗਤਿ ਅਜਹਾਨੁ ਲਾਹਿਆ ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਚਿਨਿ ਦ
 ਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧੋਨੇ ਪੰਨੁ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁਨੇ ਵਿਨ ਅਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇਨ

ਜਾਹੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪੁਰਗੋਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਰਾਖੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ
 ਪਤਿਸਾਹੀਪ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਹਿਪੁਨਹਿਬਲਿਹਾਰਾਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁ
 ਜਪਿਪਾਵਕੋਤਿਨਕਿਲਬਿਖਦਹਨਾਗ॥੧॥ ਛੰਡ॥ ਜਪਿਮਨਾਤ੍ਰਿਰਾਮਨਾਰਇਣੁਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮੋਧੇ
 ਆਧਿਅਇਮਨਾਮੁਰਾਰਿਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾਲਦੁਖਠਧੋਦੁਖਹਰਣਦੀਨਸਰਣਸ੍ਰੀਪਰਚਰਨਕਮਲ
 ਅਰਾਪੀਐ॥ਜਮੁਪੰਥੁਬਿਖਵਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿਮਰਤਸਾਪੀਐ॥ਕਲਿਮਲਹਿਦਹਤਾਸੁਧ
 ਕਰਤਾਦਿਨਸੁਰੋਣਿਅਗੋਧੋ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਲੋਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮ
 ਨਾਦਾਮੇਦਰੁਦੁਖਹਰੁਭੈਭੰਜਨੁਹਰਿਗਇਆਸ੍ਰੀਗੋਵਿੰਦਾਲਮੋਨੋਹਰੁਭਗਤਿਦਛਲਬਿਰਦ
 ਇਆਭਗਤਿਦਛਲੁਬਿਰਦਇਆਭਗਤਿਦਛਲੁਪੁਰਖਪੁਰਨਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਣੀਐ॥੧॥
 ਤਮਅੰਧਕੁਪਤੇਉਪਾਰੇਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨੰਜਨਗੁਣਅਨਿਕਭ
 ਗਤੀਗਾਇ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਗਇਆ॥੨॥ਚੇਤਿਮਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁਪਰਮੇਸਰਸਰਬਕਲਾਜਿਨਿਧਾਗੀ॥ਕਰੁਣਾਮੈਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪਟਪਟਪਾਨਅਧਾਗੀ॥ਪ੍ਰ
 ਠਮਨਤਨਜੀਅਦਾਤਾਬੇਅੰਤਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਸਰਣਿਜੋਗੁਸਮਰਥਮੋਹਨਸਰਬਦੇਖਬਿਦਾ
 ਗੋਰੋਗੋਸੋਗਸਭਦੇਖਬਿਨਾਸਹਿਜਪਤਨਾਮੁਮੁਰਗੀ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸਮਰਥਸਭ
 ਕਲਧਾਰੀ॥੩॥ਗੁਣਗਉਮਨਾਅਦੁਤਅਬਿਨਾਸੀਸਭਤੇਉਚਦਇਆਲਾ॥ਬਿਸੇਰੁਦੇਵਨ
 ਕਉਏਕੈਸਰਬਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਹਾਦਇਆਲਦਾਨਾਦਇਆਪਾਰੈਸਭਕਿਸੈ॥ਕ
 ਲਕਟਕੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਾਸੈਜੀਅਜਾਕੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੇਵਸਠਲਸੇਵਾਭਈਪੁਰਨਪਾਲ
 ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਇਛੁਪੁੰਨੀਜਪਤਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਿਉਦਮੁਕਰੇਹਾਮਨਾਇਲੇਹਿਹਰਿਕੰਤੈ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਕਰਿਭਗਤਿਠਗਉ
 ਗੰਮੋਹਹਸਾਧੁਮੰਤੈ॥ਸਖੀਵਸਿਆਇਆਠਰਿਛੋਡਿਨਜਾਈਇਹਗੀਤਭਲੀਭਗਦੰਤੈ॥ਨਾਨ
 ਕਜਰਾਮਰੁਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੈਤਿਸੁਜੰਤੈ॥੧॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਇਹਭਲੀਬੋਨੰਤੀਏ
 ਹਮਤੰਤੁਪਕਾਈਐ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਉਪਾਧਿਰਹਤੋਇਹੀਤਗੋਵਿੰਦਹਿਗਾਈਐ॥ਕਲਿ
 ਕਲੇਸਮਿਟਹਿਭੁਮਨਾਸਹਿਮਨਚਿੰਦਿਆਠਲਪਾਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਨਨ
 ਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਖੀਇਛੁਕਗੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰਭਮੇਗੀਆਸਪੁਜਾਏ॥ਚਰਨਪਿ
 ਅਸੀਦਰਸਬੈਗਗਨਿਪੇਖਉਥਨਸਬਾਏ॥ਧੋਜਿਲਹਉਹਰਿਸੀਤਜਨਾਸੰਗੁਸੰਮਿਥਪੁਰਖਮਿ
 ਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਰਿਜਨਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਰੁਭਾਗਿਮਾਏ॥੩॥ਸਖੀਨਾਇਦੁਸੈਅ

ਖੁਨੇਨਾਹਿਅਰੇਮੇਰਮਨੁਤਨੁਹਿਸੰਗਿਹਿਲਿਆਸੁਣਿਸਖੀਏਮੇਗੀਨੀਦਭਲੀਸੇਆਪ
 ਨੜਾਪਿਹੀਮਲਿਆਭ੍ਰਮੁਖੋਇਓਸੰਤਿਸਹਭਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਗਸੁਭਇਅਕਵਲੀਖਿਲਿਆ
 ॥੬੮॥ਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਨਕਸੇਹਾਗੁਨਟਲਿਆ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉੜੀਬਾਦਨਅਖਰੀਸ੍ਰੀਮੁਖਵਕਪਤਿਸਾਹੀਪ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਤਾਗੁਰ
 ਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਪਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸ
 ਰੇਦਗਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਗਾਗੁਰਦੇਵਸੰਤਿਸਤਿਬੁ
 ਧਿਮੁਗਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਗਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਰੇਵਗੁਰਗਿਆਨਮਜ
 ਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਦਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਅੰ
 ਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਹਰਿਜਪਿਓਧਗਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪੁਰਮੋਲਿਕਰਿਕਿਰ
 ਪਹਮਮੁਖਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਗਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕ
 ਹਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਆਪਹਿਕੀਅਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੇਗਾਨਾਨਕਏ
 ਕੋਗਵਿਰਹਿਆਭੁਸਰੋਹੇਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਪਸਤਿਗੁਰਨਾਮਸਕਰੀਅਦਿ
 ਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਅਸਨਾਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹਿਜਾਸਨਾ
 ਆਪਨਾਅਪੁਆਪਹਿਓਪਾਇਓਆਪਹਿਬਪਆਪਹੀਮਾਇਓਆਪਹਿਸੁਖਮਆਪਹਿ
 ਅਸਭੁਲਾਯਲਖੀਨਜਾਣੀਨਾਨਕਵਲੀਲਾ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਤੇਰੇਸੰਤ
 ਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਅਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨ
 ਏਕਾਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨੇਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅੰਕਾਰਾਇ
 ਕਹਿਸੁਤਿਪਰੇਵਨਹਾਗਾਭੈਨਭੈਨਤੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੀਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀਸਗਲ
 ਭਾਤਿਕਰਿਕਹਿਓਪਾਇਓਜਿਨਮਮਰਨਮਨੇਮੇਰੁਬਢਾਇਓਦੁਪੂਰਾਤਿਤੇਅਪਿਨਿਗਾ
 ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ॥੨॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਸੇਈਸਾਹੁਗਏਤਸੇਸਚੁਸੀਪੈਹਰਿਗਸਿਆਨਾਨਕ
 ਸਚੁਸੁਚਿਪਾਣੀਐਤਿਹਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਭਿਸਤਿਪੁਰ
 ਖਤੇਭੈਨਨਕੋਭਿਸੋਭਿਸਗਨਿਪਰੈਜਿਹਪਾਯੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਈਸੈਸੈਭਗੁ
 ਨਹੀਕਛੁਬਿਅਪਤਾਪ੍ਰਗਟਪਰਤਪਤਾਧੁਕੇਜਪਤਾਸੇਸਾਧੁਇਹਪੁਚਨਹਾਗਾਨਾਨਕਤਕੈਸਦ

ਬਲਿਹਾਰਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੇਹਸਭਕੁਗਾਨਾਮਬਿਹੁਨੇਨ
 ਨਕੋਹਿਤਜਾਤਸਭਪੁਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਪੁਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੁਆਧਨਿਤੇਉਜਿਹਰਚਿ
 ਆਮਨੁਆਧਨੁਨੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗਨਾਛਹਿ॥ਅਤਿਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਹਿ॥ਧੀਧੇਕ
 ਹਬਿਆਪਹਿਤਾਹੁ॥ਜੇਏਕਛੁਡਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੁ॥ਜਕੈਹੀਐਦੀਓਪੁਭਨਾਮਾਨਾਨਕਸਾਧ
 ਪੁਗਨਭਗਵਾਨ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਨਿਕਭੇਖਅਗੁਛਿਅਨਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿਓਨਕੋਇ
 ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭਗਵੁਛਿਅਨੀਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਛਾਛਿਅਨੁਨੀਮੁਖਬਾਤ
 ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ॥ਛਿਅਨੀਸੋਇਜਕੈਵਿਦੁਸੋਉ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਜੇ
 ਗੁਨੇਉ॥ਛਿਅਨੀਰਹਤਆਗਿਅਦਿਦੁਜਕੈ॥ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਭਤਾਕੈ॥ਛਿਅਨੀ
 ਵੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਨਾਏਸਿ
 ਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੁਝੈਪਸੁਦੇਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਕੈਭਾਗਮਥੇਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਾ
 ਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੇਹਿਓਸੋਹਨੀਮਾਇਆ॥ਗਰਭਭੂਟਮਹਿਉਰਧਤਪ
 ਕਰਤੇ॥ਸਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਭੁਪਰੇਜੇਛੋਰਿਛੁਡਨਾ॥ਦੇਵਨਹੁਮਨਹਿਬਿਸ
 ਰਨਾ॥ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਹੀ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਆਗਿਅਭਿੰਨਨਕੋਇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਾਨਕਜਿਹਮ
 ਨਿਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਉਜੀਅਬਹੁਤਗਰਭਦਾਸੋ॥ਮੇਹਮਗਨਮੀਠਜੇਨਿਠਾਸੋ॥ਇ
 ਨਿਮਾਇਅਤੈਗੁਣਬਸਿਕੀਨੋ॥ਆਪਨਮੇਹਘਟੇਘਟਿਦੀਨੋ॥ਏਸਜਨਕਛੁਕਹਹਉਪਾਇ
 ਆ॥ਜਤੇਤਰਉਬਿਖਮਾਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੀਗਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਿਕਹਿ
 ਨਮਾਏ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਿਰਤਿਕਮਾਵਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀਨੇਤਿਤਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਪਾਸੁਆਪ
 ਨਹਉਹਉਕੈਰੈਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿਆਪਿਕਰਾਵਨਹਾਰਾ
 ਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓਸੋਸੋਪਾਇਓਜੇਅਪਿ
 ਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਅੰਤਨਜਾਨੈਕੋਉ॥ਜੇਜੇਕਰੈਸੋਉਛੁਨਿਹੋਉ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥ
 ਰਾਨਾਨਕਆਪਿਸਵਾਰਨਹਾਰਾ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਾਚਿਹੋਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਾਬਿਖਸੇ
 ਗਾਨਾਨਕਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇਮੈਮੋਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚ
 ਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਰਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੁਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਰਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰ
 ਮਰਤਤਕੋਭਰਮਛਾਹਾਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਉਕਰਮਾਬਿਕਾਗਾਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇ

ਵਗੀਮੀਨੀਮਾਇਆਰੰਗਾਕੁਮਕੋਮੋਰੇਨਹਭੁਭੁਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੁਸੀਗਾਲੇਖੈਗਣਤਨਫੁਟੀ
 ਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿਯਾਜਿਸੇਹਿਭੁਭੁਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨੈਰਮਲਭੁਧਿਯਾਦੀ॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਫੁਟੇਬੰਧਨਜਸੁਕੋਰੋਅਸਪ੍ਰਸੰਗੁ॥ ਜੇਰਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੁਰੰਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਰਾਗੰਗਾਹੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਰੈਨਕੋਭੁ॥
 ਅਉਬੈਸੁਅਦਹੁਸੁਭਦੇਭੁ॥ ਭੁਆਮਹਲੀਪਾਦਹਿਤੁਬਾਸਾ॥ ਜਨਮਮਰਨਨਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥
 ॥ ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਪਰਿਜਕੋ॥ ਹਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਪਰਿਤਾਕੋ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲ
 ਚਛੁਠਬਿਕਰਮੋਹਬਿਅਪਤਪੁਰੇਅੰਧਾਲਗਿਪਰੇਦੁਰੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧਾ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਪਟਬਿਬੈਰਸਰਤੇਅਹੰਭੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ ਏਆਮਾਇਆਮ
 ਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਨਾ॥ ਕੋਊਊਨਨਕੋਊਪੁਗਾ॥ ਕੋਊਸੁਖੁ
 ਨਕੋਊਪੁਗਾ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ ਨਾਨਕਠਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧੧॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਲਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪੁਰਗਹਿਰੰਭੀਰਅਥਾਹ॥ ਦੂਸਰਨਾਹੀਅਦਰਕੈਨਾਨਕਬੇਪ
 ਰਦਾਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਤਕੈਲਵੈਨਕੋਊਏਕਹਿਆਪਅਦਰਨਹੋਊਹਿਦਨਹੁ
 ਹੋਵਤਸਦਾਮਾਇਆ॥ ਭੁਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੁਪਾਇਆ॥ ਕੀਟਹਸਤਮਹਿਪੁਰਸਮਾਨੇ॥ ਪ੍ਰਗਟਪੁ
 ਰਖਸਭਠਉਜਾਨੇ॥ ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਰਸੁਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਤਿਹਜਪਨਾ॥੧੨॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮਰਸੁਜਿਹਜਨਿਆਹਰਿਰੰਗਸਹਜੇਮਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਪਤਿਜਨਿਆਏ
 ਤੇਪਰਵਾਣਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਸਫਲਤਾਹੁਕੋਗਨੀਐ॥ ਜਾਸੁਰਸਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
 ਭਣੀਐ॥ ਮਾਇਬਸਹਿਸਾਪੁਕੈਸੰਗੋ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਅਦਹਿਰੰਗੋ॥ ਅਦੁਤਸੋਜਨੁਨਾਮ
 ਹਿਰਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਇਆਮਾਇਆਬਿਧਾਤਾ॥ ਏਕਹਿਆਦੁਨਿਠਿਰਿਜੇਨਿਨਾਮਾਇਆਨਾਨਕਹ
 ਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਯਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੇਦੂਜਾਭਉ
 ॥ ਦੁਖਦਰਦਤਿਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਮਿਸਮਾਓ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਰਉਦੁਰਮਤਿਦੋਊ॥
 ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਸੁਖਸਜੇਸੋਊ॥ ਯਯਾਜਾਇਪਰਹੁਸੰਤਸਰਨਾ॥ ਜਿਹਅਸਰਇਆਭੁਫਜ
 ਭੁਤਰਨਾ॥ ਯਯਾਜਨਮਿਨਅਦੈਸੋਊ॥ ਏਕਨਾਮਲੇਖਨਹਿਪਰੋਊ॥ ਯਯਾਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐਹੁ
 ਗੁਪੁਰੋਕੀਟੇਕਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਖਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀਅੰਗੈਏਕਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਰਿਮਨਤ
 ਨਬਸਿਰਹੋਈਤਉਤਕੇਮੀਤਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅ
 ਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੇਅੰਤਸਹਈਹੋਇ॥ ਇਹਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛੁਡਿਚਲਿ

ਰਸਭੁਕੋਇ। ਕੋਕੋਮਤਪਤਸੁਤਧੀਆ। ਕਿਹਬਨਿਤਕੁਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆ। ਐਸੀਖੀਚੋਜੋਬਿਨ
 ਸਤਿਨਾਹੀ। ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੇਘਰਿਜਾਹੀ। ਸਾਧਸੰਕਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ। ਨਾਨਕਤੇਬਹੁ
 ਰਿਨਆਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਛਿਆਨੀਪਨਵੰਤਿ। ਮਿ
 ਰਤਕਕੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੁਛਾਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰੋਇਛਿ
 ਅਤਾਪੁਰਕਕੁੰਭਕਰੇਕੁੰਭਮਤਾ। ਛਿਆਨਪਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ। ਸੇਮਪਕਾਮਪਰਸਉਦਿ
 ਆਨੀ। ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੋਤਾ। ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਉਅਨੇਤਾ। ਉਅਤੇਉਤਮੁਗਨਉਚੰਤਾ
 ਲਾਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਲਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਕੁਮੇਕਰਮ
 ਕਿਰਤਿਕੀਰੇਖਾ। ਸੁਖਦੁਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਕਾਕਾਰਨਕ
 ਰਤਾਸੋਉ। ਲਿਖਿਓਲੇਖਨਮੇਟਤਕੋਉ। ਨਹੀਹੋਤਕਛੁ। ਕਛੁਦੋਉਬਾਛਾ। ਕਰਨੈਹਰੁਨਭੁ
 ਲਨਹਾਗਾ। ਕਾਪੁਪੰਥੁਦਿਖਾਰੇਅਪੈ। ਕਾਪੁਪੰਥੁਦਿਖਾਰੇਅਪੈ। ਕਾਪੁਉਦਿਆਨਕੁਮਤਪਛੁਤਪੈ॥
 ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ। ਜੋਜੇਦੀਨੋਸੋਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਕਥਿ
 ਲਛਤਰੇਟੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਗਾ। ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰੇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਖਖਾਖੁਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਥਕੈਪਹਿ। ਜੋਦੇਨਾਸੇਦੇਹਰਿਓਭਾਏਤਹਤਹਜਾਹਿ। ਖਰਦੁਖਜਾ
 ਨਾਨਾਮੁਪਨੁਇਆ। ਭਗਤਨਕੀਰਸਿ। ਧਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦਸਹਜਜਪਤਰਹਿਗੁਣਤਾਸਾਥੇ
 ਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕਿਪਾਲਾਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੈਰਾਮਨਾਮਕਿਹ
 ਮਲਾ। ਖੇਦੁਨਦੁਖੁਨਰਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਹੀ। ਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੁਰੀਤਿਨਾਪਹੀ॥
 ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਰਪਰਚਲੋਨੇਲੋਗਾ। ਅਸਅਨਿਤਕੁਰਮੁ
 ਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੇਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਦੁਪੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿ
 ਨੀਤਾ। ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੋਮੀਤਾ। ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁ
 ਬੰਧਾ। ਓਹਬੇਰਨਹਬੁਝੀ। ਐਜਉਆਇਪਰੈਜਮਠੰਧਾ। ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁ
 ਨਹੀਇਹਠਾਇਆ। ਛਾਰਿਛਾਰਿਸਗਲੀਗਈ। ਮੁੜਤਹਲਪਟਹਿ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰੇ
 ਜਾਹੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ। ਨਾਨਕਅਏਸਠਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਮਹਿਸੁਹਾਗਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋ
 ਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਅਨਨਕਥਤਉਕੋਇ। ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਦਤਨਾਨਕਏਕੋਸੋਇ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਘਾਘਾਘਾਲਹੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ। ਨਹਹੋਨਹੋਦਨਾਜਤਕਤਓਹੀ
 ਸਮਾਹਿ। ਘੁਲਹਿਤਉਮਨਜਉਅਵਹਿਸਰਨਾ। ਨਾਮਤਤਕਲਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ। ਘਾਲਿਘਾ॥

ਲਿਅਨਿਕਪਛੁਤਾਦਹਿਅਥਿਨਹਰਿਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਦਹਿਅਥਿਲਿਮਹਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਤਹਪੀਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫਿਣਿਘਾਲੇਸਭਦਿਵ
 ਸਸਾਸਨਹਬਦਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਗਾਜੀਵਨਲੋਗਹਿਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਉਗਵਾ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਫੰਕਾਫੰਕਾਸੈਕਾਉਤਿਹਜੇਸਾਕਤਪ੍ਰਭੀਨਾਅਨਿਕਜੇਨਿਜਨਮਹਿਮਹਰਿਆ
 ਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨਾਫਿਅਨਪਿਆਨਤਾਪੁਕਉਆਏਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ॥
 ਗਣਤੀਗਣੀਨਹੀਕੋਉਛੁਟੈਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰਪਰਛੁਟੈਸੇਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜ
 ਪਿਆਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਚਰਣ
 ਬਿੰਦਉਧਕਵਲਬਿਗਸੀਤਾਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਸੰਤਮਤੀਤਾ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾਪਨਿਪਨਿਉਆਦਿਨਸੀਜੇਗਸਰਾਗਾਚ
 ਰਿਕੇਟਦਹਦਿਸਿਕ੍ਰਮਿਆਏਓਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓਚਾਰਿਬਿਚਾਰਿਬਿਨਸਿ
 ਓਕ੍ਰਮਭੁਆਸਾਪਸੀਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਪੁਆਚਿਤਬਿਸਾਗੀਏਕਾਇਸਟੇਤਾਨਾਨਕਗਿ
 ਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਛੰਤਗੋਬਿੰਦੁ
 ਨਗਾਇਆਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛੇਹੇ
 ਦਾਸਤਮਾਗੇਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਗੇਛਛਾਛਾਛੇਤਤੇਰੇਸੀਤਾਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪੁਭ
 ਗਵੰਤਾਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਣੀਸੀਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਣੀਛਾਕੁਕੀਪੁਤਰੀਪ
 ਰਮਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕਜਾਕਉਸੀਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੇਭੁਜਲਮਛੁਲਹਿਘ
 ਨੇਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਗਾਅਹੰਭੁਪਿਬੰਧਨਿਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜ
 ਨੇਹਉਕਿਛੁਪੁਆਬਾਧਿਓਜਿਓਨਲਨੀਕ੍ਰਮਿਸੁਆਜਉਜਨੇਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀਆਮਰੇ
 ਠਕਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਜਉਜਨੇਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾਬਿਆਪਾਗੀਬਸੁਪਾਜਿਉਠਿਰਤਾਸਾਧ
 ਸੰਗਿਜਿਹਉਮੈਮਾਗੀਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਮੁਰਾਗੀ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਝਲਾਘੇਉਠਿਨ
 ਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਸੁਰਿਅਗਾਧਿਕਾਰੁਤੁਝੈਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੇਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਝੁਝੁਝੁਗੁਮਿਟੈਤੁਮਾਗੇਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੇਝੁਰਤਝੁਰਤਸਾਕਤਪੁਆਜ
 ਕੈਰਿਦੈਚੋਤਭਉਬੀਆਝੁਰਹਿਕਸੀਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੁਆਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੁਅੰ
 ਝੁਰਹਿਕਮਕੋਧਦੁਸਟਾਈਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਝਤਨਕਰ
 ਚੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਗਹਨੁਪਾਦਹੁਮੀਤਾਜੀਵਤਗਹਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਗੀਤੀ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥ ੧॥ ਫੁਟਾ ਫੁਟਾ ਫੁਟਾ ਫੁਟਾ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਤਾ ਸਣ ਤੀ ਗਣ ਉਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਉ
 ਠਿਸਿ ਪਾਰੇ ਕੇਤਾ ਫੁਟੇ ਪਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤ ਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀ ਐਸੀ ਗੁਾ ਫੁਟਾ ਫੁਟਾ ਫੁਟਾ ਬਿਪਿਸਹੀ ਚਿਤਿ ਭੂ
 ਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗਾ ਫੁਟਾ ਫੁਟਾ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸੋਇ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਤ ਭੋਨਾ ਅੰਧਕੁ ਪਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹੋ
 ਫੁਟੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਫੁਟੇ ਕੈ ਹਾ ਬਿਸਮ ਰਬ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋ ਗਾਨਾ ਨ ਕਤਿ ਹਉ ਸਤਤਿ ਕਰਉ ਫੁਟਾ ਫੁਟੀ ਐਸੀ ਜੋ
 ਗਾ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨ ਬੀਸੈ ਹੁ
 ਠਨਿ ਪਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੋਇਆ ਮਨਿ ਤ
 ਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀ ਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋ ਹੋਇਆ ਟਹਲ ਮਹਲ ਤ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਕਿ ਪਾਲਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗ
 ਤਿਤ ਉਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ਟੋਹੇ ਟੋਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਟਲਹਿ ਜਮ
 ਫੁਤ ਤਿਹਿ ਜੁਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾ ਸੇਕ ਦਕੇ॥ ੨੬॥
 ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਠਾਕਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨ ਹੁਦਰਿ ਜਿਹੋ ਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨ
 ਕ ਤੇ ਪਨਿ ਪੀਤਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਠਾ ਮਨੁ ਆਠਾ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਹਿਲਪ
 ਟਹੀ॥ ਠਹ ਕਿਠਹ ਕਿਮਾਇ ਆਸੀ ਗਿ ਮੁਟੇ॥ ਐਸੇ ਕੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਤੁ ਹੁਏ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਹੀ ਸੰਤ ਹਸੰ
 ਗਿ ਬਸਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹ ਜੀਅ ਹਸਿਆ॥ ਠਾਕੁ ਰਾਮ ਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਉਆ
 ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੁੰਡ ਉਤਬੰਦ ਨਾਨਕਿ ਕਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ
 ॥ ਤੁੰਡ ਨ ਤੇ ਗਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਹਿਹ ਬਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਡੇ ਰਾਇ ਹੁਨ ਹੀ ਜਹ ਤੇ ਗਤਹ
 ਜਾਨਾ॥ ਉਆ ਤੇ ਰਾਕਾ ਸੰਜ ਸੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ॥ ਉਆ ਤੇ ਰਾਕਉ ਸ੍ਰਮ ਕਰਿ ਘਾਲੈ॥ ਜਾਕਾ ਤੁ
 ਨ ਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ॥ ਉਆ ਤੇ ਰਾਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਜਾਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨੈ॥ ਤੇਰਾ ਨਿਹਚਲ
 ਸਚੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਨ ਹੋਲਾਇਆ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਢਾਹ ਨ ਲਾਗੇ ਧ
 ਰਮ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿ ਓਬੰਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਨ ਬੰਧਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਢਢਾ ਢੁਢਾ ਤਕਹ ਠਿਗੁ ਢੁਢਾ ਢਨਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹ
 ਠਿਗਹਿ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਰੰਭੁ ਪਿਬਿ ਕਰਾਲਾ॥ ਸੁਖ ਪਾਢੁ ਜਹ ਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨ
 ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਿ॥ ਢੇਰੀ ਜਾ ਮੇਜ ਮਿਮਰੈ ਗਰਭੁ ਜੋ ਨਿਦੁ ਪਾਇ॥ ਸੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਹੋਹ ਉਹਉ
 ਅਵੈ ਜਾਇ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬਢੁ ਹਿਪਰੈ ਸ੍ਰਾਂਜਨਾ ਸਰਨਾਇ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਠਾਹੇ ਕਟਿਅ ਨਾਨਕ
 ਲੀਏ॥ ੨੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਹ ਸਾਧੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤਾ॥ ਢਾਹਉ ਢਾਢੈ ਢਹ
 ਢੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅਹੁ ਦੂਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਢਾਢਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਲੀ ਐ ਅਤਮ ਜੀਭੈ ਕੋ

ਇਹ ਉਸੇ ਅਨਸਿਉਲਾਗਿ ਮਹੈ ਸੋ ਸੋ ਭਾਵੁ ਤੇ ਇਹ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤੁ ਮਹੈ ਗੁਰੂ ਪੁਰੇ ਉਪਦੇਸ
 ਮਨੁ ਅਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੁਰਤ ਠਵੇ ਸਾਢੇ ਕੋ ਜਣੈ ਆਪਣੇ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਗੈ
 ਟਿਵਿਨ ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਗੈ ਟਿਸ ਗਲਇ ਆਮਨੁ ਕਹੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕ
 ਰਿ ਕਮਾਇਹਾ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨ ਕਲਿਖਿ ਆਪਾਇ॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
 ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾ ਟੀਐ ਚੁਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹਿ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ॥ ਛਲ ਪਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛ ਤੇਤਪ
 ਤਿਤੁ ਹਾਗੀ ਜਾਇ॥ ਤੁਸਮਿ ਟੈਜ ਮਪੰਥ ਕੀ ਜਾ ਸੁਬ ਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਗਸਮ ਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ॥ ਤਹੂੰ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋ ਬਨਿ ਨਹ ਜਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਿਮ
 ਰਤ ਹਰਹਉ ਏਤੁ ਹਾਗੈ ਕਾ ਜਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਪੁ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਲੈ ਨਾਨਕ
 ਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਣੀ ਬਾਪ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾ
 ਥਾ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਖੁਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇ ਅਨਸਾਥ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਾਥਾ ਬਿਰੁਕੈ ਉਨਹੀ ਕਾਇ
 ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵਾ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇ ਆਏ ਕਉ ਪਵਾ॥ ਬੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰ
 ਹੁਥਾ ਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਮਾਵਈ ਅੰਤੈ ਅਉ ਸਰਬਾਗਾ ਬਿਤਿ ਪਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਜਹੂੰ ਸੰਤ ਹਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਏਕ ਸਿਉ ਇਹਾ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹਾ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕ
 ਰਾਵਨੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥਾ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਅਨਾਥ॥ ੩੩॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸ ਹਏ ਕੁਨਿਹਾਰਿ ਆਸ ਕੁਕਛੁ ਦੇਵ ਨਹਾਗਾ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਹਿ ਨਾਨ
 ਕ ਦਰਸ ਅਧਾਗ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵ ਨਹਾਗਾ॥ ਦੈ ਦੈ ਤੇਟਿ ਨ ਅਵ
 ਈ ਅਗਨ ਤਰੇ ਭੰਡਾਗਾ ਦੈ ਨਹਾਗੁ ਸਦਾ ਜੀਵਨ ਹਾਗਾ॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਗਾ ਦੇਸੁ ਨ
 ਹੀ ਕਾਹੁ ਕਉ ਮੀਤਾ॥ ਮਾਇ ਅਸੇ ਹਬੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਤਾਗਾ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਜਕੇ ਅਪੇ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਤੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਪੇ॥ ੩੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀ ਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੁਲਾਹਿ ਬਿਰਨੀ ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਕਾਰ ਜੁ ਅਵੈ ਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾ ਧਵਤਤ ਉਮੈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੋ
 ਇਬਾਸਾ॥ ਸੁਰਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਅਪਿਤ ਉਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਉ ਸਚ ਸਾਹਾ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੰਜੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਾ॥ ਪੀਰ ਜੁ ਜਸੁ ਸੇਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨਿ ਜਿਹੁ
 ਨਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹੁ ਘਟਿ ਹੋ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ॥ ੩੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿ ਆ ਅੰਤ ਰਿਬਾਹਰਿ ਰੀਗਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਰ ਕੁਨਾਹਿ ਸਾਪਸੀਰੀ

੧੫ ਪਉੜੀ॥ ਨਨਾਨਕਿ ਪਹਿਰਿ ਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਜਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੁੰ
 ਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੋ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾਇ॥ ਏਕਿ ਪਤੋ॥ ਨਾਨਕਾ ਕੁਨੈ ਤੇ ਤਕਦਾ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀ
 ਨੇ॥ ਜਾਕੁ ਹੁ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹ ਦੁਹੇ॥ ੩੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰ ਪਾਸੁ॥ ਮਤ ਜਿ ਪਰ ਪੰਚ ਮੇਰ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਨਨਕ ਸੇਊ ਅਗਾਪੀ॥ ਐਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰ
 ਵਰੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਉਨ ਪਾਇਆ॥ ਪਤਿ ਤਪਦਨ ਮਗ ਮਹਿ ਰਿਕਾਇਆ॥ ਹਿ
 ਤੁਪੁਨੀ ਤਕੇਟ ਅਪਰਾਧਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧਾ॥ ਪਰ ਪੰਚ ਪੋਹੇ ਮੇਰ ਮਿਟਨਾਈ॥ ਜਕ
 ਉਗਾਧੁ ਅਪਿਗੁ ਸਾਈ॥ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਛੜ ਸਿਰਿ ਸੇਊ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ॥ ੩੭॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ॥ ਠਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਠਤਿ ਹਰਈ॥ ਮਨ ਜੀਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਤ ਪਾਈ॥ ਠਿਗਨ ਮਿਟਹਿ ਨਿ
 ਰਨੀਤ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਠਾ ਠਿਗਤ ਠਿਗਤ ਤੁਅਇਆ॥ ਵਲ ਭਦੇ ਹਕ ਲਿਜੁ ਗਮਹਿ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਠਿਗਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨਾਥਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਉਕਟੀ ਅਹਿ ਠਾਸਾ॥ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਅਵ
 ਨਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਏਕ ਹਿਏ ਕਜ ਪੁਜ ਪੁਸੇਈ॥ ਕਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰੈ ਹਰੇ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ
 ਬੇਚਰੇ॥ ੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਸੁ॥ ਮਦੀ ਨਦਇਆ ਲੋਗੇ ਪਾਲਾ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ
 ਬਹੁ ਭੋਗ ਸਨਾਨ ਕਸਾਪਰਵਾਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਬੈਸੰਨੇ ਤੇਰੁ
 ਗੁਖਿ ਸੁਚ ਪਰਮਾ॥ ਬੀਰ ਅਪਨਾ ਭਰਾ ਮਿਟਾਏ॥ ਤਾਹੁ ਭਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਅਏ॥ ਬਾਧਿ ਆਪਨ
 ਹਉ ਹਉ ਬੀਧਾ॥ ਦੇਸੁ ਦੇਤ ਅਗ ਹਕਉ ਅੰਧਾ॥ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨ ਪਾਜਿ ਸਹਿਜ ਨਾਦੁ
 ਸੋ ਜਨੈ ਨਾਨਕ॥ ੩੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੈਭੈ ਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਗ ਪਿਹੇ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਿ
 ਹਰਿ ਵਸਿ ਜਨਾਨ ਕਤੇ ਨ ਕ੍ਰਮੇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ॥ ਏਆ ਸੀਸਾ
 ਰੁਸ ਗਲਹੈ ਸੁਪਨਾ॥ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨ ਰਦੇ ਵੀ ਦੇਵਾ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ॥ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ
 ਮਨੁ ਖਡੁ ਹਕਾਏ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖ ਮਾਇਹ ਮਾਏ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕ੍ਰਮ ਭੈ ਮੇਰ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
 ਰੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ੪੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਾਇਆ ਤੇ ਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ॥ ਮਨੁ ਲਪਟਿ ਓਤਿਹ
 ਸੰਗਾ॥ ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ॥ ਸੁਨਾਨ ਕਨਾ ਮਹਿ ਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾ ਮਾਗਨ ਹਾਇ
 ਅਨਾ ਦੇ ਨਹਾ ਰਦੇ॥ ਹਰਿ ਓਸੁ ਜਨਾ॥ ਜੇ ਦੀਨੈ ਸੇਏ ਕਹਿ ਬਾਗਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਹ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਜਉ
 ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ॥ ਜਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਬੀਆ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗਤ ਏਕ ਹਿ ਮਾਗਾਨਾ
 ਨਕ ਜਤੇ ਪਹਿ ਪਰੰਗਾ॥ ੪੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ਪਰਪਾਨ ਤੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤਾ॥ ਜਿਹ ਜ
 ਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ॥ ਆਪੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਮਾ ਜਤੁ ਮਗੁ ਪਛਾਨਾ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧ

ਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਉਅ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਗਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਹਰਤ ਅਉਤਾਗਾ ਤਾਹੂੰ
 ਗਤ ਹੁਨਿ ਰਲੇ ਪਾਪੁਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ਉਅਰ ਸਮਹਿ ਉਅਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
 ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਖਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥ ੪੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਹੁ ਬਿਨੁ
 ਰਿਛੂਟ ਨਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੀਧ ਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾਜ
 ਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥ ਯਾਹੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟ
 ਗਾਉ ਅਹੁ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ॥ ਯਉ ਬਰਨ ਪਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਉਅਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ
 ਨਹੋ ਉਉ ॥ ਯਾਹੁ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਗਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਰਨਾਥਾ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਜਿਹ ਅੰ
 ਪਿਜਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆਈ ॥ ੪੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕਾਹੂੰ ਸੰਗ ਕਹੁ
 ਅਪਨਾ ਪੁਬੀਚਾਗਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਜ ਗਿਰਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਰਾਗੇ ਨਹੋਤ ਸਭੁ ਜਕੀ ॥ ਤਜਿਅ ਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਸੁ ਹਿਭਾ
 ਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਹਰਤ ਹਰਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੋ ਕੈ
 ਸਬਦਿ ਅਪਾਗਾ ॥ ਰਤੇਰੀ ਗਨਾ ਮਰਸਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾਤੇ ॥ ੪੪ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਭੂਠਿ ਬਿਖੈ ਬਿਅਪਿਏਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾਫ ਉਅਉ ਬਧ ਜਾਹੁ ਦੁਖ ਦ
 ਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖ ਧੁਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਏ ॥ ਤਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਅਏ
 ॥ ਹਰਿ ਅਉਖ ਧੁਸਰ ਘਟੈ ਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੋ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੋ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ
 ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਠਿਹਿ ਛੁਖ ਨ ਬੀਆ ॥ ੪੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਸਰਬ ਤਸੈ ਉਨ
 ਕਤ ਹੁਠਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੋਨਾਨਕ ਕਾਇਦੁ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਦਵੈ ਹੁਨ
 ਕਰੀ ਐਕਾਹੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁ ਸਮਾਹੁ ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਗਵਿਆ ॥ ਗੁ
 ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਗਵਿ ਰੋਧ ਮਿਟੈ ਤਿਹ ਮਨ ਤੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ
 ਸੁਨ ਤੋ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲ ਤੇਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਆਸ ਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨਾ ॥ ਛੁੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੈ ਤਨਾਨਕੁ ਮਾਨ
 ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛੁੜਾਵੈ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਛੁੜੈ ਜੋ
 ਬਸਿਉ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਉਅ ਕੀ ਛੁੜੈ ਮਿਟਤ ਬਿਨ ਸਾਹੀ ॥ ਛੁੜੈ ਕਰਤ ਗਵਾਗਾ ॥ ਜਿਹੀ ਐ
 ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਗਾ ॥ ਛੁੜੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁੜੈ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥ ੪੭

ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧੂਕੀਮਨਏਟਗੁਉਕਤਿਸਿਅਨਪਤਿਆਗੁ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਆਜਿਹਮਨਿਦੁਸੈਨਾਨ
ਕਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਗਨਿਪਰੇਅਬਹਾਰੇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਹਿਤਬੇਦਪੁਕਾਰੇ॥ ਸੇਧ
ਤੋਸੇਧਤੋਸੇਧਬੀਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਰੇ॥ ਤੁਮਸਮਰਥ
ਅਗਨਤਅਪਾਰੇ॥ ਸਗਨਿਪਰੇਕੀਰਖਦਇਅਲਾ॥ ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਲਾ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭਏਅਰੇਗਾ॥ ਨਾਨਕਦਿਸਟੀਅਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੇਗੁ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖਰਾਸਰਹਉਤਾ॥ ਜੇਖਿਨਮਹਿਉਨੈਸੁਭਰਭਗਾ॥ ਖਰਨਿਮਾਨਹੋਤਪਰਾਨੀਅ
ਨਦਿਨੁਜਪੈਪ੍ਰਭੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਭਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖਦੇਤਾ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮਐਸੋਅਗਨੇਤਾ॥ ਅਸੰਖਖ
ਤੋਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਗਾ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਮੇ
ਰੇਸਗਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਇਆਉਕਤਿਸਿਅਨਪਸਗਲਤਿਅਗਿਨਨਕਲਏਸਮਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਸਾਸਿਅਨਪਛਾਤੁਇਆਨਾ॥ ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁਪਤੀਅਨਾ॥ ਸਹਸਭਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ
ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਣੀ॥ ਸੇਊਸੇਊਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ॥ ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਥੀ॥ ਸਾਧਸੇਵਾ
ਲਾਵੈਜਿਹਆਪੋ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੁਖੁਨਬਿਆਪੋ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨ
ਮਨਿਦੁਠੈਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਦਿਹਰਿਅਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਰਉ
ਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨਾ॥ ਹੋਵਤਅਏਸਦਸਦੀਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨਾ॥ ਹਉਛੁ
ਟਕੈਹੋਇਅਨੰਦਤਿਹਉਨਾਹੀਤਹਆਪਿ॥ ਹਤੇਦੁਖਜਨਮੁਮਰਨਸੰਤਸੰਗਪਰਤਪਾ॥ ਹਿਤਕਰਿਨ
ਮਦ੍ਰਿਵੈਦਇਆਲਾ॥ ਸੰਤਹਸੰਗੋਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਓਰੈਕਛੂਨਕਿਨਤੂਕੀਆ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁ
ਪ੍ਰਭਤੇਹੁਆ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲੇਖੈਕਤਹਨਛੂਟੀਐਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਰਾ॥ ਬਖਸਨਹ
ਰਾਬਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮ
ਤਿਜਾਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾ॥ ਹਿਨਜਾਨੁਤਤਾਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਦੁਚਨ
ਜਾਇ॥ ਦੇਵਨਹਾਰਦਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ॥ ਲਾਲੂਛੂਠਿਬਿਕਰਮੇਹਇਆਸੰਪੈਮ
ਨਮਾਹਿ॥ ਲੰਪਟਚੋਰਨੀਦਕਮਹਾਤਿਨਤੂਸੰਗਿਬਿਹਾਇ॥ ਤੁਪ੍ਰਭਵੈਤਾਬਖਸਿਲੈਹਿਖੋਟੇਸੰਗਿਖੋ
ਨਾਨਕਭਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਹਨੀਰਿਤੋ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਤਪੀਤਬੋਲਤਹਸਤਭਰਮੇਜ
ਮਅਨੇਕਾਭਵਜਲਤੇਕਾਦਹੁਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬੋਲਤਬੋਲਤਆਇ
ਓਅਨਿਕੁਜੇਨਦੁਖਪਾਇ॥ ਬੇਦਮਿਟੈਸਾਧੂਮਿਲਤਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ ਖਿਮਾਗਹੀਸਦੁ
ਸਚਿਓਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਾ॥ ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕਰਭਈਅਨਦਸੁਖਬਿਸ੍ਰਮਾਖੋ॥ ਪਨਿਬਾਹੀਬ

ਦੁਤਲਾਭਘਰਿਆਏਪਤਿਦੰਤਾਖਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਦੀਆਮਾਇਮਿਲੇਭਗਵੰਤਾਅਪਨਕੀ
 ਆਕਰਹਿਅਪਿਆਗੋਪਛੈਅਪਿਆਨਕਸੇਊਸਰਾਹੀਐਜਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਆਏਪਿਆ
 ਪੜ॥ ਸਲੋਕ॥ ਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾਏਕਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬ
 ਸਤਨਾਨਕਹੋਤਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਣਪ੍ਰਭਧਾਰੇਅਖਰਕਰਿਕਰਿ
 ਬੇਦਬੀਚਾਰੇਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨਾਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵੀਖਾਨਾਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗ
 ਤਿਭੈਭਰਮਾਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਅਖਰਹੈਜੇਤਾਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿ
 ਗਲੇਪਾ॥੫੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਹਥਿਕਲੀਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀਉਰਫਿਰਹਿਓਸਿਭ
 ਸੰਗਿਅਨੂਪਭੂਪਾਵਤੀਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਦੁਤੁਹਗੀਆਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨਾਨਕ
 ਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਥਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸਾਹੋਪੂਰਨ
 ਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸਾਹੇਸੰਗੀਹੋਨਿਰੰਕਾਰਹੋਨਿਰਗੁਨਸੰਭਵੇਕਾਹੋਗੋਬਿੰਦਹੋਗੁਣ
 ਨਿਧਨਜਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੋਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹਰਿਭੀਹੋਵਨਹਾਗਾਹੋਸੰਤਹਕੈਸਦਾਸੰਗਿ
 ਨਿਧਰਾਅਧਰਾਹੋਠਕੁਰਹਉਦਾਸੋਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇਆਨਾਨਕਜੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁਰਾ
 ਖਉਹੀਐਪਰੋਇ॥੫੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪ
 ਰਮੇਸਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਕਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾ
 ਮੁਖਿਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਗਾਗੁਰਦੇਵਸਾਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੁਗਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸ
 ਪਗਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸ
 ਭਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਅਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰ
 ਰਿਜਪਿਉਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਰਮਮੂਰ੍ਧਾਪੀਜਿਤੁਲਾਗਿਤਰਾਗੁ
 ਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕੁਅ
 ਦਿਅੰਤਿਪੜਨਾ॥

ਗੰਗੁਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਸ੍ਰੀਸੁਖਦੁਕ ਪਤਿਸਾਹੀਪ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥
 ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ ਸਿਮਰਉਜਸੁਬਿਸੁੰ
 ਭਰਏਕੈਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ ਬੇਦਪਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਖਾਖਗਾਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਅ
 ਖਗਾਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਏ॥ ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਅਵੈ॥ ਕਾਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾ
 ਗਾਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਓਧਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭੂਨਾਮਾ॥ ਭਗਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿ
 ਸ੍ਰਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖਜਮੁਨਸੈ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਕੈਸਿਮਰਨਿਕਲੁਪਰਹੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਹੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਬਿਘਨੁਨ
 ਲਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਅਪੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
 ਦੂਖਨਸੰਤਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
 ਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
 ਨਿਜਪਤਪੂਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਭਲਭ
 ਲਾ॥ ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਏ॥ ਨਾਨਕਤਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭ
 ਤੇਉਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਓਧਰੇਮੁਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਾਬੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁ
 ਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮੜਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਪੂਰਨਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
 ਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰ
 ਸਨਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥ ੪॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
 ਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਦਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨਾ॥
 ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬਿਮੁਹਤਾਜੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
 ਹਿਸੇਸੁਖਦਾਸੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੈਜਿਨਆਪਿਦਇਅ
 ਲਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਲਾ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ
 ਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਤਮੁਜੀਤਾ॥
 ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਗੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ

ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨੇਸੁਖਾਦਿਹਵੈ

ਬਸਹਿਹਰਿਨੇਗੇ। ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆਨਾਨਕਸਿਮਰਨਿਪੁਰੈਭਾਗਿ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
 ਰਨਿਕਾਰਜਪੁਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੂਨਭੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਕੁਨਬਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
 ਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚਲਾਮਾਸਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗ
 ਸਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਭੂਨਕਾਗਾਸੁਖਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਿਕਅੰਤੁਪਾਗਾਸਿਮਰਨਿਸੇਜ
 ਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥ ੭॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਿਪੁਰ
 ਟਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ
 ਨੀਚਚਹੁਕੰਟਜਾਤੇ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ॥
 ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਉਸਗਲਅਕਾਗਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਮਾਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਜਿਸੁਆ
 ਪਿਬੁਛੁਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੀਨਦ
 ਰਦਦੁਖਭੰਜਨਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ॥ ਸਗਣਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਨਕਕੇਪੁਸਥਾ॥ ੧॥ ਅਸੁਪੁਰੀ
 ਯਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਣੀ॥ ਮਨਉਹਨਾਮੁਤੇਰੈਸੀਗਿਸਹਾਣੀ॥ ਜਹਮਹਭਇਆਨ
 ਦੂਤਜਮਦਲੈ॥ ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁ
 ਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥ ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹੈ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ ਨਾਨਕਪਾਦੁਹੁਸੁਖਘਨੇਰੇ॥ ੧॥ ਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਬੁਖੀਆ॥ ਲਾਖਕੋਰੇਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ॥ ਅਨਿ
 ਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਛੁਦੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਦੈ॥ ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਾਇਕੇਲਾ
 ਯਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਤਸੁਹੇਲਾ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮ
 ਗਤਿਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਛੁਟਤਨਹੀਕੋਟਿਲਖਬਾਰੀ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਰਿਪਰਹੀ॥ ਅਨਿਕਬਿਘ
 ਨਜਹਾਅਇਸੀਘਰੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ ਅਨਿਕਜੇਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮਾ॥ ਨਾਮੁਜਪਤ
 ਪਾਵੈਬਿਸ੍ਵਾਮਾ॥ ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੁਨਧੋਵੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨ
 ਰੰਗਿ॥ ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੀਗੀ॥ ੩॥ ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਹਸੰਗਿ
 ਤੇਸਾ॥ ਜਿਹਪੈਰੇਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਗਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਮਾਰਾ॥ ਜਹਪੰਥਿਤੇਰਕੋਨਸਿਧੂ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਉਪਛਾਨਾ॥ ਜਹਮਹਭਇਆਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮਾ॥ ਤਹਹਰਿਕੋਨਾਮਕੀਤੁਮ
 ਉਪਰਿਛਾਮਾ॥ ਜਹਵਿਖਮਨਤੁਛੈਇਆਕਰਖੈ॥ ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ॥ ੪॥ ਭਗਤਜਨ
 ਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮਾਸੰਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਮਾ॥ ਹਰਿਕਾਮੁਦਾਸਕੀਓਨਾ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨ

ਕੋਟਿ। ਹਰਿਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨ ਰਾਤਿ। ਹਰਿਹਰਿ ਅਉਖਸ ਧਰਮ ਮਤਿ। ਹਰਿਜਨ ਕੈ ਹਰਿਨ ਮੁਨੀਯ
 ਨਾ। ਪਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀ ਨੇਦ ਨਾ। ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ। ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਗਤਿ ਬਿਬੇਕੈ॥੫॥
 ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ। ਹਰਿਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਵਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ। ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਾ
 ਭੂਪਰੰਗਾ। ਹਰਿਨਾ ਮੁਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗਾ। ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਅਣੀ। ਹਰਿਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ
 ਸੇਭਾ ਪਾਈ। ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਭੋਗਾ। ਹਰਿਨਾ ਮੁਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਛੁ। ਜਨੁ ਰਾਤ ਹਰਿਨਾ
 ਮਕੀ ਸੇਵਾ। ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ॥੬॥ ਹਰਿਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ। ਹਰਿਧਨੁ ਜਨ ਕਉ
 ਅਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ। ਹਰਿਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤ ਟੀ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨਾ ਮਦਰਨ ਜਣੀ। ਓਤਿ ਪੋਤਿ
 ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਰ ਤੇ। ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮਿ ਰਸ ਮਤੇ। ਅਠ ਪਹਰ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ। ਹਰਿਕਾ ਭਰ
 ਭੂਪਗਟ ਨਹੀ ਛੁਪੈ। ਹਰਿਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ। ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ॥੭॥ ਪਰਜਤ ਇਹੁ
 ਹਰਿਕੈ ਨਾਮੁ। ਕਾਮ ਪੇਣ ਹਰਿਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ। ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿਕੀ ਕਥਾ। ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ
 ਲਥਾ। ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਬਸੈ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ। ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਦਰਭਾਗਿ ਪਾਈ
 ਸੈ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ। ਸੈ। ਨਾਮੁ ਤੁਲਿਕਛੁ ਮਦਰਨ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਦੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਦੰਦੇ ਲਾ। ਪੁਜ
 ਸਿਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲਾ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਰਿਅਨ ਸਭਿ ਧਿਆ
 ਨਾ। ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦ੍ਰਿਖਿਅਨਾ। ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ। ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ
 ਬਨ ਮਪੇ ਫਿਰਿਆ। ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਏਬਹੁ ਜਤਨਾ। ਪੰਨ ਦਾਨ ਹੋ ਮੈ ਬਹੁ ਰਤਨਾ। ਸਗੀ ਰੁਕਣ ਇ
 ਹੋ ਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ। ਦਰਤ ਨੇ ਮਕੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ। ਨਹੀ ਤੁਲਿਕਾ ਮਨਾ ਮਬੀਚਿ ਗਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪੀ। ਸੈ ਇਕ ਬਾਗ॥੧॥ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ। ਅਹ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀ ਸਰੁ ਬੀਵੈ। ਅਗਨਿ
 ਮਹਿ ਹੋ ਮਤ ਪਰਨਾ। ਕਨਿਕ ਅਸੁ ਹੈ ਦਰਭੁ ਮਿਦਨਾ। ਨਿਉਲੀ ਕਰੈ ਬਹੁ ਅਸਨਾ। ਜੋ ਨਮਾ ਰਗ ਸੰਜਮ ਅ
 ਤਿਸਾਧਨ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਗੀ ਰੁਕਣ ਵੈ। ਤਉ ਭੀ ਹੋ ਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਵੈ। ਹਰਿਕੈ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ
 ਕਛੁ ਨਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਰਿ॥੨॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ। ਗਰਬੁ ਗੁ
 ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਹੂਟੈ। ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨ ਸੁਅਰੁ ਰਾਤਿ। ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ। ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ
 ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ। ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਅਟੈ। ਜਲੋ ਪੈਦੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨਿਤਿ। ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀ
 ਤਿ। ਮਨ ਹਰਿਕੈ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਛੁਚਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੁਚਾ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨ ਪਜ
 ਮਕਾ ਭਉ ਬਿਅਪੈ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤਿਸ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪੈ। ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੂਝੈ। ਕੋਟਿ

ਉਪਾਧਦਰਗਹਨਹੀਸਿਧੈ॥ ਛੂਟਸਿਨਹੀਉਭੁਪਇਅਲਿ॥ ਮੋਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਅਜ॥
 ਲਿ॥ ਅਧਰਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਮੁਤੁਨੈ॥ ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਨੈ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁ
 ਜਪਤਦੁਖਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੪॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਰੈ॥ ਸਾਧਜਨਾ
 ਕੀਸੇਵਾਲਗੈ॥ ਜੇਕੋਅਪਨਾਦੁਖਮਿਟਾਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ॥ ਜੇਕੋਅਪੁਨੀਸੋ
 ਭਾਲੈਗੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ॥ ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਰੈ॥ ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ॥
 ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਅਸਾ॥ ਨਾਨਕਭਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ॥ ੫॥ ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿਪੁ
 ਰਖਪਰਧਾਨੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਅਪਸਕਉਜੇਜਾਣੈਨੀਚਾ॥ ਸੋਊਗੀਨੀਐ
 ਸਭਤੇਉਚਾ॥ ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ ਮਨਅ
 ਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ॥ ਪੇਖੈਸਗਲਸਿਸਟਿਸਾਜਨਾ॥ ਯੁਖਦੁਖਜਨਸਮਦਿਸਟੇਭਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਪੁ
 ਨਨਹੀਲੇਪਾ॥ ੬॥ ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰੈਨਉ॥ ਨਿਥਾਵੈਕਉਨਉਤੇਰਾਥਾਉ॥ ਨਿਮਾਨੈਕਉਪ੍ਰਭ
 ਤੇਰੈਮਾਨੁ॥ ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇਵਦੁਦਾਨੁ॥ ਕਰਨਕਰਾਦਨਹਰਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਾਕੈਅੰ
 ਤਰਜਾਮੀ॥ ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪੋ॥ ਆਪਨਸੰਗਿਅਪਿਪ੍ਰਭਗਤੇ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀਉਸਤ
 ਤਿਤੁਮ੍ਹਤੇਰੋਇ॥ ਨਾਨਕਅਧਰੁਨਜਨਸਿਕੋਇ॥ ੭॥ ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸੇਸਟਧਰਮੁ॥ ਹਰਿਕੋਨ
 ਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ॥ ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਉਤਮਕਿਰਿਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰਿ
 ਆ॥ ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀਅਸਦਾ॥ ਸਗਲਬਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਾਨੀ॥ ਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ ਸਗਲਥਨਤੇਓਉਤਮੁਥਨੁ॥ ਨਾਨਕਜਿਹਘੋਟਿਦਸੈ
 ਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੮॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਗਇਆਨਿਅਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ ਜਿਨਿ
 ਕੀਆਤਿਸੁਚਿਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਲਿ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਰਮਣੀਅਕੇਗੁਨਚੇਤਿ
 ਪਰਾਨੀ॥ ਕਦਨਪੁਲਤੇਕਦਨਦਿਸਟਾਨੀ॥ ਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਾਜਿਸਦਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ॥ ਗਰਭਿਅਗ
 ਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ ਬਾਰਿਬਿਦਸਬਾਤ੍ਰਹਿਪਿਅਰੇਦੁਧਾ॥ ਭਰਿਜੇਬਨਭੋਜਨਉਪਭੁ
 ਧਾ॥ ਬਿਰਧਭਇਆਉਪਰਿਸਕਸੈਨਾ॥ ਮੁਖਿਅਪਿਅਉਬੈਠਕਉਦੈਨਾ॥ ਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁ
 ਕਛੁਨਬੁਝੈ॥ ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥ ੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਉਪਰਿਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ ਸੁਤਕੁ
 ਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਦ੍ਰਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ ਸੁਖਦਾਈਪਦਨੁਪਾਦਕੁ
 ਅਮੁਲਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ॥ ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਦਕੁ
 ਨਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਅਗਿਅਧਰਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ ਐਸੇਦੋਖਪੁਛਾਅੰਧਬਿਆਪੋ॥ ਨਾਨਕਕਾਦਿ

ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭਾਪੇ॥ ੨॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖ ਨਹਾਹਾ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਹਾ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ
 ਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰਭਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ॥ ਜੋ ਠਾਕੁ ਰਸ ਦਸ ਦਾਹੁ ਜੁਗਾਤ ਕਉ ਅੰਧ ਜਾਨਤੁ
 ਗੋਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਹਾ ਮਾਨਾ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਬਿਸਰੇ ਮੁਗਧ ਅਜਨਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹ ਭੂਲਨ
 ਹਾਗਾ ਨਾਨਕ ਰਾਖ ਨਹਾਹਾ ਪਾਹਾ॥ ੩॥ ਰਤਨੁ ਤਿਅਗਿ ਕਉ ਹੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ॥ ਸਾਚੁ ਛੋਰਿ ਛੂਠ ਸੰਗਿ ਮ
 ਚੈ॥ ਜੋ ਛੂਰਨਾ ਸੁਅਸਥਿ ਰੁਕ ਰਿਮਾਨੈ॥ ਜੋ ਹੋਵੁ ਸੇਵੁ ਰਿਪ ਰਾਨੈ॥ ਛੋਰਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਖ ਕਰੈ॥
 ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹੈ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ ਧੋਇ॥ ਗਰਧ ਬਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਰੋਇ॥ ਅੰਧ
 ਰੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਢਿਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ॥ ੪॥ ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜੰ
 ਰਿ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਬਾਹਰਿ ਰੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ॥ ਛਪ ਸਿਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛ
 ਪਾਇਆ॥ ਬਾਹਰਿ ਰੇਖ ਮਾਨਸਿ ਮਾਨ ਇਸਨਾਨਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਅਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗ
 ਨਿਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਨਾ॥ ਗਲਿ ਪਾਬਰ ਕੈ ਸੇਤਰੇ ਅਥਾਹਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿਪਾਨਾਨਕ
 ਤੇਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ॥ ੫॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧ ਕੈ ਸੇਮਾਰ ਗੁਪਾਵੈ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਚਿਤਿ ਨਿਬਾਹੈ॥ ਕਹ
 ਭੁਲਾ ਕਤਿ ਬੁਝੈ॥ ਰੋਗਾ ਨਿਸਿਕਰੀ ਐਤ ਉਸਮ ਛੈ॥ ਰੋਗਾ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਪਦਗਾਵੈ॥ ਹੀਗਾ ਜਤਨ ਕਰੈ
 ਤਉ ਕੀ ਸੁਰ ਭੰਗਾ॥ ਕਹਾ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਭ ਵਨਾ॥ ਨਹੀ ਰੋਤ ਉਹ ਉਸਗ ਵਨਾ॥ ਕਰਤਾਰ ਕਰ
 ਠਾ ਮੈਦੀ ਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ॥ ੬॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ॥ ਜੋ
 ਬੈਰਾਈ ਰਾਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਬਲੁ ਅਕੇਹਿ ਹਭੀਤ ਰਿਬ ਸੋ॥ ਅਨ ਦਕੇਲ ਮਾਇਆ॥ ਰੰਗਿ ਰਸੋ॥ ਦ੍ਰਿ
 ਵੁਕ ਰਿਮਾਨੈ॥ ਮਨ ਹਿ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਅਵੈ॥ ਮੁਢੈ ਚੀਤਿ॥ ਬੈਰਾ ਬੈਰਾ ਪਕਾ ਮਕੈ ਪਸੇਹਾ॥ ਛੂਠ
 ਬਿਕਰਮ ਹਲੇ ਭਧੋ॥ ਆਇਆ ਤੁਚੁ ਗਤਿ ਬਿਹਾਰੈ ਕਈ ਜਨ ਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨ ਕ
 ਰਿਕਰਮਾ॥ ੭॥ ਛੂਠਾ ਕੁਰਤੁ ਮਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਤੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਗਾਸਿ॥ ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚ ਭਗ
 ਵੰਤ॥ ਸਗਲ ਸਮਗਰੀ ਤੁਮਰੈ॥ ਸੁਰ ਪਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਆਗਿ॥ ਅਕਾ ਗੀ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
 ਤੁਮਰੀ ਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੮॥ ੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਦੇਨ ਹਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਰਿ ਕੈ ਲਾਗ
 ਹਿ॥ ਮਨ ਸੁਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਨ ਸਿਛੁਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਦ
 ਸ ਬਸਤੁ ਲੇਪਾਵੈ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਗਨਿ ਬਿਖੋਇ ਗਵਾਵੈ॥ ਏਕ ਭੀਟ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇ
 ਇ॥ ਰਉ ਪ੍ਰਭਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁ ਰਸਿਉ ਨਹੀ ਚਾਰਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰ
 ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ॥ ਸਗ ਬਸੁ ਪਤਾ॥ ਪੁਮਨਿ ਦੂਠਾ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨ

ਇਆਸਰਬੋਕਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਹਸਿਆਖਤਪੀਤਬਰਤੈਅ
 ਨਦਉਲਾਸਿਆਅਪਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇਆਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇਆਅਪਨੀਪਰਤੀ
 ਤਿਆਪਤੀਧੋਧੈਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸੁਸੁਨਹੋਧੈ॥ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਅਗੈਰਥੋਪ੍ਰਭਕੀਆਰੀ
 ਅਮਨੈਮਾਥੋਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕਰੇਨਿਹਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿ
 ਮਾਇਆਕੇਹੇਤਾਸਰਪਰਹੋਵਤਜਨੁਅਨੇਤਾ॥ਬਿਗਖੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਧੈ॥ਓਹਬਿਨਸੈਉਹੁ
 ਮਨਿਪਛਤਧੈ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਸਨਹਾ॥ਲਾਪਟੇਰਹਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾ॥ਬਟਊਸਿਉਜੇਲਾਧੈ॥
 ਹਾਤਕਉਹਾਬਨਅਧੈਕੇਹਾ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਅਪਿਲਏ
 ਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਪਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆਮਿਥਿਆਰੰ
 ਜਜੋਬਨਪਨੁਮਾ॥ਮਿਥਿਆਕਾਮਕੋਪੁਬਿਕਰਲਾ॥ਮਿਥਿਰਥਹਸਤੀਅਸੁਥਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਰੰ
 ਰੰਗਸੀਰੀਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਧੋਹਮੇਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆਪਸਉਪਰਿਕਰਤਹੁ
 ਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਧੈ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸੁ
 ਵਨਪਰਨੀਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਤਿਅਹੁ
 ਪਦਾ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸੁਦਾ॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਮ
 ਨਲੋਕੁਲੋਭਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੁਝੈਮਿ
 ਥਿਆਸਭੁਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਕਤਕੀਅਰਜਾ॥ਸਚਿਬਿਨਾਕ
 ਹੋਵਤਸੁਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨਅੰਧਾ॥ਮੁਖਿਅਵਤਤਕੈਵਰਗੀਧਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨੁਦਿਨੁਗੈ
 ਬਿਰਥਾਬਿਹਾਇ॥ਮੇਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਬਿਥੇਸਭਕਾਮਾ॥ਜਿਉਕਿਰਪ
 ਨਕੇਨਿਰਾਥਦਾਮਾ॥ਪੰਨਿਪੰਨਿਤੇਜਨਜਿਹਪਟਿਬਸਿਓਹਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਕੈਬਲਿਬਲਿਜਉ
 ॥ਰਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤਾ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਖੁਖਹੁਰੀਛਲਾਵਰਾ॥ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭਪਰਬੀ
 ਨਾ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੁਭੀਨਾ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਅਪਿਨਕਰੈ॥ਅਵਤਜਵਤਜਨਮੈਮਰੈ॥ਜਿਸਕੈਅੰ
 ਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਹਾ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੀਸਾਹਾ॥ਜੇਤੁਮਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਉਤਜਨਚਰਨ
 ਪਰਤਾ॥੬॥ਕਰਉਬੇਨੀਤੀਪਰਬ੍ਰਹਮਸਭੁਜਨੈ॥ਅਪਨਕੀਆਅਪਹਿਮਾਨੈ॥ਅਪਹਿਅਪ
 ਅਪਿਕਰਤਨਿਬੇਰਾ॥ਕਿਸੈਦੁਰਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਰਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਰ
 ਹਤਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਨੈਅਤਮਕੀਰਹਤਾ॥ਜਿਸੁਭਧੈਤਿਸੁਲਏਲਾਕੁਲਾਇਆ॥ਬਾਨਬਨੀਤਰਿਰਹਿਅੰ
 ਸਮਾਇ॥ਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥

੧॥ ਕਮੁਕੋਪ ਅਭੁਲੋਭ ਮੇਰ ਬਿਨ ਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਹੁਰਦੇ
 ਵਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛੁਤੀ ਹਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਠਕੁਰ ਕਉ ਗੁਖ ਮਨ ਮਾਰਿ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧ ਤਤਲਿ ਛੁਹਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਰਿ
 ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖਿ ਬਸਨਾ॥ ਅਠਪ
 ਰਸਿ ਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸੋਭੇ ਗਾਨ ਨ ਕਸਦਾ॥ ਪਿਆਈ ਐਧਿ ਅਵਨ ਜੋਗਾ॥
 ੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਟ ਪਟ ਬਰਹ ਛੁਹਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਦਰ ਲੁਭਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨ ਅਠਪ ਹਰਤਾ ਕਜ ਸੁਗਾਵੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਲਸ ਭੁਕੇ ਉਮਨੈ॥
 ਮੁਖ ਤੋ ਕੇਜ ਸੁਰਸਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਰੇ ਰਤ ਪਰਮੁ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਪਿਆਇ ਕੇ ਦਲ ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਮੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਿ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਵਹਿ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅ
 ਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹਿ॥ ਲਿਫਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਰੇ ਲਾਗਤਾ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਹਿ॥ ਹਿਰਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਕਰਤਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਰੇ ਸਗਲ ਛਿਵ ਛਕੇ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਕੈ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਲ੍ਹ ਕੇ ਨ ਪਹੁੰਚੈ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲਭ
 ਦੇਹ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਾ॥ ੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀ ਜੋ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ
 ਅਲਸੁ ਕੀਜੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁਹ ਸਤ ਅਸਦਾ ਹੀ॥ ਮਨ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ॥ ਜਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਪਨਾ॥ ਰਾਖ ਪਰੇਇ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ॥ ਜਿਨ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ॥ ਉ
 ਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦਾ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਈ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ॥ ਈਹ ਉਹ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ॥
 ੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨਾ॥ ਮਨ ਅਠਪ ਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਪਿਆਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ
 ਅਚਰ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾ ਹੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪਾ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਿ
 ਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜ ਸੁਕਰੈ॥ ੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦਾ॥ ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ
 ਬਸਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਛਲਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ
 ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਸਮਾਵਹਿ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਦਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ
 ੭॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ॥ ੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੀਸਾ ਗਿ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲ
 ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਗਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਰਾ ਪਰਤਾ ਪਾਰੇ॥ ਮਨ ਮੁੜੁ ਤੁੰ ਤਕਉ ਜਾਪਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਰੇ ਕ

੨੧

ਰਜਪੁਰੇ। ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾਹਜੁਗੇਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪਦਹਿਸਦਾਹੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤਸਿ
 ਉਗਦਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਜਪੁਜਪੈਜਪੁਸੇਇ॥੮॥ ਅਪਿਜਪਾਏ
 ਜਪੈਸੋਨਾਉ। ਅਪਿਗਦਾਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਇ। ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਸੁਪ੍ਰਭਦਇਅਤੇਕ
 ਮਲਬਿਗਾਸੁ। ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ। ਪ੍ਰਭਦਇਅਤੇਮਤਿਉਤਮੁਹੋਇ। ਸਰਬਨਿਧਨ
 ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਮਇਆ। ਅਪਹੁਕਛੁਨਕਿਨਹੁਲਾਇਆ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗਹਿ
 ਹਰਿਨਾਥ। ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੁਨਹਾਥ॥੯॥ ੬॥ ਸੋਲੇਕੁ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਸੋਇ। ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਮੁਕਤਹੋਇ। ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕਬਿਨਦੰਤਾ। ਸਾਧਜਨਾਕੀਅਚਰਜਕਥਾ॥
 ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਉਜਲਹੋਤਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤਾ। ਸਾਧ
 ਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਅਨੁ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭਨੇਗਾ। ਸਾਧ
 ਕੈਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤਨਿਬੇਗਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮੁਰਤਨਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਉਪਰਿਜਤਨਾ। ਸਾਧਕੀ
 ਮਹਿਮਾਬਗੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨਿ। ਨਾਨਕਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੇਚਰੁ
 ਮਿਲੈ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਠਲੈ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਦਰਿਬਸਿਪੰਚਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁ
 ਭੁੰਚਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੋਹਹਰੈਨਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੁਪਾਏ। ਸਾ
 ਧਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਏ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਾਇਅਤੇਭਿਨਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥
 ੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਾਹੀਬੈਗਾ।
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਪੈਗਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕੋਮੰਦਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਨੈਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
 ਨਾਹੀਹਉਤਪਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ। ਅਪੇਜਨੈਸਾਧਬ੍ਰਹਮਾ। ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਬਨਿਅੰ
 ਏ॥੩॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੁਪਾਏ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖਪਾਏ। ਸਾਧਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੇਚਰੁਲੋ
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਜਰੁਸਹੈ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਉਚੈ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਹਾਉਪਦੈ। ਸਾਧਕੈਸੰ
 ਗਿਫਿਟੈਸਭਪਰਮਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧਨਾ। ਨਾਨਕ
 ਸਾਧਕੈਕੁਰਬਾਨ॥੪॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭੁਲਉਪਾਰੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤੁਟਿਬਨਿਸਤਗੈ।
 ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੋਪਨੁਪਾਏ। ਜਿਸੁਪਨਤੇਸਭੁਕੇਵਰਸਾਏ। ਸਾਧਸੰਗਿਪਰਮਾਇਕਰੇਸੇਦਾ। ਸਾ
 ਧਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨਾ। ਸਾ
 ਧਕੈਸੰਗਿਸ੍ਵਥਥਨਕੀਮਾ। ਨਾਨਕਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਠਲਜਨੰਮਾ॥੫॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਪਾਏ
 ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਲਾ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਲੁਖਤਹੋਗੈ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹੋਗੈ। ਸਾਧਕੈ

੩੧

ਸਾਗਿਣੀਹਉਹਸੁਰੇਲਾਸਾਪਸੀਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿਮੇਲਾਜੇਇਛੈਸੋਈਯਲੁਪਾਵੈਸਾਪਸੀ
ਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਪਰਿਦਬਸੋਗਾਨਕਉਪਰੈਸਾਪਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਪਕੈਸੀਗਿ
ਸੁਨਉਹਰਿਨਉਸਾਪਸੀਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਉਸਾਪਕੈਸੀਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੇਸਾਪਸੀਗਿਸਰਪ
ਗਨਿਸਤਰੇਸਾਪਕੈਸੀਗਿਲਗੇਪ੍ਰਭਮੀਠਾਸਾਪੁਕੈਸੀਗਿਘਟਿਘਟਿਤੀਠਾਸਾਪਸੀਗਿਭਏ
ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਾਪਸੀਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀਸਾਪਕੈਸੀਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੇਗਾਨਾਨਕਸਾਪਭੇ
ਟੇਸੀਜੇਗਾ॥੭॥ਸਾਪਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤੇਬਖਿਅਨਹਿਸਾਪਕੀਉਪਮਾ
ਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਗਿਸਾਪਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੁਗਿਸਾਪਕੀਸੋਭਕਾਨਹੀਅੰਤੁਸਾਪਕੀਸੋਭਾਸਦ
ਬਿਅੰਤਸਾਪਕੀਸੋਭਾਉਚਤੇਉਚੀਸਾਪਕੀਸੋਭਾਪੁਚਤੇਪੁਚੀਸਾਪਕੀਸੋਭਾਸਾਪਬਨਿਆਈ
ਨਾਨਕਸਾਪਪ੍ਰਭਭੇਦਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋਇਆਮਦਰੁਨ
ਪੈਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇਆਨਾਨਕਇਹਲਛੁਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪਾਜੇਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੇਖਾਜੇ
ਸੇਸੁਰਸਰਬਕਉਸੇਖਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਵਿਸਟਿਸਮਾਨਿਜੇਸੇਰਜਰੰਕਕਉਲਗੇਤੁਲਿਪਦਾਨਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਪੀਰਜੁਏਕਾਜਿਉਬਸੁਪਕੋਉਪੈਦੈਕੋਉਚੰਦਨਲੇਪਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇ
ਚੈਗੁਨਾਉਨਾਨਕਜਿਉਪਦਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾਜੇਸੇ
ਮੈਲੁਨਲਗੇਜਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਜੇਸੇਧਰਉਪਰਿਆਕਾਰਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤੁਸਮਾਨਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਉਚਤੇਉਚਾ
ਮਨਿਅਪਨੈਚੈਸਭਤੇਨੀਚਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭਅਪਕਰੇਇ॥੨॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕੀਰੀਨਾਅਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭ
ਉਪਰਿਮਇਆਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਵਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਸੀਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਿਧਨਤੇਮੁਕਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀ
ਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਭੇਜਨੁਗਿਆਨਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮਧਿਆ
ਨਾ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਉਪਰਿਆਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਦਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਹਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਹੀਧੰਧਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਲੇਪਾਦੁਤੁਬੰਧਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਸੁਭਲਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੀਭਿਸਗਲਉਧਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੀਸਾਹਾ॥੪॥ਬ੍ਰਹਮ

ਕੀ

ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏ ਕੈ ਰਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧ ਗੁਣਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੋ ਬੁਧਿ ਤਿਅੰ
 ਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪਰਿਸਦਾ ਮਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
 ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇ
 ਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏ ਕਸੀ ਗਿਰੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਰੋਇ ਅਚਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮ
 ਲ ਮੰਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਸੁਕਰੈ ਪੁਤਾ ਮਾਪਿਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡੁ ਪਰਤਾਪਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
 ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ ਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬੁਝਿ ਜਾਈ ਐ ਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬੋਝ ਰਿਮ
 ਹੇ ਸੁਗਾਨ ਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਾਪਿ ਪਰਮੇ ਸੁਗਾ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
 ਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇ
 ਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿ ਮਾਨ ਜਾਇ ਅਪਾਖ ਗੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
 ਆਨੀ ਮਤਿ ਕਉ ਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰ
 ਤਨ ਪਾਗਾਨ ਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਗੁ ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਕੁ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਭਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰਿ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਗੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ
 ਸੇਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਪਤੀ ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਓਹ ਪਾ
 ਰੇ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੈ ਬੈਭਗਵਾਨੁ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰਨ ਮਸਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸਸ
 ਗਲ ਨਿਸਤਾਏ ॥੯॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ
 ਦਰਸਾ ॥ ਪਰਤਿ ਅਰੂਪੁ ਨ ਪੈਖੈ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥ ਸਧਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੋਤਾ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਣੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ
 ਤੇ ਜਾਨੈ ਅਪਸਕਉ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਹੈ ॥ ਏਵੀ ਜਿ
 ਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸਾ ॥੧॥ ਬੈਸਨੇ ਸੋ ਜਿ ਸੁਊ ਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥
 ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿਨਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਰਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਪਰਮਾ ॥
 ਕਾਹੂ ਠਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀ ਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਛੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨੇ
 ਪਲਾ ॥ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਪਿ ਫਿਰੈ ਅਵਰਨਾ ਖੁਜ ਪਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹ ਬੈਸਨੇ ਪਰਮ
 ਗਤਿ ਪਵੈ ॥੨॥ ਕੁੰਓਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੇ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ

ਗਲਾਭਰਮਾਕਰਿਪੁਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਮਲੁਖੈਦੈ। ਰਿਸੁਭਗਉਤੀਤ੍ਰਿਉਤਮਹੋਦੈ॥
 ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ। ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿਸਨੁਪਗੀਤਿ। ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਦੈ। ਨਾਨਕ
 ਕਮੈਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਦੈ॥੩॥ ਸੇਪੰਡਿਤਜੇਮਨਿਪਰਬੋਧੈ। ਰਾਮਨਾਮਅਤਮਮਹਿਸੋਧੈ। ਰਾਮਨਾ
 ਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਦੈ॥ ਉਸਪੰਡਿਤਕੋਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਦੈ॥ ਹਰਿਕੀਕਥਹਿਰਦੈਬਸਦੈ॥ ਸੇਪੰਡਿਤਠਿਗਿਜੈ
 ਨਿਨਅਦੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੁਝੈਮੁਲਾ। ਸੁਖਮਮਹਿਜਨੈਅਸਬੁਲਾ। ਚਤੁਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸਾ।
 ਨਾਨਕਉਸਪੰਡਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥ ਗਾਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਗਿਆਨਾ। ਚਤੁਰਨਾਮਹਿਜਪੈਕੋਉਨਾਮੁ। ਜਿ
 ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ। ਸਾਧਸੰਗਿਪਦੈਜਨਕੋਇ। ਕਕਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੈ। ਪਸੁਪਰੇਤਮੁਪ
 ਧਪਾਥਰਕਉਤਰੈ। ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾਮੁ। ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮਾ। ਕਾਹੂਜੁਗਤਿਕਿ
 ਤੈਨਪਈਐਧਰਮਾ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਿਲੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆ। ਪੁਰਿਕਰਮਿ॥੪॥ ਜਿਸਕੈਮਨਿਪਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿ
 ਵਸੁ। ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਰਾਮਦਾਸੁ। ਅਤਮਰਾਮਤਿਸੁਨਦਗੀਅਇਆ। ਦਾਸਦਸੰਤਣਿਭਾਇਤਿਨਿਪਾ
 ਇਆ। ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾਨੁ। ਸੇਦਾਸਦਗਗਪਰਦਾਨਾ। ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਅਪਿਕਿਰਪਾਕ
 ਗੈ। ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸਭਸੇਝੀਪਗੈ। ਸਗਲਸੰਗਿਅਤਮਉਦਾਸੁ। ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸ॥੫॥ ਪ੍ਰ
 ਭਕੀਅਗਿਆਨਾਤਮਹਿਤਦੈ। ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਉਕਹਦੈ। ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸੁਸੇਗੁ। ਸਦਾਅਨੰਦਤ
 ਹਨਹੀਬਿਓਗੈ। ਤੈਸਾਸੁਦਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਟੀ। ਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਟੀ। ਜੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾ
 ਨਾ। ਤੈਸਾਰੰਕੁਤੈਸਾਰਾਜਨਾ। ਜੇਦਰਤਏਸਾਈਜੁਗਤਿ। ਨਾਨਕਓਹਪੁਰਖਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ॥੬॥ ਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਉ। ਜਿਤੁਜਿਤੁਪਹਿਰਖੈਤੈਸਾਤਿਨਨਉ। ਅਪੇਕਗਨਕਰਵਨਜੇਗਾ। ਪ੍ਰਭਭਵੈਸੋ
 ਈਠੁਨਿਹੋਗੁ। ਪਸਰਿਓਅਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗ। ਲਖੇਨਜਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗ। ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾ
 ਪਰਗਾਸੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਅਭਿਨਾਸੁ। ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਉਆਲਾ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾ
 ਲਾ॥੮॥੯॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਰਦਹੁ। ਨਾਨਕਰਚਨਾਪ੍ਰਿਰਚੀਬਹੁ
 ਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੁਜਾਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਅਚਾਰਬਿਉਹਗੀ।
 ਕਈਕੋਟਿਕੁਏਤੀਰਥਵਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਬਨਕ੍ਰਮਹਿਉਦਾਸੀ। ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੇਤਾ। ਕਈਕੋਟਿਤਪੀ
 ਸਹੋਰੇਤਾ। ਕਈਕੋਟਿਅਤਮਧਿਆਨੁਪਾਰਹੀ। ਕਈਕੋਟਿਕਥਿਕਾਥਿਬੀਚਾਰਹੀ। ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾ
 ਮਧਿਅਵਹਿ। ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹੀ॥੧॥ ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਭਿ
 ਮਾਨੀ। ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੇਗਾ। ਕਈਕੋਟਿਅਭੋਗਅਤਮਨਿਕੋਗਾ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿ
 ਰਹੀ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਕਰਹੀ। ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸੁਖਮਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਿਕ੍ਰਮਹਿ॥

ਚਿਤ੍ਰਸਿਤ੍ਰਲਾਟ੍ਹਿਤਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਲਗਨਾਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾਸਾਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੇ
 ਗੀਕਈਕੋਟਿਰਜੇਰਸਭੇਗੀਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਏਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਏਕ
 ਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਥੈਸੰਤਗਾਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲਾਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਭੂਰਨਖੜਾਕਈਕੋ
 ਟਿਦੇਵਦਨਵਟਿਏਸਿਰਿਛੜਾਸਗਲਸਮਗੀਅਪਨੈਭੂਤਿਧਰੋਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁ
 ਨਿਸਤਰੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਗਜਸਤਮਸਸਤਕਾਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸੜਾਕਈ
 ਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁੰਦਾਕਈਕੋਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤਾਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵਾਕਈਕੋਟਿਗਿ
 ਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇਕਈਕੋਟਿਜਖਕਿਨਗੀਪਸਚਾਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਭੂਕਰਮਿਰਗਾਚਾਸਭੁਤੇ
 ਰੈਸਭੁਤੁਤੇਦੁਰਿਗਾਨਾਨਕਅਪਿਅਲਿਪਤੁਰਹਿਅਭਗੁਪ੍ਰਿ॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਤਲਕੇਵਾਸੀਕਈ
 ਕੋਟਿਨਰਕਸੁਰਗਾਨਿਵਾਸੀਕਈਕੋਟਿਜਨਮਹਿਜੀਵਹਿਮਰਹਿਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੇਨੀਛਿਰਹਿ॥
 ਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖਹਿਕਈਕੋਟਿਘਲਹਿਥਕਿਪਾਹਿਕਈਕੋਟਿਕੀਏਧਨਵੰਤਾਕਈਕੋਟਿਮ
 ਇਅਮਹਿਚਿਤਾਜਹਜਹਭਣਾਤਹਤਹਭੇਗਾਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪੁਭਕੈਹਾਥੇ॥੫॥ਕਈਕੋਟਿਭੁਏਬੈ
 ਰਗੀਰਮਨਾਮਸੰਗਿਤਿਨਿਲਿਦਲਾਗੀਕਈਕੋਟਿਪੁਤਕਉਖੇਜੰਤਾਅਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਹਿਤੇ
 ਕਈਕੋਟਿਦਰਸਨਪ੍ਰਭਾਪਿਆਸਾਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪੁਤੁਅਥਿਨਾਸਾਕਈਕੋਟਿਮਾਗਹਿਸਤਸੰਭਾਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾਰੰਗਾਜਿਨਕਉਹੋਏਅਪਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਨਾਨਕਤੇਜਨਸਦਾਧਨਿਪੰਨਿ॥੬॥ਕਈਕੋਟਿ
 ਥਾਣੀਅਰੁਖੰਡਾਕਈਕੋਟਿਅਕਸਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰਾਕਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾ
 ਗਾਕਈਬਾਹਪਸਰਿਓਪਾਸਾਗਾਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਗਾਕਈਕੋਟਿਕੀਏਬਹੁਭਾਤਿਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪੁਰ
 ਮਹਿਸਮਾਤਿਤਾਤਕਾਅੰਤੁਨਜਕੈਕੋਇਆਅਪੇਅਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੇਇ॥੭॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦ
 ਸਾਤਿਨੋਵਤਅਤਮਪਰਗਾਸਾਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤੇਕਈਕੋਟਿਨਮ
 ਰਸੁਪੀਵਹਿਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿਅਤਮਰਸਸੁਖਿਸ
 ਹਜਿਸਮਾਵਹਿਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੇਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੮॥੧੦॥
 ਸਲੋਕ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਰੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਥਿਮਹੀਆ
 ਲਿਸੇਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਰਣਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੇਗਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗਾਪਿਨਮਹਿ
 ਥਾਪਿਓਥਪਨਹਾਗਾਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਗਵਾਹਾਹੁਕਮੇਧਰਿਅਧਰਹਾਵੈਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸ
 ਮਾਵੈਹੁਕਮੇਉਚਲੀਓਥਿਉਹਾਗਾਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਗਾਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਅਪਨੀਵਡਿਅਈਨਾ
 ਨਕਸਭਮਹਿਗਹਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਭਵੈਮਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈਪ੍ਰਭੁਭਵੈਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈਪ੍ਰਭੁਭਵੈ

ਬਿਨੁ ਸਸਤਰੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਤਹ ਰਿਗੁ ਠਭੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਤਪਤਿ ਤਉ ਧਰੈ ਅਪਿ ਕਰੈ ਅਪਨ ਬੀਚਰੈ ॥
 ਦੁਹ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਅਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਖੈ ਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਜੇ ਭਵੈ ਸੋ ਕਰਕਰੈ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ਅਵਰੁ ਨ ਅਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਮਨੁ ਖਤੇ ਕਿ ਅਹੋਇ ਅਵੈ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਈਕਰੈ ਏਸ ਕੈ ਰਥਿ ਹੋਇ ਤਸ
 ਭੁਕਿ ਛੁਸੇਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਈਕਰੈਇ ॥ ਅਨ ਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ ਜੇ ਜਨਤ ਅਪਨ ਅਪਬ
 ਚੈ ॥ ਭਗਮੈ ਭੁਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਚਾਰਿ ਭੰਟ ਠਹਿਅਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ
 ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਨਾ ਮਿਮਿਲੇਇ ॥ ੩ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਚਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੀਬ ਨਿਦ੍ਰਾ
 ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਅਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤ ਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥
 ਤਾ ਕਾਲੇਖਾਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਸਾ ਅਪ
 ਨੀ ਬਣਤ ਅਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਦੁਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ਏਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ॥ ਇਸੁ ਰਾਗਾ ਕਰਨ ਕਰ
 ਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਅਗਿਆ ਕੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਈਕਰੈ ਏਸ ਕਉ ਚੀਚਮ
 ਰਿਬ ਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋ ਗਰਬ ਰਿਗੁ ਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿਦ ਚਿਦ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਕਬਹੂ ਭੁਅਕਾਸ ਪਇਅਲ
 ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵਣ ਹਰਾ ॥ ੫ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਬ
 ਹੂ ਸੋਇ ਹੋਇ ਨੁਰਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕੋਪ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬ
 ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾ ਗੀਨੀ ਚਕਾਸਾ ॥ ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤ ਮਹਿ ਅਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੈ ਤਿਵਹੀ ਹੋ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਮੇ
 ਨਿਧਾ ਗੀਲੁ ਏਪਿ ਅਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਤਟਤੀ ਰਬ ਏਸ ਨਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ਕੀਟ
 ਹਸਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨਿਭੁ ਮੈ ਭੁਗਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸੁਗੀਦਿ ਪਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਚਵੈ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਈਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਇ
 ਹੁ ਪਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਅਵੈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾਨਹੀ ਬਿ
 ਨਾਸਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਮਰਤੇ ਇਕਰੈ ਗਿਆਸ ਦਾਬ ਸਹਿ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਅਇਖਣਾ
 ਨਾ ॥ ਭਿਉ ਜੇ ਤੀਸਿ ਗਿਜੇ ਤਿਸ ਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸੁਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਦੁ ਰਬਾਨਾ ॥ ੮
 ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ॥ ਅਪਨਿ ਦੁਰਿਤ ਲੈ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਿਗਲੇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਰਾਜ ਅਭਿਮਨੁ ॥ ਸੇਨਰ ਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੇਅਨੁ ॥ ਜੇ
 ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੇ ਬਨਵਤਾ ॥ ਸੇ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥ ਅਪਸ ਕਉ ਕਰਮ ਦੇਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਬਹੁ ਜੇਨਿ
 ਭੁਮਾਵੈ ॥ ਪਨ ਭੁਮਿਕ ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੇ ਪੁਰਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਰਿਹੈ ਗੀਬੀ ਬ

ਸਦੈ ਨਾਨਕ ਈਹ ਯੁਕਤਿ ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਦੈ ॥੧॥ ਪਨਵੰਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬ ਦੈ ॥ ਤਿਨ ਸਮਾਨ ਕਛੁ ਸੰਗੀ
 ਨ ਜਦੈ ॥ ਬਹੁਲ ਸਕਰਮਾਨੁ ਪਉ ਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸਾ ॥ ਪਲਭੀ ਤਰਿਤ ਕੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਬ
 ਵੰਤਾ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤਾ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਅਪਿ ਅਰੰ ਕਰੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਪਉ ਪਰੇ ॥
 ਸੁਖ ਪਦੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥ ਰੇ ॥ ਅਨਿਕਤ ਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਰੰ ਕਰਾਨ ਰਾਕਸੁ ॥ ਗਠਿ ਗਿਠਿ ਰਿਅਦਤ ਗਾ
 ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਅਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈ ਸੇਗ ਦੈ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾ ਦੈ ॥ ੩॥
 ਸੁਭ ਲਿਆਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਅਦੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀਰੇ ਨ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ੪॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਜਨੈ ਮੁਖੁ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥
 ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭੁ ਜੋ ਨਿਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਪਰੈ ਕੋਉ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਚੀਤੁ ॥
 ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੁਟੈ ॥ ੫॥ ਸਹਸਰ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਹਿ ਪਦੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਅਦੈ ਮਾਇਆ ਪਛੈ ਪਾ
 ਦੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ॥ ਤਵੈ ਖਖਿ ਖਖਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨ ਸੰਤੋ ਭਨਹੀ ਕੋਉ ਗਜੈ ॥ ਸੁਖ ਨ
 ਮਨੋਰਥ ਬਿਬੇਸ ਭਕਾ ਜੈ ॥ ਨਾਮ ਹੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਡੁ ਰਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਦੁ
 ਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ ੬॥ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਕਰੈ ਹਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚ
 ਗਾਜੈ ਸੀ ਵਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੈ ਸੁਖ ਪਦੈ ॥ ਗੰਗਾ ਸਭ
 ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭ ਪੁਕੇ ਸੰਗਿ ॥ ਭੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਆਪ ਹਿਏ ਕਾ ਆਪ ਹਿਅਨੇਕਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨ ਸੈ ਅਦੈ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹੀ ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੭॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ॥ ਆਪਿ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ
 ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੈ ਆਪਨ ਬਿਸਥਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਉ ਹੁਕਰੈ ॥ ਹਰਾ ਉਸ ਤੇ ਭਿਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
 ਬਨ ਬਨ ਤਰਿਏ ਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰੈ ॥ ਹਰਾ ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ॥ ਗੰਗਾ ਅਪਾਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ
 ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੮॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿ
 ਨੈ ਦਖਿ ਆਨੰਗ ॥ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲੁ ਭਲੁ ਭਲੁ ਤੇ ਰੂਪਾ ਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰ ਅਪਰ ਅਨੂਪਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਨੀ ਸੁਨੀ ਬਾਣੀ ॥
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੯॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਕੂਨੈ ਜਨ ਪ
 ਰੈ ਸੋ ਜਨ ਉਪਰ ਨਹੀ ਸੰਤ ਕੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਦਤੁ ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਦੂ
 ਬਨ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਸੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖ ਨ ਰੁਮ

ਹਿਪਾਇਆਸੀਤਕੈਦੂਖਨਮਾਤਿਹੋਇਮਲੀਨਾਸੀਤਕੈਦੂਖਨਸੋਭਾਤੋਹੀਨਾਸੀਤਕੈਹਭੇਕਉਹਕੈਨਕੋਇ
 ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਕੁਸਟੁਹੋਇਆਸੀਤਕੈਪਾਲਕਿਰਪਾਜੇਕਰੈਨਾਨਕਸੀਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤਰੈ॥੧॥
 ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਖੁਖੁਭਦੈਸੀਤਨਕੈਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਦੈਸੀਤਨਕੈਦੂਖਨਿਸਰਪਥੋਨਿਪਾਇ॥
 ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਤਿਗਦਜੇਨਿਕਿਰਮਾਇਆਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਤਿਸਨਮਹਿਜਲੈਆਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭਕੋਛਲੈ
 ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਯਾਇਆਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਨਿਚੁਨਿਚਾਇਆਸੀਤਕੈਖੀਕਾਬਉਕੋਨਾਹਿਨਾਨਕਸੀ
 ਤਭਦੈਤਉਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕਮਹਾਅਤਤਈਆਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਈ
 ਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕਮਹਾਹਤਿਅਗਾਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕਗਜਤੇਹੀਨਾ॥
 ਸੀਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਹੁਦੀਨਾਸੀਤਕੈਨਿੰਦਕਉਸਰਬਰੋਗਾਸੀਤਕੈਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗਾਸੀ
 ਤਕੀਨਿੰਦਿਅਦੋਖਮਹਿਦੋਖੁਨਾਨਕਸੀਤਭਦੈਤਉਸਕਾਭੀਹੋਇਮੋਖੁ॥੩॥ਸੀਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾ
 ਅਪਵਿਤ੍ਰਾਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤ੍ਰਾਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕਉਰਨੁਲਾਗੈਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕਉਸ
 ਰਤਿਅਗੈਸੀਤਕਾਦੋਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀਸੀਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀਸੀਤਕਾਦੋਖੀਜਨਮੇ
 ਮਗੈਸੀਤਕੀਦੂਖਨਸੁਖਤੇਟੋਗੈਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਇਆਨਾਨਕਸੀਤਭਦੈਤਲਏਮਿਲਾਇ
 ॥੪॥ਸੀਤਕਾਦੋਖੀਅਪਬੀਚਤੇਟੁਟੈਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕਿਤੈਕਜਿਨਪਹੁਚੈਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕਉਉਦਿ
 ਅਨਕੁਮਈਐਸੀਤਕਾਦੋਖੀਉਣੁਰਿਪਾਈਐਸੀਤਕਾਦੋਖੀਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾਜਿਉਸਸਥਿ
 ਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕੀਜਰੁਕਿਛੁਨਾਹਿਅਪਨਬੀਜਿਅਮਾਪੇਹੀਖਾਹਿਸੀਤਕਾ
 ਦੋਖੀਕਉਅਵਰੁਨਗਖਨਹਾਨਾਨਕਸੀਤਭਦੈਤਲਏਉਬਾਰਿ॥੫॥ਸੀਤਕਾਦੋਖੀਇਉਬਿਲਲਾ
 ਇਆਜਿਉਜਲਬਿਪੁਨਮਛੁਲੀਤਰੁਠਵਾਇਆਸੀਤਕਾਦੋਖੀਬੂਖਨਹੀਰਾਜੈਜਿਉਪਵਰੁਈਧ
 ਨਿਨਹੀਧਪੈਸੀਤਕਾਦੋਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾਜਿਉਬੁਆਰੁਤਿਲੁਖੇਤਮਹਿਦੁਹੋਲਾਸੀਤਕਾਦੋਖੀਧ
 ਰਮਤੇਰਹਤਾਸੀਤਕਾਦੋਖੀਸਦਮਿਥਿਅਕਹਤਾਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧਰਿਹੀਪਾਇਆਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਭ
 ਦੈਸੋਈਬਿਅਮਾ॥੬॥ਸੀਤਕਾਦੋਖੀਬਿਗਰੁਪੁਹੋਇਜਾਇਆਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾ
 ਇਆਸੀਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐਸੀਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਾਈਐਸੀਤਕਾਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈਨ
 ਅਸਾਸੀਤਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾਸੀਤਕਾਦੋਖੀਨਤਿਸਟੈਕੋਇਆਜੇਸਭਦੈਤੈਸਕੋਈਤੇ
 ਇਆਪਾਇਅਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇਆਨਾਨਕਜਾਨੈਸਚਾਸੋਇਆ॥੭॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੋਓਕਹਨੈਹਗਾ
 ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਹਾਪ੍ਰਭੂਉਸਤਤਿਕਹਹੁਦਿਨੁਰਤਿਅਤਿਸਹਿਧਿਅਵਹੁਸਸਿਗਿਰਾ
 ਸਿਸਭਕਛੁਦਰਤੇਤਿਸਕਾਕੀਆਜੈਸਕਰੈਤੈਸਕੋਥੀਆਅਪਨਖੇਲੁਅਪਿਕਰਨੈਹਗਾ॥

ਦੁਸਰਕਉਨਕਹੈਬੀਚਾਹਾਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਰਿਸੁਅਪਨਾਨਮੁਦੇਇਓਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇ
 ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਹੁਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਓਏਕਾਅਸਹ
 ਰਿਮਨਰਖਹੁਨਾਨਕਦੁਖਭਰਖੁਭਉਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਾਨੁਖਕੀਟੇਕਥਿਬੀਸਭ
 ਜਾਨਾਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨਾਜਿਸਕੈਦੀਐਰੈਅਘਾਇਓਬਹੁਰਿਨਤਿਸਨਲਾਗੈਅਏ॥
 ਮਰੈਰਖੈਏਕੈਅਧਿਆਮਾਨੁਖਕੈਕਛੁਨਹੀਹਥਿ॥ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸੁਖੁਹੋਇਓਤਿਸਕਾਨਮੁ
 ਰਖਕੰਠਿਪੋਰੇਇਓਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਇਓਨਾਨਕਥਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਇਸਤ
 ਤਿਮਨਮਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਰਿ॥ਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਥਿਏਹਗਾਨਿਰਮਲਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਇਓਸਦਾਸੁ
 ਹੋਲਾਕਰਿਲੇਹਿਜੀਇਓਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਭਰਕਾਰੰਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਗੁ॥ਚਰਨਚਲਉਮਾਰੀ
 ਗੋਬਿੰਦਾ॥ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰਦਾ॥ਕਰਹਰਿਕਰਮਸ੍ਵਨਿਹਰਿਕਥਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿਨਾਨਕਉ
 ਜਲਮਥਾ॥੨॥ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ॥ਰਮਨਮੇਜੇਕਰਹਿਬੀ
 ਚਾਗਾਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ॥ਏਕੈ
 ਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤਉਤਕੀਓਹਸੇਝੀਜਨੈ॥ਨਾਮਸੰਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਅਧਿਆਨਨਕਤਿਸਹਿਨਿ
 ਰੰਜਨੁਜਨਿਅਧਿਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪਨਾਪੁਸੁਝੈ॥ਤਿਸਕੀਜਾਨਹੁਤਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਸਾਧਸੰ
 ਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥ਸਰਬੋਰੇਗਤੇਓਹਰਿਜਨੁਹਰਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖਾਨੁ॥
 ਕ੍ਰਿਸਤਮਹਿਸੇਈਨਿਰਬਾਨੁ॥ਏਕਉਪਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਠਾ
 ਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖਾਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੂਖਾ॥੪॥ਜਿਸਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿ
 ਚਿਤਿਅਏ॥ਸੇਸੰਤਸੁਹੇਲਾਨਹੀਰੁਲਾਏ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੇਸੇਵਕੁਕਹੁਕਿਸਤੇਰ
 ਗੈ॥ਜੈਸਾਸਤੈਸਾਫਿਸਟਾਇਆ॥ਅਪੁਨੇਕਾਰਜਮਹਿਅਪਿਸਮਾਇਆ॥ਸੇਧਤਸੇਧਤਸੇਧਤ
 ਸੀਝਿਅਧਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤੁਸਭੁਭੂਝਿਅਧਿਆ॥ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਭਕਿਛੁਭੂਲਾ॥ਨਾਨਕਸੇਸੁਖਮੁਸੇ
 ਈਅਸਭੁਲਾ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮਗੈ॥ਅਪਨਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਅਦਨੁਜਵਨੁਝਿ
 ਸਟਿਅਨਝਿਸਟਿਅਮਰਿਅਕਾਰੀਧਾਰੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਅਪੇਅਪਿਸਗਲਮਹਿਅਧਿਆਅਨਿਕ
 ਜੁਗਤਿਰਚਿਥਪਿਓਥਾਪਿਅਥਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡਾ॥ਧਾਰਣਧਾਰਿਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡਾਅਲਖ
 ਅਭੇਦਪੂਰਨਪਰਤਪ੍ਰਾਅਪਿਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਪਾ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਸੁਸੇਭਾਵੰਤਾ॥ਸਗਲਸੰ
 ਸਾਰਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੁਖਬਿਸਰਨਾ॥ਅਪੇਮੇਲਿਲ
 ਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਰੁਏਨਿਹਲਾਉਤਕੀਸੇਈਲਾਗੈ॥ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਡਭਾ

ਸੇਵ

ਗੋਨਾਨੁਜਪਤਪਵਹਿਬਿਸ੍ਵਾਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਉਤਮਕਰਿਸਾਨੁ॥੧੪॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪ੍ਰ
 ਭੁਕੈਗੋਨਾਸਦਾਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੀਗਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਹੋਦੈਸੋਹੋਇਕਰਣੈਹਰਪਛਾਣੈਸੋਇ॥
 ਪੁਰਕਕੀਅਜਨਮੀਨਲਗਾਨਾਜੇਸਾਸਤੈਸਾਦਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਸਮਾਏ॥੧੫॥
 ਇਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਪੁਬਨਿਅਏ॥ਆਪਸਕਉਆਪਿਦੀਨੋਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਪੁਰਜਨੁਏਕੋਜਨੁ॥੧੬॥
 ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬਕਲਭਗੁਪੁਰਪੁਰਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਗਾਜਕੈਸਿਮਰਨਿਉਪਰੀਐ
 ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੂਟੀਗਾਠਨਹਾਰੇਗੁਪਾਲਾਸਰਬਜੀਆਆ
 ਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਸਗਲਕੀਚਿਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਹਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾ
 ਰਿਜਾਪਿਆਅਥਿਨਾਸੀਪੁਰੁਆਪੇਆਪਿਆਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ
 ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਤੇਰੈਕੀਛੁਕਾਮਾਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮ॥੧੮॥ਪੁਰਦੇਤੁਹੋਇਨਹੀਮੇਰੈ॥
 ਪੁਰਕੀਜੇਤਿਸਗਲਾਪਟਸੋਰੈ॥ਪਨਵੇਤਾਹੋਇਕਿਅਕੋਗਰਬੈ॥ਜਾਸਕੁਕਿਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰ
 ਬੈ॥ਅਤਿਸੁਰਜੇਕੋਉਕਹਾਵੈ॥ਪੁਰਕੀਕਲਾਬਿਨਕਹਾਧਾਵੈ॥ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈਦਾਤਗਾਤਿਸੁਦੇਨ
 ਹਰਜਨੈਗਾਵਾਗਾਜਿਸੁਗੁਰਪਸਾਦਿਤੁਟੈਹਉਰੇਗਾ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨੁਸਦਾਅਰੇਗਾ॥੨੦॥ਜਿਉਮੰਦ
 ਰਕਉਥਾਮੇਥੀਮਨੁ॥ਤਿਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੀਮਨੁ॥ਜਿਉਪਾਖਣੁਨਵਚਵਿਤਰੈ॥ਪਾਣੀ
 ਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ॥ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿ
 ਗਾਸੁ॥ਜਿਉਮਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਤਿਉਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲਿਜੈਤਿਪ੍ਰਗਾਵੈ॥ਤਿਨ
 ਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਪੁਰਿਗਾਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਪੁਰਿ॥੨੨॥ਮਨਪੁਰਖਕਾਰੋਬਿਲਲਾਈਐ॥ਪੁਰਖ
 ਲਿਖੇਕਲਿਖਿਆਪਾਣੀਐ॥ਦੁਖਉਖਪੁਰਦੇਵਨਹਾਰਾ॥ਅਦਰਤਿਆਗਿਤੁਤਿਸਹਿਚਿਤਗਾਜੇ
 ਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖਮਾਨੁ॥ਭੂਲਾਕਾਰੋਠਿਰਹਿਅਜਾਨਾ॥ਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੰਗਾ॥ਬਪਟਿਰ
 ਹਿਓਰਿਸਿਲੋਭੀਪਤਿਗਾਰਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿ॥੨੪॥ਜਿ
 ਸੁਦਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂਆਇਆਗਾਰਮਨਾਮੁਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੋਹਮਨ
 ਮੇਲਿਗਲਾਵਿਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾਲਾ॥ਅਦਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੰਜਲਾ॥ਪੰਨਿਪੰਨਿਕਰੈਸ
 ਭੁਕੋਇ॥ਪੁਖਉਜਲਹਰਿਦਰਗਹੋਸੋਇ॥ਇਹੁਦਾਪਾਭੁਦਿਰਲਾਵਾਪਰੈ॥ਨਾਨਕਤਕੈਸਦਬਲਿ
 ਹਰੈ॥ਪਾਚਗਨਸਾਧਕੋਏਇਏਇਪੀਉ॥ਅਰਪਸਾਧਕਉਅਪਨਾਜੀਉ॥ਸਾਧਕੀਪੁਰਿਕਰਹੁਇ
 ਸਨਾਨੁ॥ਸਾਧਉਪਰਿਜਾਣੀਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ਸਾਧਸੇਵਾਵਡੁਰਾਗੀਪਾਣੀਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
 ਈਐ॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਤੇਸਾਧੁਰਾਖੈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਚਚੈ॥ਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਿ

੮

ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ॥

ਆਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਮਿਰਤ ਕਉ ਜੀਵਾਲ ਨਹਾ ਗਏ ਕਉ ਦੇਵਤਾ ॥
 ਧਾਗਾ ਸਰਬ ਨਿਪਾਨ ਜਕੀ ਵਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਖ ਲਿਖੇ ਕੈਲਾਸ ਠਾਪਾਹਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਉ
 ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੇ ਅਨੋਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥ ੭ ॥
 ਜਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਅਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀ ਮੈ ਤਿਹੁ ਲੇਖਿ
 ॥ ਜਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸਦੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਕੀਰਹਤਾ ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਾ ॥ ਸਾਚੀ
 ਵਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਅਕਾਗੁ ॥ ਸਚੁ ਦਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਹੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੂਪ ਨਰੇਖ ਨਰੇਖੁ ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮ
 ਹਿਰਦੁ ॥ ਮਾਨੁ ਖਕੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੇ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ
 ॥ ਅਪੇਖੀਨਾ ਅਪੇਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਗਹੀਰ ਸੁਜਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਪ
 ਨਿਪਾਨ ਦਇਆ ਲਬਧ ਸੰਦਾਸ ॥ ਪਤਰੇ ਕੀਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਨ ਏਹੁ ਅਨਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ
 ਸਪੁਰਨ ਸਰਣ ਜੋਗਾ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਨਭ ਰਨ ਜਾ ਕਾ ਨੇੜੇ ਛੇਹਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਗਾ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਜਕੈ ॥ ਸਰਬ ਬੋਕ ਸੁਨੀ ਮਹਿ ॥ ਘਰਿ ਤਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ
 ਚੁਯੋ ਗਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀ ਸਰਗਿ ॥ ਸਤ ਮਹਿ ਰੋਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤ ਹਿਸੁ
 ਭੁਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗ
 ਲ ਦੇਵ ਹਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨ ਮੁਕਿ ਜਾਨੈ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ਸਗਲ ਪਰੇਣੀ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ॥ ਸੁਮਤਿ ਹਿ
 ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਗਮਾਏ ॥
 ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਫਿਰਿ ਅਵੈ ਜਾਏ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈ ਸਾਜਨਾ ਵੈ ਤੈ ਸਾਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥
 ਤਾਨਾਨ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ॥ ਜਕੈ ਰੰਗਾਨਾ ॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਇਕ ਰੰਗਾਨਾ ॥ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਿਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਨੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਅਪੇਖਾਈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਉ ॥
 ੪ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥
 ਮਕੇ ਪਾਰੇ ਬੁਨਨ ਗਿਆਨ ॥ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਰੇ ਅਗਾਸ ਪਾਤਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਪਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਅ
 ਕਾਗਾਨਾ ॥ ਮਕੇ ਪਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ॥ ਸਭ ਭਵਨਾ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ॥ ਏਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਵਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅ
 ਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਥਨਾ ॥

ਨਾਨਾ ਬਿਸੇਸ ਕਾ ਨੇ ਬਿਸਥਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਵਕ ਕਾ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਤ ਕਰਾਖਿਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਰੇ ਹਰਿ ਮੂਰਤ ਸਕੁਣਾਇ ॥

ਖਰਖਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨਾਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀਸਤਿਪੁਰਖਸਤੁਮਹਿਸਮਾ
 ਣੀਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿਮੁਲੁਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੀ॥
 ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਸੁਖਦਾਈ॥ਬਿਸਮਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥
 ੬॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਉਪਦੇਸਾਸਤਿਤੇਜਨਜਕੋਰਿਦੈਪਰਦੇਸਾਸਤਿਨਿਰਤਿਬੁਝੈਜੇਕੋਇਨਾਮੁਜਪ
 ਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇਆਮਾਪਿਸਤਿਕੀਅਸਭੁਸਤਿਅਪੋਜਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿਜਿਸਕੀਸਿਸਟਿਸੁ
 ਕਰਣੈਹਾਗਾਅਦਰਨਭੁਝਿਕਰਤਬੀਚਗਾਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਜਨੈਕੀਆਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਦਰ
 ਤੀਆ॥੭॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਦਾਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਸੁਮਾਏਅਸਦਾਪ੍ਰਭਕੈਗੀਰ
 ਚਿਜਨਰਹੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੇ॥ਓਇਦਤੇਦੁਖਕਾਟਣਹਾਗਾਜਕੈਸੰਗਿਤਰੇਸੰਸਾਰਾਜ
 ਨਕਾਸੇਵਕਸੇਵਕੁਭਾਗੀਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਬੁਨੋਗੇਬਿਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਵੈਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਠਲੁਪਵੈ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਦਿਸਚੁਜਗਾਦਿਸਚੁਹੈਭਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀ
 ਭਿਸਚੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਾਗਾਪੁਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਗਾਦਰ
 ਸਨੁਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨਹਾਗਾਨਾਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਅਦਨਹਾਗਾਮਾਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀਆਪੇਗੁ
 ਠਆਪੇਗੁਠਕਾਰੀਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭਬਕਤਾਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾਬੁਝਨਹਾਕੁ
 ਉਸਤਿਸਭਹੋਇਆਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭਸੇਇ॥੧॥ਸਤਿਸਰੂਪਹਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਆਕਰਨਕਰਦਨ
 ਤਿਨਿਮੁਲੁਪਛਾਨਿਆਜਕੋਰਿਦੈਬਿਸਮੁਪ੍ਰਭਆਇਆਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਾਨਿਪ੍ਰਗਟਿਆਭੈ
 ਰੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਨਾਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਹਿਸਮਾਨਾਬਸਤੁਮਹਿਲੇਬਸਤੁਗਤਾਈ॥
 ਤਾਕਉਭੀਨਾਨਕਹਨਾਜਾਈ॥ਬੁਝੈਬੁਝਨਹਾਕੁਬਿਕਾਨਾਗਇਨਮਿਲਿਨਾਨਕਏਕਾ॥੨॥ਠਕੁਰਕਾਸੇ
 ਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀਠਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੁਜਾਗੀਠਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿਠਕੁਰਕੇਸੇ
 ਵਕਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿਠਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਨੈਸੰਗਿਪ੍ਰਭਕਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਗੀਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭ
 ਪਲਨਹਾਗਾਸੇਵਕਕੀਰਖੈਨਿਰੰਕਾਗਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸਦਇਆਪ੍ਰਭੁਪਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿਸਮਾਏ॥੩॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਛਕੈਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਸਰਪਰਥੈਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇ
 ਇਵਰਾਈਆਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈਆਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
 ਕੋਇਨਲਾਖੈਪ੍ਰਭਕੇਵਕਕਉਕੋਨਪਹੁਚੈਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਉਚਤੇਉਚੈਜੇਪ੍ਰਭਆਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ
 ਆਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੪॥ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਰਾਖੈਭਸਮਕਰੈਲਸ
 ਕਰਿਕੋਲਾਖੈਜਿਸਕਾਸਾਨੁਨਕਾਦਤਅਪਿਤਾਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇਕਰਿਹਾਬਾਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਹੁ

ਤਿਸਕੇਹੁਨਕਹਿਓਏਕਨਜਾਨਉ

ਭਾਤਿ॥ ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਥਿਰਥੇਜਾਤਿ॥ ਮਰੈਨਰਖੈਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ ਸਰਬਜੀਅਕਾਰਖਾਸੋਇ॥
ਕਾਰੋਸੋਚਿਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਣੀ॥ ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਾਦਿਰਾਣੀ॥ ਪ॥ ਬਾਰੰਬਾਰਥਾਪ੍ਰਭਜਪਿ
ਐ॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰੀਐ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਦਰੁਨ
ਹੀਦਿਸਟਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਪਨੁਨਾਮੋਭੂਪੁਰੰਗੁ॥ ਨਾਮੋਸੁਪੁਰੰਗਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਨੇ
॥ ਮਨਤਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਨੋ॥ ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਨਾਮ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਨਕ॥ ਕੈਸਦਕਾਮ॥ ੬॥
ਬੋਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਅਪਨੈਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਕਰਹਿਭਗਤਿਅਤਮਕੈਚਾਇਾਪ੍ਰ
ਭਅਪਨੈਸਿਉਹਰਹਿਸਮਾਇ॥ ਜੋਹੋਅਹੋਵਤਸੇਜਨੈ॥ ਪ੍ਰਭਅਪਨੈਕਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ ਤਿਸਕੀਮ
ਹਿਮਾਕੁਇਨਬਖਾਨਉ॥ ਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭਬਸਹਿਹਜੁਗੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਗੇ॥ ੭॥ ਮਨਮੇਰੇਤਿਸ
ਕੀਓਟਲੇਹਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭਪਛਾਤਾ॥ ਸੋਜਨੁਸਰਬਥੇਕ
ਕਦਾਤਾ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਤਿਸਕੇਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਵਹਿ॥ ਅਦਰਸਿ
ਅਨਪਸਗਲੀਛੁਰਾ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੀਤੂਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ ਅਦਰੁਜਾਨੁਨਹੋਵੀਤੇਗਾਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨ
ਕੇਪੂਜਹੁਸਦਪੈਰਾ॥ ੮॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਨ
ਉ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਓਪਰੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੀਕ
ਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਸੇਵਕਕਉਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ ਗੁਰਬਚਨੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਓਚਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਟੈ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖਾਬਿਕਾਰਤੇਹਟੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕ
ਉਨਾਮੁਪਨੁਦੇਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖਵਡੁਰਗੀਹੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦਾਹੈ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਰੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੇਹੋ॥ ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮ
ਹਿਸਰੈ॥ ਅਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਦੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਾਧਿਆਏ॥ ਮਨੁਬੋਚੈਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਪਾਸਿ॥ ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਰਜਰਾਸਿ॥ ਸੇਵਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ ਤਿਸਕਉਚੋਤਪਰਪਤਿ
ਸੁਆਮੀ॥ ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥ ੨॥ ਬੀਸਬਿ
ਸਦੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਨੈ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਪਰਮੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਨੈ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥
ਅਨਿਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਉ॥ ਸਰਬਨਿਪਾਨਜੀਅਕਦਾਤਾ॥ ਅਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰ
ਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ਏਕਹਿਅਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਮੁ॥ ਸਹਸਸਿਅਨਪਛ
ਇਅਨਜਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਸਠਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪ੍ਰਣੀਤ॥
ਪਰਸਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਭੋਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਰਦੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਗਦੇ॥

ਬੁਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਅਘਨੇਮਨਿਸੰਤੋਖਅਤਮਪਤੀਅਨੇ। ਪੁਰਗੁਰੁਆਖੋਜਿਕਾਮੀ
 ਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵਿਸੰਟਿਪੇਖੈਰੋਇਸੰਤਾਗੁਣਬਿਅੰਤਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਵੈਤਿ
 ਬੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥ ਜਿਹਬਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕਾਸਤਿਪਰਖਪੁਰਨਬਿਬੇਕਾਕਾਪੁਬੋਲਨਪ
 ਚੁੱਤ੍ਰਪਾਨੀ। ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਰਬਾਨੀ। ਨਿਰਹਾਰਨਿਰਦੈਰਸੁਖਦਾਈ। ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਿ
 ਨੈਨਪਾਈ। ਅਨਿਕਭਗਤਿਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰਹਿ। ਸਦਬਲਿਹਰੀ
 ਸਰਿਗੁਰਅਪਨੇ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ। ਪਾਇਹੁਹਰਿਸੁਪਦੈਜਨੁਕੋਇ
 ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਅਮਰੁਸੋਰੋਇ॥ ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੇਬਿਨਾਸ। ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਣ
 ਤਾਸਾ। ਅਠਪਹਰਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇ। ਏਸਚਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ। ਸੋਹਮਾਇਅਕੈਸੀਗਿ
 ਨਲੇਪਾਮਨਮਹਿਰਾਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ। ਅੰਧਕਾਰਟੀਪਕੁਪਰਗਾਸੋ। ਨਾਨਕਭਰਮਸੋਹਦੁਖਤਹਤੇਨ
 ਸੇ॥੬॥ ਤਪਤਿਮਾਹਿਠਾਢਿਢਰਤਈ। ਅਨਦੁਭਇਆਦੁਖਨਠੇਭਾਈ। ਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅੰ
 ਦੇਸੇ। ਸਾਧੁਕੇਪੁਰਨਉਪਦੇਸੇ। ਭਉਚੁਕਾਨਿਰਭਉਰੋਇਬਸੇ। ਸਗਲਬਿਅਧਿਮਨਤੇਖੈਨਸੇ।
 ਜਿਸਕਾਸਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ। ਬਿਤਿਪਾਈਚੁਕੇਕ੍ਰਮਗਦਨ।
 ਬੁਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸ੍ਵਦਨ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨਅਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਹੀ। ਕਲਾਪਾਰਿਜਿਨਿਸ
 ਗਲੀਮੋਹੀ। ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿਅਪਿਬਨਾਏ। ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਏ। ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾ
 ਨਹੀਕੋਇ। ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ। ਓਤਿਪੋਤਿਗਦਿਆਰੁਪਰਗਾਭਏਪ੍ਰਗਾਸਸਾਧਕੈਸੰਗੇ॥
 ਹਰਿਚਰਨਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ। ਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ॥੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਬਿ
 ਨਚਲੈਬਿਨੁਭਜਨਬਿਖਿਆਸਗਲੀਛਾਹੁ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਦਨਾਨਕਇਹੁਪਨੁਸਾਹੁ॥
 ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ। ਏਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮਅਧਾਰੁ। ਅਦਰਿਉ
 ਪਾਦਸਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰਹੁ। ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਉਰਿਧਾਰਹੁ। ਕਰਨਕਾਰਨਸੇਪ੍ਰਭੁਸਮਰਚੁ॥
 ਵਿਨੁਕਰਿਗਹਹੁਨਾਮੁਹਰਿਦੁਬਾ। ਇਹੁਪਨੁਸੰਚਹੁਰੋਦੁਭਗਵੰਤਾ। ਸੰਤਜਨਕਾਨਿਰਮਲਸੰਤ
 ॥ਏਕਅਸਰਾਖਹੁਮਾਹਿ॥ ਸਰਬਰੋਗਨਾਨਕਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੧॥ ਜਿਸੁਪਨਕਉਚਾਰਿਕੈਟਿਉਠਿਪਦ
 ਹਿ। ਸੋਧਨੁਹਰਿਸੇਵਤੇਪਦਹਿ। ਜਿਸੁਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀਤਾ। ਸੋਸੁਖਸਾਧੁਸੰਗਿਪਰੀਤਾ॥
 ਜਿਸੁਸੇਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ। ਸੋਸੇਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ। ਅਨਿਕਉਪਦੀਰੋਗੁਨਜਾਇ॥
 ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਉਖਪੁਲਾਇ। ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ। ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਾਹਪਰ
 ਵਾਹੁ॥੨॥ ਸਨੁਪਰਬੋਧਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ। ਦਹਦਿਸਿਪਦਤਅਵੈਠਾਇ। ਤਕਉਬਿਘਨਨਲਾਗੈਕੋ

ਇਹ ਜਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ਆਕਲਿਤ ਤੀਰ ਚਰਿਤ ਆਸਿ ਮਹਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਓ ਭਉ
 ਬਿਨ ਸੈ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਆਸਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ਤਿਤੁ ਪਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਥਿਨਾ ਸੀਯ
 ਹੁਨਾਨ ਕਕਾ ਟੀਜ ਮਠਾ ਸੀਯ ਤਤੁ ਬੀਚ ਰੁਕ ਪੈ ਜਨੁ ਸਚਾ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ਆਵਾਗਦੁ
 ਨੁਮਿ ਟੈ ਪੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪੁ ਤਿ ਆਗਿ ਸਗਨਿ ਬੁਰਦੇਵਾ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿ
 ਮਰਿ ਪੁਨ ਅਧਰਾ ਅਨਿਕ ਉਪਦਨ ਛੂਟਨ ਹੋਗੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚ ਰੋਗ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕ
 ਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਆਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਠਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸੀਗਿਨ ਚਾਲ ਸਿਤੇ ਰੋਧਨਾ ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੁ
 ਰਖ ਮਨਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ਰਾਜ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ
 ਬਿਸਥਾਗਾ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੂਟ ਕਾਗ ਅਸੁਹ ਸਤੀਰ ਬਾ ਅਸਵਾਰੀ ਛੂਟਾ ਰੰਠ ਛੂਟੁ ਪਸਾਰੀ ॥
 ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂ ਲੇਹਿ ਇਆ
 ਨੋ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਬੇਸਿ ਅਨੇ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਮਨ ਮੀਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੇ ਚੀਤਾ ਚ
 ਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖਜਹਿ ॥ ੬ ॥ ਅਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਨਾ ਮੁਜ ਪਦੁ
 ਆਸੁਨ ਤਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਦੁ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੭ ॥
 ਆਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰ ਸੁਮੈਲਾ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਠੈ ਲੁਹੋਇ ਅਚਿਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥
 ਸਾਸਿ ਗੁਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨ ਪਸਗਲੀ ਮਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਪਨਾਹਿ
 ਪੂਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਰਾਗਾਈ ਹਾਸੁ ਖੁਦ ਰਹਾ ਜੈ ਕਾਗਾ ਸਰਬ ਨਿਰਤ ਰਿਏ ਕੋ ਦੇਖਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ
 ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਪੁ ॥ ੮ ॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਲਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਆਹਿ ॥ ਏਕ ਸਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਅ
 ਨੀਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਅਪਿ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਓਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇਭਏ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛੁਤ ਗਏ ॥ ਮਨ ਤਨਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਿਰਤ ਠਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿ ਆਤ ਉਸਗਣਾਇ
 ਆਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਾਚ ਕਜਨੁ ਜਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾ
 ਨਾ ਕਰਿ ਕਿਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗੁ ਉਧਰਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੁਕਿ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਨਿਤਾ ਏਕ ਓਟੁ ਏਕੋ ਆਪ
 ਭਾਨਾਨਕ ਮਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰਕੀਤਿ ਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਦੈ ਬਿਰਲ ਕੋਇ
 ਆਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਜਨ ਡਿਪਤ ਨੈ ॥ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭ ਨਹੀ ਰੋਲਾਨੇ ॥ ਸੁਭ ਰਭੁ ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥ ਉਪਜੈ ਚ
 ਉਸਾਧ ਕੈ ਸੀਗਿ ॥ ਪਰੇ ਸਗਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਅਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿ ਨੁ ਲਿਖ ਲਾਗਿ ॥ ਬਰਭ

ਸਸਿਸਾਸਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਹਿ ਪਿਅੁਓ ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਮੈ ਦੁਖੈ ॥

ਗੀਜਪਿਆਪ੍ਰਭੁਸੇਇਆਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪ੍ਰਗੀਭਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿ
 ਰਮਲਮਤਿਲਈ॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ॥ਸੇਵਕਕੀਨੇਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿ
 ਜਨੁਭਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਭੁਗਇਆ॥ਇਛੁਪ੍ਰੀਤਿਸਰਬਸਰਪ੍ਰਗੀ॥ਰਵਿਹਰਿਆਸਦਸੰਗਿ
 ਯੁਗੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਅਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੇਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿ
 ਘਾਲਨਭਾਨੈ॥ਸੇਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਅਜਾਨੈ॥ਸੇਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭਕਿਛੁਦੀਆ॥ਸੇਕਿਉਬਿ
 ਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆ॥ਸੇਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਖੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ॥ਸੇਕਿ
 ਉਬਿਸਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥ਗੁਰਿਪ੍ਰੈਤਤੁਇਹੈਬੁਝਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪ
 ਨਾਨਕਜਨਪਿਆਇਆ॥੪॥ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁਇਹੁਕਾਮਾਅਨਤਿਆਗਿਜਪਹੁਹਰਿਨਾਮਾਸਿ
 ਮਹਿਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਖਪਾਵਹੁ॥ਅਪਿਜਪਹੁਅਦਰਹੁਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਗਤਿਭਾਇਤੀਰੀਐਸੰਸਾਰ
 ਗਾਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛੁਗਾਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਨਿਪਿਨਾਮੁ॥ਬੁਝਤਜਤਪਾਏਬਿਸਾਮੁ॥ਸਗ
 ਲਦੁਖਕਹੋਵਤਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਹੁਣਤਾਸੁ॥੫॥ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਅੰ
 ਤਰਿਏਹੀਸੁਆਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੇਖਿਦਰਸੁਖੁਖੁਹੋਇਆ॥ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਪੋਇ॥ਗੁਰਤਿਜਨਕੈਮ
 ਨਿਤਨਿਰਗੁ॥ਬਿਰਲਕੋਊਪਾਵੈਸੰਗੁ॥ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਾਇ
 ਆ॥ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਸਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਬਖਸੰਦਦੀਨਦਇਆਲ
 ਭਗਤਿਦਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਅਨਾਥਨਾਥੋਗੇਬੰਦਹੁਪਾਲਾ॥ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
 ਅਦਿਪੁਰਖਕਾਠਕਰਤਗਾ॥ਗੁਰਤਜਨਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਜੇਜੇਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤਾ॥ਗੁਰਤਿਭਾ
 ਇਲਾਵੈਮਾਨਹੀਤਾ॥ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਅਰਨੀਚਅਜਾਨਾ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਗਨਿਪੁਰਖੁਭਗਵਨ॥੭॥
 ਸਰਬਬੈਰੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ॥ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਬਡਿਆਈ॥ਹਰਿ
 ਕੇਨਾਮਕੀਸੋਭਾਮਨਿਭਾਈ॥ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੰਗੀਤਾਰਸਨਾਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤਾ॥ਭਲੀਸੁਕ
 ਰਨੀਸੋਭਾਪਨਵੰਤਾ॥ਹਿਰਦੈਬਸੈਪੁਰਨਗੁਰਮੰਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਿਵਾਸਾ॥ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪ
 ਰਗਾਸਾ॥੮॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਉਨਸਮਾਪੀਆਖਿਆਆਪਨਕੀਆ
 ਨਾਨਕਾਅਪੋਹੀਠਿਰਿਜਾਪਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬਅਕਾਉਇਹੁਕਛੁਨਦਿਸਟੇਤਾ॥ਪਾਪਪੁੰ
 ਨਤਬਕਤਤੇਹੋਤਾ॥ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਉਨਸਮਾਪਿ॥ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ॥ਜਬਇ
 ਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤਾ॥ਤਬਹਰਖਸੇਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਾ॥ਜਬਅਪਨਾਪਾਪਅਪਿ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਤਰਬਸੋਹਕਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭੁਗਮੁ॥ਆਪਨਬੇਲਾਅਪਦਰਤੀਜਾ॥ਨਾਨਕਕਰਨੈਹੁਭਨਦੁਜਾ॥

ਨਲੋਹਰਾਅਪਹਿਏਕੁਅਪਹਿਬਿਸਥਗਾਜਤਿਸੁਭਦੈਤਸਿਸਟਿਉਪਏਆਪਨੈਭਏਲਏਸਮਾਏ। ਤੁਮਤੇ
 ਭਿਨਨਤੀਕਿਛੁਏਇਆਪਨਸੁਤਿਸਭਜਗਤੁਪੋਇਆਜਕਏਪ੍ਰਭਜੀਏਅਪਿਭੁਏਸਭਨਾਮੁਸੇਈਜ
 ਨੁਪਏਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤਕਥੇਤਾਨਾਨਕਸਗਲਸਿਸਟਿਕਥੇਤਾ॥੧॥ਜੀਅਜੈਤਸਭਤਕੈਹਾਥਾਦੀਨਦ
 ਇਅਲਾਅਨਥਕੋਨਥਾਜਿਸੁਰਥੈਤਿਸੁਕੋਇਨਮਾਰੈਸੋਪੁਆਜਿਸੁਮਨਹੁਬਿਸਰੈ। ਤਿਸੁਤਜਿਅਦਰਕ
 ਹਕੋਜਾਇਸਭਸਿਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਗਇਆਜੀਅਕੀਜੁਗਤਿਜਕੈਸਭਹਥਿਆਮੰਤਰਿਬਾਰਿਜਾਨਹੁਸਥਿ
 ਯੁਨਤਿਪਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਗਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਗਾ॥੨॥ਪੂਰਨਪੁਰਿਹੋਦਇਆਲਾਸਭਉਪਰਿਹੋਦ
 ਤਕਿਰਪਲਾਅਪਨੇਕਰਤਬਜਨੈਅਪਿਪਾਅੰਤਰਿਜਮੀਰਹਿਓਥਿਅਪਿਪਾਪ੍ਰਤਪਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਤਿ
 ਜੋਜੋਰਚਿਓਤਿਸਹਿਧਿਅਤਿ॥ਜਿਸੁਭਦੈਤਿਸੁਭਦੈਮਿਲਾਇਆਭਗਤਿਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ
 ਨਅੰਤਰਿਬਿਸਮਕਰਿਮਾਨਿਆਕਰਨਹਰਨਾਨਕਇਕੁਜਾਨਿਆ॥੩॥ਜਨੁਲਗਾਹਰਿਏਕੈਨਾਇਆਤਿ
 ਸਕੀਅਸਨਬਿਰਥੀਜਾਇਆਸੇਵਕਕਏਸੇਵਾਬਨਿਆਈ। ਹੁਕਮੁਭੂਏਪਰਮਪਦੁਪਾਈ। ਇਸਤੇਉਪ
 ਰਿਨਹੀਬੀਚਾਹਾਜਕੈਮਨਿਬਸਿਆਨਿਰੰਕਗਾਬੰਧਨਤੇਰਿਭਏਨਿਰਦੈਗਾਅਨਦਿਨਪੂਜਹਿਗੁਰਕੋਪੈ
 ਗਾਇਓਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਹੋਲੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਹਿਮੇਲੇ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰ
 ਦਾਯੁਨਗਾਵਤੁਪ੍ਰਭਪਰਮਨੰਦਾ। ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਗਾ। ਵੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਏਧਾਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬ
 ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ। ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਇਹੈਸੁਆਉ। ਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਗਾ। ਮਿਟੈਅਗਿਅਨੁਬਿਨਸੈਅੰ
 ਧੇਗਾ। ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ। ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਛਲਪਵਹੁ॥੫॥ਹਲਤੁਪਚਤੁਦੁਇਲੇਹੁਸਦੁ
 ਗਿਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਗਿ। ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ। ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਭਪਰੀਖਿਆ
 ਅਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵਲਾਇ। ਦੁਖਦਰਦਮਨਤੇਭਉਜਾਇ। ਸਚਦਰਕਰਹੁਦਾਪਾਰੀ। ਵਰਗਹ
 ਨਿਬਹੈਖੇਤਮਾਗੀ। ਏਕਟੇਕਰਾਖਹੁਮਨਿਮਹਿ। ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਾਦੁਹੋਜਾਹਿ॥੬॥ਤਿਸਤੇਦੂਰਿ
 ਕਹਕੋਜਾਇ। ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਰੁਪਿਆਇ। ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉਮੈ। ਪ੍ਰਭਕਿਪਾਤੇਪ੍ਰਣੀਛੁ
 ਏ। ਜਿਸੁਪ੍ਰਭਗਥੈਤਿਉਨਾਹੀਦੁਖਾ। ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਦਤਸੁਖਾ। ਚਿਤਾਜਾਇਮੈਟੈਅਹੋਕਾਹਾਤਿਸੁਜ
 ਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਗਾ। ਸਿਰਿਉਪਰਿਠਾਢਗੁਰਸੁਰਾ। ਨਾਨਕਤਕੈਕਾਰਜਪੁਰਾ॥੭॥ਮਤਿਪੂਰੀਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀਵਿਸਟਿ। ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸਿਸਟਿ। ਚਰਨਕਮਲਜਕੈਅਨੁਪਾਸਛਲੁਦਰਸ
 ਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਗੁਪਾਪੈਨੁਸੇਵਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨਾ। ਅੰਤਰਜਮੀਪੁਰਖਪਰਧਨਾ। ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਦ
 ਨਿਹਾਲਾ। ਤਕੈਨਿਕਟਿਨਅਦਕੂਲਾ। ਅਮਰਭਏਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆ। ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿ
 ਅਇਆ॥੮॥੨੨॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਗਿਅਨਅੰਜਨੁਗੁਰਦੀਆਗਿਅਨਅੰਧੇਰਬਿਨਸਾ। ਹਰਿਕਿਰ

ਪਤੰਸੀਤਭੇਟਿਅਨਾਨਕਮਨਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੂਰੀਠਾਨਾਮਪ੍ਰਭੂਕਲਗ
 ਮੀਠਾਸਗਲਸਮਿਕਰੀਏਕਸੁਘਟਮਹਿ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਵਿਸਟਹਿ॥ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਕਨਾਮਾਦੇਹੀ
 ਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸਾਮਾ॥ਉਨਿਸਮਾਧਿਅਨਤਤਰਨਾਦਾ॥ਕਹਨੁਜਾਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦਾ॥ਤਿਨਿਦੇਖਿਅ
 ਜਿਉਮਾਪਿਦਿਖਾਏ॥ਨਨਕਤਿਸੁਜਨਸੇਝੀਪਾਏ॥੧॥ਸੇਅੰਤਰਿਸੇਬਾਰਿਅਨੀਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਬਿਅਪਿਰਹਿ
 ਅਭਗਦੰਤਾ॥ਧਰਨਿਮਹਿਅਕਾਸਪਾਇਆਲਾ॥ਸਰਬਲੋਕਪੁਰਨਪਤਿਪਾਲਾ॥ਬਨਿਤਨਿਪਰਬਤਿਚੈਪਰਬ੍ਰਹਮ
 ॥ਜੈਸੀਅਗਿਅਤੈਸਾਕਰਮਾ॥ਪਉਣੁਪਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ॥ਚਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ॥ਤਿਸਤੇਭ੍ਰਿਨਨਹੀਕੋ
 ਠਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਪਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਮਹਿਦੇਖਾ॥ਸਸੀਅਗਪੁਰਨਖੜਮਹਿਏਕ
 ॥ਬਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭਕੋਬੋਲੈ॥ਅਪਿਅਰੋਲੁਨਕਬਪੁਰੈਲੈ॥ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇਲੇਖੇਲਾ॥ਮੇਲਿਨਪਾਈ
 ਐਗੁਣਹਅਮੋਲਾ॥ਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿ॥ਧਰਿਗਹਿਓਸੁਅਮੀਓਤਿਪੋਤਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮ
 ਕਨਾਸਾ॥ਨਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਸੁ॥੩॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਖਮਾ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰਦੈਸਭਿਧਰ
 ਮਾ॥ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨਿ॥ਸਰਬਬਿਅਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਜਿਨਿਜਾਤਤਿਸਕੀਇਹਹਤਾ॥ਸ
 ਤਿਬਚਨਸਾਧੁਸਭਿਕਹਤਾ॥ਜੋਜੋਹੋਇਸੇਈਸੁਖਮਨੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਹੁਪ੍ਰਭੁਜਨੈ॥ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਹ
 ਰਿਭੀਓਹਿ॥ਨਨਕਦਰਸਹੁਦੋਖਿਸਭਮੇਹੀ॥੪॥ਅਪਿਸਤਿਕੀਅਸਭੁਸਤਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗਲੀਓ
 ਤਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਦੈਤਾਕਰੇਬਿਸਬਹਾ॥ਤਿਸੁਭਦੈਤਾਏਕਕਰਾ॥ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ॥ਜਿਸੁਭਦੈਤਿ
 ਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਕਵਨਕਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀਐਦੂਗਿ॥ਅਪੇਅਪਿਅਪਿਭਰਪੂਰਿ॥ਅੰਤਰਿਗਤਿਜਿਸੁ
 ਅਪਿਜਨਾਏ॥ਨਨਕਤਿਸੁਜਨਅਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰਬਭੂਤਅਪਿਦਰਤਾ॥ਸਰਬਨੈਨਅਪਿਪੇਖਨਾ
 ਰਾ॥ਸਗਲਸਮਕੀਜਾਕਤਨਾ॥ਅਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾ॥ਅਵਨੁਜਾਨੁਇਓਖੇਲੁਬਨਾਇਆ॥ਅਗਿ
 ਅਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ॥ਸਭਕੈਮਧਿਅਲਿਪਤੇਰੈ॥ਜੋਕਿਫੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਰੈ॥ਅਗਿਅਦੈਅਗਿ
 ਅਜਾਇ॥ਨਨਕਜਾਭਾਦੈਤਾਲਏਸਮਾਇ॥੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਭੁਗਾ॥ਓਰੈਕਹਤੁਕਿਨੈਕਿਫੁਕਰ
 ॥ਅਪਿਭਲਾਕਰਤੁਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥ਅਪੇਜਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀ॥ਅਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਾਚਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਅ
 ਪੰਨਸੰਗਿਰਾਚੁਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਵਸਰੋਹੋਇਤਸੇਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੀਅਸਭੁਪਰਵਾ
 ਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਇਹੁਜਨੁ॥ਜੋਜਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖਹੋਇ॥ਅਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥ਓਹੁਪਨੁ
 ਵੰਤੁਕਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁ॥ਜੀਵਨੁਪੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ॥ਪੀਨੁਪੀਨੁਪੰਨੁਜਨੁ॥ਅਇਆਇਆ॥ਜਿਸੁ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਜਨਅਵਨਕਾਇਰੈਸੁਆਓ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਰਿਤਿਅਦੈਨਉ॥ਅਮ੍ਰਿਤ
 ਤਿਉਕਤਿਕਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਨਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਪੁਰਪ੍ਰਭੁਅੰਗਧਿ

ਅਪੁਰਜਕਨਾਉ। ਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੇਕੇਗੁਨਗਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉ
 ਪਦੇਸਾਪਰਬ੍ਰਹਮਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਪੁਸਸਿਸਿਸਿਮਰੁਗੋਬਿੰਦਾਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦਾਅਸ
 ਅਨਿਤਤਿਅਗੁਤਰੰਗਾਸੰਤਜਨਕੀਪੁਰਿਮਨਮੰਗਾਅਪੁਰੇਕੇਗੁਨਤੀਕਰਹੁਸਾਪਸੰਗਿਅਗਨਿਸ
 ਗੁਤਰਹੁ। ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁੰਗੁਗਾਨਨਕਗੁਪੁਰੇਨਮਸਕਾ॥੧॥ ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜਮਨੀਦਾਸਾਪ
 ਸੰਗਿਭੁਜਪਰਮਾਨੰਦਾਨਰਕਨਿਦ੍ਵਾਰਿਉਪਾਰੁਜੀਉ। ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ। ਚਿਤਿਚਿਤਦਹੁ
 ਨਗਇਣਏਕਾਏਕਰੂਪਜਕੇਰੰਗਅਨੇਕਾਗੋਪਲਦਮੇਦਰਦੀਨਦਇਆਲਾਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਨਕਿਰ
 ਪਲਾਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰਾਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਚੈਅਧਾਰ॥੨॥ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਪਕੇਬਚਨ
 ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਾਏਹਰਤਨਾਸੁਨਤਕਮਾਵਤਰੇਤਉਪਾਰਾਅਪਿਤਰੈਲੋਕਹਿਨਿਸਤਾਰਾਸਫਲਜੀ
 ਵਹੁਸਫਲਤਕਸੰਗੁ। ਜਕੇਮਨਿਲਗਹਰਿੰਗੁ। ਜੇਜੇਸਬਦੁਮਨਾਹਦੁਵਜੇ। ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪੁ
 ਭੁਗਜੇ। ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੇ॥੩॥ ਸਗਨਿਜੇਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤਮਿ
 ਭਾਏ। ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਪਸੰਗਿਲੈਨਾ। ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵਾ। ਪੁਰਨਹੋਈ
 ਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ। ਅਲਜੀਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ। ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੇ। ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਦਇਆਪੁਰ
 ਧਾਰੀ। ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਗੀ॥੪॥ ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤਮੀਤਾਸਾਦੁਪਨਏਕਾਗਰਚੀਤ॥
 ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮਾ। ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੇਤਨਿਧਨਾ। ਸਰਬਇਛਤਕੀਪੁਰਨਹੋਇਆਪ੍ਰਧਨ
 ਪੁਰਖਪਰਗਟੁਸਭਲੋਇਆਸਭਤੇਉਚਪਾਏਅਸਥਾਨਾ। ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਅਵਨਜਾਨਾ। ਹਰਿਪਨੁਖਾਟਿਚਲੈ
 ਜਨੁਸੇਇਆਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੫॥ ਖੇਮਸੰਤਿਰਿਧਿਨਦ੍ਵਿਨਿਧਿ। ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿ
 ਧਿ। ਬਿਦਿਅਤਪੁਜੇਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨਾ। ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਉਤਮਇਸਨਾਨਾ। ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪਰਗਸੁ
 ਅਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸਾ। ਸੁੰਦਰਚਤੁਰਤਤਕਾਬੇਤਾ। ਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ। ਇਹਫਲਤਿਸੁ
 ਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ। ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ ਇਹੁਨਿਧਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ। ਸਭਿਜੁਗਮਹਿਤਕੀ
 ਗਤਿਹੋਇ। ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਪੁਨਿਬਣੀ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਨੀ। ਸਗਲਮਤੀਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮਾ
 ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਿਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮਾਕੋਟਿਅਪਰਾਧਸਾਪਸੰਗਿਮਿਟੈ। ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ। ਜਕੇਮਸਤ੍ਰਕਿ
 ਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ। ਸਾਪਸਗਟਿਨਾਨਕਤੇਅਏ॥੭॥ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪੀਤਿ। ਤਿਸੁਜਨਅਵੈਹਰਿਪ੍ਰ
 ਭਚੀਤਿ। ਜਨਮਮਰਨਤਕਾਦੁਖਨਿਵਾਰੈ। ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਲਉਪਰੈ। ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਕੀਬਖੀ॥
 ਏਕਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ। ਦੁਖਰੋਗਥਿਨਸੇਭੈਭਰਮਾ। ਸਾਪਨਾਮਨਿਰਮਲਤਕੇਕਰਮਾ। ਸਭਤੇਉਚਤਕੀ
 ਸੇਭਾਬਖੀ॥ ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥ ੨੪॥ = " = " = " = " = "

ਨਾਨਕ
 ਗੁਰੂ
 ਕੇਸਾਬੋ

ਰਾਗੁਗਉੜੀ ਬਿਤੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਰੁ॥
 ਅਨਿਕਭਾਤਿਉਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਹੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਹੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਪਿਆ
 ਇਹੁਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭੁਸਗਨਿਪਰਉਹਰਿਗਇ॥ਤਕੀਅਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਤੇਸਭੁਕਛੁਹੇ
 ਇ॥ਚਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਕ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀ
 ਚਾਗੁਪਤਿਤਉਪਾਰਣਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰਨਿਰੰਕਹੁ॥ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ
 ਜੋਚਾਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਾ॥ਮਿਲਿਭੁਜੀਐਸਾ
 ਪਸੰਗਿਐਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰਸਗਨਿਪਰਉਹਰਿਗਇ॥ਕ੍ਰਮੁਕ
 ਟੀਐਨਾਨਕਸਾਪਸੰਗਿਵੁਤੀਅਭਉਮਿਟਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਟੁ
 ਕਰਿਨੀਤਾ॥ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮ੍ਰੋਪੁਲੋਭੁਮੀਤਾ॥ਮਰਣੁਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਸ
 ਗਲਕਲੇਸਾ॥ਅਪਤਜਪੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਭਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸਾ॥ਲਭੁਮਿਲੈਤੋਟਹਿਰੈਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿ
 ਵੈਤਾਰਾਮਨਾਮਪਨੁਸੰਚਦੈਸਾਹਕੁਗਣੀਤਾ॥ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਸਾਪੁਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਦੁਰਮਤਿ
 ਛੁਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੈਚੀਤਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਾਵੈਕੋਇ
 ॥ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖੈਠਲ
 ਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘੋਣੇਸਦਾਸੰਘਰੈਮੀਚਾ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੰਸਾਰਹਉਹਉ
 ਕਰਤਬਿਹਇ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸ
 ਕਬਹੁਨਭੂਟੈਤਾਪਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਨੀਤਹਭੂਭੈਪਰਤਾਪਾ॥ਮੋਹਭਰਮਭੂਰਤਘੋਣੇਮਹਾਨਰਕਮਹਿਦੁਸ
 ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਰਖਿਲੇਪੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘਟੁਸੋਇਜਿਨਿ
 ਤਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਚਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭੁਜਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਬਿਚਰੇ
 ਬੇਦਸੁਣਿਸੋਪਿਓਤਤੁਬੀਚਰਾ॥ਸਰਬਖੇਮਕਲਿਆਣਨਿਧਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਾਗੁ॥ਨਰਕਨਿਵਰੈਦੁਖਹਰੈ
 ਤੁਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸਾ॥ਮੀਚਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸਾ॥ਭਉਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇ
 ਨਿਰੰਕਹਾ॥ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਗਾ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰੋਪਾ
 ਲਾ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਖਉਜਲੋਹੇਇਨਾਨਕਸਾਧਵਾਲਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬ
 ਸੇਰਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿਸਾਪਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਕੈਰੰਗਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੰਚਮਪੰਚ
 ਪਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਨਿਓਪਰਪੰਚਾਕੁਸਮਬਾਸਬਹੁਰੰਗਾਘੋਣੇਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚਾਨਹਜਾਪੈਨਾ

ਬੁਝੀਐਨਹਕਛੁਕਰਤਬੀਚਗੁਸੁਆਦਮੋਹਰਸਬੇਧਿਅਗਿਅਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰਾਜਨਮਮਰਣ
 ਬੁਝੇਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਾਰਚਨਹਰਨਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕਾਭਾਉਭਗਤਿ
 ਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਲਿਪਤਿਨਰੰਚਾਨਾਨਕਬਿਰਲੇਪਾਣੀਅਹਿਜੇਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ
 ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਉਚੈਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਗਾਭਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰਾ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥
 ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕਾਉਤਮਉਚੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇ
 ਖਾਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿਅਸਜਸੁਗਾਵਤੋਗੋਬਿਦਾਰਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਿਰਚੇਭਗਵੰਤ
 ॥ਸੋਹਮਾਨਕ੍ਰਬਿਨਸਿਓਪਾਣੀਸਗਨਿਦਇਆਲਾਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹ
 ਲਾਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਹਿਰੈਸਾਪਸੰਗਿਲਿਦਲਾਇਆਖਟਿਖਾਜਾਨਾਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਥਹਿਬੋਲਹਿਸਤਿਸੁਭਾਇਆਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕ
 ਸੁਸਿਉਲਿਦਲਾਇ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮਪਨੁਟੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਗਾਸੰਤਸੰਗਤਿਮ
 ਹਿਪਾਣੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਗਾਅਪਤਜਹੁਗੋਬਿਦਭੁਜਹੁਸਗਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਇਆਦੁਖਹਰੈਭਵਜ
 ਲੁਤਰੈਮਨਚਿਦਿਅਠਲੁਪਾਇਆਠਪਹਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈਸਠਲੁਜਨਾਮੁਪਰਵਾਣਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
 ਸਦਾਸੰਗਿਕਰਨੈਹਰੁਪਛਾਣਾਸੇਸਾਜਨੁਸੇਸਖਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇਆਨਾਨਕਤਿਉਬਲਿਹਾਰ
 ਟੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਈਅਹਿਤਜੀਅਹਿਅਟਰਜੰਜਾ
 ਲਾਜਮਕੰਕਰੁਜੇਹਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲਾ॥੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨ
 ਦੁਨਿਧਿਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਬੁਧਿਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦਾਅਨੰਦਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿਨਿਰੋਪਰਮੰਤਾ॥
 ਸਗਲਪਰਮਪਦਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨਾਸਭਮਹਿਉਚਬਿਸੇਖਕਿਆਨਾਹਰਿਹਰਿਭੁਜਨੁਪੁਰੇਗੁਰਸੰਗਿਅਜ
 ਪਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮਹਰਿਗੀ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਰਾਇਣਨਹਸਿਮਰਿਓਮੋਹਿਓਸੁਆਦਬਿਕਾਰਾਨਾਨਕ
 ਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਮੀਨਦੇਛਿਦ੍ਰਅਪਦੀਤਾਹਰਿਨਾਮੁਨਜਪ
 ਹਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਿਪਰਤਿਅਰਮਹਿਬਕਹਿਸਾਧਨਿੰਦਾਕਰਨਨਸੁੰਹੀਹਰਿਜਸੁਬੰਦਾਹਿਰਹਿਪਰਦ
 ਰਬਉਦਰਕੈਤਾਣੀਅਗਨਿਨਨਿਵੈਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਬੁਝਾਈਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਛਲਲਾਗੋਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸ
 ਰਤਮਰਿਜਮਹਿਅਭਾਗੇ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਦਿਸੋਖੇਜਤਮੇਠਿਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੇਇਆਮਨੁਬ
 ਸਿਆਵੈਨਾਨਕਜੇਪੂਰਨਕਿਰਪਾਰੇਇ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੋਮਨਿਸੰਤੋਖ
 ਨਾਮਜਪਿਲੀਨੋਕਰਨੀਸੁਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲਾਨੈਨਿਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਾਗਸਨਾਗੁਨਗਵੈਬੇਅੰਤ
 ॥ਅਮਨਮਹਿਚਿਤਵੈਪੂਰਨਭਗਵੰਤਾਹਸਤਚਰਨਸੰਤਹਲਕਮਾਈਐਨਾਨਕਇਹੁਸੰਜਪ੍ਰਭਕਿ

ਰਾਖਾਈਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋਏਕੁਬਖਾਨਿਐਬਿਰਲਾਜਣੈਸ੍ਵਦਾਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀ
 ਐਨਾਨਕਸਭੁਬਿਸਮਾਦੁ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿਕਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਗੁਮਾਇਵੀਬਸਿਕਰਿ
 ਸੁਣਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖਸਰਬਜੀਅਦਇਆਇਨਿਬਿਧਿਬਰਤੁਸੰਪੂਰਨੁਭਇਆ॥ਪਾਵਤੁ
 ਮਨੁਰਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੁਪੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਹਿਪੁਰਿਰਹੇਪਰਬਹਮਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀ
 ਰਤਨੁਕਰਿਅਟਲਏਹੁਧਰਮਾ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਰਮਤਿਹਰੀਸੇਵਾਭੇਟੇਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਸਿਧਿਮਿਲਿਰਹੇਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਲਾ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਆਦਸੀਦਾਨੁਨਾਮੁਇਸ
 ਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਤਜਿਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਸੈਕੀਰਤਨ
 ਪ੍ਰਭਗੰਗਾਕੋਮਲਬਾਣੀਸਭਕਉਸੰਤੋਖੈ॥ਪੰਚਭੂਮਤਮਾਹਰਿਨਾਮਹਸਿਪੋਖੈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਏਹਨਿਹਚਉ
 ਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਮਰਮਤਠਿਰਿਜੇਨਿਨਾਈਐ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਮਹਿਬਿਅਪਿ
 ਆਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਨਿਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰੈਦਸੀ
 ਤੀਨਿਤਾਪਸੰਸਾਗਾਅਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭੁਜਨੁਨਮਨਮਹਿਅਇਓਸੁਖ
 ਸਾਗਰਪ੍ਰਤਿਮਖਨਗਾਇਓਹਰਖਸੋਗਕਾਦੇਹਕਰਿਬਾਧਿਓਦੀਰਘਰੇਗਮਾਇਆਮਾਸਾਧਿ
 ਓਹਿਦਿਨਹਿਬਿਕਾਰਕਰਤਸ੍ਰਮਪਇਓਨੈਨੀਨੀਦਸੁਪਨਬਰਣਾਇਓਹਰਿਬਿਸ੍ਰਤਹੋਵਤਏਹੁ
 ਲਾਸਰਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲਬਿ
 ਆਪਤਰਮਾ॥ਨਾਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੁਰਨਤਕੇਕਾਮਾ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭਾ
 ਪਾਸਗਲਭਵਨਪੁਰਨਪਰਤਾਪਾਦਸੇਦਿਸਾਰਦਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸਸਭਮਹਿਪ੍ਰਭੁ
 ਪੇਖਾ॥ਜਲਥਲਬਨਪਰਬਤਪਤਲਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਤਤਬਸਹਿਦਇਆਲਾ॥ਸੁਖਮਅਸਭੁਲਸਗ
 ਲਭਗਵਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮਜੀਤਾਗੁਰਮਤੀਗੁਣ
 ਗਾਏਗੋਬਿੰਦਾਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦੀਭੋਮਿਟੈਨਾਨਕਬਿਨਸੀਚਿੰਦਾ॥੧੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਦਸਅਤਮ
 ਸੁਖੀਭਏਸੰਤੋਖਦੀਆਗੁਰਦੇਵਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਤਿਸਹਜਲਾਗਾਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾ॥ਟੂਟੈਬੰਧ
 ਨਬਹੁਬਿਕਾਰਸਠਲਪੁਰਨਤਕੇਕਾਮਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮਿਟੀਹਉਮੈਛੂਟੀਸਿਮਰਤਹਰਿਕੇਨਾਮਾਸਰ
 ਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਅਮਾਦਾਗਵਨਾ॥ਅਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭ
 ਵਨਾ॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਵਨਿਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮਾ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਮਾ॥੨੦॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਪੁਰਨਕਬਹੁਨਰੇਲਤਾਪੁਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਅਪਿ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਚਵੈਸਦਾਇਆਨਾਨਕਹੋ
 ਤਨਘਇ॥੨੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਨਮਪੁਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਭਾਜੀਅਜੰਤਦਇਆ

ਲਪਰਖੁਸਭਉਪਰਿਜਕਾਰੁਭਾਗੁ ਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਕਾਰੋਇਆਮੰਤਰਿਜਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾ
ਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੇਸਭਬਿਪਿਜਨਣਹੁਗਾਸੀਤਸਹਾਈਸਰਨਿਜੇਗੁਆ
ਠਪਹਰਨਿਮਸਕਾਗਾਅਕਬਕਥਾਨਬੁਝੀਐਸਿਮਹਾਹਰਿਕੇਚਰਨਾਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹਸਗਇਓਸਰਨਿਗਹੀਹਰਿਗਇਆਮਨਿਚਿ
ਦੇਠਲਪਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਗਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਰੁਕਾਕੋ
ਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਰੋਇਉਧਗਾਕਿਲਬਿਖਕਟੈਰੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇਆ
ਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲਾਨਹਪੈਤਿਸੁਮਾਇਸੇਸੁਰਤਸੇਬੈਸੋਨੇਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤਾਸੇਸੁਰਕੁਲ
ਵੰਤਸੇਜਿਨਿਭੁਜਿਅਭਗਵੰਤਾਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਦੁਬੈਸੁਉਧਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲਾਜਿਨਿਜਾਨਿ
ਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਾਲਾ॥੧੭॥੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀਕੀਫਾਰ ਪਤਿਸਾਰੀਪ ਰਾਇਕਮਾਲਦੀਮੋਜਦੀਕੀਫਾਰਕੀਉਨਿਉਪਰਿਗਾਫਟੀ॥
ਸਲੋਕੁ੫੪॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੇਜਨੁਜਪੈਸੋਆਇਆਪਰਵਾਣਾਤਿਸੁਜਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਿਭ
ਜਿਆਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਣਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕਟਿਅਹਰਿਭੋਟਿਅਪਰਖੁਜਨਾਸੀਤਸੀਗਿਸਾਗਰਤਰੇਜ
ਨਾਨਕਸਚਤਾ॥੧॥੫੪॥ ਭੁਲਕੇਉਠਿਪਰਾਉਣਾਮੇਰੈਘਰਿਅਫੁਓਪਾਉਪਖਲਤਿਸਕੇਮਨਿਤਨਿ
ਨਿਤਭਵਉਗਾਮੁਸੁਣੇਨਾਮੁਸੀਘ੍ਰੈਨਾਮੇਲਿਵਲਾਵਉਗਿਰੁਪਨੁਸਭਪਦਿਤ੍ਰੋਇਹਰਿਕੇਗੁਣਗਫਉ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਵਪਾਰੀਨਾਨਕਾਵਡੁਰਾਗੀਪਾਫਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਤੁਪ੍ਰਭਵੈਸੋਭਲਾਸਚੁਤੇਰੁਭਾਣਾਤੁਸ
ਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਭਿਮਹਿਸਮਾਣਾਥਨਬਨੰਤਰਿਰਦਿਗਿਅਜੀਅਮੰਦਰਿਜਾਣਾਸਾਧਸੀਗਿ
ਮਿਲਿਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਣਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ੫੪
ਚੇਤੀਈਤੀਚੇਤਿਸਾਰਿਬੁਸਚੋਸੋਪਣੀਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਚਹਿਬੋਰਿਥਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਉ॥੧॥੫੪॥
ਵਉਸੀਦੇਕਪੜੇਪਹਿਰਿਗਰਬਿਗਵਾਗਾਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨਿਜਲਿਬਲਿਰੋਏਛਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੇਈਉਬਰੇਜਗੈਦਿਚਿਜੇਸਚੈਰਖੋਮੁਹਿਤ੍ਰਿਠੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੋਕਾਪੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੇਹੁਸੀਗਿ
ਸਾਧਭਖੋਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਖੋਨਾਨਕਚਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਚਖੈ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ
੫੪॥ ਨਾਨਕਸੇਈਦਿਨਸੁਸੁਹਾਵਣਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭਅਵੈਚਿਤਿਅਜਿਤੁਦਿਨਿਦਿਸਰੈਪਰਬ੍ਰਹਮੁਠਿਭਲੇ
ਗਿਰੁਤਿ॥੧॥੫੪॥ ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁਮਿਓਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੈਹਥਿਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕੀਠੀਅਹਿਇਕਦਿ

੬੮

ਖਨਚਲਹਿਸਾਥਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਪਨ੍ਹੇਰੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਜਿਸੁਸਿਮ
 ਰਤਸੁਖਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰ
 ਥਪੁਨਿਆਮਮਰਪਦਪਾਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਹੁਤੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫
 ॥ ਭਿਠਹੋਹਭਠਾਇਓਨਕਾਈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਲਪਤਿਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੧॥
 ੫:੫॥ਦਾਮਨਿਚਮਤਕਾਰਤਿਉਦਰਤਰਾਜਗਥੇ॥ਵਧੁਸੁਹਾਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਪਣੀ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਪਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਪਸੰਗਿਸੋਹਰਿਗੁ
 ਮਾਣੀ॥ਸਚਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਏਹਰਤਨਾਖਣੀ॥ਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ਤੋ
 ਸਾਦਿਚੈਸਚਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫ ॥ਅੰਤਰਿਚਿਤਨੈਣੀਸੁਖੀਮੁਲਿਨਉ
 ਤਰੈਭੁਖਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਬੋਵਖੁ॥੧॥੫:੫॥ਮੁਠਵੇਸੇਈਸਾਬਜਿਨੀਸਚਨਲਾਦਿ
 ਆ॥ਨਾਨਕਸੇਸਾਬਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਥੈਸਨਿਸਾਪਜਨ
 ਸੇਥਾਨੁਸੁਰੀਦਾ॥ਓਇਸੇਵਨਿਸੀਮ੍ਰਿਥਾਪਣਾਬਿਨਸੇਸਕੁਮੰਦਾ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਬੇਦ
 ਕਰੰਦਾ॥ਭਗਤਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿਵਰਤੰਦਾ॥ਨਾਨਕਜਚੈਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਵੰਦਾ॥
 ੫॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫ ॥ਚਿਹੀਭੁਹਕੀਪਹਛੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤਤਰੰਗਾ॥ਅਚਰਜਰੂਪਸੰਤਨਰਚੇਨਾ
 ਕਨਾਮਹਿਰੰਗਾ॥੧॥੫:੫॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਆਤਹੀਜਹਤੁਅਵਹਿਚਿਤਿ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਰਿਅ
 ਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਪਨੁਸਚੀਰਾਸਿਰੈਕਿਨੈਦਿਗਲੇਜਾਤਾ॥ਤਿਸੇ
 ਪਰਾਪਤਿਭਾਇਹੁਜਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ॥ਮਨਿਤਨਿਭੀਤਰਿਮਉਲਿਆਹਰਿਗੁਜਨੁਰਾਤਾ॥ਸਾਪ
 ਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਖਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੇਈਜੀਦਿਆਜਿਨਿਏਕੁਪਛਾਤਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ
 ੫:੫ ॥ਖਖਵੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗਵੀਆਅਕਕੀਨਿ॥ਬਿਰਹਵਿਛੋੜਾਪਣੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹ
 ਸੇਗੀਨਿ॥੧॥੫:੫॥ਦਿਸਰੇਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿਨਸਕਹਿਖੁਲਿ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਗਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉ
 ਪਰਿਸੁਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਖਨਿਪਨਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਅਥਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਮ
 ਲਿਪੁਰਿਆਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭੁਣਿਆ॥ਉਚਨੀਚਸਭਇਕਸਮਾਨਿਕੀਟਹਸਤੀਬਣਿਆ॥ਮੀਤ
 ਸਖਾਸੁਤਬੰਧੋਪੋਸਭਿਤਿਸਦੇਜਣਿਆ॥ਤੁਸਿਨਾਨਕਦੇਵੈਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਗੁਮਣਿਆ॥
 ੭॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫ ॥ਜਿਨਾਸਸਿਗਿਰਾਸਿਨਦਿਸਰੈਹਰਿਨਾਮਮਨਿਮੰਤਾ॥ਪੰਨੁਸਿਸੇਈਨਾਨਕਪੁਰ
 ਨਸੇਈਸੰਤੁ॥੧॥੫:੫॥ਅਠੇਪਹਰਭਉਦਾਠਿਰੈਖਵਣਸੰਦਹੈਸੁਲਿ॥ਦੇਜਕਪਉਦਾਕਿਉਹੈਜਾ
 ਚਿਤਿਨਹੈਇਹਸੁਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪਾਣੀਹੋਜਿਸਦੈਨਉਪਲੋ॥ਐਥੈਗਹ

ਸੁਰੇਲਿਆ ਮਗੈ ਨਾ ਲਿਚਲੈ ॥ ਪਰਬੰਧੁ ਸਚ ਪਰਮ ਕਾਗਰਿ ਬੰਧੁ ਅਹਲੈ ॥ ਓਟਲੈ ਹੁਨ
 ਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਵਰਗ ਹਮਲੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰਥ
 ॥ ਜਚਕੁ ਮੰਗੇ ਦਾਹੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਰੁ ਦਾਤਰੁ ਮੈ ਨਿਤਿ ਚਿਤਾ ਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ
 ਨਜਾਈ ਮੁਲਿ ਅਤੁਲ ਭੈਰਾ ਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਪੰਥ
 ॥ ਸਿਖ ਹੁਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਗੀ ਐਸੁ ਖੀਅ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਈ ਅਚਿ ਠਿਗਿਨਾ
 ਹੀ ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇ ਅਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿ ਉਚਲ
 ਹਿ ਝਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰਥ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿ ਪੁਰੈ ਸੇਵਿ ਐਵੁ ਖਾਕੋ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਗਾਧੀ ॥ ਐਕਾ ਰਜੁ ਅਵੈ ਰਾਜਿ ॥ ੧ ॥ ਪੰਥ ॥ ਜਿਸੁ
 ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੂਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾ
 ਮੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੇ
 ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਐਜੇ ਨਿਗਰਭਿ ਨਦ ਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਪਾਇ
 ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅਸੇ ਪਟੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰਥ ॥ ਕਾਮੁ
 ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਠਹਰਿ ਅਵਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕ ਸਾਰਿ ਐਸੁ ਖੁਕਿਨੇ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪੰਥ ॥
 ਬਿਖੈ ਕਉ ਵਤਣਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਰਾ ਹਰਿ ਕਾ
 ਨਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧਕੀ ਜਿਸੁ ਭੋਟ ਤਤਰੀ ਐ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਅਵਈਇ
 ਰਿਬੁ ਹੁਇ ਨ ਮਰੀ ਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗ੍ਰੰਥ ਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ
 ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਿ ਲਿਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨ ਰਹੀ ਐ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰਥ
 ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵ੍ਰਣ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਆਲਪ ਲਾਲੀ ਆਕੇ ਮਿਨ ਅਵ
 ਹਿ ਮਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪੰਥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਕੀਤਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨ ਲਿਲ ਬਿਸੇਹਿ ਦਿ
 ਹੁਤੇ ॥ ਕਰਤ ਬਕਰ ਨਿਭ ਲੋਹਿਆ ਮੁਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੂਨਿ ਭਵਈ ਅਨਿਜ ਮਮਰ
 ਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕ ਸਾਰਿ ਐਸੁ ਭਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥ ੧੨ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਪੰਥ ॥ ਉਠੈ ਦਿਆ ਬਹੁ ਦਿਆ ਸਦੈ ਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਹਿ ਐ ਮਨੁ ਤ
 ਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੇਇ ॥ ੧ ॥ ਪੰਥ ॥ ਲਾਲ ਚਿਅ ਟਿਅ ਨਿਤ ਠਿਗੈ ਸੁਆਰਥ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੋਟੈ

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਨੇ ਦਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦਸਤੂ ਕਉ ਫੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾਸ
 ਦੁਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਤਿਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਦੁਠਾ
 ਆਇ ਕੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਗਵਿਹਰਿ ਆਭਾਉ ਦੁਯਕੁ ਠਾਹਰਿ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਜੇਕੁ ਰਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਲੋਕੁ ੫੪੫ ॥ ਜਾਚਹੀ ਸੰਸਾਰੁ ਜੇ ਜਾਚੈ ਦੀਹੋ ਕਹੋ ਗਲੀ ਬਿਆਦਿ ਕਰਨਾਨਕ ਧਣੀ ਦਿਹੁ ਟੀ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ੫੪੫ ॥ ਨੀਹਿ ਚਿਦਿਧਾ ਮਨੁ ਪਛਾਣੁ ਦਿਹੋ ਲੇਖਿ ਓਜੈ ਕੁਣਹਾਰ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਪੁ ਪਯੋਗੇ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅ ਦੇਵਤਾ ਬਖਸਿ ਦੁਆ ਕਿਲੁ ਦਿਖਸਤਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਇ ਸਿਮਰਤ
 ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗੁ ਸਾਧੁ ਦਸਿਆ ਜਪੀ ਐਕੁ ਰਮੰਤੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਦਸੁ ਭੀ ਠੀਕਿ ਆਹਰਿ ਮਨਿ
 ਭਵੰਦੁ ॥ ਪਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪੫ ॥ ਫੁਲ ਗੀਸ
 ਚੇਨਾ ਮਕੀ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਖਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ੫੪੫ ॥ ਮੰਗਣ
 ਤਸੁ ਚੁਇ ਕੁਜਿ ਸੁਤੁ ਸੇਵੈ ਆਪਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਪੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਐਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਲਾਹਾ ਜਗਮਹਿ ਸੇਖਟ ਹਿਜਿ ਨੇਹਹਿ ਪਨੁ ਰਸਿ ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀਆ ਸਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ
 ਏਕੁ ਸਰੋਵਰੁ ॥ ਓਹੁ ਸਭ ਦਿਣਾ ਸੁਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿਸੁ ਦਿਸੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਗਖਿ
 ਅਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀਰੂ ਠਾਸਹ ਜਿਸੁ
 ਰਾਇ ॥ ਅੰਨੁ ਪੰਨੁ ਬਹੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਥਮੀ ਰਜੀਤਿ ॥ ਪਤਿਅਘਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਦੁ
 ਖੁਦਾਲੁ ਗਇਆ ਬਿਲਲਾਇਆ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ
 ਜੀਵ ਬਿਆਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ੫੪੫ ॥ ਜੀਵ ਪੰਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀ ਐਯਾ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾ
 ਇਕਿ ਨਿਬਿਧਿ ਪੀਰੀ ਐਯਾ ॥ ਰਿਠਾ ਭੁਭੁਸਾ ਰੁਸੁ ਪੁਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਹੋਸੀ ਛੁਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਭੰ
 ਗੁ ਪਰਸਿ ਬਾਦਿ ਕਿਕਰੀ ਪਰਾਣੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਭੁਭੁਏ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕਲੁ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥ ਗੀਗਰ ਰੇ ਨਿਰ
 ਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇਤੁ ਭੁਭੁਹੀ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿ
 ਨ ਕਉ ਜੇਹਰਿ ਲਹਿ ਲਾਗੇ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ
 ਸੋਈ ਦੁਰੁਭਾਗੇ ॥ ਨਾਇ ਦਿਸਾਰਿ ਐਧਿ ਗੁਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਪਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਖੁਰ੍ਹਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖੋ
 ਟਿਪਿ ਰਾਗੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ੫੪੫ ॥ ਧਰਣਿ ਸੁਫੰਨੀ ਖੜਕਤ ਨ ਜੜਵੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਦੁਠਾ
 ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੁ ਹੋਈ ਏਕੁ ਰਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ ੧ ॥ ੫੪੫ ॥ ਠਿਰਦੀ ਠਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿਸਾ ਜਲ
 ਪਰਬਤ ਬਨ ਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਰਿਠਾ ਮਿਰਤ ਕੋਇ ਲਬਹਿ ਠੀਆਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਠਲ ਲੋਹੀ ਅਹਿ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਨੇਵੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੇ

ਟੁਕਾਹਿਸੀਗਿਸਮਦੁਇ। ਦੁਖਨਦੇਈਕਿਸੈਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਦੁਇ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਪੁ
 ਰਖਨਨਕਸੁਣਾਦੁਇ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਪੰਥ ੫ ਦੇਹਾ। ਏਕੁਜਿਸਜਨਮੈਕੀਅਸਰਬਕਲਾਸਮਰ
 ਥਾਜੀਉਹਮਰਾਖੰਨੀਮੈਹਰਿਮਨਿਤਨਸੰਦਰੀਦੁਬਾ॥੧॥੫:੫॥ ਜੇਕਰਗਹਿਪਾਮਰਤ੍ਵੇਤੁਪੁਨਛੋਰਾਪੁ
 ਲਿ। ਹਰਿਛੋਰਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪਕੁਹਿਦੋਜਕਕੇਲੁਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਿਨਿਧਨਘਰਿਜਿਸਦੇ
 ਹਰਿਕੇਸੁਰੇਦੈ। ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਮਲੁਧੋਦੈ। ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਦਸਹਿਸੰਕਟ
 ਸਭਿਧੋਦੈ। ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮਰਿਜਨਮਿਨਰੋਦੈ। ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਅਸਨਾਨਕਘਟੀਕਿਰਪ
 ਕਰਿਦੇਦੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਪੰਥ ੫ ਰੁਖਣਾ। ਭੋਗੀਭਰਮੁਵਜਾਇਪਿਰੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁਤਾਜਿਥ
 ਹੁੰਦੈਦੈਜਾਇਤਿਥਾਉਮਉਚੁਦੁਸੋਇ॥੧॥੫:੫॥ ਚਕ੍ਰਕੋਘੋਰੁਹੈਕੁੰਦੇਪਕਰਹਿਖੰਡੀਦੀਖੇਡਾਗੀ
 ਹਸਸੇਤੀਚਿਤਉਲਾਸਹਿਕੁਕਰਦੀਉਗੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਸ੍ਵਦੁਟਿਸੁਣੈ
 ਸੁਉਧਰੈਮਿਤਾ। ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਹਸਤਪਦਿਤਾ। ਅਠਸਹਿਤੀਰਬਮਜਨਾਸਭਿ
 ਪੁਨਿਤਿਨਿਕੀਤਾ। ਸੰਸਾਰਸਾਗੁੰਢਿਧੈਬਿਖਿਆਗੁਰੂਜਿਤਾ। ਨਾਨਕਲਵਿਲਾਇਉਧਰਿਅਨੁਰੂ
 ਸੇਦਿਅਮਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਪੰਥ ੫ ਪੰਥਵੇਕੁਲਾਹਿਚਿਤਿਨਾਦੈਹੋਕਹੋ। ਨਾਨਕਸੇਈਤਨਠਟੈ
 ਨਿਜਿਨਾਸਾਈਦਿਸੇ॥੧॥੫:੫॥ ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੋਨੁਦੇਵਤਾਤਿਨਿਕਰਣੈਹਾਰੇ। ਸਭੇਸਿਖਉਥਾਕਿਅ
 ਨੁਪ੍ਰਭਿਕਜਸਦਰੋਗੀ। ਦਕੁਪਕਰਿਪਛਾਕਿਅਨੁਭੂਠੇਦਰਬਾਰੇ। ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਦਰੁਹੈਆਪਿਸਾਜਿ
 ਸਦਰੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰਤੁਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬ
 ਜੀਅੰਕਾਪਰਣਾ। ਹਸਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਰੁਰਣਪੋਖਣੁਕਰਣਾ। ਮਿਹਰਵਾਨੁਬਖਸੰਦੁਆਪਿ
 ਜਪਿਸਚੇਤਰਣਾ। ਜੇਤੁਪੁਭਾਵੈਸੁਰਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਪੰਥ ੫ ਾਤਿਨੁਭੁ
 ਖਨਕਾਰਹੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਇ। ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਗਿਆਉਧਰੇਸਭੇਕੋਇ॥੧॥੫:੫॥ ਜਾਚਿ
 ਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਾਮਸਾਹਿਬਕਰੇਕਭੁਲਾ। ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੁਜਨਮਾਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨੁਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਮਨੁਰੋਤੋਗੋਬਿੰਦਸੀਗਿਸਦੁਰੇਜਨੁਜੇਹੋ। ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿਉਇਹੁਹਸਤੀਘੋਹੋ। ਰਾਜ
 ਮਿਲਖਖੁਸੀਆਪਣੀਪਿਆਇਮੁਖਨਮੇਹੋ। ਚਾਚੀਦਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗਣਾਦਰੁਕਦੇਨਛੋਹੋ। ਨਾਨਕ
 ਮਨਿਤਨਿਚਉਏਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭਕਉਲੇਹੋ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਲਿ॥੨॥ ਗਉੜੀਗਗਕਾ
 ਜਮਲਾਚਉਪਦੇ१੭੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ१੫॥ ਛੰਤ੪॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀ१॥ ਸੁਖਮਨੀ१॥
 ਥਿਤੀ१॥ ਵਾਰ१॥ ੧੮ਪਿਜੇਹੁ। ਗਿਰੀਥਾ॥

ਅਕਾਲਮੁਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਭੁਗਪ੍ਰਸਾਦਿ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸੀਲਸੀਜਮਕੋਨਿਕਟਿਖਲੋਈ। ਦੇਸਕਰੇਬਹੁਪਦਿਖਦੈ। ਗਿਰਬਸਨਿਨਦੇਵਈਵਖਿਵਖਿਭਰਮ
ਦੈ॥੧॥ ਘਰਕੀਨਾਇਕਿਘਰਵਸੁਨਦੇਵੈ। ਜਤਨਕਰਉਭਿਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਿਕੀਭੇ
ਜੀਅੰਣੀਅਮਰਿਨਉਖੰਡਜੀਤੇਸਭਿਥਨਥਨੀਤਗਾਤਟਤੀਕਥਿਨਛੁਡੈਜੋਗਸੀਨਿਅਸਾ। ਪਰਿ
ਥਕੇਸਿਮ੍ਹਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸ॥੨॥ ਜਹਬੈਸਉਤਹਨਲੇਬੈਸੈ। ਸਗਲਭਵਨਮਹਿਸਗਲਪ੍ਰਵੇ
ਸੋਹੋਛੀਸਗਣਿਪਇਆਰਹਣਪਾਣੀ। ਕਹੁਮੀਤਾਹਉਕੈਪਹਿਜਾਈ॥੩॥ ਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁਸਤਿ
ਗੁਰਪਹਿਅਇਆ। ਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਹਿਮੰਤ੍ਰਵਿਛਾਰਿਅੰਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾ
ਇਅੰਤਾ। ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਨਨਕਰਏਅਚਿਤਾ॥੪॥ ਘਰੁਮੇਰਾਇਹਨਾਇਕਿਹਮਾਰੀ। ਏਹਾਮ
ਮਰਹਮਗੁਰਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥੪॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ। ਪ੍ਰਥਮੈਮਤਾ
ਜਿਪੜੀਚਲਾਵਉ। ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪੁਚਾਵਉ। ਤਿਤੀਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾ
ਇਆ। ਮੈਸਭੁਕਿਛੁਛੋਰਿਆਪ੍ਰਭੁਤੁਹੀਧਿਆਇਆ। ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿਤਸਹਜਾਇਅੰ
ਦਸਮਨਦੂਤਮੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਅਉਪਦੇਸੁ। ਜੀਉਪਿ
ਰੁਸਭੁਹਰਿਕਾਦੇਸੁ। ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰਾਤਾਣਾ। ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਦੀਬਾਣਾ॥੨॥ ਤੁਧੋਨੋਛੋਰਿਜਾ
ਈਅੰਪ੍ਰਭਕੈਪਹਿ। ਆਨਨਬੀਅਤੇਰੀਸਮਸਰਿ। ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਣਿ। ਸਾਕਤੁਭੂਲਾਇ
ਰੈਬਿਬਾਣਿ॥੩॥ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਕਹੀਨਜਾਇ। ਜਹਕਹਰਾਖਿਲੈਹਿਗਲਿਲਾਇ। ਨਨਕਦਾਸ
ਤੇਰੀਸਰਣਾਈ। ਪ੍ਰਭਗਖੀਪੈਜਵਜੀਵਾਪਾਈ॥੪॥ ਪ॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ। ਪਰਦੇ
ਸੁਣਾਹਿਸਉਦੇਕਉਆਇਆ। ਵਸਤੁਅਨੁਪਸੁਟਿਓਭਾਇਆ। ਗੁਣਰਸਿਬੀਨਿਪਲੈਅੰਨੀ।
ਦੇਖਿਰਤਨੁਇਹੁਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥੧॥ ਸਾਹੁਵਾਪਾਰੀਦੁਆਰੈਅਏ। ਵਖਰੁਕਾਹੁਸਉਦਾਕਰਏ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਿਪਠਾਇਆਸਹੈਪਸਿ। ਅਮੇਲਰਤਨਅਮੇਲਰਸਿ। ਵਿਸਟੁਸੁਭਾਈਪਾ
ਇਆਮੀਤੁ। ਸਉਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥੨॥ ਭਉਨਹੀਤਸਕਰਪਉਣਨਪਾਨਿ। ਸਹਜਿ
ਵਿਹਾਝੀਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ। ਸਤਕੇਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ। ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆ
ਇਆ॥੩॥ ਮਿਲਿਆਲਾਹਾਭਏਅੰਨੰਦਾ। ਪੰਨੁਸਾਹਪੂਰੇਬਖਸਿਦਾ। ਇਹੁਸਉਦਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿ
ਨੈਦਿਰਲੈਪਾਇਆ। ਸਹਲੀਖੇਪਨਨਕਲੈਆਇਆ॥੪॥ ੬॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਮੇਰੇਕਛੁਨਬੀਚੋਗਾਨਹਦੇਖਿਓਪਰੰਗਸੀਗਾਰੇ। ਚਜਅਚਾਰਕਿਛੁਬਿਧਿਨ
ਹੀਜਾਨੀ। ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਅਸੇਜੈਅੰਨੀ॥੧॥ ਸੁਨਿਬੈਸਖੀਕੰਤਹਮੇਰੇਕੀਅਲੋਖਸਮਾਨਾ। ਕਰ
ਮਸਤਕਿਧਾਰਿਰਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਕਿਆਜਾਨੈ। ਇਹੁਲੋਕਅਜਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਹਾਗੁਰਮਾ

ਰੇਅਬਹੁਣਿਸੇਹਿਓਕੰਤੁਮਿਓਮੇਰੇਸਭੁਦੁਖੁਜੇਹਿਓਅੰਗਨਿਮੇਰੇਸੇਭਾਚੰਦਾ। ਨਿਸਬਾਸੁ
 ਰਪਿਅਸੀਗਿਅਨੰਦਾ॥੨॥ ਬਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਰੰਗਿਚਲੁਲਾਸਗਲਅਭਰਣਸੇਭਾਕੰਠਫੁਲਾ। ਪ੍ਰਿਅ
 ਪੇਖੀਵਿਸਟਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਾਨਾਦੁਸਟਦੂਤਕੀਚੁਕੀਕਾਨਿ॥੩॥ ਅਸਦਖੁਸੀਆਸਦਰੰਗਮਾ
 ਏ। ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਿਹਿਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਨੇ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀ। ਬਿਰਸੇਹਾਗਨਿਸੰ
 ਗਿਭੁਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਦਾਨੁਦੇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ। ਲੈਤਦੇਤਉਨਪੁ
 ਕਰਿਪਰਨਾ। ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮਹੈਬ੍ਰਹਮਣਜਾਣਾ। ਤਿਤੁਦਰਿਤੁਹੀਹੈਪਛੁਤਾਣਾ। ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਣਰੂ
 ਬੇਭਾਈ। ਨਿਰਪਰਪਚਿਤਵਹਿਬੁਝਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਓਭੁਫਿਰਹਿਹਲਕਾਏ। ਨਿੰ
 ਦਾਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਭਾਏ। ਮਾਇਆਮੁਠਾਚੇਤੇਨਾਹੀ। ਭਰਮੇਭੂਲਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ॥੨॥ ਬਹਰਿ
 ਰੇਖਕਹਹਿਘਨੇਰੇ। ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ। ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੁਝੈ। ਐਸਾਬ੍ਰਹ
 ਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ ਮੂਰਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ। ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਚੈਨਾਲਿ। ਕਹੁਨਾਨਕਜੇ
 ਹੋਵੀਭਾਗ। ਮਾਨੁਓਰਿਗੁਰਚਰਣਿਲਾਗੁ॥੪॥੮॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਦੂਖਰੋਗਭਏਗ
 ਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਠਗਾਇ। ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਪ੍ਰਸੰਗਿਅਬਸੇ। ਰਾਮਨੁਕਤ
 ਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ। ਬਿਨਸਿਗਾਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾਗੁਰਸੀਤ
 ਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਯਦਤਰਹੋਏਕੁਏਕੁਬੁਝਿਆ। ਮਾਇਬਸੇਅਥਨਿਹਚਲ
 ਬਾਇ। ਜਗਤਉਧਰਨਸੀਤਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੋਅਘਾਇ॥੨॥ ਜਨਮਦੇਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈ
 ਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੁਪਾਇ। ਸਹਜਸੁਨਿਗਾਏਮੰਗਲਮਨੁਆਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿਕਾਨੁਖ
 ਇ॥੩॥ ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੈਹਰਿਹਰਿਗਾਇ। ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਏਨਾਨਕੁ
 ਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇ॥੪॥੯॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਅਰਵੁਦੈਬਿਲਲਦੈਨਿੰਦਕੁ
 ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪਦੈਨਿੰਦਕੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸੰ
 ਗੀਹੋਏਨਲੇਲਏਸਿਧਾਏ। ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਰੁਭਏਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਰਿਜਲਾਏ॥੧॥ ਪਰ
 ਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜੋਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਅਖਿਸੁਣਾਏ। ਭਗਤਜਨਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀ
 ਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਏ॥੨॥੧੦॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾਤਉਭੀ
 ਮੇਰਾਮਨੁਪਤੀਆਗਾ। ਅਨਿਕਸੁਰੰਧਤਤਨਮਹਿਲਵਉ। ਉਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਨਹੀਪਾਵਉ। ਮਨ
 ਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ। ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁ
 ਨਧੀਰੈ। ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿਸੇਖੈ। ਓਇਭੀਜਾ

ਨਉ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ ਅਗਿ ਅਕਾਰੀ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਗਿਰੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁੰ
 ਵਰਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿੰਨ ਨੋਭੇ ਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਗਤ ਮਾਸੇ ਬਹੁਤ ਬਿਸ
 ਥਾ ॥ ਰਜ ਮਿਲਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਫੁਰਮਾਇ ਸਿਆ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪੈ ਤਿਸ ਨਾਨਕਾਇ ਸਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲ
 ਬੇਇਹੁ ਦਿਨੁ ਨ ਬਿਹਵੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਭੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਬਿੰਨ ਤਬੇ ਜਤ ਸੁਨਿ ਇਹ ਸੋਇ ॥ ਸ
 ਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨਿਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਤਿ ਨਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੀ ਅਸ
 ਮਨੁ ਤਿਪਤਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਕੂਕੀ ਤੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਲਖਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੰਨ੍ਹਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥
 ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਪੰਚ ਪਦੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਦੁਤੀ ਅਤੇਰੀ ਮਨੀ ਐ ਪਾਤਿ
 ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇਰੀ ਸੰਦਰਥਾਨੁ ॥ ਬਿਗੜੁ ਗੁਪੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਇ ਬ੍ਰਿਖੰ
 ਨੀ ॥ ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਛਾਕੀ ਤੂੰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਿ ਸੁਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾਕਸਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸ ਨਾਨੁ ਪੂਜ
 ਤਿਲ ਕੁਲਾਲਾ ॥ ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਰਿ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੋਝੀ ਲੋਭਿ ਸੁਆਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਕਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥ ਆਚਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗਾ ॥ ਚੋਅ ਚੰਦਨੁ ਸੁਗੰਧ ਬਿਸਥਰ
 ॥ ਸੰਗੀ ਬੋਟ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਦਰੁ ਜੋਨਿ ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਪਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ
 ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿਦਾ ਮਾ ॥ ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿ ਓਤੇਰ ਕਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ
 ਰਾਇ ॥ ਸਾਬੀ ਦੀ ਤੇਲਾਈ ਫੁਰਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿਹ ਰਿਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ
 ਓਕੁਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਿਚਖਾਨੀ ਤੂੰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ
 ॥ ੧੨ ॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਇਕ ਤੁਕੋ ॥ ਜੀਵਤ ਦੀ ਸੇਤਿ ਸੁਸਰ ਪਰਮ ਰਠਾ ॥ ਮਾਮਾ
 ਜੇਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿਚਲੁ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ ਸੇਜੀ ਵੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਦਖੁ ਮੁਖਿ ਪਾ
 ਇਆ ॥ ਗੁਰਸਬ ਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੀ ਮਟੁਰੀ ਬਿਨ ਸਿਬਿਨਾ ਸਾ ॥ ਜਿਸੁ
 ਛੁਟੇ ਤਿਉ ਟੀਤਿ ਸਾਨਿ ਜਪਾਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਉਚਾ ਚਵੈ ਸੁਪਵੈ ਪਾਇਆਲਾ ॥ ਪਰਨਿ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਲਭੈ
 ਨਕਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਠੇਹੇ ਤਿਨ ਕਛੂਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਅਸ ਬਿਰਜਿਨ ਗੁਰਸਬ ਕ੍ਰਮਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾਮਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿਓ ਏਨਿਹਾਲਿ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
 ॥ ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਾਟੀ ॥ ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇ ਗੀਮਾਟੀ ॥ ੧ ॥ ਮੂਲ ਸਮਾਲੁ ਅਚੇਤ
 ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਅ ਗਰਬੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ਦਿਹਾ ਵੀ ਮਿਹਮਾਨਾ ॥ ਅਦਰੁ ਦਸ
 ਤੁਤੁ ਫੁਪਹਿਅਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤਰ ਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਮਾ ॥ ਇਸੁ ਫੁਪਹਿਲੇ ਰਾਖਿ ਓਕੁ ਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥
 ਏਕ ਦਸਤੁ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹੇਵਹਿ ਪਾਕਾ ॥ ਬਿਨ ਬੁਝੁ ਤੁਸਦਾ ਨ ਪਾਕਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥

ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਜਾਨੁ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ਇਕਤੁਕੇਚਉਪਦੇ
 ॥ ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੇਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਗੇਅਨੁਨਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਅਗੇ॥੧॥ਇਕਪਲੁ
 ਦਿਨਸੁਮੇਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਦੈ॥ਦਰਸਨਕੀਮਨਆਸਪਾਨੇਗੈਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੇਕਉਪਿਗਰਿ
 ਮਿਲਦੈ॥੧॥ਗਹਉਚਾਰਿਪਹਰਿਚਹੁਜੁਗਹਸਮਨੇਗੈਟਿਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥੨॥ਪੰਚਦੂ
 ਤਮਿਲਿਪਿਗੁਦਿਛੋਰੀਭ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਾਥਪਛੋਰੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇ
 ਆਸਪਾਤਿਸਾਰੀ੫੧੫॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿ
 ਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਖੀਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿ
 ਮਗੀਤਹਮਉਜੁਦਜਮੁਬਪੁਨ੍ਰਮੇਕਉਕਹਾਰਾਈ॥੧॥ਗਹਉਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿਕਾਤਾਨੁ॥ਹ
 ਰਿਮੇਰਾਸਾਖੀਮਨਮਾਰਿਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਮੇਰੀਪੁੰਜੀਮੇਰਾਹਰਿਦੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਨੁਖਟੀਹਰਿ
 ਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਇਹਮਤਿਅਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧੬॥
 ਆਸਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕਿਪਲੁਤਾਇਹਮਨੁਲਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੇਛਲਪਈ
 ॥੧॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਗੁਕਰੈਗਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੁਰਾਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭੁਖਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦ
 ਹੀਗੁਰਪੁਰਾ॥੧॥ਗਹਉਚਰਣਕਮਲਹਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਗਾਮਪਿਅਗੇ॥੨॥
 ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਨਾਦੁਦਜਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰਨਾਨਕੁਤਰਾਮਿ
 ਲਿਆਹਰਿਗਾਇਆਸੁਖਿਰੋਣਿਦਿਹਟੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥੧੭॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਰੀ੫
 ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟੀਆਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਨੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਪਨੁ
 ਸੀਚੀਐਭਾਈ॥ਭਾਹਿਨਜਲੈਜਲਿਨਹੀਰੂਬੈਸੀਭੁਛੋਰਿਕਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥੧॥ਗਹਉਤੋਟਿਨ
 ਆਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ॥ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਗਹਿਆਅਪਾਇ॥੨॥ਸੋਸਦੁਸਾਹੁਜਿਸੁਘਰਿਹਰਿਧੀ
 ਨੁਸੀਚਾਣਾ॥ਇਸੁਪਨਤੇਸਭੁਜਗੁਦਰਸਾਣਾ॥੩॥ਤਿਨਿਹਰਿਪਨੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਲ
 ਹਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਦਰਗਹਣਾ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋ
 ਵੈਕਿਰਸਾਨੀ॥ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਨੀ॥੧॥ਜੇਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਆਗੋਟੈਦਭਗਤੁਅਸਥਿ
 ਰੂਹੇਥੀਆ॥੧॥ਗਹਉਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਾਤਿ॥ਰੋਣਿਗਈਠਿਰੋਹੈਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਮਾਇ
 ਅਮੋਹਿਸੋਇਹੋਅਭਾਗੋ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਦਿਰਲਾਜਗੋ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਈਅਹਿਨੀਤਾਮੁ
 ਖਉਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲਚੀਤਾ॥੪॥੧੯॥ ਆਸਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨ
 ॥ਇਛਾਪੁਰਕੁਰਖੈਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ਤੂੰਮੋਰੋਪਿਅਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾਤੂਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੁਖਾ॥੧॥ਗਹਉ

ਜੇਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨਾ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਰਾਸ ਚੁਠ੍ਹਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਤੁ ਧਰਤੈ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੇ
 ਘਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੋਇ ਨਿਅਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ਲਾਗਾ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥
 ੨੧ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦਾ ਹੀ ਸੀ ਗਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦਰਤੈ ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥
 ੧ ॥ ਕਰੈ ਨ ਬੁਝੈ ਨਾਮ ਨ ਰੇਵ ਨ ਹਾਗਾ ॥ ਅਦਿਨਾ ਸੀ ਅਦਗੁ ਤੁਅਗੇ ਚਰਸ ਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮੀਰਾ ਬੈਆਣਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇਲ ਉਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਅਜਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਲਉ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਦੇ ਮੁਹਤਾਜਾ ਦੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਕਹੁ ਗੁਰ
 ਦਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਛੇਤ੍ਰਿ ਹੋਛੇ ਰਸ ਮਤਾ ॥ ਘਰਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾ
 ਹਰਿਉ ਠਿਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਬਾ ॥ ਰਾਹਿ ਕਰਤ ਸ੍ਰੁੰਗੀ ਲਾਗਿ ਗਾਬਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥ ਐਸੇ ਗੁਨ ਹਮਛਾ ਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ਜੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸੀ ਗੀ
 ॥ ਕਾਮਿਨ ਅਵੈ ਸੋਢਿ ਰਿਠਿ ਰਿਮੰਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਾਗ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰ
 ਤਿਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਈਹਾਉ ਹਉਨ
 ਸੀਗਿ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਦਰਸ ਭਥੋਗਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਮੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਲਾਲਾ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ
 ਲਾਗੇ ਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀ ਖਿਆ ਦੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਭਿਨਾਸੀ ਘਟਿ
 ਘਟਿ ਚੀਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਅਪੁਨਾ
 ਕਾਰਜੁ ਅਪਿਸਵਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਸ ਮਗੀ ਪੁਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਹੀ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੀ ॥ ੧
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇਆ ॥ ਅਪੇਕਰਤ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ
 ਤ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਗਵਿਰਹਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਾਹੁ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਮਿ
 ਲੀਓ ਭੀਅਈ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥ ਗੁ
 ਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥ ੧ ॥ ਉਤਮ ਮਤਿ ਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ਤੁਆਉ ॥ ਪਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਬਿ
 ਦ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਲਾਗੇ ਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇਆ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ
 ਸੰਤ ਪੁਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ੩ ॥ ਦਾਸ ਸਗ
 ਲ ਕਾ ਛੇਤ੍ਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀ ਨੋਦਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਬੁ
 ਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਨਾਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਅਲੋ ॥ ਬੁਝ
 ਤ ਪੈਰ ਅੰਧ ਭੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥ ਗੁਰ

ਬੇਹਿਬਤਰੇਰਤਨਗਰੁ॥੨॥ ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆਗੁਰਪੁਰੈਪ੍ਰਗਟਮਾਰਗੁਦਿਖ
 ਇਆ॥੩॥ ਜਪਤਪਕਛੁਓਕਤਿਨਮੇਰੀ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਤੇਰੀ॥੪॥੨੬॥ ਅਸ
 ਪਤਿਸਾਹੀਪ ਤਿਪਦੇ੨ ॥ ਹਰਿਗੁਪੀਦਤਸਦਹੀਰਤਾ॥ ਅਨਰਸਾਖਿਨਮਹਿਲਰਿ
 ਜਾਤਾ॥ ਹਰਿਗੁਸਕੇਮਤੇਮਨਿਸਦਾਅਨੀਦਾ॥ ਅਨਰਸਾਮਹਿਦਿਆਪੈਚਿੰਦਾ॥੧॥ ਹਰਿਗੁਪੀਦੈ
 ਅਲਮਸਤਮਤਦਾਗਾ॥ ਅਨਰਸਾਸਭਿਰੋਛੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗੁਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜ
 ਇ॥ ਹਰਿਗੁਸਸਾਧੁਹਾਇਸਮਾਇ॥ ਲਾਖਕੋਰੀਮਿਲੈਨਕੇਹਾ॥ ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਦੇ
 ਹਿ॥੨॥ ਨਾਨਕਚਾਖਿਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇਆਸਾਦਾ॥ ਈਤਉਤਕਤਛੋਰਿਨਜ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਗੁਸਮਾਹਿ॥੩॥੨੭॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੇਹੁ
 ਮਿਟਵੈ॥ ਛੁਟਕੈਦੁਗਮਤਿਅਪੁਨੀਧਾਰੀ॥ ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕਮਵਹਿਤਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵਹਿਮਨਿਪਿ
 ਆਰੀ॥੧॥ ਸੁਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੁਬਚਨਉਧਾਰੀ॥ ਦੁਖਭੂਖਮਿਏਤੇਰੇਸਹਸਾਸੁਖਪਾਵਹਿਤੁਸੁਖਮਨਿ
 ਨਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਣਪਖਾਕਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾ॥ ਅਤਮਸੁਪੁਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਦਾਹੀ॥ ਦਾਸਨਕੀ
 ਹੋਇਦਾਸਦਾਸਹੀਤਾਪਵਹਿਸੇਭਹਰਿਦੁਆਰੀ॥੨॥ ਇਹੀਅਚਰਾਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾਮਾਗਿਆ
 ਮਾਨਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ ਜੇਇਤੁਮੰਤ੍ਰਕਮਵੈਨਾਨਕਸੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੩॥੨੮॥
 ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ਦੁਪ੍ਰੇ॥ ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਨੁਖਦੇਹੀਆਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇ
 ਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ ਅਦਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਮਾ॥ ਮਿਲੁਸਾਪਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮੁਗਸਰੰ
 ਜਮਿਲਾਗੁਭਉਜਲਤਗਨਕੋ॥ ਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਤਰੇਗਿਆਇਆਕੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਪਤਪੁਸੰ
 ਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਗਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮ
 ਸਗਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੨੯॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਮੈ
 ਦੂਜਾਤੁਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ ਤੂਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭਮੇਰਾਕਹੋਜੀਅਡਰਾਹੀ॥੧॥ ਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀ
 ਅਸਾ॥ ਬੈਠਤਉਠਤੇਸੇਵਤਜਗਤਦਿਸਰੁਨਾਹੀਤੂਸਾਸਾਗਿਰਾਸਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਧੁਗਾਧੁਸਰ
 ਠਿਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਦਿਕਰਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੇਪਾਲ
 ॥੨॥੩੦॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭਛਰਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰੇ
 ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਅਬਿਖੁਖਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਲਤਾਕਉਕਛੂਨਬਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨ
 ਗਾਇ॥ ਡਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇ॥੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ
 ਹੋਏਅਪਿਸਹਾਇ॥ ਗੁਨਨਿਧਾਨਗਵੈਨਿਤਨਾਨਕਸਹਸਾਦੁਖਮਿਟਾਇ॥੨॥੩੧॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ

ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਿਕੋਨਾਉ। ਸੁਖੁਪਾਏਦੁਖਬਿਨਸਿਆਥਾਉ। ਤਪੁਗਇਆਬਚਨਿਗੁਰਪੁਰੈ
 ॥ ਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਮਿਏਦਿਸੁਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖੁਪਾਇਆਇਆਪ
 ਰਬ੍ਹਮਨਾਨਕਮਨਿਧਿਅਇਆ ॥ ੨॥ ੩੨॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਬੀਛਤਨਾਹੀਸੁਬੇ
 ਲਾਅਣੀ। ਬਿਨੁਪੁਕਮੈਕੋਉਬੁਝੈਬੁਝਾਣੀ ॥ ੧॥ ਠੰਦੀਤਤੀਮਿਟੀਖਾਣੀ। ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੁਢਾ
 ਭਾਣੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਣਾਣੀ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇਭਉਪਾਰਿਪਰਾਣੀ ॥ ੨॥ ੩੩॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਦ੍ਰਾਸੁ ॥ ੧॥
 ਰਾਮਨਾਮਤਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇ। ਸੀਤਲਸੀਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਟਹਿਕਿਲਦਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਕਰਮ। ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੁਰਨਪਰਬ੍ਹਮ ॥ ੨॥ ੩੪॥ ਦੂਜੇ
 ਘਰਕੇਚਉਤੀਸਾ ॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀ। ਪੀੜਗਈ
 ਠਿਠਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ। ਸੁਖਸਹਜਅਨਦਸੁਹੇਲੀ ॥ ੧॥
 ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੇਲੀ। ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਭਈਅਮੇਲੀ ॥ ੨॥ ੩੫॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮੂਸਰਏਖੇਲਤਸਭਜੁਐਹਾਰੇ। ਸਤੁਸੰਤੋਖਦਇਆਪਰਮੁਸਚਇਹ
 ਅਪਨੈਕਿਹਭੀਤਰਿਦਾਰੇ। ਜਨਮਮਰਣਚਕੇਸਭਿਭਾਰੇ। ਮਿਲਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਿ
 ਪੁਰੈਲੋਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਹਰੈਮਨੁਆਸਗਲੇਦੀਸਹਿਮੀਤਪਿਅਰੇ
 ॥ ਸਭਮਧੇਰਦਿਆਮੇਰਾਠਾਕੁਰਦਾਨੁਦੇਤਸਭਜੀਅਸਮਾਰੇ ॥ ੨॥ ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਏਕੋਹੈਸਗਲ
 ਪਸਾਰੈ। ਜਪਿਜਪਿਹੋਏਸਗਲਸਾਪ੍ਰਾਨਏਕੁਨਾਮੁਪਿਆਇਬਹੁਤਉਧਾਰੇ ॥ ੩॥ ਗਹਿਰਗੀਭੀ
 ਗਬਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਦਾਰੇ। ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁਨਗਾਵੈਨਾਨਕੁਪਿਆਇਪਿਆ
 ਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ੪॥ ੩੬॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਤੁਬਿਅੰਤੁਅਦਿਗਤੁਗੋਚਰੁ
 ਇਹੁਸਭਤੇਗੁਨੁਕਾਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਿਚਤੁਰੰਗਸਭਕਿਛੁਤੁਣੈਮਝਾਰਿ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁ
 ਰਾਮਪਨੇਬਾਇਕਰਾਖਹੁਲੀਲਾਣੀ ॥ ਪਾਰਿਦੇਹੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਦਾ। ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮ
 ਅਪਾਰ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਹਤਨਾਮਅਧਾਰੀ। ਅਨਦੁਕਰੈਸਸਿ
 ਸਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੈਰੈਅਗਨਾਰਿ ॥ ੨॥ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨੀਦਾਇਨਾਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਨਿਦਾਰਿ ॥
 ਚਰਨਕਮਲਸੇਦੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੁਰੈਕੈਆਧਾਰਿ ॥ ੩॥ ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਮਹਲਜੇਦੀਸਹਿਨਕੋ
 ਈਸੰਗਾਰਿ। ਜਬਲਭੁਜੀਦਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰਿ ॥ ੪॥ ੩੭॥

ਏਕੋਏਕੋ

ਰਗੁਆਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੩॥ ਰਜਮਿਲਖਜੋਬਨਗਿਹਸੋਭਾਰੁਪਵੰਤੁਜੇਆਨੀਭ
 ਤੁਤੁਦਰਬੁਹਸਤੀਅਰੁਘੋਵੇਲਾਲਖਬੈਆਨੀਅਗੈਦਗਹਿਕਮਿਨਅਵੈਛੋਰਿਚਲੈ
 ਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਕਾਰੋਏਕਥਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈਐਊਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਸਦੇਸਦਾਰਹਿ
 ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਬਚਿਤੁਸੁੰਦਰਆਖਵੈ॥ਰਣਮਹਿਜਿਭੇਪਵਵੈ॥ਹਉਮਹਉ
 ਹਉਬੰਧਉਛੋਰਉਖੁਖਤੇਏਕਬਾਵਵੈ॥ਅਇਆਹੁਕਮੁਪਰਬ੍ਰਹਮਕਾਛੋਰਿਚਲਿਆਏਕ
 ਦਿਹਾਵੈ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਣੈਹਰੁਨਜਾਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਅਪਿਨਕਮ
 ਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਨੀਗਾਅਇਆਨੀਗੋਜਾਸੀਜਿਉਹਸਤਖਕਛਾਣੈ॥੩॥ਸੰਤਜਨ
 ਸੁਨਹੁਸਭਿਮੀਤਾਛੂਠਾਏਹੁਪਸਰਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਤੁਬੇਖਪਿਖਪਿਖੁਏਗਵਾਰਾਗੁਰ
 ਮਿਲਿਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿਨਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩੮॥

ਰਗੁਆਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੪॥ ਕ੍ਰਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤਪੰਧਅਪੰਧਾਕੋਉਜ
 ਗੈਹਰਿਜਨ੍ਹਾਮਹਮੋਹਨੀਮਗਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਨਾਕੋਉਤਿਆਗੈਦਿਹਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲ
 ਅਨੂਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤਾਕੋਉਲਾਗੈਸਾਧੂ॥੩॥ਨਨਕਸਾਧਸੰਗਿਜਗੋਗਿਆਨਭੰਗਿ॥ਦੁਰਭਗੋ
 ਕਿਰਪਾ॥੪॥੩੯॥

ਰਗੁਆਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੫॥ ਜੇਤੁਧਰਵੈਸੋਪਰਵਾਨਸੁਖਸਹਜਮਨਿਸੋਈ॥ਕਰ
 ਠਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਰਾਅਦੁਰਨਾਹੀਰੋਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿਉਠਗਾਵਹਿ॥ਮ
 ਸਲਤਮਤਾਸਿਆਣਪਜਨਕੀਜੇਤੁਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮੁਤਮਾਰਪਿਆ
 ਰੇਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੋਈਜਨਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੨॥
 ਜਾਕਉਟੇਕਤੁਮਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀਚਿਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਤੁਮਰੀਰੋਈਸੋਸਾਹਰੁ
 ਲੇਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਭਰਮਮੋਹਧੋਹਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਦਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾ
 ਨਕਸਚੁਕੀਨਾਹਰਿਨਾਮੇਰੀਗਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਪਤਿਸਾਹੀਪ ਜਨ
 ਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੈਪਗਈਆਪਣਾਕੀਤਾਪਵੈ॥ਈਹਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਛੇਈਜਮਪੁ
 ਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿਦਕਿਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕਾਹੂਬਭੈਅਗੈ
 ਠਉਰਨਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਾਇਆਨੀਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਕਰੈਬਿਚਗਾਤ

ਹਾਇਗੁਤਜਹੋਕੇਇਨਰਬੈਓਕਿਸੁਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੁਨਾਹੀਖ
ਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥ਜੇਜੇਨਿੰਦਕਰੇਸੀਤਨਕੀਤਿਉਸੀਤਨਸੁਖਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਾਏਕਤਮਾਰੀਸੁਆ
ਮੀਤੁਸੰਤਨਕਸਹਾਈ॥ਕਪੁਨਨਕਸੰਤਹਰਿਰਖੇਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁਣਾਈ॥੪॥੨॥੪੧॥
ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਬਾਹਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪਨੇਬੋਏ॥ਈਹਕਾ
ਮਿਕ੍ਰੋਧਿਸੇਹਿਦਿਅਪਿਆਮਾਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੇਵੈ॥੧॥ਗੋਇੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈਰੋਗਾਦਰ
ਮੀਮਾਰੀਸਪੁਨਮਰਣੀਨਾਮੁਨਸੁਨਹੀਭੋਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੀਕਿਰਤਿਛੋਡਿਗਏਈਭ
ਗਤੀਸੁਨੰਜਾਨੈ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤਰਕਨਲਾਗਾਤਤੁਜੇਕੁਨਪਛਾਨੈ॥੨॥ਉਘਰਿਗਇਆਜੈ
ਸੇਖੋਟਾਛਬੁਆਨਦਰਿਸਰਠਾਅਇਆ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭੁਕਿਛੁਜਨੈਉਸਤੇਕਹਾਛੁਪਾਇ
ਆ॥੩॥ਕੂਟਿਕਪਇਬੀਰਨਿਮੁਨੀਆਦਾਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਲੋਸਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਿ
ਕਹਿਅਪਨੈਚਿਰਦੈਦੇਖੁਸਮਾਏ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਉਦਮਕਰ
ਤੋਰੇਵੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਚੈਆਪੁਨਿਵਰੇ॥ਪੰਚਜਨਾਏਵਸਗਤਿਰਖੈਮਨਮਹਿਏਕੈਕਾਰੇ॥੧॥
ਤੇਰਜਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕੁਨਗਾਵੈ॥ਰਬਾਬਪਖਾਦਜਤਲਪੁੰਘਭੁਅਨਦਸਬਵਦਜਵੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਨਪਰਬੋਧੈਅਪਨਾਪਛੈਅਦਰਹੀਛੁਵੈ॥ਰਮਨਮਜਪਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗ
ਲਸੁਨਾਵੈ॥੨॥ਕੰਰਸੀਗਿਸਪੁਚਰਨਪਖਰੈਸੰਤਪੁਰਿਤਨਿਲਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੇਕੁਰਅਗੈ
ਸਤਿਪਦਾਰਥਪਾਵੈ॥੩॥ਜੇਜੇਸੁਨੈਪੈਖੈਲਾਇਸਰਧਾਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਭਾਗੈ॥ਐਸੀਨਿਗਤਿ
ਨਗਕਿਨਿਵਰੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਧਮਚੰਡਾ
ਲੀਭੁਈਬ੍ਰਹਮਣੀਭੁਦੀਤੇਵੈਸਟਾਈਰੇ॥ਪਾਤਾਲੀਅਕਾਸੀਸਖਨੀਲਹਬਰਬੁਝੀਖਾਈਰੇ॥
੧॥ਘਰਕੀਬਿਲਾਈਅਦਰਸਿਖਾਈਮੁਸਾਦੇਖਿਭਰਾਈਰੇ॥ਅਜਕੈਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨੈਕੋਹਰਿਕੂ
ਕਰਤਿਨਹਿਲਗਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਛੂਬੁਨੀਅਛਪਰਾਥਾਮਿਅਮਾਨੀਘਰਿਆਘਰੁਪਾਇਆਰੇ
॥ਬਿਨੁਜਹੀਏਲੈਜਵਿਓਜਵਦਾਬੇਦਾਅਚਰਜਲਾਇਆਰੇ॥੨॥ਦਾਦੀਦਾਦਿਨਪਹੁਚਨਹਾ
ਛੁਪੀਨਿਰਨਉਪਾਇਆਰੇ॥ਮਾਲਿਦੁਲੀਚੈਬੈਠੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦਿਖਾਲਨੁਪਾਇਆਰੇ॥੩॥ਸੇ
ਅਜਣਕਹੈਮੈਜਾਨਾਜਾਣਨਹਾਰੁਨਪਛਾਨਾਰੇ॥ਕਪੁਨਨਕਹੁਰਿਅਮਿਓਪੀਆਇਆਰਸਕਿਰਸ
ਕਿਬਿਗਸਾਨਾਰੇ॥੪॥੫॥੪੪॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇਅਉਗਨਅਪ
ਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆਹਿਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਾਤਪਿਤਨਿਆਈਬਰਿਕਜਿਉਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਸਿ
ਖਰਖੇਕੁਰਗੇਪਲਿ॥ਕਾਢਿਲੀਮਹਾਭਵਜਲਤੇਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਹਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਕੈਸਿ

ਮਰਨਿਜਮਤੇਫੁਟੀਐਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖਪਾਈਐ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਹੁਜਪਰਸਨਾ
 ਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਈਐ॥੨॥ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਪਸੀਗਿਦੁਖਨਾਹੇ॥
 ਛਿਜੇਨਜਾਇਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੇਹਰਿਪਨੁਨਿਰਮਲੁਗਾਏ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਇਪ੍ਰਭਭਏ
 ਸਹਾਈਇਤਉਤਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਾਨਮੀਤਹੀਤਪਨੁਮੇਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥
 ॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਿਸਾਹਿਬੁਤਭਉਕੇਹਾਹਉਤੁਪ੍ਰਬਿਨੁਕਿਸੁਸਲਾਹੀ॥
 ਏਕੁਤੁਤਾਸਭਕਿਛੁਹੈਮੈਤੁਪ੍ਰਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀ॥੧॥ਬਾਬਾਬਿਖੁਦੇਖਿਆਸੀਸਾਗਾਰਖਿਆਕ
 ਰਹੁਗੁਸਾਈਮੇਰੈਨਾਮੁਤੇਰਾਅਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਣਹਿਬਿਰਥਾਸਭਾਮਨਕੀਚੋਰੁਕਿਸੁਪਹਿ
 ਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦਿਣਨਦੈਸਭੁਜਗਬਉਰਾਇਆਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਐ॥੨॥ਕਿਆ
 ਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਹਣਾਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਿ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਤੇਰਾਦਰਤੈਸ
 ਦਾਸਦਾਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਜੇਦੇਹਿਦਰਿਅਈਤਤੇਰੀਦਰਿਅਈਇਤਉਤਤੁਛੁਹਿਧਿਅਛੁ
 ਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਰਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀ
 ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਏਹੁਮਹਾਰਸੁਜਾਨਹਿਪੀਉ॥ਜਨਮਜਨਮਦੂਕੈਭੈਭਰੇਦੁ
 ਰਤੁਬਿਨਾਸਿਭਰਮੁਖੀਓਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਓ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨੇਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਹੁ
 ਤਨੁਮੇਰਾਠਾਭੀਓ॥ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭਉਓਸਾਪਸੀਗੁਏਹਕਾਜਤੁਮਾਪਿਕੀਓ॥ਦਿਣੁਕਰਿਚ
 ਰਨਗਹੋਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਸੁਹਜੇਬਿਖਿਆਭਈਖੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਰਾਏਹੁਆਖਿ
 ਨਾਸੀਮੰਤ੍ਰਲੀਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਹਿਸਤਿਗੁਰਦੀਨਾਤਪਸੰਤਪੁਮੇਰਾਬੈਰਗੀਓ॥੩॥ਪੀਨੁਸੁ
 ਮਾਣਸਦੇਹੀਪਾਈਜੇਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ਪੀਨੁਸੁਕਲਿਜੁਗੁਸਾਪਸੀਗਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
 ਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੀਓ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਮਰੋਹੀਤੇਸਭੁ
 ਕਿਛੁਹੁਆਮਦੁਕਿਜਾਨੈਗੀਆਨਾ॥ਭੂਲਾਭੂਕਾਅਪਨਾਬਰਿਕੁਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਗਵਾ
 ਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੇਹਿਦੀਨਕਉਰਖਿਲੀਆ॥ਕਟਿਅਰੇਗੁਮਹਾਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੇਰੈਪਰਹਰਿਆਬੰਧਨ
 ਕਾਟੇਮੁਕਤਿਭਏ॥ਅੰਧਕੁਪਮਹਾਘੋਰਤੇਬਾਹਪਕਰਿਗੁਰਕਾਢਿਲੀਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਹ
 ਲਭਉਮਿਟਿਆਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਐਸੀਦਾਤਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਦਾਹੋਗੁਣ
 ਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸਰਣਿਪਇਆਨਾਨਕਸੁਹੇਲਾ॥੪॥੫॥੬॥੭॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀ
 ॥ ਤ੍ਰਿਦਿਸਰਹਿਤਾਸਭੁਕੋਲਗੁਚੀਤਿਅਦਹਿਤੰਸੇਵਾ॥ਅਦਰੁਨਕੋਊਦੁਜਾਸੁਝੈਸਚੈਅ

ਲਖਅਭੇਦਾ॥੧॥ ਚੀਤਿਆਏਤਾਸਦਾਦਇਆਲਾਏਗਨਕਿਆਵੇਚਰੇ॥ ਬਰਭਲਕਹੁਕਿਸੇਨੇ
ਕਹੀਐਸਗਲੇਜੀਅਤੁਮਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਪਾਪਹੁਧਵੇਇਤੁਰਾਖਹਿ॥ ਜਿਸੁਜਨ
ਉਪਰਿਤੇਰੀਕਿਰਪਾਤਿਸੁਕਉਬਿਧੁਨੋਕਉਭਾਖੈ॥੨॥ ਓਹਿਸੁਭਾਓਹਿਦੁਭਿਆਈਜੇਪ੍ਰਭਜੀਮਨਿ
ਭਟੀ॥ ਤੂੰਦਾਨਤੂੰਸਦਮਿਹਰਵਾਨਾਨਾਮਿਲੈਰੇਗੁਮਾਣੀ॥੩॥ ਤੁਧੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਸਭਤੇਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਤੇਗੀਵਡਿਆਈਕੋਈਨਾਉਨਜਣੈਮੇਰਾ॥੪॥੧੦॥੪੮॥

ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਪਾਈਐ॥ ਖੋਲਿਕਿਵ
ਰਿਦਿਖਲੇਦਰਸਨੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਆਈਐ॥੧॥ ਮਿਲਉਪਰੀਤਮਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਸਗਲੇ
ਦੁਖਹਰਉਗੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਿਨਿਰਿਦੈਅਗਾਧਿਆਤਾਕੈਸੰਗਿਤਰਉਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਉਦਿਆ
ਨਪਾਵਕਸਾਗਰਭਏਹਰਖਸੇਗਮਹਿਬਸਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਭਇਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਰਸਨਾ॥੨॥ ਤਨੁਪਨੁਥਾਪਿਕੀਓਸਭਅਪਨਾਕੋਮਲਬੰਧਨਬੰਧਿਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਜਨਮੁਕ
ਤੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਗਾਧਿਆ॥੩॥ ਗਥਿਲੀਏਪ੍ਰਭਰਾਖਨਹੈਜੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਭਣੇ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਤੁਮ
ਰਾਵਤੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੇ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਮੇਹਮਲਨੀਦਤੇਛੁਟ

ਕੀਕਉਨੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਭਇਓਗੀ॥ ਮਹਾਮੇਹਨੀਤੁਪੁਨਦਿਆਪੈਤੇਰਾਆਲਸੁਕਹਾਗਇਓਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹਿਕਾਰੁਗਾਧੋਰੇਸੰਜਮਿਕਉਨਛੁਟਿਓਗੀ॥ ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਅਸੁਰਤ੍ਰੈਗੁਨੀਅਸਗਲੇਭਵ
ਨੁਲੁਟਿਓਗੀ॥੧॥ ਦਾਦਾਅਗਨਿਬਹੁਤ੍ਰਿਣਜਲੈਕੋਈਹਰਿਆਬੂਟਹਰਿਓਗੀ॥ ਐਸੇਸਮਰਬੁਥ
ਰਨਿਨਸਾਕਉਤਾਕੀਉਪਮਾਜਤਨਕਹਿਓਗੀ॥੨॥ ਕਾਜਰਕੋਟਮਹਿਨਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲਬਰਨੁਬਨਿਓ
ਗੀ॥ ਮਹਾਮੰਤ੍ਰਗੁਰਹਿਰਦੈਬਸਿਓਅੰਚਰਜਨਾਮੁਸੁਨਿਓਗੀ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਨਦਰਿਅਵਲੋਕਨ
ਅਪੁਨੈਚਰਣਿਲਗਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਾਨਕਸੁਭਪਾਇਆਸਾਪੁਸੰਗਿਸਮਾਈ॥੪॥੧੨॥੫੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ੫੨੭ ॥ ਲਾਲਚੋਲਨਾਤੇਤਨਿਸੋਹਿਆ॥ ਸੁਰਿਜਨਭਾਨੀਤਮਨੁਮੇਰਿਆ
॥੧॥ ਕਵਨਬਨੀਗੀਤੇਰੀਲਾਲੀ॥ ਕਵਨਰੀਗੀਤੂੰਭਈਗੁਲਾਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਿਤੁਮਹਿਸੁਹ
ਰਾ॥ ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁਮਘਰਿਭਾਯਾ॥੨॥ ਤੂੰਸਤਿਦੇਤੀਤੂੰਪਰਧਨੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤੁਮਹੀਸੁਰਗਿਆ
ਨਾ॥੩॥ ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤਰੰਗਿਗੁਲਾਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲਾ॥੪॥ ॥ ਸੁਨਿਰੀਸਖੀਇਹ
ਹਮਰੀਘਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਅਪਿਸੀਗਾਰੀਸਵਾਰਨਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥੫੨॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
॥ ਦੁਖਘਨੇਜਬਹੋਤੇਦੁਗਿਆਅਬਮਸਲਾਤੇਮੇਹਿਮਿਲੀਹਦੁਗੀ॥੧॥ ਚੁਕਾਨਿਹੋਰਸਖੀਸਹੇਰੀ॥ ਭ

ਰਮੁਗਇਆਗੁਰਪਿਰਸੀਗਿਮੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਅਨਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜਧਰੀ॥ਕਟਿਕਢ
 ਨਤੇਛੁਟਿਪਰੀ॥੨॥ਅੰਦਰਮੇਰੈਸਬਦਿਉਜਾਗਾਅਨਬਿਨੋਦੀਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥੩॥ਅਸਤਕਿਭ
 ਕੁਮੈਪਿਰੁਪਾਰਿਆਇਆ॥ਬਿਰੁਸੁਹਗਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥
 ॥ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੇਰਮਨੁਲਾਗਾ॥ਲੋਗਨਸਿਉਮੇਰਠਾਠਾਬਾਗਾ॥੧॥ਬਾਹਰਿਸੁਤੁਸਗਲਸਿਉਮ
 ਉਲਾ॥ਅਉਪਤਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਕੀਬਾਤਸਗਲਸਿਉਕਰਤਾ॥
 ਜੀਅਸੀਗਿਪ੍ਰਕਾਸਪੁਨਾਧਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤਰੈਬਹੁਤਰੀਹਾਲਾ॥ਸਗਲਚਰਨਕੀਇਹੁ
 ਮਨੁਰਲਾ॥੩॥ਨਨਕਜਨਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੪॥੩॥
 ੫੪॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ਪਾਵਤੁਰਲੀਅਜੇਬਨਿਬਲੀਆ॥ਨਮਬਿਨਾਮਟੀਸੀਗਿਰ
 ਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆ॥ਬਸਤ੍ਰਛੋਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖਲੀਆ॥ਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਤਲੇਕੁੰਚਰੀਆ॥ਸਿਰਿਕਨਿਕਛਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਲੇਪਰਨਗਡਲੀਆ॥੨॥ਰੂਪ
 ਉੰਦਰੀਆ॥ਅਨਿਕਇਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਰਸਬਿਨੁਸਕਿਸੁਅਦਿਠਿਕਰੀਆ॥੩॥ਮਾਇਆ
 ਛਲੀਆ॥ਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਗਟਿਨਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸਪਦਇਆਲੀਆ॥੪॥੪॥੫੫॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ਏਕੁਬਗਿਚਾਪੇਰੁਪਾਨਕਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤਹਮਹਿਠਲਿਆ॥
 ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰੁਬੀਚਾਰੁਗਿਆਨੀ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦਨਿਰਬਾਨੀ॥ਅਸਿਪਸਿਬਿਖੁਅਕੇਕੁੰਟ
 ਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਭਾਈਗੇ॥੧॥ਸਿਚਨਹਰੇਏਕੈਮਾਲੀ॥ਖਬਰਿਕਰਤੁਪੈਤਪਤਡਲੀ॥੨॥ਸਗ
 ਲਬਨਸਪਤਿਆਟਿਜੈਕੁੰਟੀ॥ਸਗਲੀਛੂਲੀਨਿਹਠਲਨਕਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲੁਨਾਮੁਜਿਨਿ
 ਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤਿਨਿਆਇਆ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥
 ॥ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ॥ਜੇਗੁਬਨਿਅਤੇਰਕੀਰਤਨੁਗਈ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੇਛੋਲੇ॥
 ਕ੍ਰਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਬੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਰੋਗਰਸਮਾਣੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਮਹਨਿਰਬਾਣੇ॥੨॥
 ॥ਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਸੇਗਿਰਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਾਣਾ॥ਨਮਿਰਤਾਸੇਈਨਿਰਬਾਣਾ॥੩॥ਜਾਕਉਮਿਲਿ
 ਓਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ਭਨਤਨਾਨਕਤਾਕਪੁਰਖਜਾਨਾ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥
 ॥ਗਬਿਜਉਤਹਉਉਕਰਤੇ॥ਪੰਡਿਤਪੁਛਉਤਮਾਇਆਰਤੇ॥੧॥ਸੇਅਸਥਾਨਬਤਦੁਹਮੀਤਾ
 ਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਰਾ॥ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਠਿਰਿ
 ਠਿਰਿਅਉਤਰਾ॥੨॥ਗਿਰਸਤਮਹਿਚਿਤਉਦਾਸਅਹੰਕਾਰਾ॥ਕਰਮਕਰਤਜੀਅਕਉਜੀਜਾਗਾ॥੩॥
 ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਦਸਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਤਿਨਿਆਇਆ॥੪॥ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿ

ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂਤੇ ਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥ ੭॥ ਪਦ॥ ਅਸਾ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਘਰਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਰਿਛੁ ਨਿਸੁਖਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖਾ॥ ੧॥
 ਸਗਲ ਸੁਖ ਜੰਤੂ ਚਿਤਿ ਅਧੈ॥ ਸੇਨਾ ਮੁਜ ਪੈ ਜੋ ਜਨਤੁ ਪੁਰਾਣੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਜ ਪਿ
 ਨਾ ਮੁਤੇਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਜਪਤ ਦੁਹੈ ਦੁਖ ਰੋਗਾ॥ ੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾਕਾ
 ਨੀਸਾਨੁ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਤਾਇਆ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੪੮॥ ਪਦ॥
 ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਜਹ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ॥ ਜੇਤੁ ਮਦੇ ਹੁਸੇਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
 ੧॥ ਸਦਾ ਚੇਰੇ ਗੋਇੰਦ ਗੋਸਾਈ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਹਾਦੀਆ
 ਪੈਨ ਉਖਾਈ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਭ੍ਰੇਖਿਆਈ॥ ਤੁਮਹੈ
 ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ਲਾਈ॥ ੩॥ ਕਪੁਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਿਵੈ ਅੰਈ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤ ਹਲ ਗਿਪਾਈ॥ ੪॥ ਪਦ॥
 ੬੦॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਧਿਆਈਐ॥ ਮਾਗਿ ਚਲਤ ਹ
 ਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਸ੍ਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ॥ ਜਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਦੁਖ ਰੋਗ
 ਲੋਲ ਬਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘੁੰਜ ਪੀਐ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ॥ ੨॥
 ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਸੇਜ ਨੁਜ ਮਕੀ ਵਟਾ ਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਅਠ ਪਹਰਿ ਜਿ
 ਸੁਦਿ ਸਰੈ ਨਾਹੀ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੬੧॥ ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ ਜਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਨਿਵਸਾ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣਿ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸਾ॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੁ
 ਨ ਗਾਵਹੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ
 ॥ ਬਿਹੁੰ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ॥ ਪਰਕਾ ਬਰਨਾਖ ਹੁਚੀ ਤਾ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਹੀਭਾਈ ਮੀਤ
 ॥ ੩॥ ਹਰਿਹਰਿ ਤੇਤੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੬੨॥ ਅਸਾ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਨਾ ਮੁਜ ਪਤਿ ਹੁਚੁ ਕੁਟਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗ
 ਉਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਤੁਮਹੀ ਸੇਵਾ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਤਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਅਧੈ ਕੋਈ॥
 ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਉਆ ਕੈ ਚਰਨ ਮਲਿਧੋਈ॥ ੨॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਹੁਨ ਅਵਤ ਕਾਮਾ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੋਕੇ
 ਜਪੀਐ ਨਾਮਾ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨ ਸੇਵਤ ਜਾਗੇ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੬੩॥
 ਅਸਾ ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਏਕੋਈ ਕੀਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰਉ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿਨਾ ਮੁਸਮਾਰਉ॥ ੧॥ ਰਾ
 ਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਿਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿਹਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ
 ਸਮਗੀ ਜਕੈ ਸੁਤਿ ਪੋਰੈਈ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਗਦਿ ਅਸੋਈ॥ ੨॥ ਚਿਤਿ ਪਰਲ ਉਖਿ ਨ ਮਹਿਕ

ਰਤਾ ਅਪਿਅਲੇਪਾਨਿਰਗੁਨੁਰਹਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨਕਰਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰਦਕਰੈਨ
 ਕਕਾਸੁਆਮੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੬੪ ॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰਹੇਭਵੇ
 ਦੁਲਭਦੇਹਜੀਤੀਨਹੀਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਾਸੇਦੁਖਦਰਦਦੁਹਿਭਏਖਨੀਤਸੰਤਨ
 ਕੀਧੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੰਤਉਸਾਰਨਜੇਗਾਤਿਸੁਭੇਟੇਜਿਸੁਧਰਿਸੰਜੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿ
 ਅਨੰਦਮੰਤੁਗੁਰਦੀਆ ॥ ਤਿਸਨਬੁਝੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀਅਨਾਪਦਾਰਭੁਨਉਨਿਧਿ
 ਸਿਧਿ ॥ ਨਨਕਗੁਰਤੇਪਈਬੁਧਿ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੬੫ ॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮਿਟੀ
 ਤਿਆਸਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇਗਸਾਪਸੇਵਾਅਘਟਿਘਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਘਨਾ ॥
 ਗੁਰਸੇਵਤੇਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਾਪੁ
 ਰਖੁਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਲਾਗਾਮੀਠਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੇਚਰਣਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਪਾਪਲ
 ਹੇ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਇਹਸਫਲਭਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਰੀਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੬੬ ॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨਾਸਦਾਸਦਾਸਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰਕੇਚਨਕੇਸਸੀਗਿਝ
 ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਜਾਗੁਰੇਮਨਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨਹਰਿਅਦਰੁਨਾਦਸਿਕਾਮਾਣੁਠਮੇਹੁਮਿਥਿਆ
 ਪਾਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਰੰਗੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਉਹੈਇਦੁਖਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰਬਿਨੁਦੁਜਨਾਥੁਓ ॥ ਗੁਰਦਾਤਾਗੁਰਦੈਨਾਓ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਪਰਬਹੁਪਰਮੇਸਰਾਅਪਿ
 ॥ ਅਠਪਹਰਨਾਨਕਗੁਰਜਾਪਿ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੬੭ ॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਅਪੇਪੇਰੁ
 ਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖਾ ॥ ਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇਰਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਏਕੈਓਹੀ ॥ ਘਟਿਘਟਿ
 ਅੰਤਰਿਆਪੇਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਕਿਰਟਿਬਿਸਥਾਹਾਸੋਈਗੁਪਤਸੋਈਆਕਾਹਾ ॥
 ॥ ਸਗੁਣਨਿਰਗੁਣਬਪੈ ॥ ਦੁਹਮਿਲਿਏਕੈਕੀਨੋਠਉ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਉਖੋਏ
 ॥ ਅਨਦਰੁਪਸਭੁਨੈਨਅਲੋਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੬੮ ॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਉਕਤਿ
 ਸਿਆਨਪਕਿਛੂਨਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁਰੋਟਿਤੇਰਾਨਾਮੁਦਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੈਨਿਰਗੁਣਗੁਣਨਾਹੀਕੋਇ ॥
 ਕਰਨਕਰਵਨਹਰਪ੍ਰਭਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਵੀਚਰੀ ॥ ਨਾਮਤੇ
 ਰੇਕੀਆਸਮਨਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੈਜਮੁਕਰਮੁਨਸਾਧਾਨਾਮੁਪ੍ਰਕ੍ਰਮਹਿਅਰਾਧਾ ॥ ੩ ॥
 ਕਿਛੂਨਜਾਨਾਮਤਮੇਗੀਥੋਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੬੯ ॥ ਅਸਾ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਏਹਮਾਲਾ ॥ ਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇਆਲਾ
 ॥ ੧ ॥ ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਹੁਸਰਣਾਈਮੇਕਉਦੇਹੁਹਰੇਹਰਿਜਪ

ਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮਾਲਾਉਰਅੰਤਰਿਧਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖਨਿਵਰੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈਸਮੰ
 ਲੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਰੈਲੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਰਾਚੈਨਾਇ॥ਹਰਿਮਾਲਾ
 ਤਕੈਸੰਗਿਜਾਇ॥੪॥੧੮॥੧੯॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾ
 ਰਾਇ॥ਤਿਸੁਜਨਲੇਪੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸੇਵਹੁਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ
 ਭਲਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲਦਾਸਕੀਜੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਹਰਿਸਰਣਿਅਇ
 ਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਕੈਮਨਮਹਿ॥ਤਿਸਕਉਚਿਤਾਸੁ
 ਪਨੈਨਾਹਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਭਰਮੋਸੇਹੁਸਗਲਬਿਨਸਾਇਆ॥੪॥੨੦॥
 ੧੧॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਓਧੁਮੇਗਾ॥ਤੰਦੁਖੁਭਰਮੁਕਹਹੁਕੈ
 ਸੇਨੇਰਾ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਮੇਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਲੇਹੁਇਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮਿਟਿਗਇਆਦੂਬੁਬਿਸਾਰੀਚਿਤਾ॥ਛਲੁਪਾਇਆਜਪਿਸਤਿਗੁਰਮੰਤਾ॥ਸੋਈਸਤਿਸਤਿ
 ਰੈਸੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਰਖੁਕੈਠਿਪਰੇਇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਉਨ ਉਕਰਮਾ॥ਜਕੈਮਨਿ
 ਵਸਿਆਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੧॥੨੨॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਿਵਿਹੁ
 ਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਹਰਿਜਨੁਛੁਟੇ॥੧॥ਸੋਇਰਹੇਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਜਾਗਤਭਗਤਿਸਿਮ
 ਰਤਹਰਿਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਭਰਮਿਬਹੁਜੇਨਿਭਵਾਇਆ॥ਅਸਥਿਰਭਗਤਹਰਿਚਰਣਧਿ
 ਆਇਆ॥੨॥ਬੀਧਨਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮੇਰਾ॥ਮੁਕਤੇਸੰਤਬੁਝਹਿਹਰਿਨੇਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰ
 ਭਸਰਣਾਈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਕੈਗਤਿਪਾਈ॥੪॥੨੩॥੨੪॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਤੂਮੇਰਤਰੰਗੁਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੂਮੇਰਠਾਕੁਰਹਮਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥੧॥ਤੂਮੇਰਕਰਤਾਹਉਸੇਵ
 ਕੁਤੇਰਾ॥ਸਗਨਿਗਹੀਪ੍ਰਭੁਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਮੇਰਜੀਵਨਤੁਆਧਾਰਾ॥ਤੁਝਹਿਪੇਖਿ
 ਬਿਗਸੈਕਉਲਾਹਾ॥੨॥ਤੂਮੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਪਰਵਾਨਾ॥ਤੂਸਮਰਭੁਮੇਤੇਰਤਾਣਾ॥ਅਨਦਿਨੁਜ
 ਪਉਨਾਮੁਗੁਣਤਸਿ॥ ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਹਿਅਵਸਿ॥੪॥੨੫॥੨੬॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਰੇਵਨਹਾਰੇਸ਼ੂਨੁਕਮਾ॥ਨਾਹਸਹਸਸੇਗਕਰਤਬੇਗਾਨਾ॥ਕੋਮੁਅਕਕੈਪਰਿਗਾਵਨਾ॥
 ਕੋਰੋਵੈਕੋਹਸਿਹਸਿਪਾਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਦਸਥਾਤੇਬਿਰਧਾਨਾ॥ਪਹੁਚਿਨਮੁਕਾਠਿ
 ਰਿਪਛੁਤਨਾ॥੨॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਮਹਿਦਰਤੇਸੰਸਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਠਿਰਿਠਿਰਿਅਉਤਰਾ॥੩॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਜੋਲਾਇਆਨਾਮਾਸਛਲਜਨਮੁਤਕਾਪਰਵਾਨਾ॥੪॥੨੭॥੨੮॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਸੋਇਰਹੀਪ੍ਰਭਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥ਭੋਰੁਭਾਇਆਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਮ

ਨਿਅਨਦੁਪਰਉਗੀਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕੀਲਾਲਸਾਤਤੋਅਲਸੁਕਹਾਕਰਉਗੀ॥੧॥ਹਰਉ
 ਕਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਣਿਨਿਸਾਰਿਓਭਿਸਰਿਗਇਓਭਿਮਪਰਿਭਾਰਿਓ॥੨॥ਸਾਦਿਮੋਹਿਲਾ
 ਦੀਅਹੰਕਾਰੋਦੇਸੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੋ॥੩॥ਸਾਪਸੰਗਿਮਿਟੇਭਰਮਅੰਧਾਰੋ॥ਨਾਨਕਮੇਲੀ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਥਪਿ
 ਅਰੋ॥ਜਮਕੰਕਰਨਸਿਗਏਦਿਚਰੋ॥੧॥ਤੂਚਿਤਿਅਦ੍ਰਹਿਤੇਹੀਮਇਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਸ
 ਗਲਰੇਗਖਇਆ॥੧॥ਹਰਉ॥ਅਨਿਕਦੁਖਦੇਵਹਿਅਦਰਾਕਉ॥ਪਦੁਚਿਨਸਕਉਜਨਤੇ
 ਰੇਕਉ॥ਦਰਸਤੇਰੇਕੀਪਿਅਸਮਨਿਲਾਗੀ॥ਸਹਜਅਨੰਦਬਸੈਬੈਰਾਗੀ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਅ
 ਰਦਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਜੈ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੋਨੇਮਿਟੇਜੰਜਾਲਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਹੋਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਲੀਬਲੀ
 ॥ਜਕੈਗ੍ਰਿਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਗੁਸੇਭੇਟਿਅਨਿਭੈਪਨੀ॥੧॥ਹਰਉ॥ਨਾਮੁਤ੍ਰਿਦ੍ਰੁਇਆਸਾਧਕ੍ਰਿਪ
 ਲਾ॥ਮਿਟਿਗਈਭੂਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ॥੨॥ਠਾਕੁਰਿਅਪੁਨੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਮਨਿਹੋ
 ਈਸੀਤਿ॥੩॥ਮਿਟਗਈਭੁਲਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਖਜਾਨਾ॥੪॥੨੭
 ॥੭੮॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਕੀਬਨਿਆਈ॥ਭੋਜਨਪੂਰਨਹੋਅਪ
 ਈ॥ਕਛੂਨਥੋਰਹਰਿਭਗਤਨਕਉ॥ਖਤਖਰਚਤਬਿਲਛੁਤਦੇਵਨਕਉ॥੧॥ਹਰਉ॥ਜਾਕਾਧ
 ਨਿਅਗਮਗੁਸਾਈ॥ਮਾਨੁਖਕੀਕਹੁਕੇਤਚਲਾਈ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਦਸਅਸਟਸਿਧਾਈ॥ਪ
 ਲਕਦਿਸਟਿਤਾਕੀਲਾਗਉਪਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਾ
 ਹੀਤਿਨਕਾਮੀ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸੁਤਿਗੁਰੁਧਿਆ
 ਇਆ॥ਤਬਮੇਰੇਮਨਿਮਹਾਸੁਭਪਾਇਆ॥੧॥ਮਿਟਿਗਈਗਣਤਬਿਨਾਸਿਓਸੰਸਾਰਾਨਾਮਿਰ
 ਤੇਜਨਭਏਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਹਰਉ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਹਿਬੁਚੀਤਿ॥ਤਉਭਉਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤ॥
 ੨॥ਜਉਮੈਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਗੀ॥ਤੰਪੂਰਨਹੋਈਮਨਸਾਮੇਰੀ॥੩॥ਦੇਖਿਚਲਿਤਮਨਿਭਏਦਿਲ
 ਸਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਗੁਰਦਾਸਾ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ ਅਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਨਦਿਨੁਮੁਸਾ
 ਲਾਜੁਟਕਾਈ॥ਗਿਰਤਕੁਪਮਹਿਖਹਿਮਿਠਾਈ॥ਸੋਚਤਸੋਚਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾ
 ਇਅਕੇਚਿਤਦਤਕਬਪੁਨਸਿਮਰੈਸਾਰਿਗਪਨੀ॥੧॥ਹਰਉ॥ਦੁਖਕੀਛਾਇਆਨਿਹਚਲੁਗ੍ਰਿਹੁਖ
 ਧਿਆ॥ਕਾਲਕੈਛਾਸਸਕਤਸਰੁਸੀਧਿਆ॥੨॥ਬਾਛੁਕਨਾਰਾਤਰੰਗਮੁਖਿਆਇਆ॥ਸੋਬਾਨੁਮੁ
 ਛਹਿਨਿਹਚਲੁਕਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਸਾਪਸੰਗਿਜਪਿਓਹਰਿਗਇਆ॥ਨਾਨਕਜੀਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥

੪॥੩੦॥੮੧॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਦੁਤੁਕੇ ੮ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਕਰਤੀਕੇਲਾਉਨਕੈਸੰਗਿਹਮਤੁ
ਮਸੰਗਿਮੇ ਲਾਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਤੁਕੇਉਲੋਭੈ ॥ ਉਸੁਬਿਨਾਕੇਉਮੁਖੁਨਹੀਜੋਭੈ ॥ ੧॥ ਤੇਬੈਗਾਗੀਕਹਾ
ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੁਹੇਗੀਗੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਕੇਹਮਹਿਮਾਹਗਿ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਹੇ
ਈਹੈਜਹਗਿ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਰਖੀਪਧੋਲਿ ॥ ਉਸੁਬਿਨਾਤੁਕੁਟਕੀਰੋਲਿ ॥ ੨॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰਾਮਾਨੁਮਾ
ਤੁ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਕੁਜਗਤੁ ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰੀਸਭਬਿਧਿਥਾਣੀ ॥ ਉਸੁਬਿਨਾਤੁਹੇਈਹੈਮਾਣੀ ॥ ੩॥ ਓ
ਤੁਬੈਗਾਗੀਮੈਰੋਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇਬਾਪਾਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਜੇਵਿਕਿਛੁਣੈਨਾਨਕਥਾਪਿ ॥ ਅਪਨੀਕਦਰਤਿਜਾ
ਣੈਅਪਿ ॥ ੪॥੩੧॥੮੨॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਨਾਉਹਮਰਤਾਨਹਮਰੁਰਿਆ ॥ ਨਾਉਹਿਬਿਨਸੈਨ
ਹਮਕਹਿਓਆ ॥ ਨਾਉਹਿਰਧਨੁਨਹਮਭੂਖੋ ॥ ਨਾਉਸੁਦੁਖੁਨਹਮਕਉਦੂਖੋ ॥ ੧॥ ਅਵਰਨਕੇਉਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥
ਜੀਅਉਹਮਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉਸੁਬੰਧਨਨਹਮਬਾਧੋ ॥ ਨਾਉਸੁਧੰਧਨਨਹਮਧਾਧੋ ॥
ਨਾਉਸੁਮੈਲੁਨਹਮਕਉਮੈਲਾ ॥ ਉਸੁਅਨੰਦੁਤਹਮਸਦਕੇਲਾ ॥ ੨॥ ਨਾਉਸੁਸੈਦੁਨਹਮਕਉਸੋਚਾ ॥ ਨਾਉ
ਸੁਲੇਪੁਨਹਮਕਉਪੋਚਾ ॥ ਨਾਉਸੁਭੂਖਨਹਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਜਾਉਹਿਰਮਲੁਤਹਮਰਜਚਨਾ ॥ ੩॥ ਹਮ
ਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੈਓਹੀ ॥ ਅਗੈਪਾਛੈਏਕੈਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਕੁਮਭੰਗਾ ॥ ਹਮਓਇਮਿਲਿਓਏਇ
ਕਰੰਗਾ ॥ ੪॥੩੨॥੮੩॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਅਨਿਕਭਾਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ ॥ ਜੀਉਪ੍ਰ
ਨਧਨਅਗੈਧਰੀਐ ॥ ਪਨੀਪਖਕਉਤੁਜਿਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕਬਾਰਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੧॥ ਸਾਈ
ਸੋਹਗਟਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਈ ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਣੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿਦਾਸੀਕੀਪਤਿਹ
ਗਿ ॥ ਉਨਕੀਰੋਣਬਸੈਜੀਅਨਲਿ ॥ ਮਾਥੈਭਗੁਤਪਾਦਉਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲੈਸੁਅਮੀਅਪੁਨੈਰੀਗਿ ॥ ੨॥ ਜਾ
ਪਰਾਪਦੇਦਉਸਭਨੇਮਾ ॥ ਕਰਮਧਰਮਅਰਪਉਸਭਹੋਮਾ ॥ ਗਰਬਮੇਹੁਤਜਿਹੋਦਉਰੇਨਾ ॥ ਉਨਕੈਸ
ਗਿਦੇਖਉਪ੍ਰਭਨੈਨਾ ॥ ੩॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਰਾਧਉ ॥ ਦਿਨਸੁਰੋਣਿਏਹਸੇਵਾਸਾਧਉ ॥ ਭਏਕਿ
ਪਾਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਨਕਬਖਸਿਦਾ ॥ ੪॥੩੩॥੮੪॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ
॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਲਗੇਨਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ
॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਨਿਰੰਗੁਹੋਇ ॥ ੧॥ ਸੁਨਹੁਮੀਤਾਐਸਾਪੇਮਪਿਅਗਾਜੀਅਪਨਘਟਘਟ
ਆਧਗ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦਨਿਰਮਲਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਸੇਭਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਰੂਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਗਲਉਧਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਾਰੈ ॥ ੩॥ ਅਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਾਧਸੰਗਿਪੁਲੈ ॥ ਕਹੁਨਾ
ਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਗਾਣਾ ॥ ੪॥੩੪॥੮੫॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਭੂਪਤਿਹੋ

ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਭਮਿਲਿਹੋਇ ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹੋਭਵਜਸੁਤੈ ॥

ਇਕੋਰਜੁਕਮਾਇਆਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਦਿਹਾਝੁਮਿਐਆਸੰਚਤਸੰਚਤਥੋਲੀਕੀਨੀਪ੍ਰ
 ਭਉਸਤੇਰੁਰਿਅਵਰਕਉਦੀਨੀਕਾਂਚਗਗਰੀਆਮੰਕੁਮਝੁਗੀਆਗਰਬਿਗਰਬਿਉਆਹੁ
 ਮਹਿਪਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਓਓਇਓਨਿਰੰਗਾਚੀਤਿਨਅਏਓਕੋਰਤਾਸੰਗਾਲ
 ਸਕਰਜੇਵੇਕੀਆਸੰਬਾਹਾਨਿਕਸਿਆਫੂਕਤਹੋਇਗਇਓਜੁਆਹਾ॥੨॥ਉਚੇਮੰਦਰਮਹਲਅ
 ਰੁਗਨੀਸਤਘੋਵੇਜੇਵੇਮਨਭਾਨੀਵਰਪਰਵਰਪੁਤਅਹੁਪੀਆਮੇਹਿਪਚੇਪਚਿਅੰਧਾਮੁਆ
 ॥੩॥ਜਿਨਹਿਉਪਾਹਤਿਨਹਿਬਿਨਾਹਾਰੰਗਰਸਾਜੇਸੇਸੁਪਨਾਹਾਸੇਈਮੁਕਤਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾ
 ਲੁਆਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸਮਦਇਆਲੁ॥੪॥੩੫॥੮੬॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਇਨਸਿ
 ਉਪ੍ਰਤਿਕਰੀਘਨੇਗੀਜਉਮਿਲੀਐਰਉਵਧੈਵਧੇਗੀਗਲਿਚਮਣੀਜਉਛੋਵੈਨਾਹੀਲਗਿਛੁ
 ਟੇਸਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੧॥ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਅਗਿਗਵਾਈਨਿਰਭੁਨੁਮਿਲਿਓਵਜੀਵਪਾਈ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੋਰੈਬਾਟਿਘਾਟਿਬਨਿਬਨਿਜੋਰੈਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਹੋਇਕੋ
 ਮੀਠੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਥੋਟੀਡੀਠੀ॥੨॥ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਡੇਠਗਾਉਛੋਰਹਿਨਹੀਬਾਪਨਮਉ
 ॥ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਏਬਾਧੋਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੇਸਗਲੇਸਾਧੋ॥੩॥ਅਬਮੋਰੈਮਨਿਭਉਆਮਨੀਦਾ
 ਭਉਛੁਕਾਵਟੇਸਭਛੰਦਾਕਉਨਾਨਕਜਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਘਰੁਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇਆ॥
 ੪॥੩੬॥੮੭॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਠਪਹਰਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੈਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਮੀ
 ਠਾਮਨੈਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਅਪਗਾਹੋਇਹੋਸੰਭਕੀਪਗਛਾਗਾ॥੧॥ਸੰਤਹਰਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈਏ
 ਆਕੀਮਹਿਮਾਂਕਬਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਣਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮਾਅਨਦਰੁਪਕੀਰਤਨੁਬਿ
 ਸਾਮਾਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਜਕੈਏਕਸਮਨੈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਿਨੁਅਦਰਨਜਾਨੈ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਟਣ
 ਹਾਹਾਧੁਖਝੁਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਹਾਸੁਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀਕਉਲਾਬਪਰੀਸੰਤੀਛਲੀ॥
 ੩॥ਤਕਾਸੰਗੁਬਛਹਿਸੁਰਦੇਵਾਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵਾਕਰਿਜੋਵਿਨਾਨਕੁਕਰੇਅ
 ਰਦਾਸਿ॥ਮੇਹਿਸੰਤਹਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਸਿ॥੪॥੩੭॥੮੮॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥
 ਸਗਲਸੁਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮਾਸਗਲਪਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮਾਮਹਾਪਦਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗੁਜਿਸੁ
 ਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਹੰਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨੰਦਪਾਵੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ
 ਤਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨੇਮਮਜਨਤਿਸੁਪੁਜਾਬੇਦਪਰਨਤਿਨਿਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾਮਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਬਾਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਜਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਪ੍ਰਗ
 ਟਿਓਸੇਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨਾਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਕੀਪਗਰੇਨਾਜਾਕਉਭੋਟਿਓਹਿਹਰਿਗਾਇਤਕੀ

ਗਤਿਮਿਤਿਕਥਨੁਨਜਾਇ॥੩॥ਅਠਪਹਰਕਰਜੇਵੇਧਿਆਇ॥ਉਨਸਧਾਕਵਰਸਨੁਪਾਵਉ
 ॥ਮੇਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਚੁਰਲਾਇ॥ਨਾਨਕਅਇਪਇਆਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੮॥੮੮॥
 ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਠਪਹਰਉਦਕਾਇਸਨਨੀ॥ਸਦਹੀਭੋਗੁਲਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ॥ਬਿ
 ਰਥਕਾਪੁਛੋਰੈਨਾਹੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਲਗਹਪਈ॥੧॥ਸਾਲਗਿਰਮੁਹਮਰੈਸੇਵਾ॥ਪੂਜਾਅ
 ਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੰਟਾਜਾਕਾਸੁਨੀਐਚੁਕੰਟਾ॥ਅਸਨਜਾਕਾਸਦਾਬੈਕੰਠਾ॥ਜਾਕਾ
 ਚਵਰਸਭਉਪਰਿਛੁਲੈ॥ਤਾਕਾਪੁਪਸਦਾਪਰਛੁਲੈ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਸੰਪਟੁਹੈਰੇਜਾਕਾ॥ਅਭਗਸ
 ਭਾਸੀਗਿਰੈਸਾਧਾ॥ਅਰਤੀਕੀਰਤਨੁਸਦਾਅਨੰਦਾ॥ਮਹਿਮਾਸੁੰਦਰਸਦਾਬਿਅੰਤਾ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪਰ
 ਪਤਿਤਿਸਹੀਲਹਨਾ॥ਸੰਤਚਰਨਛੁਆਇਓਸਰਨਾ॥ਹਥਚਕ੍ਰਿਓਹਿਸਾਲਗਿਰਮਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਗੁਰਿਕੀਓਦਨੁ॥੪॥੩੮॥੮੯॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਪੰਚਪਦਾ॥੧॥ ਜਿਹਪੈਰੈਲੂਟੀ
 ਪਨਿਹਾਗੀ॥ਸੇਮਾਰਗੁਸੰਤਨਦੁਹਾਗੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਸਾਦੁਕਹਿਆ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਖੁਕਤੀਬੀਬੀਜ
 ਮਕਮਾਰਗੁਦੁਰਿਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਲਾਲਚਜਾਗਾਂਤੀਘਾਟਾ॥ਦੁਰਿਹੀਓਜਨਤੇਬਾਟਾ॥੨॥
 ਜਹਅਵਟੇਬਹੁਤਘਨਸਾਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੇਗੀਸਾਧਾ॥੩॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਸਭਲਿਖਤੇਲੇਖਾ॥ਭਗਤ
 ਜਨਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੇਖਾ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਗਾ॥ਵਜੈਤਕੈਅਨਹਦਤੂਰਾ॥੫॥੪੦॥
 ੮੧॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਦੁਪਦਾ॥੧॥ ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾ
 ਮਾ॥ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਾਹਰਿਜਸਹਿਅਘਨੇ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਾਰਿਗਪਨੇ॥੧॥ਕਰਨਕਰਵਨਸ
 ਰਨਿਪਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਅੰਧੇਰਾਚੰਦ੍ਰਚਕ੍ਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲ
 ਲਜਦੇਹਰਭੋਰੰਡਾ॥ਤੇਟਿਨਅਵੈਜਪਿਨਿਰਕਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਪ੍ਰੀਦੈਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀ
 ਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੨॥੪੧॥੮੨॥ ॥੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ॥੧॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤਧਿਆਈ॥ਸੰਗੀਸਾਥੀਸਗਲਤਰੰਈ
 ॥੧॥ਗੁਰਮੇਰੈਸੰਗਿਸਦਾਹੈਨਾਨਕ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਿਸੁਸਦਾਸਮਾਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਆਮੀਰਲ
 ਗੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਨਾਨਕੁਮੰਗੇ॥੨॥੪੨॥੮੩॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਰਿ
 ਅਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਦੇਵਪਿਅਰੇ॥ਪੂਜਹਿਸੰਤਹਰਿਪ੍ਰੀ
 ਤਿਪਿਅਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਭਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕਾਬਿਰੁਸੇਹਾਰੁ॥੨॥੪੩॥
 ੮੪॥ ਅਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਿਰਕੀਲਾਗੀ॥ਸਉਕਨਿਘਰਕੀਕੰਤਤਿਆ
 ਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਸੇਹਗਨਿਸੀਗਾਰਿਕਰੀ॥ਮਨਮੇਰੇਕੀਤਪਤਿਹਰੀ॥੧॥ਭੁਲੇਭੁਇਓਪ੍ਰਿਅਕਹਿਆਮਾਨਿ

ਅ॥ ਭੁਖਸਹਜੁਇਸੁਪਰਕਾਜਾਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਬੰਦੀਪ੍ਰਿਅਖਿਜਮਤਦਗਾਓਹੁਅ
 ਬਿਨਾਸੀਅਗਮਅਪਗਾਲੇਪਖਾਪ੍ਰਿਅਲੁਭਿਪਏ॥ ਭਗਿਗਏਪੰਚਦੂਤਲਾਏ॥੩॥ ਨਾਮੈਕੁਲੁ
 ਨਾਮਜੋਭਾਵੰਤਾ॥ ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਉਭਾਨੀਕੰਤਾ॥ ਮੇਰਿਅਨਥਗਰੀਬਨਿਮਾਨਿ॥ ਕੰਤਪਕਰਿਹਮਕੀ
 ਨੀਰਾਨਿ॥੩॥ ਜਬਖੁਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਜਨੁਲਾਗਾ॥ ਭੁਖਸਹਜਮੇਰਾਪਨੁਸੇਰਾਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੁ
 ਰਨਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪ੍ਰਭਗੁਣਤਸਾ॥੪॥੧॥੮੫॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਅਮਥੈ
 ਤਿਕੁਟੀਵਿਸਟਕੁਰੀ॥ ਬੇਲੈਕਉਣਾਜਿਹਬਾਕੀਠੂਹਵਿ॥ ਸਦਾਭੁਖੀਪ੍ਰਿਭੁਜਨੈਦੂਰਿ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ
 ਇਸਤੀਇਕਰਮਿਉਪਈ॥ ਓਨਿਸਭੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰਿਰਖੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇ
 ਰਗਉਲੀਸਭੁਜਗੁਜੋਰਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੇਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਸੇਰਿ
 ਆ॥੨॥ ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਬਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ ਤਟਤੀਰਬਭਵੇਸਭਪਰਨਾ॥ ਸੇਉਬਰੇਜਿਸਤਿਗੁ
 ਰਕੀਸਰਨਾ॥੩॥ ਮਾਇਆਮੇਰਿਸਭੇਜਗੁਬਧਾ॥ ਹਉਮੈਪਚੈਮਨਮੁਖਪੁਰਖਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਬਾ
 ਹਪਕਰਹਮਰਖਾ॥੪॥੨॥੮੬॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਸਰਬਦੁਖਜਬਬਿਸਰਹਿਸੁਆ
 ਮੀ॥ ਈਹਉਹਕਾਮਿਨਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ ਸੰਤਤ੍ਰਿਪਤਸੇਹਰਿਹਰਿਦਾਇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲ
 ਇਸਰਬਸੁਖਪ੍ਰਭੁਤਮਹੀਰਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਗੋਦਤਕਉਜਾਨਤਦੂਰਿ॥ ਸੋਜਨਮਰਤਾਨਿ
 ਤਨਿਤਛੂਰਿ॥੨॥ ਜਿਨਸਭੁਕਿਛੂਦੀਆਤਿਸੁਚਿਤਵਤਿਨਾਹਿ॥ ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਦਿਨੁਰੈਨਿ
 ਜਾਹਿ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਮਰਹੁਏਕਾਗਤਿਪਾਈ॥ ਐਗੁਰਪੂਰੇਟੇਕਾ॥੪॥੩॥੮੭॥ ਅਸਾ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਆ॥ ਕਲਮਲਦੋਖਸਗਪਰਹਰਿਆ॥੧॥ ਸੇਈ
 ਵਿਦੁਸਭਲਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰਮਗਤਿਪਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਜਨਕੇਪ੍ਰਜੈਪੈ
 ਗਾਮਿਟੇਉਪੜਹਮਨਤੇਬੈਗਾ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਛੁਗੁਰੁਕਾਇਆ॥ ਪੰਚਦੂਤਸਭਦਸਗਤਿਆ
 ਇਆ॥੩॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਉਪਰਿਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੪॥੮੮॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗਾਵਿਲੇਰਿਭੂਗਾਵਨਹਰੇ॥ ਜੀਅਪਿੰਡਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਰੇ॥ ਜਾਕੀਸੇ
 ਵਾਸਰਬਸੁਖਪਵਹਿ॥ ਅਦਰਕਾਹੁਪਰਿਬਹੁਵਿਨਜਾਵਹਿ॥੧॥ ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰਦੀਸਾਰਿਬੁ
 ਭੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਨਿਤਜਾਪੀਐ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਮਨਿਵਸਾ
 ਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਾਦਾਨੁਖਿਟੈਨਾਹੀ॥ ਭਲੀਭਾਤਿਸਭਸਹਜਸਮਾਹੀ॥ ਜਾਕੀਬਖਸਨ
 ਮੇਟੈਕੋਈ॥ ਮਨਿਵਾਸਾਈਐਸਾਚਾਸੇਈ॥੨॥ ਸਗਲਸਮਕੀਰਿਹਜਕੈਪੁਰਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਦੁ
 ਕਦੁਖਨਛੂਰਨਾ॥ ਓਟੇਗਹੀਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ ਸਸਿਸਾਸਿਸੇਭੁਨਨਿਧਿਗਈਐ॥੩॥ ਦੂਰਿ

ਨਹੋਈਕਤਦੂਜਾਈਐਯਾਨਦਰਿਕਰੇਤਾਰਹਿਹਰਿਪਾਈਐਯਾਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪੁਰੇਗੁਰਪਾਸਿਯਾਨੰਨ
ਕੁਮੰਗੈਹਰਿਖੰਨੁਰਾਸਿਯਾ੪੥੬੥੮੬੥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ਯਾਪੁਥਮੇਮਿਟਿਆਤਨਕਾਦੁ
ਯਾਮਨਸੁਗਲਕਉਹੋਆਸੁਖਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੋਨਾਉਬਲਿਬਲਿਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉਜਾ
ਉਯਾਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਓਮੇਰੇਭਾਈਯੋਗਸੋਗਸਰਦੂਪਬਿਨਸੋਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈਯਾ੧੥ਰਹ
ਉਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਦਸਾਏਯਾਮਨਚਿਤਤਸਗਲੇਫਲਪਾਏਯਾਮਨਬੁਝੀਸਭਹੋਈਸੀਤਿਯਾਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿਯਾ੨੥ਨਿਥਵੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਥਾਨੁਯਾਨਿਮਨੇਕਉਗੁਰਿਕੀਨੋਮਨੁਯਾਬੰਧਨ
ਕਾਇਸੇਵਕਕਰਿਗਥੋਯਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੋਯਾ੩੥ਵਡੇਭਾਗਿਪੁਜਗੁਰਚਰਨਾਯਸਗਲਤਿਆ
ਗਿਪਾਈਪੁਭਸਰਨੇਯਗੁਰਨਾਨਕਜਾਕਉਭਇਆਦਾਇਆਲਾਸੇਜਨੁਹੋਆਸਦਾਨਿਹਾਲਾਯ
੪੥ਗੁਯਾ੧੦੦੥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ਯਾਸਤਿਸੰਓਦੀਅਭੇਜਿਯਾਚਿਹੁਜੀਦਨਉਪਜਪਿਆ
ਸੰਜੋਗਯਾ੧੥ਉਦਰੈਮਾਰਿਆਇਕੀਆਨਿਵਾਸਾਯਾਮਾਤਕੈਮਨਿਬਹੁਤੰਬਿਗਾਸੁਯਾ੧੥ਜੰਮਿਆ
ਪੁਤੁਰਗੁਰੋਗੋਵਿਦਕਾਯਪੁਗਟਿਆਸਭਮਹਿਲਿਖਿਆਪੁਰਕਾਯਾ੧੥ਰਹਉਦਸੀਮਾਸੀਪੁਕ
ਮਿਥਾਲਕਜਨਮੁਲੀਆਯਮਿਟਿਆਸੇਕੁਮਹਾਅਨੰਦਥੀਆਗੁਰਬਾਣਿਸਖੀਅਨਦੁਗਾਵੈਯਾ
ਸਚੈਸਾਹਿਬਕੈਮਨਿਭਾਵੈਯਾ੨੥ਵਧੀਵੇਲਬਹੁਪੀਵੀਚਾਲਿਯਾਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੰਧਿਬਹਾਲੀ
ਯਾਮਨਚਿਦਿਆਸਤਗੁਰੁਦਿਵਾਇਆਯਾਭਏਅਚਿਤਏਕਲਿਵਲਾਇਆਯਾ੩੥ਜਿਉਬਾਲਕੁ
ਪਿਤਾਉਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁਯਾਬੁਲਾਇਆਥੇਲੈਗੁਰਕੇਭਾਣਿਯਾਗੁਝੀਛੰਨੀਨਾਹੀਬਾਤਾਗੁਰਨਾਨਕੁ
ਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿਯਾ੪੥੮੥੧੬੧੥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ਯਾਗੁਰਪੁਰੇਗਥਿਆਦੇਹਾਥਾਯਪੁਗ
ਵਡਉਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁਯਾਗੁਰਗੁਰਜਪੀਗੁਰੁਗੁਰੁਪਿਆਈਯਾਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਿਗੁਰੁਪ
ਹਿਪਾਈਯਾ੧੥ਰਹਉਸਗਨਿਪਰੇਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵਪੁਰਨਹੋਈਸੇਵਕਸੇਵਾਯਾ੨੥ਜੀਉਪਿਰੁਜੋਬਨੁ
ਰਖੈਪੁਨਾਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕਰਬਾਨਾਯਾ੩੥੮੥੧੦੩੥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਾਪਤਿਸਾਰੀਘ ਘਰੁ੮ ਕਾਠੀ॥ ਮੈਥੰਦਥੈਖਗਿਦੁਸਚੁਸਾਰਿਬੁਯੋਗਾਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਪੈਤੇਗਮ॥ ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਤੂੰਪਣੀਤੇਗਭਰਵਾਸਾ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕਹੈਸੋ
ਜਾਨਹੁਕਾਚਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਉ॥ ਤੇਗੁਰੁਮੁਅਪਹੁਪੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਰਾਭੇਟਸਿਸੋਚਲੈਰ
ਜਾਏ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਾਈਸਿਆਣਪਕਿਤੈਕਾਮਿਨਅਈਐ॥ ਤੁਠਸਾਰਿਬੁਯੋਦੈਦੈਸੋਈਸੁਖਪਾਈਐ॥
੩॥ ਜੇਲੁਖਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਦੈਨਬੰਧਾ॥ ਜਨਨਨਕਕੀਤਨਾਮੁਧਹੁਹੋਰੁਛੋਡਿਅਧੰਧਾ॥ ੪॥

ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ १०३॥ ॥ ਸਰਬਸੁਖਾ ਮੈਰਾ ਲਿਆਹ ਰਿਜੇ ਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ १॥
 ਰਤੁ ਠੇਤੇ ਪਾਈ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਈ ॥ १॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਸਦਸਦ ਕੁੰਬਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ
 ਦਿਸ ਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਸਚਾਇ ਪੁਕੀ ਜੇਵਾਨਾ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗਨੁ ਸਚਾ ਸੇਇ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿਸਨੁ
 ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੋਢੂ ਟੈਮਹ ਜਾਲਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ २॥ ਗੁਰਕੀਮਹ ਸਾਕਿਆ ਕਹਾ
 ਹੁਰਬਿਬੇਕਸਤ ਸਹਾਇ ॥ ਦਿਜੁ ਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗਪੁਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ३॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ
 ਹੁਸਦਸਦਾਹ ਰਿਹਰਿ ਮਨੁ ਰੇਗਾ ॥ ਜੀਉ ਪਾਣਪਨੁ ਗੁਰੂ ਪੈਨ ਨਕ ਕੈਸੇਗੇ ॥ ४॥ २॥ १०४॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ १०४॥ ॥ ਸਾਈਅਲਖਾ ਮਪਾਰਭੇ ਗੀਮਨਿਵਸੈ ॥ ਦੂਖਦਰਦੁ ਰੇਗੁ ਮਾਇਐ
 ਰਾਹਭੁਨਸੈ ॥ १॥ ਹਉਵੰਦਾ ਕਰਬਾਣੁ ਸਾਈਆਪਣੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਨਦਘਣਾ ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ ॥ १॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦਕਗਾਲਿ ਸੁਣੀਸਚੇਤਿ ਸੁਧਣੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖਪਾਇ ਮਾਇਨਕੀਮਗਣੀ ॥
 २॥ ਨੈਣਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕਭਈ ॥ ਮੈਨਿਰਗੁਣ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆਪਿਲਕਿਲਾਇਲ
 ਈ ॥ ३॥ ਬੇਦਕਤੇਬਸੀਸਾਰਹਬਾਹੁ ਬਾਹਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਪਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਗਾ ॥ ४॥ ३॥ १०५॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ १०५॥ ॥ ਹਭੋਭੋ ਕਿਵਿਸਾਰਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਛੂਠਾ ਲਾਹਿਗੁ ਮਨੁ ਮਨੁਤਨੁ
 ਅਗਪਿਧਰਿ ॥ १॥ ਆਠਪਹਰਸਾਲਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਤ੍ਵੀ ॥ ਜੀਵੰਤੇ ਗੀਦਤਿ ਕਿਰਪਾਧਰਿ ਮੁਖੀ ॥ १॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਈਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸੇਈਲਗੈ ਸਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿਅਲਾ ॥ २॥ ਜੇਨਦੁ
 ਦੇਮੁਲਿਸੋਘਰੁ ਸਿਕਰਿ ॥ ਹਿਕੋਚਿਤਿ ਵਸਾਇਕਦੇਨਜਾਹਿਅਗਿ ॥ ਜਿਨਾਪਿਆਰਾਮੁ ਜੋਪ੍ਰਭੁ
 ਟਿਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਭਨਾਨਕਵਖਾਣਿਆ ॥ ४॥ ४॥ १०६॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਜਿਨਾਨਦਿਸੈ ਨਾਮੁ ਸੇਕਿਨੇਹਿਆ ॥ ਭੇਦੁ ਨਜਾਣਹੁ ਮੁਲਿਸੀਈਜੇਹਿਆ ॥ १॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹ
 ਭੁਤਮਜੰਗਿਭੇਟਿਆ ॥ ਸੁਖਪਾਇਆ ਜਨਪਰਸਾਦਿ ਦੂਖਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇਬੰਡਬ
 ਹਮੰਡਇਧਰੇਤਿਨਖੇ ॥ ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਮਾਪਿਪੁਰੇਭਗਤਿਸੇ ॥ २॥ ਜਿਸਨੇਮੰਨੇਆਪਿਸੇਈਮਾਨੀਐ
 ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਪੁਰਖਪਰਵਾਣੁ ਸਭਠਾਈਜਾਨੀਐ ॥ ३॥ ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਗਧਿਸਮਾਲੇਸਾਹਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕਕੀ
 ਲੋਲਾਪੁਰਿਸਚੇਪਤਿਸਹਾ ॥ ४॥ ५॥ १०੭॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ १०੭॥ ॥ ਪੁਰਿਹਰਿਆਸੁਬਠਾਇ
 ਹਮਰਾਖਸਮੁਸੋਇ ॥ ਏਕੁਸਾਰਿਬਸਿਰਿਛੁੜਦੁਜਨਾਹਿਕੋਇ ॥ १॥ ਜਿਉਭਏਤਿਉਰਖੁਰਾਖਣਹਰਿ
 ਆ ॥ ਭੁਛੁਬਿਨੁਅਦੁਰਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਰਿਆ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਘਟਿਘਟਿ
 ਸਾਗੀਐ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਮਾਪਿਤਿਸੁਨਦਿਸਾਗੀਐ ॥ २॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਿਆਪਣਭਾਣਿਆ
 ਭਗਤਕਾਸਹਾਈ ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਜਾਣਿਆ ॥ ३॥ ਜਪਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਕਦੇਨਸੁਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕਦਰਸ

१॥ १०੩॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ १०੩॥ ॥ ਸਰਬਸੁਖਾ ਮੈਰਾ ਲਿਆਹ ਰਿਜੇ ਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ १॥
 ਰਤੁ ਠੇਤੇ ਪਾਈ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਈ ॥ १॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਸਦਸਦ ਕੁੰਬਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ
 ਦਿਸ ਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਸਚਾਇ ਪੁਕੀ ਜੇਵਾਨਾ ॥ १॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗਨੁ ਸਚਾ ਸੇਇ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿਸਨੁ
 ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੋਢੂ ਟੈਮਹ ਜਾਲਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ २॥ ਗੁਰਕੀਮਹ ਸਾਕਿਆ ਕਹਾ
 ਹੁਰਬਿਬੇਕਸਤ ਸਹਾਇ ॥ ਦਿਜੁ ਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗਪੁਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ३॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ
 ਹੁਸਦਸਦਾਹ ਰਿਹਰਿ ਮਨੁ ਰੇਗਾ ॥ ਜੀਉ ਪਾਣਪਨੁ ਗੁਰੂ ਪੈਨ ਨਕ ਕੈਸੇਗੇ ॥ ४॥ २॥ १०੪॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ १੦੪॥ ॥ ਸਾਈਅਲਖਾ ਮਪਾਰਭੇ ਗੀਮਨਿਵਸੈ ॥ ਦੂਖਦਰਦੁ ਰੇਗੁ ਮਾਇਐ
 ਰਾਹਭੁਨਸੈ ॥ १॥ ਹਉਵੰਦਾ ਕਰਬਾਣੁ ਸਾਈਆਪਣੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਨਦਘਣਾ ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ ॥ १॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦਕਗਾਲਿ ਸੁਣੀਸਚੇਤਿ ਸੁਧਣੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖਪਾਇ ਮਾਇਨਕੀਮਗਣੀ ॥
 २॥ ਨੈਣਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕਭਈ ॥ ਮੈਨਿਰਗੁਣ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆਪਿਲਕਿਲਾਇਲ
 ਈ ॥ ३॥ ਬੇਦਕਤੇਬਸੀਸਾਰਹਬਾਹੁ ਬਾਹਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਪਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਗਾ ॥ ४॥ ੩॥ ੧੦੫॥
 ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧੦੫॥ ॥ ਹਭੋਭੋ ਕਿਵਿਸਾਰਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਛੂਠਾ ਲਾਹਿਗੁ ਮਨੁ ਮਨੁਤਨੁ
 ਅਗਪਿਧਰਿ ॥ ੧॥ ਆਠਪਹਰਸਾਲਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਤ੍ਵੀ ॥ ਜੀਵੰਤੇ ਗੀਦਤਿ ਕਿਰਪਾਧਰਿ ਮੁਖੀ ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਈਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸੇਈਲਗੈ ਸਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿਅਲਾ ॥ ੨॥ ਜੇਨਦੁ
 ਦੇਮੁਲਿਸੋਘਰੁ ਸਿਕਰਿ ॥ ਹਿਕੋਚਿਤਿ ਵਸਾਇਕਦੇਨਜਾਹਿਅਗਿ ॥ ਜਿਨਾਪਿਆਰਾਮੁ ਜੋਪ੍ਰਭੁ
 ਟਿਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਭਨਾਨਕਵਖਾਣਿਆ ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦੬॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਜਿਨਾਨਦਿਸੈ ਨਾਮੁ ਸੇਕਿਨੇਹਿਆ ॥ ਭੇਦੁ ਨਜਾਣਹੁ ਮੁਲਿਸੀਈਜੇਹਿਆ ॥ ੧॥ ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹ
 ਭੁਤਮਜੰਗਿਭੇਟਿਆ ॥ ਸੁਖਪਾਇਆ ਜਨਪਰਸਾਦਿ ਦੂਖਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇਬੰਡਬ
 ਹਮੰਡਇਧਰੇਤਿਨਖੇ ॥ ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਮਾਪਿਪੁਰੇਭਗਤਿਸੇ ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਮੰਨੇਆਪਿਸੇਈਮਾਨੀਐ
 ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਪੁਰਖਪਰਵਾਣੁ ਸਭਠਾਈਜਾਨੀਐ ॥ ੩॥ ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਗਧਿਸਮਾਲੇਸਾਹਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕਕੀ
 ਲੋਲਾਪੁਰਿਸਚੇਪਤਿਸਹਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੦੭॥ ਅਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧੦੭॥ ॥ ਪੁਰਿਹਰਿਆਸੁਬਠਾਇ
 ਹਮਰਾਖਸਮੁਸੋਇ ॥ ਏਕੁਸਾਰਿਬਸਿਰਿਛੁੜਦੁਜਨਾਹਿਕੋਇ ॥ ੧॥ ਜਿਉਭਏਤਿਉਰਖੁਰਾਖਣਹਰਿ
 ਆ ॥ ਭੁਛੁਬਿਨੁਅਦੁਰਨਕੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਘਟਿਘਟਿ
 ਸਾਗੀਐ ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਮਾਪਿਤਿਸੁਨਦਿਸਾਗੀਐ ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਿਆਪਣਭਾਣਿਆ
 ਭਗਤਕਾਸਹਾਈ ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਜਾਣਿਆ ॥ ੩॥ ਜਪਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁ ਕਦੇਨਸੁਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕਦਰਸ

ਪਿਆਸਲੋਚਪੁਰੀਐ॥੪॥੭॥੧੦੮॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ॥ ਕਿਆਸੇਵਹਿਨਾਮਾਦਿ
 ਸਾਰਿਗਠਲਗਹਲਿਅਗਕਿਤੀਇਤੁਦਰੀਆਇਵੰਦੁਹਿਲਿਅਮਾ॥੧॥ਬੋਹਿਬਹਾਰਿ
 ਚਰਣਮਨਚਵਿਲੰਘੀਐ॥ਅਠਪਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਾਪੁਸੈਗੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਗਹਿਭੋ
 ਗਅਨੇਕਵਿਣਨਾਵੈਸੁਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਬਿਨਾਮਹਿਮਹਿਰੁਨਿਅਮਾ॥ਕਾਪਵਭੋਗਸੁਗੰਧ
 ਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਤਨੁਛੁਰੁਸਰਪਰਚਾਲਣਾ॥੩॥ਮਹਾਬਿਖਮਸੰਸਾਰੁਦਿ
 ਹਲੈਪੇਖਿਆ॥ਛੁਟਨਹਰਿਕੀਸਗਣਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਆ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ ਅਸਪਤਿ
 ਸਾਹੀਪ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗਿਕਾਰੇਗਰਬੀਐ॥ਏਕਨਾਮੁਅਪਾਰੁਭਉਜਲੁਤਰਬੀਐ॥੧॥
 ਮੈਗਰੀਬਸਚੁਟੇਕਤੂਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਦੇਖਿਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੇਮੇਰਮਨੁਪੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਜਰਮ
 ਲੁਜੰਜਾਨੁਕਾਜਿਨਕਿਤੈਗਨੇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਅਪਾਰੁਨਿਚਲੁਏਹੁਧੋਨੇ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਅਰੰ
 ਗਤੇਰਪਛਾਦਿਆ॥ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਇਆ॥੩॥ਸਚਾਭੁਟੀਨਿਪਾਨੁਤੂਪ੍ਰਭਗ
 ਹਿਰੀਤੀਗੇ॥ਅਸਭੋਰੇਸਾਖਸਖਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅਗੇ॥੪॥੮॥੧੧੧॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਜਾਇਸਹਜਿਸੁਖਪਾਈਐ॥ਰੋਟਿਦਿਨਸੁਕਾਰਜੇਵਿਹਰਿਹਰਿਪਿ
 ਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭਸੇਇਜਿਸਕਾਸਭਕੋਇ॥ਸਰਬਹਰਿਅਭਰਪੁਰਿਸਚਾਸਚੁਸੇ
 ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਰਹਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੇਗੁ॥ਤਿਸਹਿਅਰਪਿਮਨਾਬਿਨਸੇ
 ਸਗਲੋਰੇਗੁ॥ਰਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁਖੈਅਗਨਿਮਾਰਿ॥ਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜ
 ਇ॥੩॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣਾਨਾਨਕਜਨਪੁਰਾ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਭਏਭੋਟਿਆਗੁਰਪੁ
 ਰਾ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
 ਣੀਐ॥ਰੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ॥੧॥ਅਵਹੁਸੀਤਮਿਲਾਹਰਿਕਥਾਕਹ
 ਣੀਆ॥ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਨੁਮੁਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਣੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵ
 ਨਾਮੁਰੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾ॥ਮਿਥਿਆਮੇਰੁਸੰਸਾਰੁਛੁਠਾਦਿਣਸਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸੀਕਿਨੇ
 ਹੁਕਿਨੈਦਿਹਲੈਲਾਇਆ॥ਪੀਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁਖੁਜਿਨਿਹਰਿਪਿਆ॥੩॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਲ
 ਸਿਮੁਤਮਿਟਿਜਾਵੈ॥ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੇਇਜੇਪ੍ਰਭਭਵਈ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ ਅਸਪਤਿ
 ॥ਅਵਹੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰੋਇਰਸਕਸਸਭਭੁਚਹਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿਲਿਪਾਪ
 ਮੁੰਚਹਾ॥੧॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੀਤਜਨਹੁਤਤੇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕੰਕਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹਾ॥ਸਚਾਹਟਪੁਰਸਉਚੁ

ਇਆ

ਦਖਰਨਾਮੁਦਪਾਰਹੁ॥੨॥ਜੀਉਪਿਤ੍ਰੁਪਨੁਅਗਪਿਅਸੇਈਪਤਿਵੰਤੋ॥ਆਪਨਵੇਪ੍ਰਭੁਭਾਣਿ
 ਆਨਿਤਕੇ ਲਕਰੰਤੋ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਰਮਰਸਾਇ
 ਠਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਉਦਮੁਕੀ
 ਆਕਰਾਇਆਅਰੇਭੁਰਚਾਇਆ॥ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਵਿਕਾਇਆ॥੧॥੫॥
 ਇਪਰਹਸਤਿਗੁਰੁਕੈਜਿਨਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਸਚਸਾਜਿਸਦ
 ਰਿਆ॥੧॥੧੧੪॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਦਿਤੀਦਾਤਿਸਾਪੁ
 ਰਨਵਡਿਅਈ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਾਈਅਹਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਗਾਈ॥ਨੇਮੁਨਿਬਹਿਓਸ
 ਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਮੁਪਨੁਗੁਣਗਾਈਲਾਭੁਪੁਰੈਗੁਰਿਦਿਤਾ॥ਦਣਜਾਰੇਸੀਤ
 ਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਾਕਾਠਾਭੁਰੁ
 ਤੁਹੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕੇਵਡਭਾਗਾ॥ਉਸੁਰੇਲਾਸਦਸੁਖੀਸਭੁਕੁਮੁਭਉਭਾਗਾ॥੧॥੧੧੪॥ਕਰੁਗਹਿਲੀ
 ਕੇਠਾਕੁਰਮੇਭਾਗਾ॥ਕਰਨਕਰਵਨਸਗਲਬਿਧਿਸੋਸਤਿਗੁਰੁਹਮਾਰਾ॥੧॥੧੧੪॥ਦੁਜਾਨਾਹੀ
 ਅਓਹਕੇਤਕਾਭਉਕਰੀਐ॥ਗੁਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐ॥ਜਗੁਦਤਰੁਤਰੀਐ॥ਉਦਿਸਟਿਤੇਰੀਸੁ
 ਖੁਪਾਈਐ॥ਮਨਮਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਤਮਕਿਰਪਾਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਨਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੁਹਰਿਕੀਰਤੋਨੇਕੋਵਿਗਲਾਪੀਵੈ॥ਦੁਜਹੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈ॥੪॥
 ੧੪॥੧੧੬॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਾਪ੍ਰਭੁਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭਤੇਉਚਾ॥ਸਭਕਿ
 ਛੁਤਕਾਕੀਦੀਐਥੇਰਾਅਰੁਪੁਚਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਨਮੇਰਾਧਨੇਸਹਿਬਕੀਮਨੀਆ॥ਨਾਮਿਜਿਸੇ
 ਕੈਉਜਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ॥੧॥੧੧੪॥ਦੇਪਰਵਾਹੁਅਨਿਦਮੈਨਾਉਮਾਣਕਹੀਗਾ॥ਰਜੀਧ
 ਈਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਭੁਮੀਗਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਗੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿਵਿਕਾਵਉ॥ਸੇਵਹੁਸਾਧੁਭਉਕ
 ਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਾਵਉ॥੩॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈਸਭਕਹਰੀਮੇਰਾ॥ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇ
 ਨਾਨਕਤਿਸੁਸੁਖਹਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੀਤਕੀ
 ਹੋਇਦਾਸਹੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖਰੀ॥ਸਗਲਗੁਣਗੁਣਉਤਮੇਭਰਤਾਦੁਰਿਨਪਿਪੁਰੀ॥੧॥
 ॥ਇਹੁਮਨੁਉਚਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਗੀਰੀ॥ਤਿਅਗਿਸਿਆਣਪਚਾਤੁਰੀਤੁਜਾ
 ਠੇਗੋਪਾਲਹਿਸੰਗੀਰੀ॥੧॥੧੧੪॥ਭਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾਨੀਐ॥ਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਗੀ॥ਦੁਜਾ
 ਭਉਬਿਯਾਹੀਐ॥ਏਹੁਤੋਬੋਲਾਖਾਇਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕ੍ਰਬੁਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹੁਸਤਿਕੀਸੇਜਾਬਿ
 ਛਾਇਗੀ॥ਅਠਪਹਰਕਾਰਜੋਵਿਗੁਰੁਤਉਭੋਟੇਹਰਿਗਾਇਗੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਸ

ਈਰੁਪਾਖਪਾਗੀ। ਸਾਈਸੋਪਾਗਣਿਨਾਨਕਾਜੋਰਾਣੀਕਰਤਾਰੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥ ਅਸਪਾਧ:੫
 ਮਨੀਹਨਡੇਲਾਤਉਲਉਭਉਮਨਕੋਰਸਾ। ਕ੍ਰਮਕਾਟੇਗੁਰਮਾਪਣੈਪਾਏਬਿਸੁਆ॥੧॥ਓਇਬਿਖ
 ਵੀਦੋਖੀਆਤੇਗੁਰਤੇਪੁਟੇ। ਹਮਛੂਟੇਅਬਓਨਤੇਓਇਹਮਤੇਛੂਟੇ॥੨॥ਜਬਲਗੁਹਕਾਖੁਨਬੁਝਤ
 ਤਬਹੀਲਉਦੁਖੀਆ। ਗੁਰਮਿਲਿਪੁਕਾਪੁਪਛਾਣਿਆਤਬਹੀਤੇਸੁਖੀਆ॥੩॥ਨਾਕੋਦੁਸਮਨਦੋਖੀਆ
 ਨਾਰੀਕੋਮੰਦਾ। ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਵਕੋਨਾਨਕਖਸਮੈਬੰਦਾ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥ ਅਸਪਾਧਿਸਾਹੀ੫
 ਸੁਖਸਹਜਅਨਦੁਪਣਹਰਿਕੀਰਨੁਗਾਉ। ਗਰਹਨਿਦਰਿਸਤਿਗੁਰਦੇਅਪਣਾਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਗੀਉ
 ਰਮਾਪਣੇਸਦਸਦਬਲਿਭਉ। ਗੁਰੁਦਿਟਪੁਰਉਦਾਰਿਆਜਿਸੁਮਿਲਿਸਦੁਸੁਆਉ॥੨॥ਗਾਉ। ਸਗੁਨ
 ਅਪਸਗੁਨਤਿਸਕਉਲਗਹਿਜਿਸੁਚੀਤਿਨਾਦੈ। ਤਿਸੁਜਮੁਨੇਕਿਨਾਦਣੀਜੋਹਰਿਪੁਰੁਭਵੈ॥੩॥ਪੁੰਨ
 ਦਾਨਜਪਤਪਜੇਤੇਸਭਉਪਰਿਨਾਮ। ਹਰਿਹਰਿਸਨਾਜੋਜਪੇਤਿਸੁਪੁਰਨਕਾਮ॥੪॥ਬਿਨਸੈਕ੍ਰਮਮੋਹਗਏ
 ਕੋਦਿਸੈਨਬੀਆ। ਨਾਨਕਗਏਪਰਬ੍ਰਮਿਠਿਰਿਦੁਖਨਬੀਆ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

੪੦੩

੧੦ ਰਾਗ

ਮੇਰਾਭੋਰਾਜਾਤਤੁਮਾ
 ਤੇਬੀਧਾਗੁਰਿਕਾਣੀਆਗੇ
 ਅਨਤਤਬਛੁਟਕੇਣੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਪਾਧਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੯॥ ਚਿਤਦਉਚਿਤਦਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਉਆਗੈਭਵਉਕਿਨਭਵਉ
 ਏਕੁਦਾਰਾਸਗਲਪੈਜਾਚਿਕਦੁਸਰਿਕੈਪਹਿਜਵਉ॥੧॥ਹਉਮਾਗਉਆਨਲਜਾਵਉ। ਸਗਲਛ
 ਕਪਤਿਏਕੋਠਕੁਰਕਉਨੁਸਮਸਰਿਲਵਉ॥੨॥ਗਾਉ॥ਉਠਉਬੈਸਉਹਰਿਭਿਨਸਾਕਉਦਰਸਨੁਖੇਜਿ
 ਖੋਜਵਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸਨਕਸਨੀਦਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰਭਿਨਕਉਮਹਲੁਦਲਭਵਉ
 ॥੩॥ਅਗਮਅਗਮਅਗਮਪਿਥੋਧਿਕੀਮਤਿਪਰੈਪਵਉ। ਤਾਕੀਸਗਣਿਸੋਗਣਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਸ
 ਭਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪਿਆਵਉ॥੪॥ਗੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲੁਪੁਰੁਠਾਕੁਰਕਾਟਿਓਬਿਪੁਗਾਵਉ। ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਜਉਸਾਧਸੀਗੁਪਾਇਓਤਉਠਿਰਿਜਨਮਿਨਾਵਉ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ ਅਸਪਾਧਿਸਾਹੀ੫ ॥
 ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਗਿਸਦਾਰੀ। ਸੀਗਿਚਲਨਕਉਤੋਸਾਦੀਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੋਬਿ
 ਉਹਾਰੀ॥੧॥ਅਦਰਬਿਸਾਹੀਬਿਸਾਹੀ। ਨਾਮਦਾਨੁਗੁਰਪੁਰੈਦੀਓਮੈਏਹੋਆਧਾਰੀ॥੨॥ਗਾਉ॥ਦੁਖ
 ਨਿਗਾਵਉਸੁਖਭਿਗਾਵਉਮਗਗਿਪੰਥਿਸਮਾਹੀ। ਨਾਮਦਿਨੁਗੁਰਮਨਮਹਿਦੀਆਮੇਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ
 ॥੩॥ਦਿਨੁਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਰਸਨਾਰੀ। ਸਤਸੀਗਤਿਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਵਤ
 ਮਰਤਸੇਗਾਰੀ॥੪॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾਨੁਦੇਹੁਪਭਪਾਵਉਸੀਤਰੇਨਉਧਾਰੀ। ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਨੈਨਦਰ
 ਸੁਖੇਖਉਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੨॥੧੨੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਪਾਧਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧੦ ॥ ਜਿਸਨੇਤੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਾਹੁਨਦੇਹੁਪੁਤਕਲਤੁਕਿ

੮੪

ਹਸਗਲਸਮਗੀਸਭਮਿਥਿਅਸਨਾਹ॥੧॥ ਰੇਮਨਕਿ ਆਕਰਹਿ ਹੈਹਾਹਾ ਵਿਸਟਿਵੇਖੁਜੈਸੇ
 ਹਰਿਚੰਦਉਗੀਇਕੁਰਮਭਜਨੁਲੈਲਾਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇਬਸਤਰਦੇਛਿਨੇਨੇਦਿਨਦੇਇਚਾਰਿ
 ਭੋਗਹਾਭੀਤਿਉਪਰੈਕੇਤਕੁਪਈਐਅੰਤਿਓਰਿਕੋਆਹਾ॥੨॥ ਜੈਸੇਅੰਤਕੁੰਡਕਰਿਗਾਖਿਓਪਰ
 ਤਸਿਉਗਲਿਜਾਹਾ॥ ਅਦਿਗਿਆਗਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀਮੁਹਤਚਸਾਹਾ॥੩॥ ਰੇਮ
 ਨਲੇਖੈਚਾਲਹਿਲੇਖੈਬੈਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ ਸਦਕੀਰਤਿਕਰਿਨਾਨਕਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰ
 ਏਓਹਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪੁ ॥ ਅਪੁਸਟਬਤਤੇਭਈਸੀਧਰੀਦੂਤ
 ਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਹਛੁਟਈ॥੧॥ ਜਉਕਿਰਪਯੋਗ
 ਬਿੰਦਭਈ॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿਹਰਿਨਾਮਛਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਕਿਰਪਨਕਉਕੋ
 ਇਨਜਾਨਤਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ ਸੰਗਿਬੈਸਨੇਕਹੀਨਪਾਵਤਹੁਣਿਸਗਲਚਰਣਸੇਵਈ
 ॥੨॥ ਅਦਾਅਦਕਉਠਿਰਤਦੂਦਤੇਮਨਸਗਲਤ੍ਰਿਸਨਭੁਛਿਗਈ॥ ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਖਵਤੇਨਾ
 ਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਈ॥੩॥ ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਦੁਖਨੈਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ ਦਾ
 ਸੁਦਾਸਦਾਸਕਉਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਈ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪੁ
 ॥ ਰੇਮੁਕੈਲਹੇਕਉਤੂੰਚੀਲਾਚੀਲਾਤੇਟੇਕਉਬੋਗਧਾਇਆ॥ ਸਸਤਦੁਖਰੂਤ੍ਰਿਪਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪੀ
 ਬਾਧਰੇਨਾਇਆ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸਾਇਆ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਤੇਰੇਨਾਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਏਹਾਓ
 ਟਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਧਣਦੈਣਸੁਣਹਿਉਗ੍ਰੰਥਦਹਿਨਾਮੁਲੇਤਅਲਕਾਇਆ॥ ਨਿੰਦਾਚਿੰਦਕਉ
 ਬਹੁਤਉਮਾਰਿਓਭੁਛੀਉਲਟਾਇਆ॥੨॥ ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਅਖਾਧਿਖਾਹਿਰਕਾ
 ਇਆ॥ ਸਚਧਰਮਸਿਉਰਚਿਨੀਅਦੈਸਤਿਸੁਨਤਛੋਹਾਇਆ॥੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਪ੍ਰਭਠਕੁਰਭਗਤਿਟੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਅਹਿਸਰਣਪ੍ਰਭੁਅਇਓਗੁਲਾਜਅਪਨਾ
 ਇਆ॥੪॥੩॥੧੨੫॥ ਅਸਪਤਿਸਾਹੀਪੁ ॥ ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏਮੋਹਮ
 ਇਅਕੇਬਾਧੇਖਜਹਜਾਨੈਸੋਚੀਤਿਨਾਦੈਅਹਿਬੁਧਿਭਏਅੰਧੋ॥੧॥ ਮਨਿਬੈਰਗੀਕਿਉਨਅਗ
 ਧੋ॥ ਕਾਚਕੋਠਗੀਮਾਰਿਤੂੰਬਸਤਾਸੰਗਿਸਗਲਬਿਬੈਕੀਬਿਆਧੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤ
 ਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਪਲੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰਜਾਧੋ॥ ਜੈਸੇਮੀਰੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏਸੁਠਪੀਪਦੁਗਾਧੋ॥ ਕਾ
 ਮਕ੍ਰੋਧਅਹੁਲੋਭੁਸੋਹਇਹਇੰਦ੍ਰੀਗਸਿਲਪਟਾਧੋ॥ ਦੀਈਭਵਗੀਪੁਗਾਖਿਬਿਧਤੈਬਹੁਰਿਬਹੁਰੀ
 ਜਨਮਾਧੋ॥੩॥ ਜਉਭਉਓਕ੍ਰਿਪਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸਭੁਸੁਖਿਲਾਧੋ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦਿ
 ਨੁਰੈਨਿਧਿਅਵਉਮਾਰਿਕਚੀਸਗਲਉਧਾਧੋ॥੪॥ ਇਓਜਪਓਭਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ ਭਉਓਕ੍ਰਿ

ਪਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਥੇ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਦੁਜਾ॥੪॥੧੨੬॥ ਆਸਾਪੜਪ
 ॥ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਠਿਕੋਟਿਦਿਨਸਦੁਖਪਾਵਹਿ॥ਪਰੀਖੁਤਰੰਗਮਾਣਹਿਠਿਰਿਬ
 ਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਛਤਦਹਿ॥੧॥ਅੰਧੇਚੇਤਿਹਰਿਹਰਿਗਇਆ॥ਤੇਰਸੇਦਿਨੁਨੇਵੈਆਇਆ॥੧
 ॥ਗੁਰਉ॥ਪਲਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਿਭੁਲੋਆਕਨੀਮੋਕੇਤੁਮਰੁਜੈਸਾਸੰਗੁਬਿਸੀਅਰਸਿਓਰੇਤੈਸੇਹੀ
 ਇਹੁਪਰਗਿਹੁ॥੨॥ਬੈਰੀਕਾਗਣਿਪਾਪਕਰਤਾਬਸਤੁਰਹੀਅਮਾਨਾ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਨਹੀਸਿਉਸੰਗੀ
 ਸਾਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ॥੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਹੈਬਿਧਿਬਿਅਪਿਓਸੇਉਬਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਗਾਕਹੁ
 ਨਾਨਕਕੁਦਸਾਗੁਰੁਤਰਿਓਏਪੁਨੀਤਸਰੀਰਾ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਦੁਪਰੇ
 ॥ਬੁਕਿਕਮਨੋਸੇਈਤੁਮਦੇਖਿਓਤੁਮੁਗਪਮੁਕਰਾਨੀ॥ਆਪਕਮਾਨੇਕਉਲੇਬਾਧੇਠਿਰਿਪਛੈਪ
 ਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭੁਬਿਧਿਆਗੈਜਾਨੀ॥ਕੁਮਕੇਤੁਸੇਤੁਰਾਖਤਪਰਦਾਪਛੈਸੀਅਕੀਮਾਨੀ॥
 १॥ਗੁਰਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਹੋਕਿਅਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਬਖਸਿਓਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆ
 ਮੀਨਾਨਕਦਾਸਭੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਪਨੇਸੇਦਕਕੀਆ
 ਪੇਰਾਥੈਆਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਸੇਦਕਕੀਤਹਤਹਉਠਿਸਾਵੈ॥੧॥ਸੇਦਕਕਉਨਿ
 ਕਟੀਚੋਇਦਿਖਾਵੈ॥ਜੇਜੇਕਰੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਦਕਤਤਕਾਲੋਚੋਇਆਵੈ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਤਿਸੁਸੇਦਕਕੈ
 ਹਉਬਲਿਹਾਹੀਜੇਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸੁਕੀਸੇਇਸੁਣੀਮਨੁਹਰਿਆ॥ਤਿਸੁਨਾਨਕਪਰਸਣਿਆ
 ਵੈ॥੨॥੭॥੧੨੯॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਪੜ੧੧ ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਨਟੁਆਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਰੈਓਤੈਸਾਰੇਅਨਿ
 ਕਜੇਨਿਕੁਮਿਕੁਮਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰਦੇਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰਤਹਮਾਰੇਸੀਤਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿ
 ਆਨੀਤਾਰੇ॥ਸਾਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਭੁਠਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਜੀਤਾਰੇ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਤੈਗੁਣ
 ਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਕੀਕੀਨਿਕਹੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਗੇ॥ਪ੍ਰਮਾਨਘੋਰਅਗਾਹਗਾਹਗਾਖਰੀਗੁਰੂਬਦੀ
 ਪਾਰਿਉਤਰੀਐਗੇ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨਾਰੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿ
 ਧਾਨੁਨਿਰਮੇਲਕੁਮਨੁਮਠਕੁਪਤੀਆਨਾਰੇ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਦੁਪਰੇ
 ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਦਸਿਆਜੈਮਾਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਮਸੀਠੀਇਹੁਮਨੁਤਿਪਤਾਬਹੁਰਿ
 ਨਕਤਪੁਪਾਵਉਰੇ॥੧॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰਸਭਤੇਉਚਾਰੈਣਿਦਿਸੁਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ॥ਖਿਨਖਹਿਥਾਪਿਉ
 ਥਾਪਨਹਾਰਤਿਸਤੇਤੁਛਹਿਤੁਗਾਵਉਰੇ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵ
 ਹਰਿਚੀਤਿਨਾਵਉਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਅਪਿਪਹਿਰਾਇਆਕੁਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਰੇ॥੨॥

॥२॥१३१॥ आसपातिसाही ५ ॥ चारिबगनचडिहकेमरदनखटवरसनकरित
 लीगे॥ सुंदरसुखरसपुसिआतेपंचगुमीमेरिहलीगे॥ १॥ जिनमिअिमारेपंचसुखी
 रमेसैकउतबलीगे॥ जिनपंचमरिबिदरिगुदारेसेपुगएहकलीगे॥ १॥ गहोआद
 रीकोमिदसिभगहिनाहीमुहकमठउजठलीगे॥ कपुननकडिनितिनिरदछिआस
 पसंगतिबैहलीगे॥ २॥ ३॥ १३२॥ आसपातिसाही ५ ॥ निक्कीजीअकीहकिब
 उतमाअनसगलरसढीकेगे॥ १॥ गहोआबगुतिपुतिमुनिजनपटुघेते॥ अदरुकिह
 लाटीकीगे॥ बिबारीतिरारीअपारीसजारीसापसंगिननकपीकीगे॥ २॥ ४॥ १३३॥
 आसपातिसाही ५ ॥ रमारीपिआरीअमिउतपारी॥ गुरनिमखनमनतेटारीगे॥
 १॥ गहोआदरसनपरसनसरसनपरसनारीगरीकगतारीगे॥ १॥ पितुमरगुरगाम
 हरिदमनजमा॥ हरिकीठिननकडिरेपारीगे॥ २॥ ५॥ १३४॥ आसपातिसाही ५
 ॥ निक्कीसापसंगती॥ पहरमुहउतपलगादउगादउगेदिदगेदिददखती॥ १॥ चाल
 तबैसतसेदउरिजसुमतिउतिचगनपटनी॥ ३॥ १॥ १३५॥ १६ सतिगुरपुसादि
 आसपातिसाही ५ ॥ ५१३ ॥ ॥ तिआगिसगलसिआनपुनुपारबुमनिरेकगाए
 कसाचेनमबाहउसगलदीसैहगा॥ १॥ सेपुबजटीअैसदसंगि॥ गुरपुसादीबुहूअै
 कहरिकैरिगि॥ १॥ गहोआसगलिसमगबएककेरीदुजाताहीठो॥ मगबउजलुलीपीअैस
 दारिगुठगा॥ २॥ जनममरुतिदारीअैदुपुनजमपुहिउए॥ नमनिपानुसेटीपडे
 रिपकरेपुसोए॥ ३॥ एकरेकअपारुएकेएकरकामनिजेगा॥ ननकजपीअैमिलिसापस
 गतिहरिबिनुअदरुनहो॥ ४॥ १॥ १३६॥ आसपातिसाही ५ ॥ जउमनुतपु
 नपुकरेदीऐसभिरसभेगा॥ दीनबीपयजीअदतासगलिराखनजेगा॥ मेरेमनपिअ
 एहरिहरिना॥ १॥ लउतिपलउिसहाईसगेएकसिउलिदला॥ १॥ गहोआबेदसास
 ३जनपिआदरिउरनकडिसंगुकरमपमअनेककिरिआसभुपुपरिनामुअचउ
 ॥ २॥ ॥ कउकुअउअउकउबिनसैमिलेसतिगुरदेद॥ नमुदिदुकरिभगतिहरिकीठली
 हरिकीसेद॥ ३॥ चरनसरनदएआलतेगीउनिमटेमाटु॥ जनीअपुनअपारुतेगन
 ककपुउता॥ ४॥ २॥ १३७॥ आसपातिसाही ५ ॥ ॥ रिलिउलिमहदुपुपिआ

ਬਿਨਾਸਾਸੁਸੰਗਾਖਾਟਿਲੁਭੁਗੋਬੰਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇਕਰੰਗਾ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐਨੀਤਿ
 ॥ਸਸਿਸਾਸਿਪਿਆਇਸੇਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਦਰਪਰੀਤਿ॥੧॥ਹਰਾਉਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਅਪੀਪਾਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਪਿ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾਸ
 ਹਇਸੰਗੀਉਚਅਗਮਅਪਾਗੁਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰੰਦੇਜੀਅਕੋਆਧਾਰ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੁਣਤੇਗਜਸੁਗਾਉਸਰਬਸੁਖਦੁਹੀਦੁਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਨਾਉ॥੪॥
 ੩॥੧੩੮॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਉਦਮਕਰਉਕਰਾਉਠਕੁਰਪੇਖਤਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮੁਚਰਾਵਹੁਰੰਗਨਿਆਪੇਹੀਪ੍ਰਭੁਰੰਗਿ॥੧॥ਮਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਗਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਹੁਮੇ
 ਰੈਹਿਰੰਦੇਰੋਇਸਹਾਈਆਪਿ॥੧॥ਹਰਾਉਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤਮਾਰਪੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਾਉ॥
 ਵਇਅਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪਨੇਕਉਇਚੈਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ॥੨॥ਤਨੁਪਨੁਤੇਗਤ੍ਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਮਰੈਵ
 ਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉਹਰਣਾਤੇਰਦੀਆਖਹਿ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
 ਬਿਖਕਾਟੈਮਜਨੁਹਰਿਜਨਪੁਰਿ॥ਭਾਇਭਗਤਿਰਾਮਭਉਨਸੈਹਰਿਨਾਨਕਸਦਾਹਜੁਰਿ॥੪॥੪॥
 ੧੩੮॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਗਮਅੰਗੇਚਰਦਰਸੁਤੇਰਸੇਪਾਏਜਿਸੁਮਸੂਕਿਭਾ
 ਗੁਆਪਿਪ੍ਰਿਪਾਲਕਿਪਾਪ੍ਰਭਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਬਖਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਕਲਿਜੁਗਾਉਧਾਰਿ
 ਅਗੁਰਦੇਵਾਮਲਮੁਤਮੁਕਾਜਿਮੁਘਦੋਤੇਸਭਿਲਾਗੇਤੇਹੀਸੇਵਾ॥੧॥ਹਰਾਉਤੁਅਪਿਕਰਤਾ
 ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆਧਰਮਗਜਾਬਿਸਮਾਦੁਰੋਆਸਭਪਈਪੈਰੀਆ
 ਇ॥੨॥ਸਤਜੁਗੁਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆਪਰੁਭਈਐਕਲਿਜੁਗੁਉਤਮੋਜੁਗਾਮਾਹਿ॥ਅਹਿਕਾਰੁਕਰੇਸੁਅੰ
 ਹਿਕਰਪਾਏਕੋਈਨਪਕਵੀਐਕਿਸੈਥਾਇ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਸੋਈਕਰਹਿਜਿਗਤਤੇਰੇਜਾਚਹਿਏ
 ਹੁਤੇਗਬਿਰਦੁ॥ਕਰਿਜੋਵਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਅਪਣਿਆਸੁੰਤਾਦੇਹਿਹਰਿਦਰਸੁ॥੪॥੫॥੧੪੦॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੧੩ ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਤੁਮਾਰੋਗਿਰਗੁਣਨਿਸਭਾਰੇ॥੧॥ਹਰਾ
 ਉਮਹਾਬਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਵਾਦੀਤੇਪੁਨੀਤਸੰਗਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਭਵੰਤੇਨਰਕਿਪਵੰਤੇਤਿਨਕੇਕੁਲ
 ਉਧਾਰੇ॥੨॥ਕੋਇਨਜਨੈਕੋਇਨਮਾਨੈਸੇਪਰਗਟੁਹਰਿਦੁਆਰੇ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਤਾ
 ਈਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਰੇ॥੪॥੧॥੧੪੧॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਬਾਦਰਸੋਇਰੇ॥੧॥ਹਰਾ
 ਉਮੇਹਕੁਟਬਬਿਬੈਰਸਮਾਤੇਅਭਿਆਗਹਨਗਾਰੇ॥੧॥ਮਿਥਨਮਨੋਰਥਸੁਪਨਅਨੰਦਉਲਾਸ
 ਮਨਮੁਖਿਸਤਿਕਾਰੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸੰਗੇਤਿਲੁਮਹਮੁਨਲਹੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੰਧੇਸਤ

ਸੰਗੇਨਾਨਕਸਗਣਿਅਰੇ॥੪॥੨॥੧੪੨॥ ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ਤਿਪਦੇ॥ ਹੁਪੇ
 ਮਪਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮਨਿਕਗਜੇਸੇਤੀਅਨਲਾਲਨਹਨਾਹਨਾਹੀ॥੧॥ਰਾਜਨਭਗਨਹੁ
 ਕਮਨਸਾਚਨਾ॥ਕਿਛੁਕਿਛੁਨਚਾਹੀ॥੨॥ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੰਤਨਬੰਦਨਸੁਖੇਸੁਖਪਾਹੀ॥ਨਾਨ
 ਕਤਪਤਿਹਰੀ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਗਰਿਦਿ
 ਖਾਇਓਲੇਇਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਰਿਉਤਰਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿ॥ਛੁੰਤੀਛੁੰਤੀਸੇਹਨਾ॥੧॥ਕ
 ਰਨਕਰਨਾਪਰਨਪਰਨਾਏਕੈਏਕੈਸੇਹਿਨਾ॥੨॥ਸੰਤਨਪਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀਦਰਸਨਨਾਨਕਸੁਖ
 ਤੁਖਿਸੇਇਨਾ॥੩॥੪॥੧੪੪॥ ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਮੋਲਾ॥ਓ
 ਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋਰਿਨਜਾਈਓਅਗਰਅਤੇਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈ
 ਬਪੁਮੋਰੇਮਾਈ॥ਭਗਤਨਕਾਓਲਾ॥੨॥ਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਇਹੁ
 ਹਰਿਕਾਚੇਲਾ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਪੁਨਿਭਗਤਿਨਿਬਾਹੀ॥ਰਾ
 ਕਰਆਇਓਆਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਰੇਇਸਕਾਰਭੁਰਿਰਦੈਚਰਨਬਸਾਇ॥੧॥
 ਏਹਮੁਕਤਾਏਹਜਗਤਾਰਖਹੁਸੰਤਸੰਗਾਹੀ॥੨॥ਨਾਮੁਪਿਆਵੁਏਸਹਜਿਸਮਾਵੁਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
 ਗੁਨਗਾਹੀ॥੩॥੬॥੧੪੬॥ ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਠਕਰਚਰਨਸੁਹਾਵੇ॥ਹਰਿਸੰਤ
 ਪਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਗਵਾਇਆਸੇਦਿਕਮਾਇਆਗੁਨਰਸਿਰਸਿਗਵੇ॥ਏਕਹਿਆਸਾਦ
 ਰਸਪਿਆਸਾ॥ਅਨਨਭਾਵੇ॥੨॥ਦਇਆਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜੀਤਦਿਚਰੀ॥ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿ
 ਜਾਵੇ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁ
 ਪਿਆਵੁਹਰਿਦੈਬਸਾਵਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਈਐਸਰਬਛਲਪਾਈ
 ਐਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਘਟਿਘਟਿ
 ਆਹੀ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੇਮੁਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਾਮੁਪਿਆਵੈਸਰਬਛਲਪਾਵੈ॥ਸੇਜਨੁਸੁਖੀਆਪੁਆ॥੧॥ਰਾਜੁਕਹਾਵੈਹਉਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਬਾ
 ਪਿਓਨਲਨੀਕ੍ਰਮਸੁਆ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੋਇਆ॥ਸੇਜਨੁਨਿਹਚਲੁਖੀਆ॥੩॥
 ਦੀ॥੧੪੯॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਓਹੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਲਾਗਿਰਹੈ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਜੇਪ੍ਰਭਭਵੈਜਨਮਿਨਾਮਾਵੈ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲੀਜੈਇਹੁ
 ਮਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਅਪਨੀਦਇਆਕਰਹੁ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ ਆਸਪਤਿਸਾਰੀਪ

॥ मल्लुगामपि अगोतुमबिनुपीरजुकोनपरै ॥ १ ॥ ररा० ॥ सिमि० ॥ तिसास० ॥ द० ॥ क० ॥ म० ॥ क० ॥
 ॥ ए० ॥ प० ॥ उ० ॥ म० ॥ र० ॥ द० ॥ र० ॥ स० ॥ बि० ॥ नु० ॥ सु० ॥ पु० ॥ ता० ॥ ॥ १ ॥ ॥ द० ॥ र० ॥ त० ॥ मे० ॥ म० ॥ ज० ॥ म० ॥ क० ॥ रि० ॥ ष० ॥ को० ॥ न० ॥ न० ॥ क० ॥ सा० ॥ प० ॥ स० ॥ ग० ॥ टि० ॥ प० ॥ भ० ॥
 ॥ गि० ॥ द० ॥ सै० ॥ ॥ २ ॥ ॥ २ ॥ ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ म० ॥ ति० ॥ गुरु० ॥ प० ॥ सा० ॥ दि० ॥

ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੫੫੭੧੫ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦੇਸੋਇਓਸੁਭ
ਬੁਝਿਨਅਵੈ ॥ ਪਕਰਕੇਸਜਮਉਠਾਰਿਓਤਿਦਹੀਪਰਿਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਲੋਭਿਬਿਖਿਆਬਿਖੈਲਾਰੇ
ਰਿਹਵਿਤਚਿਤਤੁਖਾਹੀ ॥ ਖਿਨੁਭੰਗੁਨਕੈਮਾਨਿਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ
ਸਾਸਤ੍ਰਜਨਪੁਕਾਰਹਿਸੁਨਹਿਨਾਹੀ ॥ ਨਿਪਟਿਬਾਜੀਹਾਰਿਮੁਕਾਪਛੁਤਾਇਓਮਿਨਿਭੋਗਾ
ਤੁਨੁਸਗਲਗੈਰਵਜਹਿ ॥ ਭਰਿੰਦੀਦਾਨਲੇਖੈਨਪਰਿਆ ॥ ਜੇਬਕਰਜਿਹੈਓਲਿਸੋਇਕਾਮੁਨਕ
ਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਐਸੋਜਗੁਮੇਹਿਗੁਰਦਿਖਾਇਓਤਿਓਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁਤਾਨੁਤਜਿਸਿ
ਆਨਪਸਰਣਿਨਾਨਕੁਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੫੩ ॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਬਾਪਰਿ
ਗੋਵਿੰਦਨਾਏ ॥ ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏ ॥ ਪ੍ਰੰਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏ ॥ ਪੰਚਨਾਦਤੁਰਬਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰ
ਪਾਪਾਏਸਹਜਾਏ ॥ ਵਰਸਾਏਅਬਰਾਤਿਆ ॥ ਗੋਵਿੰਦਸਿਉ ॥ ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗੁਲਾਲ
ਨਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਿਝ੍ਰਿਕਾਏ ॥ ਰਹਸਾਏਨਹੀਆਏ ॥ ਸਹਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ ॥ ਸ
ਭਤਜੀਮਨੈਕੰਮਕਰਾ ॥ ਚਿਹੁਚਿਹੁਚਿਹੁਚਿਹੁਭਇਆ ॥ ਮਨਬਹੁਤੁਪਿਆਸਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿਦਰ
ਸਨੇਦਿਖਾਵੈ ॥ ਮੇਹਿਤੁਮੁਖਤਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਸਗਠਿਆਏਗਲਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੫੩ ॥

ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੋਊ ਬਿਖਮਗਾਰਤੋਹੈ ॥ ਆਸਪਿ ਆਸਧੋਹਸੇਹਭਗਿਮਹੀਤੋਹੈ ॥
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਅਧਿਛੋਹੈ ॥ ੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਹੰਗਿਯੁਨਹੋਵੈਦਗਾਦ
 ਉ ॥ ਅਨਦਿਨੋਪ੍ਰਭਧਿਆਵਉ ॥ ਕ੍ਰਮਭੀਤਿਚੀਤਿਮਿਟਵਉ ॥ ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸੇਹੈ ॥ ੨॥ ੩
 ॥੧੫੪॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗੁ ॥ ਮਨਿਸਿਮਰਿਹੋਬਿਦਨ
 ਮੁ ॥ ਹਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿਮਾਨਸੇਹਵਿਕਾਰਮਿਥਿਆਜਪਿਰਾਮਰਾਮ
 ਰਮਾ ॥ ਮਨਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਿਲਾਗੁ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਹੋਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪਤਿਤਪਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹ
 ਰਿਚਰਣਸਿਮਰਿਜਾਗੁ ॥ ਕਰਿਭਗਤਿਨਾਨਕਪੂਰਨਭਾਗੁ ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੫੫॥ ਆਸਾਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
 ॥ ਹਰਖਸੋਗਥੈਗਾਅਨੰਦੀ ॥ ਖੇਲੁਗੀਦਿਖਾਇਓ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨਹੂੰਭੋਨਿਰਭੋਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂੰ
 ਉਠਿਯਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰਰਸਭੋਗਨਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂੰਤਜਿਜਾਇਓ ॥ ੧॥ ਖਿਨਹੂੰਜੋਗਰਾਪਬਹੁਪੂਜਖਿ
 ਨਹੂੰਭਗਮਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰਕਿਰਪਾਸਾਪੂਸੰਗਨਾਨਕਹਰਿਰਗੁਲਾਇਓ ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੫੬॥

ਗੁਰਮਾਸਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੨੧੭ ਅਸਾਫਰੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹੀ ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਮਨਿਪਿਆਰਿਹੀ ॥ ਗੁਰਿਕਰਿਆਸੁਚਿਤਿਧਰਿਹੀ ॥ ਅਨਸਿਉਤੇਰਿਠੇਰਿਹੀ ॥ ੧ ॥ ੧੬੬ ॥ ੨ ॥
ਅਐਸੇਲਾਲਨਪਾਇਓਗੀਸਖੀ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਪੰਕਜਮੇਰਸਰਿਹੀ ॥ ਪਗੁਨਹੀਚਲੇਹਰਿ
ਹੀ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਭੁਨਕਿਹੀ ॥ ਅਨਿਨਉਪਾਫਕਰਿਹੀ ॥ ਤਉਨਿਸੈਸਗਨਿਪੈਗੀਸਖੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਰ
ਬਿਰਚਿਤਬਿਰਹੀ ॥ ਬਨਗਿਹੁਸਮਸਰਿਹੀ ॥ ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਬਰਿਹੀ ॥ ਗਜ
ਨਜੇਗੁਕਰਿਹੀ ॥ ਕਚੁਨਾਨਕਲੇਗਅਲੇਗੀਗੀਸਖੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੫੭ ॥ ਅਸਾਫਰੀ ੫: ੫ ॥
ਅਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹੀ ॥ ਗੁਰਸਿਉਨੇਤਧਿਆਨਿਹੀ ॥ ਫਿਰੁਸੰਤਮੰਤਗਿਆਨਹੀ ॥ ਸੇਵਾਗੁਰਚਰ
ਨਿਹੀ ॥ ਤਉਮਿਲੀਐਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇਅਨਭਰਾਨਿਹੀ ॥ ਲਹਿਓ
ਜਮਭਇਅਨਿਹੀ ॥ ਪਾਇਓਪੈਰਬਾਨਿਹੀ ॥ ਤਉਫੁਕੀਸਗਲਕਾਨਿਹੀ ॥ ੧ ॥ ਲਹੇਨੇਜਿਸੁਮਥ
ਨਿਹੀ ॥ ਭੁੰਧਵਕਪਾਰਿਪਰਾਨਿਹੀ ॥ ਨਿਜਪਰਿਤਿਸਹਿਬਾਨਿਹੀ ॥ ਹਰਿਰਸਰਸਹਿਮਾਨਿਹੀ ॥
ਲਾਬੀਤਿਸੁਭੁਖਾਨਿਹੀ ॥ ਸਾਧੁਰਸਨਭਨੀਹੀ ॥ ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
੧੫੮ ॥ ਅਸਾਫਰੀ ੫ਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਿਹੀ ॥ ਜਪੀਐਸਹਜਿਧੁ
ਨੀਹੀ ॥ ਸਾਧੁਰਸਨਭਨੀਹੀ ॥ ਛੂਟਨਬਿਧਿਸੁਨੀਹੀ ॥ ਪਾਈਐਵਰੁਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹ
ਉ ॥ ਬੇਜਹਿਜਨਮੁਨੀਹੀ ॥ ਸਰਬਕਾਪੁਭਧਨੀਹੀ ॥ ਵਲਭਕਲਿਦੁਨੀਹੀ ॥ ਦੁਖਬਿਨਾਸਨੀਹੀ ॥
ਪ੍ਰਭਪੁਰਨਅਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਸੇਸੇਵੀਐਹੀ ॥ ਅਲਖਅਭੇਦੀਐਹੀ ॥ ਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਿਹੀ ॥ ਬਿਨਸਿਨਜਾਇਮਰਿਹੀ ॥ ਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰੇਮਨਾ ॥ ੨ ॥
੩ ॥ ੧੫੯ ॥ ਅਸਾਫਰੀ ੫ਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਏਕਾਓਟਗਹੁਹੀ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਕਹੁਹੀ ॥
ਅਗਿਆਸਤਿਸਹੁਹੀ ॥ ਅਨਹਿਨਿਧਾਨੁਲਹੁਹੀ ॥ ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥
ਜੀਵਤਜੇਮਰੇਹੀ ॥ ਦੁਤਰੁਸੇਤਰੇਹੀ ॥ ਸਭਕੀਰੇਨਿਰੋਇਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੇਇਹੀ ॥ ਮਿਟੇਅੰ
ਦੇਸਿਆਹੀ ॥ ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁਜਨਨਾਮਸੁਖੁਹੀ ॥ ਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਕਦੇਦੁਖੁ
ਹੀ ॥ ਜੇਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੇਹੀ ॥ ਸਭਕੋਤਿਸੁਮੰਨੇਹੀ ॥ ਸਭਲੁਸੁਆਇਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਾਇਆ
ਮੇਰੇਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅਸਾਫਰੀ ੫ਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ
ਹੀ ॥ ਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਹੀ ॥ ਏਆਰਸਜੇਬਿਧੇਹੀ ॥ ਤਾਕਉਸਗਲਸਿਧੇਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਹਿ
ਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕਵਡਭਗੀਆਮੇਰੇਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸੰਤਪਗਧੇਈਐਹੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿਧੇਈਐਹੀ

ਦਸਹਰੇ ਨੂਹੇ ਇਹੀ ਥਿਅਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹੀ ਭਗਤ ਸਗਨਿ ਪਰੁ ਹੀ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਭੁ ਏਹੀ ਹਰਿਹ
ਰਿਜਿਨ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹੀ ਨਾ ਮੁੜਿ ਕੁਏ ਮੂੰ ਹੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ
ਕੋਇ ਹੀ ਮਨਹਿ ਅਗਾਧਿ ਸੋਇ ਹੀ ਨਿਮਖ ਨ ਫੀਸਰੈ ਹੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁ
ਰਬਾਨੁ ਜਾਇ ਹੀ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਸਟਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
॥ ਕਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹੀ ਅਦਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂੰ ਹੀ ਕਰਹਿ ਸੁਰੇਈ ਐਹੀ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਸੋਈ ਐਹੀ ਪੀਰ
ਜਮਨ ਭਏ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਮੇਹੀ ਪੁਰਨ ਸੰਜ ਮੇਹੀ ਜ
ਬਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹੀ ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਆਹੀ ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀ ਅਮੇਰੇ ਮਨ
॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀ ਐਹੀ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਮਾਨੀ ਐਹੀ ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹੀ ਸੰਤ ਕੀ ਰੇ ਨਹੇ ਇਹੀ
ਆਪੇ ਜਿਉ ਰਖੇ ਹੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਚ ਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹੀ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਸੋਇ ਹੀ ਅੰਤ ਰਗ ਤਿਬੁ ਛੈ ਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਣੈ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿ ਲੇਹੀ ਨਾਨਕ ਅ
ਰਦਾ ਸਿਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੧੬੨ ॥ ਅਸਟਗੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਇਕਤੁ ਕਾ
ਓਇ ਪਰਦੇ ਸੀ ਆਹੀ ਸੁਨਤ ਸੰਦੇ ਸਿਆਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਸਿ ਉਗਰਿ ਰਹੇ ਹੀ ਸਭਿ ਕੋ ਤਜਿ
ਏ ਹੀ ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲਏ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਆਨ ਲਗੇ ਹੀ ਜਨਮ
ਹਿ ਮਹਿ ਭੁਗੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ਲਹੇ ਹੀ ਜੀਵਤ ਸੇਰੇ ਹੀ ਜਿਸ ਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਹੇ ਇਹੀ ਨਾਨਕ
ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੬੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ਸੰਪੂਰਨਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਅਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਪੰਚਮਨਾਏ ਪੰਚਰੁਸਾਏ ਪੰਚ
ਦਸਾਏ ਪੰਚਗਵਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇਨੇ ਬਿਪਿਨ ਗੁਰੁ ਛੁਟਾ ਮੇਰੇ ਕਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਗਇ ਆਗੁ ਰਗਿ ਆਨੁ ਤ੍ਰਿ
ਫਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦਰਿ ਗਾਠ ਰੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥
ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਚੁ ਕਾਣੀ ਮੀਤਾ ਸਉ ਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਸਾਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹ
ਠਾ ਸਾਹਵਾ ਪਾਗੀ ਏਕੈ ਬਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਜੀਅ ਰੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨਗਾ ਤਿਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਪੁਰਿ
ਕੀਛੁ ਪਾ ॥ ੫ ॥ ਦਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਵਿਖੇ ਪਿਚਲਾ ਦਹਾ ਲੈਲਾ ਹਾਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿਆ ਦਹਾ ॥ ੬ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬ ਦੁਣ ਜਾਗੇ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇਖਾ ਸਚੁ ਸਮਾਗੇ ॥ ੭ ॥ ਸੇਵ ਸੇਇਤੁ ਪਰਿਜਿ
ਤੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸੇਧਾ ਅਥਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੩॥ ਆਸਦਗੀ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਰਿਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਸਾਚੀਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਣੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕ
ਪ੍ਰਕਾਸਕਰੁਅਨੁਗ੍ਰਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਗਿ॥੧॥ਅਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਅਮਿਲਿਓ
ਸਾਧਕੈਸੀਗੀ॥ਜਿਸਦਖਰਕਉਚਾਹਤਾਸੋਪਾਇਓਨਾਮਹਿਰੀਗੀ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਿਗੰਗਿਚਿ
ਸਿਜਾਹਿਖਿਨਮਾਹਿ॥ਭਗਤਗਤੇਤੇਰੇਨਾਮਸਿਉਲੁਖੁਭੈਚਹਿਸਰੁਠਾਇ॥੩॥ਸਕੁਜਗੁਜਲਤਉ
ਸੀਮੈਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕੋਠਾਉ॥ਕਰਿਮਿਤਾਈਸਦੁਸਿਉਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤਸਾਜਨਸੁ
ਤਬੰਧਪਾਕੋਉਤੰਨਸਾਥਾ॥ਏਕੁਨਿਦਾਪੁਰਮਨਮਦੀਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਨਾਥਾ॥੫॥ਚਰਨਕਮਲਬੋਰਿਥਭਏ
ਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਹਾਭੋਟਿਓਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਪ੍ਰਭਸਿਉਨੇਹਾ॥੬॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਜਾਚਨਾ
ਵਿਸਰੁਨਸਾਸਿਗਿਰਸਿ॥ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੇਭਏਕਾਰਜਗਸਿ॥੭॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਪ੍ਰੀਤਅਮਿਲੇ
ਉਪਜੇਮਹਾਅੰਦਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਦੁਖਅਟੇਪ੍ਰਭਭਏਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੮॥੧॥੨॥

ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਥਿਰਹਰੇ॥ ਘਰੁ੪ ਛੰਤਕੀਜਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸਿਮਰੀਐਪਿ
ਆਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀਸਹਰਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤਜਣਾਜਾਇ
॥੨॥ਇਹਤਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਰਿਪਿਆਰੇਪ੍ਰੀਤਮਦੇਇਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸੀਗਾਰਬਿਖਿਆਕੋਠਿਕੇ
ਤਜਿਓਤੇਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਇ॥੫॥ਜੇਜਨਰ
ਤੇਰਾਮਸਿਉਪਿਆਰੇਅਨਤਨਕਾਹੁਜਾਇ॥੬॥ਹਰਿਹਰਸੁਜਿਨੀਚਖਿਆਪਿਆਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰੇਅਪਾਇ
॥੭॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਅਸਾਧਕਾਨਾਨਕਭੈਸਗਰੁਪਾਰਿਪਗਾਇ॥੮॥੧॥੨॥੩॥ ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ
॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਟੀਐਪਿਆਰੇਜਬਭਏਹਰਿਗਾਇ॥੧॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਜਣਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਜੀਵ
ਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇ॥੨॥ਜੇਜੀਅਤੁਏਬੀਛੁਰੇਪਿਆਰੇਜਨਮਿਮਰਹਿਬਿਭੁਖਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਭੁਮੇ
ਲਹਿਸੋਮਿਲੈਪਿਆਰੇਤਿਸਕੈਲਗਉਪਾਇ॥੪॥ਜੇਸੁਖਦਰਸਨੁਪੇਖਤੇਪਿਆਰੇਮੁਖਤੇਕਹਨੁਜਾਇ
॥੫॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿਆਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀਸਮਾਇ॥੬॥ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸੋਭਲਾਪਿਆਰੇਤੇ
ਰੀਅਮਰੁਰਜਾਇ॥੭॥ਨਾਨਕਗੰਗਿਰਤੇਨਾਗਾਇਣੇਪਿਆਰੇਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੨॥੪॥
ਆਸਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸਭਬਿਪਿਤੁਮਹੀਜਨਤੇਪਿਆਰੇਕਿਸੁਪਰਿਕਰਉਸੁਨਾਇ॥੧॥ਬੂਦਤ
ਜੀਅਸਭਨਾਕਤੇਰਾਵਿਤਾਪਹਿਰਿਖਾਹਿ॥੨॥ਸੁਖਦੁਖਤੇਰੀਆਗਿਆਪਿਆਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥

॥੩॥ ਜੇਤੂੰ ਕਰਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ
 ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਨਾਉ ॥੫॥ ਸਾਈ ਕਾਰਕ ਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿਛੁ ਲਿਖਾ
 ਇ ॥੬॥ ਏਕੋ ਅਪਿਵਰਤ ਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਮਾਸ ਮਾਇ ॥੭॥ ਸੰਸਾਰੁ ਪਤੈ ਉਧਾਰਿ
 ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥ ३॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਸਾ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭਰੀ ਠਾਰਾ ਮਾਚਾ
 ਖਿਅਰਾ ਚਾਖਿ ਅਨੁ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ
 ਭਇਆ ਗ੍ਰਿਹੁ ਦਸਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗਾਇਆ ਸੀਤਲਾ
 ਘਾਟੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਓ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਭੀ
 ॥੧॥ ਸੋਹਿ ਅਵੇ ਸੋਹਿ ਅਵੇ ਮੇਰੈ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮਾ ਪਾਹੁ ਨਵੇ ਪਾਹੁ ਨਵੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ
 ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ਅਪੇਜਾਈਆ ਪੇਮਾਈਆ ਪਿਸੁਆਮੀ
 ਅਪਿਦੇਵਾ ਅਪਣ ਕਾਰਜੁ ਅਪਿਸਦਾਰੇ ਅਪੇਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋ
 ਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ ਨਵਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
 ਆਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ਨਾਮੁ ਖਿਅਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗਠ ਤਮਿਟਾ
 ਈਚੁ ਕੀਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਦਿਆ ਪੈਮਨਿ ਚਿਦਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਯੇ ਅਨਹਦ ਦਾ ਜੇ ਅਚਰਜ ਸੇਭ ਬਣ
 ਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਮੈ ਨਵਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਗਲ ਅਵੇ ਸਗਲ ਅਵੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸ
 ਭਮੀਤ ਰਾਮਾ ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾਨਾ ਮੈ ਗੁਰਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ
 ਤਾਤੁ ਟੀਭੀ ਤਾਭੁ ਮਗਨਾ ਪਇਆ ਬਜਾਨਾ ਬਹੁਤ ਨਿਧਾਨਾ ਸਣ ਬਮੇਰੀਆ ਪ੍ਰਣਾ ਸੋਈ ਸੁਗੀ
 ਅਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਵ ਲਿਖੁ ਅਮੀਤਾ ਸਰ ਸੇਭਾਈ ਮੀਤ ਰਾ
 ਮਾ ॥੪॥ ੧॥ ਅਸਾ ਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ
 ਰਾਮਾ ਸੁਰਿਨ ਰਸੁ ਰਿਨ ਰਪੁ ਨ ਜੂਸ ਹਜਿ ਦਖਾਣੀ ਰਾਮਾ ਸਹਜੇ ਦਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ
 ਰੇ ਗੁਲਾਇਆ ਜਪਿਏ ਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਣੁ ਪਾਇਆ ਤਜਿ ਮਾਨੁ
 ਮੇਹੁ ਦਿਕਾ ਕੁਦੁ ਜੋ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਮਾਣੀ ॥
 ੧॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮਾ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾ
 ਮਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਖਿਅਈ ਲਾਭੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ

੮੮

ਮਿਟਾਇਆਪੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਦਿਛੁ ਤ੍ਰਿਕਤ ਰਿਨ ਜਾਈ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨ ਕੁ
 ਵਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਦੇਰੇ ਹਰਿ ਦੇਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾਦਾ
 ਗੀਤਿ ਨਦਾ ਗੀਤਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਹਰੇ ਰਾਮਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਹਰੇ ਕਰਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭ ਜਤ
 ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਵਿ ਗਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਤਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
 ਅਭੁ ਐ ਜਨ ਮੁਨ ਹਰੇ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨ ਕਸਰੁ ਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ
 ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤ ਕਗਾਦਾ ਰਾਮਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਪੂਰਿ ਦੁਰਗੀ ਪਾਦਾ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀ ਨ
 ਈ ਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ਐ ਜਨ ਮਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਭੇ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾ ਹਰਿ ਸਦਾ ਹਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸ
 ਥੇ॥ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਜੇ ਨਿਨ ਪਾਦਾ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨ ਕੁਰਸਰੁ ਣਿ ਤੇਰੀ
 ਐਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਟਾ॥ ੪॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸ ਛਿਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨਨ ਮੀਰ
 ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਰੀਰਾ ਮਰਾਜੇ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ
 ਰੀਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨ ਮਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ਹਉ ਮੈ
 ਬਿਨ ਸੀ ਗਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜਿ ਭੁਭਾਈ ਛੇਤਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗੈ ਗੁਮ ਜੀਠਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਿਛੁ ਆਨਨ ਮੀਰਾ॥ ੧॥ ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਛਲੀ ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰ
 ਜੇ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਪ ਦੇਸਿ ਆਜੀ ਵਨ ਗਤਿ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜੀ ਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ
 ਅਪਿਲੀ ਏਲਾਵਿਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਪਰਗਟੇ ਪੁਰਨ ਛੇਤਿ ਨ ਕਤ ਪੁਜਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ
 ਸਰੁ ਪੁਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ਤਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ॥ ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਛਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ॥ ੨॥ ਚਾੜ੍ਹ
 ਕੁਜ ਚੈ ਬੂਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਕ੍ਰਾਂਤ ਮੀਤ ਸਭ ਪੁੰਤੋ ਪਿਆਰਾ
 ਮਰਾਜੇ॥ ਸਭ ਪੁੰਤੋ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਰਤ ਕੀਰਤਿ ਨ ਹੀ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੈ
 ਕਬਹੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੰਗੁ ਮਾਣੀ ਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਜਗ ਜੀਵਨੇ ਸੀਤ ਰਸ ਪੀਵਨੇ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁ
 ਖ ਭਰਾ॥ ਚਾੜ੍ਹਿ ਜਰੈ ਬੂਦ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਨੇ ਰਥੇ ਪੁਰ
 ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਚਾਹੀ ਭੀ ਤਿਭੀ ਮਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਸੁਰ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਾਏ ਸਭੁ ਨੀ
 ਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗਾ॥ ਅਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਏਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਘ
 ਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਦ ਨਸਾਧੁ ਪੁਰਾ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਮਨੇ ਰਥੇ ਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥

ਗੁਰੂਆਸਾ ਪ੍ਰਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੬ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਾਕਿ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ
ਜਪਤਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟ ਸਾਧ ਸੰਗਤਾ ॥੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਲ ਦੁਪ ਨਿਅੰ
ਈ ਗੀਤਿ ਅਬ ਦੁਪ ਅਚਨਹੀ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਗ ਅਬ ਏਕ ਭ੍ਰਿਯ ਅਲਿਕ ਮਲੇ ਹਥਾ ਸਨਮ
ਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟੋਹਾ ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀ ਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀ ਐ ਸੀ ਗਾਰਹ ਭਿਰਸ ਅਰਪੀ ਐ॥
ਜਹ ਦੁਖ ਬੁਠੀ ਐ ਜਮ ਪੰਥ ਭਟੀ ਐ ਤਹ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨ ਰੂਪੀ ਐ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਇੰਦ ਗੁਣੀ ਐ ਸ
ਗਲ ਪ੍ਰਛਤ ਦੁਖ ਹੋਗ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਇੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਹੋਗ ॥੧॥ ਜੇ ਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ਮਨ ਐਸ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਜੇ ਸੀ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕਪਿ ਆਸ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬ੍ਰਹਮੰਦੈ ਸਰਬ ਸੁਸੁਹ ਦੇਸੇਹਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿ
ਤੁ ਮੁਰਗੀ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਗਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹਿ
ਛੰਨੇ ਪਨ ਦੇ ਦੀਸਾ ਚੁਸਨੇਹਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸ ਨੇਹੁ
ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ ਚਕਵੀ ਜੁਰਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਦੇ ਆਸ ਘਟਿ ਕੁਦਿ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ ਕੋ ਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀ
ਚਿਤ ਦੇ ਸੁਹਾਵੀ ਅਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀ ਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੇ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪ
ਹੁਣਿਆ ਅਬ ਕਿਅਰੰ ਗੁਲਾਇ ਏ ਮੇਹੁ ਰਚਾਇ ਏ ਨੀਰੋ ਅਦੁਣ ਜਦੁਣਿਆ ਥਿਰੁ ਸਾਧੁ ਸਗਣੀ
ਪਤੀ ਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟ ਸਿਮੇਹ ਚੁਕਿਤੀ ਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾ
ਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀ ਅਰ ਦੇਖੀ ਐ ॥੩॥ ਨਿਸਿਕੁੰਡ ਕੇ ਸੇਨ ਦਸੁ ਟਿਸ੍ਰੁ ਟਿਹੀ ਉਭਿ ਦੈ ਮਨ ਐਸੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ਜੇ ਸੀ ਤਹੁ ਟਿਰੁਤਾ ਹਿਉ ਰਸੁ ਪਿਰਹਿ ਸਿਦੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ਮਨੁ ਲਾਲ ਹਿਦੀ
ਜੇ ਭੋਗ ਕਰੀ ਜੇ ਹਭਿ ਖੁਸੀ ਆਰੰਗ ਮਾਣੇ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਆਰੰਗੁ ਲਾ ਲੁਬਣਾਇ ਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿ
ਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ਥੀਤਾ ਭਿਠੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਦੁਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦ
ਇਆਲ ਮੇਹ ਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀ ਜੇ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥ ੧॥ ਆਸਾ ਛੰਤਾ॥
ਪ੍ਰਤਿਸਾਹੀ ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਟਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਰੀ ਬਹੁ ਅਦਿ ਗਾਹਿ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ
ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਮਨ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਾਕਿ ਭੋਜਿ ਅਸੀਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੋ ਬ੍ਰਹਮੇਕ
ਟਿਅਰਾ ਪਹਿਗਿ ਅਨੀਜਾ ਪਜਧਾ ਜਪਿ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ॥
ਕਰਿ ਗਵਨ ਬਸੁ ਪਤੀ ਰਬ ਮਜਨ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਾਨੁ ਬਨੁ ਰਿਨੁ ਪਸੁ ਪੰਥੀ ਸਗਲ
ਬੁਝਹਿ ਅਰਧ ਤੇ ਦਿਨੁ ਮੁਲ ਲਾਗੇ ਬੁਨਾਨ ਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਚਿਸਨ

ਅਵਤਰਸੰਕਰਜਟਾਧਾਗਾਚਾਰਿਤ੍ਰੁਹਿਦਇਆਰਮਨਿਤਨਿਰੁਚਅੰਧੇਗਾਅੰਪਰਾਮਗ
 ਮਗੋਬਿਦਠਕੁਰਸਗਲਪੁਰਕਪ੍ਰਭਸਨੀ। ਸੁਰਸਿਧਗਟਗੰਧਰਬਧਿਅਵਹਿਜਖਕਿਨ
 ਰਗੁਣਭਨੀਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਅਨੇਕਦੇਵਜਪਤਸੁਅਮੀਜੇਜੇਕਰਾਅਨਾਥਨਾਥਦਇਆਲਨ
 ਨਕਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਓਧਗ। ੨॥ ਕੋਟਿਦੇਵੀਜਾਕਉਸੇਵਹਿਲਧਿਮੀਅਨਿਕਭਤਿਗਾਹੁ
 ਪਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਜਾਕਉਅਰਾਧਹਿਪਉਣਪਾਣੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿ। ਨਖਿਅਤ੍ਰਸਸੀਅਰਸੁਰਧਿਅ
 ਵਹਿਬਸੁਪਗਗਨਾਗਾਵੇ। ਸਗਲਖਾਣੀਸਗਲਬਾਣੀਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਏ। ਸਿੰਮ੍ਰਿ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟਭਰਬੇਦਹਧਟਸਾਸਤ੍ਰਜਾਕਉਜਪਤਿ। ਪਤਿਤਪਾਦਨਭਗਤਿਦਛਲਨਾਨਕ
 ਮਿਲੀਐਸੰਗਿਸੀਤਿ। ੩॥ ਜੇਤੀਪ੍ਰਭੁਜਨਾਈਰਸਨਤੇਤਭਨੀ। ਅਨਜਨਤਜੇਸੇਵੈਤੇਰੀਨ
 ਹਜਾਇਘਨੀ। ਅਵਿਗਤਅਗਨਤਅਥਾਹਠਕੁਰਸਗਲਸਭੁਬਾਹਗ। ਸਰਬਜਾਚਿਕਏ
 ਕੁਦਾਤਾਨਹਿਵੁਰਸੰਗੀਜਾਹਗ। ਕੁਸਿਭਗਤਥੀਅਮਿਲੇਜੀਅਤਾਕੀਉਪਮਾਕ੍ਰਿਤਗਨੀ
 ॥ ਇਹੁਦਾਨੁਮਾਨਨਕਪਾਏਸੀਸੁਸਾਧਾਹਧਰਿਚਰਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਾਛੰਤਪਤਿਸ
 ਚੀਪ ਸਲੋਕ। ਉਦਮਕਰੁਦ੍ਰੁਭਗੀਰੋਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਗਇ। ਨਾਨਕਜਿਸੁ
 ਸਿਮਰਤਸਭਸੁਖਹੋਵਹਿਦੁਖਦਰਦਕ੍ਰਮੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਛੰਤ। ਨਾਮੁਜਪਤੋਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾ
 ਈਐ। ਭੋਟਤਸਾਧੁਸੰਗਜਮਪੁਰਿਨਹਜਾਈਐ। ਦੂਖਦਰਦੁਨਭਉਬਿਅਪੈਨਾਮੁਸਿਮਰਤ
 ਸਦਸੁਖੀ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੇਪ੍ਰਭੁਮਨਿਸੁਖੀ। ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਉ
 ਰਸਾਲਗੁਣਨਿਧਿਕਰਿਦਇਆਸੇਵਲਾਈਐ। ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਚਰਣਜੀਪੈਨਾਮਜਪਤ
 ਗੋਬਿੰਦਨਹਅਲਸਾਈਐ॥ ੧॥ ਪਾਦਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ। ਭਰਮਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸ
 ਗਿਆਨਗੁਰਅੰਜਨਾ। ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਪ੍ਰਭਨਿਰੰਜਨਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆ।
 ਇਕਨਿਮਖਜਕੈਰਿਦੈਵਸਿਅਮਿਟੇਤਿਸਹਿਦਿਸੁਰਿਆ। ਅਗਾਧਿਬੋਧਸਮਰਥਸੁਅਮੀ
 ਸਰਬਕਭਉਭੰਜਨੇ। ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਚਰਣਜੀਪੈਪਾਦਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਾ॥ ੨॥
 ਓਟਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ। ਮੋਹਿਅਸਰਤੁਅਚਰਨਤੁਮਾਰੀਸਰਨਿਸਿਧੋ। ਹਰਿ
 ਚਰਨਕਾਰਨਕਰਨਸੁਅਮੀਪਤਿਤਉਧਰਨਹਰਿਹਰੇ। ਸਾਗਰਸੰਸਾਰਭਵਉਤਰਨਾਮਸਿਮਰਤਬਹੁ
 ਤਗੇ। ਅਦਿਅੰਤਿਬੋਅੰਤਖੋਜਹਿਸੁਨੀਉਧਰਨਸੰਤਸੰਗਥਿਧੋ। ਨਾਨਕਪਾਇਅੰਪੈਚਰਣਜੀਪੈਓ
 ਗਹੀਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੋ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਦਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਅਪਿਬਨਾਇਆਜ
 ਹਜਹਸੰਤਅਰਾਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਰਉਭਗਤ

ਕਰਜਸਰਿਆਮਾਨੰਦਹਰਿਜਸਮਹਾਮੰਗਲਸਰਬਦੁਖਦਿਸਰਿਆਚਮਤਕਰਪ੍ਰਗਾਸ
ਦਹਦਿਸਏਕੁਤਹਦਿਸਟਾਇਆਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੈਪੈਭਗਤਿਹਰਿਬਿਰਦੁਮਾਪਿਬ
ਨਾਇਆ॥੪॥੬॥੬॥ ਆਸਾਛੰਤਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਥਿਰਸੰਤਨਸੇਹਗੁਮਰੈਨਜਾ
ਵਏਮਜਕੈਕਿਉਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਰਵਏਅਦਿਨਾਸੀਅਦਿਗਤੁਸੇਪ੍ਰਕੁਸਦਾਨਵਤਨੁਨਿ
ਰਮਲਾਨਾਨੰਦੁਕਿਸਦਹੁਕੁਰਿਠਕੁਰਦਹਦਿਸਪੁਰਨਸਦਸਦਾਪਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਤ
ਜੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਤਮੁਭਵਏਨਾਨਕੁਦਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏਥਿਰਸੰਤਨਸੇਹਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ
॥੧॥ਸਾਕਉਰਾਮਭਤਾਭਤਕੈਅਨਦੁਪਟਾਸੁਪਦੰਤੀਸਾਨਾਹਿਸੇਭਾਪੁਰਿਬਣਾਮਾਨੁਮਹ
ਤੁਕਉਆਣਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੇਪ੍ਰਭੂਸਰਬਸਿਧਿਨਦਨਿਧਿਤਿਭੁਗਿਹਿਨਹੀਉਨਾ
ਸਕੁਕਿਛੁਆਸੁਰਬਾਨੀਪਿਰਹਿਮਾਨੀਥਿਰਸੇਹਗੁਤਾਕਾਬਣਾਨਾਨਕੁਦਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿ
ਜਾਏਜਾਕੈਰਾਮਭਤਾਭਤਕੈਅਨਦੁਪਟਾ॥੨॥ਅਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐਪੀ
ਸਉਚਰਣਪਖਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਪੁਆਪੁਨਹਯਠਾਈਐਸਰ
ਣਿਗਹੀਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੈਸੇਸੁਖਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦਾਸਦਾਸੀਰਜਿਉਦਾਸੀਕਰਿਜੇਰੁ
ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਾਗੀਐ॥ਨਾਨਕੁਦਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏਅਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀ
ਐ॥੩॥ਜਕੈਮਸਤਕਿਭਗੁਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਤਕੀਪੁਰਨਆਸਾਜਿਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ
॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਾਸਿਮਰਣਲਾਗਿਆ॥ਭਰਮੁਸੇਹੁਦਿਕਾਰਦੂਜਾਸਗਲਤਿਨ
ਹਿਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਸਹਜੁਸੁਭਾਉਦੁਠਾਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਦਖਾ
ਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਗੁਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਆਸਾਛੰਤ
ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾਛੁ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤ
ਨੁਸੁਖੀਹੋਇਅੰਤੇਮਿਲੇਗੋਪਾਛੁ॥੧॥ਛੰਤਮ ॥ ਅਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੇਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹਾਥਿ
ਨਉਕਰਉਕਰਿਜੇਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਗਉਚਰਣਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਆਗਉਤੁ
ਮਦਇਆ॥ਕਤਹੂਨਪਾਵਉਸਗਣਿਪਾਵਉਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰਕਰਿਮਾਇਆ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅ
ਪਾਰਨਿਰਮਲਭੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹਾਕਰਿਜੇਰੁਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਗਨਿਵਾਰਿ
ਲੇਹਾ॥੧॥ਅਪਕਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਥਨੀਚਾਸਠਿਕਠੇਗੁਲਾਹੀਨਬਿਆਪਤਮੋਹ
ਕੀਚੁ॥ਮਲੁਗੁਰਮੰਕਰਮਅਉਮਸਤਮਰਣਚੀਤਿਨਾਦਵਏ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਅਨੰਦਮਾਇ
ਅਮਾਅਗਿਆਨਭਲਪਟਾਵਏ॥ਥਿਸੇਜੇਬਨਿਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਦਿਨਹਿਰੈਸੰਗਿਮੀਚੁ॥ਬਿਨ

ਵੇਤਿਨਾਨਕਅਸਤੇਗੀਸਰਣਿਸਾਧੁਰਾਤੀਚੁ॥੨॥ ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਮਹਾਜੇਨਿ॥ ਲਪਟਿਗਹਿ
 ਚਿਤਿਹਸੰਗਿਮੀਠੇਭੋਗਸੇਨਾ॥ ਭ੍ਰਮਤੁਭ੍ਰਮਅਗਨਤਅ॥ ਇਥੇਹੁਪਰਦੇਸਹਿਧਾਇਓ॥ ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰ
 ਭਮੁਰਗੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਾਪਿਅਰੇਮੁਖੁਤੇਕਛੂਨਹੇਅਹੋਨਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰ
 ਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੀਤਰੇਭਉਨਾ॥੩॥ ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਰੇਭਗਤਹਸੰਸਾਕਉਨਾ॥ ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਰੇਹਰਿ
 ਹਰਿਜਸੁਤੁਨਾਹੁਸੁਦਨਾ॥ ਤੁਨਿਸੁਦਨਬਾਨੀਪੁਰਖੁਗਿਆਨੀਮਨਿਪ੍ਰਾਨਪਦਹੇ॥ ਹਰਿਗੰਗਰਤੇਪ੍ਰਭ
 ਬਿਧਤੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਢਹੇ॥ ਬਸੁਧਾਕਾਗਦਬਨਰਾਜਕਲਮਾ॥ ਲਿਖਣਕਉਜੇਹੋਏਪਦਨਾ॥ ਬੇ
 ਅੰਤਅੰਤਨਜਾਇਪਾਇਆਗੀਨਾਨਕਚਰਣਸਰਨਾ॥੪॥੫॥੬॥ ਅਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ॥ ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਕੀਸਰਣਿਗਹੀ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਨਚਿਤਸਗਲਲਹੀ॥ ਅਤਪਿਤ
 ਸੁਤਮੀਤਸੁਰਿਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆ॥ ਗਹਿਕੰਠਲਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲ
 ਸੰਤਵਖਾਣਿਆ॥ ਬੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਮਹਿਮਾਕੀਮਤਿਕਿਛੂਨਜਾਇਕਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਅਨੇਕਅਲਖ
 ਠਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿਭਗਹੀ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੁਸੰਸਾਰੁਸਹਾਈਆਪਿਭਏਰਾਮਨਾਮਉਹਰਾਭਿਉ
 ਕੇਦਿਦਸਗਏ॥ ਗਤਭਰਮੇਹਬਿਕਰਬਿਨਸੇਜੇਨਿਅਦਣਸਭਿਰਹੇ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸਾ
 ਧਅੰਚਲਗਹਿਰਹੇ॥ ਹੋਵੈਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸਮੁਖਬੋਲਿਸਾਧੁਹਰਿਜੈਜਏਪਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
 ਆਇਪੁਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ ਜਹਦੇਖਾਤਹਸੰਗਿਏਕੋਰਦਿਰਹਿਆ॥ ਘਟਘਟ
 ਦਸੀਆਪਿਦ੍ਰਿਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਪੁਰਨਕੀਟਹਸਤਿਸਮਾਨਿਆ॥ ਅ
 ਦਿਅੰਤੇਮਧਿਸੇਈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਿਆਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦਭੁਣਨਿਧਿ
 ਜਨਿਕਹਿਆ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਏਕੁਨਨਕਰਦਿਰਹਿਆ॥੩॥ ਦਿਨੁਰੋਣਿਸੁਹ
 ਵੜੀਆਈ॥ ਸਿਮਰਤਾਮੁਹਰੇ॥ ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰਤਿਕਲਮਲਪਾਪਟਰੇ॥ ਦੂਖਭੂਖਦਹਿਦੁਨਰੇ
 ਪ੍ਰਗਟਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇ
 ਛਪੁੰਨੀਕੁਲਸੰਬੂਹਸਭਿਤਰੇ॥ ਦਿਨਸੁਰੋਣਿਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ॥੪॥੫॥੬॥
 ੮॥

ਅਸਾਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਭਚਿੰਤਨਰੋਧਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੁਸੰਗ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਦਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਪਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਨੜੀਐਚਮਕਨਿ
 ਤਰੇ॥ ਜਾਗਨਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਅਰੇ॥ ਰਾਮਪਿਅਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿਨੇ॥ ਚ
 ਰਣਕਮਲਧਿਆਨੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਨਾਹੀਇਕਖਿਨੇ॥ ਤਜਿਮਾਨੁਮੇਹਬਿਕਰਮਨਕਕਲਮਲਾਦੁ

ਸਾਹਿਬਸਿਬੋਨਤੀਗਰਦਉਸਹੁਆਪਨ੍ਹਾਪ੍ਰਭਸੀਗਿਸੋਹਤੀਸੀਗੇਸੋਹਤੀਕੇਤਸੁਆਮੀਦਿ
 ਨਸੁਰੈ ਟੀਰਦੀਐ।ਸਸਿਸਾਸਿਚਿਤਰਿਜੀਵਪ੍ਰਭੁਪੋਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ।ਬਿਰਹਾਲਜ
 ਇਅਦਰਸੁਪਾਇਅਮਿਓਉਸਟਿਸਿਚੰਤੀਆ।ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛੁਪੁੰਨੀਮਿਲੇ
 ਜਿਸੁਖੇਜੰਤੀਆ॥੧॥ਨਸਿਵੰਦੁਕਿਲਦਿਖਹੁਕਰਤਾਪਰਿਅਇਆ।ਦੁਤਾਦਹਨੁਭਇਆ
 ਗੇਵੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ।ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਾਸਪਸੀਗਿਦਖਾਠਿਆ।ਅਚਰਜੁਰੀ
 ਅਮਿਓਵੁਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣਿਆ।ਮਨਿਸੰਤਿਅਵੰਦੁਜੀਵਪਾਣੀਨਹਅੰਤੁਜਾਈਪਾਇ
 ਆ।ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਮੇਲਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਬਣਾਇਆ॥੨॥ਨਰਕਨਡੀਠਹਿਅਸਿਮ
 ਰਤਨਰਾਇਣ।ਜੈਜੈਪਰਮੁਕਰੇਦੁਤਭਏਪਲਾਇਣ।ਪਰਮਪੀਰਜਸਹਜਸੁਖੀਏਸਾਪਸੀਗ
 ਤਿਹਰਿਭਜੇ।ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਾਖਿਲੀਨੇਮੇਹਮਮਤਾਸਭਤਜੇ।ਗਰਿਕੰਠਿਲਾਏਗੁਰਮਿਲਾਏਗੇ
 ਵੰਦਜਪਤਾਪਾਇਣ।ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਗਲਾਸਪੁਜਾਇਣ॥੩॥ਨਿ
 ਪਿਸਿਪਿਚਰਣਗੇਤਕੇਹਾਕੜਾਸਭਕਿਛੁਵਸਿਜਿਸੈਸੋਪ੍ਰਭੁਅਸਾਵਾਗਰਿਭੁਜਾਲੀਨੇਨਾਮ
 ਵੀਨੇਕਹੁਪਰਿਮਸਤਕਿਰਾਖਿਆ।ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਾਇਆਪੈਅਮਿਉਹਰਿਹਸੁਚਾਖਿਆਸਾ
 ਪਸੀਗੇਨਾਮਰੰਗੇਰਣੁਜੀਤਿਦੁਰਅਖੜਾ।ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਗਣਿਸੁਆਮੀਬਹੁਰਿਜਮਿਨਉ
 ਪੜਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਅਸਛੁਤਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਾਦਿਨੁਰਤਿਕਮਾਇਅੰਨ੍ਹੇਸੋਆਇਓਮਾ
 ਥੈ।ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਇਦੌਰੇਸੇਵੇਖੀਸਾਥੀ।ਸੰਗਿਵੇਖੈਕਰਣਹਾਰਕਾਇਪਾਪਕਮਾਈਐ।ਸੁ
 ਕ੍ਰਿਤਕੀਜੈਨਾਮੁਲੀਜੈਨਗਕਿਪੁਲਿਨਜਾਈਐ।ਅਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮਸਿਮਰਹੁਚਲੈਤੇਰੈਸਾਥੇ॥
 ਭਜੁਸਾਪਸੀਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੋਖਕਮਤੇ॥੧॥ਦਲਦੰਚਕਰਿਉਦਰੁਭਗਹਿਪੁਰਖਗਾਵਰਾ
 ਸਭਕਿਛੁਦੇਹਿਆਹਰਿਦੇਵਠਹਾਰਾਦਾਤਰੁਸਦਾਦਇਅਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਨਹੁਦਿਸਾ
 ਰੀਐ।ਮਿਲੁਸਾਪਸੀਗੇਭਜੁਨਿਸੰਗੇਕੁਲਸਮੁਹਾਰੀਐ।ਸਿਪਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਾਨੈਭਗ
 ਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ।ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਭਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ਖੇਟੁਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭੁਪ
 ਰਖਣਹਾਰਾ।ਕੁਟੁਕਪਟੁਕਮਾਦਵੇਜਨਮਰਿਸੀਸਾਗਾਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਰਿਆਜਿਨੀਏ
 ਕੁਪਿਆਇਆ।ਤਜਿਕਾਮੁਕੇਪੁਅਨਿੰਦਾਨੰਦਾਪ੍ਰਭਸਗਣਾਈਆਇਆ।ਜਲਿਬਲਿਮਹੀ
 ਅਲਿਗਵਿਆ।ਸੁਆਮੀਉਚਅਗਮਅਪਾਰਾ।ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਜਨਕੀਚਰਣਕਮਲ
 ਅਧਾਰਾ॥੩॥ਪੇਖੁਹਰਿਚੰਦਉਰਵੀਅਸਥਿਰੁਕਿਛੁਨਾਹੀ।ਮਾਇਆਰੰਗਜੇਤੇਸੇਸੰਗਿਨਜਾਈ।ਗਰਿ
 ਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਾਤੇਰੈਵਿਨਸੁਰੈਵਿਸਮਾਲੀਐ।ਹਰਿਏਕੁਬਿਨਕਛੁਅਦੁਰਨਾਹੀਭਉਦੁਤੀ

ਅਜਲੀਐਮੀਤੁਜੋਬਨੁਮਾਨੁਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਿਮਨਮਾਹੀਯ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਵਰੁਭੁਗਿ
ਪਈਐਸੁਖਿਸਹਜਿਸੁਮਾਹੀ॥੪॥੪॥੧੩॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਅਸਛੰਤਪਾਤਿਸਾਹੀਖੁਦੁਅਰੁਦੁਕਾਦਾਕਮਲਕ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਕ੍ਰਮਭੀਤਿਹੇਤੀਖਣਮਦਬਿ
ਪਰੀਤਿਹੇਅਵਧਅੰਕਰਬਜਤਾਗਰਬਰਬਨਘੋਗਰਬਰਬਨਘੋਰੇਕ੍ਰਿਮੁਸਤਮਨਚੇਰੇਹੇਦਿਨ
ਕੋਰਅਨਦਿਨੁਖਤਾਦਿਨਖਤਜਤਬਿਹਤਪ੍ਰਭੁਬਿਨੁਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭੁਕਰੁਣਾਪਰੇਯਜਨਮਮਰਣਅ
ਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿਅਸੰਗਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇਕੁਲਰੂਪਪੁਪਗਿਆਨਹੀਨੀਤੁਸੂਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤਾ॥
ਕਰਜੇਕ੍ਰਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਅਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹਰਕਰਹੁਗਾਤਾ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲ
ਹੀਨਹੇਓਹਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਹੇਤਾਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸ
ਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਧੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਹੋਧਿਓਸਹਜਸੋਰੇਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਮਿਲੁਬੈਰ
ਗੀਖਿਨੁਰਹਨੁਪ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਿਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭੁ
ਮਨਾਸ੍ਰੀਰੰਗਰਤੇਨਾਮਮਤੇਭੈਭਰਮਦੁਰੀਆਸਗਲਥੋਤਾਕਰਿਮਾਇਆਦਇਆਦਇਆਲਪੁ
ਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੇਤਾ॥੨॥ਅਲੀਅਲਹੀਜਤਅਲੀਅਲਹੀਜਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਬਾ
ਸਨਮਾਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਵਤਆਪਾਚਾਕਿਚਿਤਪਿਅਸਚਾਕਿਚਿਤਪਿਅਸਹੇਘਨਭੁ
ਦਬਚਿਤਮਨਿਅਸਹੇਅਲਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪਾਤਾਪਾਬਿਨਸਨਦੁਖਨਸਨਮਿਲੁਪ੍ਰੇਮਮਨਿਤ
ਨਿਅਤਿਘਨਾਸੁੰਦਰਚਤੁਰਸੁਜਨੁਸੁਆਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭੁਨਾਗਹਿਭੁਜਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵ
ਦੁਵਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪਾਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੀਤਾਪਾ॥੩॥
ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਹੇਗਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਅਨਾਥਹੇਮਿਲੁਚਾਉਚਾਈਲੇਪਾ
ਨਾਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਹੇਮਨੁਲੁਬਧਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇਜਾਚਿਕਜਨਰਥ
ਤਮਾਨਾਪ੍ਰਭਮਾਨਪੁਰਨਵਖਿਬਿਦੀਗਨਸਗਲਇਛੁਪਜੇਤੀਆਹਰਿਕੰਠਿਲਾਗੇਦਿਨਸਭਗੇ
ਮਿਲਿਨਾਹੁਸੇਜਸੁਹੰਤੀਆਪ੍ਰਭਾਵਿਸਟਿਧਾਹੀਮਿਲੇਮੁਰਗੀਸਗਲਕਲਮਲਭੁਏਹਨਾਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੁਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਣਨਿਧਨ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾਰਗੁਕਾਜੁ
ਮਲਾਚਉਪਦੇ१੬੩॥ ਅਸਪਦੀਆਪ॥ ਛੰਤ੧੪॥ ੧੮੨ਜੇਭੁ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਦੁਖ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੧ ॥ ਕਾਰੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਦਹਿਉ
ਟਮੁ ਜਾ ਅਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆਸੈ ਲਪਥ ਰਮਹਿ ਜੰਤਉ ਪਾਏ ਤਕਾਰਿ ਜਕੁ ਅਗੈ ਕਰਿ ਪਰਿ
ਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀਸ ਤਸੀ ਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸਿਤਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿ ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਪਰਿਆਸਿ
ਰਿਸਿ ਰਿਜ ਕੁਸੰਬਾ ਹੇਠਾ ਕੁਰਕ ਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ॥ ਉਰੈ ਉਰਿ ਅਵੈ ਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਪਛੈ ਬਚ
ਰੇ ਛਰਿਆ॥ ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਨਿਪਨ ਦ
ਸ ਅਸਟ ਸਿਪਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰਤ ਲਧਰਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਣੀ ਐਤੋ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਾਵਰਿਆ॥ ੪॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੨ ॥ ਕਿਰਿਆ ਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾਇਤੁ
ਗਤੇ ਸੰਸਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵ
ਦੁਕਿ ਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋਟਿ ਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ
ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ਸਭ ਏਕਾ ਬਤ ਪੁਕਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਉ ਪਾਵੈ ਮਨਿ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਬੀ
ਚਾਰੀ॥ ੩॥ ਅਠ ਸਠਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਭ੍ਰਮਿ ਅਏ ਪਰਿ ਸ੍ਰੀ॥ ਅਨਿਕ ਸੋ ਚਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਅਰੀ॥ ੪॥ ਧਵਤ ਧਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਪਾਇ॥ ਅਬਾਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੋਟਿ
ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਾਰੀ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ
ਜਪ ਹਰਿ ਪਨੁ ਤਪ ਹਰਿ ਪਨੁ ਭੋਜਨ ਭਾਇਆ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ
ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਾਈ ਖਾਟਿ ਅਏ ਘਰਿ ਪੁਤਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਚਲਤੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਬੈਸੇ ਹਰਿ ਪਨੁ ਜਾਗਤ ਸੁਤਾ॥
੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਚਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਪਨੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਤੁਲਾ ਹਰਿ ਪਨੁ ਬੇ
ਵੀ ਹਰਿ ਗਾਜਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਮੋਹੀ ਚਿਤ ਦਿਸਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਲਾਰਿਆ ਧੋਖਾ॥ ਹਰਿ ਪਨੁ ਤੇ ਮੈਨ ਵ
ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਹਰਿ ਚਰਿ ਚਰਿ ਹਰਿ ਬੋਕਾ॥ ੩॥ ਧਵਤੁ ਧਵਤੁ ਚਉਤੇ ਟਿਨਾ ਧਵਤੁ ਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੇ॥ ਲਾਇਖ
ਜਨਾਨੁ ਰਿਨ ਨ ਕਕਉ ਦੀਆਇ ਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਗੰਗੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲ ਦਿਖਨਾ ਸਹਿ ਪਿਤ ਗੰਗੇ॥ ਇਉ ਧਾਰੇ ਸੇਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪੁ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ

ਗੇ॥੧॥ ਪੂਰਮਾਤਾ ਕੀ ਅਸੀਸਾ ਨਿਮਖਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭੁਜੁ ਜਗਦੀਸਾ॥੧॥
 ਹਰਉ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲਾਸੀ ਤਸੀ ਗਿਤੇ ਗੀ ਪੀਤਿ॥ ਕਾਪਟੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਭੀ ਭੋਜ
 ਨ ਕੀਰਤਨੁ ਹੀਤਿ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਤੁ ਸਦਾ ਚਿਰ ਜੀਵਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ਰੰਗਤਮਾ
 ਸਾ ਪੂਰਨ ਅਸਾ ਕਬਹਿਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿਤਾ॥੩॥ ਭਵਰੂਪ ਮਾਗਇ ਹੁਮ ਹੁੰਦੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਹੋਹੁ ਕਉ
 ਲਾਗਨ ਨਕਦਾ ਸੁਉਨ ਸੀ ਗਿਲਪਟਾਇ ਚਿਓ ਬੰਦ ਹਿਚ ਕਿਉ ਮਉਲਾ॥੪॥੩॥੪॥ ਗੁਜਰੀ ਪੰਥ
 ਮਤ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤਾ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਾਹ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤ
 ਰਾ॥੧॥ ਸਿਮਾਨ ਪਕਾਹੁ ਕਾਮਿਨ ਆਤਮਾ ਜੇ ਅਨਹੂਪਿ ਠਾਕੁ ਰਿਸੇ ਹੋਇ ਰਹੀ ਉਤਬਾਤਾ॥੧॥ ਹਰਉ
 ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ ਪਨ ਜੇਗਨ ਕੀ ਮਨ ਸਾਬੀ ਚੇਨਿ ਕਸੇ ਸਾਸਿ॥ ਲਸਕਰਨੇ ਬਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ਜ
 ਮਪੁਰਿ ਉਨਿ ਸਿਧਾਸਾ॥੨॥ ਹੋਇ ਅਨੰਤਿ ਮਨਿ ਹਠਿ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਤਾ ਜੇ ਅਨੰਦ ਨਿ
 ਦੁਕਰਿ ਛੋੜੈ ਸੋਈ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਖਤਾ॥੩॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਕਾਟੀ ਠਸਾ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭੋਟੇ ਆਪਰਵਾਣੁ ਹਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ॥੪॥੪॥੫॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ
 ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਜਿਨ ਜਨਿ ਜਪਿ ਓਤਿ ਨ ਕੇਬੰ ਪਨ ਕਾਟੇ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਧੁ ਮਮਤਾ ਇਹ ਬਿਆ
 ਧਿਤੇ ਹਾਟੇ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ਹੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਉ ਓਮ ਨਿਰਮਲੁ ਸਰਬ
 ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥੧॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਨੈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਜਥਾ ਏਕ
 ਸਮਾਨੈ ਜੋਗੁ ਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਓਸੁ ਬਖਾਈ ਆਨਨ ਕਤ ਪੁੰਜਾਤਾ॥ ਘਟ ਘਟੇ
 ਅੰਤ ਰਿਸ ਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੰਗਿ ਗਵਿਰੰਗਿ ਗਤਾ॥੩॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲੁ ਗੁਪਾਲਾ ਤਨਿ ਭਏ ਕੈ
 ਪਰਿ ਆਇਆ ਕਲਿਕ ਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥
 ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿਕਰ ਉਬੈ ਨੀਤੀ ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ
 ਨਿਰਿਦੈ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ॥੧॥ ਗੁਰਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਨ ਬਿਥਾ ਦੁਖ ਕਾਟੈ॥ ਪ੍ਰਭਤ ਚਿ
 ਅਵਰ ਸੇਵਕ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਪਾਟੈ॥੧॥ ਹਰਉ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨ ਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ
 ਕਿਤੁ ਹੀ ਕਾਮਿਨ ਆਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਦਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲ ਉਚਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਭਲੁ ਪਾਇਆ॥
 ੨॥ ਲਾਖ ਕੋਟ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬੰਝਨ ਤਮਹਿ ਤਿਸ ਨਾਨਕੁ ਝੁਣੀ॥ ਸਿਮਰਤਾ ਮਕੋਟਿ ਉਜਿਆਰ ਬਸਤੁ
 ਅਗੋਚਰ ਸੁਣੀ॥੩॥ ਠਹਿਰਤ ਠਹਿਰਤ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਗਇਆ॥ ਸਾਧ ਕੇਚ
 ਰਣ ਪੂਰਿ ਜਨ ਬੰਛੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇ ॥ ਆ॥੪॥੬॥੭॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪ ॥ ਪੰਚ ਪਦਾ॥ ਅਰੁ ੨॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਤ ਕੈ ਦਸ ਉਹ ਛੋੜਿ ਪਰਨਿ ਮਹਿ

ਹਰਉ

ਅਇਆ ਚਿਤ੍ਰਸਾਲੁ ਤੀਰਥਗਮੰਦਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੁ ਧੁਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰਸਰਸਿ ਬਿਅਲੇ
 ਭਲਬੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਿਨਾ ਮਾਜੀ ਅਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਠਬੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਟਮੀ ਤਬੰਧਪੁ
 ਤਭਾਈ ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਰ ਚਿਹਸਿਆ ॥ ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਮਾਇ ਬਨਿ ਚਿਹੈ ਉਨ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਉ ਭਿਗੁ ਸਿਆ
 ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਗ ਬਿਬਿਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨ ਰੂਪ ਦਾ ਮਾ ॥ ਭਵੀ ਕਉ ਚਿਹਤਾ ਮਿਲਿਅਾ ਹੋਰਸਰ
 ਲਭਾਇ ਚਿਹਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪੈਦਰ ਕੇ ਦਰਬ ਸੰਬਾਹੇ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇਮੇਰੇ ॥ ਜਬ ਤੇਹੇ ਈਲੀ ਬੀਪਾਈ ਚਲ
 ਹਿਨਾ ਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਪੁਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਹਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ
 ਈਓ ਮਰੈ ਨਾਮੁ ਦੈ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਅਨਿਵਾਸ ॥ ਤਿਸਨ ਜਲ ਸਿਉ
 ਝਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਬਿਨਸਿਨ ਅਵੈ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ
 ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਪਤ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਛੁਟੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਵੈ
 ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਮਾਤਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਮ ਹਿਨਿ ਰਲਾ ਕਰੈ ਏਹੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਕਾਸਾ ਤਿਨੀ ਗਥਿ
 ਲੀਅਸ ਗਲੁ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿਅਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਖ ਦਇਆ ਕਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥
 ੧ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ਦੁਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪਦਿਤ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤਮ
 ਸਕੋਗ ॥ ਬਹੁ ਜਾਤਿ ਕਉ ਪੁਛੈ ਨਾਹੀ ਬਛਹਿਚਰਨ ਰਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਠਕਰ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸਿਸ
 ਟਿਕੇ ਪਨੀਕ ਹੀ ਜੇ ਜਨ ਕੇ ਅੰਗੁ ਨਿਰੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਾਮੁ
 ਗਾਨਾ ਮਦਉ ਤਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਿਮਾ ਮੋਗੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ
 ॥ ਚੈਨਾ ਹੀ ਕਉ ਬੁਝੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥ ਜਨੈ ਕਵਨ ਭਤਾ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੀਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੇਰੇ ਜਨ ਗਹਿਨ ਸਕਹਿ ਗਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਕਤਾ ॥ ਤੁਨੀ ਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀ ॥ ਐਬ ਕਨਕ ਬਨ ਰਹਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਅਪੇ ਭਗਤਾ ਅਪਿਸੁਆਮੀਆ ਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਚਿਹੈ ਪੇਖਿ ਜੜਕ
 ਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਮਤਾ ਮਸੁਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨ ਪਜਨ ਕਉ ਕਛੁ
 ਨਾਮਾਇਓ ॥ ਜਹ ਜਹ ਅਉਸਰੁ ਮਾਇ ਬਨਿ ਚਿਹੈ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਗਤਿ ਦਛੁ
 ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲ ਬਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਾਡਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ
 ਅਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨ ਜਨਿਗਾਇਓ ॥ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓਨ ਨ ਕਠਾ ਕੁਰਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥
 ੨ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਅਗਾਧੁ ਪਿਆਰੇ ਨਿਸਖਨ ਕੀ ਜੈ ਦੀਲਾ ॥

ਸੰਤਸੇਵਕਰਿਭੁਵਨੀਲਾਣੀਐਤਿਅਗਿਆਨਹੀਲਾ॥੧॥ਮੇਰਨਪ੍ਰਾਨਮਾਨਗੀਲਾ॥ਬਾਸਿਸਰਿ
 ਓਹੀਅਰੇਕੈਸੀਗੋਪੇਖਿਮੇਰਿਓਮਨੁਲੀਲਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਤਅਨੰਦਉਤਰੈਮਨ
 ਹੁਜੀਗੀਲਾ॥ਮਿਲਬੇਕੀਮਹਿਮਾਬਗਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਪਰੈਪਰੀਲਾ॥੨॥੧੩॥ ਗੁਜਰੀਪ:੫
 ॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰਗਿਕਹਾਵਤਸਭਕੀਨੇਬਸਿਅਪਨਹੀ॥ਤੀਨਦੇਵਅਰੁਕੇਨ੍ਰਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਹੈਰ
 ਤਿਕਛੁਨਹੀ॥੧॥ਬਲਵੰਤਿਬਿਆਪਿਰਹੀਸਭਮਹੀ॥ਅਦਰਨਜਾਨਸਿਕੋਉਮਹਮਾਗੁਰਕਿਰਪਤੇ
 ਲਹੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਜੀਤਿਜੀਤਿਜੀਤੇਸਭਥਾਨਸਗਲਭਵਨਲਪਟਹੀ॥ਕਪੁਨਾਨਕਸਾਪਤੇਭਾਗੀ
 ਹੋਇਚੇਰੀਚਰਨਗਹੀ॥੨॥੫॥੧੪॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋਤ੍ਰਿਕਰੀਬੇਨੀ
 ਤੀਠਕੁਰੁਅਪਨਧਿਆਇਆ॥ਹਥਿਦੇਇਰਬੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਠਕੁ
 ਹੋਏਅਪਿਦਇਆਲਾਭਈਕਲਿਅਣਅਨੰਦਹੁਪੁਣੀਹੈਉਬਰੇਬਲਕੁਪਲਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਮਿ
 ਲਿਦਰਨਾਰੀਮੰਗਲਗਾਇਆਠਕੁਰਕਾਜੈਕਾਹਾਕਪੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਸਭਕਾਕੀਆ
 ਉਧਾਰਾ॥੨॥੬॥੧੫॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਸਪਤਿਨਕਾਬਲੁਹੈ
 ਬੋਗਾਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਅਕੋਪੇਖੈਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਲੈਭੋਗਾ॥੧॥ਠਕੁਰਤੁਲ੍ਹਬਿਨੁਅਹਿਨਮੋਗਾਮੇ
 ਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਗੁਣਨਹੀਮੈਅਹਿਉਮਹਾਧੋਗਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਣਤੁ
 ਮਰੇਈਹਉਹਾਤੁਮਰਾਜੋਗਾਸਾਪਸੰਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁਪਾਇਓਬਿਨਸਿਓਸਗਲਨਿਹੋਗਾ॥੨॥੭॥੧੬
 ॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਆਲਜਾਲਕੁਮਮੋਹਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਣੀਮੰਨੋਇਹ
 ਉਪਦੇਸੁਦਿਵੈਦੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਸਾਜਨਾਮੈਸੰਤੁਸਹਾਈ॥ਜਿਸੁਭੋਟੇਤੁਹਹਿ
 ਮਾਇੰਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਧੁਜਾਈ॥੧॥ਗਹਉ॥ਕਰਤਕਰਤਅਨਿਕਬਹੁਤੀਨੀਕੀਇਹਠਹਰਾਈ
 ॥ਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੮॥੧੭॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫
 ॥ਖਿਨਮਹਿਥਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ਰਾਜਰੰਕੁਕਰੈਖਿਨਭੀਤਰਿਨਿਚਹੋਜੋਤਿਪਰੀ
 ॥੧॥ਧਿਆਈਐਅਪੋਨੇਸਦਾਹੀ॥ਸੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾਕਹਾਕਰੀਜੈਜਾਮਹਿਏਕਾਪਰੀ॥੧॥ਗਹਉ॥
 ਤੁਮਰੀਟੇਕਪੁਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਾਨੇਸਗਨਿਤੁਮਰੈਪਰੀ॥ਅਚੇਤਇਅਨੇਬਾਰਿਕਾਨਾਨਕਹਮਤੁਮਰਾਖਹੁ
 ਪਾਰਿਕਰੀ॥੨॥੯॥੧੮॥ ਗੁਜਰੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਤੂਦਤਾਜੀਅਸਕੁਨਾਕਾਬਸਹੁਮੇਰੇਮਨਮਾ
 ਹੀ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਹਿਸਮਾਏਤਹਭਗਮੁਅੰਧੇਰਾਨਹੀ॥੧॥ਠਕੁਰਜਾਸਿਮਰਤੁਤਾਹੀ॥ਕਰਿਕਿ
 ਰਪਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਪ੍ਰਭਕਉਸਦਾਸਲਾਹੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇਰਾਸਾਮੁਸੀਮੁਉਤੁਮਹੀ
 ਕਉਪ੍ਰਰਾਮਾਹੀ॥ਨਾਨਕਟੇਕਭਈਕਰਤੇਕੀਹੋਰਮਾਸਬਿਰੁਣੀਲਾਹੀ॥੨॥੧੦॥੧੯॥

ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀ ਜੋ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨਿਸਿ ਮਹੁ ਕੇਸ
 ਸੀਰੀ ਦਾਸ ਪਗ ਛੁਰਾਇ ਹੈ ਮੇਰੇ ਬੇਸੇ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆਨੇ ਗਾਇ ਰਾਇ ਤੁਝ
 ਰਸਨਾ ਮਾਰਾ ਯਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਚੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨੁ ਉਕਰਉ
 ਕਰ ਜੋ ਗਾਨਾ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਰੇ ਉਪਰ ਸਿਆਖੀ ਠੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਦੁਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨਾਸ ਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ
 ਪੈਵੈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੇਰੀ ਆਇ ਪਰਿ ਚੰਦ ਸਰਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਜਪਾਵੈ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮੇਰੇ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦੀ ਚੀਬਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਪਸਾ ਪਿਕ ਅਰੁ ਜਖ ਕਿੰਨ ਰਨ ਰਹੀ ਕੈ ਠਉ ਰਹਾਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪੁਰਿ ਕਰ ਤੇਜ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਅਪਜ ਸੁਮਿਟੈ ਰੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸਨਾ ਸੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ
 ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੋਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਜਾਤੇ ਘਾਲਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ਐ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਤੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਿ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁੰਦੇ ਹਿਸੇ
 ਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈ ਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈ ਜਰਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੨੨ ॥
 ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਬਿਸੰਤਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਨਿਹ ਠਲਨ ਰੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੀਰੀ ਰਾਚਾ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ
 ਕਉ ਮਾਰਾ ਪਹਿਤਾ ਭੁਕਉ ਤੁਝ ਚਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰ ਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪੁਨਾ ਅਧਾਰ ॥
 ਰੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਦਾਰੀ ਅਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਦਖਦੁ ਉਤਰਿ ਗਇ ਚੰਦ ਬੁਝਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਉਹਾਰੋ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਅਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਇਹ
 ਰਿਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਦੁਡਿ ਆਈ ॥ ਅਬ ਚਲਨੀ ਦਧੀ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੈ ਸਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਕਬਹੂ ਹਰਿ
 ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਪਿਨਾ ਮੁਨਗਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉ
 ਤੀ ਕਉ ਤੀ ਜੋ ਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀ ਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ
 ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੇਰਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਖਸਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਰਸਨਾ ਮਾਰੈ ਤੁਮਰੇ
 ਛੋਡਿ ਅਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿ ਅਭੁਤੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਰਭਗਤਾਈ ਤੁਮਰੇ

ਕਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦਦੀਆਗੁਰਗਿਆਨੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਪਰਸਥਿਤਬੀ
ਗੀ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਸਾਧੁਨਾਨਕਹਰਿਨਿਪਿਲਹੀ॥੨॥੧੭॥੨੬॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਜਗੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਛਾਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਸਾਧਸਰਣੀਅਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮੇਸਰੇਪ੍ਰਭੁਕੇਹੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚਰਣਕਮਲਅਗਾਧਿ॥ਸਰਬਸੁਖਕਲਿਆਣਪਵਹਿਮਿਟਹਿਸ
ਗਲਉਪਾਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਹਤਮੀਤਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨਾਨੀਕੋਇ॥ਈਤਉਤਜੀਅਨਲਿਸੀਗੀ
ਸਰਬਗਦਿਆਸੋਇ॥੨॥ਕੋਟਿਜਤਨਉਪਦਮਿਥਿਆਕਛੁਨਮਾਢੈਕਮਿ॥ਸਰਣਿਸਾਧੁਨਿਰਮਲਗਤਿਰੇ
ਇਪ੍ਰਭਕੈਨਾਮਿ॥੩॥ਅਗਮਦਇਅਲਪ੍ਰਭਉਚਾਸਰਣਿਸਾਧੁਜੋਗੁ॥ਤਿਸਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸੁਲਿਖਿ
ਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗੁ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗੁਜਗੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਪਨਗੁਰੁਸੇਦਿਸਦਹੀਰਮਹੁਗੁਣਗੇ
ਬਿੰਦਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਅਗਾਧਿਹਰਿਹਰਿਲਹਿਜਾਇਮਨਕੀਚਿਦਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਪ੍ਰਭਕਾਨਉ॥ਸੁਖਸ
ਹਜਅਨੰਦਪਵਹਿਮਿਲੀਨਿਰਮਲਥਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਉਪਾਰਿਇਹੁਮਨੁਆਠਪਹਰਿਅਗਾਧਿ
ਅਕਾਮੁਕੋਪੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਥੈਸਗਲਉਪਾਧਿ॥੨॥ਅਟਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸੁਸੁਆਮੀਸਰਣਿਤਕੀ
ਆਉ॥ਚਰਣਕਮਲਅਗਾਧਿਹਰਿਹਰੇਏਕਸਿਉਲਿਦਲਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਦਇਆਪਗੀਬਖਾਸੇ
ਹੀਨੇਅਪਿ॥ਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭਜਪਿ॥੪॥੨॥੨੮॥ ਗੁਜਗੀਪਤਿਸਾਹੀ੫
॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਆਗਈਸੀਕਤੂਟਿ॥ਦੁਖਅਨੇਰਭੈਬਿਨਸੈਪਾਪਗਏਨਿਖੂਟਿ॥੧॥ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਾਨੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਬਚਨਗੋਬਿੰਦਪਿਆਏਮਹਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਪਤਾਪਅਨੇਕਕਰਣੀਸਠਲਸਿਮਰਤਨਾਮ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਿਰਾਖੇਭਏਪੁਰਨਕਾਮ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਨਬਿਸਰਹਿਕਬਹੁਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸਮਰਥ॥ਗੁਣਅਨਿਕਰਸਨਾਕਿਆਬਖਾਨੈਅਗਨਤਸਦਾਅਕਬ
॥੩॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਦਰਿਤਰਣਦਇਅਲਕਿਰਪਾਕਰਣਾ॥ਅਟਲਪਦਵੀਨਾਮਸਿਮਰਣਕ੍ਰਿਤੂ
ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਸਰਣ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਗੁਜਗੀਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਅਹੰਬੁਧਿਬਹੁਸਘਨਮਾਇਆ
ਮਹਾਦੀਰਘੋਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮਅਉਖਧੁਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਨੇਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੁ॥੧॥ਅਨਿਤਤਿਬਛੀਐ
ਜਨਪੁਰਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਲਹਰਿਪਤਿਕੋਗੋਬਿੰਦਲੋਚਾਪੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਅੰਤਮਧਿਆਸਭੁ
ਕਕਰੀਬਿਕਰਲਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨਕੀਤਨੋਗੋਬਿੰਮੁਟੰਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹੁ
ਠੇਸਦਾਅਵਾਗਟਾ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੋਪਾਲਸਿੰਮਰਣਮਿਟਤੇਜੋਨੀਭਵਣਾ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰੁ
ਹਰਿਦਤੀਨਿਤਾਪਜਲੀਤਾਜਪਿਗਾਮਰਾਮਾਦੁਖਿਨਿਵਾਰੇਮਿਲੈਹਰਿਜਨਸੰਤ॥੪॥ਸਰਬਬਿਧਿਕੁ
ਮਤੇਪੁਕਾਰਹਿਕਰਹਿਨਾਹੀਛੁਟਿ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਅਪਾਰਪ੍ਰਕੇਤ੍ਰਿਗੁਰੀਨਾਨਕਉਟਿ॥੫॥

੨੬

ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਗਸਿਸੀ ਪਰਸਠ ਲਮੁਰਤਿ ਕਰਣ ਕਰਣ
 ਜੋਗਾ ਗੁਣ ਰਮਠ ਸ੍ਵਠ ਅਪਾਰਮ ਹਿਮਾ ਠਿਰਿ ਨੇਤ੍ਰ ਬਿੰਦੂ॥ ੧॥ ਮਨ ਚਰਣ ਰਬਿੰਦੁ ਪਾਸ
 ॥ ਕਲਿਕਲੇਸ ਮਿਟਿ ਤਿਸਿ ਮਗਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮ ਦੂਤ ਠਾਸ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹ ਨਹਿ ਨਾ ਮੁਕਹ
 ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਇ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਕ੍ਰਪੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੁਆਉ॥ ੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ਗੁਜਰੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਸਗਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਰਾਇ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈਰ
 ਮ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਗੋਇੰਦ ਤ੍ਰਿਭੂ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁ
 ਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਰਾ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਰਾਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
 ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਪਸੀ ਗੇਦੁ ਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ॥ ੨॥ ਅਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ
 ਸਿਮਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗਾ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਪਰੈ ਬਿਨ ਸੈਸ ਗਲ ਜੀ ਜਾ ਲਾ॥ ੩॥ ਚਰ
 ਠਾ ਅਪਾਰ ਰੇਗ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਾ ਮੀਓ ਤਿਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥਿ॥ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓਨ ਨ ਕਪੁਰਤੁ ਮਰੀ ਦੇਹ ਬਿ
 ਓਹਿ ਹਿਰਾਬਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੩੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਗੁ ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀ
 ਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ॥ ਠਾਕੁ ਰਮਹਿ ਠਾਕੁ ਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋ ਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋ ਮਾ॥ ੧॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਪਾਨੀ
 ਅਗਮਾ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀ ਜੇ ਕਰਤੈ ਪੇਖਿ ਹੋ ਬਿਸਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖੀ ਅਨਮਹਿ ਸੁ
 ਖੀ ਅਤ੍ਰਿ ਕਹੀ ਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਏ ਸੀ ਕਹੀ ਅਹਿ ਰਸੀ ਅਨਮਹਿ ਰਤਾ॥ ੨॥
 ॥ ਸੁਕਮਹਿ ਸੁਰਾਤ੍ਰਿ ਕਹੀ ਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ॥ ਕਿਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੇ ਕਿਹ ਸਤੀ ਜੋਗਨਿ ਮਹਿ ਜੋਗੀ
 ॥ ੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ॥ ਕਹੀ ਅਹਿ ਅਚਾਰਨ ਮਹਿ ਅਚਾਰੀ॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾ
 ਚਾਣਾ ਪਰਨ ਮਹਿ ਦਾਪਾਰੀ॥ ੪॥ ਵਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਵਰਬਰਾ ਸਰਨ ਪਾਠ ਨ ਟੀਕਾ ਲਖਾ ਮੀਕੇ ਤਕ
 ਗਨਿ ਨ ਜਾਈ ਐ ਗਨਿ ਨ ਸਉ ਸੀਕਾ॥ ੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾਗਿ ਅਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ॥
 ਤੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਤੁਗਤਾਇ ਸਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ॥ ੬॥ ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾਕ
 ਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭਾਗਿ ਆਹੁ ਕਮਨਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ॥ ੭॥ ਤ੍ਰਿਭੂ
 ਲਾਵਹਿ ਤਿਓ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾ॥ ਰੀਸਾ ਪਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਤੁ ਗਾਇਓ ਜੇ ਪ੍ਰਭ
 ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੮॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਜਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪॥ ਨਾਥਨ ਰਹਿ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦੁਪਤਿ ਤਪਦਨ ਦੇਵਾ ਭੋੜਾ

ਨਾਸਕਿਪਲਗੁਣਨਿਪਿਸਠਲੁਸਅਮੀਸੇਦੁ॥੧॥ਹਰਿਗੋਪਲਗੁਰੋਗੋਬਿੰਦਾ॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਕੇਸਦੁ
 ਤਰਿਜਗਭਵਸਿੰਧ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਕਮਕੋਪਹਰਨਮਦੋਮੋਹਦਹਨਮੁਕਰਿਮਨਮਕਰੰਦਾ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿ
 ਧਰਣੀਧਰਪਤਿਰਖਪਰਮਾਨੰਦ॥੨॥ਜਲਤਅਨਿਕਤਰੰਗਮਇਆਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿਦਮੰਤਾ॥ਛੇ
 ਦਅਹੰਬੁਧਿਕਰਣਮੈਚਿਤਮੋਟਿਪੁਰਖਅਨੰਤ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਹੂਤਪ੍ਰਭਾਪਿਆਨੁਸਹਜਸਮ
 ਧਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੁਰਨਜਾਚੀਐਰਜਸਾਧ॥੪॥ਮੋਹਮਿਥਨਦੁਰੰਤਅਸਾਥਾਸਨਾਥਿਕਗਾਰ
 ਖੁਧਰਮਭਰਮਬਿਦਰਿਮਨਤੇਉਧਰੁ॥ਹਰਿਨਿਰੰਕਰ॥੫॥ਧਨਾਦਿਅਦਿਭਿਰਹਰਿਨਿਧਿਹੋਤਜਿਨਾਨਚੀ
 ਗਾਖਲਮੁਗਪਪੁਕਕਟਾਖਸੀਧਰਭਏਗੁਣਮਤਿਧੀਗ॥੬॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਗਦੀਸਜਪਿਮਨਧਰਿ
 ਰਿਦਪਰਤੀਤਿ॥ਜੀਅਦਇਆਅਇਆਸਰਬਤ੍ਰਮਣੰਪਰਮਹੰਸਹਰੀਤਿ॥੭॥ਨੇਤਦਰਸਨੁਸ੍ਰਵਨ
 ਹਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮੁਓਚਗਾਅੰਗਸੰਗਭਗਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਰਾ॥੮॥੧੨੨॥ਗੁਜਰੀ
 ਕਜਮਲਾ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ੩੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਜੋੜੁ੩੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ਸਲੋਕਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਆ
 ਰਾਖਣਾਜਿਹਦਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉ॥ਨੇਤੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਣਾਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨਣਾਗੁਰਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰ
 ਤਿਆਦਰਗਹਪਾਈਐਠਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੋਜਿਸੋਨੇਇਹਦੁਬੁਦੇਇ॥ਜਗਮਹਿਉਤਮੁਕਾਦੀ
 ਅਹਿਦਿਗਲੇਕੇਈਕੇਇ॥੧॥ ੫੦ ॥੫॥ਰਬੇਰਖਣਹਰਿਅਪਿਉਬਾਰਿਅਨੁਗੁਰਕੀਪੈਗੀਪਾਇਕਾ
 ਜੁਸਦੁਰਿਅਨੁ॥ਹੋਆਅਪਿਦਇਆਲੁਮਨਹੁਤਦਿਸਾਰਿਅਨੁ॥ਸਾਪਜਨਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਤਾ
 ਰਿਅਨੁ॥ਸਾਕਤਨੰਦਕਦੁਸਟੁਖਿਨਮਹਿਬਿਦਰਿਅਨੁ॥ਤਿਸੁਸਾਰਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਹਿ॥ਜਿ
 ਰੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਸਗਲੇਦੁਖੁਜਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਅਗਮਅ
 ਪਾਰੀਐ॥ਸਚੇਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਹਾਰੀਐ॥ਕੂਟਨਜਪੈਕਿਛੁਤੇਗੀਪਾਰੀਐ॥ਸਤਸੈਦੇਦਾਰੁਜੇਤਉ
 ਪਾਰੀਐ॥ਇਕਤੁਸੁਤਿਪਰੇਇਜੇਤਿਸੰਜਾਗੀਐ॥ਹੁਕਮੇਭਵਜਲੁਮੰਤ੍ਰਿਹੁਕਮੇਤਾਗੀਐ॥ਪ੍ਰਭਜੀ
 ਤੁਧੁਧਿਆਏਸੇਇਜਿਸੁਭਗੁਮਥਾਗੀਐ॥ਤੇਗੀਗਤਿਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇਹਉਤੁਧੁਬਲਿਹਾਰੀਐ॥
 ੧॥ ਸਲੋਕਪੰਛ ॥ਜੀਤੂਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਅਚਿਤੁਦਸਹਿਮਨਮਹਿ॥ਜੀਤੂਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾ
 ਨਨਉਨਿਧਿਪਰਮਹਿਪਾਰਿ॥ਜੀਤੂਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰਕਮਹਿ॥ਜੀਤੂਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾ
 ਨਤਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥੫੦ ॥੫॥ਕਿਤੀਬੈਹਨਿਬੈਹਣੇਮੁਦੁਦਜਾਇਨਿਦਜਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿ

੬੭

ਫੁਕਿਸੈਨਰੀਅਲਜਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਧਿਆਨਿਬੇਦਕਤੇਬਾਸਣੁਖਵੇ॥ਗਣਤੀਗਣੀ
 ਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਿਪਵੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਤੁਪ੍ਰਧਿਆਇਨਿਏੰਦ੍ਰਿਏੰਦ੍ਰਾਸਣਾ॥ਸੰਕਰਬਿਸਨਅਦੁਤਾਰਹਿਜ
 ਭੁਖੁਖਿਭੁਠਾ॥ਪੀਰਪਿਕਾਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉਲੀਏ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਰਘਟਿਘਟਿਮਉ
 ਲੀਏ॥ਫੂਫੂਕਰੇਦਿਠਾਸੁਪਰਮੇਤਗੀਐ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਹਿਅਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥੨
 ॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫ ॥ ਚੀਗਿਆਈਅਲਕੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈਚੋਇਸੇਗਾਨਾਨਕਅਜੁਕਲਿਆ
 ਵਸੀਗਾਠਲਠਹੀਪੇਗਾ॥੧॥੫:੫॥ਕਿਤੀਅਕੁਠੰਗਗੁਸ਼ੁਥੀਐਨਹਿਤੁਨਾਨਕਤੈਸਹਿਚਕਿ
 ਮਾਮਨਮਹਿਸਚਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਮਾਗਉਤੁਫੈਦਇਅਲਕਰਿਦਾਸਗੋਲਿ
 ਅਨਉਨਿਪਿਪਾਈਗਜੁਜੀਵਾਬੋਲਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨਦਾਸਾਘਰਿਘਣਾ॥ਤਿਨਕੈ
 ਸੰਗਿਨਿਹਲੁਸੁਦਣੀਜਸੁਤੁਠਾ॥ਕਮਦਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਗੀਰੁਪਦਿਤੁਚੋਇ॥ਪਖਾਪਾਈਪੀਸਿ
 ਬਿਗਸਪੈਰੋਇ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨੋਇਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿਹਲੀਐ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਬਉਸੀਤ
 ਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫ ॥ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਣਕੀਚੋਇਰਹਾਸਦਪੁਰਿਗਾਨਨਕ
 ਸਗਣਿਤੁਹਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਗਾ॥੧॥੫:੫॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖੋਚੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾ
 ਗੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਨਾਮੁਪ੍ਰਭਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਜਪੀਐ
 ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਨਉਪਰਵਦਿਗਾਰਦਾ॥ਜਿਸੇਨੇਕਰੇਰਹੰਮਤਿਸੁਨਦਿਸਾਰਦਾ॥ਅਪਿਉਪਾਦਣ
 ਹਰਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ॥ਸਭਕਿੰਨੁਟੈਜਾਣੁਬੁਝਿਵੀਚਾਰਦਾ॥ਅਨਿਕਰੁਪਖਿਨਮਹਿਰੁਦਾ॥ਕੁਦ
 ਰਤਿਧਰਦਾ॥ਜਿਸੇਨੇਲਾਏਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਰਦਾ॥ਜਿਸਦੈਚੋਵੈਦਲਿਸੁਕਦੇਨਹਰਦਾ॥ਸ
 ਦਅਭਉਦੀਬਾਣੁਚੋਹਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫ ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋੜੀ
 ਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਜੀਵਦਿਅਨਿਤਜਪੀਐਨਾਨਕਸਚਾਉ॥੧॥੫:੫॥ ਸਿਮਰ
 ਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਫਲਪਾਏਆਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਧਿਆਗੁਰਪੁਰੈਦੀਅਮਿਲਾਇ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰ
 ਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕਦਹਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਲੁਚੋਇ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਲੁਪਾਪਮੈਲੁਧੋਇਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਸਚਾਨਉਓਥੈਜਪੀਐ॥ਮਨਕਉਚੋਇਸੀਤੋਪੁਰੁਖਾਪਾਪੀਐ॥ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਨਉਤਿਸੁ
 ਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੇਦਿਰਲੈਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਪ:੫ ॥ ਮਨਮ
 ਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁਕਰਉਉਠਿਨੀਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਅਹੋਹਰਿਦੇਹਨਾਨਕਕੇਮੀਤਾ॥
 ੧॥੫:੫॥ਵਿਸਟਿਧਾਰਿਪੁਰਿਰਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾ॥ਲਿਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਅਮਰਉਦਿਚਗੀਬੁ

ਭਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿਕਹਿਛੋਰਿਸਿਆਣਪਸ
 ਗਲਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਧਗਿਪੁਜਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜਗਿਸਾਪਜਨਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁ
 ਬਿਖਮੁਤਗਿਸੇਦਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਅਗੈਨਮਰਹੁਗਿਅਖਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਲੁਭਿਟੇਸੁਭਰਭਗਿਅ
 ਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਧਿਆਈਐਸਦਾਹਗਿਸੇਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧਗਿ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ
 ੫:੫ ॥ ਲਗਦੀਅਸੇਬਨਿਜੇਰੂਣਹਰੈਜੇਰੂੀਆਗਨਕਲਹਰੀਲਖਸੈਅਨਰੂਬਣਦੇਈਨਮਾਪਿ
 ਗਿ॥੧॥੫:੫॥ ਬਨਿਭੀਹਾਦਲੈਹਿਕੁਸਾਬੀਲਪਮੁਦੁਖਹਰਤਾਹਗਿਅਮਾਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸੰਤ
 ਪਿਅਰੇਨਨਕਪੁਰਨਕਮਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਪਾਨਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤਿਆਨਹੋਵੀ
 ਪਛੋਤਉਤੁਪੋਨੇਜਪਤਿਆਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨਾਗੁਰਪੁਰੇਵਹੁਦਹੁਸੁਖਲਹਾਰਿਤਾ
 ਰਿਮਨਾਗੁਰਪਹਿਸਿਠਤਿਭੰਡੁਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਗਿਹਾਲਬਹੁਕਿਨਪਾਈਐਗਰਖੈਅ
 ਪਿਦਇਅਲੁਕਰਿਦਾਸਾਪਣੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਸੁਟਿਸੁਣੇ॥੭॥
 ਸਲੋਕੁ੫:੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਟੇਲਾਭੈਸਹਿਦਿਤਾਢਕਣਕੁਪਤਿਮੇਗੀਦਾਨਬੀਨਾਸਾਈਮੈਰਾਨਾਨਕਸਾਗਨ
 ਜਾਣਤੇਰੀ॥੧॥੫:੫॥ ਤੈਰੈਸਿਮਰਣਿਹਭੁਕਿਛੁਲਪਮੁਬਿਖਮੁਨਰਿਠਮੁਕੋਈਨਾਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸ
 ਚਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈਨ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਵੈਸੁਖਪਣਾਦਯਧਿਆਇਐਐਦੈਵੈ
 ਰੇਗਾਪਾਣਿਹਰਿਗੁਣਗਇਐਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠੰਦਿਪੁਰਿਚਿਤਿਆਇਐਪੁਰਨਹੋਵੈਅਸਨਾਇ
 ਮੰਨਿਵਸਾਇਐਐਕੋਇਨਲਗੈਬਿਘਨੁਆਪੁਗਦਾਇਐਗਿਅਨੁਪਦਰਭੁਮਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐ
 ॥ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋਕਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਐਤੂਸਭਨਕਖਸਮੁਸਭਤੇਰੀਛਾਇਐ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫
 ॥ ਨਦੀਤਰੰਦਵੀਮੈਰਾਖੋਜੁਨਭੰਭੈਮੰਨਿਮੁਹਬਤਿਤੇਰੀਤਉਸਹਚਰਣਿਮੈਰਾਹੀਅਨ੍ਹਾਸੀਤਮੁ
 ਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੋਵੀ॥੧॥੫:੫॥ ਜਿਨਾਦਿਸੰਤ੍ਰਿਅਦੁਰਮਤਿਵੰਦੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੁਰੈਸੇਈਨਾਹਉ
 ਦੂਰੇਦੀਜਗੁਸਬਾਇਅਜਨਨਾਨਕਦਿਰਲੇਕੋਈਨ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਦੈਸਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿ
 ਅਭਗਤਭੰਡਿਐਅਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾਪਸੰਗਿਕਟੀਆਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟੀਐਜਨਕਾਸ
 ਬਦੁਜਪਿਯਾਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿਜਹਿਛੁਪਿਅਤਿਸੁਸਿਓਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਅ
 ਉਚੀਉਉਚਾਥਾਨੁਅਗਮਅਪਾਰੀਅਗਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋਰਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐਅਜਾਅ
 ਪੋਹੋਇਦਇਅਲੁਤੰਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈਐ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫ ॥ ਬਾਰਵਿਡਨਹੈਹੁਮਸਪੁੰਮਸਕੂਕਾ
 ਪਈਆਗਹੀਤਉਸਹਸੇਤੀਲਗਦੀਤੋਰੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤੀਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥੫:੫॥ ਸਚੀਬੈਸਕ
 ਤਿਨਾਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਪਾਪਣਾਸੁਆਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਜਿਨਸੰਗਿ

ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਗੇ ਅਸਾ ਪੁਸੀਗੁ ਠਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਤੇਟਿ ਆਪਾਇ ਅਨਿਹਚ
 ਲੁਥਾਨੁ ਠਿਰਿ ਗਰੁਭਿ ਨ ਲੇਟਿ ਆਗਨ ਦਰੀਅਸਿ ਅਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿ ਆਗਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲੁ
 ਇਧਿਅਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿ ਆਗਸਭੇਜ ਪੀਐ ਜਪੁ ਜਿਉ ਖੁਬੁ ਬੋਲੇਟਿ ਆਗੁ ਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹ
 ਲੁਸੁਖੁ ਖੁਬੇਟਿ ਆਗਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇਬੁ ਹ੍ਰਿਨ ਖੇਟਿ ਆਗ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਫਿ
 ਛੋਰੇ ਜੰਬੂ ਰਖਵੈ ਨਵੰਦੁ ਨਿਗਖਵੈ ਜੇ ਸੋਧਣੀ ਮਲਿਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੁ ਹਾਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਜਿ
 ਮੀਟੁ ਸੰਦੀਪਣੀ ਐਈ ਪਟੁਰ ਬੈਠਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸੋਸਹੁ ਮਾਹਿ ਜਾ ਕੈਅ ਦਲਿਹ ਭੁਕੋ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮੁ ਤੁਧੇ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਅਤੁ ਪੁਪੁਰੇ ਗਥਿ ਸਮਰੁ ਏਥਿ
 ਸਮਾਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਆਗਸਗਟਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀ ਆਗਤੇਰੇ ਹਥਿ ਨਿਪ
 ਨੁਭਵੈ ਜਿਉ ਦੇਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲੁਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸਨੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਸੁਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਕਰੁ
 ਛੀਅ ਠਿਰੰ ਨਿਸੁਆਨ ਜਾਣਨੁ ਏਈ ਆਗਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੈ ਨਿਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥
 ਖੋਜੀ ਲਧ ਮੁਖੇ ਜਿਛੁਰੀ ਆਉ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੈਸਹ ਦਿਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਗਧਿ ਹੁਸਚਾ ਸੇਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਸਿ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ ਮਾਖਸ ਮੁਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਸਿ ॥
 ਤਿਆਗ ਹੁਸਗਲ ਉਪਦ੍ਰਿਸਤਿ ਸਕੀਓ ਟਗੁ ॥ ਪਉਸਰਣਾਈਭੁ ਜਿਸੁ ਖੀਰੁ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧ
 ਰਮਤਤ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿ
 ਦਇਆ ਲੁਤਿ ਸੁਮਨਿ ਦੁਠਿ ਆਪਈ ਅਨਿਸਭਿ ਨਿਧਨ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠਿ ਆਗ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫
 ॥ ਲਧ ਮੁਲ ਭਟਹੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੇ ਮਾਪਿ ਗੀ ॥ ਏਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆਨ ਪਸੀਐ ॥
 ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਪਾਪਵਿਅਪਛਾਤਿ ਬਾਣੁ ਸਚਾ ਦਾਸੀ ਨਿਕੋ ॥ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਦੁ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠੀਛੁ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਮਿਹਰਵਾ
 ਨੁ ਤਿਸਨੇ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਗਰ ਬਿਚੁ ਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲ ਪਾਨ ਹੇਤ ਪਦੁ ਖਰੇ ਗੁਪੁਰੇ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥ ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਾਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਬਾਪਿ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਅਨੁਛੰਡੁ ਏਥਿ ਪਨਸ
 ਗਲ ਕਾਪਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੀਅਸ ਪੁੰਨੀ ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਪਾਪਿ ॥ ਵਡੀ ਹੂਦਰਾ ਆਪਾਰ ਖਸਮੁ ਜਿਸੁ ਲੇ
 ਪੁਨ ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤਾ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਮ ਸਿਓ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਰਮ ਰਮ ਹੁਦਰੁ ਗਹਿ ਤੇਜਲਿ
 ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਗਧਿ ਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਕ

ਬਲਿਅਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਦਰਗਤ ਪਦੈ ਥਾਇਆ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਟੇਕਰ ਤੇ ਸਚਿਨਾਇਆ ਚਿਸ਼ਨੋਰੇ ਇਕਿ ਪਲੁ
 ਤਿਸਕ ਦੁਖ ਜਾਇਆ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆ ਲਓਨਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇਆ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਡਰੇ ਗੁਨ ਪੈਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾ
 ਇਆ ਭਗਤ ਏਹੁ ਅਪਾਰ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਇਕੋ ਇਕੁ ਪਿਆਇਆ ਪੀਫਤ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨਨ ਮੇਰੇ ਅਘਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ
 ਨੇ ਦਿਸੈ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਅਨਾਦਿ ਨ ਬਿਲਪ ਤੇ ਜਿਉ ਸੁਫੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥ ਪ: ੫॥ ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਤਾ ਬੀ
 ਐਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰਤਿ ਘਾਘਰੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀ ਐਨਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੁਰਬੀ
 ਰਵੀ ਅਮਕਿ ਨੈਨੋਰੀ ਐਯਾ ਫੁਝਿ ਸਤਾਣੀ ਹਠ ਪੰਝੇ ਝੇਰੀ ਐਯਾ ਦਸ ਨਗੀ ਮਊ ਪੁਤ ਦੇ ਨਿਚੋਰੇ
 ਹੀ ਐਯਾ ਜਿਠਿ ਜਿਠਿ ਲੈਨਿ ਰਲਾਇਏ ਹੋਏ ਨਾ ਲੋਹੀ ਐਯਾ ਝੈਰੁ ਟਾਇਨ ਕੈਵ ਸਿਕਿ ਨੈਨੋਰੀ ਐਯਾ ਭ
 ਗੁ ਕੋਟੁ ਮਾਇਆ ਖਾਈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੇਰੀ ਐਯਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਅਰਾਧਿ ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਟੇਰੀ ਐਯਾ ਹਉ ਤਿ
 ਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਰਹਾ ਕਰੇ ਝੇਰੀ ਐਯਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖਸ ਭੇਉ ਤਰਨਿ ਨਿਤ ਨਿ
 ਰਗੁ ਟਗਾਉ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਉਪਜਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਪ: ੫॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟੀ ਐ ਪੁਰੀ
 ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ਆਸੀ ਦਿਆ ਖੇਲੈ ਦਿਆ ਪੈਨੈ ਦਿਆ ਖਾਵੈ ਦਿਆ ਦਿਚੋਰੈ ਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੰਨੁ ਪੰਨੁ ਜਿਨ ਰੁਮ ਰਹੁ ਤੇਰੀ ਆਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੁਹੁ ਦੁਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ਆਸਾ
 ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਭੁਭਾ ਮਹਾਰੋਗ ਬਿਕਰਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾ ਭੁਭਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਬਹੁਤੁ
 ਖਜਾਨਿ ਆਸਾ ਜਿਤ ਜਨਮੁ ਅਪਰੁ ਅਪੁਪਛਾਨਿ ਆਸਾ ਮਹਿ ਮਾਕਹੀ ਨਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵਾ ਗੁ
 ਰਪਾਰਬੁ ਮਪਰ ਮੇਸੁਰ ਅਪਰ ਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਦਿਆ ਜੀ
 ਉਤੁ ਕਮਾਵੈ ਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਝਾ ਪਿਆਇ ਦਿਆ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੧॥ ਪ: ੧॥ ਸੁਭ ਚਿੰ
 ਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਦਿਸੈ ਉਇਕ ਘਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤਾ ॥੨॥
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਤਾਰੇ ਇਤ ਕਾਰੇ ਰਹੀ ਐਯਾ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀ ਐਨ ਉਤਿ ਸੁਜੀ ਉਅਰਪੀ
 ਐਯਾ ਆਇ ਐਚਿ ਤਿਨਿ ਹਲੁ ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਗਾ ਤਿਸਨੋ ਪੈਰੇ ਕਟੁਣੁ ਜਿਸੁ ਦਲਿ ਨਿਰੰਕਰਾ ਸਭੁ ਕਿ
 ਛੁਤਿ ਸਕੈਵ ਸਿਨੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ਸੇਭੁ ਗਤ ਅਨਿਦੁ ਠਾਸ ਚਿਸਮਾ ਹਰਾ ਤਿਰੇ ਦਾਸ ਬਿਅਾਇ ਨਿਤੁ ਪੁਤ੍ਰੀ
 ਰਖਣ ਦਾਇਆ ਸਿਰਿ ਸਭੁ ਨਾਮ ਸਮਰਥੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਪ: ੫ ॥ ਕਾਸਕੇ
 ਸਮਦਲੇ ਭੋਮੇ ਹਦੁ ਸਟ ਬਾਸ ਨਾਨਕੁ ਗਿਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਪ: ੫॥
 ॥ ਖੀਦਿਆ ਖੀਦਿਆ ਭੁਭੁ ਘਰਾ ਪੈਨੈ ਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਗੁਤਿ ਨਾਦਾ ਜੀ ਦਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ
 ਨ ਲਗੇ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਅਸਿ

ਦਿ

ਤਹਜਾਇਖੋਵੇਵਣਾਨਾਮਤੇਰੇਕੈਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਣਾਜਪਿਜਪਿਤੁਪੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉ
 ਖੋਵਣਾਜੇਤੇਰੈਗਿਰਤੇਸੇਜੇਨਿਨਜੇਵਣਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਅਲੋਵਣਾਜਿਨਿ
 ਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁਤਿਨਕਦੇਨੋਵਣਾਨਾਉਨਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੫
 ॥ਜੀਵੰਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦੋਖਾਕਾਨਨਕਦੁਨੀਆਸੰਗਿਗੁਦਾਗੀਆਸਾਕਤਮੁਕੁ
 ਪਾਕਾ॥੧॥੫੦੫॥ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆਮਰੰਦਿਆਹਰਿਗੰਗਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆ
 ਨਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਆਪਿਰਖਣਵਾਲਿਆਸਚਨਾਮੁਕਰਤ
 ਰੁਸਚਪਸਾਰਿਆਉਣਾਕਹੀਨੋਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿਆਮਿਹਰਵਨਸਮਰਥਆਪੇਹੀਘ
 ਲਿਆਜਿਨਮਨਿਦੁਰੰਗੇਆਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਾਲਿਆਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਪਾਲਿਆ
 ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਥੇਅੰਤਅਪਾਰਿੰਗੁਗੁਪੁਰੇਕੀਟੇਕਨਨਕਸਮਾਇਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੫
 ॥ ਆਦਿਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਖਿਆਸਾਧ
 ਸੰਗੁਅਪਾਰਮਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਠਰਦੈ॥ਪਾਏਮੋਨੇਰਥਸਭਿਜੇਨੀਨਹਰਦੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਥਿਕ
 ਰਣੁਜੇਕਰੇਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਨੁਸੀਤਪੁਰਿਤਰੈ॥੧॥੫੦੫॥ਤਿਸਨੇਮੰਨਿਦਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ
 ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਧਿਆਇਆਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਠਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਆ
 ਇਆਹੁਕਮੈਬੁਢਿਨਿਹਲੁਖਸਮਿਛੁਰਮਾਇਆਜਿਸਹੇਆਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਹਰਮਾਇਆ
 ॥ਜੇਜੇਦਿਤਖਸਮਿਸੇਈਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆਲੁਬੁਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤਾਜਿਸ
 ਹਿਭੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜੇਮਹਿਨਿਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਕਮਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕਣੁ
 ਨਦਿਤੇਪਰਦਾਸਕਾਦੁਖੁਨਖਦਿਸਕਹਿਠਹੁਜੇਨੀਜੁਤੇਅਥੇਵਲਪਛਾਤ੍ਰਿਅਨੁਜਮਮਾਗਿਮੁ
 ਤੇ॥ਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਲਾਣਿਆਨਗਕਿਘੇਰਿਸੁਤੇਕੀਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਤੇ॥੨॥
 ॥ ਸਲੋਕੁਪਃ੫ ॥ਰਾਮਜਪਹੁਵਡੁਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਪੁਗੁਸੋਇਆਨਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਐ
 ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥੫੦੫॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੇਦਿਸਰੈਨਾਉਨਾਨਕਅਨ
 ਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਝੁਝੈਪਰਿਕੰਓ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਹੁਮੋਨੇਰਥਪੁਰਿਅ
 ॥ਇਛੁਪੁਨੀਮਨਿਅਸਿਗਏਦਿਉਰਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਪਨੁਜਿਸਨੇਭਾਲਦਾਜੇਤ੍ਰਿਮਿਲੀ
 ਸੰਗਿਜੇਤਿਰਹਿਆਪਾਲਦਾਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਦੁਰੇਤਿਤੁਘਰਿਆਫਟਜਣਹੋਜਨਮੁਨ
 ਤਹਮਗਿਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥
 ੨੧॥ ਜੁਮਲਾਗੁਜਗੀਕਾ॥ਚਉਪਦੇ੩੩॥ ਅਸਟਪਦੀਅ੨॥ ਵਰ੧॥ ਜੇਰੂ੩੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੬੯੮

ਗੁਰੇ ਦਰੀਯਾਗੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਦਰ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ॥ ॥ ਮਾਈ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥
ਪ੍ਰਭੋਇ ਇਕਿ ਪਾਲਕ ਮਲੁ ਪਰਗਾ ਸੈਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਆਮੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਹਰਿ ਏਕੋ
ਸਰੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਗਵਿ ਮਾਸਭਠਾਈ ਹਰਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਖਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਤੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਿਜਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਈ ਹੋ ਨਹ ਰੋਸੋਈ ਐ ॥ ਰਹਿ
ਰਹਿ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਐਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਆਕਾਸੁ ਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬਹੂ
ਜੋ ਕਬਹੋਈ ਐ ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਰੋਅ ਭਿਮਾਨੀ ਕਬਸਾ ਪੁਸੀਗਿ ਐਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀ
ਅਵਸਰ ਨਾਹੀ ਮਲੋਈ ਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਸੋਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ੨
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੇਚੈ ਭੈਰਵ ਗਤਾ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤਜੁ ਐ ਭਿਮਾਨਾ ਸਰ
ਨਿਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਆਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਾਨੁ ਨਹਿ ਨ ਕਾਬੋਲ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿ
ਸਰੁ ਏਹੀ ਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਦਈ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਏ ਮਾਨ
ਪਰਤਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਕਰੁ ਪਿਕਲ ਹੀ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਮੀ ਭਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧ
ਾਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਾਨਹਾਰੀ ਕੀ ਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦਾ ॥ ਗਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤੁ ਏ ਪਰੇ ਬਰਨ ਅਬਰ
ਨਾ ਸਭਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਆਜਹ ਤੇ ਏ ਪਜਿ ਓਤੀ ਸਮਾਏ ਓਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀਤ ਬਹੂ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਏ
ਹਦੇ ਹੀ ਧਾਰੀ ਹਰਨ ਪਾਇ ਓਕ ਬਹੂ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਅਏ ਓਭੈ ਰੁਮ ਬਿਨਾ ਸੇਕਿ ਪਾਲਹੁ ਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬ
ਹੂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੇ ਰਬਸਾ ਪਸੀਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
ਮਾਨਜਉ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਉ ॥ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਭਿਨਾਨੋਇ ਗੀ ਬੁਝੁ ਲਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ
ਆਮਨਿਕ ਅਰੰਬ ਰਮਾਏ ॥ ਆਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾਸਿ ਉਪ੍ਰਾਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਮ
ਨੈਤ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਦਾਸ ਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸ ਨ ਕੀਜਨ ਕੀਟ ਹਲਕਾ ਮਾਵਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਬ
ਰਿਅਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਸੁਖੁ ਹੁਬਲਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਜੀਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕ੍ਰਮੁ ਰਹਿੰ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਕੇ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਏਹੈ ਬੀਚਾਰਿੰ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਆ
ਕੋਇ ਪਰਾਧਿ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿੰ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇੰ ਚਿਤੋ ਰੇਹਾ
ਬਿਦਾਰਿੰ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੂਰ੍ਹਤੁ ਨਿਦਾਸੁ ਪਸੀਗਿ ਬਿਸਾਰਿੰ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ

੧੦੦

ਨਿਧਿਨਾਨਕਅਪਿਉਧਾਰਿਓ॥੨॥੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਮਨਸਗਲਸਿ
 ਮਨਪਰਹੀ॥ ਕਰਨਕਰਵਨਹਰਸੁਅਮੀਨਨਕਓਟਗਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਣ
 ਈਇਹਮਤਿਸਾਧੁਕਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਿਆਮਨਿਸੁਖਪਾਇਅਭਰਮਅੰਧੇਰਲਹੀ॥੧॥ ਜ
 ਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਅਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਣਿ॥ ਤੁਮਾਰੀਅਹੀਘਨਮਹਿਥਪਿਉਥਪਨਹਰੇਕੁਦੁਗਤਿਕੀਮ
 ਨਪਹੀ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਹਰਿਪ੍ਰਨਪ੍ਰਭੁਲਖਦਾਤੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਾਜੁਜਾਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਤੁਮਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ॥ ਰੰਗਤੁਮਰੇਲਾਲਭਏਰੇ
 ਮਨਮਰਸਿਮਾਤੇ॥੧॥ ਮਹਕਿਲਦਿਖਕੋਟਿਦੇਖੋਗਾਪ੍ਰਭੁਤ੍ਵਿਸਾਟਿਤੁਮਾਰੀਹਤੇ॥ ਸੇਵਤਜਾਗਿਹਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਗਾਇਅਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਸੇਪ੍ਰਭੁ
 ਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਣੀ॥ ਸੁਖਦਈਜੀਅਨੋਕੇਦਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀਬੈਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰ
 ਸੰਤੀਕਾਟਿਅਜੀਅਦਾਨਗੁਰਦੈਣੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਕਰਿਲੀਨੈਅਪੁਨਜਲਤੇਸੀਤਲੋਹੇਣੀ॥੧॥ ਕਰ
 ਮਧਰਮਕਛੁਉਪਜਿਨਆਇਓਨਹਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਾਨਕਲੋਹੇ
 ਗੁਰਚਰਣੀ॥੨॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਹਾ॥ ਗਤਿਪਦਹਿ
 ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਕਾਟੇਜਮਕੇਠਾਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਰਿਓਹਰਿਸੰਤਜਨਪ
 ਹਿਆਹਾ॥ ਤਿਨਪਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਜਿਨਕੈਕਰਮਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ ਸੇਬਰੁਭਾਗੀਸੇਪਤਿਦੰਤੇਸੇਈ
 ਪੂਰੇਸਾਹਾ॥ ਸੁੰਦਰਿਸੁਘੜਸੁਪਤੇਨਾਨਕਚਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
 ਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਮਨਕਹਅੰਕਰਿਅਠਾਗਾ॥ ਦੁਰਗੰਧਅਪਦਿਤਅਪਦਨਭੀਤਰਿਜੇਦੀਸੈਸੋਛਾ
 ਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰੀਤੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਧਾਰਾਤਿਸਹਿਅਗੀਅਫਰਲ
 ਪਟਾਫਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਸੁਗਧਗਦਾਹਾ॥ ਅੰਧਗੰਧਪਿੰਗਲਮਤਿਹੀਨਾਪ੍ਰਭਰਖਿਹੁਰਖਨਹਾਹਾ॥
 ਕਰਨਕਰਵਨਹਰਸਮਰਥਾਕਿਆਨਾਨਕਜੀਤਬਿਚਾਰਾ॥੨॥੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥
 ਸੇਪ੍ਰਭਨੇਰੇਹੁਤੇਨੇਰੈਸਿਮਰਿਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਦਿਨੁਰੈਨਿੰਣੁਸਦੇਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਓਧਰੁਦੋਹਦੁਲਭਸਾਧੁਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਰੈ॥ ਘਰੀਮੁਹਤੁਨਚਸਾਧਿਲੀਬਹੁਕਾਲੁਨਿਤਹਿਨਿ
 ਤਰੇਰੈ॥੧॥ ਅੰਧਬਿਲਾਤੇਕਾਛੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ ਨਾਮੁਅਧਰਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਅਨ
 ਦਸੁਖਘਨੇਰੈ॥੨॥੧੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਗਧਿਓਸੁਖ
 ਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸਜੀਵਨਕਾਮੁਲਬਧਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਅਪੁਨਾਦਸਕੀਨੈਕਟੇ
 ਮਾਇਆਠਾਧਿਓ॥ ਓਭੁਗਤਿਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦਜਮਕਾਮਰਗੁਸਾਧਿਓ॥੧॥ ਭਇਓਅਨੁਕੁ

ਮਿਟਿਓ ਮੇਰਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗ
ਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੀ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਵੈ ॥ ਸਫਲ ਅ
ਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਕੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਖ ਲਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਬੈ ਤੇਜੇ
ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁ ਤ੍ਵਿਨ ਜੇ ਨੀਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਗਥੁ ਮੁਗਧਿ ਅਮਨਤ
ਮਹਿ ਅਨਨ੍ਦਿ ਸਟੀਅਾਵੈ ॥ ਨਰਕ ਕੋਰੇ ਗਨਾਹਿ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲਕਿਲਾਵੈ ॥੨॥੧੪॥
॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹੀਰਣ੍ਯੁ ਇਓ ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਭੁਝੈ ਕਬਹੂ
ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭੁਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਮੰਗਲ ਸੰਗਿ ਰਸਿ ਚਿਆ ਬਿਖਿਅਾਏ ਕਉ
ਪਾਇਓ ॥ ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਨੈਮਨ ਸੁਖ ਕਰਿ ਮਨੈ ਬੇਗਿ ਤਹਾਉ ਠਿਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਠਿਹਰ ਤਠਿਹਰ ਤਬੁ ਤੁਸੁ ਮੁਖ
ਇਸੇ ਤਵ ਅਰੋਆਇਓ ॥ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥
ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਕਲਿ ਮਲ ਭਗਨ ਮਨ ਹਿਸ ਪਨੈ ਇ
ਹਾਮਾ ਸਰ ਮੇਹਿ ਤਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾਇ ਹੈ ਟਹਲ ਮੇਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਬਿਗਸੈ ਮ
ਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁ ਹਿਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਪਰਸਉ ਸੇਤਨ ਕੀਇ ਹੈ ਪਿਆਨ ਪਰਨਾ ॥
ਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਸਾਧਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
॥ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਐ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦਮੰਗਲ ਨਿਪਿਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਿਧਿ
ਯੋਐ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀ ਐ ॥ ਅੰਚਨ ਲਾ
ਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀਅਹੀ ਐ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਥਮ ਹਾਅ ਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਬਹੁ ਹਿ ਬਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਸਹੀ ਐ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨ ਹੀ ਐ ॥੨॥੧੭॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ
ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿ ਦੇ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਰੇਗ ਸੇਗ ਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਉ ਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇ
ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਵਤੁ
ਏਹੋ ਬਿਦਲਾਹੋ ਸਹਜਿ ਸਿਧਿ ਅਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੈ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
॥ ਮਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਕ੍ਰਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਭਾਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਹਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਮ ਕਰਿ ਮਨ ਉਮਨਮ
ਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖ ਪਾਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਅਭਿਨਾਸੀ ਕਲ ਮਲ ਸਗਲੇ ਸੁਰਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੀਠਿ ਲਾਇਉ ਹਿਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ

ਜੀਪੇਖਉਦਰਸਤੁਮਗਾਸੁੰਦਰਪਿਆਨੁਪਰਿਦਿਨੁਰੈਨੀਜੀਅਪ੍ਰਾਨਤੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ਗਹਉਸਾਸਤ੍ਰ
 ਬੇਦਪੁਰਨਅਦਿਲੋਕੇਸਿਮ੍ਹਿਤਿਤਤੁਬੀਚਰਾਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੁਰਨਭਵਜਲਉਪਰਨਾ
 ਰਾ॥੧॥ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਜਨਸੇਵਕਤਕੀਬਿਖੈਅਧਾਰਾਤਿਨਜਨਕੀਪੂਰਿਬਛੈਨਿਤਨ
 ਨਕੁਪਰਮੇਸੁਰਦੇਵਨਹਰਾ॥੨॥੨੦॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਤੇਰਾਜਨੁਗਮਰਸਾਇ
 ਟਿਮਤਾਪ੍ਰੇਮਰਸਾਨਿਪਿਜਾਕਉਪਜੀਛੈਡਿਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥੧॥ਗਹਉਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਸੇਵ
 ਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਭੋਜਨੁਖਤਾਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਨੋਸਾਪੁਪੁਰੀਨਤਾ॥੧॥ਸਫਲੁਜ
 ਨਮੁਹਰਿਜਨਕਾਉਪਜਿਅਯੋਜਿਨੀਕੀਨੋਸਉਤੁਬਿਧਤਾਸਗਲਸਮੁਹਲੈਏਧਰੇਨਾਨਕਪੁਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮਪੁਛਤਾ॥੨॥੨੧॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮਾਈਕੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਾ
 ਈਐਅਨੀਕਪ੍ਰਕਾਰਠਿਰਤਬਿਲਾਤੇਮਿਲਤਨਹੀਗੁਸਾਈਐ॥੧॥ਗਹਉਮੋਹਰੇਗਸੇਰ
 ਤਨੁਬਾਪਿਓਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਈਐਟਿਕਨੁਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਸੰਗਤਿਕਿਸੁਆਰੀਜਾਇਭੁਆਈ
 ਐ॥੧॥ਕਰੇਅਨੁਕ੍ਰਮੁਤੁਅਮੀਮੇਰਸਾਧਚਰਨਚਿਤੁਲਾਈਐਸਕਟਘੋਰਕਟੇਖਿਨਕੀਤਰਿ
 ਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਈਐ॥੨॥੨੨॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਠਕੁਰੇਏਆ
 ਪਿਦਇਅਲਾਭਈਕਲਿਆਣਅਨੰਦਹੁਪੋਈਚੈਉਬਰੈਬਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਗਹਉਸੁਇ
 ਕਰੇਜੇਕਰੀਬੇਨੀਤੀਪਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਧਿਆਇਆਹਾਭੁਦੇਇਗਥੈਪਰਮੇਸੁਰਿਸਗਲਾਦੁ
 ਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਦਰਨਹੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਅਠਕੁਰਕਾਜੈਕਾਹਾਕਪੁਨਾਨਕਜਨਕਉ
 ਬਲਿਜਾਈਐਜੋਸਭਨਾਕਰੇਉਧਰਾ॥੨॥੨੩॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਪਨੇਸ
 ਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿਨਉਕਹਿਕਹਿਆਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਅਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਸਗਲਅੰਦੇਸਰ
 ਗਇਆ॥੧॥ਗਹਉਹਮਪਾਪੀਪਖੰਡੀਲੋਭੀਹਮਰਾਗੁਨੁਅਦਗੁਨੁਸਰੁਸਹਿਆਕਰਮਸ
 ਤਕਿਧਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਵਸਟਜੋਖਾਇਆਪਰਉਪਕਾਰੀਸਰਬਸਧਾਰੀਸਫਲਦ
 ਰਸਨਸਹਜਿਆਕਪੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕੇਵਤਾਚਰਣਕਮਲਉਰਧਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵਗੰ
 ਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਹਰਮਰੇਸਗਨਿਆਇਓਰਾਖਨਹਾਰੇ॥੧॥ਗਹਉਸਰ
 ਬਪਾਖਰਾਮੁਰਗੇਅਗੈਪਛੈਅੰਤੀਦਰੇ॥੧॥ਜਬਚਿਤਦਉਤਬਤੁਹਾਰੇਉਨਸਮਾਹਿਮੇਰਾਮ
 ਨੁਸਾਧਾਰੇ॥੨॥ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨਾਰੇਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਾਧਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ਅਨਮਹਿਰਾਖ
 ਉਏਕਅਸਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੈਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪ੍ਰਭਉ
 ਚੈਮਨੋਰਬਮੇਰਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਦਇਅਲਮੋਹਿਦੀਜੈਕਰਿਸੀਤਨਕਾਚੇਰਾ॥੧॥ਗਹਉਪ੍ਰਤਹਕਲਲ

ਗਉਜਨਚਰੀਨਿਸਬਾਦੁਰਦਰਸੁਪਾਦਉਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਰਿਗੁਨਗ
 ਦਉ॥੧॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਸਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰਹੀਐ॥ਏਕੁਅਪਰਨਾਮੁਪਨੁਮੇਰ
 ਅਨਦੁਨਾਨਕਇਹੁਲਹੀਐ॥੨॥੨੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੩॥
 ਮੀਤਐਸੇਧਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਰਿਨਜਾਣੀਸਦਹੀਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾਏ॥੧॥ਰਹਉ
 ਮਿਲਿਓਮੇਨਹਰਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਅਗਨਕਤਪੁਜਾਏ॥ਅਨੀਕਅਲਿਖਭਾਤਿਬਹੁਪੇਖੇਪ੍ਰਿ
 ਅਰੇਮਨਸਮਸਹਿਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦਰਿਭਾਗੁਸੇਭਦੁਅਰੈ॥ਸਨਹਤਰੁਣਸੂਣੁਲਾਏ॥ਕਹੁਨਨ
 ਕਸਦਾਰੰਗੁਮਣੇਗਿਹਪ੍ਰਿਅਥੀਤੇਸੁਦਥਏ॥੨॥੨੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਵਰਸਨਨਾਮੁਕਉਮਨੁਅਛੋ॥ਕ੍ਰਮਿਅਇਓਚੈਸਗਲਥਨਰੇਅਹਿਪਰਿਓਸੰਤਪਛੋ॥੧॥ਰ
 ਹਉ॥ਕਿਸੁਹਉਸੇਦੀਕਿਸੁਅਕਾਧੀਜੋਦਿਸਟੈਸੋਗਛੋ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਸਿਰਨੀਪਰੀਐਚ
 ਰਨਰੇਨੁਮਨੁਬਾਛੋ॥੧॥ਜੁਗਤਿਨਜਾਨੁਨੁਨਹੀਕੋਈਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਅਛੋ॥ਅਇਪਇਓ
 ਨਾਨਕਗੁਰਚਰੀਤਉਓਤਰੀਸਗਲਦੁਰਛੋ॥੨॥੨੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਹਾਰੇ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੋਹਨਪ੍ਰਿਅਰੇ॥ਸਭਹੂਮਧਿਨਿਰਭੇ॥੧॥
 ਰਹਉ॥ਰਜਨਚਾਰਉਤੁਕਤਿਨਚਾਰਉਮਨਿਪ੍ਰਿਤਿਚਰਨਕਮਲਾਰੇ॥ਕ੍ਰਮਸਮੁਦ੍ਰੇਸਸਿਧਮੁਨਿ
 ਇੰਦ੍ਰਮੋਹਿਨਕੁਰਹੀਦਰਸਾਰੇ॥੧॥ਦੀਨੁਦੁਅਰੈਅਏਓਠਕੁਰਸਰਨਿਪਰਿਓਸੰਤਹਾਰੇ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਖੁਭਮਿਲੇਮੇਨਹਰਮਨੁਸੀਤਲਥਿਗਸਾਰੇ॥੨॥੨੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀ
 ਪ ॥ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਰਿਉਤਰਿਓਦੀਨਦਇਅਲਭਏਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਹੁਵਿਜਨਮਿਨਹੀ
 ਮਰਿਓ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਕੁਣਗਾਦੁਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਗੁਨਗੰ
 ਇਥਿਥੈਬਹੁਤਰਿਅਕੁਲਹਸਮੁਹਉਧਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਥਸਿਅਰਿਦਰੀਤਰਿਸਾ
 ਸਿਰਗਿਰਾਸਓਚਰਿਓਨਾਨਕਉਟਹੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੩੦
 ॥੧॥
 ॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੪ ॥ਕਰਤਠਿਰੇਬਨਭੇਖਮੋਹਨਿਰਹਤਨਿਰਗਾ॥੧॥ਰਹਉ॥
 ਕਥਨੁਨਾਦਨਹੀਤਨੀਕੇਗਾਦੁਤਮਨਮਹਿਪਰਤੇਗਾ॥੧॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁਰਸਿਅਨੇਬਿ
 ਦਿਅਰਸਨਚਗਾ॥੨॥ਮਨਮੋਹਮੇਰਤੇਰਤੇਬਿਬਰਜਤਏਹਮੁਗੁਖੰਡੇਧਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨ
 ਭਦ੍ਰਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਾ॥੪॥੧॥੩੧॥ ॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਰਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੫ ॥ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਮੋਹਨੁਸਰਤੇਉਚਾ॥ਅਨਨਸਮਸਰਿ

ਕਉਲਾਗੇ ਦੂਰਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੁਚਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤਿ ਬੌਰੇ ਗਹੇ ਬਾਹਨ ਹੀ ਅਗਹੁ ॥
 ॥ ਤੇ ਲਿਖਤੁ ਲੀਐ ਮੇਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਣੀਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥ ੧ ॥ ਬੋਝਿ ਅਸੀਖਾ ਅਨਿਕਤ ਪੰਥ
 ਬਿਨੁ ਗੁਰਨ ਹੀ ਪਹੁਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਕੁਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਰਸੁ ਭੁੰਢਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੨ ॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿ ਓਹੁ ਜਾਨਾ ਹੀ ਗੋਕੁੰਡ ॥ ਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਤ ਬੁਝੀਤ
 ਰਿਹਾਇਆ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਓਸ ਭਲੇ ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਕਵਨ ਮਹਿ ਮਾਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ
 ਸੋਊ ॥ ਚਾਰਿ ਅਸਰਾ ਮਚਾਰਿ ਬਰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਕੇ ਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿਸਤਾਇਆ ਪਰ
 ਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਆ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹ
 ਜੋਊ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ॥ ਏਕੈ ਰਹਿਏ ਏਕੈ ਜਾਨਾ ॥ ਏਕੈ ਰਹਿਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੇ ਕ੍ਰਮ ਤਹ ਉਤਮ ਕ੍ਰਮ ਹੁਨ ਭਾਈ ਰਹਿਅਹੋ ਰਹਿਅਸਰ ਬਥਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸ
 ਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਸ਼ੂਰਿ ਬਿਨੁ ਸੀਜ ਮਨ ਹੀ ਕਰ ਜਸਾਗਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਨ ਪਾਏ ਗੋਰਿ ਜੀਕੋ ਦੁਆਰਿ ਮਿ
 ਲਿ ਸੀਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਜਾਨੀ ਜਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹ ਪੇਖਾਉਹ ਉਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿ
 ਸਮਨ ਬਿਸਮੇਕ ਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗਣਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕਾ ਸੁਕਿਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਵਿਕਾਚਤੁਰਬੇਦ ਉਚਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਅਗਾਧਿ ॥ ਕੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ
 ਗੁਨਾਨ ਕਕਹੁ ਨ ਜਾਣੀ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਪਿਆ
 ਏਗਾ ਏਕ ਗਨੈ ਜਾਗਾ ਭਉਨਾ ਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਓਹਿ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ
 ਲਾਮੁ ਰਤਿ ਗੁਰ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤਤਤਤ ਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਮ
 ਰਥ ਅਥਾਚ ਬਰਾ ਪੁਰ ਮੇਰਾ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਅੰਤ ਰਿਸਾਹਿ ਨੇਰਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਹਾਇਆ ਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ
 ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਧਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ
 ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਿਉ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਛੂਟੈ ਕੀਰੇ ਛੂਟ ਪਹੀ ਤਿਛੁਟ ਕੀਰੇ ਮਨ ਛੂਟ ਕੀਰੇ ਸਾਕਤ ਸੀਗਿਨ ਛੂਟ ਕੀ
 ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾ ਭਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾ ਲੁਖੀ ਰੇ ॥ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਤੇਰੀ ਗਿਗਾਇ ਓਹੋ ਜਿਸ
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੂਟ ਕੀ ਤਿਉ ਛੂਟੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਸਾਕਤ ਸੀਗਿਨ ਛੂਟ ਸੀਰੇ
 ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੇ ਕਰੀ ਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਸਾਧ ਪਗਾਹੇ ਠਿਰੁ ਲਸੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥

ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇ ॥ ੩ ॥ ਵਹਿ ਦਿਸਿ ਖੋਜਤ ਹਮ ਛਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ॥
 ਰਿਪਾਇ ਅਵਾਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ਹਰਿ ਸੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਰਿ ॥
 ਹਰਿ ਆਸ ਮਾਏ ਰਾਮਾ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਅਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਮਿ ਟਿਅਮ ਅੰਧੇ ॥
 ਰਾਤੁ ਖੁਨਾਠਾ ਅਮਿਓ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ ॥ ਜਨੁ ॥
 ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਵਾਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਹਗਣਾ ਪ: ੫
 ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮਨ ਮੇਰਾ ਘਟਿ ਸੇਰਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਧਾਰਾ ਰਾਮਾ ਸ੍ਰੀ ਵਰੋ ਸੇਭ ਲਾਲ ਹੋ ਪਾਲਦੁ ਇਆਲ ਕੀ ॥
 ਅਪਰਾਪ ਰਾਮਾ ਹੋ ਪਾਲਦੁ ਇਆਲ ਹੋ ਬਿਦਲਾਲ ਨ ਮਿਲੁ ਕੇਤਨਿ ਮਾਣੀਆ ਨੈਨ ਤਰਸਨ ॥
 ਵਰਸ ਪਰਸਨ ਨਹੀ ਦਰੈ ਟਿਕਿ ਹਾਣੀਆ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿਜਨ ਰੁਏ ਸਗਲ ਸੀ ਗਾਰਾਨਾ ॥
 ਨਕੁ ਪਇਅੰ ਪੈਸੰਤ ਜੀਪੈ ਮੇਲੁ ਕੰਤੁ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੇਰਿ ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹਿ ਲੈਰਾ ਮਾ ॥
 ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ਕਿਛੁ ਰਾਮਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮਾ ਚਲ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿ ॥
 ਧੀਨ ਧੀਜੀ ਐਯਾ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀ ਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀ ਜੀ ਐਯਾ ਅੰਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈ ਨਿਰਿ ॥
 ਨਿਅਰੁ ਹਰਿ ਸਕੀ ਐਇ ਕੁਤਿ ਲੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰ ਪੈਸੰਤ ਦਾਸੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰਮਿ ਲੈ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ॥
 ਜਏ ਕਪਿਉ ਸੰਗਿ ਦਰਸੁਨ ਪਾਈ ਐਰਾਮਾ ਅਵਗਨ ਮੇਰਿ ਅਨੇ ਕਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲੀਈ ਐਰਾਮਾ ਗਿਰ ॥
 ਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥ ਬਿਨੁ ਫੈ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪ ਨਿਧੋ ॥ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਭਿਖੋਈ ਐਸ ਹਜਿ ਸੋਈ ਐਪੁਰ ॥
 ਪਲਕ ਪੋਖਤ ਨ ਫਨਿਧੋ ॥ ਗਿਰਿ ਲਾਉ ਅਵੈ ਮਹਲੁ ਪਵੈ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਈ ਐਯਾ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰ ॥
 ਪੈਸੰਤ ਸਰਣੀ ਮੇਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈ ਐਯਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਇਛੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮ ॥
 ਨਿਸੰਤਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮਾ ਸਭ ਲਾਉ ਦਿਨ ਸਰੈ ਟੇਕੁ ਹਾਏ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ॥
 ਰੁਪਾਲ ਹੋ ਬਿਦਲਾਲ ਨ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੇਰ ਬਿਕਰਥ ਕੇ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾ ॥
 ਇਆਨਾ ਨਕੁ ਪਇਅੰ ਪੈਸੰਤ ਜੀਪੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਬਿਹਗ
 ਟ੍ਰਾਪਤਿ ਸਾਹੀਪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਾਣਾ ਰਾਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ ॥
 ਟੀਉ ਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਿਠਾਲਾ ਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਹੋ ਪਾਲ ਹੋ ਬਿਦ ਕੋਇ ਨਹੀ ॥
 ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਸਮਰਥ ਅਗਥਾ ਪਾਰ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ॥
 ਬਲੁ ਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ਬਿਨੁ ਫੈਤਿ ਨ ਕਸਰ ਟਿਤੇਰੇ ਕੀ ਲੇਹੁ ਅਵਟ ਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ॥
 ਧਾਈ ਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤ ਰਾਮਾ ਪੂਰਿ ਭਗਤ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਿ ਸ੍ਰੁਭ ਪਤਿ ਤਪਨੀ ॥
 ਤਰਾਮਾ ਪਤਿ ਤਪਨੀ ਤਹੋ ਹਿਤਿ ਨ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬਿਧ ਤਾਪਾਇਆ ਨ ਮਰਤੇ ਜੀ ਅੰਦ ਤੇ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚ

ਰਹਿਸਦਾਇਆਰਿਪਿਸਿਧਿਨਦਨਿਪਿਹਰਿਜਪਿਜਿਨੀਅਤਮੁਜੀਤਾਥਿਨਦੰਤਿਨਕੁਦਰੁਗਿਪਾ
 ਈਅਹਿਸਾਸਜਨਮੀਤਾ॥੨॥ਜਿਨੀਸਚੁਦਣਿਜਿਅਹਰਿਜੀਉਸੇਪੁਰੇਸਾਰਾਮਾਥੁਤੁਖਜਾ
 ਨਾਤਿਨਪਹਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਹਾਰਾਮਾਕਮੁਕੋਪੁਨਏਕੁਬਿਅਪੈਜੋਜਨਪ੍ਰਭਸਿਉਗਤਿ
 ਆਏਕੁਜਨਹਿਏਕੁਮਾਨਹਿਰਾਮਕੈਰੰਗਿਮਾਰਿਅਮਾਸੁਗਿਸੰਤਚਰਣੀਪਦੇਸਰਣੀਮਨਿਤਿਨਾਓ
 ਮਾਹਾਥਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕੁਜਿਨਨਾਮੁਪਲੈਸੇਈਸਚੇਸਹਾ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਈਸਿਮਰੀਐਹਰਿਜੀ
 ਉਜਾਕੀਕਲਾਧਾਰੀਰਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਪਨਦੀਸਰੈਹਰਿਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖਮੁਰਗੀਰਾਮਾਦੁਖੁਰੇ
 ਗੁਨਭਉਬਿਅਪੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਵਜਲੁਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪੰ
 ਇਆਦੁਜੀਵਧਾਈਮਨਿਸੀਤਿਅਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖਮੁਪਾਰੀਥਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕੁਸਿਮਰਿ
 ਹਰਿਹਰਿਏਛੁਪੁਨੀਹਮਾਰੀ॥੪॥੩॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਬਿਹਗਵਾਪਤਿਸਾਹੀਪ ਛੰਤੁ॥ ੫੨੨ ॥ਵਸੁਤੁਖੁਰੈਨਦੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਘ
 ਟੁਟੁਖਨੀਦੀਏਪਰਸਉਸਦਾਪਗਾਪਗਧੂਰਿਬੰਛਉਸਦਾਜਾਚਉਨਮਰਸਿਬੈਰਗਨੀਪ੍ਰਿਅਰ
 ਗਿਰਤੀਸਹਜਮਤੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਨੀਗਹਿਭੁਜਲੀਨੀਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਮਿਲਹੁਪ੍ਰੀਤਮਸਦੁਮ
 ਗਾਥਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਿਧਾਰਿਕਿਰਪਾਰਹਉਚਰਣਹਸੰਗਿਲਗਾ॥੧॥ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲਣੀਹੋਪ੍ਰਭਕੈਚ
 ਰਣਿਲਗਾਮਨਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਪਣਾਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮਗਾਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ
 ਜਾਇਮਿਲੀਐਹਰਿਜਨਾਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰਤਜੀਐਅਗਪਤਨੁਪਤੁਇਹਮਨਾਬਡੁਪੁਰਖਪੁਰ
 ਨਗੁਣਸੰਪੁਰਨਕੁਮਭੀਤਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਭਗਾਥਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੰਤੁਸਖੀਏਹਰਿਨਾਮੁ
 ਨਿਤਨਿਤਨਿਤਜਪਹਾ॥੨॥ਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਗਣੇਸਭਿਰੰਗਿਮਾਣੇ॥ਰੰਤਬੈਸਈਪ੍ਰਭਪੁਰਖਚਿਰਣੇ
 ਾਨਹਦੁਖਪਾਵੈਪ੍ਰਭੁਪਿਆਵੈਧੰਨਿਤੇਬਡੁਰਾਗੀਆਸੁਖਸਹਜਸੇਵਹਿਕਿਲਬਿਖੋਖੇਦਹਿਨਾ
 ਮਰਸਿਰੰਗਿਜਾਗੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੇਮਰਹਣਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਣਪ੍ਰਿਅਬਚਨਮੀਠੇਭਣੇਥਿਨਦੰਤਿਨਾ
 ਨਕਮਨਿਏਛੁਪਾਈਹਰਿਮਿਲੇਪੁਰਖਚਿਰਣੇ॥੩॥ਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਸੋਹਿਲਵੇਕੋਡੁਅਨੰਦਾਮਨਿਤਨਿਰ
 ਦਿਹਰਿਆਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾਹਰਿਕੰਤਅਨੰਤਦਇਅਲਸੀਪਰਗੋਬਿੰਦਪਤਿਤਉਧਾਰਣੇਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿ
 ਪਾਧਾਰੀਹਰਿਮੁਰਗੀਭੈਸਿੰਧੁਸਾਗਰਤਾਰਣੇ॥ਜੇਸਰਣਿਅਵੈਤਿਸੁਕੈਠਿਲਵੈਇਹੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀ
 ਸੰਦਾਥਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਕੰਤਮਿਲਿਆਸਦਾਕੇਲਕਰੇਦਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਗਵਾਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ਹਰਿਚਰਣਸੇਵਕਰਤਪਕਰਹੁਨਿਵਸੁਮਨਾਕਰਿਮਜਨੁਹਰਿਸਰੇਸਭਿਕਿਲਬਿਖਨਾਸੁਮਨਾਕਰਿਸ
 ਦਮਜਨੁਗੋਬਿੰਦਜਨਦੁਖਅੰਧੇਰਾਸੋਜਨਮਮਰਣਨੋਹੋਇਤਿਸਕਉਕਟੈਜਮਕੇਠਾਸੋਮਿਲੁਸੁ

ਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਤਪੁਰਨਾਮਸੋਧਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਚਰਣਕਮਲਨਿਵਸੇ॥੧॥
 ਤਹਅਨਦਬਿਨੋਦਸਦਾਅਨਹਦਸੁਣਕੋਰਗਮਾਮਿਲਿਗਾਦਹਿਸੰਤਜਨਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕੋਰਗਮਾ॥
 ਮਿਲਿਸੰਤਗਾਦਹਿਸੰਤਭਾਦਹਿਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਰੰਗਿਭ੍ਰਿੰਨੀਆ॥ਹਰਿਲਾਭੁਪਾਇਆਮਾਪੁਮਿਟਇ
 ਅਮਿਲੇਚਿਰੀਦਿਛੁੰਨੀਆਗਰਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਅਕੀਨੇਪ੍ਰਭਏਕਾਅਗਮਾਮਪਾਰੋਧਿਨ
 ਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਨਿਰਮਲਸਚੁਸਬਦੁਰੁਣਸੁਣਕੋਰ॥੨॥ਸੁਣਿਦੁਰੁਭਾਗੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬਣਿਰਾਮਾਜਿਨਕਉਕਰਮਿਲਿਖੀਤਿਸੁਰਿਦੈਸਮਾਣੀਰਾਮਾਅਕਬਕਹਣਿਤਿਨੀਜਾਣਿਜਿਸੁ
 ਅਪਿਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਕੋਰਾਅਮਰੁਥੀਆ॥੩॥ਹਰਿਨਮੁਅਕਲਿਕਲੇਸਾਦੁਖਹੋਹਰਿਸਗਣਿਪਾਈ
 ਤਜਿਨਜਾਣੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਿਤਿਮਨਿਤਨਿਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਗਾਈਐਪਦਿਤਾੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀ
 ॥੪॥ਮਨਤਨਗਲਭਭਏਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਣੀਰਾਮਾਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅਕੁਤਿਨਿਲੀਆਸਮਾਈਰ
 ਮਾਮਿਲਿਬ੍ਰਹਮਜੋਤੀਭਿਤਿਪੋਤੀਉਦਕਉਦਕਿਸਮਾਇਆ॥ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਰਦਿ
 ਅਨਹਦੁਜਾਦਿਸਟਾਇਆ॥ਬਣਿਤਿਣਿਤਿਰੁਦੁਣਿਪੁਰਿਪੁਰਨਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰ
 ਤਿਨਾਨਕਾਪਿਜਣੈਜਿਨਇਹਬਣਤਬਣਾਈ॥੫॥੨॥੫॥ ਬਿਰਗੁਪਾਤਿਸਹੀਪ ॥੬॥
 ਜਤਸੰਤਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰਣਅਧੋਰਾਮਾਤਣੁਤਨੁਖੀਨਭਇਆਬਿਨੁਮਿਲਰਾਪਿਅਰੋਗਮਾਪ੍ਰਭ
 ਮਿਲਹੁਪਿਅਰੋਮਾਇਆਧਰੋਕਰਿਦਇਆਲਹਿਲਾਇਲੀਜੀਐਦੇਇਨਾਮਪਨਜਪਉਸੁਅ
 ਮੀਹਰਿਦਰਸਪੇਖੇਜੀਜੀਐਸਮਰਬਪੁਰਨਸਦਾਨਿਹਚਲੁਊਚਅਗਮਾਮਪਾਰੋਧਿਨਵੰਤਿ
 ਨਾਨਕਧਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲਹੁਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੋ॥੧॥ਜਪਤਪਥਰਤਕੀਨੇਪੇਖਨਕਉਚਰਣਾਰਾਮਾਤਪ
 ਤਿਨਕਤਹਬੁਝੈਬਿਨੁਸੁਆਮੀਸਰਣਾਰਾਮਾਪ੍ਰਭਸਗਣਿਤੇਗੀਕਾਟਿਬੇਰੀਸੈਸਾਰੁਸਾਗੁਤਾਗੀਐ॥
 ਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਿਕਛੁਨਜਾਨਮੇਗਗੁਣਅਉਗੁਣਨਬੀਚਾਰੀਐਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰੀ
 ਤਮਸਮਰਬਕਾਰਣਕਰਣਾਨਾਨਕਚੜਿਕਹਰਿਬੁੰਦਮਾਗੈਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਗੁਰੁਣਾ॥੩॥ਅਮਿ
 ਅਸੋਰਦੋਰਪੀਉਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਰਾਮਾਸੰਤਹਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੁਰਨਕਾਮਾਰਾਮਾਸਭਕਾਮਪੁਰਨ
 ਦੁਖਬਿਦੀਗਨਹਰਿਨਿਮਖਮਨਹੁਨਬੀਸਰੋਅਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸ
 ਹੈਅਗਠਤਉਚਅਪਾਰਠਕੁਰਅਗਮਜਕੋਧਾਮਾਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੁਰਨਮਿਲੇਸੀ
 ਰੰਗਰਾਮਾ॥੪॥ਕਈਕੋਟਿਕਜਗਠਲਾਸੁਣਿਗਾਦਣਹਾਰੇਰਾਮਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕੁਲਸਗਏ
 ਤਰੇਰਾਮਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੇਰੰਤਪਾਣੀਤਕੀਮਹਿਮਾਕਿਤਗਨਾਹਰਿਬਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੋਚਿ
 ਤਵੰਤਿਦਰਸਨੁਸਦਮਨਾਸੁਭਦਿਵਸਅਏਗਹਿਬੰਠਿਲਾਏਪ੍ਰਭਉਚਅਗਮਾਮਪਾਰੋਧਿਨਵੰਤਿ

ਨਾਨਕਸਭਲੁਸਭੁਕਿਛੁਪੁਭਿਮਿਲੇਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੪॥੩॥੬॥ ਬਿਹਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ਅਨਕਾਏਗਾਤੁਇਆਤੇਗੀਫਾਟਦੁਹੇਲੀਗਮਾਪਾਪਕਮਾਵਦਿਅਤੇਰਕੇਇਨਬੇਲੀਗਮਾਕੋਇ
 ਨਬੇਲੀਤੇਇਤੇਗਸਦਾਪਛੋਤਦੇਹਾਗੁਨਗੁਪਾਲਨਜਪਹਿਰਸਨਾਠਿਰਿਕਦਹੁਸੇਦਿਹਅਵਹੋ॥੩
 ਰਵਰਵਿਛੁਨੇਨਪਤਜੁਤੁਤੇਜਮਮਗਿਗਉਨੁਇਕੇਲੀ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸ
 ਦਾਠਿਰਤਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਤੁੰਦਲਦੰਚਿਲੁਕਿਕਗਹਿਸਭੁਜਣੈਜਟੀਗਮਾਲੇਖਾਧਰਮੁਭੁਇਅਤਿ
 ਲਪੀਵੇਖਾਟੀਗਮਾਕਿਰਤਿਕਮਾਣੇਦੁਖਸਹੁਪ੍ਰਣੀਅਨਿਕਜੋਨਿਕੁਮਾਇਆਮਹਾਮੋਹਨੀਸੰਗਿ
 ਗਤਰਤਨਜਨਮੁਗਵਾਇਆਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਾਣੁਹੁਮਾਨਕਾਜਸਿਆਣੀ॥ਬਿਨਦੰਤਿ
 ਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਆਭਗਮਿਮੋਹਿਭੁਗਟੀ॥੨॥ਬੀਦੁਨਕੋਇਕਰੇਅਕ੍ਰਿਤਪਛੁਦਿਛੁਰੁਪਇਅ
 ॥ਅਏਖਰੇਕਠਿਨਜਮਕੰਕਰਿਪਕਵਿਲਾਇਆਪਕਵੇਚਲਾਇਆਅਪਣਾਕਮਾਇਆਮਹਾ
 ਮੋਹਨੀਗਤਿਆਗੁਨਗੁਵਿਦਗੁਰਮੁਖਿਨਜਪਿਅਤਪਤਿਬੰਸੁਗਲਿਲਾਤਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅ
 ਰਿਕਰਮੁਠਾਖੇਇਗਿਆਪਛੁਤਿਆਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸੰਜੋਗਿਭੂਲਾਹਰਿਜਪੁਰਸਨਨਜਪਿ
 ਆ॥੩॥ਤੁੰਦੁਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀਪੁਰਗਾਖਨਹਾਰਾਗਮਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਰਿਬਿਰਦੁਤਮਾਰਾਮਾਪਤਿ
 ਤਉਧਾਰਨਸਗਨਿਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਦਇਆਲਾਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਰਕਰਤੇਸਗਲਘਟਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲਾਸਗਨਿਤੇਰੀਕਾਟਿਮਹਾਬੇੜੀਇਕੁਨਾਮੁਦੇਇਆਧਾਰਾਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਰਦੇਇਗਾਖਹੁ
 ਗੋਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆਗਾ॥੪॥ਸੇਦਿਨੁਸਭਲੁਗਣਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਅੰਗਮਾਸਭਿਸੁਖ
 ਪਗਾਇਆਵਖਦੁਹਿਪਗਾਇਆਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਰੇਵਸਦਹੀਗੁਨਗੁਪਾਲਨਿਗੁਣੀਐ
 ਗੁਰਜੁਸਾਧਸੰਗੇਮਿਲੇਰੰਗੇਬਹੁਵੈਜੋਨਿਨਧਾਈਐਗਾਰਿਕੰਠਿਲਾਏਸਹਜਿਭੁਗਾਏਅਦਿਅੰਕੂ
 ਰੁਅਇਆਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਅਪਿਮਿਲਿਆਬਹੁਵੈਕਤਹੁਨਜਾਇਆ॥੫॥੪॥੭॥ ਬਿਹ
 ਗੁਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਗੁਨਗੁਬੇਨੰਤੀਆਸਾਹਿਬਮੇਰੇਗਮਾਕੋਟਿਅਪਰਾਧਭਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਗਮਾ
 ਦੁਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕਰਨਮੋਹਨਕਲਿਕਲੇਸਾਭੰਜਨਾਸਗਨਿਤੇਰੀਗਖਿਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੰ
 ਜਨਾਸੁਨਤਪੇਖਤਸੰਗਿਸਭਕੋਪੁਰਨੇਰਹੁਤੇਰੇਅਰਦਾਸਿਨਾਨਕਸੁਨਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰ
 ਕੇਚੇਰੇ॥੧॥ਤੁਸਮਰਭੁਸਦਾਹਮਦੀਨਭੇਖਾਰੀਗਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਮਗਨੁਕਢਿਲੇਹੁਮੁਰਗੀਗਮਾ
 ਲੇਭਿਐਹਿਬਿਕਰੀਬਾਧਿਐਅਨਿਕਦੇਖਕਮਾਵਨੇਅਲਿਪਤਬੰਧਨਹੁਤਕਰਤਕੀਆਅਪਣਾ
 ਪਵਨੇਕਾਰਿਅਨੁਕ੍ਰਪਤਿਤਪਵਨਬਹੁਜੋਨਿਕੁਮਤੇਹਾਰੀ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਪ੍ਰਭ
 ਜੀਅਪ੍ਰਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਤੁਸਮਰਭੁਵਡੁਮੇਰੀਮਤਿਬੇਰੀਗਮਾਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਪਨਪੁਰਨਦ੍ਰਿਸ

ਟਿਤੇਗੀਰਾਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਾਰਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚੁਕਛੁਨਜਾਨਾਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰਕ੍ਰਾਨਕਉਡੀ
 ਪਸੁਨੀਚਇਅਨਾਤਿਆਗਿਚਲਤੀਮਹਾਚੰਚਲਦੈਖਕਰਿਕਰਿਜੋਰੀਨਾਨਕਸਰਨਸਮਰਥਸੁ
 ਆਮੀਪੈਜਗਾਖਹੁਮੇਰੀ॥੩॥ਜਤੇਦੀਛੁਕ੍ਰਿਆਤਿਨਿਆਪੀਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾਸਪੁਸੰਗਮੇਹਰਿ
 ਗੁਣਗਇਅਰਾਮਾਗੁਣਗਇਗੋਵਿੰਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਣਮੈਪਰਗਟਭਏ॥ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀ
 ਸੰਗਿਪ੍ਰਭਕੈਆਪਣੇਕਰਿਪ੍ਰਭਕਰਿਲਏਛੋਰਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਹੋਏਬਹੁਕ੍ਰਿਦੁਖਨਪਾਇਆਨਾ
 ਨਕਦਰਸਨੁਪੇਖਿਜੀਵੈਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਗਇਆ॥੪॥੫॥੮॥ ਬਿਹਗਤਪਃ੫
 ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਕ੍ਰਿਆਮੋਨਿਕਤਧਗੀਰਾਮਾਤੂਨੇਤੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾਇਅਥਿਉਹਾਰੀਰਾਮਾ
 ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੁਨਚਲੈਬਿਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾਦੇਸਵੇਸਸੁਦਰਨਰੂਪਾਸਗਲਊਟੇਕਾਮਾਪੁਤਕਲਤਨਸੀ
 ਹਿਸੇਭਾਹਸਤਘੋਰਿਦਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਕੁਮਿਥਿਆਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਾਜਨ
 ਕਿਉਸੋਇਆਤੂਨੀਦਭਰੇਜਾਗਤਕਤਨਾਰੀਰਾਮਾਮਾਇਅਛੁਨੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿਲਲਾਰੀਰਾਮਾਬਿਲਲ
 ਹਿਕੇਤੇਮਹਾਮੋਹਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸੁਖਨਹੀ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਉਪਦਥਕੇਜਹਭਾਵਤਤਹਜਾਰੀ॥ਅ
 ਵਿਅੰਤਮਧਿਪੁਰਨਸਰਬਤਪਟਿਪਟਿਆਹੀ॥ਬਿਨਦੰਤਨਾਨਕਜਿਨਸਾਧਸੰਗਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿ
 ਜਾਰੀ॥੨॥ਨਰਪਤਿਜਾਣਿਗਰਿਓਸੇਵਕਸਿਆਣੇਰਾਮਾਸਰਪਰਵਿਛੁੜਣਾਮੋਹਪਛੁੜਣੇਰਾਮ
 ਘਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਛੁਲਾਕਹਾਅਸਥਿਤਿਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੈਆਨਰਚਨਾਅਹਿਲਾਜਨ
 ਮੁਗਢਾਈਐ॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਤ੍ਰਿਸਨਬੂਝੈਨਹਕਾਮਪੁਰਨਗਿਆਨੇ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮੁ
 ਹਰਿਕੇਕੇਤਿਅਪਛੁੜਨੇ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੇਅਪਨਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾਭੁਜਾਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾ
 ਪੁਸੰਗੁਦੀਨਾਰਾਮਾਸਾਧਸੰਗਮਿਹਰਿਅਗਾਧੇਸਗਲਕਲਮਭਦੁਖਜਲੋ॥ਮਹਾਧਰਮਾਸੁਦਾਨਕਿ
 ਰਿਆਸੰਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੋ॥ਰਸਨਾਅਰਾਧੈਏਕਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾਨਕਜਿਸੇਨੇ
 ਰਿਨਾਮਿਲਾਏਸੇਸਰਬਗੁਣਪਰਬੀਨਾ॥੪॥੬॥੮॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਦੁਰੰਗੁ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮਾ ਕਾਤਿ ਸਾਰੀ ॥੫॥ ੫੨੧ ॥ ਅਤਿਉਚਤਾ ਕਾਦਰ ਬਰਾਮੰਤੁ ਨਹੀਕਿ
 ਛੁਪਾਵਾਰਾ ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਵੈ॥ਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀਕਵਣਤੁਹੇ
 ਵੇਲਾ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥੧॥ਹਉਹਉਖਭਗਤਜਾਕਉਅਗਾਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁਰੀ

ਸਾਧਿਕਾ ਲਾਖ ਜੋ ਗੀ ਸਰਕਰ ਤੇ ਜੋ ਗੋਲਾ ਲਾਖ ਭੋਗੀ ਸਰਕਰ ਗਹਿਭੋਗਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੁਸਰਿ ਜਾਣਹਿ
 ਬੋਲੈ ਪੈਰੋ ਈਸਾ ਜਨੁ ਪਰਦਾ ਤੇ ਗਾ ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੋ ਹੋਇ ਮਿਹਰਦਾ ਨਾ ॥੩॥ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥
 ੩॥ ਕਿਥਿ ਭਿਠਿ ਰਤਿ ਸਤਨ ਪਹਿਅਇਆ ॥ ਦੂਖ ਕੁਮੁਹ ਮਾਰਸ ਗਲੀ ਮਟਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਲਿਖ ਲਾਇਆ
 ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੂਚਾਰਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਭੂਚਾਰਾ ॥੪॥ ੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਘੰਨੁ ਬੁਢੇ
 ਲਾਜਿ ਤੁਹਰ ਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
 ॥ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾ ਮੁਚਿਤੇ ਰੇ ॥ ਪਾਰਹਾਉ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਲਪੁਰਖ ਦਿ
 ਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਇਨਾ ਜੈਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥੩॥
 ॥ ਤੁਮਾ ਮਿਹਰਦਾ ਨਦਾ ਸਹਮਦੀ ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਨਾ ॥੪॥ ੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤ ਕੇ ਦਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿ
 ਆਗੇ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆ ਲਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜ
 ਨਾਦਹਿ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਤੋ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਇਤਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥
 ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥ ੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਾ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਪੁਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ
 ਲਾਭੇ ਗੰਢ ਪੁਰਨੇ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਅ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ
 ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੁਧਿਅਾਏ ॥ ਅਠਪਹਰਹਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜੀਅ
 ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓਨ ਨ ਕਹਹਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥ ੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਅ ਪੁਰਨ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾ ਮੁਅਧਾਰ
 ॥ ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਨਾ ਮੁਤੁ ਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤ ਕੁਰਮੇ ਰੇ ਪੁਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
 ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਪਾਗੇ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿ
 ਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਸੁਖ ਪਵਾ ॥੪॥ ੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਨਕਬ ਪੂਛਿ ਜੈ ॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰ
 ਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ
 ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਨਿ ਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਘਟ ਘਟ
 ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਭੂਠਾ ॥੪॥ ੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਕਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ॥ ਜਹਚਿਤਿ ਅ

ਦਹਿਸੋਥਾਨੁਤੁਹਾਦਾਜਿਤੁਦੇਲਦਿਸਹਰਿਤਲਾਗੈਹਾਦਾ॥ ੧॥ ਤਿਰੇਜੀਅਤੁਸਦਹਿਸਾਬੀ॥
 ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਦੇਹਾਥੀ॥ ੨॥ ਅਵਤੁਜਣਾਤੁਮਹੀਕੀਆਜਿਤੁਤੁਰਾਖਹਿਤਿਸੁਦੁਖਨ
 ਥੀਆ॥ ੩॥ ਤੁਏਕੋਸਾਹਿਬਅਵਰੁਨਹੋਗਿ॥ ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕਕਰਜੇਗਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਦਰੁਹੀਸੁ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਤੁਜਣਾਇਹਿਤੋਕਈਜਣੈ॥ ਤੇਰਕੀਆਨਾਮੁਦਖਾਣੈ॥ ੬॥ ਤੁਅਚਰਜੁਕਦ
 ਰਤਿਤੇਰੀਬਿਸਮਾ॥ ੭॥ ਗਹਉਤੁਤੁਅਪੇਕਰਣਾਅਪੇਕਰਣਾ॥ ਹੁਕਮੇਜੀਸਣਹੁਕਮੇਮਰਣਾ॥
 ੮॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਮਨਤਨਆਪਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ॥ ੯॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਰੁਹੀਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਅਰੁ ॥ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਲਣਕੀਪਿਆਰੇਹਉਕਿਉਪਈਗੁ
 ਰਪੁਰੇਜੇਸਉਖੇਲਖੇਲਾਈ॥ ਮੇਬਾਲਕੁਹਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਗੇ॥ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਕੁਖਨਉਤਰੈਅੰਮਾ
 ਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨੁਮੈਨੀਰੇ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਪੀਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ
 ਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਈਮੈਮੇਲਹੁਮਿਤੁਸੁਖਦਾਰਾ॥ ਚਿਹੀਅਕੀਮੇਰੀਸਰਬੇਦਨਜਾਣੈ॥ ਨਿਤ
 ਸੁਣਾਵੈਹਰਿਕੀਆਬਤਾ॥ ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਹਿਨਸਕਾਜਿਉਚਾੜਕੁਜਲਕਉਬਿਲਲ
 ਤਾ॥ ਹਉਕਿਅਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਸਮਾਲੀਮੈਸਿਰਗੁਣਕਉਰਖਿਲੇਤਾ॥ ੨॥ ਹਉਭਈਉਡੀਟੀਕੀਤਕ
 ਉਅੰਮਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿਨੈਣੀਦੇਖਾ॥ ਸਭਰਸਭੋਗਣਦਿਸਹੇਬਿਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ ਇਹੁਕ
 ਪਦੁਤਨਿਨਸੁਖਾਦਈਕਰਿਨਸਕਉਹਉਦੇਸਾ॥ ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਭੁਰਾਦਿਆਪਿਆਰਤਿਨ
 ਅਗੈਹਮਅਦੇਸਾ॥ ੩॥ ਮੈਸਭਿਸੀਗਰਬਣਾਇਅੰਮਲੀਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਿਨਅਏ॥ ਜਾਸਹਿ
 ਬਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਲੀਤਾਬਿਰਥਾਜੇਬਨੁਸਭੁਜਏ॥ ਪਨੁਪਨੁਤੇਸੋਹਗਣੀਅੰਮਲੀਜਿਨ
 ਸਹੁਰਹਿੰਸੁਮਾਏ॥ ਹਉਦੁਰਿਆਤਿਨਸੋਹਗਣੀਅੰਮਲੀਤਿਨਕੋਪੇਦਸਦਪਾਏ॥ ੪॥ ਜਿਚਰੁ
 ਜਭਰਮੁਸਾਅੰਮਲੀਤਿਚਰੁਮੈਜਣਿ॥ ਅਪ੍ਰਭਦੁਰੇ॥ ਜਾਮਿਲਿਆਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਅੰਮਲੀਤਾ
 ਅਸਮਨਸਾਸਭਪੁਰੇ॥ ਮੈਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਆਅੰਮਲੀਪਿਰੁਸਰਬਹਿਅਭੁਰਪੁਰੇ॥
 ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਮਾਣਿਆਅੰਮਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਲਗਿਪੈਰੈ॥ ੫॥ ੧॥ ੧॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਦਰੁਹੀਸੁਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ੫॥ ਛੰਤੁ॥ ਅਰੁ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਲਪਾਜੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਮਾ
 ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਦਿਤੜਾਵੈਦਾਰਾਮਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਦਿਤਭਵਜਲੁਜਿਤਾਚੁਕੀਕਣਿਜਮਾਣੀ॥ ਅ
 ਸਬਿਰੁਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਹਿਆਅਵਣਜਾਣੀ॥ ਸੋਪੁਲਪਾਸਹਜਿਸਮਪਾਹਿਕਾਨਾ

ਮੁਆਧਗਾ ਕਪੁਨ ਨ ਕਸੁ ਬਿਅ ਟੇਰ ਲੀ ਅਗੁਰ ਪੁਰੋ ਕਉ ਨ ਮਸਕਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਟਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈ ਰੋਏ ਮੀਤ
 ਰਮਾਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਮਾਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਅ ਮੰਗਲੁ ਗਇਅ ਭੁਕੇ ਮਨਹੁ ਅੰ
 ਦੇਸਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਅ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਅ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਭਾਣਾ ਸਾਚ ਸਮਾਣਾ ਪ੍ਰ
 ਭਿਰਿ ਪਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ਕਪੁਨ ਨ ਕਤਿ ਸੁਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਨੁਸਭ ਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਭਾ
 ਣੁ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਮਾ ਮਨ ਬੀਅ ਠੰਢਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਮਾ ਮਨੁ ਬੀਅ ਠੰਢਾ ਚੁਕੀ ਰੰਝੁ ਪਾ
 ਇਅ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਭੂੰਚਣ ਲਗੇ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮੀ
 ਗਿਰਥੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਾ
 ਰੀਅ ਸਾਜੀ ਮਨ ਸਾਮੇ ਰੇ ਰਮਾ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀ ਸਭ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਮਾ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਕੁਰ ਮੇਰੇ
 ਕਿਉ ਮੁਖ ਤੁਧੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ਕਿਉ ਨ ਬੀਚਾਰਿਅ ਬਖਸਿਲੀ ਅਖਿਨ ਮਾਹਿਨ
 ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਵਜੇ ॥ ਮਨਹੁ ਦੁਭਾਗ ਕਪੁਨ ਨ ਕਮੈ ਵਰੁ ਪਾਇਅ ਮੇਰੇ ਲਾਭੇ ਜੀਸ
 ਗਲ ਦਿਸੁਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਅ ਸੁਣੇ ਦੇ ਕੂੜੁ ਵੰਦਨਿ ਪਦ
 ਥਪਦ ਥਾਣੁ ਲਗਿਅ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅ ਰਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਦੇ ਸਚੁ ਪਣੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ
 ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਣੀ ਸੁਣਿਅ ॥ ਰਮਾ ਸੇਸਹ ਜਿਸੁ ਰੇਲੇ ਜਿਨਹਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭੁਣਿ
 ਅੰਗੁ ਸੇਸਹ ਜਿਸੁ ਰੇਲੇ ਗੁਣ ਅਮੇਲੇ ॥ ਜਗਤ ਉਪਰਣਾ ਏ ॥ ਭੈ ਬੋਹਿਖ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕੇਤੇ
 ਪਰਿਲੰਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ਖਨ ਗਣਿਅ ॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਤਿ ਸੁਘੋਲਿ
 ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਣੀ ਸੁਣਿਅ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਇਣ ਲੇਈ ਡੁਠਾ ਪਿਅਸਨ ਬੁਝੈ ਮੁ
 ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਅ ਖਵੀਅ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਤ੍ਰਿਸਦੇ ਮਾਪਿਰੀ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਡੁਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਮਾ ॥ ਸੇਸ ਚੀਦਰਗ ਹਰਣੇ ਰਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਨੇ ਸੇਪਰ ਪਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿਰ
 ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿਅ ਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਰਮਈਅ ਯਤੋ ॥ ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇਸੁ ਖੀਏ
 ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਣੇ ॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੁਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਭੁਰਬਣੇ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ
 ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਢੀਨਾ ਮਾਇ ਦੂਟੀਅ ॥ ਨਾਨਕ ਸਠਲ ਜਨੀ ਮੁਜੈ ਪਟਿ ਦੁਠਾ ਸਚੁ ਪਣੀ ॥ ੧ ॥
 ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀ ਐਵੰਦੁ ਜਿਨ ਮੇਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੁਠਾ ਰਮਾ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿਅ ਘਾਟੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ ਮੀਠਾ ਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਮੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਡੁਠਾ ਅਮਿਉ ਦੁਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖਨ ਸਭ ਰਮ ਬਿਨ ਸਤਨ ਤੇਜੀ ਪ
 ਜਗ ਦੀਸਹ ਜੇ ਭਏ ॥ ਮੇਰ ਹਰ ਬਿਕਾਰ ਬਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਭੁਤੁ ॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਤਿਨ ਖੰਨੀ ਐਵੰਦੁ ਜਿਨ
 ਪਟਿ ਮੇ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਮਾ ॥ ਸੰਗਿ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਨਾ ਰਮਾ ॥ ਸਮਾਇ ਪੁ

ਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੁਠਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੇਕੋ ਵੇਰਾ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੁ ॥ ਕਾਢਿਅ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸੰਤ ਸੰਤਨ ਬਹਾਰਾ ॥

ਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਅਪਿਅਪਹਿਜਾਣੀਐ॥ਤਹੁੰਨਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਏਖਾਣੀਐ॥
 ॥ਅਪਿਪੁਪਤਾਅਪਿਮੁਕਤਾਅਪਿਅਪੁਦਖਾਨਾਨਕਕੁਮਭੈਗੁਣਬਿਨਸੇਮਿਲਿਜਲੁਜ
 ਲਹਿਖਟਨਾ॥੪॥੨॥ ਵਰੁੰਤੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪ੍ਰਕਰਣਕਰੰਸਮਰਥਰਾਮਾਰਪੁ
 ਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਬਾਰਾਮਾਸਮਰਥਸਰਣਜੇਗੁਸੁਅਮੀਕਿਪਨਿਧਿਸੁਖਦਤਾਹਉਕਰ
 ਬਾਣੀਦਾਸਤੋਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਤਾਦਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕਥਨਤੇਅਕਥਾਇ
 ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਬਿਨਤੀਪ੍ਰਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਹਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਕਰਤਾਮ
 ॥ਪ੍ਰਭੂਦੁਖਦਰਦਕੁਮਰਤਰਾਮਾਪ੍ਰਭੂਦੁਖਦਰਦਨਿਵਰੀਖਨ ॥ਮਹਿਗਿਖਲੇਹੁਦੀਦਇਅ
 ਲਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਅਮੀਸਜਣੁਸਭੁਜਗਤੁਬਾਲਗੇਪਾਲਾਜੇਸਰਣਿਅਦੈਗੁਣਨਿਪਾ
 ਨਪਾਦੈਸੇਬਹੁਕ੍ਰਿਜਾਮਿਨਮਰਤਾਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਰੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਕਰਤਾ॥੨॥
 ਅਠਪਹਰਹਰਿਪਿਆਈਐਰਾਮਾਮਨਇਛਿਅਣਾਠਪਾਈਐਰਾਮਾਮਨਇਛਪਾਈ
 ਐਪ੍ਰਭੂਪਿਆਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇਰਾਸਾਗੇਬਿਦਗਾਇਆਸਾਪਸੰਗਇਅੰਤੁਈਪੁਰਨ
 ਆਸਾਤਜਿਮਨਮੇਹੁਦਿਕਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੂਕੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੇਈ
 ਸਦਾਹਰਿਹਰਿਪਿਆਈਐ॥੩॥ਵਰਿਵਜਹਿਅਨਹਤਵਜੇਰਾਮਾਪਟਿਪਟਿਹਰਿਗੋਬਿ
 ਦੁਗਜੇਰਾਮਾਗੇਦਿਦਗਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇਅਗਮ ॥ਅਗੋਚਰੁਓਚਾਗੁਣਬੇਅੰਤੁ
 ਕਿਛੁਕਹਣਨਜਾਈਕੋਇਨਸਕੈਪੁਚਾਅਪਿਉਪਾਏਅਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੀਤਸਭਿ
 ਸਾਜੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾਮਿਭਗਤੀਵਰਿਵਜਹਿਅਨਹਤਵਜੇ॥੪॥੩॥

ਤਿਤਕੇ ਚਉਹਦ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪੁਸਦਿ

ਰਗੁਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥੫॥੧॥ ॥ਕਿਸੁਹਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾਪੀਜਾਸਭੁਕੋਕੀਤੋਰੇਸੀ
 ॥ਜੇਜੇਦੀਸੈਵਰੁਵਰੋਰਸੇਸੇਖਕੁਰਲਸੀ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਕਰਭੁਦਖੰਨੁਸਭੁਸੁਖਨਦਨਿਥਿ
 ਦੇਸੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਰਾਜਾਮਾਣਸੁਬਪੁਰਾਕਿਆਸਾਲਾਹਿਕਿਆਤਿਸਕਾਮੁਹਤ
 ਜਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਿਆਈਆਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਤਿਸਕੀਭੂਖਗਦਾਈ॥ਐਸਾਪ
 ਨੁਦੀਆਸੁਖਦਤੈਨਿਪੁਟਿਨਕਬਹੀਜਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇਆਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਣੇਸਤੈਉਭਿ

ਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਮਨਨਾਮੁਜਪਿਨਾਮੁਅਰਧਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਖਾਣਿ॥ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿ
 ਸਾਸੰਤਨਕਸਭਦੁਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣਿ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਸੇਲਾਹੇਗੁਰਕੀ
 ਬਾਣੀ॥੩॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਪ੍ਰਭਤੇਹੀਤੂਸਰਬਜੀਅਦਇਆਲਾਸਭਕਿਛੁਕੀਤਿਤੇਰਦੁ
 ਰੋਭੇਕਿਅਹਮਬਾਲਗੁਪਾਲਾਗਰਬਿਲੇਹੁਨਾਨਕਜਾਤੁਮਰਾਜਿਉਪਿਤਾਪੁਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੪॥੧
 ॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ਚਉਤੁਦੇ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਸਾਲਾਹੀਐਰਾਈਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈ
 ਧਗਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਦਸੈਰਾਈਏਹਕਰਣੀਸਾਗਾਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਰਾਈਸੇਤਨੋ
 ਏਛੁਗਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਦੁਰਿਆਰਾਈਜਿਨਏਕੰਕਰਅਧਗ॥੧॥ਸੋਈਸਚੁਅਰਧਣਾਰਾ
 ਈਜਿਸਤੇਸਭਕਿਛੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਾਣਾਇਆਰਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦਰਨਕੋਇ॥੧॥ਗੁਰਉ
 ॥ਅਮਦਿਹੁਣੇਪਚਿਮੁਏਰਾਈਗਣਨਜਾਇਗਣੀ॥ਦਿਣਸਚਸੇਚਨਪਈਐਰਾਈਸਾਚਾਅਗ
 ਮਪਣੀ॥ਅਦਣਜਾਣਨਚੁਕਈਰਾਈਸੂਰੀਦੁਨਿਮਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਰਦਾਰਾਈਦੇਨਾਫੈਏ
 ਕਕਣੀ॥੨॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੇਪਿਅਰਾਈਦਿਣਸਤਿਗੁਰਗੁਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿ
 ਬਕਿਆਰਾਈਠਿਗਿਠਿਰਿਬੰਧਨਪਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਸੇਪੀਅਰਾਈਦਿਣਸਤਿਗੁਰਨਾਹੀਜਾਇ॥
 ਦੁਰਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਰਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥੩॥ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਾਰਾਈਨਿਰਮਲ
 ਸਚੇਜੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੋਜਿਸੁਆਪਣਿਰਾਈਤਿਸੁਪਗਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕੋਟਿਮਪੇਜਨੁਪਈਐਰਾਈ
 ਦਿਰਲਕੋਈਕੋਇ॥ਨਾਨਕ ਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਰਾਈਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਹੋਇ॥੪॥੨॥
 ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਜਉਲਉਭਉਅਭਉਇਹੁਮਨੈਤਉਲਉਮਿਲਣੁਦੁ
 ਰਾਈਆਨਾਮਾਪਨਕਰਤਬੀਚਾਰਤਉਲਉਬੀਚੁਬਿਖਾਈ॥੧॥ਆਪਦੇਐਸੀਦੋਹੁਬੁਝਈ
 ਹਸੇਦਉਸਾਧਗਧਉਓਟਚਰਨਾਨਹਬਿਸਰੈਮੁਹਤਚਸਾਈ॥੧॥ਗੁਰਉਰੇਮਨਮੁਗਾਧਅਚੇਤਚੈ
 ਚਲਚਿਤਤੁਮਐਸੀਹਿਦੈਨਾਈ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਅਗਿਆਨਤੁਰਚਿਅਉਰਣੁਓਸੀਗਿਬੈਰਾਈ
 ॥੨॥ਸੋਗੁਨਬਿਆਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਸਾਕਤਕਾਬਕਨਾਇਓਚਨਉਜੈਸੇਪਦ
 ਨਸੂਲਾਈ॥੩॥ਕੋਟਿਪਗਾਧਆਛਾਦਿਓਇਹੁਮਨੁਕਹਣਾਕਛੁਨਜਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਦੀਨਸਗਣਿ
 ਆਇਓਪ੍ਰਭਸਭਲੇਖਾਰਖਹੁਇਠਾਈ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਪ੍ਰਕਲਤਲੋਕ
 ਕ੍ਰਿਪਬਨਿਤਾਮਾਇਆਸਨਬੰਧੋਹੀਅੰਤਿਕੀਬਾਰਕੋਖਗਨੋਸੀਸਭਮਿਥਿਆਮਸਨੇਹੀ॥੧॥ਰੇ
 ਨਰਕਾਹੋਪੋਰਹੁਦੇਹੀ॥ਉਡਿਜਾਇਗੋਪੁਮਬਾਦੋਰਾਇਕਭਾਜਹੁਮਸਨੇਹੀ॥੧॥ਗੁਰਉਤਨਿਸੀ
 ਡਿਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੁਕਰਭੁਸਮੇਹੀ॥ਹੋਇਅਮਰੋਕ੍ਰਿਪਮਹਿਬੈਠਾਕਰਣਕਾਰਣਬਿ

ਸੋਹੀ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿਕਰਿਮਈਏਸਾਜੇਕਾਚੈਤਾਹਿਪੋਹੀ॥ਤੂਠਿੰਜਾਇਕੋਤੂਤੁਬਾਪਹੇਠਿਰਿ
 ਪਛੈਪਛੁਤੇਹੀ॥੩॥ਜਿਨਿਤੁਮਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਦਰੇਤਿਸੁਧਿਅਵਹੁਦਿਨੁਰੈਨੇਹੀ॥ਜਨਨ
 ਕਪੁਭਕਿਰਪਾਧਾਗੀਸੈਸਤਿਕੁਰਓਟਗਹੇਹੀ॥੪॥੪॥ ਸੋਹਣਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਪੁਰਭੇ
 ਟਿਓਟੁਰਗੀਮਨਹਿਕੁਇਆਪਰਗਾਸਾਕੋਇਨਪਚੁਰਨਹਾਰਾਦੁਜਾਅਪੁਨੇਸਾਰਿਬਕਭਰਾ
 ਵਾਸਾ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਕੁਰਕੈਬਲਿਹਰੈ॥ਅਗੈਸੁਖਪਾਛੈਬਖਸਹਜਾਘਰਿਅਨੀਦੁਹਮਾਗੈ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਣੈਹਾਰਸੇਈਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਕੁਰਓਟੀਚਾਕੋਇਕ
 ਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਅਕਾਲਪੁਰਤਿਪੁਰੈਰੀਹੋਵਨਹਾਰਾਕੀਠਿਲਗਾਇਅ
 ਪੁੰਜਨਰਾਖੇਅਪੁਨੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਅਚਰਜਸੇਭਾਕਰਜੁਮਾਇਆਰਸੇ
 ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਪੁਰਭੇਟਿਓਸਗਲੇਦੁਖਬਿਨਸੇ॥੪॥੫॥ ਸੋਹਣਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੁਖੀ
 ਏਕਉਪੈਸੋਸਕਸੁਖੀਅਗੈਗੀਕੈਰਣੈਸਰੋਗੀ॥ਕਰਣਕਛਵਨਹਾਰਜੁਮਾਮੀਆਪਨਹਾਥਸੰਜੇ
 ਹੀ॥੧॥ਮਨਸੇਰੇਜਿਨਿਅੰਪੁਨਾਭਰਮੁਗਵਤਾ॥ਤਿਸਕੈਰਣੈਕੋਇਨਕੁਲਜਿਨਿਸਗਲੇਬ੍ਰਹਮਪ
 ਛਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਸੀਗਿਜਾਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਪੁਜਣੈਸਗਲੀਠੰਢੀ॥ਹਉਮੈਰੋਗਜਾਕਾਮੁ
 ਹੁਬਿਆਪਤਿਓਪੁਜਨਮਿਮਰੈਬਿਲਲਾਤੀ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤੀਪਛਿਆਤਕਉਸਰ
 ਬਪੁਗਾਸਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੈਸੁਸੁਸਿਨਹੀਬਹੁਵਿਬਹੁਵਿਭਰਮਾਤਾ॥੩॥ਸੁਣਿਬੇਨੀਤੀਸੁਆਮੀ
 ਅਪੁਨੇਨਾਨਕਇਹੁਸੁਖਮਾਗੈ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਸਾਪੁਗਾਵਹਿਤਹਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ॥੪॥੬॥
 ਸੋਹਣਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਪਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕੀਆ॥ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਉ
 ਧਿਆਇਆਸਰਬਕੁਸਲਤਬਥੀਆ॥੧॥ਸੀਤਨਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਬੀਆ॥ਜੇਜੇਸਕੁਣਿ
 ਪਰੈਸਾਪੁਕੀਸੇਪਾਰਗਰਾਮੀਕੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟਹਿਜਨਸੇਵਾਹਰਿਕੀਰਤਨਰਸਿਨਾ
 ਈਅੰਧੈ॥ਈਹਾਸੁਖਮਾਗੈਮੁਖਉਜਲਜਨਕਸੰਗੁਵਰੁਭਾਗੀਪਾਈਅੰਧੈ॥੨॥ਰਸਨਾਏਕਅੰਧੈ
 ਕਉਣਪੁਰਣੁਜਨਕੀਕੇਤਕਉਪਮਾਕਹੀਐ॥੩॥ਨਿਰਭੁਨਨੀਚਾਮਨਾਥਅਪਰਾਧੀਓਟਸੰਤਨਕੀ
 ਆਹੀ॥ਬੂਰਤਮੋਹਕ੍ਰਿਹਅੰਧਕੁਪਮਹਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਬਾਹੀ॥੪॥੭॥ ਸੋਹਣਿਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਜਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਅਤੁਕਰਤੇਤਕੀਤੈਅਸਪੁਜਾਈ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਤੁਦਿਸਹਰਿਨਾਹੀਚਰਣਪੂਰਿਮਨਿਭੁ
 ਈ॥੧॥ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਕਥਨੁਜਾਈ॥ਗੁਣਨਿਪਨਸੁਖਦਾਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਉਚਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਸੋਸੋਕਰਮਕਰਤਹੈਪ੍ਰਣੀਝੈਸੀਤੁਮਲਿਖਿਪਾਈ॥ਸੇਵਕਕਉਤੁਮਸੇਵਦੀਨੀਦਰਸਨੁਦੇਖਿਆਈ॥੨॥
 ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਨੇਜਕਉਤੁਪਾਪਿਪੁਣੁਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਟਿਓਅਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਭਏਸ

ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਸਰਣਿਸੰਤਨਕੀਲਹੀਐ॥

ਭਠਾਈ॥੩॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਧਿਆਨੀਸੋਈਪੁਰਖੁਭਠਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਉਭਠਾਈ॥ਮਾਲਾਤਾਕਉ
ਮਨਿਤੇਬਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੪॥੮॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥੮॥ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੋਹਿਦਿਆਪੀਕਬਿਛੁੜੇ
ਕਬਿਨੀਚੋ॥ਸੁਖਨਹੋਈਐਕਾਪੁਜਤਨਛਿਕਿਕੋਨਪਹੁਚੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਸਾਧਸਤਣਿਛੁਟਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁ
ਰਪੁਰੇਜਨਮੁਮਰਣਨਹਈਠਿਰਿਅਵਤਿਬੋਰਬਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਿਉਜੁਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਕਹੀਅਤਿਤਿਨਮ
ਹਿਉਗਛਿਛਿਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਪੁਰਨਗੁਰਤੁਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬਥੋਕਤੇਨਿਆਗਾ॥੨॥ਨਿਦੋਨਾਹੀਕਾਪੁਬਤੈ
ਏਹੁਖਸਮਕਾਕੀਆ॥ਜਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਹੀਪ੍ਰਭਮੇਰੈਅਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਉਲੀਆ॥੩॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸਰਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾਕਰਤਉਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਹੀਤਗੀਐਇਹੁਪੁਰਨਤਤੁਬੀਰਾਗਾ॥੪॥੯॥
ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥੮॥ ਘੋਜਤਘੋਜਤਘੋਜਿਬੀਚਾਰਿਛਿਰਮਨਾਮੁਤਤੁਸਾਰਾ॥ਕਿਲਾਇਖਕਾਟੇਨਿਮਖ
ਅਰਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਉਤਰਾ॥੧॥ਹਰਿਗੁਰਪੀਵਹੁਪੁਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਹਾਵਿਪਤਿਮਨੁਪ
ਦੈਸਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉ
ਗਤਿਦਾਨੁਦੇਵੈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸ੍ਵਦੀਤੁਣੀਐਰਸਨਾਗਈਐਹਿਰਦੈਧਿਆਈਐਸੋਈ
॥ਕਰਣਕਰਣੰਸੁਆਮੀਜਤੇਬਿਥਨਕੋਈ॥੩॥ਵਡੈਭੁਗਿਰਤਨਜਨਤੁਪਾਇਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾ
ਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਾਗੁਪਲਾ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥੮॥ ਕਰਿ
ਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਮਨਤਨਭਏਅੰਗਾ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਲਬਿਪ੍ਰਭਸਰਣਾਪ੍ਰਗਟੇਭਲੇਸੰਜੋ
ਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਭਾਖਿਆ॥ਗਵਹੁਸੁਣਹੁਪੜ੍ਹਨਿਤਭਾਈਗੁਰਪੁਰੈਤੁਰਖਿਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਿਤਿਵਡਾਈਭਗਤਿਵਛਲਦਇਆਲਾ॥ਸੰਤਕੀਪੈਜਰਖਦਾਅਇਅ
ਅਦਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਨਿਤਭੁੰਚਹੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਿਪਾਵਹੁ॥ਜ
ਗਮਰਤਪੁਸਭੁਨਾਗੁਣਗੇਬਿਦਨਿਤਗਾਵਹੁ॥੩॥ਤੁਣੀਅਰਦਾਸਿਸੁਆਮੀਮੇਰੈਸਰਬਕਲਾ
ਬਣਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਗਲੇਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰਨਾਨਕਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੧॥

ਭੁਗਾਤੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਹੀ॥੪॥੮॥ ਘਰੁ ਚਉਪਦੇ॥ ਏਕਪਿਤਏਕਸਕੇਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮੇਰਗੁਰਹਾਈ॥ਸੁ
ਣਿਮੀਤਾਜੀਉਹਮਰਬਲਿਬਲਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥੧॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਪੂਰੀਕਉਬਲਿਜਾਈ
ਅਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਗਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਵਮਲੇਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਇਹੁਮਨੁਤੇਕੁਦੇਸਾ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾ
ਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਅਇਆਪ੍ਰਭਮਿਲਉਦੇਹਉਪਦੇਸਾ॥ਮਨੁਨਕੀਜੈਸਗਣਿਪਗੀਜੈਕਰੈਸੁਭ
ਲਾਮਨਾਈ॥ਐਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਨਅਗਪੀਜੈਇਹੁਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀਉਪਾਈਐ॥੩॥

੧੦੮

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੈ ਮੀਰਾ ਜਨਨ ਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਕੁ ਅ
 ਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਹੀਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਕੁਰ ਸੁਆਮੀ
 ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾ ਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਪੁਰਖਿ ਜਾਤ ਹੋ ॥ ੧ ॥
 ਹਿਮਾ ਰਾਇ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਹੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓਗ ਅਦਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ
 ਦੀ ਨਦਇਆ ਲਾਭ ਪਾਲ ਸੁਖ ਸਰਬ ਸਰਬ ਘਟ ਭਰ ਪੂਰੀ ਹੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਪੁਰਖ
 ਜਾਨਿਅ ਦੂਰੀ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਦਰਨ ਉਕਿਅ ਜਾਨੈ ਹੋਇ ਕੈ ਸੋ ਹੋ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨ
 ਤੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹਉ ਪਦੇ ਸੋ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕੇਤ ਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀਤ ਰਿਅ ਹੋ
 ॥ ਗੁਰਨ ਨ ਕੁਜਿ ਨ ਸੁਣਿਅ ਪੇਖਿਅ ਸੇਠਿ ਰਿਗ ਰਭਾ ਸਿਨ ਪਰਿਅ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਰਠਿ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਨ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ ਸਹਜ ਸੈਨਾ ਅਹੁਤੁ ਖਮਨਾ
 ਰੀਉ ਧਕ ਮਲ ਬਿਗਸਿਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਖਹੁ ਅਚਰ ਜੁਗੁਇਆ ॥ ਜਿਹ ਠਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ
 ਸੋਰਿ ਦੇ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ॥ ਜੇ ਇਹੁ ਤੇ ਮੇਰਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤ ਦੁਤ ਤੇ ਗਇਆ ॥ ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਗੁ
 ਠਾ ਕੁਰਤੇ ਹਮ ਤੇ ਹੀ ਸਰਨਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਹ ਭੰਡੁ ਹੋ ਬਿਦਕਾ ਖੁਲਿਅ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ
 ॥ ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਭਿਆ ॥ ੩ ॥ ਏਕੁ ਬੁੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੈ
 ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡੁ ਰਹੁ ਨਿਨ ਕ ਕਉ ਸਉ ਪੇਠਿ ਰਿਲੇਖਾ ਮੁਲਿਨ ਲਇਆ ॥ ੪ ॥
 ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
 ਘਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੇਨ ਦਸਿਆ ਤੇ ਨ ਰਤਿ ਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ਅਰੇਗ
 ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਦਿ ਸਰੈ ਮੇਰਾ ਮਸਨੈ ਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣੁ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ॥ ਜਿਹ
 ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ
 ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਦ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੁ
 ਬਿਸਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਖਾਈ ਤੇ ਨ ਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ
 ਹੀ ਦਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰਿ ਦੇ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਰਠਿ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਗ੍ਰਿਓ ਮਾਨੁ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ
 ਇਓ ਤਿਉ ਹਰਿ ਰਿਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਿਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ॥ ਅਮਲ ਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇ ਓਭੂ ਮਨ ਭੂਮਿ
 ਪਿਆਰੀ ॥ ਖੀਰ ਸੀਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਰੇ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਮੈ ਸੇਹਿਤ ਕਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਦਿਅ ਮਾਹਿ ਬਿਦੁ ਅੰਸੀ

ਅਨੈਨਏਖਿਸੁਖਪਦਹਿ। ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਲੋਭਾਨਿਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਦਹਿ॥੩॥
 ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਪੂਰਕੁਸਗਲਾਪਟਾਕਾਸੁਅਮੀ। ਨਾਨਕਪਿਸਲਗੀਵਰਸਨਕੀਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਅੰ
 ਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਹਮਸੈਲੇਤੁਮਉਭਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰ
 ਭੁਨਤੁਦਤਾਹਮਪੁਰਖਤੁਮਚਤੁਸਿਆਟੇਤੁਸਰਬਕਲਾਕਾਗਿਆਤਾ॥੧॥ਮਧੋਹਮਮੈਸੇਤੁਮ
 ਐਸਾਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨੀਕੋਠਕੂਰਦੇਸਾ॥੧॥ਹਰਾਉ। ਤੁਮਸਰਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਦ੍ਰੁਜੇ
 ਜੀਉਪਿੰਡਦੇਪ੍ਰਾਨਾ। ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਗੁਨਾਨੀਕੋਈਤੁਮਦਨੁਦੇਹੁਮਿਹਰਦਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਹੁ
 ਭਲਾਹਮਭਲੋਨਜਾਨਹਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ। ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁ
 ਅਪਨੇਬਾਲਾ॥੩॥ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਿਤਾਨਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਯੋ। ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੈਹ
 ਵਲਰਾਖਸੰਤਨਕੈਪਛੈ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਅਪ
 ਨਸਿਮਗੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਗੇ। ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਬਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਰਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ॥੧॥
 ਮਧੋਤੁਰਾਕੁਰਸਿਰਿਮੇਗਾਈਹਉਹਤੁਹਾਰੇਧੋਗਾ॥੧॥ਹਰਾਉ। ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੀਮਨੈਕਰਣਹਰ
 ਤਿਣੁਜਨੈ। ਤੁਦਤਾਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥੨॥ਪਿਨਮਹਿਅਦੁਰਖਿਨੈਮਹਿਅ
 ਦੁਰਾਅਚਰਚਲਤੁਮਾਰੇ। ਭੂਵੇਗੁਵੇਗਹਿਰਗੀਭੀਰੋਉਚੈਅਗਮਅਪਾਰੇ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁ
 ਮਹਿਮਿਲਾਇਓਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਗੀਬਾਣੀ। ਅਨਦੁਰਇਆਪੇਖਤਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰਖਨਿਰਬਾਣੀ
 ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਹੁਪਿਅਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਣ
 ॥ਸੰਤਹਮਾਗੀਓਟਸਤਾਣੀਸੰਤਹਮਾਗਾਹਣਾ॥੧॥ਹਮਸੰਤਨਸਿਓਬਣਿਆਈ। ਪੁਰਖਿਲਿਖਿ
 ਅਪਾਈ। ਇਹਮਨੁਤੇਰਾਭਾਣੀ॥੧॥ਹਰਾਉ। ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਗਿਲੇਦਾਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਬਉਹ
 ਗਾਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਟਿਅਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡੰਗਾ॥੨॥ਸੰਤਨਮੇਕਉਪ੍ਰਜੀਸਉਪੀਤਉ
 ਉਤਰਿਆਮਨਕਾਧੇਖਾ। ਧਰਮਰਾਇਅਬਕਹਾਕਰੈਗੋਜਉਛਾਟਿਓਸਗਲੇਲੇਖਾ॥੩॥ਮਹਾਮਨੰਦ
 ਭਏਸੁਖਪਾਇਅਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ। ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਓਮਨੁਮਾਨਿਆਰੰਗਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥੪॥
 ॥੮॥੧੯॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜੇਤੀਸਮਗੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀਹੀਛਾਡਿਜਾਨੀਗਰ
 ਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਰਾਪਦਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ। ਪਿਅਰੇਤੁਮੇਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀ
 ਅਉਪਦੇਸਾਤੁਮਹੀਸੰਗਿਪਰਤਾ॥੧॥ਹਰਾਉ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾਤਮਹਿਸੁਖੁ
 ਨਹੀਪਾਈਐ। ਹੋਹੁਰੇਨੁਤੁਸਗਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਈਐ॥੨॥ਪਾਲਨ
 ਭਨੈਅੰਤਰਿਜਾਨੈਤਕੀਕਰਿਮਨਸੇਵਾ। ਕਰਿਪੂਜਾਰੇਮਇਹੁਮਨੁਮਾਅਕਾਲਪੁਰਤਿਗੁਰਦੇਵੰ

ਬਿਧਿ

॥ ३ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦ ਮੇਦਰਦ ਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਮੁ ਦਰਸਿਨ ਮੇਵ ਲੇਵਨ
 ਮੁਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਿਰਤ ਕਕਉ ਪਾਇਓਤ
 ਨਿਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਅਨਿਮਿਲਾਇਆ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੇਤੇ ਹਰਿਨਾਮ ਮੁਖ ਗਾਇਆ
 ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖ ਵਡਾਈ ਨਾਤ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਨਿ
 ਓਰ ਅਨ ਦਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾ ਮਾਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਕਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਈਹ
 ਸੁਖ ਆਗੈ ਮੁਖੁ ਉਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਅਦੁ ਨ ਜਾਣੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸਿਆ ਮਪੁ
 ਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਏ ॥ ੩ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਕ੍ਰਮ ਭਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਕੇ
 ਪੁਰਕਰੰ ਮਾਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਰਤ
 ਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲੁਝਾਤੇ ਕਛੂਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆ
 ਏ ॥ ਐ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਪਰਨੀ ॥ ਬਿਨ ਸੈਕਾ ਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮ੍ਰਿਗ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਕੀ ਕਛੂਨ ਵਡਾਈ ॥ ਰਾਮ ਭੁਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿਨ ਅਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੁ
 ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਉਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਦਰਦਾ ਜੀ ਅਕੋਕਾ ਮੁਨ ਕੀਨਾ ॥ ਧਾਵਤ ਪਾਵਤ ਨਹ ਤਿਪਤਾ ਸਿ
 ਅਰਾਮ ਨ ਮਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਸਮਾਤੇ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਢੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਮ
 ਹਿ ਬੇਨਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਦਗਣ ਮੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ
 ਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾ ਮੁਕੋਧ ਬਿਉ ਜਾਗੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖ ਮੁਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
 ਮੇਟਿ ਓਰੁ ਮੁਅੰਧੇ ਗਾਭਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਸੁ ਪੀਆ
 ਮਨ ਤਨ ਹੋਆ ਘਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਓਪਰੇ ਸਰੁ ਕਤ ਅਧੈ ਕਰ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜਮ
 ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਦਸੈ ਗੋਪਲਾਨਾ ॥ ਮੁਰਤ ਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾ
 ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ਮਨ ਤਨ
 ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਰਵਣ ਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀ ਏਦਇਆਲ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਅ
 ਪਿਸਹਾਈ ॥ ਸੁਖ ਸਹਾਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰ ਜਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ
 ਪਏ ਭੈਨ ਸੈਸਾ ਚੀ ਦਰਗਹ ਮਨੋ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਰਧਿਨਾ ਮੁਹਿ ਮਾਏ ਅਪੁਨੈ ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਹੁ
 ਕਰੈ ਸਰੁ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨ ਪੂਰਨ ਪੈ ਜਸਦ
 ਗੀ ॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਇਓ ਫਿ ਪਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮ

ਪੁਨਾਮਨਦਸੇਤੀਪਰਿਆਇਆ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਸਰ
 ਟਿਸਗਲਭੈਲਥੇਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਪਾਇਆ॥੫॥੧੪॥੨੫॥ ਦਇਆਲੁਰੇਆਪਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਸਤਿ
 ਗੁਰੁਪਿਆਇਆ॥੧॥੧੫॥੨੬॥ ਪ੍ਰਜੀਉਤੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਦਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਵੀਨਦਇਆਲਾਗੁ
 ਟਗਾਵਰੰਗਿਰਾਗਾ॥੧॥੧੬॥੨੭॥ ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿਤਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਦ੍ਰਿਸਿਆਅਥਿਨਾਸੀ॥੨॥੧੭॥੨੮॥ ਤਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਜੇਸਤਿਗੁ
 ਰਿਅਪੁਨੈਰਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਗੁਰੁਖੇ॥੩॥੧੮॥੨੯॥ ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭ
 ਅਪਨੇਜਿਨਿਮਨਕੀਇਛੁਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਕੈਬਲਿਹਰੈਜਿਨਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੯॥੩੦॥
 ॥੨੫॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨਅੰਧਿਅੰਧੈਦੇਵਨਹਾਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉ
 ਪਿਰੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਬਲੁਅਪਨੇਕਰਿਮਾਨੈ॥੧॥੨੦॥੩੧॥ ਮਨੁਫੇਦੇਖਿਗਹਿਓਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜੇਕਿ
 ਛੁਕਹਿਸੇਈਸੇਈਜਣੈਹੈਨਕਛੁਐਛੁਨੀ॥੧॥੨੧॥੩੨॥ ਕਾਉਜਿਹਵਸੁਅਵਲੋਭਮਦਮਤੇਉਪਜੇ
 ਅਨਕਬਿਕਾਗਾ॥ਬਹੁਤੇਜਿਭਰਮਤਦੁਖਪਾਇਆ॥ਉਮੈਬੰਧਨਕੇਰਾਗਾ॥੨॥੨੨॥੩੩॥ ਦੇਇਕਿਦਾਨੁਅਨਿ
 ਕਪੜਦੇਮਹਿਪਰਦਾਗੀ॥ਗਿਠਸੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇਖਾਮਾਗਹਿਤਬਕਉਣੁਪੜਦਾਤੇਗਾਢਕੈ॥੩॥
 ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਨਦੁਖਭੰਜਨਤੁਮਥਿਨੁਓਟਨਕਾਈ॥ਕਾਢਿਓਹੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਨਨ
 ਕਪ੍ਰਸਰਣਾਈ॥੪॥੨੩॥੩੪॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰੇਆਸਹਈਕਥਾ
 ਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਬਾਣੀਜਪਿਅਮਨਦਕਰਹੁਨਿਤਪਾਣੀ॥੧॥੨੪॥੩੫॥ ਹਰਿਸਚਾਸਿਮਰਹੁਭੰ
 ਈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈ॥ਮੈਰਹਿਬਿਸਰਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥੧॥੨੫॥੩੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸੁ
 ਰਤੇਰੰਜੇਸਿਮਰੈਸੇਜੀਏ॥ਜਿਸਨੇਕਰਮਿਪਰਪਤਿਰੇਏਸੇਜਨੁਨਿਗਮਲੁਥੀਏ॥੨॥੨੬॥੩੭॥ ਬਿਘਨਬਿਨ
 ਸਨਸਭਿਦੁਖਾਨਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਛੁਟਗਾਵਤਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿ
 ਜਾਗਾ॥੩॥੨੭॥੩੮॥ ਮਨਇਛੁਸੇਈਫਲਪਾਏਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁਹੇਲੀ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਥਿਨਾਨਕਕਉਸੇਪ੍ਰਭ
 ਰੇਆਬੇਲੀ॥੪॥੨੮॥੩੯॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਬਿਨਸੈਮੋਹਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾ
 ਬਿਨਸੈਅਪਨੀਧਾਰੀ॥੧॥੨੯॥੪੦॥ ਸੰਤਹੁਏਹਬਤਾਟੁਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਹਉਮੈਗਰਬਨਿਦਾਗੀ॥੧॥੩੦॥੪੧॥ ਸ
 ਰਬਭੂਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਮਾਨਿਅਰੇਆਸਗਲਰੇਨਾਗੀ॥੨॥੩੧॥੪੨॥ ਪੇਖਿਓਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪੁਨੈਸੰਗੈਚੁਕੈਭੀ
 ਤਿਛੁਮਾਗੀ॥੩॥੩੨॥੪੩॥ ਅਉਖਸੁਨਾਮੁਨਿਰਮਲਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈ॥ਐਕੁਛੁਦੁਆਰੀ॥੪॥੩੩॥੪੪॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿ
 ਰੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਰੇਗਬਿਦਾਰੀ॥੫॥੩੪॥੪੫॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ਦੁਪਦੇ॥ ੫੨੨॥ ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸਤਰੁਸਗਲਦੁਖਮਹਿਪੀ

੪੨੯

ਕਉ

੧੧੨

ਆਉਚੀਚਮਹਿਜੋਤਿਸਮਾਣਿਘਟਿਘਟਿਮਾਪਉਜੀਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਘਟਿਘਟਿਗਹਿਅ
ਸਮਾਇਓਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਓਸਰਬਮਹਿਜਲਿਥਲਿਰਮਣੀਆਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉਗੁਣਨਿ
ਪਾਨਨਕੁਜਸੁਗਫੈਸਤਿਗੁਰਕੁਖੁਕੁਇਓਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਮਲੇਪਾਸਭਮਹਿਗਹਿਅ
ਸਮਾਇਓ॥੨॥੧॥੨੮॥ ਸੋਗਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਕੈਸਿਮਗਣਿਹੋਇਅਨੰਦਾਬਿਨ
ਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਨਵਨਿਧਿਪਾਵਹਿਬਹੁਗਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੀ॥੧॥ਜਕੈਨ
ਤੁਲੈਤਤੁਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਮਾਦਹੁਠਕੁਰਕਉਮਨਤਨਜੀਅਰੇਖੁਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉਸੀ
ਤਿਪਦਹਿਹੋਵਹਿਮਨਸੀਤਲਅਗਨਿਨਅੰਤਰਿਪੁਖੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਕਉਗੁਰਪ੍ਰਭੂਦਿਖਾਇਅਜ
ਲਿਥਲਿਤ੍ਰਿਰਦਣਿਰੁਖੀ॥੨॥੩॥੩੦॥ ਸੋਗਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕਾਮਹੋਧਲੇਭਭੂ
ਹਨੀਦਾਇਨਤੇਅਪਿਛਰਦਹੁ॥ਇਹਭੀਤਰਿਇਨਕਉਰਹੁਆਪਨਾਨਿਕਟਿਬੁਲਾਦਹੁ॥
੧॥ਅਪਨੀਥਿਧਿਅਪਿਜਨਾਦਹੁ॥ਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਦਹੁ॥ਸਿਸਰੁਨਾਹੀਕਬਹੂਹੀਏਤੇਇਹਥਿ
ਮਨਮਹਿਪਦਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਭੂਭੋਇਓਦੁਰਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕਤਹਿਨਧਾਦਹੁ॥੨॥੩॥੩੧॥
ਸੋਗਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਕੈਸਿਮਗਨਿਸਭਕਿਛੁਪਾਈਐਬਿਰਥੀਘਾਲਨਜਾਈ॥ਤਿਸੁ
ਪ੍ਰਭਤਿਅਗਿਅਵਰਕਤਗਚਹੁਜੇਸਭਮਹਿਗਹਿਅਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਸੰਤਹੁ
ਪਾਲਾਸਾਧਸੰਗਮਿਲਿਨਾਮੁਪਿਅਦਹੁਪੁਰਨਹੋਵੈਘਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉਸਾਰਿਸਮਾਲੈਨਿਤਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਲੈਪ੍ਰੇਮਸਹਤਗਲਿਲਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੂਤਮਰਤਜਗਤਜੀਵਨੁਕੈਸੇਪਾਵੈ॥੨॥੪॥
੩੨॥ ਸੋਗਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਥਿਨਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਸਿਮਰਤਸਭਮਲੁਖੇਈ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਨਭਗਤਨਕਉਬਹੁਨਬਿਰਲਾਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗੁਰੋਪਾਲਪ੍ਰਭਸੇਈ॥ਜ
ਕੀਸਰਣਿਪਇਆਸੁਖਪਾਈਐਬਹੁਕ੍ਰਿਦੁਭਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੁਰਭਾਗੀਸਾਧਸੰਗਪਰਾਪ
ਤਿਤਿਨਿਭੇਟਤਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਤਿਨਕੀਪੁਰਿਨਨਕੁਦਾਸੁਬਛੈਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪੋਈ॥੨॥
੪॥੩੩॥ ਸੋਗਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੈਸੁਕਾਮਨੁਸਾਧਾਰੈ॥ਦਰਸਨੁ
ਭੇਟਹੋਤਨਿਹਲਾਹਰਿਕਾਨਮੁਖੀਚਾਰੈ॥੧॥ਮੇਰਾਬੈਦੁਗੁਰੂਗੋਵਿਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਉਖਧੁ
ਖਿਦੇਵੈਕਾਟੈਜਮਕੀਟੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉਸਮਰਥਪੁਰਖਪੁਰਨਬਿਪਾਤੇਅਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾਅਪੁਨਾ
ਦਾਸੁਹਰਿਅਪਿਉਬਾਰਿਆਨਾਨਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥੪॥੩੪॥ ਸੋਗਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅੰ
ਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਸੁਹੀਪਾਰਿਨਿਬੋਹਾਬਖਸਿਲੈਹੁਸਾਰਿਬਪ੍ਰਭਅਪਨੇਲਾਖਖਤੇਕਰਿ
ਠੇਹਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਠਕੁਰੇਗਾ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਮੇਰਿਚੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉਏਸੁਮਾਰੁਬੋਅੰਤੁ

ਅਮੀਉਚੇਗੁਨੀਗਰੇਗੇ॥ ਕਾਇਸਿਲਕਕੀਨੋਅਪਨੇਦਸਰੋਤਉਨਨਕਕਹਾਨਿਹੋਗੇ॥੨॥੧॥੩੫॥
 ਸੇਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾਸਗਲਮਨੇਰਥਪਏ॥ ਅਸਥਿਰਭਏਲਾਗਿਹਰਿ
 ਚਰਣੀਗੋਵਿੰਦਕੇਗਾਏ॥੧॥ ਭਏਲੇਸਮੁਰਤਪੁਰਾਸੀਤਿਸਹਜਅਨੰਦਨਮੁਖਪਿਛੇਅਨਹਦ
 ਰੂਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਮਾਪੁਨੇਪਰਮੰਦਰਬੁਖਦਾਈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਜ
 ਨਪਾਇਆਸਗਲੀਇਛੁਪਜਾਈ॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੇਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਭਏਕੇਚਰਨਥ
 ਸੇਰਿਦਰੀਤਰਿਸੁਭਲਖਣਪ੍ਰਭੀਕੀਨੋ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਮਨਿਧਾਨਮਨਿਚੀਨੋ॥੧॥
 ਮੇਰੇਗੁਰੁਖਦਾਰੇਮੀਤਵੁਣਚਉਣੀਦੇਵਡਿਆਈਸੇਭਾਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਸ
 ਗਲਉਪਰੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਹਰੇ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਅਚਰਜਦਡਿਆਈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਰੇ॥੨॥
 ੮॥੩੭॥ ਸੇਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਸੰਚਨਿਕਰਉਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲਥਾਤੀਅਗਮਅਪਾਗ॥
 ਬਿਲਛਿਬਿਨੋਦਅਨੰਦਸੁਖਮਾਣਹੁਖਾਇਜੀਵਹੁਸਿਖਪਰਦਾਗੇ॥੧॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਾਯਾ
 ਗਾਸਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਓਸਚੁਬੋਧਿਭਚਕ੍ਰਿਲੰਘਉਚਿਖੁਸੀਸਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਰਨ
 ਅਥਿਨਾਸੀਆਪਹਿਕੀਨੀਸਗਾਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਧਿਗਸਾਨੇਨਾਨਕਨਾਹੀਸੁਮਾਗੇ॥੨॥੧੦॥੩੮॥
 ਸੇਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਗੁਰਪੁਰੋਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀਸਭਘਟਉਪਜੀਦਇਆਆਪੇ
 ਮੇਲਿਵਡਾਈਕੀਨੀਕੁਸਲਥੇਮਸਰਭਉਆ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਮੇਰੈਨਾਲਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਸ
 ਦਾਨਿਹਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਬਹਰਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿਜਤਕਤਪੇਖਉਸੇਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਇਓਵ
 ਰਭਾਗੀਤਿਸੁਜੇਵਡਾਅਵਰਨਕੇਈ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ ਸੇਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਸੁਖਮੰਗਲ
 ਕਲਿਆਣਸਹਜਪੁਨਿਪ੍ਰਕੇਚਰਣਨਿਹਰਿਆ॥ ਰਖਨਹਰੇਗਾਖਿਓਬਰਿਕੁਸਤਿਗੁਰਿਤਪੁਉਤ
 ਰਿਆ॥੧॥ ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਮਹਿ
 ਰੁਖਬਾਹਰਿਠਹਿਉਖਾਪ੍ਰਭਅਪਨੇਭਏਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਉਮੇਰਾਪ੍ਰਭਹੋਅਕਿ
 ਰਪਾਲਾ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ ਸੇਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਭਉਆਮਨਿਉਦਮੁਨਾਮੁਰਤ
 ਨੁਜਸੁਗਾਈ॥ ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਾਸਿਮਰਿਅਨੰਤਸਾਗਰਤਰਿਅਭਾਈ॥੧॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਕੇਚਰਣ
 ਵਸਾਈ॥ ਸੁਖਪਾਇਆਸਹਜਪੁਨਿਉਪਜੀਰੋਗਾਪਾਟਿਮਿਟਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਿਆਗੁਣਤੇ
 ਰੋਅਖਿਵਖਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਭਏਅਥਿਨਾਸੀਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭਉਆਸ
 ਹਾਈ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ ਸੇਰਠਿਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਭਏਕਲੇਸਰੋਗਸਭਿਨਾਸੇਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈਕਿ
 ਪਾਧਾਰੀ॥ ਆਠਪਹਰਅਰਧਹੁਸੁਆਮੀਪੁਰਨਘਾਲਹਮਾਰੀ॥੧॥ ਹਰਿਜੀਉਤੂਸੁਖਸੰਪਤਿਗਾਥਿ

॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮੇਰੇ ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮੇਰੇ ਕਉ ॥
 ਨੇਖ ਸਮਭੋਰੇ ਸਾਕੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪੁਰਾਭੇ ਏਥਿ ਮਿਟਿ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਗਠਿ
 ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇ ॥ ਤਾਪੁ ਰੋਗ ਗਏ
 ਗੁਰਬਚਨੀ ਮਨਿ ਇਛੈ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾਖ ਦਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆ
 ਮੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਲੁਣਗਾ ਦੁਹੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆ
 ਲਾਜੈ ਜੈ ਕਾਰਭਏ ਜਗਭੀਤ ਰਿਹੋਆ ਪਰਬੁ ਮੁਖਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ੫:੫
 ਹਮਰੀ ਗਣਤਨ ਗਣੀਅ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥ ਹਾਥਿ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ
 ਸਦਾ ਗੁਮਾਨਿ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਣਾ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰ
 ਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਅ ਦਿਤ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾ
 ਸਕੀਆ ਪਿਪੈ ਜਗਾਥੀ ਨਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੪੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ਤਰੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪੇਸੁ ਭੁਜੈ ਸੁਭਿ ਬਹਿਅ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਪਾਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿ
 ਰਦੁ ਸਮਰਿਅ ॥ ੧ ॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦੁ ਗਣਗਾ ਦੁਹੁ ਮਨੁ ਤ
 ਨੁ ਦੇਹੁ ਭੁਖਾਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਖਸਿ
 ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬੁ ਤਿਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਬਖਸਿਅ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਗੇ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ
 ਸਵਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਿਅ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪ ਉਤਾਰਿਅ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ
 ਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਾਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰੇ ਗੋਇੰਦੁ ਗੁਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
 ਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਭੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੪੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਸਚੈ ਵਰ ਬਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਪਗਵਾਇਆ ਗੁਣੀ ਠੰਢਿ ਪਈ
 ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੀਤਾ ਪੇਰ ਬੇਜ ਮਹਿ ਕੀ ਓਹ ਟਤਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ
 ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀ ਐਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਦਿ ਖਣੁ ਹਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ਗੁਣੀ ਜਿ
 ਨਿਗਰਿਅ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸੋਭੈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿਆ
 ਈ ਐਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੪੭ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਸਰਿ ॥ ਨੀਮਨ ਚਿੰਦਿਅ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਪੂਰੈ ਤਪਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਵੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭੁ ਪਰ

ਵਾਰੀ॥੧॥ਸਰਬਨਿਪਾਨਮੰਗਲਰਸਹੁਪਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧੋਮਨਾਨਕਪਤਿਗਾਖੀਪਰਮੇਸਰਿਉਪਰਿ
 ਅਸਕੁਸੰਸਾਰੇ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਮੇਰਸਤਿਗੁਰੁਰਖਦੁਲਾਰੇਆਪਾ
 ਰਿਕਿਪਾਪੁਰੁਤਬਦੇਰਖਿਆਹਰਿਗੋਇਦੁਨਵਨਿਰੋਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪੁਗਇਆਪੁਰਿਅਪਿ
 ਮਿਟਾਇਆਚਨਕੀਲਾਜਰਖਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੇਸਭਭਲਪਏਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੧॥ਹ
 ਲਤਪਲਤਪੁਰੁਦੇਵੈਸਦਾਰੇਮਰਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਆਅਟੂਬਚਨੁਨਾਨਕਗੁਰਤੇਰਸਭ
 ਬੁਕੁਮਸਤਕਿਧਰਿਆ॥੨॥੨੧॥੪੮॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਿਤਿਸਕੇ
 ਕੀਏਸੇਈਸੰਤੁਸਹਈ॥ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪੁਰਨਭਈਬਡਈ॥੧॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਮੇਰੈ
 ਨਲਿਗੁਰਿਪੁਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਚੋਏਸਰਬਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਏ
 ਜੀਅਪੁਨਦੇਵਾਤਾਅਪੁਨੇਦਸੁਕਉਕੀਰਿਲਹਿਰਖੈਜਿਉਬਾਗੈਪਤਮਤਾ॥੨॥੨੨॥
 ਪ੦॥

॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੩ ॥ਮਿਲਿਪੰਚਹੁਨਹੀਸਹਸਾਚੁਕਇਆਸਿਕਦ
 ਰਹੁਨਪਤੀਆਇਆ॥ਉਮਰਦਹੁਆਗੈਭ੍ਰੇਗਾਮਿਲਿਰਜਨਰਾਮਨਿਬੇਗਾ॥੧॥ਅਬਦੂਫਨਕਤ
 ਪੁਜਾਈ॥ਗੋਬਿੰਦਭੇਟੇਗੁਰੇਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਇਆਪੁਰਦਰਬਾਰਾਤਸਗਲੀਮਿਟੀ
 ਪੁਕਾਰਾਲਬਧਿਆਪਣੀਪਾਈ॥ਤਕਤਅਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਤਹਸਾਚਿਨਿਆਇਨਿਬੇਗਾਉਹ
 ਸਮਰਕੁਰਸਮਚੇਰਾਅੰਤਰਿਜਮੀਜਨੈ॥ਬਿਨੁਬੋਲਤਅਪਪਛਾਨੈ॥੩॥ਸਰਬਥਨਕੋਰਜਾਤਹਅ
 ਨਦਸਬਦਅਗਾਜਾਤਿਸੁਪਹਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਆਪੁਗਦਾਈ॥੪॥੧॥੫੧॥

ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਇਹੁ॥ਘਰਿਧੈਠੈਗੁਰੁਧਿਆਇਹੁ॥ਗੁਰਪੁਰੈਸਚੁ
 ਕਹਿਆਸੋਸੁਖਸਾਚਾਲਹਿਆ॥੧॥ਅਪੁਨਾਹੋਇਓਗੁਰੁਮਿਹਰਦਨਾਅਨੂਸੁਖਕਲਿਆਣ
 ਮੰਗਲਸਿਉਘਰਿਆਏਕਹਿਇਸਨਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੀਗੁਰਦੁਆਈ॥ਤਕੀਕੀਮਤਿਕਹੁਣੁ
 ਨਜਾਈ॥ਸਿਰਿਸਾਹਪਤਿਸਾਹਾ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਓਮਾਹਪੁਸਗੈਲਪਰਛਤਲਥੋ॥ਮਿਲਿਸਾ
 ਧਸੰਗਤਿਕੈਸਾਥੇ॥ਗੁਣਨਿਪਾਨਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਪਿਪੁਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰਿਕੀਨੇਮੁਕਤਿਦੁਆ
 ਰਾਸਭੁਸਿਸਟਿਕੋਰੇਜੈਕਾਗਾਨਾਨਕਪੁਰੁਮੇਰੈਸਾਥੇ॥ਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੈ॥੪॥੨॥੫੨॥

ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਕਿਰਪਾਧਰੀ॥ਪੁਰਿਪੁਰੀਲੋਚਹਮਾਗੀ॥ਕਹਿਇਸਨਾਨੁਕਿ
 ਰਿਆਏ॥ਅੰਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਸੰਤਹਰਮਨਮਨਿਸਤਗੀਐ॥ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
 ਈਐਅਨਦਿਨੁਸੁਕਿਤੁਕਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕਮਰਗੁਪਰਮਕੀਪਉਵੈਕੋਵਡਭਗਿਪਾਏ॥ਕੋਟਿ

ਜਨਮਕੇਕਿਲ ਬਿਖਾਸੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪਨੇਜਿਨਿਪ੍ਰੀਤ
ਲਗਾਖੀ॥ਜੀਅਜੰਤੁਸਭਿਪਦਿਤਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਦੁਸਾਖੀ॥੩॥ਬਿਅਨਬਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਸ
ਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇਆ॥ਖੋਏਪਾਪਭਏਸਭਿਪਦਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਪਰਿਆਇਆ॥੪॥੩॥੫੩
ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਸਾਹਿਬਗੁਨੀਗਹੇਗਾਅਰੁਲਸਕਰੁਸਭੁਤੇਗਾਰਖਦਾਲੇਗੁਰਗੋਪਾਲ॥
ਸਭਿਜੀਅਭਏਦਾਇਆਲਾ॥੧॥ਜਪਿਅਨਦਿਹਰੁਉਗੁਰਚਰਣਾ॥ਭਉਕਤਹਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਰਣਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਿਆਦਾਸਹਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਚਲਨੀਦੁਇਸਾਗੀਬਲੁਪਨੁਤਕੀਆਤੇਗਾਤੂਭ
ਰੋਠਾਕੁਰਮੇਗ॥੨॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਸੋਪ੍ਰਭਿਅਪਿਤਰਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮਰ
ਸੁਦੀਆ॥ਕੁਸਲਖੇਮਸਭਿਥੀਆ॥੩॥ਉਏਪ੍ਰਭਸਹਾਈ॥ਸਭਉਠਿਲਾਗੀਪਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰ
ਭੁਧਿਆਈਐ॥ਹਰਿਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਈਐ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਸੁਖ
ਸਹਜਆਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਓਮਨਿਭਵੰਦਾ॥ਪ੍ਰੈਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿ
ਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਨਿਤਬਾਜੇਅਨਤਬੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਕੀਓਟਸਤਾਈ॥ਸਭਿਚੁ
ਕੀਕਟਿਲੋਕਾਣੀ॥ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਸਕਿਰਸਕਿਗੁਠਗਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਟਿ
ਅਜਮਕਾਠੁ॥ਅਨਪੁਗਨੋਈਆਸਾ॥ਜਹਪੇਖਾਤਹੋਸਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਬਿਗੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਖੇ॥ਸਭਜਨਮਜਨਮਦੁਖਲਥੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਅਟਲਸੁਖਨਾਨਕਪਾਇ
ਆ॥੪॥੫॥੫੫॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਈਕਰਤਰੇ॥ਤਪੁਛੋਭਿਗਾਇਆਪਰਵ
ਗਾਗੁਰਿਪ੍ਰੈਰੈਰਾਖੀ॥ਸਗਣਿਸਚੇਕੀਤਕੀ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿਰੋਅਰਖਦਾਲਾ॥ਸੀਤਿਸਹਜੇਸੁ
ਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਰੋਆਸਦਾਸੁਖਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਗਾਤਿਨਿਸਗਲੋਗੁ
ਬਿਦਾਗਾਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਰਸਦਾਗੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮੁਰਿਆ
ਹਮਗਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ
॥੩॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਤੇਗਾਤੂਸਾਹਿਬਗੁਣੀਗਹੇਗਾ॥ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦੁਸਾਖੀ॥ਅਪੁਨੈਦਾਸ
ਕੀਪੈਜਰਾਖੀ॥੪॥੬॥੫੬॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਦਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੇਆ॥ਦੁਲ
ਨਦਿਗਹੇਆ॥ਮਜਗੁਗੁਰਅੰਦਰਸੇ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਦਿਖਨਾਸੇ॥੧॥ਸੀਤਹਰਮਦਾਸਸੋਰੇ
ਰੁਨੀਕਾ॥ਜੇਨਦੈਸੇਕੁਲਤਰਦੈਉਪਰੋਅਰੈਜੀਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਕੁਜਗੁਗਾਏ॥ਅਨਓਦਿਆ
ਵੇਛਲਪਾਏ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਏ॥੨॥ਸੀਤਸੋਰੇਦਰਨਦੈ॥ਸੇਜਨਪੁ
ਮਗਤਿਪਾਏ॥ਮਰੈਨਾਮਦੈਜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਇਹੁਭੁਮੁਬੀਚਾਰੁਜਨੈ॥ਜਿ

ਸੁਦਇਅਲੋਹੇਇਭਗਵਨੋਬਾਬਾਨਕਪ੍ਰਕਾਸ਼ਣਾਣੀਸਭਾਚਿਤਗਣਰਮਿਟਾਈ॥੪॥੭॥੫੭॥ ਸੋਰਠਿਪੰਥ ॥
ਪਰਬ੍ਰਹਮਨਿਬਾਹੀਪੁਰੀਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਉਗੀ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤਰੇਹਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥
ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਤਰਾਗੀ
ਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥਮਿਟਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਰਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਦ
ਰੁਗਾ॥੨॥ਹਰਿਮੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗਾਏ॥ਸਾਧਕੀਪੁਰੀਗਾਏ॥ਅਪੁਨਾਨਾਮਾਪੇਦੀਆ॥ਪ੍ਰਕਰਣਹਰ
ਖਿਲੀਆ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਪੁਨਅਧਾਗਾਇਪੁਰਨਬਿਮਲਬੀਚਗੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਦਾਸ
ਨਾਕਸਰਸੁਮੀ॥੪॥੮॥੫੮॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸੰਗਿ
ਸਹਾਈਪਾਇਆ॥ਜਹਾਜਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਹੁਸਦਾਸੁਰਾਈ
॥ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲਪਦੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਗਇਣਪੁਣਅਧਾਗਾਹਮਸੰਤ
ਜਨਰੇਨਾਗਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਹਿਲੀਨੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰੋਪਤਿਪਾਲਾ॥
ਸਦਜੀਅਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥ਹਰਿਦਿਨੁਗੋਟਿਕੀਰਤਨਗਾਈਐ॥ਬਹੁਟਿਨਜੋਨੀਪਾਈਐ॥੩॥ਜਿਸੁਦੇ
ਵੈਪੁਰਖੁਬਿਸਤਾ॥ਹਰਿਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਾ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇਨ੍ਹਿਨਅਇਆ॥ਸੁਖਨਾਨਕਚਰਣੀਪਾਇਆ
॥੪॥੮॥੫੮॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਕੀਤੀਪੁਰੀ॥ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦਿਰਹਿਆਭੁਗਪੁਰੀ॥ਖੇਮਕੁ
ਸਲਭਇਆਇਸਨਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਿਟਹੁਕਰਬਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਾਰਿਦਧਾਗੇ॥ਬਿਘਨੁ
ਨਲਾਗੈ॥ਤਿਲਕਾਕੋਈਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਸਾਸੁਦਰਮਤਿਖੇਏ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤ
ਸਹਿਰੇਏ॥ਰਾਮਦਸਿਸੋਰੇਦਰਨਤੇ॥ਸਕੁਲਾਬੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥੨॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਿਲਿਧਿਆਈਐ॥ਮਨਬੰਛਤਫਲਪਾਏ॥ਗੁਰਪੁਰਹਿਦੈਧਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਮਾਨੰਦਾ॥ਚ
ਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਚਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆ॥੪॥
੧੦॥੬੦॥ ਸੋਰਠਿਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਦਹਦਿਸਫੁੜਮ੍ਰੇਪਾਪਟਾਪਟਦਾਮਨੀਚਮਕਿਰੁਰਇਓ॥
ਸੇਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨਹੁਨੈਨਹਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਓ॥੧॥ਸੁਣਿਨਹੀਸੈਦੇਸੋਰਮਾਇਓ॥ਏਕਕੋਸ
ਰੇਸਿਧਿਕਰਤਲਾਲਤਬਚਤੁਰਪਤੋਰਮਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਹੁਲਾਲਪਿਅਰੋਸਰਬਹੁ
ਣਾਸੁਖਦਾਇਓ॥ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰਥੁਨਿਹਾਰਉਨੈਨੀਰਿਭਰਿਆਇਓ॥੨॥ਹਉਹਉਭੀਤਿਕੁਇਓ
ਰੇਬੀਚੇਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇਓ॥ਭੀਭੀਰੀਕੇਪਤਪਰਦੇਬਿਨੁਪੇਖੇਦੁਰਾਇਓ॥੩॥ਭੁਇਓਕ੍ਰਿਪਲੁ
ਸਰਬਕੋਠਕੁਰਸਗਰੇਦੂਖਮਿਟਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਤਿਕੁਰਖੇਈਤਉਦਇਅਰੁਬੀਠਲੇਪਾਇ
ਓ॥੪॥ਸਕੁਰਹਿਓਅੰਦੇਸੋਰਮਾਇਓ॥ਜੋਚਾਹਤਸੇਗੁਭੁਮਿਲਾਇਓ॥ਸਰਬਗੁਨਾਨਿਧਿਰਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਦੁਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ੬੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਗਈ ਬੋਹੇ ਵੁਥੰ ਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੁਖ ਦਾ ਗੀ ॥ ਕ
 ਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋਭੀ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਭੰਗੁ ਤੋਹੋ ਦਿਖਾਇ ਹਰਖੁ
 ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਮਾਣਿ ਮਾਤੁ ਮਾਣੁ ॥ ਨਿਚੀ ਜਿਅ ਚੀਜੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਇ ਦੁਤੇਰੀ ਕੁ
 ਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ਜੈ ਸਾਬਾਲ ਕਰਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਏ ॥ ਕਹਿਉ
 ਪਦੇ ਸੁਖਿ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਪਤ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥ ਪਿਛੁ ਲੇਅਉ ਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪੁਰੁ ਮਾਗੈ
 ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਣੈ ਤਕਿ ਸੁਪਾਰਿ ਅਖਿਸੁਣਾਈ ॥ ਐਕਰ ਟੈਕ ਬੀ
 ਨਠੀ ਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਏ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਐਕ ਅਵਰ ਟੈ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇ ਖੀਇ ਕਤੇਰੀ ਟਰਹਾਈ ॥ ਐ
 ॥ ੩ ॥ ਹੋਇ ਦਇਅ ਲੁਕਿ ਰਪਾਲੁ ਪੁਰੁ ਠਕੁਰ ਅਪੇਸੁ ਟੈ ਬੈਠੀ ਤੀ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸਚ ਦੂ
 ਕੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖ ਦੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੨ ॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰੁ ਭਾਏ ਅਨੰਦ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵ
 ਤ ਧਿਆਵਤ ਪੁਰੁ ਮਪਨ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸੰਠੇ ॥ ੧ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਦੀਓ
 ਉਪਦੇਸਾ ਜਪਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬਹਾਇ ਤੁਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਨਹਿ ਪੁਰੁ ਤੁਹੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ
 ਹਰਾ ਤੁਮਾ ਪੇਦਾਤਾ ॥ ਅਪੇ ਭੁਗਰਾ ਕਿਅਾਇ ਪੁਜੈ ਤੁਵਿ ਚਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਅਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿਵਖ
 ਟੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪੁਰੁ ਮਪਨ ਅਚਰ ਜੁਤੁ ਮਹਿ ਵਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਧਾਰਿ
 ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਿ ਪੁਰੁ ਸੁਮੀ ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀ ॥ ਨੀਪੁਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਬੀਛੁ ਉਸੀ
 ਤਾ ਪੁਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੬੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਨ ਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਦਾ
 ਹੋ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪੁਰੁ ਪੁਰਾਨ ਪੈਜ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੇ ਭਉ ਓਸਹਾਈ ॥
 ਸਗਲ ਮੋਰਥ ਕੀ ਨੇਕਰ ਤੈਓ ਟੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਪਿਛੈ
 ਲਗਿ ਚਲੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇਟਿ ਨ ਕਹੂ ਅਫੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇ
 ਅ ਲਾਸ ਭਿਜੀ ਅਭਏ ਕਿਰਪਾ ਲਾਜੈ ॥ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਬਣ ਰਬਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਹੈ
 ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਇਹ ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਭਲਾ ਪੁੰਨ ਪਾਇ
 ਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅਰੁ ॥ ਦੁਖ ਦੇ ॥ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨ ਤੇ ॥ ਸਭ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਤੇ
 ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਕੀ ਨੇਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਕੇ ਮਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾ
 ਮਤਿ ਸਭਿ ਬੇਕਉ ਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਬੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭੋ

ਸਬੀਨਾਨਕਾਮੁਪਿਅਇਆਮਦਿਪੁਰਖਪੁਰੁਪਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ ਜਿਤੁਪਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਖਰੁਦਯਿਦੁਸਾਇਆਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਇਆਤਾਸਹਸ
 ਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਰਤਿਅਈਨਾਅਠਪਹਰਗੁਣਗਈਨਾਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਈ॥
 १॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜਨਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦੁਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪੁਰੇ
 ਤੇਜਾਣੀ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਗੈਸੁਖੁਤੁਗੁਰਿਦੀਆਪਾਛੈਕੁਸਲਖੇਮ
 ਗੁਰਿਕੀਆਸਰਬਨਿਪਾਨਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਅਪੁਨਾਰਿਦੈਪਿਅਇਆ॥੧॥ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਦੁਰਿਅਈਨਾਮਨਇਛੈਠਲਪਈ॥ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚੈਸਦਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੀਤਸਭਿ
 ਰੁਏਦਇਆਲਾਪੁਰਿਅਪਨੇਕਹਿਦੀਨੇ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਨੇ॥੨॥੩
 ੬੭॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਹੇ॥ਚਉਕੀਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੇ॥ਰਮਨਾ
 ਮਿਨੁਲਾਗਾਜਮੁਲਜਾਇਕਰਿਭਾਗਾ॥੧॥ਪੁਰਜੀਤੁਮੇਰੇਸੁਖਦਾਤਾ॥ਬੀਪਨਕਾਟਿਕਰੇਮਨੁਨਿ
 ਰਮਲੁਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਪੁਰੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਕੀਸੇਦਨਾਬਿਰਥੀਜਾਸੀ
 ॥ਅਨਦਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਜਪਿਪੁਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੪॥੬੮॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਗੁਰਅਪੁਨੇਬਲਿਹਾਗੀ॥ਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਸਦਾਗੀ॥ਅਨਚਿਦਿਅਠਲੁਪਾਇਆਪੁਰੁਅਪ
 ਨਾਸਦਾਪਿਅਇਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦੁਰਨਕੇਈ॥ਕਰਣਕਰਣਪੁਰੁਸੇਈ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਪੁਰੁਅਪਨੈਦੁਰਦੀਨੇ॥ਸਗਲੇਜੀਅਦਸਿਕੀਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਾਮਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾਸਗਲੇਦੂ
 ਖਮਿਟਾਇਆ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਤਪੁਗਵਾਇਅੰਗੁਰਿਪੁਰੇ॥ਦਾ
 ਜੇਅਨਦਭੁਗੇਸਰਬਕਲਿਆਣਪੁਰਿਕੀਨੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਦੀਨੇ॥੧॥ਬੇਦਨਸਤਿਗੁਰਿਅ
 ਪਿਗਵਾਈ॥ਸਿਖਸੰਤਸਭਿਸਰਸੇਰੇਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਅਈਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਮੰਗਹਿਸੇਲੇਦ
 ਹਿ॥ਪੁਰੁਅਪਣਿਆਸੰਤਾਦੇਦਹਿ॥ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਪੁਰਿਗਥਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਾਚੁਸੁਭਾਖਿਆ॥੨
 ॥੬॥੭੦॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੇਈਕਰਾਇਜੇਤੁਪੁਰੁਦੈ॥ਮੇਰਿਸਿਆਣਪਕਛੂਨ
 ਅਦੈ॥ਹਮਥਾਰਿਕਤਉਸਰਣਾਈ॥ਪੁਰਿਅਪੈਪੈਜਰਖਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਹਰਿਗਾਇਆ
 ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਤਿਪਾਲਣਲਾਗਾਕਰੀਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੀਤਤੇਰੇਥੇਰੇਪੁਰੇਰੇ
 ਰੀਹਬਿਤੁਮਾਰੇ॥ਜਿਕਰਾਵੈਸੁਕਰਣਾ॥੨॥੭॥੭੧॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈ
 ਪਰੇਇਆਸਭੁਕਾਜੁਹਮਾਰੇ॥ਇਆਪੁਰੁਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥੧॥ਮਿਲਿਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਪਿਅ
 ॥ਅਠਪਹਰਅਗਾਧਿਉਹਰਿਹਰਿਮਨਚਿਦਿਅਠਲੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਪੁਰਬਲਾਅੰਤੁ

ਮੁ

ਇਆ॥

ਰੁਜਗਿਆਰਾਮਨਾਮਿਸਨੁਲਗਿਆਮਨਿਤਨਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਧੈਨਾਨਕਦਾਸਸਚੇਗੁਣਗਾਧੈ॥੨॥
 ੮॥੭੨॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰਿਆਕਾਰਜਸਰੁਸਦਾਰਿਆਮੀਦਾ
 ਕੋਨਅਲਾਏਸਰੁਜੈਜੈਕਰੁਸੁਣਾਏਸੰਤਹੁਸੀਚੀਸਰਣਿਸੁਆਮਿਜੀਅਜੰਤਸਰਿਹਥਿਤਿਸੈਕੈ
 ਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਗੁਰਉਗਕਰਤਬਸਭਿਸਦਾਰੇਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਬਿਰਦੁਸਮਗੋਪਤਿਤਪਦਨਪ੍ਰ
 ਭੁਨਾਮਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੮॥੭੩॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਜਿਸਦਾਰਿਆ
 ਗਇਹੁਲਹੁੜਾਗੁਰੁਉਬਾਰਿਆਅਨਦਕਰਹੁਪਿਤਮਤਾਪਰਮੇਸਰੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਗੁਰੁਚਿਤਦੁ
 ਨਿਦਾਸਤੁਮਰੋਗਾਖਰਿਪੈਜਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਾਰਜਾਮਪਿਸਦਾਰੇ॥੧॥ਗੁਰਉਗਮੇਗਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕ
 ਰੀਪੁਰਨਕਲਜਿਨਧਾਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਆਇਆਮਨਿਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੦॥
 ੭੪॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਪੇਪ੍ਰਭਬਲਕਰਖੇਅਪੋਸਤਿਲਾਠਕਿਰਾ
 ਏਨਾਬਿਅਨਗਏਹਰਿਨਾਈਗਮੇਗਪ੍ਰਭੁਹੋਅਸਦਾਦਇਆਲਾਅਰਦਸਿਭੁਣੀਭਹਤਅਪੁਨੇਕੀ
 ਸਰੁਜੀਅਭਉਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਗੁਰਉਗਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾਹਰਿਸਿਮਰਤਸਰੁਦੁਖੁ
 ਲਾਥਾਅਪਣੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀਬੇਨੀਤੀਸਭਨਾਨਕਸੁਖਿਸਦੰਤੀ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀ
 ਪ ॥ਅਪਣਾਗੁਰੁਧਿਆਏਨੀਮਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਹਰਿਆਏਨਾਮੈਕੀਦੁਰਿਆਈਅਤਿਸੁਕੀਮਰਿ
 ਕਹੁਣਨਜਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁਹਰਿਆਰਧਿਸਭੇਕਿਛੁਪਾਈਐਕਾਰਜਸਰ
 ਲੇਸਾਧਹੁ॥੧॥ਗੁਰਉਗਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀਸੋਪਾਏਭਿਸੁਦ੍ਰੁਗੀਜਨਨਾਨਕਨਾਤੁਖਿ
 ਆਇਆਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਫਲਪਾਇਆ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਰਮੇ
 ਸਰਦਿਤਾਬੰਨਾਦੁਖਰੋਗਕਰੋਗਭੰਨਾਅਨਦਕਰਹਿਨਗਰੀਹਰਿਹਰਿਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁ
 ਦੁਖਹੋਅਸਰਬਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁਗਦਿਹਰਿਆਸਰੁਨੀਜਾਈ॥੧॥ਗੁਰਉਗਪੁਰਕੀ
 ਬਣੀਆਈਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈਦਇਆਪੁਰਖਮਿਹਰਦਾਨਾਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਦਖਨ
 ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅੰਧੈਥੈਥੈਰਖਦਾਲਾਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ
 ॥ਦਾਸਅਪਨੇਅਪਿਰਾਖੇਅਪਣਿਅਣਿਸਬਦੁਸੁਭਾਖੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈਦਿਨ
 ਸੁਰੈਣਿਸਸਿਸਸਿਸਮਾਲੀਪੁਰਨਸਰੁਨੀਥਈ॥੧॥ਗੁਰਉਗਅਪਿਸਹਾਈਹੋਆਸਚੇਦਾਸਚਾਢੇ
 ਅਪਤੋਗੀਭਗਤਿਦੁਰਿਆਈਪਾਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਰੁਣਾਤਾਜਪਿਆਨਾਪੁਰਮਾਣਾਗੋਬਿੰਦੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਰਖੀਪੈਜਹਪਾਰੀ॥੧॥
 ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਈਜੇਇਛੁਹੋਸੇਈਫਲਪਾਦਹਿਬਿਰਥੀਅਸਨਜਾਈ॥੧॥ਗੁਰਉਗਵਿ

ਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੇਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਏ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਕਮਨੁਲੀਣਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਿਭਵੈ।
 ੨॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਗਾਏ। ਬਿਖੈਠਗਉਗੀਲਾਬੀ। ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਅਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧ
 ਰੁਏਸਾਬੀ॥ ੩॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ। ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਥੇਕਪੁਗਾ
 ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੭੮॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ। ਅੰਨ
 ਸਗਲਰੇਨੁਛਾਗੀ। ਇਸੁਅਗੈਕੋਨਟਿਕੈਦੇਕਾਰੀ। ਗੁਰਪੁਰੇਏਹਗਲਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀ
 ਓਟਾਜੇਸਿਮੈਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਏਉਧਰਹਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥ ੧॥ ਹਰਉ। ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ। ਇ
 ਤਪੁਰਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ। ਕਹੁਨਾਨਕਮਾਪੁਮਿਟਾਇਆ। ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨੁਦਰੀਆਇਆ॥ ੨॥
 ੧੬॥ ੮੦॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਪੁਰੀਕੀਨੀ। ਬਖਸਾਅਪੁਨੀਕਹਿਦੀਨੀ। ਨਿਤਅਨੰ
 ਦਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਬਾਦਸਗਲੇਸੁਖੀਦਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਛਲਦਾਰੀ। ਗੁਰਿਪੁਰੇਕਿਰਪਾਕਰਿ
 ਦੀਨੀ। ਦਿਹਲੈਕਿਨੀਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਹਰਉ। ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਏਹੁਗਾਈ। ਓਹਸਛਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ। ਨ
 ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ। ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੮੧॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗੁਰਪੁ
 ਰਮਾਰਧੋ। ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੋ। ਸਗਲਮੋਰਬਪੁਰੇ। ਬਾਜੇਅਨਹਤਤੂਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਹਰਮਜਪਤਸੁ
 ਖਪਾਇਆ। ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਬਸੇਸੁਖਸਹਜੇਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਉ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਬਾਣੀ
 ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭੁਣੀ। ਨਾਨਕਦਾਸਿਦਖਾਣੀ। ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੮੨॥ ਸੋਗਠਿ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਗੁਰੇਖਾਫਤਲਾਜਨਾਏ। ਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਕਾਰਜਕ
 ਉਕਿਉਅਲਕਾਈਐ। ਜਿਤੁਸਿਮਰਤਿਦਰਗਹਮੁਖਉਜਲਸਦਾਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਹਰਉ।
 ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਲੁਗਾਏ। ਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਉਮਤਾਬਲਿਲਪਟਾਏ। ਤਿਉਹਿ
 ਅਨੀਨਾਮੁਕਮਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਏ। ਜਨਨਾਨਕਮੁਧਿਆਏ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੮੩॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ ਸੁਖਸਾਂਦਿਘਰਿਆਇਆ। ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਛੁਾਇਆ। ਪੁਰੇਗੁਰਿਪਹਿਰਾਇਆ। ਬਿਨਸੇਦੁਖ
 ਸਥਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੰਤਹੁਸਾਚੇਕੀਦਰਿਅਈ। ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੇਭਬਣਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਉ। ਬੋਲੇਸਾਰਿ
 ਬਕੈਭੁਣੈ। ਦਾਸੁਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਦਖਾਣੈ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਈ। ਜਿਨਿਪੁਰੀਬਠਤਬਣਾਈ॥ ੨॥ ੨੦॥
 ੮੪॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ। ਘਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿਆਏ। ਸੰਤ
 ਭੁਭਇਆਸੰਸਾਰੇ। ਗੁਰਿਪੁਰੇਲੈਤਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰਸਦਾਦਇਅਲਾ। ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗਣਤਗਣ
 ਈਰਖੈਬਲਗੁਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਹਰਉ। ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ। ਤਿਨਿਸਭੇਥੇਕਸਦਾਰੇ। ਗੁਰਿਪੁਰੇਤੁਸਿ
 ਦੀਆ। ਠਹਿਰਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਆ॥ ੨॥ ੨੧॥ ੮੫॥ ਸੋਗਠਿਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਦਸਿਆ

ਸੋਈ ਜੇ ਜੈ ਕਰੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ ਦੁਆਈ ॥ ਤਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਕੁ
 ਬਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸਿਓ ਹਿਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਜਤੁ ਤੇਰਾ ਗਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਰੇ ਸੁਆਮੀ
 ਮੇਰਾ ਸੰਤ ਭਰਵਾਸ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੮੬ ॥ ਸੋਰਠਿ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪਾਛੈ ਆਨ ਦੁਪ੍ਰਿ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਿਥਲ ਤਬ ਛਾਈ ॥ ਛਿ
 ਰਿ ਚੋਲ ਤਕਤੁ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਤਕਰਾਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਚਰ ਜਤੋਰੀ ਦੁਆਈ
 ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ੨੩ ॥ ੮੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਲਿ ਨਾਰਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ ਜ
 ਮਦੁ ਤਨੁ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪੁਰ ਕੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਦੁ ਸਾਕੈ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਸਮ
 ਨ ਮਾਰਿ ਦਿਨੁ ਰੋਸ ਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਸਰ ਲੇਖਾ ਨਵ ਸਾਏ ॥ ਸੁਖ ਸੀ ਦਿਠਿ ਰਿ
 ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ੮੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ੫ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਕੀ ਸਰਨਿ ਪਾਈ ॥ ਐਵਰ ਸਨੁ ਰੇਟ ਤੋਰੇ ਅਨੰਦ ਦੂਖ ਗਇ
 ਆਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨਾਮੋ ਅਗਾਧੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪੁਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੁਰਨ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੀਤੀ ਪੁਰਜੀ ਨ
 ਮਿਰਹਾ ਲਿਖੁ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੮੯ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤ ਰਜ
 ਮੀ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਖੈ ॥ ਜੇ ਜੈ ਕਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀ ਤਰਿ ਸਬ ਦੁਗੁਰ ਸੁਚਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਜੀ ਤੇਰੇ ਚਿਟੁ
 ਸਾਈ ॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਤੁਮ ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪੁਰਤੋ
 ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ
 ਅਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਆਰਿ ਲਾਸਾ ॥ ਜਿਨਿ ਘਰਿ ਅਏ ਸੋਭਾ ਸੇਰੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰ
 ਭੁਰ ਪੁਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਲਾਗਿ ਤਰਿ ਭਵ ਦਸਾ ਗੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੯੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਓਇ ਓਇ ਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥ ਪੇਸੁ ਬੁਝਿ ਪਿਥਾਈ
 ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੈ ਬੇਨੀ ਕਾਟੀ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਇੰਦ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਐਸਾ
 ਲਕ ਲੇਸ ਮਿਟਿ ਹੋਇ ਸੁਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਠੁ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਜਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪੁਰਉ
 ਚਾਅਗਾ ਮਾਪਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ੯੧ ॥
 ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ ਮਨੁ ਨਾਸਾਈ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਹਥ ਦੇ ਜਿਨਿ ਰਖੇ ॥ ਹਰਿ
 ਮਮ ਹਰ ਸਚਾਖੈ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਕੁਰ ਬਨਾ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੁਰਨ ਪੁਰ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਨਾ ॥

੧॥ ਗੁਰੂ ਤਿਸਾਨ ਕਰ ਜਨ ਸਗਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈ ਜਗਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਖ ਭੁੰਝੁ ਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੨॥
 ੨੮॥ ੮੨॥ ਸੋਗਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁ ਮੇਰੇ ਜੀ ॥ ਅਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਗਾਥ ਪੈ ਜਨਾ ਮੁਖ
 ਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਖ ਸਮਾਨ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਤਿਸਾਨ ਪੁਕ
 ਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਸੇਵ ਕਰ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਾਰੇ ॥ ੨॥
 ੨੯॥ ੮੩॥ ਸੋਗਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਦਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅੰਗੀਕ
 ਰ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਵਨਿ ਪਿਪਾਹਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਕਰ ਜ ਸਗਲ ਸਦਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕਿ ਪ
 ਲਕਿ ਪਾਨਿ ਪਿਪੂਰਨ ਬਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਤਿਸਾਨ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰ ਸਭਾਈ ॥ ਤਿਨ ਨ ਕਤ ਧੁਬਤਾ ਭਰ
 ਤਿ ਸਿਰ ਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪੁਤ ਪਨਾਨ ਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥ ੨॥ ੩੦॥ ੮੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਸੋਗਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ॥ ਸਕੁ ਜਗੁ ਜਿਨ ਹਿਉ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰ
 ਠਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ਅਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਦੁਖਾ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀ ਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀ ਐ
 ਭਈ ਕਰਤਾਏ ਕੁ ਅਕਥਾ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਲਾਹੀ ਐ ਭਾਈ ਚਿਸਤੋ ਜਾ ਪੈਤਥਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਭਰ
 ਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨਾ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾਰੰਤਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਤਿਸਾਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਪੈ ਭਾਈ ਨ ਉਨਿ
 ਧਿਭਰੇ ਭੰਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਦੈ ਭਾਈ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ
 ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰ ਭੋਟੀ ਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ੨॥ ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੋਵੀ ਅਹਿ
 ਭਾਈ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭਿ ਭਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ੩॥ ਮੇਰੇ ਰੋਹੁ
 ਗੀ ਐ ਭਾਈ ਹੋਈ ਐ ਸਭ ਕੀ ਧੁਗਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਿ ਅਭਾਈ ਪੈ ਬੈਸੁਣੈ ਹਜੁਗਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ
 ਸਰੋ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਹੀ ਐ ਭੂਗਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੇ ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲ ਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ੪॥
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ਹਿੰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਦਾ
 ਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੀ ਐ ਭਾਈ ਹਿੰਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਮ
 ਉਲਿਅ ਪਰਤਿਅਾ ਕਾਸੁ ॥ ੫॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖ ਅਭਾਈ ਅਹਿਨਿ ਸਿਲਾਗ ਭਾਉ ॥ ਸਨਾਰ ਮੁਹਵੈ ਸ
 ਦ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ ਕਰਨਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿ ਅਭਾਈ ਨਿਹ ਚਲੁ ਪਾਇਆ ਬਾਉ ॥ ਜਿਸੁ
 ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਮੁ ਭਾਈ ਸੇਜੀ ਅਨਾਜ ਲਿਜਾਉ ॥ ੬॥ ਬਹੁ ਭੁਣ ਮੇਰੇ ਸਹਿ ਬੈਠਾਈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬ
 ਲਿਜਾਉ ॥ ਓਹੁ ਨਿਗੁਣਿ ਅਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਦੇਇ ਨਿਬਾਏ ਬਾਉ ॥ ਰਿਜ ਕੁਸੰਬ ਹੋ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ
 ਗੁਰੂ ਜਾਨਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚ ਭੋਟੀ ਐ ਭਾਈ ਪੂਰਤਿ ਸੁਕਰਮਾਉ ॥ ੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘਟੀ ਨ ਜੀਵੀ ਐ

ਭਾਈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਸਿ ਨ ਦਿਸੈ ਭਾਈ ਪੇਖ ਉਸਦ ਹਜੁ ਗਿਸਾ ਪੁਸੀ ਗਿਮਿ ਲਾਇ
 ਅਭਾਈ ਸਰਬ ਰਹਿ ਅਭਰਪੂਰਿ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗਿ ਅਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਭੂਰਿ ॥ ੮ ॥
 ਅੰਚ ਲਿਲਾਇ ਤਰਾਇ ਅਭਾਈ ਭਉ ਜਲੁ ਦੁਖ ਸੰਸਾਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹ ਲਿਅ ਭਾਈ
 ਕੀ ਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਅਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣ
 ਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿਕਿ ਲਿਖਿ ਕਾਟਣ ਹਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਤਗਰ ਰੁਖੁ
 ਗੋਰਿ ਪਿਅਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਮੁਖ ਪਾਇਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਅਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
 ਵਧਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮੁ ਅਪਿਪਿਅਰੇ ਤਿਸੁ ਪੁਰਾਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ਸੇਅਰਾ ਪੇਸਾ ਸਿਸਾ
 ਸਿਪਿਅਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕੈ ਪਿਅਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ਤੁ
 ਧੁ ਬਿਨੁ ਅਦੁਰਨ ਕਰਨ ਹਾਰਿ ਪਿਅਰੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਟੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੁਮਿਅਾਇਆ ਪਿ
 ਅਰੇ ਮਨਿ ਕੋ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਬੁਢਿ ਸਹਿਅ ਪਿਅਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ਜਿਨ
 ਭੋਟੈ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪਿਅਰੇ ਸੇਲਾ ਗੇਸਾ ਚੈ ਨਾਇਆ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀ ਮੈ ਪਿਅਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ
 ੨ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਅਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ਕਉ ਦੂਹੋਇ ਪਤਿਸਾਟਿਅ ਪਿਅਰੇ ਤਿਸੇ
 ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ਭੋਗੁ ਚਾਇਉ ਲਾਇਆ ਮਨੁ ਪਿਅਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਦਿਜੇ ਗੁਜੇ ਗੁਰਮੇਲਿ ਉਪਰਿ
 ਪਿਅਰੇ ਤਿਨ ਤਰੇ ਪਾਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿਅ ਟਿਅ ਪਿਅਰੇ ਚਿਤਿਨ ਅਵਹਿਤੁ
 ਲਿਅ ਜਿਨ ਤੁਢਿ ਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਮੀ ਸੇਤਨਿ ਹੋ ਏਭੁ ਵਿਅਥਿ ਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਅ ਪਿਅ
 ਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਬੁਲਾ ਜੇ ਗੁਰਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਅ ਪਿਅਰੇ ਤਿਨ ਕਰਹਿਅ ਖੂਬੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀ
 ਜਈ ਪਿਅਰੇ ਜੋ ਕਾਪਰਿ ਵਸਾਇਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਦਿਸੈ ਪਿਅਰੇ ਸੇ ਮੁਹਕਾ ਲੈਉ ਨਿਜਾਇ
 ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਦੋਈ ਨਹੀ ਮਿਲੈ ਪਿਅਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇਆ ਜੇ ਗੁਰਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਅ ਪਿਅਰੇ
 ਤਿਨ ਪੁਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਅਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨ ਲਿਅ ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਅ
 ਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿਲਾ ਗੈ ਗਲਿ ਹੋਵੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀ ਅਰੇ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨ ਲਿਅ ਸੀਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਮਿਲ
 ਇਉਂ ਪਿਅਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਤੁ ਸੀਤ ਪੁਰਿਅਾ ਨ ਪਿਅਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕੋ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰੁਣ ਰਵੈ ਪਿਅਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰੁ ਰੋਗੁ ਦੁਖ ਸਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲਿਪਿਅ ਪਿਅਰੇ
 ਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਗੇ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਅਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰੁਖੁ ਦਇਆਲ
 ਦੇਉ ਪਿਅਰੇ ਭਗਤ ਤਿਸ ਕਾਤਣਾ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਚਹਿ ਪਏ ਪਿਅਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਣਾ ਹਲਤੁ
 ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਅ ਪਿਅਰੇ ਮਸਤ ਕਿਸ ਚੁਨੀ ਸਾਣਾ ਸੇ ਪ੍ਰਕੁ ਕਦੇ ਨ ਦੀਸੈ ਪਿਅਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣਾ

ਗੁਰਸੇਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪਾਪੁ ਪਵਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਰਿ ਓਨਿ ਦਲਿ ਭੁਅੰਗਮ
 ਸਾਧੋ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿ ਓਨਿ ਅਧਿਕ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥ ੧ ॥ ਪਿਅਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ
 ਨ ਜਾਈ ਸੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਹਰਿ ਪਰਿਓਸੁ ਅਮੀ ਕੈ ਦੁਖੈ ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥
 ਮੇਰਿ ਭਇਓ ਕਰ ਪਾਤੀ ਹਰਿ ਓਨਿ ਗਨ ਠਹਿਰਿ ਬਨ ਮਾਹੀ ਬਤਤੀ ਰਬਿ ਸਭ ਪਰਤੀ ਕ੍ਰਮਿ ਓਦੁ ਬਿਧਾਛੁ
 ਟਕੈ ਨਹੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤੀਰ ਬਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰ ਦੁਤ ਪਰਾਏ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥ ੪ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾ ਮਿਨੀ ਪੈਦਰ ਗੋਦਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾ ਗਾਅੰਨ ਬ
 ਸਤੁ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇਨ ਹਮਿ ਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਭੰਡ ਉਤਖਟੁ ਕਰਮ
 ਹਰੁ ਹਤਾ ॥ ਹਉ ਓਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆਨ ਹਮਿ ਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥ ੬ ॥ ਜੇਗ ਸਿਧਾ ਮਸ
 ਟਚ ਉਰਸੀ ਹਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਰਿਆ ॥ ਦੂਰੀ ਆਰਜਾ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਜਨ ਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿ
 ਆ ॥ ੭ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ਕਰਿ ਅਪੁਕ ਮੁਅਠਾ ਗਾਸੇ ਜਸੋ ਹਰਿ ਓਦਨੁ ਚੇਅਨ ਰਕ
 ਪੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮ ਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇ
 ਓਪਰ ਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ ਕਲਹਨਾ ॥ ੯ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕੁ ਇਹੁ ਗਿਆਤਾ ॥ ਭਇਓ ਕਿਪਾਲੁ
 ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ਸੋਰ
 ਠਿਕ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੮੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ ਜੋਤੁ ੮੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪਨਾਸਗੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਭੁਵਨ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਦਾ ਮੀਰਗਤਿ ਦਛ
 ਲਗਿ ਰੰਕਹੇ ॥ ਕੋਇ ਪਰਧਿ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਜੰਗੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਝੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿ
 ਅਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਿਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਹੂੰ ਦੁਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਹੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਬਹੁ ਬੁਧਾਵਹੁ ਪੁ
 ਰੁਹਾਵਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਸੋਹਿਦ ਰਬਹੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੇ ਦਤੇ ਤੁਅਮੀ ਕਰਿ ਕਰ ਪਲੇਹੁ ਉਛ੍ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰਾ ਦੁ
 ਗਜ ਪੈਰੁ ਪਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਨੁਬੀ ਚਹੇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰਵਿ ਅਸੁ ਬਠਾਈ
 ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਹਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ

ਤਿਉਹਾਰੁ ਤੁਆਮੀਜਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਗੇ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਬਿਨੁ
 ਲਪਨਤਜੇਰੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਚੇਤੁਬਢਾਇਓਕਮਲਹੋਤਿਬਿਨਸਿਓਰੋਭਟਗਉਨਮਾਂਗੁਨਿ
 ਕਸਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ ਅਥਮਨਏਕਸਸਿਉਮੋਹੁਕੀਨਾਮਰੈਨਜਾਵੈਸਦੁਹੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀ
 ਚੀਨਾ॥੧॥ ਰਹਉਕਾਮਹੋਤਿਕੁੰਚਰੁਹੈਠੀਕਿਓਉਪਰਦਸਿਭਇਓਬਿਚਾਰਾਨਾਦਹੋਤਿਸਿਓਰੁਹਿ
 ਓਕੁੰਕਓਸਹੀਹੋਤਬਿਦਰਾ॥੨॥ ਦੇਖਿਕੁਟੁਬਲੇਕਿਮੋਹਿਓਪ੍ਰਾਨਿਮਾਇਆਕਉਲਪਟਾਨਾਅਤਿਰ
 ਚਿਓਕਹਿਲੀਨੋਅਪੁਨਾਉਨਿਛੋਰਿਸਰਾਪਰਜਾਨਾ॥੩॥ ਬਿਨੁਗੋਬਿਦਅਵਰਸੰਗਿਨੇਹਓਉਜਾਣਹੁਸ
 ਦਾਉਹੋਲਾਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਇਹੋਬੁਝਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭੂਸਦਕੇਲਾ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਏਅਨਤੇਬਿਸਰਿਓਸਗਲੇਪੰਧਾਗੁਰਕੀਚਰਨਿਲਾਏ
 ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿਓਤਬਿਰਾਨੀਛਾਡੀਅਮਹੰਬੁਧਿਮੋਹਮਨਬਾਸਨਏਕਰਿਗਰੁਹਾਗਾਡੀ॥੧॥ ਰਹਉ॥
 ਨਾਕੋਮੋਹਦੁਸਮਾਨੁਹਿਅਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਰਾਣੀਬ੍ਰਹਮਪੁਸਾਹੁਪਸਾਰਿਓਰੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੇਈ
 ਪਾਈ॥੨॥ ਸਭਕੋਮੀਤੁਹਮਾਪਨਾਕੀਨਾਹਮਸਭਨਾਕੇਸਾਜਨਾਦੁਰਿਪਗਾਇਓਮਨਕਾਬਿਰਹਾਤਮੇ
 ਲੁਕੀਓਮੋਹੇਰਾਜਨਾ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓਠੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠਾਸਬੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾਜਾਇਓਲਿਖਹੀਅ
 ਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਜਬਤੇਦਰਸ
 ਨੁਭੇਟੇਸਾਧੁਭਲੇਦਿਨਸਓਇਆਏਅਹਾਅਨੰਦੁਸਦਕਰਿਕੀਰਤਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਪਾਏ॥੧॥ ਅਥ
 ਮੋਹਿਰਾਮਜਸੋਮੀਗਾਇਓਕੁਇਓਪ੍ਰਾਸੁਸਦਾਸੁਪੁਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਉ॥
 ਗੁਣਨਿਪਾਨੁਰਿਦਭੀਤਰਿਦਸਿਆਤਦੁਭਰੁਪੁਰਉਭਾਗਾਭਈਪਰਾਪਤਿਦਸਤੁਅਗੋਚਰਮਨਸਿ
 ਰੰਗੁਲਾਗਾ॥੨॥ ਚਿੰਤਾਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਸੋਗੁਲੇਕੁਮੋਹੁਥਕਾਹਉਮੈਰੋਗਮਿਟੇਕਿੰਪਤੇਜਮਤੇ
 ਭਏਬੇਬਾਕਾ॥੩॥ ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆਗਿਆਭਾਣੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਦੇ
 ਤਿਉਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਤਿਸਕਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਕੁਤਿਸਕਸੇ
 ਈਠਪਛੁਤੁਜਾਨੀ॥ ਤਿਨਹੀਸੁਣਿਅਦੁਤੁਪੁਮੋਹਾਤਉਬਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੧॥ ਜੀਅਕੀਏਕੈਹੀਪ
 ਹਿਮਾਨੀ॥ ਅਵਰਜਤਨਕਰਿਹੋਬਹੁਤੇਰੇਤਿਨਤਿਉਨਹੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੇ
 ਲਕੁਹੀਰਾਗੁਰਦੀਨੋਮੰਤਨੀ॥ ਤਿਗੈਨਤੋਲੈਵਿਕੁਕਰਿਗਰਿਓਪੁਰਨਹੋਇਤਿਪਤਨੀ॥੨॥ ਓਇਜੁਬੀਚਹਮੁ
 ਤੁਮਕਛੁਹੋਤੇਤਿਨਕੀਬਤਬਿਲਾਨੀ॥ ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਬੈਲੀਹੋਈਪੈਤਤੇਕਨਿਕਦਖਾਨੀ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ
 ਤਿਸਹਜਸੁਖਸੋਗਾਬਜੇਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਤੁਪਰੁਬਾਧਿਓਗੁਰਿਕੀਓਬਿਧਾਨੀ॥੪॥੪॥
 ॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਬਡੇਬਡੇਰਾਜਨਾਅਭੂਮਨਤਕੀਤਿਸਨਾਬੁਝੀਲਪਟਿਰਹੋਆਇ

ਅਰੰਗਮਤਿਲੋਚਨਕਛੂਨਤੁਲੀ॥੧॥ਬਿਖਿਆਮਰਿਹਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਰਿਨਪਾਣੀ॥ਜਿਉਪਵਕੁਣੀਧਨਿ
 ਹੀਧਪੈਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਅਪਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਨੁਵਿਨੁਕਰਤਭੇਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਕੀਮਿਟੈਨਰੂ
 ਖਾਉਦਮੁਕਰੈਸੁਆਨਕੀਨਿਆਈਚਰੇਕੁਟਾਘੋਖਾ॥੨॥ਕਮਵੰਤਕਾਮੀਬਹੁਨਗੀਪਰਕਿਹਜੇਹਨ
 ਚੁਕੈ॥ਦਿਨਪਤਿਕਰੈਕਰੈਪਛੁਤਪੈਸੋਗਲੇਭਮਹਿਬੁਕੈ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਾਰਾਮਮੇਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁ
 ਨਿਧਨ॥ਸੁਖਸਹਜੁਅੰਨੰਦਸੰਤਨਕੈਨਾਨਕਗੁਰਤੇਜਾਨਾ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਲ
 ਵੈਨਲਾਗਨਕਉਪੈਕਛੂਮੇਜਾਕਉਠਿਰਿਇਹੁਪਦੈ॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਇਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਹੀਕਉਬ
 ਨਿਆਵੈ॥੧॥ਜਾਕਉਆਇਓਏਕੁਰਸਾ॥ਖਾਨਪਾਨਅਨਨਹੀਖੁਧਿਆਤਕੈਚਿਤਿਨਬਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਮਉਲਿਆਮਨੁਤਨੁਹੋਇਓਹਿਅਏਕਬੁੰਦਜਿਨਿਪਾਣੀ॥ਬਗਨਿਨਸਾਕਉਛੁਤਤਿਤਾਕੀਕੀਮਤਿ
 ਕਹਣੁਨਜਾਣੀ॥੨॥ਘਾਲਨਮਿਲਿਓਸੇਦਨਮਿਲਿਓਮਿਲਿਓਆਇਅਚਿਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਅ
 ਕਰੀਮੇਰੇਠਾਕਉਤਿਨਿਗੁਰਹਿਕਮਾਏਮੰਤ੍ਰਦੀਨਦਇਅਲਸਦਕਿਰਪਾਲਾਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪ
 ਭਾਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਿਰਵਿਅਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੁਪਲਾ॥੪॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀ
 ਪ ॥ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਅਪਨੇਉਪਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿਵਾਯਾ॥ਮਹਉਦਿਆਨਅੰਧਕਾਰਮਹਿ
 ਜਿਨਿਸੀਧਾਮਾਰਗੁਦਿਖਾਯਾ॥੧॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾਈਹਉਹਾਸਰਬਬੋਕਕੀਜਿਸਹਿ
 ਹਮਾਰੀਚੈਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸਿਮਗਨਿਸਰਬਨਿਧਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਪਤਿਪ੍ਰਗੀਨਾਮੁਲੈਤਕੋਟਿ
 ਅਘਨਾਸੇਭਗਤਬਾਛਹਿਸਭਿਪ੍ਰਗੀ॥੨॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਜੇਕੋਚਹੈਸੇਵੈਏਕੁਨਿਧਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਸਿਮਰਤਪਰਿਪਰਾਨਾ॥੩॥ਸੀਤਲਸੀਤਿਮਹੰਗੁਭੁਪਾਇਆਸੰਤਸੰਗਿ
 ਹਰਿਓਲਾ॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਨੁਹਰਿਨਾਮੁਭੇਜਨੁਇਹਨਾਨਕਕੀਨੋਚੈਲਾ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਜਿਹਕਰਣੀਹੋਦਹਿਸਰਮਿੰਦਾਇਹਾਕਮਾਨੀਰੀਤਿ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਸਾਕਤਕੀਪੁਜਾਐਸੀਦ੍ਰਿ
 ਹੀਪਗੀਤਿ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹਭੂਲੇਅਦਰੈਰੀਤਾ॥ਹਰਿਚਉਰੀਬਨਹਰਪਤਰੇਇਹੈਤੁਹਰੇਬੀਤਾ॥੧
 ॥ਰਹਾਉ॥ਚੈਦਨਲੇਪਹੋਤਦੇਹਕਉਸੁਖਗਰਧਭਰਸਮਸੰਗੀਤਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਿਨਰਚੁਆਵਤਬਿਖੈਠ
 ਗਉਗੀਪੀਤਿ॥੨॥ਉਤਮਸੰਤਭਲੇਸੰਜੋਗੀਇਸੁਜੁਗਮਹਿਪਵਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਜਾਤਾਮਕਰਥਜਨ
 ਮੁਪਦਾਰਥਕਚਬਾਦਰੈਜੀਤਾ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਦਿਖਦੁਖਭਾਗੇਗੁਰਿਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨੇਰਦੀ
 ਚਾਸਪਸੰਗਿਇਨਦੁਖਤੇਨਿਕਸਿਓਨਿਨਕਏਕਪਰੀਤਿ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਅਮਾਨਿਖਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਗੈਗੁਣਗੋਵਿੰਦਜਸੁਗਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸਮੁਗੈਇਹੁ
 ਬਿਸੁਮਨਿਧਿਪਾਣੀ॥੧॥ਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਮੇਰੇਸਾਈ॥ਐਸੀਮਤਿਦੀਜੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਦਾਸ

ਦਾਤੁਪੁਸ਼ਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਰੇ ਮੇਰੁ ਮਨੁ ਛੁਟੈ ਬਿਨ ਸਿਯਾਇ ਭਰਮਾਈ॥ ਅਨਦ
 ਰੂਪ ਹਰਿ ਸਰਮ ਪੇਜ ਤਕਤ ਪੇਖ ਉਜਾਈ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪ
 ਦਨ ਗੋਸਾਈ॥ ਕੋਟਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਭੁਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਾਪਤਾ ਪਭਗਤਿ ਸਾ
 ਪੁਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਿਸ ਨਾਮ ਭੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਈ॥ ੪॥੧੦॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਦਸਿਆ ਪੁਨੇ ਤੈ ਗੁਣ ਕਢਣ ਚਤੁਰ ਸੀ ਸਾਰਾ॥ ਜਗਾਇ
 ਸਨਾਤਨ ਪਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆਇ ਹੁ ਜੀਤੁ ਦਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਤ ਉਛੂਟੇ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਿਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਬੂਟੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਹ ਸੁਣੀ ਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀ ਐ ਨਹ ਮੇਰੈ ਉਹ
 ਡੀਠੀ॥ ਐਸੀ ਠਹਰਾਈ ਪਾਇ ਭੁਲਾਏ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ॥ ੨॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੁਤ ਹਿਤ ਕ੍ਰਤਾ ਉਨਿ
 ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੁਆ॥ ਕਿਸਹੀ ਦਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸਹੀ ਪਹਿਸ ਗਲੇ ਲਹਿ ਲਹਿ ਮੁਆ॥ ੩॥
 ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰਮ ਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਣੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੀ ਸਾਰਾ ਗੁਰ
 ਤਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
 ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈਆਇਆ ਖਾਟੇ॥ ੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਤੁ
 ਮਦ ਤੇਰਾ ਭਰਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਨਾਇਕ ਬਸ ਮਹਾਰੇ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਹੁ ਮਬਾਰਿਕੁ
 ਮਰੇ ਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਦਾਏ ਕਕਦਨ ਭਾਨ ਕਹੀ ਐ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਲਹੀ
 ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਰੇ ਖੰਡੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝੁ ਦੁਹਾ ਮਮਾ ਮਗਿ ਮਾਨ ਅਲਪ ਮਤਿ
 ਥੋਰੀ ਤੁਮਾ ਮਾਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਤੁਮਹੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਹੀ ਅਸਾ ਤੁਮਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ਰਾਖ
 ਹੁਰਾਖ ਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ॥ ੩॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪੁਜਾ
 ਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨਾ॥ ਕਹੂੰ ਨਭੀ ਜੈ ਸੀ ਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨਾ॥ ੧॥ ਪੁ
 ਭਜੀ ਕੋਨਾ ਮੁਜ ਪਤ ਮਨ ਚੈਨਾ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਜਹਿ ਸਭਿ ਤਕਉ ਬਿਖ ਮੁਨ ਜਾਈ ਲੈਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ
 ਪਤਾ ਪਕ੍ਰਮ ਨਬ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਧਤਾ ਪਲੈ ਗਾਨਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀ ਅਨੇਰਾ ਕੁਰ ਜੇ ਗਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈ
 ਨਾ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਕਹਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪੇਨਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨਹੈ
 ਨਾ॥ ੩॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਏ॥
 ਅਸ ਬਿਰੁਕਰੇ ਨਿਹ ਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਹੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੇ ਹਮ ਰਾਮੀ ਤੁ॥ ਸਗਲ ਸ
 ਮਾਜੀ ਜੀਉਹੀ ਉਦੈ ਉਅਰਪ ਉਅਪਨੇਚੀ ਤੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਾਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਕੀਨੀ ਦਾਇਨਾ ਸਿ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਸੀਤ ਹਸੀ ਰੁਸੀਤ ਸੀਤਾ ਖਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨਿਮਨੁ ਜਾਗੈ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਦਇਆ

ਲਖੁ ਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਬੁਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦੁਨਾ ਮੁਤੋ ਰੋਨਾ ਕੁਝਿ ਏ ਮਾਤਾ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥
 ੧੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤ ਵੈਭੁ
 ਰਿਆਈ ਤਿਸਹੀ ਕਉ ਠਹਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕਾ ਅਪਿਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿਦ ਕਭੁ ਹੋਹਾਰਿ ॥ ਕ੍ਰਮਤ ਕ੍ਰੁ
 ਮਤ ਉਹਾਰੀ ਮੁਏ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਪਿਨ ਮਛਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿ ਏ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅ
 ਪਾਰਿ ॥ ਨਿਦ ਕਕਾ ਖੁਬ ਕਾਲ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ੫ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨ ਹਾਰਿ ਚਿਰਾਗਿਆ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀ ਏ ਪਿਨ ਭੀਤ ਰਿਸ ਗਲਾਰੇ ਗੁਬਿਦ
 ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭੁਈ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗ ਮਿਕਾ ਮੁਕ੍ਹੇ ਪੁਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ
 ਨਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਅਉਖਸ ਮੰਤ੍ਰ ਪੁਲ ਮਨ ਏ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁ ਸੁਪ੍ਰਭ ਪਾਰਿਆ ॥ ਚ
 ਗਰੇਨ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਠਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
 ਮੇਰਾ ਲਾਗੇ ਰਾਮੁ ਸਿਉ ਹੋਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾਟਿ ਅਕੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
 ਬਦੇ ਇਰਾਖਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਦ ਕਕੇ ਮੁਖਿ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਅਪਿਸਹਾ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੁਏ ਸਦਾ ਮੁਖ ਮਾਣੇ ਨਨ
 ਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਉਖਸੁ ਤੋਰੇਨ ਮੁਦਇਆਲਾ ॥
 ਐਹ ਮਾਤ ਉਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂ ਅਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਿ ਅਨੁਕ੍ਰਪੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਦਾਗਿ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨਾ ਏਹਿ ਹਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ
 ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਟੀ ਤੂੰ ਸਮਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਠਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਅਗਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸ
 ਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨਹੋਇ
 ਮੇਰੇ ਸਦੁ ਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨ ਮੁਦੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਅਗਨਿ ਕੁਟ ਬਸ ਗਰਸੀ ਸਾਗ ਭਰਮ ਮੇਹਾ ਮਹਿਅ
 ਨ ਅੰਧਾਗ ॥ ੧ ॥ ਉਚਨੀ ਚਬੁਖ ਦੁਖਾ ਪ੍ਰਾਪ ਸਿਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ਕਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ
 ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀ ਅਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੯
 ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਦਾਗਿ ਠਹੁਰ ਗਾਏ ਜਨ ਕੀ ਅਧਿ ॥ ਤਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ
 ਨਿਧਿ ਦੂਖ ਨਸਕੈ ਬਿਅਧਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਅਨ ਸੰਜਮ ਕਛੂ ਨ ਭੁਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਹਿ
 ਕਲਿ ਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨ ਮਮਰਣ ਨਿ
 ਦਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ ਸੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੇ ਸਾਸਤਰੁ ਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮੁਕ
 ਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਪਸੰਗ ਤਿ ਬਿਨ ਸਿਞਾਇ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧ ਭੁਜਨ ਕਾਰ ਸਿਧੁ ਜੀਏ

ਕਾਤਾਨੁਮਾਨੁਦੀਬਾਨੁਸਾਚਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭੁਟੇਕਾ॥੨੦॥ ਪਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਫਿਰਤਿ
 ਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੁਪ੍ਰਭੈਗੁਰਿਸਮਾਨੁਇਆਅਨਿਸਗਲਬਿਪਿਕੀਮਿਨਅਵੈਹਰਿਹਰਿਨਮੁਪਿਆਇ
 ਆ॥੧॥ਤਤੋਮੇਰਿਧਾਗੀਓਟਗੁਪਲਾਸਰਨਿਪਰਿਓਪਰਮੇਸੁਰਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥੧॥ਗਉ॥
 ਸੁਰਗਮਿਰਤਪਿਆਲਭੂਮੰਡਲਸਗਲਬਿਆਪੇਆਇ॥ਜੀਅਉਧਰਨਸਭੁਕੁਲਤਰਨਹਰਿਹਰਿਨਾ
 ਮੁਪਿਆਇ॥੨॥ਨਾਨਕਨਮੁਨਿਰੰਜਨਗਾਈਐਪਾਈਐਸਰਬਨਿਪਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਇਸੁ
 ਆਮੀਬਿਰਲੇਕਾਹੁੰਜਾਨਾ॥੩॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥੫॥੨੨॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਫੇਰਿਜਾਹਿਸੇਕਰਹਿਪਗਲਾਕਾਮਿਨਅਵਹਿਸੇ
 ਜੰਜਾਲਾਸੰਗਿਨਚਾਲਹਿਤਿਨਸਿਓਹੀਤਾਜੇਥੈਰਾਈਸੇਈਮੀਤਾ॥੧॥ਐਸੇਗੁਰਮਿਭੁਓਸੰਸਾਰਾ॥
 ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇਗਫਾਰਾ॥੧॥ਗਉ॥ਸਾਧੁਪਰਮੁਨਹੀਰਾਵੈਰੀਠਾਸੂਰਧੋਹਸਿਓਹਚਿਓਮੀਰ
 ॥ਦਾਤਿਪਿਆਗੀਦਿਸਰਿਆਦਤਾਰਾ॥ਜਣੈਨਾਹੀਮਰਣੁਦਿਚਾਰਾ॥੨॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਕਉਓਰਿਰੇ
 ਵੈ॥ਕਰਮਧਰਮਸਗਲਾਈਖੋਵੈ॥ਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਆਵਣਜਾਣੈ॥ਪਾਪਕਰੈਤਾਪਛੋਤਣੈ॥੩॥ਜੇਤੁਪੁ
 ਰਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣਾ॥ਨਾਨਕਗਰੀਬੁਬੰਦਾਜਨੁਤੇਗਾਰਾਖਿਓਇਸਾਹਿਬੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਪਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥੫॥੨੩॥ ਅਮੋਰਿਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਨਾਮਅਧਗਾਖਾਟਵਕਉਹਰਿਹਰਿਰੇਜਗਦਾ
 ਸੰਚਣਕਉਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤਕੈਅਵੈਜਾਇ॥੧॥ਨਮਿਰਤੇਪ੍ਰਭਗਿਆਪਗਾਸਾਧ
 ਗਾਵਹਿਗੁਣਏਕਨਿਰੰਕਾਰ॥੧॥ਗਉ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਅਤਿਮਸਕੀਨੀ॥ਸੰਤਵਡਾਈਹਰਿਜਸੁ
 ਚੀਨੀ॥ਅਨਦੁਸੰਤਨਕੈਭਗਤਿਓਦਿੰਦਾ॥ਸੁਪੁਸੰਤਨਕੈਬਿਨਸੀਚਿੰਦਾ॥੨॥ਜਹਸਾਧਸੰਤਨੋਦ
 ਹਿਇਕੜਾਤਹਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹਿਨਾਦਕਦਿਤਾ॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਅਨਦਬਿਸੁਆਉਨਸੰਗੁਸੋਪਾਏ
 ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮ॥੩॥ਵਇਕਾਰਜੇਵੁਕਰੀਅਰਦਸਿ॥ਚਰਨਿਪਖਾਲਿਕਾਰੁਣਤਾਸਾਪੁ
 ਰੁਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਹੁਗੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਸੰਤਪੂਰਿ॥੪॥੨॥੨੩॥ ਪਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀ
 ਪ ॥ਸੋਕਤਰੁੰਗੈਜਿਖਸਮੁਸਮਾਰੇ॥ਡਰਿਡਰਿਪਚੇਮਨਮੁਖਵੇਚਰੇ॥੧॥ਗਉ॥ਸਿਰਉਪਰਿਮਤਪਿ
 ਤਾਗੁਰਦੇਵਾਸਫਲਪੁਰਤਿਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵਾਏਕਨਿਰੰਜਨਜਾਕੀਰਸਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਹੋਵਤਪਰਗਾਸ॥੧॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਪੁਰਨਸਭਠਾਇ॥ਕੋਟਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਇ॥ਜਨਮਮ
 ਰਨਸਗਲਾਦੁਖਨਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਕੈਮਨਿਤਨਿਬਾਸੈ॥੨॥ਜਿਸਨੋਅਪਿਲਏਲਹਿਲਾਇ॥ਦਰੁ
 ਹਮਿਲੈਤਿਸੈਹੀਜਾਇ॥ਸੇਈਗੁਗਤਿਜਿਸਚੇਭੁਣੇ॥ਜਮਕਾਲਤੇਭੁਣੇਨਿਕਣੇ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
 ਸਚਦਰਬਾਰਾਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਪੈਬੀਚਰਾ॥ਪਟਿਪਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਅਧਗਾਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰੇ

ਟਾਕੁ ॥੪॥੨੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਬਹਿਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂੰ ਜਨਕੈ ਹੋ ਸੀਗਿਆ ਕ
 ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪੁ ਭਾਅ ਪਨੇ ਨਾ ਖੁਜ ਪਉਹਿ ਰਿਹੀ ॥੧॥ ਜਨਕ ਉਪਰਾ ਅਪਨੇ ਕਤਾਨਾ ਜੇ ਤੂ ਕਹਿ ਕਰ
 ਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ਗਤਿ ਨਾ ਰਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾ ਲਗੁਣ ਸ
 ਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦੁਹਰਿ ਸੀਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
 ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਤ ਪਾਏ ਕੇਨਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲ ਨਿਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੇ ਨ ਦੁਤਰ ਭਾਖੇ
 ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚਾ ਬਿਸੁ ਜਾਪੇ ਖਿਪੇ ਖਿਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਨ ਦੁਸ ਦਾਉ ਲਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚ
 ਰਨ ਸਰਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਾਖਿ ਚਿ ਜਨਿ ਬੁਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀ ਚਿਨਾਨ ਕਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਕੁਰ ਗਖਿ
 ਚਿ ॥੨॥੨॥੨੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖ ਉਤਰਹ ਜੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਣੀ ॥ ਗਵਿ
 ਰਿ ਆਸਰ ਬੜੈ ਮਨਾਸ ਦਾਇਆਣੀ ॥੧॥ ਈਤ ਉਤਨ ਹੀ ਬੀਛੁ ਤੂੰ ਸੇ ਸੀਗੀ ਗਨੀ ਐ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਜੇਨਿ
 ਮਖ ਮਹਿ ਸੇ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭੁਨੀ ਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਲੈ ਆਪਿ ਅਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਉਤਨ ਹੋਣੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
 ਸਮਾਲਤ ਮੇਰਾ ਪੂਰੇਈ ॥੨॥ ਅਛੁ ਲਾਭੁ ਦਾ ਅਪਰ ਪੂਰਿ ਚਾਜਾ ਕਾ ਰੂਪਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜ
 ਨ ਅਚਰ ਜ ਅਨੂਪੁ ॥੩॥ ਸਾਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪੂਰਿ ਜਿਤੁ ਮਹਿ ਅਰਧਾਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭੋ ਨ ਪਰ
 ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨ ਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ
 ਘਰਿ ਅਉ ॥ ਅਨ ਦਮੰਗ ਲਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਸੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜ ਕਮਾਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਅਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਹਿ
 ਤਾ ਤੁਮ ਹੋ ਦੇਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਕਰਨੇ ਹਰੇ ਨਾਸਨ
 ਭਾਜਨ ਬਕੋ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜ ਹਿਨਿ ਤਵ ਭੇਅ ਪੁਨੈ ਬਸ ਮਿਨਿ ਵਾਜੇ ॥੨॥ ਅਸ ਬਿਰਹ ਹੁੰਦੇ ਲਹੁ ਮਤ
 ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਹੁ ਸਗਲ ਭੁਮੰਡਲ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਜੀਅ
 ਤਿਨੈ ਹੀ ਠੇਰੈ ਆਪੇ ਭਉ ਆਸਾਈ ॥ ਅਚਰ ਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈ ਹਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫੨੬ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੀਤੀ ਅਰੇ ਬਿਨ ਉਹ ਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
 ਨ ਕਹੂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਹਿ ਜੰਜਲ ਤੇਰੇ ਕਾਹੁ ਨ ਕਮਜੀਉ
 ॥ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾਇ ਪਉਪ ਦੇਸੁ ਮੇਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈ ਐ ਹੀਤਾ
 ਜਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ਬੀਤਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਚੁੰ ਸੀਗਿਨ ਚਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਮ ਰਾਧਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਧ ਜ ਕੈ ਸੀਗਿ
 ਤੇਰੇ ਬੰਸਨ ਛੂਟੈ ॥ ਗੁਪਾ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਦਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟ ਲੁਨ ਦੀਜੈ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤੁ ਹਿ
 ਅਨੀਧਿ ਅਨੀਤ ਪਸੇਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ

ਭਲੇਰੇਭਲੇਰੇਭਲੇਰੇਹਿਮੰਗਨਾਦੇਖਪੁਪਸਰਿਨੈਨੁਪੁਸਾਪੁਕੇਬੈਨਪਨਪਤਿਚਿਤਰਾਖਸਗਸਭਹੈਮਰ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੈਦਨਚੈਮਰਸੋਰੇਗਕਰਤਅਨੇਕੈਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰਦੇਖਸਗਲਹੈਠੀਕੇਏਕੈਗੋਬਿਦਕੋਨਮੁਨੀ
ਕੋਕਰਤਹੈਸਾਧਜਨਾਤਨੁਪਨੁਆਪਨਥਾਪਿਓਹਿਜਪੁਨਿਮਖੰਜਪਿਓਅਰਭੁਦੁਬੁਦੇਖਕਛੁਸੀਗਿਨੀ
ਚਲਨਾ॥੧॥ਜਾਕਉਰੇਕਰਮੁਭਲਾਤਿਨਿਓਟਗਹੀਸੰਤਪਲਤਿਨਨਹੀਰੇਜਮੁਸੰਤਦੈਸਾਪੁਕੀਸੰਗਨਾਪਾਇਓ
ਰੇਪਰਮਾਨਿਧਾਨੁਮਿਟਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨੁਏਕੈਨਿਰੰਕਾਰਨਾਨਕਮਨੁਲਗਨਾ॥੨॥੩॥੩੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ੫੨੭ ॥ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਪਿਆਰੇਕਲਿ
ਕਲੇਸਲੇਭਮੋਹਮਹਮਹਾਭਉਚਲੁਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਮਖਨਿਮਖਦਿਨਸੁਰੈਨਿਚਿਤਰੇ
ਸਾਧਸੰਗਜਪਨਿਸੰਗਮਾਨਿਧਾਨੁਧਾਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਗੁਨੇਗੋਬਿਦਬੀਚਾਰੇ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀ
ਰੇਨਨਾਨਕਮੰਗਲਪੁਖਸਧਾਰੇ॥੨॥੧॥੩੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ੫੨੮ ਦੁਪਦੇ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸੰਮਾਲੇ॥ਇਹਲੋਕਿਪਰਲੋਕਿਸੰਗਿਸਹਾਈਜਤਕਤਮੋਹਿਰਖਵਾਲੇ॥੧॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਬਸੈਜੀ
ਅਨਾਲੇ॥ਜਲਿਨਹੀਭਬੈਤਸਕਰਨਹੀਏਦੈਭਾਹਿਨਸਾਕੈਜਾਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਧਨਕਉਧਨਅੰਧਲੇ
ਕਉਟੇਕਮਾਤਦੁਪਜੈਸੈਬਲਾਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਭੁਪਾਇਓਹਿਨਾਨਕਕਰੀਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲੇ॥੨॥੧॥

੩੨॥ ਧਨਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲੋਗੋਬਿਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਿਦੈਸਿੰਚਾਈ॥ਨਵ
ਨਿਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਹਰਿਲਾਗਿਰਹੀਜਨਪਾਈ॥੧॥ਸੰਤਨਕਉਆਨਦੁਸੁਲੀਜਾਈ॥ਗਿਰਿਬਾਹਰਿਠੁ
ਰੁਭਗਤਨਕਾਹਦਿਹਿਆਸੁਥਠਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਕਉਕੋਇਨਪੁਚਨਹਾਰਾਜਕੈਅੰਗਿਗੁਸਾਈ॥ਜਮਕੀ
ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਧਨਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਦਰਬ

ਦੰਤੁਦਰਬਦੇਖਿਗਰਬੈਭੂਮਦੰਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ਰਾਜਾਜਨੈਸਗਲਰਾਜੁਹਮਰਤਿਉਹਿਜਨਟੇਕਸੁਆ
ਮੀ॥੧॥ਜੇਕੋਉਅਪੁਨੀਓਟਸਮਰੈ॥ਜੈਸਾਬਿਤੁਤੈਸਾਹੋਇਦਰਤੈਅਪੁਨਾਬਲੁਨਹੀਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਨਤਿਆਗਿਭਏਇਕਾਸਰਸਰਟਿਸਰਟਿਕਰਿਆਏ॥ਸੰਤਅਨੁਗ੍ਰਹੁਭਏਮਨਨਿਰਮਲਨਾਨਕਹਰਿਗੁ
ਨਗਾਏ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧਨਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗਲੋਗੋਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੇਕਹੀ

ਅਤਹੈਸੁਗਾਅਤਮਚਿਟੈਸਗਲਵਸਿਤਕੈਜਕਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ॥੧॥ਠਕੁਰਗਈਐਅਤਮਰੰਗਿਸ
ਰਣੀਪਦਨਨਾਮੁਧਿਆਵਨਸਹਜਸਮਾਵਨਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੇਚਰਨਵਸਹਿਮੈਰਹੀਅਹੈਸੰਗਿ
ਪੁਨੀਤਦੇਹੀ॥ਜਨਕੀਪੁਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਏਹੀ॥੨॥੪॥੩੫॥ ਧਨਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ

ਜਗਨਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਰੂਪ ਕੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੋਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥ ੧ ॥
ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਹਿ ॥ ਉਤਤ ਕੈ ਉਤਤੇ ਉਤਪੈ ਐ ਏ ਲੋਭੀ ਛੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਏ
ਨਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾਤ ਬਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਬਲੁ ਮਾਮੀ ਸੀਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥
॥ ੫ ॥ ੩੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਗੁਰਦੀ ਓਹੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾਕਾ ਜੁਗਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦਰਾਈ ਸੋਭਾ ॥ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਨਾਮੇ ਪਤਿ
ਜਨ ਕੀ ਮਾਗੈ ਜੋ ਜੋਹੇਗਾ ॥ ਨਾਮ ਪਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੁਰਾਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਉਹਾਰ ਨਾਨਕਾ ਧਾਰਾ
ਨਾਮੁ ਪਗ ਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸ ਪੇਖੈ ਸਾਥੈ
ਪਰਿਵਾਰਾ ॥ ਹਸਿ ਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁ ਰੇ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਤ ਉਗਾਖਨ ਹਰਦਇ
ਅਲਾ ॥ ਉਦਰ ਸੁਖ ਰਬੇ ਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਹ ਪਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮ
ਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪਰਸਾ ਲਾਹਿਰੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੀਧਿ ਓਪਲਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੮ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋ
ਗਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾ ਲਿਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਲ ਦਇਆ ਲਾਜਿ ਉਗਾਖੈ ਮਹਾਰੀ ਬਾਰਿਕ
ਕਉ ਤੈ ਸੇਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਈਤਉ
ਤਜਤ ਕਤਤ ਤਤੁ ਮਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੯ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਇਆ ਲਦੇ ਮੇਵਰ ਕਾਮ ਕੇ ਪਬਿਭੁ ਜਗੇ ॥ ਗਾਤੁ ਮਾਲੁ ਜੋ ਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅ ਗਾਇਨ ਉਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥
੧ ॥ ਮੰਨਤ ਨਗਮ ਨਾਮਹਿ ਤਕ ਗੋਬੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵਨਿ ਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਪੰਨਿ ਸੁਭਾਨੁ ਪੰਨਿ ਓਇ ਭ੍ਰੰਨਾ ਜਾਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੁਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਕਾ
ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੪੦ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਛੁਰਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲਿ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਨ ਸਿਨ ਕਤ ਰੂਜਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ
ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੪੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
॥ ਪਰਹਰਨ ਲੋਭੁ ਛੂਠਨਿ ਦਇਵੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਸਮਿਥਿ ਅਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨ
ਹਿਸਾਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਅਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬਿਥਾਰੀ ॥ ਜੈ ਸੇਕਾ ਗਤ ਕੇ ਰਾਗੁ ਸਾਟੁ ਕਿਗਦਵਤ ਕਾ ਮਿਨ
ਹੀ ਗਦਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਦ੍ਰਿਬੰ ਪਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥ ਭੂਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਹੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ

ਅਪੁਨਾਸੀਤਲੁਤਨੁਮਨੁਛੁਤੀ। ਰੂਪਗੰਗੁਖਪਨੁਜੀਅਕਾਪਰਬ੍ਰਹਮਮੋਰੈਜਾਤੀ॥੧॥ ਰਸਨਕਮ
 ਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ। ਰਿਗਰੰਗੀਰਾਮਅਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਪਿਥਤੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸਕਾਸਤਿ
 ਨਹੀਗਿਖਲੀਅਪੁਰਨਪੁਰਕੀਭੁਤੀ। ਮੇਲਿਲੀਓਅਪੇਸੁਖਦਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗਾਖੀਪਤੀ॥੨॥
 ੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਚਤੁਰਦੁਸਮਨਸਭਿਰੁਛੁਤੇਨਿਵਰਿਪ੍ਰਗਟਪਤਾਪਤੁ
 ਮਰਾਜੇਜੇਤੇਰੇਰਗਤਦੁਖਾਏਹੁਤਤਕਲਤੁਮਮਰਾ॥੧॥ ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਹਿਰਿਨੀਤਾ॥ ਮੁਰ
 ਰਿਸਹਾਇਹੋਹੁਦਾਸਕਉਕਰਗਹਿਉਧਰਹੁਮੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੁਣਿਬੇਨਤੀਠਕੁਰਮੇਰੈਖਸਮਾਨਾ
 ਕਰਿਅੰਪਿਨਾਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀ
 ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੇਬਲੁਅਪਨਸਿਰਉਪਰਿਕਰੁਧਾਰਿਓਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਅਵ
 ਲੋਕਨੁਕੀਨੇਦਾਸਕਾਦੁਖਬਿਦਾਹਿਓ॥੧॥ ਹਰਿਜਨਰਖੇਗੁਰਗੇਇੰਦਾਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿ
 ਮੇਟੇਦਇਅਲਪੁਰਖਬਖਸੈਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਮਗਹਿਠਕੁਰਅਪੁਨੇਤੇਸੇਈਸੇਈਦੇਵੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾਸੁਪੁਖਤੇਜੇਬੋਲੈਈਹਉਹਾਸਦੁਹੋਵੈ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਅਉ
 ਥੀਅਨ੍ਰੀਤਦੇਖਣਦੇਈਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੇ॥ ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲੇ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿਉਲਾਗਿਹਰਿਓਮੇਰਾਚੀਤਾ॥ ਅਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਪੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤਾ॥੧॥
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਨੰਦਕ
 ਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੁਰਨਪੈਜਗਥਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਜਿਸਕ
 ਉਬਿਸਰੈਪੁਨਪਤਿਦਾਤਸੇਈਗਨਹੁਅਗਾਗਾਚਰਨਕਮਲਜਕਾਮਨੁਗੀਓਅਮਿਅਸੋਰੇਦੁ
 ਪਗਾ॥੧॥ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਗਾ॥ ਅਲਲੁਛੁਤਿਜਿਗਦਿੰਸੁਭੁਜਨਤੇਪੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲ
 ਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਾਪਟਾਮਹਤਾਗਾ॥ ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਦੁਤਜਾ
 ਨਾਨਕਤਿਅਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਜਨਕੇਪੁਰਨਹੋਏ
 ਕਾਮਾਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਗਾਖੀਰਾਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
 ਅਪੁਨਾਨਿਕਟਿਨਅਵੈਜਮਾ॥ ਮੁਕਤਿਬੈਰੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਿਰਿਕਾਧਾਮਾ॥੧॥ ਚਰਨਕ
 ਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੁਖਬਿਸੁਆ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੇਦਰੁਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨ
 ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨਾ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨ
 ਹੋਵਰਿਸਿਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਤੁਮਰੇਹਿਰਦੈਦਾਸਹਿਸੰਤਨਕਸੰਗੁਪਾਦਉ॥ ਸੇਹੁ
 ਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਦਿਆਪੈਅਠਪਹਰਗੁਣਗਾਦਉ॥੧॥ ਸ੍ਰਸਤਿਬਿਦੁਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮਧੰ

ਰਪੁਰਪੁਰਜਮਿਠਾਨਾਨਕਰੰਗੁਲਾਗਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁਕਿਜਨਮਨਛਪਣਾ॥੨॥੧੮॥੪੮॥
 ਧਨਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਮੀਗਉਗਮਤੇਸਭਿਥੇਕਾਮਨੁਖਕਉਜਚਤਸੁਮੁਪਈਐਪੁਭਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿਸੇਖਾ॥੧॥ਰਹਉਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਨੀਬੇਦਪੁਕਾਰਹਿਐਖਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪੁਸੇਟ੍ਰਿ
 ਸਚਪਾਈਐਦੇਵੈਸੁਹੇਲੇਲੋਕਾ॥੧॥ਅਨਅਚਰਬਿਉਹਰੈਜੇਤੇਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਠੇਕਾਨਾਨ
 ਕਜਨਮਮਰਣਭੈਕਟੈਮਿਲਿਸਾਧੁਬਿਨਸੈਸੋਕਾ॥੨॥੧੮॥੫੦॥ ਧਨਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਅਮਹਾਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪੁਰਸਿਉਲਗੇਪੁਰਨਧਿਆਨੁ॥੧॥੪੦॥
 ਉਮਹਾਕਲੋਲੁਬੁਝਹਿਮਾਇਅਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾਅਪਣਾਖੁਦੇਹਿਜਪਿ
 ਜੀਵਪੁਰਨਹੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲਾ॥੧॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਰਾਜੁਖਰਸਸਦਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਚਮਿ
 ਨਾਮਾਜਿਸਕੈਕਰਮਿਲਿਅਪੁਰਿਕਰਤੇਨਾਨਕਜਨਕੇਪੁਰਨਕਾਮਾ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ ਧਨਸਰੀ
 ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਗਾਨਿਦਕਟਿਕਨੁਪਾਵਨੀਖੁਲੇਉਭਿਗਏਬੇਕਾਰ
 ॥੧॥ਰਹਉਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜੇਜੇਕਰੈਅਫਗਿਆਜ
 ਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤਛਾਗਾ॥੧॥ਕਰਨਹਾਰੁਰਖਦੁਲਹੋਆਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਦੁਗਾਨਨਕਦ
 ਸਰਬੇਪੁਰਿਅਪੁਨੈਨਿਦਕਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੨॥੨੧॥੫੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਧਨਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਘਰੁਦ ਪਕੁਤਲਾ॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜ
 ਨਾਦਾਸਅਪਨੇਕਉਨਾਭਦੇਵੁਗਾਇਸਟਿਪੁਰਧਾਰੁਕ੍ਰਿਪਕਰਿਤਰਹੁਜਾਗਹਿਕੁਪਤੇਕਾਢੇ
 ਲੇਵਹੁ॥੧॥ਰਹਉਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇਆਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੇਖਤਨਿਛਾਦਿਪੁਰੇਪਾਪੁਰਬਿ
 ਨਾਮਾਨਨਰਾਖਨਹਾਰਾਨਾਮੁਸਿਮਰਦੁਸਰਨਿਸੁਰੇਪਾਤਿਤਉਧਰਣਾਜੀਅਜੰਤੁਰਾਣਾਬੇਦਉਹ
 ਗਨੀਅੰਤੁਪਾਇਓਗੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹਮਰਤਨਗਰਾਗੁਰੁਭਿਦੁਲਾਨਨਕਗਾਇਓ॥੨॥੧
 ॥੫੩॥ ਧਨਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਹਲਤਿਸੁਖਪਲਤਿਸੁਖੰਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰੇਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦ
 ਕਾਸਦਾਲੀਜੈਅਮਿਟਹਿਕਮਾਣੇਪਾਪਚਿਰਣੇਸੁਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁਖਾਜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਉਰਾਜ
 ਜੇਬਨਬਿਸਰੰਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹੁਮਹਾਂਤਕਰੈਆਸਪਿਅਸੰਗਮਣਹਰਿਕੀਰਤਨਏ
 ਹੁਪਦਾਰਭੁਗਾਵੰਤੁਲਹੋ॥੧॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅੰਕਥਅੰਗੇਚੰਗਪਤਿਤਉਧਰਣਾਨਮੁਤੇਗਾਅੰ
 ਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤਪੁਰਨਠਕੁਰਮੇਗਾ॥੨॥੨੨॥੫੪॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਧਨਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਘਰੁ੧੨ ॥ਬੰਦਨਹਰਿਬੰਦਨਗੁਣਗਾਏਹੁਗੇਪਲਗਾਇ॥੧॥ਰਹਉ

ਦਰੈ ਭਾਇਓ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਦੇ ਦਾ ਕੋਟਿ ਪਰਾਪਿ ਮਿਟੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ਸੋਗ ਅਗਨਿ
 ਤਿਸੁ ਜਨਨ ਬਿਅਪੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੁ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿਗੋ ॥ ੩ ॥ ਪਰਸਨ ਦੇਖ ਕਿਉ
 ਪਾਪਨ ਫੇਰੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਰਾਨ ਅਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ੪ ॥ ਤਿਸਨ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿਅੰ ਪਿਥੁ ਝੁਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ
 ਸਰਣਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ५ ॥ ਤਿਪਤਿ ਕਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ਮਨਿ
 ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਖੁਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਪਿ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉ
 ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੁਝੈ ਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਤੁ ਨਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਹਤੀ ਰਬ ਅਸੁ ਅਸਵਰੀ ॥
 ਹਰਿ ਕਮਾਰ ਗੁਰਿ ਦੇ ਨਿਹਰੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰ ਚਰਨ ਪਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਿ
 ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਜ ਤਗਾ ਸਮੁੰਦ
 ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉ ਕੋਈ ਹੋ ਅਕਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਕੂਥਨਾਇਆ ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਨਾਖ
 ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬੀਬਨ ਕਾਟਨ ਹਰੁ ਮੁਆਮੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੫੭ ॥
 ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪੀਤਿ ॥ ਦਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉ
 ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਸਨ ਤੇ ਪਿਆਗਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬੀਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣ ਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹਾ ਨਾਨ
 ਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਏਹਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥

੧ ਜਿਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਧਨਾਸਰੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਰੁ ੬ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੁਨੀਅਤਿ ਓਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਝੁਇਓ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧਕ ਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ
 ਹਰਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕ੍ਰਮਿ ਬਿਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਦਿ ਦਜੀ
 ਕਮਾਰ ਗੁਰ ਦੇ ਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਧ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇ
 ਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਦਿਹਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਮੈ ਸੇਰੇ ਭੇਟੈ ਸਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਗੁਲਾਵੈ
 ॥ ੨ ॥ ਪਵੇਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ ਚੁਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਪੀਰਿ ਮੇਰੇ ॥ ਅਰਕੇ ਪੰਚਾਗ ਕੋਈ ਮੈ ਸੇਰੇ ਭਗ
 ਤ ਜੋ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹਰਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਮੈਰੈ ਦੇ ਸਿਚਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਰੰਭਿ ਪਿਮੈਲੁ ਲਾ
 ਏ ॥ ਅਰਕੇ ਠਾਕੁਰ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧ ਸੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰ
 ਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ ਅਸੁ ਮਕੀਨੇ ਮਨੁ ਆਨਹੁ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕ ਹੀ ਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥ ਕੋਈ ਪਾ
 ਏ ॥ ਮੈਰੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਰਦੁ ਹਮ ਕੈ ਗਿਰਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮੈਲੁ ਧੋਏ ॥ ੫ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਮੁਗ
 ਤ ਨਿਮਖ ਨਹੇ ਭੁਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪਵੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਚਿਸੁ ਭੇਟੀ ਮੈ ਸਫਲ ਮੁਗਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀ
 ਰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਉ ਨੇਹੁ ਹੁਪੈ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਹਰੇ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਲਜਿ ਉਧਿਆ

ਨੁਲਵੈ ਮਾਇਆ ਰੋਧਾਰੀ ਮੋਕੇਈ ਮੈਸੇਰੇ ਸੁਖ ਹੁਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਰੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮ
 ਰੀ॥ ੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਗੇ ਪਾਲਗਾਇ ਕਟੈ ਰੇਬੰਧਨ ਮਾਇਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨੰ
 ਦੁ ਰੇਟਿ ਚਿਨਿ ਰਹੈ ਰੇਬੰਧੁ ਸੁਖ ਨ ਕਲਾਪੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਤਾ॥ ੮॥ ਸਭ ਲਸਭ ਲਭਈ ਸਭ ਲਜ
 ਤਾ ਅਵਣ ਜਾਣਹੇ ਮਿਓ ਸਾਧਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਪਤਾ ਸਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬ ਛੰਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਵੀਐ
 ਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਵੀਐ ਜੀਉ॥ ਭੁਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੁ ਇਕੁ ਅਰਧੁ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਦੁਖ ਨਾਸਏ॥ ਸੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਧੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟਿ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸਏ॥ ਰੇ ਰਹਮਨ ਠੇਛੁ ਟੀਗ
 ਠੇਜ ਮਪੀਥਿ ਭੂਲਿ ਨਾਵੀਐ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਵੀਐ॥ ੧॥ ਨਿਪ
 ਰਿਆ ਪਰਏ ਕੁਨਾ ਪੁਨਿਰੰਜਨੇ ਜੀਉ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਰਾ ਰੁਸ ਰਬ ਦੁਖ ਰੰਜਨੇ ਜੀਉ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ
 ਸੁਖ ਹਰਤਾ ਮੀਸਰ ਟਿਸਾਧੁ ਅਇਆ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖਣਾ ਪਲਏ ਕਮਾਹਿਤ ਰਾਇਆ॥
 ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਸਰਬ ਬਾਈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਤੇਰੀ ਅੰਤਨੇ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਰੇ
 ਰੰਜਨੇ॥ ੨॥ ਅਪਿਲੀਏ ਲਵਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਭੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ
 ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ॥ ਦਇਆ ਲਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਬਾਪਣ ਹਰਿਆ॥ ਜੀਅ
 ਜੰਤ ਸਭਿ ਦਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ॥ ਅਪਿਕਰਤਾ ਅਪਿਭੁਗਤਾ ਅਪਿਸਗਲ ਬੀਚਰੀ
 ਆ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੁ ਬਿਨਦਾਰੀਆ॥ ੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾ
 ਰਨੁ ਮੁਅਮੇਲਈ ਜੀਉ॥ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਲਈ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਰੰਸਨ ਦੂਠਾ ਅਪਿ
 ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸ ਹਿਸੇਈ ਮਾਤਿਆ॥ ਗੁਰ ਚਨ ਲਗੇ ਮਹਾਰਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਗਿਆਸ ਦਸਦਾ
 ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਸਿ ਸਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ॥ ਬਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਪ੍ਰਨਾ ਮੁਪ੍ਰਭੁ ਅਮੇਲਈ॥ ੪॥
 ੧॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ ਪਦ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ੧॥ ਛੰਤ॥ ਜੇਰੂ ੬॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰੁ ਜੈਤ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਦੁਕ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬ ਘਰੁ॥ ਕੋਈ ਜਨੈ ਕਦੁ ਨੁਈ ਹਾਜਗਿ ਮੀਤਾ॥ ਤਿਸੁ
 ਰੇਟਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੇਈ ਬਿਧਿ ਭੁਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਤਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ

ਇਸਟਮੀਤ ਅਰੁਭਾਈ ਪੁਰਬਜਨ ਮੁਕੇਮਿਲੇ ਸੀਜੇ ਗੀਅੰਤ ਹਿਕੇਨ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੁਕਾਤੇਮ
ਲਕਨਿਕਲਲ ਹੀਰਾਮਨਿਰੰਜਨਕੀਮਾਇਆ ਹਾਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿਤਾਮਹਿਸੀਰੇਭੁ
ਨਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਸਤਿਰਥ ਅਸ੍ਵਪਦਣ ਤੇਜਸਨਭੂਮਨਚਤੁਰੰਗਾਸੰਗਿਨਚਾਲਿਓਇਨਮ
ਹਿਕਛੁਐਉਹਿਸਿਧਾਇਓਨੀਗਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਕੇਸੀਤਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਕੈਤਕੈਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ ॥
ਨਨਕਈਹਾਸੁਖਅਗੈਮੁਖਉਜਲਸੰਗਿਸੰਤਨਕੈਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਦੇਹੁਸੰਦੇਸੋਰਕਹੀਅਉਪ੍ਰਿਅਕਹੀਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ
ਭਈਮੈਬਹੁਬਿਧਿਸੁਨਤੇਕਹੁਸੇਹਾਗਨਿਸਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਕਹਤੇਸਭਬਾਹਰਿਬਾਹਰਿਕੋਕ
ਹਤੇਸਭਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁਨਦੀਸੈਚਿਹਨੁਨਲਖੀਐਸੁਹਾਗਨਿਸਤਿਬੁਝੁਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥ ਸਗ
ਨਿਵਸੀਘਟਿਘਟਿਵਾਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ ॥ ਨਨਕੁਕਹਤਸੁਨਹੁਰੇਲੋਗਾਸੰਤਰਸਨਕੋ
ਬਸਹੀਅਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਪੀਰਉਸੁਨਿਪੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭਅਰਪਉ ॥ ਨੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ ॥ ੧ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤ
ਬਡਦਾਤਾਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ ॥ ੨ ॥ ਜੇਚਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰ
ਉਜਪਿਪ੍ਰਭਕਉ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਦੁਖਿਨਕਬਹੁਝੂਰਉਬੁਝਿਪ੍ਰਭਕਉ ॥ ੪ ॥
॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਲੋਹੀਦਵਾਸਜਨੁਮੇਰਾਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲਗਦ
ਹੁਨਿਕੇਘਟਿਘਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਿਅਰਧਨੁਦੁਖਿਅਰਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੁਥੇ
ਗਾਨਾਮੁਜਪਤਕੋਟਿਸੁਰਉਜਗਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਥਨਿਥਨਿਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੇਦੀ
ਸੈਸੋਤੇਗਾਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਨਕਤਿਉਬਹੁਰਿਨੋਈਚੈਠੇਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਅਬਮੈਸੁਖਪਾਇਓਗੁਰਮਾਗਿਨਾਤਜੀਸਿਆ
ਨਪਚਿਤਵਿਸਾਰੀਅਰੰਛੋਡਿਅਰੈਤਿਅਗਿ ॥ ੧ ॥ ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੇਹਿਮੇਹੀਅਉਤਉ
ਸਗਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਗਿ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੇਹੀਲਾਗਿ ॥ ੧ ॥
ਤਰਿਸਾਗੁਪਾਵਕੋਕਉਸੰਤਭੋਟੇਵਡਭਗਿ ॥ ਜਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੇਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁ
ਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁਪਗਾਇਵਿਓ
ਗਿਅਨੁਮੰਤੁਹਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭਜੀਉਮਇਆਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਜਾਣਮਰੁਮਹਾਜੀਜਲਾਛੁ

ਟਕੇਜਮਹਿਰਗਾਅਇਓਵਖਰਣਸਰਣਿਕਰੁਣਾਪਤਿਗਹਿਓਚਰਣਾਅਸਰਾ॥੧॥ਨਵ
 ਰੂਪਭਇਓਸਾਧਸੰਕੁਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾਅਪਿਉਪੀਓਗੁਥੀਓਰਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜ
 ਰੁਜਗਾ॥੨॥੨॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਾਕਉਭੁਏਗੋਬਿੰਦਸਹਾਣੀ॥ਸੁਖ
 ਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗਲਸਿਉਦੁਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਹਿਸਰੁਸੰਗਿਰਹ
 ਹਿਅਲੇਪਨਹਦਿਆਪੈਉਨਮਾਈ॥ਏਕੈਰੰਗਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਪਾਈ॥੧॥ਦਇਅਮ
 ਇਆਕਿਰਪਾਠਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਰਾਈ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜਿਨਰਸਿਰ
 ਹਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧ
 ਨਰੂਪਅਗਿਆਨਸੋਧਮਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨਿਅੰਧਿਅਰੋਮਹਿਦੀਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਠਲਦਰਸ
 ਨੁਤਮਰਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਅਨੂਪਾਅਨਿਕਬਾਰਿਕਰਉਤਿਹਬੰਦਨਮਨਹਿਚਰੁਦੁਇ
 ਧੁਪ॥੧॥ਹਰਿਪਰਿਓਤੁਮੈਪ੍ਰਭਦੁਅਰੋਦੁਕੁਰਿਗਹੀਤੁਮਾਰੀਲੁਕਾਕਛਿਲੇਹੁਨਕਅਪੁ
 ਨੈਕਉਸੰਸਾਰਪਾਦਕਕੇਰੂਪ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕੋਈਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇ
 ਦੈਜੋਗਿਚਰਨਗਓਬਕਉਸੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕ
 ਰਤਕਿਅੋਰਹਰਿਸਿਓਸੁਧਸੰਜੋਗਿਇਅਰਸਮਹਿਮਗਨਹੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਾਹਾਬਿਖਿਅਤੇਤੇਰਿ
 ॥੧॥ਆਇਓਸਿਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੀਜਨਚਿਤਦੁਉਤੁਮਰੀਓਗਿਅਭੈਪਦੁਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਅ
 ਮੀਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬੰਧਨਛੋਰਿ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਦੁਤ
 ਬਰਸਤਮੇਹਾਕ੍ਰਿਪਸਿੰਧੁਕਰੁਣਾਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋਨੇਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੰਕਸੁਖ
 ਚਕਦੀਨਹੀਚਾਹਤਅਨਦੁਰਗਪੇਖਿਦੈਹਾਅਨਉਪਾਦਨਜੀਵਨਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਰਨਤੋਹ
 ॥੧॥ਹਮਅਨਥਨਥਹਰਿਸਰਣੀਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਕਰੋਹਾਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਅਗਾਧੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆ
 ਨਨਕੋਹਾ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰੋਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਕਰਿਕਿਰ
 ਪਸਾਧੁਸੰਗਿਭੋਟੇਪੁਰਨਪੁਰਖਸੁਜਨਾਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਗੀਤ
 ਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥੧॥ਲਾਇਲਏਲਾਕ੍ਰਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉ
 ਧੇਉਧਰਨਹਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਓਨਨਕਸਰਣਿਦੁਅਰੋ॥੨॥੭॥੧੧॥
 ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਏਅਨਿਕਜਨਾਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀਉਧਰਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾ
 ਵਹੁਅਪੁਨੀਚਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮਨਜਨਨਹਿਨਿਰਮਲਕਰਣੀ
 ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਇਤਰਣੀ॥੧॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਅਰਸਮੀ

ਠੇਇਹਨਹੀਮਨਮਦਿਧਰਣੀਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਨਕਦਸਪਵਤਹਰਿਨਾਮਹੰਗਾਅਭਰਣੀ
 ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਗਮਾਹਰਿਜਨਕਉਅ
 ਪਦਨਿਕੋਟਿਨਾਅਵੈਪੁਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਉਕੋਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗ
 ਵਿਦਧਮਾਭਗਵੰਤੁਗਤਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਅਦਰੁਦੇਵਤਜਾਮ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਲਅਨਜੇਕਰ
 ਟੀਸੇਈਸੇਈਬਿਨਸਤਖਮਾਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗੁਨਾਨਕਸੁਖਸਪੁਹਬਿਸਰਮਾ॥੨॥੮॥੧੩
 ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਤਿਚਿਤ
 ਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀਤਯੋਭੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਅਨਾਨਕਹਰਿਸੀਗੀਮੀਤ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਸੁਣਿਘਰ
 ਹਮਾਰੇਸਜਣਇਕਕਉਏਨੀਅਗਤਿਸੁਮੇਹਨਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਠਿਗਉਏਜੰਤੀਅਗਤਿਸੁਦਸਿ
 ਪਿਆਰੇਸਿਰਧਰਉਤਰੇਇਕਭੋਗੀਦਰਸਨਦੀਜੈਨੈਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗੇਇਕੁਤਿਲੁਗੀਨ
 ਧੀਰੀਜੈਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਚਾੜਿਕਜਿਦੈਤਿਸੰਤੀਅਗਨਾਨਕਗੁਰੁਪ੍ਰਧਾਪ
 ਸਗਲੀਤਿਖਬੁਝੰਤੀਅ॥੧॥ਯਾਰਦੇਪ੍ਰਿਅਹਰੇਸਖੀਅਮੁਕਹੀਨਜੈਹੀਅਗਯਾਰਦੇਹਿਰੁਹਿਕ
 ਚਾਣੈਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਅਗਹਿਕਦੂਹਿਕਚਾਣੈਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾਤਿਨ
 ਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਨੂੰਉਕਦਿਪਈਗੁਣਤਾਸਾਜਿਨੀਮੈਰਲਾਲੁਗੀਛੁਇਆਹਉਤਿਤੁਅਗੈਮ
 ਨੁਡੇਹੀਅਗਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੇਹਗਣਿਮੁਦਸਿਤ੍ਰਿਖਪਿਰੁਕੇਹੀਅ॥੨॥ਯਾਰਦੇਪ੍ਰਿ
 ਅਪਣਗੁਣਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾਯਾਰਦੇਤੈਰਦਿਆਲਾਲਨੁਮੁਦਸਿਦਿਸੰਦਾਲਾਲਨੁਤੈਪਇ
 ਅਆਪੁਗਦਾਇਅਜੈਪਨਭਗਮਥਣਾਬਹਪਕਵਿਠਾਕੁਰਿਹਉਪਿਅਪੀਗੁਣਅਦਗੁਣਪਛਣੇ
 ਗੁਣਹਰੁਤੈਪਇਅਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਅਤਿਸੁਹਭੋਕਿਸੇਹੰਦਾਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਗਣਿਸਈ
 ਜਿਸੁਸੀਰੀਭਤਭਵਸੰਦਾ॥੩॥ਯਾਰਦੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਮੈਪਈ॥ਵਹੁਲੇਵੀਦਾਅਇਅਵਜੀ
 ਵਧਈਅਮਹਾਮੰਗਲੁਰਹਸੁਖੀਅਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਅ॥੪॥ਵਹੁਭਗਿਪਾਇਅ
 ਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਧਕੈਸੰਤਸੰਗੀਅ॥ਅਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੁਰੀਪ੍ਰਿਅਨੂੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈ
 ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਮੈਗੁਰਮੇਲਿਪਾਈ॥੪॥੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁ੨॥ ਛੰਤ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਕਥਨਾਜਈ
 ਅਕਭਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤੀਰਖਾਕਉਸਮਰਥ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਜਿਉਜਨਉਤਿਉਗੁਰਪ੍ਰਭ
 ਰਿਆਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਾਅਦਗਣਮੇਰਿਆਅਦਗਥਤੇਠੇਰੇਨਿਤਿਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐਸੇਹ

ਅਸੰਖ

ਮਗਨਥਿਕਰਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਲੀਐ। ਲੁਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੁਤੇ
 ਰਿਆਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁਕਾਦਿਭਵਜਲੁਠੇਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਤਿ
 ਨਪਵੈਅਸੀਖਗੁਨਉਚਾਪ੍ਰਕਾਸਾਉ॥ ਨਾਨਕਕੀਬਿਨੀਤੀਅਮਿਲੈਨਿਬਦੈਬਉ॥੨॥ ਛੰਤ॥
 ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਉਕਾਪਹਿਜਾਈਐ॥ ਅਠਪਹਰਕਾਰਜੋਵਿਸੇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਐ॥ ਪਿਆਇਸੇ
 ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿਚਿਦਿਆਪਾਈਐ॥ ਤਜਿਮਾਨਸੇਹੁਦਿਕਾਰੁਦੁਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵ
 ਲਾਈਐ॥ ਅਗਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੁਅਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰ
 ਪਾਸਚਿਨਮਿਸਮਾਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੇਮਨਤਾਕਉਪਿਆਈਐ॥ ਸਭਾਭਿਧਿਜਕੈਹਥਿ
 ਆਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚੀਐ॥ ਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥੩॥ ਛੰਤ॥ ਸਾਥੀਅਵਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੂਸਰਨਾਹਿ
 ਕੋਥਾਨਬਨੀਤਭਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੁਰਸੇਇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿਗਹਿਆਸਰਬ
 ਵਤਾਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਹੁਣਤਕੇਕਿਆਗਨੀ॥ ਭੁਜੁਸਰਟਿਸੁ
 ਅਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅਨਨਹਿਕੋਇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁਤਿਸੁਪਰ
 ਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਦਿਅਸੇਸੇਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆ
 ਇਸੁਖਸਬਾਇਆ॥੪॥ ਛੰਤ॥ ਅਬਮਨੁਛੁਟਿਗਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਯਾ
 ਨਿਆ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਆਨਿਆ॥ ਲੈਅਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏ
 ਜਨਮਮਰਣਾਦਖਜਲੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਿਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ॥੪॥੨॥ ਜੋਤਸਗੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਛੰਤ॥ ਪਾਧਾਣੂਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਿਅਟਿਆਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਿਰਟਿਆ
 ਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਿਭੁਭੇਮਰਣਚੀਤਿਨਾਏ॥ ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰਬਨਿਤਾਏਹਕਰਤਬਿਹਾਵਏ॥
 ਪੁਤ੍ਰਿਦਿਵਸਅਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖਧਰਮਦੂਤਹਰਿਭਿਆ॥ ਕਿਰਤਕਰਮਨਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ
 ਸਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੧॥ ਉਦਮੁਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ॥ ਗੁਰਮਹਿਜੋਨਿਅਸੀਖਮਹਿਜਨ
 ਮਹਿਅਦਹੀ॥ ਪਸੁਪਖੀਸੈਲਤਰਵਰਗਣਰਕਛੁਨਅਦਏ॥ ਬੀਜਬੋਧਹਿਭੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆ
 ਅਪਣਾਪਾਵਏ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਹਰਤਜੁਐਪ੍ਰਭੁਅਪਿਨਭਵਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਰਮਹਿਭਰਮਾ
 ਏਖਿਨੁਏਕੁਟਿਕਟੁਨਪਾਵਹੀ॥੨॥ ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਿਤੀਤਿਜਹਮਲਿਬੈਠੀਆ॥ ਕਰਕੀਪਹਿਸਿ
 ਰਿਡੋਲਨੈਣਨਡੀਠਿਆ॥ ਨਹਨੈਣਦੀਸੈਬਿਨੁਭਜਨਈਸੈਛੋਰਿਮਾਇਆਚਲਿਆ॥ ਕਰਿਅਨ
 ਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛਾਨਹਿਜਿਨਸੰਗਿਮਨੁਤਨੁਜਲਿਆ॥ ਸੀਰਾਮੁਰੰਗਅਪਾਰਪੁਰਨਨਹਿਮ

ਖਮਨਮਹਿਫੁਰਿਆ ਏਨਦੀਤਿਨਾਨਕ ਕੋਟਿਕਰਗਬਿਨਸਿਬਾਰਨਸੁਠਿਆ॥੩॥ ਚਰਨ
ਕਮਲਸਰਣਇਨਾਨਕੁਅਇਆਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਹੁਪੁਰਿਆਪਿਤਰੁਇਆਮਿਲਿਸਾਧਸੰ
ਗੇਭਜੇਸ੍ਰੀਪਰਕਰਿਅੰਗੁਪ੍ਰਭੁਜੀਤਰੇਆਹਰਿਮਨਿਲੋਏਲਬਦੀਏਅਦੁਕਛੁਨਬੀ
ਚਰਿਆਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਭੁਮਨਿਲੋਟੀਦਾਪਾਇਆਬਿਨਦੀਤਿਨਾਨਕੁਸਦਾ
ਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਨਾਮੁਭੇਜੁਨੁਖਾਇਆ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਜੇਤਸਰੀਕੀਫੁਰਸਲੋਕਨਾਲਿ ਪਤਿਸਾਰੀਪ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਦਿਪੁਰਨਮਧਿਪੁਰ
ਨਅੰਤਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾਸਿਮਰੰਤਸੀਤਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਨਾਨਕਅਖਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹਾ॥
੧॥ ਪੇਖਨਸੁਨਨਚੁਨਾਵੇਨੇਮਾਹਿਫਿਫੀਐਸਾਚੁਪੁਰਿਹਰਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਹਰਿਰੇਗਿਰਾਚੁ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ॥ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥ
ਪ੍ਰਭੁਜੇਕਰੇਸੁਰੇਈ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਪਿਓਥਪਦਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਤਾਲਦੀ
ਪਰਦਿਅਸਭਲੋਈ॥ ਜਿਸੁਅਪਿਭੁਝੁਇਸੇਬੁਝੁਸੀਨਿਰਮਲਜਨਸੋਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਰਚੇਤਿਜੀਅਰਚਨਾਮਤਗਰਭੁਅਸਥਾਪਨਾ॥ ਸਸਿਸਾਖਿਸਿਰਮੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਿਨ
ਬਿਨਾਸਨੀ॥ ੧॥ ਮੁਖਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਫਸੀਦੇਕੁਹਥਵੈਬ੍ਰਹਮਾਨਾਨਕਸੋਧਣਿਕਿਉਦਿਸਰਿਓਓਥ
ਹਰਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤਬਿੰਦੁਕਰਿਸਿਮਿਅਅਗਨਿਉਦਰਮੰਡੁਗਿਉ
ਰਸੁਮੁਖਕੁਚੀਲਬਿਕਲੁਨਰਕਿਐਰਿਗੁਬਾਰਿ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੁਨਾਜਲਹਿਮਨਿਤਨਿਉਰਪਰਿ
॥ ਬਿਖਮਥਾਨੁਜਿਨਿਗਖਿਅਤਿਸੁਤਿਲੁਨਦਿਸਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਸੁਖਕਦੇਨਹਿਜਾਸਹਿ
ਜਨਮੁਹਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਇਛਾਦਾਨਕਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਅਸਾਪੁਰਨਹਾਖੰਡਣਕਲਿ
ਕਲੇਸਹਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਹਦੁਰਣੁ॥ ੧॥ ਚਰਿਰੰਗਮਾਣਹਿਜਿਸੁਸੀਗਿਤੇਸਿਉਲਾਈ
ਐਨੇਹੁਸੇਸਹੁਬਿੰਦਨਦਿਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰਚਿਆਦੇਹੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁਪਹੁਦੀਆਦੀਨੇਰਸਭੇਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥ ਸੁ
ਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਫਕਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਫਨੇਜੋਗਾ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਲੁਹਿਜਹਿ
ਦਿਜੋਗਾਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਗੁਣਰਮਹੁਬਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗਾ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਟਿਬੁਜਤਨਕਰਣੰ
ਮਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹਾ॥ ਹਰਿਗੁਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹਾ॥ ੧॥ ਤੁਟਣੀ
ਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੇਲਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉ॥ ਨਾਨਕਸਚੀਗੀਤਿਸੀਈਸੇਤੀਗਤਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤਾ ਗੰਧਾਰੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵੀ ਜਿਨ ਸਿ
ਉਸੇ ਈਹੇਤਾ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੀਚਿ ਅਸੇ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤਾ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੁਲੁਟੈ ਕਰਮਾਇਹੁ
ਖੇਤਾ ਅਕਿਰਤਾ ਘਣਾ ਹਰਿਦਿ ਸਰਿਅ ਜੇ ਨੀਭਰੇ ਮੇਤਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨ
ਨੀਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਹਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਨਾਸਰ ਬਪਾ ਪਬਿ ਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਈ
ਧਣੁ ਕੀਤੇ ਮੁਖ ਘਣਾ ਭੋਗੀ ਦਿਤੀ ਪੁਰਾਹਿ ਮਾਨਿਦੁ ਸੀਦੇ ਸੁਖ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਰੂਪ ਕੇ ਉਲਾਹਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਾਸਭਿਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਨਿ ਚਿਦੇ ਘਲ ਪਾਈ
ਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀ ਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸੁਖ ਭਾਇ ਪੁਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿ
ਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸ ਹਾਕਦੰ ਚਨਾ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇਜੰਤਿ ਬਿਸ
ਟੀਕਿ ਮਣਹਾ ॥੧॥ ਮੁਖ ਅਭਿਬਰੁ ਹਰੁ ਕਿਹੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੁਹ ਬਤਿ ਨੇਹਾ ਸੇਸੀ ਈਜੈ ਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਤਹੁ ਖੇਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣੁ ਪ੍ਰੇਮ ਗ੍ਰਿਹ ਸੇਇ ਨ ਚਿਦਨਾਮੁ
ਗੰਧਲਾਇ ਮੋਤੀ ਧੀਰੇ ਮਨ ਇਛੈ ਸੁਖ ਮਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਦਿਸੁ ਰੇ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਨਾਵ
ਈਦਿ ਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਮੀ ਤੇ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਪੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚ
ਨਕ ਮਲ ਬਿਰਹੰ ਬੇਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹਾ ਤਿਅ ਗੀਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਰੂ
ਪ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾ ॥੧॥ ਮਨਿ ਸੀਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਰੰਬ ਰਕੂ ਵਿ
ਆਚੁਟਿ ਜੀਵੀ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾਤੁ ਟੀਠੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿਨਾ ਜਤਿਨ
ਪਤਿਨ ਮਾਦਰੇ ਉਦਿਅਨ ਕੁਮਿਨਾ ਮਿਤ੍ਰ ਨਇਠ ਪਨ ਰੂਪ ਹੀਣ ਕਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿਨਾ ਗਾਜਾ ਸਰ
ਲੀ ਸਿਸਟਿ ਕਾਹਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ਤਿਸ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਰਮ ਰਤ ਖਤ ਮਾਸਨੀ ਰਚੰਤਿ ਮੁਖ ਅਗਿਅਨਿ ਅੰਧ
ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਪਨੈ ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਮਿਠ ਲਗਵਾ ਮੇਹਾ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮ ਦਿਪੁ ਟੀਅਾ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੇਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਰਖਿ ਲਾਇਆ
ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਰਾਗ ਰਤ ਰੁਖ ਲਾਇਆ ਆਰਾਗਾਈ ਦਿਹਾਇ ਧੀਧੀਧਾਇਆ ਪੁਰਨ
ਕਾਮ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਕਿਅਾ ਦਿਚਾਰਾ ਜੇਤੁ ਜਾਅਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਸੀ
ਤਦੁ ਰਗ ਲੋਕ ਹਜਿਤ ਤੇ ਪ੍ਰਥਵੀ ਨਦ ਥੰਡ ਨਹਾ ਬਿਸਰੇਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਹਨਾਨ ਕਤੇ ਪਾਣੀ ਉਰਿ
ਆਨ ਭਰਮ ਣਹਾ ॥੧॥ ਕਉਤ ਕਕੇਡ ਤਮਾਸਿ ਆਚਿਤਿ ਨਾਵ ਸੁਨਾਇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਵੀਨ ਰਕਬ

ਭੁਏਨ

ਲਗੇਗਰਸਮਿ
ਜਨਿਗਮਿਸ
ਟਿਸੁਖਮਾਇ
ਅਮਿਸਟ

ਬਰੇਉਜਣੁਸੇਈਥਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਹਾਉਇਆਨਉਦਿਆਨਨਗਰਕਰਿਮਾਨਿਆ
॥ ਛੂਹਸਮਕ੍ਰਿਪੇਖਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਠਿਗਰਿਦਿਵਾਨਿਆ॥ ਸਿਰਿ
ਲਗਾਜਮਰੰਤੁਤਾਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ ਬਿਨੁਪੁਰੇਕੁਰਦੇਦੁਠਿਰੈਸੈਤਾਨਿਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਰਾਜਕਪਟੰਪਕਪਟੰਪਨਕਪਟੰਕੁਲਗਰਬਤਹਾ॥ ਸੰਚਿਤਿਬਿਖਿਆਛੁਲੀਛੁੜੰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿ
ਸੰਗਿਨਚਲਤੇ॥ ਪੇਖਦਵੇਕੀਭੁਲੁਤੁਮਾਦਿਸਮੁਸੇਹਣਾ॥ ਅਛੁਨਲੁਹੰਦਵੇਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਥਿਨਚੁ
ਲਈਮਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਲਦਿਆਨਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿਉਸੰਜੀਐ॥ ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿ
ਆਜਤਨਜਿਸਤੇਵੰਜੀਐ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨੁਰੰਜੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੂਛੋਰਿਆ
ਨਲਾਗੈਨਰਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ ਹੋਹੁਕਿਪਲਦਇਅਲਨਾਨਕਭਉਭੰਜੀਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਨਚਗਾਜਸੁਖਮਿਸਟੰਸਾਪਸੰਗਿਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰਪ੍ਰਭਦਰਸਨੀ॥੧॥ ਲਗਣੁਸੇਨੇਹਮੰਨ
ਮਝਾਪੁਰਤਿਆ॥ ਦਿਪਵੇਸਚਥੇਕਿਨਾਨਕਮਿਠਵਸੇਪਟੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਛੁਨ
ਲਾਗਈਗੁਗਤਨਕਉਮੀਠਾ॥ ਆਨਸੁਆਦਸਭਿਠੀਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨਉਡੀਠਾ॥ ਅਗਿਆਨਭਰਮੁ
ਦੁਖਕਾਟਿਅਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਜਿਉਰੰਗਮਜੀਠਾ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਣਤਨਮੁ
ਨੁਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਭਿਛੁਠਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਿਆਕਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਭਿਚ
ਤ੍ਰਿਕਮੇਘਮੰਡਲਹਾ॥ ਬਾਣਥੇਪੰਚਕੁਰੰਕਨਦੰਅਲਿਬੰਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰ
ਤਹਨਾਨਕਆਨਨਰੁਚਤੇ॥੧॥ ਮੁਖਭੰਖਉਪਲਕਛੁਰਿਆਨਨਭਉਚਿਤੁ॥ ਜੀਵਣਸੰਗਮੁਤਿਸੁਪਟੀ
ਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤੀਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਵੈ॥ ਬੁੰਦ
ਦਿਹੁਣਚਾਤ੍ਰਿਕੋਕਿਉਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਨਾਦਕੁਰੰਕਹਿਬੇਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਵੈ॥ ਰਵਹੁਲੇਗੀ
ਕੁਸਮਬਾਸੁਕਾਮਿਲਿਆਪੁਬੰਧਵੈ॥ ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰੈਦੇਖਿਦਰਸੁਆਪਾਵੈ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਵੰਤਿਚਰਨਕਮਲੀਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਹਾ॥ ਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾਨਕ
ਆਸਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾ॥੧॥ ਸੀਤਵਾਮੰਨਮੰਝਾਹਿਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਗਾ॥ ਨਾਨਕਆਸਵੀਨਿਬਾ
ਹਿਸਦਾਪੇਖੰਦੋਸਚੁਪਟੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਈਪੂਰੀਐ॥ ਮਿਲਿਐ
ਪਲਗੋਬਿਦਨਕਬਪੁਛੂਰੀਐ॥ ਦੇਹਦਰਸੁਮਨਿਚਉਲਹਿਜਾਹਿਦਿਸੁਰੀਐ॥ ਹੋਇਪਦਿਤੁਸਗੀ
ਹੁਚਰਨਾਪੂਰੀਐ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਹਜੁਰੀਐ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਉਚਰੰਤਿਨਾਮੰ
ਸ੍ਵਦੰਤੁਨੰਤਿਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਰਸਦਬਲਿਹਰੰਜਿਨਾਪਿਆਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਣਹਾ॥੧॥
ਹਰਿਕੁਛਾਵੇਕੰਮਿਟਿਕਸੁਸੀਈਥਾਹਰੇ॥ ਨਾਨਕਸੇਈਧੰਨੁਜਿਨਾਪਿਰਹਵੈ॥ ਸਚਸਿਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਪਾਨ ਨਿਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿ
ਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ਸੇ ਹਰਿ ਸੇ ਹਥਾ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੰਥਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਸਗਲਾ
ਦੁਖ ਲਥਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭਾਵੀ ਉਦੇਰ ਕਰਣਿ ਹਰਿ ਮਣੀ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨ ਹਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰ
ਸਰੋਟੀ ਸਭ ਲਨਾਨ ਕਸੇ ਮਹੂਰਤ ਹਾ ॥੧॥ ਕੀਮਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਪੂਬਾ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦੇ ਲਵੀ
ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਦੋਹੈ ਮਾਪਿ ਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ
ਪਾਈ ॥ ਸੇ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਆਇ ਕੈ ਮਨ ਇਛੁ
ਪੁਜਾਈ ॥ ਫਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਾਰਨਾ ਪਾਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬ
ਲਿਜਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਬ ਦੇਖ ਨਿਵਾਰਣ ਹਾ ਸਰਣਿ ਸੁਰਗੁ
ਗਵਾਨ ਹਜ ਪੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਛਡਿ ਓਹੁ ਆਪੁ ਲਗਾਵੈ ਚਰਣ ਪਾਸਿ ॥ ਨਹੈ ਦੁਖ
ਤਾਪ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੈ ਦਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈ ਹੁਦਇ ਆਲ੍ਹਣੁ ਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ
॥ ਗੰਢਿ ਲੇਵੁ ਹੁਦੀ ਨ ਦਇਆ ਲੁਕੁ ਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹਰਿ ਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨ ਉਮੈ ਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੇ ਹੁਦਇ ਆਲ੍ਹ ਸਾਗਰ
ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆ ਲੈ ਆਸਰੈ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨ ਹਾ ਨੀਰਮ
ਲੈ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਛੋਟਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾ ॥੧॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਸਰਦ ਹੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘੀਮਾ ਸੀ
ਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕ ਜਪੈ ਦੋਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟਿ ਉਧਰੇ ਸਗਲ
ਜਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤ ਪੁਰੋਹਿਤ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿਆਨ ਮੁਧਨਾ ਸੰਤ
ਜਨਾ ॥ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵਰੈ ਪੁਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨਾ ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਇਆ ਕਰਣਿ ਦੁਖ ਹਰਣਿ ਉਚਰਣਿ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਹਾ ਦਇਆ ਲਪਰਖ ਭਗਵ
ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਹਿ ਬਲੈ ਦਵੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉ
ਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇਆ ਲਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ
॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾਗ ਏਨਾ ਸਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਪੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ
ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਮ ॥ ਏਨਾ ਗੁਰ ਦਇਆ ਲਸ ਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ
ਉਧਰਣ ਹਾ ॥੧॥ ਭਉ ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿ ਬੈਰਾਗਿ ਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਰੰ ਮਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਿ ਸੁਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਲ ਜਬ

ਭਏਤ ਅਫਗੁ ਠਸਭਿਛੁਪੋ ਪਾਰਬਹਮਗੁਰਦੇਵ ਨਿਚਉਚਥਪੋ ਕਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇ
 ਆਕਰਿਲਿਨੇਅਪਦਸੋ ਗੁਣਗਏਬੇਅੰਤਰਸਨਾਹਰਿਜਸੇ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਏ
 ਕੋਚੁਨਿਅੰਤਏਕੋਦਰਤੰਤਏਕੋਨਰਹਰਹਰਾਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾ
 ਕਰਹ॥੧॥ ਹਿਕੁਸੇਵਹਿਹਿਕੁਸੰਮਲਹਰਿਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨੁਦਖਰੁਪਨੁਸੰਚਿਆਨਾਨਕ
 ਸਚੀਰਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਬੇਅੰਤਪੁਰਨਇਕੁਏਹੁ॥ਸਰਕਿਛੁਆਪੇਅਪਿਦੁ
 ਜਾਕਹਕੇਹੁ॥ਅਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁਅਪੇਅਪੇਅਪਿਛੇਹੁ॥ਅਫਣਜਾਣਾਪੁਕਮੁਸਭੁਗੋਚਰ
 ਲੁਤੁਪੁਬੇਹੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨੁਮੁਦੇਹੁ॥੨॥ ਸਲੋਕਦਰਨਲਿ॥੪॥ ਚਉਪਦੇ
 ॥੧੩॥ ਛੰਤ॥੩॥ ਵਾਰ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉਟੇਰੀ ਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ१ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੰਤਨਾਮਦਰਨਕਾਨੁਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾ
 ਰੰਗਿਹਰਿਕੈਜਕੋਪਾਭੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ ਗਹਉ॥ਉਚਸਾਮਾਨਾਕੁਰਤੇਰੇਅਫਰਨਕਾਪੁਤਾਨੀ॥ਐਸੇ
 ਅਮਰਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਰਾਚਿਰਹੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥੧॥ ਰੋਗਸੇਗਦੁਖਜਰਾਮਰਾਹਰਿਜਨਹਿ
 ਯੀਨਿਕਟਾਨੀ॥ਨਿਰਭਉਰੇਇਰੇਲਿਦਏਕੈਨਾਨਕਹਰਿਮਨੁਮਾਨੀ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖਾਅਗੀ॥ਤਕਉਧੋਖਕਹਾਇਆਪੈਜਾਕਉਓਟਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ ਗਹਉ॥ਉਚੁ
 ਸਿਅਰਨਜੋਜੀ॥ਦੁਗੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾਹੀ॥ਨਦਖੰਡਨਕੋਰਜੁਕਮਾਏਅੰਤਿਚਲੈਗੋਰ
 ਰੀ॥੧॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੁਣਤਿਨਹੀ॥ਗਏਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੇਸੁਖੀਆਪੰਨੁਜਨਮਾਨਨਕਤਿ
 ਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੋਡੀ ਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਧਾਇਓਰੁਨਦਹਦਿ ਸਧਾਇਓਆਇਆਮ
 ਗਨਸੁਆਦਿਲੋਭਿਮੋਹਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਪ੍ਰਭਲਾਇਓ॥੧॥ ਗਹਉ॥ਹਰਿਕਥਾਹਰਿਜਸਸਧ
 ਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕੁਮੁਪਤੁਨਇਹੁਮਨੁਲਾਇਓ॥ਬਿਗਸਿਓਪਿਖੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋਪਗ੍ਰਿਹਨਜੋਹਨੀ
 ਜਾਇਓ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਭਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਓ॥ਧਾਵਤਕਉਧਦਹਿਬਹੁ
 ਭੁਤੀਜਿਓਤਿਲੀਬਲਦੁਕਮਾਇਓ॥ਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਾਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ
 ॥ਨਾਨਾਸੂਹਿਲਾਇਮਨੁਤੇਖਿਓਨਹਬੁਝਿਓਅੰਪਨਾਇਓ॥੩॥ ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਹੁਕੀਏਨਹੀ

ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਧਿਅਇਓਪੰਚਦੂਤਗਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਤਦਰੋਮਦਮਾਇਓ॥੪॥ਕਰਉਬੇਨਤੀ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਗਤਿਫੁਲੁਲੁਟਿਅਇਓਨਾਨਕਗੁਪਰਿਓਰਿਪਛੈਗੁਪਲਾਜੁਅਪੁਨਾ
 ਇਓਪ॥੧॥੩॥ ਟੇਡੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਮਾਨੁਖਬਿਨੁਬੁਝੈਬਿਰਥਅਇਆਅਨਿਕਸਾਜ
 ਸੀਗਰਬਪੁਕਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕਓਦਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਯਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸੁਮੁਕੀਨੋਇਕਤੁ
 ਕਰੀਐਮਾਇਆਦਾਨੁਪੁੰਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਕੁੰਤਹੀਕਾਜਿਨਾਮਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਅਕੁਰਣਸਦਰੀ
 ਸੇਜਾਕਾਮੀਥਾਟੁਬਨਾਇਆਸੰਗੁਨਪਾਇਓਅਪਨੇਰੁਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖਪਾਇਆ॥੨॥ਸੋਰੇਦਿ
 ਨਸੁਮਜੁਗੀਕਰਤਤੁਹੁਸਲਹਿਛੁਗਾਇਆਖੇਦੁਰੁਇਓਬੈਗੀਨਿਅਈਅਰਿਕੈਕਮਿਨਅਇ
 ਆ॥੩॥ਭਉਓਅਨੁਗੁਜਾਕਉਪ੍ਰਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦਸਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਛੈਪਰਿ
 ਅਉਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੪॥ ਟੇਡੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁ
 ਰਿਦੈਹਰਿਨਿਤਾਤੈਸੀਬੁਧਿਕਰਹੁਪਰਗਾਸਾਲਗੈਪ੍ਰਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉਦਾਸੁਤਮਾਰੇਕੀ
 ਪਵਉਧੁਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਦਉਮਹਾਪਤਿਤਤੇਹੋਤਪੁਨੀਤਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਦਉ॥੧॥ਅ
 ਗਿਆਤੁਮਾਗੀਮੀਠੀਲਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੇਭਵਉਜੋਤੁਦੇਹਿਤਹੀਇਹੁਤ੍ਰਿਪਤੈਆਨਨਕਤਹੁਪਾਵ
 ਉ॥੨॥ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪ੍ਰਭੁਆਮੀਸਗਲਰੇਣਹੋਇਹੀਐਸਾਪੁਸੰਗਤਿਹੋਇਪਰ
 ਪਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਲਹੀਐ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਹਮਛੋਹੇਤੁਮਹੇਤੁਪ੍ਰਭੁਮਹੇਮੀਰਾਨਾਨਕਬਾਰਿਕ
 ਤੁਮਮਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤਮਾਰੇਖੀਰਾ॥੪॥੩॥੫॥ १੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਟੇਡੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਰੁਢ ਦੁਪਦੇ॥ ਮੀਗਉਦਾਨੁਕਰਨਾਮੁਅਦਰੁਕਛੁਮੇਰੈਸੰਗਿਨ
 ਚਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉਗਾਜੁਮਾਲੁਅਨੇਕਭੋਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਮ
 ਧਾਇਧਾਇਬਹੁਬਿਧਿਕਉਪਦੈਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਟਿਦਅਦਰਜੇਚਾਹਉਦੀ
 ਜੈਸਗਲਬਤਹੈਖਾਮਾਕਹਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੇਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸੁਆ॥੨॥੧॥੬॥
 ਟੇਡੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧਗੈਜੀਉਪਾਨੁਖਇਸੁਮਨਕਉਬਰਤਨਿ
 ਏਹਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਗੈਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇ
 ਰੈਸੰਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਕਉਨਿਸਤਰੈ॥੧॥ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੁਸੰਗੈ
 ॥ਇਸਟੁਮੀਤੁਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਭੰਡਰੈ॥੨॥੨॥੭॥ ਟੇਡੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਨੀਕੇ
 ਗੁਣਗਉਮਿਟਹਿਰੇਗਾਮੁਖਉਜਲਮਨੁਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਤੇਰੇਰੈਈਹਉਲੇਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗਾਛੋਡਿਓਪਤੁਬਾਦੁਅਹੰਕਰਾਮਾਨੁਸੋਈ

ਜੇਹੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਹਲ ਸੇਈ ਹੈ ਲਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ ਲਿਖੇਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿ
 ਨੁਦੁ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰੈ ਜੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਇਓ ਸਿਰ
 ਟਿ ਤੁਹਾ ਗੀ ॥ ਮਿਲੈ ਭੁਖਾ ਪੁਰਿ ਸੇਰਾ ਚਿਤ ਲਾਹਿ ਹਮਾ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਭੁਝੈ ਦੂਜੀ
 ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਿਓਤ ਉਦਮਾ ਗੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟ ਹਮ ਨਿਗੁਣ ਲੇਹੁ ॥ ਏ ਬਾਗੀ ॥ ੧
 ਸਦ ਬਖਸਿ ਦੁਸਦਾ ਮਿਹਰਦਾ ਨਾ ਸਰੁਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਸੀਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓਰਿਖ
 ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਸ ਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਇਣ
 ॥ ਸੀਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਚਿਓ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਲਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਮਾਗਹਿ ਸੇਈ ਸੇਈ
 ਪਦ ਚਿੰਗਟ ਰਸਾਇਣਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਰੁ ਤੇ ਛੂਟ ਹਿਰਦੁ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣਾ ॥ ਖੇ
 ਜਤ ਮੇਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਓਦਾ ਸਗੋ ਬਿਟ ਪਗਾਇਣਾ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਖੇ ਮਾਚਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ
 ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਨਿਦਕੁ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ
 ਤੇਹ ਟਿਓ ॥ ਪਰਬੁ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਦਇਆ ਲਾਸਿ ਦਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾ
 ਲੁ ਜਾ ਲੁ ਜਾ ਭੁਜੇ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥ ਬਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਭੁਟ ਤਨਾਹੀ ਗਾਮਰਤ
 ਨੁਸਤੁ ਖਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਸ ਮਾਭੂ ਤੇਹ ਅਥਿਨਾ ਗੀਤ ਰਿਅਪਨ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗ
 ਮ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕਿਰ
 ਪਨ ਤਨਮਨ ਕਿਲਾਇ ਖਰੁ ਗੇ ॥ ਸਾਪਸੀ ਗਿਭੁ ਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਦਾ ਕਨਕ ਉਇ ਕੁਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿੜ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੂਟ ਕਤ ਬਾਮਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਮਾਗੇ ਪੋਟੇ ਸ
 ਗਿਖਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਹੈ ਓਇ ਉਹਾਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ ਜੇਹੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਖਹੁ ਸਗਣਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੨ ॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ
 ਧਿਆਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੀਤ ਅਓਖ ਪੁਹਰਿ ਕੋਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਨਿਦਾ
 ਰਣ ਹਰਾ ਦੁਖ ਹੀਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਤਕਉ ਬਿਪਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧
 ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦਨਾ ਗਾਇਣ ਕਰਣ ਕਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥ ਬਲਬੁਧੁ ਗੁਨ ਸੁਖ ਦਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਰਿਟੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਏਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ਪਾਰਿਅਨੁ ਕੁ
 ਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਦਸ ਦੀਕੀਨ ਅਪਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਠਿ ਰਿਤਿ ਨਹੀ ਸਮਾਲੇ ਬਿ
 ਨ ਸੇਸੇ ਗਸੀਤ ਪਾਹਾ ਬਦੇਇ ਗਾਖੈ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਏਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤ ਏਮਿਹ
 ਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਰੁ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੪ ॥

ਏਤ੍ਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਸਦਾਮੀਸਰਨਿਪਰਿਓਦਰਬਾਰੋਕੋਟਿਅਪਰਾਧਖੰਡਨਕੇਦਾਰੇਤੁ
 ਬੁਧਿਨੁਕਉਨੁਓਧਾਰੋ॥੧॥ ਭਹਾਉਘੋਜਤਖੋਜਤਬਹੁਪਰਕਾਰੇਸਰਬਅਰਥਬੀਚਾਰੋ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿਪਰਮਗਤਿਪਈਐਮਾਇਆਗਚਿਬੰਧਿਹਾਰੋ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ
 ਸੁਰਿਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੋ॥ ਨਾਨਕਅਨੁਦਕਰੇਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨਿਟਾਰੋ॥੨॥੧੦॥੧੫

੧ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

॥ १६ ॥
 ਟੇਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਘਰੁ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿ ਰੇ ਮੂਨ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਬੋਗੀ ਤੇ ਰੋਨ ਹੀ ਸੁ
 ਜਾਨੀ ਮੋ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਖਿਨੁ ਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮੰਨਿ ਨ ਬਸਾਇ ਓ
 ਛੇਤ੍ਰਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਸਚਿ ਓ ਜਿ ਤੂ ਭਖਤਿ ਸਾਇ ਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇ ਸ
 ਨਾਹੀ ਪਾਇ ਓ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੬
 ਟੇਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਧੁ ਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ੧ ॥ ਵਡੈ ਭ
 ਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇ ਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਤਾ ਪਬ੍ਰਤਨੇ ਮਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁ ਸਲੁ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥ ੨ ॥ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅੰਨ
 ਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹਾਕੁ ਰੁਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਹੋਰ ਮਹਿ ਆ
 ਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੪॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਰੂੜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਲੋਝੇ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨਹਾਏ
 ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਦੂਢੇ ਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾ ਗਣਿ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਥੀ ਪੇਖਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਗੁਰਮੁਖ ਫਾਇਆ ਹੋ
 ॥ ੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਣੀ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨ ਪੁਲੇ ਖੁਲਿਖਿ ਚੁਰਿ ਮਾਥੈ॥ ਇਹ ਬਿਪਿਨਾਨ ਕਹਰਿ ਨੈਣਾਨੁ
 ਲੋਇ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੮॥ ਟੋਡੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਾਗਰ ਬਿਗਰੇ ਲੜੇ ਮੁੜੇ ਹੀ ਓਰੇ॥ ਹੀ ਓਮ
 ਹਰ ਜਗੀ ਮਾਇ ਓਰੇ॥ ਹੀ ਹਰਿ ਨਿਆਈ ਮੋਹਿ ਫਾਕਿ ਓਰੇ॥ ਘਟੇ ਘਟੇ ਸਦ ਲੋਝੇ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈ
 ਰੇ ਪਾਇ ਓਰੇ॥ ਮਹਾਰਾਜੇ ਰੇ ਗਾਥਾ ਦੁਸਿ ਉਲੁਭੁੜੇ ਓਰੇ॥ ਨਿਹੰਗੁ ਗੜੇ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇ ਓਰੇ॥ ੧॥ ਸੁ
 ਟਿਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੇ ਬਰੇ ਸਗਲੇ ਪਾਛਤਮਿ ਓਰੇ॥ ਜਾ ਕੇ ਲਹਣੇ ਮਹਾਰਾਜਗੀ ਗਾਥ
 ਵੀ ਓ ਜਨਨਾਨਕ ਗਰਗ ਸਿਨ ਪਉੜਿ ਓਰੇ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੮॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੇਡੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ५५५५ ॥ ਦੁਪਦੇ॥ - ਲੈਸੇਗੁਨੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨਾਪੰਚਵੇਖਅਰੁਅਰੁ
ਰੇਗਇਹਤਨਤੇਸਗਲਦੂਰਿਕੀਨਾ॥ ५५५५ ॥ ਭੀਖੀਧਨਤੇਰਿਛੋਰਿਥਿਖਿਅਤੇਗੁਰਕੇਸਬਦੁ
ਮੇਰੇਦੀਖੁਰੇਦੀਨਾ॥ ५५५५ ॥ ਅਨਹੂਪੁਮੇਰੇਕਛੂਨਬਿਚੋਰਿਓਪ੍ਰਿਮਗਹਿਓਮੇਰਿਹਰਿਗੀਨਾ॥ ५५५५ ॥

ਖਿਲਾਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚੋ ਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪਤੀਨਾ ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਕਿਹੁ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸੋ
 ਕੁਰਤਿ ਸਹੀ ਕੋ ਧੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥ ਏਡੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਆਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹੀ
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਜਪਿ ਏਹੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਪੈਰੀ ਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੇ
 ਰੈ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥ ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋ ਸਾ ਸੀ ਹਿਮੇਰੈ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤਿ
 ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਨ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ਏਡੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿ
 ਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਨਾ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨ ਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀ ਅਰੇ ਤੇ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਦੁ ਭਰ
 ਖੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਅੰਤ ॥ ਰਜਾ ਮੀਸੁ ਘੜੁ ਜਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਰਜਨਾ ਮਧਨੁ ਮੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਸਟਿ ਧਰ
 ਤ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਆਘਾਵਹਿ ਸਮਰਥ ਕਾਨਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਗਣਿ
 ਜੀ ਅਕੇ ਦਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੨ ॥ ਏਡੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਗ
 ਕੀ ਧੁਰਿ ਆਵੀ ਨਦਾਇ ਅਲਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ
 ਹ ਦਿਸਰਾਵਿ ਰਹਿ ਅਜ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜੇ ਤੁਮਾਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵੁ ਕਰਤੇ ਸੇ
 ਜਨ ਕਬਹੂ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇ ਅਕੇਸਾ ਧੂਸੀ ਗਤਿ ਮੇਟਿ ਬਿਭਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ
 ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀ ਅਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨੇ ਕੂਰਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ਏਡੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਆਈ ਮੇ
 ਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦਰਸਨ ਦੇਖ ਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਓ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਾ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਅ
 ਬਿਨਾ ਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੇ ਜਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਗਮੇ ਨੇਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੈ ਗੁਣ ਤਾ ਸਾ ਸੀਤਿ
 ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸੇਟਿ ਪੂਰਨ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੪ ॥ ਏਡੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨਾ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਨ ਮਨ ਸੁਖ ਦਾ ਤ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਸਨ ਕੋ ਭਾਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ
 ਛੁਚਤੁ ਰਸ ਭਬੇਤਾ ॥ ਸਭ ਬੇਰਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ ਭਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰ
 ਮਿ ਬੀਜਨ ਸੇਖਾਵਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਅਨਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮ
 ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੫ ॥ ਏਡੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਆ
 ਈ ਮਾਇਆ ਛਲਾ ॥ ਤਿਣ ਕੀ ਅਗ ਨਿਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਬਿਨੁ ਹਰੁ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਓ ॥ ਛੋਰਿ ਸਿਆਨ ਪਬਹੁ ਰਤੁ ਗਈ ਦੁਇ ਕਾਰੇ ਜੇਵਿ ਸਾਧ ਮਾਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤ ਰਜਾ
 ਮੀਸਾਨੁ ਖਦੇ ਹਕਾਇ ਹੁਊ ਭੁਖੁ ਛਲੁ ॥ ਬੇਦ ਬਖਿਅਨ ਕਰਤ ਸਾਧੁ ਜਨ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੁਤਨ ਹੀ

ਖਲਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਚੇਜਨਨਕਹਰਿਸਿਮਰਨਿਦਹਨਭਏਮਲਾ॥੨॥੧॥੨੬॥ ਟੋਡੀਪਤਿਸਾਹੀ
 ੫ ॥ਆਈਚਰਨਹੁਰਮੀਠੇ॥ਫੁਰੈਭੁਗਿਦੇਵੈਪਰਮੇਸਰੁਕੋਟਿਫਲਾਦਰਸਨਹੁਰਭੀਠੇ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਹੁਨਗਾਫਤਅਚਿਤਅਥਿਨਾਸੀਕਾਮਕੋਧਬਿਨਸੇਮਦਢੀਠੇ॥ਅਸਥਿਰਭੁਏਸਾਚਰੰਗਿਰ
 ਤੇਜਨਮਮਰਨਬਾਹੁਰਿਨਹੀਪੀਠੇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਰੰਗਰਸਜੇਤੇਸੀਤਦਇਆਲਾਜਾਨੇ
 ਸਭਿਝੂਠੇ॥ਨਾਪੁਰਤਨੁਪਾਇਓਜਨਨਾਅਥਿਹੂਨਚਲੇਸਭਿਝੂਠੇ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਟੋਡੀਪਤਿਸਾਹੀ ੫
 ਸਾਧਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਗਾਸਹਜਅਨੰਦਹੋਵੈਦਿਨੁਗਤੀਅੰਕੁਰੁਭਲੋਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਹੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਓਬਿਭੁਰਾਗੀਜਾਕੋਅੰਤਨਪਾਰਦਾਰਾਕੁਰਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾ
 ਬਿਖੁਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੇਕਉਵਿਨਸੀਕਟਦੁਆਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰ
 ਨਿਗਹੀਸੁਆਮੀਕੀਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਆਈ
 ਮੇਰੇਮਨਕੋਸੁਖਾਕੋਟਿਅਨੰਦਰਾਜਸੁਖਭੁਗਵੈਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੈਸਭਦੁਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿ
 ਜਨਮਕੋਕਿਲਬਿਖਾਸਹਿਸਿਮਰਤਪਾਫਤਤਨਮਨਸੁਖਾਦੇਖਿਸਰੁਪੁਪੁਰਨੁਭਈਆਸਦਰ
 ਸਨੁਭੇਟਤਉਤਰੀਭੂਖਾ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿਧਕਾਮਧੇਨੁਪਾਰਜਾਤਹਰਿਹਰਿਭੂਖੁ
 ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਗਹੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮੁਮਰਨਛਿਰਿਗਰਭਨਪੁਖਾ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਟੋਡੀਪਤਿਸਾਹੀ ੫
 ॥ਹਰਿਹਰਿਚਨਰਿਦੈਓਰਧਾਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਠਲਹਮਾਰੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੁਜਾਪਰਸੇਸੁਰਹਰਿਕੀਰਤਿਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ਹੁਨਗਾਫਤਅਤੁਲਸੁਖਪਾਇਆ
 ਰਾਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੧॥ਜੇਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਨੇਕੀਨੇਤਿਨਕਾਬਾਹੁਰਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾ
 ਮਰਤਨੁਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਹਰਿਨਾਨਕਕੰਠਮਝਾਰੇ॥੨॥੧੧॥੩੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬੈਰਾੜੀਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੮੧ ਸੀਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੁਖ
 ਗਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਚਾਹਤਸੇਈਮਨਿਪਾਇਓਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਸਰ
 ਬਸੁਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੀਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੀ ਅਲਮ ਦੁਨੀਆਇਆ ਅਸਮਾਨ ਜਿ
ਮੀਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇ ਸਿਖੁ ਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬੰਦੇ ਚਸਮ ਦੀ ਦੇ ਛਨਾਇਆ ਦੁਨੀਆ ਮੂਰਦਾਰ ਬੁਰਦ
ਨੀਗਾ ਛਲਹੁ ਦਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਾਨ ਹੈ ਦਾਨਹਰਾ ਮਕੁਸਤ ਨੀ ਮੂਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ ਦਿਲ ਕ
ਬਜ ਕਬਜ ਕਦੋਰੇ ਦੇ ਜਕਸ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਲੀ ਨਿਆ ਮਰਿ ਬਿਰਦਾਰ ਦਰਬਾਰ ਮਿਥੈ ਖਨਾਇ ॥ ਜ
ਬ ਅਜਰਾਈ ਲੁਬਸਤ ਨੀ ਤਬ ਚਿਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹੁ ਵੇਲੇ ਲਮਾ ਲੂ ਮੂਰਦੀ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥
ਬੁਗੋਨਾ ਨਕ ਅਰਦ ਸਿਪੇ ਸਿਵਰ ਦੇ ਸਬੰਦਹ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੀਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਹੀ ਸੋਹੇਇ ॥ ਤੇ
ਰਾਜੇ ਰਤੇ ਹੀ ਮਨਿ ਟੇਕਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰਾ ਭੇਗੀ ਟੇ
ਕਤੇਰਾ ਆਪਹੁ ॥ ੧ ॥ ਹੈ ਤੂ ਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਉਚਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹੀ ਤਿਨ ਕ
ਉਦੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣਗਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਗੁ ਛਾਨਿ ਪਾਨ ਗੋਵਿੰਦ
ਅਨੂਪਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿ
ਆਰਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੀਗਿ ਤੈ ਸੀਸਾਗ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੁਗਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ
ਬਛੁ ਉਧਰਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੀਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਹਰਦਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਦਾਨੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹ
ਰਦਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰੇ ਰੇ ਲਹਿ ਪ੍ਰਣੀਅਤੁ ਪੁਰਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
ਗੁਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇ ਸਿਤੂਕੀ ਅਸੇਈ ਦੇਇ ਅਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੇਈ ਕਰਦਾ ਸਾਗਾ ਅਟਿਅ
ਟਿਮਾਲ ਕੁਦਿਲਾਕਾਸ ਚਾਪਰਦ ਗਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨਜਾਣੀ ਐਵਰੁ ਦੇਪਰਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰ
ਦਹੀ ਜਿਚਰੁ ਅਟਮ ਹਿਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇ
ਆਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਤਿਲੀਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਕਾ ਦੀਨ
ਦੁਨੀਆ ਏਕਤੂਹੀ ਸਭੁ ਖਲ ਕਹੀ ਤੇਪਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਰਿਥਾ ਪਉਥਾ ਪਦਾ ਅਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪਾ ਕਉ
ਵੁਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿ ਅੰਗੇ ਮਰਿਦੀਪਾ ॥ ੧ ॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲ ਕਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਦਾਨੁ ਪ੍ਰਦਾਇ ॥
ਦਿਨ ਸੁਰੇਣਿ ਜਿਤੁ ਪੁਅਰਾ ਪੈਸੇ ਕਿਉ ਦੇ ਜਕਿ ਜਾਇ ॥ ਅਜਰਾਈ ਲੁਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਪਹੁ ॥ ਗੁ
ਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਅਠੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹੀ ਦੀਦਾਰ ॥ ੩ ॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਛਿਲਹਾ ਲਸਗ ਲੇਸਦੁ ਸੁਪੁਤੇ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਬੁਝਿਅਸਦਾਏਕਚੁਗਾਉ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲੰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੀ
 ਰਾਵਨਾਵਿਲਸੇਚਾਮੁਹਬਤੇਮਨਿਤਨਿਬਸੈਸਦਸਾਹਬੰਦੀਮੋਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਵਨੇਟੀਦਾਰਸਾ
 ਹਿਬਕਛੁਨੀਇਸਕਾਮੇਲੁਪਾਕਪਰਦੁਦਗਾਰਤੁਖੁਦਿਖਸਮੁਦਰਅਤੇਲੁ॥੧॥ਦਸਤਗੀਰੀਦੇਹੀ
 ਦਿਲਾਦਰਤੁਹੀਤੁਹੀਏਕਾਕਰਤਾਰਕੁਦਰਤਿਕਰਣਖਲਕਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕਾ॥੨॥੧॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮੁਖੀ ਸ੍ਰੀਮੁਖਦਾਕਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥੫॥ ੫੨੧ ॥ਬਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀਪਾਣੀ॥ਨਾਨਾਪੁਭੇਖਦਿ
 ਖਲਾਈ॥ਸੀਗੁਓਤਾਰਿਥੀਮਿਓਪਾਸਰਾ॥ਤਬਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ॥੧॥ਕਦਨਤੁਪਦਿਸਟਿਓਬਿਨਸਾਇ
 ਓਕਤਹਿਗਾਇਓਓਕਤਤੇਅਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤੇਓਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ਕਨਿਕਕੂਖਨ
 ਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ॥ਬੀਜੁਬੀਜਿਦੇਖਿਓਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ਫਲਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੨॥ਸਹਜਘਟਾਮਹਿ
 ਏਕੁਆਕਾਸੁ॥ਘਟਛੂਟੇਤੇਓਹੀਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਭਰਮਲੇਭਮੋਹਮਾਇਆ॥ਦਿਕਾਗਾਭੁਖਛੂਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰ
 ॥੩॥ਓਹੁਅਭਿਨਾਸੀ॥ਬਿਨਸਤਨਾਹੀ॥ਨਾਕੋਅਦੈਨਾਕੋਜਹੀ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਹਉਮੈਮਲੁਧੋਈ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਮੇਰੀਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੪॥੧॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕੀਤਲੇਹੁਹਿਸੇਪ੍ਰਭਹੋਇ
 ॥ਤੁਛੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੇਜਨੁਸੇਦੇਤਿਸੁਪੁਰਨਕਜਾ॥ਦਸਅਪਨੇਕੀਰਾਖਹੁਲਾਜ॥੧॥ਤੇ
 ਰੀਸਹਟਿਪੁਰਨਦਇਆਲਾ॥ਤੁਛੁਬਿਨੁਕਦਨੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
 ਹਰਿਅਭਰਪੁਗਿ॥ਨਿਕਟਿਦਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਗੁਦੁਹਿ॥ਲੋਕਪਤੀਅਰੈਕਛੁਨਾਪਾਈਐ॥ਸਾਚਿਲਗੈਤ
 ਹਉਮੈਜਾਈਐ॥੨॥ਜਿਸਨੇਲਾਇਲਾਏਸੇਲਾਗੇ॥ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਜਾਗੇ॥ਦੁਰਮਤੇਜ
 ਇਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੇਤ੍ਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥ਤੁਧੁਕਾ
 ਵੈਤਾਅਣਹਿਗਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਦਾਧਿਆਏ॥੪॥
 ੨॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਹੁਸੇਹਗਨਿਜੇਪ੍ਰਭੁਪਛਾਨੈ॥ਮਨੈਹੁਕਮੁਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਿਅ
 ਸਿਉਗਤੀਰਲੀਅਮਾਨੈ॥੧॥ਸੁਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨੀਸਾਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਤਾਜਿਲਾਜਲੋਕ
 ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਕਉਸਮਝਵੈ॥ਸੇਈਕਮਾਵੈਜੇਪ੍ਰਭਭਵੈ॥ਸਾਸੇਹਗਾਣਿਅੰਕਿਸਮਵੈ
 ॥੨॥ਗਰਬਿਗਹੇਲੀਮਹਲੁਨਪਵੈ॥ਠਿਰਿਪਛੁਤਵੈਜਬਹੋਣਿਬਿਹਵੈ॥ਕਰਮਹੀਣਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁ

ਪਾਏ॥੩॥ ਬਿਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਅਸੀ ਰਹਿਅ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਗਾਏ
 ਦੇਖਿਹ ਦੂਰਿ॥੪॥੩॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਦ੍ਰਿਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾਹੁ ਉਪਰ ਕੀਨਾਹਿ॥
 ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਗਿ॥ ਸਗਲ ਸਮਿ ਕੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੇ ਵੀ॥ ਅਸਪਿ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਉ
 ਲੇਵੀ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਹਾ ਕੁਨ ਕੀਤਾ ਪਿਅਰੇ॥ ਸੁਖ ਦੁਸਰੂਪ ਦਇਆ ਲਖੁ ਰਹੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤੁ
 ਸੀ ਗਾਰੁ ਭਉ ਅੰਜਨ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇ ਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ॥ ਕੰਗਨ ਬਸਤੁ ਗਹਨੇ ਬ
 ਨੇ ਸੁਹਾਏ॥ ਧਨ ਸਰਸੁ ਖਪਾਏ ਜਾ ਪਿਰੁ ਪਾਰਿ ਮਾਏ॥੨॥ ਗੁਣ ਕਾ ਮਣਿ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝੁ ਇਅ
 ॥ ਦਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ॥ ਸਭਿ ਕਾ ਮਣਿ ਤਿਆਗਿ
 ਪਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮੇਰਾ॥੩॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਸੁਰ ਜੇ ਤਿਉ ਜੀਆਰਾ॥ ਸੇਜ ਦਿਛਾਈ ਸਰਪ ਅਪਾਰਾ॥
 ਨਾਦਰੰਗ ਲਾਜੇ ਜਗਦਾਸਾਇਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪਿਰਪਨ ਮਿਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੪॥
 ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ॥ ਬੇਜਤ ਚਰਿਓ ਦੇਖਉ ਪਿਅ
 ਜਾਈ॥ ਸੁਨਤ ਸੇਵੇ ਸੋਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਦਿਛਾਈ॥ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਅਇਓ ਤਿਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ॥
 ੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੀ ਅਰੇ ਪੀਰੈ ਨਿਮੋਨਾ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ਹਉ ਤੁਝੁ ਕਰ ਬਾਨੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਾ ਸੇ
 ਜ ਦਿਛਾਈ ਧਨ ਕੰਤਾ॥ ਧਨ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਸਦਾ ਜਗੀਤਾ॥ ਪੀਓ ਮਦੋਰੇ ਧਨ ਮਤ ਦੇਤਾ॥ ਧਨ ਜਾਗੇ
 ਜੇ ਪਿਰੋ ਬੇਲੀਤਾ॥੨॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤ ਰਮੈ ਸਭ ਲੇਖੁ ਗੇ॥
 ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ॥੩॥ ਭਉਓ ਕ੍ਰਿਪ
 ਲੁ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਬੁਝੀਤ ਪਤਿ ਪਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਗਲ ਸੀ ਗਾਰੁ ਹੁਟਿ ਮੁਖੁ
 ਹਿਸੁਹਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਪਿਰੁ ਪੈਛਾਈ॥ ਬੇਲਿ
 ਓ ਕਪਟੁ ਤਾਮਰੁ ਰਹਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜਾ॥੫॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ॥ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ
 ਤੇਰੇ ਸਾਹਿ ਸਮਾਲੀ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ॥ ਬੈਖਰੀ ਦੁਕਿ ਆਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿ
 ਰੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ॥੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀ ਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਨ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਥਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੇਰਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿਸੈ ਤੇਰੇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਠਾਰੁ
 ਰਾਗ ਮਾਪਾਰੇ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵਕ ਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੀਝੁ॥ ਦੁਓ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵੁ ਦਰਸਾਰੇ॥
 ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਐਸੰਤੁ ਨ ਲਹੀ ਐਸੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ॥੩॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਛੀਨੁ ਹੋਇ ਮ
 ਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਭਾਰੇ॥੪॥

ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਘਰੁ ३ ॥ ਸੇਵਾਥੇਰੀਮਾਗਨੁਬਹੁਤਾਮਹਲੁਨਪਵੈਕਹਤੇਪਹੁਤਾ॥੧॥
 ਜੇਪ੍ਰਿਅਮਾਨੋਤਿਨਕੀਰੀਸਾ॥ਕੂੜੇਮੁਰਖਕੀਹਠੀਸਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੇਖਦਿਖਾਵੈਸਚੁਨਕਮਾਵੈ
 ॥ ਕਹਤੇਮਹਲੀਨਿਕਟਿਨਅਵੈ॥ ੨॥ ਅਤਤੀਸਦਾਏਮਾਇਅਕਾਮਤਾਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕਰੈਖੁਬਿਰਤਾ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਨਉਸੁਨੀਜੈ॥ ਕੁਚਲੁਕਠੇਰਕਾਮੀਮੁਕਤੁਕੀਜੈ॥੪॥ ਫ
 ਰਸਨਦੇਖੇਕੀਵਰ੍ਹਿਅਈ॥ ਤੁਮਸੁਖਦਾਤੇਪੁਰਖਸੁਰਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੧॥ ੭॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀ
 ੫ ॥ ਬਰੇਕਾਮਕਉਉਠਿਖਲੋਇਆ॥ ਨਾਮਕੀਬੇਲਾਪੈਪੈਸੋਇਆ॥੧॥ ਅਉਸਰੁਅਪਨਾਬੁਝੈ
 ਨਇਆਨਾ॥ ਮਾਇਅਮੋਹਗਿਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲੋਭਲਹਰਿਕਉਬਿਗਸਿਫੁਲਿਖੈਠਾ
 ਸਾਧਜਨਾਕਾਦਰਸੁਨਹੀਠਾ॥ ੨॥ ਕਬਹੂਨਸਮਝੈਅਗਿਆਨੁਗਵਰਾ॥ ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਲਪਟਿਓਜੀ
 ਜਾਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੈਨਾਦਕਰਨਸੁਟਿਭੀਨਾ॥ ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਅਲਸੁਮਾਨਿਕੀਨਾ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟਿਨਹੀਰੇਪੇਖਤਅੰਧੋਛੋਰਿਜਾਰਿਝੂਠੇਸਭਿਧੰਧੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਖਸਕਰੀਜੈ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਧਸੰਗੁਦੀਜੈ॥੪॥ ਤਉਕਿਛੁਪਾਈਐਜਉਹੋਈਐਰੇਨਾ॥ ਜਿਸਹਿਬੁਝਏ
 ਤਿਸੁਨਾਭੁਲੈਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੨॥ ੮॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਘਰਮਹਿਤਾਕੁਰਨਦਰਿਨਅਵੈ
 ॥ ਗਲਮਹਿਪਾਹਟੁਲੈਲਟਕਾਵੈ॥੧॥ ਭਰਮੈਕੂਲਾਸਾਕਤੁਛਿਰਤਾ॥ ਨੀਰੁਬਿਰੋਲੈਖਪਿਖਪਿਮਰਤਾ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁਪਾਹਟਕਉਠਾਕੁਰਕਹਤਾ॥ ਓਪਾਹਟੁਲੈਓਸਕਉਕੂਬਤਾ॥੨॥ ਕੁਨਹਗਰ
 ਲੁਣਹਰਾਮੀ॥ ਪਾਹਟਨਵਨਪਾਰਗਿਰਾਮੀ॥੩॥ ਭੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਠਾਕੁਰਜਤਾ॥ ਜਲਿਥਲਿਮ
 ਹੀਅਲਿਪੁਰਨਬਿਧਤਾ॥੪॥੩॥੯॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਲਾਲਨੁਗਾਇਅਕਵਨ
 ਗਤੀਰੀ॥ ਸਖੀਬਤਵਹੁਮੁਖਹਿਮਤੀਰੀ॥੧॥ ਸੁਹਬਸੁਹਬਸੁਹਦੀ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੈਰੀਗਰ
 ਤੀਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਦਮਲਵਉਸੀਗਿਨੈਨਭਤੀਰੀ॥ ਜਹਾਪਠਵਹੁਤਹਾਜੀਉਤਤੀਰੀ॥੨॥
 ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਦੇਉਜਤੀਰੀ॥ ਏਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਹੁਸੇਹਿਪ੍ਰਾਨਪਤੀਰੀ॥੩॥ ਮਾਣੁਤਵਾਅ
 ਓਬਧਿਹਤੀਰੀ॥ ਸਾਨਨਕਸੇਹਾਗਵਤੀਰੀ॥੪॥੪॥੧੦॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਭੁੰਜੀਵਨੁ
 ਭੁੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਗਾ॥ ਤੁਝਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਸਾਧਾਗਾ॥੧॥ ਭੁਸਾਜਨੁਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੇਗਾ॥ ਚਿਤਹਿਨਬਿਸਰ
 ਹਿਕਾਹੁਬੇਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਖਰੀਦੁਹਉਦਾਸੋਰੇਰੇਗਾ॥ ਭੁੰਗੋਰੇਰਾਕੁਰਗੁਣੀਗਰੇਗਾ॥੨॥ ਕੋਟਿਦਾਸ
 ਜਕੈਦਰਿਬਗੇ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਵਸੈਤਿਨਨਾਲੇ॥੩॥ ਹਉਕਿਛੁਨਹੀਸਭਕਿਛੁਤੇਗਾ॥ ਚਿਤਿਪੋਤਿਨਨਕ
 ਸੀਗਿਬਸੇਗਾ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਬੁਖਮਹਲਜਕੈਉਚਦੁਅਰੇ॥ ਤਾਮਹਿਦਾਸਹਿ

ਭਗਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਮੀਰੀ॥ਦਿਰਲੈਕਾਪੁਨੇਤਹੁਰੀਰੀ॥੧॥ਗੁਰੀ॥
 ਤਹਗੀਤਨਾਦਅਖਰੇਸੰਗਾ॥ਉਹਸੰਤਕਹਹਿਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਤਹਮਰਣਨਜੀਵਣਸੇਗੁਨਹਰਖਾ
 ॥ਸਾਚਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥੩॥ਗੁਰਜਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਣੀ
 ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਰੇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਇਹਭਵ
 ਜਲੁਤਰੇ॥੧॥ਓਇਸਾਜਨਓਇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਜੇਹਮਕਉਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਰੇ॥੧॥ਗੁਰੀ॥
 ਜਾਕਾਸਬਦੁਸੁਨਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੁਤਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕੀਧੀਰਕਇਸੁਮਨਹਿ
 ਸਧਾਰੇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਮੁਖਉਜਲਥੇ॥੩॥ਪ੍ਰਕ੍ਰੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭੀਅਪਿਸਦਥੇ॥ਸਗਣਿਨਾਨਕ
 ਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਣਪਾਦੁਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥
 ਉਠਿਸਿਧਰੇਕਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤਪੇਖੇਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
 ਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰੀ॥ਬਦਿਸਾਹਸਾਹਦਾਪਾਰੀਮਰਨਾ॥ਜੇਦੀਸੈਕੁਲੁਰਿਖ
 ਰਨਾ॥੨॥ਕੁਣੈਮੋਹਿਲਪਟਿਲਪਟਨਾ॥ਛੋਰਿਚਲਿਆਤਠਿਹਿਪਛੁਤਨਾ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾਨ
 ਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਾ॥ਨਾਤੁਤੇਗਜਪੀਦਿਨੁਰਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥
 ਘਟਘਟਅੰਤਰਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਉਤਿਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਪ੍ਰਨਾਮਧਰੇ॥
 ॥ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥੧॥ਗੁਰੀ॥ਅਨਿਕਜੇਨਿਕੁਮਿਕੁਮਿਕੁਮਿਹਾਰੇ॥ਓਟਗੁਰੀਅ
 ਬਸਾਧਸੰਗਾਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥੩॥੮॥੧੫॥
 ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਫਨਕਾਜਮਾਇਅਦੁਡਿਆਈ॥ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਬਾਗਨਕਾਈ॥
 ੧॥ਇਹੁਸੁਪਨਾਸੇਵਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਬਿਵਸਥਾਮਹਿਲਪਟਾਰੇ॥੧॥ਮੂਹਮੋਹਿਮੋਹਿਓਗਾ
 ਵਾਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਉਠਿਸਿਧਾਰਾ॥੨॥ਉਚਤੇਉਚਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥ਕਈਜੰਤਬਿਨਾਹਿਉਪਾਰਾ॥
 ੩॥ਦੂਸਰੇਆਨਾਕੋਰੋਈ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕੋਸੇਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਹਉਜੀਵਾ॥ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੋਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰ
 ਰਜਮੀ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਗੁਰੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਿਆਵਾ॥ਅ
 ਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਅਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
 ੩॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਭਉਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ ਸੁਰੀ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਪਿਆਨੁਪਾਰੀ॥ਰਸਨਾਜਾਪਜਪਉਬਨਵਾਰੀ॥੧॥
 ਸਭਲਮੁਰਤਿਦਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਪ੍ਰਣਅਧਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿ

ਜਨਮਮਰਠਨਿਦਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਟਿਕਰਨਅਪਰੀ॥੨॥ਕਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਤਜਾਰੀ॥
ਵਿਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ਕੁੰਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਪਾ
ਰਿਉਤਾਰੀ॥੪॥੧੨॥੧੩॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਮਹਾਨਾਮਪਰਾਧੀ॥ਕਰ
ਣਹਾਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਦਨਪ੍ਰਭਨਾਮੁਤੁਮਾਰੇ॥ਰਖਿਲੇਹੁਮੋਹਿਨਿਰਕੁਨੀਅਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਾਤਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮਾਨੁਖਅਭਿਮਾਨੀ॥੨॥ਸੁਆਦਈਰਖ
ਮਦਮਾਇਆਇਨਸੰਗਿਰਤਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਦੁਖਭੰਜਨਜਹਾਜੀਦਨਹਰਿਰਾਇ
ਆਸਗਲਤਿਸਾਗਿਨਾਨਕੁਸਰਣਾਇਆ॥੪॥੧੩॥੧੪॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਪੇਖ
ਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਅੰਧਾ॥ਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਐਨਾਰੀ॥ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਣੈਦੂਰੇਪਾਪੀਪਾਪਕ
ਮਾਰੀ॥੧॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਟਹਿਪਰਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਘੋਰਮਹਲਸਦਾਰੀਗੰਗਤਾ॥ਸੰਗਿਤੁਮਰੈਕਛੁਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿਪੋਚਾਰਿਆਟੀਕਭਾਡਾ॥
ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਮਤਾਰਾ॥੩॥ਕਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧਾ॥ਮਹਾਰਤਮਹਿਨਿਘਰਤਜਾ
ਰੀ॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਤੁਬਤਪਾਹਣਪ੍ਰਭਮੋਹਲੀਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥
॥ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਛੈਪ੍ਰਭਸੇਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਪਤਿਰੋਇ॥੧॥ਸੁਟਿਸਾਜਨਇਉ
ਵਤਰੁਤਰੀਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੁਹਰਿਨਮੁਉਚਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਬਿਨਾਦੁਜਾਨਹੀਜਾਪਟ
ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੇਈਭਲਮਾਨੈ॥ਅਦਿਅੰਤਿਕੀਕੀਮਤਿ
ਜਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਹਿਮੁਰਗੀ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ਸੁਹੀ
ਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਸਗਲਸਿਸਟਿਕਉਦੇਅਧਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣ
ਕਮਲਮਨਪਿਆਇ॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਜਲਿਭੂਬਤਸਤਿਗੁਰੁਕਾ
ਦੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਾਗਾਦੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨਰਾਤਿ॥ਸੁਖਸਤਜਮਨਿਅਵੈਸੀ
ਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਣੁਦਰਭਾਗੀਪਾਦੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਦੈ॥੪॥੧੬॥੨੨॥
ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਗੁਰਮਪਨੈਉਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਅਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਈ
ਐ॥ਸਿਮਰਉਸੋਪ੍ਰਭਅਪਨਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਰਣਕ
ਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਰੀਪ੍ਰਭਨਿਰਮਲਉਗ੍ਰਿਤਿ॥ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਛੁਸੈਮਨਮਾਰੀ॥ਜਨਮਜ
ਨਮਕੇਕਿਲਾਇਖਜਾਰੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆ॥ਲਾਗਨਾਨਕੁਮਾਰੈਸੀਤਰਦਾਨਾ॥
੪॥੧੭॥੨੩॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ਬਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰਤਿਰਾਗਪ੍ਰਭਨਕਰਮੁਰੋਇ

ਪ੍ਰਭਮੇਗ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭਮੇਗ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੀ ਸ
 ਗਟਿ ਰਖ ਪ੍ਰਭ ਦਾ ਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਦਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
 ਲ ਦਸਹਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦਿਸਹੁ ਨਾਹੀ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਤਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥
 ੨੪ ॥ ਸੁਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਭਾਣੀ ॥ ਜਤ ਕਰ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਿਸਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਪ੍ਰ
 ਹਿਰਿ ਸਨਾਹ ॥ ਕੋਟਿ ਅਵਤਾਰਿ ਸੁਬੇਧ ਤਨਹਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਗਏ ਕੋਟਿ ਹਮਰੇ ॥ ਕਾ ਲੁਕੰਟ ਕੁ
 ਜ ਮੁਤਿ ਤੁਨ ਬਿਦਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤਗਤ ਰਾਖੁ ਰਾਖੀ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੨੫
 ਸੁਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੈ ਵੰਗ ਲੁਖੁ ਖਤਾਹਾ ॥ ੧ ॥
 ਚਲੁ ਸਖੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਪੂਰਿ
 ਬਾਛਾਹਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਦਿ ਖਲਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ
 ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੇਰੁ ਕਹਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕਰੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸ
 ਮਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ
 ਕਮਲ ਰਿਦਮ ਹਿਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨੁ ਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬੀਜਨ ਤੁਲੁ
 ਰੋਗੁ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰ ਜਸਾਦਤ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥
 ੨ ॥ ਲੋਕੁ ਮੁਆੜਿ ਸਨ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨਤਾਕੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੋਏ
 ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਬੀ
 ਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਹਿਛੁਰੁ ਇਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ
 ਉਰ ਬੁਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾ ਲੁਖੁ ਗੁਸੁ ਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਬਤ ਦੇਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਸਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦ
 ਇਆਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇਗੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਗੀ ॥ ੩ ॥ ਦਿਸਟਿ ਪਾਰਿਲੀ ਨੇਲ
 ਵਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨੁ
 ਛਰੁ ਇਦੁ ਨੀਜੇ ਲਾਏ ॥ ਦੁਹੀ ਸਗਈ ਖੁਨਾ ਮੀਕਹਾਏ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਰ
 ਰਤਿ ਅਪੇਜਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੇ ਸੈਦੁ ਨੀਨ ਜਾਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿ
 ਰਤ ਰਿਏ ਕੇ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਦੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇ
 ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਤ ਹਕੁ ਲਿਹ
 ਰਿਨਾ ਮੁਢਿ ਚਾਰੀ ॥ ਈਤ ਉਤ ਕੀਓ ਟਸਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਨਾ ਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ

ਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਅਥਿਨਸੀਰੈਣਿਦਿਨੁਗਾਉ॥ਜੀਵਤਮਰਤਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੨॥ਸੇ
ਸਹੁਸੇਦਿਜਿਤੁਤੇਣਿਨਅਵੈ॥ਖਤਖਰਚਤਭੁਖਿਅਨਦਵਿਹਵੈ॥੩॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰਗਿ
ਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਮੁਖਿਅਇਆ॥੪॥੨੪॥੩੦॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਰਹੁ
ਰੁਪੈਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਪੁਰਨਭਈਪਾਲਾ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਦਰਸੁਤੁਮਰਾ॥
ਚਰਣਕਮਲਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ॥ਪੂਰਬਕਰਮਿਲਿਖਤਪੁਰਿਪਾਈ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜਪਰਤਪ
॥ਜਾਲਿਨਸਾਕਹਿਤੀਨੇਤਪ॥੩॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਣਤੁਮ੍ਹਰੇ॥ਨਾਨਕਮਰੈਦਨੁਪਿਆ
ਗੇ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੇਸੰਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਜਿਤੁਰਸਨਾਹਰਿਨਾਮੁ
ਉਚਾਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਗਵਹਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀ
ਵਨਰੁਪੁਸਿਮਰਣਪ੍ਰਭਤੇਗਾ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨੇਗਾ॥੨॥ਜਨਨਕੀਭੂਖਤੇਗਾ॥ਮੁਖਪਾ
ਗਾਤ੍ਰਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭਦੇਵਣਹਾਰਾ॥੩॥ਰਾਮਰਾਮਤਸੀਤਨਸੁਖਮਨਾ॥ਨਾਨਕਦੇਵਨਹਾਰਸੁਜਾਨਾ॥੪॥
੨੬॥੩੨॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਬਹਤੀਜਤਕਦੇਵੈਸਟਿਨਧਾਰਤਾ॥ਮਿਥਿਆਮੇਹਬੰਧ
ਹਿਨਿਤਪਾਰਚਾ॥੧॥ਮਾਧਵੇਰਜੁਦਿਨਨਿਤਰੈਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਭੁਜੀਤਿਹਰਿਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਰਤਾਬਿਕਾਰਦੇਭੂਕਰਣੁਰਤਾ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਰਿਦਤਿਲੁਨਹੀਧਾਰਤਾ॥੨॥ਰਰਣਪੋਖਣਸੰਗਿ
ਅਉਸਬਿਹਾਈ॥ਜੈਜਗਦੀਸਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀ॥੩॥ਸਰਣਿਸਮਰਬਅੰਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥
ਉਤਰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੨੭॥੩੩॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਰੈ
ਸਾਗਗੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰਾ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਨਾਰਾਇਣਾ॥ਦੁਖਰੋਗਸੇ
ਗਸਭਿਬਿਨਸੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਇਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਾਨਉਅ
ਰੁਨਹਿਰਮਲੁਸਾਦੁਸੁਅਉ॥੨॥ਅਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਖਿਆਈਐ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤੁਹੇਇਤਾ
ਪਾਈਐ॥੩॥ਸਰਣਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੨੮॥੩੪
॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਘਰਕਾਕਾਨੁਜਾਣੀਰੂੜਾ॥ਝੂਠੈਪੈਰਚਿਓਮੂੜਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੁਲ
ਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਜਾਤ੍ਰਿਦੇਹਿਤੇਰਾਨਾਉਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾ
ਗੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਮਤੇ॥੨॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਅਪੇਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵੁਟੇਗਾਢੇ
॥੩॥ਉਧਰੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੨੯॥੩੫॥ ਸੁਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਥਾਉ॥ਸਰਬਸੁਖਠਿਹਿਨਹੀਰੋਲਾਇਆ॥

੧॥ ਗੁਰੂ ਪਿਆਇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੈ ॥ ਤਤੋ ਕਰਤੇ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ
ਤ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਤਤੋ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ॥ ੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੈ ਲਕਿ ਲਾਏ ॥ ਸੁੰਦ
ਅਨੰਦ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩॥ ੩੦॥ ੩੬॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ
ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ॥ ਤੇਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸ ਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲੀਕਾ
ਲਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਦੇਸਾ ॥ ੧॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨॥ ੩੧॥ ੩੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਪੁ
ਰਨ ਕਿਰਪਾ ਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਰਾਖ ਲਾ ॥ ੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥ ੨॥ ੩੨॥ ੩੮॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ
੫ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰਨ ਕੋਈ ॥ ਅਪੇ ਬੰਧੈ ਕਰਾਸੇਈ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਾ
ਧਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਨ ਦੁਨਿ ਰੋਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਖਾ ਅਪੇਰੇਆ ॥ ੨॥ ੩੩॥ ੩੯॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ
ਰੈ ਗੁਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰਿ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਨੀ
ਦੂਤ ਲਾਈ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਆਈ ॥ ੨॥ ਅ
ਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀ ਅਨੁਰਘਾਈ ॥ ਪਰਿਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥ ੩॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਅਪਨ ਕੀ
ਆਪਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥ ੪॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਸ
ਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੫॥ ੩੪॥ ੪੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਭਲੀ ਉਹਾ ਕੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾਮਹਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਪਉ
ਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸੰਪਸੀਕਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆ
ਏ ॥ ਜਲਿ ਜਾਉਣੇ ਹੁਬਹੁ ਪਨਾਮਾਇਆ ਲੋਪੁ ਟਾਏ ॥ ੧॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਇ ਕਾਮ ਕੀ ਸੁਖਮ
ਨੁ ਸੰਤੋਖ ਏ ॥ ਐਸੇ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੇ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤੁਪਤਾਏ ॥ ੨॥ ਨਗਨ ਠਿਰਤਰੀ ਗੇਏ ਕਕੈ
ਹਸੇ ਰੁਪਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਬਿਰ ਬਿਆਜਿ ਹਰਿ ਚਿਲੇ ਭਾਏ ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਅਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾਨਾ ਨ ਕੁਦਾ ਨੁਪਾਏ ॥ ੪॥ ੧॥ ੪੧॥ ਸੁਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤ ਪਰਾਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗੁਣੇ ਜੀਅ

ਚੁੰਡੇਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਕਾਕਰਿਬੀਜਨਸੰਤਚਉਰਦੁਲਾਵਉਸੀਸੁਨਿਹਾਰਉ
 ਚਰਣਤਲਿਉਰਿਖਿਲਾਵਉ ॥੧॥ ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀਨਿਆਈਨਾਤਯੋ
 ਅਭਿਮਾਨੁਸਰਣੀਪਰਉਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਪਾਈ ॥੨॥ ਅਵਲੋਕਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਉਜਨਕਾ
 ਵਰਸਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨਮਹਿਸਿਚਉਬੰਦਉਬਾਰਬਾਹਾ ॥੩॥ ਚਿਤ੍ਰਦੁਇਮਨਿਆਸਕਰ
 ਉਜਨਕਾਸੰਗੁਮਾਗਉਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਕਰਿਦਾਸਚਰਣੀਲਾਗਉ ॥੪॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥

ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜਿਨਿਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਬੰਡਤਾਪਮਹਿਪਉਗਰਖਿਲੇਹੁਇਹੁਬਿਖ
 ਈਜੀਉਦੇਹੁਅਪੁਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੋਸੁਖੀਤਕੋਪਛੈਜਉਛੋਡਿਜਹਿਸੇ
 ਸਗਲਕਉਠਿਰਿਠਿਰਿਲਾਪਦਉ ॥੧॥ ਕਰਹੁਕਿਰਪਕਰਣਾਪਤੇਤੇਹੁਰਿਗੁਣਗਉਨਾਨ
 ਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਿਸਮਾਉ ॥੨॥ ੩ ॥ ੪੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਜੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਘਰੁ ॥ ਪੜਤਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਅਮੋਹਨਲਾਲਾ ॥
 ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈਅਵਰਨਹੀਕੋਲੇਖੈਸੰਤਲਾਗੁਮਨਹਿਛੋਡਿਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਗੁਨਹਰੀਅਸਰਗੁਨਪਰੀਆਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆਭਿਨਭਿਨਭਿਨਕਰੀਆਇ
 ਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆਤਹਾਅਨਦਕਰੀਆਨਹਮਰੀਆਨਹਜਰੀ
 ਆ ॥੧॥ ਕਿਰਤਨਿਜਹਰੀਆਬਹੁਬਿਧਿਠਿਰੀਆਪਰਕਉਹਿਰੀਆਬਿਖਨਿਪਰੀਆਅ
 ਬਸਾਧੁਸੰਗਿਪਰੀਆਹਰਦੁਅਰੈਖਰੀਆਦਰਸਨੁਕਰੀਆਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆਬ
 ਹੁਰਿਨਠਿਰੀਆ ॥੨॥ ੧ ॥ ੪੪ ॥

ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਅਖਾਰਾ ॥
 ਸਗਲੇਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਭਪਰਗਾਪੇਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀ
 ਹਰਾਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ ॥੧॥ ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਸਾਰਾਕਹਨੁਨਾਈਖੋ
 ਲੁਹਾਰਾਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਚਰਨਾਰਾ ॥੨॥ ੨ ॥ ੪੫ ॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰਉਮੈਅੰਏ
 ਅਸਰਨੀਆਇਆਭਰੋਸੈਆਇਆਕਿਰਪਾਆਇਆਜਿਉਭੁਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆ
 ਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆਜੋਸੇਪਵਨੁਲਾਇਆ
 ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਰਾਇਆਕਰੋਰਪ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਗਿਹਅੰਧਭੁਪਾਇਆਪਵਕੁਸਗਰਾ
 ਇਆ ॥੩॥ ਗਾਹੀਓਟਸਾਧਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਸਿਆਅਬਸੈਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥੪॥ ੩ ॥ ੪੬ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਜੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਘਰੁ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਿਬੇਨਤੀਅਮਿਲੈਨਾਮੁਅਧਾਰਾ ॥

ਤੁਠਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਗਇਆਸੀਸਰਾ॥੧॥ ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੀਤਾਕੀਓਟਤੂੰਸਚਾਸਿਰਜ
 ਨਹਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾ
 ਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ ਤੇਰਾਪੁਅਗੀਮੁਹੈਅਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥ ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾਜਿਨਹ
 ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ ਸਭੇਇਛੁਪੁਰੀਆਜਾਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਮਿਲਿਆ
 ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੪੭॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਗੁਰੁਪੁਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ॥ ਤੇਰਾਠਾਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲਾ॥
 ਸਈਭਗਤਿਜੇਤੁਪੁਭਵੈਤੂਸਰਬਜੀਆਪੁਤਿਪਾਲਾ॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇਸੀਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਜੇਤੁਧ
 ਭਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁਮਨਿਤਨਿਤੁਹੈਅਧਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰਦਇਆਲੁਕਿਪੁਨਿਧਿਮਨਸਪੁ
 ਰਣਹਾਰਾ॥ ਭਗਤਤੇਰੇਸਭਿਪ੍ਰਾਣਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤ੍ਰਿਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥੨॥ ਤੂਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾ॥
 ਤਿਉਚਾਕੋਈਅਦਗੁਨਤੇਰੀਭਾਤੇ॥ ਇਹਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਸੁਆਮੀਦਿਸਰੁਨਾਹੀਸੁਖਦਾ
 ਤੇ॥੩॥ ਦਿਨੁਰੋਣਿਸਸਿਸਸਿਹੁਣਗਾਵਜੇਸੁਆਮੀਤੁਪੁਭਵਾ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖਨਾਨਕਮਾਰੀ
 ਸਹਿਬੁਤੁਹੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਦਿਸਰੁਨਾਹੀਜਿਤੁਤੁਕਬਹੁਸੇਥ
 ਨਤੇਰਾਕੇਹਾ॥ ਅਠਪਹਰਜਿਤੁਤੁਪੁਥਿਆਈਨਿਰਮਲਹੋਵੈਦੇਹਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਹਉਸੇਥਾਭਾ
 ਲਣਆਇਆ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਆਸਾਧਸੀਹੁਤਿਨਸਰਣਾਈਪਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇ
 ਦਪਛੇਪਵਿਬ੍ਰਹਮੇਹਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਠਿਹਹਿਬਿਲਲਾਤੇਤੇ
 ਭੀਮੇਹੋਮਾਈ॥੨॥ ਦਸਅਉਤਾਰਰਾਜੇਹੋਇਦਰਤੇਮਹਾਦੇਵਅਉਪੁਤਾ॥ ਤਿਨਹੀਅੰਤੁਨਪਾ
 ਇਓਤੇਰਾਲਾਇਥਕੇਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ ਸਹਜਸੁਖਆਨੰਦਨਾਮਰਸਹਰਿਸੀਤੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ
 ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਭੋਇਓਗੁਰਨਾਨਕਤਾਮਨਿਤਨਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੨॥੪੯॥ ਸੁਰੀ
 ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੇਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਲੂਟੈ॥ ਨਿਰਬਾਣਕੀਰਤਨੁ
 ਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੂਟੈ॥੧॥ ਸੀਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ ਜੇਕੋਬਰਨੁਕਮ
 ਵੈਸੀਤਨਕਸੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਾਇਕਲਿਮਹਿ
 ਮੈਲੁਗੀਜੋ॥ ਸਾਧਸੀਗਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਹਿਲੀਜੋ॥੨॥ ਬੇਦਕਭੇਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸੁਭਿ
 ਸਾਸਤਾਇਨਪਵਿਅਮੁਕਾਤੇਨਹੋਈ॥ ਏਕਅਖਰੁਜੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥੩॥
 ॥ ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣਸੁਦਵੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਦਰਨਾਕਉਸਾਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਉਧਰੈਸੋਕਲਿ
 ਮਹਿਘਟਿਘਟਿਨਾਨਕਮਾਣਾ॥੪॥੩॥੫०॥ ਸੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈ

ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਇਹਾ ਮਨ ਮਰਿਗਿ ਰਤੇ ਨ ਕੀਸੇ ਭਾਸੁ ਭਾਨਿ ਥਾਨ ਪ੍ਰਕੇਚਰਣ ਪਰਤੋ ॥
 ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜੇ ਦੁਨ ਕੋਈ ਭਗਤ ਬਣਿਆ ਬੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਨੇ ਸਿਉ ਜਲਿ ਬਿਮਰੀ
 ਅਲਿਸੇਈ ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਉਪਰੈ ਜਮੁ ਤਕੈ ਨੇਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ
 ਬਿਛੁੜਿ ਆਰੋਧੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੨॥ ਆਇ ਅਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸ
 ਰਣਿ ਜੇ ਆਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿਆ ਹਯੇ ਸੇ ਸੰਤ ਨ ਤੇ ਪਵੈ ॥ ੩॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋਤ ਕਬਹੂ
 ਉਜੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਤਿਹੁ ਰੁਭੇਟਿ ਆਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥ ੪॥ ੪॥
 ੫੧॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਥ ਦੇਰਾ ਖੇਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇ
 ਰਾਮ ਭੁਤ ਭਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰੁ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇ ਐ
 ਉਬਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮ ਰਾਜ ਪਿਨਾ ਮੁਤੁ ਮਾਰਾ ਉਧਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਇ
 ਲੀਏ ਤੁਮ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰਸ ਮਲਿ ਸਰਬ ਬਖਾਈਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
 ੨॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛੁਡਾਏ ॥ ਅਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿ ਕਰਾ
 ਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ੩॥ ਭਗਮੁ ਗਾਇ ਅਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾ ਸੇਮਿਟਿ ਆਸ ਗਲਾਇ ਸੁਗਾਨਾ ਨਕ
 ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਭੋਟਿ ਆਸ ਤਿਹੁ ਰੂਪੁ ਗਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੨॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥
 ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿ ਆਕਰਤਾ ਕਛੁ ਨ ਕਰਮ ਕਰਿਆਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਬੇਲਾ ਅਪਿ ਕੇ
 ਰਿਦੇ ਖੈਰਾ ਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਗਾਇ ਤੁਧੁ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅ
 ਪਿਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਸੋਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤ ਪੂਕਾ ਚੀਦੇ ਹੋਇਆ
 ਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੇ ਹਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ਼ਿ ਰਾਲੀ ॥ ੨॥ ਜੀ ਅੰਜੰਤ ਸਭਿ ਰੇਰੇ ਕੀ ਤੇ ਘਟਿ
 ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈਐ ॥ ੩॥ ਨਿ
 ਰਗੁ ਭੁਗਤੁ ਮਨ ਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਣ ਗਾਵੈ
 ਮਿਲਾਲ ਗੋਤੇ ਰਾਭਾਣਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੫੩॥ ਸੁਹੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਭਗਨੁ ਹੋਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ
 ਹੋ ॥ ਜਿਨ ਪਰਿਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੋਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਮਾ ॥ ੧॥
 ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਦੁਲਾਵ ਚਰਣ ਪੂਰਿ ਮੁਖਿ
 ਲਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹਰੁ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ ਜੀ ਅਦਾਨ
 ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਨਿਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈ ਨਿਮਿਲਾਏ ॥ ੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਤਿਸਾਰੀ ਸਚੇ ਸੇ
 ਤੀਰਤੇ ॥ ਬਚਾ ਸੁਖ ਸਚੀ ਦਰਿ ਆਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ ਨਿਜ ਤੇ ॥ ੩॥ ਪਖਣੇਰੀ ਪਣੀ ਦੇਵਹਰਿ

ਨਕੋਪੀਸਣੁਪੀਸਿਕਮਾਵਾਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਾਪਸਿਬੋਨੀਤੀਤੇਰੋਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੫੪॥
 ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਮਾਪੇਕਰਣੈਹਰਾ॥ਚਰਣਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੇਰੀਸੇਵਕੁ
 ਮਾਗੇਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਗਇਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰੀਐ॥ਤੁਪ੍ਰਭਵੈਤਨਮੁ
 ਜਪਵਹਿਸੁਖਤੇਰਾਦਿਤਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਭਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੁਮਾ
 ਪਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤਹਾਬੈਕੁੰਠਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਤੁਮਾਪੇਸਰਧਲਾਇਹਿ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿ
 ਮਰਿਨਾਮੁਜੀਵਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਲਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੀ
 ਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਉਸੁਦੇਲਾਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਮਰੈਦੁਆਰੈਆਇਆਨਾਨ
 ਕਕਉਪ੍ਰਭਭੇਦੈਪਿਪਲਾਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਭਾਪਾਵੈ॥੪॥੮॥੫੫॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਤੁਪ੍ਰਚਿ
 ਤਿਆਏਮਹਾਮਨੰਦਾਜਿਸੁਦਿਸਹਰਿਸੇਮਰਿਜਾਏ॥ਵਇਆਲੁਹੋਵਹਿਜਿਸੁਉਪਰਿਕਛੇਸੇ
 ਤੁਪੁਸਦਾਧਿਆਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੁਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪ੍ਰਭਮਪਨੇਅਗੈਸੁ
 ਟਿਸੁਟਿਜੀਵਤੇਰੀਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੇਰੋਜਨਕੀਹੋਵਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾ
 ਈ॥ਅਮੀਨੁਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੀਤਉਕਿਰਪਤੇਸੰਗੁਪਾਈ॥੨॥ਅੰਤਰਕੀਰਤਿਤੁਪੁਪ
 ਰਿਸਾਰੀਤੁਪੁਜੇਦਰੁਅਦਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੇਲਾਇਲੈਰਿਸੇਲਾਗੈਭਗਤੁਤੁਹਾਰੋਸੇਈ॥੩॥ਵ
 ਇਕਰੋਜੈਕੁਮਾਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੋਅਠਪਹਰਗੁ
 ਠਗਾਵਾ॥੪॥੮॥੫੬॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਿਸਕੈਸਿਰਉਪਰਿਤੁੰਸੁਆਮੀਸੋਦੁਖਕੈ
 ਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਅਰਣਚੀਤਿਨਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਗਇਤੁਸੰਤਾਕਾ
 ਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨਹੀਅਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਰੈਰੀਗਿਰਤੇ
 ਤੁਆਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੇਬਖਸਨਮੈਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥
 ਨਮੁਧਿਆਇਨਿਸੁਖਠਲਾਪਾਇਨਿਅਠਪਹਰਅਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਭਰਵਾਸੈਪੰਚਦੁ
 ਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ਸਭਤੇਦਰੁਸ
 ਤਿਗੁਰਨਾਨਕੁਜਿਨਿਕਲਰਾਖੀਮੇਰੀ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ ਸੁਹੀਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਗਲਤਿ
 ਮਾਗਿਗੁਰਚਰਣੀਆਇਆਰਖਪੁਰਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਹਮਲਾਗਹਿਕਿਆਇਰੀਜੀ
 ਤਵੇਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਉਤੁੰਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਠਗਾ
 ਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭਮਪਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਅ
 ਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐਸਭਰੋਣਾਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ॥੨॥ਸਠਲਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀ

ਤਰਿਸਾਪਸੀਗਿਨਾਉਜਾਪੈਸਗਮੋਰਥਤਿਸਕੇਪੁਰਨਜਿਸੁਦਇਅਕਰੇਪੁਰਅਪੋਦੀਨਦ
ਇਅਲਾਕਿਪਲਪੁਰਸੁਅਮੀਤੇਰੀਸਗਟਿਦਇਅਲਾਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈ
ਨਾਨਕਸਾਧਰਦਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੫੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਰੀ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ१ ॥ਉਰਭ੍ਰਿਰਹਿਓਬਿਖਿਅਕੈਸੀ
ਗਾਅਨਿਬਿਅਪਤਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਅਗਮਅਗੋਚਗਾਕਤਪਾਈਐਪੁਰਨਪਰਮੇ
ਸਗ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਮੇਹਮਗਨਮਹਿਰਿਅਬਿਅਪੋਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਕਬੂਨਹੀਧਾਪੋ॥੨॥ਬਸ
ਇਕੋਪੁਸਰੀਰਚੰਡਗਾਅਗਿਅਨੁਬੁਝੈਮਹਾਗੁਬਾਰਾ॥੩॥ਕ੍ਰਮਤਬਿਅਪਤਜੇਕੇਦੁਰਾਜਾਣੁ
ਨਪਾਈਐਪੁਰਦਰਬਾਰਾ॥੪॥ਅਸਅੰਦੇਸਾਬੀਧਿਪਗਨਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈਠਿਰਤਬਿਗਨਾ॥੫॥
ਸਗਲਾਬਿਅਧਿਕੈਵਸਿਕਰਿਦੀਨਾਠਿਰਤਪਿਅਸਜਿਉਚਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੬॥ਕਛੂਸਿਆਨ
ਪਉਕਤਿਨਮੋਗੀ॥ਏਕਾਸਠਾਕੁਰਪੁਰੋਤੀ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੰਤਨਪਸੇਮੇਲਿਓਹੁਨਾਨਕ
ਅਰਦਾਸੇ॥੮॥ਭਉਓਕ੍ਰਿਪਾਹੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਨਾਨਕਤਿਪਤੇਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥
ਦੁਜਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਰੀ॥ ਘਰੁ੩॥ ਮਿਥਨਮੇਹਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਗਾਕਰਿਕਿਰਪਾਉਧਰੁ
ਹਰਿਨਾਗਗਾ॥੧॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਇਨਗਾਇਣਾਦੀਨਾਨਾਥਭਗਤਪਰਾਇਣਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥
ਅਨਾਥਨਾਥਭਗਤਭੈਮੇਟਨਾਸਾਧਸੀਗਿਜਮਦੂਤਨਮੇਟਨਾ॥੨॥ਜੀਵਨਰੂਪਅਨੁਪਦਇਅ
ਲਾਗਵਣਗੁਣਾਕਟੀਐਜਮਜਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਪੈਗੋਗੁਰੁਪਮਾਇਅਨ
ਬਿਅਪੈ॥੪॥ਜਪਿਗੋਬਿਦਸੰਗੀਸਭਿਤਰੇਪੋਹਤਨਾਹੀਪੰਚਬਟਦਰੇ॥੫॥ਮਨਬਚਕਮਪ
ਭਏਕੁਪਿਅਏਸਰਬਠਲਸੇਈਜਨੁਪਾਏ॥੬॥ਧਰਿਅਨੁਗੁਰੁਅਪਨਾਪੁਰਕੀਨਾਕੇਦਲਨਾ
ਖੁਭਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥੭॥ਅਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪੁਰੁਸੇਈਪੁਨਨਕਤਿਬਿਨੁਅਦੁਰਨਕੋਈ॥੮॥੧॥੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਰੀ॥ ਘਰੁ੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਿਨਭਿਠਿਆਮਨੁਰਹਸੀਐਕਿਉਪਈ
ਐਤਿਨਕਾਸੰਗੁਜੀਓਸੀਤਸਜਨਮਨਮਿਤਸੇਲਾਇਨਿਪੁਰਸਿਉਰੰਗੁਜੀਓਤਿਨਸਿਉਪ੍ਰਿਤਿਨਤੁ
ਰਈਕਬਹੁਨੋਵੈਭੰਗੁਜੀਓ॥੧॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਕਰਿਦਇਅਗੁਣਗਾਦੁਤੇਰੇਨਿਤਜੀਓਅਮਾਇ
ਮਿਲਹੁਸੀਤਸਜਨਾਨਾਮੁਜਪਹਮਨਮਿਤਜੀਓ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦੇਖੇਤੁਣੇਨਜਾਣਈਮਾਇਅਮੋਹਿਅ

ਅੰਧਜੀਉ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਦੇਣਾ ਸਠੀ ਕੁਰੂ ਕਮਾਵੈ ਪੰਧਜੀਉ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਜਿ ਠਿਰ
 ਲੇਹੁ ਰੂਪੁ ਰੇਸਨ ਬੰਧਜੀਉ॥ ੨॥ ਚੁਕਮੇ ਚੁਗਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ ਚੁਕਮਿ ਜੋਗਿ ਜੀਉ॥
 ਚੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਚੁਕਮਿ ਕਰੇਗਾ ਸੋਰੇਗ ਜੀਉ॥ ਜਿਸੇ ਕਰਤਾ ਦੇਸੈ ਤੇ ਸਹਿਦਿ
 ਛੇੜਾ ਸੇਹੁ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਆਪਨ ਵੇਪੁਰ ਭਾਣਿਆ ਦਰਗਹੁ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਅੰਧੈ ਸੁਖੁ
 ਖੁਓ ਜਲਾਏ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ॥ ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਰੁ ਏਜੀ
 ਉ॥ ੪॥ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਹਾਇ ਰਹਿਆ ਸਰਬਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏ
 ਕੁਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲ ਜੀਉ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਦੀਸੈ ਜਾਪੈ ਰੋਇ ਦਇਆ ਲਾਜੀਉ॥ ੫॥ ਆ
 ਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨੁ ਠਨਿ ਰੋਕਾ ਰੁਜੀਉ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐਉ ਚਾਅਗਮਾ ਅਪਾਰੁ
 ਜੀਉ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਦੇਸੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੇ ਮੈਲ ਪਵਾਰ ਜੀਉ॥ ੬॥ ਸਾਚੁ ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾ
 ਜਿਨ ਮਨਿ ਦੁਠਾ ਆਪਿ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਾਣੀ ਤਿਨ ਸੀਗਿ ਬਸੇ ਅਠਪਹਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ਜੀਉ॥ ੭॥
 ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤ ਪਜੀਉ॥ ੮॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਾ ਹੁਤੂੰ ਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਜੀਉ
 ॥ ਤੂ ਸਮਰਥ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂੰ ਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬਕ ਜੀਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀ
 ਉ॥ ੯॥ ੧॥ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਰੀ ਪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੧॥ ੧੦ ਕਾਠੀ॥ ਜੇਭੁਲੀ ਜੇਭੁਕੀ ਸਾਂਈ
 ਭੀ ਤਹੀ ਜੀ ਕਾਠੀਆ॥ ਜਿਨ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾ ਟੇਲ ਗਾਝੁ ਰਿਮਹੁ ਸੇਵਾ ਕੀਆ॥ ੧॥ ਚਉਨ ਛੋਰਉ
 ਕੈਤ ਪਸਰਾ ਸਦਾਰੀ ਗੀਲ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ਏਹੁ ਮਰਿ ਜਾ ਅਸਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਜਣੁ ਤੂੰ
 ਸੈਣੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੂੰ ਏ ਪਰਿਬਹੁ ਮਾਣੀਆ॥ ਜਾਤੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਬੇ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ॥ ੨॥ ਜੇਤੂ ਤੂ
 ਹਾਕਿ ਪਾਨਿ ਪਾਨਾ ਦੂਜਾ ਦੇਖ ਲਿਏਹਾ ਪਾਈ ਮੁਦਾੜੀ ਨਿਤ ਰਿਹੈ ਰਖਾ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਪਵਨੁ
 ਲਾਈ ਪੰਧਤ ਉਨੈ ਟੀ ਦਰਸੁ ਦੇਖ ਲਿਏਹਾ ਟੀ ਚੁਟੀ ਕਾਟੀ ਅਜੇ ਗੁਰਬੀ ਵੈ ਕਿਰਪਾਇ॥
 ੪॥ ਕਿਤੀ ਲਖ ਕੋਰੇ ਪਿਗੀ ਏਰੇ ਮਨੁ ਪ੍ਰਜੀ ਤੇਰਿਆ॥ ਤੂ ਸਾਰੀ ਤੂ ਸਾਰੁ ਉਕਰਿਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇ
 ਰਿਆ॥ ੫॥ ਸਹੀ ਅਤਉ ਅਸੀਖ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਵਧਾਈਆ॥ ਹਿਕਰੇ ਗੀਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹਿਦ
 ਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ॥ ੬॥ ਜੇ ਤੂੰ ਮਨੁ ਪੀਗੀ ਐਕਿ ਲਾਇਖ ਵੰਦਨਿ ਦੂਰੇ ਸੇਕਿਉ ਦੇਸੈ ਮਾਓ
 ਮੈ ਜੇ ਰਹਿਆ ਭਗਪੁਰੇ॥ ੭॥ ਰੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਚਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ
 ਆਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇ॥ ੮॥ ੧॥ ੪॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਰੀ ਪ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾ
 ਣ ਪੁਕਾਰਿ ਪੋਥੀਆ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੁਰੂ ਗਾਈ ਰੋਛੀਆ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ

ਤਮਨਿਫੁਸੈ ॥ ਤਨਮਰਣਮੇਹੁਦੁਖਸਾਧੁਸੰਗਿਨਸੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ਮੇਰਿਬਾਦਿਅਰੰਕਰਿਸਰਪ
 ਰੰਨਿਆ ॥ ਚੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਲਿਨਾਮਾਦਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਬੰਧਿਆ ॥ ਨ
 ਰਕਿਸੁਗਹਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਪੀਧਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸੇਧਤੋਸੇਧਤੋਸੇਧਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਸੁ
 ਖੁਨਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ਅਵਹਿਜਹਿਅਨੇਕਮਹਿਮਹਿਜਨਮਤੋ ॥ ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਕੁਦੁਦੁ
 ਜੋਨਿਭਰਮਤੋ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗੁਭਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਿ
 ਜਿਜੀਜਪਿਲਇਆ ॥ ੬ ॥ ਖੋਜਹਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁਤਅਨੰਤਕੋ ॥ ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਅਪਿਨੇਕੁ
 ਰਿਸੁਭੋ ॥ ੭ ॥ ਦਿਸਹੁਨਾਹੀਦਾਰਾਮਪਠਨਾਮੁਦੇਹਾ ॥ ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਗਤਿਨਾਨਕਚਾਉਏਹੁ ॥

੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਰੁਗੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ ਜੇਦੀਸੇਗੁਰਸਿਖਵਾਤਿਸੁਨਿਦਿਨਿਦਿਲਾਗਉ
 ਪਾਇਜੀਉ ॥ ਅਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ ॥ ਸੇਈਦਸਿਉਪਦੇਸ
 ਹੁਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੁਜਾਇਜੀਉ ॥ ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੁੰਦੇਦਸਮੈਮਾਰਗੁਦੇਪੁਬਤਾਇਜੀਉ ॥
 ਉਮਾਇਆਦੂਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉ ॥ ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਿਮਹਿਮੇਰਾਸ
 ਰੋਦੁਖਗਵਾਇਜੀਉ ॥ ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੇਭਾਈਅਵੈਗੁਰਕਰੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ ॥ ਤਿਆਰੈ
 ਮਾਨਕੀਮਤਹੀਦਿਸਰੈਦੂਜਾਭਉਜੀਉ ॥ ਇਉਪਵਹਿਹਰਿਦਰਸਾਵਹਾਨਹਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀ
 ਉ ॥ ਹਉਆਪਹੁਬੋਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈਕਹਿਆਸਕੁਪੁਕਮਉਜੀਉ ॥ ਹਰਿਗੁਰਤਿਖਜਾਨਾਬਖ
 ਸਿਆਗੁਰਨਾਨਕਿਕੀਆਪਸਉਜੀਉ ॥ ਮੈਬਹੁਨ੍ਹਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਕੁਖਹੀਹਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਪਾ
 ਇਜੀਉ ॥ ਜੇਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖਵਾਤਿਸੁਨਿਦਿਨਿਦਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ ॥ ੧ ॥

॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗੁਰੁਗੁਰੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ੫੮੭ ॥ ॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੁਕਾਏਦੇਖਿਭੁਲਾਨਾ ॥ ਸੁਣਿਬਾਵ
 ਰੇਨੇਹੁਕੁਵਾਲਾਇਓਭੁਓਭਰੰਗਾਨਾ ॥ ਕੂੜੀਰੋਖਿਭੁਲੇਅਚੁਲਰੈਨਮੁਲੇਗੋਦਿੰਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ ॥
 ਬੀਵਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ ॥ ਮਿਥਿਆਮੇਰਿਮਗਨੁਬੀਰਹਿਆਝੂਠ
 ਸੰਗਿਲਪਟਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕਦੀਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਖੁਲਾਜਭਗਤਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵੈ
 ਹਕੁਗੁਨਪੁਰਾਣਾ ॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੇਮਾਇਆਸੁਜਾਣਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁਹਰਦੈਸੀਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀਸੀ
 ਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿਪਈਐਭਾਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗਹਿਰਹਈਐ ॥ ਏਹੁਮ
 ਨਦੀਜੇਸੰਕਟਕੀਜੇਗੁਰਮੁਖਿਤਜਿਬਕੁਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾਰਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣ

ਅਖਿਵਖਣਾ॥੨॥ਸੁਟਿਬਾਵੇਰੇਕਿਅਕੀਚੈਕੁਰਮੋਣੇ॥ਸੁਟਿਬਾਵੇਰੇਹਭੁਵੈਸੀਗਰਬੁ
 ਮੋਨੇ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭੁਜਣਾਮਿਥਿਆਮਾਣਸੀਤਪ੍ਰਭੂਹੋਇਦਾਸਾ॥ਜੀਵਤਮਰੀਐਭਉਜਲੁ
 ਤਰੀਐਜੇਥੀਵੇਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ਗੁਰਸੇਵੀਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੇਜਿਉਲਾਵਹਿਸਹਜਿਥਿ
 ਅਨੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਕੁਰਬਾਨੇ॥੩॥ਸੁਟਿਬਾਵੇਰੇਮਤੁ
 ਜਾਣਹਿਪ੍ਰਭਮੇਪਾਇਆ॥ਸੁਟਿਬਾਵੇਰੇਥੀਉਰੇਣੁਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਆ॥ਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇ
 ਆ॥ਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਆ॥ਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆ॥ਦਰਭਗੀਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਥੀਉਨਿਮਣਾ
 ਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗਲਾਮਾਪੁਮਿਟਾਈਐ॥ਓਪਨੁਰਾਗਸੁਖਾਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁਪਰਿ
 ਅਪੀਵੇਚਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਗਭੁਲਾਜੁਆਪਨਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਸੁਹੀ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਤੁਸਿਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਭੰਡਰਸਭਕਿਛੁਹੈ॥ਤਿਸਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਬਲੁਮੇਗਵਤੁਸਮਰਥਕਰਣਕਾਰਣ
 ਪ੍ਰਭਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਕੋਈਨਲਾਗੈ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤ
 ਨਕਾਰਾਖਨਾਹਾਰਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਰਾਅਨਾਦਿਨੁਮਨਿਰੀ
 ਪੀਵਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਕਿਉਦੇਛੋੜਾਥੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰੀ
 ਟੇਕਸੇਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਣੈਤੇਪਾਈਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
 ਜਿਸਤੇਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹੀਐ॥ਸਾਪ੍ਰਭੂਹਮਰਾਸੰਤਜਨਿਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਦਿਨੁਰੋਨਿਅ
 ਸਤੁਮਾਗੀ॥ਸਫਲੁਦਰਸੁਭੋਟਿਆ॥ਗੁਰਪੂਰਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸਮਾਲਿਆਸਦੁਬਾਨੁ
 ਮਾਨੁਮਹਤੁਸਦੁਪਾਇਆ॥ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਤਨਿਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆ
 ਮੀਆ॥ਭੁਭੁਦਿਵਸਆਏਗਰਿਕੰਠਲਏਮਿਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਜਹਿਦੁਜੇ
 ਅਨਹਦਾਝੂਣਕਾਰੇ॥ਸੁਟਿਭੈਥਿਨਸੈਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੇਧਾਰੇ॥ਉਪਜਿਆ
 ਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੋਪੇਈਐ॥ਇਕਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੇਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਆਕੋਇਨਸ
 ਕੈਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਖਮੁਸੁਣੀਐ॥ਬਿਸਮਾਵਨਦਹੀਆਇਆ॥
 ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਖੁਰਨਸੁਆਮੀ॥ਪਟਿਪਟਿਹਰਿਆਸਮਾਇਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆ
 ਤਿਸੁਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥ਕੀਅਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਹੀਲਖਣੇਨਾਨਕਤਿਸਰਿ
 ਪਿਆਏ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਛੰਤ ਘਰੁ ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਵਣਲਾਗੇ॥ਹਰਿਗੋਗਿਅਨ

ਦਿਉਜਗੋਹਰਿਗੰਗਿਜਗੋਪਾਪਭਾਗੋਮਿਲੇਸੀਤਪਿਆਰਿਆਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਭਰਮਭਾਗੋਕਾਜ
 ਸਗਲਸਫਹਿਆਸੁਟਿਸ੍ਵਦਣਬਾਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਦਰੁਭਾਗੋਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨ
 ਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪੰਨ੍ਹਪ੍ਰਭਾਗੋ॥੧॥ਅਨਹਤਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾਸਦੁਮੰਗਲੁਹਰਿਜਸੁਗ
 ਵਾਗੁਣਗਇਹਰਿਹਰਿਦੁਖਨਾਸੇਹਰੁਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾਮਾਨੁਤੰਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨ
 ਮੁਪ੍ਰਕਾਮੁਖਿਭੁਣਾਹੋਇਹੋਣਸਾਧੁਪ੍ਰਭਾਗਪੁਆਪਣੇਪ੍ਰਭਾਵਾਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਸਾਰੁ
 ਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗੁਰਤਰਿਆਹਰਿਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆਹਰਿਚਰ
 ਣਪਿਆਏਸਭਫਲਪਾਏਮਿਟੇਅਵਣਜਾਣਾਭਇਗੁਰਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਾਵਾਜ
 ਪਿਏਕਮਲਖਾਮਪਾਗੁਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨੀਕੋਈ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੇਇਆਜਤਦੇ
 ਬਰਤਸੇਈ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾਪੁਰਨਸੰਤਜਨਕੇਕਾਮਾਗੁਰਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਪਿਆ
 ਇਆਸਗਲਇਛੁਪੁੰਨੀਆਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਦਿਛੁੰਨਿਆਮਨਿ
 ਸਤਿਆਈਵਜੀਵਪਾਈਮਨੁਕਦੇਨਵੀਸਰੋ॥ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਦ੍ਰਿੜਇਆਸਦਾ
 ਭਜੁਜਗਦੀਸਰੋ॥੪॥੧॥੩॥ १੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਛੰਤ ਘਰੁ੩ ॥ਤੂਠਕੋਰੋਬੈਗਗੋਰੋਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮਾਤ੍ਰਿਸਰ
 ਰੋਰਤਾਗੋਹਉਸਰਨਜਾਣਤੇਰੀਰਾਮਾਸਾਰਨਜਾਣਤ੍ਰਿਦੁਰਦਾਣਕਰਿਮਿਹਰੀਮਤਿਸੰਈ॥ਕਿ
 ਰਪਾਕੀਜੇਸਾਅਤਦੀਜੇਅਠਪਹਰਤੁਧਪਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੇਰੋਣੋਰੋਈਜੇਤਾਗਤਿਜੀਅ
 ਰੋਤੇਹੀ॥ਸਭਉਪਰਿਨਾਨਕਕਾਠਕੁਰਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮਾ॥੧॥ਤੁਮਗਉਹਰਅਤਿਗਹਿਰਗੀਰੀ
 ਰਤੁਮਪਿਹਰਮਬਹੁਰੀਅਰਾਮਾਤੁਮਵਡੇਵਡੇਵਡੁਉਚੇਹਉਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਅਰਾਮਾਹਉਕਿ
 ਛੁਨਾਹੀਏਕੋਤੁਰੈਅਪੇਅਪਿਸੁਜਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾ॥
 ਚਰਣੁਸਰਣੀਦਾਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਹੁਰੀਅਰਾਮਾਨਾਨਕਕਾਠਕੁਰਸਰਬਸਮਾਣਾਅਪਨਭਾ
 ਵਨਕਰੀਅਰਾ॥੨॥ਤੁਛੁਉਪਰਿਮੇਗਰੈਮਾਣਤੁਰੈਮੇਰਾਤਾਣਾਰਾਮਾਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੇਰੀਭੁਜ
 ਣਇਹਿਜਾਣਾਰਾਮਾਸੇਈਜਾਣੈਸੇਈਪਛਾਣੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇਮਾਨਮੁਖਿਭੂਲੀਬਹੁਤੀ
 ਰਾਹੀਠਾਥੀਮਾਇਆਠਦੋਠਕੁਰਰਾਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਭਰੰਗਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀ
 ਵੰਦਘੋਲੀਵੰਦਤੁਪਰਬਤਮੇਰਉਲਾਰਾਮਾਹਉਬਲਿਜਣੀਲਖਲਖਬਰੀਅਜਿਨਕੁਮੁਪਰ
 ਦਖੋਲਾਰਾਮਾਮਿਟੇਅੰਧਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੋਠਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿਕਾਣੀ
 ਸਭਲਜਨਪਰਵਾਨਾਭਈਅਮੇਲੀਭਾਰਤੇਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੇਲਾਕਹੁਨਕਹਉਨਿਰਭ

ਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਭਲਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਸਾਜਨਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰ
 ਮੇਰਾਪੁਰਤਿਸੁਭਿਨੁਅਦੁਰਨਜਾਣਾਹਮਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬੰਗੁਠਾਭਰਪੁਰੇ
 ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੁਰੇ॥ ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰਬ
 ਕਲਿਆਣਾਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕਉਬਲਿਹਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ ਐਸਾਗੁਰੁਦੁਰਭਾਗੀ
 ਪਾਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਪੈਰਾਮਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਦਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਪ੍ਰਭੀਨਿ
 ਤਨਪੈਰਾਮਾਹਰਿਪ੍ਰਭੀਨਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਬਾਹੁਕੈਜੇਨਿਨਾਈਐ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਲਗੇ
 ਕ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਮਨਿਓਦਿਅਠਲੁਪਾਈਐ॥ ਹਰਿਗੁਣਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਪਿਆਏਠਿਰਿਸੇਗੁਨਹੀ
 ਸੰਤਾਪੈ॥ ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕਾਵਤਾਪੁਰਾਜਿਸੁਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਨਿਪੇਹਰਿਸੰ
 ਤਨਕੈਵਸਿਅਏਗਾਮਾਸੰਤਚਰਣਗੁਰਸੇਵਾਲਗੇਰਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਗਾਮਾਪਰਮਪਦਪਾਇ
 ਅਮਾਪੁਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਹੋਅਭਉਭਾਗਾਹਰਿਭੋਟਿਅਏ
 ਕ੍ਰਮੁਰਾਗੀ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਅਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜ
 ਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ ਗਾਉਮੰਗਲੇਨਿਤਹਰਿਜਨਹੁਪੁਨੀਇਛੁਸਬਾਈ
 ਗਾਗੀਰਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਅਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਾਦੈਜਾਈਗਾਮਾਅਥਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆ
 ਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ ਸੰਤਿਸਹਜਾਮਾਨੰਦਘਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ ਪੁਰਿਗਹਿਅ
 ਘਟਿਘਟਿਅਥਿਨਾਸੀਥਨਥਨੰਤਰਿਸਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੁਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾ
 ਏ॥੪॥੨॥੫॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਅਮੀਨੇੜਦੇਖਹਿਦਰ
 ਸੁਤੇਗਾਮਾਲਾਖਜਿਹਦਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਅੰਗੇਮੁਖੁਹਰਿਅਰਧੇਮੇਰਾਗਾਮਾਹਰਿਅਰਧੇਜਮਪ੍ਰਥਮ
 ਧੇਵੁਖੁਨਦਿਆਪੈਕੋਈ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਨਦੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੇਰੇ
 ਬਿਕਾਰਨਾਠੇਪ੍ਰਭੁਨੇਹੁਤੇਨੇਗਾਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇੜਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਗਾ॥੧॥ ਕੋਟਿਕਰਨ
 ਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਥਿਨਾਸੀਗਾਮਾਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਏਕਈ
 ਐਕਲਕੀਠਾਸੀਗਾਮਾਕਟੀਐਜਮਠਾਸੀਸਿਮਰਿਅਥਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾਹਰਿਹ
 ਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਤੀਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾਕਲਮਲਦੁਖਜਾਗੇਪ੍ਰਭੁਚਿਤਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮ
 ਤਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਥਿਨਾਸੀ॥੨॥ ਕਰਜੇਵ੍ਹੇਹਸਰਤੇ
 ਹੀਟਹਲਕਮਦਹਿਚਰਣਚਲਹਿਪ੍ਰਭਮਾਗਿਰਾਮਾਭਦ੍ਰਸਗਰਨਦੁਹਰਿਸੇਵਾਜੇਚਵੈਤਿਸੁਤਾ
 ਗਾਮਾਭਦ੍ਰਜਲੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੇ॥ ਅਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੇਬ

ਜੇਅਨਦਤੁਗੇਅਨਬਛਤਠਲਾਪਏਸਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਰਗਿਆਕੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰ
 ਪਕੀਜੇਮਨੁਸਦਾਚਲੇਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥੩॥ਏਹੋਦੁਰੁਏਹਵਡਿਆਈਇਹੁਪਨੁਹੋਇਵਡੁਗਾਰ
 ਮਾਏਹੋਰੁਏਹੋਰਸਭੇਗਾਹਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾਰਮਾਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣ
 ਕਰਣਹੋਪਾਲਾਸਭੁਕਿਛੁਤੇਤੁਪ੍ਰਭਮੇਰਾਮੇਰੇਠਕੁਰਦੀਨਦਇਅਲਾਮੇਰਿਨਿਰਭੁਣਪ੍ਰੀਤ
 ਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੀਹਿਮਨੁਜਾਗਾਕੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਨਿਚਰਣਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ
 ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾਜਿਅਸੰਤਰਗਤਰੁ
 ਠਗਵਹਿਰਮਾਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਵਹਿਰਮਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੀਉਤਮਬਾਣੀ॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹ
 ਠੀ॥ਭਲਾਸੰਜੋਗੁਪੁਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨਿਦਰਬਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਦਇਅਲਾ
 ਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥੧॥ਅਨੰਦਵਜਹਿਨਿਤਵਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨੀਦੁਰਗਮਾਗੁਰਮੁਖੇ
 ਸਦੁਕਰਣੀਸਾਹੀਬਿਨਸੇਕ੍ਰਮਭੈਛੁਰਗਮਾਮਨਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖਾਣੀਜਸੁਸੁਣਿਸੁਣਿ
 ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਸਰਬਸੁਖਾਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੇਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆਪਰਿਮਹਿਨਦੀਨ
 ਪਿਰਰੇਭੰਡਾਰਾਮਨਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੁਰਾਨਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥ਛਾਇ
 ਆਪ੍ਰਭਿਛੁਰਪਤਿਕੀਨਿਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਮਾਦੁਖਪਾਪਕਡੇਰਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇ
 ਅਰਾਸੀਰਮਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਛੁਰਮਾਇਅਮਿਟੀਬਲਾਇਆਧਰਮੁਪ੍ਰੰਨਠਲਿਆਸੇਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਸ
 ਵਾਪਿਆਈਐਸੇਵਤਭੈਸਰਖਲਿਆਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
 ਲਿਸੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦੁਰਨਕੋਈ॥੩॥ਮੇਰਾਪਰਬਨਿਆਬਨੁਤ
 ਭੁਬਨਿਆਪ੍ਰਭਪਰਸੇਹਰਿਗਇਆਰਮਾਮੇਰਾਮਨੁਸੇਰਿਆਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਹਰਿ
 ਗਇਆਰਮਾਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇਸਾਚਾਸਗਲਾਇਛੁਪਾਈਆਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਸ
 ਦਜਗੇਮਨਿਵਜੀਅਦੁਪਾਈਆਕਰੀਨਦਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿ
 ਆਗਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਨਿਤਨਾਮੁਜਪੀਐਜੀਉਪ੍ਰੰਨਤਿਨਿਧਰਿਆ॥੪॥੪॥੧॥ ਸੁਹੀ
 ਪਾਰਿਸਾਹੀ੫ ॥ਭੈਸਾਗਰੇਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਰਮਾਬੋਰਿਥਵਾਹਰਿਚ
 ਰਣਅਰਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਲੀਪਾਏਰਮਾਗੁਰਸਬਦੀਤਰੀਐਬਹੁਰਿਨਮਰੀਐਚੁਕੈਅ
 ਵਣਜਾਣਾ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੇਈਭਲਮਾਨਉਤਮਨੁਸਹਜਿਸਮਣਾਦੁਖਨਭੁਖਨੋਗੁਨਬਿਆਪੈ
 ਸੁਖਚਾਗਰਸਰਣੀਪਾਏਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਤਮਨਕੀਚਿਤਮਿਟਾਏ॥੧॥ਸੰਤਜਨ

ਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮਾ ਅਪਨ ਕ੍ਰਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰਿਆ ਸਰਬਸੁ
 ਹਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮਾ ਕਰਿਆ ਪੁਨੀ ਦਾਸੀ ਮਿਟੀਉ ਦਾਸੀ ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਬਿਤਿ ਪਾਈਆ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ
 ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦਿਛੁ ਕ੍ਰਿਕਬਹੂ ਨ ਜਾਣੀਆ ਸਦ੍ਰੁਗਾ ਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾ ਗਣਿ ਰਾਮਨਾਮੁ
 ਠਢੀਨੇ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰਵਹਿਰੀ ਗਿਰ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਰਸਿਭੀਨੇ॥੨॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭੁਏ ਨਿਤ ਸਖੀ
 ਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮਾ ਅਪਨ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿਅਪਿਸੀ ਗਰੀਸੇ ਭਵੰਤੀ ਨਰੇ ਰਾਮਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ
 ਭੁਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਦਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਕੀਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪਨੇ ਰਾਮਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
 ਧਰਿਆ ਰਾਮਾ ਨ ਸੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਿਨਿ ਦੁਹੇਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੈਸਾ ਗੁਰੁ
 ਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਢੁ ਨਿਤ ਸਖੀ ਚੇ ਸਗਲ ਮਨੇ ਰਬ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ਸ
 ਫਲ ਜਨ ਮੋਹਿਆ ਮਿਲਿਸਾ ਧੁਏ ਕੰਕਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮਾ ਜਪਿਏ ਕਪ੍ਰਭੁ ਅਨੇ ਕਰ ਦਿਆ ਸਰਬ
 ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀਅਾਇਆ ਜਲਿਥ
 ਲਿਖੀਅ ਲਿਖੁ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੇ। ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ਅਪਿਲਏ
 ਮਿਲਾਏ॥੪॥੫॥੮॥ ਸੁਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਕਾਨਾਮੁ
 ਜਪਤ ਸੁਭੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ਅਨਇਛੁ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਅਪਿਦੁਸਾਇਆ ਰਾਮਾ ਕਰ
 ਤੈ ਅਪਿਦੁਸਾਇਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਪੁਤਰਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਸੇ। ਗੁਣ ਗਾਢੁ ਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰ ਕਾਰਜੁ ਅਇਆ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿਸੁ ਅਮੀ ਅਪੇਰਖਾ ਅਪਿਪਿਤਾ ਅਪਿਪਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਨਕਸਤਿ ਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿਏ ਪੁਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ ਪਰਮੰਦਰ ਹਟ ਨ ਲੇਸੇ ਹੇ ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿ
 ਚਿਨਾ ਮੁਨਿ ਦਾਸੀ ਰਾਮਾ ਸੰਤਗਤ ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਕਟੀ ਐਜ ਮਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮਾ ਕਟੀ ਜਮਫ
 ਸੀ ਪ੍ਰਭਿਅ ਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਏ। ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਇਛੁ ਫਲ ਪਾਏ।
 ਸੰਤ ਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਗਲੀਆ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕ੍ਰਮਨਾ ਸੀਪ ਸਬਦਿ ਸਵਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ
 ਬਲਿਜਾਸੀ॥੨॥ ਦਾਤਿਖ ਸਮਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਵੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪਸਮ
 ਨਕੀਅ ਜਿਸਦੀ ਵਡੀ ਵਡੀ ਭਿਆਈ ਰਾਮਾ ਅਦਿਯੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਨਕਾਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇ
 ਆਲਾ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਦੁਸਾਏ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪੇਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ
 ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਣੀ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿਅ ਬਿਚਲ ਨਿਵਰਖਾਈ
 ॥੩॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਹਰਿਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮਾ ਅਨਹਦ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵੰਤੈ
 ਜਨ ਅਨਹਦ ਦ੍ਰਿਸਟੀਐ ਰਾਮਾ ਅਨਹਦ ਛੁਣ ਕਰੇਤ ਤੁਬੀ ਚਾਰੇ ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿਤ ਹੋਵੈ। ਹਰਿਨਾਮੁ ਅਰਾਧ

ਹਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟਹਿਕਿਲਾਇਖਸਗਲੇਖੈਦੈ। ਤਹਜਨਮਨਮਰਣਾਅਵਟੈਜਾਣਾਬਹੁਟਿਨਪਾ
ਈਮੈਜੇਨੀਐ। ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਪਾਇਅਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਏਛੁਪੁਨੀਐ॥੪॥੮॥੮॥
ਸੁਹੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ਸੀਤਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿਖਲੇਇਆਘਰਿਕੰਤੁਕਰਾਵਟੈਆਇਆ
ਰਾਮਾਪਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਲੁਸੁਹਾਵਾਵੇਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛੁਇਆਰਾਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛੁਇਆ
ਪੁਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆਸਗਲਮਨੇਰਥਪੁਰੇ। ਜੇਜੇਕਾਰੁਏਆਜਗਅੰਤਰਿਬਲੇਸਗਲਾਦਿਉਰੇ
ਪੁਰਨਪੁਰਖਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਜਸੁਦੇਵਪੁਰਣੀਗਾਇਆ। ਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇ
ਸਰਿਨਾਨਕਨਾਉਪਿਆਇਆ॥ ੧॥ ਨਵਨਿਧਿਗਿਧਿਸਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੇਤੋਟਿਨਅਵੈਕਾਈਰਾਮਾ
ਖਤਖਰਚਤਬਿਲਛੁਤਸੁਖਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਦਾਈਰਾਮਾਦਾਤਿਸਦਾਈਜਿਉਇ
ਨਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆ। ਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਠੇਦੁਖਨਨੇਵੈਆਇਆ। ਸੀਤਿ
ਸੁਹਾਜੇਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈ। ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿ
ਸੁਦਰਿਅਈਰਾਮਾ॥ ੨॥ ਜਿਸਕਾਕਾਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਮਾ। ਭਗਤੇਸੇ
ਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੇਕਾਰਾਮਾ। ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਸੁਖਬਨੀ। ਜਿਸਿਉਦਮੁਕੀਆਤਲਕੇਗਤਿਸਕਾਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥ
ਪੁੰਨਕਿਰਿਆਮਾਹਰਿਰਮਲਚਾਰਾ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਪਾਰਾ। ੩॥ ਗੁ
ਣਨਿਧਾਨਮੇਗਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੇਰਾਮਾ। ਸੀਤਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਨਾਮੁਖਹਰਸੁ
ਦੀਜੇਰਾਮਾ। ਨਾਮੁਦੀਜੇਦਨੁਕੀਜੇਬਿਸਰਨਾਹੀ। ਇਕਾਖਿਨੋਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰਸਨਾਸਦਾਗਾ
ਈਮੈਅਨਦਿਨੋ। ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਨਾਮਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅਮ੍ਰਿਤਭੀਜੇ। ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਾਇਛੁਪੁਨੀਪੇ
ਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੇ॥੪॥੭॥੧॥੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁਪ੍ਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਪ ਛੰਤਾ ॥ ਮਿਠਬੋਲਵਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆਮੀਮੇਗਾਹਰਿਸੀਮ
ਲਿਬਕੀਜੀਓਕਦੇਨਬੋਲੈਕਉਗਾਕਉਵੋਬੋਲਿਨਜਾਨੈਪੁਰਨਗੁਣਾਨੈਅਉਗੁਣਕੇਨਚਿਰਾ
ਗੇ। ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਭੈਨੈਪਾਲੋ। ਘਟਘਟਦਾਸੀਸਰਬਨਿਦਾ
ਜੀਤੇਰੈਭੀਭੇਨੇਗਾ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਣੁਮੇਗਾ॥ ੧॥ ਹਉਬਿਸਮੁਭਈ
ਜੀਘਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਆਪਗਾਮੇਗਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਰਾ। ਪ੍ਰਭਪੇ
ਖਰਜੀਵਠੰਢੀਥੀਵਾਤਿਜੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਗਵਿਆਜਇਸ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਈ। ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਵਜਲੁਉਤਰੇਪਗਾਨਾਨਕਸ

ਗਣਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤੇਗਮੰਤੁਨਪਰਵਰਾ॥੨॥ਹਉਨਿਮਖਨਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਾਮ
 ਰੋਗੁਰਿਸਤਿਕੁਰਕਹਿਆਜੀਸਾਚਾਮਗਮਬੀਚੋਰੋ॥ਮਿਲਿਸਾਧੁਦੀਨਾਤਨਾਮੁਲੀਕਾਜ
 ਨਮੋਰਣਦੁਖਨਾਠੇ॥ਸਹਜਸੁਖਅਨੰਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਬਿਨਹੀਗਾਠੇ॥ਸਭਕੋਮਧਿਸਭੁਤੋਬ
 ਹਰਿਗਗਦੇਖਤੇਨਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਸਧੋਰੋ॥੩॥
 ਮੈਥੋਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭਿਅਧ੍ਵਰਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮ
 ਲਾਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾਸੀਮਰੈਨਾਮਦੈਜਾਏ॥ਧਰਮਅਰਥਕਾ
 ਮਸਭਿਪੁਰਨਮਨਿਚਿਦੀਇਛੁਪੁਜਾਏ॥ਸੁਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿ
 ਜਨਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਫਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡੁਭਾਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥
 ੧॥੧੧॥ ਸੁਹੀਕਾਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇਪਦ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਪ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ
 ੧॥ ਛੰਤ੧੧॥ ਜੇਰੂ੭੫॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਬਿਲਵਲੁਸੀਮੁਖਦਕ ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ१ ॥ਨਦਕੀਅਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੈ
 ਹੁ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਅਥਿਨਾਸੀਤੋਹਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਿਮਾਗਗਿਪਦੁਹਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚ
 ਲਿਲਾਵਹੁ॥੧॥ਕਿਉਤਗੀਐਬਿਖਿਆਸੰਸਾਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਭੁਪਦੈਪਾਗੁ॥੧॥ਰਹਉਪਦਨਭੁ
 ਲਾਰੇਮਾਇਆਦੇਇ॥ਹਰਿਕੇਰਗਤਸਦਾਥਿਰੁਸੇਇ॥ਹਰਖਸੇਗਤੇਰਹਹਿਨਿਗਾਗਾਸਿਰਉਪਰਿਅ
 ਪਿਗੁਰੁਰਖਦੁਰਾ॥੨॥ਪਾਇਆਦੇਹੁਮਾਇਆਸਰਬਭੁਅੰਗਾ॥ਹਉਮੈਪਦੈਦੀਪਕਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥
 ਸਗਲਸੀਗਾਰਕਰੇਨਿਹੀਪਾਵੈ॥ਜਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾਗੁਰੁਮਿਲਾਵੈ॥੩॥ਹਉਛਿਰਉਦਾਸੀਮੈਰਿ
 ਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ਨਿਗੇਲਕੁਹੀਰਾਮਿਲੈਨਉਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕਾਮੰਦਰਤਿਸੁਮਹਿਲਾਭੁ॥ਗੁਰਿ
 ਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੇਖਿਭਈਨਿਹਾਭੁ॥੪॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਤਿਸੁਆਇਆਸਦਾ॥ਜਿਉਗੁਗਮਨ
 ਮਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥ਅਨਦਗੁਪਸਭਨਦਰੀਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੁਣਅਥਿਸਮਾਇਆ॥
 ੫॥੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਕੀਏਗੁਰਦੇਵਾਸੇਦਕਾਅਪੁਨੀ
 ਲਾਇਓਸੇਵਾ॥ਬਿਘਨਨਲਾਗੈਜਪਿਅਲਖਅਭੋਉ॥੧॥ਧਰਤਿਪੁਨੀਤਭਈਕੁਨਕਾਏ॥ਦੁਰੁ
 ਗਇਆਹਰਿਨਾਮਧਿਆਏ॥੧॥ਰਹਉਸਭਨੀਥਾਂਈਗਇਆਮਾਪਿ॥ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਜਕ

ਵਰਪਰਤਪੁਰਾਗਰਪਰਸਵਿਨੋਹੋਇਸੀਤਪੁ॥੨॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀਠੇ॥ਨਿਰਬਿਘਨੋਹੋਇ
ਸਰਬਾਈਦੁਹੋ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰਬੂਠੇ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਲੇ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀ
ਸਹਿਨਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀ
ਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਅਗਨਤਗੁਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਮੇਰਿਅਨਾਥਤੁਮਹੀਸਰਣਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਹਿ
ਚਰਨਧਿਆਈ॥੧॥ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਹੁਮਨਅਇ॥ਮੇਰਿਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲਕ੍ਰਿਲਾਇ॥੧॥
॥ਗਹਾਓ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਵੈਤਕੈਸੀਭੀਫਾਹਰਿਸੇਦਕਨਾਹੀਜਮਪੀਫਾ॥ਸਰਬਦੁਖਹਰਿਸਿਮਰ
ਤਸੇ॥ਜਕੈਸੀਗਿਸਦਾਪ੍ਰਭਬਸੇ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਗਾ॥ਬਿਸਰਤਨਾਮੁਹੋਵਤਤਨੁ
ਛੁਗਾ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਏਪੁਰਨਸਭਕਾਜਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਭਕਾਮੁਹਤਾਜਾ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲ
ਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਰਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਰੀਤਿ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤਾ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਤਨਕੈਘਰਿਸਦਾਅਨੰਦ॥੪॥੩॥ ॥੧॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਇਆਨਵੀਏਕੈਘਰਿ॥ ਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕਮੇਰੇਪਿਅਰੇਮੈਮਨਿਤੇਰੀਟੇਕਾ
ਅਦਰਸਿਅਣਪਾਬਿਰਥੀਅਪਿਅਰੇਰਾਖਨਕਉਤਮਏਕਾ॥੧॥ਗਹਾਓ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੇਮਿ
ਲੈਪਿਅਰੇਸੇਜਨੁਹੋਤਨਿਹਾਲਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਕਰੇਪਿਅਰੇ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ਸਭਲਖੁਰ
ਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਸਦਾਸਦਾਹਜੁਰੇ॥
॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਸੇਇਤਿਨਕੀਜਿਨਅਪਨਾਪ੍ਰਭਜਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਗਾਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੁਖ
ਠਹਿਹਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਗਤਾ॥ਸੇਦਕੁਜਨਕੀਸੇਦਾਮਰੇ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਕਮਦਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੈਨੰਤੀਸੁਆ
ਮੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਦਾ॥੨॥ਦੁਰਭਾਗੀਸੇਕਾਢੀਅਹਿਪਿਅਰੇਸੀਤਸੀਗਤਿਜਿਨਾਦੁਸੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਅਗਾਧੀਐਪਿਅਰੇਨਿਰਮਲੁਮੈਨੋਹੋਵੈਪਰਗਾਸੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟੀਐਪਿਅਰੇਦੂਕੇ
ਜਮਕੀਕਟੇ॥ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭਅਪਣੇਭਏ॥੩॥ਉਚਅਪਾਰਫੇਅੰਤਸੁਆਮੀ
ਕਉਣੁਜਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ਗਾਏਉਧਰਹਿਸੁਣਤੇਉਧਰਹਿਬਿਨਸਹਿਪਾਪਘਨੇਰੇ॥ਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਧਕ
ਉਤਰੈਪਾਹਨਪਾਰਿਉਤਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਦਾਸਦਾਬਲਿਹਰੈ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਪਃ੫ ॥ਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਤਿਅਗਿਰੀਸਖੀਏਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਓ॥ਬਿਨੁਰਸੁਚਾਖੇਬੁਝਿਗਈ
ਸਗਲੀਸੁਖੀਨੋਹੋਵਤਜੀਓ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਸਕਤਿਹੀਕਾਈਸਾਧਾਦਾਸੀਥੀਓ॥ਨਾਨਕਸੇਦਰਸੇਭੁ
ਵੰਤੋਜੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕੀਓ॥੧॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਚਿਤਕ੍ਰਮਸਖੀਏਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਦੁਮਛੁਦਿਆ॥ਚੰਚ
ਲਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੀਸਖੀਏਅੰਤਿਤਜਿਜਦਤਮਾਇਆ॥ਰਸਭੇਗਣਅਤਿਰੂਪਰਸਮਾਤੇਇਨਸੀਰਿਧੁ

ਖੁਸਪਾਇਆਪੀਨਿਪੀਨਿਹਰਿਸਾਧਜਨਸਖੀਏਨਾਨਕਜਿਨੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥੨॥ਜਾਇਬਸ
 ਹੁਦੁਰਗਟੀਸਾਖੀਏਸੀਤਾਸੀਗਿਸਮਾਈਐ॥ਤਹਦੁਖਨਭੂਖਨੋਗੁਬਿਆਪੈਚਰਨਕਮਲ
 ਲਿਵਲਾਈਐ॥ਤਹਜਨਮਮਰਣਨਾਮਦਣਜਾਣਾਨਿਹਚਲੁਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋ
 ਹੁਨਮੋਹੁਬਿਆਪੈਨਾਨਕਹਰਿਏਕੁਪਿਆਈਐ॥੩॥ਵਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਧਿਆਪਿਅਮਰੋਰਤਕੇ
 ਸਹਜਿਭਭਾਏ॥ਸੇਜਭੁਹਦੀਸੀਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਨਰਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਰ
 ਮਰੀਗਰਤੀਮਨਤਨਇਛੁਪੁਜਾਏ॥ਨਾਨਕਅਚਰਜਸਿਓਮਿਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਏ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਘਰੁ॥੪॥ ਏਕਰੂਪਸਗਲੇਪਸਾਰਾਅਪੇਬਨਜੁਅਪਿਬਿਉਰ
 ਰਾਐਸੋਗਿਆਨੁਬਿਰਲੇਈਪਾਏ॥ਜਤਜਤਜਾਈਐਤਤਵਿਸਟਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰੰਗ
 ਨਿਰਗੁਨਇਕਰੰਗਾਅਪੇਜਲੁਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥ਅਪਹੀਮੰਦਰੁਆਪਹੀਸੇਵਾਆਪਹੀਪੁਜ
 ਗਿਆਪਹੀਦੇਵਾ॥੩॥ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਭੁਕਤਾ॥੪॥੧॥੬
 ਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿ॥੫॥ ਅਪਿਉਪਾਵਨਅਪਿਸਧਾਰਨਾਅਪਿਕਰਾਵਨਦੇਖੁਨਲੈਨਾ॥੧॥ਆ
 ਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਰਨਾਅਪਨਬਿਭਉਆਪਹੀਜਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀ
 ਬੁਲਨਾ॥ਆਪਹੀਅਛਲੁਨਜਾਈਛਲਨਾ॥੨॥ਆਪਹੀਗੁਪਤਆਪਪਰਗਟਨਾ॥ਆਪਹੀ
 ਘਟਿਘਟਿਅਪਿਅਲਿਪਨਾ॥੩॥ਆਪੇਅਦਿਗਤੁਆਪਿਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੇਸਭਿ
 ਜਚਨਾ॥੪॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿ॥੫॥ ਭੂਲੇਮਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾਇਆ॥ਐਸਾਗੁਰੁਦਰ
 ਭਗਿਪਾਇਆ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਰਾਮੰਚਿਤਰੇ॥ਬਸਿਰਹੇਹਿਰਦੈਗੁਰਚਰਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾ
 ਮਿਕੋਪਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਬੰਸਨਕੰਟਿਭੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਾ॥੨॥ਵਖਸੁਖਜਨਮਿਠੁਨਿਠੁਆਚ
 ਰਨਕਮਲਗੁਰਿਆਸੁਮੁਦੀਆ॥੩॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਬੂਡਤਸੀਸਾਗਾਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਸਤਿਲੁਗੀ
 ਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿ॥੫॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਸਭੁਅਪਨਾਕਵਨਸੁ
 ਮਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥੧॥ਕਰਿਆਸਾਅਇਓਪ੍ਰਭਮਗਨਿ॥ਤੁਮਪੇਖਤਸੇਭਾਮੇਰੈਅੰਗਨਿ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਹੁਤੁਬੀਚਾਰਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਸੁਮਨਹਿਉਧਾਰਉ॥੨॥ਅ
 ਤਿਬੁਧਿਸੁਗਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਤਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਈ॥੩॥ਨੈਨਸੰਤੋਖੇਪ੍ਰਭੁਦਰਸਨੁਪ
 ਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲੁਸੇਅਇਆ॥੪॥੪॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿ॥੫॥ ਅਤਪਿਤਾਸੁ
 ਤਸਬਿਨਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਵੁਖਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਵਿਹਰਿਅਪ੍ਰਭਸਭਮਹਿਅਪੇ

ਹਰਿਜ ਪੁਰਸਨਾਵੁ ਖੁਨਾਵਿਆਪੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਖ ਭੂਖ ਬਹੁਤ ਪਤਿਵਿਆਪਿਆ॥ ਸੀਤਲ
 ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ॥ ੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਮਨੁ ਤਿਪਤਾ ਨ ਹਰਿ ਗੁਣ
 ਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੦॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ੫: ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਭਗੀ ਪਾਈਐ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
 ਐ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ॥ ਕਿਲੁ ਬਿਖ ਕਾਟੇ ਭੁਜੁ ਭੁਗ ਕੇਚਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦੁ
 ਰਿਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰਾ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਰ
 ਗੇਜ ਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ॥ ਸਾਧੁ ਸੁਗਿਮਿ
 ਲੈਨਿ ਸਤਗੀਐ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫: ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ
 ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ॥ ੧॥ ਸੀਤ ਜਨਾਕਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲੁ ਕੀਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁ
 ਨਾ ਮੁਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਧ ਕੁਪਤੋ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀਨਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥ ੨॥ ਨੀ
 ਰਤੋ ਉਚ ਉਨ ਪੂਰੀਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀ
 ਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫: ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾ
 ਈ ਅਹਿ ਮੀਤਾ॥ ਚਗਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ਤਾਜ
 ਲਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮਹੇਦ ਤਵ ਭਾਗੀ॥ ਸਾਧੀ ਸੰਗਿ
 ਰਮਹਿ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਅਤਿ ਪਤਿਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਦਿਸਰਹੁ ਪ
 ਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਵਰਸਨ ਕੀ ਮਨ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ੪॥
 ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫: ੫ ॥ ਮੇਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣ ਹਬਿ ਪੂਨਾ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ
 ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਘਰਮਾ
 ਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਦਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨ ਹਾਰੇ॥ ਸੰਸਾਰ ਅਬਉਤਰੇ ਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਪ
 ਰਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦ ਲਿਖਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਨੈ ਨਹੁ ਪੇਖਿਆ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰ
 ਗਟੇ ਨਾ ਗਾਇਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਸ ਸਭਿ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫: ੫
 ਕਦਨ ਜਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਗੀ ਸੇਵਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਦਿਨਾ ਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ
 ਗੰਭੀਰਾ॥ ਉਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ॥ ਤੁਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਸੁਬਿ
 ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਨਨੁ ਅਪਨੀ ਪੁਜਾ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਕਛੂ ਨਹੇਦ ਤਭਾਈ॥ ਚਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ
 ਦੇਵੈ ਸੋਨਾ ਪਈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ॥ ੪॥

੧੦੦੧੫੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰਾਥਦੇਖਿਆਹਰਿਰਸੁਫੇਰਿਬਿਖਿਅ
ਠਲੁਚਾਖਿਆ॥੧॥ ਭੁਜਗੋਬਿੰਦਸਭਫੇਰਿਜੀਜਾਲਾਜਬਜਮੁਮਾਇਸੰਘਰੈਮੁਦ੍ਰੇਤਬਰੁ
ਬਿਨਸਿਜਾਇਬੇਹਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਪਨਕਰਿਬਾਪਿਆਕਰਨਹਾਰੁਇਕਨਿਮਖ
ਨਜਪਿਆ॥੨॥ ਮਹਾਮੋਹਅੰਧਕੂਪਪਰਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇਆਪਟਲਿਬਿਸਰਿਆ॥੩॥ ਫ
ਰੈਭਾਗਿਪ੍ਰਕੀਰਤਨਗਾਇਆਸੰਤਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫
॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਹਾਈ॥੧॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਘਣੇਗੁ
ਰੁਪੁਰਾਪੁਰੀਜਾਕੀਬਾਣੀ॥ ਅਨਿਕਗੁਣਾਜਕੇਜਾਹਿਨਗਣੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਸਰੰਜਾਮਕਰੇ
ਪ੍ਰਭੁਆਪੋਭਏਮਨੋਰਥਸੇਪ੍ਰਭਜਾਪੋ॥੧॥ ਅਥਧਰਮਮੋਖਕਾਦਤਾਪੁਰੀਭਈਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਬਿਧਤਾ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਰੰਗਮਾਣਿਆਘਰਿਆਇਆਪੁਰੈਗੁਰਿਆਣਿਆ॥੪॥੧੨
॥੧੭॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪਤਨਰਜੀਫੈ॥ ਮਹਿਖਅਰੁਸਾਕਤਨਰਥੀਫੈ॥੧॥ ਰਮਨਾਮੁਹੋਆਰਖਦੁਗਾਸੁਖਮਾਰਉਸਾ
ਕਤਦੇਚਰਾ॥੨॥ ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਪਚਰਿਘਨੇਰੇ॥ ਮਿਰਤਕਠਾਸਗਲੈਸਿਰਿਪੈਰੇ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨ
ਕਜਪਹਿਜਨਾਮਾਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨਅਫੈਜਾਮਾ॥੪॥੧੩॥੧੮॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਬਿਲਵਲੁਪਤਿਸਾਰੀ੫ ਘਰੁ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਕਦਨਸੀਜੇਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇਪਭ
ਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਪਿਆਦਉ॥ ਕਦਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤ
ਮਪਾਦਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੂਬੇਰੇ॥੨॥੧॥੧੮॥
ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਿਹਿਰਦੈਪਿਆਏ॥ ਰੋਗਗਏਸਗਲੈਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ ਗੁਰਿਦੁ
ਖਕਾਟਿਆਦੀਨੇਦਨਾਸਠਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਦਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰ
ਭਬਾਣੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਫੈਗਿਆਨੀ॥੨॥੨॥੨੦॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਸੀਤਿਪ
ਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੇ॥ ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਭੂਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਪਪਾਪਸੀਤਪੁਚਿਨਸੇ
॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਸੇ॥੧॥ ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਉਦਰਨਗੀ॥ ਗੁਰਿਨਾਨਕਮੇਰੀਪੈ
ਜਸਦਗੀ॥੨॥੩॥੨੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮਮਤਾਮੋਹਧੋਹਮਾਇਮਾਤਾਬੰਧਨਬਾਧਿਆ
ਅਤਿਬਿਕਰਲਾ॥ ਦਿਨੁਦਿਨੁਛਿਜਤਬਿਕਰਕਰਤਅਉਧਠਾਹੀਠਾਥਾਜਮਕੈਜਾਲਾ॥੧॥ ਤੇਰੀਸ
ਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਮਾਹਬਿਖਮਸਾਗਰੁਅਤਿਭਾਰੀਉਪਰਹੁਸਾਪੁਸੰਗਿਰਵਾਲਾ॥੧॥

ਹਰਉਪ੍ਰਭਸੁਖਦਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜੀਉਪ੍ਰਿਤੁਸਭੁਤੁਮਹਮਾਲਾਕ੍ਰਮਕੇਬੰਧਨਕਟਹੁਪਰਮੇ
 ਸਰਪ੍ਰਭਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੪॥੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਸਗਲਅਨੰਦਕੀਆਪ
 ਰਮੇਸਰਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਰਿਆਸਾਪਜਨਾਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗਸੇਸਭਿਪਰਦੁਰਿ
 ਆ॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦੁਰੀਆਰਜਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿ
 ਆਣਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਹਰਉਪ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਭੁਦਣਹਰਿਅਹੋਏਸਗਲੇਜੀਅਸਾਪਰਿਆਮ
 ਨਦਿਛੇਨਨਕਠਲਪਾਏਪੁਰਨਦਿਛੁਪੁਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਜਿ
 ਸੁਭਿਪਰਿਹੋਵਤਦਇਆਲੁਹਰਿਸਿਮਰਤਕਟੈਸੋਕਾਲੁ॥੧॥ਹਰਉਪ੍ਰਿਤੁਸਾਪਸੰਗਿਰੁਜੀਐਗੋਪ
 ਲੁ॥ਗੁਨਗਾਏਤਤ੍ਰੈਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਅਪੇਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ॥ਨਨਕੁਜਾਚੈਸਾਪਰਦੁ
 ਲਾ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮਅਨਦਿਨੁ
 ਕੀਰਨੁਹਰਿਗੁਣਗਮਾਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰੁਮਨਮੇਰੇਅਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਨਹੁਨੇਰੇ॥੧॥ਹਰਉ॥
 ਕੁਨਾਨਕਜਾਕੇਨਿਰਮਲਭਾਗਾਹਰਿਚਰਨੀਤਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫
 ॥ਰਿਗੁਗਇਆਪ੍ਰਿਤਿਅਪਿਗਵਾਇਆ॥ਨਿਦਪਾਈਸੁਖਸਹਜੁਪਰੁਆਇਆ॥੧॥ਹਰਉ॥
 ਰਜਿਰਜਿਭੋਜਨੁਖਾਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਮਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰੇਸਰਨਾਈ
 ॥ਜਿਨਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਸਤਿਗੁਰਕਰਿ
 ਦੀਨੇਅਸਥਿਰਪਰਬਾਗ॥੧॥ਹਰਉ॥ਜੇਜੇਨਿੰਦਕਰੈਇਨਕਿਹਨਕੀਤਿਸੁਆਗੈਹੀਮੈਕਰਤਭੁ
 ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜੋਕੇਸਬਦੁਅਖੰਡਅਪਾਗ॥੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫
 ॥ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਤੇਰੇਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਤੁਬਖਸਿਆਸੰਤਨਰਸਭੇਗਾ॥੧॥ਹਰ
 ਉ॥ਸਰਬਸੁਖਤੇਰੀਮੰਤ੍ਰਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਰੁਅਰੇਗਾ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਰਾਮਕੇਇਹਅਵਖਦੋਜੇਗਾ॥੧॥
 ॥ਅਇਬਸਹੁਅੰਗਦੇਸਮਹਿਇਹਭਲੇਸੰਜੇਗਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਲਹਿਗਏਬਿਓਗਾ॥੨॥੧੦॥੨੮
 ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਕਾਹੂਸੀਗਿਨਚਾਲਹੀਮਾਇਆਜੰਜਲਾਉਠਿਸਿਧਾਰੇਛੁਤਪਤਿਸੰਤਨਕੈਖਿ
 ਆਲਾ॥੧॥ਹਰਉ॥ਅਹਿਬੁਧਿਕਉਬਿਨਸਨਾਇਹਪੁਰਕੀਛਾਲਾ॥ਬਹੁਜੇਨੀਜਨਮਹਿਮਹਰਿਬਿਖਿਆਬਿ
 ਕਰਲਾ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਪੁਕਹਹਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਤਰੇਹਰਿਕੇਰੰਗਲਾਲਾ॥
 ੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦਸੁਖਪੁਰੇਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਸਦਾਸਹਾਈਸੰ
 ਗਿਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਚੀਨਾ॥੧॥ਹਰਉ॥ਜੇਜੇਕਾਰਜਗਤਮਹਿਲੋਚਰਿਸਭਿਜੀਆ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਤਿ
 ਹਰਪ੍ਰਭੁਕਛੁਬਿਘਨੁਨਖੀਆ॥੧॥ਜਕਾਅੰਗੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਤਕੇਸੰਸਾਰਸਦਾਵਰਿਅਈਆਨਾਨਕ
 ਕੁਦਾਸਾ॥

ਅਰਥਮਾਨਸਭਿਦੀਰਮਾਨਿਮਖਜੋਰਗਉ॥੨॥ਪਰਸੰਗੁਰਤਉਦੇਵਮਰੋਰਗਉ॥

ਗੁਰਪਸਿ॥੨॥੧੨॥੩੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ਘਰੁਪ ਚਉਪਦੇ॥ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਜਿਅਜਿਉਬਾਝੁਪ
 ਰਬਾਰਾਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਗਦਫੁੰਦਾਗ॥੧॥ਸੁਨਿਮੇਰੀਮਨਸਾਮਨੈਮਹਿਸਤਿਦੇਖੁਬੀ
 ਚਾਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਿਰਹੀਜੋਗੀਅਤਜਿਗਏਘਰਬਾਰ॥੧॥ਰਹਉਜੈਸਾਸੁਪਨਰੈਨਿਕਤੈਸਸੀ
 ਗਾਵਿਸਟਿਮਨਸਕੁਬਿਨਸੀਐਕਿਆਲਗਹਿਗਫੁਰ॥੨॥ਕਹਾਉਭਾਈਮੀਤਰੈਦੇਖੁਨੈਪਸਰਿ
 ਸਾਇਕਿਚਾਲੇਇਕਿਚਾਲਸਹਿਸਭਿਅਪਨੀਫੁਰ॥੩॥ਜਿਨਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸੇਦਿਅਸੇਅਸਥਿਰੁਹ
 ਰਿਦੁਅਗੀਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਸੁਰੈਗੁਪੈਜਮੁਗਾਗਿ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪ॥੫॥
 ਕਨਕੀਅਫੁਰਿਅਈਅਬੈਸੰਤਰੀਪਗਉ॥ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਪਨਾਤੇਬੋਲਕਗਉ॥੧॥
 ਜਉਪ੍ਰਭਜੀਉਦਇਅਲਹੇਇਤਉਰਗਤੀਲਾਗਉ॥ਲੁਪਟਿਰਹਿਓਮਿਨਾਬਾਸਨਾਗੁਰਮਿਲਿਓ
 ਤਿਆਗਉ॥੧॥ਰਹਉਕਰਉਬੋਨਤੀਅਤਿਘਨੀਇਹੁਜੀਉਹੋਮਗਉ॥ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਸੁਪ੍ਰਗਟ
 ਭਇਅਨਿਸਿਬਾਸੁਰਜਾਗਉ॥੩॥ਸਰਣਿਸੋਹਗਨਿਆਇਅਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਉ॥ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਅਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੩੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪ॥੫॥
 ਰੰਗੁਤਿਸਕਉਲਗਾਜਿਸਕੇਵਰੁਗਾਮੈਲਾਕਦੇਨੋਦਈਨਹਲਾਗੈਦਾਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਅ
 ਸੁਖਦਾਈਅਮਿਲਿਅਸੁਖਭਾਇ॥ਸਹਜਿਸਮਾਨਾਭੀਤਰੇਛੋਰਿਆਨਹਜਾਇ॥੧॥ਰਹਉਜ
 ਰਮਗਨਹਟਿਅਪਈਠਿਰਿਦੂਖੁਨਪਾਇਆਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤਅਪਾਨਿਆਗੁਰਿਅਮਰਕਗਉ॥
 ॥੨॥ਸੋਜਨੈਜਿਨਿਚਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਕਿਆਕਰਿਮੁਖਿਬੋਲਾ
 ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸੁਤੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਪਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਪਾਦਪੁਰਿਤੇਰੇਦਾਸਕੀਨਾਨਕਕੁਰਬਾ
 ਣੀ॥੪॥੩॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪ॥੫॥
 ਸੇਵਕਛੂਨਜਾਨਉਨਿਚੁਮੁਖਾਰੇ॥੧॥ਮਾਨੁਕਰਉਤੁਪੁਛਿਪਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਹਮਅਪਰਧੀ
 ਸਦਭੂਲਤੇਤੁਮਬਖਸਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਉਹਮਅਦਗਨਕਰਹਅਸੀਖਨੀਤਿਤੁਮਨਿਰਗੁਨਦਾਤ
 ਰੇ॥ਦਾਸੀਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਤਿਅਗਿਏਕਰਮਹਮਾਰੇ॥੨॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਸਭੁਕਿਛੁਦਇਅਪਾਰਿਹਮ
 ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ॥ਲਾਗਿਪਰੇਤੇਰੇਦਾਨਸਿਉਨਹਚਿਤਿਖਸਮਾਰੇ॥੩॥ਤੁਝੁਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨ
 ਹੀਭਟਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਣਿਦਇਅਲਗੁਰਲੇਹੁਮੁਗਧਉਧਾਰੇ॥੪॥੪॥੩੪॥
 ਬਿਲਾਵਲੁਪ॥੫॥
 ਦੇਸੁਨਕਾਹੁਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈਐ॥ਜਿਤੁਸੇਦਿਐਸੁਖਹੋ
 ਇਘਨਾਮਨਸੇਈਗਈਐ॥ਕਹੀਐਕਇਪਿਆਰੇ॥ਤੁਝੁਬਿਨਾਤੁਮਦਇਅਲਸੁਆਮੀਸ

ਕੁਆਰਾਗਰਬਾ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨਿਧਿ ਰਿਆਸ
 ਰਤੇ ਹੀ ਅਇਕਾ ਮਾਮਧਾਗਾ ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ਸਗਲ ਸਮ
 ਕੀਤੇ ਹੀ ਅਸਭ ਤੇ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ੩॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰ ਉਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਪਾਲਦ
 ਇਅਲਪੁ ਭਾਨ ਕੁਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਃ ੫ ॥ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿ
 ਹਉ ਪਰੇ ਪਸੁ ਅਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਦ ਅਰੰ ਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੁਝੈ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
 ਵਹੁ ਅਪਨਾ ਕਾਰੇ ਠਿਹਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਉ ਭਾਰੇ ਗੁਲਾ ਕਾਰੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਪਦ ਰਬੁ ਕੀ ਅਵਰਤਣ ਕੈ ਤਣੀ ॥ ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾਉ ਠਿਜਾਣੀ ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀ ਏਸ
 ਮੁਕੈ ਤੇ ਬੈਰਾ ਬੈਰੇ ਪੀ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਜਿ ਜਾਹਿ ਗੇ ਕਾਰੇ ਜਲਹੁ ਕਰੇ ਪੀ ॥ ੩॥ ਦਾਸ ਰੇ ਸੇਈ ਹੋਆ ਜਿ
 ਰੁਮ ਸਤਿ ਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਃ ੫
 ॥ ਪੀ ਗੁਲਪ ਰਬਤ ਪਾਹਿ ਪਰੇ ਖਲਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਅੰਧੁ ਲੇਕਿ ਭਵਨੁ ਸੁਝਿਆ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਪੁ
 ਨੀਤਾ ॥ ੧॥ ਮਹਿ ਮਾਸਾ ਸੁਸੀਗਿ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਮੈਲੁ ਬਣੀ ਕੋਟਿ ਅਪਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ
 ਚੀਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਸੀ ਗੁਰੁ ਤਿਹੋ ਫਿਦ ਕੀ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਤੇ ਸੁ
 ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥ ੨॥ ਸਿਧੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇ ਓੜਿ ਟੁਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ ਸੁਮੁਕਰ ਤੇ ਦਮਾ
 ਚਕਉ ਤੇ ਗਨੀਧਨੀਤਾ ॥ ੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਨ
 ਮੁਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸਰੀਤਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਃ ੫ ॥ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦਿ ਨੀ
 ਰਲੇ ਭਰਜਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਕਿਹਿ ਬੇਧਿ ਅਮਿ ਬਿਅ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥ ੧॥ ਮੈਸੀ ਪੇਖੀ
 ਨੇੜ ਮਹਿ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਪਨ ਜੇ ਬਨਾਨ ਮੇ ਬਿਨ ਬਾਦਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ ਧੂਪ
 ਸੁਗੰਧਤਾ ਕਾ ਪਰੇ ਭੇਗਾਦਾ ॥ ਮਿਲਤਾ ਸੀਗਿ ਪਾਪਿ ਸਟਤਿ ਹੋਏ ਦੁਰਗਾਦਿ ॥ ੨॥ ਠਿਹਰਤ ਠਿਹਰਤ ਮ
 ਨੁਖ ਭਉ ਆਖਿ ਨ ਭੀਗਨ ਦੇਹਾਦਿ ॥ ਇਹ ਅਉਸਰੁ ਤੇ ਚੁਕੀ ਅਬੁਜੇ ਨਿਕੁਮਾਦਿ ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰ
 ਪਾ ਤੇ ਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ਤਕੈ ਪੁਰਨਾਦਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੮॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਃ ੫ ॥ ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਰਿ ਬਾਤੋ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤਾ ॥ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ
 ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ਮਾਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਸੰ ਗੇਤਾ ॥ ਪੁੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਟੇ ਲਾਭੁ ਕਿ
 ਹਿਸੇ ਭਾਸੇਤਾ ॥ ੨॥ ਨਿਹਚਲਾ ਸਾਸਟੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤਨਾ ਹੀ ਭੋਲੇਤਾ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਾਧ
 ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਃ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਜੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਤੇ ਬਿ

ਰਬਾਗੀਮਿਲਤਸੰਗਸਾਭੇਕੁਮਮਿਟੇਗਤਿਭੁਈਹਮਾਗੀਜਾਵਿਨਭੋਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਅ
 ਦਿਨਬਲਿਹਗੀਰਨੁਮਨੁਅਪੋਨੇਜੀਅਗਠਿਰਿਠਿਰਿਹਉਫਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਤਫੁਰੀ
 ਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਫਿਕਤਗੀਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਗਾਧੀ॥੨॥ਨਿਦਚਿੰਦ
 ਪਰਦੁਖਾਏਖਿਨਮਹਿਜਾਗੀਦਇਆਮਇਆਮਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖਨਾਹੀਦੁਰਗੀ॥੩॥ਤਨਮ
 ਨਸੀਤਲਭਏਅਬਖੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀਹੀਤਚੀਤਸਰਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ॥੪॥੧੦॥੪੦॥
 ਬਿਲਾਫਲੁਪਃ੫ ॥ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਛੂਰਉਬਾਲਾਮਸਤਕੁਅਪਨਭੋਟ
 ਦੇਉਹੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਮਨੁਜੀਉਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇਆਲਾਨਿਸਿਬਸੁਰਮ
 ਨਿਅਨਦਹੋਤਚਿਤਫਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭੁਤਿਨਲਗਹੁਪ
 ਲਾਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਪਾਲ
 ਾਕੁਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਣਾਪਤੋਪਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਗੁਟ
 ਗਾਫਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ ਬਿਲਾਫਲੁਪਃ੫ ॥ਕੀਤਲੋਕ
 ਰਿਸੇਕਰਹਿਤੁਛੁਬਿਨੁਕਛੁਨਹੀਪਗਤਾਪ੍ਰਤਮਾਹਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛੁਡਿਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮ
 ਗੀਕ੍ਰਿਪਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹਿਮੇਦਾਸਰਬਕਲਾਸਮਰਬਪ੍ਰਭਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਆਨਮੈਬਿਨੁਕੁਰਾਜੀਦਨਸੁਖਸੁਖਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੁਰਾ॥੨॥ਜਿ
 ਤੁਜਿਤੁਲਾਫਹਿਤਿਉਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਲੀਜਤਕਤਤੁਮਭਰਪੁਰਹੁਮੇਰੇਦੀਨ
 ਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਫਰਭਾਗੀਪਾਏਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਫਰ
 ਨਗਾਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਫਲੁਪਃ੫ ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਸਕਲਮਲਸਭਿ
 ਨਸਨਾਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗਿਗਤਿਅਤਤੇਗਰਭਿਨਗੁਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤਗੋਵਿੰਦਕਾਧੁਚੀਭਈ
 ਰਸਨਾਮਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਰਚਖਤਪ੍ਰਪਿਅ
 ਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨਾਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰਗਟਭਈਉਲਟਿਕਮਲੁਬਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸੰਭਿ
 ਸੰਤੋਖੁਹੋਇਸਭਬੁਝੀਕਿਸਨਾਦਹਦਿਸਧਫਤਮਿਟਿਗਏਨਿਰਮਲਬਨਿਬਸਨਾ॥੩॥ਰਖਨਾ
 ਹੈਰਾਖਿਅਭਏਕੁਮਭਸਨਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਸੁਖੀਦੇਖਿਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥੪੩॥
 ਬਿਲਾਫਲੁਪਃ੫ ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬੋਹੋਹਿਨਿਹਾਲੁਰਾਜਮਿਲਖਸਿਕਦਾਰੀਅਅ
 ਗੀਮਹਿਜਾਯੁ॥੧॥ਸੰਤਜਨਕਛੋਹਰਤਿਸੁਚਰਣੀਲਾਗੀਮਾਇਆਧਾਰੀਛੁਪਤਿਤਿਨਛੋ
 ਰਉਤਿਅਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕਾਦਾਨਾਭੁਖਾਸੇਸਰਬਨਿਧਨਾਰਿਹਿਸਾਕਤਛੁਤੀਹਪ੍ਰਕਾਰਤੇ

ਬਿਖਸਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਭੁਕਤ ਜਨ ਕਾ ਲੁਗਾ ਗਾਇਨ ਗਨ ਨਹੇ ਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰ ਪਾਉ ਰੇ ਸਮੀ
 ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋ ਰਿਐ ਅਪਵੀਚ ਪੁਟੂ ਟੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵ
 ਜੋ ਕਰੇ ਇਤ ਉਤ ਛੂਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੋਹੇ ਆਮੀ ਪਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ
 ਸਾਧਕਾਨ ਨ ਕਹੁਣ ਗਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ੪੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਸ੍ਵਨੀ ਸੁਨ ਉਹਿ
 ਹਰਿ ਹਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਤੁ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰਸੀ ਸਪਰਿਹਰਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
 ਰਪਦ ਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਕਾਲੈ ਮਥੈ ਲਾਵਉ ॥ ੧
 ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਚ ਤੇ ਅਤਿ ਨੀਚੋ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨ ਉਬਲਾਵਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋ ਦਾ ਅਪੁਤਿ ਆਗਿ ਸੁਮਾ
 ਵਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹੀ ਸਰੈ ਅਨਕਤ ਹਿਨ ਪਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੁਰੁ ਭੇਟੀ ਐ
 ਮਨੁ ਮੋਹ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਪਰ ਮੁਸੀਗਾਰ ਬਨਾਵਉ ॥ ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣ
 ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾਵਉ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੪੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ
 ਜਨਾ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਇਹ
 ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਜਪਿਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਤ ਸਭਿ ਕਰਿ ਹੋਗੁ ਘਰਿ ਲੈਆ
 ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਨਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇਆ
 ਉਸਰਦੁ ਲੁਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਤ ਭੂਲੁ ਤੁਮ ਨੁਖ ਜਨਮਾਇਆ ॥ ਭਰਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿਰਾ
 ਖਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੪੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ: ੫ ॥ ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਜਿ
 ਆ ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿੰਦੁ ਮਨ ਮਹਿ ਛਕੇ ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭ
 ਮਨੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਦੇਹਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿਅਨ ਸਿਉ ਸੋਹ ਲੀਐ ਖੋਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਹੁ
 ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਤ ਬਿਲੁ ਮਕਰੇਹੁ ॥ ਛਿੰਦਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿ
 ਨਿਅਨਿਕ ਏਕ ਬਹੁਰੰਗ ਕੀ ਏਹੇ ਸੀਏਹਾ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੁਰਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹੁ ॥ ੩ ॥ ਉ
 ਚੇਤੇ ਉਚਾਵਡਾ ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇਹਾ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੇ ਦਾਸ ਗਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ੪੭ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਏਕ ਏਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਅਨਾਸਾ ॥ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰ
 ਭੁਗਨ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨਕਾਨ ਮੁਅਪਹੁਰੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਪਹਿਹਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਅਸਰਾ ਸੰਤ ਮਨ
 ਮਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿਰਖੈ ਅਪਿਦੇਵ ਸੀ ਅਪੋਪੁਤਿ ਪਗੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਖਿ ਪਾਨਿ ਪੇਸਾ ਸਿਸ
 ਸਿਸ ਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਸਾਈ ਦ੍ਰਿਅ ਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਉਪਦੇਸਿ ਆਸੁ ਖੁਖ ਸਮ
 ਰਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਚਿੰਤ ਅਦੇਸਾ ਗਣਤਤ ਜਿਨ ਨਿਰੁਕ ਮੁਪਛਾਤਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨ ਸੈਨ ਹੋਛੇ ਚਿੰਤਾ ਇਨ ਕਰੀ

ਰਤਾ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮਹਤਪਤਿਤੇਭਈਸਾਤਿਪਰਸਤਪਪਨਾਯੋ॥
 ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਾਦੇਦੇਹਥੇ॥੧॥ਇਹਿਹਮਾਰੇਸਾਜਨਹਮਉਨਕੀਰਿਨਾਜਿਨਭੇਟਤੋਦੇ
 ਰਲੁਖੀਜੀਅਦਾਨਦੇਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਪਰਪੁਰਬਲਲੀਖਿਅਮਿਲਿਅਮਬਮਹਿਯਾਬਸਤਸੰ
 ਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈਪੁਗਨਅਸਾਇ॥੨॥ਭੈਬਿਨਸੈਤਿਹੁਲੋਕਕੇਪਾਦੇਸੁਖਥਨਾਦਇਅਕਰੀਸਮਰ
 ਥਗੁਰਿਬਸਿਅਮਨਿਨਾਮ॥੩॥ਨਨਕਕੀਤੁਟੇਕਪੁਰਤੇਰਾਮਾਧਾਗਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਪੁਰਹਿ
 ਅਗਮਅਪਰਾ॥੪॥੧੯॥੪੯॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਸੇਈਮਲੀਹੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪੁਰੁ
 ਬਿਸਰਾਨਾਕਰਨੈਹਰਨਬੁਝਈਆਪੁਗਨੈਬਿਗਨਾ॥੧॥ਦੁਖਤਦੇਜਦਿਵੀਸਰੈਲੁਖਪੁਰਚਿਤਿ
 ਆਏ॥ਸੰਤਨਕੈਆਨੰਦੁਏਹੁਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਉ॥ਉਚੇਤੇਨੀਚਕਰੈਨੀਚਖਿਨਮਹਿ
 ਥਾਪੈ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਠਕੁਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਪੇਖਤਲੀਲਾਰੰਗਪੁਚਲਨੈਦਿਨੁਅਇਆ
 ਯੁਪਨੇਕਾਯੁਪਨਾਭਇਆਸੰਗਿਚਲਿਅਕਮਾਇਆ॥੩॥ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਪੁਰਤੇਹੀਸਰਣ
 ਈ॥ਹਰਿਵਿਨਸੁਰੈਣਿਨਨਕੁਜਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ॥੪॥੨੦॥੫੦॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫
 ॥ ਜਲੁਦੋਵਉਇਹਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗਪਖਰਾਵਉ॥ਬਾਰਿਜਉਲਖਬੋਗੀਅਦਰਲੁਪੇਖਿਜੀਵਦੇ
 ਉ॥੧॥ਕਰਉਮੋਨੇਰਥਮਨੈਮਾਹਿਅਪਨੈਪੁਰਤੇਪਵਉ॥ਦੇਉਭੁਹਨਿਸਾਧਕੈਬੀਜਨੁਦੋਲਾਵਉ॥
 ੧॥ਰਹਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲਤੇਸੁਣਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ॥ਉਆਰਸਮਹਿਸਾਤਿਤ੍ਰਿਪਰਿਹੋਇ
 ਬਿਖੈਜਲਨਿਬੁਝਾਵਉ॥੨॥ਜਬਭਗਤਿਕਰਹਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ॥ਕਰਉਨ
 ਮਸਕਾਰਭਗਤਜਨਪੁਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੩॥ਉਠਤਬੈਠਤਜਪਉਨਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ॥ਨ
 ਨਕਕੀਪੁਰਬੋਨਤੀਹਰਿਸਰਨਿਸਮਾਵਉ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਐ
 ਹੁਸਗਰੁਸੇਈਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸੰਗਿਵਸੈਦਰੁਗਾਹੀਪਾਏ॥੧॥ਸੁਣਿ
 ਸੁਣਿਜੀਵੈਦਾਸਤੁਮੁਥਾਣੀਜਨਅਖੀਪ੍ਰਗਟਭਈਸਰਲੋਅਮਹਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੀ॥੧॥ਰਹਉ
 ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਕਾਦਿਅਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਲੁਸੰਚਿਅਗੁਰਭਏਸਹਾਈ
 ॥੨॥ਜਨਮਰਣਦੁਖਕਾਟਿਅਸੁਖਕਾਥਾਨੁਪਾਇਅਕਾਟਿਸਿਲਕਕੁਮਸੋਹਕੀਅਪਨੇਪੁਰਭਾ
 ਇਆ॥੩॥ਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਅਦਰੁਕਛੁਸਭਪੁਰਕੈਹਾਥਿ॥ਸਰਬਲੁਖਨਨਕਪਾਏਸੰਕਿਸੰਤ
 ਨਸਥਿ॥੪॥੨੨॥੫੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਬੰਧਨਕਾਟੈਅਪਿਪ੍ਰਭਿਹੋਅਕਿਰਪਲਾ॥
 ਵੀਨਦਇਆਲਪੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਕੀਨਦਰਿਗਿਹਲਾ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀਕਾਟਿਅਦੁਖ
 ਰੇਗਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਖੁਖੀਭਇਆਪੁਰਧਿਆਵਨਜੇਗੁ॥੧॥ਰਹਉ॥ਅਉਖਧੁਹਰਿਕਨਾਮੁਰੈ

ਜਿਤੋਰੇਗੁਨਾਦਿਆਪੈਸਾਪਸੀਗਿਮਨਿਤਨਿਰਿਤੇਠਿਠਿਵੁਖੁਨਲਾਗੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪੀ
 ਐਮੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਸੁਪੁਰੋਇਸਾਸੁਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੁਨਤਜਪਤਹਰਿਨ
 ਮੁਜਸੁਤਕੀਵੁਰਿਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤੁਨਨਕੁਕਥੈਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ ਬਿਲਵ
 ਯੁਪਃ੫ ॥ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਹੋਇਸਾਤਿ॥ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਵਿਦਕਾਬਿਨਸੈਕੁਮਭੈ
 ਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਤਕੈਸੁਖਿਪਰਦੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐਉਪਦੇਸੁ
 ॥ਗਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਤਹਾ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਹਾ॥
 ੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਅਚਰਜਗੁਰਦੇਵਾ॥ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਤਕਉਲਾਵਹੁ
 ਸੇਵਾ॥੩॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਮਨਿਤਨਿਅਨੰਦਾ॥ਨਾਨਕਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
 ੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਵਯੁਪਃ੫ ॥ਤਿਸਨਬੁਣੀਮਸਤਾਗਈਨਠੇਭੈਭਰਮਾ॥ਬਿਤਿਪਾਈ
 ਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਾਧਿਆਬਿਨਸੀਮੇਰੀਪੀਗਾਤਨੁਮਾਨੁਸਕੁ
 ਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਸੁਖਬੀਰ॥੧॥ਗਾਉ॥ਜੇਦਤਹਰਿਜਪਿਜਾਗਿਆਪੇਖਿਆਭੇਸਮਾ
 ਦਾ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਸਿਅਤਕਾਅਚਰਜਸੁਅਦਾ॥੨॥ਅਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬ
 ਉਧਗੇਸਠਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਨੀਦੁਅਨਾਭੁਅਜਾਨੁਮੈਨਿਰਗੁਨੁਗੁ
 ਠੀਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਦਾਸੁਅਪਨਾਕੀਨੁ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਵਯੁਪਃ੫
 ॥ਹਰਿਭਗਤਕਾਅਸਗਅਨਨਾਹੀਠਉ॥ਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਪਰਵਾਰਪਨੁਤੇਗਨਉ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰ
 ਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਅਪਨੇਦਾਸਗਥਲੀਏ॥ਨਿੰਦਕਨਿੰਦਾਕਰਿਪਚੇਜਮਕਾਲਗੁਸੀਏ॥੧॥ਗਾ
 ਉ॥ਸੰਤਏਕੁਧਿਆਵਨਾਦੂਸਰਕੋਨਹਿ॥ਏਕਸੁਆਗੈਬੇਨਤੀਰਦਿਆਸੁਥਥਾਇ॥੨॥ਕਥਾਪੁਰਾ
 ਤਨਇਉਸੁਣੀਭਗਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ਸਗਲਦੁਸਟਖੰਡਖੰਡਕੀਏਜਨਲੀਏਮਾਨੀ॥੩॥ਸਤਿਬਚ
 ਨਾਨਕਕਹੈਪਰਗਟਸਭਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਣਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕਉਭਉਨਹਿ॥੪॥੨੬॥੫੬
 ॥ਬਿਲਵਯੁਪਃ੫ ॥ਬੰਧਨਕਟੈਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਕੈਕਲਹਾਥਾ॥ਅਦਰਕਰਮਨਹੀਛੂਟੀਐਗਾਥ
 ਹੁਰਿਨਾਥ॥੧॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਮਾਪਵੇਪੁਰਾਨਦਇਆਲਾਛੂਟਿਜਾਇਸੀਸਾਰਤੇਗਥੈਗੋਪਾਲਾ॥੧
 ॥ਗਾਉ॥ਅਸਭਗਮਥਿਕਾਰੇਮੇਹਇਨਮਹਿਲੋਭਾਨਾ॥ਸ਼੍ਰੁਤਸਮਕੀਮਨਿਵਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਜਾਨਾ
 ॥੨॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਾਨਪੁਰਖਸਭਿਜੀਅਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਜਿਉਤੁਰਾਖਹਿਤਿਉਗਾਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥
 ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਦੇਹਿਅਪਨਾਨਉ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਸਾਪਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥
 ੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਵਯੁਪਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਰਿਅਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿਆਮਹਾ

ਮੇਰ ਨੀਮੇਰਿਆ ਨਰਕ ਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ ਮਨੁ ਭੁਟਰ ਤੇਰ ਨਹੀ ਬਿਸੁ ਭੁਟੁ ਮਹਾਉ ਦਮਾਦਾ ਖਰਕਾ ਪੈਖਰੁ
 ਤਉ ਛੁਟੈ ਭਉ ਪਰਿਲਾਦ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਤੁ ਮਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਭੰਡਾ ਸਿਮਰਹਿ ਨ ਹੀ ਜੇਨਿ ਦੁਖਿ
 ਰਲ ਜੈ ਭੰਡਾ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੀਰਿਸਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰ ਭੇਦਾ ਬੀਪ ਪੰਚ ਬਟਾਵਾਰ ਈਉ ਪਜਿਉ ਮਰ
 ਖੇਦਾ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤ ਨ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਸੁਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕਉ ਦਿ
 ਨਾ॥੪॥੨੮॥੫੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ॥੫॥ ਉਦਮੁਕਰਤ ਮਨੁ ਦੁਭਇ ਮਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਗਾ ਜਪਿ ਜ
 ਪਿਨ ਮੁਗੇ ਬੰਦ ਕਪੂਰਨ ਬੀਚਗੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਰਧ ਤੇ
 ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚਾ ਪਰਉ ਪਕਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤ ਦੁਤੇ ਨ
 ਹੀ ਕਛੁ ਮੇਚਾ॥੨॥ ਪੰਨੁ ਸੁਥ ਨੁਬ ਸੰਤੁ ਪਨੁ ਜਪਿ ਐਨਾ ਮੁਕਬ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ
 ਮੁ॥੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਨਾ ਬਕੇ ਨਾਥਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜ ਕੈ ਸਰ ਕਿਛੁ ਹਥਾ॥੪॥੨੯॥੫੯॥
 ਬਿਲਵਲੁਪੁ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਬੰਧ ਕਰਿ ਫੇਰਿ ਮਾਠੁ ਨਿਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣ ਕਬਿ ਦਸੀਤ
 ਲੋਚੇਤਾਇਆ॥੧॥ ਜੀਵਤਿ ਮਾਅਥ ਦੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਮਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਰਣ ਚਾਇਆ ਕਉ ਤਿਸ
 ਸਿਉ ਹੰਝੁ ਲਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਰੇ ਪ੍ਰਣੀਤ ਮਨ ਸੀਤ ਕਰਤ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਰੈ ਕੀਰੀਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੋਗਾਵੈ॥੨॥
 ਅੰਧੁ ਜ ਜੇਰ ਜਸੇਤ ਜਉ ਤਰੁ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਇ ਹਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਠਲਰ ਦੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ॥੩॥
 ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਮੇਰ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਦਾ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ॥
 ੫॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈਠਾ ਖੋਜ ਉਬਨ ਥਾਨਾ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ॥੧॥ ਕਬ ਦੇਖ ਉ
 ਪ੍ਰਭ ਆਪਨਾ ਅਤਮ ਕੈ ਲੋਕਾ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨ ਭਲਾ ਬਸੀ ਐ ਪ੍ਰਸੰਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਬਰਨ ਅਸੁ ਮਸਾਸ ਤੁਸੁ ਤਉ
 ਦਰਸਨ ਕੀਪਿ ਅਸਾ ਰੂਪ ਨੇਖਨ ਪੰਚਤਠ ਕੁਰਮ ਬਿਨਾਸਾ॥੨॥ ਓਹੁ ਸਰੂਪ ਸੰਤ ਨ ਕਹੇ ਹਿਦਿ ਰਲੇ ਜੇਹੀ ਸੁਰ
 ਾਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਪਨਿ ਤੇਈ ਸੁਗ॥੩॥ ਸੇਅੰਤ ਰਿਸੇ ਬਾਹੇ ਬਿਨ ਸੇਤ ਹਭਰਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰ
 ਭੁਰੇ ਠਿਆ ਜ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ॥੪॥੩੧॥੬੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ॥੫॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ
 ਪਰਤ ਪਾ ਕਤ ਜੁਭਿ ਰਿਅਸਤਿ ਭੁਭੁਕਰੇ ਮਾਹੁ ਅਪਾ॥੧॥ ਖਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਰਤ ਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਅਭੁਟਾ ਪੂਰਨ
 ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬੂਤਰੀ ਤੁਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਆਰਧਨ ਹਰਿ ਨਿਪਿਅ ਪਗਾਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁਕ ਮੇ
 ਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਗ॥੨॥ ਭਗਤ ਅਰਧ ਹਿਏ ਕਰੰਗੇ ਗੋਬੰਦ ਗੁਪਾਲਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨੁ ਸੀਚਿ ਮਾਜਕਾ ਨਹੀ ਭੁਮਾਗ॥੩॥
 ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਅਪ੍ਰਕੀਵ ਰਿਅਈ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਈ ਐਬੈ ਅੰਤੁ ਗੁਸਾਈ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲ
 ਵਲੁਪੁ॥੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਜਭ ਏਰ ਸਿਕਰਤ ਰੁਪ੍ਰਿਕਰਤ ਵਸੈ ਸੰਤ ਕੈ ਪਾਸਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਬਿਘਨ ਨ ਕਉ ਲਾਗਤ ਗੁਰ ਪਹਿਅਰਦਾ ਸਿਰਖ ਵਲ ਗੋਬੰਦ ਰਇ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰ ਸਿ॥੧॥ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ

ਪੁਲਿਪੁਰਨਭੰਗਾ ਚਰਨਕਮਲਮਿਤ੍ਰਿਬਸੇਪੁਰਮਗਮਮਪਗ ॥ ੨ ॥ ਬਸੁਕਮਾਵਤਸਭਿਉਖੀਕਿਛੁਓਨ
ਨਦੀਸੈ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟੇਪੁਰਪੁਰਨਜਗਦੀਸੈ ॥ ੩ ॥ ਜੈਜੈਕਰੁਸਭੈਕਰਹਿਸਦੁਬਨੁਤੁਹਾਇਆਜਪਿਨ
ਨਕਨਮੁਨਿਧਨਸੁਖਪੁਰਾਗੁਰੁਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅ
ਰਧੀਐਰੇਈਐਅਰੇਗਾਰਾਮਚੰਦਕੀਲਸਟਕਾਜਿਨਿਮਾਰਿਅਰੇਗੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਗੁਰੁਪੁਰਾਹਰਿਜਾਪੀਐ
ਨਿਤਕੀਚੈਭੋਗੁ ॥ ਸਾਪਸੰਗਤਿਕੈਦਰਦੈਮਿਲਿਅਸੰਜੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖਪਾਈਐਬਿਨਸੈਬਿ
ਗਿਨਾਨਕਪੁਰਸਰਣਗਤੀਕਰਣਕਰਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ੬੪ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁਪੁ ॥ ਅਮਦਰਿਉਪਦਸਭਿਤਿਅਗਿਆਦਾਹੁਨਮੁਲਾਇਆਤਾ
ਅਪਸਭਿਮਿਟੇਰੇਗਸੀਤਲਮਨਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਧਿਆਸਗਲਦੁਖੁਗਇਆਰਾਖਨਹਰੇ
ਰਖਿਆਅਪਨੀਕਰਿਮਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਾਹਪਕਵਿਪੁਰਕਾਇਅਕੀਨਅਪਨਇਆਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਨਤ
ਨੁਖੀਨਾਨਕਨਿਰਭਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ਕਰੁਧਰਿਮਸਤਕਿਥਪਿਅਨਮੁਦੀ
ਜੋਗਿਨਿਸਫਲਸੇਵਾਪਰਬ੍ਰਹਮਕੀਤਕੀਨਹੀਰਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਸਗਟਿਪਰੇਚਰਠਾਰਬਿਦਜਨਪੁਰਕੇਪੁ
ਨਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਕਮਿਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ਚਰਣਕਮਲਕ
ਅਸਰਾਦੀਨੋਪੁਭਿਅੰਪਿਪਾਪੁਰਸਰਣਗਤਿਜਨਪਰੇਤਕਾਸਦਪਰਤਪੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਨਹਰਅਪਾਰਪੁਰਤਕੀਨਿ
ਰਮਲਸੇਵਾਰਾਮਰਾਜਰਾਮਦਾਸਪੁਰਿਕੀਨੇਗੁਰਦੇਵ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਸਦਾਸਦਾਹਰਿਪਿਆਈਐਕਿਛੁਬਿਖ
ਨੁਲਗੈ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਭੈਦੁਸਮਨਭਗੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੬੭ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ਮਨਿਤਨਿਪੁ
ਪੁਰਮਰਾਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸਮਾਗੈ ॥ ਓਚਰਤਗੁਨਗੋਪਾਲਜਸੁਦੂਰਤੇਜਮੁਭਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈ
ਅਨਦਿਨੁਸਦਜਗੈ ॥ ਰੰਤਮੰਤੁਨਹਜੋਹਈਤਿਤੁਚਾਖੁਨਲਗੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਕਾਮਭੋਧਮਦਮਾ
ਨਮੋਹਬਿਨਸੇਅਨਰਗੈ ॥ ਅਨੰਦਮਗੁਰਸਿਰਾਮਗੰਗਿਨਾਨਕਸਰਨਗੈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ੫ ॥
॥ ਜੀਅਜੁਗਤਿਦੁਸਿਪੁਰੁਕੈਜੋਕਰੈਸੁਕਰਨਾ ॥ ਭਏਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਭੁਓਕਿਛੁਨਹੀਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖੁਨਲ
ਗੈਕਦੇਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਗੋਜਮਕੰਕਰਨੇਨਿਨਾਦਈਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਕਰਣਕਰਣਸ
ਮਰਭੁਰੈਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਰੇਗੁਨਾਨਕਪੁਰਸਰਣਗਤੀਸਾਚਾਮਨਿਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੬੯ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ੫ ॥
॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਮਾਪਨਨਠਾਦੁਖਠਾਉ ॥ ਬਿਸ੍ਵਮਪਾਏਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਤਤੇਬਹੁਨਿਨਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿ
ਹਰੀਗੁਰਆਪਨੇਚਰਨਨਬਲਿਜਾਉ ॥ ਅਨਦੁਖਮੰਗਲਬਨੇਪੇਖਤਗੁਨਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਕਬਕੀਰਤਨੁ
ਗਨਦਪੁਨਿਇਹੁਬਨਿਓਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕਪੁਰੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਬੰਛਤਫਲਪਾਉ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭੦ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪੁ ॥ ੫ ॥
ਦਸਤੇਰੇਕੀਬੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿਪਰਗਸੁ ॥ ਤੁਮਹੀਕ੍ਰਿਪਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੇਖਨਕੋਨਸੁ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨਕਮਲਕਾਸਰਾਪੁਰ

ਪੁਰਖ ਕੁਟਤ ਸੁਆਕੀਰਤਨ ਮਸਿਮਰਤ ਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੁਤ੍ਰ
 ਤੁਸਰ ਬਨਿ ਦਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜੋ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ੭੧ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੫ ॥ ਸਰ
 ਬਸਿ ਧਿਰਿ ਗਈ ਐਸੁ ਭਿਰਲ ਮਨ ਫੁਰਿ ॥ ਸਾਧੁ ਜਾਪੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸੁ ਮਿਲਾ ਫੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ
 ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਕੁਰੀ ਨੀਨਾ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆ ਲਭੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਿ ਹਰਿ
 ਸਰਬ ਤਮਹਿ ਪੁਰੁ ਕੁਟਿ ਗਹੀਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਗਤ ਅਨੰਦ ਮੈ ਪੈਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ੭੨ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੫ ॥
 ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਤਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਹਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਹਿਨ
 ਜੋ ਪੈ ਕੋਈ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥ ਪਰਬੁ ਹਮਿ ਤੂ ਰਖਿ ਆਏ ਅਪਨੇ ਹਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਨਕਾ ਦਤਾਏ
 ਕੁਰੈ ਬੀਅਨ ਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਆਮੈ ਤੇਰੇ ਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ੭੩ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੫ ॥ ॥ ਮੀਤ ਹਮਰੇ
 ਸਾਜਨ ਰਖੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤ ਕਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ ਹੋਇ ਨਿਓਦਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
 ਰੋਟੇ ਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜੋ ਜੈ ਕਰ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚੁਆਪਰਾ ਮਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ
 ਜਿਸੁ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਭਿ ॥ ੨ ॥ ੭੪ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਆਗਧਿ ਆਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਮਰਗੁ ਸੰਤ ਬਰਾਇ ਅਤੁਟੇ ਸਮਝਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਮਿਟਾ ਗਏ ਤੁਝ
 ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਨਿਬੁਣੀ ਸੀਤ ਲਭੈ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਾਨ
 ਕ ਪੁਰਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਕਾਵਤੁ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੭੫ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੫ ॥ ॥ ਪਰਤਿ ਸੁਹਦੀ ਸਫਲ ਬਾ
 ਪੁਰਨ ਭਏ ਕਾਮਾ ॥ ਭਉ ਨ ਠਕੁ ਮੁਖਿ ਮਿਟਿ ਗਇ ਅਗਦਿ ਅਨਿਤ ਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਪ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ
 ਮਾਸਾਈ ਘਟੀ ਚੁਲਖਦੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਠਿਰਤੇ ਪਰਿਨਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਿਸੁ
 ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੭੬ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੫ ॥ ॥ ਰੇਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਅਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪ
 ਜਿਆ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ॥ ਫਰੁ ਪਰਤਾਪ ਅਚਰ ਜਗੁ ਪੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਕੁਰੈ ਗੋਵਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਰਖਿ ਆਮੈ ਰੇਗੁ ਈ ॥
 ਹਮਤਿ ਸਕੀ ਸਰਣ ਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਗੇ
 ਵਿੰਦਕ ਪੁਰਨ ਕੁਟਤ ਸੁਆ ॥ ੨ ॥ ੭੭ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੫ ॥ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਰਿ ਨ ਬਿਸਰਿਆ ਜੀਵ
 ਨਕਾ ਦਤਾ ॥ ਪਰਬੁ ਹਮਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਮਨ ਦਿ ਨੁਹੰਗੇ ਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਿ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦ ਘਨ ਪੁਰਨ ਭਈ ਅਸਾ ਸੁਖ
 ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਕੁਟਤ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆ ਮੀਅਰ ਦਸਿ ਜਨ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਜਮੀ ॥ ਬਾਨ
 ਨੰਤ ਰਿਗਦਿ ਹੋਨ ਨਕ ਕੇ ਸੁਆ ਮੀ ॥ ੨ ॥ ੭੮ ॥ ੭੮ ॥ ਬਿਲਵ ਲੁਪਃ ੫ ॥ ॥ ਤਾਰੀ ਦੁਇ ਨ ਲਗਈ ਪ
 ਰਬੁ ਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮ ਰੈ ਰਾਮ ਕਾ ਕੁਟੁ ਪੁਲਗੈ ਨ ਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੋਇਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣ
 ਈ ॥ ਗਮੁ ਮੁਖਿ ਪੁਟੀ ਆਏ ਕਾਲਿ ਦਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਅਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨ

ਨਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਏਸਹਈ॥੨॥੧੫॥੭੬॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਅਪਣੇਬਾਲਕਅਪਿਰਥਿਅਨੁਪ
 ਰਬੁਮਗੁਰਦੇਵਾਸੁਖਸੀਤਿਸਹਜਾਅਨੰਦਭਏਪੁਰਨਭਈਸੇਵਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਭਗਤਿਜਨਕੀਬੇਨਤੀਸੁਣੀ
 ਐਪ੍ਰਭਿਅਪਿਰੋਗਮਿਟਾਇਜੀਵਲਿਅਨੁਜਕਵਡਪਰਤਪੁ॥੧॥ਦੇਖਹਮਰੇਬਖਸਿਅਨੁਅਪਣੀਕਲਪਾਰੀ
 ॥ਅਨਥੀਛਤਫਲਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਥਲਿਹਰੀ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ १੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁਫ ਦੁਪਦੇ॥ ਮੇਰੇਮੇਰਨਸ੍ਵਦਨੀਇਹਨਸੁਨਾਏ॥ਸਕਤਗੀਤਨਦ
 ਧੁਨਿਗਾਵਤਬੋਲਤਬੋਲਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸੇਵਤਸੇਦਿਸੇਦਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਏ॥
 ਅਭੈਦਾਨੁਪਦਉਪਰਖਦਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗੁਏ॥੧॥ਰਸਨਾਅਗਹਅਗਹਗੁਨਰਤੀਨੈਨਦਰਸ
 ਰੰਗਲਾਏ॥ਹੋਹੁਕਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਿਚਰਣਹਿਦੈਵਸਏ॥੨॥ਸਭਪੁਤਲੈਤਲੈਸਭਉਪਰਿਏ
 ਹਉਸਟਿਫਿਸਟਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੁਖੋਏਖੋਏਖੋਏਈਹਉਮੇਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਫਿੜਾਏ॥੩॥ਅਤੁਲ
 ਅਤੁਲਅਤੁਲਨਹਤੁਲੀਐਭਗਤਿਵਛਲਕਿਰਪਾਏ॥ਜੇਜੇਸਰਣਿਪਰਿਉਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪ
 ਏ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਰੇ॥ਨਮਸਕਾਰਰੰਗਉਤਿਬੰਦ
 ਨਾਮਨਿਕਬਾਰਜਉਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਉ॥ਉਠਤਬੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਇਹਮਨੁਤੁਛਹਿਚਿਤਰੈ॥ਸੁਖਦੁਖਇ
 ਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਤੁਛਹੀਅਗੈਸਾ ਰੈ॥੧॥ਤੁਮੇਰੀਓਟਬਲਭੁਧਿਪਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪਰਦਰੈ॥ਜੇਤੁਮ
 ਕਰਹੁਸੇਈਭਲਹਮਰੈਪੇਖਿਨਾਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥੨॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰ
 ਭਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨਾ॥ਮੇਰਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨਹਿਬਿਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸੀਚਿਬਿਖਿਆਲੇ
 ਗਾਹਜੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨਤੇਰਗਨਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਰਤੁਨਿੰਦਾਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਿਦਰਨਾ॥੧॥ਇਨਤੇਕਾਢਿਲੇਹੁਮੇ
 ਰੇਤੁਅਮੀਹਰਪਰੇਤੁਮਸਾਰਨਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਪਰਿਸਾਧਸੰਗਿਰੰਕਤਰਨਾ॥੨॥੩॥੮੩॥ ਬਿਲਵ
 ਲੁਪਃ੫ ॥ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਤਾ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਅਨੰਦਮੰਗਲਧੁਨਿਪੁਰਿਹਰੀਦਿਨਸੁਅਹੁਰਤਿ
 ॥੧॥ਰਹਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਨੁਅਪਨੈਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੧॥ਅਠਪਹਰਗੁਨੇਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਮ
 ਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਾ॥੧॥ਤਿਪਤਿਅਘਾਏਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਭੇਜਨੁਖਤਾ॥ਚਰਨਸਰਨਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤਾ॥੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਗਥਿਲੀਏਅਪਨੇਜੰ
 ਨਆਖਾਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਟੀਨੋਬਿਨਸਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਪੁ॥੧॥ਰਹਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹੁ
 ਸਭਹਰਿਜਨਗਰਗਰਤਨਰਸਨਾਅਲਪਾਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤਿਸਨਾਨਿਦਾਗੀਰਮਰਸਾਇਣਿਅਤਮਧਪਾ॥੧॥
 ਚਰਣਗਹਿਸਗਣਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਹਰਿਜਾਪਾ॥ਸਾਗਰਤਰੈਗੁਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕਰਕਪਰਤ
 ਪਾ॥੨॥੫॥੮੫॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ਤਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿਰਜਨਹਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਜ

੪੬੮

੧੫੧

ਈ ਨਿਜਿ ਪੈ ਜਗ ਪੀਸ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤ ਕਿਧਰਿ ਬਾਲ ਕੁ ਗੰਧਲੀ ਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤਨ ਮੁਖ ਹਰ ਸੁਦੀ
ਨੋ ॥ ੧ ॥ ਦਾਸ ਕੀਲਾ ਜਗ ਭੈ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਕੁਰਨ ਨ ਕੁਝ ਲੈ ਦਰਗਾਹ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਰੇ ਦੀਪਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਧਿ ਅੰਧ ਕਾਰ
ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ਰਤਨ ਕੋਠ ਫੀ ਖੁਲੀ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮਭਏ ਜੋ ਪੇਖਿ ਓਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਦੁਭ
ਅਣੀ ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਉਹ ਸੰਗ ਸਤੇ ਉਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਲਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੁ ਜੰਜਰ ਅਰੰਭੁ ਪਿ
ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਉਚ ਨ ਉਚਾ ਬੀਦਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰ ਭੁਭੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਕਰੁ ਏਕੁ ਪਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅਪਰਾ ਅਪਰਾ ॥ ਏਕੁ
ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪੁਨ ਅਪਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੇ ਸੂਚਾ ਸੂਚੇ ਸੂਚਾ ॥ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ
ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਉ ਚੋਊਰਾ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਿਤ ਅਵਤਰੇ
ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਇ ਮਾਇ ਭੁਮਲ ਗੋਓ ਮੁਹ ਨੀ ਮੋਹ ਦਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਤਿ ਕਕਾ ਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹ ਨੀ ਛੋਰੇ
ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾ ਦੂਰੇ ॥ ਉਰੇ ਫਿਰਿ ਓਇ ਵੀਰ ਸਪੇਰਿ ਓ ਬਿਖੈ ਠਹਿਰੀ ਖਦਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰ ਸਾਜਿ ਸ
ਦਰਿ ਓ ਪਦ ਕੁਤਲੈ ਜਗ ਦਤਰੇ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਮਹਿ ਐਠੀ ਅਠੀ ਲੋਠੁ ਓ ਫੂਲ ਕਿਆ ਪਟਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ
ਪੁੰਡ ਪਰਠਾਏ ਕੇਸਗ ਰੇਠੇਰ ਦਤਰੇ ॥ ਇਸਨ ਅਵਰਿ ਅੰਧ ਅੰਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿ ਮੰਦਮ ਦਤਰੇ ॥
੩ ॥ ਜਲੁਪ ਸਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿੰਓ ਠਾਹ ਦਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨ ਨ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਸਿ
ਅਵਤਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਰਾ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪੁਨ ਪਿਅਰੇ ਮਨ ਰਿ
ਅਧਰੇ ਚਿਤਿ ਚਿਤਿ ਚਿਤਿ ਜੋ ਸੇਪਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਓਹੁ ਰਹਿ ਬਝਾਇ ਓਹਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰੇ ਤਨ
ਕੀਚੇ ਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਮੁ ਖਿਲੋਗੇ ਜਉ ਦਰਭੇ ਸੁਹਾਗੁ ਮਹੇ ਕਤਹੁ ਨ ਭੋਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰੂਪ ਨ ਪੁੰਨ ਗੰਧਨ ਦੀਪ ਚਿਤਿ
ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੀਗ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਾਪਿ ਅਰਵੀ ਸੁਹਾਗ ਨਿਅਤਿ ਨੀ ਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖੋਟੇ ਲੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥
ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਭੋਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆ ਰਾਤ ਬਝੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਿਗਈ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਸੀ ਪੁਰਨ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਦਇਆ ਲਦਈ ॥ ਕਮੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿਸਨ ਅਰੰਕਾਰ ਤਤੇ ਹੋਏ ਸ
ਗਲਖਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਚਿਸੀਤਨ ਤੇਇ ਹੁਮੰਤੁ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਾਜਿ ਨਿਮਨੁ ਪਛਾਨਿਆ
ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝੁ ਪਈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੀਤ ਬੇਚਰੇ ਬਗਨਿ
ਸਕਹ ਏਕੋਰੇ ਮਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇਦ੍ਰ ਬੇਅੰਤ ਠਕੁਰ ਭੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਕਥੀ ਐਕਿ
ਛੁਕ ਬਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਤ ਹਰਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਮਹਾਭਇਆ ਨਦੂਖ ਜਮ ਮੁਨੀ ਐ
ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸਗਨਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਨ ਨ ਕਉ ਭੂਝੁ ਭੂਝੁ ਭੂਝੁ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥

ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਅਗਮਰੂਪਅਥਿਨਸੀਕਰਤਪਤਿਤਪਦਿਤਇਕਨਿਮਖਜਪਈਐ॥ ਅਚਰ
ਜੁਸੁਨਿਓਪਿਰਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸੰਤਰਨਰਨਮਨੁਲਈਐ॥ ੧॥ ਕਿਤੁਬਿਪੀਐਕਿਤੁਸੰਜਪਈਐ॥ ਕਹੁਸੁਜਨ
ਕਿਤੁਜੁਗਤੀਥਿਅਈਐ॥ ਜੇਮਾਨੁਖਮਨੁਖਕੀਸੇਵਓਤਿਸਕੀਲਈਲਈਭੁਨਿਜਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਸਰ
ਨਿਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰਿਟੇਕਤੇਰੇਇਕਨਈਐ॥ ੨॥ ੬॥ ੮੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਸੰਤਸਰਣਿ
ਸੰਤਹਲਕਰੀ॥ ਪੰਧਬੰਧੁਅਰੁਸਗਲਜੰਜਰੋਅਵਰਕਾਜਤੇਛੁਟਿਪਗੀ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਹਜਅਰੁਪਨੇਅਨੰਦ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਓਨਪੁਰੀ॥ ਐਸੇਹਰਿਗੁਬਨਿਸਾਕਉਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਉਲਟਿਧੰਗੀ॥ ੧॥ ਪੇਖਿਓਮੇਰੁਸਰਕੈਸੀ
ਗੇਉਨਨਕਪੁਸਗਲਗੀ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਹਿਓਕਿਰਪਨਿਧਿਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੁਰੀਪਗੀ॥ ੨॥ ੧॥ ੮੩॥ ਬਿਲ
ਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮਨਕਿਅਕਹਤਹਉਕਿਅਕਹਤਾ॥ ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਰਕੁਰਪੁਰਮੇਰੇਤਿਸੁਅਗੈਕਿਅਕਹਤਾ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਥੇਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾਨ੍ਹੇਜੀਅਨਮਹਿਰੇਤਾਰੇਮਨਕਾਇਕਹਲਉਰਹਕਹਿਜਉਪੇਖਤਹੀ
ਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥ ੧॥ ਐਸੇਜਭੰਏਮਨਅਨਦਅਨਨਬੀਕਿਰਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਅਗਹਰਿਗੁ
ਨਕਬਹੁਲਹਤਾ॥ ੨॥ ੮॥ ੮੪॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਸੁਰਿਪਗੀਐ॥ ਇਹੁਨੀਸਾਨੀ
ਸੁਨਹੁਮਭਈਜਿਉਕਲਗੀਤਿਗੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਉਦੇਖੈਛੁਦੁਤਉਨਿੰਦਕੁਮਹੈਭਲੇਦੇਖਿਦੁਖ
ਗੀਐ॥ ਅਠਪਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹਚੈਬੁਰਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਹੀਐ॥ ੧॥ ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੁਲਾਇਅਕਲੁਨੇ
ਰੈਅਇਅਹਰਿਜਨਸਿਉਬਦੁਓਰਹੀਐ॥ ਨਾਨਕਕਾਰਖਾਅਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਅਮੀਕਿਅਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥ ੨॥
੮੫॥ ੮੫॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਐਸੇਕਹੇਭੂਲਿਪਗੇ॥ ਕਹਹਿਕਹਦਹਿਮੁਕਹਿਪਦਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਸੰ
ਗਿਹਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਚਬਿਹਾਨਕੰਢਨਛਰੁ॥ ਨਥੈਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਅਗੀਪਗੇ॥ ਹੋਵਨਕਉਰਾਅ
ਨੋਦਨਮੀਠਾਥਿਧਿਅਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ॥ ੧॥ ਅੰਧਕੁਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰੀਭਰਮੁਗੁਬਰਮੇਰਬੰਧਿਪਗੇ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੋਤਦਇਅਗਗੁਰਭੇਟੈਕਛੈਬਾਹਛਰੇ॥ ੨॥ ੧੦॥ ੮੬॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮਨਤਨਰਸ
ਨਹਰਿਚੀਨਾ॥ ਭੁਏਨੂੰਦੇਸੇਸਰਬਸੁਖਮੇਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਅਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਆਨਪਪ੍ਰਭਮੇਰ
ਦਾਨਬੀਨਾ॥ ਹਾਥਦੇਇਰਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਪੁਨਕਰੇਤੇਕਛੁਪੀਨਾ॥ ੧॥ ਬਲਿਜਦੁਇਦਰਸਨਸਾਧੁਕੈਜਿਹਪ੍ਰਸਦਿ
ਹਰਿਨਮੁਲੀਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਭੇਰੈਕਾਪੁਨਮਨਿਓਮਨਿਛੀਨਾ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੮੭॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫
ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਖਲਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਨੇਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਵਰੇਵੁਤਦੁ
ਸਟਬੈਰਈਗੁਰਪੁਰੇਕਾਜਪਿਆਜਾਪਾ॥ ਕਹਾਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਬਭੁਪਰਤਾ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਅਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨਮਹੀ॥ ਤਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸਜਤੇਓਪਰਿਕੋਨਹੀ॥ ੨॥ ੧੨
੮੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ ਜਰਮਰਾਕਛੁਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈਅਗੈਦਰਗਹ

ਪੁਰਨਕਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੁਤਿਆਗਿ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਗਨਿ ਭਰਤੋ ਪਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ
 ਕਟੀਐ ਫਸੀਸਾ ਦੀ ਵਰਗ ਹਕਾਨੀਸਨੁ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੁ ਮਕਰਹੁ ਸੇਈਭੁ ਲਮਾਨੁ ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲੁ ਕੁਮ
 ਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਅਸਗਲੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੮੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ ॥ ੫
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੀ ॥ ਧਰਿ ਗੁਨ ਗਵਤ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਸਨਾ ਕਾ ਮੇਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕੁਲ ਸਮੁਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਦ
 ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਗਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਏ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ
 ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ ॥ ੫ ॥ ਧੀਰ ਉਦੇਖਿਤੁ ਮਹੇਰੰਗਾ ਰੂਹੀ
 ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਤੁਹੀ ਦਸੈ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਿਨਿ ਦੂਜੇ ਠਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ
 ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਬਹੂ ਨਾ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਇ ਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ ॥ ੫ ॥ ਅਦੁਤ ਪੁਜਾ ਜੋਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਿ ਪਰਾਹੁ ਹਰਿਆ ਗੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ
 ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਬਰੁ ਖਵਾਤ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬੋਧੈ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਰਖੈ
 ਅਪਨੈ ਕਉ ਤਿਸਨੇ ਲਗੈ ਨਤਾਤੀ ਬਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦਾਸੇ ਦਰਦਾਇਆ ਲੁਸਾ ਮਾਮੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੰਤ ਜਨਮ ਨਾਮ ਲਾ
 ਨਾਨਕ ਜਾਚਿ ਕਦਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੧੦੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ ॥ ੫ ॥
 ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮ ਦੂਤ ਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਪੁਨਹ ਚਰਨ ਸੇਕੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਹੋ ॥ ਅਵਣ ਜਾਣੁ ਭਗਤੁ ਭਉ ਨ ਠਾ ਜਨਮ ਭ
 ਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿਖ ਦਹੇ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਤੁ ਜਗਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਰਭਾਗਿ ਲਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੧੦੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਗ
 ਇਛੁ ਰਾਭਾ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੁਆਨਾ ਪਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾ ਕੁਠਾ ਸਮੁ
 ਸਿਰੁ ਕਾਟਿ ਅਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਕਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤ ਦੁਤ ਚਿਤ ਦੁਤ ਪਰਿਅਯੋਗਿ ਨਿਗਦਿਅਤਿ
 ਨਿਦੀਨਾ ਪਕਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨਕਾ ਕੀਨੋ ਪੁਰਨ ਵਾਕਾ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੧੦੪ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਪੇ ਅਪਿਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਖਿ ਕੀਆ ਕੁਰਦੇਵ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਦਿ ਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਬਾਣੁ ਬਨਾਇਐ ॥ ਅਪਿਪਾਅ ਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀਆ ਪੇਰ ਬੋਧੁ
 ਭੁਮੇਰੇ ਕੇਵਲੁ ਪਰਤ ਪਾਪਾ ਪਰਬੁ ਹਮ ਪਰਮੇ ਸੁਰਸ ਰਿਗੁਰਦੁ ਸਿਕੀਨੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾ
 ਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੧੦੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁ ॥ ੫ ॥ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ
 ਤੇਰ ਬੇਅਪਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਜਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹ

ਦੀਨੇਜਗਤਉਧਰਨਵਖੰਡਪੁਤਾਪਾਵਖਬਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦਪ੍ਰਵੇਸਾਤਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਉ
 ਪ੍ਰਾਪਾ॥੧॥ਅਨਾਥਕੋਨਾਥਸਰਣਿਸਮਰਥਾਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਮਾਣੀਬਾਪਾਭਗਤਿਵਛਲਭੇਰੰਜ
 ਨਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਢਤਨਕਮਾਲਾਪਾ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਜਿਸਤੇਉ
 ਪਜਿਅਤਿਸਹਿਪਛਾਨਾਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਪਿਆਇਅਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨ॥੧॥
 ਰਹਾਉਗੁਰਪੁਰਗੇਟਿਓਬਡਭਾਗੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਖਸੁਜਨਾਹਥਿਦੇਇਰਖੇਕਰਿਅਪਨੇਬਡਸ
 ਮਰਭਾਨਿਮਾਣਿਅਕੋਮਾਨ॥੧॥ਕੁਮਭੋਬਿਨਸਿਗਏਬਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਣਾਸਸਿਸ
 ਸਿਖਕਪੈਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਜਾਈਮੈਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫
 ਦੇਵੈਥਵਰਖੇਗੁਰਸੁਰੇਹਲਾਤਪਲਤਪਰਬ੍ਰਹਮਿਸਦਰੇਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨਹੋਵਤਸਪੁਪੁਰੇਅਦਣਜਾਣਹੋਥਿਤਿਪਾਣੀਜਨਮਮਰਣਕੇਮਿ
 ਏਦਿਉਰੇ॥੧॥ਕੁਮਭੋਭੇਵੈਛੁਟੈਭੋਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਿਅਭਰਪੁਰੇਨਾਨਕਸਗਟਿਪਰਿਓਦੁਖਭੈ
 ਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੁਰੇ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੇਖਨ
 ਸੋਕਬਹੁਨਹੋਵਦੁਇਸਟਿਅਗੋਚਰਜੀਅਕੈਸੀਗਿਬਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਨਾਮਧਰਮੁਅਮੀਪੁ
 ਰਿਹੋਬੁਭਅੰਤਰਜਾਮੀਕਿਅਭੁਣਤੇਰੇਸਾਰੀਸਮਾਗੀਸਸਿਸਸਿਪ੍ਰਭਤੁਪ੍ਰਹਿਚਿਤਾਗੀ॥੨॥ਕਿਰਪਨੀ
 ਪਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਅਲਾਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਅਠਪਹਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁਜਪੋਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਅਪੋ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਤਨੁਪਨੁਭੇਬਨੁਚਲਤਗਇਆਰਾ
 ਮਨਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿਸਭੇਰੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੇਜਨਨਿਤਖਤੇਮੁਖ
 ਦੇਤਾਘਸਿਖੀਨਖਇਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਭੁਠਉਪਕਰਤਨਹਪਰੀਦਇਆ॥੧॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਘੋਰਦੁ
 ਖਸਾਗਰਤਿਸੁਮਹਿਪ੍ਰਣੀਗਲਤੁਪਇਆਸਗਟਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਅਮੀਕੀਬਹੁਪਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਢਿਲਾਇਆ
 ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਅਇਆਚੀਤਿਾਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਹੋਸੁਖਮ
 ਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉਗਾਈਬਿਆਧਿਉਪਾਸਭਨਸੀਅੰਕੀਕਾਰਕੀਯੋਕਰਤ
 ਗਿਸੀਤਿਸੁਖਅਹੁਅਨਦਘਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਪੁਰਿਦੈਓਹਾਰਾ॥੧॥ਜੀਉਪ੍ਰਭੁਸਨੁਰਸਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਤੂੰਸਮਰਬੁਝੁ
 ਅਮੀਮੇਰਾਦਾਸਅਪਨੇਕਉਰਖਨਹਾਰਨਾਨਕਦਾਸਦਾਹੈਚੇਰਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫
 ॥ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਹੋਅਕਲਿਆਣਾਮਿਟੀਉਪਧਿਭਇਆਸੁਖਸਾਚਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਅਜਾਣਾ॥
 ੧॥ਰਹਾਉਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏਸੁਖਲੇਭਗਤਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਣਾਦਾਸਅਪਨੇਕੀਆਪੇਰਖੀ
 ਭੈਭੰਜਨਉਪਰਿਕਰਤੇਮਣਾ॥੧॥ਭੁਈਮਿਤਈਮਿਟੀਬੁਰਈਦੁਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾਢੇਛੁਟਿਸੁਖਸਹਜਮ

ਨੰਦਾਘਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀਦੈਹਰਿਗੁਣਹੁਦਖਾਇ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਪਰਬੁ
 ਮਪੁਰਭਏਕ੍ਰਿਪਲਾਕਰਜਸਗਲਸਦਰੇਸਤਿਗੁਰਜਪਿਜਪਿਸਾਪੁਰਏਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਉਅੰਗੀ
 ਕਰਕੀਆਪੁਰਿਅਪਨੈਦੇਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਲਾਕੰਠਲਾਇਰਬੇਜਨਾਮਪਨੈਉਸਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪਨੈ
 ਪਲਾਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆਏਨੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲਾਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਗੁਰ
 ਪੁਸਦਿਪੁਰਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਮੁਲਾਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
 ਬਨੀ॥੧॥ਰਹਉਤੋਗੀਨਤੁਟੈਛੋਗੀਨਛੁਟੈਐਸੀਮਧੋਖੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾਰਿਬਸਤੁ
 ਚੈਤੁਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰਕਉਅਕਥਕਥਜਾਕੀਬਤਸੁ
 ਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹੀਅਤਹੈਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਠਕੁਰਾਮਪੁਨੀ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥ ਬਿਲ
 ਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਉਕੁਰਬਾਨੁਕੁਰਮੇਰਪਰਬੁਹਮਪਰਮੇਸੁਰਤਕਾਰਿਰਦੈਧਰਿਮਨਪਿਆ
 ਨੁ॥੧॥ਰਹਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹੰਨੁਰਸਨਾਰਵਹੁਏਕੁਨਾਰਾਇ
 ਟੁਸਾਚੀਦਰਗਹਪਦੁਮਾਨਾ॥੧॥ਸਪੁਸੰਗੁਪਰਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਪਨੁਗਾਟਉਗੁਣ
 ਕੀਰਤਹੁਨਿਤਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਰਖਿ
 ਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਜੈਜੈਕਰੋਹੋਅਜਗਅੰਤਰਿਪਾਰਬੁਹਮੁਮੋਰਤਰਣਤਰਣਾ॥੧॥ਰਹਉਬਿਸੁ
 ਭਰਪੁਰਨਸੁਖਦਤਾਸਗਲਸਮਰੀਪੇਖਣਕੁਰਣਾਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਬਲਿਬਲਿਜੀਦੀਹਰਿ
 ਕੇਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਮੇਰੇਤੁਆਮੀਸਰਬਸਿਧਿਤੁਮਕਾਰਣਕਰਣਾਅਦਿਜੁਗਾਦਿਪੁਰੁਖ
 ਦਾਅਇਆਹਰਿਸਿਮਰਤਿਨਹੀਨਾਨਕਡਰਣਾ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਦਿ

ਗੁਰਬਿਲਵਲੁਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ॥ ਮੈਨਹੀਪੁਰਸਕੁਕਿਛੁਤੇਗਾਈਐਨਿਰਗੁਨਉਘੈ
 ਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਥਿਚਿਤੁਆਮੀਮੇਗਾ॥੧॥ਰਹਉਨਗਰਮਹਿਅਪਿਬਾਹਰਿਛੁਨਿਆਪਨਪੁਰਮੇਰੇਕੋਸ
 ਗਲਬਸੇਰਾਅਪੇਗੁਜਨਅਪੇਹੀਗਾਇਅਕਹਕਹਠਕੁਰਕਹਕਹਚੇਗਾ॥੧॥ਕਾਕਉਦੁਰਉਕਾਸਿਉਬਲਬੰ
 ਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਤਹਨੇਗਾਸਾਪੁਰਤਿਗੁਰੁਭੋਟਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸਗਰਬੁੰਦਨਹੀਅਨਹੇਗਾ॥੨॥੧॥
 ੧੧੭॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾਛਕਨਛਾਕਿਛੋਬਿੰਦਗੁਰੁਮੋਹਿਅਪਰਾਪੀਸ
 ਰਨਚਰਨਾ॥੧॥ਜੈਜੈਕੀਨੋਸੇਤੁਮਜਾਨਿਓਖਿਓਓਰਨਹੀਕਛੁਛੀਹਮੁਕਰਨਾਬਡਪਰਤਪੁਸੁਨਿਓਪੁਰ
 ਤੁਮੋਰੇਕੋਟਿਅਘਤੋਰੇਨਾਮਹਰਨਾ॥੧॥ਅਰੇਸਹਉਸਦਾਸਦਭੂਲਨਤੁਮੋਰੇਬਿਰਦਪਤਿਤਉਪਰਨਾਕਰਣਾਮੈ
 ਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਿਜੀਵਨਪਦਨਾਨਕਹਰਿਦਰਸਨਾ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਬਿਲਵਲੁਪਃ੫ ॥ ਐਸੀਕਿਰਪਾ

ਮੇਰਿਕਰਤੁਸੀਤਹਚਰਣਹਮੇਰੇਮਾਥਨੈਨਦਰਸੁਤਨਿਪੁਰਿਪਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦੁਮੇਰੈਯੀਅਰੈ
ਬਾਸੈਹਰਿਨਾਮਅਨਸੀਗਿਧਰਹੁ॥ਤਸਕਰਿਪੰਚਨਿਵਾਰਹੁ॥ਕਰਸਕਲੇਰੁਗਮਾਧੇਮਿਸਰਹੁ॥੧॥ਜੇਤੁਮਕ
ਹੁਸੇਈਕਲਮਨੈਭਵਨਦੁਬਿਧਦੁਰਿਟਰਹੁ॥ਨਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੁਅਹੀਦਤੇਸੰਤਸੰਗਿਲੇਮੇਰਿਉਧਰਹੁ॥੨॥
੩॥੧੧੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਅਮੈਸੀਦੀਖਿਅਜਨਸਿਉਮੰਗਾ॥ਤੁਮੇਰੇਧਿਆਨੁਤੁਮਰੇਰੰਗਾ॥ਤੁਮਰੀ
ਸੇਵਾਤੁਮਰੇਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੀਟਹਲਸੰਭਾਖਨਜਨਸਿਉਉਰਨੁਬੈਂਨੁਜਨਕੇਸੰਗਾ॥ਜਨਚਰਨ
ਰਸਖੁਬਿਖੈਲਗੀਅਸਾਪੁਰਨਅੰਨਭਤਰੰਗਾ॥੧॥ਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੇਚਰ
ਨਤੀਰਬੋਕੇਟਿਰੰਗਾ॥ਜਨਕੀਪੁਰਿਕੀਓਮਜਨਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲੰਗਾ॥੨॥੪॥੧੨੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਜਿਉਰਾਏਤਿਉਮੇਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿਗੁਰਹਮਬਾਰਿ
ਕਤੁਮਪਿਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣਨਾਹੀਕੋਈਪੁਰਿਚਿਨਸਕਉਤੁਮਰੀਪਾਲਾ॥
ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਰਿਤੁਮਹੀਜਨਪੁਜੀਉਪ੍ਰਿਤੁਸਭਤੁਮਰੇਮਾਲਾ॥੧॥ਅੰਤਰਿਜੰਮੀਪੁਰਖਸੁਆਮੀਅਮਨ
ਬੋਲਤਹੀਜਨਪੁਰਾਲਾ॥ਤੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹਾਇਹਮੇਰੇਨਨਕਪ੍ਰਭਜੀਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ॥੨॥੫॥੧੨੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਰਖੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅਪੈਸਾਥਾ॥ਤੁਮਰੇਪ੍ਰਿਤੁਮਨਮੇਰਨਤੁਬਿਨੁਜੀਵਨਸਕਲ
ਅੰਕਥਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕ ਤੇਰਉਕਰੇਖਿਨੰਭੀਤਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅੰਨਾਬਰੇਨਾਥਾ॥ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜ
ਨਾਮਪੁਨੇਦੇਰੁਹਾਥਾ॥ਸੀਤਲਸੁਖੁਪਾਇਓਸਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਖਰਨਾਮਪ੍ਰਿਥਿਯਕਰਿਅਪੁਨੇਦੇਰੁਥੇਹਾਥਾ॥
੧॥ਸੀਤਲਸੁਖੁਪਾਇਓਸਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਖਰਤਸੁਮਸਗਲੇਲਾਥਾ॥ਨਿਧਿਨਿਧਨੇਨਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਦ
ਰਸਿਅਨਪਸੇਗਲਅਕਾਥਾ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿ
ਸਾਰਹੁ॥ਉਹਿਲਗੁਗੁਰੁਅਸੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਤਪਦਨਪ੍ਰਭ
ਬਿਬਦੁਤੁਮਰੇ॥ਹਮੇਰੇਵੇਖਹਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ਸੀਵਨਪ੍ਰਨਹਰਿਸਨੁਸੁਖਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾ
ਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਨੁਨਮੀਨਕਤਭੀਵਨਦੁਪਬਿਨਾਰਹੁਨਕਤਬੋਗਾਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਾਚਰਨਥਾਨਕੀ
ਪੀਥਿਦਰਸੁਖੁਅਮੀਲੁਖਸਾਰੇ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਅਗੀਪਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁ
ਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਸਭਰਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਿਕੀਨੀਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਤਿਤਨਿਰਦਿਗਹਿਮਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੇ
ਦੁਖਦਰਦਸਗਲਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸੰਤਿਸਹਜਅਨਦਗੁਣਗਾਏਦੂਤਦੁਸਭਿਹੋਏਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨਅ
ਦਗੁਨਪ੍ਰਤਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਕਰਿਲਇਆ॥ਅਤੁਲਬਰਾਣੀਅਦੁਤਅਥਿਨਸੀ
ਨਨਕਉਚਕੋਹਰਿਕੀਜਾਇਆ॥੨॥੮॥੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਪਃ੫ ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ॥
ਕਰਹੁਅਨੁਕ੍ਰਪਤਿਤਉਧਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀਅਪਭਰੇਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਅਦਤਠਿਰਤਮਦ

ਮਦਤ ਬਿਖਿਅਰਤਾ ਸੁਆਨ ਜੈ ਸੋ ॥ ਅਉਧ ਬਿਹਰਤ ਅਧਿਕ ਸੋਹਦਤ ਪਾਪਕ ਮਦਤ ਬੁਝੈ ਸੋ ॥ ੧ ॥
ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਣੁ ਜੈ ਸੋ ॥ ਕੇਸਵ ਕਲੇਸ ਨਾਸ ਅਖੰਡ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਤ ਦਰਸਾਇ ਸੋ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੨੫ ॥

ਗੁਰ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫:੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯ ॥ ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਜ ਬਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਏ
ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਗਨੀ ਸਾਧੁ ਸਰਨਿ ਪਏ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾ
ਮੁਤ ਮੋਰੇ ਪੀਤ ਮਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ ॥ ੨ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣ ਅਜਨਾ ਅਗਿਆਨੀ ਰਬੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੁਰ
ਕੇ ਟਿਓ ਆਦਨ ਜਾਨਹੇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੨੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫:੫ ਧਨੀ ਦੁਇ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥ ਜਉ ਸੁਪੁਸੀ
ਨਭ ਏ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਤਬ ਮੇਰੀ ਅਸ ਪੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਪੀਰ ਮੇਰਿ ਓਅਨ ਦੁਪੁਨੀ ॥ ਉਪ
ਜਿਓ ਓਮਿਲਨ ਪੁਰ ਪੀਤ ਮਹਾਨੁ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਡਰੇ ਸਿਮਰੇ ਹਿਅ
ਨਿਕ ਸੁਨੀ ॥ ਅੰਝਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੨੭ ॥

ਗੁਰ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫:੫ ਘਰੁ ੧੩ ॥ ਘੜਤ ਲੁਗ ॥ ਮੋਹਨੀ ਦਨ ਅਧੈ ਹਧੈ ਹਰਕ ਜਗ ਬਸਤੁ
ਭਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ॥ ਕਬ ਘਰਿ ਅਧੈ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀਰ
ਧਰਿ ॥ ਲਾਲਨੁ ਮੇਰਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ ਕਬ ਘਰਿ ਅਧੈ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਰੇਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾਤ ਕਹਉ ਸਗੋਰੇ ਅ
ਰਿ ਮਿਟਾਵਹੁ ਤਉ ਘਰੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਆਨਦ ਰੁਪਿ ਆਵਹੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦੁਆਰੈ ਮਾਏ ਓਓ ॥ ਤਉ ਮੈਲਾ ਲਨੁ ਪਾਇਓ ਗੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹਨੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ ॥ ਅਥ ਮੇਰਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸ
ਰ ਮੇਰੀ ਤਿਖ ਬੁਝਨੀ ॥ ਅਬ ਮੈਸ ਹਜਿ ਸਮਨੀ ॥ ਮੀਰੀ ਪਰਹਿਕ ਹਨੀ ॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਗੀ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ੧੨੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫:੫ ॥ ਮੇਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੋ ॥ ਰਾਚ
ਹੁਨ ਥਾਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥ ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਰੇ ਅਨਾਦੁਰਨ ਭਵੈ ਚਰਨ ਭਵੈ ਚਰਨ ਭਵੈ ਉਲ
ਛਿਓ ਅਲਿਖ ਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਓ ਅਨਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥ ੧ ॥ ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀ ਐਰਿ ਖਰੇ ਛੂਟੀ
ਐ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਟੀ ਐ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀ ਐ ॥ ਮਨ ਨਾਹੀ ਨਹੀ ਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੋ ॥
੨ ॥ ੨ ॥ ੧੨੯ ॥

ਗੁਰ ਬਿਲਾਵਲੁ ੫:੫ ਤਿਸਰੀ ੫ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧੨ ॥ ਉਪਮਾ ਜਤਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰਕੀ
ਉਪਮਾ ਜਤਨ ਕਹੀ ॥ ਰਜਿ ਅਨ ਸਰਾਇ ਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਗਾ ॥ ਹਉ ਜਉ ਸਦ
ਬਲਿ ਹਾਗਾ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਤਹਿ ਮਤ ਜਿਅਨ ਕਤ ਹਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਨਾ ਕਹਨਾ ॥ ਮਲ ਪਾਖ

ਕਲਮਲਦਹਨਾ ਚਕ੍ਰਿਨ ਦਸੰਤ ਉਧਰਿ ਭੈਰੋ ਸਗਰ ਪਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਰੋਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥ ਏ
 ਹਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥ ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਥਿਕਾ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੋਖੀ ਐ ਬਿ
 ਸਮਾਦਾ ॥ ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦਾ ॥ ਨਹ ਰੋਲੀ ਐ ਏਤ ਉਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ॥ ੪ ॥ ਤਿ
 ਨਾ ਹਿਨਰ ਕਨਿਦਾ ॥ ਗਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾ ॥ ਤੇਜ ਮੁਨ ਪੋਖਿ ਨੈਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਰੇ ਅਨਹਤ
 ਬੈਨਾ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਗਣਿ ਸੁਰਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗਤ ਦਸਿ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਨਭੇ
 ਦਾ ॥ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਦਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਮਹਾ ਬਿਖਵੀ ਕਾਗੁ ਕੀ
 ਮਿਤਿ ਨ ਜਨੈ ਕੋਇ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਲਖ ਬਾਗਾ ॥ ਬਕਿ ਪਰਿ ਚਿਪ੍ਰ
 ਦਰਬਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਸਾ ॥ ਸੁਧੁ ਗਿਨਾਨ ਕਮਨ ਸਾ ਪੁਰਿ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਪਃ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਜਨਮ ਮਗਨ ਨਿਦਾ ॥ ਹਰਿ ਪਰਿ ਚਿਦੁ ਅਗਿ ॥ ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾ ॥ ਸੁਸੰਗਾ ॥ ਮਨ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥
 ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਨਾਥ ਦਇਆ ਲਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ
 ਦੀਨ ਨਾਥ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਜਾ ਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪਾ ॥ ਤਮਾਗਿ ਮਾਨ ਮੇ
 ਹਤ ਪ੍ਰਾਪਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਦੇਹਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਹਿ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬ
 ਲਿਜਾ ਉ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭਿ ਮੇਰਿ ਬਾਪੀ ਦੇਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਨਹੀ ਦਤ ਕੇਹਾ ॥ ਜਮ ਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥ ਚਿਤ ਰੁਪ
 ਰਕਰ ਮਹਿ ਜਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਸਾਖੁ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰੋ ਜਨਾ ਮੁਰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ
 ਪਤਿਤ ਉਧਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਦੇਖਰੇ ਨਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨ ਕਤ ਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਚਿਤ ਚਿਤ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦੇ
 ਰੁਪਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰ
 ਨਾਸਾ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਗਿਨਾਨ ਕਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਚੰਦ ਕੋ ਗਾਜਿ ॥ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੋਤਾ ॥ ਅਲਿਕ ਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤਾ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਚੁਰਜਾ ਅਸਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਤਰਨਿ ਭਰਤ ਪਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀ ਐ ਪਨੁ ਦਾਨਾ ॥ ਜਿਉ ਦੂਖ ਜਲ ਹਿ ਸੰ
 ਜੇਗਾ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਪਿਅਾਰ ਬੋਭੇਗਾ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੁਤ ਹਿ ਹੋਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਨਾਨ ਕਨੇਤਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਦੀਪ ਪ
 ਤਨ ਪਤੰਗਾ ॥ ਜਿਉ ਚੋਰ ਹਿ ਰਤ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਮੈ ਗਲ ਹਿ ਕਾ ਮੈ ਬੰਧਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਸਰ ਬਿਖਣੀ ਪੰਧਾ ॥ ਜਿਉ ਜੁਆਰ
 ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾ ਦੇਨੇਹਾ ॥ ਚਾੜਿ ਕਚਾਤ ਮੇਹਾ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨ
 ਸਤ ਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਰੰਗਿ ॥ ਰਸਨਾ ਬਖਸੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥ ੯ ॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ
 ॥ ਸੇ ਸਰਬ ਠਹਰਿ ਲੇਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੁਹ ਕਰਤ ਉਧਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਉਤਰ ਸਿਪਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥਤ ਹਿ ਮਿ
 ਲਿਸਾ ॥ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈ ਜਰਖ ਹਿ ਮੁਰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਗੁਰਬਿਲਾਵਲੁਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮੰਗਲੁਸਜੁਕੁਇਆਪ੍ਰਕਾਸਪਾਨਗਇਆਰਾਮਾਮ
 ਬਿਨਾਸੀਵਰੁਸੁਇਆਮਨਿਉਪਜਿਆਚਾਇਆਰਾਮਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਦੁਰੈਗੈਕਬਿਮਲੀਐ
 ਪੂਰਨਪਤੋਸਾਜੇਸਮਾਈਐਗੋਬਿੰਦਪਾਈਐਦੇਹੁਸਖੀਏਮੇਹਿਮਤੇਹਦਿਨੁਰੈਨਿਰਾਢੀਕਰਉਸੇ
 ਵਪ੍ਰਕਟਨਜੁਗਤੀਪਾਈਐ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮੇਹਿਲਾਡੀਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਭਇਆਸਮਾਹਤਾਹਰਿਰਤਨੁਦਿਸਾਰਾਮਾਖੋਜੀਖੋਜਿਲਧਾਹਰਿਸੰਤਪਾਰਾਮਾਮਿਲੇਸੰਤਪ
 ਅਰੇਦਇਆਧਰੇਕਥਹਿਅਕਥਬੀਚਗੋਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿਧਿਆਇਸੁਆਮੀਲਾਇਪ੍ਰੀ
 ਤਿਪਿਆਗੋਕਰਜੇਕ੍ਰਿਪ੍ਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲੈਹਰਿਜਸੁਲਾਹਾ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਮੇਰਪ੍ਰ
 ਕਾਮਗਮਾਥਹਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਾਮਟਲੁਗਣਿਆਪੂਰਨਸੰਜੋਗੇਰਾਮਾਸੁਖਹਸਪੁਰਕੁਇਆਗਇਆਇ
 ਜੋਗੇਰਾਮਾਮਿਲਿਸੰਤਅਏਪ੍ਰਥਮਿਅਏਬਣੇਅਚਰਚਜਾਈਅੰਮੀਮਿਲਿਇਕਤ੍ਰੋਏਸਹਜਿਛੋਏ
 ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਈਆਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀਓਤਿਪੋਤੀਹਰਿਨਾਮੁਸਭਿਰਸੁਭੋਗੋ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕ
 ਸਰਸੰਤਮੇਲੀਪ੍ਰਕਟਨਕਾਰਣਜੋਗੋ ॥ ੩ ॥ ਭਵਨਸੁਹਦਨਾਪਰਤਿਸਰਗੀਰਾਮਾਪ੍ਰਭਪਰਿਆਇਅਕੁ
 ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀਰਾਮਾਗੁਰਚਰਣਲਾਗੀਸਹਜੇਜਾਗੀਸਗਲਾਇਛਾਪੁਨੀਆਮੇਰੀਅਸਪੁਰੀਸੰਤ
 ਪੂਰੀਹਰਿਮਿਲੇਕੰਤਦਿਛੁਨਿਆਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਦੁਜਹਿਦੁਜੇਅਹੰਮਤਿਮਨੀਕੀਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨਦੰ
 ਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਵਲੁਪ: ੫ ॥ ਭਾਗੁਸੁਲਖ
 ਟਾਹਰਿਕੰਤਹਮਰਾਮਾਮਨਹਦਥਾਜਿਤ੍ਰਤਿਸੁਧਨਿਦਰਬਾਰਾਮਾਮਾਨੰਦਅਨਦਿਨੁਦੁਜਹਿਦੁਜੇ
 ਦਿਨਸੁਰੋਇਉਮਾਹਾਭਹੋਗੋਸੋਗਨਦੁਖਬਿਆਪੈਜਨਮਮਰਣਨਤਾਰਾਹਰਿਧਿਸਿਧਿਸੁਧਾਰਸੁਆਮਿ
 ਤੁਰਗਤਿਭਰੇਭੰਡਗਾ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਬਲਿਹਰਿਵੰਦਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿਸਖੀਅਸ
 ਰੇਲਵੀਹੋਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹਰਾਮਾਮਨਿਤਨਿਪੇਸੁਕਰੇਤਿਸੁਪ੍ਰਕਟਿਰਵਹਰਾਮਾਕਰਿਪ੍ਰੇਸੁਰਾਵਹ
 ਤਿਸੈਭਵਾਏਕਨਿਮਖਪਲਕਨਤਿਆਗੀਐਗਹਿਕੀਠਿਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਨਰਜਮਨੁਪ
 ਗੀਐ ॥ ਭਗਤਿਠਗਉਰੀਪਾਇਮੇਹਹਅਨਤਕਤੁਨਧਵਹਾ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨਾਮ
 ਮਰਪਦਵੀਪਦਹਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਭੁਣਆਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾਕਰਗਹਿਭੁਜਗੀਕਾਟਿ
 ਜਮੰਠਾਸੀਰਾਮਾਗਹਿਭੁਜਲੀਨੀਦਸਕੀਨੀਅੰਭੁਰਿਉਦੇਤੁਜਣਾਇਆਮਲਨਮੋਹਬਿਕਾਰਨਠੇਦਿ
 ਸਗੋਰਮਲਾਇਆ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿਆਰੀਮਹਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ ॥ ਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਭਈਨਿਰ
 ਮਲਪ੍ਰਮਿਲੇਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਜਕਿਰਣਿਮਿਲੇਜਲਕਜਲੁਹੁਆਰਾਮਾਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੀਸੰਪੂਰਨ

੨

ਬੀਅਰਮਾਬੁਹਮੁਦੀਸੈਬੁਹਮੁਦੀਸੈਏਕੁਏਕੁਏਖਣੀਐਐਅਤਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨੀਜਾ
 ਣੀਐਐਅਪਿਕਰਤਮਾਪਿਕਰਤਮਾਪਿਕਰਣਕੀਆਪਿਕਰਣਤਿਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁ
 ਪੀਆ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਦਲੁਛੰਤੁਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਖੀਅਉਸਖੀਦਸਿਆਉਸਖੀਅਸੀਪਿਰ
 ਕਮੰਗਲੁਗਾਫੁਹਾਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮਤੁਆਪਣੇਪੀਤਮਭਾਫੁਹਾਤਜਿਮਾਨੁਮੇਹੁਬਿਕਰ
 ਦੂਜਾਸੇਦਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੇ॥ਲਗੁਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਪੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡਨੇ॥ਹੋਇਦਸਦ
 ਸੀਤਜਿਉਦਸੀਬਹੁਬਿਧੀਨਪਦਾਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਤਮਿਅੰਗਲੁਗਾਫੁਹਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪਿਅਕਾਨਮੁਮੈਅੰਪੁਲੋਟੋਹਨੀ॥ਓਹੁਜੈਚੈਬਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਮੇਹਨੀ॥ਮੇਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਚੰਚਲਿਅ
 ਨਿਕਭਵਦਿਖਾਫੁਏ॥ਹੋਇਛੀਠਮੀਰੀਮਨਹਿਲਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਅਫੁਏ॥ਕਿਹਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੁਜ
 ਬਾਟਪਟੈਜੋਹਨੀ॥ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਆਧਾਰੁਮੈਨਾਮੁਅੰਪੁਲੋਟੋਹਨੀ॥੨॥ਮੇਰਿਅਨਾਥਪਿਅਨਾਥਜਿ
 ਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖਹੁ॥ਚਤੁਰਾਣੀਮੇਰਿਨਾਰਿਹਿਸੁਫੁਕਿਉਕਹਿਮੁਖਹੁ॥ਨਚਤੁਰਸੁਘਰਸੁਜਨਬੇਤੀਮੇਰਿ
 ਹਿਰਿਗੁਨੀਗੁਨੁਨਹੀ॥ਨਹੁਪੁਪੁਪਨਨੈਣਬੰਕੇਜਹੁਫੈਤਹਰਪੁਤੁਹੀ॥ਜੈਜੈਜਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਕ
 ਉਕਰਣਪਤਿਗਤਿਕਿਨਿਲਖਹੁ॥ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਭਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੇਰਿਰਖਹੁ॥੩॥ਮੇ
 ਰਿਮਛਲੀਤੁਮਾਨੀਗੁਰੂਬਿਨੁਕਿਉਸਗੈਐਰਿਚਾਰਿਕਤੁਮਬੁੰਦਤਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੈ॥ਮੁਖਿਪਰੈਹੈਪਿਆਸਮੇ
 ਰੀਜੀਅਹੀਆਪ੍ਰਾਨਪਤੋ॥ਲਾਡਿਲੇਲਾਡਲਡਾਏਸਭਮਹਿਮਿਲੁਹਮਾਗੀਹੋਇਗਤੋ॥ਚੀਤਿਚਿਤਦਉ
 ਮਿਹੁਅੰਧਰੋਜਿਉਆਸਚਕਵੀਦਿਨਚਰੈ॥ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪ੍ਰਿਅਸੀਗਿਮੇਲੀਮਛਲੀਨੀਰੁਨਵੀਸਗੈ॥੪॥
 ਪਨਿਪੰਨਿਹਮਰੇਭਾਗਪਰਿਆਇਆਪਿਰੁਮੇਰਾਸੇਰੋਬੰਕਦੁਅਹੁਸਗਲਾਬਹੁਹਰਾ॥ਹਰਹਰਾਸੁਅਮੀ
 ਰੁਖਹਰਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲੁਗੁਘਣਾ॥ਨਦਲਨਦਤਨਨਹਬਲਾਕਦਨਰਸਨਾਗੁਰੁਭਣਾ॥ਮੇਰੀਸੇ
 ਜਸੇਰੀਦੇਖਿਮੇਰੀਸਗਲਸਹਸਾਦੁਖਹਰਾ॥ਨਨਕੁਪਇਅੰਪੈਮੇਰੀਅਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸੁਅਮੀਅਪਰੰਪਰਾ॥
 ੫॥੩॥ ਬਿਲਾਦਲੁਪੰਪ ॥ਛੰਤਮੰਗਲਾ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਸੁੰਦਰਿਸੀਤਿਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖ
 ਨਿਪਿਪੀਉ॥ਸੁਖਸਗਰਪ੍ਰਭਭੋਟੈਐਨਨਕਸੁਖੀਹੋਤਇਹੁਜੀਉ॥੧॥ ਛੰਤਾ॥ਸੁਖਸਗਰਪ੍ਰਭਪਈਐਜ
 ਬਹੋਦੈਭਾਗੇਰਾਮਾਮਾਨਨਿਮਾਨੁਫੁਫਈਐਹਰਿਚਰਣੀਲਗੈਰਾਮਾ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਚਾਤੁਰੀਦੁਰਮਤਿ
 ਬੁਧਿਤਿਅੰਗੇਰਾਮਾਨਨਕਪਉਸਰਣਈਰਾਮਰਇਬਿਰੁਹੋਇਸੁਹਰੇਰਾਮਾ॥੧॥ਸੇਪ੍ਰਭਤਜਿਕਤਲਾ
 ਗੀਐਜਿਸੁਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਐਐਲਾਜਿਨਅਟੈਅਗਿਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨਬਿਰਮਾਈਐਰਾਮਾ॥
 ਪਤਿਤਪਾਦਨਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਕਰੇਕੁਕੰਤਠਹਰਈਐਰਾਮਾ॥ਨਨਕਭਗਤਿਭਾਉਕਹਿਦਇਆਲ
 ਕੀਜੀਫੁਨਪਦਪਈਐਰਾਮਾ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਨਉਚਾਰਹਿਬਲਿਗਈਏਦੁਹਚਰਣਿਰਸਨਾ

ਰਮਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਦਫ਼ਤਰੁ ਨ ਹੋਵੇ ਹੀ ਕਾਇਆ ਕਰਸਨਾ ਰਮਾ ਕ੍ਰਮਿ ਮੇਰੀ ਦੁਖ ਨ ਜਾਣੀ ਕੋਇ ਜੋ
 ਨੀਬਸਨਾ ਰਮਾ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਦੁਰੁ ਜਿਚਾ ਹਨ ਬਿਸਟਾਕਿ ਮਭਸਮ ਰਮਾ ॥੩॥ ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਰੁਕ
 ਵੈ ਤਸੀ ਗੋਰੇ ਇਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਮਾ ਚੰਦਨ ਤੀਰਸੁ ਗੰਧਰਸਾ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁਤਿ ਅਗਨਿ ਰਮਾ ਟੀਤ
 ਉਤਨ ਹੋਰੇ ਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਗਨਿ ਰਮਾ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਅਪਠਾਸਾ ਅਟਲੁ ਹੁਗਨਿ ਰ
 ਮਾ ॥੪॥ ੧॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬੋਜੁ ਹੁਕੁ ਰੁਗੀ ਹੋਇ ਮਿਲਿਸਾ ਸੁਖੀ ਰਮਾ ਗੁਨ
 ਗੋਵਿੰਦ ਸਦਗਾਈ ਅਹਿ ਪਰਬੁ ਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ਪਾਈ ਅਹਿ ਠਲਾ ਮੰਗੇ ਰਮਾ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਮਾ ॥੧॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਵੀ ਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀ
 ਨਾ ਰਮਾ ਦੁਰੁਗੀ ਮੇਲਾ ਦੁਰੁਗੁ ਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨਾ ਰਮਾ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਅਪੁਨਲੀ
 ਨਾ ਰਮਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਮਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭਾ ਅੰ
 ਤਰਜਾ ਮੀਰਾ ਮਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਇ ਟੇਭੁ ਏ ਪਾਰਗਾ ਮੀਰਾ ਗੁਨ ਗਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸਭੁ ਇਛੁ
 ਪੁਜਾਈ ਰਮਾ ਨਾਨਕ ਉਪਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸਭੁ ਹੁਕੁ ਸੁਆਮੀ ਰਮਾ ॥੩॥ ਰਸ ਬੁਝਿ ਨਿਅਰੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੇਰੇ
 ਸੇਲੇ ਇਠ ਨੀਕੇ ਰਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਤ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਅਮਿਲਿਸਾ ਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇ
 ਆ ਬਿਖਿ ਮਾਰਸ ਠੀਕੇ ਰਮਾ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲ ਹਿਸਮਾਇ ਅਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮੀ ਕੇ ਰਮਾ ॥੪॥ ੨॥ ੫॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਜੁ ਮਲਾ ਚਉ ਪਦੇ ਦੁਪਦੇ १੨੭॥ ਪੜਤਾਲ ੨॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ੨॥ ਛੰਤ ੫
 ੧੪੬॥ ਜੇਹੁ ॥

੧ ਓਸਤਿਨ ਮੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੭੧ ॥ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਰੁਗਤਾ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ਸੁਨਤੋ
 ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਵਿਸਟੇ ਕਰਤਾ ਵਿਸਟੇ ਕਰਤਾ ॥ ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ
 ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤ ਕਰਤਾ ॥੧॥ ਬਕਤੋ ਕਰਤਾ ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦੁਰੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਰਭੁ
 ਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਵਿਸਟਾ ॥੨॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਠਾਕਿ
 ਓਮੀ ਨਕਪਕ ਕੀਨੀ ਅਈ ਤੂਢਿ ਰਸਿ ਰਹਿ ਓਕੁ ਸੀਭਾਇ ਲੋ ॥ ਪਗਧਾਰਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੇਖੈ ਤਉ ਉਪਰਿ
 ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਲੋ ॥੧॥ ਅਨਾਸ ਮਝੁ ਛੋਰਿ ਆਵਾਇ ਲੋ ॥ ਅਪਨੇ ਹਨ ਕਉ ਠਉ ਰਨ ਪਵਹਿ ਕਏ
 ਪਰਕੈ ਚਾਇ ਲੋ ॥੧॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੈ ਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਿਪ੍ਰੇ ਰਿਛੁ ਲਾਗਿ ਪਰਿਛੁ ਟਬਾਇ ਲੋ ॥ ਜਿਉ
 ਪੰਥੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਠਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ਬਿਰੁਸੀ ਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਲੋ ॥੨॥ ਜੋ ਸੇ ਮੀਰਸਾ ਸਾਦਿ ਬਿ

ਨਸਿਉਓਹੁਭੋਖੁਲੇਕਾਇਲੋਭੂਹੇਅਪੰਚਵਸਿਦੈਚੀਕੈਛੂਟਹਿਪੁਰਸਰਨਇਲੋ॥੩॥ਹੋਰੁਕਿ
ਪਲੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲੋ॥੪॥ ੨੦ ॥ ਗੋਰੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੬ਸਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਗੋਰੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੨੦ ॥ ਗਚਉਪਦੇ॥ ਜੀਅਪੁਨਕੀਏਜਿਸਿਸਾਜਿ॥ਮਾਟੀਮਹਿਜੋਤਿਰ
ਖੀਨਿਦਾਜਿ॥ਬਰਤਨਕਉਸਭੁਕਿਛੂਭੇਜਨਭੇਗਾਇ॥ਸੇਪੁਭਤਾਜਿਮੁਵੇਕਤਜਾਇ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੀਲਾਗਉਸੇਦਾ॥ਗੁਰਤੇਸੁਛੈਨਿਰੰਜਨਦੇਦਾ॥੧॥ਗਚਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰਕਾਗਾਓਪ
ਤਿਪਰਲਉਸਿਮਖਮਸ਼ੁਰਸਜਕੀਗਤਿਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੇਪੁਰੁਮਨਮੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥
ਅਇਨਜਾਣੈਨਿਰੰਜਨਪਨੀ॥ਬੇਅੰਤਗੁਨਤਾਕੇਕੇਤਕਗਨੀ॥ਲਾਲਨਮਜਕੈਭਰੇਭੰਡਕਾਸਗਲਘ
ਟਦੇਦੈਅਪਗ॥੩॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਕੈਪੈਜਾਇ॥ਮਿਟਹਿਕੋਟਿਅਘਨਿਮਖਜਸੁਗਾਇ॥ਬਾਲਸਖਾਈਭੁ
ਗਤਕੇਸੀਤਾਪੁਨਅਪਰਨਾਨਕਹਿਤਚੀਰਾ॥੪॥੩॥ ਗੋਰੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੭ਸੀਗਿਕੀਨੋਬਿ
ਉਹਰੁਗਾਏਹੀਇਸੁਖਨਕਅਪਗਾਨਾਮੇਹੀਚਿਤਿਕੀਨੀਛਿਟਾਨਾਮੁਖਪਰਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋਟਿ॥੧॥
ਰਸਿਦੀਈਹਰਿਏਕੇਨਾਮਾਮਨਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨ॥੧॥ਗਚਉ॥ਨਮੁਹਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰ
ਸਿ॥ਨਮੇਸੰਗੀਜਤਕਰਜਤਾਨਾਮੇਹੀਮਨਿਲਾਗਾਮੀਠਾਜਲਿਭਲਿਸਭੁਮਹਿਨਾਮੇਰੀਠਾ॥੨॥ਨਮੇਦਰ
ਕਘਪੁਖਉਜਲੋ॥ਨਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਪਗੇ॥ਨਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧਾ॥ਨਮੇਸੰਗਿਏਹੁਮਨੁਅਗੀਧ
॥੩॥ਨਮੇਹੀਹਮਨਿਰਭਉਭਏ॥ਨਮੇਅਵਨਜੂਨਰਹੇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸ
ਹਜਿਨਿਦਾਸ॥੪॥੪॥ ਗੋਰੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੮ਮਨੇਕਉਜੇਦੇਤੇਮਾਨਾ॥ਸਗਲਭੂਖੇਕਉਕਰਤ
ਦਾਨਾ॥ਗਰਭੁਘੋਰਮਹਿਰਾਖਤਹਰਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰ॥੧॥ਐਸੇਪੁਰੁਮਨਮਹਿਧਿਆ
ਇ॥ਇਹਾਪੁਟਿਅਦਘਟਿਭਤਕਰਹਿਸਹਾਇ॥੧॥ਗਚਉ॥ਰੰਕਰਾਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੀ॥ਕੀਟਰਸ
ਤਿਸਗਲਪੁਰਾਨਾ॥ਬੀਛੁਛਿਨਮਸਲਤਿਧਰੈ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਂਪਹਿਕਰੈ॥੨॥ਜਕਾਅੰਤਨਜਾਨੈਸਿ
ਕੋਇ॥ਅਪੇਅਪੀਪਨਿਰੰਜਨੁਸੇਇ॥ਅਪਿਅਕਰਾਅਪਿਨਿਰੰਕਾਗਾਘਟਘਟੁਸੁਭਘਟਅਪਗਾ॥੩॥
ਨਮਕੰਗਿਭੁਗਤਭਏਲਾਲਾਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਹਲਾਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜ
ਨਲਗੈਪਾਇ॥੪॥੫॥ ਗੋਰੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ ੧੯ਜਕੈਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ਜਕੈਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਸਿਮ
ਗੁ॥ਜਕੈਸੰਗਿਕਿਲਬਿਖੋਹੇਹਿਨਸਾ॥ਜਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪਰਗਾਸ॥੧॥ਸੇਸੰਤਨਹਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਕੇਦਲ
ਨਮੁਗਾਈਐਜਕੈਨੀਤ॥੧॥ਗਚਉ॥ਜਕੈਸੰਤਹਰਿਹਰਿਮਨਿਦਸੈ॥ਜਕੈਉਪਦੇਸਿਭੁਰਮੁਕੁਉਨਸੈ॥ਜਾ
ਕੈਕੀਰਤਿਨਿਰਮਲਸਗਾਜਕੀਰੇਨੁਬੰਛੈਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਕੈਸੰਗਿਉਧਾਗਾਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰਜਾ
ਕੈਨਾਮਅਪਗਾ॥ਸਰਬਜੀਅਕਾਜਾਨੈਭੇਉ॥ਕ੍ਰਿਪਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪਲਾ॥

ਤਬਭੈਟੇਕੁਰਸਾਧਦਇਆਲਾ॥ਦਿਨ੍ਹਰੈਟਿਨਾਨਕੁਨਾਭੁਧਿਆਏ॥ਸੁਖਸਹਜਾਨੰਦਹਰਿਨਾਏ॥੪॥
 ੬॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੀਪੁਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰਤੁਮਨਮਨ
 ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਦੈਲੈਪਾਰਉ॥ਗੁਰਪਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਨਮਸਕਰਉ॥੧॥ਮਤਕੋਰੁਗਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰੀ
 ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਭੁਲੇਕਉਗੁਰਿਮਾਗਧਿਪਾਇਆ॥ਮਦਰਿਤਿਅ
 ਗਿਹਰਿਗੁਰਤੀਲਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਗੁਰਪੁਰੋਕੀਬੇਅੰਤਦੁਹਈ॥੨॥ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਉਰਧਕਮਲਾਬਿਗਾਸਾਅੰਧਕਰਮਹਿਭਾਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਜਿਨਿਕੀਅੰਸੇਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ
 ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗਧਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ਗੁਰੁਕਰਤਗੁਰੁਕਰਦੈਜੋਗੁ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਹੈਗੀਹੋਗੁ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਏਹੈਜਨਾਇਯਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਈਐਭਾਈ॥੪॥੭॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੋਗਾ॥ਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਹੀਹੋਗਾ॥ਗੁਰਕੀਟੇਕਰਹੁਦਿਨਗਤਿ॥ਜਾਕੀਕਿਓਨਮੇ
 ਟੈਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਏਕੋਜਾਣੁ॥ਜੇਤਿਸੁਭਦੈਸੋਪਰਦਾਣੁ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਗੁਰਚਰਣੀਜਾਂ
 ਕਾਮਨੁਲਾਗੈ॥ਦੁਖਦਰਦਕੁਮੁਤਕਾਭਾਗੈ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨਾ॥ਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥ਗੁਰ
 ਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੁਰਨਘਾਲਾ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਉਦੁਖਨਧਿਆਪੈ॥ਗੁਰ
 ਕਾਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਜਾਪੈ॥੩॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਗਹਿਆਸਮਾਇ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੋਕਾਗਾ॥ਗੁਰਚਰਣੀਭਖਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੮॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰ
 ਮੇਰੀਪੁਜਾਗੁਰੋਗੇਬੰਦਾ॥ਗੁਰਮੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਗਧੰਤੁ॥ਗੁਰਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਭੇਉ॥ਸਰ
 ਬਪੁਜਚਰਨਗੁਰਸੇਉ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰਤਾਹੀਐਬਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਮੁੰਗੁਰੁਗੁਰਨਉ॥੧॥ਗੁਰ
 ਉ॥ਗੁਰਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੁਰਿਦੈਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰੋਗੋਪਾਲੁਪਰਬ੍ਰਹਮਦਾਨੁ॥ਗੁਰਕੀਸਕਟਿਰਹਉਕਰਿ
 ਜੇਗਿ॥ਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਹੀਹੋਗਾ॥੨॥ਗੁਰਬੋਹਿਭਰਹੋਭਦਪਾਰੀ॥ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਛੁਟਕਰੀ॥ਅੰਧਕ
 ਰਮਹਿਗੁਰਮੰਤੁਉਜਾਗਾ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਗਲਨਿਸਤਰਾ॥੩॥ਗੁਰੁਪੁਰਪਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਗੁਰਕੀ
 ਸੇਵਾਦੁਖਨਲਾਗੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੈਟੈਕੋਇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਨਕੁਹਰਿਸੋਇ॥੪॥੯॥ ਗੋਰੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਗਮਰਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹਾਰਾ॥ਗਮਰਮਰਮਪ੍ਰਨਾਪਹਾਰਾ॥ਗਮਰਮਰਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਗਮਤਰ
 ਮੁਸਭਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਬੇਲਹੁਰਮਾ॥ਸਭਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਨਕਮਾ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਗ
 ਮਰਮਪਨੁਸੰਚਿਭੰਡਗਾ॥ਗਮਰਮਰਮਕਰਿਆਹਾਰਾ॥ਗਮਰਮਦੀਸਰਿਨਹੀਜਾਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁ
 ਰਿਦੀਆਬਤਾਇ॥੨॥ਗਮਰਮਰਮਸਦਾਸਹਾਇ॥ਗਮਰਮਰਮਲਿਦਲਾਇ॥ਗਮਰਮਜਪਿਨਿਰ
 ਮਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੋਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਗਮਤਰਮਜਨਮਮਰਣਨਿਦਰੈ॥ਉਚਰਤਰਮਭੈਪਾਰੀ

ਉਤਰੈ ਸਭ ਤੇ ਉਚਰਾ ਮਪਰਗਾ ਸਾਨਿ ਸਿਬਾ ਸੁਰਜ ਪਿਨਾਨ ਕਦਾਸਾ ॥੪॥੧੦॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
 ॥ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮ ਕੀ ਨੀਠ ਕਾ ਹਰੇ ॥ ਦਸ ਸੀ ਗਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਹੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ਮਹਾ ਲੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾ
 ਮ ਜਨ ਮਿਲਿ ਮੰਗ ਲੁਗਾਇਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ਹਰਾ ॥੧॥ ਰਾ
 ਉ ਜਗਤ ਪਸਤੋ ਲੇਤੇ ਦਨਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾ ॥ ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਬੇਦਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨ
 ਪਗਮ ਲਿਖਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ ਪੰਚ ਪੁਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥ ਉਤਰੁ ਜਥੇ ਲੁਕ ਰਿਜਗਤ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਕੁ
 ਟਕੈ ਸੀ ਗਿਰ ਚਿਰ ਸੋ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਉਪ ਜਨ ਬਸੋ ॥ ਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ ਲੀਏ ਛੁਡਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ
 ਸੇਤਿ ਨਿਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਭਗਤਿ ਪ੍ਰਸਹਾ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸਭ ਹੋਇ ਪੁਆਰਾ ॥੪॥੧੧॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
 ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਨੇਹਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਘੋਸਤ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਪਤ ਜਨ ਪਰਿਪਗੋ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚ
 ਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਤਰੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥ ਪ੍ਰਸਿਦਿ ਲਗੀ ਸ
 ਹ ਜਿਸ ਮਾਧਿ ॥੨॥ ਥਨ ਬਨੰਤ ਰਿਦੈ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟ ਕਾ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜ ਕਉ ਮ
 ਤਿ ਦੇਇ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਲੇਇ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਦੈ ਸੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿ ॥ ਤ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਕਰੀ ਐ ॥ ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀ ਐ ॥੪॥੧੨॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
 ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਇਸੁਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਰਹੀ ਐ ਸਗਲ ਕੀਰੀ ਨਾਮੁ ਪਟਿ
 ਪਟਿ ਰਮਈ ॥ ਅਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਮਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਜਿ
 ਦਾ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਰਿਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਇਹੋ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰ
 ਭੁਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਪਦ
 ਹਿਮਾਨੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਰਸਨਾ ਮੁਖ ਪਤਰੇ ਪਾਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇ
 ਯਾਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੀ ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥
 ॥੧੩॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਧੁਪ ਦੀਪ ਸੇਵ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਸਰ
 ਠਿਗਰੀ ਸਭੁ ਭਿਅਗਿ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਏ ਦਰੁ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਅਠ ਪਹਰ ਗਾਈ ਐ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਕਾ
 ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਜੀਦਾ ॥੧॥ ਰਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨ
 ਸੇਵਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮਾਇ ਉਤਰੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਗਰ ਤਰਿ ਬੋਰਿ ਬਪੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਗਾਇਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਕਿਰ
 ਪਾ ਧਰਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਭਗੋ ਬਿਕਰਲਾ ॥ ਜੁ ਐ ਜਨ ਮੁਨ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੪॥

ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ ਬਾਲ ਕਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰ ਦੇਵੀ ॥ ਪ੍ਰਕਿਰਪ
 ਲਦਾਇਆ ਲਗੇ ਬਿਦਾ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਗਲੇ ਬਖਸਿਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਗਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਾਇਆ ਲਾ ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਇਆ ਲਵ ਸਰਕੇਈ ਨਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ
 ਰਿਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਦਾ ਰੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ ਰੈ ॥ ੨ ॥ ਅ
 ਉਖ ਪਕੇਟਿ ਸਿਆਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਤੇਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜੀਐ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਆਏ ॥ ਮਨਾਈ
 ਛਤ ਪੁਰਨ ਛਲ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਰਨ ਸਮਰਥ ਦਇਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ
 ਖਸਿਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਿਪਾਸ ਦਾਸ ਦਾਏ ਕੋਹ ਰਿਜਾਪਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਚੀਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇਆ ॥ ਦੁਖ
 ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੀਸਾ ॥ ਫੁਰਕਾ ਗੀਪਾਈਐ ਪੁਰਖ ਅਪੁਰ
 ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਕਰੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪੈਰਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ਜਗਮਹਿ ਅਇ
 ਆਸੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਣਾ ਧਸਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿ
 ਟਹਿਉ ਨ ਮਦਾਸ ਦਾਹੁ ॥ ਰਿਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਰਕੁ ਪੁਰਨ ਮੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕੀਏਰ
 ਰਗਾ ਮਿਲਿਸਤਿ ਗੁਰ ਸਭਿਕਾ ਜਦਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇਨਾ ਮਰੰਗ ਸੀਰਿਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾ
 ਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਛਿਰਿ
 ਮਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਤ ਨਾਹੀ ਜਪੰਥਾ ॥ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤ ਹਮੰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੁਰਨ ਨ
 ਥਾ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਸਤੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ
 ਵਖਿਆਣਾ ॥ ਜੇਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸੰਨੇਰ ਮਦਸਾ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਭਿਨਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰ
 ਹਿ ਸਿਫ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਮਾਪੇ ਦੇਇਆ ॥ ਜਗਮਹਿ ਵਿਰਲੇ
 ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਿ ਨਿਗੁਣ ਗੁਣ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀ
 ਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੈ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਗੋਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕਾ
 ਲੀਆ ਪਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥
 ਸੰਤ ਉਪਰਉ ਤਰਖਿਣ ਭਲਿ ॥ ੧ ॥ ਸੇਈ ਸੰਤੁ ਜਿਭਾਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਉਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੀਰਿ ਬਸੈ ਦੇਹੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤ ਹਪਤਿ ਪੁਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇ
 ਖੀਰਾ ਜਤੇ ਟਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਖੈ ਸਿਰ
 ਜਨ ਹਰਾ ॥ ਭੁਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ

ਗਿਆਨਾਨਕਕਉਉਪਜੀਪਰਤੀਤਿਆਮਨਮੁਖਹਾਰਗੁਰਮੁਖਸਦਜੀਤਿ॥੪॥੧੮॥ ਗੋਰੁਪੜ੪
 ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਣਾ॥ਰਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਪਪਲਾਇਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਸਰ
 ਮਹਿਨਿਦਾਸਾ॥ਨਾਰਾਇਣਅਟਿਅਟਿਪਰਗਾਸਾ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਨਰਕਿਨਜਾਹਿ॥ਨਾਰਾਇਣਸੋਦਿ
 ਸਗਲਭਲਪਾਹਿ॥੧॥ਨਾਰਾਇਣਮਨਮਹਿਅਧਾਗਾ॥ਨਾਰਾਇਣਬੋਧਿਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤ
 ਜਮੁਭਗਿਪਲਾਇਣਾ॥ਨਾਰਾਇਣਦੰਤਭਰਨੇਰੁਇਣਾ॥੨॥ਨਾਰਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦਾ॥ਨਾਰਾਇ
 ਣਕੀਨੇਸੁਖਅਨੰਦਾ॥ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਪਾ॥ਨਾਰਾਇਣਸੰਤਕੋਮਣੀਬਾਪਾ॥੩॥ਨਾਰਾਇ
 ਣਥਾਪਸੀਗਿਨਰਾਇਣਾ॥ਬਰੰਬਰਨਰਾਇਣਗਾਇਣਾ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਿਲਿਲਾਹੀ॥ਨਾਰਾ
 ਇਣਭਟਨਾਨਕਦਾਸਗਹੀ॥੪॥੧੯॥ ਗੋਰੁਪੜਸਾਰੀਪ ॥ਜਾਕਉਰਖੈਰਖਣਹਾਰਾਤਿ
 ਸਕਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਤਗਰੁਮਹਿਅਗਨਿਨਜੋਧੈ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਪੈਰੈ॥
 ਸਪਸੀਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕੈਪੁਹਿਲਾਗੈਛੁਰਾਰਮਕਦੁਦਾਸਕਾਸੀਨਾਹੁ॥ਦੁਤਦੁਸਟਤਿਸੁ
 ਪੋਹਤਨਾਹਿ॥ਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੇਸੋਜਾਇ॥ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੂਸਰਣਾਇ॥੨॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਾਇਅ
 ਹਰਿਗਣਿ॥ਸੇਵਾਸੁਰਖਿਅਪਾਪਟੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਜੋਕੋਬਹੁਤਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਖਿਨਮਹਿਰੁਲਤ
 ਖਕੂਨਲਿ॥੩॥ਚੈਰੀਸਚਾਹੋਦਣਹਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਣੀਬਲਿਹਾਰਾ॥ਅਪਣੇਦੁਹੰਬੇਕਿਰਪਾਧ
 ਗਿਆਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਣਾਅਧਾਰ॥੪॥੨੦॥ ਗੋਰੁਪੜਸਾਰੀਪ ॥ਅਚਰਜਕਥਮਹਾਅਨੂਪ
 ॥ਪ੍ਰਤਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰੂਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਬੁਢਾਨਾਇਹੁਬਾਲਾ॥ਨਾਇਸੁਦੁਖਨਹੀਜਮਜਾਲਾ
 ॥ਨਾਇਹੁਬਿਨਸੈਨਾਇਹੁਜਾਇ॥ਅਦਿਜਗਦੀਰਹਿਅਸਮਾਇ॥੧॥ਨਾਇਸੁਓਸਨੁਨਹੀਇਸੁਸੀ
 ਤੁ॥ਨਾਇਸੁਦੁਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਹਰਖੁਨਹੀਇਸੁਸੋਗੁ॥ਸਰੁਕਿਛੁਇਸਕਾਇਹੁਕਰਨੈ
 ਜੋਗੁ॥੨॥ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਇਸੁਮਾਇਆ॥ਇਹੁਅਪਰੰਪਰੁਹੋਤਅਇਆ॥ਪਾਪਪੁਨਕਾਇਸੁ
 ਲੇਪੁਨਲਾਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦਹੀਜਾਗੈ॥੩॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਇਕਸਕਤਿਉਪਾਇਆ॥ਮਹਾਮ
 ਇਅਤਕੀਚੈਛਾਇਆ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇਆਲਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾ
 ਲਾਤਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੪॥੨੧॥ ਗੋਰੁਪੜਸਾਰੀਪ
 ॥ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਓ॥ਸੰਤਨਕੈਸੀਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਾਦਿਖਸਭਿਗਏ॥ਸੰ
 ਸਗਣਿਦੁਰੁਭਾਗੀਪਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧੁਜਨਕੀਕਰੈਰਦਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾ
 ਇ॥ਰਾਮਰਤਨੁਦਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਸਭਲੁਜਨਮੁਤਕਾਪਰਦਣਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣਾ॥

੩

ਰਾਇਭਗਤਿ ਪੁਰਕੀਰਤਨ ਲਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਨਕ ਅਪਾਰ ॥
 ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਚੁ ਦਾ ਪਾਗਾ ॥ ਦਾਸ ਜਨਕੀ ਮਨ ਸਪੁਰਿਗਾ ॥ ਨ ਕੁਝ ਪਾਵੈ ਜਨ ਪੁਰਿਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ —

ਗੁਰੋ ਗੋਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ੫੪੨ ॥ ਕਰਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਭ ਲਖੁ
 ਰਤਿ ਸਭ ਲਖਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਨਾਮ ਗੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋ-
 ਬਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਖ ਨਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰ ਉਪਤੀਆਏ ॥
 ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖ ਕੀ ਨੋਹੇ ਗੁਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁਭੇ ਲੇਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸੀਤ ਨ ਕੋ ਮਨਿ
 ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸੀਤ ਜਪਹਿ ਗੁਰ ਦੇਉ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸੀਤ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਏ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗ-
 ਏ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਬੋਪਰਦਾਹੇ ॥ ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ਜਾ ਕੀ ਸਰ-
 ਨਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਪਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ ॥ ੪ ॥ ਜਨਕੀ ਨਿੰਦਕ ਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕਰੈ ਸੁਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥ ਅਠ
 ਪਹਰ ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਜਮੁ ਮਾਤ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ੫ ॥ ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜ-
 ਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ਨਿੰਦਕ ਦੇਵਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਉਬਰੇ ਨਿੰਦਕ ਨ ਰੁਕਿ ਪਾਇ-
 ਆ ॥ ੬ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾ ਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਵਰਤਹੁ ਰਿਦੁ ਆਰੇ ॥ ਜੋ ਸਕਰੈ ਸੁਤੈ ਸਾ ਪਏ
 ॥ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜਨੁ ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਨੀਧਰਿ ਅਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈ ਜਸ ਵਰੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮੁਖ ਕਲੀਸ਼ੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫੪੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣਾ ॥
 ਵਰੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਅ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੋਇ ਛੁਹੁ ਸੇਈ ਛਲੁ ਪਾਵਹੁ ਭਰਿ ਦੁਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੇ
 ਭਰੋਸਾ ਜਿਨਿ ਦੁਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਮਾਈ ॥ ਜੋ ਸਾਇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿ ਕਰਤੇ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮ-
 ਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਹੋਏ ॥ ਅਵਠ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਅਸੇ ਚਿਤਿ ਨਾਮ ਦੇ ਮੇ-
 ਰਿ ਅੰਤੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਅਸੇ ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਮਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ
 ਗੁਣ ਗਾਵਨਾ ਨ ਕਦਾ ਸੁਤੁ ਮਗਾ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਰਮ ਕਲੀ ॥ ੫ ॥ ਪਦੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਅਵ

ਅਵਹੁਐਸੀਸੇਵਕਮਾਵਹੁ॥ਅਪਸਤੇਉਪਰਿਸਭਜਣਹੁਤਉਦਰਗਹਸੁਖਪਾਵਹੁ॥੧॥ਸੰਤਹੁਐਸੀਕਬਹੁ
 ਕਹਣੀ॥ਸੁਰਪਦਿਤਨਰਦੇਵਪਦਿਤਾਖਿਨੁਬੋਲਹੁਕੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਪੰਚਛੋਡਿਸਹਜਿਘ
 ਰਿਬੈਸਹੁਛੁਠਕਹਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਵਹੁਇਨਬਿਧਿਤਤੁਬਿਲੋਈ॥੨॥ਕੁਰਮੁਖ
 ਕਾਵਹੁਕੁਰਮੁਖਿਲਿਵਲਾਵਹੁਅਤਖਚੀਨਹੁਭਾਈ॥ਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣਹੁਸਦਾਪ੍ਰਕ੍ਰਾਜਕੁਕਿਸੁਸਿਉ
 ਕਰਹੁਬੁਝਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਰਗੁਮੁਕਤਾਸਹਜੇਮਿਲੇਸੁਆਮੀ॥ਪਨੁਪਨੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕ
 ਲਿਮਹਿਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੪॥੨॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਅਵਤਹਰਖਨਜਾ
 ਵਤਦੁਖਾਨਹਬਿਅਪੈਮਨੋਰੋਗਨੀ॥ਸਦਾਅਨੰਦਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਤਉਉਤਰੀਸਗਲਬਿਭਗਨੀ॥੧॥ਇ
 ਹਬਿਧਿਹੈਮਨਜੋਗਨੀ॥ਮੇਹੁਸੋਗੁਰੇਗੁਨਬਿਅਪੈਤਹਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਭੋਗਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਪਦਿ
 ਤਮਿਰਤਪਦਿਤਾਪਾਇਆਲਪਦਿਤਅਲੋਗਨੀ॥ਅਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸੁਖਭੁੰਦੈਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਗੁ
 ਨੀ॥ਨਹਸਿਵਸਕਤੀਜਲੁਨਹੀਪਵਨਾਤਹਅਕਰੁਨਹਸੇਵਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਜੋਗਕਾਤਹਾਨਿਵਾਸਾਜਹਮ
 ਵਿਗਤਨਾਥਅਗਮਧਨੀ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਕਾਪਨੁਸਭੁਹਰਿਕਾਹਰਿਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਗਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹ
 ਮਤੁਮਗੁਰਬੋਈਹੈਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੋਗਨੀ॥੪॥੩॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਵੈਗੁਣਹਰਤਰਹੈਨਿਰਗੀ
 ਸਾਧਿਕਸਿਧਨਜਨੈ॥ਰਤਨਕੋਠਵੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰਕੋਖਜਨੈ॥੧॥ਅਚਰਜੁਕਿਛੁਕਹਣੁ
 ਨਜਾਈ॥ਬਸਤੁਅੰਗੋਚਰੁਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਲੁਨਾਹੀਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗਾਕਿਅਕੋਕਹੈਉਠਾਵੈ॥
 ਕਥਨਕਹਣਕਉਸੋਛੀਨਾਹੀਜੋਪੇਖੈਤਿਸੁਬਣਿਅਵੈ॥੨॥ਸੋਈਜਾਣੈਕਰਣੈਹਰਾਕੀਤਾਕਿਅਬੋਚਾ
 ਗਾਆਪਣੀਗਤਿਮਿਤਿਅਪੇਜਾਣੈਹਰਿਆਪੇਪੁਰਭੰਡਗਾ॥੩॥ਐਸਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਨਿਚਾਖਿਆਤ੍ਰਿਪ
 ਤਿਰਹੋਆਪਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੪॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥
 ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪ੍ਰੀਅਪਨੈਬੈਰੀਸਗਲੇਸਾਧੋ॥ਜਿਨਿਬੈਰੀਹੈਇਹਜਗੁਲੁਟਿਅਤੇਬੈਰੀਲੋਬਾਧੇ॥
 ੧॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਮੇਗਾਅਨਿਕਰਾਜਭੋਗਰਸਮਾਣਿਨਉਜਪੀਭਰਵਾਸਤੇਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੀਤਿ
 ਨਅਵਸਿਦੁਜੀਬਤਾਸਿਰਉਪਰਿਰਖਵਾਗਾ॥ਬੋਪਰਵਾਹੁਹਰਤਹੈਸੁਆਮੀਇਕਨਮਕੈਆਪਾਗਾ॥੨॥ਪੁਰ
 ਨਹੋਇਮਿਲਉਤੁਖਦਾਈਉਨਨਕਈਬਤਾ॥ਤਤੁਸਾਹੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਛੋਡਿਨਕਤਹੁਜਾਤਾ॥੩॥ਬਰਨਿ
 ਨਸਾਕਉਜੋਸਾਭੁਹੈਸਚੈਅਲਖਅਪਾਗਾਅਤੁਲੁਅਥਾਹਅਡੋਲਸੁਆਮਿਨਨਕਖਸਮੁਹਮਾਗਾ॥੪॥੫॥
 ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਤੂਦਾਨਤੂਅਬਿਚਲੁਤੂਹੀਤੂਜਾਤਿਮੇਰੀਪਤੀ॥ਤੂਅਡੋਲੁਕਦੇਡੋਲਹਿਨਹੀਤਹ
 ਮਕੈਸੀਤਾਤੀ॥੧॥ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੂਹੀਏਕੈਏਕੈਤੂਹਾਇਆ॥ਤਉਕਿਰਪਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂ
 ਸਾਗਰੁਹਸਪਿਸਤੁਮਰੇਤੁਮਹਿਮਾਣਕਲਾਸਾ॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਤਿਲਸੰਕਨਮਾਨਹੁਹਮਭੁੰਚਹਸਦਾਨਿਹਲਾ॥

੨॥ ਹਮ ਬਰਿਕਤੁ ਮਾਪਿਤਾ ਹਮ ਰੇਤੁ ਮਾਖਿ ਦੇਵੁ ਪੀਗਾ ਹਮ ਖੇਲਹ ਸਭਿ ਲਾਗੁ ਲਾਗੁ ਦਹਤੁ ਮਸਦਹੁ
 ਟੀਗਹੀਗਾ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹੋ ਸੰਪੁਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਪਾਏ॥ ਮਿਲਤੁ ਮਿਲਤੁ ਮਿਲਤੁ ਮਿ
 ਲਿਹਾਇਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ॥ ੪॥ ੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਦੁ ਜੁਨੈ
 ਨਹੁ ਮਾਥੈ ਦਜਹਿਰ ਬਾਬਾ॥ ਕਰਨਹੁ ਮਧੁਰ ਬਾਸੁ ਗੀਬਾ ਜੈ ਜਿਹ ਦਾਸੁ ਨਿਅਗਾ ਜਾ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਕ
 ਰਿਮਨੁ ਮਾਨਚੈ ਅਣੈ ਪੁਪਰਸਾ ਜਾ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤ ਕਾਰੀ॥ ਪੇਖੈ ਪੇਖਨ ਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ਜੇਤ
 ਸਾਜਸੀ ਗਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਪਗਟਿ ਸਬਾਈ ਉਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ॥ ਪਦਨ ਦਿਚੈ
 ਲਾਕਰ ਤਇਕੇਲੀ ਜਲਤੇ ਓਪਿਤਿ ਹੋਆ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤਿ ਮਿਲਾਵਹੋਆ॥ ੨॥
 ਚੰਦ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਜੇਰੇ ਚਰਾਗਾ ਚਹੁ ਛੰਟ ਭੀਤ ਰਿਗਥੋ॥ ਦਸ ਪਾਤ ਉਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤ ਰਿਸਾ
 ਥੋ॥ ਭੈ ਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਾਵੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭਹੁ ਨਿਰਾਗੀ ਭਾਖੋ॥ ੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੁਜੈ ਤੁਰਾ॥ ਏਕਿ ਨ ਚਾਹਹਿ ਏਕਿ ਭਾਵੁ ਦਹਿ ਏਕਿ ਅਇਜਾ ਏਹੋਇ ਪੁਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਸੇ ਬਹੁ ਰਿਨਾ ਚੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੈ ਪੁਰਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਏਕ ਪੁਨਿ
 ਏਕੈ ਏਕੈ ਗੁਰ ਅਲਾਪੈ॥ ਏਕਾ ਦਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੈ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇ
 ਵਾ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇਜਾ ਪੈ॥ ੧॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਰੋਕੀ ਰਤਨੀਆ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਛੋਰਿ ਮਾਇ
 ਅਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਬਜਿਤ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ਸਤ ਸੁਗਲੈ ਚਲੈ॥ ਬਾਜਾ ਮਾਣੁਤ
 ਟੁਤ ਜਿਤਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ॥ ਠੇਰੀ ਠੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬਹੀ ਏਕੁ ਸਬੰਦੁ ਬੰਧੁ ਘਾਲੈ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਦੀ
 ਨਰਹਰ ਜਾਇਹ ਦੂਰੇ॥ ਪੁੰਘ ਰਖਣੁ ਕੁਤਿ ਮਾਗਿ ਦਿਸੁ ਰੇ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਰੂਧੈ॥ ਏਹੁ ਨਿ
 ਰਤਿ ਕਰੀ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੩॥ ਜੇਕੋ ਅਪਨੇ ਠਕੁਰ ਭਾਵੈ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਇਹੁ ਕੀਰਤ ਨੁਗਾਵੈ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿ ਕੀਜਾਵੁ ਏਕਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤ ਨੁਏਕਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕੋ
 ਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈ ਅਕੋਈ ਅਲਹਿ॥ ੧॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀ
 ਮਾ॥ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿਹਰੀ ਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋ
 ਈ ਸਿਰੁ ਨਵਾਇ॥ ੨॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬਾ॥ ਕੋਈ ਛੰਦੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦਾ॥ ੩॥ ਕੋਈ ਕ
 ਹੈਤੁ ਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੁ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਗੰਧੁ॥ ੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮ ਪਛ
 ਤਾ॥ ਪੁਰਸਾਹਿ ਬਕਾਤਿ ਨਿਭੇ ਦੁਜਾਤਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਪਦਨੈ ਮਹਿ ਪਦਨੁ ਸ
 ਮਾਇਆ ਜੇਤੀ ਮਹਿ ਜੇਤੀ ਰਾਇ ਜਾਇਆ॥ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕਾ ਰੇਵਨ ਹਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇ
 ਕਾ॥ ਕਉਨੁ ਪੁਆਰੈ ਕਉਨੁ ਪੁਆਰਾ॥ ਬਹੁ ਮਾਗਿਆ ਨੀਕਰੁ ਬੀਚਗਾ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਚੰਤੁ ਕਉਇਆ॥ ੧॥

ਹਰਿਅਮਗਲੀ ਕਿਛੁ ਬਥਿਨ ਪਾਈ ਨਿਰਦਨ ਹਰਿਉ ਠਿਸਿਧਾਈ ॥ ਭਰਮ ਮੇਹ ਕੇ ਬੰਧੇ ਬੰਧਾਸੁ
 ਪਨੁ ਰੁਇਆ ਭੁਖ ਲਾਏ ਅੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਗਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਅਵਤਾਰ ਜਾਵਤੁ ਪੁਕਸਿ
 ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਹ ਕੇਹੁ ਆਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨ ਸੈ ਅਥਿਨ ਸੀਰੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੇਇਹੁ
 ਨਹਿ ॥ ਜਾਨਣਹੁ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਕੋਈ ਮਰੈ ਨਾਮਾ ਵੈ
 ਜਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਰਮਕਲੀ ਪ: ੫ ॥ ਜਪਿ ਹੋ ਬਿੰਦੁ ਹੋ ਪਲ ਲਲਾ ॥ ਰਮਨਾਮ ਸਿਮਰਿਤੁ
 ਜੀਵਹਿ ਠਿਕਿ ਪਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ ਮਿਕੁ
 ਜਾਪਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਅਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਮਕਲੀ ਪ: ੫ ॥ ਪਰੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਮਨਹਿ ॥ ਪਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਤ ਦੁਖਾਨਹਿ ॥ ਦਸ
 ਅਸਟੀ ਮਿਲਿਏ ਕੋ ਕਹਿਓ ॥ ਤਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦ ਨ ਲਹਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨੂਪ ਦੁਜੈ ॥ ਜੋਗੀਆ
 ਮਤ ਦੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦਸਿਆ ਸਤ ਕਾਖੇ ॥ ਤਿਥੀ ਏਮਹਿ ਕਿਛੁ ਰੁਇਆ ਦੁਤੇ ॥ ਦੁਤੀਆ
 ਅਰਧੇ ਮਹਾਸਿਮਾਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਅਤ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਉਤਿ ਪਰੇ ਏਮਣੀ ਏਹਾ
 ਗੀਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ ਨਿਭਿ
 ਏਹਾ ॥ ੩ ॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁਰੇ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਬਾਨ ਅਨਿਕ ਬਿਕੁ ਕੀਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦੁਆਰੇ
 ਅਇਆ ॥ ਤਨਾਨ ਕੋ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਪਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਇਉਂ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨੂਪ ਦੁਜੈ ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ
 ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੨ ॥ ਰਮਕਲੀ ਪ: ੫ ॥ ਤਗਾ ਕਰਿ ਕੈਲਾਈ ਬਿਗਲੀ
 ॥ ਲਉ ਨਾਨਕੀ ਸੁਆਰੈ ਅਸਤੀ ॥ ਅੰਭੈ ਕਕਰਿ ਰੰਗ ਧਰਿਆ ॥ ਕਿਆ ਤੁਝੇ ਗੀਗਰ ਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ
 ਨਾਮੁ ਦਿਨੁ ਰੋਨਾਈ ॥ ਤੇਗੀ ਖੰਭਾ ਦੇ ਦਿਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਗਾਹਗੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤੁਹੀ ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਗੀ
 ਮੁੰਦਾ ਧਰੀ ॥ ਮਾਗਹਿ ਦੁਕਾ ਤਿਪਤਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਨਾ ਬਛੇ ਭਿਜ ਚਹਿ ਲਾਜਨਾ ਏਹੈ ॥ ੨ ॥ ਚਲਿਓ ਤੇਜੇ
 ਗੀਆ ਸਟੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਿੰਧੀ ਦੁਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇ ॥ ਗੁਰਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੁਝੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਠਿਕਿ ਠਿਕਿ ਜੋਗੀਆ
 ਵੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਹੇ ਆਨ ਬੁਝਿ ਪਲਾ ॥ ਰਹ ਰਸਿ ਪਮਾਰੀ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੈ ਖੰਭਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤਰ
 ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰ ॥ ੪ ॥ ਇਉਂ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦਿਨੁ ਰੋਨਾਈ ॥ ਪੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਗੋਸਾ
 ਏਹੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰਮਕਲੀ ਪ: ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰ ਦਨ ਸੇਈ ॥ ਆਨਨ ਦੀ ਸੈ ਕੋਈ ॥
 ਠਕਰ ਮੇਰਾ ਘੜੁ ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਹੋਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿ
 ਨੈ ਦਿਗਲੈ ਰੀਠਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਉ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਨਾਮਾ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭੁਏ ਨਿਹਕਾ ਮਾਤੁ

ਮਨੁਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ ਅਨਦਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕਿ ਅੰਦੇਵ ਉਜਾਸ ਭੁਕਿ ਛੁਤੇ ਗਾ ਸਦ
 ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਇ ਲਖ ਬੇਗਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਜਿ ਮਾਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਉ ਨਿਵਾਜਿ ਮਾਗੁ ॥ ੩ ॥
 ਖੋਲਿ ਕਿਵਰਾ ਮਪਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਜੋ ਸਾਸ ਤੈ ਸਾਦਿ ਖਲਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪ੍ਰਦਤੁ ਟਾਹੁ ਉਤੇਰਾ
 ਰੂਮੈ ਮਨਿ ਦੂਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪੰ ੫ ॥ ਸੇਵਕ ਲਾਇ ਓਅਪੁਨੀ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਓ
 ਖਿਦੇਵਾ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਪਿਨਿਵਾਰੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰਾ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰੀ ਭੀ ਗਹਿਉ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਮਤਿ
 ਪੀਗਾ ਜਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗਇ ਸੇ ਨਰ ਬਹੁ ਰਿਨ ਜੇ ਨੀਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਗਟਿ ਓਅਪਾਤ ਕਉ ਨਹੀ
 ਵਖਸਤਾ ਪਾਲਾ ਲੁਰਤ ਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆਸ ਗਲ ਕੁਟਿ ਬਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈਤ ਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਨਾ ਕਿ ਛੁਰੁ ਗੁਨ ਦੁ
 ਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਮਿਲੇ ਰਸਾਲਾ ॥
 ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪੰ ੫ ॥ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕੀ ਅਪਨੀ ਧਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਆਗਿਆ ਲੁਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥
 ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁਮਨਿ ਸੇਰੈ ਮੀਠਾ ਤਾਇਹੁ ਅਚਰ ਜੁਨੈ ਨਹੁ ਭੀਠਾ ਅਬੋਮਹਿ ਜਾਨਿ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁ
 ਛਿ ਗਈ ਤਿਸ ਨਾਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਕੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੁਰਿ ਸਰਨਾ ਗੁਰਿ
 ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ਬੀਸ ਬਿਭੁਏ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਬੁ ਹਮਏ ਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੇ
 ਹਮਤਿ ਸਕੇ ਦਾਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸਾ ਨ ਕੋਵੁ ਤਨਹੀ ਬੈਰਾਣੀ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਗਈ
 ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਨੇ ਸੁਖਾ ਤਾ ਕਉ ਬਹੁ ਰਿਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾਨਾ
 ਨਕਰਾਉ ਰੀਝਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਪੰ ੫ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਪ੍ਰਤਾਟੀ ਕਾ ਸਹਿਤਾ ਹਿਰਦੈ ਗੁ
 ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਹਰਤਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਫਿਰਾਵੈ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪੰਡਤ ਬੇਦ ਬੀਚ
 ਰਿ ਪੰਡਿਤ ਮਨ ਕੋ ਪ੍ਰਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਗਿ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮਨੁ ਕੀਨੇ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿ
 ਸ੍ਵਾਮਾ ਤਿਲਕ ਚਰਾਏ ਪਈ ਪਾਇ ਲੋਕੁ ਪਚਾਰਾ ਅੰਦੁਕ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਗੁਮਾਸਣ ਧੋਤੀ ਗੁਗਨਿ
 ਗਿਰਿ ਪਟੈ ਨਿਰਪੇਖੀ ਮਾਲਾ ਛੋਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤਾਇ ਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰ ਸਬਦੁ
 ਮਾਇ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਕੀਓ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਪੰ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਧ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇ ਆਪੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ਮਾਨਿਕ ਪਾਪ ਤਕੇ
 ਪਾਨੀ ਹਾਗਾ ਜਾ ਕਉ ਮਾਇ ਮਾਠੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਹਿਸਰਈ ਹੋਇ ਗੁਣ ਗੁਣਾ ਮਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈਸ
 ਰੰਜਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੈ ਕੀਤ ਕਉ ਨਾ ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨਾ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ
 ਬਰਨਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐਤ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀ ਅਜ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਸ਼ਿਅਨੁ ਮਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਆਤਿ

ਦਨੁ ਭਗਤੁ ਸੇਈ ਕਲਮ ਚਿਪਰਦਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁ ਰਿਦੀ ਅਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਸੀਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰਗਸਾਸਹ
ਜਸੁ ਖਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਅ ਬਿਸਾਸਾ ॥ ਨ ਕਹੇ ਏਦਾ ਸਨਿਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਪੰਥ
ਦੇ ਸੁਨ ਦੀਐ ਕਾਊ ਲੋਗ ॥ ਜੇ ਕਮਾਵਨੁ ਸੇਈ ਭੋਗਾ ॥ ਅਪਨ ਕਰਮ ਅਪੋਹੀ ਬੰਧਾ ॥ ਅਦੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ
ਬੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿ
ਆਬਿਸ ਥਾਹ ॥ ਚੈਦਰ ਗੈਦਰ ਚਲਨਾਹ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਗਾਨ ਮਥਿਨਾਹ ॥ ਏਇ ਜਾਸੀ ਪੁਗਾ ॥ ਰਾਗੁਰ
ਮਿਥੁ ਲੋਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੀਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਇਦਹੀ
ਕਰਤ ਬਿਹਨੀ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਪਨ ਸਾਧੁ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਕੋ ਦਿਦ ਜਿਸੁ
ਤੂਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਠੀਠਾ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਪੰਥ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੁਰ
ਨਨਦਾ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਕੇਲੁ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਿਰਭ ਲੋਗਾ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਨਿਰੰਜ
ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਭਵਨਾ ॥ ਸਾਧਸੀਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਵਹਿ ॥ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉਹਿ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ ਬਿਰਲੇ ਪਵਹਿ ਚਿਹਿ ਸ੍ਰੀਆ ॥ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਿਰਚਲ
ਅਸਨੁ ਬੋਲੁ ਮਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਭੋਗਿ ਨ ਰੇ ਲੋਕ ਤਹੁ ਧਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਇ ਹੁਮਲੁ ਪਾਏ ॥ ਕ੍ਰਮ ਭੋਮੋਹਨ ਮਾਇ
ਅਜਲਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਰਾ ॥ ਅਪੇਗੁ ਪਤੁ ਅਪੇਪਾ ਸਾਗਾ ॥ ਜਥੈ
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦਾ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਣੀ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਪੰਥ ॥ ਭੋ
ਟਤ ਸੀਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤਿ ॥ ਅਇਆ ਸੀਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋ ॥ ਖੁਸੀ ਪਾਇਆ ਸੰਤ ਹਰਨ ਮਾਥਾ ਮੋਹ ਪਉ
ਤਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤ ਹਰੀ ਭਉਤਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਚਿਟਗਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਰਖੇ ਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਹਰਣ ਏਏ ਏਏ ਪੀਦਾ ॥ ਸੰਤ ਹਰ ਸੁਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਸੰਤ ਹਰੀ ਮੇਰੇ ਮ
ਨਿਅਸਾ ॥ ਸੰਤ ਹਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਸਿ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਹਰ ਮਾਰਗ ਬਿਆਪਕੁ ਦਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕਰੁ ਦ
ਸੰਤ ਹਰੀ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸਾ ਗਹਿਰੀ
ਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣ ਤਸੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਪੰਥ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜ ਨ ਕਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਲੁ ॥ ਏਸ ਟਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛੁਲੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਸੀਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ੧ ॥ ਰਮਨ ਮਗੁਣ ਗਾਇ ਲੋਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕ
ਛੁਨਕਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮਾ ॥ ਸੁਇਨ ਰੂਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਮਨ
ਸੁਖਾ ॥ ਏਹੁ ਉਹ ਤੇਰੈ ਉਜਲੁ ਮੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਦਰੈ ਦਰੈ ॥ ਕਿਨ ਹੀਨ ਕੀ ਏਕਾ ਜਮਾਇਆ ਪੁਰੇ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾਕੀ ਅਸਾ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨ ਕੋਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤ ਜ

ਨਮੁਅਪਾਹਾਰਿਸੰਤੁਕਰੇਸੋਈਪਰਵਾਨਾਨਕਦਾਸੁਤਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫
 ਸਿੰਚਰਿਦਰਬੁਦੇਹਿਦੁਖਲੋਗਾਤੇਰੈਕਾਜਿਨਅਦਰਾਜੇਗਾਕਰਿਅਰੰਕਰੁਹੋਇਦਰਤਹਿਅੰਧਾਜਮਕੀ
 ਜੇਦਰੀਤੁਅਗੈਬੀਧਾ॥੧॥ਛਾਡਿਦਿਤਾਈਤਤਿਪੁਕੋਈਹਬਸਨਾਰਹਿਪੁਕੋਮਾਇਅਕੋਮਾਤੇਤੈਉਰਿ
 ਚਲਨਾਾਰਚਿਰਹਿਓਤੁਸੰਗਿਸੁਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਦਸਥਾਬਾਹਿਕਅੰਧਾਭਰਿਜੋਬਨਿਲਾ
 ਗਾਦੁਰਗੰਧਾਤਿਤੀਅਬਿਦਸਥਾਸਿੰਚੇਮਾਇਬਿਰਪਿਭਇਅਛੋਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇ॥੨॥ਚਿ
 ਰੰਕਾਲਪਾਈਦੁਲਭਦੇਹਾਨਾਮਬਿਹੁਟੀਹੋਈਖੇਹਾਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਪਤੇਬੁਰੀਤਿਸਹਿਨਬੁਝੈਜਿਨਿ
 ਏਹਸਿਰੀ॥੩॥ਸੁਣਿਕਰਤਰੇਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਾਦੀਨਦਇਅਲਸਦਾਕਿਰਪਲਾਤੁਮਹਿਛਰੰਦੁ
 ਛੁਟਕਹਿਬੀਧਾਬਖਸਿਮਿਲਾਦਹੁਨਨਕਜਗਅੰਧਾ॥੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਕਰਿਸੰਜੋਗੁ
 ਬਨਾਈਕਾਛਿਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਿਓਇਅਨਰਾਚਿਪ੍ਰਤਿਪਰੈਨਿਤਸਰਸਮਾਰੈਅੰਤਕੀਬਰਉਰਿਸਿ
 ਧਾਰੈ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਕੁਛੁਠਪਰਨੀਗੋਵਿੰਦਰੁਜਨਬਿਨੁਅਦਰਸੰਗਿਰਤੇਤੇਸਭਿਮਾਇਅਮੁਰੁਪਰ
 ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਬਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁਕਰਮਧਰਮਸਭਿਹਉਮੈਛੈਲੁਲੋਕਪਚਾਰੈਗਤਿਨਹਿ
 ਇਨਾਮਬਿਹੁਟੇਚਲਸਹਿਗੋਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਟੂਟਸਿਪਟਲਾਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲਾ
 ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਅੰਪਿਜਪਾਏਸਗਲਫਲਸੇਸੁਖਿਸਮਾਏ॥੩॥ਰਾਖਨਹਰੇਰਾਖਹੁਅੰਪਿਸਗਲਸੁ
 ਖਾਪੁਰਤੁਮਹੈਹਾਬਿਜਿਤੁਲਾਦਹਿਤਿਤੁਲ੍ਹਾਹੁਸੁਅੰਮੀਨਾਨਕਸਾਹਿਬਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੨੪॥
 ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਸੁਖੁਜਨਾਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਪਸੰਗਿਪਤੀਅਨਾਡੋਲਨ
 ਤੇਚੁਕਠਹਰਇਆਸਤਿਮਾਹਿਲੇਸਤਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਦੁਖਗਇਆਸਭੋਰੇਗੁਗਦਾਇਆਪ੍ਰਭ
 ਕੀਅਗਿਆਮਨਮਹਿਮਾਨੀਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਿਤਸਰਬਨਿਰਮਲਾ
 ਜੇਦਰਾਏਸੋਈਭਲਾਜਹਰਾਏਸੋਈਮੁਕਤਿਬਨਾਜਿਜਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ॥੨॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਜਹ
 ਸਾਪਪਰਾਧਹਿਯਤਹਬੈਕੁਰੁਜਹਨਾਮੁਓਚਰਹਿਸਰਬਅਨੰਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐਰਾਮੁਲੁਣਨਿਤਨਿ
 ਤਹਰਿਗਈਐ॥੩॥ਅਪੋਪਟਿਪਟਿਰਹਿਅਬਿਅਪਿਦਇਅਸੁਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਪਾਕਪਟ
 ਖੁਲਾਨੇਕੁਮਨਠੇਦੁਰੇਨਾਨਕਕਉਰੁਰੁਏਪੁਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ਕੋਟਿਜਪਤਪਬਿਸੁ
 ਮਾਹਿਪਿਭੁਪਿਸਿਪਿਸੁਰਭੀਅਨਾਅਨਿਕਰੁਪਰੰਗਭੋਗਰਸੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਤਿਮਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੋ
 ਨਾਮਕੀਦੁਡਿਅਈਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਬੀਰਪੀਰਜਮਤਿਪੁਰਾਸਹਜਸਮਾਪਿਧੁ
 ਨਿਗਹਿਰਗੀਭੀਗਾਸਦਾਮੁਕਤੁਤਕੇਪੁਰੇਕਾਜਕੈਰਿਦੈਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਸਗਲਸੁਖਅਨੰਦਅਰੇਗਾ
 ਸਮਦਰਸੀਪੁਰਨਿਰਜੇਗਾਅਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤਨਹੀਜਕੈਨਾਮਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥੩॥ਦੀਨਦਇਅਛ

ਗੁਪਤਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚੰਦਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਦੀਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਨਕੀਟ ਹਲ ਸੀਤ ਕਕਾਮੁ
 ੧੦੧੨੬॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿਕੀਰਤਨ ਗਾਉਅਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਬਫੇ ਬਾਉ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੀ
 ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪ ਲਾਗੁ ਹਰਿ ਕਰਪਤੋ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ
 ਕਉ ਜਲੁ ਪਰਿਪਰ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਉ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲਾ ਤਾਛੁਟੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲਾ ਗੁਰ
 ਕਸਬਦਾ ਅੰਤਰੁ ਪੀਉ ਤਾ ਤੇਰੇ ਇਨਿਰਮਲ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੋਧਤੋ ਸੋਧਤੋ ਸੋਧਿ ਬੀਚਰਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿਭ
 ਗਤਿ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਗਾ ਸੋਹਿਭੁ ਜਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੀਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੈਰਿ ਕੈਰੀਗਿ ॥ ੩ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁ
 ਰਣੀ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਦੈ ਜਾਇ ਨਕਣੀ ॥ ੪ ॥ ਦਇਆ ਪਰੀਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕਿ ਟਿਕ
 ਈ ॥ ੬ ॥ ੧੨੭॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੀਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇ ਲਾਅਗੈ ਜਮ ਸਿਉ ਰੋਇ ਨ ਮੇਲਾਅ
 ਰੰਗਿ ਕਾਭੁਇਆ ਬਿਨਾਸਾ ਦੁਰਮਤਿ ਰੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤਾ ਕਰਮ ਕਾ
 ਰੁਮੰਕ ਹੁਨਕ ਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਪਰਿਜਾ ਰਿਪੰਡਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਹਉ ਹਰਿਕਾਜ ਸੁਨਿ ਪਿਲੀਆ ਲਾਭਾ ਪੁ
 ਨ ਕੁਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਾ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ਪੁਪਰਿ ਮਹਿ ਮਾਇਆ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ਤਿਸੁ ਜਨੋ ਏਸ ਗਲ ਨਿਪਨਾ ਸੰਤੋਖ ਮਾਇਆ ਮਨਿ ਪੁਰਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਠਿਰਿ
 ਠਿਰਿ ਮਨ ਕਰੋ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤਾ ਜਿਹ ਵਾਬਕਤ ਪਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ
 ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਮੁ ਤਮਭਾਈ ॥ ੬ ॥ ੧੨੮॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀਨ
 ਮਈ ਹਥਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਇ ਤਿਆਗਿ ਦਈ ॥ ਰਬ ਚੰਚਰਣੀ ਮਾਇ
 ਪਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਸੰਤ ਹੁਨਿਰਮਲ ਬੀਚਰਾ ਗਾਮਨਾ ਮਾਥਿ ਗੁਰਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰਪੁਰ ਭੇਟ ਤਉ ਧਾਗਾ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਹਰਹਉ ਜਬ ਉਸਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ਤਬ ਮਾਪਸਉ ਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਨੁ ॥ ਜਬ ਉਸਕਉ ਕੋਈ ਮਨ ਪਰਹੰਗੈ ਤਬ
 ਉਸੇ ਵਕਸੇ ਵਕਸੈ ॥ ੩ ॥ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਅੰਤਿ ਠਗਵੈ ॥ ਇਕ ਤਠ ਉਰਹਿ ਕਹੀ ਨ ਸਮਝੈ ॥ ਉਨ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਤੇ ਬਹਮੰਤ ॥
 ਰਮਜਨੀ ਕੀ ਨੀਖੰਡ ਭੰਗ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਮਗੈ ਸੋਭੁ ਪਾਰੈ ॥ ਇਸੁ ਸੀਗਿ ਰਾਏ ਸੁਕ ਛੁਨ ਲਹੈ ॥ ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸਤ ਸੰਗ
 ਤਿਕਹੈ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਚੰਤਰੈ ॥ ੫ ॥ ੧੨੯॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਮਾਤਮਰ ਮਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖਾ ਪੁਰਤ ਪੁ
 ਰਿਹਿ ਮਾਪੁ ਭਏ ਕਾਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਜਨੁ ॥ ਅਪਣੀ ਵੰਤੁ ਤੁਮਾ ਪਿਪਛਨੁ ॥ ੧ ॥ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਪਰਸਾਦਿ
 ਮਦ ਭੰਗੈ ਰੋਵਹਿ ਤਉ ਪਈ ਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹ ਵਾਕਿਅ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਹਉ ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹੰਡੇ ॥
 ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਸਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇ ਗਾਪੁ ਪਗੀਤਿ ਪਾਸ ਸੀਗਿ ਰਚੈ ॥ ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਦੇਸੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥ ੩ ॥ ਜਾਨਣ
 ਹਰਹਉ ਮਾਪੁ ਜਾਨਿ ॥ ਚਿਤਿ ਪੈਤਿ ਭਗਤ ਸੰਗਾਨਿ ॥ ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਮਾਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮ
 ਨੇ ਫਿਨ ਮਾਵਹਿ ॥ ੪ ॥ ੧੩੦॥ ਰਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤੁ ਮਹਿ ਪਨੁ ਰਸਿ ਨਿਰਾਸਾਇ ਹਰਿਭ

ਕਟੀਬੰਦਿਹਰਿਸੇਵਲਏਹਰਿਹਰਿਗੁਰਗਤਿਰਮਗੁਣਗਏ॥੧॥ ਬਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾਹਰਸਕਿਰਸਕਿਰੁ
 ਟਗਾਦਹਿਹਰਿਜਨਮਪਨੈਗੁਰਦੇਵਿਨਿਦੁਜਾ॥੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਅਏਬ ਨਿਓਪੁਰਬਲਾਭਗੁ॥ ਜਨਮਜਨਮ
 ਕਸੇਇਅਜਗੁ॥ ਗਣੀਗਿਲਾਨਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤੇਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਰਬੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ
 ਮਨਾਕਿਛੁਸੇਵਨਾਕਿਛੁਪਾਲਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੀਨੀਵਇਆ॥ ਬੂਰਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ॥ ੩॥
 ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪਜਿਓਮਨਮਹਿਚਉ॥ ਅਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਏ॥ ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਈ॥
 ਗੁਰਪਸਾਦਿਨਾਨਕਲਿਵਛਾਈ॥੪॥੩੧॥ ਰਮਕਲੀਪਃ੫ ॥ ਕਉਡੀਬੰਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ॥ ਛੋ
 ਡਿਜਾਇਤਾਪੁਕਾਝਤਨੁ॥ ਸੇਸੀਚੈਜੋਹੋਛੀਬਤਾ॥ ਮਾਇਅਮੋਹਿਆਟੇਦੁਇਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਅਭਾਗੇਤੈਲਾਜਨ
 ਹੀ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਪੂਰਨਪਰਮੇਸਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਉਰਾਬਿਖਿਆਮੀਰੀ॥
 ਸਾਕਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਪੁਰੀ॥ ਕੂਟਿਕਪਟਿਅੰਕਰਿਰੀਝਨਾ॥ ਨਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੁਅਡਸਾਨਾ॥ ੨॥
 ਮਾਇਆਕਾਢਿਸਦਹੀਝੂਰੈ॥ ਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਉਸਤਰਿਕਰੈ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਾ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀ
 ਤਿਨਕਰੈਗਾਵਾ॥ ੩॥ ਸਰਸਾਹਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁਪੁਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਿਓਕ੍ਰਿਮਿ
 ਗਿਰਗਾਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਰਾ॥੪॥੩੨॥ ਰਮਕਲੀਪਃ੫ ॥ ਗੋਟਿਦਿਨਸੁਜਪਉਹਰਿਨਾਇ॥ ਅ
 ਗੈਦਰਗਪਾਵਉਥਾਉ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਨਹੋਵੀਸੇਗੁ॥ ਕਬਹੂਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੇਗੁ॥ ੧॥ ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ ਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮਭਏ॥ ਬਿਸਮਦਾਪਰਮਗਤਿਪਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥
 ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸਗਲਬੀਚਰਿ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਸਕੈਨਤਗਿ॥ ਸਗਲਉਪਦਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ॥ ਗੁਰਦਜਯੁ
 ਤਰੀਐਪੁਰਕੈਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈਮੈਲੁ॥ ਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਛੈਲੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪੁਜੇ
 ਜਨੁਖਾਇ॥ ਤਕੋਰੇਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲਾ॥ ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿ
 ਸਰੋਗੁਪਾਲਾ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋਵਾਪੁਰਿ॥ ਨਾਨਕਕੀਪੁਰਸਰਧਾਪੁਰਿ॥੪॥੩੩॥ ਰਮਕਲੀਪਃ੫ ॥ ਤੇਰੀ
 ਸਰਣਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਤੂਸਮਰਭੁਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ਸੋਧਿਆਏਪੁਰਾਜਿਸੁਕਰਮੁ॥
 ੧॥ ਤਰਣਰਾਣਪੁਰਤੋਰੇਨਾਉ॥ ਏਕਾਸਰਣਿਗਹੀਮਨਮੇਰੈ॥ ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਜਪਿ
 ਜਪਿਜੀਵਤੇਰਾਨਾਉ॥ ਅਗੈਦਰਗਪਾਵਉਠਾਉ॥ ਦੂਖਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈਰਾਢੈਹਰਿਨ
 ਏ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਚਉਰਾਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਛਾਹੋ॥ ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚਾਪਨੁਲਾਹੋ॥ ਤੇਟਿਨਅਢੈਅੰ
 ਭੁਟਭੰਡਾਗਾਨਾਨਕਭਗਤਿਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥੩੪॥ ਰਮਕਲੀਪਃ੫ ॥ ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮਾਸ
 ਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨਾ॥ ਸੁਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ॥ ਹਰਿਗੁਰਤਾਹਵਲੈਹੋਤਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡੁਗੁਪਤਖਰ

ਚਿਕੁਰੇਟਿਨਾਦੈ ਅੰਤੁਨੀਹਰਿਪਾਗਦੁਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਰੰਮਲ ਕੁਹੀਗਾਅਨੰਦਕੁਟੀ
 ਗੀਗਾਅਨੰਦਬਾਣੀਪੁੰਜੀ॥ ਸੰਤਨਪਥਿਰਾਖੀਕੁਜੀ॥ ੨॥ ਸੁੰਨਸਮਧਿਗੁਠਾਤਹਾਸਨੁਕੇਦਲਬ
 ਹਮਪੁਰਨਰਹਾਸਨੁ॥ ਕੁਗਤਸੰਗਿਪੁਰੁਕੋਸਦੇਕਰਤਾਤਹਰਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਜਿਸੁਅਪਿਦਿਵਾਇਆ॥ ਸਾਪਸੰਗਿਤਿਨਿਹਰਿਪਨੁਪਾਇਆ॥ ਦਾਇਆਲਪੁਰਖਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ॥ ਹ
 ਰਿਮੇਰੀਦੁਰਤਿਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ॥ ੪॥ ੩੫॥ ਰਮਕਲੀਪੰਃ ੫ ॥ ਅਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦਾਬ੍ਰਹਮੇ
 ਨਹੀਜਾਨਹਿਬੇਦਾਅਦਤਾਰਨਜਾਨਹਿਅੰਤੁਪਰਮੇਸਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬੋਅੰਤੁ॥ ੧॥ ਅਪਨੀਗਤਿਆਪਿਜਾ
 ਨੈ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਦਰਦਖਾਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਕਰਨਹੀਜਾਨਹਿਬੇਦਾ॥ ਬੇਜਤਹਾਰੇਦੇਵਾ॥ ਦੇਵੀਅਨਹੀਜਾ
 ਨੈ॥ ਮਗਮਾਸਕੁਧਿਪਰਿਅਲਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ੨॥ ਅਪਨੈਰਕਿਕਰਤਾਕੇਲਾਅਪਿਦਿਛੋਰੇਅਪੇਮੇਲਾ॥ ਇ
 ਕਿਰਮੇਇਕਿਰਗਤੀਲਾਭੇ॥ ਅਪਨਾਕੀਆਅਪਿਜਣਾਏ॥ ੩॥ ਸੰਤਨਕੀਸੁਣਿਸਾਚੀਸਾਖੀ॥ ਸੋਬੋਲ
 ਰਿਜੇਪੇਖਹਿਆਖੀ॥ ਨਹੀਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁੰਨੀਨਪਾਪਿ॥ ਨਾਨਕਕਾਪੁਰੁਆਪੇਅਪਿ॥ ੪॥ ੩੬॥ ਰਮਕਲੀਪੰਃ ੫
 ॥ ਕਿਛੁਕੁਕੁਜਨਕੀਓਜਾਨਿ॥ ਸੁਗਤਿਮਾਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਗਿਆਨਿ॥ ਜਪਤਪਸੀਲਨਹੀਧਰਮਾ॥ ਕਿਛੁਨਜਾ
 ਨਉਕੈਸਾਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ ਤੁਛੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਦਰਨਕੋਟੀਫੂਲਹਛੁਕਹਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ ੨॥
 ਰਹਾਉ॥ ਰਿਪਿਨਬੁਧਿਨਸਿਧਿਪ੍ਰਗਸਾ॥ ਬਿਬੈਬਿਅਪਿਕੇਗਾਵਮਹਿਬਾਸੁ॥ ਕਰਣਹਾਰਮੇਰੇਪ੍ਰਭਏਕਾਨਮ
 ਰੇਰੀਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕਾ॥ ੩॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਉਮਨਿਇਹੁਬਿਸੁਆਪਾਪਖੰਡਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ ਮੁਗਤੁਅਗ
 ਨਤੁਜੀਅਕਦਾਰਾ॥ ਜਿਸਹਿਜਣਦਹਿਤਿਨਿਤੁਜਤਾ॥ ੩॥ ਜੇਉਪਾਇਓਤਿਸੁਤੇਰੀਆਸਾ॥ ਸਗਲਾਅ
 ਰਾਧਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੇਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਬੋਅੰਤਸਾਰਿਬ੍ਰਮੇਰਾਮਿਹਰਦਾਣੁ॥ ੪॥ ੩੭॥
 ਰਮਕਲੀਪੰਃ ੫ ॥ ਰਾਖਨਹਰਦਇਆਲਾ॥ ਕੋਟਿਰਦਖੰਡੇਨਿਮਖਖਿਆਲਾ॥ ਸਗਲਾਅਰਾਧਹਿਜੰਤੁ॥
 ਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭਕੁਰਮਿਲਿਅੰਤੁ॥ ੧॥ ਜੀਅਨਕੋਦਾਰਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭਾ॥ ਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਗ
 ਰਮੇਰਾਪ੍ਰਭਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਕੀਗਹੀਮਨਓਟਾ॥ ਬੰਧਨਤੇਰੇਈਛੋਟਾ॥ ਹਿਰਦੈਜਾਪ੍ਰਮਾਨੰਦਾ॥ ਮਨਮਹਿ
 ਰੁਏਅਨੰਦਾ॥ ਤਾਰਣਤਰਣਹਰਿਸਰਣਾ॥ ਸੰਤਨਕੇਪਾਣਅਧਾਰਾ॥ ਉਚੇਤੇਉਚਅਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਸੁਮਤਿਸਰੁ
 ਜਿਤੁਹਰਿਸਿਮਰੀਜੋ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪੇਦੀਜੋ॥ ਸੁਖਸਯਜਾਨੰਦਹਰਿਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਜੀਅਗੁਰ
 ਮਿਲਿਨਾਉ॥ ੪॥ ੩੮॥ ਰਮਕਲੀਪੰਃ ੫ ॥ ਅਸਗਲਸਿਆਪਛੁਡੀ॥ ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਸਾਜਿ॥ ਅਪ
 ਨਾਅਪੁਸਗਲਮਿਟਾਇ॥ ਮਨਿਚਿੰਦੇਸੇਈਛਲਪਾਇ॥ ੧॥ ਹੋਰੁਸਦਧਨਅਪੁਨੇਗੁਰਸਿਉ॥ ਅਸਮਨ
 ਸਪੁਰਨਹੋਵੈਪਾਵਹਿਸਗਲਨਿਧਨਗੁਰਸਿਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾਗਹੀਜਾਨੈਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ
 ॥ ਮਨੁਖਕਾਕਰਿਹੁਪੁਨਜਾਨੁ॥ ਮਿਲੀਨਿਮਾਨੇਮਨੁ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੀਹਰਿਟੇਕਟਿਕਾਇ॥ ਅਦਰਅਸਸਕੁਲਾਰਿਹਰਿ

ਕਾਨ੍ਹਮੁਖਾਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਦਗਗਪਦ੍ਰਿਸਾਨੁ॥ ਤ੍ਰਾਕੁਰਕਾਬਚਨੁਜਪਿਮੰਤ੍ਰਾਏਹਭਗਵਿਸਰਤ੍ਰਾਸਤਿਉ
 ਭਰੁਏਦਾਇਮਾਲਾਨਾਨਕਵਾਸਨੀਹਲਾ॥੪੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ ਹੋਏਸੋਈਕੁਲਾਨੁਸੰਪਤਾ
 ਤਜਿਅੰਭਿਮਨਾ॥ ਦਿਨੁਗੋਤਿਸਦਾਉਤਗਾਉ॥ ਪੂਰਨਇਹੀਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਅਨੰਦਕਰਿਸੰਤਹਰਿਜਪਿ॥ ਛੁਡਿਯ
 ਅਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ ਕੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤ੍ਰਨਿਰਮਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਕੀਕਰਿਆਸਭੀਤਹਿ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਜਪਿਨਮੁਖਹਿਰਿ॥ ਕੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਰੀ॥ ਭਵਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਦੇਵਨਹਰਦਾਤਾ॥ ਅੰਤੁਨ
 ਪਾਰਦਾਗਾਜਕੈ॥ ਪਰਿਸਰਬਤਿਧਨਾ॥ ਰਾਖਨਹਰਨੀਚਾਨਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਪਾਇਅਏਹਨਿਧਨਾ॥ ਹਰੇਹਰਿ
 ਨਿਰਮਲਨਾਮਾ॥ ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਭਿਰੇ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਪਤਿਰੇ॥ ੪॥ ੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫
 ਦੁਲਭਦੇਹਸਦਾਗਿ॥ ਜਾਹਿਨਦਗਗਹਰਿ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਧੁਰੇਇਵਡਿਆਈ॥ ਅੰਤਕੀਬੋਲਾਲਏਫੁ
 ਰਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਮਕੇਕੁਨਗਾਉ॥ ਹਲਤੁਪਲਤੁਰੇਰਿਦੈ॥ ਸੁਹੇਲੇਅਚਰਜਪੁਰਖੁਪਿਆਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਠਤ
 ਬੈਠਤਹਰਿਜਪੁ॥ ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਪੁ॥ ਬੈਰੀਸਭਿਰੇਦਰਿਮੀਤਾ॥ ਨਿਰਮਲਤੇਰੇਦੈ॥ ਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਸਭਤੇ
 ਉਤਮਾਇਹੁਕਰਮੁ॥ ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਸੇਸਟਧਰਮੁ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਰੇ॥ ਇਉਧਰਮਾਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈ
 ਭਾਗੁ॥ ੩॥ ਪੂਰਨਤੇਰੀਰੇ॥ ਏਅਸਾਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਰੀਠਾਸਾ॥ ਕੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਸਯਸਿ
 ਮੀਜੈ॥ ੪॥ ੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿਮਾਨੁ॥ ਅਪਨਲਹਿਕੁਮਾਨੁ॥ ਜਿਸਕਾਤੁਰਿ
 ਸਕਾਸਭੁਕੇਇ॥ ਤਿਸਹਿਅਗਾਧਿਸਦਾਸੁਧੁਰੇਇ॥ ੧॥ ਕਹੇਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਹਿਬਿਗਨੇ॥ ਨਾਮਬਿਨਕਿਛੁਕਾਮਿਨਾ
 ਦੈ॥ ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਹੁਤੁਪਛੁਤਨੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਈਮਨਿਲੇਹੁ॥ ਬਿਨਮਨੇਰਲਿਰੇਦਰਿਖੇਹਾ॥ ਤਿਸਕ
 ਭਾਣਾਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ ਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿਰਲੇਮਨਿਕੁਠਾ॥ ੨॥ ਦੇਪਰਦਾਹੁਮੇਰੇਚਰਮਾਪਿ॥ ਅਠਪਹਰਮਤਤਾਕਉਜ
 ਪਿ॥ ਜਿਸੁਚਿਤਿਅਏਬਿਨਸਹਿਦੁਖਾ॥ ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੇਰਾਉਜਲਮੁਖਾ॥ ੩॥ ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇਕੁਨਗਾ
 ਇਹਗਨਣੁਜਈਕੀਮਨਪਾਇ॥ ਬੁਝਤਲੇਹਸਾਧਸੀ॥ ਗਿਤਰੈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਪਤਿਕਰੈ॥ ੪॥ ੪੨॥ ਰਾਮਕ
 ਲੀਪ:੫ ॥ ਅਨਮਹਿਜਪਿਗਾਏਤ੍ਰਾ॥ ਕੁਰਿਪੂਰੈਇਹੁਦੀਨੋਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਮਿਟੈਸਗਲਭੈਤ੍ਰਾਸਾ॥ ਪੂਰਨਹੋਈਅਸਾ॥
 ੧॥ ਸਭਲਸੇਵਾਕੁਰਦੇਵਾ॥ ਕੀਮਤਿਕਿਛੁਕਹਣੁਜਈਸਾਰੇਸਦਾਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਕਰਦ
 ਨਾਮਪਿ॥ ਤਿਸਕਉਸਦਾਮਨਜਾਪਿ॥ ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ॥ ਸਦੁਸਹਜਸੁਖਪਾਦ੍ਰਿਸੀਤਾ॥ ੨॥ ਸਹਿਸੁ
 ਮੇਰਾਅਤਿਭਾਗਾ॥ ਬਿਨਮਹਿਬਪਿਉਥਾਪਨਹਰਾ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਦੁਨਕੋਈ॥ ਜਨਕਾਰਖਸੋਈ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪ
 ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ ਅਪਣੇਸੇਵਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਪਾ॥ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਪਰਤਪੁ
 ॥੪॥੪੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪ:੫ ॥ ਬਿਰਥਭਰਦਾਸਲੋਕਾਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ ਅਦਰਛੁਟੀਸਭਾਸਾ॥
 ਅਚਿਤਕੁਰਭੇਟੇਕੁਣਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇਮਨਮੇਰਾ॥ ਕਾਰਜੁਤੇਰੇਦੈ॥ ਪੂਰਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ

ਮਨਮੋਹਿ ੧੫੪੪ ਭੀ ਤੁਮਹੀ ਕਰਨ ਕਰਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸੰਗਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ਨਿਦਰੁ ਰੂਪ ਵਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸਹੀ ਕੀ ਚਿੰਟਿ ਸਦੀ ਦ੍ਰਾਜ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਸੀ ਦ੍ਰਾਸਿ ਮਹਤਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿ
ਧਨਾ ਰਾਖਨ ਹਰਨਿ ਦਾਨਾ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਈ ਜੋ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਦਿਨੁ ਪਿਆ
ਈ ਐਨਾ ਭ੍ਰਾਸਠ ਲਨਾ ਨ ਕਇ ਪੁਕਾਮੁ ॥੪॥੪੪॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀ ਮਾਸਰਬ
ਪੁਤਿ ਪਾਲਹੀ ਮਾਅਲਹ ਅਲਖ ਮਪਾਗਾ ਖੁਦ ਖੁਦਾਇ ਦਰਬੇ ਸੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਉਨ ਮੋਰਗ ਦੇ ਤਲੁ ਸਾਈ
॥ ਖਾਲ ਕੁਰਦਿ ਹਰਿ ਮਾਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੀ ਨਾਥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ਕੁ ਉਭੈ ਜਨ ਰਿਦਮ
ਹਿ ਅਰਾਧਾ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸੋਗੇ ਪਾਲੇ ਭੋਇ ਦਾ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਤੁਮੁਕਦਾ ॥੨॥ ਮਿਹਰਦਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕਾ
ਪੀਰ ਪਿਕੀ ਬਰਸੇ ਖੁਦਾਇ ਲਾਕਾ ਮਾਲ ਕੁ ਕਰੇ ਹਕਾ ਕਰਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਕਾ ॥੩॥ ਰਾਹਾਇ ਟਨਰ ਹਰਿ ਦਇ
ਆਲਾ ਰਾਮ ਤਰਾਮ ਪਟਿ ਪਟਿ ਆਧਾ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ
॥੪॥ ਮਿਹਰਦਾਇ ਆਕਰਿ ਕਰੇ ਹਰਾ ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਇ ਸਿਰਜਣ ਹਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਰੇ ਖੇਏ ਭਰਮ
॥ ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੪੫॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਕੇ ਬਿਨ ਸੇ ਪਾਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਪਤ ਨਹੀ ਸੀਤ ਪਾਗੁ ਰਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਵਸੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿਨ ਸੇ ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜ
ਗੁਗਾਇ ਪਰਾਣੀ ॥ ਅਕਬ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਨਾਥ ਸਭਨ
ਸੀ ਸੰਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਗੋਨਿ ਦਿਨ ਸੁਪ੍ਰਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੇ ਕੀ ਏਹ ਨੀ ਸਾਨੀ
॥੨॥ ਮਿਟੇ ਚੰਦ ਜਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਦਾਇ ਆਲਾ ਭੁਰਕਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ ਪਰਾਪੁਰ ਬਲਾ ਕਰੰ ਮੁਬਾਇ
ਆਇਆ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਪਰਵਾਨਾ ਸੰਤ ਜਨ ਮਸਤਕਿ
ਨੀਸਾਨਾ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੪੬॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫
॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਦੇ ਪਰਿਧਿਆਨਾ ਪੂਰਿ ਸੰਤ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ
॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜਿ ਸੁਭੇਟ ਤਮਿ ਟੈ ਮਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਰਨ ਦਰੀ
ਅਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ
ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀਸ
ਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਤਿਸ ਨਾਥੁ ਭਾਮਨਿ ਸੰਤੋਖ ਸਬੰਗੁ ਰਾਜੋ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪ੍ਰਦੇਸ
ਭਿਕਜੋ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੋ ਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਬਖਸਿਦੁ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ
ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥੪॥੪੭॥ ਰਾਮ ਕਲੀਪ: ੫ ॥ ਕਿਸੁ ਭੁਰਦੁ ਸੋ ਬਿਚਰਿ ਭੁਦਨ
॥ ਭੁਰੁ ਭੁਗਪ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਦਨਾ ॥ ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਪੰਚ ਬਟਵਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥

੧॥ ਸੋਘ ਰੁਸੇਦਿ ਜੇਤੁ ਉਪਰਿ ਮੀਤਾ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰ ਵੀਅਰਿ ਦਿਨਰਤੀ ਸਪਸੀਕਿ ਕਰਿ ਮਨਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
 ੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੇ ਅਰੀ ਕਰਿ ਮਰਦਾ ਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਮੁ ਫੈ ਬਿਖਿਆਸਾ ਦਿ ॥ ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਮਹਾਦੁਖੁ
 ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੀਨ ਜਾਣੀ ਦੁਤਰਮਾਇਆ ॥ ੨॥ ਕਮਿਨਾਮੁ ਫੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਫੈ ॥ ਅਪਿ ਬੀਜਿ ਅਪੇਰੀ ਖਾਫੈ ॥
 ੩॥ ਨਕਉ ਦੁਸਰਨੀ ਕੋਇ ॥ ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਚਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰਨਾ ਮੁਆਪਨੇ ਦਾ
 ਸਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਮਕਲੀ
 ਪੰ ੫ ॥ ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗ ਹੋਸੇ ਭਵੰਤਾ ॥ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ
 ਹੀ ਬਸੰਤ ॥ ੧॥ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਫੈ ਨੇਹ ਨਿਨਾਮਾ ਪੁਰਬਿ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਗਾ ॥ ਪੀਤਿ ਪੀਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਪੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਥੇ ॥ ਕਿਲਾਵਿਖ ਦੁਖ ਸ
 ਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥ ੨॥ ਸਪਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਨੀ ॥ ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਨੀ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੀਠ
 ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਪਾਇ ਘਟਿ ਦੂਠਾ ॥ ੩॥ ਮਿਟਾਨੇ ਸਾਰਿ ਕਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਦੇਸਾ ॥ ਪੁ
 ਗਟੇ ਅਨੁਪਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਨਾਨ ਕਬਖਸੰਦਾ ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਮਕਲੀ ਪੰ ੫ ॥ ਗਉ ਕਉ ਚਰੇ ਸਰਦੂਲੁ
 ਕਉ ਰੀਕਾਲ ਪੁਆ ਮੁਲਾ ॥ ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਠੇ ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਲੇ ॥ ੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰੀ
 ਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਬਰਨਿਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੋਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੀਸਤਮਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥ ਮਹਾ ਕਸਾ ਬਿਛੁਰੀ
 ਸਟਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਹਰਿ ਦੇਵੁ ਠਾ ॥ ਠਾਥੀ ਮਛਲੀ ਕਾ ਜਲ ਭੂਟਾ ॥ ੨॥ ਸੁਕੇ ਕਸਟ ਹੋਰ ਚਲੁ ਲਾਉਰੈ
 ਥਲਿ ਠੂਲੇ ਕਮਲ ਅਨੁਪਾ ॥ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇ ਚਿਸੇਵੀ ॥ ਅਕਿਰਤ ਘਰਾਕ
 ਕਰੇ ਉਧਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਦਇਆਗਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪॥ ੫॥
 ॥ ਰਮਕਲੀ ਪੰ ੫ ॥ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਮਹਿ ॥ ਦਸ ਬਾਘ ਮਛੀ ਲਈ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਤੀਨਿ ਅਵਰਤ ਕੀ
 ਚੂਕੀਐ ॥ ਗਾਸਪਸੀਗਿ ਚੂਕੇ ਭੈਠੇ ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹੋਵੈ ॥ ਦਾਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿਓ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਇਗਾਏ ਤ੍ਰਿਣ ਪਾਪ ਸੁਮੇਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈਗਾ
 ਅਨਦੁਖ ਪ੍ਰਗਟਿ ਚਿਰ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜੋਗੀ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ॥ ੨॥ ਸਗਰੁ ਤਰਿ ਬਿਛੁਰੇ ਜਾਏ ਦੁਨ ਪਾਇ
 ਚਿਨਹੁ ਨਿਰੋਜਾ ॥ ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇ ਘਟ ਕੇ ਮਹਿ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ਕਿਛੁ ਅਚਰ ਜਨਾਹਿ ॥ ੩॥ ਜਉ ਛੂਟ ਉਤ
 ਉਜਾਇ ਪਾਇਆ ਲਾ ॥ ਜਉ ਕਾਢਿ ਚਿਤਿ ਉਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹਮਰੈ ਦਸਿਨਾਹਿ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਬਿਨ ਨਕਲੁ
 ਟਗਾਹਿ ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਮਕਲੀ ਪੰ ੫ ॥ ਨਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਆਇਆ ਮੇਰਿ ਬਿਅਪਿਅਪੇਰੀ ॥ ਕੁਦ
 ਮ ਕਰੈ ਗੁਰ ਜਿਛੁ ਲਾ ॥ ਆਚਿੰਤ ਜਲੁ ਕਾ ਲੁਚ ਕਰ ਪੈਲਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ਰਮਨਾ
 ਮਜਪਿ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਪਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਨੇ ਕਾ ਜਨ ਹੋਵਤੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦ

ਹੀ ਭੂਗੋਕਰੋ ਖਿਕਾਰ ਜੀ ਅਰੇ ਕੈ ਤਾਈ। ਗਾਠ ਲਸੀ ਗਿਨਤ ਖੁਆ ਜਾਈ। ੨॥ ਪਰ ਤੋ ਪੋਹਾ ਸਨਿਕ ਛੁਲਾ
 ਨੈ। ਕਉ ਡੀ ਕਉ ਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛੁਨੈ। ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੇ। ਮੁਲਿ ਮਿਥਿ ਆਲੋ ਭੁਨਉ ਤਰੈ ਸੁਲਾ
 ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬਰ ਏਦਇ ਆਲਾ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧਰਾ। ਦਲਾਹ ਸਤ ਕਮਲ ਲੁਣਿ ਲੀਨੋ ਲਾਇ
 ਆਨ ਕਸਾ ਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਪੜ॥ ਰਮਕਲੀ ਪਃ ੫ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ। ਨਿਰਭਉਰ
 ਏਗੋ ਬਿੰਦੁ ਗੁਨ ਗਾਢ ਤਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਖ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ। ਜਾ ਕੈ ਰਾਮੁ ਦਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਰੁ ਮੇ
 ਖਤਨਾਹੀ। ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਦਾ ਰੋਅ ਪਨੇ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸ ਨਿਤ ਜਪਨੇ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਹਾ ਬੁ
 ਭੁਭੁਧਰੈ। ਸੇਵਾ ਸਮੰਦੇ ਸਾਕਾ ਰੋਕੈ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਛੁਕੀ ਕਾਟੀ। ਪੂਰੈ ਗੁਰਉ ਪਰਿ ਕਰ ਬਾਣ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ
 ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲਾ। ਸੇਵਾ ਸਨੁਪਾਏ ਚਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੂ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਕਿਹਾ ਕਰੈ। ਸਾ
 ਧਸੀ ਗਿਸੈ ਭੁਭੁਧਰੈ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧਿ ਪਾਮੋ। ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੈ। ਅਨਦਕ ਗੁਰੁ
 ਜਿਸ ਗਲ ਬਿਕਾਗਾਨਾ ਨ ਕਹਿ ਛੁਪਿਉ ਤਰੁ ਪਾਗਿ॥ ੪॥ ਪੜ॥ ਰਮਕਲੀ ਪਃ ੫ ॥ ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ
 ਰਾਗੈ। ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹਾਇ ਸਤਿ ਅਗੈ। ਉਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ। ਘਟਿ ਮਸਿ ਪੁਕੀਓ ਪਰਕਾਸੁ॥ ੧॥ ਐ
 ਸਾਸੀ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਾਪਿ। ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਯਤਨ ਕੈ। ਮਾਠ ਪਹਰਾ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਪਿ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ। ਪ੍ਰ
 ਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਛੈ ਵਧਾ। ਮੈਲੁ ਕੀਨੋ ਸਾਬਨੁ ਸੁਧਾ। ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉਰੁ ਰਤਾ ਠਿਰੈ। ਹੋਦੀ ਕਉ ਅਠਹੋਦੀ ਹਿਰੈ॥
 ੨॥ ਵੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੋਹੀ ਦੀਸੈ। ਠਗਣਾ ਹਰਾਮਣ ਠਗਾਠ ਕੈ। ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਕਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਉ ਠਿਲਾ ਗੈ॥ ੩॥
 ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਹੁ ਬਖਿਆਣਾ। ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਰੇ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਤਕੀ
 ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਪੜ॥ ਰਮਕਲੀ ਪਃ ੫ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਏ ਸੋਭੀਆ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾ
 ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਨ ਬੀਆ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ। ਪੁਤ ਕਲਤੁ ਲਖਿ ਮੀਦੀ ਸੈ। ਇਨ ਮਕਿ ਛੁਨ ਸੀ ਗਲੀਆ॥ ਬਿ
 ਥੈ ਠਗਉਗੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ। ਮੰਦ ਭਤਿ ਆਗਿ ਗਇਆ॥ ੧॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਦਿਕੁਤ ਗਰੁ ਭਜੇ ਨਿ
 ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ॥ ਪੁਰਬ ਕਮਾਏ ਛੋਰੁ ਹਿਨਾਹੀ ਜਮ ਦੂਤ ਕਾ। ਸਿਓ ਮਿਹਾ ਭਇਆ॥ ੨॥ ਬੋਲੈ ਛੁਕੁ ਮਾਏ ਅਦੁਰਾ
 ਬਿਸਨ ਨ ਬੁਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹੋਇਆ॥ ਅਸਾਧਰੇ ਗਉ ਪਾਜਿ ਅਸੰਤ ਦੂਖ ਨਿਦੇ ਹੋਇ ਨਾ ਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਹਿਨਿ
 ਵਜੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਅਪੇਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀ ਠਿਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਬ੍ਰਹਮ ਮਾਇਆ॥
 ੪॥ ਪੜ॥ ਰਮਕਲੀ ਪਃ ੫ ॥ ਐਸਾ ਪੁਰਗੁਰ ਦੇਉ ਸਹਾਈ। ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾਨ ਜਾਈ॥ ੧
 ਗਹਾਉ। ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੋ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ। ਜਾ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕਟੈ ਜਮ ਜਾਲਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੈ। ਕਰ ਜਸਾ
 ਦਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ॥ ੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਹਾ ਬੋਹਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਨ ਬੋਧੇ ਨਾਥਾ। ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੀਪਨਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਜਾਈ ਮੈ ਕਰ ਬਾਣੁ॥ ੨॥ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨਾ। ਤਤਾਹਿ ਅਭਿਕਾ ਬਿਨ ਸੈ ਅਭਿਮਾਨਾ। ਏਕੁ ਪਿਆ

ਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਪਬਿਨਸੇਨਾਮਕੈਰੀਗਿ॥੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਨਿਦਾਸਾ॥ਪਟਿਪਟਿਰਦੇਰ
ਹਿਅਗੁਣਤਸਾਦਰਸਨੁਦੇਹਿਪਾਰਉਪ੍ਰਭਾਸਾ॥ਨਿਤਨਾਨਕੁਚਿਤਫੈਸਉਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੫੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਮਕਲੀਪਃ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ੫੮੨॥ ਗਦੁਰਮਕੇਗੁਨਗੀਤਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖਪਈ
ਐਅਦਾਗਉਣੁਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਗਹਉ॥ਗੁਣਗਾਦੁਰੇਦਤਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲੁਹੋਇਨਿਦਾ
ਸੁ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਰੋਇਇਧਰੁ॥ਨਾਨਕਭਵਲੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੫੭॥ ਗੁਰਮਕਲੀਪਃ੫
ਗੁਰਪੁਰਮੇਰਗੁਰਪੁਰਾ॥ਰਮਨਾਮਜਪਿਸਦਾਸੁਰੇਲੇਸਗਲਬਿਨਸੇਰੇਗਕੂਰਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਏਕੁਅਰ
ਧਰੁਸਚਸੇਇ॥ਜਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਨੀਦਸੁਰੇਲੀਨਾਮਕੀਲਗੀਭੂਖਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨ
ਸੇਸਰਦੁਖਾ॥੨॥ਸਹਜਅਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੇਸਭਿਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥੩॥ਅਰਪਹਰਪੁਰਕ
ਜਪੁਜਾਪਿ॥ਨਾਨਕਰਖੋਰੇਅਮਾਪਿ॥੪॥੨॥੫੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਮਕਲੀਪਃ੫ ਪੜਤਲਾ॥ ੫੮੩॥ ਨਰਨਰਨਮਸਕਰੀ॥ਜਲਨਥੁਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕਏ
ਕੰਕਰੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਨ॥ਨਹਗਿਰਹਨਿਰੰਕਰੀ॥੧॥ਗੀਰੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਉ
ਚਮੁਚਅਪਾਰੀ॥ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲੁਨਾਨਕਬਲਿਹਰੀ॥੨॥੧॥੫੯॥ ਗੁਰਮਕਲੀਪਃ੫ ੧੮੫
ਰੰਗਸੁਰੀਧੰਭੋਗਤਿਅਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਮਿਨੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਭੈਰਵਦਰਬਅਰਬਖਰਬ
ਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਰੋ॥ਨਹਸੰਗਿਗਮਨੀ॥੧॥ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਕ੍ਰਤਮੀਤਉਗਛਿਪਰਿਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇ
ਹਥਿਰਖਛਾਮਨੀ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖਸੰਤਭਾਵਨੀ॥੨॥੨॥੬੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਮਕਲੀਪਃ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਕਿਨਹੀਕੀਅਪਰਦਿਰਤਿਪਸਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਕੀਅਪੁ
ਜਾਬਿਸਥਰਾ॥ਕਿਨਹੀਨਿਦਲਭੁਇਅੰਗਮਸਾਧੋ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਅਰਧੋ॥੧॥ਤੇਰਭੁਰੇਸਾਪਿਆ
ਰੋ॥ਅਨਨਜਾਨਦੇਸਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਕਿਨਹੀਗੁਪੁਤਭਿਦਣਖੰਡੀਪਾਇਆ॥ਕਿਨਹੀਮੋਨਿਅਉਧੁਤਸ
ਦਾਇਆ॥ਕੋਈਕਹੁਭਉਅਨੰਨਿਭਗਉਤੀ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਓਟਲੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਅਹ
ਉਤੀਰਥਦਾਸੀ॥ਕੋਈਅੰਨੁਤਜਿਭਉਉਦਾਸੀ॥ਕਿਨਹੀਭਵਨਸਭਧਰਤੀਕਰਿਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿ
ਰਿਦਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਅਮੈਕੁਲਹਿਵਡਿਆਈ॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਅਬਾਹਬਹੁਤਾਈ॥ਕੋ
ਈਕਹੈਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰਾ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਅਧਾਰਾ॥੪॥ਕਿਨਹੀਪ੍ਰੀਅਰਨਿਤਿਕਰਾਈ॥ਕਿਨਹੀਦੁਰ
ਤਨੇਮਮਲਾਪਾਈ॥ਕਿਨਹੀਤਿਲੁਰੇਪੀਚੰਦਨਲਾਇਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥੫॥

ਕਿਨਹੀਸਿਧਬੁਢੇਟਕਲਾਏ॥ਕਿਨਹੀਭੇਖਬੁਢਾਟਬਨਾਏ॥ਕਿਨਹੀਰਿਤਮੰਤਬੁਢੇਫਾਮੋਹਿਦੀਨਹੀ
 ਹਰਿਹਰਿਸੇਫਾ॥੫॥ਕੋਈਚਤੁਰੁਕਹਾਏਪੰਡਿਤ॥ਕੋਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਸਿਉਮੰਡਿਤ॥ਕੋਈਕਰੈਅਚਾਰੁਸੁ
 ਫਰਣੀ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹੀਚਰਿਹਰਿਸਰਣੀ॥੭॥ਸਗਲਕਰਮਧਰਮਜੁਭੁਸੇਧੋ॥ਬਿਨੁਨਾਏਇਹੁਮਨੁਪ੍ਰਬੋਧੇ
 ॥ਕਪੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਂਇਆ॥ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਹਾਸੀਤਲੁਇਆ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਪ: ੫
 ॥ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਪੁਰਿਆ॥ਮਾਟੀਕਾਂਢੇਦੇਹੁਕਰਿਆ॥ਉਕਤਿਜੋਤਿਲੇਸੁਰਤਿਪਰੀਖਿਆ॥ਮਾਤਕਰ
 ਰਮਹਿਜਿਨਿਤੁਰਖਿਆ॥੧॥ਰਾਖਨਹੁਸਮੁਰਿਜਨਾ॥ਸਗਲੇਛੋਡਿਬੀਚਾਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ
 ਦੀਏਤੁਥੁਪਮਹਤਰੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਕੁਤਪੁਤਰਾਗੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਬਨਿਤਾਅਰੁਮੀਤਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉ
 ਰਖਿਲੇਹੁਚੀਤਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਪਦਨੁਅਮੇਲਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਨੀਰੁਨਿਰਮੇਲਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁ
 ਪੁਪਦਕੁਬਲਨਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੀਰਹਮਨਸਰਨਾ॥੩॥ਛੁਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਨਿਭੋਜਨਦੀਏ॥ਅੰਤਰਿਬਨਠ
 ਰਫਨਕਉਕੀਏ॥ਬਸੁਪਾਦੀਓਬਰਤਨਿਬਲਨਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੇਚਿਤਿਰਖਚਰਨਾ॥੪॥ਪੇਖਨਕਉਨੇਤ੍ਰ
 ਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ਹਸਤਕਮਾਵਨਬਾਸਨਰਸਨਾ॥ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਰੁਕੀਨੇਮੇਰਾ॥ਮਨਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੇ
 ਪੂਜਹੁਪੈਰਾ॥੫॥ਅਪਦਿਤਪਦਿਤੁਜਿਨਿਤੁਕਰਿਆ॥ਸਗਲੇਜੋਨਿਮਹਿਤੁਸਿਰਿਧਰਿਆ॥ਅਬਤੁਸੀਛੁਰਾ
 ਵੈਰੀਸੀਝੋ॥ਕਾਰਜੁਸਫੈਰੈਮਨਪ੍ਰਭੁਪਿਆਈਜੋ॥੬॥ਈਹਉਹਾਏਕੈਓਹੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖੀਐਤਤਤਤਸੇ
 ਹੀ॥ਤਿਸੁਸੇਵਨਮਨਿਅਲਸੁਕਰੈ॥ਜਿਸੁਦਿਸਰਿਐਇਕਨਿਮਖਨਸਰੈ॥੭॥ਹਮਅਪਰਾਪੀਨਿਰਗੁਨੀਅੰਠੇ
 ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਨਾਕਰਮਰੋ॥ਕੁਰੁਬੋਹਿਬੁਢਰੁਗੀਅਲਿਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਗਿਪਾਬਰਤਰਿਆ॥੮॥੨॥
 ਰਾਮਕਲੀਪ: ੫ ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਰੰਗਰਸਰੂਪਾ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਮਾਇਬਾਪੁਤਾ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਰਾਜਮਿਲਖ
 ਵਪਾਰਾਸੰਤਬਿਹਾਏਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਚਨਾਸਦੁਬਨੀ॥ਸਭਕਾਏਕੁਪਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏ
 ਬੇਦੁਅਰੁਬਾਦੀ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਰਸਨਾਸਾਦੀ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਲਪਟੀਸੰਗਿਨਾਰੀ॥ਸੰਤਰਚੇਫੁਲਨਾਮਸੁਗਰੀ॥੨॥
 ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਖੇਲਤਜੁਆ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਅਮਲੀਹੂਆ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਪਰਦਰਬਦੋਰਾਏ॥ਹਰਿਜਨਬਿਹਾ
 ਵੈਰਾਖੁਪਿਆਏ॥੩॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਜੋਗਤਪੁਜਾ॥ਕਾਪੁਰੋਗਸੋਗਰੁਗਮੀਜਾ॥ਕਾਪੁਪਦਨਪਾਰਜਾਤਬਿਹਾ
 ਏ॥ਸੰਤਬਿਹਾਏਕੀਰਤਨਗਾਏ॥੪॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਦਿਨੁਰੋਨਿਚਾਲਤਾ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਸੋਪਿਦੁਮਾਲਤਾ॥ਕਾਪੁਬਾ
 ਹਾਏਬਾਲਪਤਾਫਰਾ॥ਸੰਤਬਿਹਾਏਹਰਿਜਸੁਗਫਰਾ॥੫॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਨਟਨਾਟਿਕਨਿਰਤਾ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਜੀ
 ਅਇਹਹਿਰਤਾ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਰਾਜਮਹਿਰਤਾ॥੬॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਮਰਾਮਸੁਰਤਾ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਸੇਵਾਜਫੁਰਤਾ
 ॥ਕਾਪੁਬਿਹਾਏਸੋਧਤਜੀਫਰਾ॥ਸੰਤਬਿਹਾਏਹਰਿਸੁਪੀਫਰਾ॥੭॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਏਆ॥ਤਿਤਹੀਲਗਾਨਾਨਾਕੋਮੁਰੂ
 ਨਹੀਕੋਸਿਆਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪ: ੫ ॥

ਦਵਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੁਟਾ ਮਤਗਰੁ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟਾ ਜਕਾਨ ਮੁਸਿ ਮਰਤੁ ਉਜਾਇ ॥ ਤੇ ਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਰ
 ਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨ ਹਰਦਇਆ ਲਾਜਤ ਕਰ ਦੇਖ ਉਤਮ ਪੁਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲੁ ਪੀ
 ਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਮਿਟਤਾ ਪਨ ਬਿਰਾ ਸੈ ਕਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤਾ ਲੋਭੀ ਕਾਧ ਨੁਪਾਣ ਅਸਹਾ ॥ ਜਿਉ ਹਰਿ ਜਨਾਰ
 ਰਿਹ ਰਿਨਾ ਮਪਿਆ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ਮਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥ ਪੀਤ ਮੁਦੇ
 ਖਿਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿ ਲਿਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਾਰ ਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਅੰਤੁ ਲੇਖੇ ਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਗੁੰਗਾ
 ਬਕਤ ਗਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦਾ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਮਿ ਸਗਲ ਉਪਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਪਦ੍ਮ ਸ੍ਰੀ
 ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਸੀਤ ਸੰਗੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਧੂ ਨਿਸੰਗਿ ਕਾਪਰ ਉਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸ
 ਭੁਕੁ ਮਰਉ ਖੋਤਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉ ਚਕਟੀ ਸੁਰਜ ਕੀ ਅਸਾ ॥ ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹੇ ਕਥੂ ਦਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਗ ਨਵਕ
 ਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨਮ ਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਨਿਪਾਤੇ ਲਾਗੀ ਪੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਲਭੁ ਏਤਾ ॥
 ਏਚੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਪਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਧਰਣਹਾਰਾ ਬੰਧਨ ਤੋਹੇ ॥ ਛੂਟ ਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਭਿ ਬਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਮਲੋਇ ॥
 ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕੁਮਭੈ ਛੂਟੇ ਲੁਗ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ੭ ॥ ੪ ॥ ਰਾਮਕ
 ਲੀਪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਜੀਅ ਚੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ਪ੍ਰਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਉਪ
 ਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨ ਮਹਿ ਬਿਉ ਬਾਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਕਰ ਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮੁ ਹੋਏ ਲੋਕੁ ਸੁਨੁ ਨਿੰਦਾ ਸਭੁ
 ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲੇ ॥ ਏਹੋ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਰੁਗਤਿ ਸਰਣਿ ਜੋ
 ਅਵੈ ਪ੍ਰਣੀਤਿ ਸੁਣੀ ॥ ਉਹਨ ਹਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮਾਰੀ ਅਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤੂ ਦ
 ਤਾ ਸਭ ਨਾਜੀਅ ਕਾ ਅਪਨ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥ ੭ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਉਪਰਿ ਨਾਨਕੁ ਵੈ ਵੈ ਦਰਨਾ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥
 ਰਾਮਕਲੀਪ ॥ ੫ ॥ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ
 ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾਰੋ ਰਾਭੀ ਨਾ ਸੰਤ ਪੂਰਿ
 ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀ ਏ ਬਿਨ ਭੀਤ ਰਿਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵਧਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰ
 ਤੋਂ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਗਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਅ ਤੇ ਕਾਢਿ ਸੋਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿਆਈ ॥ ੬ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਭੁਕਾ ਬਹੁ ਨਿਕਰ
 ਪੂਨਧਾਈ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਤ ਪਤਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਾ
 ਨੁਗਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਦਸਿਆ ਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਨਭਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਦਰੁ ਭਗੀਨਾਨ ਕਨਕ ਨਿਯਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਲ ਸਿਆਣ ਪਉਕਤਿ ਮੋਹੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੁ
 ਕਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਸੁ ਚਿਹੈ ਸੋਈ ਅਪੇਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਕਲਤ ਮਹਾ ਬਿਖਮੀ

੩

ਨੇਰਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਭੁਰਕਾ ਸਬ ਦੁਬੀਚਾ ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਠੇ
 ਪ੍ਰਭ ਮਠੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਠੇ ॥ ਜਾਣੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਭੁਜਣੇ ॥ ਰੁਖ ਭੁਜਾਨਾ ਸਦ ਪਰਪੁਨਾਮ
 ਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿਕਾਨਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਪਣੇ ਸਰਿਗ ਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਗ ਮਥਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹੀ ਪਿਆਇਆ
 ਸਗਲਾ ਤਿਸੈ ਕਾਮਣੇ ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਥਿ ਰੁਤ ਖਰਿਨਿ ਦੁਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀ ਬਣੇ ॥ ੩ ॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇ
 ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀ ॥ ਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੇਹਿਲ ਫਾ ਪ੍ਰਭ ਸੇਹਿਲ ਫਾ ਅਨਹਦ ਪੁਨੀ ॥ ਐ ਸੇਹਿਲ ਫਾ ॥ ਅਨਹਦ ਵਜੇ ਸ
 ਬਦ ਅਗ ਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸ ਹਿ ਦੁਪਾਣੀ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ॥ ਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ॥ ਐ ਮਰੈ ਨਾ ਏ ਜਾਈ ॥ ਭੂ
 ਕੀ ਪਿਆਸ ਪੂਰਨਾ ॥ ਸਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨ ॥ ਐ ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲ ਸੁਨੀ
 ਐ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਰਖ ਕਲੀਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਗੀ ॥ ਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾ
 ਮਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀ ਠਿਉ ਰਾਹੀ ॥ ਐ ॥ ਉਰ ਪਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਖੁ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੇ ॥ ਰੇ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ
 ਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੇ ॥ ਜਗ ਦੀ ਸਈ ਸੋਗੇ ਪਾਲ ਮਾਧੇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀ ਚਰੀ ॥ ਐ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
 ਮਿਲਿ ਸੀ ਹਿ ਸਾਧੁ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਠਿਉ ਤਰੀ ॥ ਐ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਰ ਜਨ ਕਾ ਅਸਗਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮਿਲ ਖਭੈ ਰਾਗ
 ਮੁਅਨੰਤ ਪਰਾਨਾ ॥ ਮੁਨ ਰਹਨਿ ਪਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏ ਕਨਕ ਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਰਲ ਸਾਸਿ
 ਸਿਧਿ ਅਇਣਾ ॥ ਕਿਲਾ ਦਿਖਰਣਾ ॥ ਨਾਮ ਪੁਨ ਚਰਣਾ ॥ ਮੁਜ ਮਕੀਤਾ ਸਹਰਾ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਾਕੀ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਾਸਗਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤਿ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ
 ਭਗਤ ਦੁਖ ਨ ਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਪਿਆਦ ਹਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿ ਕਏ ਕੁਦ ਭਕਤ
 ਠਾ ਮੈ ਜਗ ਦੀ ਸਗਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਤੁ ਸੁਜਣੁ ਏ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨ ਏ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੇਇ
 ਤੁਝੁ ਪ੍ਰਭ ਨ ਏ ॥ ੩ ॥ ਸੇਹਿਲ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥ ਸਰਣੀਆਇ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾ ਭੁਝੈ ਰਾਇ
 ਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅ ਕੁਸਲੁ ਬੀਅਸ ਰਬਾਇ ਛਾਪੁਨੀਆ ॥ ਜਲ ਨੇ ਭੁਝੈ ਸੰਤਿਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਹੀਦਿ ਛੁ
 ਨਿਆ ॥ ਅਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭੁਗਭੁਗੇ ਪਾਇ
 ਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਰਖ ਕਲੀਛੰਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ॥ ਰੁਣ ਭੁਣੇ ਸਬਦੁ ਅਨਹਦ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਈ ॥ ਐ ਸੰਤ ਕੋ ॥ ਕਿਲ
 ਦਿਖ ਸਭਿ ਦੇਖ ਬਿਨ ਸਹਿਗਿਨਾ ॥ ਮੁਜ ਪੀਐ ਕੁਰਮ ਤਨ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਤ ਪੀਜੈ ਰੇਇ ਦਿਨ ਸੁਆ
 ਪੀਐ ॥ ਜੇਗਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ॥ ਗਿਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਭਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਸਗਲ
 ਪਰਹਰੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਸਾਗਰੁ ਪਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਹਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੇ ॥ ਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ਰੁਗਤੁ
 ਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ॥ ਰੁਖ ਪਾਨੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸੁਖ ਨਿਪਨੁ ਮਿਲਿਅ ਦੁਖ ਹਰਿ
 ਮਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਕੁਰੁ ਭਉ ਭਗਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤ ਵੇ

ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਵੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਇਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਅਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧਨ ਨਾਮਿ ਲਿਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨੀ ਐ ਰਮਾ ਦਇਆ ਲਖ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਸੇ ਦਰਸਾਏ ਅੰਤੁ ਪਾ
ਈ ਐ ਕੁਨੀ ਐ ਰਮਾ ਦਇਆ ਲਖ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੇਖ ਨਿਦਰੇਣੀ ਐ ਹੋ ਸੇ ਗਾਇਕ ਗਾਇਕ ਬਿਖੜੇ ਜ
ਪਤਨ ਮੁਢਿ ਸਾਰਣੀ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਬੀਧਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਇਆ
ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਏ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਗੁਰੁ ਤਜਨਾ ਅਪਣਿ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਮਾ ਆਪ ਹਰ ਅਪਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰ ਹੋਏ ਕੋਨਾ ਮੁਖਿ ਅਏ ਰਮਾ ਧਿਆਇ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਭਵ ਜਲੁ ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਲਿ ਮਠ
ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਠਾਨਾ ਸਭ ਇਛੁ ਪੁਨੀਆ ਸੁਪੁਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਿਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਪਿ
ਮੇਲੇ ਠਹਿਰਨਾ ਹੀ ਦੁਖ ਦਿਸੁ ਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਮ ਕਲੀਪ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾ ਗਤੀ
ਅਨਦਮੰਗਲੁ ਗੁਣ ਗਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਧੀ ਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ
ਰਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਦੁਰ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ
ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਇ ਕਾਨਿ ਮਖਮਨ ਹੁਨ ਵੀ ਸਰੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭ ਗੋਸਰ ਬਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ
ਕਰਿ ਸੇਵੇ ਸੇਵਕ ਦਿਨ ਸਰੈ ਏਤਿ ਸੁਭ ਵੈ ਸੋਹੇ ਜੀਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਹਦ ਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖਿ ਬਿਨ ਸੀਦਤੀ ਅਸੋਚਾਨਾ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਾਲਕੀ ਕੋਇੰਦ
ਸੰਕਟ ਸੋਚਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭੈਸੰਕਟ ਕਟੇ ਨਾਹਿ ਠਾਨਾ ਦਇਆ ਲਖ ਜੀਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਦਗਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ਥਾ
ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਅਚਤੁ ਪੁਰਖ ਏਕੋ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦ
ਅਨਦਿਗੁ ਜਾਗਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਹੁ ਬਹੁ ਤਿਸਕਾਤ ਨੁ ਜੇ ਬਹੁ ਪਹੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ
ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਸਨਾ ਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਵਖਿਅਨਾ ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਏਕ ਏਕ
ਪਰਮੇਸਰ ਰਖੇ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੋਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੇ ਕੇ ਅੰਚ ਲਿਤ ਕੋਲਾ ਕੁਜੀਉ ਭਜੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਦਇਆ ਲ
ਵੇਦ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ਏਕ ਏਕੀ ਜੈ ਜੀਉ ਵੀ ਜੈ ਆਸ ਇਕ ਪਰਟੀ ਪਰੈ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਮਰੰਗੇ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਰ ਛੂਟੇ ਠਹਿਰਨ ਲਾਗੇ ਦੁਖ ਜੀਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਰੁਜਾ
ਕ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਿਆ ਨਾਨ
ਕ ਲਿਖਿ ਅਮਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸਗਲ ਇਛੁ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ਅਨਦੁਖ ਇਸਾਵ
ਰੁਭਾ ਹੀ ਹੋ ਕਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਇ ਜੀਉ ਕਿਹਿ ਲਾਲਾ ਏ ਪੁਰਬਿਕਾ ਏਤ ਕੀਉ ਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ਬੇਅੰਤ ਪੁਰਨ ਸੁ
ਖ ਹਦ ਤਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੁਣਾ ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ ਗਾਹਿਕੰ ਰਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ
ਸਦਾ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਰਮ ਕਲੀਪ ॥ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਨਾਨਕਾ ਉਸਰੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਪਿ

ਅਵਤਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤਮਸੇਵੇਸਖੀਮਨਿਚਿਦਿਅਵਾਠਲਪਵਹੁਸਤਿਗੁਰਪਿਆਇਆਕਰਮਿਪਇਆਅਨੁ
 ਪਬਾਲਕੁਜੀਮਿਆਸਤਿਗੁਰਸਚੈਭੇਜਿਦੀਅਚਰਜੀਵਨਵਰੁਪੀਨਿਆਮਹਾਮਨੀਵਹੋਆਸਦਮੰਗਲੁਰ
 ਰਿਗੁਣਗਵਹੋ॥ਚਰੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਠਲਜਾਤਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਪਿਆਵਹੋ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਿਤਕਰੇਪਰਵ
 ਰੁਬਲਾਇਆਵੰਡਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰੇਜਿਤੁਸਭੁਤਿਪਤਾਇਆਸਤਿਗੁਰਬਹਿਕੈਵੰਡੁਕੀਨਿਸਗਲਭ
 ਉਦਿਵਾਇਆਕਰਮਾਇਪਰਿਵੰਡਹੋਈਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਇਆਸਤਿਸਿਖਸੰਗਤਿਭਈਇਕਤਮਹਾ
 ਠੰਦਸਮਾਇਆਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਮਹਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖਮੈਪਾਇਆ॥੨॥ਗੀਤੀਸਗਲਕਰਾਈਆਹਰਿ
 ਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਭਟਣਉਣੇਤਕਰਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਜਪਾਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨਜਪਿਆਸੁਖਹਦਤਾ
 ਚਟਸਾਉਬਾਲਕੁਪਾਇਆਸਗਲਵਿਦਿਅਸੰਪੂਰਨਪਵਿਅੰਗੋਵਿਦੁਰਿਦੈਮਨਾਇਆਜੇਵਣਵਹੁ
 ਨਾਮੁਕਰਣਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕਮੇਰਾਪ੍ਰਭਅੰਤਸਖਾਈ॥੩॥ਸਾਧਸੰਤ
 ਇਕਤਕਰੇਬਾਲਕਕਰੁਮੰਗੇਵਾ॥ਲਧੇਸੁਜਨਜਨੁਕੁੜਮਭਲੇਵੰਡਿਅਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇ
 ਆਗੁਰਗਿਆਨੁਦਿਵਾਇਆਸਗਲਦੁਖਮਿਟਾਇਆਸਗਲੁਲਿਖਾਇਆਪੁਰਹੁਆਇਆਵੀਅ
 ਹੁਕੁੜਮਿਦਿਵਾਇਆਅਚਰਜਜੀਵਬਣਾਈਠਾਕੁਰਿਮੁਨਿਜਨਚੁਕੇਸਭਦੇਵਸੁਰਾਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁ
 ਕਜੁਹੋਆਵਜੇਅਨਹਦੁਗਾ॥੪॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਕਲੀਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਹੁਤੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਿਬੰਦਨਪ੍ਰਭਪਰਬ੍ਰਹਮਬਛੁਏਸਾਧਹੁਗਿਆ
 ਪੁਨਿਵਾਹਰਿਹਰਿਭਜਉਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਗੁਪੁਰਿ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਕਟਣਭੈਹਰਣਸੁਖਸਗਰਹਰਿਗਇ॥ਦੀਨਦ
 ਇਆਲਦੁਖਭੰਜੋਨਾਨਕਨੀਤਪਿਆਇ॥੨॥ ਛੰਤਾ॥ ਜਸੁਗਾਵਹੁਦਰੁਭਗੀਵਰੁਭਗੀਹੋਕਰਿਕਿਰਪ
 ਭਗਵੰਤਜੀਉ॥ਹੁਤੀਮਹਾਪੁਰਤਿਪ੍ਰੀਗੁਣਉਚਰਤਸੇਭਵੰਤਜੀਉ॥ਗੁਣਗੰਗਿਗਤੇਪੀਨਿਤੇਜਨਜਿਨਿ
 ਇਕਮਨਿਪਿਆਇਆਸਠਲਜਨਮੁਭਾਇਆਤਿਨਕਾਜਿਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪੁੰਨਦਾਨਨਤੁਲਿਕਿਰੀਅ
 ਹਰਿਸਰਬਪਾਪਹੰਤਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਿਮਰਿਜੀਵਾਜਨਮਮਰਣਹਰੰਤਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ
 ਉਦਮੁਅੰਗੇਰੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਗਾਕਥਨੀਸਾਤੁਪੁਰਾਵਸੀਨਾਨਕਨਾਮਅਪਾਰਾ॥੧॥ਸੰਰਸਗਣਿ
 ਸਾਜਨਪਹੁਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਅਨੰਤਾਸੁਕੇਤੇਹਰਿਆਥੀਆਨਾਨਕਜਪਿਭਗਵੰਤਾ॥੨॥ ਛੰਤਾਹੁਰਿ
 ਸਰਸਬਸੰਤਮਾਹਚੇਤੁਵੈਸਾਖਸੁਖਮਾਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਹੁਮਿਲਿਆਮਉਲਿਆਮਾਨੁਤਨੁਸਾਸੁ
 ਜੀਉ॥ਪਰਿਨਾਹੁਨਿਹਚਲੁਅਨਦੁਸਖੀਏਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਫੁਲਿਅਸੁੰਦਰੁਸੁਖਵੁਸੁਜਣੁਬੇਤਗੁ
 ਠਗੋਵਿਦਅਮੁਲਿਆ॥ਵਰੁਭਗਿਪਾਇਆਦੁਖਗਵਾਇਆਭਈਪੁਰਨਾਮਸਜੀਉ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
 ਨਕਸਗਣਿਤੇਗੀਮਿਟੀਜਮਕੀਤਾਸਜੀਉ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤੇਬਿਨੁਕੁਮਿਭਈਕਰਤੀਕਰ

ਮਾਨਕੇ ਕਾਕੇ ਮਲਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆਨ ਨਕ ਕਰਮ ਹਿਲੇਥਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਰਾ ਏ ਸੇਮੇ ਲਿਆਵਿ ਛੇਰੇ ਰੀਆਪਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਪੁਰਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਦੁਰ ਪਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਕੀਖ ਮਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਥਾ ਨੀਜੇ ਠਾਮ ਥਾਵੈ
 ਘਮਜੀਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾਰਾ
 ਬਿਮੁਰੀਆ ॥ ਜਲਬਾਠੁ ਮਛੁਲੀ ਤਰੁ ਠਕੁ ਦੈ ਸੀਗਿ ਮਾਇਆ ਭਰੀਆ ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੇ ਨੀਭੈ ਰੀਤ ਹੋਈ
 ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਦੈ ਤਿਨ ਨਕ ਓਟਿ ਤੇਰੀ ਗਾਥੁ ਪੁਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਸਰਪਲਾ
 ਗੀਸੀਗਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਗਦਿ ਹੋਨਾ ਨ ਕਸਹ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁ
 ਹਿਲੀ ਨੀਸਾ ਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਚਰਨ ਹਵਾ ਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤਾ ॥
 ਰੁਤਿ ਬਹੁ ਸੁਰੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਵੈ ਅਨੰਦ ਜੀਉ ॥ ਘਣ ਉਨ ਦਿਵੁ ਠੇ ਜਲ ਬਲੁ ਪੁਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀ
 ਉ ॥ ਪੁਰ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਮਾਸ ਬਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਕੁਲ ਸ
 ਧਾਸ ਭਿਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੀਤ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦੁ ਲਾਗੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦ ਬਖਸਿ ਦ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਦੈ ਤਿਨ ਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ
 ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਰਾਵੈ ਦੁਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਠਿਰ ਉਕ ਬਖਸਿ ਉਗੇ ਪਾਲਾ ॥ ਹੋ ਕੇ
 ਈਸਾ ਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਮੇਲਣ ਹਰਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲ ਬੇਸੀ ਤਿਨ ਉਪ ਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਵ ਅੰਭੋ ਬੋਰੇ ਅਸੁ ਕਤ ਕੇਹਰਿ ਪਿਆਸ
 ਜੀਉ ॥ ਬੇਜੀਤੀ ਦਰਸਨੁ ਠਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀ ਐ ਗੁਣ ਰਾਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੁਖ ਸਰੋਹ ਰਕੰ
 ਹਣ ਪ੍ਰਿਯੁ ਬਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈ ਸੇਤਨਾ ॥ ਈਤ ਉਤਰ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕ ਨ ਮਨਿ ਮਿ
 ਲਨ ਕੀ ਪੁਰ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਦੈ ਤਿਨ ਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਪੁਰ ਗੁਣ ਤਾਸ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥
 ਜਲ ਟਿਬੁ ਝੁੰਡੀ ਸੀਤ ਲਭੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪ ਜੀ ਸੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਪੁਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਰੀਆ ਬਿਨ ਸੀਕੁ ਤਾ ॥ ੧ ॥
 ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮਤੁ ਮਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਗੁ ਪੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤਾ ॥
 ਰੁਤਿ ਸਿਸੀ ਅਰਸੀ ਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰੇ ਹਿਜੀਉ ॥ ਜਲ ਨਿਬੁ ਝੁੰਡੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨ ਸੇਮਾਇ ਆਧੋ
 ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੁਰੇ ਮਾਲਿ ਹਜੁ ਰੇਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵ ਕਿਸੇ ਦਿਆ ॥ ਹਰੇ ਰੇ ਸੀ ਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ
 ਅਲਖ ਅਭੇਦਿਆ ॥ ਭਾਉ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਿਵ ਬੰਛੁ ਤਜੁ ਨ ਸਕੈ ਜੋ ਹਿਜੀਉ ॥ ਬਿਨਦੈ ਤਿਨ ਨਕ ਪੁਰਿਆ ਪਿ
 ਮੇਲੀ ਤਹਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਹਰਿ ਪਤੁ ਪਾਇਆ ਸੇਹ ਗਣੀ ਰੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋ
 ਗੀਨ ਨਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੁਰ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੇ ਰੂਪ ਅਪ੍ਰੀਤ ਮਸੀਹ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬੰਛੁ ਤਲਖ
 ਵਿਆਹ ਰਿਨ ਨਕ ਨ ਮਭੁਨੇ ॥ ੨ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਹਿਮ ਕਰੁ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਰੁਦੁ ਤੀਆ ਯੁਠ ਗੁਣ ਗੁਣ ਦੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇ
 ਲੀ ਗਉ ਮੰਗਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਏਹ ਰਿਕੰਤ ਜੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲਾ ਏ ਮਨਿ ਪਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰ ਸੇਹੀਆ ॥ ਵਣੁ ਬਿਣੁ

ਫਿਰ ਫਟ ਫਟ ਹੋਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੇਰੀਆ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਏਛੁ ਪੁੰਨੀ ਸਨਿ ਜਪਿ ਆਨਿ ਰਮਣ ਮੰਤਰੀ
 ਉਯੋ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ
 ਕੇ ਭਫ ਜਲ ਤਰਣ ਹਰਾ ਸਭ ਤੇ ਉਭੇ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੇ॥੧॥ ਜਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤੇਰੇ ਸੇ
 ਹੁਰੇ ਸੇ ਬੀਗਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਹਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਗਾ॥੨॥ ਛੰਤ॥ ਚਰਣ ਬਿਗਾਨਿਤ ਸਭ ਉਪਰੇ ਮ
 ਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲ ਕਲੇਸ ਜੀਉ॥ ਅਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰ ਦੇਸੁ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ
 ਰਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨਾਨਕੇ ਬੀਸ ਰੋ॥ ਤਜਿਆ ਪੁਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਣੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸ ਰੋ॥ ਗੋ
 ਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਪਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਸੁਆਮੀਆ ਦਿਕਉ ਆ ਦੇਸੁ ਜੀਉ॥ ਬਿਨ ਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ
 ਗੋਇ ਕਵੇ ਸੁਜੀਉ॥੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮ ਕਲੀ ਕੀ ਫਰਸ ਲੋਕਾਨ ਲਿਖਤਿ ਸਾਹੀ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥੫॥ ॥ ਚੈਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀ ਦਤੇ ਸੇਰੀ ਮੇ
 ਰੀ॥ ਏਛੁ ਰਿਅ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਦਾ ਕਟੇ ਹਉ ਮੈਰੇ ਗੁਨਾਨ ਨਕ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਤਿਨ ਮਿਲਾਇ ਅਜਿਨ ਪੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ॥੧॥੫॥੫॥ ਏਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾਇ ਕੁਏ ਹੀ ਸਭਿ ਦੁ
 ਏ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਦੇਖਾ ਲਿਆਵਿ ਏਨਾ ਦੇਸੁ ਭਥਾ ਦਿਆ ਸਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਗਮਿ ਅਜੇ ਲਗੇ ਦੂਛੈ ਸਾਦਿਆ ਜਨਨ
 ਕਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਟਣ ਹਰੈ ਬਟੁ ਅਪੇਰੀ ਬਟਿ ਮਾਯ
 ਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇ ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਟਿਆ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਪਰੈ ਪਰਾਇਆ ਅਪੇਦੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਅਪਿਦ ਜੀਗਟਿਆ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀ ਮਕੇ ਦਰੁ ਮਟਿਆ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ
 ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮੋਰਿਆ ਮੈਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾ ਲਿਹਾਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵ ਮਨ
 ਆਪਣਾ ਨਿਤ ਹਿਰੈ ਰਖਾ ਸਮਾ ਲਿਹਾਉ ਸੁਸਤਿਗੁਰ ਬਹਾ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਤਿਨ ਮਿਲਾਇ ਏਨੁ ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਦਰ ਤੈਨਾ ਲਿ॥੧॥੫॥੫॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤ ਰਿਚੇ ਰਾਮਿ ਲਣ ਕੀ ਕਿਉ ਪਾਵੁ
 ਭੁਭੇ ਹਿਗ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋਕੁ ਲਹੁ ਜੇ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮੋਹਿ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਮੇਲਾਇਆ ਜਤ ਦੇਖਤ ਤੇ
 ਇ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਸੇ ਪੁਰਸੇ ਦਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇ ਦਰੁ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੇਵਣ ਹਰੁ ਦਾਤੁ ਕਿਉ
 ਮੁਖਿ ਸਾ ਲਾਹੀ ਐ॥ ਜੇ ਸੁਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਰਿਜੁਕ ਸੀ ਮਾਹੀ ਐ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਦੁਸਿ ਸਭ ਨਾਇਕ ਪ
 ਗਾਪ ਲੇਬਾ ਲਕਵਾਗਿ ਦੇਕੈ ਅਪਿਕਾ ਗਾਕਰ ਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਸਰਬ ਪਰਸਾ
 ਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕਰ ਬਣੀ ਐ॥ ਗਾਈ ਐ॥ ਰਾਤੀ ਤੁਗਾਵਣ ਜੇਗਿਆ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਇਤਿ ਨੀਹਰਿ
 ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕ॥੫॥੫॥ ਚੀੜੁ ਮੇਕ ਲਾਣੀ ਕੀਤੀ ਅਨੁਸਭ ਰਖੇ ਭੁਟੈ ਬੈਨਾ ਲਿਹਾ ਕਰ ਜ

ਅਪੇ ਪੁਰਸਾਹੁ ਅਪੇਰੀ ਬਟਿ ਆਪਾਪੇ ਕੀ ਪਸਰੁ ਅਪੇਰੀ ਗਰਟਿਆ॥

ਅਸਿਪਸਦੁਰਿਅਨੁਸੇਪੁਰਸਦਾਸਭਾਨਿਪੁਰਮਤਪਿਤਕੰਠਿਲਾਇਦਾਲਪੁਰੇਬਾਲਕਪਾਲਿਦਇਅਲ
 ਤੇਏਸਭਿਜੀਅਜੰਤੁਹਰਿਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥੫:੫॥ਦਿਵੁਤੁਪੁਰੇਹੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਕੈਦੁਖ
 ਯਦੇਹਿਨਾਮਸੰਤੋਖੀਅਉਤਰੈਮਨਕੀਕੁਖਾਹੁਰਿਵਣੁਤਿਵੁਹਰਿਅਕੀਤਿਆਨਾਨਕਕਿਆਮਾਨੁਖਾ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸੇਐਸਾਦਤੁਮਨਪੁਨਵੀਸਰੋਯਪ੍ਰੀਤਮੁਹਤੁਚਸਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸਰੋਯਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰ
 ਗਿਕਿਆਕੋਲੁਕਿਕਰੋਯਜਿਸੁਪਤਿਰੋਖੈਅਪਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੋਯਭੁਗਤੁਕਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਰਪਕਰੋ
 ਸੋਪੁਰਪਰਪਾਨਜਿਸੋਨੋਬਲਪਰੋਯਜਿਸਹਿਜਗਏਅਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੋਯਤਿਸਹੀਮਿਲਿਅਸਦੁਮੰਤੁ
 ਹੁਰਮਨਿਧਰੋ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫ ॥ ਧੰਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗਵੇਅਲਾਪਤਸਭਤਿਖਜਾਇਯਪੰਨੁਸੁਜੰਤ
 ਰੁਪਵੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਉਯਜਿਨਿਇਕਮਨਿਇਭੁਮਾਰਧਿਆਤਿਨਸਦਬਲਿਹਰੈਜਾਉਯਤਿਨ
 ਕੀਪੁਤ੍ਰਿਹਮਬਾਛਦੇਕਰਮੀਪਲੇਪਾਇਯਜੇਰਤੇਰੰਗਿਗੋਇੰਦਕੈਹਉਤਿਨਬਲਿਹਰੈਜਾਉਯਆਖਾਬਿਰ
 ਥਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਣਮੇਲਪੁਰਾਇਯਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲਾਇਯਅਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇਯਜਨਨਾਨਕਪਾਇ
 ਯਾਅਗਮਰੂਪੁਅਨਤਨਕਾਪੁਜਾਇਯ॥੧॥੫:੫॥ ਧੰਨੁਸੁਦੇਲਾਪ੍ਰੀਤਧੰਨੁਪਨੁਮੁਰਤੁਪਲਸਾਹਾਧੰਨੁਤੁ
 ਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗਵਾਜਿਤੁਰਿਠਗੁਰਦਰਸਾਹਾਮਨਕੀਆਇਛੁਪੁਰੀਆਹਰਿਪਾਇਯਾਅਗਮਅਪਗਾਹ
 ਉਮੈਤੁਟਮੇਰਵਾਇਭੁਸਦੁਨਾਮੁਅਪਗਾਜਨਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇਵਹਰਿਉਧਰਿਅਸਗਲਸੰਸਾਰ॥੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਰਗਤਿਦਿਗਲੇਦਿਤੀਅਨੁਸਉਪੇਜਿਸੁਭੰਗਰਠਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ
 ਯਜਿਸੋਨੋਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਰਤਿਆਓਨਾਇਕੋਨਾਮੁਅਪਗਾਇਕਉਨਭੁਤਿਆਓਨਾਪਛੈਜਲੁਭੰਚੈ
 ਰੋਗਣੀਯਓਨਾਪਿਅਗਰਬੁਓਨਾਹਜੋਗਣੀਯਜਿਸੁਮਿਲਿਅਗੁਰੁਮਾਇਤਿਨਿਪੁਰੁਜਾਇਯਾਹਉ
 ਬਲਿਹਰੀਤਿਨਜਿਖਸਮੈਭੁਟਿਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫॥ ਹਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਦੋਸਤੀਹਰਿਇਕਸੈ
 ਨਲਿਮੈਰੰਗੁਹਰਿਇਕੋਮੇਰਸਜੋਟੇਹਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਸੰਗੁਹਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਹਮੈਲਾ
 ਕਰੈਨਭੰਗੁਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੈਰੰਗੁਹਰਿਇਕੋਮੇਰਸਲਤੀਭੰਨਣਾਪ੍ਰਕਰਸਮਰਬੁ
 ਯਹਰਿਇਕੋਮੇਰਦਾਤਾਰੈਸਿਰਿਦਾਤਿਆਜਗਹਭੁਯਹਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਰੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਬੁ
 ਯਸਤਿਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਯਾਮਸਤੁਕਿਪਰਿਕੈਹਭੁਯਵਤੁਸਹਿਬੁਗੁਰੁਮਿਲਾਇਯਾਜਿਨਿਤਾਰਿਅਸ
 ਗਲਜਗਤੁਅਮਨਕੀਆਇਛੁਪੁਰੀਆਪਾਇਯਾਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾਨਨਕਪਾਇਯਾਸਦੁਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇ
 ਭੋਗ॥੧॥੫:੫॥ਮਨੁਖਕੋਰੀਦੋਸਤੀਆਇਆਕਾਸਨਬੰਧਾਵੇਖਦਿਅਪੀਭਜਿਜਨਿਕਦੇਨਪਾਇ
 ਨਿਬੰਧਾਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕੁਨੁਹੀਦੁਨਚਲਣੀਚਿਕਰੁਪਥਰਬੰਧੁ॥
 ਅੰਧੋਮਾਪੁਨਜਾਣਨੀਛਕਰੁਪਿਟਨਿਧੰਧਾਭੂਠੈਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹੰਧੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਜਿ

ਜਿਹਰੁਪੈਨਛਿਖਦਨੇਰਿਚਰਖੀਨੀਦੁ॥ਜਿਤੁਦਿਨੁਕਿਛੁਨਹੋਦਈਤੇਤੁਦਿਨਿਬੋਲਨੀਗੁ॥

ਸੁਆਪਣੀ ਪੁਰਿ ਪੁਰ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਜੇਰ ਤੇ ਦੀਵਾ ਸੇਈ ਸਭ ਹਕੂਮਾ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਤ ਖਸਮੁ ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨ ਖਕੂਮਾ ॥ ਅਨੁਮੈਲ ਦੇ ਕਰੋਹੈ ਸੰਗਿ ਪਕੂਮਾ ॥
 ਦਿਸੈ ਸਚ ਮਹਲੁ ਪੁਲੈ ਰਹੁ ਤਕੂਮਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿਦ ਖਲੋ ਮਹਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਪਕੂਮਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਬਿ
 ਵਕਨ ਦਰਿ ਸੁਕਾਨ ਉਨਿ ਪਿਨਾਮੁ ॥ ਨਿਪਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਰਕੈ ਸਬਦਿ ਲਗੂਮਾ ॥ ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਕੂਮ ਸਤ ਕਿਜਿ ਸੈ ਰਹੂ
 ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥ ਹਰਣਾ ਖੀਰੁ ਸਭੁ ਦੇਣੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਚੋਰ ਉਕਰੈ ਉਪਰਣਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨੁ ਮਸਣਹੁ
 ਛਬੀਲੀ ਪਿਰੁ ਤੈਰਾ ਮਨ ਸਾਧਣਾ ॥ ਦੂਜਨੁ ਸੇਤਨੇ ਹਰਚ ਇਓ ਦਸਿ ਦਿਖਾ ਮੈ ਕਰਣਾ ॥ ਉਟੀ ਨਾਹੀ ਛੁਟੀ ਨਾਹੀ
 ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਿਹੁ ਟਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਏ ਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਦਿਹੁ ਟਹਿ ॥ ਨਾਹੀ ਉਭਲੀ ਨਾਹੀ ਉ
 ਕੀਨ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੇਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉਲਾਈ ਭਿਤੁ ਹਉਲਾਈ ਤੂਝੁ ਟਿਸੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਰਾਗਣਿ
 ਜੋ ਪਿਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਰਿ ਮਉਗਣ ਤਿਸ ਕੋ ਸਭਿ ਗਏ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਫਾਰੀ ॥ ਕਰਮ ਹੀਣ ਪਤ ਕਰੈ ਬਿ
 ਨੀਤੀ ਕਦਿ ਨਾਨਕ ਅਏਵਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਣਹਿ ਰਲੀਆ ॥ ਇਕ ਦੇਵੁ ਹਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਕਹੇ ਮ
 ਨੁ ਤੂਰੇ ਲਤਾਹਰਿ ਮਨ ਸਾਧਣਾ ॥ ਹਰਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਦੁਖੁ ਦਿਸਾਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿਨਾਮ ਅਮਾਰੀ
 ਮਨ ਸਭਿ ਕਿਲਾਇ ਖਜ ਹਿਦਿ ਕਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾਨਿ ਰੰਗਾਗਾ ॥ ਚਿਨਿ ਛਡਿ ਅਮ
 ਟਿਆ ਸੁਆਧਣਾ ॥ ਸਨੁ ਸਚਿਆਨੁ ਮਪਗਾ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕ ਤੈਲਿ ਦੈ ਮੰਨ ਨਿਹੁ ਕਮਾਪਗਾ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਸੇ
 ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਅਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੈ ਸੇਵਾ ਸੁਖਾ ॥ ਜਿਸੁ
 ਤੂ ਅਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮਨਾ ਹਿਦੁਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਅਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿਕਾਰੁ ਆਗਾ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤੁ ਸਭਿ
 ਕਾਜ ਸਫਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਅਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਅਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਰਾਤਿ ਸੁਖਨਾ ॥ ਜਿਸੁ
 ਤੂ ਅਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਦਰੁ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਅਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫ ॥ ਅੰ
 ਦਰੁ ਅੰਨਾ ਬਹੁ ਅੰਨਾ ਭੁਝੀ ਕੁਝੀ ਗਏ ॥ ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਕੁਬਣਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬੁਧੁ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਦਰ ਮੈ ਲੁਣ ਉਤ
 ਰੈ ॥ ਉਮੈ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਾਏ ॥ ਜੀਵੈ ਨੀਵਦਿ ਮਾਪਿਆ ॥ ਕਸਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ॥ ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਏ ॥ ਬੋਲੈ ਸੇਨਾ ਮਕਰ
 ਮਹਿ ॥ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇਰਿਆ ॥ ਲਪਟਾਏ ॥ ਰੀਸਾਵਿ ਚਿਥੈ ਠਾਬਹੁ ਨ ਬਣਈ ॥ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰਲਾਏ ॥ ਜੀ
 ਸਸਰਾਵੀ ॥ ਚਾਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾਬਗਾਨਾ ॥ ਜਿਨੇ ਕੁਕਦੇ ਨਾਏ ॥ ਅੰਸਾਰੀ ਰਾਮੋਤੀ ॥ ਦੁਗਣਾ ਬਹੁ ਰੁਝਾ ਲਣਾਏ ॥
 ॥ ਉਤਰਿਆਏ ਚਾਰਾ ਬਹੁ ਲਾਮਤੁ ॥ ਹੋਵੈ ਮੰਦੁ ਲਖਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋਲਾਇਆ ॥ ਤਿਤ ਹੀਲਾ ਗਾਕਿ ਸੁਧੈ ॥ ਸੁਧੈ ਚੈ ਜਾਹੀ
 ਏਵੈ ਭਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਦਾਰੁ ॥ ਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਿਖਰੰਸ ਸਰਦਾਰੀ ॥ ਇਕ ਠਹੋਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪੁਰ
 ਮਾਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਦਾਰਿ ॥ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ॥ ਹੋਤੈ ਨਾਏ ॥ ਸਰਦਾਰੀ ॥ ਸੁਧੈ ਰਿਨੈ ॥ ਏਕ ਗਤੇ
 ਏਵੈ ਭਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਸਿ ਸਦੈ ਮਸਤ ਕਿਰਾ ॥ ਹਿਉਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਸੋ ਸਿਖ ਭੁਪੁਰਿ ਮਾਏ ॥ ਅਪਿਤਰਿ ਮਕੁਟ ਬਸ

ਭਿਤਰੇਸਭਾਸਿਸਟਿਛਰਦੈ॥੧॥੫:੫॥ ਪੰਥਿਤੁਅਖਏਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਰਕੁਮੇਠਜਿਨੇਹਾਅੰਦਰਿਮੋਹੁਨਿਤਰੁਮਿਦਿਅ
 ਪਿਆਤਿਸਟਸਿਨਹੀਦੇਹਾਕੁਨੀਅਦੈਕੁਨੀਜਦੈਮਾਇਅਕੀਨਿਤਜੇਹਾਸਚੁਕਹੈਭਛੋਰੇਅਦੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤਰੇਹਾ॥
 ਦਿਅਪਿਅਦੁਰਮਤਿਕੁਬੁਧਿਕੁਮੁਖਾਨਿਲਗਾਤਿਸੁਮੇਹਾ॥ਠਗੈਸੇਤੀਠਗੁਰਲਿਅਏਅਸਥਿਭਿਏਕੋਜੇਹਾਸ
 ਤਿਕੁਰਸਰਾਨੁਨਵਗੀਦਿਚਦੇਕਦੈਤਉਘਸੁਅਇਅਲੋਹਾ॥ਬਹੁਤੇਰੀਬਾਈਰਲਾਇਰਲਾਇਦਿਤਉਘਾੜੀ
 ਆਪਕੁਦਾਅਗੈਅਏਖਲੋਹਾਸਤਿਕੁਰਕੀਜੇਸਰਣੀਅਦੈਛਿਰਿਮਨੁਰਪੁਕੰਚਨੋਹਾਸਤਿਕੁਰਨਿਰਵੈਰਪੁਤ
 ਸਤੁਸਮਨੇਅਇਗਣਕਦੇਕਰੇਸੁਖਦੇਹਾ॥ਨਨਕਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕੋਰੋਦੈਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਤਿਕੁਰਨਾਨਿਸਨੇਹਾ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀਸਤਿਕੁਰਪੁਰੇਕੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੋਰੋਦੈਤਿਸੁਰਿਦੈਦਸੇਹਾ॥ਆਦੁਣਜਾਣਾਤਿਸਕਾਕਟੀਐਸਦਸ
 ਦਾਸੁਖੋਹੋਹਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਤੁਪੁਰਾਣਾਜੰਤੁਸੇਤੁਸੁਬੁਝਈ॥ਜੇਤੁਪੁਰਾਣਾਜੰਤੁਸੁਦਗਹਸਿਸੁਈ॥
 ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ॥ਜਿਸਨੇਤੁਸੰਤੁਸਟੁਕਲਮਲਤਿਸੁਖਈ॥ਜਿਸਕੋਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿ
 ਰਉਸੋਰਈ॥ਜਿਸਨੇਤੁਕਿਰਪਾਲਸਚਾਸੋਥਿਅਈ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਮਇਅਨਪੈਰੈਅਗਨਈ॥ਤਿਸਨੇਸ
 ਥਾਦਇਅਲੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫ ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਰਪਾਲਾਪੇਬਖਸਿਲੋ॥ਸ
 ਦਸਦਾਜਪੀਤੇਰਾਨਾਮੁਸਤਿਕੁਰਪਾਏਪੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਵਲੁਖਾਨਾਸੋਇਹਾਥਦੇਇਅਪਿਰਖੁਦਿ
 ਅਪੈਰਉਨਕੋਇਹਾਗੁਣਗਾਦਾਦਿਨੁਕੋਣਿਏਤੈਕੰਮਿਲਾਇ॥ਸੰਤਜਨਕੈਸੰਗਿਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਇ॥ਸਰਬਨਿਰ
 ਭਰਿਖਸਮੁਏਕੋਰਦਿਰਹਿਅਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਭਸਚੇਸਚੁਲਹਿਅਗਾਦਇਅਕਰਹੁਦਇਅਲਾਅਪਣੀ
 ਸਿਠਤਿਦੇਹਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਲਨਾਨਕਪੁਰਿਏਹਾ॥੧॥੫:੫॥ਏਕੋਜਪੀਐਮਨੈਮਾਹਿਇਕੀਸਰਣਾਇ
 ਏਕਸੁਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹਵੀਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਏਕੋਦਾਤਮੰਗੀਐਸਭਕਿਛੁਪਲੋਪਾਇਅਮਨਿਤਨਿਸਾਸਿ
 ਰਿਹਸਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਏਕੁਪਿਅਇਅਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਕੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਜਾਇ॥ਦੁਰਗੀਤੇਸੰਤਜਨਭਿ
 ਨਮਨਿਦੁਰਾਅਇਅਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਹਰਿਅਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਨਾਮੁਪਿਆਈਨਾਮੁਉਚਰਨਾਨਕਖਸ
 ਸਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇਤੁਰਖਦਾਲਾਮਾਰੋਤਿਸੁਕਉਣਾ॥ਜਿਸਨੇਤੁਰਖਦਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਦੁ
 ਭਾਜਿਸਨੇਤੇਰਾਅੰਗੁਤਿਸੁਖਉਜਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰਾਅੰਗੁਸੁਨਿਰਮਲੀਪੁੰਨਿਰਮਲਾ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਨਦਰਿਨ
 ਲੇਖਾਪਛੁਐ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਭੁਸੀਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਭੁੰਚੀਐ॥ਜਿਸਨੇਤੁਪ੍ਰਭਵਲਿਤਿਸੁਕਿਅਮੁਹਛੰਦਗੀ
 ॥ਜਿਸਨੇਤੇਰੀਮਿਹਰਸੁਤੇਰੀਬੰਦਗੀ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ੫:੫ ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਸੰਘਿਦਿਹਾਦੇ॥
 ਤੁਧਪੁਭੁਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਅਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਹਾਦੇ॥੧॥੫:੫॥ਸਤਿਕੁਰਸਿਮੁਹੁਆਪਣਾਘਟਿਅਦਘ
 ਟਿਘਟਘਾਟਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਿਅਕੋਇਨਬੰਧੈਦਾਟਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਥੈਤੂੰਸਮਰਭੁਜਿਥੈਕੋਇਨ
 ਹਿ॥ਓਥੈਤੇਰੀਰਖਾਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ॥ਸੁਣਿਕੋਜਮਕੋਦੁਰਨਾਇਤੇਰੈਛਰਿਜਾਹਿ॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਰਾ

ਹੁਗੁਰਸਬਦੀਪਰਿਪਾਹਿ। ਜਿਨਕਉ ਭਗੀਪਿਆਸਾਸੀਮ੍ਰਿਤਸੇਖਰਿ। ਕਾਲਿਮਹਿਏਰੋਪ੍ਰਿਗੁਣਗੋਵਿਦਗਾਰੀ॥
 ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਲੁਸਮਾਲੇਸਾਹੀਸਾਹਿ। ਬਿਰਥਕੇਇਨਜਾਇਜਿਅਫੈਤੁਪੁਆਹਿ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁਪੰਧ ॥ ੪੬
 ਜਾਤਿਸੁਨਬੁਣਾਇਹੁਪਰਬ੍ਰਹਮਨਮੁਦੇਹੁਅਪਰਾਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਸਮਰਬੁਸਦੁਵਾਰਾ। ਤੁਨਿਹਭਲੁ
 ਨਿਰਦੈਰੁਸਦੁਸਚਾਤੁਪਦਰਬਾਹੁ। ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਪਾਰਾਦੁਗਾਪ੍ਰਭੋਛੇਰਿਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾ
 ਸਭੁਬਿਖਿਅਰਸਛਰਾ। ਸੇਖੁਪੀਏਸਦੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਹਗਾ। ਜਿਨਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਮਸਹਜਸੁਖ
 ਸਾਹਾਨਨਕਇਕੁਆਗਧੇਸੰਤਨਰੇਣਾਹੁ॥ ੧॥ ੫:੫॥ ਅਨਦੁਖਬਿਸ੍ਵਮੁਨਿਤਹਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਮਦੁਰ
 ਸਿਆਣਪਛਾਡਿਦੇਹਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਤੂਅਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤਪਿਣਾਦੁਣੇ। ਨਤੂ
 ਅਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪੜਾਦੁਣੇ। ਨਾਤੂਅਵਹਿਵਸਿਤੀਰਥਿਨਾਈਐ। ਨਾਤੂਅਵਹਿਵਸਿਪਰਤੀਧਾਈਐ। ਨਾਤੂ
 ਅਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿਆਣਪੈ। ਨਾਤੂਅਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤਦੁਣੇ। ਸਭਕੋਤੇਰੇਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ। ਤੂਭਗਤਕੈਵ
 ਸਿਰਗਤਾਤੁਤੇਗਾ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਪੰਧ ॥ ੪੭॥ ਅਪੇਵੈਦੁਆਪਿਨਰਾਇਣਾ। ਏਹਿਵੈਦੁਜੀਅਕਾਦੁਖਲਾਇ
 ਣਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਇਣਾ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਾਨਿਵਸੈ। ਤਿਸਕੇਸਰਦੁਖਮਿਟਾਇਣਾ॥ ੧॥ ੫:੫॥ ਹੁ
 ਕਮਿਉਛਲੈਹੁਕਮੇਰਹੈ। ਹੁਕਮੇਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਸਹੈ। ਹੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ। ਨਾਨਕਜਿਸੋਨੋਹੈਦੈ
 ਤਿ। ਹੁਕਮਿਅਮਰੈਹੁਕਮੇਪੀਜੀਵੈ। ਹੁਕਮੇਨਾਨਾਦੁਡਾਥੀਵੈ। ਹੁਕਮੈਸੋਗਰਬਅਨੰਦਾ। ਹੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰੋਧਭੁ
 ਰਮੰਤਾ। ਹੁਕਮੇਅਵਣਜਾਣਹਾਏ। ਨਾਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀਲਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਤਿਸੁਛਾਢੀ
 ਕੁਰਬਾਣੁਚਿਤੇਗਾਸੇ। ਵਦਾਗਾਹਉਤਿਸੁਛਾਢੀਬਲਿਹਰਜਿਗਦੈਗੁਣਾਮਪਾ। ਸੇਛਾਢੀਧਨੁਪੰਨੁਜਿ
 ਸੁਲੋਕੈਨਿਰੰਕਹੁ। ਸੇਛਾਢੀਭਾਗਹੁਜਿਸੁਸਚਾਦੁਆਰਬਾਹੁ। ਓਹੁਛਾਢੀਤੁਪੁਪਿਆਇਕਲਾਣੇਦਿਹੁਗੈਣ
 ਗਾਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਅਫੈਕਦੇਹਾ। ਕਪੜੁਭੋਜਨੁਸਦੁਰਹਦਾਲਿਵੈਧਾਗਾਸੇਛਾਢੀਗੁਣਵੰਦੁ
 ਜਿਸੋਨੋਪ੍ਰਭਪਿਆਹੁ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁਪੰਧ ॥ ੪੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਅਮਿਓਭੁਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਉਗਮਨਿ
 ਤਨਿਹਿਰਦੈਸਿਮਹਿਹਰਿ। ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ। ਉਪਦੇਸੁਸੁਣਹੁਤਮਗੁਰਸਿਖਪੁਸਰਾਇਹੈਸੁਆਉ।
 ਜਨਮੁਪਦਾਰਬੁਸਫਲੁਹੋਇਮਨਮਹਿਲਾਇਹੁਭਾਉ। ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦੁਪਣਾਪ੍ਰਭਜਪਤਿਆਦੁਖਸ
 ਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਉਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਉ॥ ੧॥ ੫:੫॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਈਐਗੁਰਪੂਰਖ
 ਤਿਦੇ। ਭਾਵੈਜਪਤਪਸੰਜਮੇਭਾਵੈਹੀਕਢਿਲੇ। ਭਾਵੈਜੋਨਿਭਵਾਈਐਭਾਵੈਬਖਸਿਕਰੇ। ਭਾਵੈਦੁ
 ਖਸੁਖਭੋਗੀਐਭਾਵੈਕਰਮਕਰੇ। ਭਾਵੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾਵੈਜੋਤਿਧਰੇ। ਭਾਵੈਭੋਗਕੁਗਾਇਦਾਭਾਵੈ
 ਮਨਹਿਕਰੇ। ਭਾਵੈਗਰਕਿਸੁਭਉਅਉਤਰੇਭਾਵੈਧਰਣਿਪਰੇ। ਭਾਵੈਹੀਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਏਨਾਨਕਵਿ
 ਲੇਹੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਿਆਈਸਚੇਨਾਮਕੀਹਉਜਿਵਿਸੁਣਿਸੁਣੇ। ਪਸੁਪਰੇਤਮਗਿਆਨਉਧ

ਹੇਇਕਾਖਿਣੇ। ਦਿਨਸੁਰੈ। ਟਿਭੇਰਨ। ਉਸਦਾਸਦਜਾਪੀਐ। ਤਿਸਨਾਉਖਾਦਿਕਰਲਨ। ਇਤੇਰੈਪੀਐ। ਰੋਹੁਸਗੁਰੂ
ਖਵੈਏ। ਜਿਸੁਨਾਉਮਨਿਦਸੈ। ਤਿਸਹਿਪਰਪਤਿਲਾ। ਲੁਝੇਲੁਰਸਬਦੀਰਸੈ। ਖੰਡਬੁਧਸੰਤਬੋਅੰਤਉਪਾਰਣਹਾਰੀ
ਆ। ਤੇਰੀਸੋਗੁਰੂਪੁਸਚੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਪੰਥ ॥ ਅਮਿਤਪਿਆਰਾਨਾਨਕਜੀਮੈਛੁਡਿਗਫਾ
ਇਅਗੰਗਿਕੁਸੁਰੈਭੁਲੀ। ਤਵਿਸਜਣਮੈਕੀਮਨਪਉਦੀਹਉਤੁਪੁਬਿਨੁਅਛੁਨਲਹਦੀ॥੧॥ ਪੰਥ ॥ ਸਸੁਦਿਰ
ਇਨਿਨਾਨਕਜੀਉਸਸੁਰਵਾਦੀਜੇਠਉਪਉਪਉਧੁਧੈ। ਹਰੇਰਸੁਪੁਟੇਦੇਵਤਨੁਜਮੈਸਜਣੁਤੂਰੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸੁਰੂਧੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਦਰਦੁਨਿਦਰਣੇ। ਜਿਸੁਰੂਧੁਠਾਚਿਤਿਤਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਣੇ। ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਪੁਰ
ਗੁਰੂਸੁਸਰਪਰਤਾਰਣੇ। ਜਿਸੋਨੇਲਾਏਸਚਿਤਿਸੁਸਦੁਸਮਾਲਣੇ। ਜਿਸੁਆਇਆਹਥਿਪਾਨੁਸੁਰਹਿਆਭਾਲ
ਣੇ। ਜਿਸੋਨੇਏਕੋਗੁਰਗਤਿਸੁਜਾਨਣੇ। ਓਹੁਸਭਨਾਕੀਰੇਣੁਬਿਰਹੀਚਾਰਣੇ। ਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਦਿਤੁਣਸੁਰੂ
ਰੋਕਾਰਣੇ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਪੰਥ ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਨਾਨਕਜੀਮੈਹਰੁਦਵਾਈਛੋੜਿਆਹਭੁਕਿਛੁਤਿਆ
ਗੀ। ਹਰੇਸਾਕਕੁਫੁਏਡਿਠੇਤਉਪਲੈਤੇਰੈਲਾਗੀ॥੧॥ ਪੰਥ ॥ ਠਿਰਦੀਠਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀਉਹਉਠਾਵੀਥੀ
ਈਬਹੁਤੁਦਿਸਾਦਰਪੰਥਾ। ਤਾਹਉਸੁਖਸੁਖਾਲੀਸੁਤੀਜਗੁਗਮਿਸਜਣੁਮੈਲਧਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭੇਦੁਖਸੰਤਪਜਾਤੁਪੁਰੁਲੀਐ। ਜੇਕੀਚਨਿਲਖਉਪਾਵਤਾਕਹੀਨਪੁਲੀਐ। ਜਿਸੋਨੇਦਿਸਹੈਨਉਸੁਨੀ
ਹਧਨੁਕਾਢੀਐ। ਜਿਸੋਨੇਦਿਸਹੈਨਉਸੁਜੇਨੀਹਾਢੀਐ। ਜਿਸੁਖਸਮੁਤਅਵੈਚਿਤਿਤਿਸੁਜਖੁਰੈਰੂਏ
॥ ਜਿਸੁਖਸਮੁਤਅਵੈਚਿਤਿਰੋਗੀਸੋਗਣੇ। ਜਿਸੁਖਸਮੁਤਅਵੈਚਿਤਿਸੁਖਰੋਅਹੰਕਾਰੀਆਸੁਈਦੁਹੇਲਾ
ਜਗਿਜਿਨਿਨਾਉਦਿਸਾਗੀਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਪੰਥ ॥ ਤੇਰੀਬੰਦਸਿਮੈਕੋਇਨਡਿਠਾਤੁਨਾਨਕਮਨਿਰਾਣਾ
ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤੁਦਿਚੇਲੇਜੇਮਿਲਿਕੰਤੁਪਛਣਾ॥੧॥ ਪੰਥ ॥ ਪਾਵਸੁਹਾਦੇਜਾਤਉਧਿਰਿਜੁ
ਭਦੇਸੀਸਸੁਹਾਦਾਚਰਣੀ। ਜੀਤਉਜਸੁਗਾਵੈਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਿਲਿਨਾ
ਗੀਸਰਸੀਗਿਮੰਗਲੁਗਾਦੀਆ। ਘਰਕਹੋਆਬੰਧਾਨੁਬਹੁਵਿਨਪਾਦੀਆ। ਬਿਨਹੀਦੁਖਤਿਦੁਰਤੁਸੇਇ
ਭੁਰਾਦੀਆ। ਸੀਲਵੰਤਿਪਰਪਤਿਰਿਦੈਸਚਾਦੀਆ। ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਇਰੀਤਾਦੀਆ। ਮਨਿਦ
ਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚਰਣਦਾਸਵੀਆ। ਸੋਭਾਬਣੀਸੀਗਰੁਖਸਮਿਜੀਰਾਦੀਆ। ਮਿਲਿਐ। ਇਸੀ
ਜੋਗਿਜਾਤਿਸੁਭਾਦੀਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਪੰਥ ॥ ਹਰਿਗੁਣਰੈਣੇਨਾਨਕਜੀਉਮੈਕੁਥੀਏਮੈਨਿਰਗੁਣ
ਰੋਕਿਆਰੋਏ। ਤਉਜੇਦਰਦਾਤਾਰੁਨਕੋਈਜਾਚਕੁਸਦਾਜਚੋਏ॥੧॥ ਪੰਥ ॥ ਦੇਹਛੁਡੀਦਵੀਉਣ
ਮਛੁਟਾਗੁਰਿਸਜਾਇਜੀਉਪਰਾਇਆ। ਹਰੇਸੁਖਸੁਹੇਲਵਾਸੁਤਜਿਤਾਜਗੁਸਬਾਇਆ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਵਡਤੇਗਦਰਬਾਰੁਸਚਾਤੁਪੁਤਖਤੁ। ਸਿਰਿਸਾਹਪਤਿਸਾਹੁਨਿਹਚਲੁਚਉਛੁਤੁ
॥ ਜੋਰੁਏਪਾਰਬੁਧਮਸੋਈਸਚੁਨਿਅਉਜਿਭਾਵੈਪਾਰਬੁਧਮਨਿਥਾਵੈਮਿਲੈਥਾਓ। ਜੇਕੀਨੀਕਰਤ

ਮੁਖਸੁਹਾਦ

ਨਨਕੁਤਿਸਚਲਿ
ਹਰਨੈਜਿਸੁਦੇ
ਤਰੁਗੁ

ਰਿਸਾਈਕੁਲੀਗਲਾਜਿਨੀਪਛਾਤਖਸਮੁਸੇਦਰਗਹਮਲਾਸਹੀਤੇਰਫੁਰਮਾਨੁਕਿਨੈਨਠੇਗੀਐਕ
ਰਣਕਰਣਕਰੀਮਕੁਦਰਤਿਤੇਗੀਐ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਪੰਥ ॥ਸੇਇਸੁਣੰਦਕੀਮੇਰਤਨੁਮਨੁਮਉਲ
ਨਮੁਜਪੰਦਰੀਲਲੀਪੰਧਿਜੁਲੰਦਕੀਮੇਰਅੰਦਰੁੰਦਫੁਰਦਰਸਨਦੇਖਿਨਿਹਾਲੀ॥੧॥ਪੰਥ॥ਹ
ਰਮਲਾਹੁਮੈਮਾਣਕੁਲਧਾਮੁਲਿਨਪਿਧਮੈਕੁਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾ॥ਦੁਦਵਦਾਈਥੀਆਥਿਤਾ॥ਜਨਮੁਪ
ਦਰਬੁਨਕਜਿਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੇਮਸਤਕਿਕਰਮੁਹੋਇਸੇਸੇਵਾਲੂ॥ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿ
ਕਮਲਪ੍ਰਗਸਿਅਸੋਅਨਦਿਨੁਜਗਾ॥ਲਗਾਰੰਗਚਰਣਰਬਿੰਦਸਭਕੁਮੁਭਉਗਾ॥ਅਤਮਜਿਤਾ
ਰਮਤੀਅਗੰਜਤਪਗਾ॥ਜਿਸਹਿਧਿਆਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਕਲਿਮਹਿਤਗਾ॥ਸਪੁਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲ
ਅਨੁਸਠਿਮਜਨਗਾ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਕ੍ਰਮਿਲਿਆਆਪਣਸੋਪੁਰਖੁਭਗਾ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਪੰਥ ॥ਜਾਂ
ਪਿਰਅੰਦਰਿਤੰਧਨਬਹਰਿ॥ਜਾਂਪਿਰਬਹਰਿਤੰਧਨਮਹਰਿ॥ਬਿਨੁਨਦੈਬਹੁਠੇਰਾਠਿਰਹਰਿ॥ਸਰਿਗੁ
ਰਿਸੀਗਿਦਿਖਾਇਆਜਹਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਮਾਹਰਿ॥੧॥ਪੰਥ॥ਅਹਰਸਭਿਕਸਟਠਿਰੇ
ਅਹਰੁਇਕੁਨੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਪੁਰਿਜਗੁਇਧਰੇ॥ਦਿਰਲਾਪੁਛੈਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਫ
ਰੀਪੁਦਰੁਆਪਹੁਤੇਰਾਮੰਰਤਬਾ॥ਰੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਨਜਾਪਤਿਕਰਤਬਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਕੁਰਿ
ਛੁਜਣਲਾ॥ਸਕੁਕਿਛੁਤੇਰੈਦੁਸਿਤੇਰਾਘਰੁਲਾ॥ਤੇਰੈਘਰਿਅਨੰਦੁਦਧਾਈਤੁਧਘਰਿ॥ਮਾਣੁਮ
ਹਤਤੇਜੁਆਪਣਾਅਪਿਜਗਿ॥ਸਰਬਕਲਭਰਪੁਰੁਦਿਸੈਜਤਕਤਾ॥ਨਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਤੁਧੁਆ
ਗੈਬਿਨਦਤਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਪੰਥ ॥ਛਤਰੇਬਾਜਰਸੋਹਨਿ॥ਦਿਚਿਦਪਾਰੀਏ॥ਵਖਰੁਹਿਕੁਅ
ਪਰੁਨਾਨਕਖਟੇਸੋਧਣਿ॥੧॥ ਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕਬੀਰਹਮਰੋਕੇਨਹੀਹਮਕੀਸਪੁਕੇਨਹੀ॥ਜਿਨਿ
ਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਹਿਸਮਾਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਠਲਿਓਬਿਰਖੁਤੁਹਦੁਕਾਹਰਿਸਠ
ਲਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥ਮਨੁਲੋਚੈਉਨਿਮਿਲਣਕਉਕਿਉਦਵੈਪਤਾ॥ਵਗਨਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਓਹੁਅਗਮੁਅਚਿ
ਤਾਓਹੁਪਿਆਰਾਜੀਅਕਾਜੋਖੋਲੈਭਿਤਾ॥ਸੇਵਾਕਰੀਤੁਸਾੜੀਅਮੈਦਸਿਹੁਮਿਤਾ॥ਕੁਰਬਾਣੀਦੇਵ
ਵਾਰਣੈਬਲੇਬਲਿਕਿਤਾ॥ਦਸਨਿਸੰਤਪਅਰਿਆਸੁਣਹੁਲਾਇਚਿਤਾ॥ਜਿਸੁਲਿਖਿਅਨਨਕਦ
ਸਤਿਸੁਨਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਦਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀ
ਤਸਕਰਥੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਰਨਾਥਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੁਲਾਹਿ॥੧॥ ਪਤਿਸਾਹੀਪ
ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਣੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੁਛੇਧਰਮਰਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਹੀਵਰਪਰਵਰੁਆਪਿਇਕਤੀਆ॥ਅਪਣੀਕੀਮਤਿਅਪਿਅਪੇਹੀਜਤੀਆ॥ਸ
ਕੁਕਿਛੁਆਪੇਅਪਿਅਪਿਉਪੰਨਿਆ॥ਅਪਣਾਕੀਤਾਅਪਿਅਪਿਦੁਗੰਨਿਆ॥ਪੰਨੁਤੁਤੇਰਬੁਭਿਥੈ

ਰੂਪਾਪੰਨੁ ਸੁਰੇਰੇ ਗਤ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਰਿਠਾ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੫ ॥ ਠਹੀ ਦਾਭੂ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਮੰਨਿ ਦਿਸੁ ਲਾਬਾ
 ਗੁਜੇ ਨਰਪੀਰਿ ਨਿਦਾ ਜਿਅ ਤਿਨ ਅੰਚਨ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਪੰ ੫ ॥ ਠਹੀ ਦਾਭੂ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੀ
 ਦੇਹਾ ਦਿਗਲੇ ਕੇਈ ਪਈ ਅਨਿ ਜਿਨਾ ਪਿਅਰੇ ਨੇਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਦਇਆ ਬਹੁ
 ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਅਪਿਸੇ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਏ ॥ ਅੰਗ ਰਿਜਾ ਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ
 ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਸਪਸੰਗ ਤਿਕੈ ਆਸਰੇ ਪੁਰਸਿ ਉਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਹ
 ਰਿਨ ਮਿਤਰਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿ ਭਉ ਠਿਰਿ ਜੇ ਨਿਨ ਪਾਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਅਨੁਲਕੁ ਅਪਿਛੁਕੁ
 ਏਨਾ ਨਕਬ ਸਿਮਿਲਾਇ ਅਨੁਰਥੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ਪੰ ੫ ॥ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ
 ਦੀ ਰਤ ਰੰਗਿ ਚਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦੇਹ ਲੇ ਪਈ ਅਹਿਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਸਨਮੁ ਲਾ ॥੧॥ ਪੰ ੫ ॥ ਅੰਦਰੁ ਦਿਪਸ
 ਚਿਨਾਇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਭੋਰਿ ਮਿਅ ਨਾਨਕਾ ਦੇਹ ਆਹਰਿ ਬਾਇਦੁ ਟਿਤਿ ਟਿਤਿ ਭਵ ਟਿਰੇ ਮਿ ॥੩੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੀ ਤੋਰ ਚਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿ ਆ ॥ ਆਪੇ ਹੋਇ ਓਹੁ ਕੁਆਪੇ ਬਹੁ ਰਤਿ ਆ ॥ ਆਪੇ ਸ
 ਰਨ ਮੰਨਿ ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਗਾ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਰੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਗਟੀ
 ਐਕੀ ਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ਤੇਰੀ ਥਟੀ ॥ ਐਗਾਹਿ ਰਹੀ ਰਿਅ ਬਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਗਣ ਤੁਤੀ ॥ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ
 ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੀ ॥੨੨॥ ੧॥ ਚਉਪਦਿ ਆਕਾਜੁ ਮਲਾ ੬੦ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀਅ ੮ ॥ ਛੰਤ ਪੰ
 ਰੁਤੀ ੧ ॥ ਵਰ ੧ ॥ ਜੋਰੁ ੧ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਨ ਗਣਨਾ ਨਹੀਨ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗਰਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਅਨਿਪਿਅ ਸਬਦੁ ਵਰਸਾਵੈ
 ॥ ਗਰਹ ਉਸੇਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਗਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਭੁਭਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ
 ਤੇ ਸੋਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਜੇਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨਾ ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਗੰਠੁ ਦੈ ॥ ਸੋਈ ਜ
 ਨੁ ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਾਈ ਮਤਿ ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨ ਪਾਜਿ ਤੁਨਿ ਮਖਨ ਪ੍ਰ
 ਬੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਸੀਤ ਸੰਗਿ ਲਹਿਏ ਹੁਸੁ ਪੁਪਾਇ ॥ ਹਿਰਿ ਗੁਨ ਸਦਾ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰ ਜੁਮਾ
 ਮੰਗਲੁ ਪੁਕਿਛੁ ਅਨਨ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ ॥ ਕਪੂਨ ਕਸੇਗਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿ ॥ ਭਤ ਹਗਰ ਭੋਜੇ ਨਿਕਰ ਅਵੈ ॥ ੪
 ॥ ਨਟ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਵਪਦੇ ॥ ਓਲਾਹੇ ਮੈ ਕਪੂਨ ਦੀਓ ਮਨ ਮੀਰਤੁ ਹੋਰੇ ਕੀਓ ॥ ੧ ॥ ਗਹਉ ॥
 ਅਗਿਆਨੀ ਜਨਿ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹੋਰੇ ਬੀਓ ॥ ਈਹ ਉਹਾਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਦਿ

ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰਿਤ੍ਰੀਓ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਇਹ ਬਾਤ ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ
 ਪਰਗਾਸਿ ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਥੀਓ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਪੀਰਾ ਜਮ ਕੀਤ੍ਰ
 ਸਮਿਟੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਨਿਕ ਸੀਹ ਉਧੈ ਪੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਚਿਉ ਬਾਰਿ
 ਕ ਖੀਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਜਨ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਥੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਖਲੇ ਕੁਮਰੀ ਤਿਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਹੀਰੇ ਥੇਧੇਰੀ
 ਗਾਬਿਸ ਮਭੇ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਭੁਨੀ ਗਾਓ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਪਨ ਜਨੁ ਅਪ
 ਹਿਅ ਪਿਉ ਪਾਰਿਓ ਅਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਨਹਿ ਬਿਸਾਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਚਿ
 ਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਮੂਹਿ ਦੀਓ ਸਹਜਿ ਸੁਕੁ ਇਸਦੁ ਰਿਓ ॥
 ੧ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਾਸੁ ਮਹਾ ਨਿਕਾਸਾ ਗੁਰ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਿਓ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਾਸਾ ਨੇ ਪੁਨ ਹੋ ਪੁਨ ਹੋ ਬਲਿ
 ਹਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਨ ਮੁਕਹਿਓ ਕਿਓ ਏ ਅਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਬਿਨ
 ਭੀਤ ਭਿਤ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਹਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜ ਤੇ ਖੋਜ ਤ ਕੁਇ ਥੈ ਰਾਹੀ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ਸਗਲ ਤਿਆ
 ਗਿਏ ਕਲਿ ਦੁਲਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤ ਰੇ ਚੋ ਚੋ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓ ਸਿ
 ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਹਨ ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਰ ਏਓ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਰੋਗੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਚ ਲਗਾਇਓ ਜਨ ਅ
 ਪੁਨੇ ਕਉ ਮਨੁ ਬੀਧੇ ਪੇਮ ਕੀ ਖੋਗੀ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਠਾਕੁਰ ਤਿਸੁ ਉਪਜਿਓ ਏ ਮਾਕੀ ਜਾਲੀ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰਾ
 ਪੁਰਿ ਹੋ ਕਰਿ ਪਾਨਿ ਧਿਆਨ ਨ ਪੇਖਿਓ ਹੋਗੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਥੋਰੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥
 ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜ ਪੁਜਾ ਪਿਯਹਿ ਨਾਹਿ ਏਣਾ ਕਬਹੂੰ ਬਿਸਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਅਠ ਪਹਰੁ
 ਨਗਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੁ ਪੁਰਿ ਕਹਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਸਭ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਾ ਪਗਾਇਣਾ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਹੋ ਕੀ
 ਰਪਾਨਿ ਧਿਯਾਇ ਘਟਿ ਦਿਸਾਇ ਸਮਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਪਤਾ ਪਕੇਟਿ ਲਖ ਪੁਜਾਹਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿਨ ਲਾ
 ਇਣਾ ਦੁਇ ਕਰੋ ਜੋ ਨਿਨਾਨ ਕੁਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
 ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਸੁਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ
 ਦਾਤ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਰਾਗਾ ਉਕੀਰਤੁ ਪੁਰਨ ਗਿਆਨਾ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁਲੇ ਭੁਖੰ ਭੁਖੰ ਕੀਨੇ ਬਿਨ ਸਿਉ ਤੁਮਾਰਿ
 ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿਧ ਪਾਟਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਜਾਨਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਕੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨ
 ਕੁਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਨਟ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹਉ ਦੁਰਿ ਦੁਰਿ ਜਉ ਗੁਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ
 ਨਿਰਗੁਨ ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਦਾਤੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਉਠਤ ਥੈ ਠਤ ਸੇਵਤ ਜਗਤ ਜੀਅ ਪੁਨ ਪਨ ਮਲਾ ॥ ੨ ॥
 ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਬਹੁਤ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨਿ ਹਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟਨਾਇਨਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ਪ੍ਰਤਲਾ ॥ ਕੋਊਰੇਮੇਰੇਸਾ ਜਨਮੀਤੁ ਬਿਨਸੇਵੁਖੁਬਿਪ੍ਰੀਤਿਸਤੁ
ਅਰਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਕੋਈਦਿਰਲਾਅਪਨਕੀਤਾਸੀਗਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਸੀਤਾਕਰਿਕਿਰ
ਪਹਿਜਸੁਦੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਭਜੁਚਨੁਪਦਾਰਬੁਜੀਤਾਕੋਟਿਪਤਿਤੋਹਿਪੁਨੀਤਾਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਕੀਤ
॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਾਨਿਰਕਉਨਿਰਦੈਰੁ
ਅਕਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨਿਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰਿਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਾਗਅਵਰਟਹਲਾਊਠੀਅਨਿਤਕਰੈਜਮੁਸਿ
ਰਿਮਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਜਿਨਾਮਸਤਕਿਲੀਖਿਅਤੇਮਿਲੇਸੰਗਾਗਾਸੰਸਾਰੁਕਉਜਲੁਤਰਿਅਹਰਿਸੀਤਪੁਰਖਅ
ਪਾਗ ॥ ੧ ॥ ਨਿਤਚਰਨਸੇਵਹੁਸਾਪਕੇਤਜਿਲੇਭਮੇਹਥਿਕਾਗਾਸਰੁਤਚਹੁਦੁਜੀਅਸਹੀਰਖੁਅਸਾਇਕਨਿਰੰਕ
ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿਰੁਮਿਭੂਲੇਸਾਕਤਾਬਿਨੁਕੁਰਅੰਧਅੰਧਗਾਧਰਿਹੋਵਨਾਸੁਹੋਇਅਕੋਨਮੇਟਣਹਗ ॥ ੩ ॥ ਅਰ
ਮੁਪੁਰੋਥਿੰਦਕਾਅਨਿਕਨਾਮਅਪਾਗਾਪਨੁਪੰਨੁਤੇਜਨਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲੀ
ਗਉੜਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰਮਨਮਕਉਨਮਸਕਾਗਾਜਾਸੁਜਪਤੋਵਤਉਧਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਜਕੋਸਿਮਰਨਿ
ਮਿਟਹਿਧੀਧਾਜਕੋਸਿਮਭੂਟਹਿਬੀਧਾਜਕੋਸਿਮਕਨਿਮੁਰਖਚਤੁਗਾਜਕੋਸਿਮਰਨਿਕਲਹਉਧਗ ॥ ੧ ॥ ਜ
ਕੋਸਿਮਰਨਿਭਉਵੁਖਹੋਯਾਜਕੋਸਿਮਰਨਿਅਪਦਾਹੋਯਾਜਕੋਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਧਾਜਕੋਸਿਮਰਨਿਨਹੀਸ
ਤਪ ॥ ੨ ॥ ਜਕੋਸਿਮਰਨਿਰਿਦਬਿਗਾਸਾਜਕੋਸਿਮਰਨਿਕਵਲਾਦਸਿਯਾਜਕੋਸਿਮਰਨਿਨਿਪਿਨਿਧਨਾ ॥
ਜਕੋਸਿਮਰਨਿਤਰੇਨਿਦਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਨਾਮੁਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿਕੁਰਤਿਉਪਾਰੁਕਰੀ ॥ ਹਰਿਦਾਸਦਾਸਾਦੀਨੁ
ਸਰਨਾਨਾਨਕਮਾਥਸੰਤਚਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਪਤਿ ੫ ॥ ਅੰਧੇਸੇਸਹਈਹਰਿਕੋਨਾਮਾਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਭਜੁਪੁਰਨਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਬੁਝਤਕਉਜੈਸੇਬੇੜੀਮਿਲਤਾਭੂਲੁਤਦੀਪਕਮਿਲਤਾਭਿਲਤਾਜਲਤਮ
ਗਨੀਮਿਲਤਨੀਗਾਜੈਸੇਬਾਰਿਕਮੁਖਹਿਖੀਗ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇਰਣਮਹਿਸਖਾਭੂਤਾਜੈਸੇਭੂਖੇਭੋਜਨਮਾਤਾਜੈਸੇ
ਕਿਰਖਹਿਬਰਸਮੇਘਾਜੈਸੇਪਾਲਨਸਕਤਿਸੇਘਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪਤ੍ਰਸਾਸੁਅਪਿੰਜਰਨਹੀਖਾ
ਇਬਿਲਾਸਾਜੈਸੇਅੰਧੇਹਿਰਦੇਮਹਿਜੈਸੇਦਨੇਚਕੀਦਗਹਿ ॥ ਬਹੁਤਉਪਮਾਥੇਗੀਕਹੀ ॥ ਹਰਿਅਗਾਮਅ
ਗਮਅਗਾਪਿਤੁਹੀ ॥ ਉਚੁਚੋਬਪੁਅਪਾਗਾਸਿਮਰਤਨਾਨਕਤਰੇਸਾਗ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਪਤਿ ੫
ਇਹੀਹਮਾਰੈਸੁਠਲਕਾਜਾਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਲੇਹੁਨਿਦੁਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਚਰਨਸੀਤਹਮਾਥਮੇਗਾਨੈਨਿਦਰਸ
ਖਉਨਿਸਿਭੋਗਾਹਸਤਹਮਾਰੇਸੰਤਟਹਲਾਪਾਨਮਨੁਪਨੁਸੰਤਬਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਸੰਗਮੇਰੇਮਨਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੰ

ਕਰਾ

ਤਕੁਨਬਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਿਸੀਤੁਅਗਿਆਮਨਹਿਮੀਠਾਮੇਰਕਮਲਬਿਗਸੈਸੀਤਰੀਠਾ॥੨॥ਸੀਤਸੀਰਿ
ਮੇਰਹੋਇਨਿਦਾਸੁਸੀਤਨਕੀਮੇਰਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸਾਸੀਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਮਹਿਮੰਤਾਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਖਿ
ਖੇਰੀਤਾ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਹਾਨਿਧਨਾਪ੍ਰਭਦਇਆਲਮੇਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨਾਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਧਾ
ਰਿ॥ਚਰਨਸੀਤਨਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਧੁਰਿ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉਰੂਪ:੫ ॥ਸਭਕੈਸੰਗੀਨਾਹੀਦੂਰਿ॥
ਕਰਨਕਰਦਨਹਾਜਰਾਹਜੁਰਿ॥੧॥ਰਹਉਸੁਨਤਜੀਓਜਾਸੁਨਾਮੁ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸ੍ਵਾ॥
ਸਗਲਨਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵਕਰੇ॥੧॥ਜਕੈਅਰਿਸਗਲੇਸਮਾਹਿ॥ਜਿਸਤੇਬਿਰਥਕੋ
ਇਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਸਦਾਸਦਾਸੇਵਹੁਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥ਸਦਾਪਰਮੁਜਕੈਦੀਬਾਣਿ॥
ਬੇਮੁਹਤਾਜਨਹੀਕਿਛੁਕਾਣਿ॥ਸਭਕਿਛੁਕਰਠਾਅਪਨਾਅਪਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਤਕਉਜਪਿ॥੩॥ਸਪਸੀਰਿ
ਤਿਕਉਹਉਬਲਿਹਰਾਜਾਮੁਮਿਲਿਹੋਵੈਉਧਾਨਾਮਸੀਰਿਮਨਤਨਹਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਰੀਦਾਰਿ
॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀਗਉਰੂਪ:੫ ॥ਦੁਪਦੇ॥ਹਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਰਸਿਮੇਰੀ
ਪ੍ਰਭਏਕੰਕਰਨਾ॥੧॥ਰਹਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਣੀਐਜੀਵਣੈਕਾਮੁਲੁਗਰਦਿਹਰਿਆਸਾ
ਬਤਠਾਣੀਸੁਖਮੇਅਸਭੁਲਾ॥੧॥ਅਲਜਾਬਾਬਿਕਾਰਤਜਿਸਭਿਹਰਿਗੁਨਾਨਿਤਿਗਉਰੂਕਰਜੇਰਿਨਨਕੁ
ਦਨੁਮੀਰੈਦੇਹੁਅਪਨਾਉ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾਲੀਗਉਰੂਪ:੫ ॥ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਦੇਵਅਪਾਗਾਕਉਰੂ
ਜਨੈਚਲਿਤਤੇਰੇਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹੀਪਰਾ॥੧॥ਰਹਉਇਕਖਿਨਹਿਥਪਿਉਬਪਿਦਾਪਤ੍ਰਿਭੀਸੀਕਰਨੈਹ
ਗਾਜੇਤਕੀਨਉਪਰਜਨਾਪ੍ਰਭਦਾਨੁਦੇਇਦਤਗਾ॥੧॥ਹਰਿਸਗਨਿਆਇਓਦਾਸੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਉਚਅਗਮਮੁਰ
ਗਾਕਉਲੇਹੁਭਉਜਲਾਬਿਖਮਤੇਜਨੁਨਾਨਕੁਸਦਬਭਿਹਰਾ॥੨॥੨॥੭॥ ਮਾਲੀਗਉਰੂਪ:੫ ॥ਅਨਿ
ਤਨਿਬਸਿਹੋਗੋਪਲਾਦੀਨਬੰਧਦਭਗਤਿਦਛਲਸਦਾਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਉਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਤੂ
ਚੈਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥ਪੁਰਿਹਰਿਆਸਰਬਮੰਡਲਏਭੁਜੁਅਮੀਸੋਇ॥੧॥ਕਰਨਿਹਰਿਜਸੁਤੇਰਦਰਸਨੁ
ਰਸਨਿਹਰਿਗੁਨਗਉਰੂਬਲਿਤਰਿਜਾਏਸਦਾਨਨਕੁਦੇਹੁਅਪਣਾਉ॥੨॥੩॥੮॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਹੂਸ੍ਰੀਮੁਖਦਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ ਅਰੁ॥੨॥ ਤਰਪੈਪਰਤਿਅਕਾਸੁਨਖੜਾਸਿਰਉਪਰਿਅਮਰੁਕਰਾ
ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੁਰੁਪੈਰੁਪੈਰੁਪੈਰੁਪੈਰੁਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਕਾਨਿਰਭਉਬਤਤੁਨਿਸੋਸੁਖੀਅਸੋਸਦਾ
ਸਦਾਸੁਹੇਲਾਜੇਕੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥੧॥ਰਹਉਦੇਹਪਰਅਭੁਦੇਵਾਰੁਪਹਿਸਿਪਸਾਧਿਕਤੁਰਿਮੁਇਆ

ਲਖਚਉਰਸੀਹਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਜੋਇਆ॥੨॥ ਰਾਜਸੁਸਤਕਤਮਸੁਰੁਪਰਿਕੇਤੇਹੁਪਉਪਾਇ
ਆ॥ ਛਲਬਪੁੰਗੀਇਹਕਉਲਰੁਪੈਅਤਿਰੁਪੈਧਰਮਰਾਇਆ॥੩॥ ਸਗਲਸਮਰੀਰੁਹਿਬਿਆਪੀਬਿਨੁਰੁ
ਕਰਣੈਹਾਗਾਕਹੁਨਾਨਕਰੁਗਤਨਕਾਸੰਗੀਭੁਗਤਿਸੋਹਰਿਦਰਬਰਾ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਪੰਚਬਰਖ
ਕੋਆਭੁਸੁਬਾਰਿਕਹਰਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਟਰੋਪੁਤ੍ਰੇਤਨਰਾਇਣਕੁਰਿਓਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੋ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਕੇਤੇਅਗਨਤਉਧਾਰੋਮੇਰਿਦੀਨਅਲੁਮਤਿਨਿਰਗੁਣਪਰਿਓਸਰਣਿਦੁਆਰੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲਮੀਕ
ਸੁਪਚੋਰੇਤਰਿਓਬਿਧਿਕਤਰੇਬਿਚਾਰੋਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾਰਿਅਰਾਧਿਓਗਜਪਤਿਪਾਰਿਉਤਰੋ॥੨॥ ਕੀਨੀਰ
ਖਿਆਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈਹਰਨਾਖਸਨਖਹਿਬਿਦਾਰੋਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤਭਉਪੁਨੀਤਸਗਲੇਕੁਲਉਜਾਰੋ॥੩॥
ਕਦਨਪਰਪਬਤਾਫਉਅਪੁਨਾਮਿਬਿਆਮੋਹਮਗਨਾਰੋਆਇਓਸਮਨਾਨਕਓਟਹਰਿਕੀਲੀਜੈਭੁਜਾਰੋ॥੪॥
੨॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਫਿਰਨਫਿਤਕੁਮਿਓਬਹੁਭਾਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਹਿਧਣੋਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਹ
ਉਉਮੈਤੇਤੇਭਏਅਜਾਏ॥੧॥ ਅਫਗਦਿਨਕਾਹੁਕਾਜਨਲਾਏਸੋਦਿਨਮੋਕਉਦੀਜੈਪੁਰਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿ
ਜਸੁਗਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਹਿਰਦੇਖਿਪਸਾਰਾਇਸਹੀਮਹਿਉਗ੍ਰਏਆਇਆਮਦਚਾਖਿਭਏਉਦ
ਮਤੇਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਗਾਏ॥੨॥ ਏਹਬਿਧਿਧੋਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਾਬਿਨੁਸੀਤਨਹੀਪਾਏ॥ ਤੁਮਦੂਰਫਤੇਪੁਰ
ਸੰਖਸਮਾਗਨਕਉਦਨੁਆਏ॥੩॥ ਤਿਆਰਿਓਸਗਲਾਮਾਨੁਮਹਤਾਦਾਸਰੇਣਸਰਣਏਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਿ
ਭਏਕੈਮਹਾਅਨੀਦਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਕਦਨਬਨਪੀਰਿਓਨਾਮਕਦਨਬਸਤੁਅ
ੰਕਰਾਕਦਨਚਿਹਨਸੁਨਿਓਪਰਿਓਓਓਮੁਖਤੇਸੁਨਿਕਹਿਗਾਰਾ॥੧॥ ਸੁਨਹੁਰੇਤ੍ਰਕਦਨੁਕਹਤੇਆਇਓਏਤੀਨ
ਜਾਨਿਓਕੇਤੀਕਮੁਦਤਿਚਲਤੇਖਬਰਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਨਸੀਲਪਦਨਅਰੁਪਣੀਬਸੁਧਾਖਿਆਨਿਭ
ਰਤੇ॥ ਪੰਚਤਤਅਲਿਭਉਓਸੀਜੋਗਾਇਨਮਹਿਕਦਨਦੁਰਤੇ॥੨॥ ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਪੁਰਖਿਧਿਧਤੇਨਲੇ
ਹਉਮੈਪਾਣੀ॥ ਜਨਮਮਰਣਉਸਹੀਕਉਰੈਰੇਓਆਏਜਾਣੀ॥੩॥ ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਪੀਕਿਛੁਰਚਨਾਮਿਬਿਆ
ਸਗਲਪਸਾਰਾ॥ ਭਣਤਿਨਨਕਜਬਖੇਲਉਛੁਰੈਤਬਏਕੈਏਕੰਕਰਾ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮਾਨ
ਮੋਹਅਹੁਲੇਭੁਫਿਕਾਰਾਬੀਓਚੀਤਨਪਾਲਿਓਨਾਮਰਤਨੁਗੁਣਹਰਿਬਣਜੇਲਾਦਿਖਹੁਲੇਚਾਲਿਓ॥੧॥
ਸੇਵਕਕੀਓਕਿਨਿਬਹੀਪੀਤਿ॥ ਜੀਵਤਸਾਰਿਬੁਸੇਦਿਓਅਪਨਚਲਤੇਰਖਿਓਰੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੀ
ਆਗਿਆਕੀਨੀਠਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖਨਹੀਮੇਰਿਓਸਹਜੁਅਨੀਦਰਖਿਓਹਿਰਤੀਰਿਓਠਿਉਆਹੁਕਉਦਉਰਿ
ਓ॥੨॥ ਆਗਿਆਮਹਿਭੁਖਸੇਈਕਹਿਸੁਖਾਸੋਗਹਰਖਨਹੀਜਾਨਿਓਜੋਜੋਪੁਕਮੁਭਉਓਸਹਿਬਕਸੇਮਾਥੇ
ਲੋਮਾਨਿਓ॥੩॥ ਭਉਓਕ੍ਰਿਪਲੁਠਭੁਸੇਵਕਕਉਸਦਰੇਹਲਤਪਲਤਾ॥ ਪੀਨੁਸੇਵਕੁਸਠਲੁਓਹੁਆਇਆਜਿ
ਨਿਨਾਨਕਖਸੁਪਛਤਾ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਭੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਭਈਠਕੁਰਕੀਰਤਨਹਰਿ

ਹਰਿਗਣੀ ਸੁਖਾਕਾਪਏ ਬਿਸਮਾਮਿਟਿ ਗਣੀ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਈ ॥ ਚੀਤਿ
 ਮਾਇਓ ਮਨ ਪੁਰਖ ਬਿਪਤ ਸੀਤਨ ਕੀ ਸਗਣਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਕਾ ਮੁਢੇ ਪੁਲਕੇ ਮੇਧੁਨਿ ਦ੍ਰੋਸੁ ਹਲ ਬੋਹਣੀ
 ॥ ਸਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੁ ਹੈ ਨ ਜਗੁ ਕਤ ਹਿਨ ਭਉ ਫਿਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਪ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੀਤਲ
 ਹਈ ॥ ਪਦਨ ਪਤਿਤ ਕੀ ਏਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਮਹਿ ਮਾਕ ਬਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਭਏ ਗੋਬਿ
 ਦ ਚਰਣ ਫਿਰਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਏ ਠਾਕੁ ਰਕਾ ਹੋਇ ਦਿਨ ਭੁਲਿ ਦਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਮਾਧੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ
 ॥ ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਭੁਟਨਾਇ ਕੁਤਿ ਸਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਰਾ ਕਉ ਉ
 ਅਕਉ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਪਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪੁਰ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਗ ਸਿਰੇ ॥ ਬੈਰੀ ਸੀਗਿ ਰਿਰਿ ਸਿਰਿ ਚੀਅ
 ਤਿ ਸਮਿਓ ਜੀਅ ਰਾਜ ਗਸਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਨ ਮਿਸੁਨਿ ਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਗਣਿ ਨ ਪਾਵ ਸਿਰੇ
 ॥ ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਫਿਟਿਕਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਸੁ ਭੁਟਨ ਤਰੁਤਰੀ ਐ ਤਾ ਸਿਉ
 ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ਬੈਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਟ ਕਾਵ ਸਿਰੇ ॥ ੩ ॥ ਭਉ ਫਿਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਿਠਾ ਕੁਰਸੀਤ ਸੀਗਿ ਪਤਿ ਪਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੈਥੁ ਟਕੁ ਮੁਛੁ ਟਾਜਉ ਪੁਰੁ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੁ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਅੰਤ ਰਾਜਾ ਸੀਭ ਬਿਪਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੋ ਕਹਾਵ ਲਾਹਿਓ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਲੁਕੇ ਖਿਨ ਭੀਤ
 ਰਿਅਗ ਨਿਸੀਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਮੁਢੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇਰਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਿਓ ॥ ਧੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾ ਮਖੈਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿ
 ਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਅਸਾਧੇ ਗੁਏ ਪਾਤਿਓ ਤਨ ਭੀਤ ਰਿਰਾਤ ਨ ਕਾਹੁ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪੁਰ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾਦੁਖ
 ਪਾਇਓ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਮਾਧੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੁਰਾ ਬੇਚੀਤਿ ॥
 ਰਿਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨੀਤਾਨੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਦੁਰਨ ਕੋਊ ॥ ਅਦਿ ਮਪਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਨ ਕੀ
 ਓਟ ਅਪੇ ਅਪਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੀਸਾ ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ ਅਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਗਹਿ
 ਓਸਾ ਚਾਸੇਇ ॥ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਠਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧ ਓਸਿ ਤਿਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਗੁ ਮਾਧੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਪਰੁ ॥ ਪਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨ
 ਬਾਰਿਓ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਦਰ ਦੁਲਭ ਜਨ ਮੁਅਕਾਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇਨ ਰਐ ਸੀਕਰਹਿ ਇਅਨ ਥਾ ॥ ਤਜਿ
 ਸਰੰਗ ਪਰਕ੍ਰਮਿ ਤੂਝੁ ਲਾਐ ਹਿਲ ਪਾਇਓ ਦਾਸੀ ਸੀਗਿ ਸਾਨਥਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਪਰਣੀ ਪਰੁਤਿ ਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁ
 ਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਏਕ ਰਤ ਬਿਹਵਥਾ ॥ ਠੇਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ
 ਹੋਤ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਆਜੋ ਬਿਨ ਸਤ ਸੇਨਿ ਹਚ ਲੁਜਾਨ ਥਾ ॥ ਪਰਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐ ਸੇ
 ਭੂਲ ਭੂਲਾਨ ਥਾ ॥ ੩ ॥ ਖੜੀ ਥੁਹ ਮਣ ਸੁਦੁ ਦੈ ਸਸਰੁ ਏਕੈ ਨ ਮਿਤਰਾਨ ਥਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਾਵਹੈ
 ਜੇ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਰਿਪਰਾਨ ਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੀਗਿ ਸੋ ਪੁਰੁਤਰ ਕਾਵਏ ਮ

ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾਹਿ ਯਹਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਰੋਗਾ ਰਿਤ ਪਤ ਬੀ ਮਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਨਰਕਾਇ ਪਰਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕੁਝ
 ਲਕਠੇ ਰਕਮਿ ਗਰਪੁ ਰੁਮਨੀ ਸੁਨਿ ਓਧਰ ਮਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਾਹਿ ਬਾਧੇ ਨੀਦ ਪੋਟ ਸਿ
 ਰਾਇ ॥ ਮਹਾਸਾਗਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਲਿਖਨਾ ਪਾਰਿਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਅਪਿ ਓਨੇ ਤਰਥੇ
 ਠਿਗਾਇ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾਦੁਤੁ ਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਰਮੁਕਤਾ ਸਸਿ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਅਭਿਪਾਇ ॥ ਸੁਰਾਟੁ ਤਜੈ ਸੇਧੈ ਸੰਤਰਾ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਸੁਲ
 ਹਿਅ ਪੜਦਾ ਜਿਨੇ ਗੁਰ ਪਰਿ ਮੰਨਿਅ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅਵਖੁਤਾ ਮੁਦੀਨਾ ਜਨਨ ਕਸੰਕਟ ਜੋਨਿਨ
 ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਰੇ ਨਰਾਇਨ ਬਿਧਿ ਪਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤ ਕੁਤਿ ਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਹੂ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਚੂਚੁ ਨ ਤੇਛੂ ਟਿਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰੀ ਮਹਿ ਦਿਖਾ
 ਏਆ ਥਾਅਨ ਭਉ ਅਚਰ ਜਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਅਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤ ਪੁਜਾਇਆ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਕੁ ਪਾਇ ਓਰੇ
 ਪਾਇ ਓਹਿ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੇਲਿ ਅਮੇਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੁ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਏਆ ਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਅਕਬੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸ ਮਦੁਆ
 ਰਿਦੁ ਜਿਓਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੁਆਇਆ ਥਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਟਿ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਅਪੁਟੁ ਭੰਗੁ ਰਸ ਮਾਇ
 ਥਾ ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਪਕੁ ਪਕਿ ਓਰੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਆਦੁ ਸਹਜੇ ਜ
 ਵਾਸਹ ਜੇ ਮਨੁ ਖੋਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਚਰਮੁ ਗੁਰਿ ਥੋਇਆ ਤਾਹਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ੪ ॥
 ੧੨ ॥ ਮਾਹੂ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸ ਰਿਸਾ ਜਿਨਿ ਦਾਜਿ ਅਤਿ ਸਹਿ ਸਿਉ ਰਚਿਨਾਹਿ ॥ ਆਨਰੁ ਤੀਅ
 ਨ ਬੋਈ ਐਠ ਲੁਨ ਠੁਲੇ ਤਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਵੜਬੀ ਜਣਨਾਉ ॥ ਬੋਇ ਖੋਲੀ ਲਾਇ ਮਨੁ ਆਤਲੇ ਸੇਧੈ ਸੁਆਉ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਇ ਖਰੜੁ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰ ਟੀਜਾਇ ॥ ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰ ਦੁਲਿਖਿ ਅਸੇਈ ਕਾ
 ਰਕਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਏ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਘਲ ਪਈ ਥਾਇ ॥ ਖੋਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਅਨਿਖੁ ਟਿਕ ਬਹੁ ਜਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਪਾਇਆ ਅਮੇਲੁ ਪਦਾਰਥੇ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤ ਪੁਜਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਪਾਇ
 ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਹੂ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਛੂਟੇ ਅੰਤੁ ਭਰਮੁ ਕਾਮਨ ਹਿਭਾਇ ਓਪਰ ਗਾਸੁ ॥ ਕਟੀ ਬੋਰੀ ਪ
 ਗਹਰੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੀਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਵਤੁ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਓਤ ਪਤ ਕਵਾਹੁ ਬੁਝਿ ਗਾਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲਾ
 ਮੁਦੀਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਗਾਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਗਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕਤਿ ਸਤੇਛੁਟੀ
 ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟ ਦਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਕਾ ਭਯਾਨਕੁ ਮਕਾਹੇ ਏਨੇ ਹਕਰ ਮਾਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥ ੩ ॥
 ਸਦੁ ਬਨੁ ਸਦੁ ਬੈਠਕਾ ਸਦੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਦੁ ਪੁਜੀ ਸਦੁ ਦਖੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥
 ਮਾਹੂ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੈ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਤ ਕਾਮਾਨ ਕਾਮਾ ॥ ਮੇਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾਇ ਕਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪ

ਨਗਰਾਹਿਓਇਦਸੀਕਿਉਤਜਿਚਲਿਓਛੁਟਕੈਨਹੀਨਾਹਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਹਿਬਤਕਹਾਅਸੀਪੁਕਤੁ
 ਮੋਕਉਪੁਰਮੇਲੇਮੈਸੋਕਹਲਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਪੀਮਨੁਆਦਹਦਿਸਧਾਨਾਬਹਮ
 ਚਰਿਬਹਮਚਜੁਕੀਨਹਿਰਦੈਭਇਆਗੁਮਾਨਾਸੀਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈਤੀਗਥਿਕੁਮਿਓਇਸਮਹਿਕੋਪੁਬਿ
 ਗਾਨਾ॥੨॥ਪੁੰਘਰਬਾਧਿਭਏਰਮਦਾਸਾਰੇਟੀਅਨਕੇਉਪਦਾਬਰਤਨੇਮਕਰਮਖਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿਭੇਖਦਿਖ
 ਵਾਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਰਾਗਅਲਾਪੇਮਨਨਹੀਹਰਿਹਰਿਗਾਵਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਲੇਭਮੋਹਰਤਹਰਿਨਿਰਮ
 ਲਹਰਿਕੇਸੰਤਾਗਤਿਨਕੀਪੁਰਿਪਏਮਨੁਮੇਰਾਜਾਦਇਅਕਭੇਭਗਵੰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰਮਿਲਿਅਤੀ
 ਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ਮੇਰਾਅੰਤਰਜਮੀਹਰਿਗਾਇਆਸਕੁਕਿਛੁਜਣੈਮੇਰੇਜੀਅਕਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਸ
 ਰਿਗਏਬਕਬਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੬॥੧੫॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋਰਜਾ
 ਜਿਤੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤਮਾਰਾਜਾਕਉਨਮੁਨਦੀਅਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਰਿਜਨਮਹਿਗਵਾਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁ
 ਰਹੀਪਤਿਗੁਰਾਜੀਤਿਅਦਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੁਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਐਖਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਰੰਗਪੁਸੀਆਮਨ
 ਭੋਗਣਤੇਤੇਛੁੜਦਿਕਾਗਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨੀਧਾਨੁਕਲਿਅਣਸੁਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾਗਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿੰ
 ਗਪਿਨੈਮਹਿਜਿਓਬਾਦਰਕੀਛੁਇਆਸੇਲਾਲਰਏਕੁਰੇਰੰਗਰਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ
 ॥੩॥ਉਚਮੁਚਅਪਰਸੁਆਮੀਅਗਮਦਰਬਾਗਾਨੁਮੋਦਰਿਅਈਸੋਭਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਰਾ॥੪॥੧੫
 ੧੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥੫॥੪॥ ॥ਅੰਕਾਰਿਉਤਪਤੀ॥ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭਰਤੀ॥ਵਣੁਤਿਣੁਕਿਰ
 ਵਣਪਣੀ॥ਚਰਿਬੇਦਚਰੇਖਾਣੀ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੇਆ॥ਏਕਕਵਦੈਤੇਸਭਿਹੋਆ॥੧॥ਕਰਣੈਹਰਾਬੂਝੁ
 ਹੁਗੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਣੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੨੬॥ਗੁਣਕੀਆਪਸਰਾਨਰਕਸੁਰਗਅਦਤਾਰਾਹਉਮੈਅਵੈ
 ਜਈਅਮਨੁਟਿਕਣੁਪਦੈਰਣੀ॥ਬਾਣੂਕੁਰੁਗੁਬਾਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਮਕਮ
 ਠੇ॥ਤੇਤੇਬੰਧਗਲਣੇ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰੀ॥ਓਪੈਰਿਲੋਹਾਰੀ॥ਸੇਗੁਰਮਿਲਿਏਕਪਛਣੇ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਭ
 ਗੁਮਥਣੈ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿਜਿਹਰਿਮਨਿਭੁਏਆਸੇਭੁਲਾਜਿਪੁਰੁਭੁਲਾਇਆ॥ਨਹਅਪਹੁਮੁਰਖੁਗਿਆ
 ਨੀ॥ਜਿਕਰਵੈਸੁਨਾਮੁਦਖਨੀ॥ਤੇਰਾਅੰਤਪਰਾਵਾਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਰਾ॥੪॥੧੧੧੧॥ ਮਾਰੂ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਲੀਏੜੈਗੁਨੀਆ॥ਲੋਭਿਦਿਆਪੀਝੂਰੀਝੂਰੀਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕੈਸੰਚੀਅੰ
 ਤਕੀਬਾਰਸਗਲਭੇਛੁਲੀਆ॥੧॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਰੁਵਇਅਲੀਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪਤਿਪਲੀਆ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੈਸੁਮੁਕਰਿਗਡੀਗਡੀਹੋ॥ਏਕਹਿਸੁਪਨੈਦਾਮੁਨਛੁਡੈ॥ਰਾਜੁਕਮਾਏਕਰੀਚਿਸੀਥੈਲੀਤਕੈਸੰ
 ਗਿਨਚੰਚਲਿਚਲੀਆ॥੨॥ਏਕਹਿਪਾਣੀਪੰਤਤੇਪਿਆਰੀ॥ਏਕਸੰਚੀਤਜਿਬਾਪਮਹਰਾਗੀ॥ਸੁਤਮੀਤਕੁਤਤੇ

ਹੁਜੀਤਕੈਨਿਕਟਿਨਹੋਈਖਲੀਆ॥੩॥ਹੋਇਅਉਪੁਤਬੈਠੇਲਾਇਤਾਗੀਜੋਗੀਜਤੀਪੰਡਿਤਬੀਚਰੀ
ਅਕਿਹਿਮਤੀਮਸਾਣੀਬਨਮਹਿਬਸਤੇਉਠਿਤਿਨਕੈਲਾਗੀਪਲੀਆ॥੪॥ਕਾਟੇਬੀਧਨਠਭਰਿਜਕੋਧਹਰਿਹਰਿ
ਨਮੁਬਸਿਓਜੀਅਤਕੈਸਾਧਸੀਗਿਭੁਏਜਨਮੁਕਤੇਗਤਿਪਾਣੀਨਾਨਕਨਦਹਿਨਿਹਲੀਆ॥੫॥੨॥੧੮॥
ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਸਿਮਰਹੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨਸੇਉ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਜਾਤਨਕੋਉ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਤਿ
ਨਿਪੁਤਿਪਰਿਆਜੀਉਪਿੰਡਦੇਸਾਜਿਸਦਾਰਿਆਸੋਈਬਿਧਾਤਾਖਿਨੁਖਿਨੁਜਪੀਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਅਵਗੁਣਸਭਿਦੁਕੀਐ॥ਚਰਣਕਮਲਉਰਮੀਤਰੰਧਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਬਨਤੇਜੀਉਉਪਾਰੁ॥ਕਰਣਪ
ਥਾਹਮਿਟਹਿਬਿਲਲਾਟਾ॥ਜਪਿਯੋਦਿਦਭਰਮਭਉਠਟਾ॥ਸਾਧਸੀਗਿਦਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥ਨਾਨਕੁਤਕੈਬ
ਲਿਬਲਿਜਾਏ॥੧॥ਰਮਨਮੁਖਮਨਿਤਨਿਆਧਗਾਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕਾਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਉਮਿਥਿਆ
ਵਸਤੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ਹਿਤੁਲਾਏਓਸਠਿਮੁਖਮਗਿਆਨੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਾਤਾ॥ਕਉਰੀਬਦ
ਭੈਜਨਮੁਗਵਤਾ॥ਅਪਨਛੋਰਿਪਰਾਇਐਰਤਾ॥ਮਾਇਆਮਦਮਨਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਵਿਸਨਨਬੁਝੈ
ਕਰਤਕਲੋਲਾ॥ਉਣੀਆਸਮਿਥਿਆਸਭਿਬੋਲਾ॥ਅਵਰਾਇਕੇਲਾਜਾਤਾਇਕੇਲਾ॥ਹਮਤੁਮਸੀਗਿਭੂ
ਠੇਸਭਿਬੋਲਾ॥ਪਾਇਠਗਉਰੀਮਾਪਿਭੂਲਾਏਯਾ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤਿਨਜਾਇਮਿਟਾਏਯਾ॥੨॥ਪਸੁਪੰਖੀਕੂਤ
ਅਉਪੇਤਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨੀਠਿਰਤਅਨੇਤਾ॥ਜਹਜਾਨੇਤਹਰਹਨੁਪਦੈ॥ਬਨਬਿਹੂਨਉਠਿਉਠਿਠਿਰਿ
ਧਦੈ॥ਮਨਿਤਨਿਬਾਸਨਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾ॥ਅਹੰਸੇਵੁਠੋਬੋਚਰਾ॥ਅਨਿਕਦੋਖਅਹੁਬਹੁਤੁਸਜਾਣੀ॥ਤਾ
ਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਣੀ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਨਰਕਮਹਿਪਾਇਆ॥ਤਹਮਾਤਨਬੰਧਨਮੀਤਨਜਾਇਆ॥
ਜਿਸਕਉਚੋਤਕ੍ਰਿਪਲਸੁਆਮੀ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਪਾਰਗਰਮੀ॥੩॥ਕ੍ਰਮਤਕ੍ਰਮਤਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਇਆ॥
ਦੀਨਾਥਜਗਤਪਿਤਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਦਾਇਅਲਵਖਦਰਦਬਿਦਰਣਾ॥ਜਿਸੁਭਦੈਤਿਸਹੀਨਿਸਤਾ
ਰਣਾ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਨਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਚੋਵਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਸਾਧਗੁਪਅਪਨਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਮਹਾਮਯ
ਨਿਤੇਅਪਿਉਬਾਰਿਆ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਾਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਅਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭਮਗਮਾਮਗਾਹੀ॥ਨਾਮੁ
ਦੇਹਿਮਾਗੈਦਾਸੁਤੇਗਾ॥ਹਰਿਜੀਵਨਪਦਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਗਾ॥੪॥੩॥੧੮॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥
ਕਤਕਉਤਹਕਾਵਹੁਭੋਗਮੇਹਨਦੀਨਕਿਰਪਾਣੀ॥੧॥ਐਸੀਜਾਨਿਪਾਣੀਸਰਣਿਭੁਰੇਗੁਰਦਾਤਰਖੈ
ਅਪਿਵਰਾਣੀ॥੧॥ਰਹਉਭਗਤਕਾਮਗਿਆਕਾਰੀਸਦਾਸਦਾਸੁਖਦਾਣੀ॥੨॥ਅਪਨੇਕਉਕਿਰ
ਪਕਰੀਅਹੁਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਨਾਨਕਦੀਨਨਾਮੁਮਾਗੈਦੁਤੀਅਭਰਮੁਦੁਕਾਣੀ॥੪॥੪॥੨॥
ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਐਰਠਕੁਰਅਤਿਭਾਗਾ॥ਮੇਹਿਸੇਵਕੁਥੋਚਰਾ॥੧॥ਮੇਹਨੁਲਲੁਮੇਗਾਪ੍ਰੀਤ
ਮਮਨਪ੍ਰਨਾਮੇਕਉਦੇਹੁਦਾਨਾ॥੧॥ਰਹਉਸਗਲੇਮੈਦੇਖੋਜੋਈ॥ਬੀਜਉਅਵਗੁਨਕੋਈ॥੨॥ਜੀਅ

ਨਪਤਿਪਲਿਸਮਰੈ ॥ ਰੈਰੋਸੀਅਰੇ ॥ ੩ ॥ ਵਇਅਮੋਹਿਕੀਜੇਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕਲਗੇਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੨੧ ॥
 ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿਤਉਧਰਨਤਰਨਬਲਿਬਲਿਬਲੇਬਲਿਜਾਈਐ ॥ ਮੈਸਕੋਈਭੇਟੈਸੰਤੁਜਿ
 ਤੁਹਰਿਹੋਰਹਿਧਿਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਕਉਕੋਇਨਜਨਤਾ ॥ ਕਹੀਅਤਦਾਸਤੁਮਰਾ ॥ ਏਹਓਟਅਧਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਉਸਰਬਧਰਨਪਤਿਪਰਨਇਕਬਿਨਉਦੀਨਾ ॥ ਗੁਮਰੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਤਮਜਲਹਮਮੀਨਾ ॥
 ੨ ॥ ਪੁਰਨਬਿਥੀਰਨਸੁਆਮੀਅਹਿਅਓਪਛੈ ॥ ਸਗਲੇਕੁਮੰਤਲਖੰਡਲਪੁਰਤੁਮਹੀਅਛੈ ॥ ੩ ॥ ਅਟਲ
 ਅਖਇਓਦੇਵਮੋਹਨਅਲਖਅਪਰਾ ॥ ਦਹੁਪਾਵਉਸੰਤਸੰਗੁਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥

ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਵਿਪਤਿਅਘਾਏਸੰਤਾਰੁਰਜਨੇਜਿਨਮੰਤਾਰਾ ॥ ਤਕੀਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ ॥
 ਜਾਕਉਨਾਮਬਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਲਾਲੁਅਮੋਲਾਲੋ ॥ ਅਗਹਅਤੇਲਾਨਮੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਅਧਿਗਤਸਿਉਮਸਿ
 ਅਮੋਨੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਤਤੁਗਿਆਨੋ ॥ ਪੇਖਤਸਗਲਧਿਆਨੋ ॥ ਤਜਿਓਮਨਤੇਅਭਿਮਨੋ ॥ ੨ ॥ ਨਿਹਚਲੁ
 ਤਿਨਕਠਾਣਾ ॥ ਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਛਾਣਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਜਗੋ ॥ ਧਰਿਕੀਸੇਵਾਲਗੋ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰਖ
 ਪਤਿਅਘਾਏ ॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਭਏ ॥ ਹਰਿਭੰਡੁਰਹਾਬਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ਅਰੁਫ ॥ ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਮਿਲਿਸਾਪਤਿਅਹਿਗੁਮ
 ਨਾ ॥ ਅਦਰਸਕੁਕਿਛੁਮਿਥਿਆਰਸਨਾਰਮਰਾਮਵਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਸੁਇਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ਮਿਟਹਿਅ
 ਘਤੇਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਵਨਬਪੁਰੇਜਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਦੁਖਦੀਨਨਭਉਬਿਆਪੈਮਲੈਸੁਖਬਿਸਰਾਮੁ ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਬਖਸੈਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁਗਿਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੪ ॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ
 ਨਾਮੁਦਿਸਾਰਿਆਸੋਹੋਤਦੇਖੇਖੇਹਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੁਟਤੇਏਨੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿਰ
 ਨਿਤਭੇਹਾ ॥ ਜਲਤਨਾਰੀਅਗਨਿਸਗਰਸੁਖਮਨਿਤਨਿਏਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉਬਿਰਖਛਾਇਅਜੇਸੇਬਿਨਸ
 ਤਪਵਨਸੂਲਤਮੇਹਾ ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਫਿਰੁਮਿਲੁਸਾਧਨਨਕਰੇਰੈਕਾਮਿਅਵਤਏਹਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥
 ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾ ॥ ਸੰਗਿਬਸਤੇਨਿਰਾਮਰੈਨਾਦੈਨਜਾਇਬਿਨਸੈਬਿਨਾ
 ਪਤਉਸਨਨਸੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਮਸਿਉਕਰਿਪੀਤਿ ॥ ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਿਪਨਾਏਹਨਿਰਮਲਗੀਤਿ
 ਨਵਲਨਵਤਨਚਤੁਰਬੀਦਰਮਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸੰਗਿਬੀਧਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥
 ਚਲਤਬੈਸਤਸੇਵਤਜਗਤਭਰਮੰਤੁਰਿਦੈਚਿਤਾਰਿ ॥ ਚਰਣਸਰਣਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੁਭਦਸਗਰਉਤਰ
 ਹਿਪਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿਪੀਤਿਮਨੁਤਨੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਅਦਰਸਗੁਪਤਿਸਾਰਿ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਉਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪਾਣਪੁਰਕੇਤੁਆਪਨਾਪੁਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੋਵਿਦਰਜੁਸਾਰਿਸੁਆਰਧੁਰੇਨਨਕ

ਬਹੁਤਾ ਹੋ ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਮਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਤਤਿਮਾਪੁਬਿਨਸੀਤਪੁਰੇਨੁਸਾਪੁਬੀਉ ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਪ
 ਤਿਨਮੁਤੇਰਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੀਉ ॥ १॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉ ॥ ਅਨਸਾਦਬਿਸਰਿਹੋਛੈਮਮਰਜੁਉ
 ਜੁਘੁਜੀਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁਇਕਰਸਰੰਗਨਾਮਾਨਮਿਲਗੀਲੀਉ ॥ ਮਤਿਸਾਜਨਸਖਾਬੰਧਪੁਹਰਿਏਕੁਨਾਨ
 ਕਰੀਉ ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੮॥ ਮਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਲਮਤਾਉਦਰਗਥੈਲਗਨਦੇਤਸੇਕਾਸੇਈਉ
 ਅਮੀਈਹਰਥੈਬੁਝੁਬੁਝਿਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਕੀਕਰਿਟੇਕਾ ॥ ਤਿਸਹਿਬੁਝੁਜਿਨਿਰੂਕੀਆਪ੍ਰਭਕ
 ਰਣਕਾਰਣਭੇਕਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਤਜਿਸਿਅਣਪਛੋਛਿਸਗਲੇਭੇਖਾ ॥ ਸਿਮਹਿਹਰਿਹਿਸਦਾ
 ਨਾਨਕਭਰੇਕਈਅਨੇਕਾ ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੯॥ ਮਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ॥ ਪਤਿਤਪਦਨਨਾਮੁਜੋਕੇਅਨਥਕੋਹੈਨ
 ਭਾਮਹਰਉਜਲਮਹਿਤੁਲੋਹੈਜੋਕੇਲਿਖਿਓਮਾਥਾ ॥ ੧॥ ਰੂਬੇਨਾਮਬਿਨੁਪਨਸਥਾਕਰਣਕਾਰਣਉਤਿਨ
 ਅਵੈਦੇਕਰਿਗਥੈਹਾਥਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੁਣਉਚਰਣਹਰਿਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਥਾਕਰਹੁਕਿਰਪਾਮੁ
 ਹਰਿਮਾਪਉਸੁਟਿਨਨਕਜੀਦੈਗਾਥਾ ॥ ੨॥ ੭॥ ੩੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁਮਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਅੰਜਲੀ ॥ ੫੭੭ ॥ ॥ ਸੰਜੋਗਵਿਜੋਗਪੁਰਹੁਹੁਆਪੰਚਪਾਤੁਕਰਿਪੁਤਲਾ
 ਕੀਆ ॥ ਸਹੈਕੈਫੁਰਮਾਇਅਝੈਜੀਦੇਹੀਦਿਚਿਜੀਉਆਇਪਇਆ ॥ ੧॥ ਜਿਥੇਅਗਨਿਭਥੈਭਰੁਹਾਰੇ
 ॥ ਫੁੰਗਪੁਖਮਹਾਰੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਲੇਸੇਈਓਬੈਖਸਮਿਛੁਰਾਇਲਾਇਆ ॥ ੨॥ ਦਿਚਹੁਗਰਭੈ
 ਨਿਕਲਿਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁਦਿਸਾਰਿਦੁਨਿਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਅਵੈਜਾਇਭਦਈਐਜੋਨਿਰਹਣੁਨ
 ਕਿਤਹੀਥਾਇਗੁਇਆ ॥ ੩॥ ਮਿਹਰਦਾਨਿਰਖਿਲਾਇਅਨੁਆਪੋ ॥ ਜੀਅਜੀਰਸਭਿਤਿਸਕੇਥਾਪੋ ॥ ਜਨ
 ਮੁਪਦਾਰਬੁਜਿਣਿਚਲਿਆਨਨਕਆਇਆਸੇਪਰਦਾਣੁਬਿਆ ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੧॥ ਮਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
 ॥ ਵੈਦੇਨਦਾਈਭੈਣੇਨਭਾਈਏਕੋਸਹਈਗਮੁਹੋ ॥ ੧॥ ਕੀਤਾਜਿਸੇਹੋਵੈਪਾਪਮਲੋਧੈਵੈਸੇਸਿਮਰ
 ਹੁਪਰਪਾਨੁਹੋ ॥ ੨॥ ੫॥ ਘਟਿਘਟੇਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਅਸਬਿਰੁਜਾਕਾਥਾਨੁਹੋ ॥ ੩॥ ਅਵੈਨਜਦੈਸੀ
 ਹੋਸਮਾਵੈਪੁਰਨਜਾਕਾਕਮੁਹੋ ॥ ੪॥ ਭਗਤਜਨਕਾਰਾਖਣਹਗਾਸੰਤਜੀਵਹਿਜਪਿਪ੍ਰਾਨਅਧਰਾ
 ਕਰਨਕਰਨਸਮਰਥਸੁਆਮੀਨਨਕਤਿਸੁਕਰਬਾਨੁਹੋ ॥ ੫॥ ੨॥ ੩੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁਮਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਅਸਟਪਦਆ ॥ ੫੭੩ ॥ ਲਖਚਉਗਸੀਹਕੁਮਤੇਕੁਮਤੇਦੁਲਭ
 ਜਨਮੁਅਬਪਾਇਓਰੇਮੁਝੈਰੇਛੈਗਸਿਲਪਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗੁਬਸਤੁਹੈਤੇਹੈਬਿਖਿਆਸਿਓਉ
 ਰਸੁਇਓ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨਜਦੇਹਰਬਨਜਨਿਆਇਓਕਲੁਲਾਦਿਚਲਾਇਓ ॥ ੨॥ ਜਿਹਘ
 ਰਮਹਿਤੁਪੁਰਹਨਾਬਸਸਾਏਘਰਚੀਤਿਨਆਇਓ ॥ ੩॥ ਅਟਲਅਖੰਡਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਈਇਕਨਿਮਖ

ਨਹੀਤੁ ਭਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ਜਹਾ ਜਨ ਸੇਖਾਨੁ ਦਿਸਾਇਓ ਇਕਨਿ ਮਖਨੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਪੁਕਲੁ ਤੁਹਿ ਹਰੇਖਿ ਮਗੀ
 ਇਸਹੀ ਮਦਿ ਉਰੁ ਭਾਇਓ ॥ ੬ ॥ ਜਿ ਤੁਕੋਲਾਇਓ ਤਿਤਹੀ ਲਗਾਏ ਸੇਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਉਭਾਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਰਾਸਾਧ ਸੀਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਬਹੁ ਧਿਆਇਓ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਖਿ
 ਈਨੇ ਭਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੀਗੁ ॥ ਹਰਿ ਮਰ ਸੁਰਸਾ ਭੁਚੈ ਮਿਸਟਗੁ ਕੁਰੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨਕੇ ਅਸਥਾਨਾ ਮੀਤ ਸਾਜਨ
 ਸਖਾਬੰਧੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਸਾ ਰਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਰਾਏ ਜਮ ਕੀ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਗੁ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾ
 ਵੁਰੁ ਅਮੀਸ ਦਾਰਾ ਖਣਹੁ ॥ ੩ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਾਰਿ ਜਿ ਸੁਬ ਸੈ ਮਨ ਮਾਰਿ ॥ ਮਿਰਤ ਨਰਕ ਅਸਥਾਨ
 ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁਨ ਪੈਰੈ ਤਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਨ ਦਾਨਿ ਪਿਸਾ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪੁਰਨੁ ਉ
 ਚ ਅਗਮ ਅਗਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਸਿਧਿ ਸਧਿਕ ਦੇਵੁ ਨਿਜਨ ਬੇਦ ਕਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁ
 ਚਰਿ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਰਾਵਰੁ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮਿ ਰਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵਨ ਤੇ ਮਹਾਪ
 ਵਨ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਬਲਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਣ ਸਰਬ ਸੁਸੰਤਨ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਬਿਸਰਨਾਹੀ ਨਿਮਖਮ
 ਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਸਤੀ ਖਟਿਕਾ ਟਿਕਾਇਓ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੇ
 ਰੋਗੁ ॥ ਕਾਜੁ ਦੇ ਕੋਲੈਂ ਦੁਰਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੈ ਦੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨ ਮੇਰੇ ਮਰਓ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਗੇ ਬੰਦ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਰਿ ਬੈਸਿਓ ਸੁਮਨ ਹਰਿ ਸਗੀਰਾਮ
 ਹਾਸਾਗਰੁ ਨਹਿ ਦਿਆ ਪੈਖਿ ਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਭੀਗੁ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ ਬਿਸਟਾ ਮੁੜ ਬੋਲਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਮਨਿ ਮਨੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਉਚਨੀਚ ਬਿਕਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੰਲਗਨ ਸਰਸੁ
 ਖਛੁੜਾ ਮਿੜ ਸਤਨ ਕਛੁ ਜਨੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅੰਧ ਕਾਰ ਬਿਨਾ
 ਸਾਪਦਿਤ ਅਪਦਿਤੁ ਹਰਿ ਰਣਿ ਲਾਗੇ ਮਨਿ ਭਾਇਓ ਬਿਖਾਵੁ ॥ ੫ ॥ ਸੀਤ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਚਲਿਓ ਸਰਬ
 ਨਸਮਾਨਾ ॥ ਜਹਾ ਸਾਕਿਛੁ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ਤਿਲੁ ਨ ਸੰਕਾਮਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁਨਿ ਕਟਿ ਅਫੈ ਸੀਰੁ
 ਤਾਕ ਜਾਇ ॥ ਆਪ ਪਰਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੭ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਰੀਰਿ ਰਤੇ ਲਾਲਾ ॥ ਗੋਪ ਲਗੁ ਨਿਤ ਗਾਉਨ ਨ ਕਛੁ ਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨਾ ਮੀਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਰ
 ਧਨਾ ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿਨਾ ਮੁਅਰਾਧਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਆਗਨ ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆ
 ਆਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਗਨਾ ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ

ਮਹਿਜਾਗਨਾ॥੫॥ਲਾਗਨਾਨਾਗਨੁਨੀਕਕੁਰਚਰਣੀਮਹੁਲਾਗਨਾ॥੬॥ਇਹਬਿਧਿਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤੇਜਕੈਮ
 ਸਤਕਿਭਾਗਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭਕਿਛੁਨੀਕਜੋਪੁਰਕੀਸਰਨਾਗਨਾ॥੮॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ਅਉਜੀਤੁਆਇਹਮਰੈਹਰਿਜਸੁਸਦਨਸੁਨਦਨਾ॥੧॥ਰਹਾਇ।ਤੁਭਾਅਵਤਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਅਹਿ
 ਜਸੁਤੁਮਸੀਗਿਗਦਨਾ॥੨॥ਸੰਤਖਿਪਤੇਹਿਰਦੈਦਾਸੈਵੁਜਾਭਉਮੈਟਾਵਨਾ॥੩॥ਭਗਤਿਦਇਅਤੇਬੁਧਿਪ
 ਰਗਾਸੈਦੁਰਮਤਿਛੁਖਤਜਾਵਨਾ॥੪॥ਦਰਸਨਭੇਟਤੋਰੇਤਪੁਨੀਤਪੁਨਗਪਿਗਰਭਿਨਪਦਨਾ॥੫॥ਨਉਨਿਧਿ
 ਰਿਪਿਸਿਧਿਪਾਈਜੋਤੁਮਰੈਮਨਿਭਾਵਨਾ॥੬॥ਸੰਤਬਿਨਮੇਥਉਨਕੋਏਣੀਅਦਰਨਸੁਝੈਜਾਵਨਾ॥੭॥ਮੇ
 ਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਰਖੇਸੰਤਸੀਗਿਸਮਾਵਨਾ॥੮॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਰਿਚਲਿਤਦਿਖਾਇਅਮਨਮਧੇ
 ਹਰਿਹਰਿਗਦਨਾ॥੯॥੨॥੫॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਜੀਵਨਾਸਠਲਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿ
 ਸਪਿਸਦਜੀਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਇ।ਪੀਵਨਜਿਤੁਮਨੁਆਪਾਵੈਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਨਾ॥੨॥ਖਾਵ
 ਨਜਿਤੁਰੂਖਨਲਾਗੈਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤਿਪਤੀਵਨਾ॥੩॥ਪੈਨਣਾਗੁਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਠਿਰਿਨਕੋਨਾਹੀਥੀ
 ਵਨਾ॥੪॥ਭੋਗਨਾਮਨਮਧੇਹਰਿਰਸੁਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਲੀਵਨਾ॥੫॥ਬਿਨੁਤਗੋਬਿਨੁਸੁਈਅਨੀਮਨੁਹ
 ਰਿਭਗਤੀਸੀਗਿਸੀਵਨਾ॥੬॥ਮਾਤਿਅਹਰਿਰਸਮਹਿਰਤੇਤਿਸੁਬਹੁਨਕਬਹੁਅਉਖੀਵਨਾ॥੭॥ਮਿ
 ਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਾਨਪੁਰਕਿਪਲਾਜਿਸੁਦੀਵਨਾ॥੮॥ਸੁਖਨਾਨਕਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਣਸੰਤਧੋਇ
 ਪੀਵਨਾ॥੯॥੩॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀਪ ਅੰਜੁਲੀਆ॥ ਘਰੁ੮ ॥ਜਿਸੁਕਿਰਿਬਹੁਤੁਤਿਸੇਕਿਹਿਚਿਤਾਜਿਸੁ
 ਕਿਰਿਬੋਰੀਸੁਠਿਰੈਕ੍ਰਮੰਤਾ॥ਦੁਬਿਦਸਥਤੇਜੇਮੁਕਤਾਸੇਈਸੁਰੇਲਾਭਲੀਐ॥੧॥ਕਿਹਰਾਜਮਹਿਤ
 ਰਕੁਇਦਾਸਕਰੋਧਾਬਹੁਬਿਧਿਬੇਦਪਠਸਭਿਸੋਧਾ॥ਦੇਹੀਮਹਿਜੋਰੈਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨਕੀਪੁਰਨ
 ਘਾਲੀਐ॥੨॥ਜਾਗਤਸੁਤਭਰਮਿਦਿਹੁਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਐਮੀਤਾ॥ਸਾਧਸੀਗਿਤੁਟਹਿਹ
 ਉਬੰਧਨਏਕੋਏਕੁਨਿਹਾਲੀਐ॥੩॥ਕਰਮਕਰੈਤਬੰਧਨਹਕਰੈਤਨੀਂਦਾ॥ਮੇਹਮਗਨਮਨੁਦਿਅਪਿਅਚਿ
 ਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਦੁਖਸਮਜਣੈ॥ਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਹਿਅਲੀਐ॥੪॥ਸੰਸਾਰੈਮਹਿਸਹਸਾਬਿਅਪੇ
 ॥ਅਕਥਕਥਾਅਗੋਚਰਨਹੀਜਾਪੈ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈ॥ਭੁਬਾਲਕਵਾਗੀਪਾਲੀਐ॥੫॥ਛੇ
 ਰਿਬਰੈਤਉਛੁਟੇਨਾਹੀ॥ਜਉਸਚੇਤਉਭਉਮਨਮਾਹੀ॥ਇਸਹੀਮਹਿਜਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈਤਿਸੁਸਾਧੁਚਉ
 ਛੁਟਲੀਐ॥੬॥ਜੇਸੁਰਾਤਿਸਹੀਰੋਮਰਣਾ॥ਜੇਰਾਗੈਤਿਸੁਜੇਨੀਠਿਰਣਾ॥ਜੇਦਰਤਾਏਸੋਈਛੁਲਮਾਨੈਬੁ
 ਛਿਰੁਕਮੈਦੁਰਮਤਿਜਾਲੀਐ॥੭॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਣੇਜਚ
 ਨਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤੇਤੁਦੇਹਿਤਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐ॥੮॥੧॥੧॥ ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਬਿਰਖੈਰੇ

ਠਿਸਥਿਜੀਤਫੁਠੇ॥ ਇਕਿਤਤੇਇਕਿਬੋਲਨਿਮਿਠੇ॥ ਅਸਤੁਉਦੇਤੁਕੁਇਅਉਠਿਚਲੇਜਿਉਜਿਉਅਉਧ
 ਦਿਹਾਣੀਆ॥ ੧॥ ਪਾਪਕਰੇਦਰੁਸਰਪਰਮੁਠੇ॥ ਅਜਗਈਲਿਠਫੇਠਕਿਕੁਠੇ॥ ਵੇਜਕਿਪਾਏਸਿਰਜਣ
 ਹਰੇਲੇਖਾਮੰਗੈਬਾਣੀਆ॥ ੨॥ ਸੀਗਿਨੋਕੋਈਭਈਆਬੋਬਾ॥ ਮਲੁਜੋਬਨੁਪਨੁਛੋਰਿਵਫੇਸਾਕਰਣਕ
 ਰੀਮਨਜਾਤੋਕਰਤਾਤਿਲਪੀਫੈਜਿਉਪਾਣੀਆ॥ ੩॥ ਖੁਸਿਖੁਸਿਲੋਦਾਦਸਤੁਪਰਾਣੀ॥ ਵੇਖੈਸੁਣੇਤੇ
 ਹੋਨਾਲਿਖੁਦਾਣੀ॥ ਦੁਨੀਅਲਬਿਪਾਇਆਖਾਤਅੰਦਰਿਅਗਲੀਗਲਨਜਾਣੀਆ॥ ੪॥ ਜਮਿਜਮਿ
 ਮਰੈਮਰੈਠਿਰਿਜੀਮੈ॥ ਬਹੁਤੁਸਜਾਇਪਾਇਆਦੇਸਿਲੀਮੈ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸੈਨਜਾਣੀਅੰਧਤੁਖੁਸ
 ਰੋਪਰਾਣੀਆ॥ ੫॥ ਖਾਲਕਬਾਦੁਹੁਲਾਮੁਠਾ॥ ਦੁਨੀਆਖੇਲੁਬੁਰਹੁਠੁਠਾ॥ ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਸੰਤਨਮਿ
 ਲਿਓਵਤੈਆਪਣਗੁਣੀਆ॥ ੬॥ ਮਉਲਾਖੋਲਕਰੇਸਭਿਆਪੋ॥ ਇਕਿਕਢੇਇਕਿਲਹਰਿਦਿਆਪੋ॥ ਜਿ
 ਉਨਚਾਏਤਿਉਤਿਉਨਚਨਿਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਰਤੇਦਿਹਾਣੀਆ॥ ੭॥ ਮਿਹਰਕਰੇਤਖਸਮੁਧਿਆਈ॥
 ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਨਕਕਿਨਪਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮਦਾਨੁਨਕਕਉਕੁਣਗੀਤਾਨਿਤਵਖਾਣੀਆ॥ ੮॥ ੨੦
 ੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਰਗੁਮਰੁਸੇਲਹੇਪਤਿਸਾਹੀ॥ ੧॥ ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾ॥ ਗਗਨਹਰਾਇਆਹੁਕਮੇਰ
 ਣਾ॥ ਅਗਨਿਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਾਧੀਸੋਪ੍ਰਭਾਖੇਭਾਈਹੋ॥ ੧॥ ਜੀਅਜੀਤਕਉਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੋ॥
 ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਅਪਹੋ॥ ਖਿਨਮਹਿਬਾਧੀਉਬਾਪਨਹਰਾਸੇਈਤੇਰਾਸਹਾਈਹੋ॥ ੨॥ ਮਾਤਗਰੁ
 ਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਹੋਈਸੰਗਿਸਮਾਧਿਆ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰਤਿ
 ਪੁਦਗੀਜਿਸੁਦਰਿਅਈਹੋ॥ ੩॥ ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਖਿਨਕੀਰੋ॥ ਗਰੀਬਨਿਫਾਜੀਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੀਰੋ॥
 ਰਬਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸਧਾਰਣਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਹੋ॥ ੪॥ ਸੋਪਤਿਫੰਤਸੋਧਨਫੰਤਾ॥ ਜਿ
 ਸੁਮਨਿਫਸਿਆਹਰਿਗੁਰਫੰਤਾ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ ਜਿਨਿਇਹਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੋ॥ ੫॥
 ਪ੍ਰਭਅਏਸਰਣਾਉਨਹੀਕਰਣਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਹੈਰਹਣਾ॥ ਮਨਬਚਕਰਮਾਮੰਗਏਕਰੁ
 ਤਿਸੁਨਾਹੀਕਦੇਸਜਾਈਹੋ॥ ੬॥ ਗੁਣਨਿਧਨਮਨਤਨਮਹਿਗਵਿਆ॥ ਜਨਮਮਰਣਕੀਜੋਨਿਨਭਵਿ
 ਆ॥ ਦੁਖਬਿਨਾਸਕੀਆਸੁਖਿਰੋਗਜਾਤਿਪਤਿਹੋਆਪਾਈਹੋ॥ ੭॥ ਮੀਤੁਹਮਰਾਸੇਈਸੁਆਮੀ॥ ਬਾ
 ਨਬਨੰਤਰਿਅੰਤਰਜਮੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਚਿਤਾਗਣਤਮਿਟਾਹੋ॥ ੮॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਫੈ
 ਟਿਲਖਬਾਹੀ॥ ਹਰਿਜਸੁਕੀਰਤਨੁਸੰਗਿਪਨੁਤਾਹਾ॥ ਗਿਆਨਖੜਕੁਕਰਿਕਿਰਪਾਈਨਾਦੁਤਮਰੇਕਰਿਧਾ
 ਈਹੋ॥ ੯॥ ਹਰਿਕਾਜਪੁਜਪੁਜਪੁਜਪੁਜਪਨੋ॥ ਜੀਤਿਆਵਹੁਦਸਹੁਧਾਰਿਅਪਨੋ॥ ਲਖਚਉਗਸੀਹ
 ਨਰਕਨਦੇਖਹੁਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਈਹੋ॥ ੧੦॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਪਰਣਹਰਾ॥ ਉਚਅਥਾਹਅਗੰਮ

ਅਪਗਾਜਿ ਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੋਜਹਤਿ ਸਹਿ ਧਿਆਈਓ॥੧੧॥ ਬੰਧਨ ਤੋ ਕੋਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿਸੇ
 ਲੋਕ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰੇ ਲੋਕ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਸੁਣ ਕਰੁ ਸਹਜ ਪਾਨਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਓ॥੧੨॥
 ਅਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉ ਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ॥ ਅੰਗੀ ਕਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ
 ਜਗਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਰਾਈਓ॥੧੩॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੁ ਜਪੁ ਜਗਦੀਸੈ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇਈ
 ਸੋ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਦੀਸੈ॥ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈਓ॥੧੪॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ॥ ਏਕੰ ਕਰ ਸਮਾਈਓ॥੧੫॥
 ਕੁਗਤਿ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮੁਖਿ ਆਗਾ॥ ਸਭੈ ਏਕਾ ਰੁਖ ਸੁਹਮਾਗਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਨੀ ਸਭੁ ਏਕਾ ਜਨਨਾ
 ਠਕ ਪੈ ਜਰਾਈਓ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਸੀਰੀ ਜੋਗੀ ਨਹਿ ਲਪਟਾਈ॥ ਓਰੁ ਸ੍ਰੀ
 ਰਹੀਰੇ ਗਰਸਮਾਣੀ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ ਕਰ ਤੋਰੇ॥ ਗਥਿ ਲਾਸਹੋ॥੧॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁਪਨਤ
 ਧੂਮਨੈ॥ ਪਿਰਧਨ ਹਿਸੀ ਗਥਿ ਰਖੈ ਸੰਗਨੈ॥ ਮਿਲਿ ਏਕਤ ਦਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਪਨਹਿ ਦਿਲਾਸ
 ਹੋ॥੨॥ ਪਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਅਣਿ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਏਕ ਦਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁ ਚਿਨ ਸਾਕੈ
 ਪਨਹਤੀ ਕੂਖਿ ਪਿਆਸਹੋ॥੩॥ ਪਨ ਕਰੈ ਬਿਨੁ ਉਦੈ ਕਰਿ ਜੋਰੈ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇ ਸਿਨ ਜਾਹੁ ਦ੍ਰੁਪਾਹਿ
 ਮੋਰੈ॥ ਐਸਾ ਬਣ ਜੁ ਕਹਹੁ ਕਿਹਤੀ ਰਿਜਿ ਤਉ ਤਰੈ ਕੂਖਿ ਪਿਆਸਹੋ॥੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਪਰਮ ਜੁਗਸ
 ਪਾ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀਲਾ॥ ਪਾਯ ਰਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੰਗੇ॥ ਤਉ ਪਨ ਪਿਰਾ ਮਨਿ ਦਇਲਾ
 ਸਹੋ॥੫॥ ਪਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਮਾਨਾ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਾਰ ਚਨੁ ਚਨੁ ਚਨੁ ਚਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਦਖਰ ਕਉ ਤੁ
 ਮਾਏ ਹੁ ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੋ॥੬॥ ਪਨ ਕਹੈ ਤੁਫੁ ਸੁਮੈ ਨ ਲੋ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖ ਦਾ ਸੀ ਬਾਲ ਕੁਪਾ
 ਲੋ॥ ਤੁਝੈ ਬਿਨੁ ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਲੋਖੈ ਦਚਹੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਹੋ॥੭॥ ਪਿਰਿ ਕਹਿ ਆਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ
 ਹਉ ਭਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਸੁ ਕਾ ਹਟਿਛੁ ਦਾ॥ ਜਿਚਹੁ ਰਾਖੈ ਤਿਚਹੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ॥ ਜਾਸਦੇ ਤਉ ਰਿਸਿ ਪ
 ਸਾਹੋ॥੮॥ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੈ ਪਨ ਸਾਚੇ॥ ਪਨ ਕਛੁ ਨ ਸਮਝੈ ਚੋਲਿ ਕਛੋ॥ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਪਰ
 ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਹਉ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਹਿਹਾਸਹੋ॥੯॥ ਆਈ ਅਗਿ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਬੁਲਾਇ ਆਨਾ ਪਨ ਪੁਛੀ
 ਨਾਤ ਪਕਾਇ ਆ॥ ਉਰਿ ਸਿਧਾਇ ਓਛੁਟ ਰਿਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨ ਕਮਿ ਬਨੈ ਸੋਹਾਸਹੋ॥੧੦॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ
 ਹੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਖੁਏ ਸਾਕਤੀ ਕੁਰੇ ਗਲਿ
 ਜਮ ਠਾਸਹੋ॥੧੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅਵੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਚੋਟਾ ਪਾਵੈ॥ ਜਿਤਨੇ
 ਧਰਮ ਸੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਕੁਰਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਹੋ॥੧੨॥ ਕੁਰਮੁਖਿ ਸੇਇ ਜਿਹ ਰਿਜੀਭਾਇ ਆ॥ ਤਿਸੁ
 ਕਉ ਭੁਮਿ ਦਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿ ਗਇ ਆ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰ ਪਾਇ ਪਇ ਆਗਲਿ

ਖਾਸਾਹੇ॥੧੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਸਾਸਰਣਿਦਾਤੇਬਚਨਕੇਸੁਰੇਅੰਸਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਅਸੁ
 ਖਦਾਤਾਦਿਛੁਕਿਨਕਤਹੀਜਾਸਾਹੇ॥੧੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਨਪਈਯਾਪਟਿਘਟਿਪੁਰਿ
 ਹਿੰਸਰੁਠਾਈਨਾਨਕਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਉਰੇਣਤੇਰੇਜੋਦਾਸਾਹੇ॥੧੫॥੨॥ ਅਰੁ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਕਰੈਅੰਦੁਅੰਦੀਮੇਰਾਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨੁਸਿਰਸਿਰਹਿਨੀਬੇਰਾਸਿਰਿਸਾ
 ਹਕੇਸਚਾਸਾਰਿਭੁਅਦਰੁਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾਹੇ॥੧॥ਹਰਖਦੰਤਅੰਤਦਇਆਲਾਪ੍ਰਗਟਿਰਹਿਭਿ
 ਭੁਸਰਬਉਜਾਲਾਪ੍ਰਕਰੇਕਰਿਦੇਖੈਦਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੁਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਦੀਚਰਾ
 ਆਪੇਹੀਸਦੁਕਰੇਪਸਰਾਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਫੈਦਿਗੁਰਤੀਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਚਾਰ
 ਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਰੀਸਚੁਖਜੀਨਾਸਚਾਸਾਰੀਆਪੇਸਦੁਪਾਰਿਓਸਰੁਸਚਾਸਚੇਸਚਿਦਰਤੀ
 ਜਾਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਦਸੁਸਚੇਕੇਗਾਸਚਾਥਾਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਤੇਗਾਸਚੀਕੁਦਰਤਿਸਚੀਬਾਣਿਸਚੁ
 ਸਾਰਿਭੁਸੁਖੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਦੁਰਗਜਾਹੁਕਮਿਸਚੇਕੈਪ੍ਰਕਾਜਾਅੰਤਰਿਬਾਹਿਸ
 ਭੁਕਿਛੁਜਣੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤੂਦਰਸੀਅਤੂਦਰੁਭੇਗੀਤੂਨਿਰਬਾਣੁਤੂਹੈਜੋਗੀ
 ਸਰਬਸੁਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਓਤੇਰੀਵਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਝੈਤੇਰੈਦੈਦੇਹਿਦਾਨੁਸਰਸੈ
 ਜੀਤਲੋਐਤੇਰੇਨਾਦੈਪ੍ਰਭੁਰੁਭੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਅਘੀਜਾਹੇ॥੮॥ਜਾਚਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਨਵਸੀਯ
 ਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਦਾਸੀਏਕੁਦਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੇਹਿਦਾਨੁਸਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੯॥ਕਰਹਿਰ
 ਗਤਿਅਰੁਭਗਾਮਪਰਾਧਿਨਮਹਿਥਾਪਿਓਥਪਨਹਾਗਭਰੇਤੇਲੁਖੇਅੰਤਸੁਆਮੀਪੁਕਮੁਮੰਨਿਰਗਤੀ
 ਜਾਹੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਰਸੁਸੇਈਤੁਪੁਜਾਣੈਓਪ੍ਰਭੁਕੈਸਥਾਦਿਸਦਾਰੰਗਮਾਣੈਚਤੁਰਸਰੁਪੁਸਿ
 ਆਣਸੇਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈਰਾਵੀਜਾਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਦਹਿਸੇਦੋਪਰਦਾਜਿਸੁਚੀਤਿਅਦ
 ਹਿਸੇਸਚਾਸਾਰਾਜਿਸੁਚੀਤਿਅਦਹਿਤਿਸੁਭਉਕੇਹਾਅਦਰੁਕਾਕਿਛੁਕੀਜਾਹੇ॥੧੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ
 ਅੰਤਰੁਠੰਢਾਗੁਰਪੁਰੈਲੈਤੂਟਾਠੰਢਾਸੁਰਤਿਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਜਗੀਅਮਿਓਤ੍ਰਿਲਿਓਲਿਪੀਜਾਹੇ
 ॥੧੩॥ਅਰੈਨਾਹੀਸਦਸਦਹੀਜੀਦੈਅਮਰੁਭਇਆਅਥਿਨਾਸੀਥੀਦੈਨਕੋਅਦੈਨਕੋਜਾਦੈਲੁਹਿ
 ਦੁਰਿਕੀਅਭਰਮੀਜਾਹੇ॥੧੪॥ਪ੍ਰਭੁਗੁਰਕੀਪੁਰੀਬਾਣੀਪ੍ਰਭੈਲਾਗਪ੍ਰਭੇਮਹਿਸਮਣਿਚਫੈਸਦਇ
 ਅਨਿਤਨਿਤਰੰਗਾਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੀਜਾਹੇ॥੧੫॥ਬਰਹਾਕੰਚਨੁਸੁਪੁਕਰਾਇਆਨਦਰਿਸਰਛੁਦੰਨੀਸ
 ਚਕਾਇਆਪਰਖਿਖਜਨੈਪਾਇਆਸਰਾਠੀਠਿਰਿਨਾਹੀਤਾਣੀਜਾਹੇ॥੧੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰ
 ਸੁਆਮੀਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਣੀਸੰਤਸੰਗਿਮਹਾਸੁਖਪਾਇਅਦੋਖਿਦਰਸਨੁਦ੍ਰਿਮਨੁਭੀਜਾਹੇ॥
 ੧੭॥੩॥ ਮਹੁਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰੁਗੋਪਲਗੁਰੁਗੋਦੈਦਾਗੁਰਦਇਆਲੁਸਦਾਬਖਸੀਦਾਗੁ

ਰੁਸ ਸਭ ਸਿੰਘਿਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਨਾ ਸ੍ਰੀ ॥ ਗੁਰੁ
 ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਠਾ ਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕਾ ਏਅ ਪਸਾਨ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵ
 ਕੁ ਨ ਰਕਿਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵ ਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵ ਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਨਿ ਤ
 ਜੀਅ ਦਾਨ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਵਿ ਹਰਿ ਜਤਨੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ ਕ
 ਲਿਕ ਲੇਖ ਸਿਮਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਏ ਅਗਾਭੂ
 ਲਾਮਾ ਗੰਗ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਕ ਕਉ ਬਿਘਨ ਨ ਰਹਾਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ॥
 ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭੁ ਨੀਠੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ ਉਚ ਚੁੰਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾ
 ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਰੈ
 ਮਾਈ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਅ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਪਾਨ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਹਿ ਸਮਣਿ ॥
 ਅਪਿ ਸੁਣਿ ਤੈਅ ਪਿਦੁ ਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਰੈ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਬਾਣੀ
 ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰੇ ਸੁਆਪਨ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਤਨ ਤੇ
 ਰੇਨਾਨ ਕਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ੪ ॥ ਮਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਦਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨੀਰੰਕਾਰਾ ਸ
 ਰਮਹਿ ਦਰੈ ਅਪਿ ਨਿਰਗਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਈ ਸਭੁ ਪੁਕਾਰੈ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਲਖ
 ਚਉਰਾਸੀ ਹੋ ਜੋ ਨਿਸਬਾਈ ॥ ਮਠ ਸਕਉ ਪੁਰਿ ਦੀਈ ਫੁਡਿਐ ॥ ਏਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੁਕੈ ਸੇ
 ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਕਿਅ ਕਹੀਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ
 ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਰੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾਨ ਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ਆ ॥ ਸੋਊ ਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹ ਗੁਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਗਾ ਸੋ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਮਨਿ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜੇਕੀ ਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜੈ ਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹੁ
 ਲੁਗਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਕਲਜੁ ਗਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਪਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਅਪਿ
 ਭੋਲੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਭਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾ ਲਾਦੀ ਪਸਰਿ ਲੇਆ ਸ
 ਭਿਕਾਏ ਫੁਸਿਅ ਪਿਪਰਿ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਅਪਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀਸੇ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿ
 ਆਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵ ਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੋਹਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੇ ਗਊਠ
 ਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਠਿਹਿ ਸਲ ਲੈ ਸਲ ਲਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਏਕੁ ਜਚੈ ਕੁਮੰਗੇ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਜਾਪੁ ਭਗੁ ਦੈ
 ਸਿਰਪਾਧਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦੁਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨਿ ਬਿਪਤ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਰੂਹੈ ਠਾਕੁਰ ਬਿਤੇ
 ਵਸਿਨ ਅਦੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿਠੁ ਕਿਅ ਸੰਤਾਭੁ ਦੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋਕੁ ਨਿਸੇਈ ਕਰਈ ਨਿਦਰੈ

ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਿਥੈ ਅਉ ਪਾਟੁਆਇ ਬਨ ਤੇਰੇ ਪਾਟਿਗਾ ਤਿਥੈ ਹਰਿਧਿ ਮਈਐ ਸਾਹਿਗਪਾਣੀ ॥
 ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲੁ ਤਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿਅੰ ਪਿਛੁਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਕਿਉ
 ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਪਰਦਾਹਾ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਦਿ ਚਿ ਸੰਗਤਿ ਦੁਸਾਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁ
 ਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਹੀਐ ॥ ਬਰਾਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮ ਸਹਿ ਸਹੀਐ ॥ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ਤੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
 ਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਰਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ
 ਬਹੁ ਰਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਲਾਭੁਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈਨਾ ॥ ਤਮਿਲੀਐ ਜਲ
 ਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਾਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤੂ ਅਪੇ
 ਕਰਤ ਕਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸਿਧਾਇ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਨੁ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕੁਸਰਣਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ਹਰਿ
 ਚਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਪ॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜੇਦੀ ਸੋ ਸੇਵੇ ਕੋ ਰੂਪੈ ॥ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣੁ
 ਟੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਅਵਰਨ ਜਪ ਸਿਕਾਈ ਸਗਲੁ ਮਾਰੀ ਪਾਰਣਾ ॥੧॥ ਅਪਿ ਚਿਤੁ ਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ ਅਪੇ
 ਅਪਿ ਅਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਈਆ ॥ ਅਪਿ ਉਪਾਇ ਗਚੈ ਨੁਪਸਰਾ ਅਪੇ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥ ਇਕਿ ਉਪਾਇ ਵਡ
 ਦਰਦਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਇਕਿ ਪਰਬਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਪਤਿਅਪਾਏ ਸਭ ਸੇਰੇ ਰਾਪਰਣਾ ॥੩॥ ਅਪੇ
 ਸਤਿਸਤਿਸਤਿ ਸਾਚਾ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ ਰਗਤ ਨ ਸੀਗਰਾ ਚਾਅਪੇ ਗੁਪਤੁ ਅਪੇ ਰੇ ਪਰਗਟੁ ਅਪਣਾ ਅਪੁਪਸ
 ਰਣਾ ॥੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੋਵਣ ਹਰਾ ॥ ਭ੍ਰਿਚ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਭਰਿਉਠੇ ਏਹਿ ਚਲ
 ਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਰਣਾ ॥੫॥ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਸਾਹਾਜੈ ਟੀਪੇਖਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮ
 ਨੁਰਨੁ ਹਰਿਅੰ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਪਰਣਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੇਈ ਹੈ ਜ
 ਪਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ਨ ਦਰੀਨ ਦਰੀਨ ਹਾਲਣਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਹੈ ਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਸੇ ॥
 ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ਅਨਹਦ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ਤਹਨਾਨ ਕਦਾ ਚਿਤ ਰਣਾ ॥੮॥
 ਅਵਣੁ ਜਾਣ ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਬੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪਿ ਉਪਾਇ ਉਪਦਣ ਹਰਾ ਅਪਣਾ
 ਕੀਆ ਪਾਣਾ ॥੯॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵ ਸੇਇ ਰੁਮਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਣੀ ਬਲਿ ਹਾਰੀ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਝੀ
 ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥੧੦॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਜ
 ਪੀਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾਇ ਹਰਗਤ ਕੀ ਪਾਣਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਜ ਪੀਐ ਮੀ
 ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਰ ਮਰੀਗਿਰਾ ਚਾ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਤੁਟ ਹਿਸਤਿ ਬੰਧਨਾਇ ਹਰਮ ਮੇਰੁ ਪਰਜ ਲਣਾ ॥
 ੧੨॥ ਜਹਰਾ ਖੈ ਸੇਈ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੇਈ ਭਲ ਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸੇ ਬੈਰਨ ਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੈ ਭਲ
 ਣਾ ॥੧੩॥ ਭਰ ਭੁਕੇ ਬਿਨਸੇ ਅੰਧਿਅਗੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖ ਨਿਰਗੇ ॥ ਅਪੁਛੇ ਰਿਪਏ ਸਰਣਾਈ ਜਿਸ

ਭਾਸਾ ਰਿਸੁ ਘਲਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਐਸਾ ਕੋ ਦਰੁ ਭਾਗੀਆ ਏਆ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਨਿ ਖਸ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਭਿ
ਜੁਜਨ ਕੋ ਸੀਗਿ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਰਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਹ ਬਖਸੀ ਸੰਖਸਮ ਤੇ ਪਾਧਾ ਆਠ ਪਹਰ
ਕਰ ਜੇ ਫਿਰਿ ਆਵਾਨਾ ਮੁਜ ਪੀਨਾ ਮਿਸਹ ਜਿਸ ਮਵਾਨਾ ਮੁਨ ਨ ਕਮਿ ਲੈ ਏ ਚਰਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ੬ ॥ ਮਾ
ਪਰਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸੁਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੂਲੁ ਗਵਾਗਾ ਮਿਥਨ ਮੇਰਾ ਸੁਰੁ ਪਸਰਾ ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਈ ਗੁਣੁ ਨ
ਪਏ ਨਿਹ ਚਲੁ ਏ ਕੁਨ ਗਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੇਰੁ ਸੇਗੁ ਸਭੁ ਰੁਮਿ ਟਾਈ ॥ ਏ ਕੋ ਮੈ
ਕੁਝ ਏ ਅਉਖ ਪੁਸਤੁ ਨ ਮੁਰਿ ਵਗਾਇਣਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਮੈ ਕਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਰੁਗਤ ਜਾ ਕੀ
ਕਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਆਮਾ ਬਨ ਭਟੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੋ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ੩ ॥ ਹੋਰ ਦੁਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ॥ ਤਿਭ
ਵਣ ਪਦੈ ਤ ਕੋਢੁ ਨ ਬੁਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹੁ ਰੰਗੁ ਨ ਮੁਜਿ ਸੁਇ ਹਰਤ ਨੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾ ਕੀ ਧੁਰਿ
ਕੋ ਪੁਨੀਤਾ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਪਾਪ ਲਾਇਣਾ ॥
੫ ॥ ਪਾਰਜਾ ਤੁਲੈ ਰੁਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮ ਧੋਨੁ ਸੇਹੀ ਦਰ ਬਹੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੀਤੋ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਨ ਮੁਕਮਾਇ ਰਸ
ਇਣਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦ ਮਹਾਂ ਪੰਚ ਪਾਤ੍ਰਾ ॥ ਭੈ ਪਰਬੁ ਮਹਿ ਦਹਿ ਨਿਰਮਲ ਤੂ ॥ ਪਾਰਸੁ ਜਬ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੁਰਤਾ
ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥ ੭ ॥ ਕਈ ਬੈਠੁ ਰਗੀਲ ਵੇਲਾ ਗੋ ॥ ਤੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕ ਕਾਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਐਹ ਉਬਝਿ ਬਲਿਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬੁ ਮੁਅਗੋ ਚਰੁ
ਭੋਈ ॥ ਜਿਸੇ ਨੇਲਾਇ ਲਏ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਛ ਮ
ਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਣਹਿ ॥ ਪਾਰਬੁ ਮਾਮ ਪਰਿ ਪਰਸਤਿ ਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਇ
ਤੁਟੀ ਮਨੁ ਜੀਏ ॥ ਹਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾਂ ਛਾਥੀਏ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਮਲਾਏ ਤਾਂ ਸੇਭਾ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥ ੧੧
॥ ਸੀਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪਾਣ ਪਨੁ ਅਗੇ ਪਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਟਕਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ
ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਕੁ ਟਕਉ ਸੀਗਿ ਲੇਹੁ ਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਪਖ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ
ਸੰਤ ਅਭੈ ਚਰਣ ਪੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੈ ਕ੍ਰਮਿ ਕ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇ
ਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੀਤਹ ਸੀਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਨ ਮੁਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗੁ ਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾਨ ਨ ਕਦਾ ਸਦਾ ਸਾਇਣਾ ॥ ੧੫ ॥ ੭ ॥ ਮਾਰੁ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ੫
ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੁਰ ਜਗੁ ਨ ਤਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ
ਸਗਲ ਉਪਰ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀ ਪਸਭਿ ਲੇਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਆਸਦੁ ਸੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ
ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ਤੇ ਕੇ
ਵਿਤੇਤੀ ਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖਿ ਦੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨ ਤੁਨ ਜਾਈ ਜ ਸੁਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਥੀ ਸ

ਭਿਭੁਤਾਸਿਮਹਿਬਨਪਰਬਤਅਉਭੁਤਾਭੁਤਬਲੀਸਖਸਭਿਸਿਮਹਿਹਦਿਹਰਿਆਤੁਆਮੀਸਭੁ
 ਮਨਾ॥੪॥ਸਿਮਹਿਭੁਲੁਖਮਸਭਿਜੀਤਾਸਿਮਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਿਮਹ
 ਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਰੁਦਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ॥੫॥ਸਿਮਹਿਨਰਨਾਰੀਅਸਰਮਾਸਿਮਹਿਜਤਿਜੋਤਿਸਭਿਦ
 ਰਨਾਸਿਮਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਹਿਰੋਟੀਅਹੁਟਿਨਾ॥੬॥ਸਿਮਹਿਘਣੀਮੂਰਤਪਲਨਿਮਖ
 ਸਿਮਹੈਕਲੁਅਕਲੁਸੁਚਿਸੋਚਾਸਿਮਹਿਸਉਣਸਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾਅਲਖੁਨਲਖੀਐਇਕੁਖਿਨਾ॥੭॥
 ਕਰਨਕਰਦਨਹਾਰਸੁਆਮੀਸਗਲੁਘਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਗਤੀਲਾਟੁਜੁਪਦ
 ਭੁਜੋਜਿਨਾ॥੮॥ਜਕੈਸਿਮਹਨਿਦੂਠਾਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਪੁਰੋਕਰਮਿਕੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾਸਰਬਤਿਰੰਤਰਿਸੋਪ੍ਰ
 ਜਤਾਬਹੁਕਿਨੋਜੋਨੀਰਮਿਰਨਾ॥੯॥ਕੁਰਕਾਸਬਦੁਦਸੈਮਨਿਜਕੋਦੁਖਦਰਦੁਖੁਤਕਾਰਕੋਬੁਖਸ
 ਚਜਅਨੰਦਨਾਮਹੁਸਅਨਹਦਬਣੀਸਹਜਪੁਨਾ॥੧੦॥ਸੋਧਨਵੰਤਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੋਪਤਿਵੰਤਜਿ
 ਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਕੈਮਨਿਦੂਠਸੋਪੁਰਕਰਮਨਾਛਿਨਾ॥੧੧॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੁ
 ਆਮੀਸੋਣੀਅਦਰੁਨਕਹੀਐਦੂਜਕੋਈਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੀਕਾਟਿਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾਅਦਰੁਨਦੀਸੋਣ
 ਕਥਿਨਾ॥੧੨॥ਉਚੇਰੇਉਚਾਦਰਬਾਗਾਕਹਨਜਾਣੀਅੰਤੁਨਪਾਗਾਗਹਿਰਗੀਰੀਰਅਥਹਸੁਆਮੀਅ
 ਤੁਲਨਜਾਣੀਕਿਆਮਿਨਾ॥੧੩॥ਕੁਰਕਤਤੇਰਾਸਕੁਕੀਆਤੁਭੁਧਿਨੁਅਦਰੁਨਕੋਈਬੀਅੰਗਾਅਦਿਮਧਿਅੰ
 ਤਿਪ੍ਰਭੁਤ੍ਵੇਸਗਲਪਸਾਰਤੁਮਤਨਾ॥੧੪॥ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਅਵੈਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਵੈ
 ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਕੋਪੁਰਨਜੇਸ੍ਵਦੀਪ੍ਰਕਾਜਸੁਸੁਨਾ॥੧੫॥ਕੁਸਰਨਾਕਾਸਕੁਕੋਤੇਗਾਸਚੇਸਾਰਿਬਹ
 ਹਿਰਗੀਰੀਗਾਕਹਨਾਨਕਸੇਣੀਜਨਉਤਮਜੇਭਾਵਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ॥੧੬॥੮॥ ਮਹੁਪਤਿਸਾਰੀਖ
 ਪ੍ਰਸਮਰਬਸਰਬਸੁਖਦਨਾਸਿਮਹਉਨਾਭੁਹੋਹਮਿਹਰਦਾਨਾਹਰਿਦਾਰਾਜੀਅਜੀਤਰੇਖਾਰੀਜਨੁਬੰ
 ਛੈਜਾਚੰਗਨਾ॥੧੭॥ਮਾਗਉਜਨਪੂਰਿਪਰਮਗਤਿਪਾਦਉਜਨਮਜਨਮਕੀਐਲੁਮਿਟਾਦਉਦੀਰਘੋਗਮਿ
 ਟਹਿਹਰਿਅਉਖਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਗਪੈਮੰਗਨਾਸ੍ਵਦੀਸੁਣਉਬਿਮਲਜਨੁਆਮੀਐਕਾਛਿਤਜੁ
 ਉਬਿਖੁਕਮੀਨਿਦਿਨਿਦਿਪਾਇਲਗਉਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤਨਾਹੀਸੰਗਨਾ॥੧੮॥ਰਸਨਾਕੁਣਗਵੈਹਰਿ
 ਤੇਗਾਮਿਟਹਿਕਮਤੇਅਦਗੁਣਮੇਗਾਸਿਮਹਿਸਿਮਹਿਸੁਆਮੀਮਨਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਜਿਤਿਗਨਾ॥੧੯॥ਚ
 ਰਨਕਮਲਜਪਿਬੋਹਿਬਿਚਰੀਐਸਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗੁਰਤਰੀਐਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਿ
 ਵਸੀਬਾਹੁਕ੍ਰਿਜੋਨਿਨੀਗਨਾ॥੨੦॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਲੇਹੁਗੋਪਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦੀਨਦਉਆਲਾਸ
 ਖਾਸਹਾਣੀਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨੋਦੀਭੰਗਨਾ॥੨੧॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੀਹਰਿਅਗੈਅਜਨਮਜਨਮ
 ਕਸੋਇਅਜਗੈਜਿਸਕਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹਤਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈਰੰਤਨਾਜਲਿਥਲਿਪੁਰਨੇਅੰਤਰਜਾਮੀ

ਅਪਿਪਟਿਗਦਿਅਮਅਛਲਸੁਆਮੀ। ਭਰਮਭੀਤ੍ਰਿਭੁਰਿਪੁਰੈਏਕੁਰੰਦਿਅਸਰਬੰਗਨਾ॥੮॥ ਜਤ
ਕਤਪੇਖਉਪੁਤਸੁਖਸਗਗਾ। ਹਰਿਤੋਟਿਭੰਡਾਰਨੀਰਤਨਗਗਾਅਗਾਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਧਈਐ
ਸੇਬੁਛੈਜਿਸੁਕਿਰਸੰਗਨਾ॥੯॥ ਛੁਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨਠੰਢਾਗਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟਵੀਰੰਝੁਕਰ
ਗਰਿਕਛਿਲੀਏਪੁਭਿਅਪੁਨੈਅਮਿਓਧਾਰਿਦਿਸਟੰਗਨਾ॥੧੦॥ ਏਕੋਏਕੁਰਦਿਅਸਰਭਾਈ। ਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਦੁਜਕੋਈਨਹੀ। ਅਦਿਅਧਿਅੰਤਿਪੁਰੁਦਿਅ। ਤਿਸਨਬੁਝੀਭਰਮੰਗਨਾ॥੧੧॥ ਭੁਰਪਰਮੇਸਰੁ
ਰੁਗੋਬਿਦੁ। ਗੁਰਕਰਤ। ਗੁਰਸਦਬਖਸੰਦੁ। ਗੁਰਜਪੁਜਾਪਿਜਪਤਛਲੁਪਾਇਆਗਿਅਨਦੀਪਕਸੰਤ
ਸੰਗਨਾ॥੧੨॥ ਜੋਪੇਖਸੇਸਰੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ। ਜੇਸੁਨਣਸੇਪੁਰਕੀਬਾਨੀ। ਜੇਕੀਨੇਸੇਰੁਮਹਿਕਰਾਇ
ਓਸਗਣਿਸਹਾਈਸੰਤਹਤਨਾ॥੧੩॥ ਜਾਚਰੁਜਚੈਰੁਮਹਿਅਰਾਧੇ। ਪਤਿਤਪਦਨਪੁਰਨਪੁਰਸਾਧੇ॥
ਏਕੋਦਾਹੁਸਰਬਸੁਖਗੁਣਨਿਪਿਆਨਮੰਗਨਨਿਹਕਿਚਨਾ॥੧੪॥ ਕਾਇਆਪਤ੍ਰਪੁਰੁਕਰਣੈਹਗਾਲ
ਗੀਲਾਗਿਸੰਤਸੰਗਗਾਨਿਰਮਲਸੇਇਬਣੀਹਰਿਬਾਣੀਹਰਿਬਾਣੀਮਨੁਨਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਨਾ॥੧੫॥
ਸੇਲਹਕਲਾਸੀਪੁਰਨਟਲਿਆ। ਅਨਤਕਲਹੋਇਠਕੁਰਚਦਿਅ। ਅਨਵਥਿਨੇਦਹਰਿਨਮਿਸੁਖ
ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਭੁੰਚਨਾ॥੧੬॥ ੯॥ ਮਾਭੁਪਤਿਸਾਹੀਪੁਰਾ। ਭੁਸਾਹਿਬੁਧਉਸੇਦਕਕੀਰ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਰੁਤੇਰਾਦੀਤਾ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰੁਤੁਰੈਤੁਰੈਤੈਨਹੀਕਿਛੁਅਸੜਾ॥੧॥ ਤੁਮਹਿਪਰ
ਏਤਾਜਗਮਹਿਅਏਗੇਰੁਪੁਭਾਣਸੇਕਰਮਕਮਾਏ। ਹੁਣੁਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੈਅਤਾਭੀਨਹੀਕਿਛੁ
ਕੜਾ॥੨॥ ਉਹਾਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਣੀਐ। ਏਹਾਹਰਿਜਸੁਤੇਰਾਣੀਐ। ਆਪੇਲੇਖਅਲੇਖੈਅਪੇਤੁ
ਮਸਿਉਨਹੀਕਿਛੁਕੜਾ॥੩॥ ਭੂਪਿਤਾਸ੍ਰੀਬਾਰਿਕਬਾਰੇ। ਜਿਉਖੇਲਾਵਹਿਖੇਲਣਹਰੇ। ਉਛੁਕੜਾ
ਰਹੁਸਰੁਤੁਮਹੀਕੀਨਾਚਲੈਨਹੀਕੋਵੇਪਾੜਾ॥੪॥ ਏਕਿਖੈਸਾਇਰਖੇਕ੍ਰਿਪਾਅੰਤਰਿਗਾਇਕਿਪਰਾਏ
ਏਸਾਦਿਸੰਤਰਿਗਾਇਕਹੀਕਉਘਾਸੁ। ਏਕਹੀਕਉਰਾਜਾਇਨਮਹਿਕਹੀਐਕਿਆਕੁੜਾ॥੫॥ ਕਵਨ
ਉਮੁਕਤੀਕਵਨਸੁਨਰਕਾ। ਕਵਨੁਸੇਸਾਹੀਕਵਨੁਸੁਭਗਤਾ। ਕਵਨੁਸੁਦਨਾਕਵਨੁਭੋਛਕਵਨੁਸੁ
ਤੁਰਤਕਵਨੁਜੜਾ॥੬॥ ਹੁਕਮੇਮੁਕਤੀਹੁਕਮੇਨਰਕਾ। ਹੁਕਮਿਸੈਸਾਹੀਹੁਕਮੇਭਗਤਾ। ਹੁਕਮੇਹੋਛਹੁਕ
ਮੇਦਨਾਦੁਜਾਨਹੀਅਦਹੁਪੜਾ॥੭॥ ਸਾਗਰੁਕੀਨਾਅਤਿਤੁਮਭਗਾ। ਇਕਿਖੜੇਰਸਾਤਲਿਕਰਿਅਨਮੁ
ਖਗਾਵਾਗਾਇਕਨਾਪਾਰਿਲਿਪਾਵਹਿਅਪੇਸਤਿਕੁਰੁਜਿਨਕਾਸਦੁਬੇੜਾ॥੮॥ ਕਉਤਰੁਕਲੁਇਹੁ
ਕਮਿਪਰਾਇਆਜੀਅਜੰਤਉਪਾਇਸਮਾਇਆ। ਵੇਖੈਦਿਗਸੈਸਭਿਰੰਗਮਾਟੇਚਰਨੁਕੀਨਾਇਕੁਆ
ਖੜਾ॥੯॥ ਦੁਰਸਾਰਿਬੁਧਵੀਨਾਈ। ਦੁਰਦਾਤਾਦੁਰੀਜਿਸੁਜਾਈ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬੇਅੰਤਅੰਤ
ਲਹੈਨਹੀਕਿਛੁਅਹੜਾ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਦੂਜਾ। ਅਪੇਅਪਿਰੰਜਨਪੁਜਾ। ਅਪਿਸੁਰਿ

ਅਨੀਅਪਿਅਨੀਅਪਿਸਤਵੰਤ ਅਤਿਗਾਭਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕੇਤਰਿਅਦਿਨਕੁਪਤੁਕਹਾਇਆ ਕੇਤਰਿਅ
 ਦਿਨਸੁਨਿਸਮਾਇਆ ਕੇਤਰਿਅਦਿਨਪ੍ਰਿਧੁਕਰਾਅਪੇਕਰਤਪਰਗਟ੍ਵਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕ
 ਚਾਇਆ ਅਪੇਸੁਰਾਅਮਰੁਚਲਾਇਆ ਅਪੇਸਿਦਵਰਤਈਅਨੁਅੰਤਰਿਅਪੇਸੀਤਲੁਠਰੁਗਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਅਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇਨਾਤੁਦਸੈਤਿਸੁਅਨਹਦਵਾਜੇਤਿਸਹੀਸੁਖਤਿਸਹੀਠਕੁਰਈਤਿਸਹਿ
 ਨਅਵੈਜਤੁਤੇਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੀਅਤਿਕਗਦਕਹੀਨਜਾਣੀਅਕੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈਅਮਦਿਅਪਿਅੰਤਿਪੁਰੁ
 ਸੋਈਹਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸਹਿਸਹੀਕੁਨਾਰੀਰੋਕੋਈਅਕਿਸਹੀਬੁਭੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈਨਾਨਕਕਪੁਰੁ
 ਅਪੇਅਪੇਕਰਿਕਰਿਵੈਚੈਜਖਵਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਭੁਪਤਿਸਹੀ ॥ ਅਚੁਤਪਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
 ਰਅੰਤਰਜਮੀਅਮਪੁਸੁਦਨਦਮੇਦਰਸੁਅਮੀਅਰਿਖੀਕੇਸਗੇਦਰਪਨਧਾਰੀਮੁਰਲੀਮੋਨੇਹਰਹਰਿਗੰਗਾ
 ॥ ੧੧ ॥ ਮੋਹਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਗੇਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉਅਮੁਰਸੀਘਰੇਜਗਜੀਵਨਅਥਿਨਾਸੀਠਕੁਰਖ
 ਵਘਟਵਾਸੀਹੈਸੰਗਾਧਰਣੀਧਰਣੀਸਨਰਸਿਘਨਰਾਇਣਾਦਵਾਅਕੇਪਿਥਮਿਧਰਾਇਣਾਬਾਵਨਹੁ
 ਪੁਕੀਅਤੁਪੁਕਰਤੇਸਰਹੀਸੇਤੀਹੈਚੰਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਾਜੇਸੁਰੁਪੁਨਰੇਖਿਆਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਟਿਟ
 ਰਸਅਨੂਪਿਆਸਹਸਨੇਤ੍ਰਮੁਰਤਿਹੈਸਹਸਾਇਕੁਦਾਤਸਰਹੈਮੰਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਚਗਤਿਵਛਲੁਅਨਾਥਹਨਾਥੇ
 ਗੋਪੀਨਾਥਸਗਲਹੈਸਾਥੇਬਾਬੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦਾਤੇਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮੁਕੰਦਮੋਨੇਹਰਬ
 ਖਮੀਨਾਰਾਇਣਾਦ੍ਵੇਪਤੀਲੁਜਾਨਿਦਾਰਿਉਧਾਰਣਾਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਅਨਦਬਿਨੇਦੀਨਿਰਸੰਗਾ
 ॥ ੧੫ ॥ ਅਮੋਘਦਰਸਨਅਜੂਨੀਸੰਭੁਤਿਅਕਲਮੁਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉਅਥਿਨਾਸੀਅਥਿਗੁਰਗ
 ਗੋਚਰਸਰੁਕਿਛੁਤੁਣਹੀਹੈਲਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੰਠਕੇਵਾਸੀਅਛੁਕਛੁਕੁਮੁਅਗਿਆਅਉਤਰਸੀ
 ਅਕੇਸਦਚਲਤਕਰਹਿਨਿਰਲੇਕੀਰਲੋਕੁਹਿਸੋਹੋਇਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਨਿਰਹਾਰੀਨਿਰਦ੍ਵੈਰੁਸਮਾਇਆਧਰਿਗੁਪਚ
 ਤੁਰਤੁਰੁਕਹਾਇਆਸਾਵਲੁਸੰਦਰੁਪਬਣਵਰਿਬੇਣੁਸੁਨਤਸਰਮੇਹੈਗਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਨਮਾਲ੍ਹਿਭੂਖਕਮਲ
 ਨੈਨਾਸੰਦਰਕੁੰਡਲਮੁਕਟਬੈਨਾਸੰਖਚਕੁਗਹੈਧਾਰੀਮਹਾਧਾਰਥੀਸਤਿਸੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪੀਠਪਿਤਿਬਰਤਵਿ
 ਰੁਣਪਣੀਜਗੀਨਾਥਗੋਪਾਲਮੁਖਿਭੁਟੀਸਾਗਿਧਰਭਗਵਾਬੀਰੁਲਾਮੈਗਣਤ੍ਰਅਵੈਸਰਬੰਗਾ ॥
 ੨੦ ॥ ਨਿਰਕੰਟਕਹਕੇਵੁਲੁਕਹੀਐਧਨਜੈਜਲਿਥਲਿਜੁਹੀਐਮਿਰਤਲੋਕਪਇਅਲਸਮੀਤਅ
 ਸਥਿਰਬਨੁਜਿਸੁਹੈਅਭਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਪਤਿਤਪਵਨਦੁਖਭੈਭੰਜਨਾਅਰੰਕਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡੁਗੁਰੁ
 ਤੀਤੇਖਿਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣੇਨਕਿਤਹੀਹੈਭਿਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਰੰਕਰਅਛੁਲਾਮੋਡਲੋਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਰੂਪਾ
 ਮਉਲੋਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਅਪਿਮਿਲਾਏਅਪਹੁਕੋਇਨਪਵੈਗਾ ॥ ੨੩ ॥ ਅਪੇਗੋਪੀਅਪੇਕਾਨਾਅਪੇਭ
 ਉਚਰਵੈਬਾਨਾਅਪਿਉਪਦਹਿਅਪਿਖਪਦਹਿਤੁਤਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰਿਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਵੇਕਜੀਹਕੁਣਕਵ

ਨਬਥਾਨੈ॥ ਸਹਸਰਨੀਸੇਖੁਅੰਤੁਨਜਨੈ॥ ਨਦੁਤਨਨਮਜਪੈਦਿਨੁਗਤੀਇਕੁਗੁਣਾਹੀਪ੍ਰਕਰਿਸੀਗਾ॥੧੬॥
ਇਗਹੀਜਗਤਪਿਤਸਰਣਾਇਆਭੈਰੁਇਅਨਕਜਮਦੂਤਦੁਤਰੁਹੈਮਾਇਆ॥ ਹੋਹੁਕਿਪਾਲਾਇਛੁਕਰਿ
ਰਖਹੁਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗਾ॥੧੭॥ ਫਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਮਥੇਨਾ॥ ਇਕੁਮਾਗੁਇਦਾਨੁਕੋਬੰਦਸੰਤਰੇ
ਨਾਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦਪਾਦਉਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੇਪਾਦੈਗਾ॥੧੮॥ ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਤਿ
ਨਸਭੁਚਰਣਲੈਰਿਦੈਪਰਤੇ॥ ਸਗਲਨਾਮਾਨਿਪਨੁਤਿਅਨਹਦਸਬਦਮਾਨਿਵਾਜੰਗਾ॥੧੯॥ ਕਿਰਤਮ
ਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇਜਿਹਬਾ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਾਪੁਰਬਲਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪਏਸਰਣਾਣੀਦੇਹੁਦਰਸੁਮਾਨਿ
ਰੰਗੁਲਗਾ॥੨੦॥ ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ॥ ਤੂਆਪੇਕਥਹਿਤੇਆਪਿਦਖਾਣਹਿ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾ
ਸਨਕੋਕਰੀਅਹੁਰਿਭੁਦੈਦਾਸਾਰਾਖਸੀਗਾ॥੨੧॥੧੧॥ ਮਾਭੂਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਅਮਲਹਅਰੀ
ਮਖੁਦਾਣੀਬੰਦੇ॥ ਛੋਡਿਖਿਆਲਦੁਨੀਅਕੇਧੀਧੋਹੋਇਪੈਖਾਕਠਕੀਗੁਸਾਠਹੁਇਪੁਦਰਦੈਸਕਬੁਲੁਦ
ਰਾ॥੧॥ ਸਦੁਨਿਵਾਜੁਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ ਮਨਸਾਮਾਗਿਨਿਵਾਰਿਹੁਅੰਸਾ॥ ਦੇਹਮਸੀਤਮਨਮਉਲਾਣਾਕ
ਲਮਖੁਦਾਣੀਪਾਕੁਖਰਾ॥੨॥ ਸਰਾਸਰੀਅਉਲੇਕਮਾਦਹੁ॥ ਤਰੀਕਰਿਤਰਕਥੋਚੋਟੇਲਾਦਹੁ॥ ਮਰਠਤੀ
ਮਨਸਾਹੁਅੰਬਦਾਨਾਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਿਜਿਤੁਠਿਰਿਨਮਰਾ॥੩॥ ਕੁਰਾਣਕਤੇਬਦਿਲਮਾਰਿਕਮਾਰੀ॥
ਵਸਅਉਗਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ॥ ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਿਲੇਬਾਧਹੁਥੈਰਸਬੁਰੀਕਬੁਲਪਰਾ॥੪॥ ਮਕਾਮਿਹਰ
ਰੋਜਪੈਖਾਕਾ॥ ਬਿਸਤੁਪੀਰਲਠਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ ਪੂਰਨੁਗੁਸਕੁਬੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀਅਲਹਆ
ਲਾਹੁਜਰਾ॥੫॥ ਸਦੁਕਮਾਦੈਸੇਈਕਾਜੀ॥ ਜੇਦਿਲਸੇਪੈਸੇਈਹਾਜੀ॥ ਸੇਮੁਲਾਮਲਊਨਿਦਾਹੈਸੇਵਰ
ਦੈਸਾਜਿਸੁਸਿਠਤਿਧਰਾ॥੬॥ ਸਭੇਦਖਤਸਭੇਕਰਿਦੇਲਾ॥ ਪਾਲਕੁਯਾਦਿਲੈਮਰਿਮਉਲਾ॥ ਤਸਬੀਯਾ
ਦਿਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁੰਨਤਿਸੀਲਥੀਪਾਥਰਾ॥੭॥ ਦਿਲਮਹਿਜਾਨਹੁਸਭੁਠਿਲਹਲਾ॥ ਖਿਲਖ
ਨਾਬਿਰਦਰਹੁਜੰਜਲਾ॥ ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਠਾਨਾਇਆਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ ਅਦਲਿ
ਸਿਠਤਿਦੁਜੀਸਾਬੁਰੀ॥ ਤੀਜੇਹਲੇਮੀਰਉਥੈਥੈਗੀ॥ ਪੰਜਦੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁਕਮੈਏਹਿਪੰਚਦਖਤਤੇਰੇ
ਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ ਸਗਲੀਜਾਨਿਕਰਉਮਉਦੀਠਾ॥ ਬਦਅਮਲਊਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਿਕੁਜਾ॥ ਖੁਦਾਇਏ
ਕੁਬੁਛਿਦੇਦਹੁਬੰਗਾਬੁਰਗੁਬਰਖੁਰਵਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰੁਖਾਣਾ॥ ਦਿਲਦਰੀਅਉਧਿਵ
ਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ ਪੀਰਪਛਣੈਭਿਸਤੀਸੇਈਅਜੰਗਾਈਲੁਨਦੇਸਰਾ॥੧੧॥ ਕਾਇਆਕਿਰਦਰਅਉਰ
ਤਯਾਕੀਨਾ॥ ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਹਕੀਨਾ॥ ਨਾਪਾਕਾਪਾਕੁਕਰਿਹਦੁਰਿਹਦੀਸਾ॥ ਬਤੁਸੁਰਤਿਦਸੰਤਰਸਿਰਾ
॥੧੨॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁਮੇਮਾਦਿਲਿਹੋਦੈ॥ ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਦਿਲਤੇਧੋਦੈ॥ ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਅਦੈਨੇਰੈ॥ ਜਿਉਕੁ
ਸਮਪਾਵਿਪਿਉਪਾਕੁਹਰਾ॥੧੩॥ ਜਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਦਾਨਾ॥ ਸੇਈਮਰਦੁਮਰਦੁਮਰਦਾਨਾ॥ ਸੇ

ਈਸੇਖਮਸਾਏਕੁਹਾਜੀਸੋਈਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੦॥ਕੁਦਰਤਿਕਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਭਤਿਸੁ
 ਹਬਤਿਅਬਾਹਰੀਮਾ॥ਕੁਹੁਕੁਮੁਸਦੁਖਦਾਇਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਿਥਲਾਸਤਰਾ॥੧੫॥੧੨॥ਮਾਰੂ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਰਭੁਚਰਿਬਿਰਾਜੇ॥ਅਪੇਬਾਪਿਉਬਪੇਸਾ॥ਜੇਪ੍ਰਕੀਸਰਣਿਗਰ
 ਤਸੁਖਪਾਈਐਕਿਛੁਕੁਇਨਦਿਆਪੇਬਾਲਕਾ॥੧॥ਗਰਭਮਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆਰਕਤ
 ਕਿਰਮਮਹਿਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ॥ਅਪਨਾਸਿਮਰਨੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਓਹੁਸਗਲਘਟਕਮਾਲਕਾ॥੨॥
 ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਈਅਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੈਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਦੁਖਜੇ
 ਵਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕੁਇਨਹੀਕਲਕਾ॥੩॥ਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾਜੀਅਜੀਤਸਭਿਤਕੀ
 ਸੇਵਾ॥ਅੰਰੁਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਰੁਜਬਹੁਪਰਕਾਗੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿਸਹਿਪਰਪਤਿਹੋਇਨਿਧਾ
 ॥ਗਮਨਮਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਦਿਹਲੇਕੋਟੀਸਲਕਾ॥੫॥ਅਮਾਦਿਅੰਤਿਮ
 ਧਿਪ੍ਰਕੁਸੇਈਨਾਅਪੇਕਰਤਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਕ੍ਰਮੁਕੁਇਮਿਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਾਲਿਦਨਕੋਟੀਪਾਲਕਾ॥
 ੬॥ਉਤਮਬਾਣੀਗਾਉਹੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮਗਹੁਰਦਾਲਾ॥ਬਾਸਨਮੇਟਿਨਿਬਾਸਨਹੋਈਐਕਲ
 ਮਲਸਗਲੇਜਲਕਾ॥੭॥ਸੀਤਾਕੀਇਹਹੀਤਿਨਿਰਾਲੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਦੇਖਿਨਿਹਲੀ॥ਸਸਿਸਾਸਿ
 ਆਰਾਧਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਅਲਕਾ॥੮॥ਜਹਦੇਖਤਹਅੰਰੁਜਮੀਨਾਨਿਮਖਨਾਵਿਸਹੁ
 ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਿਜਲਿਪੁਰਨਬਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਉਤਰਕ
 ਉਲਗੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਅਨਦਿਨੁਜਗੇ॥ਅਨਦਬਿਨੇਦਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਆਇਆਸੀਗਿਨਤਾਲਕਾ॥
 ੧੦॥ਰੇਗਸੇਗਦੁਖਤਿਸੁਨਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਗਾਹੀ॥ਅਪਣਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪੀਤਮਸੁਣਿਬੇ
 ਨਿਰੀਪਾਲਕਾ॥੧੧॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤੇਰਾਹੈਪਅਗੇ॥ਗਿਰਤੇਤੇਰੇਦਾਸਅਪਗੇ॥ਤੇਰੇਗਿਰਤੇਤੁਧੁਛੇਰੇਦਿਹਲੇ
 ਕੋਟੀਕਾਲਕਾ॥੧੨॥ਤਿਨਕੰਧੁਕ੍ਰਿਮਐਮਨੁਮੇਗਾ॥ਜਿਨਿਦਿਸਗਹਿਨਾਹੀਕਾਪੂਬੇਗਾ॥ਤਿਨਕੋਸੰਗਪਰਮਪਤ
 ਪਈਸਦਾਸੰਗਿਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ਸਾਜਨੁਮਿਰੁਪਿਆਰਸੇਈ॥ਏਕੁਝਿਝੁਏਦੁਰਮਤਿਥੋਈ॥ਕਮੁਝੋਧੁ
 ਅਹੰਕਾਰਤਜਾਏਤਿਸੁਜਨਕਉਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੪॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਨਾਹੀਕੋਟੀਮੇਰਾ॥ਗੁਰਿਪਕੜਏਪੁ
 ਕੇਪੈਗਾ॥ਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਜਿਨਿਖੰਡੇਅਭਰਮੁਅਨਾਲਕਾ॥੧੫॥ਸਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਕੁਬਿਸਰੇਨਾ
 ਹੀ॥ਅਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਕਉਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੀਤਤੇਰੇਗਿਰਤੇਤੁਸਮਰਬੁਧੁਲਕਾ॥੧੬॥੧੩॥
 ਮਾਰੂਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਸਿਤਪਾਗੀ॥ਗੁਰਪੁਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸਕਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅ
 ਰਪਿਧਰੀਸਭੁਅਗੇਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥੧॥ਸੋਠਕੁਰਕਿਉਮਨੁਦਿਸਰੇ॥ਜੀਉਪਿਰੁਦੇਇਸ
 ਜਿਸਵਰੇ॥ਸਾਸਿਗਿਰਸਿਸਮਲੇਕਰਤਕੀਤਅਪਣਾਪਵਣਾ॥੨॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਉਨਹੀਅਠ

ਪਰਹਰਿਰਖਮਨਮਹੀਸਾਪਸੀਗਿਰੁਜਾਅਦੁਤਸੁਅਮੀਦਰਗਹਸੇਰੁਪਦਣਾ॥੩॥ ਚਰਿਪਦਰਬਅਸਟਦਸਸਿ
 ਧਿਆਨਮੁਨਿਧਾਨੁਸਹਜਸੁਖਨਉਨਿਧਿਸਰਬਕਲਿਆਣਜੇਮਨਮਹਿਚਾਰਹਿਮਿਲਿਸਾਪੁਸੁਅਮੀਰਦਣਾ॥੪॥
 ਸਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਦੁਖਣੀਜਨਮੁਪਦਰਬੁਜੀਤੁਪਰਣੀਕਾਮੁਕੁਪੁਨਿਦਾਪਰਹਰੀਐਹਰਿਰਸਨਾਨਕਗਦ
 ਣਾ॥੫॥ ਜਿਸੁਰੁਪਨਰੇਖਿਅਕੁਲਨਹੀਜਾਤੀਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਅਦਿਨੁਰਾਤੀਜੇਜੇਜਪੈਸੇਈਦੁਬਭਾਗੀਬਹੁਕਿਨ
 ਜੇਨੀਪਦਣਾ॥੬॥ ਜਿਸੇਨੇਬਿਸਰੈਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾਜਲਤਾਠਿਰੇਰੈਨਿਤਤਤਾਅਕ੍ਰਿਤਪਟੇਕਉਰਖੈਨਕੋਈਨ
 ਰਕਘੋਰਮਹਿਪਦਣਾ॥੭॥ ਜੀਉਪ੍ਰਣਤਨੁਪਨੁਜਿਨੀਸਾਜਿਆਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰਖਿਨਿਦਾਜਿਆਤਿਸਸਿ
 ਉਪਨਿਤਿਛੁਡਿਅਨਗਤਾਕਾਹੁਸਿਰੈਨਲਾਦਣਾ॥੮॥ ਧਾਰਿਆਨਕਹੁਸੁਅਮੀਐਗੋਪਟਿਪਟਿਦਸਹਿਸਭਨਕੈ
 ਨੇਗੋਪਾਬਿਹਮਰੈਕਛੁਐਨਹੀਜਿਸੁਜਾਣਾਇਹਿਤਿਸੈਜਠਾਦਣਾ॥੯॥ ਜਕੈਮਸਤਕਿਪੁਰਿਲਿਖਿਪਇਆ॥
 ਤਿਸਹੀਪੁਰਖਨਦਿਅਪੈਮਇਆਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਣਾਈਦੁਸਰਨਵੈਨਲਾਦਣਾ॥੧੦॥ ਅਗਿਆਨੁ
 ਬਸੁਖਸਾਭਿਕੀਨੋਅਮੀਖਿਤਨਾਅਬਿਰਲੈਹੀਜੀਨੋਤਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਦਣਾ॥੧੧॥
 ਸੇਈਭਗਤੁਸੇਈਦੁਬਦਾਰਾਸੇਈਪੁਰਨਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤਾਬਾਲਸਹਾਈਸੇਈਤੇਰਾਜੇਤੇਰੈਮਨਿਭਾਦਣਾ॥੧੨॥
 ਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਲਿਖਿਪਾਏਅਤਿਲੁਨਹੀਬਪਹਿਪਟਹਿਨਪਾਟਾਏਸੇਈਤੇਇਓਕਰਤੇਭਵੈਕਹੀਐਆ
 ਪੁਦਵਾਦਣਾ॥੧੩॥ ਅੰਧਕੁਪਤੇਸੇਈਕਾਛੇਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟਾਗਾਛੇਕਿਰਪਾਧਰਿਰਖੇਕਰਿਅਪੁਨੇਮਿਲਿ
 ਸਾਪੁਗੋਬਿੰਦੁਪਿਆਦਣਾ॥੧੪॥ ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣਨਜਾਈਅਚਰਚਭੁਪਦਰੀਦੁਡਿਆਈਨਾਭਗਤਿ
 ਦਾਨੁਮੀਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਦਣਾ॥੧੫॥੧੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਰਮਾਭੁਕੀਸਲੋਕਾਨਲਿਖਤਿਸਾਰੀਪ ਰੁਖਟੇਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਤੂਚਉਸਜਣਾਐਤ੍ਰਿਅਡੇਈਸੀਸੁਉਤ
 ਗਿਐਨਮਹਿਜੇਤਰਸਦੇਕਦਿਪਸੀਦੀਦਾਣਾ॥੧॥੫:੫॥ ਨੀਹੁਮਹਿਜਾਤਉਨਾਨਿਬਿਅਨੇਹਕੁੜਾਵੇਰੇਖਾਕਪ
 ਕੁਭੇਗਰੁਭਵਣੇਜਿਚਹੁਪਰੀਨਰੇਖਾ॥੨॥੫:੫॥ ਉਠੀਛੁਲੁਕਤਵੇਹਉਪਸੀਤਉਦੀਦਾਣਾਕਾਜਲੁਹਾਰੁਤੇਮੇ
 ਥਰਸੁਬਿਨੁਪਸੇਹੰਭਿਰਸਛੁਰਾ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਾਚਾਸਹਿਬੁਸਦੁਸਦੁਸਰੁਧਾਰਿਆਭੁਰਮੁਖਿਕੀ
 ਰੇਬਟੁਸਿਰਜਿਸੀਸਾਰਿਆਹਰਿਅਗਿਆਨੋਏਵੇਦਪਾਪਪੁੰਨੁਵੀਚਰਿਆਬੁਧਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸੁਰੈਗੁਣ
 ਬਿਸਥਾਰਿਆਨਦਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਸਾਜਿਹਰਿਗੰਗਸਦਾਕੀ॥੪॥੫:੫॥ ਏਕੀਜੀਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿਕਲਪਰਿਆਤੇਰਾ
 ਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਦੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆਤੂਜਾਣਹਿਸਭਿਬਿਪਿਅਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੫॥
 ਰੁਖਟੇ੫:੫॥ ਜੇਤੂਮਿਤ੍ਰਅਸਰੁਭਾਹਿਕਰੇਗੀਨਦਿਛੋਕੀਜੀਉਮਹਿਜਾਤਉਮੇਹਿਆਕਦਿਪਸੀਜਾਨੀਤੇ
 ਹਿ॥੧॥੫:੫॥ ਦੁਰਜਨਤੂਜਲੁਭਾਹੁਕੀਦਿਛੋਕੇਮਹਿਜਾਨੀਕੰਤਤੂਸਉਸੇਜਕੀਮੇਰਾਹਭੇਦੁਖਉਲਾਰੀ॥੬॥

ਪ:ਪ॥ ਦੁਰਜਨ ਦੁਜ ਭਉ ਪੈ ਦੇ ਫੇੜਾ ਹਉ ਮੈ ਰੋਗਾ ਸਜਣ ਸਚਾ ਪਤਿ ਸਹੁ ਜਿ ਸੁਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਰੋਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤੁਮਗ ਮਦਇਆ ਲਬੇ ਅੰਤਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰੈ ਕਉਣਾ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਾਇਕ ਸਗਲ ਭਉਣਾ ਤੇਗੁ
 ਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਭਉਣਾ ਤੁਧੁ ਅਪਰਿਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਸੀਜਗ ਫਿਧਰਣਾ ਤੁਧੁ ਬਪੋਰ
 ਰੇਜੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਪਰਣਾ ਤੁਧੁ ਅਵਣ ਜਾਣ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤਿਥਾ ਜਿ ਸੁਰੇਵ ਹਿਅ ਪਿਦਇਆ ਲੁ
 ਰਿਸੁ ਲਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ਤੁਹੋਰਤ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੇਸਟਿਕਰਣਾ ॥੨॥ ਰੁਖਣ ਪ:ਪ॥
 ਸਜੇ ਤੁਧੁ ਤਰਿਅੰਨ ਦੇ ਹਰ ਪਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇਆ ਹਿਕ ਸੁਰਤੈ ਬਾਹੀ ਮੈਰੀ ਦੁਤਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਪ:ਪ॥ ਹਰੇ ਟੋਲ
 ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਨ ਟੁਮਲਿ ਪਹੀਨ ਵੈਥੈ ਬਿਰਥਾ ਜੋ ਘਰਿ ਅਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ ਪ:ਪ॥ ਸੇਜ ਦਿਛਾਈ ਕੰਤੁ
 ਕੀਆ ਹਰੁ ਸੀਗਾ ਗਾਇਤੀ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇਗਲਿ ਪਰਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਰਬੁ ਰਾਮ ਪਰਮੇਸ
 ਰੁ ਜੋ ਨਿਨਾਵਹੀ ਤੁਹੁ ਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਰੂਪੁ ਰਿਖਿ
 ਅਵਹੀ ਤੁਸੁ ਭਮਹਿ ਦਰਤ ਹਿਅ ਪਿਕੁਰ ਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ਤੇਰੀ ਰਗ ਭਿਰੇ ਰੰਗ ਰੋਤੇ ਨਿਨਾਵਹੀ ਏਹਿ ਰ
 ਤਨ ਜਵੇ ਹਰ ਲਾਲ ਕੀ ਮਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿ ਸੁਰੇਵ ਹਿਅ ਪਿਦਇਆ ਲੁ ਰਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਾਵਹੀ ਤਿਸੁ ਕ
 ਦੇਨ ਅਵੈ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਰੁਖਣ ਪ:ਪ॥ ਜਾਪੁ ਪਸੀਹ ਠਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿ ਜੈ ਨਾਲਿ ਹਰੇ
 ਭੁਖਣ ਲਾਹੀ ਅਭੁਤ ਨ ਕਰਨ ਦਰਿ ਨਿਰਾਲਿ ॥੧॥ ਪ:ਪ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਰਖੈ ਵਹਿਲੀ ਮੇਸੇਵ ਹਿਦੁ ਰਖਣਾ ਪਿਰੀ ਰੇ
 ਤੁਜਾ ਟੁਮਹਿ ਜਾਸਾਉ ਜੇਈ ਸਾਈ ਮੁਖੁ ਰਖਾ ॥੨॥ ਪ:ਪ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇ ਭੂਛੁ ਪਰਵੇਲਿ ਨ ਜੇਹੇ ਕੰਤ ਰੂਪਾ
 ਕਢੁਲਾ ਸੀਦੀ ਦਾਇਕਿ ਕਿਆ ਹਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਖ ਰੂਪੁ ਜਾਣੁ ਸਹੁ ਪੁਸਤੁ ਮਹਿਦਰਿ
 ਰਾਗੁ ਅਪੇਰ ਕੁਰਸੇ ਵੇਕੋ ਅਪੇਪੁ ਜੰਤਾ ਸਦਾ ਬੀਨਾ ਅਪਿਤੁ ਅਪੇਸਤ ਵੰਤਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪੁਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖ
 ਵੰਤਾ ਸਹੁ ਰੂਪੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿ ਅਪੇਲੰਤਾ ॥੧॥ ਪ:ਪ॥ ਅਵਗਉਣੁ ਰਚਾਇਓ ਕਹਿਓ ਜਦਿ ਬੰਤਾ ਜਿ ਸੁਬਾਹੁ
 ਕਰਹਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿ ਸੁਦੇਵ ਹਿਗੁ ਅੰਤਾ ਜਿਉ ਅਪਿਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿਨ ਜੰਤਾ ॥੨॥ ਰੁਖਣ
 ਪ:ਪ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਅਾ ਤਲਿਗਾ ਰੁਮਹੇਗਾ ਵੇਖੈ ਛਿਟਿ ਰਿਖੀ ਵੇਦੋ ਜਾਮਿ ਪਿਸੀ ਦੇਖੇ ॥੧॥ ਪ:ਪ॥
 ਸਹੁ ਜਾਣੈ ਸਹੁ ਵੈਦਿਓ ਰੂਪੁ ਅਪੁਆ ਘੋਸਲ ਦੇਗ ਨਾਨਕ ਅਤ ਸਵੀ ਮੰਤ੍ਰਿਨੈ ਟੂ ਬਿਆਲੁ ਲਿਪ ਬਟਿ ਜਿਉ
 ਜੀਅ ॥੨॥ ਪ:ਪ॥ ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਪੁ ਸੇਵੇ ਦੇ ਅਲਕਾ ਮੁਦਤ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀ ਅਠਿ ਰਿਕਤੁ ਅਵੈ ਰਤਿ ॥੩॥
 ਪਉੜੀ॥ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੁਧੁ ਦਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ਏਮਣ ਸਜਾਣਾ ਹਿਦੁ ਰਿਤੁ ਦਰਤ ਹਿਜਰਾ ਰੂਪੁ
 ਰਿਖਾ ਟੋਗ ਹਿਅ ਪਿਤੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਾ ਤੁਧੁ ਪਰਖ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭੁ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ਤੁਸੁ ਸਭ ਦੇਵ ਮਹਿ
 ਵਬਿਪਤੇ ਨ ਰਹਾ ਕਿਆ ਅਰਧੇ ਜਿਹ ਵਾਇਤੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰ ਪਰਾ ਜਿ ਸੁਮੇਲ ਹਿਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਿਰਿਸ
 ਕੇਸ ਭਿਕੁਲਤਾ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੪॥ ਰੁਖਣ ਪ:ਪ॥ ਗਾਹ ਰੂਪੁ ਰੂਪਿ

ਭਾਇਆਗਠਾਜਲਿਓਹੁਰਹਿ॥ਜਿਨਰਾਗਮਥਹੁਰੈਤਿਨਉਸਤਦਪਨਾਹਿ॥੧॥੫:੫॥ਨਾਨਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿ
ਆਧਰਿਅਣਿਮਓਜੁਦਾਬਾਹੁਸਤਿਗੁਰਮਾਪਣੇਬੈਠਾਛੁਕੁਦਰੁਦਾ॥੨॥੫:੫॥ਨਾਨਕਕੁਸਰੀਅਪਕਈਆ
ਪਾਈਥਾਏਮਾਹਿ॥ਜਿਨੀਗੁਰਮਨਾਇਆਰਜਿਰਜਿਸੇਈਖਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰ
ਚਾਇਆਦਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ॥ਏਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੇਰਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਭੁਰਿਆਈਆ॥ਦਸਨਾਰੀਇਕੁ
ਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਲੋਰਾਈਆ॥ਏਨਿਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹੀਆ॥ਨਿਤਫਿਰਹਿਗੁਰਮਾਈਆ॥ਹਾਠਦੇਵੈ
ਕੀਤੀਓਸਿਦਸਕਤਿਦਰਤਾਈਆ॥ਸਿਦਅਗੈਸਕਤੀਹਾਰਿਆਏਵੈਹਰਿਗੁਈਆ॥ਇਕਿਦਿਚਹੁਹੀਤੁ
ਪੁਰਖਿਆਜੋਸਤਸੀਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਜਲਦਿਚਹੁਬਿਬੁਓਠਲਿਓਜਲਮਾਰਿਸਮਾਈਆ॥੪॥ ਰੁਖਟੇ੫:੫
॥ ਅਗਾਹੁਭੂਤਾਪਿਪਿਛਾਠੇਰਿਨਮੁਹਰੁੜਾ॥ਨਾਨਕਸਿਛਿਓਦੇਹਵਾਰਬਹੁਤਿਨੋਹੋਵੀਜਨਮੜਾ॥੫॥੫:੫
॥ਸਜਣੁਮੈਰਾਚਾਈਆਹਕੁਰੀਦਮਿਤੁ॥ਹਰੇਜਾਣਨਿਆਪਣਾਕਹੀਨਹਾਰੋਚਿਤੁ॥੨॥੫:੫॥ਗੁਣੁਕੁ
ਭਧਮੁਲਾਨੁਮਥੈਹੀਪਰਗਟੁਬਿਆਸੇਈਸੁਹਾਵਾਥਾਨੁਜਿਥੈਪਿਰੀਏਨਾਨਕਜੀਤੂਫੁਰਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਾਤੁਮੇਰੈਵਲਿਹੈਰਾਕਿਆਮੁਹਛੰਦਾ॥ਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਨੇਸਉਪਿਆਨਤੇਰਾਬੰਦਾ॥ਲਖਮੀਭੋਟਿਨਮਾਵਈ
ਬਾਇਖਰਚਿਰਹੰਦਾ॥ਲਖਚਉਰਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭੁਸੇਵਕਰੰਦਾ॥ਏਹਿਦੈਰੀਮਿਤੁਸਭਿਕੀਤਿਆਨਹਮੰਗਹੀ
ਮੰਦਾ॥ਲੇਖਕੋਇਨਪੁਛਈਜਾਹਰਿਬਖਸੰਦਾ॥ਅਨੰਦੁਭਾਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਗੁਰਗੋਇੰਦਾ॥ਸਭੇ
ਕਾਜਸਵਰਿਐਜਾਤੁਪੁਰਾਵੰਦਾ॥੧॥ ਰੁਖਟੇ੫:੫ ॥ ਰੋਖਣਕੁਮੁਸਤਾਕੁਮੁਖਕਿਜੇਹਾਰਉਧਣੀ॥ਠਿਰ
ਦਾਕਿਤੈਹਾਲਿਜਾਡਿਠਮੁਤਮਨੁਪ੍ਰਾਪਿਆ॥੧॥੫:੫॥ਦੁਖੀਆਵਰਦਾਪਣੇਦੇਦਨਜਾਣੇਰੂਪਣੀ॥ਜਾਣਾਲਖ
ਭਵੈਪੀਰੀਭੁਖੰਦੋਰਾਜੀਦਸਾ॥੨॥੫:੫॥ਦੁਹਦੀਜਾਇਕਰਾਰਿਦਹਣਿਦਹੰਦੇਮੈਰੂਠਿਆ॥ਸੇਈਰਹੇਅਮਾ
ਠਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਜਨਤੇਰੀਭੁਖਹੈਰਿਸੁਦੁਖਨਦਿਆਪੋ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਭੁਇਆਸੁਚਹੁਕੰਨੀਜਾਪੋ॥ਜੇਨਰੁਉਸਕੀਸਰਣੀਪਰੈਤਿਸੁਕੰਬਹਿਪਾਪੋ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤ
ਰੈਗੁਰਪੁਰੀਨਪੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਸੁਸੋਗੁਨਸੰਤਾਪੋ॥ਹਰਿਜੀਉਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਿਜਾਣਹਿ
ਆਪੋ॥ਐਸੀਸੋਭਾਜਨੈਕੀਜੇਦਰੁਹਰਿਪਰਤਾਪੋ॥ਸਭੁਅੰਤਰਿਜਨਦਰਤਾਇਆਹਰਿਜਨਤੇਜਾਪੋ॥੪॥ ਰੁਖਟੇ
੫:੫ ॥ ਜਿਨਾਪਛੈਹਉਗਈਸੇਮੈਪਛੈਭੀਗਦਿਆਸੁ॥ਜਿਨਾਕੀਮੈਅਸਵੀਤਿਨਾਮਹਿਜੀਆਸ॥੧
੧॥੫:੫॥ਗਿਲੀਗਿਲੀਰੋਰੁਡੀਭਉਦੀਭਉਦਿਭਉਦਿਆਇ॥ਜੇਬੈਠੇਸੇਠਾਬਿਆਉਬਰੇਗੁਰਮਥਾਇ॥੨॥
੫:੫॥ਡਿਠਾਹੁਮਸ਼ੁਰਿਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਣੀਐ॥ਤੈਸਖੀਗੁਰਮਥਾਹਿਜਿਨੀਮੇਰਾਸਜਣੁਗਦਿਆ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਉਚਾਢੀਦਰਿਗੁਣਗਦਦਾਜੇਹਰਿਪੁਰਭਾਵੈ॥ਪੁਰਮੇਰਾਥਿਰਥਾਵਹੀਰੋਰਾਵੈਜਾਵੈ॥ਸੇਮੰਗਾਦਾ
ਗੁਰੇਸਾਈਆਜਿਤੁਭੁਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਪੁਰਜੀਉਦੇਵਹੁਦਰਸਨੁਆਪਣਾਜਿਤੁਚਾਢੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁ

ਟੀਵਰਹਿਪ੍ਰਿਥਿਯਾਨਕਉਮਹਲਿਬਲਾਏਯਪ੍ਰਭਦੇਖਦਇਆਦੁਖਭੁਖਗਈਚਾਨੀਕਉਮਹਲੁਚਿਤਿ
 ਅਏਯਸਭੇਇਛਾਪੁਰੀਅਲਗਿਪ੍ਰਭਕੋਪਏਯਹਉਨਿਰਗੁਣਚਾਨੀਬਖਸਿਓਨੁਪ੍ਰਿਥਿਪੁਰਖਿਏਦੇਦਏ॥੯॥
 ੨ ਰੁਖਣਪਃ੫ ॥ ਜਾਛੁਟੇਤਖਕੁਤੁਸੁੰਦੀਕੰਤੁਨਜਾਣਹੀ॥ ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਤੁਕੈਗੁਣਿਹਰਿਗੁਮਾ
 ਣਹੀ॥੧॥੫੦੫॥ ਨਾਨਕਜਿਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਜੀਵਠਾਦਿਸਰੈਸਰੈਨਬਿੰਦਾ॥ ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਉਮਨੁਸੀਐ
 ਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿਦਾ॥੨॥੫੦੫॥ ਹਤੇਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਮਨੁਤਨੁਅਤਿਗੁਲਾਲਾਗਾਨਕਦਿਠਨਏਅਲੁ
 ਦਿਆਜਿਤੀਹੋਰੁਖਿਅਲੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਜਾਤੁਮੇਰਾਮਿਤੁਹੈਤਾਕਿਆਮੈਕਾਨਾਜਿਨੀ
 ਠਗੀਜਗੁਠਗਿਆਸੇਤੁਪੁਮਾਰਿਨਿਦਾਨਾਗੁਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਯਾਇਆਜਿਤਪਾਦਨਾਗੁਰਮਤੀ
 ਸਭਿਰਸਭੇਗਦਾਦੁਆਖਾਨਾਸਭਿਏਈਅਦੁਸਿਕਰਿਦਿਤੀਓਸਤਦੈਤਸਪ੍ਰਾਜਿਤੁਲਾਈਅਨਿ
 ਤਿਤੈਲਗਦੀਆਨਹੀਚੇਤਨਾਜੇਇਛੁਸੋਠਲੁਪਾਇਦਗੁਰਿਅੰਦਰਿਦਾਨਾਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁਰਾਭਉ
 ਰੋਹੁਹਰਿਦਸਦਾਨੇਨਾ॥੧॥੨ ਰੁਖਣਪਃ੫ ॥ ਜਾਮੁਅਦਰਿਚਿਤਿਤੁਤਾਹਭੇਸੁਖਲਾਹਉਨਾਨਕਮਾ
 ਯੀਮੰਡਿਰਗਦਲਾਪਿਰੀਤੀਜਾਨਉ॥੧॥੫੦੫॥ ਕਪੜੁਕੋਗਦਿਕਾਰਏਹਭੇਹੀਛਾਗਾਖਾਕੁਲੋਕੇਦ
 ਰੀਨਿਖੇਜੇਹਤੇਦੀਦਾਗਾ॥੨॥੫੦੫॥ ਕਿਆਤਕਹਿਬਿਆਪਾਸਕਰਿਹੀਅਵੈਹਿਕੁਮਧਾਗਾਬੀਓਸਤਨਕੀ
 ਰੇਣੁਜਿਤੁਲਭੀਸੁਖਦਤਾਗਾ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਿਨੁਕਰਮਾਹਰਿਜੀਉਨਪਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆ
 ਨਲਗੈਯਰਮੁਧੀਰਕਲਿਅੰਦਰੇਇਹੁਪਾਪੀਪ੍ਰਲਿਤਗੈਅਹਿਕਰਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰਿਪਾਏਇਕਪਖੀਤੁ
 ਤੁਨਲਗੈਚਾਰੇਜੁਗਮਹਿਸੋਧਿਆਦਿਨੁਸੰਗਤਿਅਹੰਕਾਰਨਭਗੈਹਉਮੈਪੁਲਿਨਛੁਟਈਦਿਨੁਸਭ
 ਸਤਸੰਗੈਤਿਚਰੁਬ੍ਰਹਮਪਾਦਈਜਿਚਰੁਸਹਿਬਸਿਉਮਨਭੰਗੈਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦਿਆਤਿਸੁਖ
 ਹਿਦੀਬਣੁਅਗੁਗੈਹਰਿਕਿਰਪਤੇਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗੈ॥੧॥੨ ਰੁਖਣਪਃ੫ ॥
 ਲੋਕੀਦਾਹਰਜਾਇਸੋਮੀਰਾਮੀਰੰਨਸੇਰਿਹਾਹਠਮੰਡਾਹੁਸੇਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ॥੧॥੫੦੫॥ ਮਾਣਿ
 ਕੁਮੇਹਿਮਾਉਡਿਨਾਧਣੀਅਪਹਿਹਿਅਉਮਹਿਜਾਠੰਛਾਮੁਖਹੁਸਭਅਲਾਇ॥੨॥੫੦੫॥ ਮੁਖੀਯ
 ਉਸੇਜਨੈਠਾਪਿਰੀਦਿਛਾਦਣਾਜੇਤੋਖੈਹਿਕਵਰਤਾਸੁਖਕੀਮਾਹੁਬਹਰੇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁਲੋਚੈਰ
 ਰਿਮਿਲਠਕਉਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਈਆਮੈਲਖਬਿਕੁਤੇਸਹਿਬਜੇਬਿੰਦੁਲਾਈਆਮੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਲੀ
 ਅਤੁਭਜੇਦਰੁਨਸਾਈਆਮੈਦਸਿਪੁਮਾਰਗੁਸੀਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਈਆਮਨੁਅਗਪਿਹੁਹਉਮੈ
 ਜਹਉਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆਜਿਤਸੇਦਿਹੁਸਹਿਬਅਪਣਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆਸਭੇਖਾਸਪੁਰੀ
 ਆਗੁਰਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆਤੁਭਜੇਦਰੁਹੋਰੁਨਸੁਣਈਮੇਰੇਮਿਤੁਕੁਸਾਈਆ॥੧॥੨ ਰੁਖਣਪਃ੫
 ॥ ਮੁਖੀਅਉਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿਜੇਪਾਤਿਸਹਾਪਦਮਿਲਾਏਕੋਲਿਕਦਲਜਿਏਬਿਗਸਦਏ॥੧॥੫੦੫॥

ਪਿਰੀਆਸੰਦਰੀਭੁਖਮੁਲਦੁਣਥੀਵਿਬਗਾਜਾਨੁਮਿਠਾਈਇਖਬੇਈਪੀੜੇਨਾਹੁਏ॥੨॥੫੦੫॥ਠਗਾਨੀਹੁ
ਖੇੜੇਕੁੰਜਾਣੁਗੀਪ੍ਰਬਾਨਗੀਸੁਖਘਟਉਭੁਇਇਸੁਪੰਧਾਘਰਘਟੇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕਲਕ
ਲਾਹਪਾਈਐਪ੍ਰਭਅਲੰਮਲੇਖੀਘਟਦਰਸਨਕ੍ਰਮਤੇਠਿਗਹਿਨਹਮਲੀਐਰੇਖੀ॥ਵਰਤਕਰਹਿਚੈਵਾਇ
ਣਸੇਕਿਤੇਨਲੇਖੀਥੇਦੁਪੜਹਿਸੰਪੂਰਨਤਤੁਸਾਰਨਪੇਖੀ॥ਤਿਲਕਕਢਹਿਇਸਨਾਨੁਕਾਰਿਅੰਤਰਿਕਲੇਖੀ॥ਰੇ
ਖੀਪ੍ਰਭੁਨਲਰੁਈਵਿਣੁਸਚੀਸਿਖੀ॥ਭੂਲਾਮਗਹਿਸੇਪਦੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੀ॥ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਦਾਰਿਆਅ
ਪਠਾਜਿਨਿਗੁਰੁਅਖੀਦੇਖੀ॥੧੩॥ ਰੁਖਟੇ੫੦੫ ॥ਸੇਨਿਵਾਹੁਗੁਰਿਜੇਚਲਾਉਨਥੀਐ॥ਕਰਕੁੜਾਵੀਛ
ਰਿਸੰਮਲੁਸਦੁਪਣੀ॥੧॥੫੦੫॥ਹਰਸਮਾਣੀਜੇਤਿਜਿਉਜਲਘਟਚੈਵਾਮਾਪਰਗਟੁਥੀਆਅਪਿਨਨ
ਕਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ॥੨॥੫੦੫॥ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮੁਚਉਅਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿ
ਲੀਨਿਬਾਵੇਥਾਉ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਹਰਭੇਖਿਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਇਕਸੁਹਰਿਜੀਉਬਾਹ
ਰੀਸਭਠਿਰੇਨਿਕਾਮੀ॥ਮਨੁਰਤਕੁਟੰਬਸਿਉਨਿਤਗਰਬਿਠਿਰਾਮੀ॥ਠਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਆਗਰਬ
ਹਿਦਾਮੀ॥ਚਲਿਆਨਾਨਿਤਚਲਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ॥ਬਿਚਰਦੇਠਿਰਹਿਸੰਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਹੁਕਾਮੀ
ਘਰਮੁਖੁਲਾਹੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥ਜੇਜਨੁਹਰਿਕਾਸੇਦੇਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੪॥ ਰੁਖਟੇ
੫੦੫ ॥ਮੁਖਹੁਅਲਾਏਹਰੁਮਰਣਪਛਟੰਦੋਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਖਾਕੁਜਿਨਾਹਿਕਸਿਉ॥੧॥੫੦੫॥ਜਾ
ਣੁਦਸੰਦੇਸੀਝੁਪਛਾਣੁਕੋਹੋਕੋਰੋ॥ਰੇਤਨਿਪਰਦਾਨਾਹਿਨਾਨਕਜੈਗੁਰਭੋਟਿਆ॥੨॥੫੦੫॥ਅਤਰੁਕੀਦੁ
ਪਦਪੇਦੰਦੋਪੀਦਸਾ॥ਮੁਤਨਿਪ੍ਰੇਮਾਥਾਪਸਣਕੁਸਚਾਪਣੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਦਿਅ
ਨਲਿਮਾਇਆਰਚਾ॥ਅਦੈਜਾਇਭਦਈਐਬਹੁਜੇਨੀਨਚਾ॥ਬਰਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਕਿਜਾਇਬੇਲੇਸਕੁਕ
ਚਾ॥ਅੰਦਰਹੁਥੋਥਕੁਕੁਰਿਆਰੁਕੁਨੀਸਕੁਚਾ॥॥ਦੈਰੁਕਰੇਨਿੰਦੈਰਨਲਿਝੁਠੇਲਾਚਾ॥ਅਰਿਆਸਚੇਪਉ
ਸਹਿਦੇਖਿਧਰਿਕਰਮਚਾ॥ਜਮਦੁਤੀਹੈਰੇਰਿਆਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ॥ਹੋਅਤਪਾਦੁਸੁਧਰਮਕਾਨਾਨਕਦ
ਰਿਸਚਾ॥੧੫॥ ਰੁਖਟੇ੫੦੫ ॥ਪਰਭਤੇਪ੍ਰਭਨਮੁਜਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣਪਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਣਮ
ਲੁਭਿਤਹੈਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੧॥੫੦੫॥ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁੰਦੀਨਾਮਦਿਹੁਟੀਆ॥ਨਾਨਕਸਠਲ
ਕਾਮੁਜੈਘਟਿਦੁਠਾਸਦੁਪਣੀ॥੨॥੫੦੫॥ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਬੁਝੈਪੁਪਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅ
ਬੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰਦੇਸਾਪਿਰੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਦਿਆਤਿਨਿ
ਸਭਿਸੁਖਪਈ॥ਓਹੁਅਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਭਜਗਤੁਰਾਣੀ॥ਓਨਿਹਰਿਨਾਮਾਪਨੁਸੰਚਿਆਸਭਤਿ
ਆਬੁਝਾਈ॥ਓਨਿਛੁਰੇਲਾਲਚਦੁਨੀਕੇਅੰਠਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਓਸੁਸਦਾਸਦਾਘਰਿਅਨੰਦਹੈਰਹਿੰਸ
ਹਾਈ॥ਓਨਿਦੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾਲਿਸੁਭਾਈ॥ਹੋਅਓਹੀਅਲੁਜਗਮਹਿਗੁਰਗਿਆਰੁਜਪ

ਈ॥ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿਆ ਈ॥ ੧੬॥ ਰੁਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਦੀ
 ਐਕੁ ਰੁਖਣੀ ਸੋਇਆ ਨਾਨਕ ਦਿਹ ਲੇਜਾ ਈ ਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਾਏ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਪ: ੫॥ ਸਜਣ ਸੁਖੁ ਅਨੁਪਾਖਰੇ
 ਪਹਰਨਿ ਹਾਲਸਾ ਸੁਤ ਰੁਖਣੀ ਸੋ ਸੁਭਿ ਰੁਖਣੀ ਸੁਪਨੇ ਹੋਇ ਖੀਨੀ ਐ॥ ੨॥ ਪ: ੫॥ ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿਆ
 ਲਾਵਣ ਬੋਧਗਾਮੀ ਨਮਾਣੁ ਪੁਲਖਿਤੁ ਸੁਪੁਰਿਸੁ ਪਿਰੀ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਪਾਤਲੁ
 ਲੁਚੈ ਚੰਦੁ ਸੁਰਬਿਨਾ ਸੀ॥ ਬਾਦਿ ਸਹਸਾ ਹਉ ਮਰਦੁ ਖਾਨ ਦਾ॥ ਹਿਰੇ ਰੇ ਜਾ ਸੀ॥ ਰੰਗਤੁ ਗਗਨੀ ਬਮਸਤਸ
 ਰੁਲੈ ਕੁ ਸਿਧਾ ਸੀ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖਮ ਸਾਇਕਾ ਸਰੇਉ ਠੀ ਜਾ ਸੀ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾ ਬਰਾਮੁ ਲੀਏ ਕੋ ਬਿਰਨ ਰਾ
 ਸੀ॥ ਰੇ ਜਾ ਬਗਨਿ ਵਾਜ ਕਤੇਬਾ ਦਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਜਾ ਸੀ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀ ਹਮੇਦਨੀ ਸਭੁ ਅਵੈ ਜਾ ਸੀ॥ ਨਿ
 ਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ॥ ੧੭॥ ਰੁਖਣੇ ਪ: ੫॥ ਰਿਹੀ ਹਰੁ ਚੰਦੋ ਲਿਹਿ
 ਰੁਖਣੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਅਉ ਸਜਣ ਤੁਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਪ: ੫॥ ਅਸਕੁ ਅਸਾ ਬਾਹਰੁ
 ਮਨਿ ਦੁਹੀਆ ਸਾ॥ ਅਸਨਿ ਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਰੁਖਣੀ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆ ਸਾ॥ ੨॥ ਪ: ੫॥ ਦਿਛੋਰੁ ਸੁਣੇ ਰੁਖ
 ਦਿਨੁ ਰਿਹੈ ਮਰਿਓ ਦਾ॥ ਬਾਣੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਪੀਰਿ ਦਾ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਟਤੀ ਰਬ ਦੇਵੇ
 ਦਾ ਲਿਆ ਕੇ ਦਰੁ ਮਥਰਾ ਕਾ ਸੀ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਰੀ ਸਾਦੇ ਦੇਵੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੇ ਜਾ ਸੀ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਰਿਖਣੁ
 ਦਰਸਾ ਸਾ ਸੀ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਾ ਦਿਤ ਕਾ ਦਿਤੇਰੀ ਜਾ ਸੀ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੀਨੀਆ ਸੀ॥ ਅਸਾ ਰਿਕਲੈ
 ਦਾ ਸੀ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾ ਸੀ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਦਿਣ ਸਣਾ ਸਭੁ ਬਿਨ ਸਥਿਨਾ ਸੀ॥ ਬਿਰੁਪ
 ਰਬੁ ਹਮ ਪਰਮੇਸਰੇ ਸੇਵਕੁ ਬਿਰਹੇ ਸੀ॥ ੧੮॥ ਰੁਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਸੈਨੀ ਗੋਨ ਹਨੀ ਗਰੁ ਖੇਲਨੁ ਰੁਖਿਆ ਰੁਖੇ
 ਕੋ ਬ੍ਰਿਨ ਰੁਖਨ ਨ ਕਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਰੁ ਦਿਸਣਿ॥ ੧॥ ਪ: ੫॥ ਸੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ਗਰੁ ਮਿਸ ਬਈ ਕੋ ਸਣੀ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਹਰੇ ਰੇ ਗੁਮਿ ਰਤ ਕਨਾ ਮਦਿ ਦੁਣਿਆ॥ ੨॥ ਪ: ੫॥ ਹਿਕ ਸਕੁੰਤੁ ਆਹਿ ਪਛਾਣੁ ਰੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ
 ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵ ਦੋ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਾਨਕਾਇਣੇ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧ
 ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਧਾ
 ਧਾ॥ ਸਚੁ ਪਰਮੁਤਪੁ ਨਿਹਚਲੇ ਦਿਨੁ ਹੈ ਨਿਅਰਧਾ॥ ਦਾਇਆ ਪਰਮੁਤਪੁ ਨਿਹਚਲੇ ਜਿਸੁ ਕਰਮ ਲਿਖਾਧਾ॥
 ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਚੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋਟ ਲੈ ਨਟ ਲਾਧਾ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਪਜਨ ਬਚਨਾ ਨਿਹਚਲੁ
 ਰਸਾਧਾ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਰਧਾ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਰੁਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਜੇ ਰੁਖ
 ਦੇ ਅਪਿਸੇ ਤਰਾਏ ਕਿਨ ਖੋਤਾਰੇ ਦੇਵੇ ਰੀਤ ਰਿਨ ਨ ਕਪਿਰਾ ਸਿਉ ਰਿਤਿਆ॥ ੧॥ ਪ: ੫॥ ਜਿਥੇ ਕੋਇ ਕੁ ਬੀਨਿ
 ਉਸੁਣੈ ਦੇ ਮਾਪਿਰੀ॥ ਮੁੰਜੁਲਾ ਉਤ ਬਿਨਾਨ ਕਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿ ਓਥੀ ਓਥੀ॥ ੨॥ ਪ: ੫॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕ
 ਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਸਨੇਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਛੁਣੀਆ ਨਿਮੁਟੀਆ ਵੀ ਦੇਹ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਰੁਖ

ਦਰਸਨੇ ਗੁਰਚਰਣੀ ਮਥਾ ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰਚਲਦਾ ਪਖਣੇ ਗੰਧਾਰਾ ਅਕਾਦੁਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ
 ਦਿਨੁ ਰੈ ਨਿਜ ਪੰਥਾ ਮੈਛੁ ਡਿਓ ਅਸਗਲਾ ਅਪਾਇਣੇ ਭਰਵਾ ਸੈ ਗੁਰਸਮਰਥਾ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਹੁ
 ਸੋਭੇ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ਭੋਗੁ ਭੁੰਚੁ ਭੁੰਚੁ ਈਹਿ ਮਲੈ ਨਾ ਮੁਅਗਥਾ ਨਾ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰਕਥਾ ਸ
 ਹਜੁ ਭਇਆ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਮਕ ਭਉ ਲਥਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ਭਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਲਗਨੀ ਅਪਿਰੀ ਅਨਿਪੇ
 ਖੰਦੀ ਅਨਾਤਿ ਪੀਆ ਹਰਮ ਛੂਹੁ ਸੋਧਣੀ ਬਿਆਨੁ ਤੋਰੇ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਕਥਨੀ ਅਸੰਤਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਭੁੰਧੀ
 ਆਨਾਨਕ ਲਥਾ ਭੀਆ ਤੋਨਾ ਹਜਿਨਾ ਰਾਗ ਮਥਾ ਹੁਕੈ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਭੂਗਰਿ ਜਲਾ ਬਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਠਲ ਕੰਦ
 ਰਾ ਪਾਤਾਲਾ ਅਕਾਸ ਪੁਰਾਨੁ ਹਰਾ ਘਟਾ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕੁ ਸੁਤਿ ਪੋਰੇ ਤੀਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਉਪਤਿ ਪਾਲਕਾ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕਾ ਸਹਜੇ ਸਹ
 ਜਿ ਬਿਲਾਇ ਦਾਨ ਹੀ ਕਰਦਾ ਅਲਕਾ ਅਉਗੁਣ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕਾ ਮੁਹਿ ਮੀਰੀ ਸੋਈ ਦੇਵ
 ਵਹਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ਗਿਆਨ ਰਸਿ ਨਾ ਮੁਪਨੁ ਸਉ ਪਿਓ ਨੁ ਇਸੁ ਸਉ ਦੇਲਾਇਕਾ ਸਾਡੀ ਗੁਰਨਾਇ
 ਬਹਾਇ ਅਸਰ ਬਖਸ਼ ਪਾਇਕਾ ਮੈਨਾ ਲੁਕ ਦੇਨਾ ਦੇ ਛੁਡੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕਾ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕ
 ਭਖਣੇ ਪ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਕਚਰੀਆ ਸਿਉ ਤੋਰੇ ਚੁਢਾਇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕੀਆ ਓਇ ਜੀ ਵੰਦੇ ਦੇ ਛੁਡੈ ਹਰਿ
 ਓਇ ਮੁਇਅਨ ਜਾਈ ਛੋਡੈ ॥ ੧ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਜਲੀਆ ਚਮਕੈ ਨਿਪੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਰਿਕਾਲੀਆ ॥
 ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਰਨਾਨਕ ਸੰਗ ਮਿਪਿਰੀ ਸੁਰੰਦੀਆ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਜਲ ਬਲਨੀ ਰਿਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ
 ਛੂਲਾਰਦੇ ਸੇਜਨੀ ਅਸੋਇ ਨਹੀ ਰੇਲਾ ਲਜੜੇ ਦੀਆ ਸੁਭਰਕ ਪਛੁਭੇ ਗਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਦਿਪੁ ਟੀਤਤੀਆ
 ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਰਣੁ ਕਰਭੈ ਜੇਕੀ ਅਸੋਈ ਰੋਕਣਾ ਜੇ ਸਉ ਪਦ ਹਿਪੁ ਟੀਆ ਪਦ ਹਿਪੁ ਰਿਲ
 ਹਣਾ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਲਭਈ ਜੇਠਿ ਰਹਿਸ ਭਧਰਣਾ ਗੁਰੀ ਮਲਿਭੁਓ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾਭੈ ਰੁਦੁ ਰਿਕਰਣਾ
 ਭੈਰੋ ਬੈਰਾ ਗੁਪਿਯੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤੀ ਠਣਾ ਖੋਜਤੋ ਖੋਜਤ ਸਹਜ ਉਪਜਿਅ ਠਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹਿਅ ਇਕਮ
 ਇਧਿਅ ਇਅ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ਬੋਹਿਭੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਚਕ੍ਰ ਏਤਿ ਸੁਭਉ ਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥
 ਸਲੋਕ ਪ: ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣ ਕਥੁ ਲਿਜੀ ਵਣਕੀ ਛੁਡਿਅਸਾ ਹੋਰੁ ਸਭਨਾ ਕੀਰੇਣੁ ਕਾਤਉ ਅਉਹਮ ਰੇ ਪਾਸਿ ॥
 ੫ ॥ ਮੁਆਜੀ ਵੰਦੇ ਪੇਖੁ ਜੀ ਵੰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨਿ ਜਿਨਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਣ ਸਖਰਧਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪ: ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
 ਪਰਬੁ ਹਉਨਿਕਟਿ ਨ ਅਵੈ ਪੀਗਾ ਭੁਖਤਿ ਖਤਿ ਸੁਨਦਿਅ ਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਅਵੈ ਨਿਗ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ
 ਮੈਸਾ ਦੁਸਾਰ ਅਡੋਲੈ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਅਕਉਣੁ ਪੁਨੇ ਤੋਲੈ ਭੀਣਾ ਘੜੁ ਸਮਰਥੁ ਰੋਓ ਪਤਿ ਸਭ ਪਲੈ ॥ ਕ
 ਠਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਰੋਓ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਜਕੁ ਸਮਰੇ ਸਭੁ ਸੈਕਿਅ ਮਾਣੁ ਤੋਲੈ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਭੂਗੁਣ ਗਿ
 ਮਾਨ ਅਮੋਲੈ ਸੋਈ ਕੀਮਤੁ ਕਮਵਣ ਕੀ ਅਪੁਰਿ ਮਉਲੈ ਤੁਧੁ ਪੁਬਾਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥

ਜਮਲਾਮਰੂਕਾਉਪਦੇ੩੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੫॥ ਅੰਤਲੀਆ ੨੫॥ ਸੋਲਹੇ ੧੭॥ ਵਰ ੧॥ ੫੫ ਜੋਗੇ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਤੁਖਾਰੀਛੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਘੋਲਿ ਪੁਮਾਈਲਾਲਾਗੁਰਿਮਨੁਦੀਨਾ॥ ਸੁਣਿਸਬਦੁਤੁਮਰਾਮੇਰਾਮਨੁਰੀਨਾ॥ ਇ
ਹਮਨੁਰੀਨਾ॥ ਜੇਉਜਲਮੀਨਲਾਗਾਰਗੁਮੁਰਾਗਾ॥ ਕੀਮਤਿਕਰੀਨਜਾਈਠਾਕੁਰੇਰਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾਸਗਲਗੁਣਾ
ਕੇਦਾਰੇਸੁਆਮੀਬਿਨਉਤੁਨੁਇਕਦੀਨਾ॥ ਦੇਹਦਰਸਨਨਕਬਲਿਹਾਰੀਜੀਅਡਾਬਲਿਬਲਿਕੀਨਾ॥ ੧॥ ਇਹੁਤੁਮ
ਨੁਤੇਰਾਸਭਿਗੁਣੇਤੇਰੇ॥ ਖੰਨੀਐਦੇਵਦਰਸਨਤੇਰੇ॥ ਵਰਸਨਤੇਰੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਨਿਮਖਦਿਸਟਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਸੁਨੀਜੈਤੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰਹਿਤਪੀਵਾ॥ ਆਸਪਿਆਸੀਪਿਰਕੈਤਾਈਜਿਉਚਾੜਿਕੁਊਵੇਗਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਸੀਅਡਾਬਲਿ
ਹਾਰੀਦੇਹਦਰਸਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ ੨॥ ਰੂਸਾਚਯਾਹਿਬਸਾਹਅਮਿਰਾ॥ ਤੂਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਾਪ੍ਰਨਹਿਤਾਚਿਤਾ॥ ਪ੍ਰਨਸੁਖਦਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਤਾਸਗਲਰੰਗਬਨਿਅਏ॥ ਸੋਈਕਰਮੁਕਮਦੈਪ੍ਰਣੀਜੇਹਤੂਭੁਰਮਾਏ॥ ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਉ
ਰਿਤਿਨਿਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਜਿਤਾ॥ ਕਹੁਨਨਕਸੀਅਡਾਬਲਿਹਾਰੀਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾ॥ ੩॥ ਸਿਰਗੁਣਰਖਿਲੀਅਸੰਤ
ਕਸਦਕਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦੁਖਿਲੀਅਮੋਹਿਪਾਪੀਪੜਵਾ॥ ਛਾਕਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੁਹਮਾਰੇਜੀਅਪ੍ਰਨਸੁਖਦਾਰੇ॥ ਅਭਿਨਾ
ਸੀਅਭਿਗਤਿਸੁਆਮੀਪੁਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਰੇ॥ ਉਸਤਰਿਕਹਨੁਨਜਾਇਹੁਮਾਰੀਕਉਟਕਰੈ॥ ਤੂੰਕਦਕਾਗਨਾਕਰ
ਸੁਤਕੈਬਲਿਹਾਰੀਮਿਲੈਨਾ॥ ਹਰਿਨਿਮਕਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਤਿਰਭਉਨਿਰਦੋਹੁ
ਅਕਾਲਪੁਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਕੇਦਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਗੀ॥ ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੀ॥ ੧॥
ਗਹਾਉ॥ ਵਰਸਨਪਿਆਸਲੋਚਨਤਾਰਲਾਗੀ॥ ਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡਾਨੀ॥ ੧॥ ਅਬਗੁਰੁਪਾਇਓਸਹਜਸੁਖਦਇ
ਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ ਦੇਖਿਦਮੋਦਗਰਹਸੁਮਨੁਉਪਜਿਓਨਨਕਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਕੇਦਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਵੀਨਬਿਨਉਤੁਨੁਦਇਆਲਾ॥ ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕਮਨੁਅਨਾਥਨਾ॥
ਰਖੁਹੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅਨੋਕਜਤਨਗਵਨੁਕਰਉ॥ ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰਉ॥ ਉਪਾਦੁਸਗਲਕ
ਰਿਹਰਿਓਨਹਨਹੁਟਹਿਬਿਕਰਲਾ॥ ੧॥ ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾਪਤੋ॥ ਭਵਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ ਏਕਤ੍ਵਹੀਵੀਨਟ
ਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਕਅਸਰੇ॥ ਉਪਰੇਕ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰਾ॥ ਬਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕੇਦਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਨਾ॥ ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨੁਰੀਤਗਿਆਗਨਕਉਹਰਿਦ

ਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖੁ ਮਾਨਾ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਹਿ ਗੁਨ ਰਸ
 ਨ ਬਖਾਨਾ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਦਾਇ ਅਲਗੋ ਬਿੰਦ ਦੇ ਮੇਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੋ ਰੋਗਿ ਰਾਗੁ ਰੁਚ
 ਨਾਨਕ ਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨਾ॥੨॥੧॥੩॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਰਹਿ ਕੇਦਰ ਸਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਚਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੀ॥ ਪਾਹੇ ਜਤ ਸੁਨੀ ਐਤਤ
 ਸਨਿ ਰਹਸ ਉਗਰੀ ਠੇਗੀ ਸਦਾ॥ ਪੁਮਾਈ॥ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੇ ਰਾਉ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ਸ
 ਗਲਿ ਅਤੇਰੀ ਛੁ॥ ਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਸੁ ਰਿਦਿ ਖਾਉ॥੨॥੨॥੪॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥
 ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਮਗਨ ਮਨੋ ਮਹਿ ਚਿਤ ਦਉ॥ ਅਸ ਨੈਨ ਪੁਤਾਰ ਰਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਿੰਟਿ ਦਿਨ
 ਪਹਰੁ ਰਤ ਪਲ ਕੈ ਸੇਵੇ॥ ਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾ ਗੀ॥ ਖੁਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜੀਵਉ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾ ਗੀ॥੧॥
 ਕਉ ਨੁਤ ਜਗੁ ਉਪਦ ਕਿਨੇ ਹਾਸੇ॥ ਕਉ ਨ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਸੀ॥ ਗਉ ਪਾਰੀ॥
 ॥੩॥੫॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਰਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ॥ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਿਧ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦੇ॥ ਅਪਨ
 ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥ ਕਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਬਿਖੈ॥ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ॥ ਕ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਟਿ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅ
 ਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ॥੧॥ ਸਰ ਕੀ ਰੇ ਨਹੇ॥ ਇ ਮਨ ਮੇਰਾ ਅਹੰ ਬਿਧਿ ਤਜਾਵਹੁ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆ ਲਾ
 ਵਹੁ॥ ਭਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ॥੨॥੪॥੬॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਰਹਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਜਾ
 ਤਾ॥ ਰਚਿ ਗੋਪਾਲ ਮਾਨੰਗਿ ਰਾਚਤ ਮਿਥਿਆ ਪਹਿੰਤ ਖਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਸੰਪੈ॥ ਤੁਖ ਭੋਗ ਦੇ ਸੰਗਿ ਨ
 ਨਿਬਰਤ ਮਾਤਾ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿ ਬਿਬਾਧੁ॥ ਮਛਾਇਆ ਰੰਗਤਾ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਧਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ
 ਕੈ ਖਾਤਾ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ॥ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਤਾ॥੨॥੫॥੭॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਰਹਿ
 ਬਿਹੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲ ਸਿਸਾ ਬਾਦੀ॥ ਨਾਥ ਕੁਰਣਾ ਪਤਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਅਨਾਥ ਬੇਨਾਥਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰ ਸੰਪਤਿ ਬਿ
 ਧਿ ਆਰ ਸਭੇ ਗਵਤ ਨਹਿ ਬਰਤ ਜਮ ਕੈ ਪਾਥਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਗਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਉਪਰਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤਾ॥੧॥ ਸ
 ਰਿਸ ਮਰਥ ਅਕਥਾ॥ ਮੋਹ ਚਰੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ॥ ਖਲਾ ਬਾਨਾਨ ਕਦੀ ਨ ਪੁਰਿ ਜਾਨ ਬਾਛੁ॥ ਤ ਮਿਲੈ ਲਿਖਤੁ
 ਰਿਮਾ ਬਾ॥੨॥੬॥੮॥ ॥
 ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਘਰੁ ॥ ਬਿਸਰਤਾ ਹਿਮਨ ਤੇਰੀ॥ ਅਬਾਇ ਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ॥ ਅਨ ਬਿ
 ਧੈ ਜਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੁੰਦ ਕਹਾਤਿ ਆਗਿ॥ ਚਾੜਿ ਕਮੀ ਨ ਰਹਤ ਘਰੀ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵੇ ਹ
 ਪਰੀ॥੧॥ ਮਹਾਨਾਦ ਕੁਰੰ ਕਮੋਰਿ॥ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਲਨਾਨ ਕਗਾ ਰਿਬਾਧਿ ਧਰੀ॥੨॥
 ॥੫॥ ਕੇਦਾਰ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥ ਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਬੋਹਾ॥ ਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਦਰਿ ਰਾਭੁ॥ ਰਗਹਿ ਲੇ
 ਹੁ ਅਪਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਧਿਕ ਗਰਜ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਹੁ॥ ਧੋਗਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ

ਉਧਰਤੇਲੈਮੋਗ ॥ ੧ ॥ ਗਰਭਕੰਡਮਹਿਜਿਨਹਿਪਰਿਓਨਹੀਬਿਖੈਬਨਮਹਿਹੋਗ ॥ ਹਰਿਸਕਤਸਰਸਮਰਬਨ
 ਕਅਨਨਾਹੀਨਿਹੋਗ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਕੇਦਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਸਨਰਮਨਾਮਬਖਨਾਗੁਨਗੋਪਾਲਉ
 ਚਰਦਿਨੁਗੈਨਿਭਏਕਲਮਲਹਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿਚਲਨਾਸਗੰਸੀਪਤਕਾਉਸਿਰਪਰਿਭਾਨੁ ॥ ਮਿ
 ਥਨਮੋਹਦਰਤਅਸਾਛੂਰਸਰਪਰਮਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਤੁਰਤਿਰਿਦੈਧਾਰਹੁਪਿਆਨਾਮੁਨਿਪਨੁ
 ਛਾਭਨਾਨਕਬਸਤੁਇਹੁਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ਕੇਦਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਅਧਾਰਾਕਲਿ
 ਕਲੇਸਨ ॥ ੧ ॥ ਕਛੁਬਿਆਪੈਸੰਤਸੀਗੀਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਅਨੁਗੁਰੁਅਪਿਰਾਖਿਓਹਉਪ
 ਜਤਉਬੇਕਰੁ ॥ ਜਿਸੁਪਰਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਮੰਗਲਅਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਚਰਨ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗੁਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨ ॥ ਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਛੁਰਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਕੇਦਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ
 ਕੇਨਾਮਬਿਨੁਪਿਰੁਸੋਤਾ ॥ ਜੀਵਨਰੂਪਬਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿਹਕਤੰਜੀਵਨਹੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਤਪੀਤਅੰਗੇ
 ਬਿੰਨਜਨਜੈਸੇਭਾਬਾਹਕਬੋਤਾ ॥ ਅਠਪਹਰਮਹਾਸ੍ਰਮਪਾਇਆਜੈਸੇਬਿਰਖਜੀਤੀਜੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿਗੁਪਾਲਜਿ
 ਅਨਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਹੋਤਾ ॥ ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਾਗੈਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪੋਰੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ਕੇਦਾਰ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਹੁਪੁਰਿਏਮੁਖਿਮਲੀ ॥ ਗੁਣਅਚੁਤਸਦਾਪੁਰਨਹਦੋਖਬਿਆਪਹਿਕਲੀ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਰਬਾਨੀਕਾਰਜਸਗਲਪੁਰਨਈਤਉਤਨਹਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੁਰਨਬਿਖੈਅਗਨਿਨ
 ਜਲੀ ॥ ੧ ॥ ਗਹਿਭੁਜਲੀਨੇਦਾਸੁਅਪਨੋਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਭਾਮਾਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਭਿ
 ਚਲੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੪ ॥ ਕੇਦਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚੈ ॥ ਕੋਟਿਸਤਿਅਨੰਦਪੁਰਨਜ
 ਲਤਛਤੀਬੁਝੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਮਾਗਹਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ ॥ ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕ
 ਤੀਰਥਸੁਚੈ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨਕਮਲਪਿਆਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਹਿਸੁਅਮੀਸੁਚੈ ॥ ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁ
 ਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁਝੈ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ —
 ਰਗੁਕੇਦਾਰਛਤਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਿਰਹਿਆਸਰਬਝਮੈ
 ਸੇਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਰਗੁਪ੍ਰਕਾਰਹਿਕੀਆਸੰਤਸੀਗਿਜਾਤਾ ॥ ਸੰਤਸੀਗਿਜਾਤਾਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ ॥ ਘਟਿਅ
 ਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਜੋਸਰਨੀਅਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈ ॥ ਤਿਲੁਨਹੀਭੀਨੈਘਲਿਆ ॥ ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸ
 ਹਜੁਰਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਮਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਈਤੁਪੁਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਰਗਤਿਕਾ
 ਬੇਧਿਆਸੇਅਨਕਤਜਹੀ ॥ ਮੀਨੁਬਿਛੋਰਨਾਸਹੈਜਲਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀ ॥ ਮੈਦੂਖਕਿਨਿਸ
 ਹੀਮੈਚੜਿਕਛੁੰਦਪਿਆਸਿਆ ॥ ਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀ ॥ ਸੁਖਪਵੈਸੁਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿਦਰਸਿ
 ਮਨੁਲਾਗਾ ॥ ਦਿਨਸੁਸਭਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੀਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਣਟਿਕਾਹੀ ॥ ੨ ॥

ਸਾਸ ਬਿਨਾਜਿਉ ਦੇਹੁ ਗੀਕਤ ਸੇਭਾ ਪਧੈ ॥ ਵਰਸਾ ਬਿਨੁ ਨਾਸਾ ਪਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਧੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੇ ਰਹਣਾ
ਰਕੁ ਸੇਸੁ ਰਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਿ ਬੈਠ ਗੀਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾ ਗੀਕਤੁ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿ
ਆਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਅੰਕਿ ਨ ਆਧੈ ॥ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਨਾ ਨ ਕਕੇਲੁ ਅਮੀ ਹਰਿ ਚਰ
ਨ ਹਸੀ ਗਿ ਸਮਧੈ ॥ ੩ ॥ ਖੇਤ ਤੇ ਖੇਤ ਪੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਪਗੇ ॥ ਨਿਰਭੁ ਟੁਟੀ ਚੁਆਨਾ ਭੁਭੈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੇ
ਨਹੀ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੇ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਸਰੋਪ ਵਨ ਬਿਰਦ ਬਖਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਲੁ ਚੁਸੁਨਿ ਅੰਚਲੇ ਗਹਿਅ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਪੁਰਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰੁਣਾ ਹਿਲੀ ਨੇਨਾ ਨ ਕਦਾ
ਸਮਾਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਚਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ਪਾਸਿ ਤੁਹਿ ਰਾਖੀ ॥ ਅਸਟ ਮਥੀ ਤਿਹੋ ਦਿ
ਦਜਨ ਮਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਭਗਮਿ ਭੂਲੇ ਨਰ ਕਰਤ ਕਰਹਾਇਣਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ਨਾ ਰਾਇਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਰਿਪੰਜੀ ਰੁਖ ਵਾਇਓ ਗਾਓ ॥ ਹੁਜਨ ਮਿਨ ਮਹੈਰੇ ਸਾਕਤ ਦੋਗ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਪਰਾਪਦੇ ਹਿਲੇ ਰੋਨੀ ॥ ਸੇ ਮੁਖ ਜ
ਲਉ ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁ ਜੇਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮਿਨ ਮਹੈਰੇ ਨ ਅਧੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪੁਰਹਿ ਓਸ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਭੂਰਤ ਸੁਖੀ ਅਬੈਰਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਗੇ ਜਾਐ ਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਾਏ
ਕਹਮਾ ਗੁਰੁ ਅਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਓ ਤਾਜ ਹਿਅ ਅਓ ਤਾਜ ਹਾਕਰਾ
ਪੁਰਤੁੰਦਰ ਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਵਰਤਨ ਰਹਿਨ ਮਹਾਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੇ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅ
ਲਪੁ ਮੇਗਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤਰਕ ਦੁਹੀ ਨੇ ਬੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਜ ਕਾ ਬੈਠਾ ਉਨਤੀ ਰਬ ਪੁਜਾ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ॥ ੨ ॥
ਪੁਜਾ ਕਰਉ ਨਿਦਾਜ ਗੁਜਾ ਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰਕਾਰ ਲੇਹੈ ਦੈਨ ਮਸਕਾਰਉ ॥ ੩ ॥ ਨਾਹ ਮਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲ
ਹਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡ ਪਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿਖ ਸਮੁਪਛਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਭੈਰ
ਉ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਦਸਿ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿਆ ਨੀ ॥ ਪੀਚ ਮਿਰਗ ਬੈਧੇ ਸਿਦਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੇ
ਚਹਿ ਸਿਉ ਕਾਗਾ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੇਰ ਬਿਗਤਿ ਬਾਹਰਿ ਅਓ ਧਾਇਆ ਅਰੇਰ
ਪਾਇਓ ਪਰਕੈ ਗੀਇ ॥ ੨ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਅਟੇਹਾਟਿ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲੇਗੇ ਬੀਢੇ ਬਾਇ ॥ ੩ ॥ ਏਹੁ ਅਰੇਰ ਕੀਨੋ
ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲੁ ਨਾਮੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੇਸ ਉਲੇਚਿਲੇ ਚੇਖਾਏਆ ਸਾਕਤ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀਲੇਹੁ ਮਰੇਗਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਟੁ ਪਰਮ ਗਤੋ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਥ

ਏਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਰੁਮਿਟਾਏ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਨਉਪ੍ਰਗਥਿਕਰਮਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਗੁਣਾਸਾਧੁ
 ਸੀਗੋਰੇਵੈਉਧਾਗੁਸੇਰੁਪਵੈਪ੍ਰਭਕੇਦਮਗੁ॥੨॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਦਾਪੁਰਿਬਾਛੁਰਿਸਭਿਸੁਰਿਨਰੇ
 ਵਾ॥੩॥ਨਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਗੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉਪਰਿਆਸਗੁੰਜਹਨੁ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੀਠਿਲਗਵੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਮਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਰਖੇਨਰਾਇਣਾ॥ਪਾਪੀਗੁਣਿਕ
 ਤਤੁਨਾਹੀਪਾਪੀਪਚਿਆਪਕਮਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਣੀਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦਕਕੀਰੋਈਬਿਪਰੀ
 ਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਨਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਦੇਖੀਅਪਠਾਕੀਤਪਾਇਆ॥੩॥ਆਇਨਜਾਈਰਹਿਆ
 ਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਹੀਪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ॥ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਨਸਗਲਉਪਾਦਨਾਨੇਰਕਾਰਸੁਖਦਾਤਾ॥ਮੈਸਾਪ੍ਰਭੁ
 ਛੇਡਿਕਰਹਿਆਨਸੇਵਾਕਦੁਨਾਬਿਖਿਆਰਸਮਾਤਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੁਗੋਵਿੰਦਭਾਜੁ॥ਅਵਰਉਪਾਦਸਗਲਮੈਦੇ
 ਪੇਜੋਚਿਤਦੀਮੈਤਿਤੁਬਿਗਰਸਿਕਾਜੁ॥੧॥ਗੁਣੀਠਕੁਛੁਛੇਡਿਦਾਸੀਕੋਸਿਮਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨਾਹਰਿ
 ਕੀਭਗਤਿਕਹਹਿਤਿਨਾਨਿੰਦਹਿਨਿਗੁਰੇਪਦੁਸਮਾਨਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡਤਨੁਪਨੁਸਰੁਪ੍ਰਭਕਾਸਾਕਤਕਹਤੇਮੇਰਾਅਹੰ
 ਬੁਧਿਦੁਰਮਤਿਰੈਮੈਲੀਬਿਨੁਗੁਰੁਭਵਜਤਿਠੇਰਾ॥੩॥ਰੇਮਜਗਜਪਤਪਸਭਿਸੰਜਮਤਟਿਤੀਰਥਿਨਹੀਪਾਇਆ
 ॥ਮਿਟਿਆਪੁਪਏਸਰਣਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਨਕਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਹੀਪ
 ॥ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਤਿਣਮਹਿਪੇਖਿਓਗੁਰਿਪੇਖਿਓਦਸਾਏ॥ਡੰਡਪਾਰਜਟਪਾਰੇਪੇਖਿਓਵਰਤੇਮਤੀਰਥਾਏ॥
 ੧॥ਸੰਤਸੀਗਿਪੇਖਿਓਮਨਮਾਏ॥ਉਭਪਾਇਆਲਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਰਸਿਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਗੁਣੀਜੋਗਭੇਖੁਸੀ
 ਨਿਆਸੈਪੇਖਿਓਜਤਜੰਗਮਕਪੜਾਏ॥ਤਪੀਰਪੀਸੁਰਮੁਨਿਪੇਖਿਓਨਟਨਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥੨॥ਚਹੁਮਹਿਪੇਖਿਓਖਟ
 ਮਹਿਪੇਖਿਓਦਸਮਸਟਿਸਿਖਿਤਾਏ॥ਸਭਮਿਲਿਏਕੋਏਕੁਦਖਨਹਿਤਓਕਿਸਤੇਕਹਉਦੁਹਾਏ॥੩॥ਅਗਹਅਗਹ
 ਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਨਹਕੀਮਕੀਮਕੀਮਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੋਬਲਿਬਲਿਜਾਈਮੈਜਿਹਘਟਿਪ੍ਰਗਟੀਮਾਏ॥
 ੪॥੧॥੧੫॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਰਾਕਿਓਕਰੈ॥ਬਿਖੁਸੀਚੈਨਿਤਰੁਰਤਠਿਰੈ॥ਹੈਨਿਕਟੇ
 ਅਰੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਾਭਮੇਹੀਮਾਇਆ॥੧॥ਨੇਹੈਨੇਹੈਸਭੁਕੋਕਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੇਦੁਦਿਹਲਕੋਲ
 ਰੈ॥੧॥ਗੁਣੀਨਿਕਟਿਨਵੈਖੈਪਰਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਦਰਬਾਰਿਰੈਮਥਿਆਕਰਿਖਾਇ॥ਪਈਹਗਉਹੀਹਰਿਸੀਗਿਨ
 ਜਾਨਿਆਬਾਝੁਗੁਣੁਹੈਰਗੁਭੁਲਾਨਿਆ॥੨॥ਨਿਕਟਿਨਜਾਨੈਬੋਲੇਕੁਰੂ॥ਮਾਇਅਮੋਹੁਭਾਝੁਰੂ॥ਅੰਤਰਿਦਸ
 ਤੁਟਿਸੰਤਗਿਭਾਝੁਕੁਰੂਹੈਭਰਮੇਭੁਲਾਇ॥੩॥ਚਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਲਿਲਾਟਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖੁਲੇ
 ਕਪਾਟਾ॥ਅੰਤਰਿਬਹਰਿਨਿਕਟੇਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਅਵੈਨਜਾਵੈਕੋਇ॥੪॥੧॥੧੬॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਹੀਪ

ਜਿਸਤੁਰਖੈਤਿਸੁਕਉਗੁਮਾਏਸਭਤੁਸ੍ਰੀਅੰਤਰਿਸਗਲਸੰਸਾਰੈਕੋਟਿਉਪਦਚਿਤੁਪੈਪਣੀਸੋਚੈਵੈਜਿਕ
 ਹੈਚੋਜਾਵੈਰਣੀ॥੧॥ਰਖਪੁਰਖਪੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿਤੇਰੀਸਰਣਿਤੋਰੈਦਰਦਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆ
 ਨਿਰਭਉਸੁਖਦਾਤਾਤਿਨਿਭਉਦੁਰਿਕੀਅਏਕੁਪਰਾਤਾਜੇਤੁਕਰਹਿਸੇਈਫੁਨਿਹੋਇਆਮਾਰੈਨਰਖੈਦੁਜਾਕੋਇ
 ॥੨॥ਕਿਆਤੁਸੇਚਹਿਮਣਸਬਾਣਿਅੰਤਰਜਾਮੀਪਰਖੁਜਾਣਾਏਕਟੇਕਟੇਕੋਆਪਹੁਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈ
 ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੩॥ਜਿਸੁਉਪਰਿਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰਾਤਿਸੁਜਨਕੇਸਭਿਕਾਜਸਦਾਗਿਤਿਸਕਾਰਾਖਏਕੋਸੇ
 ਇਹਜਨਨਾਨਕਅਪਕ੍ਰਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਤਉਕਰੀਐਜੇਹੋਵੈਬਹ
 ਗਿਤਉਕਰੀਐਜੇਦਿਸਰੈਨਰਹਰਿਤਉਕਰੀਐਜੇਦੁਜਾਭਾਏਕਿਆਕਰੀਐਜੇਹਰਿਆਸਮਾਏ॥੧॥
 ਮਾਇਅਮੋਹਿਕਰੇਕਰੀਪਾਚੇਆਬਿਨੁਨਦੈਕੁਮਿਕੁਮਿਕੁਮਿਖੀਪਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਕਰੀਐਜੇਦੁਜ
 ਕਰਤਾਤਉਕਰੀਐਜੇਅਨਿਅਇਕੋਮਰਤਾਤਉਕਰੀਐਜੇਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਹੀਤਉਕਰੀਐਜੇਭਰਪੁਰਿ
 ਸਮਾਹੀ॥੨॥ਤਉਕਰੀਐਜੇਕਿਛੁਹੋਇਧਿਛਟੈਤਉਕਰੀਐਜੇਕੁਲਿਰੰਦਾਣੈਗੁਰਿਕਹਿਅਜੇਹੋਇਸ
 ਭੁਪੁਰਤੋਤਬਕਾਕੋਛੁਰਿਅਚਿਤਹਮਸੋਤੇ॥੩॥ਪੁਰਤੁਹੈਠਕੁਰਸਭਕੋਤੇਗਾਜਿਉਭਾਵੈਤਉਕਰਹਿਨਿਥੇ
 ਰਾਹੁਤੀਅਨਸਤਿਇਕੁਰਹਿਆਸਮਾਇਰਾਖਹੁਪੈਜਨਨਕਸਰਣਾਇ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ
 ੫ ॥ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੈਸੇਨਿਰਤਕਾਗੀਬਿਨੁਕੈਰੈਕੈਸੇਗਾਵਨਹਾਰੀਜੀਲਭਿਤਕੈਸੇਬਜੈਰਬਾਬਾਨਾਮਬਿਨ
 ਬਿਰਥੇਸਰੀਕਾਜਾ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਹਹੁਕੋਰਹਿਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੈਸੇਪਰਿਪਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁ
 ਜਿਹਵਾਕਹਾਕੋਬਕਤਾਬਿਨੁਸੁਵਨਾਕਹਾਕੋਸੁਨਤਾਬਿਨੁਨੇਕਾਕਹਾਕੋਪੈਖੈਨਾਮਬਿਨਾਨਰਕਹੀਨਲੇਖੈ॥੨॥
 ਬਿਨੁਬਿਦਿਆਕਹਾਕੋਪਤਿਤਾਬਿਨੁਅਮਰੈਕੈਸੇਰਾਜਮੰਡਿਤਾਬਿਨੁਬੁਝੈਕਹਾਮਨਰਹਰਾਨਾਮਬਿਨਾਸਰੂਜ
 ਕੁਬਉਰਨਾ॥੩॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਕਹਾਬੈਰਾਗੀਬਿਨੁਉਤਿਅਗਿਕਹਾਕੋਤਿਆਗੀਬਿਨੁਬਸਿਪੰਚਕਹਾਮਾਨਚੂ
 ਗੇਨਾਮਬਿਨਾਸਦਸਦਸਦਹੀਝੂਰੇ॥੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਅਕੈਸੇਗਿਆਨਾਬਿਨੁਪੈਖੈਕਹਾਕੈਸੇਧਿਆਨਾਬਿ
 ਨੁਭੈਕਥਨਿਸਰਬਥਿਕਾਗਾਕਹੁਨਾਨਕਦਰਕਾਥੀਚਾਗਾ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਹਉਮੈਰੋਗਮ
 ਨੁਖਕਉਦੀਨਾਕਾਮੋਰੇਗਿਮੈਗਲਬਸਿਲੀਨਾਦਿਸਟਿਰੋਗਪਾਚੇਮੁਏਪਤਿਗਾਨਾਦਰੋਗਖੀਪਗਏਕੁਰੰਗਾ॥
 ੧॥ਜੋਜੇਦੀਸੈਸੇਸੋਰੇਗੀਰੋਗਗੁੱਤਮੋਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੋਗਮੀਨੁਕਸਿਅਨੋਬਾ
 ਸਨਰੋਗਿਭਵਰਬਿਨਸਨੋਹੋਤਰੋਗਕਾਸਗਲਸੰਸਾਰਾਤਿਬਿਧਿਰੋਗਮਹਿਬਧੇਥਿਕਾਰਾ॥੨॥ਰੋਗੇਮਰਤਰੋਗੇ
 ਜਨਮੈਰੋਗੇਛਿਗਿਟਿਰਿਜੇਨੀਰੁਮੈਰੋਗਬੰਧਹਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੋਗੁਕਤਹਿਨਜਾਵੈ॥੩॥
 ਪਰਬ੍ਰਹਮਜਿਸੁਕੀਨੀਦਇਆਬੰਧਪਕਵਿਗਹੁਕਛਿਲਇਆਰੂਟੇਬੰਧਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆਕ
 ਦੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੫॥੨੦॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਚੀਤਿਅਵੈਤਮਹਾਮਨੰਦ॥

ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਦੁਖਰੀ ਜਾ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਪੁਰੀ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਨੂਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਅਇਆ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੇਰੇ ਦੀਰਗੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਕੋਰਾ ਜਾ ਚੀਤਿ
 ਅਵੈ ਰੰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਕਾ ਜਾ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਕੁਲਾਲਾ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਚੀਤਿਆ
 ਵੈ ਤੀਸਰੀ ਦਧਨ ਵੈ ਤੀਸਰੀ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਨਿਰੰਤਰਾ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਗਮਣਾ ਚੀਤਿਆਵੈ
 ਤੀਸਰੀ ਕਣੇ ॥ ੩ ॥ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਜਪੁ ਪਾਇਆ ਚੀਤਿਆਵੈ ਤੀਸਰੀ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ ਚੀਤਿਆ
 ਵੈ ਸਦਕੀ ਤਨੁ ਕਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨ ਕਰਗਵੈ ਤਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਬਾ
 ਪੁਰਮਾ ਰਸਦ ਚਰੀ ਦੀ ਗੁਣੀ ਹਮਰੇ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀਵੀ ਮੀਤ ਹਮਰੇ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਕੁਟੰਬੁ
 ਮਾਰਨਿ ਜਪੁ ਰਿਵਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੁ ਪਾਇਆ ਤੀਸਰੀ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੇਰੇ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੇ ਉਚੇ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੁਛੇ ਰਾਜੁ ਹਮਰੇ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਚਲਾ ਮਲੁ ਹਮਰੇ
 ਅਖੁਟੁ ਅਬੇਚਲੁ ॥ ੨ ॥ ਸੋਰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ਭਗਤਿ ਹਮਰੀ
 ਸਭ ਨੀਲੋਈ ॥ ੩ ॥ ਪਿਤਾ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਣੁ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਗਲਿ ਕੀਲੀ ਸੰਨ੍ਹਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀ
 ਨੇ ਪਿਤਾ ਪੁਤਰ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੨੨ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਨਿਰੰਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਦਤੇ
 ॥ ਹਮਰਾ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ ਬਖਸਤੋ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਦੋਈ ਸਗਣਿ ਅਵੈ ਤੂੰ ਹਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥
 ਬੁਧਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਾਇਆ ਸਭੁ ਫਲ ਪਏ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅ
 ਦੇਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰੇ ਸਭ ਤੇਰੇ ਦੇਸੁ ਭੁਕ ਪੜਦਾ ਤੰਨ ਦਰੀਆਇਆ ਪਸਮੁ ਰੂਪੇ ਸਭ ਨਾ ਕੇਰਾਇਆ
 ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਰਾਣੁ ਕੇਕਾਸਟਹ ਰਿਆ ਤਿਸੁ ਰਾਣਾ ਤੰਨ ਲਸਿ ਰਿਸ ਰਿਆ ਤਿਸੁ ਰਾਣਾ ਤੰਨ ਸਭਿ ਫਲ ਪਏ
 ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਹਮਰੇ ਰਨਿ ਰਗੁ ਟਕਉ ਰਾਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਰਦੁ ਰਾਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਏਦਇਆ ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥ ਭੈਰਉ
 ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਸਚਾਸਾ ਜੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਸਭ ਸਕਦ
 ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਜੋ ਸਾਨੀ ਕੋ ਦੇਵਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਸਲੁ ਸਿਵਾ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤਿ ਮਾਈ ॥
 ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੋ ਸਭ ਨੀਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਣਿ ਤਾਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਕੋ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰ ਗੁਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅਤਿ
 ਤੁਭਉ ਨ ਦਿਆਪੋ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅਤਿ ਤੁਧੁ ਨ ਸੰਤਪੋ ਨਾਨਕ ਸੇਧੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ
 ਨਾ ਹੀ ਭੋਵਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੪ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਪਪੁ

ਤਨਤੇਗਇਆਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰਬਾਇਆਨਾਮੁਲੈਤਅਰਸਠਿਮਜਨਾਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਹਮਰਹਿ
 ਕੋਨਾਮੁਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਤਤੁਰਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਲੈਤਵਭੁਵਰਿਪਰਨਾਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂਰੁ
 ਸੁਗਿਆਨਾਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟਿਉਜੀਆਰਾਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੰਜਰਾ॥੨॥ਨਾਮੁਲੈਜਮੁਨੇਨਿਨਾਅਵੈ॥
 ਨਾਮੁਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖਪਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪੁਰਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾਚੀਰਸਿ॥੩॥ਗੁਰਿਉਪਦੇ
 ਸੁਕਹਿਯੋਇਹਸਾਗੁਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅਧਾਗੁਨਾਨਕਉਪਰੇਨਾਮਪੁਨਹਚਗਾਅਵਰਿਕਰਮਲੇ
 ਕਹਪਰੀਆਗ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਨਮਸਕਰਤਕਉਲਖਬਗਾਇਹੁ
 ਮਨੁਦੀਜੈਤਕਉਦਹਿਸਿਮਰਨਿਤਕੈਮਿਟਹਿਸਤਪਾਹੋਇਅਨੰਦਨਦਿਅਪੁੰਤਪਾ॥੧॥ਐਸੇਹੀ
 ਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮਾਜਾਸੁਜਪਤਪੁਰਨਸਭਕਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖੁਰੋਗਦੁਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
 ਮੁਸੀਤਲੁਮਨਿਗਏਅਨਿਕਭਗਤਜਾਕੇਚਰਨਪੁਜਾਰੀ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਹੀ॥ਖਿਨਮਹਿਉ
 ਟੇਸੁਰੁਰਭਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਉਕੇਕੀਨੇਹਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਉਨਿਥਵੇਦੀਨੇਥਾਨਾ॥ਖਿਨਮਹਿਉਨਿਮਾ
 ਟੇਕਉਦੀਨੋਮਾਰੁ॥੩॥ਸਭਮਹਿਏਕਰਹਿਅਭਰਪੁਰਾ॥ਸੋਜਾਪੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਹਰਿਕੀਰਤੁ
 ਤਕੋਆਧਾਗੁਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਅਪਿਦਾਇਆਗੁ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੇਰੀ
 ਦੁਹਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀਪੁਰਪਰਗਦੇਨਾਮਿਸਦਾਰੀ॥ਮਿਟਿਓਦੁਖਅਰੁਸਗਲਸੰਤਪਾ॥ਗੁਰੁਹੋ
 ਏਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪਾ॥੧॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਮੇਰੇਗੁਸਤਿਅਨੰਦਾ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਭੇਦੇਮੇਰੀਕੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪ
 ਰਿਬਣੀਪੁਰਨਸਭਆਸਾਮਿਟੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਏਪਰਗਾਸਾਅਨਹਦਸਬਦਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦਾ॥ਗੁ
 ਰੁਪੁਰਾਪੁਰਾਪਰਸਾਦਾ॥੨॥ਜਾਕਉਪੁਰਟਰੁਏਗੋਪਲਾਤਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਹਲਾਸਰਬਲੁਣਾਤਕੈ
 ਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਨਾਮੁ॥੩॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਕੁਰੁਅਪਨਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹ
 ਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਜਨਪੁਰੁਭਏ॥ਤਾਕੀਰੇਨੁਬਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥੪॥੧੪॥੨੭॥ ਭੈਰਉ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਾਅਲਕੁਅਵੈ॥ਬੇਸੁਆਭਜਤਕਿਛੁਨਹਸਰਮਾਵੈ॥ਸੋਰੇਦਿਨਸੁ
 ਮਜੂਰੀਕਰੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੈਲਾਬਜਰਸਿਰਿਪਰੈ॥੧॥ਮਾਇਅਲਗਿਭੂਲੋਸੰਸਾਰਾਅਪਿਭੁਲਾਇ
 ਅਭੁਲਾਵਣਹਰੈਰਾਚਿਹਰਿਆਬਿਰਥਾਬਿਉਹਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਖਤਮਾਇਅਰੰਗਬਿਹਾਇ॥ਗਫੂ
 ਕਰੈਕਉਡੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਅੰਧਬਿਉਹਾਰਬੰਧਮਨੁਪਵੈ॥ਕਰਣੈਹਰਨਜੀਅਮਹਿਅਵੈ॥੨॥ਕਰਤਕਰਤ
 ਇਵਹੀਦੁਖਪਾਇਆ॥ਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਰਜਮਾਇਆ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭੋਮਨੁਲੀਨਾ॥ਤਕੁਠਿਮੁਆਜੇ
 ਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੩॥ਜਿਸਕੋਅਖੇਰੋਏਹਰਿਆਪਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਜਪੁਜਾਪਿ॥ਸਪਸੰਗਿਹਰਿ
 ਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਪਣਿ

ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਦਸ ਏ। ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੈ ਮਨ ਮਾਰਿ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਦਿਖ
 ਜਾਰਿ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੀਅ ਕੋ ਆਪਾਗੁ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪੁ ਨਿਤ ਭਈ ਤਾਰਿ। ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੀਸਾਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਪਾਨੁ। ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਹੁੰਚਿ ਮਾਨੁ। ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ। ਅਗੋਂ ਮਿ
 ਲੈ ਨਿਬਾਏ ਬਾਉ॥੨॥ ਜੁਗ ਹਜੁਰੀ ਰਹਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਗੁ। ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਚੀ ਚਾਗੁ। ਜਿਸੁ ਲਵਿੰਦੁ ਲਏ ਸੇ ਲ
 ਗੈ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤ ਕਾ ਅਪਿ। ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪੇਜਾ ਪਾਜੀਅ
 ਜੀਤ ਸਭਿ ਰੇਹੈ ਪਾਥਿ। ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਥਿ॥੪॥੧੬॥੨੮॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
 ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ। ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਅਵੇਕਾ ਮੀ। ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ। ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀ ਨੇਦਾਨੁ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤ
 ਨੁ ਮੇਰੇ ਭੰਗੁ। ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰਾਪਾਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਨਿਹ ਚਲ ਪਾਨੀ। ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
 ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ। ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਪੁਰਾਸਾਹੁ। ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਭੋਜਨ ਭਉ। ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
 ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ। ਨਾਮੁ ਨ ਦਿਸੈ ਸੇਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦੁ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਪਤੈ ਨਾਮੁ ਨ ਉਨਿ
 ਪਈ। ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਸਿਉ ਬਨਿਆਈ। ਪਨਵੰਤੈ ਸੇਈ ਪਰਪਾਨ। ਨਾਨਕ ਜਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੧੭॥੩੦
 ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਪਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਅਤਾ। ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪੁਨੁ ਪਦਾਤਾ। ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਕੁ ਠਹਰਦੈ
 ਦਾਸ ਤੇਰਾ। ਤੂ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ॥੧॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ। ਤੂ ਮਹੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦੈ ਦਿਨ ਰਾ
 ਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੀਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨ ਹਾਰਾ। ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ। ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ
 ਸਮਾਣੇ। ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਤੁ ਮਹਿ ਸਮਾਣੇ॥੨॥ ਤੂ ਮੁਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐ ਨਾਉ। ਸਾਪਸੀ ਗਿਰੁ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥
 ਤੂ ਮਹੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾ ਸੁ। ਤੂ ਮਹੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ
 ਦੇਵ। ਸਭ ਲਖ ਦਰਸਨੁ ਜਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਾ। ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ। ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਤੇਰੇ॥੪॥
 ੧੮॥੩੧॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਜਕਾ ਦਰਬਾਰੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰਾ। ਉਚੇ ਤੇ ਉ
 ਚਾ ਜਕਾ ਬਾਨੁ। ਕੋਟਿ ਅਘਮਿਟ ਹਿਰ ਨਾਮਾ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮੇ
 ਲੈ ਸੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਕੈ ਕਰਤ ਬਲ ਬੇਨ ਜਾਰਿ। ਜਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਤੁ ਘਟ ਮਾਰਿ। ਪ੍ਰਗਟੁ ਨਾਉ ਅਸਾ ਪੂਕੈ
 ਸੀ। ਗਾਭਗਾ ਤਾਮਰਾ ਪਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ॥੨॥ ਦੇਵੇ ਤੇਟਿ ਨੀਰੰਗੁ। ਗਾਥਿ ਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾ ਪਨਹਾਰਾ। ਜ
 ਕਾਹੁ ਕਮੁਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ। ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਚਿਟਿ ਤਿਸੈ ਕਾ ਅਸਾ। ਦੁਖ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਨ
 ਹੀ ਪਾਸਾ। ਰਾਖਿ ਲੀਨੈ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ। ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਵਾਨ॥੪॥੧੯॥੩੨॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫
 ॥ ਰੇਵਨ ਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਾਇਆ। ਬਲਤ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨ ਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ। ਬੁਝਿ ਬੈਰਾਗ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ। ਜਨ
 ਮ ਮਰਣ ਠਹਿਰਿ ਸੋ ਗੁਨ ਹੋਇ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ਪੁਪਸਾਹਾ। ਦਿਗਲੈ ਕੀ ਨਿਨਾਮ ਅਪਾਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਥਿ

ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਅਪਿ ਯੋਲ ਪਟਾਨੇ ਤਿਸੁ ਦੁਖ ਸੰਤ ਪਾਸੁ ਖੁਨਾ ਹੀ ਬਿਨਾ ਮਾਇਆ ਭੋਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਤੁ ਬਢੁਰੀ
 ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਿਉ ਜੇ ਮਨੁ ਗੀਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਉਤਰਿ ਮੇਠਿ ਰਿਪ ਛੁਤਾਏ ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈ ਸੇਬਰਤ ਨਹਾ ॥
 ਤੈ ਸੇ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਦਸਤੁ ਜੇ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਪੁਰਨ ਕਾ ਜੁਤਾ ਹੀ ਕਾਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇ
 ਅਨਾ ਮੁਨਾਨ ਕਾਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੩੩ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਨੀਭਵਾ
 ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੁਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਰਾਹੁ ਦੇ ਤੀਨਿ ਦਕ ਕਉ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ
 ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧ ਛੇਦਾਏ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ ਭਗਤ ਕੀ
 ਨਿੰਦਾ ਰਹੁ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤੂ ਨਹਿ ॥ ਅਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾ
 ਹਿ ॥ ਚੋਰ ਜਾਗੁ ਅਰਥੇ ਬੁਗਾ ਅਣਹੋਦਾ ਭਰਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਪਗ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਦੈਗਾ ਸੋ ਨਿਰਦੈਜ
 ਮੁਜੈ ਪੈਗਾ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੩੪ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾ
 ਰੀ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਬੋਧੁ ਅਰੁਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਪੂਰੈ ਕਾਜਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
 ੧ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਫਿਰਿ ਭੋਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
 ਪੁਰਨ ਦਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤੇ ਸਗਲ ਪਦੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੈਰੋ ਭਈ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਸਉਣ ਸੀਝੇਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ
 ਪਤਿਸੁਭੇਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਕੈ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਸ
 ਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ੩੫ ॥
 ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਨਿਰਪਤਕ ਉਤਮ ਦੇਵੁ ਪਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ
 ਰਬ ਪੁਰਨ ਕਾਮਾ ॥ ਭਗਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੇਵੁ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਭਸੇਵਾ ਕੋ ਪਾਲ ਗਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਹੁ ਰਸੁ ਮਾਮੀ ਤਤੇ ਬਿ
 ਰਥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਖੰਡੁ ਹੋਗਾ ॥ ਦੁਖੀ ਏਕਾ ਮਿਟਾਵੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਗਾ ॥ ਨਿਬਾਢੇ ਕਉਤਮ ਥਾਨਿ ਬੈ
 ਠਾਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਤੇ ਮਾਨੁ ॥ ਮੁਕੁ ਮੁਗਧ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸ
 ਗਲ ਭਇਆ ਨ ਕਉਨਿ ਸੋ ॥ ਜਨਾਮ ਪਨੇ ਕੋਹਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਖਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੩੬ ॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫
 ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੋ
 ਇਏ ਕਪਰੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹ ਕਾਨਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨ
 ਮ ਮਰਣੁ ਹੋ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਖਾਣੀ ॥
 ੨ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਰਚਲਾ ਅਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬੇਨਾਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ ਸੰ
 ਤ ਸੰਗਿ ਹਉ ਮੈ ਦੁਖ ਨਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕੁ ਗਬਿ

ਸ੍ਰਾਮਾਨਨਕਰਿਤਿਪੋਤਿਭਗਵਾਨ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ਰੇਭੁਕਵਨੁਜੀਰਥੈਅਪਿ॥
 ਤਿਸੁਜਨਹੋਇਨਦੁਖਸੰਤਪਾਜਿਸੁਭਿਪਰਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਭਿਪਰਿਤੇਕਾਉਪਰਹੈ॥੧॥ਸਦਾਸਖਾਣੀਹ
 ਰਿਹਿਨਾਮ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਸਿਕਟਿਨਅਵੈਤਕੈਜਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਇਹਸੇਤ
 ਬਕਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨੁਲੁਭਤੇਕਿਆਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਅਪਹਿਮਾਰਿਆਪਿਜੀਵਾਏਅਪਨੇਭਰਤਕਉ
 ਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਏ॥੨॥ਸਰਕਿਛੁਜਾਣਹੁਤਿਸਕੈਯਥਾ॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾਕਾਰੈਨਾਉ॥
 ਸੁਖਪਦਹਿਰਿਸਕੈਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ਸੁਟਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਅਰਦਸਿ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਪਨੁਤਮਰੈਪਸਿ॥ਇਹੁਜਗੁ
 ਤੇਰਸਭਤੁਸ਼ੁਹਿਧਿਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ਤੇਰੀ
 ਟੇਕਰਹਾਕਲਿਮਾਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰੇਗੁਣਗਾਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਪੈਕਾਣਾ॥ਤੇਰੀਟੇਕਬਿਨਸੈਜੀਜਲਾ॥੧॥ਦੀ
 ਨਦੁਨੀਅਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਸਰਮਹਿਰਦਿਆਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਕਰਉਅੰਨੰਦਾ॥ਤੇਰੀਟੇਕਜਪ
 ਉਕੁਰਮੰਤਾ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੰਗੀਐਰੁਏਸਾਗਰਾ॥ਗਥਣਹਾਫੁਪ੍ਰਸਾਦਸਾਗਰਾ॥੨॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਾਹੀਭਉਕੋਇਆ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਚਾਸੋਇਆ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣਾ॥ਈਹੀਉਹੀਤੂਦੀਬਣਾ॥੩॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਭਰਦਸਾ
 ਸਗਲਧਿਆਵਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਪਿਯਪਿਅਨਦੁਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਸਿਮਰਿਨਨਕਸਚੇਗੁਣਤਾਸਾ
 ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਰੀਪਰਾਣੀਨੰਦਾ॥ਉਤਰਿਗਣੀਸਰਮਨਕੀਛੰਦਾ॥
 ਲੋਕੁਮੇਰੁਸਭਕੀਨੋਦੁਹਿ॥ਪਰਮਥੈਸਨੇਪ੍ਰਭਪੋਖਿਹਜੁਰਿ॥੧॥ਐਸੋਤਿਆਗੀਦਿਗਲਕੋਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
 ਪੈਸਹੁਸੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਛੋਰਿਆਸੰਗੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਉਤਰਿਆਰੰਗਾ॥ਨਾਮਧਿਆਏਹਰਿਹਰਿ
 ਹਰੇ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੀਗਿਨਿਸਤਰੇ॥੨॥ਬੈਰੀਮੀਤੁਹੋਏਸੰਮਾਨਾ॥ਸਰਬਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਭਗਵਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਹਿ
 ਅਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਥੈਅਪਿ॥ਸੋਈਭਗੁਰੁਜ
 ਪੈਨਾਮਜਾਪਾਮਨਿੰਗਾ॥ਸੁਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥ਕਹੁਨਨਕਤਾਕੀਪੂਰੀਪਈ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥
 ॥ਸੁਖਨਾਹੀਬਹੁਤੈਧਨਿਖਾਏ॥ਸੁਖਨਾਹੀਪੇਖੈਨਿਰਤਿਨਾਟੇ॥ਸੁਖਨਾਹੀਬਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿ
 ਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਲਹਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਦੁਰਭਾਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਹਹੁ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਤਪਿਤਾਸੁਤਬਲਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਪਰਮਪਉਕਰਤਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਰੁਮਨਿਦੁਸੈ॥ਤਉ
 ਰੁਖਪਦੈਨਿਜਘਰਿਬਸੈ॥੨॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਰਾ॥ਗੁਣਨਿਧਨਬੇਅੰਤਅਪਾਗਾ॥ਜਿਸਨੇਕਰ
 ਤੁਕਰੇਪ੍ਰਭਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਨਿਜਪਨਾ॥੩॥ਗੁਰਅਪਨੇਅਗੈਅਰਦਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਥ
 ਗੁਣਤਾਸਿ॥ਕਹੁਨਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭੁਏਤਉਰਖਪੁਗੁਸਾਈ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉਪਤਿ
 ਸਾਰੀ ॥੫॥ ॥ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਅਗਿਓਦੁਜਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿਸਰੀਛੋਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥

ਜਨਮਜਨਮਕਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧੁਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿਨਿਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਰੋ॥ਗੁਰੁਰੇਤਮਨਿਰੁਇਆਅਨੰਦਾ॥ਸਰਬਨਿਧਾ
 ਨਨਾਮਰੁਗਦੰਤਾ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮੜਾਸਾ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਉਪਕਮਲਬਿਗਾਂਸਾ॥ਗੁਣਗਾਢਤਨਿਹਥ
 ਭੁਬਿਸਾਮਾ॥ਪੁਰਨੋਏਸਗਲੇਕਾਮਾ॥੩॥ਵਲਭਦੇਹਾਈਪਰਵਾਨਾ॥ਸਫਲਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਸਰੁਤੇਉਚਾਜਾਕਾਨਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖਜਾਇ॥ਸਰਬਸੁਖਦ
 ਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੁਸਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿ
 ਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਗਾਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਤਹਾਰਾ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਗਾ॥
 ੨॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿਅਣੀ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਤਹਾਰਾ॥ਤਕ
 ਸਗਲਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਗੇਧਿਆਨਾ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਨਿਰਬਾਨਾ॥ਕੁਮਰਉ
 ਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਵਾਇਆਲਾ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਿਸੁ
 ਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਦਾਸਾ॥ਤਿਸਹਿਪਗਪਤਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੁ
 ਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵਾ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਉ॥ਅਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਇਛੈ
 ਸੋਈਛਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਦਸਾਏ॥ਆਵਣਜਾਣਹੋਹਰਿਧਿਆਇ॥ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਲਿ
 ਵਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਾ॥ਤੂਟੇਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਚਿ॥ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਦਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਕੇਅੰਤਰਜਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੧॥੫੪੪॥ ਭੈਰਉਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਲਾਜ
 ਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੁਖੀਕਿਉਸੋਵੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਹੈ॥ਮੂਲਬਿਨਾਸਖ
 ਕਤਅਹੈ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੀਗਿਮਿਲ
 ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਾਸੁਚੈਸੈਲਾ॥ਮਨਕਉਦਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲਾ॥ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧਨਕਾਠੁਲਾ॥
 ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੁਲਾ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾਏਬੁਝੈਨਹੀਭੂਖਾ॥ਰੋਗੁਜਾਇਤਾਉਤਰੈਦੁਖਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋ
 ਹਿਬਿਅਪਿਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਕੀਨਾਸੋਪ੍ਰਭੁਹੀਜਪਿਆ॥੩॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਪੰਨਹਰਿਨਾਉ॥ਅਠਪਹਰਕੀਰ
 ਤਨੁਗੁਣਗਾਉ॥ਧਨੁਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਸਰਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਰਾ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ ਭੈਰਉ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਾਏ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਮਨਮਹਿਲਏ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਕਿਰਪ
 ਲਾ॥ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਲੇਜੰਝਲਾ॥੧॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈਭੈਰੁਰਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿ

4

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰਸਨਭੁਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲੋਗੋਰੇਤੁ ॥ ਖਿਨਮਾਰੇ ॥ ਚਿਨਸਿਓਮਹਾਪਰੇਤੁ ॥ ਆਰਪਹਰ
 ਰਿਜਪੁਜਾਪਿ ॥ ਰਖਨਹਰਗੋਦਿਦਗੁਰਮਾਪਿ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਪੁਤਿਪਾਏ ॥ ਭਗਤਿਜਨ
 ਕੇਸਾਸਨਿਹਾਏ ॥ ਮਾਨਸਕੀਕਉਕੇਤਕਥਾਜਮਤੇਗਏਦੇਕਰਿਹਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਮਲਸੇਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਇਆਮਨਿਚੀਤਿ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੇਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ ॥ ੪ ॥
 ੩੩ ॥ ੪੬ ॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਗੁਰਮੇਗਾਜੀਅਪ੍ਰਣਸੁਖਦਤਾਨੇਰ
 ॥ ਭੈਰਉਜਨਅਥਿਨਾਸੀਗਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਤਕਤਪੋਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾਬ
 ਲਿਖਲਿਖਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨਕਮਮਿਲੈਗੁਰਦੇਵਾਸਭਿਛਲਦਾਤਾਨਿਰਮਲ
 ਸੇਵਾ ॥ ਕਰੁਹਹਿਲੀਨੇਅਪਨੇਦਾਸਾ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਦੀਓਨਿਦਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਨਾਹੀਕਿਛੁਸੇਰੁ
 ॥ ਦੁਖਦਰਦਨਹਥਿਅਪੈਰੇਗੁ ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੁਕਰਣੈਹਾਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਮਗਮਅਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿ
 ਰਮਲਸੇਭਾਅਚਰਜਬਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਮਨਿਭਾਣੀ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਤਿਰਦਿਆਸੋਇ
 ਯਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ੪੭ ॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਰਾਮਰੀਰਿ
 ਚਰਣੇ ॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਰਣੇ ॥ ਆਰਪਹਰਗਾਢਤਭਗਦੰਤਾਸਤਿਕੁਰਦੀਨੇਪੁਰਮੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਸੇ
 ਵਰੁਗੁਗੀਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸਕੈਸੀਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈ
 ਏਕਾਸੋਪਨਦੰਤਾਜਿਸੁਭਧਿਬਿਬੇਕਾਸੋਕੁਲਦੰਤਾਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋਪਤਿਦੰਤਾਜਿਅਪੁਪਛਾ
 ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ॥ ਗੁਣਗੋਪਾਲਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਅਇਆ ॥ ਤੂਟੇਬੀਧਨਪੂਰ
 ਨਾਮਾਸਾ ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਣਹਿਦਮਾਹਿਨਿਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਕਉਨਾਨਕਜਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ ॥ ਸੇਜਨਅਇਆਪ੍ਰ
 ਭਕੀਸਰਣਾ ॥ ਅਪਿਪਦਿਤੁਪਾਦਨਸਰੀਕੀਨੋਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸਾਜੀਨੇ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥ ੪੮ ॥ ਭੈਰਉ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੋ ॥ ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਦੁਰਪੁਰਗੋ ॥ ਨਾਮੁਲੈਰਸਭਦੁਖਹ
 ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਚਰਣਨਿਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨਭਗਤਿਭੁਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਰ
 ਹਿਕੇਗੁਣਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁਚਖੁਨਜੇਹੈ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਉਨਪੈਹੈ ॥ ਹਰਿਸਿ
 ਮਰਤਮੋਹਮਾਨੁਨਬਧੋ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਗਰਭੁਜੇਨਿਨਹੁਪੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਸਗਲੀਬੇਲਾ ॥ ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਨੁਬਹੁਮਾਹਿਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜਪੈਜਨੁਕੋਇ ॥ ਜੇਜਾਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਕਾ
 ਨਾਮੁਜਪੀਨੋਸਾਪਸੀਗਾ ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਾਪੂਰਨਰੰਗਾ ॥ ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਪਾਗਿ ॥ ਸਸਿਸਾਸਿਹਰਿ
 ਦੇਹੁਚਿਤਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ੪੯ ॥ ਭੈਰਉਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ ਆਪੇਸਾਸਭੁਆਪੇਬੇਦਾ ॥ ਆਪੇਘਟਿ
 ਘਟਿਜਣੈਭੇਦਾ ॥ ਜੇਤਿਸਭੁਪਜਾਕੀਸਭਦੁਖਾ ॥ ਕਰਣਕਰਣਪੂਰਨਸਮਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਕੀਰਣਗੁਰ

ਹੁਮਾਨੇਗੇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਭਰਮੁਖਿ ਅਰਧ ਹੁਦਸਮਨ ਦੁਖਨ ਅਵੈ ਨੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪੇਵ ਨੁਕਿ
 ਨੁਕਿ ਭਵਨ ਸਾਹਾਜ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪਰੇਇ ਅਸੀਸ ਰੂਪ ਅਪੇਸਿ ਦਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ॥ ਅਪਿਨਿ ਰਬਣੀ
 ਅਪੇਭੋਗੀ॥ ੨॥ ਜਤਕਤ ਪੋਖਉ ਤਤ ਸੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਸਾਗਰੁ ਰਗੀ ਐਨਾ ਮਕੈ
 ਰੀਗੀ॥ ਹੁਣਗਾ ਦੈਨ ਨਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗੀ॥ ੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਿ ਜਾ ਕੈ॥ ਉਣਾਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਜਨਤ
 ਕੈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਨਕਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਪੰਨ॥੪॥ ੩੭॥ ੫॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ
 ਸਾਹੀ ੫॥ ਭਗਰਾਂਮ ਨਿਅਨੀ ਦੁਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦਾ॥ ਭੈਰੁ ਮਥਿਨ ਸਿ
 ਗਏ ਬਿਨਮਾਹਿ॥ ਪਰਬੁ ਹਮੁ ਦਸਿਆ ਮਨਿਅਇ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੀਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ॥ ਪਾਰਿ ਬਾਰਿ
 ਨਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਦਿ ਹਰਿ॥ ਅਪੁਰਨ ਸਭ ਠਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਨੁ ਮਾਝੁ ਜੋ ਬਹੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲ॥
 ਜੀਆ ਪਾਣਿ ਤਸੁ ਬਪੁਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਹ ਖੇਹ ਬਾ॥ ਨਿਮਖਨ ਛੋੜੈ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ॥
 ੨॥ ਹਰਿ ਸਾਪੀਤ ਮੁਅਦੁ ਰੁਨ ਕੋਇ॥ ਸਰਿ ਸਮਾ ਲੇਸਾ ਚਾ ਸੋਇ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਨ ਰਾਇਣਾ॥
 ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਿ ਗੁਣ ਗਾਇਣਾ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਗਾ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾਨ ਹੀ
 ਭਾਨ ਨ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹ ਪੁਰਖ ਰਖਾ॥ ਪੁਰੁ ਹਮਾ ਰਾਸ ਰੇ ਸੁਅਰਥੁ॥੪॥ ੩੮॥ ੫॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ
 ੫॥ ਭੈਰਉ ਭਉ ਪਤਿ ਅਸਿ ਮਰਤੁ ਹਰਿ॥ ਅਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਮਿਟੀ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੋ ਹੋਇ
 ਰਨ ਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਅਾ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਜਨਕ ਦਰ
 ਸੁਬੰਛੈ ਦਿਨ ਰਤੀ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਪਰਮ ਰਾਇ ਜਾ॥੧॥ ਕਮ ਕੋ ਪਲੇ ਭਮ ਦਨਿ ਦਾਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਅਾ
 ਅਭਿਮਾਨ॥ ਐਸੇ ਸੀਤ ਭੋਟ ਹਿਦ ਭੁਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ॥ ੨॥ ੩੯॥ ੫२॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ
 ੫॥ ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚ ਨਰ ਬੰਧਿ॥ ਮਿਥਿਅਾ ਰਸ ਨਾਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ॥ ਚਕੁ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡਾ॥
 ਰਿਸ਼ਟਿ ਪਚੈ ਜੋ ਸੋਇ ਅਰੰਭ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਝੂਠਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਈ ਐ
 ਸਾਹੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੁਠਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ਕੁਦਰਤਿ ਨ ਹੀ ਜਾਨੈ॥ ਲੀਪਿ ਐਥਾ ਇਨੁ
 ਚਿਹਰਿ ਮਾਨੈ॥ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਾਹਰੁ ਨਿਰਥੈ ਦੈ॥ ਸਾਹੀ ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਬੋਧੈ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾ
 ਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਏ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਘਲੈ ਸੀਧਾ ਪਾਏ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆਂ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਮਾਣੈ॥ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਮੁ
 ਖਹੁ ਦਖਾਣੈ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ
 ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਾਨਹੀ ਭੰਗੁ॥੪॥ ੪੦॥ ੫੩॥ ਭੈਰਉ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫॥ ਨਿ
 ਦਕ ਕਉ ਛਿਟ ਕੇ ਸੀਸਾ॥ ਨਿਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਨਿਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ॥ ਅਚਾਰੁ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ
 ਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ ਨਿਦਕੁ ਅਨੀਦ ਕੈ ਨਾਹਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਜਨ ਰਾਖੈ॥ ਨਿਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਹੁ ਕਿ

ਕਾ ਲੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਅ ਕੋਇ॥ ਮਾਨੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਛੂਹੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ॥ ਹਾਥ ਪਛੇ
 ਰਹਿ ਸਿਰੁ ਪਗ ਨਿਲ ਗਾਰਿ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋੜੈ॥ ਨਾਰਿ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਚੁਗਨ ਮ
 ਗੈ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੇ ਦੁਖ ਸੀਰੈ॥ ਬਹੁ ਲੇਜੇ ਉਰਿ ਅਪੰਖ ਪਸਾਰਿ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿ ਅਤੰ ਕਢਿਅ
 ਬੀਚਾਰਿ॥ ੩॥ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਕਰਤ ਸੋਇ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਹ ਚਲੁ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ
 ਦਰਬਾਰਿ॥ ਜਨਨ ਕ ਕਹਿਅ ਅਤੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੫੪॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਦੁਇਕ
 ਰੋਜੇ ਰਿਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਕੁ ਗੋਰਾ ਕੋਟਿ ਬਾ
 ਰਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਪੂਰਿ ਪੁਨਿਤ ਕਰੀ॥ ਅਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਸਿ ਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ਐ ਮਾਨੁ॥ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਬ ਪੂਰ
 ਨ ਹਾਗਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤ ਨ ਆਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤ ਰਿਸ ਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ
 ਰਹਤ ਗੁਨ ਤਾਸਾ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਤ ਰਿਏ ਕੁਪਿ ਅਇ॥ ੩॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿ
 ਦਇ ਅਸੀ ਤੋਭਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ॥ ਇਹੁ ਬੋਕਾ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾਲੀ ਜੈ ਲਾਗੁ ਲਾਇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਨਾਨਕ ਨਿਤੁ ਪਿਆਇ॥੪॥ ੧॥ ੫੫॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰ
 ਦਾਸਿ॥ ਕਾਰਜੁ ਅਇਅਸ ਗਲ ਰਾਸਿ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰੁਰ ਸਗਲ ਚੁ
 ਕਾਇਆ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀ
 ਅਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੈ ਦੈ ਕੋਇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪਾ॥ ਸਫਲੁ ਮੁਰਤਿ ਗੁਰੁ
 ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਪਾ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਜੇ ਜੋ ਪੈ ਬੈਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁ ਏ ਜਾ ਕੈ ਮ
 ਨਿ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮ ਸਕਾਰਾ॥ ਤਿਸੁ
 ਰਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਪੋਇ ਪੋਇ ਪੀਵਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ॥
 ੪॥ ੧॥ ੫੬॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ —

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪਰਤਿ ਪਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਾਨੀ॥
 ਅਨਿਕਰੰਗ ਬਹੁਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋਪਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਪਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ
 ਤਾਪਾ॥ ਅਨਿਕ ਗੁਨਿ ਤਪੁ ਨਿਤ ਲਾਇਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰਮੁ ਨੀ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਨਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ
 ਅਨਿਕ ਸੁਦ ਅਨਿਕ ਦੇਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਹ ਖਟ ਹਬ
 ਥਪੁ ਜਾਗਦਨ ਭਵਨ ਜਾਤ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ॥੨॥੧॥ ੫੭॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ —
 ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ਜੀ

ਸੁਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਸੁਪੁਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿ ਕੋ ਟਿਪਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪਨਹ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਰਾਗੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮ ਸਤ ਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
 ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋ ਟਿਕਈ ਸੈ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲ ਹੁਆ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵਣੁ ਮੁਆ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜੀ
 ਜਗਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਮਿਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ
 ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਦਰ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨੁ
 ਖਗਵਾਹਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਾਸਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸਨਾ ॥ ਜਿ
 ਸੁਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਠਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਰਮ ਹਿਜਰਤਾ ॥ ਜਿ
 ਸੁਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਬਿਧਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਰਤੇ ਉਚਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਮਜੋਨੀ ਪੁਚਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
 ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਪਰਵਾਹੁ
 ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਠਹਿਰਿਆ ਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ੭ ॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਾਧਸੀ ॥ ਗਤਿ ਮਹਿਲ
 ਖੇਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕਤ ਤੈਰੁ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀ ਨੇਅਦਤਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸਉ ਪਾਇਸਾ ਮਾਏ ॥
 ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਗ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥ ਐਸੇ ਧਣੀ ਹੋਇ ਦੁਹਮਾਰਾ ॥ ਬਰਨਿਨ ਸਾਕਉ ਕੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਕਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰ ਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰ
 ਗਿ ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਰਤ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿ ਕਰਤ ਮਸਕਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ
 ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਰਵ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀ ਅਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਦਾ ॥ ਕੋ
 ਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਦਾ ਮਾਗਿਆ ਕਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ
 ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਸਤੁਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਦਿ ਤ੍ਰਿਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥ
 ਰਨੁ ਅਵਰੁਨ ਚੁਜਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿ ਮਾਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੀਸਾ ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸਾ ॥
 ਕੋਟਿ ਪਰਲਭਿਓ ਪਤਿ ਨਿਖਮ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨਜਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਾਹਿ ਗਿਆ
 ਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਿਆਨੀ ਪਰਤਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁ ਰਤ ਪਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ੭ ॥
 ॥ ਅਮਰਿ ਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਪਾਟਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾ ਹੀ ५ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਕਉ ਕੀਤੇ ਦਾਹਾ ॥
 ਮੇਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਹਜਿ ਚੋਜ ਅਨੰਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕਰਿ

ਤਿਹਰਿਸਾਚੀ॥ ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਸੀਗਿਅਨੁਰਾਚੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ ਅਚਿੰਤ
 ਹਮਾਰੈਲੀਚੈਨਾਉ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਬਦਿਉਧਾਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਥਰੇਭੰਡਾਗਾ॥ ੨॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕਹ
 ਜਪੁਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲਥੋਦਿਸੁਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬੈਰੀਮੀਤਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਹਿਮਨੁਦਸਿਕੀਤਾ॥ ੩॥
 ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਹਮਕੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੀਪੁਰਨਾਸਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਗਲਸਿਧੰਤਾ॥
 ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਕੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤਾ॥ ੪॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬਿਨਸੇਬੈਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਮਿਟੇਅੰਧੇਗਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈ
 ਮਾਨੀਕੀਰਤਨੁਮੀਠਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਪ੍ਰਭਘਟਿਘਟਿਗੀਠਾ॥ ੫॥ ਅਚਿੰਤਮਿਟਿਓਰੈਸਗਲੇਕੁਰਮਾ॥ ਅਚਿੰਤ
 ਦਸਿਓਮਿਨਿਸੁਖਬਿਸੁਆ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਅਨਹਤਦਾਜੈ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਗੋਬਿੰਦਗਾਜੈ॥ ੬॥ ਅਚਿੰਤ
 ਹਮਾਰੈਮਨੁਪਤੀਆਨਾ॥ ਨਿਹਚਲਪਨੀਅਚਿੰਤਪਛਾਨਾ॥ ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਪ੍ਰਭਘਟਿਘਟਿਗੀਠਾ॥ ਅਚਿੰਤ
 ਚਰੀਹਥਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥ ੭॥ ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਪੁਰਿਲਿਖਿਅਲੇਖਾ॥ ਅਚਿੰਤਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭਘਟਿਘਟਿਗੀਠਾ॥ ਅਚਿੰਤ
 ਤਾਅਚਿੰਤਸਗਲੀਗਣੀ॥ ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਾਨਕਨਾਨਕਮਣੀ॥ ੮॥ ੩॥ ਭੈਰਉਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇਪਧ
 ਪਧੁਰਲਾ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੩॥ ੬॥ ਜੇਕਾ॥

१६ सतिनामुकरताप्रभुनिष्ठैतिरिद्धैः

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਸੰਤੁਸੀਖੁਪਦਾਕਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਘਰੁ ॥ ਗੁਰਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਰਾਅੰਜੁਹਮਾਰੈਮੰਗਲਚਾ
ਗਾਅੰਜੁਹਮਾਰੈਮਹਾਅਨੰਦਾਚਿੰਤਲਬੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦਾ॥੧॥ਅੰਜੁਹਮਾਰੈਕ੍ਰਿਪਿਬਸੰਤਾਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਤ
ਤੁਮਬੇਅੰਤਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਅੰਜੁਹਮਾਰੈਬਨੇਠਾਗਾਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗਾਹੋਲੀਕੀਨੀਸੰਤਸੇ
ਵਾਰੰਗੁਲਾਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵਾ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੁਪਾਸੁਕੈਨਾਰੀਛਾਵਧੁਪਾਸਗਲੀ
ਰੂਤੀਹਰਿਅਪੋਇਆਸਦਬਸੰਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵਾ॥੩॥ਬਿਰਖੁਜਮਿਓਪਾਰਜਾਤਾਫੂਲਲਹੇਠਲਰਤਨ
ਭੰਤੀ॥ਬਿਪਤਿਅਘਜੇਹਰਿਗੁਣਹਗਾਇਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ
੫ ॥ਹਟਵਾਣੀਪਨਮਾਲਹਟਕੀਤਾ॥ਜੁਆਰੀਜੁਏਮਹਿਚੀਤਾ॥ਅਮਲੀਜੀਫੈਅਮਲੁਖਾਇ॥ਬਿਉ
ਹਰਿਜਨਜੀਫੈਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੋ॥੧॥ਗ
ਉ॥ਮੇਘਸਮੈਮੋਹਨਿਰਤਿਕਰਾਚਿਦਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਗਾਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦਾ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨ
ਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦਾ॥੨॥ਸਿੰਘਹੁਦੋਸਦਭੋਜਨੁਮਾਸਾਰਣੁਦੇਖਿਸੁਰੇਚਿਤੁਲਾਸਾ॥ਕਿਰਪਨਕਉਅ
ਤਿਪਨਪਿਆਗਾ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਅਪਗੁ॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਹਿ॥ਸਰਬਸੁਖਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾ
ਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਇਹੁਨਿਸਨਾਨਾਨਕਗੁਰੁਜਿਸੁਕਰੇਦਾਨਾ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਅਤਿ

ਬੁਥਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਨੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤਜਿਸੁਗੁਰਦਇਅਲੁ॥ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕਕਾਮੁ॥ਤਿਸੁ
 ਸਦਬਸੰਤਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਕ੍ਰਿਤਕੈਬਸੰਤਗਨੀ॥ਜਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਪੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਪ੍ਰਿਤਿਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿਮਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਣੀ॥ਐਪ੍ਰਫਿਜਨੀ॥ਸਿਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਪਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁ
 ਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਨਭਉਪਇਆ॥ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਕ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਸੋਇਕੀਤੀਜਿਸੁਰਿ
 ਦਾਬਇ॥ਸੋਈਨਿਰਚਲੁਸਾਚਰਾਇ॥੩॥ਏਕਾਏਕੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਤੀਤਿ॥ਹਰਿ
 ਗੰਗਾਸਹਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਿਸੁਜਨਕੁਰਬਨੁ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰ
 ਠਤੁਮਪਿੰਡਦੀਨਾ॥ਮੁਗਧਸੰਦਰਪਾਰਿਜੋਤੀਕੀਨਾ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਆਲਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤੋਦ
 ਤਨਿਹਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗਾ॥ਹਉਪਾਦਉਤੁਮਤੇਸਗਲਬੋਕਾ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਤੋਦਰ
 ਉਪਗਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਗਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਤਿਸੋਭਾਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥
 ਜਾਕਾਰਣਿਹਦੁਲਭਦੇਹਾ॥ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਦੇਹਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹਬਿਸਾਖਾ॥੩॥ਤੁਥੁਬਿਨੁ
 ਤੁਜਾਕੋਇਨਾਹਿ॥ਸਭੁਤੋਰੇਬੋਲੁਤੁਥੁਮਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਿਲੇ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਪੁਗਾਗੁਭ
 ਮਿਲੇ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੇਸੰਗਿਗਾਇ॥ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾ
 ਇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਗਨੁਭੁਤਹੋਇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਦੁਤਿਸਹਿਮੇਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮਾ
 ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਸਭੁਤੋਰੇਪ੍ਰਾਨ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਜਾਕਉਬੋਜਹਿਸੁਗਿਰਦੇਵਾ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਲਹਹਿਭੇਦਾ॥ਜ
 ਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭਗਤਅਨੰਦਮੈ
 ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਹੀਖੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਹੀਭੋ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥੩॥ਕਉਨਉਪਮਾਤੇਗੀਕ
 ਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਹਰਿਓਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਿਦੇਹਨਾਮੁ॥੪॥
 ੫॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹਉਮੈਛੂਟਾਜੈਸ
 ਦਾਸੇਪੀਰੀਗਾਤੇਸੇਉਪਰਨਕੁਰਹੀਗਾ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਗਾਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸੁਨਮਸਕਾ
 ਗਾ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਜਿਸਹਿਪਰਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਾ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁਕ
 ਤਿ॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਜੋਗਜੁਗਤਿ॥੨॥ਨੇਕਸੰਤੋਖੇਦਰਸਪੇਖਿ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕਾ॥ਵਿਸਨਭੁ
 ਝੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥ਸੇਵਕੁਲਗੋਚਰਣਸੇਵਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰ
 ਪਰਦੇਵਾ॥ਸਗਲਉਪਾਰਣਤੋਰੇਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਪਨੁ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਪਾਤਿਸਾਹੀ੫
 ॥ਤੁਮਬਡਦਾਤੇਦੇਹੋ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਰਦਿਹੋ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਤੇਜਨਖਾਨਾ॥ਮੇਰਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁ
 ਨਜਨਾ॥੧॥ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਗਾਤੁਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਗਾ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਜਾਪਤਾਪ

ਨਕਰਮ ਕੀਤੀ। ਅੰਦੈ ਨਹੀ ਕਛੁਰੀ ਭੀ। ਮਨਮਹਿ ਰਾਖਉ ਆਸ ਏਕਾ। ਨਮਤੇ ਰੇ ਕੀਤਰਉ ਏਕਾ। ੨॥ ਸ
 ਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭੁਤਮ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਦਹਿ ਜਲਹਿ ਮੀਨਾ। ਅਗਮ ਅਗਮਉ ਚਰਤੇਉ ਚਾਹਮ ਬੋਰੇ
 ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਪੁਚਾ। ੩॥ ਜਿਨੂੰ ਪਿਆਇਆ ਸੇ ਗਨੀ। ਜਿਨੂੰ ਪਾਇਆ ਸੇ ਪਤੀ। ਜਿਨੂੰ ਸੇਦਿਆ ਬੁਖੀ
 ਸੇ। ਸੰਤ ਸਹਣਿ ਨਾਨਕ ਪਗੇ। ੪॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਤਿਸੁ ਸੁਸੇਦਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ। ਤਿਸੁ ਅ
 ਰਪਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ। ਤਿਸ ਕਾਰ ਕਰੋਹੇ ਇਠਿ ਰਿਤੁ ਨੂਲ ਗੋ। ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੇਤ ਦਾਗੀ ਠਿਰਿ ਦੁਖੁ ਲਾ
 ਗੇ। ੧॥ ਏਦੁ ਰਾਗੋਹਿ ਜਿਸੁ ਪਾਟੀ। ਸੇ ਪਾਏ ਇਉ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀ
 ਵਨ ਬਿਰਥਾ। ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ਰੈ ਪੁਰਨ ਅਰਥਾ। ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ। ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾ ਸੰਦਾਸੁ ਹੋਈ
 ॥ ੨॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਹਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ। ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ। ਉਹ ਜਪੀ ਐਕੇ ਵਲ ਨਾਮਾ। ਸਾਧੁ ਸੰ
 ਗਤਿ ਪਰਗਰਾਮ। ੩॥ ਸਗਲ ਤਤਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ। ਸਰਬ ਪਿਆਨਮਹਿ ਏਕੁ ਪਿਆਨੁ। ਹਰਿ ਕੀਰਤ
 ਨਮਹਿ ਉਤਮ ਸੁਨਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਿਲਿ ਗਾਇਨਾ। ੪॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਜਿਸੁ ਬੋਲ
 ਤਮੁ ਪੁਪਦਿ ਤੁਹੇਇ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੈ ਸੇਇ। ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਰੈ। ਜਿਸ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ। ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਰਾਮ ਰਾਮ। ਤਿਆਗੁ ਮਨ ਕੇ ਸਗਲ ਕਾਮ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਸ ਕੇ
 ਪਰੇ ਪਰਟਿ ਅਕਾਸੁ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਿਸ ਕਾ ਰੈ ਪੁਰਾਸੁ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤੁ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ। ਅੰਤ ਕਾ
 ਲਿਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਨੋਹੇਇ। ੨॥ ਸਗਲ ਪਰਮਮਹਿ ਉਤਮ ਪਰਮਾ। ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿਕੈ ਉਪਰਿ ਕਰਮਾ। ਜਿਸ
 ਕਉ ਚਾਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ। ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਲਗਾ ਸੇਵਾ। ੩॥ ਅਵਿਪੁਰਖਿ ਜਿਸੁ ਕੀ ਅਦਾਨੁ। ਤਿਸ ਕਉ
 ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਪਾਨੁ। ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਇ। ੪॥ ੩॥
 ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀ ਤਰਿਲਾਗੀ ਪਿਆਸਾ। ਗੁਰਿ ਦਇਆ। ਲਿਪੁ ਗੀ ਮੇਰੀਆ ਸਾ। ਕਿ
 ਲਦਿ ਖਕਾਟੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ। ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰਿਨਾ ਮਰੀਗਾ। ੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤ ਬਾ। ਚਰਨ ਕਮਲਹਿ
 ਰਦੈ ਉਰਿ ਸਰੋਸ ਦਾਸ ਦਾਹਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ। ਮੇਰਿ ਅਨਾਥ
 ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ। ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਤੇਰੇ ਅਧਿ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ। ੨॥ ਭਵ ਖੰਤੁ ਨ ਦੁਖਾਸ
 ਦੇਵਾ। ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ। ਪਰਟਿ ਅਕਾਸੁ ਜਾ ਕੀ ਕਲਾਮਾਹਿ। ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਸਰਿ ਜੰਤੁ ਖਾਰਿ।
 ੩॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲਾ। ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਇ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਦਾਨੁ। ਜ
 ਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ। ੪॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ ਪਾਪਾ। ਰਾਮ ਜਪਤ ਕ
 ਛੁਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ। ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇ ਗਾਹਿ। ਸਿਸਰਤ ਕਛੁ ਨ ਰਿਠੇ ਗਾ। ੧॥ ਬਸੰਤੁ ਰਮਾਰੇ ਰਾਮ
 ਗਾ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਸੰਗੁ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਸੰਤ ਜਨੀ ਕੀ ਅਉਪਦੇਸੁ। ਜਹਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਸੇਧੀ ਨੇ ਦੇਸੁ।

ਹਰਿਗੁਰਗੋਬਿੰਦੀ ਨਉ ਦਿਆਨ ਬਾਨੁ ਕੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨ ਰਸ ਰੇ
 ਗਰੰਗਾ ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ਰੁਸ ਦਾਸੀ ਕੁਆਨਿ ਕਟਿ ਪੋਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਹਾਗਾ ਈਤ ਉਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਜ ਸਾ
 ਗ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲੋਗੇ ਪਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿਆ ਸੀਤ ਜਨਾ ਕੀ
 ਬਾਛੁ ਉਪਰਿ ਜਾਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਬਸੰਤ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ ॥ ਸਚੁ ਪ
 ਰਮੇ ਸਹਿ ਨਿਤ ਨਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਤ ਚਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਵਾਲੇ ਮਾਈ ਬਖਾ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਣਿ ਨਹੀ ਸੀ
 ਤਾ ਪ ॥ ੧ ॥ ਖਸ ਮੁਖਿਆ ਈਹਿ ਕਮਨਿ ਇਕੁ ਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾ ਈਸ ਚੈ ਸਾਹਿਬ ਰ
 ਖਿਅ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੇ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪਿਰਖੋ ॥ ਦੁਸਟ ਦੁਤ ਸਭਿ ਕ੍ਰਮਿ ਬਕੋ ॥ ਬਿ
 ਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦੇਸਾ ਦਿਸੰਤ ਰਿਹੇ ਪਾਇ ॥ ਕਿਰਤੁ ਚਿਨਾ ਕਾ ਮਿਟ ਸਿਨਾਹਿ ॥ ਚਿਓ
 ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਅ ਅਪਿਖਾਹਿ ॥ ਜਨ ਕਾਰਖਵਾਲਾ ਅਪਿਸੇਇ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪਹੁੰਚਿ ਸਕ ਸਿਕੋਇ
 ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਅਪਿਪਾ ॥ ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਰਸਨ
 ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਹ ਰਿਚਰਣ ਪਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ਬਸੰਤ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੋਵ
 ਰ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਜਪਿ ਜੀ ਦੇਨਾ
 ਕੁਰਮਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰਤਿ ਸੁਹਾਦੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਅਦੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾ ਤੀਸ ਕਤ
 ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਅਦੋ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਪਾ ਵੰਤ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਸਿ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ
 ਭੋ ਬਿਨ ਸੇਗਿ ਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਨਾਨ ਕਿਖਸ ਮੁਖਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ
 ਚਿੰਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨਾ ਸਾ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ॥ ਅਲਿਗ ਦਿਹਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਨਾਨ
 ਕਿਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਪਿਏ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜ
 ਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵ ਰਿਤੇ ਦੇਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਨਾਨ ਕਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਸੰਤ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ ॥ ਅਰੁ ॥ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥
 ੧ ॥ ਤੁਮਰ ਦੁਹੋ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿ ਐਸ ਖਸ ਹਜਿਭੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਸਿ
 ਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਅਪਿਸਮੁ ਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਦੀ ਗਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਪਾਨੀ
 ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਦਗੁਣ ਨਬੀ ਚਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਬਸੰਤ ਪਤਿ
 ਸਾਰੀ ਪ ॥ ਕਿਲੁ ਬਿਖ ਬਿਨ ਸੇਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਸੁਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮਉਲਿ ਚਿਹਰਿ
 ਚਰਨ ਸੀਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਲੁਛਿ ਲੁਛਿ ਉਪਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੁਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆ

ਸਦਾਜੁਗਿ॥੩॥ਕਮਲੋਪਤਿਸਨਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਾਕਿਰਪਾਭੁਈ॥੪॥੧੫॥ ਬਸੰਤਪਤਿਸਾਹੀਧ ਯੋਗਸਿ
 ਟਏਪ੍ਰਭਾਅਪਿਯਾਬਲਕਰਾਏਅਪਨੇਕਰਿਥਾਪਿ॥੧॥ਸੀਤਿਸਹਜਕ੍ਰਿਤਿਸਦਬਸੰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰੋਕੀਸਰਟਿਅ
 ਏਕਲਿਅਣਪ੍ਰਭਾਪਿਹਰਿਹਰਿਮੰਦ੍ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗਸੰਤਪਕਟੇਪ੍ਰਭਾਅਪਿਯਾਗੁਰਅਪਨੇਕਉਨਿਤਨਿ
 ਤਜਪਿ॥੨॥ਜੇਜਨਤੇਰਾਜਪੇਨਉ॥ਸਭਿਯਲਪਏਨਿਹਚਲਗੁਣਗਉ॥ਨਨਕਭਗਤਭਲੀਗੀਤਿ॥ਸੁ
 ਖਦਾਤਾਜਪਦੇਨੀਤਨਿਤਿ॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤਪਤਿਸਾਹੀਧ ਯੋਗਸਿਭਾਕਿਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾਅਪਨੇਸੇ
 ਵਕਉਭਉਆਦਉਆਲੁ॥੧॥ਗੁਰਿਪ੍ਰੋਸਤੁਪੁਰਕੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਹਿਦੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰ
 ਮੁਖਰਮੁਖੇਰਕਛੁਨਬੀਚਰਿਓ॥ਬਹੁਪਕਰਿਭਵਜਲੁਨੇਸਤਰੇਓ॥੨॥ਪ੍ਰਭਿਕਾਟਿਮੈਲੁਨਿਰਮਲਕਰੇ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰੋਕੀਸਰਟਿਪਰੇ॥੩॥ਅਪਿਕਰਹਿਅਪ੍ਰਿਕਰਣੈਰਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਉਧਰੇ॥੪॥੧੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤਪਤਿਸਾਹੀਧ ਘਰੁ੨ ਯੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਦੁਬਿਧਾਦੁਰਿਕਰਹਿਦਲ
 ਈ॥ਹਰਿਨਾਮੇਕੋਹੋਵਹੁਜੇਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੇਸਹੁਸਭਾਦਿਛਾਉ॥ਇਨਬਿਧਿਪਾਸਢਲਹੁਬੀਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਖਪਦੁਦਿਨਰਾਤੀਅੰਤਕਲਿਨਹੀਲਗੈਪੀਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਤੁਮਚਉਪਵ੍ਰਿਸਾਜਹੁਸਤੁਕ
 ਰੁਤਮਸਾਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹਜੀਤਹੁਮੈਸੀਖੇਲਹਰਿਪਿਅਰੀ॥੨॥ਉਹਿਏਸਨਾਨਕਹੁਪਰਭੁਤੇਸੇ
 ਏਹਗਿਆਰਾਧੇ॥ਬਿਖੜੇਦਾਏਲੀਘਾਏਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਖੇਲੈ
 ਅਪੇਦੇਖੈਹਰਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜੇਨਹੁਖੇਲੈਸੋਜਿਣਿਬਾਜੀਘਰਿਅੰਏ
 ਆ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਬਸੰਤਪਤਿਸਾਹੀਧ ਯੋਗਸਿਭਾਕਿਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾਅਪਨੇਸੇ
 ਜਣੈ॥ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਮੇਰੇਪਿਅਰੇਸੇਈਤੁਝੈਪਛਣੈ॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਕਉਬਲਿਹਾਰਾਥਨੁਸੁਹ
 ਵਸਦਾਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਗਤੇਰੇਅਪਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਸੇਵਾਤੁਝਤੇਰੇਦੈਅਉਗਾਵੁਜਾਕਰਤਾਭੁਕਤੁਤੇ
 ਰਸੇਈਤੁਪ੍ਰਭੁਦੈਜਿਸਨੇਤੁਰੰਗੁਧਰਤਾ॥੨॥ਤੁਫਰਦਾਤਾਤੁਫਰਦਾਨਾਅਉਰਨਹੀਕੇਵੁਜਾਤੁਸਮਰਭੁ
 ਤੁਅਮੀਮ੍ਰੋਹਉਕਿਆਜਾਣਾਤੇਰੀਪੁਜਾ॥੩॥ਤੇਰਾਮਹਲੁਅਗੋਚਰੁਮੇਰੇਪਿਅਰੇਬਿਖਮੁਤੇਰਾਏਭਣਾਕ
 ਦਾਨਕਰਹਿਪਇਆਦੁਅਰੇਗਥਿਲੇਵਹੁਮੁਗਧਅਜਾਣਾ॥੪॥੧੯॥ ਬਸੰਤਪਤਿਸਾਹੀਧ
 ਯੋਗਸਿਭਾਕਿਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾਅਪਨੇਸੇ
 ਯੁਲਨਭੁਝੈਅਪੁਨਭੁਝੈਭਰਮਿਦਿਆਪੀਅਹਿਮਾਨੀ॥੧॥ਪਿਤਾਪਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਮੋਹਿਨਿਸਿਰਹੁਨਿ
 ਰਹੁਨੀ॥੧॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਪ੍ਰਭਤੇਰੇਦੈਇਹਬੀਚਰੀਹਰਿਜਾਨੀ॥੨॥ਅਪ੍ਰਭੁਕੇਜੇਰੰਭਿਰਤੇਕਲਿਮਹਿ
 ਚੁਖੀਏਸੇਗਨੀ॥੩॥ਅਉਹਉਪਉਨਕੋਈਸੁਝੈਨਾਨਕਤਰੀਮੈਗੁਰਬਚਨੀ॥੪॥੨੦॥ ਬਸੰਤਪਤਿ
 ਸਾਹੀਧ ਯੋਗਸਿਭਾਕਿਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾਅਪਨੇਸੇ
 ਯੋਗਸਿਭਾਕਿਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾਅਪਨੇਸੇ

ਗੋ।ਹਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇ॥੧॥ਹਰਉ।ਸਘਨਬਾਸੁਕੁਭੋ।ਇਕੋਰੇਸੁਕਿਕਹੂਲੇ।ਬਸੰਤਰੁਤਿਆਈਪਰਫੁਲਤ
ਰੇ॥੧॥ਅਬਕਲੁਆਇਓਗੈ।ਇਕਨਾਖੋਦੁਖੋਦੁਖਾਅਨਰੁਤੇਨਾਹੀਨਾਹੀ।ਮਤੁਭਗਿਮਭੂਲੁਕੁਭੂਲੁ।ਗੁਰਮਿ
ਓਹਰਿਖਾਏ।ਜਿਸੁਮਸਤਾਕੋਹੈਲੇਖਾ।ਮਨਰੁਤਿਨਮਗੈ।ਗੁਨਕਹੇਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇ॥੨॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ਘਰੁ ਦੁਤਕੀਆ॥ ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਗਾਅਜਮਲੁਉਧਰਿਆ
ਕਹਿਏਕਥਾਗਾਬਲਮੀਕੈਹੋਇਆਸਪਸੰਗੁ।ਪ੍ਰਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗ॥੧॥ਤੇਰਿਆਸੰਤਾਜਚਉਚਰ
ਨਹੇਨ।ਲੇਮਸਤਕਿਲਾਦਉਕਰਿਪਦੇਨ॥੧॥ਹਰਉ।ਗਨਿਕਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੇਤਾ।ਗਜਾਇਦੁਖਿਆਇ
ਓਹਰਿਕੀਓਮੇਖਾ।ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਮੇਦਲਦੁਭੰਜਾਰੇਮਨਤੂਭੀਭਜੁਕੇਬੰਦਾ॥੨॥ਬਧਿਕਓਧਰਿਓਖੀਮਪ੍ਰਹ
ਕੁਬਿਜਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਪਾਗਾ।ਬਿਦਰਉਧਰਿਓਦਸਤਭਉ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾ
ਦਗਥੀਹਰਿਪੇਜਆਪਾ।ਬਸਤਛੀਨਤਦੇਪਤੀਰਖੀਲਾਜਾ।ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਦੇਆਅੰਤਬਾਗਾਰੇਮਨਸੇਦਿ
ਤੂਪਹਰਿਪਾਗ॥੪॥ਪੈਨੈਸੇਦੇਆਬਲਬੁਧਿ।ਤਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭਈਸਿਧਿ।ਬੇਣੀਕਉਭੁਰਕੀਓਪ੍ਰ
ਗਸੁ।ਰੇਮਨਤੂਭੀਹੋਹਿਦਸੁ॥੫॥ਜੇਦੇਵਤਿਆਰਿਓਅੰਮੇਦਾ।ਨਈਓਧਰਿਓਸੈਨੁਸੇਵਾ।ਮਨਤੂਭੀਗਿਨੇਤ
ਲੈਕਹੂੰਜਾਇ।ਮਨਤੂਭੀਤਰਸਹਿਸਰਣਿਪਾਇ।ਜਿਹਅਨੁਕਹੁਠਕੁਰਿਕੀਓਆਪਿ।ਸੇਤੈਲੀਨੇਭਗਤ
ਖਿ।ਤਿਨਕਾਕੁਣਅਦਕੁਣਨਬੀਚਰਿਓਕੀਓਇ।ਹਥਿਧਿਦੇਖਿਮਨੁਲਾਗਸੇਵਾ॥੬॥ਕਬੀਰਧਿਆ
ਇਓਏਕਰੰਗਾਨਾਮਦੇਵਹਰਿਜੀਉਬਸਹਿਸੰਗਿ।ਹਰਿਦਸਾਧਿਆਏਪ੍ਰਭਅਨੁਪਾ।ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋ
ਦਿਦਰੁਪ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤੁਪਤਿਸਾਹੀਪ ॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੇਜੋਨਿਮਹਿ।ਹਰਿਸਿਮਰਨਬਿਨੁ
ਨਰਕਿਪਾਹਿ।ਭਗਤਬਿਨੁਨਾਖੰਡਖੰਡਾ।ਬਿਨੁਬੁਝੈਜਪੁਦੇਤਰੰਤ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਤੁਮੇਰੇਸਦਾਮੀਤਾਸ
ਚਸਬਦਕਹਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਸੰਤੋਖੁਨਆਦਤਕਹੂੰਕਾਜਾ।ਉਮਬਾਦਰਸਭਿਮਾਇਆਸਾਜਾ।ਪਪਕਰੰ
ਤੇਨਹਸੰਗਾਇ।ਬਿਖੁਕਮਾਤਾਮਦੇਜਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਧੋਬਿਕਾਰਾ।ਮੇਹਲੇਕੁਭੂਬੇਸੰਸਾਰਾਕਾ
ਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਵਸਿਕੀਆ।ਸੁਪਨੈਨਾਮਨਹਰਿਲੀਆ॥੩॥ਕਬੀਰਜਾਕਬਮੰਗਨਹਰਾ।ਦੁਖਖੁਖਬਧੋ
ਸੰਸਾਰਮਨਉਧੁਣਕਾਸਾਜੁਨਾਹਿ।ਪਪਬੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ॥੪॥ਈਠਮੀਤਕੋਉਸਖਨਾਹਿ।ਅਪਿਬੀ
ਜਿਅਪੋਹੀਖਾਹਿ।ਜਾਕੈਕੀਨੈਹੋਤਾਬਿਕਾਰਾਸੇਛੋਰਿਚਲਿਆਖਿਨਮਹਿਗਵਾ॥੫॥ਮਾਇਆਮੇਹਿਬਹੁ
ਮਿਆ।ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕੂੰਮਿਆ।ਕਰਣੈਹਰਾਮਲਿਪਤੁਆਪਿ।ਨਹੀਲੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੰਨਪਾਪਾ॥੬॥ਗਥਿਲੇਹੋਗੇ
ਬਿੰਦਦਇਆਲਾ।ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ।ਤੁਝੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਹੀਠਾਉ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹਨਉ
॥੭॥ਤੁਕਰਤਤੁਕਰਣਹਰਾ।ਤੁਝੁਭੂਭੂਬਹੁਅਪਹੁ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਲਵਿਲੇਹੁਲਾਇ।ਨਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਇ॥

ਵਰਥਸੰਤਕੀਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਪਿਆਇਕੈਰੇਹੁਹਰਿਆਭਾਈ॥ ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੇਪਾਣੀਐਇ
 ਹੁਰਿਸੁਹਾਈ॥ ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਮਉਲਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲੁਪਾਈ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੁਖਉਪਜੈਲਬੀ
 ਸਭਛਾਈ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਤੁਫਿਰਿਬਹੁਕ੍ਰਿਨਪਾਈ॥ ੧॥ ਪੰਜੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਢੇਆਮ
 ਪਟੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਦਿਚਿਟਯੁਖਵੇਆਹੋਗੋਸੇਗਸਾਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆਦਿਨੁਰੈਣਿ
 ਨਾਮੁਪਿਆਇਦਠਿਰਿਪਾਇਨੋਮੇਆ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਨਨਕਾਸੇਈਠਿਰੋਰੇਆ॥ ੨॥ ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕ
 ਹਰੈਕਹਮਾਰਿਸਮਾਦੈ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮਤਿਪਾਦੈ॥ ਕਹਾਨਿਪਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿ
 ਤਸੇਰਹਤਸੁਹਾਦੈ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਰਿਬੋਝੁਸਭਲਦੈਨਲਾਦੈ॥ ਸਭਪੁਰੈਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਨਨਕਸੁ
 ਣਾਦੈ॥ ੩॥ ੧॥ ਜਮਲਾਬਸੰਤਕਾਚਉਪਦੇ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੨॥ ਫਾਰ॥ ੧॥ ੨੪ਜੇਛੁ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂਸਾਹਿਬਾਨੀਪ੍ਰਬੰਧਕਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੭੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਗਤਿਕਉਬਲਿਜਾਇ॥ ਅੰ
ਤਰਿਪਿਆਸਚਾੜਿਕਜਿਉਜਲਕੀਸਠਲਦਰਸਨੁਕਰਦਿਪੀਉ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਕੁਤਹਤਿਦਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ ਚਾਕਉਕੋਇਨਗਥੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੋਹਿਅਸਰਉ॥ ਨਿਧਰਿਆਧਰਨਿ
ਗਤਿਆਗਤਿਨਿਥਾਦਿਆਤੂਥਾਉ॥ ਦਹਦਿਸੰਜਾਉਤਹਤੂਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨ ॥ ਏਕਸੁਤੇ
ਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ ਤੂਬੇਅੰਤਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਭੁਤੇਰੇਖੇਲੁਦੇ
ਖਾਉ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁਸਾਧਸਿਓਹੋਸਾਹਿਬਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਗੁਰਮ
ਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਗਪਾਤਿਸਾਹਿਬ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨਾ॥
ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਦਨਾ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਸਨੇਨਾਮੁਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੇ
ਭੂਭਾਨਾਸੰਤਸਭਾਕੀਨਿਦਾਕਰਤੇਰੂਬੇਸਭਅਗਿਆਨਾ॥ ੧ ॥ ਕਰਹਿਸੇਮਪਾਕੁਹਿਰਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿ
ਭੂਭਾਨਾਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੋਮਾਨਾ॥ ੨ ॥ ਸੀਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਭਿ
ਦੁਰਤਾਜਿਉਸਠਹੀਦੰਠਨਾਪ੍ਰਭੂਰੁਲਾਏਉਭੂਤ੍ਰਿਪਾਏਨਿਹਠਲਸਭਿਕਰਮਾਨਾ॥ ੩ ॥ ਸੇਗਿਆਨੀਸੇਬੈ
ਸਨੇਪੜਿਅਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਨਾਉਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿ
ਦਨਾ॥ ੪ ॥ ਕਿਅਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਹਪ੍ਰਭਭਵੈਤਿਵੈਬੋਲਾਨਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੁਰਿਇਕਮਾ

ਗਉਜਨਨਾਨਕਪਾਇਓਸਰਾਨਾ॥੫॥੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਅਬਮੋਰਨਾਚਨੇਰੋਹਾਲਾਉਗੀ
 ਲਾਸਹਜੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਲੋਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਆਰਕੀਨਿਆਜੈਸੇਸੰਗਿਸਰੋਗੀਪ੍ਰਅਬਰਨ
 ਉਪਹਾਸਕੋਹਾ॥ਜਉਸੁਰਿਜਨੁਕਿਹਭੀਤਰਿਆਇਓਤਬਖੁਖਕਜਿਲੋਜਾ॥ਜਿਉਕਨਿਕੋਕੋਠਗੀਚਕਿ
 ਓਕਬੋਰੋਤਠਿਗੇ॥ਜਬਤੇਸੁਪਭਉਹੈਬਾਹਰਿਤਬਤੇਥਨਥਿਰੇ॥੨॥ਜਉਦਿਨੁਰੋਨਿਤਉਲਉਬਜਿਓ
 ਮੁਰਤਘਰੀਪਲੋ॥ਬਜਦਨਹਰੋਉਠਿਸਿਧਾਰਿਓਤਬਠਿਰਿਬਾਜਨਭਉਓ॥੩॥ਜੈਸੇਕੁਭਉਦਕਪੁਰਿ
 ਅਨਿਓਤਬਉਹੁਭੀਨਵਿਸਟੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਭਜਲੈਮਹਿਰੁਰਿਓਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੋ॥੪॥੩॥ ਸਾਰਗ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਅਬਪੁਛੋਕਿਅਕਹਾ॥ਲੈਨੇਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਫਰਬਿਖਸਿਓਗਹਿਰਾ॥
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰੰਕਾਲਪਾਇਓਜਾਤਉਕਉਡੀਬਦਲਹਾ॥ਕਾਭੂਗੀਕੋਗਾਹਕੁਆਇਓਲਾ
 ਦਿਓਕਾਲਗਬਿਰਖਜਿਦਹਾ॥੧॥ਅਇਓਲਾਭੁਲਾਭਨਕੈਤਾਈਮੋਹਨਿਠਾਗਉਗੀਸਿਉਉਲਏਪ
 ਹਾ॥ਕਾਚਬਾਦਹੈਲਾਉਬੋਈਹੈਠਿਰਿਉਹੁਅਉਸਰੁਕਦਿਲਹਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਪਏਕੁਭੁਣਨਾਹੀਠਕੁ
 ਭਓਰਹਦਾਸਿਭਜਹਾ॥ਅਈਮਸਟਿਜਨੂਦਤਕੀਨਿਆਈਜਿਉਤਸਕਰੇਦਰਿਸੀਨਿਹਾ॥੩॥ਅਨ
 ਉਪਾਉਨਕੋਉਸੁਏਹਰਿਦਾਸਾਸਰਟੀਪਰਿਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਉਗ
 ਨਮੇਟਿਪਰਹਾ॥੪॥੪॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਅਈਧੀਰਿਰਹੀਪ੍ਰਅਬਹੁਤਬਿਰਗਿਓ
 ॥ਅਨਿਕਭੀਤਿਆਨੁਪਰੀਗਿਰੇਤਿਨਸਿਉਰੁਚੈਨਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਅਪਿਅਮੁਖਿ
 ਏਰਉਨੀਦਪਲਕਨਹੀਜਾਗਿਓ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸੜਅਨਿਕਸੀਗਰਹੋਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈਬਿਖੁਲਾਗਿਉ
 ॥੧॥ਪੁਛਉਪੁਛਉਦੀਨਭੀਤਕਹਿਕੋਉਕਹੈਪ੍ਰਅਦੇਸੀਗਿਓ॥ਹੀਓਦੋਉਸਰੁਮਨੁਤਨੁਅਰੁਪਉਸੀਸੁ
 ਚਰਣਪਰਿਰਖਿਓ॥੨॥ਚਰਣਬੰਦਨਅਮੋਲਦਾਸਰੋਦੋਉਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰਦਾਗਿਓ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
 ਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਥਾਦਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇਖਗਿਓ॥੩॥ਵਿਸਟਿਭਟੀਤਬਭੀਤਰਿਆਇਓਮੋਹਮਨੁਅਨ
 ਦਿਨੁਸੀਤਲਾਗਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਬਾਜਿਓ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ
 ੫ ॥ਅਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਬਤਿਸਾਧਾ॥ਬਚਨੁਕੁਭੁਜੈਪੁਰੈਕਹਿਓਐਛੀਕਿਗੀਠਗੀਬ
 ਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਨਖਿਅੜਬਿਨਾਸੀਰਦਿਸਸੀਅਰਬੋਨਾਧਾ॥ਗਿਰਿਬਸੁਧਾਜਲਪਵ
 ਨਜਾਇਗੇਏਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੧॥ਅੰਤਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿਨਾਸੀਉਤਕੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾ॥ਚ
 ਰਿਬਿਨਾਸੀਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਛਿਜਾਧਬਚਨਨਿਹਦੁਪਾ॥੨॥ਅਪੇਅਪਿਅਪਹੀਅਪੇਸਰੁਮਾਪਨ
 ਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾ॥ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭੀਤਿਰੇਪੁਰਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਲਾਧਾ॥੪॥੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾ
 ਹੀ ੫ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਬਸਿਓਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾਜਹਾਂਸਿਮਰਨੁਭਉਓਹੈਠਾਕੁਰਤਹੀਨਗਰਸੁਖਆਨੰਦ॥੧॥

ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਮਬਿਨਾਸੀਸੀਤਕੁਭੀਬੋਨਾਧਾ॥ਵਿਸਟਮਾਨਹੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਸਾਧਬਚਨਅਗਾਧਾ॥੩

ਹਰਾਉ। ਜਹਾ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁ ਰੁਪਿ ਅਰੇਤਹੀ ਦੁਖ ਸਭਾ ਅਪਦਾ। ਜਹਾ ਹੁਨ ਗਾਇਆ ਨੀਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤਹੀ
ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦਾ॥੧॥ ਜਹੀ ਸੁਦਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀ ਮੈਤਹਾ ਮਹਾ ਕੁਇਆ ਨ ਉਦਿਅਨ ਦਾ। ਜਹੀ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਰਸੁਤਹਾ ਸਾਧਨ ਬਾਸੁ ਫਲੀ ਨਦਾ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੋਟਿ ਬਰਖਜੀ ਫੈਸ ਗਲੀ ਅਉਪ
ਬਿਬਾਨ ਦਾ। ਏਕ ਨਿਮਖ ਹੋ ਬਿਦਰਜਨੁ ਕਰਿ ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੀ ਦਾਨ ਦਾ॥੩॥ ਸਗਨਿ ਸਗਨਿ ਸਗਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਵਉਟੀ ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਾ। ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਚੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸਗਲ ਗੁਣ ਬਿਧਿ ਜੀ ਨਦਾ॥੪॥
੧॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਬ ਮੇਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋ ਸਉਪਾਏ। ਜੋ ਜੋ ਸਗਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ਭੰਦੁ
ਹਿਤ ਰਾਏ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਸੁਖਿ ਸੋਇ ਐਸੁ ਹਰਿ ਸਮਾਇ ਐਸੁ ਹਰਿ ਸਗੁ ਹਰਿ ਗਦਾਏ। ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ
ਹਰਿ ਕੀ ਐਸਾ ਬੀਛਤ ਫਲ ਪਾਏ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਨੇਤ੍ਰ ਪਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ਸੁਦਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ। ਚਰ
ਣੀ ਚਲਉ ਮਾਗਿ ਠਾਕੁ ਰਿਕੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਏਸੁ ਸਟਿ ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਉਲਟੀ ਸੀ
ਤਕਰਾਏ। ਪਾਇ ਏਲਾ ਲੁਅ ਮੇਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਛੋਰਿ ਨ ਕਤ ਹੁਜਾਏ॥੩॥ ਕਦਨ ਉਪਮਾ ਕਉ ਨ ਬਡਾਈ ਕਿਆ
ਗੁਨ ਕਹਉ ਗੀਲੁ ਏ। ਹੋਤ ਕਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਏ॥੪॥੮॥ ਸਾਰਗ
ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਏਹਿ ਸੁਖ ਕਾ ਸਉ ਬਕੀ ਸੁਨਾਵਤਾ। ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗ
ਲ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਬਿਸਮਰਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਹੋ ਕੇਰਪਾਵਤਾ। ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਨਿਰਮਲ ਕਾ ਜੋ ਉਚਾਖਿ ਹੁੰ ਗਾਵਤਾ॥੧॥ ਜੋ ਸੇਪਦਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਗ੍ਰਿਥੁ ਬੂਣਾ ਅਦਤ ਜਾਵਤਾ ਸਾਕਉ ਹਿ
ਦੈ ਪਗਾ ਸੁਭਾਇ ਏਹਿ ਚਉ ਅਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤਾ॥੨॥ ਅਨਉਪਾਵ ਜੋ ਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਅਹਿ ਤੇ ਤੇ ਸੀ
ਖੋਪਾਵਤਾ। ਅਚੇਤ ਲਾਲੁ ਹਿਰਾ ਹੀਤਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੋ ਸੇਪਰਖਾਵਤਾ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅ
ਬਿਨਾ ਸੀਅਤੁ ਲੋਭੁ ਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਹੁ ਜਿਨਿ ਜਹਿ ਅਤਿ ਸਹੀ ਕਉ ਬਨਿਅਾਵਤਾ॥੪॥੯॥
ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਬਿਖਈ ਦਿਨ ਰੋਨਿ ਇਦਹੀ ਗੁਦਾ ਗੋਗੋ ਬਿਦਨੁ ਭਜੈ ਅਹੰਭੁ ਧਿਮਾਤਾ ਜ
ਨੁ ਜੁਐ ਜਿਉ ਹਾਏ॥੧॥ ਹਰਾਉ। ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਤਿ ਸਾਧਿਓ ਪਗਨੀਦਾ ਹਿਤ ਕਾਏ। ਛਾਪਰੁ ਬਾਧਿਸ
ਵਾਏ ਤਿਓ ਕੋ ਦੁਅਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਏ॥੧॥ ਕਾਲ ਰੋਪਟ ਉਠਾਵੈ ਮੁਰਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਰਾਏ। ਏਥੇ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜ
ਅਹਿ ਪਰਿਅਾਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਠਿ ਰਿਠੁ ਰਾਏ॥੨॥ ਕਾਟੈ ਪੇਰੁ ਰਾਨ ਪਰਿਠਾਏ ਬਾਇਖਾਇ ਮੁਸਕਾਏ। ਗਿਰਿਓ
ਏਹਿ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛੁਟੀ ਛੁਟੀ ਸਿਰਭਾਏ॥੩॥ ਨਿਰਫੈਰੈ ਸੀਗੈ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁ ਚੇਨ ਸਕੈ ਗਵਾਏ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨ ਕਾਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਅਵਰਿਸੁ ਤੇ
ਭੂਲੇ ਕ੍ਰਮ ਤਨ ਜਾਨਿਆ। ਏਕ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਕੈ ਹਿਰਦੈ ਦੁਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੋਦਹਿ ਤਦੁ ਪਛਾਨਿਆ॥੧॥ ਪਰਫੈ
ਰਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈ ਮੈ ਤੇਰਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ। ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧ

॥१॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਤੂ ਟੈ ਨਹੀ ਅਭਿ
 ਮਨੈ ॥ ੨॥ ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਏ ਮਤਿ ਸੁਖੁ ਪਦੈ ਨੈਨੁ ਕੈ ਸੇਰੀ ਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਕੁਰਭੇ ਟੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ
 ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਜਤ ਬੇਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਉ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾ ॥ ੪॥
 ॥੧੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਿਧਿ ਮਨ
 ਬੰਢੁ ਤਫਲ ਲਹੀਐ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨੁ ਖਦ ਤੇ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਅਨਾਥ ਹਨ ਬੁਦੀ
 ਨਦੁ ਖਭੈ ਜਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟਵਾਸੀ ॥ ੧॥ ਗਾਢ ਤੁਨਤ ਤੁਨਾਵਤ ਸਰਪਾਰਿ ਰਸ ਪੀਵਤੁ ਰਾਗੇ ॥ ਕਲਿਕਲੇ
 ਸਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖਿ ਜਾਗੇ ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭੂਤ ਜਿਨਿ ਦਾਹਿ ਸਿਮਰਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਮੋਹ ਮਰ
 ਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਾਮਤਾ ਭੁਰਕਿ ਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥ ੩॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਪਰਬੁ ਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇ ਗਾਪੁਰਿ ਰਹਿ
 ਓਸਰ ਬਮਹਿ ॥ ਠਾਠੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਗਾ ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵਰ
 ਨਾ ਜਾਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆਈਐ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾ
 ਸੇ ਜੋ ਅਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਅਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰ ਹਨ ਮੁਖ ਪਦੈ ਵਡ ਸਮਰਥਤਾ ਕਰਨਾ ॥ ੧॥ ਜਕੈ ਮੰਤ੍ਰ ਉਤਰੈ
 ਹਸਾਉ ਟੇਕਉ ਸੁਭ ਰਭਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨਕੀ ਅਗਿਆਨ ਤਤੇ ਨਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨਾ ॥ ੨॥ ਭਗਤ ਨਕੀ ਟ
 ਲਕਮਾ ਵਡ ਗਾਢ ਤਦੁ ਖਕਾਟੇ ਤਕੈ ਜਨ ਮਮਰਨਾ ॥ ਜਾਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਬੀਹੁ ਲਾਤਿ ਨਿਹਿਹਾਰਿ ਅਜਰਜ
 ਰਨਾ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਮਘਾਨੇ ਸਹਜ ਸਮਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਜਤ ਬਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਬੇਨ ਮੁਖੁ
 ਜਪਿ ਜਪਿ ਏਧਰਨਾ ॥ ੪॥ ੧੩॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਗਾਇਓ ਗੀਐ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ
 ਲੇਖੀ ਜੋ ਗੁਣ ਲੇਖਿ ਨਾਮ ਉਸਰ ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਗੀਐ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮੋਹ ਲੇਖਾ ॥ ਹਮਰੇ ਮਸਤ
 ਕਿ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਥਾ ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਹਮੰਤੁ ਮੋਹ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ਤੈ ਗੁਨੀਆ ॥ ੨॥ ਭਗਤ ਹਵਰ ਸੁਦੇਖਿ ਨੈਨ ਗ
 ॥ ਲੇਖੁ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ਕ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਖੋਲਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੪॥ ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦ ਨਾਈ ॥ ਵਰਸਨ ਪਿਆਸ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਤਿ
 ਨੇਹ ਮਨੁ ਨਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਕਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤ ਦੁਨਿ ਚਿਤ ਦੁਇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਤਿ ਬੇਰਾਗੀ ਕਦਿ ਪਾਵਉ
 ਹਰਿ ਵਰਸਾਈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੀਰੈ ਕੋਉ ਰੋਸੈ ਤੁਮਿ ਲਾਈ ॥ ੧॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਪੁੰਨ ਸਭਿ
 ਰੋਮ ਉਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਈ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਵਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੋ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੨॥
 ਕਰਉ ਨੈਰੋ ਰਾਬਹੁ ਤਬੇ ਨਤੀ ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੋਨਾਈ ॥ ਮਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਉਸਗਲਤਿ ਅਗਉ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਤਸੁ
 ਨਾਈ ॥ ੩॥ ਦੇਖਿ ਚਰਿਤੁ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗ ਦਇਆ ਲੇਖੋ ਹਿ

ਪਾਇਆ ਜਨਨ ਕਤ ਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧੫॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰੇਖੁ ਤੇਤੁ ਕਿਉ ਜਿ ਮਰਤ
ਅਬਨਾਹੀ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਸਤ ਪੁਕਰਤਾ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ
ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਹੀ ਅਇਓ ਮਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਹਾਹੀ ॥ ਗਰਬੁ ਜੇ ਨਿਛੋਰਿ ਜਉ ਨਿਕਸਿਉ ਤਉ ਲਾਗੇ ਅਨਹੀ
॥੧॥ ਕਰਹਿ ਬੁਝਾਈ ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੋ ਨਿਨਿ ਹਛਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹ ਠਲਾਗੇ ਪਾਇਓ
ਇਦੁ ਖਪਾਹੀ ॥੨॥ ਮਿਥਿਅ ਸੀਗਿ ਕੁਟਿਲ ਪਟਾਇਓ ਉਗਝਿ ਪਰਿਓ ਕੁਸਮੀਹੀ ॥ ਪਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕ
ਰਸਿ ਬਦਰੇ ਤਉ ਕਾਲੁ ਮੁਖਾਉ ਠਿਜਾਹੀ ॥੩॥ ਸੋਮਿ ਲਿਆਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕੇਤੇ ਖੁ
ਲਿਖੀਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਅਲਿਪ ਹੋਮ ਨਮਾਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਸਾਰਗ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥਿਨੁ ਖਾਣੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ ਹੋਰ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕਿਹ ਮਹਿਰ
ਹਨੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜੀਅ ਹੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਸੀਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਕਿਪਾਸੀ ਤਹੁ ਮੇਰਿ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰਭ
ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰਿ ਨੈਨ ਹੁਰਿ ਬਾਛਾਈ ॥ ਜੇਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੀ
ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਕੈ ਹਉਂਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਉਆ ਅਉ
ਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਦੁਰੁਗੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਲੇ
ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕਉ ਤਮ ਸੈ ਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਉਚਤੈ ਉਚ ਨਾਮ ਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਗਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ
ਬਣਿਆਈ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਭੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਨਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਭੁ ਮਿਸਰਨਾ
ਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰ
ਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਅਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਤੇਗੋ ਜੇ ਪੀਏ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਬਿਖਾਸ ਹਿਅ ਗੇਵਰ ਗਾਹੇ ਇਖਲਾ
ਸਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਇਓ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨਾਮ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਪਿਆਵੁ
ਉਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥੨॥੫॥੧੯॥ १੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ੫੨੩ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈ ਐਅਨਕਉ ॥ ਈਤਉ ਤਪ੍ਰਭ ਸਦਾਸਹਾ
ਈ ਜੀਅ ਸੀਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਰਹਾਇ ਰੇਅ ਘਾਟੁ ਨ ਪੀ
ਨਕਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰੇਸਾ ਧਸੰਤ ਨ ਕੀਠਹ ਨੀਕੀ ਪਿਆਨਕਉ ॥੧॥ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਨ ਕੀ
ਮਨ ਹਿਉ ਤਾਰਨ ਮਨਿ ਕਉ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸੁਅ ਕਉ ॥੨॥੧॥੨੦॥
॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਨਸ ਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਰੇਗ ਸੇਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗ
ਲ ਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀ ਐਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਤ੍ਰਿ ਸਿਆਨ ਪਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾ

ਪੁਸਰਟੀਯਾਇਆਜਿਉਹੋਇਕਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੇਰੋਧਰਮਹਾਇ॥੧॥ਏਕਸਬਿਨੁਨਹੀ
 ਕੇਦੁਜਾਨਾਨਬੀਓਲਦੈਲਾਇ॥੧॥ਖਤਪਿਤਭਾਈਨਨਕੋਕੁਖਦਾਰਾਹਿਪ੍ਰਨਸਾਇ॥੨॥੨॥੨੧॥
 ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਰੇਸੰਗਕੋਭਏਪਦਿਤਮਨਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਹਰੇ
 ॥੧॥ਹਰਾਇ॥ਮਾਗਭਿਚਲੋਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਜਿਨਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇਭੂਤਘੋਰਅੰਧਕੁਪਮਹਿਤੇ
 ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਪਾਹਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਬਰੇਹੈਭਾਈਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗਿਮੁਖਜੁਗੇਤਿਨਕੀਪੁਰਿਬਛੈਨਿ
 ਤਿਨਨਕੁਪੁਭੁਮੇਗਕਿਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪਿਆ
 ਏ॥ਏਕਪਲਕੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਬੈਥੈਠਹਪਏ॥੧॥ਹਰਾਇ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਰੋਤਪੁਨੀਤਾਜ
 ਮਕੀਰਾਸਾਨਿਦਾਏ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਤਿਕਉਤਹਹਿਰਿਨਾਮਉਰਪਾਏ॥੧॥ਜੇਜੇਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਾਮ
 ਓਤਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਸਾਕਹੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨੋਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ੫੫੪ ॥ਮੇਹਾਨੇਪਰਿਆਦੁਕਰਉਜੋਰਗੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਨੈਬੋਲ
 ਉਭੁਲਦੁਕਤੇਗੀਪ੍ਰਮਾਦਿਗੀਆ॥੧॥ਹਰਾਇ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭੁੰਮਿਭਰਮਿਦੁਖਭੁਗੀਆ॥
 ਹੋਇਕਿਪਲਗੁਰਗਲਹਿਪਰਦੇਮਿਲਉਲਾਲਮਨੁਹਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕਿ
 ਟਿਵਿਨਸਲਖਬਗੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਰੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੨੪॥
 ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਜਾਗੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈਕਹਿਗਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉ
 ਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਹਰਾਇ॥ਚਹੁਦਿਸਫੂਲਿਹਰੀਬਿਖਿਆਬਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੁਖਿਗੁਰੁਨਾਰੀ॥ਹਾਬਦੇਇਗੀ
 ਓਕਰਿਆਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿਆਰੋਸਾਸਭੁਤਮਹੀਕਲਿਪਾਰੀ
 ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਿਪਛੈਰਾਖਸੰਤਸਦਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਬਮੇ
 ਹਿਸਰਬਉਪਾਵਬਿਰਕਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਹਰਿਏਕਸੁਤੇਮੇਰੀਗਤੇ॥੧॥ਹਰਾਇ॥ਦੇਖੇਨ
 ਨਰੁਪਬਹੁਰੰਗਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭੰਤੇ॥ਦੋਹਿਅਪਰੁਸਰਬਕਉਠਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਨਸੁਖਤੇ॥੧॥ਕ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕ੍ਰਮੰਤ੍ਰੇ
 ਰਿਜਉਪਾਰਿਓਉਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਤੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਇਹਸੁਖਿਬਿਹਾਰੀਗਤੇ॥੨॥
 ੩॥੨੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਬਮੇਹਿਲਬਧਿਓਹੋਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁਰਦਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈ
 ਅੰਧਲੇਮਾਣਕੁਦੇਖਾ॥੧॥ਹਰਾਇ॥ਕਟੇਅਗਿਆਨਤਿਮਰਨਿਰਮਲੀਆਬੁਧਿਬਿਗਾਸਬਿਬੇਕਾ॥ਜਿਉਜਲ
 ਤਰੇਗਠੇਨੁਜਲੋਹਈਹੋਸੇਵਕਠਾਕੁਰਭਏਏਕਾ॥੧॥ਜਹਤੇਉਠਿਓਤਹੀਅਇਓਸੁਭਹੀਏਕੈਏਕਾ॥ਨਨਕ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਓਸੁਬਠਾਈਪ੍ਰਣਪਤੀਹਰਿਸਮਕਾ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੇਰਾਮਨੁਏ

ਕੈਰੀਪ੍ਰਿਅਮਾਗੈਪੋਖਿਆਇਓਸਰਬਥਨਦੇਸਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮਸਰੇਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਨੀਰੋਅਨਿ
 ਕਰੋਜਨਬਹੁਬਿਜਨਤਿਨਸਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੈਰੁਚੀਗੈ॥ਹਰਿਰਸੁਚਰੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰੈਜੇਉਅਲਿ
 ਕਮਲਲੋਭੀਗੈ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧੇਨਮਨਮੇਹਨਲਾਲਨਸੁਖਦਾਈਸਰਬੀਗੈ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਹਿਪਠ
 ਇਓਮਿਲਹੁਸਖਗਲਿਲਗੈ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਬਮੇਰੋਠਕੁਰਸਿਓਮਨੁ
 ਮਾਨਾ॥ਸਾਧਕਪਾਲਦਇਆਲਗੁਏਹੈਇਹੁਛੇਦਿਓਦ੍ਰਿਸਟੁਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੰਦਰਤੁਮਹਿ
 ਸਿਆਨੇਤੁਮਹੀਸੁਘਰਸੁਜਾਨਾ॥ਸਗਲਜੋਗਅਰੁਗਿਆਨਧਿਆਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਮਤਿਜਾਨਾ॥੧॥ਤੁ
 ਮਹੀਨਾਇਕਤੁਮਹਿਛਤ੍ਰਪਤਿਤੁਮਪੁਰਿਹੋਰਗਦਾਨਾ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸੰਤਸੇਵਾਹਰਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥
 ੨॥੬॥੨੯॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਅਏਪ੍ਰਿਅਰੋਗਾ॥ਬਿਸਰਿਓਧੀਪੁਬੰਧੁਮਾ
 ਇਆਕੋਰਜਨਿਸਬਾਈਜੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿਹਿਦੈਬਸਾਵਉਹਰਿਪਾਇਆਸਰਸੰਗਾ॥
 ਮੈਸੋਮਿਲਿਓਮੈਨੇਹਰਪੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏਮੁਖਮੰਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਅਪਤਨੁਗੁਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਕੋਗਉਰੋਗਨਿ
 ਸੰਗਾ॥ਨਿਰਭਉਰੁਏਨਾਨਕਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਓਪਠੰਗਾ॥੨॥੭॥੩੦॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਬਚਨਾਦਮੇਰੇਸੁਦਨਹੁਪੁਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਛੁਟਹਿਤੇਗੁਰਿਕੀਈਸੁਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇਓਸੁਘਰਸੁਜਾਨੀ॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਬੈਸਨੁਨਹੀਪਾਵਤ
 ਸੋਥਾਨੁਮਿਲਿਓਬਾਸਾਨੀ॥੧॥ਉਨਕੈਬਸਿਆਇਓਭਗਤਿਬਛਲੁਜਿਨਿਰਾਖੀਆਨਸੰਤਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਹਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਨਿਆਸਭਛੁਕੀਕਾਟਿਲੋਕਾਨੀ॥੨॥੮॥੩੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਬ
 ਮੇਰੇਪੰਚਤਿਸੰਗੁਤੁਟਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੁਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਮਬਨਬ
 ਹੁਤਬਹੁਧਰੀਆਮਨਿਕਰਾਖਭੁਟਾ॥ਬਿਖਮਗਾਰੁਕਰੁਪਹੁਚੈਨਾਹੀਸੰਤਸਨਭਭਏਛੁਟਾ॥੧॥ਬਹੁਤੁ
 ਖਜਾਨੇਮੇਰੈਪਾਲੇਪਰਿਆਮੇਲਲਾਲਾਖੁਟਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿਰਸੁ
 ਛੁਟਾ॥੨॥੯॥੩੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਬਮੇਰੋਠਕੁਰਸਿਓਮਨੁਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਨਦਾਨੁਕੁਰੀਪੁ
 ਰੈਦੀਆਉਰੁਛਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਗਇਹਅਰਪਿਸਗਲਦਾਨੁਕੀ
 ਨਾ॥ਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿਵਾਇਹਰਿਅਓਖਧੁਗੁਰਿਦੀਓਤਉਮਿਲਿਓਸਗਲਪੁਬੀਨਾ॥੧॥ਕਿਹੁਤੇਗਤੁਠਕੁਰਮੇਰਾਗੁਰਿਹਉ
 ਖੇਈਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਤਾਰਖਜੀਨਾ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ ਸਾਰਗ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੇਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਤਾਰਹਿ॥ਛੁਟਹਿਸੰਘਾਰਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧ
 ਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਨਿਮਖਨਿਮਖਸਮਾਰਹਿ॥ਹੋਹੁਕਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜ
 ਨਹਾਬਦੇਇਨਿਸਤਾਰਹਿ॥੧॥ਬਿਆਏਭੂਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸੇਨੇਮਾਰਹਿ॥ਗੁਰਗੁਰਗੁਰੁਸੁਖ

ਦਰੇਸ ਭੁਨਾਨਕਜਗਤੁ ਮੁਹਿ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੪ ॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅਬਮੇਹਿਧਨਪਇ
 ਚਿਹਿਨਾਮਾ ਭਏਅਚਿਤਤ੍ਰਿਸਨਸਭਬੂਟੀਹੈਇਹੁਲਿਖਿਓਲਿਖਮਥਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤ
 ਭਇਓਬੈਰਾਗੀਠਿਰਿਆਇਓਦੇਹਗਿਰਮਾ ॥ ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸਭਦਾਇਹੁਜੋਰਿਓਬਿਚਰਿਓਲਾਲੁਅ
 ਗਮਾ ॥ ੧ ॥ ਆਨਬਪਰਬਨਜੋਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਦੁਖਸਹਮਾ ॥ ਗੋਬਿਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਦੁਪਰੀਹਰਿਰਾ
 ਸਿਨਾਨਕਰਮਨਮਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੩੫ ॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿਅਬੋਲਾ ॥
 ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਸੇਵਾਲਏਸਦਦਇਅਲੁਹਰਿਢੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਠਾਕੁਰਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਲ
 ਕੁਮੇਹਿਕਲਤ੍ਰਸਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣਤਾਨੁਸਭਤੁਹੈਤੁਹੈਇਕੁਨਾਮੁਤੇਰਮੈਓਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤਖਤਬੈਸਾ
 ਲਹਿਤਉਦਾਸਤੁਮਾਰੇਪਾਸੁਬਛਾਵਹਿਕੇਤਕਬੋਲਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅ
 ਤੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੩੬ ॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਰਸਨਾਗਮਕਹਤਗੁਣਸੇਹੈ ॥ ਏਕਨਿਮਖਓਪਾਇਸਮ
 ਵੈਦੇਖਿਚਰਿਤਮਨਮੋਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁਸੁਣਿਐਮਨਿਹੈਇਹਹਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨਦੁਖਜੋਹੈ ॥ ਸੁਖੁਪ
 ਇਓਦੁਖੁਦੁਰਿਪਰਾਇਓਬਿਣਾਈਪ੍ਰਭਤੇਹੈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਲਦਿਖਗਏਮਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਿਕਢੇਮਾ
 ਇਆਵੈਹੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਪ੍ਰਭਪਾਇਆਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥੋਹੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੩੭ ॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਰੀ ॥
 ॥ ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ ॥ ਸਭਹੁਦੁਰਿਸਭਹੁਤੇਨੇਰੈਅਗਮਅਗਮਪਟਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਅਭੂਲੁਨਭੂਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਨਕਰੈਪਚਾਸਾ ॥ ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਦੁਰਿਬਿਨਾਹੈਭਗਤਿਦ
 ਛਲਗੁਣਤ੍ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਦੀਪਕੁਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁ
 ਖੁਪਾਇਆਸਭਪੁਰਨਹੋਈਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੩੮ ॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਚਰਨਹੋਗੋਬਿੰਦਮ
 ਰਗੁਸੁਹਾਵਾ ॥ ਆਨਮਾਰਗਜੇਤਾਕਿਛੁਪਾਈਐਤੇਤੇਹੀਦੁਖਹਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਪਤੀਤਰਏਦਰ
 ਸੁਪੇਖੋਹਸਤਪਤੀਤਟਹਛਾਵਾ ॥ ਰਿਦਾਪਤੀਤਰਿਦੈਹਰਿਬਸਿਓਮਸਤਪਤੀਤਸੀਤਧੂਰਾਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬਨਿ
 ਧਾਨਮਿਹਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਆਤਿਨਪਾਵਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਓਗੁਰਪੁਰਭੋਇਓਸੁਖਸਹਜੇਅ
 ਨਦਬਿਹਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੩੯ ॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਰਨਮੁਸਖਾ ॥ ਜਹਮਤ
 ਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਦਚੈਤਹਤਹਤੁਰਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕੂਪਕਿਹਮਹਿਤਿਨਿਸਿਮਰਿਓਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
 ਲੇਖੁਲਿਖਾ ॥ ਖੁਲੇਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭਤੁਹੈਤੁਹੀਦਿਖਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆ
 ਆਪਾਏਰਸਨਚਖਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਤਿਖਾ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ੪੦ ॥
 ਸਾਗਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ ॥ ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਦੁਖਭੈਜਨ
 ਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇਸਾਸਸਹਮਲੇਤੇਤੇਹੀਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖਨਬਿਛੁਰੇ

ਅਗੀਨਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤਜਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਬਲਿਬਲਿ
 ਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਪੁਪਰਵਾਹਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਰਗ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦੁਲੋਗੇਗੁਰਮੀਠਾ॥ਪੁਲਿਕਿਰਮੁਰੁਇਓਪਰਗਾਸਾਪਟਿਘਟਿ
 ਹਰਿਹਰਿਗੀਠਾ॥੧॥ਹਉਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਜੇਨੀਸੰਤਉਸਰਬਥਾਨਘਟਬੀਠਾ॥ਭਉਓਪਰਪਤਿਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਬਲਿਬਲਿਪੁਰਚਰਣੀਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਬਮਜਨੀ
 ਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੰਗਿਚਲੁਲਭਏਹੈਹਰਿਗੁਨਲਹੈਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੮॥੪੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾਥੇ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪੁਰੀਅਰੇਬਸਿੰਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾਥੇ॥੧॥ਰ
 ਹਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਖਸਮੁਹਸਭਨਾਥੇ॥ਏਕਾਸਮੇਰਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁ
 ਤੀਆਅਸਿਬਿਰਥਾਥੇ॥੧॥ਨੈਣਕ੍ਰਿਪਤਸੇਦੇਖਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਿਧਾਰੇਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁ
 ਲਜੁਪੁਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਰੇਮੁਵੇਅਨਕ
 ਹੇਕਤਜਾਈ॥ਸੰਗਿਮਨੋਹਰਾਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਭੂਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥੧॥ਹਉਓਪ੍ਰਭੁਸੰਦਰਚਤੁਰਮਨੁਪਬਿ
 ਧਤੇਤਿਸੁਸਿਉਰਚਨਹੀਰਾਈ॥ਮੇਹਨਿਸਿਉਬਾਦੁਰਮਨੁਮੇਰਿਓਭੂਠਿਠਗਇੰਗੀਪਾਈ॥੧॥ਭਉਓਦਇ
 ਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਸਗਲਨਿਧਾਨਪਰੈਮਹਿਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾ
 ਈ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਓਮੈਪ੍ਰਾਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਗੀਆ॥ਜੇਰਉਬਚ
 ਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ॥੧॥ਹਉਓਹਮਭੂਲਹਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਾਹਮਪਭਿਤਤੁਮ
 ਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਸੰਗਿਸੰਗਿਬਸਰੀਆ॥੧॥ਤੁਮਗੀਭੀਰਧੀਰਉ
 ਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੀਤਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਿਓਤਉਮੇਰੀਸੁਖਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨
 ॥੪੫॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮਨਿਓਇਦਿਨਸਪੰਨਿਪਰਵਾਨਾ॥ਸਫਲਤੇਪਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹ
 ਏਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾ॥੧॥ਹਉਓਪੰਨਿਸੁਰਾਗਪੰਨਿਸੋਹਗਾਪੰਨਿਦੇਤਜਿਨਮਨੀ॥ਇਹੁਤਨੁਤੁਮਰ
 ਸਭਾਗਿਹੁਪਨੁਤੁਮਗੀਓਕੀਓਕੁਰਬਾਨਾ॥ਕੋਟਿਲਾਖਗਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਿਵਿਸਟਾਨਾ॥ਜਉ
 ਕਹੁਪੁਖਪੁਸੇਦਕਇਹਬੈਸੀਅੈਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜੀਨਾ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅ
 ਬਮੇਰੇਸਹਸਾਦੁਖੁਗਾਇਆ॥ਅਉਰਉਪਉਸਗਲਤਿਅਗਿਛੋਰੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਾਇਆ॥੧॥ਹਉਓ
 ਸਰਬਸਿਪਿਕਾਰਜਸਭਿਸਦਾਰੇਅਰੇਗਸਗਲਹੀਖਾਇਆ॥ਕੋਟਿਪਰਾਪਿਖਿਨਮਹਿਖਉਰਦੀਹੈਗੁਰਮਿ
 ਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੧॥ਪੰਚਦਾਗੁਰਿਦੁਸਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚਲਨਿਰਭੁਇਆ॥ਅਇਨਜਾਵੈਨਕ
 ਤਹੀਭੈਲੈਬਿਰੁਨਾਨਕਰਾਜਾਇਆ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਇਤਉਤਸਦਾਸ

ਹਾਈ। ਮਨ ਮੋਹ ਨ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਕੋਪਿ ਅਰੋਕ ਕਰਨ ਕਹਾਨੁ ਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੇਲ ਖਿਲਾਇ ਲਾਡਲ
 ਡੁਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲੈ ਬਾਲ ਕਕੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਸੇ ਮਤ ਪਿਰਾਈ॥ ੧॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮ
 ਖਨ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀ ਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗ ਤਿਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਫਲਾਈ॥
 ॥੨॥ ੨੫॥ ੪੮॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਭੁਆ ਮੀਗਾਈ ਐ॥ ਅਸਨ ਅਫਰਕਾ
 ਧੁਕੀ ਕੀ ਜੈ ਸੁਖ ਦਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਮੰਗ ਲਕ ਲਿਆਣ ਜਿ ਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸਹੀ
 ਸਰਣੀ ਪਾਈ ਐ॥ ਤਿਸਹੀ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਜੇ ਸੇਵੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਹੇ ਇਜਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਏਕੋ ਟਿਪ ਕਰੀ
 ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਬੁਧ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਅਸ ਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਤਾਈ ਐ॥
 ॥੨॥ ੨੬॥ ੪੯॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਏਟਿ ਸਰਣੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੇ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ
 ਅਫਰਕਾ ਧੁਕਉ ਮਾਣ ਸਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ॥ ੧॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕੀ ਚਿਥਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਭੁ ਘੇਰੇ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਾ ਮੁਖਿ ਦੀਨੇ ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੇਰੇ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏ ਮੁਖ ਨਿਗੁਣ ਕੇਦ
 ਤੇਰੇ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੇ ਨਨਕ ਖੁਖ ਘੇਰੇ॥ २॥ ੨੭॥ ੫੦॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫
 ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਧੁਖ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਜੀ ਅਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਫਰ
 ਨ ਕੋਉ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੇ ਕਿਉ ਪਹਿਜਾਸੀ॥ ਜਿਉ ਜਾਣੁ ਤਉ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ॥
 ॥ ਰਬ ਦੇਇ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਜੀਵਨ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁਰਇ ਅਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ
 ਠਾਸੀ॥ २॥ ੨੮॥ ੫੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ ਤੁਝੁ ਹਿਸਮਾਰੈ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀ
 ਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਣਹਿ ਤਉ ਪਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਰੂਬੈ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮੀਰੈ॥ ਅਘਾਏ ਸੁਖ ਸਘਾਰੈ॥ ਤ
 ਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੀਰਿ ਬਸੇ ਤੋਛੁ ਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਬਸੇ ਰੋਦਾ ਸਦਾ ਸਨ ਕੋ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਹਾਰੈ॥
 ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨ ਤੀਨ ਨ ਕਹਿਹ ਸਾਰੈ॥ २॥ ੨੯॥ ੫੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫
 ॥ ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ॥ ਲਾਲ ਦਇਆ ਲਗੁ ਲਾਚਲਾ ਡਿਲੇ ਸਹਾਜਿ ਸਹਾਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਾ ਤਿਕ ਮਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਧੁਪਾਇਓ॥ ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਅਸਨ ਭਗ
 ਤਿ ਦਛੁ ਲੁਕਿ ਰਿਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋ ਭਾਨੰਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਇਓ॥ ਕਰਨਾ ਅਪਿ ਕਰਾਵਨ
 ਆਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਆਪਾਇਓ॥ २॥ ੩੦॥ ੫੩॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਹਿਆ
 ਧਾਰੈ॥ ਜਿਨੀ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਮਸਕਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੂਝੀ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਮੁਕੇ ਪੁ
 ਬਿਭੁ ਜਾਰੈ॥ ਅਇਨ ਜਾਇ ਬਸੇ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹਾ ਅਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ॥ ੧॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੈ ਕੈ ਗੁਪਤਾਏ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ॥
 ਅਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਭ ਬੀਚਾਰੈ॥ २॥ ੩੧॥ ੫੪॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ

ਰਹੁ ਨ ਜਾਇ ਅਗੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖ ਹੋਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਪਾ
 ਸਿ ਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ ਵਰੁ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ॥ ਗੁਨ ਰਸ ਨ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਨ ਪਦਿ ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਪਦਿ ਤ੍ਰਾਪ
 ਦਿ ਤ੍ਰਾਸੁ ਨ ਕਹਨ ਹਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿ ਹਭੁ ਦਨ ਪਦਿ ਤ੍ਰਾਜ ਅਹਿ ਸੰਤ ਤ੍ਰਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ੫੫ ॥ ਸਾਰਗ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰਸ ਨ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਰ ਲਇ ਕਤੁਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹੀ ਪਿਤਾ ਤੁਮਹੀ ਭੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹੀ ਮੀਤਾ ਤਿਤ ਕ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਦਾਰ ਤੁਮਹੀ ਆਧਾਰ ਤੁਮਹੀ ਜੀ
 ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹੀ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹੀ ਜਗੀਨਾ ਤੁਮਹੀ ਮਾਟਿ ਕਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਹੀ ਪਰਜਾ ਤੁਮਹੀ ਪਾਏ ਤਉਨ
 ਕਭੁ ਏਨਿ ਹਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ੫੬ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਜਾਹੁ ਕਾਹੁ ਅਪਨੇ ਹੀ ਚਿਤਿ ਅਏ ॥ ਜੇਕ
 ਤੁਕੇ ਚੇਹੇ ਹੋਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿਜਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਸੁਖ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥ
 ॥ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਮਾਨੁ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਤਨਾ ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਗਾਯੋ ਜੇ ਬਨ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨ
 ਹੀ ਬਾਪ ਮਾਤਾ ਹੀ ॥ ਸਰਬ ਬੇਕਨਾਨ ਕਹੁ ਰਾਖਏ ਪੂਰਨ ਅਸਹ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ੫੭ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫
 ॥ ਝੂਠੇ ਮਾਏ ਮਾਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥ ਧ੍ਰੋਹ ਮੇਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ਸੀਗੇ ॥ ਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਰਾਜ ਜੇ ਬਨ ਅਹੁਇ ਮੇਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਹੁਖਾਨਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਰੀਧ ਚਤੁਰਾਣੀ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨਾ ॥
 ੧ ॥ ਵੀਨ ਬੰਦੇ ਰੇਦਾ ਸਦਾ ਸੋਰੇ ਸੰਤ ਹਕੀਸਾਰਾ ॥ ਮੀਰ ਨਿਮੰਗ ਉਹੇ ਏ ਅਚਿਤਾ ਮਿਲੁਨਾਨ ਕਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥
 ੫੮ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ ਇਤਨਿ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਪਾਦਰ ਤਉ ਰਛਿ
 ਚਿਅਨ ਜੀ ਜਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਉ ਸਚਾ ਰਿਕੇ ਦੀ ਸਹਿ ਸੰਗੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਹੀ ਜਹ ਭਾਗੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਰਿਤੁ
 ਲਾਇ ਚਿਜੇ ਕਾ ਮਿਨ ਹੀ ਗਏ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉਨਾ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਨਾਹ ਮੇਰੇ ਬਚੁ ਚਾਗੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਨ ਸੀਗਿ ਉਪਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ੫੯ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮੇਹ ਨੀ ਮੇਹ ਤਰੈ ਨ ਹੋਗੀ ॥ ਸਾਧਿਕ
 ਸਿਪਸ ਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਏ ਨ ਕਾਹੁ ਤੇਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟੁ ਸਾਸ ਤਉ ਚਰਤ ਰਸ ਨ ਗਰਤੀ ਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ
 ॥ ਪੁਜਾ ਚਕੁ ਬਰਤਨੇ ਮਤ ਪੀਆ ਉਹ ਗੈਲ ਨ ਛੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿ ਤੇਰੇ ਤਜਹੁ ਸੰਤ ਹੁਕਰੁ ਪਰਮ ਹਾਤਿ ਮੇਰੀ
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨ ਕਭੁ ਇਛੁ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਭੋਗੀ ॥ ੨ ॥ ੩੭ ॥ ੬੦ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕਹਾ ਕਰ
 ਹਿਰੇ ਖਟ ਖਾਣੁ ਲੀ ॥ ਪਦੁਨਿ ਅਠਰ ਤੇਰ ਚਮਰੇ ਅਤਿ ਜਜਗੀ ਤੇਗੀ ਰੇ ਮਾਣੁ ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਹੀ ਤੇਹ ਰਿਛਿ ਉਹ
 ਲੇ ਪਰਿਛਿ ਜੇ ਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝੂਟੁ ਲੀ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਰੁ ਬਿਸਾ ਰਿਛਿ ਅੰਧ ਲੇ ਜਿਉ ਸਫੁ ਹੀ ਉਦਰੁ ਭੋਭੇ ਬਹਿ ਹਾਟੁ
 ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੇ ਤਹ ਭੀ ਗਵਾਟੁ ਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਮਝੁ ਹੋਇ ਅਨੇ ਆਜੁ ਕਲਿ
 ਭਲੀ ਤੇਗੀ ਗਹੁ ਲੀ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ੬੧ ॥ ਸਾਰਗ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਉਸੀਗਿ ਤੁਹਾਰੇ ਜਾਨਿਓ ਕਿਏ ਜੋਧ
 ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀ ॥ ਐਤਾ ਦਰਗਹ ਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਖੁਲ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀ ਐ ਕਵਨ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਿਓ

ਜੇਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਟੀ ਸੰਭਵ ਲਭ ਦੇਹ ਬਖਸੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵਤੁ ਮਤੇ ਜਾਪਤੁ ਮਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਕਰੁ ਮਸ
 ਤਕਿ ਪਰੇਕ ਟੀਜੇ ਦਹੀ ਨਾਨਕ ਦਸਦਸਾ ॥ ੨ ॥ ੨੮ ॥ ੬੨ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀ
 ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥ ਮਾਨਸੁ ਕੋ ਬੋਧੁ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋ ਰਖਾ ਰਖਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਅਪੇ ਪੰਚਾ ਅਪਿ ਸੇਕੈ ਕੈ
 ਮਾ ਅਪੇ ਸਗਲੇ ਦੁਤ ਬਿਦਾਹੇ ਠਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪਿ ਕੀ ਬੰਧਨਾ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗ
 ਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
 ਮਨੁ ਪਨ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸੁਭੁ ਤੁਮ ਹਏ ਹੁਤੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮ ਹੋ ਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀ
 ਏ ਮਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਸੀਤਨ ਜਾਨੀ ਆਤੁ ਠਕੁਰ ਤੇ ਆਏ ਪਰਦਾਨਾ ॥
 ਜਨਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵਰੁ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੀਤਨ ਕੋ ਕਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੧ ॥ ੬੪ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਕਰ
 ਹੁਗਤਿ ਦਇਆਲ ਸੀਤ ਹੁਮੇਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਝੁ ਕਰਨ ਕਰਨ ਤੁਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਖ
 ਈ ਤੁਮ ਤਰੇ ਸੁਮਾਤਿ ਸੀਰੀ ਤੁਮ ਹੋ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਕੁਮਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਸਰਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੀ
 ਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇ ਤੇ ਪਤਿ ਤੁਪਾਨੀ ਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇਵਰੁ ਭਾਗਿ ਨਿਜਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥ ੬੫ ॥
 ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਅਏ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਸਹ ਜਰਸ ਸੁਨਤੁ ਤੁਹ
 ਰੇ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੇ ਛਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਤੁਮ ਕੀਏ
 ਅਪਨਾ ਅਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿ ਸਟਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨੈਨ ਹੁਸੀ ਗਿ ਸੀਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਨ ਛੂਰੀ ਕੇ ਸਾਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨ ਸੀ
 ਤਨਕਾ ਸੁਭਨਾਨ ਕਾਇ ਹੁਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ੬੬ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਜਕੀਰ ਮਨਾ ਮਲਿਕੁਲਾਗੀ
 ॥ ਸਜਨੁ ਸੁਹਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸਹ ਜੋ ਸੋਕ ਹੀ ਐ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇ ਅਤੇ ਅਹੰਭੁ ਧਿ ਬਿਖੁ
 ਤਿਆਗੀ ॥ ਦਰਸਪਿ ਅਸ ਅਸ ਏਕ ਹਿਕੀ ਟੇਕ ਹੀ ਐ ਪ੍ਰਮੁਖਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਅਚਿਤ ਸੇਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠੈ ਬੈਸਨੁ ਅ
 ਚਿਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨੁ ਸੁਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ੬੭ ॥
 ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੁਰਾ ਕਰਨ ਕਉ ਜੋਇ ਦਮੁ ਕਰਤਾ ਕੁਰਪਰ ਮੇਸਰੁ
 ਤ ਕਉ ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਧੈ ਸੰਗਿ ਦੇਹੁ ਰਚ ਦੇਹੁ ਰਿਦਗ ਹਉ ਹਰੈ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਦਰਿਅ
 ਈ ਜਨਕੀ ਪੈ ਜਸ ਦੁਹੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿ ਆਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿ
 ਨ ਉਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਉ ਚੀਸੈ ਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੪੫ ॥ ੬੮ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਛੇਰਿ ਅਸਗਲ
 ਆਪਾ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ
 ਬਿਨ ਸਿਉ ਸਗਲ ਸੀਤਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮੁਝੈ ਚਾਰਿ ਚਰਿ ਸਗਲ ਸੀਤਾ ਖਨ ਜਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ
 ਆਪਾ ਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਅਨਦ ਭਉ ਅਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਨੁ ਪੁਰੈ ਨਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੪੬ ॥

ੴ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਕੁਰਮੈ ਰੋਸ ਰੰਗੁ ਤਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਕੈ ਜਾਈ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ
 ਸਦਾ ਹਉ ਦੁਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਰਕਾਨਾ ਮੁਜੀਪਦਿ ਵਿਨਾ ਰਤੀ ਕੁਰਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਪਾਰਿਆ ॥ ਕੁਰਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਉ
 ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਦਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਪੁਰੋਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰਮਾਪਨ ਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਸਰਬ
 ਫਲ ਦੀਨੇ ਕੁਰਪੁਰੋਨ ਨਕ ਕੁਰਿ ਨਿਸਤ ਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੪੭ ॥ ੭੦ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਮ
 ਪ੍ਰਨਗਤ ਪਦੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭਨਾ ਸੈਸਾ ਪਸੰਗਿ ਰਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿਆ
 ਰੇ ਰੇ ਸਨਾਹਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਤਜਿਅ ਭਿੰਨ ਕਾ ਮਕੋ ਪੁਨਿ ਦਾ ਬਾਸੁ ਦੇਵਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਦਮੋਦਰ ਦਇਆਲਾ
 ਰਾਮ ਪੁਰੋਹਿਤ ਕਰਤ ਸੁਪਦੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ॥ ਇਹੋ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਏ ॥ ੨ ॥ ੪੮ ॥ ੭੧ ॥ ਸਾਰਗ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਕੁਰਪੁਰੋ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਰੀਝਿ ਮਕੋ ਰਖੇ ਰਖਨ ਹਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੀ ਏਸੇ
 ਦੁਕਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾਹੈ ॥ ਅਨਉ ਪਾਵਤਿਅਰਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਪਾਹੈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਨਾਮ
 ਸਾਹਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪੁਰਏ ਕੈ ਏਕ ਕਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਠਾਕੁਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰਨ ਮਸਕਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੪੯ ॥ ੭੨ ॥ ਸਾਰਗ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤ ਦਹਾ ॥ ਸੁਖ ਸਮੁਹ ਕਹੁ ਮੈ ਕਰਤ ਤਿਸੁ ਪੁਰੁਸ ਦਾ ਪਿਆ ਦਹਾ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪੋਹੇ ਜੀਤ ਤਿਸੁ ਪੁਰੁਸ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਅਨਮ
 ਰਾ ਪਰਿ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਾਥਾ ਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾਭ ਲੈ
 ਚਲੁ ਸੁਖ ਸੇਰੀ ਪਾਰਿ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ੫੦ ॥ ੭੩ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਗਣਾਈਆ
 ਇਆ ॥ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾਰ ਬਤੇਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨ ਬੋਲ ਤਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ
 ਜਾਨੀਅ ਪਨਾਨਾ ਮੁਜ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨ ਦਾ ਅਨ ਦਗੁ ਟਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁ ਪਕੋਰੇ
 ਕਢਿਲੀ ਨੇ ਅਪੁਨੇ ਬਿਰਾਜ ਪਕੁ ਪਤੇ ਮਾਏਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੁਰਿ ਬੀਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਅਨਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫੧
 ॥ ੭੪ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਢੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘੁ ਤਿਸਾ ਪੁਰਾਨ ਖੋਲ੍ਹੇ ਖੋਲ੍ਹੇ
 ਤਕਾਢੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਦ ਬਿਰੰਚ ਮਹਾਦਿਵ ਲੋਕ ਤਾਮਹਿ ਜਲੋ ਤੋਠਿ ਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰੁ
 ਏ ਸੀਤਲ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਮੁਹਿ ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਤਨੁ ਨ ਦਤੁ ॥ ਨੁਰ ਗਤਿ ਕੁਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾਨਾਨਕ
 ਕੀ ਬੀਰੀ ਪੁਰਜੀਓ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥ ੭੫ ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਿਹ ਦੇਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ
 ਹਿਰੁ ਟਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਾਰੁ ਪੁਰੋਕੇ ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਪਨਾਮੁ
 ਰਤੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਵਹੁ ਭਉ ॥ ਅਨ ਬਿਛੁਤ ਮਿਥਿਅ ਕਰਿ ਮਨੁ ਸਾਰਾਇ ਰੇ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ
 ਕੇਵਤ ਏਕ ਸਾਧਿਓ ਲਿਖੁ ਲਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਕੀ ਸਗਣਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥ ੭੬
 ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਨਾਮੀ ਕਢੁ ਨ ਕਢੁ ਕਰਣੀ ॥ ਇਹੋ ਏ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਹੋ ਪਲਾਏ ਕਰਣੀ

ਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਵੇਖਛਿੜਾਇਅਤਨਮਹਿਬਿਖੈਬਿਅਧਿਕੀਕਰਣੀ॥ਅਸਅਪਾਰਦਿਅਸਗਣ
 ਰਖੇਕ੍ਰਸਤਜਾਤਬਲੁਜਰਣੀ॥੧॥ਅਨਥਹਨਥਦਇਅਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੇਖਭੈਹਰਣੀ॥ਅਨਿਬੰਢ
 ਤਚਿਤ੍ਰਦਤਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪੁਰਚਰਣੀ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਠੀਕੇਹਰਿ
 ਕੇਨਮਥਿਨੁਸਦਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੁਰਨਾਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿ
 ਮਹਾਸੁਭਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤਜਹਿਸਗਲਬਿਖਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੀਗਿਪਾਈਐਅਹਿਲੇਅਵਹੁਲਾ
 ਦਿ॥੧॥ਸਭਤੇਉਚਉਚਤੇਉਚੇਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦਾ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਿਹੋਬਿਸਮਾ
 ਦਾ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਅਏਓਤੁਨਪਕੁਤਕਉਬਾਣੀ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿਸਾਰਿਲ
 ਗਹਿਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਪਰਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਣੁਅਚੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰੇਕਬੀਸੰਤਨਾਕ
 ਥਕਹਣੀ॥ਲਾਭੁਲੈਹੁਹਰਿਹਰਿਦੇਅਰਾਪਹੁਛੁਟਕੈਅਵਠਜਾਣੀ॥੧॥ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪਤੁਮ
 ਹੀਦੇਹਿਤਨਾਮੁਦਖਾਣੀ॥ਸੇਈਗੁਗਤਗਤਿਸੇਲਗੇਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸਰਗਪਤਿ
 ਸਾਰੀ੫ ॥ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਗੇ॥ਸੀਝੀਕਰਹੁਨਾਮਪਨੁਪਾਟਹੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਛੋਰਹੁਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਦੈਗੇਸੇਪ੍ਰਭਸੰਗਿਨਿਹਾਰੇ॥ਸਦੁਪਨੁਦਣਜਹੁਸਦੁਪਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੁਅਦੁ
 ਹਾਰੇ॥੧॥ਖਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਪੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਭਾਸੀਗਿਜਾਵਹੁਪਰਬੁ
 ਮਕੈਦੁਆਰੇ॥੩॥੫੭॥੮੦॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਭੁਬਿਚਾਰਾ॥ਕਵਨ
 ਖੁਲਤੇਮਾਨੁਖਕਰਿਆਇਹੁਪਰਤਪੁਤਾਪੁਤੁਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਾਰੇਗੁਣਕੋਰਨ
 ਜਹਿਅਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਰਬਕੇਪ੍ਰਤਿਪਲਕਸਰਬਅਟੀਆਧਾਰਾ॥੧॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਹੀਨਤਿ
 ਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥ਸਾਧਨੰਦਬੈਠਵਹੁਨਾਨਕਭਦ੍ਰਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਰਗ
 ਪਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਅਏਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸਾਬਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰਨਜਣੈਅਵਰਿਉਪਾਵਤਿਅ
 ਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਥਚਕ੍ਰਮਅਰਾਧੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੀਗਿਸੁਭਪਾਈਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਅਕਥਕਥਹੁ
 ਸਚੈਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੇਅਪ੍ਰਾਨਾਕੀਨੋਤਕੀਉਤਮਬਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸ
 ਤਰੀਐਜੋਰਤੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਣੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਜਾਤੇਸਾਧੁਸਰਣਿਗਹੀ॥ਸ
 ਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਇਰਥਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਹੁਕਿਪਾਲਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਏ
 ਹਕਹੀ॥ਅਨਬਿਉਹਰਾਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾਇਓਲਾਭੁਸਹੀ॥੧॥ਜਹਤੇਉਪਾਜਿਓਤਹੀਸਮਨੋਸਾਈ
 ਬਸਤੁਅਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਹਰਿਖੋਇਓਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਹੀ॥੩॥੬੦॥੮੩॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਰੀ੫
 ॥ਰਸਨਰਾਮਕੇਜਸੁਰਾਉ॥ਅਨਭੁਅਦਬਿਸਾਰਿਸਗਲੇਭੁਲੇਨਾਮਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲ

ਬਸਾਇਹਿਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉਸਾਪਸੰਗਤਿਹੋਰਿਨਿਰਮਲੁਬਹੁਤ੍ਵਿਜੋਨਿਨਾਉ॥੧॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਪਾ
 ਨਾ॥ਰੁਤੇਰਾਤੁਨਿਬਏਥਾਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਉ॥੩॥੬੧॥੮੪॥
 ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀ੫॥ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਰਨਨਿਤਧਿਆਉ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਸਾਪੁਸੰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
 ਕਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਤਮਕਥਾਸੁਣੀਜੈਸ੍ਰਣੀਮਇਅਕਰਹੁਭਗਵਾਨ॥ਅਦੁਤਜਾਤਏਉਪਖਪੁਰਨਪ
 ਈਐਸੁਖਬਿਸ੍ਵਾ॥੧॥ਸੇਪਤਸੇਪਰਤਤੁਬੀਚਰਿਓਭਗਤਿਸੇਸਟਪੁਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਕਰਮਨਾਬਿਨੁਅ
 ਵਰਸਗਲਬਿਧਿਉਗੀ॥੨॥੬੩॥੮੫॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀ੫॥ਸਚੈਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾ॥ਦਰਸਨਏ
 ਖਿਸਗਲਦੁਖਾਸਹਿਚਰਨਕਮਲਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਪਰੰਸਰੁਸਤਿਸਾਧਜਨਨਿਤਚਲੁਹ
 ਰਿਕਾਨਾਉ॥ਭਗਤਿਭਾਣੀਪਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਥਿਨਸੀਕੁਣਗਾਉ॥੧॥ਅਗਮੁਅੰਗੋਚਰਮਿਤਿਨਹੀਪਈ
 ਐਸਗਲਘਟਾਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਕੁਤਕਉਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ ਸਾਗਪਤਿ
 ਸਾਹੀ੫॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ॥ਪੁਰਿਹਰਿਓਠਕੁਰਸਭਥਾਈਨਿਕਟਿਬਸੈਸਭਨੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ॥ਬੰਧਨਤੇਰਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈਸੰਤਸੀਗਿਬਤਿਆਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਰੁਇਓਪੁਨੀਤਾਇਛਾਸਗਲਪੁ
 ਜਾਈ॥੧॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੇਹਰਿਕਾਜਸੁਰਾਵੈ॥ਅਠਪਹਰੇਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਵੈਜਨੁਨਾਨਕੁ
 ਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀ੫॥ਜੀਵਨਤਉਗਨਿਮੈਹਰਿਧੇਖਾ॥ਕਰਹੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਮਮੈਹਨੋਰੰਭਰਮਕੀਰਿਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤੁਨਤਕਿਛੁਸਾਤਿਨਉਪਜਤਬਿਨੁਬਿਸਾਕਿ
 ਅਸੇਖਾ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਆਨਜੋਚਹਤਕੇਮੁਖਿਲਾਗੈਕਲੇਖਾ॥੧॥ਜਾਕੈਰਾਸਿਸਰਬਸੁਖਸੁਆਮੀਆਨਨਮਾ
 ਨਤਰੇਖਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੇਰਿਓਪੁਰਨਮਰਥਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੬੫॥੮੮॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀ੫
 ॥ਸਿਮਰਨਰਮਕੋਇਕੁਨਾਮ॥ਕਲਮਲਦਗਧੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਆਨਜੰਗਰਬਿਥਾਸੁਮੁਪਾਲਤਬਿਨੁਹਰਿਓਠਕਟਗਿਆਨਾ॥ਜਨਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਛੁਟੈਜਗਦੀਸਭੁਤ
 ਨਸੁਖਧਿਆਨ॥੧॥ਤੇਰੀਸਭਨਿਪੁਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਕਿਰਪਾਵੇਦੁਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰ
 ਭਜੀਵੈਬਿਨਸਿਭਾਇਅਭਿਮਾਨ॥੨॥੬੬॥੮੯॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀ੫॥ਪੁਰਤੁਸੇਈਜਿਪੁਰ
 ਏਲਾਗੈ॥ਸੇਈਪਰੰਪਰਸੇਈਬਖਸ਼ਿਪਰਹਰਿਏਕਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗੈ॥੧॥ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਨੈਲਾਗੈਸੇਪੁਰਤੁ
 ਨਹੀਪੁਰਾ॥ਸੁਆਰਥੁਤਿਆਗਿਆਸਾਕਥਿਰਚਿਓਨਹਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਕੁਰਾ॥ਸੇਈਚਤੁਰਸਿਆਣਾਪਤ੍ਰਿਤੁਸੇ
 ਰੁਰਸੇਦਾਨੀ॥ਸਾਪਸੰਗਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਨਾਨਕਸੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥੬੭॥੯੦॥ ਸਾਗਪਤਿ
 ਸਾਹੀ੫॥ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨੀ॥ਬਿਬੈਰਸੰਤੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਮਨਮਰਸੁਪੀਵਨੀ॥੧॥
 ॥ਸੈਚਨਿਰਾਮਨਮਪਨੁਰਤਨਮਨਤਨਭੀਤਰਿਸੀਵਨੀ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਭੁਏਮਨਲਾਉਰਾਮਨਮਰਸ

ਖੀਵਨੇ॥੧॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਸਿਉਉਗਏਰਾਮਾਮਸੀਗਿਲੀਦੁਨਿ॥ਨਨਕਸੰਤਰਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ
 ਹਰਿਬੁਦਪਨਸੁਖਖੀਦੁਨਿ॥੨॥੬੮॥੬੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਕੇਨਮਹੀਨਬੋਤਲਾ
 ਜੇਤਕਰਨਕਰਵਨਤੇਰਾਸੁਭੇਬੰਧਨਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਕਰਤਅਨਾਸੇਵਾਬਿ
 ਰਥਕਾਟੈਕਾਲਾ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਰੈਪ੍ਰਨੀਤਬਤਮਰੇਕਵਨੁਹਦਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਖਲੋਹੁਦਾਸ
 ਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰਾਸਧਸੀਗਿਧਨਮਾਲਾ॥੨॥੬੯
 ॥੬੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਅਤਿਤਨਿਰਮਕੋਬੋਓਹਗੁਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨ
 ਹੀਧੋਪੋਹਤਨਹਸੀਸਾਰਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸ੍ਵਨੀਕੀਰਤਨੁਸੁਆਮੀਇਹਸਾਧੋਕੋਆਧਾਰਾ॥ਚਰਨਕਮ
 ਲਅਸਥਿਰਿਰਿਦਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਭੁਨਹੁਬੇਨਤੀਕਿ
 ਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰਾ॥ਨਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥੭੦॥੬੩॥ ਸਾਰਗ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਹਰਿਕੇਨਮਹੀਨਮਾਤੋਬੋਰੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਰੀ
 ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਰੇਖਬਹੁਜੋਰੀ॥ਤੁਟਤਬਾਰਨਲਾਹੈਰਾਕਉਜਿ
 ਉਗਾਰਿਜਲੋਠੇਰੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸੁਦੀਜੇਮਨੁਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸਖੋਰੀ॥ਨਨਕਦਾਸਤੇਰੀ
 ਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਨਨਹੋਰੀ॥੨॥੭੧॥੬੪॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਚਿਤਵਉਦਾਅਉ
 ਸਰਮਨਮਾਰਿ॥ਚੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨੀਤਗਾਰਿ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰ
 ਰਿਭਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਬਿਰਥੇਜਾਹਿ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨ
 ਹਿ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਨਕਛੂਐਲਾਹਿ॥ਚਰਨਕਮਲਨਨਕਮਨੁਬੋਧਿ
 ਓਚਰਨਹਸੀਗਿਸਮਾਰਿ॥੨॥੭੨॥੬੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭਸੰਗੋਅੰਤਰਿਜਾ
 ਮੀ॥ਆਗੈਕੁਸਲਪਾਛੈਖੇਮਸੁਖਸਿਮਰਤਨਾਮਸੁਆਮੀ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਮੇਰੈਰੁ
 ਨਗੋਪਲਹਰਿਗਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿਨਜਾਈਨਿਮਖਹਿਰਦੈਤੇਪੁਰੈਕੁਰਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
 ਰਖੇਦਾਸਆਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਕੋ॥ਏਕਾਉਦਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰੁਭਉਨਹੀਨਨਕਤਕੋ॥
 ॥੨॥੭੩॥੬੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ॥ਸੰਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤ
 ਤੁਕੇਵੁਖੁਨਬਿਆਪੋਕੋਇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜੇਜਨੁਭਗਤੁਦਾਸੁਨਿਜੁਪ੍ਰਕਾਸੁਟਿਜੀਵਤਿਸੁਸੋਇ
 ॥ਉਦਮੁਕਰਉਦਰਸਨਪੇਖਾਨਕਉਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਸਟਿਨਿਚਾਰਉਦੁਸ
 ਰਾਹੀਕੋਇ॥ਦਾਨੁਦੇਹਿਨਨਕਅਪਨੇਕਉਚਰਨਜੀਵਾਸੰਤਧੋਇ॥੨॥੭੪॥੬੭॥ ਸਾਰਗ
 ਪਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਜੀਵਤਰਾਮਕੋਗੁਣਗਾਇ॥ਕਰਤ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਬੀਹੁਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀ

ਜਾਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਰੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅਨਨੁ ਜੀ ਜਾਇ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਖ ਹਿਤਿ ਦੁਹੀ
 ਰਹਾਤੁ ਮਰਾ ਪੈ ਨੈਖਾਇ॥ ੧॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁ ਹਿਨ ਜਨਮਾਧਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਸਤੋਰੀ
 ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਚਲਾਇ॥ ੨॥ ੭੫॥ ੮੮॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮਨਰੇ ਨਾਮ ਕੇ ਸੁਖ
 ਸਾਗਾ ਅਨਕਾ ਮਾਥਿ ਕਾਰਮਾਇ ਅਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਣੀਤ ਰਕ
 ਘੋਰ ਗੁਬਾਹਾ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨੀਕੁ ਮਤ ਹਰਿ ਭਕੁ ਮਤ ਬਾਰੰਬਾਗ॥ ੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਦੀਨਕਿ
 ਰਪਾਧਾਗਾ ਕਰਿ ਜੋਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮੈ ਗੈਸਾਧ ਸੀਗਿਉ ਧਾਗ॥ ੨॥ ੭੬॥ ੮੯॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫
 ॥ ਬਿਗਾਜਿਤ ਰਮਕੇ ਪਰਤਾਪਾ ਅਧਿਥਿਆ ਪਿਉ ਪਾਧਿਸਰੁ ਨਾਮੀ ਬਿਨਸੇਤੀ ਨੈਤਾਪ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਨਾ ਬੁ
 ਝੀ ਪੁਰਨ ਸਰਾਸਾ ਦੂਕੇ ਸੇਗ ਸੰਤਾਪਾ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਦੁਤ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਮਨਤਨਾ ਅਤਮ ਪਾਪ॥ ੧॥ ਕਮਰੋਪ
 ਸੰਤਮ ਦਮਤ ਸਰਸਾ ਦੂਕੇ ਸੀਗਿ ਪਾਪਾ ਭਗਤਿ ਦਛਲ ਭੈਕਾਟ ਨਹ ਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ॥ ੨॥ ੭੭॥ ੧੦੦॥
 ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਅਤੁਰਨਾ ਮਥਿਨੁ ਸੰਸਾਰਾ ਤਿਪਤਿ ਨਹੋ ਦਤੁ ਕਰੀ ਅਸਾਇ ਤੁਲਾ ਗੋਬਿਖਿ
 ਅਛਾਗ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇਓਗੁ ਏਹੀ ਅੰਧਕੂਲਾਇ ਜਨਮਤ ਬਾਰੰਬਾਗਾ ਹਰਿਕਾਸਿ ਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿ
 ਮਰਿਓ ਜਿਮ ਕੰਕਰ ਕਰਤੁ ਭਾਗ॥ ੧॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਹਕੀਰਾਵਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦਸ
 ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਏ ਮਨਤ ਨੇਕੇ ਆਧਾਗ॥ ੨॥ ੭੮॥ ੧੦੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
 ਜੀਉ॥ ਰਿਨਿ ਪ੍ਰੇਸ ਚੈ ਅੰਧਕੂਲਾਇ ਮਾਥਿ ਬੈਰਗੁ ਏਹੀ ਪੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕ੍ਰਮ ਤੋ ਬਹੁ ਭੰ
 ਗੀ ਬਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤ ਪੁਪਾਣੀ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰਸਹ ਜਿਨ ਭੋਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਅਵੈ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਗਾਖਿਲੇ ਹੁ ਪ੍ਰਭ
 ਸਰਿਬਟ ਤੇਤੁ ਮਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦਸਤੋਰੀ ਸਰਣਾਈ ਰਵ ਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਗ॥ ੨॥ ੭੯॥ ੧੦੨॥
 ॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਰਮਣ ਕਉ ਰਮਕੇ ਕੁਣ ਬਾਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਿਆਈ ਐਪਰ ਮੇਸਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਜਾਕੇ ਸੁਆਦ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ਅਦੁਤ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦਾ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਅਨਹ
 ਦੁਪਨਿਬਟੀ ਬਹੁ ਹਿਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ॥ ੧॥ ਸਨਕਾਟਿ ਕਬੂਰ ਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਪੀਵਤ
 ਅਮਿਓ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਸੁਜਪਿਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ॥ ੨॥ ੮੦॥ ੧੦੩॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕੀ
 ਨੇਪਾ ਪਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟਾ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਟੀਥ ਕਤਨਾ ਹੀ ਕਤਨਾ ਹੀ ਛੋਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਬਜਰ ਬਿਖਬਿਖਾਧਿ ਸਿਰਉ
 ਠਾਈ ਪੋਟਾ ਉਪਰਿ ਗਈ ਅੰਧਿਨ ਹਿਭੀ ਤਰਿ ਜਮਹਿ ਕਾਸੇ ਝੋਟਾ॥ ੧॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧ ਭਾਅਨਿਕ ਜੋ
 ਨੀਲੇਟਾ ਭੁਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਟੋਟਾ॥ ੨॥ ੮੧॥ ੧੦੪॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ ੫
 ॥ ਅੰਧੇਖਾਵਹਿ ਬਿਬੁ ਕੇ ਗਟਾ ਕਾਨੈ ਨਸ੍ਰਟਨ ਸਰੀਰੁ ਸੁਪੁਟਿ ਸਾਸੁ ਗਇਓ ਭੁਭਾਟਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾ
 ਬਰਵਾਟਿ ਉਦਰੁ ਲੇਪੋਖਰਿ ਮਾਇਆ ਗਈ ਆਹਾਟਿ॥ ਕਿਲਾ ਬਿਖਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਕਬਹੂ ਨਾਸਾਕਹਿ

ਛੰਟੀ॥੧॥ ਨੌਂ ਦੁਕੁਜ ਮਝੁ ਤੀ ਅਇਸੀ ਘਰਿ ਦੇਵ ਦਿਉ ਭਉ ਪਰਿ ਮਟਕਾ ਨਨਕਾ ਅਪਨਕ ਟਗੀਆਪ
 ਸਕਉ ਲਾਈ ਮਨੁ ਅਪਨਕੀ ਨੇਠਾ ॥੨॥ ੮੨॥੧੦੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਭੁਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ
 ਅਪਬੀਚਾ ਜਨਕ ਰਾਖਾ ਅਪਿਸੁਆ ਮੀਬੇ ਮੁਖ ਕਉ ਆਇ ਪਹੁ ਚੀ ਮੀਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਅ ਕੋ
 ਇਨਸੁ ਟਣੀ ਕਹੀ ਨ ਬੈਸ ਟੁਪ ਫੈ ॥ ਈਹ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਨਰ ਕੁਝੁ ਚੈ ਬਹੁ ਜੇ ਨੀ ਭਰਮਾਫੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ
 ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਇਆ ਨਨਕ ਸਗਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲੁ ਭੁਟਗਾਇਆ ॥੨॥
 ੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰਿਸਨੀ ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪੁਰਨੇ ਤਨਕਤ ਭੁਬਾਰਹਿ ਅੰਤਿ ਪ
 ਰਤੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਿ ਸੁਖ ਨ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੈ ਇਸ ਬਿਉਹਾਰੀਆ ਪਰਕਾ ਕਢੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕਾਮਝੋ
 ਹਿਜਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਦੁਖਿ ਬਿਅਪਿ ਟਾਸ ਲੇਵੁ ਤਾਰੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਨਕ ਸਦ ਸਦ ਬ
 ਏਹਾਰੀ ॥੨॥ ੮੪॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੈ ਕਢੁ ਨ ਕੀ ਮਹਿਲੀਨਾ ॥ ਨਿਮਖ ਘਰੀਨ
 ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਦੰਤ ਬੁਖੀਆ ਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰਤ ਪੀਨਾ ॥ ਗਰਭ
 ਉਦਗ ਬਿਲਲਾ ਟਕਰਤ ਤਰੇ ਹੋਵਤ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਮਹਾਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਅਤਿ ਕੋ ਜੇ ਨਿਬੁ ਮੀਨਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬੈਸਰੋਕ
 ਵਨ ਦੁਖ ਗਨੀ ਅਹਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨਾ ॥੨॥ ੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਾਣੀ ਗੀਚਰਨ
 ਚਿਟਗੀ ॥ ਵਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਤ ਬਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਹ ਅਗਾਧਿ ਉਚ ਅਥਿਅਸੀ
 ਕੀ ਮਤਿ ਜਤਿ ਨ ਕਹੀ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਾਧਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਸੁਖ ਮਹੀ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਪੀਤ
 ਮਮਨ ਮੋਹ ਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਕੀ ਨੇਸਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਨਕ ਜਮ ਕੀ ਭੂਰਿ ਰਨ ਛਹੀ ॥੨॥ ੮੬॥
 ੧੦੯॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਾਣੀ ਗੀ ਮਨੁ ਮੋਹੇ ਮਤ ਦਰੋ ॥ ਪੇਖਿ ਦਇਆ ਲ ਅਨ ਦੁਖ ਪੁਰਨ ਹਰਿ
 ਰਸਿ ਗੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਉ ਜਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਓ
 ਗੀਰ ਚੀਉ ਟਿਓ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੋ ॥੧॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਸਿਰ ਬਸੁ ਦੀਨੇ ਦੀ ਪਕਭਉ ਚਿਉ ਜੋਗੇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਸ ਬਿ
 ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲ ਹਸ ਪੁਰਤੋਰੋ ॥੨॥ ੮੭॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥ ਮਾਣੀ ਗੀ ਅਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਇ
 ॥ ਤਿਆਗੇ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਲਪਟਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ
 ਰਕਘੋਰ ਮਹਿ ਪਹੀ ॥ ਅਨਿਕ ਸਜਾਈ ਗਣਤਨ ਅਫੈ ਗਰਭੈ ਗਰਭਿ ਕ੍ਰਮ ਹੀ ॥੧॥ ਸੇਧ ਨਵੇ ਸੇਧ ਤਿਵੇ ਤੇ ਗਹਿਕੀ
 ਸਗਣਿ ਸਮੀਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ਬਿਹੁਰਿ ਨਾਦੁ ਹਿਜਾਰੀ ॥੨॥ ੮੮॥੧੧੧॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ॥
 ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਟੀਕੁ ਟਿਲ ਰਾਕੁਰਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਬਨ ਦਹਨ ਭਉ ਖਿਨ ਭੀਤ ਰਿਹਾ ਮਨ ਅਪਰਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਮਝੋ ਪਾਇ
 ਪਰਹੀਅ ਕਾ ਫੇਸੁ ਕੈਸੀ ਗਿਆ ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰ ਭੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਬਹੁ ਰਿਨ ਜੁਐ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਅਠ ਪਹਰ ਪੁਰੈ
 ਭੁਟਗਾਵ ਹੁ ਪੁਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾ ਸੁਜਨ ਤੇ ਰਾਪੁ ਨ ਪੁਨਹ ਨ ਮਸਕਾਰੋ ॥੨॥ ੮੯॥੧੧੨॥

ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਬਾਨਾ ਸਾਧਸੀ ਗੇਗਾਦਰਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਹਿ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਪਸ ਗਲ ਪੁਨਿ ਲੋਚਨਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੇ ਪਿਆਨੁ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੂਹੇ ਇਸੇ ਰਸੁ ਅਮੀ ਪੂਰਨਤਾ
 ਕੇ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਰੈ ਰੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਨੈ ਸਗਲ ਜਹਨੁ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਪੀਮੇ ਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨ ਕੁਮਾਰ
 ਗੇਵਨੁ ॥ ੨ ॥ ੯੧ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਫੁਲ ਸਰਬ ਬਣੀ ਮੇਹੁ ਅਨਦਮੰ ਗਲ ਗਉਹ ਰਿਜ
 ਸੁਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਹੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਿ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹਾਦਿ ਸਿਜਲ ਨਿਪਿਉ ਨ ਬਉਨ ਕੇਹੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਿਗੋ ਬਿੰਦ
 ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਹੁ ॥ ਸਤਿ ਤੇਜ ਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀ
 ਤਿਉ ਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹੁ ਰਮੇਹੁ ॥ ੨ ॥ ੯੨ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੁਮੇ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪ
 ਗਾਸਾ ਜਨਮੀ ਤਸਹਾਈ ਤੁਮਹੀ ਤੁਮੇ ਰੇ ਪਰਦਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਿ ॥ ਕਰੁਮ ਸਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਿਜੇ ਮੇਰੇ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁ
 ਠਗਾ ਏ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸ ਕਿਰਾਮ ਨਾਮ ਪਿਆਏ ॥ ੧ ॥ ਅਬਿਚਲੀ ਵਪਰਈ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿਕ ਬਹੁ ਡੋਲਤ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਬ ਏਦਇਆ ਰਾਸ ਰਬ ਸੁਖਾਨਿ ਪਿਪੀਹੀ ॥ ੨ ॥ ੯੩ ॥ ੧੧੫ ॥
 ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਨਿਬਹੀ ਨਮਕੀ ਸਚੁ ਬੇਪਾਲ ਭੁਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਨਿ ਧਿਧਨੁ ਬਿਬੇ ਮਾਹਿਅ
 ਲੇਪ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇ ॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਜੀਤਿ ਓਬਹੁ ਰਿ
 ਜੇ ਨੇਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਦਇਆ ਲੋਗੋ ਬਿੰਦੁ ਏਆਸ ਪ੍ਰਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ
 ਲਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ੯੪ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਾਈ ਗੀਪੇ ਖਰੀ ਬਿਸਮਾਦਾ ਅ
 ਨਦੁ ਪੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਓਅਚਰ ਜਤ ਕੇ ਸੁਦਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਪਰੈ ਸੇਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿ
 ਲਾਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨ ਸਿਰਿ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨ ਹਸੰਗਿ ਕ੍ਰਮ ਰੈ ਸਰ
 ਲੇਖਾਦਾ ॥ ਏਕੁ ਅਪਭੁ ਨਾਨਕ ਜਨਕੀਆ ਬਹੁ ਰਿਨ ਜੋਨਿ ਕ੍ਰਮਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੯੫ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫
 ॥ ਮਾਈ ਗੀਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸੁਹਾ ॥ ਏਕ ਸੁਬਿਨੁ ਹਉਆ ਨਨ ਜਾਨਉ ਵਤੀਆ ਭਉ ਸਭ ਲੁਹਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਿ ॥ ਤਿ
 ਅਗਿਰੇ ਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੁਹਾ ॥ ਦਰਸਾਪਿਅਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੇਰਿ ਓਕਾ ਦੀਨ ਰਕਤੇ ਪੁਹਾ ॥
 ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਬਿਨ ਸੀਹਉ ਮੈ ਪੁਹਾ ॥ ਰਾਮ ਗੀਰ ਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉ ਲਿਖਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੁਹਾ ॥ ੨
 ॥ ੯੬ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਨ ਸੇਕ ਚਕੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ॥ ਇਹੈ ਜ
 ਗਮ ਹਿਸਾਗ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਿ ॥ ਈਤਉ ਤਨੈ ਲਿਕਤੁ ਨ ਮੁਹਿ ਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਚੂਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿ
 ਓਸੰ ਸਗ ॥ ੧ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਅਨਰਸ ਸਭਿ
 ਖਰਾ ॥ ੨ ॥ ੯੭ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸਰਗਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤਤੇ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੇਰਾ ਮਦਮਾ ਤੇ ਸਿਮ
 ਰਤਨ ਹਿਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਨਾ ਏਨ ਕੇ ਦੇਖ ਜਗੇ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਪੀਨਿ ਇਨ ਮੇ ਪ੍ਰਕੈਸ

ਗਿਰਥੇ॥੧॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਵਸਾਸਿਧਿਸਭਉਪਰਿਸਾਧਭਲੇ॥ਨਾਨਕਵਾਸਪੁਰਿਜਬੈਛੈਉਪਰਿ
 ਲਾਗਿਪਲੇ॥੨॥੮੭॥੧੨੦॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਖੀ॥ਮਨਿਤਨਿਬਚ
 ਨਿਏਹੀਸੁਖਚਾਹਤਪ੍ਰਭਵਰਸੁਦੇਖਹਿਕਬਆਖੀ॥੧॥ ਹਰਉਭੂਬੇਅੰਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਗਰਿਰੇਰੀਜ
 ਇਨਲਾਖੀ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਿਤਿਮਨੁਬੋਧਿਆਕਰਿਸਰਬਸੁਅੰਤਰਿਰਾਖੀ॥੧॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸਾਧੁਜਨਇ
 ਹਬਾਟੀਰਸਨਭਾਖੀ॥ਜਪਿਰਾਮਨਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਹੋਰੁਦੁਤੀਆਬਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥੮੮॥੧੨੧॥
 ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੂਮਾਖੀ॥ਜਹਦੁਰਗੀਧਤਹਤੂਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਖਿਆਮਦਚਾਖੀ॥੧॥
 ॥ਹਰਉ॥ਕਿਤਹਿਅਸਥਾਨਿਤੂਟਿਕਨੁਨਪਾਦਹਿਇਹਿਬਿਧਿਦੇਖੀਆਖੀ॥ਸੰਤਾਬਿਨੁਰੈਕੋਇਛੁਭਾਭਿਆਸੰਤਪ
 ਰੇਗੇਬਿੰਦਕੀਪਾਖੀ॥੧॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਤੈਮੋਹੇਬਿਨੁਸੰਤਕਿਨੈਨਲਾਖੀ॥ਨਾਨਕਵਾਸਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰਤ
 ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਦੁਸਾਖੀ॥੨॥੮੯॥੧੨੨॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਮਾਈਗੀਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸ
 ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਏਬੀਚੇਕੁਸਤਉਦਾਸਾ॥੧॥ ਹਰਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅਪੁਨੇਉਪਜੀਦ
 ਰਸਪਿਆਸਾ॥ਸੰਤਸੀਰਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਤੁਤੀਆਆਸਾ॥੧॥ ਮਹਉਦਿਆਨਅਟਵੀਤੇਕਚੇਮ
 ਰਗੁਸੰਤਕਹਿਓਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਸੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨੁਲਹਿਓ॥੨॥੯੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗਪਤਿ
 ਸਾਰੀ॥੫॥ ਮਾਈਗੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਗੀ॥ਦਰਸਨਰੁਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਉਦਰਸਕਤਕੋਈਤੋਰਿ॥੧॥ ਹਰਉ
 ॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਪਤਿਪਿਤਸੁਤਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਪਨੁਮੋਗਾ॥ਪ੍ਰਿਥੁਸਰੀਰੁਅਸਤਬਿਸਟਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾਨਤ
 ਰੋਗ॥੧॥ ਭੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੁਰਬਲਾਜੇਗਾ॥ਨਾਨਕਸਰਟਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਬਿਨਸਿ
 ਓਆਨਨਿਰੋਗ॥੨॥੯੧॥੧੨੪॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥ਚਰਨਕਮਲਾ
 ਨੁਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੁਰੋਇ॥੧॥ ਹਰਉ॥ਚਿਤਦੁਤਗੋਪਾਲਵਰਸਨਕਲਮਲਾਕਦੁਪੋਇ॥ਜਨਮਮਰਨਬਿ
 ਕਾਰਅੰਕਰਹਰਿਕਾਟਿਛੁਡੋਏਇ॥੧॥ ਪਰਪੁਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿਖਿਆਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥ਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕ
 ਰਤੇਨਾਨਕਾਸਦੁਜੋਇ॥੨॥੯੨॥੧੨੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਗਾਹਰਿਬਿਸਰਿ
 ਜੁਅਨਿਰਾਚਹਿਮਿਥਨਸਭਬਿਸਥਾਗਾ॥੧॥ ਹਰਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਭੁਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਹੋਦੁਤਖਾਗਾ॥ਚਰਨਕਬਿੰਦਬ
 ਸਾਇਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਨਮਾਗਾ॥੧॥ ਕਰਿਅਨੁਕ੍ਰਮਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾਮਅਧਾਗਾ॥ਦਿਨਰੈਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕ
 ਮੁਖਉਜਲਦਰਬਾਗਾ॥੨॥੯੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਮਾਨੀਤੁੰਗਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
 ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨਸੀਸਭਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ ਹਰਉ॥ਧਰਿਅਨੁਕ੍ਰਮਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਥਿਪੁਰਿਗਿਆਨੀ
 ॥ਸਰਬਸੁਖਅੰਦਘਨੇਰੇਰਕੁਰਦਰਸਾਧਿਆਨੀ॥੧॥ ਨਿਕਟਿਦੁਰਤਨਿਸਾਸਦਾਸੁਹਾਗਾਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਨੀ
 ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੀਰਤੀਨਰਾਇਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੯੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਰੀ॥੫॥ ਤੁਅਚਰਨਾ

ਸੋਈ ਸਾਤੁ ਮਹਿ ਪਛਾਨੁ ਸਾਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੀਗਿ ਰਾਖਨ ਹਾਰਤੁ ਮੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਹ ਮੇਰੇ ਹਮ ਤੁਮ ਰੇ ਕਹੀ
ਐਇਤ ਉਤਤੁ ਮਹੀ ਰਖੋ ॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰਖੋ ਕੋਈ ਲਖੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕ
ਹਦੁ ਨ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਜਾ ਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਸਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ੧੦੫ ॥ ੧੨੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਨਕਰ ਮਥਿ ਕਾਗਾ ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝੁ ਤਤਿ ਸਨਾ ਕਲਗੁ ਸ
ਸੰਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਤ ਪੀਫਤ ਹਸਤ ਸੇਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਗਾਨ ਰਕਉ ਦਰਕੁ ਮੰਤ ਜਲ ਤੇਜ ਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾ
ਗ ॥ ੧ ॥ ਪਰੇ ਹੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪ ਰਤ ਕਰਣੁ ॥ ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਨ ਹੀ ਰਾਮ ਮੋਹ ਮਹੀ ਅੰਧਾਗ ॥ ੨ ॥ ਬਿ
ਬੁਠ ਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੁਠੇ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨ ਹਰਾਗੇ ॥ ਬਿੰਦੁ ਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿ ॥ ੬ ॥ ਨਿਅਰੇ ਮਾਤੀ ਗਮਤਿ ਅੰਧ ਕਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕ
ਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੁਰੁ ਸੰਤ ਰਖੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਗਾ ਕਬ ਜੇਰਿ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ॥ ਅਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਪਰਖ ਅਪਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
੧੨੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ਪੜਤਲਾ ॥ ਘਰੁ ੬ ॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕਿ ਕਹੀ ਬਿਕਾਗ ਦੇ ਪੁਰੀ ਬੀਚਰ
॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਿਆਇ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਹਾ ਕੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨ ਹੀ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਿਥਨੀ ਬਿ
ਸਥਾਗੁ ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਲੀਪੁ ਅਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੁਰੁ ਸਦਾ ਹੀ ਦਇਆ ਰਾਕ
ਏ ॥ ਅਨਾਨ ਰੁਚੀ ਮੈ ॥ ਹਰਿ ਸੀਗਿ ਸੀਗਿ ਖਚੀ ਮੈ ॥ ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਏ ॥ ਅਬ ਰਹੇ ਜਮਹਿ
ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਕੰਚਨਾਬ ਪੁਦਤ ਕਰਾ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਅਰਪਿਧਰਾ ॥ ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਪ
ਦਿਤ ਕਰਤਾ ॥ ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਿ ਬੇਦ ਜਿਦੁ ਹਭੁ ॥ ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ਸੁਦ
ਨ ਸੁਨੇ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਬਰਤ ਸੰਪਿਸੇ ਚਚਾਗਾ ॥ ਕ੍ਰਿਅ ਕ੍ਰਿਟ ਨਿਰਾਹਾਗਾ ॥
ਪਰਸ ਕਰਤ ਪਾਕਸਾਗਾ ॥ ਨਿਦੁ ਲੀਕਰ ਮਬਹੁ ਬਿਸਥਾਗਾ ॥ ਪੁਪਦੀ ਪਕਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ਰਾਮ ਦਇਆ ਰਸੁ ਨਿ
ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨੈਨ ਪੇਖਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੩੧ ॥ ਸਾਰਗ ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥
ਰਮ ਰਮ ਰਮ ਜਪਿ ਰਮ ਤਰਮ ਸਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨ ਸੇਕੁ ਮੋਹ ਅੰਧ ਟੂਟੇ ਮਇਆ ਬੰਧਾ ॥ ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਤਰਾ ਕੁਰਨ ਹੋ ਕਉ ਬੈਰਾ
ਈ ॥ ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਜਨ ਮਮਰਨ ਦੇਖ ਗਏ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩੨ ॥ ਸਾਰਗ
ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖੁ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨਿ ਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਦਨ ਸੁਨਨ ਭਗਤਿ ਕਰਨ ਅਨਿਕ ਪਾ
ਤਿ ਕਪਨ ਹਚਰਨਾ ॥ ਸਰਨ ਪਰਨ ਸਪੁ ਅਨ ਬਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ਪਾਫਨ ਮਹਿ ਮਹਾਪੁਨੀਤ ਸੇ
ਕ ਕਭੈ ਦੁਰਿ ਕਰਨ ਕਲਿ ਮਲ ਦੇਖ ਜਾਏ ॥ ਕਹਤ ਮੁਤ ਮੁਤ ਤ ਮੁਕਤ ਕੁਤ ਜਨ ਮਰਤ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤੁ

ਬੀਚਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਨਾਮਕੁਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿਅਗਿਸਗਲਕਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਆਇਕੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ॥ਹਰਿਜਨਕੀਰੇਨੁਬੀਛੁਦੈਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰਬਕੁਸ
 ਲਸੁਖਬਿਸਮਾਨਦਾਅਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਹਿਤੁਸਾਸਿਮਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਏਕਸਰਨਗੋਬਿੰਦਰਗ
 ਸੰਸਾਰਸਗਲਤਪਰਨਾਨਾਦੁਰੁਪਸਾਧਸੰਗਨਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫
 ॥ ਗੁਨਲਾਲਕਾਫੁਉਗੁਰਦੇਖੋਪੰਚਤੇਏਕਛੁਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਪਗਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨ
 ਜਾਇਮਾਨੁਤਿਅਗਿਸੇਹਾਏਕੈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੇਹਾ॥੧॥ਪਾਇਓਹੈਗੁਣਨਿਪਾਨੁਸਗ
 ਲਆਸਪੁਰੀ॥ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਰੁਤੇਰੀ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫
 ॥ ਮਨਿਬਿਰਹੈਗੀ॥ਖੋਜੀਤੀਦਰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੁਸੰਤਸੇਦਿਕੈਪ੍ਰਉਹੀਅੰਗੇਧਿਆਇਓਆਨੰਦੁ
 ਪੀਪੇਖਿਕੈਹਉਮਹਲੁਪਾਫੁਉਗੀ॥੧॥ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਆਗਿਕੈਹਉਸਰਣਿਪਰਉਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗ
 ਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰਮਨਾਫੁਉਗੀ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਐਸੀਰੋਇਪਰੀ॥ਜਾਨਤੇਦਇ
 ਮਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਹਿਬੇਚਾਇਓ॥ਜਾਤਿਜਨਮਕੁਲਖੋਈਐਹਉਗਾ
 ਫਉਹਰਿਹਰੀ॥੧॥ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੂਟੀਐਪੁਰਕਿਰਤਕਿਰਤਕਰੀ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆ॥ਨਾਨਕਸੇਦਿਏਕਾ
 ਰੀ॥੨॥੮॥੧੩੭॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨਗੋਪਲਤੂ॥ਕੀਟਹਸਤਿਪਾਖਾਣਜੀਤਸਰ
 ਬਮੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਦੂਰਿਪੂਰਿਹਜੁਰਿਸੰਗੋ॥ਸੁੰਦਰਸਾਲਤੂ॥ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਹਕੁਲ
 ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਕਰਤਕੇਲਬਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੁਰਮੇ
 ਹੋ॥ਉਪਜਤਾਬਿਕਾਰਦੰਦਗਨਉਪਰੀ॥ਨੂੰਤਕਰਸੁੰਦਰਮਨਿਗਭਉਕਰਤਛਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਧੋਹੋ॥੧॥ਰ
 ਹਾਉ॥ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇਹੀਕਚਕਰਮਿਨਜਾਤਿਸਹੀਉਨਮਤਅੰਧਪੰਧਰਚਿਤਜੈਸੇਮਹਾਸਾਗਰੋਹੋ॥੧॥
 ਉਸਰੋਹਰਿਸੰਤਦਾਸਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਛਸਪਤਿਤਪਾਫਨਾਮੁਜਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਭੀ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੂ

ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ॥ ਗੁਸਾਈਪਰਤਪੁਰੁਹਰੇਡੀਠਾ॥ਕਰਨਕਰਦਨਉਪਾਇਸਮ
 ਦਨਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਬੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਣਾਉਰਜਭਏਰੰਕਾਉਨਿਛੂਠੇਕਹਣੁਕਹਾਇਓਹਮਰਗਜਨੁਸਦਾ
 ਸਲਾਮਤਿਤਕੋਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾਇਓ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁਨਹੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਹੁਚਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਦਰੁਸਾ
 ਹਦਾਤਰਉਚੇਹੀਤੇਉਚਾ॥੨॥ਪਦਨਿਪੋਰੇਇਓਸਗਲਅਕਰਾਪਾਫਕਕਾਸਟਸੰਗੋ॥ਨੀਰੁਪਗਣਿਕਰਿਰਾਖੇਏਕਤਕੋਏ
 ਨਕਿਸਹੀਸੰਗੋ॥੩॥ਪਾਇਪਾਇਕਥਾਰਜਨਕੀਚਾਲੈ॥ਪਰਿਪਰਿਤੁਛਹਿਉਮਾਹਾਜੀਅਜੀਤਸਭਪਛੈਕਰਿਆ
 ਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਣਾਮਸਲਤਕਾਪੁਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਰਹਿਦਿਖਾਏਸ

ਚੀਸਾਖੀਚੀਨੀ॥੫॥ਹਰਿਗੁਰਗ੍ਰੰਥਾਧਿਕਾਰਪੰਨੇਦੀਨੀਨਾਮੁਦ੍ਰਾਣੀ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਦ੍ਰਿਸਾਜਨਕੀਰੋਭੈਦੀ
 ਏਰੁਦ੍ਰਾਣੀ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭੁਏਸਾਧਸੀਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੋਅਦ੍ਰਿਸਾਜਨਕੀਰੋਭੈਦੀ
 ਭਿਨ੍ਨਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੭॥ਹਮਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮੇਫੁਲਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਣਬੀਚਾਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰ
 ਸੁਦੇਖੋਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਘਰੁ੧ ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਰਾ॥੧॥ਹਰਉ॥
 ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਗੁਰਕਿਰਪਤੋਕੁਨਗਾਇਅਪਾਗਾਮਨਭੀਚਰਿਦੈਪਰਗਾਸੁਗਿਆਨੁਮੰਜਨੁ
 ਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਤਿਨਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਗਾਸੇਭਾਤਕੀਅਪਰਅਪਾਗਾਅਨਿਕਰੋਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾ
 ਰਿਸੋਗਹਰਖਦੁਹਤੁਮਹਿਨਹਿ॥੨॥ਅਨਿਕੁਪਮੇਜਾਕੇਬੇਦਪੁਨਿਕਰਹਿ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਧਿਆਨੁਕਰਹਿ॥
 ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਦਤਾਗਾਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਭੁਏਦਰਬਾਗ॥੩॥ਅਨਿਕਪਦਨਪਾਦਕਅਰੁਨੀਗਾਅਨਿਕਰ
 ਤਨਸਾਗਰਦਧੀਗਾਅਨਿਕਸੁਰਸਸੀਅਰੁਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭੂਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕਬਸੁਧਾ
 ਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾ॥ਅਨਿਕਪਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨਾ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਤਾਲਾ॥ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀ
 ਐਗੋਪਾਲਾ॥੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨਾ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆਨਾ॥ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾ
 ਨਾ॥ਸਰਬਜੀਅਪੁਰਨਗੁਰਦਾਨਾ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਰਾ॥ਅਨਿਕਬਰਨਾਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਗਾ॥ਅਨਿਕਸੇ
 ਖਨਦਤਨਾਮੁਲੇਹੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ਅਨਿਕਪੁਰੀਆਅਨਿਕਤਹਖੰਡਾ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ॥ਅਨਿਕਬਾਅਨਿਕਛਲਾਪੁਲਾ॥ਅਪਹਿਸੁਖਮਾਪਹਿਅਸਭੁਲਾ॥੮॥ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸੁਅਰੁਤਿ॥ਅ
 ਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਪਤਿ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਕੇਕ੍ਰਿਪਮਾਹਿ॥ਰਮਤਰਾਮਪੁਰਨਸ੍ਵਠਾਇ॥੯॥ਅਨਿਕਮਾਇਅਜਾ
 ਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੈਹਰਿਗਾਇ॥ਅਨਿਕਧੁਨਿਰਲਲਿਤਸੰਗੀਤਾ॥ਅਨਿਕਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤ
 ॥੧੦॥ਸਭਤੇਊਚਗੁਰਜਾਕੇਸੰਗੀਅਠਪਹਰਗੁਨਗਾਦ੍ਰਿਗੀਗਾ॥ਅਨਿਕਅਨਾਹਦਅਨੰਦਸ਼ੁਨਕਾਰਾਉਅਰਸਕ
 ਕਛੁਅੰਤੁਪਾਗਾ॥੧੧॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਥਾਨਾਊਚਤੇਊਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਨਾ॥ਅਪੁਨਕੀਆਜਨਹਿਅਪਿਪਾ
 ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਹਰਿਓਭਿਆਪਿ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਕਦਇਆਲਾ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੧੨॥੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਹਰੁਸਾਰਗਪਤਿਸਾਹੀ੫ ਛੰਤਾ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਹੈਅਲਿਪਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿ
 ਪੁਰਨੁਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਜਿਉਰਚਨੁਕੀਆ॥ਹਰਿਸਮਾਣੇਭੋਗਘਟਾਣੇਅਨਨਬੀਅਕੋਬੀਆ॥ਹਰਿਗੰਗੀ
 ਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰਸੰਤਸੰਗਿਪੁਰੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਿਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਤਾ॥੧॥ਕਉਨਉ
 ਪਮਾਦੇਉਕਦਨਬਰਾਣੀ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਹਰਿਓਸਥਾਣੀ॥ਪੁਰਨਮਨਮੋਹਨਘਟਘਟਸੋਹਨਜਬਖਿਚੈਤਬਛਾਣੀ॥ਕਉ

ਅਗਪੁਮਿਲੇਕਰਿਸਾਪੁਪਗੀਰਤਕਬੇਲਾਅਣੀ॥ ਅਰਬੁਦਰਬੁਸਕੁਜੇਕਿਛੁਦੀਸੈਸੀਗਿਨਕਛੁਜਾਣੀ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਆਰਪੁਕਵਨਉਪਮਦੇਉਕਵਨਬਰਾਣੀ॥ ੨॥ ਪੁਛਉਸੰਚਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਸਾਹੀਉਅਰਪ
ਉਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾਪੁਰਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੇਰਨਪਰਦੇਸਾਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਣੀਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਣੀਥਨਥਨ
ਤਰਦੇਸਾਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਪਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾਦੇਖਿਚਰਿਰਾਨਕਮਨੁਮੇਰਿਓਪੁਛੈਦੀਨੁ
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਸਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਇਆਪੀਨਿਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆਚਰਨਬਸਾਇ
ਆਸੰਤਸੰਗਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆਛਾਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਕੁਲੇਵੀਦਪਾਇਆਸੁ
ਭਨਾਠਸੁਖਪਰਿਮਹਿਦੂਠਮਹਾਅੰਦਸਹਜਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਮੈਪੁਰਪਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅ
ਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਸਾਰਗਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ१੨੯॥ ਪੜਤਾਲ੧੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੨॥ ਛੰਤ
੧॥ ੧੪੨ਜੇਤੁ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨਿਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਲਾਰਸੀਮੁਖਦਕਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ॥ ਕਿਆਤੂਸੋਚਹਿਕਿਆਤੂਚਿਤਵਹਿਕਿਆ
ਤੂਕਰਹਿਉਪਾਏ॥ ਤਕਉਕਹੁਪਰਵਾਹਕਾਪੁਕੀਜਿਹਗੋਪਾਲਸਹਾਏ॥ ੧॥ ਬਰਸੈਮੇਘਸਖੀਘਰਿਪਾਹੁਨਾਏ॥
ਮੇਰਿਦੀਨਕਿਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਨਵਨਿਧਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਬਹੁਕੀਏਬਹੁਬਿੰਨਾ
ਮਿਸਟਾਏ॥ ਕਰੀਪਕਸਲਸੋਚਪਦਿਤਾਹੁਟਿਲਵਹੁਭੇਗੁਹਰਿਰਾਏ॥ ੨॥ ਦੁਸਟਬਿਦਾਰੇਸਾਜਨਰਹਸੇਇਹਿ
ਮੰਦਿਰਘਰਅਪਨਾਏ॥ ਜਉਕ੍ਰਿਲਲੁਰੰਗੀਓਆਇਅਤਉਮੈਸਭਿਸੁਖਪਾਏ॥ ੩॥ ਸੰਤਸਰਓਟਗੁਰਪ੍ਰੇਰੁਹਿ
ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੰਤਰੰਗੀਲਾਪਾਇਆਠਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ
੫ ॥ ਥੀਰਅਪਰਿਬਰਿਕੁਜਬਹੋਤਾਬਿਨੁਖੀਰੈਰਹਨੁਜਾਣੀ॥ ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਮਾਤਾਮੁਖਿਨੀਰੈਤਬਓਹੁਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਣੀ॥ ੧॥ ਹਮਬਾਰਿਕਪਿਤਾਪੁਰੁਦਾਤਾ॥ ਭੂਲਹਿਬਾਰਿਕਅਨਿਕਲਖਬਰੀਆਅਨਠਉਰਨਹੀਜਹਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਚੰਚਲਮਰਿਬਾਰਿਕਬਪੁਰੇਕੀਸਰਪਅਗਨਿਕਰਮੇਲੋ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਠਿਲਾਇਰਖੈਅਨਦਸਹਜਰਬਖੇਲੋ॥ ੨॥ ਜਿ
ਸਕਾਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਬਾਰਿਕਭੂਖਕੈਸੀ॥ ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਮਨਿਬਛੈਸੋਲੈਸੀ॥ ੩॥ ਪਿਤਾ
ਕ੍ਰਿਪਲਆਰਿਆਇਹਦੀਨਿਬਾਰਿਕਮੁਖਿਮੀਰੈਸੋਦੇਨਾ॥ ਨਾਨਕਬਾਰਿਕਦਰਸਪ੍ਰਚਾਰੈਮੇਰਿਹ੍ਰਿਦੈਬਸਹਿਨਿਤਚਰ
ਨਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਸਗਲਬਿਧੀਜੁਗਿਆਹੁਕਰਿਆਤਜਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ ਕਾਰਜੁਸਗਲ
ਅਰਭਿਓਘਰਕਾਠਕੁਰਕਭੋਰੇਸਾ॥ ੧॥ ਸੁਨਿਮੈਬਜੈਬਜਤੁਹਦੀ॥ ਭੋਰੁਭਇਆਮੈਪ੍ਰਿਅਮੁਖਪੇਖੇਕਿਹਮੰਗਲਸੁਹਲਦੀ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਆਲਾਇਸਦਾਰੋਥਾਪੁਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਪਾਹੁਨਮਿਲਿਓਗੁਰਿਕਰਉਨਿਦਿਪਾਏ॥

੨॥ ਜਬਪ੍ਰਿਅਮਾਇਬਸੇਕ੍ਰਿਅਸਨਿਤਬਹਸਮੰਗਲੁਗਾਇਆਮੀਤਸਾਜਨਮੇਰੇਭਏਸੁਹੇਲੇਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾਨੁਮਿ
 ਲਾਇਆ॥੩॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਭਏਅੰਦਾਕੁਰਿਕਚਜਹਮਰੇਪੁਰੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਵਰੁਮਿਲਿਅਸੁਖਦਰਾਛਿਭਿਨਜ
 ਈਦੂਰੇ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਰਾਜਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁਰਪਤਿਕਰਿਦੋਖਜਠਰਕਉਭਰਤੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਪਿਛੋਰਿਅਨਕਉਪੁਜਹਿਅਤਮਘਤੀਹਰਤੇ॥੧॥ ਪਰਿਬਿਸਰਤੇਦੁਖਿਦੁਖਿਮਰਤੇ॥ ਅਨਿਕਬਰਿਕੁਮਹਿਬ
 ਹੁਜੇਨੀਟੇਕਨਕਾਪੁਸਰਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਆਗਿਸੁਆਮੀਅਨਕਉਚਿਤਦੁਤਮੁਤੁਮੁਗਧਖਲਖਰਤੇ॥ ਕਾਠਨਵਲੀ
 ਘਹਿਕਰਸਾਗਰੁਬਿਰਥਾਕਥਤਹਮਤਰਤੇ॥੨॥ ਸਿਦੁਬਿਰਚਅਸੁਰਸੁਰਜੇਤੇਕਲਅਗਨਿਮਹਿਜਰਤੇ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਰਨਚਰਨਕਮਲਨਕੀਤੁਮਨਰਹੁਪ੍ਰਕਰਤੇ॥੩॥੪॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ਪ੍ਰ
 ਭਮੇਰੇਇਬੈਰਾਗੀਤਿਆਗੀ॥ ਪਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਪ੍ਰੀਤਿਹਮਾਗੀਲਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਨਕੈਸੀ
 ਗਿਮੇਹਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਅਦੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਜਾਗੀ॥ ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਭਏਮਨਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਏਰੰਗਿਰੰਗੀ॥੧॥
 ਇਹੁਮਨੁਦੇਇਕੀਏਸੰਤਮੀਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲਭਏਬਰਭਾਗੀ॥ ਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਬਗਨਿਨਸਾਕਉਰੇਨਾਨਕਜਨਪਾਗੀ॥
 ੨॥੧॥੫॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਮਾਣੀਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਪ੍ਰਮਿਲਾਈ॥ ਸਗਲਸੁਹੇਲੀਸੁਖਭਰਿਸੁਤੀ
 ਜਿਹਘਰਿਲਾਲੁਬਸਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿਅਵਗਨਪ੍ਰਸਦਦਇਆਲਾਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਰ
 ਭਿਬਰਾਬਰਿਜੋਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਰਤੀਇਹਹਉਮੈਕੀਛੀਠਈ॥੧॥ ਭਈਨਿਮਾਣੀਸਰਨਿਇਕਤਾਕੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖ
 ਸੁਖਦਾਈ॥ ਏਕਨਿਮਖਮਹਿਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖਕਾਟਿਅਨਾਨਕਸੁਖਿਰੈਨਿਬਿਹਈ॥੨॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਹੀ੫
 ॥ ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਤਿਲੁਬਿਲਮੁਨਲਾਉ॥ ਬਰਸੁਪਿਅਰੇਮਾਹਿਸਪਾਰੇਹੋਇਅਨੀਦਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ
 ਤੇਰੀਧਰਸੁਆਮੀਅਮੇਰੇਕੁਭਿਮਨੁਬਿਸਾਰੇ॥ ਏਤ੍ਰੀਰੁਪਚੇਰੀਕੀਨਿਆਈਸੇਭਨਹੀਬਿਨੁਭਰਤੇ॥੧॥ ਬਿਨਉਸੁ
 ਨਿਭਿਭਠਾਕੁਰਮੇਰੇਬੋਗਿਆਇਓਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਬਨਿਭਿਸੁਹਾਰੇਪਤਿਸੋਭਾਭਲੇਅਚਾਰੇ॥੨॥੩॥੭॥
 ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਸਚਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਬਿਨਸੈਭਦਸਾਗਰੁਗੁਰਕੀਮੁਰਤਿਰਿਦੈਬਸਾ
 ਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਸਮਨਹਤੇਦੋਖੀਸਭਿਦਿਅਪੇਹਰਿਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ ਰਾਖਨਹਰੈਰਾਬਦੇਰਖਿਭਿਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁ
 ਪਾਇਆ॥੧॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲੁਦਿਖਸਭਿਕਾਟੇਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁਮਨਿਦੀਆ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਮਨਿਦੁਸਿਆਬਾਪੁਤ੍ਰੀ
 ਦੁਖਨਥੀਆ॥੨॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੇ॥ ਪ੍ਰੇਮਗੁਣਤਿਅਪੋਨਾਮੁਦੀ
 ਜੈਦਇਅਲਅਨੁਕ੍ਰਪਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਉਚਰਨਤੁਹਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮਰਿਦੈਤੁਹਾਰੀਆਸਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਪਹਿਕਰਉ
 ਬੋਨੀਤੀਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪ੍ਰਿਅਸਾ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤਮਹਨੁਜੀਦਨੁਹਰਿਮਿਲਤੇਜਨਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ ਨਾਮਅਧਾਰੁਜੀਦ
 ਨਾਪਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੨॥੫॥੯॥ ਮਲਾਰਪਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ ਅਬਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ ਰ
 ਜਾਮਰਮਰਸੁਖੁਪਾਇਓਬਰਸੁਮੇਘਸੁਖਦਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕਪਲੁਬਿਸਰਤਨਸੁਖਸਾਗਰਨਾਮੁਨਦੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਓਦੈਤੁ

ਕਉ ਭੁਗਾਭਾ ਦੀ ਕੋਠੇ ਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ॥੧॥ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੇ ਪਾਰਕੁ ਮਲਿ ਦੁਲਾਈ॥ ਤਹਿ ਸੰ
 ਸਾਰੁ ਕਉ ਨਿਰੋਸਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਧਿਆਈ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਯਾਘ ਨਿਹਰ ਬਰਸਿ
 ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦਮੰ ਗਲਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ
 ਵਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਪਾਰਕੁ ਮੁਮਤਿ ਧਿਆਈਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਰੁ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤ ਧੁਪਾਇਆ॥੧॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੁਨਿ ਰੰਜਿ ਰਾਤ ਉਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਦਲਾਇਆ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰੀਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇ
 ਆ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਯਾਘਿ ਫੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀ ਦੇਉ ਇਝੀ ਦੁਨਾ॥ ਚਿਤ ਰਿਉ ਲਾਸ ਅਸਮਿ
 ਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਦਨਾ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਿਨ ਕਉ ਅੰਤ ਰੁਨਾਹੀ॥ ਜਿਨ
 ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿ ਆਰਾਸੇ ਪੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹੀ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਹਿ ਆਜਗ ਦੀ ਸੁਰ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹੁਰੇ॥
 ਨਾਨਕ ਰਹਿ ਰਹਿ ਸਭ ਅੰਤ ਰਿਸ ਰਬ ਰਹਿ ਅਭ ਰੁਪੁਰੇ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਯਾਘਿ ਕੋਠ ਜ
 ਨ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਤਰੇ॥ ਖਗਤ ਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗਤ ਨ ਬਰਾਹਤ ਨ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਉਪਰੇ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਦੇਵ ਕੁਲ
 ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖ ਕ੍ਰਿਨ ਰਨ ਰਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਰੇ॥ ਜੇ ਜੇ ਰੁਜਨ ਕਰੈ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਕੇ ਦੁਖ ਬਿਦਰੇ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੇ
 ਧਮਹਾ ਬਿਖਿਆਰ ਸਇਨ ਤੇਰੇ ਏਨਿ ਰੇ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕੁਣਾ ਮੈਨਾਨ ਕਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰੇ॥੨॥੯॥੧੩॥
 ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਯਾਘਾ ਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿ ਰਹਿ ਰਾਟਾ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਟ
 ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁ ਕਾਰੁ ਪਾਰਕੁ ਮਿਰਾ ਬੇਕੁ ਮਕੇ ਖਲੇ ਕਪਾਟਾ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹ ਚਰਨ ਨਿ
 ਧਿ ਪਾਟਾ॥ ਸਗਨਿ ਗਹੀ ਅਭੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲ ਬਿਖ ਕਾ ਦੇਹੈ ਛਾਟੀ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁ
 ਰਿਨ ਜੇ ਨੀਮਾਟਾ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਯਾਘੁ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਮੇਹ ਰਿਹਨੋ॥ ਕੋਟਿ
 ਮਪੇ ਕੋਉ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ਪੁਰਨ ਰੁਗਤ ਚਿਹਨੋ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਇਤ ਉਤਰੇ ਲਿਭੇ ਲਿਸੁ ਮੁਪਾਇ ਚਿਤੁ ਪ
 ਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਨੋ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਰਹਿ ਆਈ ਹੋਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਰਇ
 ਹਸੰ ਕਟ ਠਿਰਿ ਅਨੋ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ ਮਲਾਰ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਯਾਘੁ ਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਗੀਮਾਈ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
 ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ॥੧॥ ਹਰਾਉ॥ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀਸਤੁ ਮਹਿ ਦਰਤੈ ਤੀਰ ਉਕੈ ਸਾਭਾਈ॥ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ
 ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸੇਸ ਰੁਨੀਰਾਈ॥੧॥ ਅਨਾਥਾ ਬੁਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਅਪਿਲੀ ਏਲਾ ਕ੍ਰਿਲਾਈ॥
 ਹਰਿ ਕੀ ਟਿਜੀ ਦਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ਯਾਘ
 ਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀ ਜੈ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਹਿਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀ ਜੈ॥੧॥ ਹਰਾਉ
 ਖੋਜ ਤੋ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇ ਸਿਧੁ ਸੋਵਿ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁ ਕਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਪੀਜੈ॥

੧॥ ਤੁਹਿ ਤੁਹਿ ਕਿਰਿ ਸਰਨੀ ਅਏ ਜਲ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਜੋ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਨਕ
 ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ॥੨॥ ੧੩॥ ੧੭॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪੁਰ ਕੋਰੁ ਗਤ ਬਛਲ ਬਿਰਦਾਇਓ
 ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਰਗਤ ਲਿਦੀ ਨੇ ਅਪੁਨੇ ਜਸੁ ਦਰਤਾਇਓ ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰੁ ਕੀ ਨੋ ਸਭੁ ਜ
 ਗਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀ ਅਨਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕੀਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸੁ ਗਾਇਓ ਤੀਵਾਉ ਨ ਲਾਈ
 ॥ ੧॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਬ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਰੇ ਸੁਖਾਇਓ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਨਕ
 ਬਿਸੁ ਸੁਮਨਿ ਅਇਓ ॥੨॥ ੧੪॥ ੧੮॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪੁਰੁ ਰਉ ਪਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀ ਸੈਬ੍ਹ ਮਪਸਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੈਗੁ
 ਟੀਅ ਬਿਸਥਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵ ਬੇਦ ਬੀਚਾਹਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੇ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਗੁ
 ਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਿਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਦਸਿਓ ਸਿਗਿਰਾ ਸਿਅਪਣਾ ਖਸਮੁ
 ਪਿਆਈਐ ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਦਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਓ ॥
 ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰਉ ਇਸ ਸਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨ ॥ ੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਭੁ ਕੁਲੁਤ
 ਰਣਹਾਗੁ ਗੁਰਿ ਭੇਟੀਐ ਨਹਿ ਏਯੋ ਨਿਅਦਤਾਹਾ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਜ ਨੁਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ
 ਅਪੁਰਿ ਆਏ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮੇਰੀ ਦਰਤਣਿ ਗੁਰ ਪਰਦਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਮੇ
 ਰਖ ਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤ ਪਾਈ ॥੪॥ ੧॥ ੧੯॥ ਮਲਾਰ
 ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਦਸਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਿ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ਲਾਏ ਪੁਰੁ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇਤੁ
 ਚਿਤਿ ਅਦਹਿ ਅਠਪਹਰੇ ਰੈਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਗਾਵੁ ਨੁ ਸੁਨੁ ਨੁ ਸੁਭੁ ਤੇ ਗਭਾਣਾ ॥ ਪੁਕਮੁ ਬੁਝੈ
 ਸੋ ਸਚੀ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇ ਗਾਓ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਓ ॥ ੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇਹੁ
 ਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹੰ ਸਿਰਿ ਆਕ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਈ ਤੇਰੇ
 ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੁਹੇ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬੁਝਹਿ ਸੁਣਿ ਅਪਿ ਦਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੇ ਤੁਧੁ
 ਭਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦਕੁ ਰਥਾਣੇ ॥੪॥ ੨॥ ੨੦॥ ਮਲਾਰ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋ ਆਵਹਿ
 ਆਲੁ ॥ ਮੇਘੁ ਦਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗੁ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤੁ ਸੇ ॥ ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੁਰੇ ਰਸੇ ॥ ੧॥ ਸਦਾ ਸ
 ਦਾ ਮਨ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇ ॥ ਅਮੈ ਬੈਠੈ ਬੈਠੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਭੰਨੈ ਭੰਨੈ
 ਜਨਹਾਗੁ ॥ ਅਪਣਿ ਆਜੀਅ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਗਾਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਦਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰ
 ਬਾਨ ॥ ੨॥ ਕਲੁ ਗਵਾਇ ਆਕਰਤੇ ਅਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸੇ ਜਾਪਿ ॥ ਦਿਸਟਿ ਪਰਿ ਰਖੇ ਸਭ ਜੀਤ ॥

ਉਣਗਾਵਹੁਨਿਤਨਿਤਰਗਵੰਤ॥੩॥ਏਕੋਕਰਤਾਅਪੇਆਪਾ॥ਹਰਿਕੋਰਗਤਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪਾਨ॥
 ਵੈਕੀਪੈਜਰਖਦਾਅਇਆ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਤਿਸਕਾਬੋਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀਪ
 ॥ਗੁਰਸਰਣਾਣੀਸਗਲਨਿਪਨਾਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਈਐਮਹਾਕ੍ਰਮੁਰਉਦੁਖਦਰਦੁਸਭੁਜਾਇਸਾ
 ਪਸੰਗਿਸਦਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰੁਪੁਰਾਸਾਲਹਿ॥ਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਜਪਹੁਦਿਨਰਾਤੀਮਨਚਿੰਦੇ
 ਠਲਪਾਇ॥੧॥ਗਹਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਦਰੁਅਦਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਸੇਇ॥ਜਨਮਮਰ
 ਦੁਖਤੇਰਖੈ॥ਮਾਇਆਬਿਭੁਠਿਰਿਬਹੁਕਿਨਚਖੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁ
 ਸਾਚੈਨਾਇ॥ਸਚਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਰੁਸਾਚੀ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੇਗੁਰਸੰਗਿਰਾਚੀ॥੩॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਈ
 ਐਦਰੁਗੁਰਗਾਕਾਮੁਕੋਪੁਲੇਰੁਮਨਤੇਤਿਆਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਚਰਣਨਿਦ੍ਰਸਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਚੁਅ
 ਰਦਾਸਿ॥੪॥੪॥੨੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਤਿ

ਗੁਰਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਪੜਤਲਾ॥ ਘਰੁ੩ ॥ਗੁਰਮਨਰਿਪਿਅਦਇਅਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਆ॥
 ਕੀਨੇਰੀਸਗਲਸੀਗਾਗਤਜਿਓਰੀਸਗਲਬਿਕਾਗਾਪਾਵਤੇਅਸਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਗਹਉ॥ਐਸੇਰੇਮਨ
 ਪਾਇਕੋਆਪੁਗਦਾਇਕੋਕਰਿਸਾਪਨਸਿਉਸੰਗੁ॥ਬਾਜੈਬਜਹਿਮ੍ਰਿਦੰਗਅਨਾਹਦਕੋਕਿਲਰੀਰਾਮਨਾਮੁਬੋਲੈ
 ਮਧੁਰਬੈਨਅਤਿਸੁਰੀਆ॥੧॥ਐਸੀਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਸੇਰੁਅਤਿਅਪਾਰਪ੍ਰਿਅਮਮੋਘਤੇਸੇਰੀਸੰਗਿਸੰਭ
 ਨੋ॥ਭੁਟਉਤਰਨਾਮਭਨੋ॥ਰਮਰਮਰਮਮਲਾ॥ਮਨਿਛੋਰਤੇਹਰਿਸੀਰੀਸੰਗੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤ
 ਮੁਖੀਆ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮਨੁਘਨੈਕੁਮੈਥਨੈ॥ਉਮਕਿਤਰਸਿਚਲੈ॥ਪ੍ਰਭਮਿ
 ਲਬੋਕੀਚਾਹ॥੧॥ਗਹਉ॥ਫੈਗੁਨਮਾਈਮੋਰਿਆਈਕਹੰਉਬੋਦਨਕਾਰਿ॥੧॥ਆਨਉਪਾਦਸਗਰਕੀਏ
 ਨਹਿਦੁਖਸਾਕਹਿਲਾਹਿ॥ਭੁਜੁਸਗਨਿਸਾਪੁਨਾਨਕਾਮਿਲੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਹਿਗਾਰਿ॥੨॥੨॥੨੪॥
 ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੇਰੁਸੁਹਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਹਰਾਹੁਪੂਰੀਧੁਬਅਪਸਰਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸਗ
 ਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਪੁਨਿਲਲਿਤਗੁਨਗਅਨਿਕਭੰਡਿਬਹੁਬਿਧਿਰੁਪਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਗਿਰਿ
 ਥਲਜਲਭੁਟਨਭਰਪੁਰਿਪਾਟਿਪਾਟਿਲਾਲਨਛਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਸਾਪਸੰਗਿਰਾਮਈਅਰਸੁਪਾਇਓਨਾਨਕਜਕੈ
 ਭਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧ
 ਰੇ॥੧॥ਗਹਉ॥ਦਰਸੁਸਠਲਿਓਦਰਸੁਪੇਖਿਓਗਏਕਿਲਬਿਖਗਏ॥ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਆਰੇ॥੧॥ਬਿਸ
 ਮਬਿਸਮੈਬਿਸਮਭਈ॥ਅਘਕੋਟਿਹਰਤੇਨਮਲਈ॥ਗੁਰਚਰਨਮਸਤਕੁਰਾਰਿਪੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਤੁਪੀਏਕਤੁਪੀ
 ॥ਭਗਤਏਕਤੁਹਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੨॥੪॥੨੬॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਬਰਸੁਸਰਸੁ
 ਆਗਿਆਹੋਰਿਅਨੰਦਸਗਲਭਾਗ॥੧॥ਗਹਉ॥ਸੰਤਸੰਗੇਮਨੁਪਰਛਹੈਮਿਲਿਮੇਘਧਰਸੁਹਾਰਾ॥੧॥ਘ

ਨਯੋਗਪ੍ਰੀਤਿਸੇਗਾਚਿਤੁਚਾਤ੍ਰਿਕਬੁੰਦਗਾਨੈਸੋਹਰਿਸੰਗੇਮਨਸੋਹਾਤਿਅਗਿਮਾਇਆਧੋਹਾਮਿਲਿਸੰਤਨ
 ਕਜਾਗਿਆ॥੨॥੫॥੨੭॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਗੁਨਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤਾਰਮਨਮਧਰਿਚੀਤ
 ॥੧॥ਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਨੁਤਜਿਗੁਮਾਨੁਮਿਲਿਸਾਪੁਅਕੈਸੀਗਿਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਰੰਗਿਮਿਟਿਜੀਰਿਦੋਖਮੀ
 ਤਾ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਏਦਇਆਲਾਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖੈਜੀਜਲਾਸਾਧਜਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਆਨਕਗਏ
 ਗੋਬਿੰਦਨੀਤਾ॥੨॥੬॥੨੮॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ ਘਨੁਗਰਜਤਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਗੁਨਗਾਵਤੁ
 ਬਚੈਨਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰਨਸਾਗਰਪੁਨਿਅਨਤਾਰਸਬੈਨਾਪਥਿਕਪਿਆਸਚਿਤਸੋਰੇ
 ਰਮਾਰਮਜਲੁਲੈਨਾਹਰਿਦਰਸਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੈਨਾ॥੨॥੭॥੨੯॥ ਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ
 ੫ ॥ ਹੋਗੋਬਿੰਦਹੋਗੋਪਾਲਹੋਦਇਆਲਲਲਾ॥੧॥ਗਾਉ॥ਪ੍ਰਨਾਥਅਨਾਥਸਖੇਦੀਨਦਰਦਨਿਦਰ
 ॥੧॥ਹਿਸਮਰਥਅਗਮਪੂਰਨਮੋਹਿਅਇਆਧਰਿ॥੨॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਭੁਇਆਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥੩॥੮
 ॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਲਾਰਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਛੰਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਦਤੋਅਪਨੇਜਨਸੰਗਿਰਤੇਜਨਸੰਗਿਰਤੇ
 ਦਿਨਸੁਰਤੇਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਟੀਸਰੈਗੋਪਾਲਗੁਣਨਿਪਿਸਦਾਸੰਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈਮਨੁਮੇ
 ਹਿਲੀਨਾਚਰਨਸੰਗੇਨਾਮਰਸਿਜਨਮਤੋਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਪੁੰਕਿਨੈਕੋਟਿਮਧੇਜਾਤੇ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਮਤੇ
 ਗੀਗਤਿਅਗਮਅਪਾਰੋਮਹਾਪਤਿਤਤੁਮਤਾਰੋਪਤਿਤਪਾਦਨਭਗਤਿਦਛਲਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੁਆਮੀਆਸੰ
 ਤਸੰਗੇਰਜੁਨਿਸੰਗੇਰੰਉਸਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਆਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਜੇਨੀਰੇਨਾਮਸਿਮਰਤਤਾਰੋਨਾਨਕਦਰਸ
 ਪਿਆਸਹਰਿਜੀਉਅੰਪਲੇਹੁਸਮਾਰੋ॥੨॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਭਜਲਜਨਤੇਰੇਮੀਨਾਜਲ
 ਮੀਨਪ੍ਰਭਜੀਉਏਕਤੂਹੈਭੋਨਾਨਾਨਾਜੀਐਗਹਿਭੁਜਲੇਦਹੁਨਾਮੁਦੇਦਹੁਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਮਾਨੀਐਭੁਜੁਸਾ
 ਧਸੰਗੇਏਕਰੰਗੇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਦੀਨਾਅਨਾਥਨੀਚਸਰਣਾਇਨਾਨਕਕਰਿਮਇਆਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥੩॥ਆਪ
 ਸਕਉਆਪੁਮਿਲਾਇਆਕ੍ਰਮਭੰਜਨਹਰਿਗਇਆਅਚਰਜਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਿਲੇਗੁਣਨਿਪਿਪਿ
 ਮਾਰਿਆਮਹਾਮੰਗਲਸੁਖਉਪਜੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਤਸਾਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਿਸੇਰੇਦੇਖਿਮੇਰੇਪੁਰਬਿਲਿਖਿ
 ਆਪਾਇਆਬਿਨਦੰਤਿਨਾਨਕਸਗਨਿਤਿਨਕੀਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥੪॥੧॥ ਚਉਪਦੇ੨੨॥

ਪੜਤਾਲ੮॥ ਛੰਤ੧॥ ੩੧ਜੇਰੁ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਨਿਰਭਉਨਿਰਦੈਰੁ
 ਅਕਲਪੁਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਕਾਨੜਾਸ੍ਰੀਮੁਖਦਕਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨ ॥ ਗਾਈਐਗੁਣਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਾਦੁਖ

ਬਿਦਾਰਨੁ ਖਦਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟ ਤੇ ਇਸ ਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤਾ ਮੁਖ ਨਹਿ ਸਾਧਰੈ ॥
 ਕੋਟਿ ਪਰਾਪੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਰੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਅਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਚਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ ਜਾ
 ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੀਮ ਏਆ ॥ ਹਲਤਿ
 ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ਅਗਧ ਉਤ੍ਰੁ ਧੂਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥
 ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਢਤ ਜਾਗਤ ਸਸਿਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਹਰਿ ਜਾਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿ ਏਨਾ ਜਾ ਕੋ ਸੁ
 ਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਤਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀਤਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀ
 ਨਾ ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਉ
 ॥੪॥ २॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਗਾਇ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ
 ਸੰਤਨ ਕੀ ਉਚਾਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਵੈ ॥ ਹੋਇ ਕਿ ਪਾ
 ਲੁਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ ਤਿਸ ਨ
 ਨ ਬੁਝੀ ਬਹੁਰੰ ਗਮਾਇਆ ॥ ਨ ਮੁਲੇਤ ਸਰਬ ਸੁਖਾਇਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾਗੁ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਲਾ ॥੪॥ ३॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ਐਸੀ ਮੰਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋ ॥ ਟਹਲ ਸੰਤ
 ਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੁ ਕਾਹਰਿ ਨਾਮੀ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁਪ
 ਰੁਜੀ ਉਕਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਹਲ ਭਵੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇ ਹੀ ॥੨॥ ਅਗਿਆਨ ਭ
 ਰਮੁ ਬਿਨ ਸੈਦੁ ਖਡੇ ਗਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ४॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤ ਨ ਪੂਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲ
 ਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਵਨ ਹਾਰੀ ਗਵੈ ਗੀਤਾ ॥ ਤੇਉ ਪਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ
 ॥੧॥ ਪੇਖੇ ਬਿੰਨ ਪਰੇ ਸਨਹਰੈ ॥ ਜਿਹ ਭੇਜਨੁ ਕੀਨੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਸੁੰਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ॥ ਜੈ ਸੋ ਸਾ
 ਤੈ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਸਭੁ ਕਰਣੀ ਸਾਗ ॥੪॥ ५॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿ
 ਸਾਰੀ ॥੫॥ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਤ ਤਉ ਮਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸੇਭਾ ਜਤਕ
 ਤ ਪੇਖਿ ਆਹਿ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰੇ ਪਰੇ ਉਚਾਰਿ ਰੀਝੀ ਰਾਖਹਿ ॥੨॥ ਏਤਿ ਪੇਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤ
 ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਹਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ६॥
 ਕਾਨ੍ਹਾ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥੫॥ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਅਪਿਉ ਪਾਰਨਾ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨਿ
 ਰਾਹਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਰੇਗੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਾ ਪਾਇ ॥੨॥ ਅਸਥਿਤ ਭਏ
 ਬਸੇ ਸੁਖ ਬਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤ ਪਾਇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਲ ਲੋਗਾਨ ਨ ਕਲਿ ਪਤਨ ਮਾਇ ॥੪॥ ੭॥

ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਿਸਰਿਗਈ ਸਰਤਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਨ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੇ ਸੋਭਲ ਮਨਿ ਓਇ ਹਮੁ
 ਮਰਿਸਾ ਪੂਰੇ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਰਮ ਹਿਰਦਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਨਾਈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਕਨ੍ਹਾ
 ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੇ ਪਰਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮਾਰੈ ਉਪਰਤੁ ਮਰੀ ਓਇ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸ ਭਰੇ ਸਾਤੁ ਮਰਤੁ ਮਰਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈਲੈ ਪਰਨਾ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਬਲੁ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਹੇਲੈ ਜੋ ਜੋ ਕਹੁ ਸੇ
 ਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਦ ਉਹੇ ਹੁਕਿ ਪਲਤ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾ
 ਮੁਹਿ ਪਾਇ ਓਸਿ ਭੁਭਾਰਿ ਓਨਾ ਨਕਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਚਰਨ ਚਿ
 ਤੁਲਾਇਆ ॥ ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ਮਮੰਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤੈ
 ਰਾਜ ਜੋ ਬੀਧਿ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਠਿ ਰਿਧਾਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਝਿ ਪੈਸਾ ਤਿਪਈ ਗੁਨ ਗਾਇ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਝੈ ਪਸੁ ਕੀਨਿਆਈ ਕ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿ ਓਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੋ ਦਰੀ ਕਾਟੀ ਨਾਨਕ
 ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਗਾਇਆ ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ
 ਸੰਤਿ ਮੁਰਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਅਸੋਰੇ ਤਪੁ ਰਨ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖ ਜਾ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਪੁੰਨ ਦਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਾਧੁ ਸੀਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹੁ ਫਿਕਾਉ ਨ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥
 ੧੧ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੨੩ ॥ ਕਬੀਐ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਪਰਮੇਸੁਰ ਸਿਮਰ
 ਤਪਾਈ ਐਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸਮਾਸੇ ਸਿਮਰਤੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤੋ ਹਿਖਿਨ ਭੀ
 ਰਹਿ ਪਰਬੁ ਹਮ ਕੈਰੀਗਿ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨੁ ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਨ ਹੋਏ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਸੰਗਿ ਸਾਈ
 ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਰੇ ਨੁਨਿ ਤਿਮ ਜਨੁ ਕਹੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀਉ
 ਚੀਬਾਨੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਹਰੇ
 ਨ ਗਾਇਆ ਮਾਨਤੁ ਪਨੁ ਪਾਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤੁ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤ ਉਤ ਕਹਾਉ ਭਾਵੈ ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ
 ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਪਦਿ ਤਸੰਤ ਅਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਸਰਨਿਆ ਓਨਾ
 ਕਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਕਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਨਾਉ ਸਾਜਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨ
 ਇਕੰਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨਦ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੁਰਤਿ ਤਿਸ ਅਨਨਾਹੀ ਭਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਤੁ ਇਕ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿ
 ਠਿਕੋ ਏਕ ਸਮਲ ਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਗੰਤ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ਰਿਦ ਭਉ ਅੰਤ ਸੰਤਿ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਰ ਸਨਾਨ ਨਕ

ਹਰਿਗੋਗਿਰਤਾ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਕਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਸਾਜਨਸੰਤਅਉਮੇਰੈ॥੧॥ਗਹਉ॥ਅ
 ਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੈ॥੧॥ਸੰਤਚਰਨਪਰਉਮਾਥੈਦੀਵਨਾਕਿਹਿਰੋਇ
 ਅੰਧੇਰੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲਾਬਿਗਸੈਗੋਬਿੰਦੁਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੨॥ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਦੁਰਿਦਰਿ
 ਨਾਨਕਉਚਬੋਲੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੇਹਮਾਨਯੋ
 ਹਰਮਰਾਖਿਲੀਜੈਕਾਟਿਬੋਲੈ॥੧॥ਗਹਉ॥ਬੁਝਦਸੰਸਾਰਸਾਗਰਾਉਪਰੋਹਰਿਸਿਮਰਿਤੰਨਾਗਰਾ॥੧॥
 ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਪੁਰਨੇਰਾਕੁਰਪੁਰਮੇਰਾ॥੨॥ਦੀਨਦਰਦਨਿਦਾਰਿਤਾਰਨਾਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨੀਧਿਪਤਿ
 ਉਧਰਨਾ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖਕਰਿਪਾਇਓ॥ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਤ੍ਰਿਦਾਇਓ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਕਨਕ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਧਨਿਉਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੀਗਿਲਗੀ॥ਕੋਟਿਜਾਪਤਪਸੁਖਪਾਏਆਇਮਿਲੇਪੁਰਨ
 ਬਰਭਾਗੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਮੇਹਿਅਨਾਭਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਦਰਓਟਸਹਲੀਮੇਹਿਤਿਆਗੀ॥ਭੋਰਭਰਮਕਾਟੇ
 ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਾਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੇਵਤਜਾਗੀ॥੧॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਬਡੇਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੁਰ
 ਨਰਤਨਗੀ॥ਨਾਨਕਜਾਚਿਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਰੈਮਸਤਕੁਆਨਿਧਰਿਓਪ੍ਰਭਪਾਗੀ॥੨॥੭॥੧੮॥ ਕਨਕ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਕੁਚਿਲਕਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਤਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਗਹਉ॥ਤੂਸਮ
 ਰਭੁਸਗਨਿਜੇਗੁਰੁਰਾਖਹਿਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪੋਮਸੁਚਿਸੰਜਮਨਾਹੀਇਨਬਿਧੇਛੁਟਕਰਾ॥
 ਗਰਤਪ੍ਰੇਰਾਅੰਧਤੇਕਾਦੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਰੀ॥੨॥੮॥੧੯॥ ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਘਰੁ॥ ॥ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਰੈ॥ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ
 ਅਪਿਮੁਕਤੁਮੇਹਿਤਰੈ॥੧॥ਗਹਉ॥ਕਵਨਕਵਨਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਰੈ॥ਲਾਖਲਾਖ
 ਲਾਖਕਈਕੋਰੈਕੋਰੈਐਸੇਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸਮਹੀਕੁਈਪੈਲਾਗੁਲਾਲਰੰਗਰੈ॥ਕਹੁਨਾ
 ਕਸੰਤਨਰਸੁਆਈਪੈਜਿਉਚਾਖਿਭੁੰਗਾਮੁਸਕਰੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਕਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਨਜਾਨੀ
 ਸੰਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਨਾ॥ਉਚਨਿਚਸਭਪੇਖਿਸਮਨੇਮੁਖਿਬਕਤੇਮਨਿਮਨਾ॥੧॥ਗਹਉ॥ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਕੇ
 ਸੁਖਸਾਗਰਭੈਭੰਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰਨਾਮਾਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਕੁੰਤਸਿਓਮੰਤ੍ਰਦੀਓਗੁਰਕਾਨਾ॥੧॥ਕਰਤਰਦੇਕੁਰਾ
 ਕਰੁਣਾਐਅੰਤਭਜਾਮੀਗਿਨਾ॥ਅਠਪਹਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਦੈਮੀਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨਾ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਕਨਕ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਕਹਨਕਹਦਨਕਉਕਈਕੇਤੈ॥ਐਸੇਜਨੁਬਿਰਲੇਰੈਸੇਦਕੁੰਜੇਤਤਜੇਗਕਉਬੋਤੈ॥੧॥
 ਗਹਉ॥ਦੁਭਨਾਹੀਸਭੁਸੁਖੁਹੀਪੈਰੇਏਕੈਏਕੀਨੇਤੈ॥ਬੁਰਾਨਹੀਸਭੁਭਲਾਹੀਪੈਰੇਹਾਰਨਹੀਸਭੁਜੇਤੈ॥੧॥ਸੋਗੁ
 ਨਾਹੀਸਦਾਹਰਖੀਪੈਰੇਛੋਡਿਨਾਹੀਕਿਛੁਲੇਤੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪੈਕਤਅਦੈਕਤਰਮਤੈ॥੨॥੩॥
 ॥੨੨॥ ਕਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ॥ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਸਰਿਨਜਾਇ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਤਿਹਸੰਗੇਮੇਹ

ਨਿਮੋਹਿਰੀਮੋਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਪਹਿਕਹਉਬਿਥਾਹਉਅਪੁਨੀਤੇਉਤੇਉਗਹਿਰੇਅਟਕਾਇ॥ਅੰ
 ਨਿਕਭਾਤਿਕੀਏਕੈਜਲੀਤਾਕੀਕੀਠਿਨਹੀਛੋਰਾਉ॥੧॥ਠਿਰਤਠਿਰਤਨਾਨਕਦਾਸੁਆਇਓਸੀਤਨਹੀਸਰਨਾਇ
 ॥ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਭਰਮੋਮੋਹਮਾਇਅਲੀਓਕੀਠਿਲਗਾਉ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫
 ਆਨੰਦਰੰਗਬਿਨੋਦਹਮਰੈ॥ਨਾਮੋਗਦਨੁਨਾਮੁਧਿਅਦੁਨੁਨਾਮੁਹਮਾਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੋਗਿਆਨੁ
 ਨਾਮੁਇਸਨਾਨਾਹਰਿਨਾਮਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸਦਰੈ॥ਹਰਿਨਾਮੋਸੋਭਾਨਾਮੁਬਰਾਈਓਜਲੁਬਿਖਮੁਨਾਮੁਹਰਿਤਰੈ
 ॥੧॥ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਲਅਮੋਲਾਭੁਇਓਪਰਪਤਿਗੁਰਚਰਨਾਰੈ॥ਕੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮਗਨ
 ਭਏਹੀਅਰੈਦਰਸਾਰੈ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਸਾਜਨਮੀਰਸੁਆਮੀਨੇਰੋਪੇਖਤਸੁਨ
 ਤਸਭਨਕੈਸੰਗੇਬੋਰੈਕਾਜਬੁਰੇਕਹਛੋਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਜੇਤੋਲਪਟਾਇਓਕਛੂਨਹੀਨਾਹੀਕਛੂਤੇਰੋ
 ਆਗੈਕ੍ਰਿਸਟਿਅਦਤਸਭਪਰਗਟਈਹਮੋਹਿਓਰਮਅੰਧੋਰੋ॥੧॥ਅਟਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਮਾਇਆ
 ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਭੁਬਿਸੇਰੋ॥ਕੁਨਾਨਕਏਕੈਰੋਸਉਬੰਧਨਕਟਨਹਾਰੁਭੁਰੇਮੋਰੋ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨ੍ਹਾ
 ਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮਰੈਗਾਰਿਓਤੁਮਰੀਟੇਕਭਰੇਸਾਠਾਕਰਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਅਹਿਓ
 ੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਗਛਤਦਰਸਨਭੇਟਿਮਿਟਾਰਿਓਰੁਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਦਉਜੀਆਰਾਸਹ
 ਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੧॥ਕਉਨਕਹੈਤੁਮਤੇਕਛੂਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਰੰਗਰੂਪਰਸ
 ਨਾਮੁਨਾਨਕਲੈਲਾਹਿਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਬੂਤਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਪੀਰੈ॥ਬਿਨਸੈ
 ਮੋਹਰੁਮੁਦੁਖਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਸਿ
 ਮਰਤਨਾਮਮਨਹਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਾਧਜਨਾਮਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੇ
 ਬਸੇਰੋ॥ਚਰਨਸੀਤਨਕੇਮਾਥਮੋਰੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੨॥
 ੯॥੨੮॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਹਰਿਪਰਸਨਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾ
 ਨਿਅਖੀਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਨਿਪੂਰਿਗਹਿਓਜਸੁਪ੍ਰੀਤਮਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲ
 ਮਲਹਰਸਨਾ॥ਪਾਦਪਾਦਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਾਅੰਗਸੰਗਕਾਇਆਸੀਤਸਰਸਨਾ॥੧॥ਸਰਗਿਗਹੀਪੂਰਨ
 ਅਬਿਨਾਸੀਅਨਉਪਾਦਥਕੀਤਨਹੀਕਰਸਨਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪਨੇਅੰਧਘੋਰਸਗਰਨਹੀ
 ਮਰਸਨਾ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜਤਮੀ
 ਭੁਅਨਿਕਬਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਮਤਅਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪ੍ਰੀਤਮਪੇਖਤਕੁਮਤਲਖਹਰੀਆ॥੧॥ਅਨਿ
 ਰਬਿਉਹਰਅਚਾਰਬਿਧਿਹੀਨਤਮਮਦਮਤਕੋਪਜਗੀਆ॥ਕੁਟਕ੍ਰਿਪਾਲੋਹੁਪਲਦੀਨਬੰਧਨਨਕਉਧ

ਰੁਸਰਨਿਪਰੀਆ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਵਾਰਾਹਰਿਬਿਸ
ਰਤੇਹੀਹਨਿ॥੧॥ਰਹਉਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗਿਆਨਲਾਗਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਰਿਭੂਮਿਪਾਗਹਿ॥ਬਿਖੈਰਸ
ਸਿਉਆਸਕਤਮੁਫੇਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਿ॥੧॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਭਿਅਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀਖਾਨਿ॥ਪਤਿਤਪਾ
ਵਨਸਰਨਿਆਇਓਧਰਾਨਕਜਾਨਿ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਅਦਿਲੋਕ
ਉਰਮਕੋਖੁਖਾਰਬਿੰਦਾਏਜਤਏਜਤਰਤਪਾਇਓਬਿਸਰੀਸਭਚਿੰਦਾ॥੧॥ਰਹਉਚਰਨਕਮਲਰਿ
ਦੈਧਾਰਿਉਤਰਿਆਦੁਖਮੰਦਾ॥੧॥ਰਾਜਪੁਤਪਰਵਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੋਗੋਬਿੰਦਾਸਾਪਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇ
ਓਨਾਨਕਠਿਰਿਨਮਰੰਦਾ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ੫੨੫ ॥ਪ੍ਰਭਪੁਜੋਰੇਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਹਿਰਿਪਾ
ਵਹੁਮਾਧਾਗਾਧਿ॥ਜਗਜੀਵਤੋਹੋਰੋਕਿਰਪਾਧਿ॥੧॥ਅਨਿਕਪੂਜਾਮੈਬਹੁਬਿਧਿਏਜੀਸਾਪੂਜਾਜਿ
ਹਰਿਭਾਵਸਿ॥ਮਾਟੀਕੀਇਹੁਪੁਤਰੀਜੇਗੀਕਿਆਇਹਕਰਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਬਾਹਪਕਰਿਜਿਸੁਮਾ
ਰਗਿਪਾਵਹੁਸੋਤੁਪੁਜੀਤਮਿਲਾਸਾ॥੧॥ਅਦਰਓਟੈਮੈਕੋਇਨਸੁਝੈਇਕਹਰਿਕੀਓਟਮੈਆਸਾ॥ਕਿਆ
ਦੀਨੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਜਉਸਭਘਟਪ੍ਰਭੂਨਿਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕੀਮਨਪਿਆਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹਿ
ਅਤੁਹੈਤੁਮਰਾਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਸਾ॥੨॥੧॥੩੩॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ੫੨੬ ॥ਜਗਤਉਧਰਨਾਮਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਨਦਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿ
ਕੇਰੈ॥ਹਰਿਗੰਗਗੰਗਾਅਧੁਪੇਰੈ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਰੈ॥ਨੈਨਦੇਖਸਾਧਦਰਸੇਰੈ॥ਸੋਪਦੈਜਿ
ਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥੧॥ਸੇਵਉਸਾਧਸੰਤਚਰਨੇਰੈ॥ਬੰਛਉਧੁਰਿਪਦਿਤਕਰੇਰੈ॥ਅਠਸਠਿਮਜਰੁ
ਮੈਲੁਕਟੇਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਹੀਮੇਰੈ॥ਕਿਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੇਰੈ॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋ
ਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁਕਰੇਰੈ॥੧॥ਅਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰੰਕੇਰੈ॥ਸਗਲਤਿਆਗਹੁਭਾਉਦੁਜੇਰੈ॥ਕਫਨਕਹ
ਹਉਗੁਨਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਏਕਟੁਲੇਰੈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਮੇਰੈ॥ਮਿਲੁਨਾਨ
ਕਦੇਦਜਗਤਗੁਰਕੈਰੈ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਰ

ਸਨਪਰਸਾਨਾ॥੧॥ਆਸਪਿਆਸਸਠਲਮੂਰਤਿਉਮਗਹੀਉਤਰਸਨਾ॥ਦੀਨਲੀਨਪਿਆਸਮੀ
ਨਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤਨਾ॥ਹਰਿਸੰਤਨਾਕੀਰੇਨਾ॥ਹੀਓਅਰਪਿਦੇਨਾ॥ਪ੍ਰਭਏਹੈਕਿਰਪੇਨਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹਿਤਿਆਓ
ਛੋਰਿਓਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੋਟਨਾ॥੨॥੨॥੩੫॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ॥ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗ
ਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹਸਤਪੁਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਉਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲੁਹੋਦਤ
ਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਚਾਕਰਤਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖੰਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਕੋਟੇਬਿਨੁਸਤੰ

ਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਤਿਰਹਤਬਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੇਗ੍ਰਹਿਅਪੈਚੁਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨ
ਜਰੰਗਾ॥ਸੋਮੁਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਚੰਗਾ॥੨॥੩॥੩੬॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਕਾਨ੍ਹਾਪਃ੫ ਘਰੁ੭ ॥ਤਿਖਬੁਝਿਗਈਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ॥ਪੰਚਗੁਰੋਚੇਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋਹ
ਰੇਗੁਨਗਾਫਤੀਗਾਫਤੀਗਾਫਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭਮੇਸਿਉਮੇਸਿਉਐਸੀ
ਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਓਤੁਮਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੇਪੈਸੰਤਪਾਇਧਿਆਇ
ਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੇਕੇਹੋਗਾ॥ਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਗਾ॥ਅਨਿਕਦਾਸਕੀਰਤਿਕਰਹਿ
ਤੁਹਾਗੀ॥ਸੋਈਮਿਲਿਓਜੇਭਾਫਤੇਜਨਨਾਨਕਠਾਕੁਰਹਿਓਸਮਾਇਏਕਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥੨॥੧॥੩੭

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ਘਰੁ੮ ॥ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਦਇਅਲਲਲਾਹੀਮਾਨਚਰ
ਨਰੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਲਗਿਆਨਧਿਆਨ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਾਇਦੀਨਦਇਅਲਮੋਹਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਅਮਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੇ
ਦੁਰਮੁਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲ
ਹਨਗੁਰਮਿਲੇਆਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਨਖਟਨਜਟਨਮੋਹਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥
ਜਰਨਰਾਤਿਨਤਪਨਕ੍ਰਮਨਅਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥ਸੋਧਿਸਗਰੋਸੋਧਨਾਸੁਖਨਾਨਕ
ਭਜੁਨਉ॥੨॥੨॥੩੯॥ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ਘਰੁ੯ ॥ਪਤਿਤਪਾਫਨੁਕੁਗਤਿਬਛਲੁਭੈਹਰਨਤਰਨਤਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈ
ਨਤਿਪਤੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੇਖਿਸੁਨਤਕਰਨ॥੧॥ਪ੍ਰਨਾਥਅਨਾਥਦਤੇਦੀਨਗੋਬਿੰਦਸਰਨਾ॥ਅਸਪ੍ਰ
ਨਦਖਬਿਨਸਨਗਾਹੀਓਟਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨ॥੨॥੧॥੪੦॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਚਰਨਸਰਨ
ਦਇਅਲਠਾਕੁਰਆਨਨਾਹੀਜਾਇ॥ਪਤਿਤਪਾਫਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੈਸਾਰਗਾਰਬਿਕਾਰਸਾਗਰਪਤਿਤਮੋਹਮਾਨਅੰਧਾ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੀਗਿਧੀਧਾ॥ਕੁਰਗਹੇਪ੍ਰਭਆਪਿਕ
ਚਹੁਰਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿਪਾਪਬਿਨਾਸਾ॥ਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆ
ਸਾ॥ਪ੍ਰਭਪੁਰਨਗੁਨਤਾਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਅਲਗੁਪਾਲਨਕਹਰਿਰਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨ੍ਹਾ
ਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਫਾਰਿਫਾਰਉਅਨਿਕਭਉ॥ਸੁਖਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮੰ
ਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉਤਤਾ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਤਾ॥ਭੁ
ਖੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੁਖਿਬਿਹਤਾ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨ੍ਹਾਪਾਤਿਸਾਰੀ੫ ॥ਅ

ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਜੋਰੇ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਲੋਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਪ ਅਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜੁ
 ਹਾਵੀ ਅਗਨਿ ਚੈ ਨ ਤੇਰੇ ਗੀਤੋਰੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਨ ਸਿਉ ਸੀ ਗੁਤੋਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਇਨ ਜਾਇ ਬਸੇ ਨਿਜ ਅਸ
 ਨਿਉ ਪਕ ਮਲ ਬਿਗਸੇਰੇ ॥ ਛੁਟ ਕੀਹ ਉਮੈ ਸੇਰੇ ॥ ਗਾਇਓ ਗੀ ਗਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੇ ॥ ੨ ॥
 ੪ ॥ ੪੩ ॥ ਕਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੀਰੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾਹਿ ਜਾਪਿ ਜੇ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ ਪੰਥੁ ਗ
 ਖਰੇ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹਿਤਾਪ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਗਤੇ ਮਤੇ ਸੀ ਗੁਬ ਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੀਤਾਪ ॥ ੧ ॥ ਨਮੁ
 ਜਪਤ ਸੇਉ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ਜਿਸ ਹਿਉ ਧਾਰਹੁ ਆਪ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈਰਵ ਮਾਨ ਨ ਕਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ੨ ॥
 ੫ ॥ ੪੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੨੧ ॥ ਅਐ ਸੇਵਾ ਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤ ਹੁ ਜਾਤਿ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹੀ
 ਪੰਚ ਦੇਹੀ ਉਰ ਛੁਟਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਉ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧੁ ਆਵੁ ਤਸੀ ਗੁਨਿ ਦਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜ
 ਨ ਮਜੇ ਨਿਭੁ ਮਿਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥ ੧ ॥ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਦੁਲਭ
 ਜਨ ਮੁਸਠ ਲੁਨਾਨ ਕਭੁ ਫੁਟਿ ਭਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੪੫ ॥ ਕਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ੫੨੨ ॥ ਸਯ
 ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਅਏ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ਬਲੇ ਭੋਲੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਜੋ ਗਿ
 ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ਕਤ ਦੂਤ ਜਾਏ ॥ ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ
 ਲੁਭਾਏ ਆਨਤ ਜਾਏ ॥ ਬਾਨ ਬਨਾਏ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਨਾਨ ਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੪੬ ॥
 ਕਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥ ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪ ਅਰੀ ਮਅਗੋ ਚਰਚਿ
 ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਰੀ ॥ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਤਨ ਜਗ
 ਅਨਿਕ ਉਪਾਦਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਰਹਿ ਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨਨ ਕਸੰਤੋ
 ਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੪੭ ॥ ਕਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਮਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ
 ਗੁਾਚਿਤ ਦਉ ਚਰਨ ਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿਭੇਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਰੂਟ ਤਨ ਹੀਜੋ
 ਗੁਾਪਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਸੁਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਈਤਉ ਤਰਾਮ ਪੁਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਬੇਰਿ ॥ ਸੰਤ
 ਸਰਨਤ ਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਸਿਓ ਦੁਖ ਘੋਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪੮ ॥ ਕਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ
 ਅਸਨੇਹਾ ਸਾਜਨੇ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭ ਕੇਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਮੀਰ ਉਤਾਨੁ ਮੀਰ ਉਪਨੁ ਲਖਾਮੀ
 ਸੁਤ ਦੇਹ ॥ ੧ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੁਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਭੈਰਵ ਇਰਗਤਿ ਨਿਹਾਲਨ ਕਸ
 ਦਾਸ ਦਾਕੁਰ ਬਾਨ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੪੯ ॥ ਕਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚ ਰੀਜੇ
 ਗਪਿ ਆਨ ਭੋਖ ਗਿਅਨ ਠਿਰਤ ਠਿਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹਿ ਅਹਿ ਅਹਿ ਅਦਰੁ ਪੁਰ

434

१६ सतिनामुकगताप्रवृत्तिरुत्तिरिदं

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

292

ਜੇਗਗਿਆਨਪਿਆਨਸੇਖਨਾਗੈਸਗਲਜਪਹਿਤਰੰਗੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਬਲਿਹਰੈਜੋਪ੍ਰਕਾਸਦਸੰ
ਗੀ॥੨॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਕਲਿਆਨਪ:੫ ਘਰੁ੨ ॥ ਤੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮਾਨਿ। ਨੈਨਬੈਨਸ੍ਵਨਸੁਨੀਐਅੰਗਅੰਗੇਸੁਖਪ੍ਰ
ਨਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਤਉਤਦਹਦਿਸਿਰਦਿਓਮੇਰਤਿਨਹਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ ਜਤਕਤਾਤਪੇਖੀਐਹਰਿਪੁਰ
ਖਪਤਿਪਰਧਨਾਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਮਭੈਮਿਟੇਕਬੇਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥੨॥੧॥੪॥ ਕਲਿਆਨਪ:੫
ਪ੍ਰਗੁਨਨਦਪੁਨਅਨੰਦਬੇਦਾ। ਕਬਤਸੁਨਤਭੁਨਿਜਨਾਮਿਲਿਸੰਤਮੰਡਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨਪਿਆ
ਨਮਾਨਦਾਨਮਨਰਸਿਕਰਸਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਪਖੰਡਲੀ॥੧॥ ਜੇਗਜੁਗਤਿਗਿਆਨਗੁਗਤਿਸੁਰਤਿਸ
ਬਦਤਤਬੇਤੇਜਪੁਤਪੁਅਖੰਡਲੀ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਨਾਨਕਕਛੂਦੁਖਾਨੰਡਲੀ॥੨॥੨॥੫॥
ਕਲਿਆਨਪ:੫ ॥ ਕਉਨਬਿਧਿਤਕੀਕਹਾਕਰਉ॥ ਪਰਤਿਧਿਆਨੁਗਿਆਨੁਸਸਤ੍ਰਗਿਆਅਜਰ
ਪਦਕੈਸੇਜਰਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਸਤਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਕੈਦਰਿਸਗਨਿਪਰਉ॥੧॥ ਕਹੁਪਹਿਰ
ਜੁਕਾਪੁਪਹਿਸੁਗਕੋਟਿਮਧੇਮੁਕਤਿਕਹਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਾਮਰਸੁਪਾਣੀਐਸਪੁਚਰਨਗਹਉ॥੨॥੩॥
੥੬॥ ਕਲਿਆਨਪ:੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਰਿਦਇਅਲਪੁਰਖਪ੍ਰਸਖੋ॥ ਗਰਭਜੋਨਿਕਲਿਕਲਜਲ
ਦੁਖਥਿਨਾਸਨਹਰਿਰਖੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮਧਰੀਸਰਨਿਤੇਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਅਲਟੇਕਮੇਰੀ॥੧॥ ਅਨਥ
ਦੀਨਅਸਦੰਤਾਨਾਮੁਸੁਆਮੀਮਨਹਿਮੰਤਾ॥੨॥ ਤੁਝਬਿਨਾਪ੍ਰਕਾਸਨਜਾਨੁ॥ ਸਰਬਜੁਗਮਹਿਰੁ
ਮਪਛਾਨੁ॥੩॥ ਹਰਿਮਨਿਬਸੇਨਿਸਿਬਾਸੋਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਅਸੋਰੇ॥੪॥੪॥੭॥ ਕਲਿਆਨਪ:੫
॥ ਮਨਿਤਤਿਜਾਪੀਐਭਗਵਾਨਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹਏਪੈਸਦਾਸੁਖਕਲਿਆਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬਕ
ਰਜਸਿਭਿਏਗਾਇਗੁਨਗੋਪਲਾ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੈਨਾਹਿਅਦੁਖਕਾਲਾ॥੧॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਪ੍ਰਭਮੇਲਿਆਕਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਪੁਰਖਪ੍ਰਗਟਦੇਵਾ॥੨॥੫॥੮॥
ਕਲਿਆਨਪ:੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤਰਜਮੀਜਾਨੁ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਗਟਪਰਸਮੇਸਰੁਨਿਹਚਲੁਸਚੁ
ਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਨਨਕੋਈਸਮੁਧਤੇਰੀਅਸਤੇਧ੍ਰੁਗਤਾਨਾ॥ ਸਰ
ਬਘਟੇਵਾਤੇਸੁਆਮੀਦੇਹਿਸੁਪਹਿਰਣੁਖਣੁ॥੧॥ ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਸੋਭਾਪੁਰੰਗੁਪਨੁਮਾਣੁ॥ ਸਰ
ਬਪੁਖਾਮਾਨੰਦਨਾਨਕਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਕਲਿਆਨੁ॥੨॥੬॥੯॥ ਕਲਿਆਨਪ:੫ ॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰ
ਨਕਲਿਆਨਕਰਨਾਪ੍ਰਭਨਾਮੁਪਤਿਤਪਦਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਨਿਸੰਗਜਮਕਲੁਤਿਸੁਨਖ
ਦਨੋ॥੧॥ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਅਨਿਕਸੁਖਹਰਿਭਗਤਿਲਵੈਨਲਾਵਨੋ॥ ਪ੍ਰਭਦਰਸਲੁਬਧਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁਕ੍ਰਿ
ਜੋਨਿਨਪਾਦਨੋ॥੨॥੭॥੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਚੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦ ਕਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ੫ ਬਿਭਾਸ ਚਉ ਪਦੇ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਅਤਨੁ ਸਾਜਿਅ
ਪੰਚਰਤਰ ਚਿਜੇ ਤਿਨਿ ਦਾਜਿਅ ॥ ਸਿਹਜਾ ਪਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਨਿਹਾਨਿ ਮਖਨ ਦਿਸਾਰੁ ਸੇਵਹੁ
ਸਾਹਿਗ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਮਨਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋ ਗਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਾਰਤਾ ਤੂ ਪਦਹਿ
ਪ੍ਰਾਪਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਪਵੇਰੇ ਗਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥ ਰਿਜ ਕੁਸ
ਮਾਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤਾ ਸੇ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ਨੀਤ ॥੨॥ ਤਹਾ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਕੋਇ ਅਪਾਧ ਇਕ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਪੈਵੈ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਏਕਾ ਬਖਸਿ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਹਿਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥੩॥ ਕਿਰਤਿ ਸੀ ਜੋਗੀ
ਪਾਇਆ ਭਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਏਤੁ ਮਰੈ ਦੁਆਗਾ ਜਨਨਾਨਕ ਦਰ
ਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਸੇਵਾ ਜਨਕੀ ਸੇਰਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿ
ਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਕੁ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨਕੈ ਭੰਗੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ
ਹਿ ਜਨਾਈ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਹੀ ਜਨਲੀ ਏਛੁ ਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਤਿਨ ਸੁਖ ਪਾਇ
ਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇ ਆਸੇ ਈ ਜਨੈ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪੈਰਾਨੈ ॥੨॥ ਸੇਭਾ ਖੀ ਅਸਭ ਤੇ
ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰ੍ਹਿਦੈ ਦਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਹਰਿ ਬੁ
ਠ ਗਾਇ ॥੩॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਕੁਰ ਦੇਵ
ਅਨਾ ਕਉ ਪਰੈ ਜਨਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ
ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਗੁਰ ਗੰਢਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲ ਮਲ ਜਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮਚਰਨਿ ਪਾਹਿ ॥੧॥
ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਹਿ ਆਮਾਰ ਗੁਸੀਸਾ
ਸਗਲ ਤਿਅਹਿ ਨਿਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਐ ॥
੩॥ ਭੂਰੁ ਤਪ੍ਰੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਹਿਰਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਹਿ
ਸਦਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉਵਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਾਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀ ਅੰਨੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਨੀ
॥ ਪਰਬੁ ਹਮਨਾਨਕ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਵਡੈ ਰਾਗਿ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਸਗ
ਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਵੀਏ ॥ ਅਪਨਾਨੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾ ॥ ਏਸ ਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ
॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਦਗਨਿਕਾ ਟਿਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਰਾ ਖਿਲੀਏ ॥ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਬਿਨ ਭੀਤ ਰਿਭਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਪਰਬੁ ਮੁਅਰਾਧੀ ਅਪੁਨੇਸ

ਤਿਹੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅਗਮਅੰਗੇਚਰੁਬਿਅੰਤੁਸੁਅਮੀਤਕਾਅੰਤੁਪਾਈਐ॥ਲਾਭੁਖਾਇਤੇਈ
 ਐਧਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮਪਿਆਈਸਦਾਸਦਾਕੁਨਗਾਇਆ॥
 ਕਦੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਸਿਮਰ
 ਤਨਾਮਕਿਲਬਿਖਸਰਨਸੋਸਦੁਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀਰਸੋ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੇਭਾਵੰਤੋ॥ਸੇਫਕਸੇਦਿਸ
 ਦਾਸੇਹੰਤੋ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧੇ
 ਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿਰਾਖੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੋਟਿ
 ਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸਾ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲਹੋਸਾ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਐਸਾਗੁਰੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਸੁਮਿਲਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿਫਲਾਗੀ॥੩॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਆਠਪਹਰਅਪੁਨੀਲਿਫਲਾਇ॥
 ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਈ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿ
 ਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਗੋਬਿੰਦਾ॥ਭੈਬਿਨਸੈਉਤਰੀਸਭਉ
 ਦਾ॥੧॥ਇਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਜੇਗੁਰਕਰੈਸੋਈਭਲਮੀ॥ਠਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾ
 ਉ॥ਮਨੀਤਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਈ॥ਕਲਿਕਲੇਸਕਿਛੁਬਿਖਨੁਤਹੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਜੀਅ
 ਕੈਸੀਗਿ॥ਉਤਰੀਮੈਲੁਨਾਮਕੈਗੀ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਪਿਆਗੁ॥ਬਿਨਸੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰ
 ਕਾਗਾ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਨਕਾਮਾਰਗੁਜਨੀ॥ਭਾਇਭੁਗਤਿਹਰਿਸਿਓਮਨੁਮਾਨੀ॥੩॥ਸੁਣਿਸਜਣਸੰਤਮੀਤ
 ਸੁਹੇਲੋ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਅਗਹਅੰਤੋਲੋ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧਿਗਾਈਐ॥ਕਦੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀ
 ਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਸੇਧਨਵੰਤਸੇਈਸਦੁਸਾਹਾ॥ਹਰਿਕੀਦਰਗਹਨਾ
 ਮੁਦਿਸਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੀਤਾ॥ਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਿਰਮਲਪੂਰਨਗੀਤਿ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਦਯੀਦਾਪਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਕੁਨਗਾਈ॥੨॥ਸਭਲਜਨਮੁਜੀ
 ਦਨਪਰਦਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਾ॥੩॥ਬਿਨਸੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤ
 ਰਹਿਪਾਗਿ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥੫॥ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰੀਤਾਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਦਾ
 ਸਦਾਅਟਲਾ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੁਖਦਰਦੁਸਭੁਤਾਕਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਮਨ
 ਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਮੁਕਤੋਸਧੂਪੁਰੀਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰੇਪਾਗਿ॥ਭੁਭਿਰਮੁਖਿਨਸੈ
 ਬਿਕਾਗਾ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਨਿਰਭੈਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੩॥ਅਨਦਸਹਜਰਸਭੁ
 ਖਘਨੇਗੇ॥ਦਸਮਨੁਦੁਖੁਨਾਮਵੈਨੇਗੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਬਿਖਸ

ਭਿਖਾਰੀ ॥੩॥ ਸੀਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਰਏ ਸੁਰੇ ਲੋ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਸਿਦਿ ਲੈ ਮੇਲੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਠ
 ਹਕਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਦਾ ਦੁਕਿਆ ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥ ੧॥ ਰਹ
 ਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਦੂਠੇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਸੂਠੇ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬ
 ਠੀ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੨॥ ਪਰਿਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਨੀਥਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ
 ਹਉ ਜਾਈ ॥ ੩॥ ਦੋਇ ਕਰ ਜੇ ਕ੍ਰਿਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥੪॥੯॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਸੂਤੁ ਜਨਮ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਐਕ ਰੁਭਾਗੀ
 ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਐਕ ਰਬਾਣੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਬ ਦਿਸ ਤੋਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧ ਨ
 ਹੋਆ ਜੇਗੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਮਾਹਿ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ
 ਤਿਨ ਲੀਆ ਰਖਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਾਨਾ ਬਕਾਨਾ ਬੁਝਾ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਨਿਦਾ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ ॥ ਪੁਰਨ ਕਰਮ ਤਾ
 ਕੇ ਆਚਾਰ ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨ ਦੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹੋ ਜੇ ਨਿਨ ਭਵੇ ॥ ਈਹ ਉਚ
 ਰਣ ਪੁਜਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੩॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਗੁਰਿ ਪਰਿਆਹ ॥ ਭਾਕੋ ਟਿਮਧੇ
 ਕੋ ਦਿਹ ਲਾਦਾਸੁ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਪੈ ਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰ ਸਿਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ॥੪॥
 ॥੧०॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਗਏ ਬਿਖਿਆ ਜੀ ਜਾਲਾ ॥ ੧॥
 ਸਾਚ ਸਬ ਦਿਸਿ ਉਲਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਏ ਆਚੀਤਿ ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪਰਗਾ
 ਸੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੇ ਕੀਨਾਰਿ ਦੇ ਨਿਦਾਸੁ ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ
 ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦੀਨ
 ਦਇਆਲੁ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਅਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਉਣ
 ਆਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਪੁਰਨ ਭਈ ਆਸਾ ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਮਨਿ ਦੂਠੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
 ਵੈ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥ ਪਹੁ੨ ॥ ਅਟਕੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਰਬ
 ਸਿਧਿ ਕਲਿਆਣਾ ॥ ਪੁਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਨੀਤਾ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਪੰਕਾ ਰਬਿ
 ਨ ਸੈਲ ਗੋਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖ ਭਾਗੈ ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੇਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਏ ਜਮੁ ਨ ਤੋਏ
 ਜਿਸੁ ਪੂਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨॥ ਗੈਨਿ ਦਿਨ ਸੁਖਿ ਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ

ਜਾਦੇਖਉਤਰਮਰਦੀਰਾਗਾਗੀਭਲੀਏਅਪੁਨੇਗੁਰਗੋਪਲਾ॥੨॥ਦਸਨਗੀਜੈਕਰੀਦੁਹਗਾਨੀ॥

ਮਿਲੈਜਿਸਹਿਪੂਰਨਕਰਮਾ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਬਿਖਾਵਬਿਨਸੇਗਾਖਿਲੀਨੇਅਪਿਆਮਾਤਮਿਤਮੀ
ਤਰਾਣੀਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਪਵਤਲਾ॥ ਰਮਰਮਰਮਰਮਜਾਪਾਕਲਿਕਲੇਸਲੇ
ਭੋਮੇਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅੰਤਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਅਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਵਿਤੁਜਾਹਿਪ
ਪਾ॥੧॥ਨਾਨਕੁਬਾਰਿਕੁਕਛੁਨਜਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭਮਾਣੀਬਾਪਾ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਰੀ
ਪ ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਟੇਕਾਉਚਮੁਚਬਿਅੰਤਠਾਕੁਰਸਰਬਉਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਾਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇ
ਕਾਸੀਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨਨਾਨਕਪਦੈਸੁਖਅਨੇਕਾ॥੨॥੨॥੧੫॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—
ਗਗੁਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤੁਬਨਿਤਾਚੁਗਹਿਚੇ
ਗਅੰਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾਉਗਛੁਪਰਿਭਮਾਨਿਮੀਰਮੇਹਾਗਾਗੁਨਗਾਹਕਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਏਕੁਰਮਾ
ਰਾਅੰਤਰਜਮੀ॥ਧਰਏਕਮੈਟਿਕਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਸਾਹਵਰੁਪੁਰਖਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਲਿਨਗਨਿ
ਸਿਉਮੇਗੀਟੂਟਨੇਹੋਈ॥ਗੁਰਿਕਹਿਅਏਹਛੂਰੀਧੋਯੀ॥ਮੁਖਿਮੀਠੀਖਾਣੀਕਉਗਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਮ
ਨੁਗਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਲੋਭਮੇਹਸਿਉਗਈਦਿਖੋਟਾ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਮੇਹਿਕੀਨੀਛੋਟਾ॥ਇਹਠਗ
ਦਰੀਬਹੁਤੁਪਾਰਗਲੇ॥ਹਮਗੁਰਿਗਖਿਲੀਏਕਿਰਪਾਲੇ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉਠਾਟਨਬਨਿਆ॥ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਮੇਹਿਕਾਨੀਸੁਨਿਆ॥ਗੁਰਿਕਹਿਅਏਹਰਸਹਿਬਿਖਾਗਨਿ॥ਇਨਸਨਬੰਧੀਰਸਾਤਲਿਜਾਇ
॥ਹਮਗੁਰਿਗਬੇਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਅਹੰਮੇਵਸਿਉਮਸਲਤਿਛੋਡੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਅਏਹੁਪੁਰਖੁਹੋਗੀ
॥ਇਹੁਨੀਘਰੁਘਰੁਕਹੀਨਪਾਏ॥ਹਮਗੁਰਿਗਖਿਲੀਏਲਿਵਲਾਏ॥੫॥ਇਨਲੋਗਨਸਿਉਹਮਭਏਬੇ
ਰਾਣੀ॥ਏਕਕ੍ਰਿਹਮਹਿਦੁਇਨਖੀਟਾਣੀ॥ਅਏਪ੍ਰਭਪਰਿਅੰਚਰਿਲਾਗੇ॥ਕਰਹੁਤਪਦਸੁਪ੍ਰਭਸਰ
ਬਾਗੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭੂਸਿਉਬੋਲੀਕੀਏਨਿਅੰਏ॥ਸਗਲਦੂਤਮੇਰੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੂਠਕੁਰਹਿਹੁਗੁ
ਹੁਸਭੁਤੇਗਾਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਅਨਿਬੇਰਾ॥੨॥੧॥ਪ੍ਰਭਾਤੀਪਾਤਿਸਾਰੀਪ ॥ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੋਧਮਹ
ਅਹੰਕਾਰਾ॥ਪੁਜਕਹਹਿਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਰਿਏਸਨਾਨੁਤਨਿਚਕੁਬਣਾਏ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਕਬਹੀਨ
ਜਾਏ॥੧॥ਇਤੁਸੰਜਮਪ੍ਰਭੂਕਿਨਹੀਨਪਾਇਆ॥ਭਗਉਤੀਮੁੰਦਾਮਨੁਮੇਹਿਆਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਾਪਕਰਹਿਪੰਚਕੋਬਸਿਰੇ॥ਰੀਰਬਿਨਾਇਕਹਰਿਸਭਿਉਤਰੇ॥ਬਹੁਰਿਕਮਾਦਹਿਹੋਇਨਿਸੀਕਾ॥ਜਮਪੁ
ਰਿਬੀਧਿਖੇਕਲੇਕਾ॥੨॥ਪ੍ਰਘਰਬਾਧਿਬਜਾਦਹਿਤਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਠਿਰਹਿਬੇਤਾਲਾ॥ਦਰਮੀਅ
ਰੀਸਾਪਨਮੁਆ॥ਪ੍ਰਭੂਸਭਕਿਛੁਜਨੈਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥੩॥ਪ੍ਰਮਾਤਾਪਰੇਰੀਕੇਬਸਤ੍ਰਾਅਪਟਕਾ

ਮਹਿਮਾ ਗ੍ਰਿਹੇਨ ਸਤਾ ਦੇ ਸੁਭੇ ਤਿ ਪਰ ਦੇ ਸਹਿਧਾਇਆ ਪੰਚਰੰਗ ਲਾਏ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥
 ਕਾਨਠਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੁਕਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਰੀ ਤਿ ਪਤਾ ਦਨ ਤੇ ਟੁਕਾ ਬਨਿ ਤਾਏ ਤਿ ਬਦਨ ਵਰਿ ਪਰਨਾ
 ਗੀ ਦੇ ਸਿਨ ਪਾਈ ਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿ ਆਗੀ ॥ ੫ ॥ ਬੈਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਰਾ ਮੇਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈ
 ਐ ਜੇਨੀ ॥ ਅੰਤ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖ ਦੇ ਹੀ ਸਹਤਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਦਿ ਆਪਿ ਆਮ ਸਤਾ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰ ਮਗਤੋ ॥ ਪੁਛੁ ਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੋ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰ ਮਕਰੈ ਅਜਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਬਾ
 ਲੁ ਘਰ ਠਹਿਰਨ ਠਾਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸਨੇ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆ ਲਾਗ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿ ਪਿਓਲਾ
 ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋਟੀ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਦ ਰਸਨੁ ਪਾ
 ਈ ਐ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰਾਈ ਐ ॥ ੯ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਕਿਲ ਬਿਖਸਤਿ ਕਾਟੇ ॥ ਪਰ ਮਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਠਾਟੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ
 ਸਰਨਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੁਕਾ ਗਏ ਨੁਮਿਟਿ ਆ ਅੰਧਿ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਗਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿ
 ਸੋਇ ॥ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਬੀਜੇ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬੈਰਾ ਬੈਰੇ ਪਛੋਦੇ ਭੈਰਵ ਮੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁੰਨਿ ਆਤਮੈ ਕੀਨੈ ਧਰਮਾ ॥ ੪ ॥
 ਮਹਾਤਰੰਗ ਤੇ ਕੰਢੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗੀਛਾ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਨਾ ਮੁਸਮਾਇਆ ॥ ਅਪੁ
 ਨੈਰਾ ਕੁਰਨ ਵਰਿਨਿ ਹਾਲਿ ਆ ॥ ੫ ॥ ਅੰਗ ਲਖੁ ਕਲਿ ਅਠ ਬਿਥਾਈ ॥ ਜਹ ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਕੁਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਰੋਮ ਜਗਤਿ ਰਧਤ ਪੁਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ
 ਇਸਨ ਨੁਕਰੀ ਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾਨਿ ਮਖਰਿ ਦੇ ਪਾਗੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊ
 ਚ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨਿਕੀ ਬੀਛੁ ਊਧੁ ਗਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭ
 ਰਪੁਰਿ ॥ ੮ ॥ ਆਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਨੇ ਗਾ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇ ਗਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿਲੀ ਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜ
 ਪਿਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ੯ ॥ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇਨੁ

੧੮ ॥ ਤਿਨ ਮੁਕਰਤ ਪਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਸਹਸਰਿ ਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਕਤਿ ਚਮਾਤ ਕਤਿ ਚਪਿਤਾ ਕਤਿ ਚਬਨਿਤਾ ਬਿਨੈ ਦਸੁਤਾ ॥ ਕਤਿ ਚ
 ਕੁਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧ ਕਤਿ ਚਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਤੋ ॥ ਕਤਿ ਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪ ਪੇਖੰ ਤੇ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ ਤਿਆਰੀ ਤਸੀਹ

ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਨ ਨਾਨਕ ਲਖ ਪੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹਾ ॥ ੧ ॥ ਧਿਰੀਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੀ ਧਿਰਾ ਸਨੇਹੀ ਕੁਤਬੀਧ
 ਵਹਾ ਧਿਰਾ ਸਨੇਹੀ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹਾ ॥ ਧਿਰਾ ਸਨੇਹੀ ਕਿਹਾ ਰਥ ਕਹਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸਨੇਹੀ ਸਵਿਸੁਖ ਯੀ
 ਬਸੀਤਿ ਨਾਨਕਹਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥੀਤ ਦੇਹੀ ਖੀਣੀਤ ਬਲਨੀ ॥ ਬਰਪੰਤਿ ਜਗੁਆ ਹਿੰਦੁ ਮਾਇਆ ਅਵੰਤ
 ਮਾਸਾ ਅਥਿਤੁ ਭਵਨੀ ॥ ਗਨੀਤ ਸਦਾ ਭੈਯਾਨ ਪਰਮੀ ॥ ਪਤੀਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀਤ ਤਮਾਸੁ ਯੀਨਾਨ
 ਕਾਗੋ ਬਿੰਦੋਗੋ ਬਿੰਦੋਗੋ ਬਿੰਦੋਗੋ ਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਚ ਕੋਟੀ ਰਚੀਤਿ ਤੇਯੀ ਲੇਪਨੀ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹਾ ॥
 ਨਵੰਤ ਦੁਆਰ ਭੀਤਰ ਹਿਰੀਬਾਇ ਰੂਪ ਅਸਥੀ ਭਨਹਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰਨਹਾ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜਨੀ
 ਤਿਅਸਥਿਰੀ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਪਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ਜਪੰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁ
 ਰੰਤ ਤੁਯੀ ਅਚੁਤ ਕੁਣ ਗੀ ॥ ਪੂਰਨ ਬਹੁਲੇ ਕਿਪਾਲਾ ਗੀਤੀ ਰੰਭਿ ਚੈ ਸਰਬ ਗਿਆਪਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਤਿ ਆਪਿ
 ਪੰਥਿ ਸ੍ਰਮ ਚਰਣੀ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ॥ ੫ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਿਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਰੇਣ ਲਖ ਅਦਪਹਾ ॥
 ਅਹੋ ਜਸਿ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹਾ ਨਾਨਕ ਰੋਮਨ ਛੇਵੇਤੋ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਲਵੰਤ ਕਰੀ ਸੇਵੰਤ
 ਸੁਰਾਚਤੁਰਦਿਸਹਾ ॥ ਬਿਖਮਥਾਨ ਬਸੰਤ ਉਚਹਨਹਾ ਸਿਮਰੰਤ ਮਰਣ ਕਵਚਹਾ ॥ ਹੋਵੰਤਿ ਅਗਿਆ
 ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੋ ॥ ੭ ॥ ਸਬਦੰਰਤੀ ਹਿਤੀ ਮਇਆ ਕੀਰਤੀ ਕਲੀਕਰਮ
 ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥ ਮਿਟੰਤਿ ਤ੍ਰਗਤ ਭਰਮ ਮੋਹੀ ॥ ਭਗਵਾਨ ਰਮਣ ਸਰਬ ਰੂਪਾਨੀ ॥ ਦਿਸਟ ਤੁਯੀ ਅਮੋਘਦ
 ਰਸਨੀ ਬਸੰਤ ਸਾਧਰਸਨਾ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੰਜਾ ਪੁਜਾਪਨਾ ॥ ੮ ॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੀ ਘਟੰਤ
 ਦੀਪੀ ਘਟੰਤ ਰਦਿਸ ਸੀਅਰਨ ਖਿੜ ਗਗਨੀ ॥ ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿਤਰ ਸਿਖੰਭੀ ॥ ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ
 ਸੁਤ ਕੁਤਹੀਤੀ ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸੁਰੂਪੀ ॥ ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤਾ ॥
 ਸਥਿਰੀ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ੯ ॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਪਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੀ ॥ ਦ੍ਰਿਵੰਤ ਨਾਮੰਰ ਜੀਤ ਲੋਭੀ ॥ ਸਰਣਿ
 ਸੰਤੀ ਕਿਲ ਬਿਖਨਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪਰਮ ਲਖਿਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਿਰਤ ਮੋਹੀ
 ਲਪ ਬੁਧੰਰਚੰਤ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੇਦ ਸਾਹੀ ॥ ਜੋਬਨ ਬਹਿਕੁ ਮਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹਾ ॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋਰੰਤਿ ਬ
 ਸਤ੍ਰਾ ॥ ਇਵੰਤ ਮਾਇਆ ਬਾਪਿਤੀ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋਭਗਵਾਨ ਏਨ ਮਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਨਮੰਤ ਮਰ
 ਣੰਹ ਰਖੰਤ ਸੋਗੀ ਭੋਗੀਤੋਰੇ ਗੀ ॥ ਉਚੰਤ ਨੀਚੰਨਾ ਸੁਖੁ ਚੰਗਾ ॥ ਰਾਜੰਤ ਮਾਨੀ ਅਭਿਮਾਨੰਤ ਹੀਨੀ ॥ ਪਰਦਿਗਤਿ ਮਰ
 ਗੀ ਦਰਤੰਤ ਬਿਨਾਸਨੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੀ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭੁਜਨਾਸਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਰਪੰਤ
 ਗੀਅੰ ਮਤਿਤ ਤੁਗਿਆਨੀ ॥ ਬਿਗਸਿ ਪਿਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਬਾਨੀ ॥ ਬਸਿੰਤ ਰਿਖਿਅੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਸੀਤਲੀਤ ਰਿਦ
 ਯੰਦ੍ਰਿਵੰਤ ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਿਤ ਜਨਮੰਹਰਿ ਦਰਸਲੀਣਾ ॥ ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹੰਤ ਬੋਦਾਰੁ
 ਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ॥ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਵੰਤ ਸੁਬਿਦਿਅਾ ਹਰਿਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਨਾਮਦਾ ਗੁਜਾਏ

ਤਨਾਨਕਦੈਨਹਾਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ਨਹਚਿਤਮਾਤਪਿਤਕੁਤਨਹਚਿਤਕਛੁਲੋਕਕਹਾਨਹਚਿਤਬਨਿਤ
ਸੁਭਮਿਤਹਪਰਦਿਰਤਿਮਾਇਅਸਨਬੰਧਨਹਾਦਇਆਲਏਕਭਗਵਨਪੁਰਖਹਾਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਕਹਾ॥੧੫॥ਅਨਿਰੁਦਿਤੀਅਨਿਰੁਚਿਤੀਅਨਿਰੁਆਸਾਬਦੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੀਅਨਿਰੁਹੇਤੀਅਹੰਬੰਧੰਭਰ
ਮਾਇਅਮਲਨੀਬਿਕਾਰੀ॥ਫਿਰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਹਰਾਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧੀ॥ਹੋਗੋਬਿਦਕਰਤਮ
ਇਆਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹਾ॥੧੬॥ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤਪਾਤਲੰਜਲੰਤਦੇਵੀਪਬੈਸ੍ਵਰ
ਰਹਾ॥ਬੰਤਿਅਗਾਹਤੁਯੰਤਰੰਗੀਵਖੰਤਕ੍ਰਿਹਚਿਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਹਾ॥ਅਨਿਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧਤੇਨਾਨਕਾਅ
ਸਬੰਭੰਅਸਬੰਭੰਅਸਬੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹਾ॥੧੭॥ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹਿਰੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖ
ਦੀ॥ਮਿਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮੰਨਾਨਕਾ॥ਜੋਸੇਪਾਦੁਕਕਾਸਟਕੁੰਮੰਕਰੇਤੀ॥੧੮॥ਅੰਪਕਾਰਸਿਮਰੰਤ
ਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਗੰਤਅਘਖੰਡਨਹਾ॥ਰਿਦਬਸੰਤਿਭੈਰਵੀਤੁਦੁਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰਮਲਹਾ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਹੰਤਸ੍ਵੇਤਾਸੁਖਸੁਖਹਾਅਮੋਘਵਰਸਨਹਾ॥ਸਗਣਿਜੋਗੀਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੋਭਗਵਨਖੇਮੰਕਰੇਤੀ॥੧੯
॥ਪਾਛੰਕਰੇਤੀਅਗੁਣੀਦੁਹਨਿਰਸੰਅਸਪੁਰਾਹਾ॥ਨਿਰਧਨਭਯੰਬਨਦੰਤਹੋਗੀਅੰਗੇਗਖੰਡਨਹਾਰੁਗਵੰ
ਭੁਗਤਿਦਾਨੰਗਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਹਾ॥ਨਾਨਕਕੁਰਸੇਵਾਕਿਨੁਲਭਤੇ॥੨੦॥ਅੰ
ਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹਾ॥ਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਹਾ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਬਲਹੰਠਬਲਕੇਸਦਹਾ॥ਸਰ
ਬਭੂਤਦਮਾਥਅਚੁਤਦੀਨਬੀਸਦਦਾਮੇਦਰਹਾ॥ਸਰਬਗੁਪੁਰਾਨਪੁਰਖਭਗਵਨਹਭੁਗਤਿਦਛਲਕ
ਵਣਾਮਯਹਾ॥ਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਹਾ॥ਜਾਚੀਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾ
ਦੰਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰਇਣਹਾ॥੨੧॥ਨਹਮਰਭੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮੀ॥
ਕੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੀ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੀ॥੨੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀਆਬਿਸ੍ਵਾਮਛੁ
ਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੀ॥ਸਿਰੰਜਤਰਤਨਜੂਮਚਭੁਰਚੇਤਨਹਾ॥ਦਰਤੰਤਿਸੁਖਅਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਾ॥ਸਿਰੰਤਨਾਨ
ਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਰੁਚਨਾਨਿਰਸੇਹਤੇ॥੨੩॥ਦਾਨੰਪਰਪੁਰਬੋਣਕੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ਬਿਪਰੀਤ
ਬੁਧੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰਕਲਦੁਖਭੋਗਤੇ॥੨੪॥ਬਿਥਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸਸਿਮਰਣਹਿਦੰਤਰ
ਹਾ॥ਅੰਗੇਗੰਮਹਾਰੇਗੰਬਿਸਿਮਰਤੇਕੁਰਣਾਮਯਹਾ॥੨੫॥ਰਮਣੰਕੇਦਲੀਕੀਰਤਨੰਨੁਪਰਮੰਦੇਹਧਾਰਣਹਾ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਪੀਦ੍ਰੰਤੰਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪਤੇ॥੨੬॥ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਦੁਰਜਨਹਾ॥ਨਾਨੰ
ਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿੰਦਕਾਦਪਹੋਇਉਪਤਿਸਟਤ੍ਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਿਮਾਨਭੰਗਨਹ
॥ਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਹੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹਾ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਜਪੰਤਿਮਿਓਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕਸੇਖ
ਣੀਸੁਖਬਾਸਨਹਾ॥੨੭॥ਸੋਨਾਸਾਧਸੁਖਹੁਸੁਰਅਜਿਤੰਸੰਨਾਰੰਤਨਿਨੰਮ੍ਰਤਹਾ॥ਅਦਧਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਹਾ॥੪੩॥ਦੁਰਗਮਸਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹਾਦੁਖਸਰਬਸੁਖਣਹਾ॥ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰ
ਸਾਕੰਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹਾ॥ਅਸਿਥਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹਾ॥ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗ
ਰਬਾਸੀ॥ਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਰਮਰਮਣੀ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਯ
ਲਚਰਣੀ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੁਰਸੰਗਾਮੰਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹਾ॥ਗਣਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨਖੰ
ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹਾ॥ਹਰਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹਾ॥੪੫॥ਹੇਕਮੰ
ਨਰਕਬਿਸ੍ਵਾਮੰਬਹੁਜੇਨੀਭਰਮਾਦਣਹਾ॥ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹਾ॥
ਅਲਪਸੁਖਅਦਿਤਚੰਚਲਊਚਨੀਚਸਮਾਦਣਹਾ॥ਤਦ੍ਰਭੈਬਿਮੁੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕ
ਨਾਰਾਇਣਹਾ॥੪੬॥ਹੇਕਲਿਖੁਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰਣਨਉਪਰਜਤੋ॥ਬਿਖਿਯੰਤਜੀਵੰਦ੍ਰਸੰਕੋ
ਤਿਨਿਰਣੰਕੋਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹਾ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾਵੰਤਿਜਮਦੂਤਹਾ॥ਤਦ੍ਰਸੰਗੋਅਪਮੰਨਰ
ਹਾ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖਾਕੋਰੋਤਿ॥੪੭॥ਹੇਲੋਭਲਿਪਟਸੰਗਸਿ
ਰਮੋਹਹਾ॥ਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੋ॥ਧਵੰਤਜੀਅਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿਥਹੁੰਡੋਲਤੋ॥ਨਚਮਿ
ਤੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਦਲਜਯਾ॥ਅਕਰਣੰਕੋਰੋਤਿਅਖਾਵਿਖਾਵੀ॥ਅਸ
ਜੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ॥ਤ੍ਰਹਿਤ੍ਰਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿਗਾਪਤਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹਾ॥੪੮॥ਹੇਜਨ
ਮਮਰਣਪੁਲੀਅਹੰਕਾਰੰਪਪਾਤਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੀਤਿਸਭੁੰਦ੍ਰਵੰਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸਤੀਰਨਹ
॥ਅਦੰਤਜਵੰਤਥਕੰਤਜੀਅੰਦੁਖਸੁਖਬਹੁਗਣਹਾ॥ਕੁਮਭਯਨੁਉਦਿਆਨਰਮਰਣੰਮਹਾਬਿ
ਕਟਅਸਾਧੋਗਣਹਾ॥ਬੈਦੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਗਧੇਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੯॥ਹੇਪ੍ਰਣ
ਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਜਗਦੇਹੁੰਗੋ॥ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕੁਰਣਾਮੈਂਦੁਖਹੋ॥ਹੇਸਰਣਿਜੋ
ਗਦਯਲਹਦੀਨਾਥਮਾਯਾਕੋਰੋ॥ਸਗੰਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਦਾਮ੍ਰੇਦਰਸਾਧਵ
ਹਾ॥੫੦॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹਾ॥ਸਾਧਸੰਗੇਣੰਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾ
ਸਾਗਰਭੈਵਤਰਹਾ॥੫੧॥ਸਿਰਮਸਤ੍ਰੰਰਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ॥ਹਸ੍ਰਕਾਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹਾ॥ਅਤ
ਮਰਖਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਣਰਖਾਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹਾ॥ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੁਖਬਿ
ਨਾਸਨਹਾ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਆਨਾਥਨਾਥੇਸਰਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹਾ॥੫੨॥ਜੇਨਕਣਤਾਧ
ਰਿਓਅਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਟਬੇਸਟੀ॥ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਧੁਗਨਖੜ੍ਹਜੇਹੰਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰਣੀ॥ਜੇਨ
ਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਦੰਤਜਠਰੋਗਣਹਾ॥ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੀਭੰਸਰੋਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਨਹਛਿਜੀਤਿਤਰੰਗੋਤਯਣਹਾ॥ਗੋਸਾਈਗਰਿਸੂਰੁਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹਾ॥ਲਬ

ਪੰਜੀਤਸੀ ਗੋਠ ਨਾਨਕ ਸਦਛਮਾਰਗ ਹਰਿਗਤ ਨਹਾ ॥ ੫੪ ॥ ਅਸਕੰਤਗਨੀ ਤਸੈਲੀ ਕਰਦਮੰਤ
 ਰੰਤਪਪੀਲਕਹਾਸਾਗਰੀਲੀ ਘੰਤਿਪਿੰਗੀਤਮਪ੍ਰਗਸਅੰਧਕਹਾਸਾ ॥ ੫੫ ॥ ਸੀਰੋਣਸਿਮਰੰਤਗੋਬਿ
 ਦਾਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ ॥ ੫੫ ॥ ਤਿਲਕਹੀਣੰਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਮਮਰਹੀਣੰਜਥਾਰਜ
 ਨਹਾਅਦਧਹੀਣੰਜਥਾਭੁਗਾਨਾਨਕਸਰਮਹੀਣੰਤਥਾਬੈਸ੍ਰਦਹਾ ॥ ੫੬ ॥ ਨਸੰਖੰਤਚਕ੍ਰੰਨਗ
 ਦਾਨਸਿਆਮੀਅਸੁਰਜਭੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੀ ॥ ਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਿਬੇਦਾ ॥ ਉਚਮੁਚਅਪਾਰਗੋਬਿ
 ਦਹਾ ॥ ਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਦੁਤਾ ॥ ਬੁਝੰਤਨਾਨਕਬੁਝੰਗੀਅਹਾ ॥ ੫੭ ॥ ਵਿਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰ
 ਸਾਰੀ ॥ ਸਨਬੰਧੀਸ੍ਰਨਸਿਆਲਖਰਹਾ ॥ ਬਿਖਮਸਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸ
 ਕਰਹਾ ॥ ਹੀਤਮੋਹਭੈਰੁਮਕ੍ਰਮਣੰਅਹੰਠਾਸਤੀਖਣਕਠਿਨਹਾ ॥ ਪਾਦਕਤੇਅਅਸਾਧਯੋਰੰਅ
 ਗਮਤੀਗਨਹਥੰਪਾਨਹਾ ॥ ਭੁਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਪਰਣਕ੍ਰਿਪਾ
 ॥ ੫੮ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੰਗੇਗਥੰਡਣਹਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗੋਣਿਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕ
 ਸਰਣਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾ ॥ ੫੯ ॥ ਸਿਆਮਲੰਮਪੁਰਮਧੁੰਰਿਦਯੰਭੂਮਿਦੈਰਣਹਾ ॥ ਨਿਦੰ
 ਤਿਰੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਰਜਨਹਾ ॥ ੬੦ ॥ ਅਚੇਤੁਪ੍ਰਣਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤਸਾਸਾਨਿ
 ਤਪ੍ਰਤੋ ॥ ਛਿਜੰਤਮਹਾਉਦਗੀਕੰਇਅਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾਸਤੋ ॥ ਰਚੇਤਿਪੁਰਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾ
 ਅਨਿਤਅਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦਾ ॥ ਕ੍ਰਮੰਤਿਕ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਰਣਿਨਾਨਕਕਰੁਣਾ
 ਠਾਮਯਹਾ ॥ ੬੧ ॥ ਰੇਜਿਹਬੇਰੇਰਸਗੇਮਪੁਰਪ੍ਰਿਅ ॥ ਭੁਯੰਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਦਰਤਏਥਹ
 ਸੁਧਅਛਰਣਹਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦਵਾਮੋਦਰਮਾਧਵੇ ॥ ੬੨ ॥ ਗਰਬੰਤਿਨਾਗੀਮਦੋਨਮਤੀ ॥ ਬਲਵੰਤਬਲਾ
 ਤਕਾਰਣਹਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿ ॥ ਪਿਗੁਜਨਮਨਹਾ ॥ ਰੇਪਪੀਲਕਾਕ੍ਰਸਟੇਗੋ
 ਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਯੰਧਨੇ ॥ ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਿਨਮੋਨਮਹਾ ॥ ੬੩ ॥ ਤ੍ਰਿਣੰਤਮੋਰੰਸਹਕੰਤਹਗੀਅੰ
 ਬੁਝੰਤਤਗੀਅੰਉਣੰਤਭਗੀਅੰ ॥ ਅੰਧਕਾਰਕੋਟਿਸੁਰਉਜਾਗੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਯਾਗੀ ॥
 ੬੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਸੰਗਿਉਪਰਣੰਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੁਰਣਹਾ ॥ ਅਤਮਰਤੰਸੰਸਾਗ ॥ ਗਹੰਤੇਨਰਨਕ
 ਨਿਹਠਲਹਾ ॥ ੬੫ ॥ ਪਰਦਰਬਹਿਰੰਬਹੁਦਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹਾ ॥ ਲਉਲ
 ਈਤ੍ਰਿਸਨਅਤਿਪਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਸੁਕਰਹਾ ॥ ੬੬ ॥ ਮਤੇਸਮੇਦਚਰਣੰਉਪਰਣੰਭੈ
 ਵਤਰਹਾ ॥ ਅਨੇਕਪਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੀਸਯਹਾ ॥ ੬੭ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਾਥਾਪਾਤਿਸਾਈ ੫ ॥ ਕਰੁਣਪੁਰਪ੍ਰਸੂਰੀਧਾ ॥ ਪਰਸਮਾਨੁਪਦੇਰੰਮਲੀਣੀ ॥ ਮਜਭੁਪਿਰਦੁ

ਗੰਧਾਨਕਅਥਿਗਰਬੇਣਅਗਨਣੇ॥੧॥ਪ੍ਰਮਾਣੇਪ੍ਰਚੰਤਅਕਾਸਹੁੰਦੀਪਲੇਅਸਿਖੰਡਣਹਾਗਛੁਣ
 ਨੈਣਭਰੇਣਨਾਨਕਬਿਨਾਸਪੁਨਸਿਧਤੇ॥੨॥ਜਣੇਸਤਿਹੋਵੰਤੋਮਰਣੇਵਿਸਟੇਣਮਿਥਿਆਕੀਰਤਿਸਾ
 ਬਿਚਲਿਥੋਰੁਣੰਤਿਨਾਨਕਸਾਧਸੀਗੋਣਾ॥੩॥ਅਣਿਆਚਿਤਰੁਗੇਣਇਸਟਮਿਤ੍ਰੇਖੁਬੀਧਦਹਾਲਬਧੰ
 ਸਾਧਸੀਗੋਣਨਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਲਭਜਣੇ॥੪॥ਮੈਲਾਗਰਸੀਗੋਣਨਿਮਾਥਿਰਖਸਿਚੰਦਨਹਾਨਿ
 ਕਟਿਬਸੰਤੋਬੀਸੇਨਾਨਕਅੰਬੁਧਿਨਬੋਹਤੇ॥੫॥ਗਾਥਾਗੁੰਠਗੋਪਲਕਥੀਮਥੀਮਾਨਮਰਦਨਹਾਹਤੰਪੰ
 ਚਸਤ੍ਰੇਣਾਨਾਨਕਹਰਿਬਣੇਪ੍ਰਹਾਰਣਹਾ॥੬॥ਬਚਨਸਾਧਸੁਖਪੰਥੀਲਹਿਤਾਬਰੁਕਰਮਣਹਾਰਹਿਤਾ
 ਜਨਮਰਣੇਨਾਗਰਮਣੰਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨਹਾ॥੭॥ਪ੍ਰਭੁਰਿਜੇਣਸ੍ਰੁਣੀਅੰਨਹਜਣੀਅੰਪੇਰੁਸੰਪਤਾਨਾਮ
 ਬਿਹੁਣਬਿਖਮਤਾਨਾਨਕਬਹਿਤਿਜੇਨਿਬਾਸੋਰੈਣੀ॥੮॥ਭਵਨੀਸਾਧਸੀਗੋਣਲਭੰਤੰਬਰੁਭਾਗਣਹਾ॥
 ਹਰਿਨਾਮਗੁਣਰਮਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਨਹਬਿਆਪਣਹਾ॥੯॥ਗਾਥਾਗੁਣਅਪਾਰਿਸਮਸ੍ਰੁਣੰਬਿ
 ਰਲਾਜਨਹਾਸੰਸਾਰਕਮਤਜਣੇਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮਹਾ॥੧੦॥ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋ
 ਟਿਵੇਖਬਿੰਨਾਸਨਹਾਰਿਚਰਣਕਮਲਪ੍ਰਨੰਨਾਨਕਕੁਲਸੁਪੁਰੁਧਿਧਾਰਣਹਾ॥੧੧॥ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈ
 ਣਹਾਜੇਣਮਧਹਰਿਕੀਰਤਨਹਾਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹਾਨਾਨਕਲਬਪੰਬਰੁਭਾਗਣਹਾ॥੧੨॥ਹਰਿਲ
 ਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤ੍ਰੇਬਿਦਾਰਣਕਦੇਨਚਿਤੋਜਾਕਾਅਸਥਾਉਤੇਲੁਅਮਿਤ੍ਰੇਸੁਣੀਨਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੀ
 ਗਿਕਿਤੋ॥੧੩॥ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸਤਪੁਤ੍ਰਹਾਸਿਮਰਤਬਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹਾਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅੰ
 ਦੁਤਾਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਰਣਹਾ॥੧੪॥ਮਰਣੰਬਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹਾਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧਾਰਣਹਾ॥
 ਲਭਣੰਸਾਧਸੀਗੋਣਾਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਗਬਿਲਿਖਣਹਾ॥੧੫॥ਦਸਨਬਿਹੁਣਭੁਯੰਗੀਮੰਤ੍ਰਗੁਰੁਨਿਦਾਰੀ॥
 ਬਾਪਿਉਪਾਛਣਸੰਤੀਨਾਨਕਲਬਪਕਰਮਣਹਾ॥੧੬॥ਜਬਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬਰੁਜੀਅਣਹਾ॥
 ਤਬਲਗਣੰਪ੍ਰੇਮਨਾਨਾਪਰਸਾਦੈਗੁਰਦੂਸਨਹਾ॥੧੭॥ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਮਨਬਿਧੀਸਿਧੰਸਰਬਕੁਸਲ
 ਣਹਾਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿਨਾਨਕਭਬੰਪਰਾਪੁਰੁਬਣਹਾ॥੧੮॥ਸੁਰੁਬਚਨਰਮਣੰਗਵਣੰਸਾਧਸੀਗੋਣਉਪਣ
 ਾਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾਨਕਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਲਭੁਤੇ॥੧੯॥ਬੇਦਪ੍ਰਣਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੀਏਕੰਗੁਨਮਉਰ
 ਧਾਰੀਕੁਲਹਸਪੁਰਸਗਲਭਿਧਾਰੀਬਰੁਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੋ॥੨੦॥ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਉਪਰਣੰ
 ਕੁਲਸਪੁਰਣਹਾਲਬਪੰਸਾਧਸੀਗੋਣਨਾਨਕਦਰੁਭਾਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹਾ॥੨੧॥ਸਰਬਦੇਖਪਰੰਤਿ
 ਆਗੀਸਰਬਪਰਮਦਿਤ੍ਰੰਤਣਾਲਬਧੇਣੰਸਾਧਸੀਗੋਣਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਣਹਾ॥੨੨॥ਹੋਯੋ
 ਹੋਯੋਵੰਤੋਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣ॥ਸਾਪੁਸਤਮਜਾਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੀ॥੨੩॥ਸੁਖੇਣਬੈਣਰਤਨਰਚ
 ਨੀਕੁਸੁਭੰਗਣਗੋਰੋਗਸੋਗਬਿਭੰਗੀਨਾਨਕਸੁਖੁਨਸੁਖਨ॥੨੪॥

ਫੁਨਰੇ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੫ ਆਹ ਬਿਕਲ ਮਾਮਗੀ ਮਾਮਸਤ ਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ਆਉ ਗਏ ਹਰਿ ਓਸ ਰਸੀ
 ਗਿਆਨ ਪੁਰ ਪਾਵਤੀ ਆਉ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਮੁਖ ਪੁਤੁ ਹਰੀ ਆਮੇ ਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰ
 ਹੀ ਆਮੇ ੧॥ ਸੰਤ ਸਭ ਮਹਿ ਬੈ ਸਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹੀ ॥ ਅਗ ਪੀਸ ਭੁਜੀ ਗਾਰੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਓਸ ਭੁਦੇਵ ॥
 ਅਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁਕੰਤਿ ਦਿਛੁ ਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਸਤ ਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਸਾ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ੨॥
 ਸਖੀ ਕਾਜ ਲਹਾਰ ਤੈ ਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ॥
 ਪਰਿਅਵੈ ਕੰਤੁ ਤਸ ਭੁਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਤੈ ਬਾਣੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥ ੩॥
 ਸੁਪਰਿਦੁ ਸਿਆਕੰਤੁ ਸਾਵਰੁ ਰਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹੁਸੀ ਗਾਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ
 ਰੋਇ ਅਚਿਤ ਮਨਿ ਅਸ ਪੁਰਾਈ ਆਹ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਪਰਿਅਵੈ ਅਕੰਤੁ ਤਸ ਭੁਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥
 ੪॥ ਅਸਾਇਤੀ ਅੰਕਿ ਅਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਦੇਵ ਇਅਲਤ ਪੁਰਾਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਤਨਿ
 ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਭੁਦੇਵ ਇਅਲਤ ਮਨੁ ਹੰਗਇਆ ॥
 ਪਾਕੁ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਤੁਥੈ ਅੰਤੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ
 ਆਵਗਉਣੁ ਜੰਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੫॥ ਮੇਰੈ
 ਬਿਪਦ ਮੁਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੇਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੀ ਗਿਰੇ ਪ
 ਲਸ ਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨਦਨਿ ਪਿਬਸ ਹਿਜਿ ਸੁਸਦਾ ਕਰਿ ॥ ੬॥ ਪਰ
 ਤ੍ਰਿਅਰਾਵਣ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਲਾਜੀ ਅਹਿ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਿ ਪਰਦਰਬੁ ਛਿੜ ਕਤ ਛਕੀ ਅਹਿ ॥
 ਰਿਗੁਣ ਰਮਤ ਪਦਿ ਰਸ ਗਲ ਕੁਲਤਾਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਸੁਨ ਤੇ ਭਏ ਪ੍ਰਨੀਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਣੀ ॥ ੭॥
 ਉਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਧਰਮੋ ਹਤੀ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬਿਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥ ਬੇਜਤ ਫਿਰਉ
 ਬਿਦੇ ਸਿਪੀ ਉਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਜੇ ਮਸਤ ਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਦ ਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੮॥ ਤਿਠੇ ਸਭੈ
 ਵਨ ਹੀਤੁ ਪੁਜੇ ਹਿਆ ਬਧੇ ॥ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਤੁ ਸੋਹਿਆ ॥ ਦਸ ਦੀਸ ਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦ
 ਸ ਪੁਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਨਾਨਕ ਕਸਮ ਲਜੀ ਹਿਨਾਇਐ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਗ ॥ ੯॥ ਚਤਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁਸਾਜ
 ਨੁਚਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੀ ਗਿਲਾ ਗੇਪੁ ਛਤਿ ਸੈ ਕਉ ਅਹੀਐ ॥ ਬਨੁ ਬਨ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬ੍ਰਿਟ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥
 ਹਰਿ ਹੰਸ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਗੈ ਨਾ ਮੁਨਾਨ ਕਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥ ੧੦॥ ਮਿਤ ਕਾਚਿਤੁ ਅਨੂਪ ਮਹੀ ਮੁਨ ਜਾਨੀਐ ॥
 ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰੁ ਸੁਰਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਚਿਤ ਹਿਚਿਤੁ ਸਮਾਇਤ ਹੋਵੈ ਰਿਘੁ ਘਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਚੰਚਲ
 ਚੋਰ ਹਿਮਾਇਤ ਪਾਵਹਿ ਸਭੁ ਪਨਾ ॥ ੧੧॥ ਸੁਪਨੈ ਉਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀਨ ਅੰਚਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ

ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੋਖਿ ਮਨੁ ਬੰਦ ਲਾਭਿ ਜਉ ਤਕੇ ਚਰਣ ਕਹਾ ਪੁਕਤ ਪਾਈ ਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸੇ ਈਜ ਤੇ ਨੁ ਬਰਾਇ ਸ
 ਖੀ ਪਿਉ ਪਾਈ ਐ ॥ ੧੩ ॥ ਨੈਣ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿਨੈ ਟਿਥਿ ਹਾਲਿ ਆ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾ ਵ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾ
 ਲਿ ਆ ॥ ਰਸ ਨਾ ਜਪੈ ਨਾ ਮੁਤਿ ਲੁਤਿ ਲੁਕ ਰਿਕਟੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਬਖਿਸ ਰੋਗੋ ਬਿੰਦਰਾਇ ਦਿਨੇ ਦਿਨੁ ਘਟੀ
 ਐ ॥ ੧੪ ॥ ਪੰਕਜ ਠਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾ ਮਦ ਹੁੰਦਿ ਆ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰ ਸੂਇ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਠਿ ਆ ॥ ਚੈਕੋ ਓਐ
 ਸਾਮੀ ਤੁਝੇ ਰੋਥਿ ਖਮੁ ਗੀਠਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੁਸੀ ਪਰਨਾ ਬੁਝਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸੀਠਿ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਵੁ ਦਿਸਾ ਅਨੇ
 ਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਰ ਟੇ ॥ ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਸਿ ਮਾਰ ਟੇ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਨਾ ਮੁਪ੍ਰਭ ਪਾਈ
 ਐ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਮਹਾ ਬਿਖ ਦੀ ਘਾਤੁ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨੀਵਾ ਤਿ ਮੁਲਿ ਨਿਖੁਟ ਈ ॥
 ਖਾਵੁ ਹੁੰਚ ਹੁਸ ਭਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟ ਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਦੇ
 ਨ ਜੀ ਹਿ ਮਰਿ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਗੁਰੁ ਸੁਥ ਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਾ ॥ ਜੀ
 ਅਕਰ ਨਿਜੇ ਕਰੁ ਨੀਵ ਕਮੁ ਏ ਪਾਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਮਨਿ ਦੁਨਾਨ ਕਨਾ ਮੁਜਾਪਿ ॥ ੧੮ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿ ਤੁਨੀ
 ਤਕਤ ਹਨ ਸੇਵੀ ਐ ॥ ਝੂਠੈ ਰੋਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾ ਲਗੁ ਬੇਦੀ ਐ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਪੋਖਿ ਕਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ਆ
 ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਉਬਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ੧੯ ॥ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇ ਕਰਾਵਹ ਬਿਕਾਰ ਘਨ
 ॥ ਮਹਾ ਦੁਗੀ ਪਤ ਦਾਸੁ ਸਠ ਕਾਛੁ ਰੁਤਨਾ ॥ ਠਿਰਤ ਉਗਰ ਬਗੁ ਬਾਰਿ ਮਰਨੁ ਨ ਹਜਾਨ ਈ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਹਰਿ ਚੰ
 ਦ ਉਗੀ ਪੋਖਿ ਕਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨ ਈ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਪੁਜੈ ਅਉ ਪਤਿ ਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖ ਈ ॥ ਬੈਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਉ
 ਪਾਵ ਕਹਾ ਲਉ ਰਾਖ ਈ ॥ ਏਕੋ ਚੋਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾ ਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵ ਈ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛੁਰਾ ਬਿਥ
 ਸਰੁ ਜਾਵ ਈ ॥ ੨੧ ॥ ਅਉ ਖਸੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲ ਕੁਪੀ ਜਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੀਤ ਸਗਲ
 ਕਉ ਦੀਜਾਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਉਬਲਿ ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
 ਰਾਵਣਾ ॥ ੨੨ ॥ ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕ ਠਹੋਇ ਆ ॥ ਅਉ ਖਦਾ ਆਏ ਗਾ ਸਿਦਿ ਚਿ ਆਪਿ ਖੋਲਿ ਏ ਆ
 ॥ ਜੇ ਜੇ ਚਿਨਾ ਕਰਮੁ ਸੁਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪਸਰਿ ਆ ॥ ਹਰਿ ਹੰਸ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੁਖਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿ ਆ ॥ ੨੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਬੇਲੇ ॥ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਪ ॥ ਸੰਮਤ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਦਸ ਕਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟਾ ॥ ਗਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁਰੰਕ
 ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਣਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿ ਆਬੀ ਚੁਨ ਗਈ ਹੋਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੈ
 ਧਿ ਓਧੁ ਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰੁ ਉਦਿ ਆਨ ਬਨਨ ਦਖੰਡ ਬਸੁ ਪਾਰੁ ਮਾ ॥ ਮੁਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰ
 ਮ ਕੈ ਗਨ ਉਏ ਕਕਰਿ ਕਰਮ ॥ ੩ ॥ ਮੁਸਨ ਮਸਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬੁ ਛੁਟਾਇ ॥ ਬੀਧੋ ਬਾਧੋ ਕਮਲ
 ਮਹਿ ਭਵ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਸਹਰ ਖਸੁ ਖਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬਾ ॥ ਮੁਸਨ ਨਿਮ

ਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਈਸਰਬਾ॥੫॥ਸੁਸਨਮਤਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰਾਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇਧਿ
 ਓਇਗਏਓਮਿਥਥਿਓਹਗਾ॥੬॥ਘਬਦਬੁਜਬਜਾਗੀਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿਹਾਰਾਸੁਸਨਤਬਹੀਪ੍ਰਸੰਯੋ
 ਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥੭॥ਜਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈਚਰਨਚਿਤਵਨਮਾਹਿ॥ਨਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਅ
 ਨਨਕਤਹੁਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖਘਾਟੀਉਹੈਘੋਰੇਚਲਚੀਤਬਿਹਾਰਾਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਤਘਨੀਕਰਨੀਕ
 ਮਲਜਮਾਲਾ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦਬਦਨਚਿਰਚਾਗਾਸੁਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡ
 ਕਰਿਹਗਾ॥੧੦॥ਮਗਨਭਇਓਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਸਿਉਪੁਨਸਿਮਰਤਅੰਗਾਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਸਭਲੋਅਮਹਿਨਨਕ
 ਅਧਮਪਤਿਗਾ॥੧੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਵਾਰੰਤਦਧੀਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ੫ ॥ਰਤੇਸੇਈਜਿਉਭੁਨਮੇਵੀਨਿਜਿਨਿਸਿਵਾਤਾਸਾਈ॥ਸੁਵਿਸੁ
 ਵਿਪਵਦੇਕਚੇਬਿਰਹੀਜਿਨਕਾਰਨਆਈ॥੧॥ਧਣੀਵਿਪੁਣਾਪਟਪਟਬਰਭਾਹੀਸੇਤੀਜਾਲੇ॥ਧੁਣੀ
 ਵਿਚਿਲੁਡੰਦਵੀਸੋਹੀਨਨਕਤੈਸਹਨਾਲੇ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਰਾਧੀਐਨਮਿਰੰਗਬੈਰਾਗਾਜੀਤੇਪੰਚ
 ਬੈਰਾਈਆਨਨਕਸਫਲਮਭੁਇਹੁਗਾ॥੩॥ਜੀਉਇਕੁਤਲਖਤਉਜਿਤੀਪਿਨਣੇਦਰਕਿਤਵੇ॥ਬਾਮਣੁ
 ਬਿਰਥਾਗਇਓਜਨੰਮੁਜਿਨਿਕੀਤੇਸੇਵਿਸਰੇ॥੪॥ਸੋਰਠਸੋਰਠੁਪੀਜੀਐਕਬੂਤਫਿਕਾਰੋਇਆਨਨਕ
 ਰਾਮਨਮਗੁਨਗਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੇਇ॥੫॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਖੇਅਪਿਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ॥ਅੰਦ
 ਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ॥ਏਕਾਟੇਕਅਗੀਮਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਰਈ॥ਲਗਾਰੰਗੁਅਪਭੁਕੋਨਉਤਰ
 ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਇਸਹਜਿਸੁਖਸਾਰਈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਓਰਿਹਾਰਈ॥੬॥ਕਰੇ
 ਸੁਚੰਗਾਮਾਨਿਦੁਯੀਗਣਭਲਾਹਿ॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਪੋਲੇਹੁਲਾਇ॥ਜਨਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ
 ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਜਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੇਈਸਭਕਮਾਇ॥ਸਭਕਿਛੁਤਿਸਦੈਵਸਿਦੁਜੀਨਾਹਿ
 ਜਾਇ॥ਨਨਕਸੁਖਅਨੰਦਭਏਪ੍ਰਕੀਮਨਿਰਜਾਇ॥੭॥ਗੁਰਪੂਰਾਜਿਨਿਸਿਮਰਿਆਸੇਈਰੁਏਨਿ
 ਹਾਲਾ॥ਨਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਣਾਕਾਰਭੁਆਦੈਗਾਸਿ॥੮॥ਪਾਪੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ॥ਨਨ
 ਕਜਿਉਮਥਨਿਮਾਧਾਣੀਆਤਿਉਮਥੇਪ੍ਰਮਾਣਿ॥੯॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮੁਪਦਾਰਭੁਜੀ
 ਤਿ॥ਨਨਕਧਰਮਐਸੇਚਵਰਿਕੀਤੇਭਵਨੁਪੁਨੀਤ॥੧੦॥ਖੁਭਵੀਕੁਥਾਇਮਿਠੀਗਲਣਿਕੁਮੰਤੀਆ॥
 ਨਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਨਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥੧੧॥ਸੁਤਵੇਸੁਖੀਸਦੰਨਿਜੇਰਤੇਸਹਆਪਣੇ॥ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਰਾ
 ਧਣੀਸਉਅਠੇਪਹਰਲਵੰਨਿ॥੧੨॥ਸੁਤਵੇਅਸੀਖਮਾਇਆਛੂਠੀਕਾਰਣੇ॥ਨਨਕਸੇਜਾਗੀਨਿਜਿਰਸ
 ਨਾਨਮਉਚਰਣੇ॥੧੩॥ਮ੍ਰਿਗਾਤ੍ਰਿਸਨਪੋਖਿਛੁੜਣੇਵੁਠੇਨਗਰਗੰਧੁਬਾਜਿਨਿਸਚੁਅਰਾਧਿਆਨਨਕ

ਅਨਿਤਨਿਠਬਾ ॥੧੪॥ ਪਤਿਠਉਧਾਰਣਪਰਬੁਮੁਸੈਮੁਥਪੁਰਖਅਪਹਾਜਿਸਹਿਉਧਾਰਨਕ
ਸੋਸਿਮਰੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਦੂਜੀਛੋਰਿਕੁਵਟਹੀਇਕਸੁਸਉਚਿਤੁਲਾਇ ॥ ਦੂਜੇਭਈ
ਨਨਕਾਵਹਣਿਲੁਨ੍ਹੰਦਛੀਜਾਇ ॥੧੬॥ ਤਿਹਟਵੇਬਜਰਸਉਦਾਕਗਨਿਫਟਜਾਰਿਆ
ਸਚੁਦਖਹੁਜਿਫਿਲਾਵੈਆਸੋਸਚਵੇਪਾਸਾਗ ॥੧੭॥ ਪੰਥਪ੍ਰੇਮਨਜਾਇਭੂਲੀਛਿਰੇਗਫਾਰਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਰਗਕਿਅੰਧਿਅਗਿ ॥੧੮॥ ਤਿਓਹੁਮੁਲਿਨਬੁਝੀਦੋਜਿਚਰੁ
ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਭੁਸਾਸਚਦੁਅਖੁਟੁਬਾਬਾਨਨਕਾਖਹਿਬਰਥਿਸਨੁਮਾਲੁ ॥੧੯॥ ਖੰਭੁਦਿਕਾਵੜੇਜੇਲ
ਹੀਪੰਨਾਸਾਵੀਤੋਲਿ ॥ ਤੇਨਿਜਹੂੰਈਆਪਣੈਲਹੀਸੁਸਜਣੁਟੋਲਿ ॥੨੦॥ ਸਜਣੁਸਚਪਤਿਸ
ਹੁਸਿਰਿਸੀਹੀਦੈਸਾਹੁ ॥ ਜਿਉਪਾਸਿਬੈਠਿਆਸੋਯੋਸਭਨੰਦਦੇਸਾਹੁ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀ
ਸਰੈਮੀਗੈਦੰਮਾਦਮਾਸੋਪੁਰਚਿਤਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰਮ ॥੨੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੰਦਵਟਿਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਬਾਲਿਵਿਚਿਤਿਨਿਦਸਤੁਪਈਸਤੁਸੀਤੋਖੁਵੀਚਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰ
ਕੁਰਕਾਪਾਇਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਆਧੋ ॥ ਜੇਕੋਖਏਜੇਕੋਭੁਏਤਿਸਕਹੋਇਉਧੋਗੇ ॥ ਏਹਦਸਤੁਤਜੀਨਹਜਾ
ਈਨਿਤਨਿਤਰਖਿਉਧੋਗੇ ॥ ਤਮਸੰਸਾਰਚਰਨਲਗਿਤਹੀਐਸਭਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥
ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ ਤੇਗਕੀਤਜੋਤਨਾਹੀਮੈਨੋਜੇਕੁਕੀਤੋਈ ॥ ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਅਰੇਕੋਲੁਣਨਾਹੀਆਪੇਤ
ਗੁਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁਪਇਆਮਿਹਰਾਮਤਿਹੋਈਸਤਿਗੁਰਸਜਣੁਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤੀਜੀ
ਵੀਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ ॥੧॥੨॥ ੨੪॥ ਜੇਹੁਬਾਣੀਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧੩੪੬ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ
੬੭ ॥ ਫਿੰਨ੍ਹ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ੧ ॥ ਦਿਨੁਰੈਨ ੧ ॥ ਬਿਤੀ ੧ ॥ ਰੁਤੀ ੧ ॥ ਬਾਹਮਾਹਾ ੧ ॥ ਸੋਲਹੇ ੧੪ ॥
ਪਹਰੇਤਥਾਛੰਦ ੬੩ ॥ ਬਾਦਨਾਖਰੀ ੧ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ੧ ॥ ਵਰਾਂ ੬ ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੧੫੦੪ ॥ ਸਲੋਕ
ਸਹਿਸਕ੍ਰਿਤੀ ੬੭ ॥ ਗਾਥਾ ੨੪ ॥ ਫੁਨਹੇ ੨੩ ॥ ਚਉਬੇਲੇ ੧੧ ॥ ਸਦੈਯੇ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕਵਰਾਂਤੇਵਧੀ
ਕਤਬਾਮੰਦਵਟਿਕਾ ॥ ੧ ॥ ਕੁਲਕਾਜੁਮਲਾ ੧੬੭੩ ॥

ਜੇਹੁਕੁਲਥਾਣੀਕਿਥਜੀਕੀਕਾਪਤਿਸਾਹੀਦਾ ਨਾਵੀਤਕਾ॥ ਚਉਪਦੇ੩੦੮॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਆਰ੮੬॥ ਛਿੰਨ੍ਹ੧॥ ਗੁਣਵੰਤੀਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀ੩॥ ਬਿਤੀ੨॥ ਦਿਨੁਰੋਨ੧॥ ਭੁਤੀ੧॥ ਸੋਪਾਉ
੧॥ ਦੁਣਜਾਰਾ੧॥ ਕਰਹਲੇ੨॥ ਪਟੀਅੰ੨॥ ਸੋਦਰ੧॥ ਸਬਦ੨॥ ਅਲਾਹਟੀਆ੨॥
ਬਾਰਹਮਾਰੇ੨॥ ਸੋਲੇ੬੨॥ ਪਹਰੇਤਥਾਛੰਦਾ੧੪੩॥ ਬਾਵਨਾਖਰੀ੧॥ ਸੁਖਮਨੀ੧॥ ਵਾਰ
ਸਤ੨॥ ਅਨੰਦ੧॥ ਓਅੰਕਾਰ੧॥ ਸਿਧੋਗੋਸਾਟੀ੧॥ ਵਾਰਾਸਲੋਕਾਨਾਲਿ੨੧॥ ਰਤਨਮਾਲਾ੧॥
ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ੭੧॥ ਗਾਥਾ੨੪॥ ਛੁਨਹੋ੨੩॥ ਚਉਬੋਲੇ੧੧॥ ਸਾਦ੍ਯੋ੨੦॥ ਸਲੋਕਦਾ
ਰਤੇਦੁਪੀਕਤਥਾਮੁੰਦਾਵਟੀਰਥਾਬਾਇਆਤਸਕੇਤਥਾਨਾਵੀਪਤਿਸਾਹੀਕੇ੨੩੨॥ ਕੁਲਕਾਜੁਮਲਾ
੩੦੩੮॥ ਤਿਨਹਜਰਅਠਤੀਹ॥ ੩੦੩੮॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾਇ

੫੪੫

ਸਦਯੋਸੀ ਮੁਖਦਾਕੁ ਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਾ ਪੋਸਰ ਬਰਹਿ
ਓਭਹੁ ਰਿਸ ਗਲ ਘਟ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੋ ਬਾਪਤੁ ਦੇਖੀ ਐ ਜਗਤਿ ਜਾਨੈ ਕਉ ਨੁਤੇਗੀ ਗਤਿ ਸਰਬ ਕੀਰ
ਖ ਕਰੈ ਆਪੋ ਹਰਿ ਪਤਿ ॥ ੨ ॥ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਭਿਗਤ ਆਪੋ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥ ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ਆਨਨਾ ਹੀਤੁ
ਮਭਤਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਪਾਰਾ ਦੁਕਉ ਨੁਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਰੁ ਜਗਤਿ ਪਤਿ ॥ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾ ਗਾਜਨੁ
ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹੀ ਕਿਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸ
ਦ ਬਲਿ ਹਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਦਾ ਹਸਰਿ ਅੰਤੁ ਲਭੈ ਭਾਰਤੁ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰਾਪ ਪਾਰਿ ॥ ਆਪ
ਨੇ ਭਾਵੁ ਨੁਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਦੂਸਰੇ ਪਰਿਓਤਿ ਪਰਲੋ ਏਕੈ ਨਿਮਖਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਨਨਾ ਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜਿਆ
ਰੇ ਨਿਰਮਰਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਾਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮਿ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਾਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹੀ ਕਿਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ
ਰੇ ਏਕ ਬੈਕੀ ਏ ਬਿਸਥਰੇ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਸਰਬ ਮਹਿ ਆਪਿ ਪੈ ਨਿਰਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਰੈ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ਸਗਲ ਕੇ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਗੇ ॥ ਆਪ ਹੀ ਪਾਰਨ ਪਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਪੈ ਦੇਖਰੇ ਬਰਨੁ
ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖਨ ਮਸਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹੀ ਕਿਬ
ਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਭੁਣਨਿ ਪਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਗ੍ਰਿਨ ਪਾਨੀ ਉਚੇਤੇ ਉਚੇ ਜਾ
ਨਿਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਰੋਥਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਪਨੁ ਤੇ ਰੋ ਪਾਨੀ ਏਕੈ ਸੂਰਿ ਪੈ ਜਹਾਨੀ ॥ ਕਉ ਨੁ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡੀ ਜਾ
ਨੈ ਕਉ ਨੁ ਤੇ ਰੋਥੇ ਉਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਪੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਪਾਨੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ
ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹੀ ਕਿਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਰਿ ॥ ੪ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਅਚਲ ਪੁਰਨ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਖ ਫੁੰਆਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਢ
ਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੇਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ਪੰ
ਨਿ ਪੀਤਿ ਤੇ ਪੀਤਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਸਿਜਨ ਮਸਰ
ਣ ਦੁਹ ਥੇਰਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਭਟੀ ਐ ॥ ਦੂਸਰ ਆਨਨ ਅਦਰੁ ਪੁਰਖ ਪ
ਉਰਤ ਨੁ ਸੁਣੀ ਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹਰ ਸਨਚਾਖਿ ਓਤੇ ਹਜਨ ਤਿ
ਪਤਿ ਅਪਾਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁ ਰਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੋ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰ
ਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਪਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਦੁ ਸਭਾ ਦੀ ਬਾਣੁ ਸਦੁ ਸਚੇ ਪਰਿਧਰਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿ

੨੨੮

ਵਾਸੁਸਚੁਤਪਾਦੁਸੁਕਰਿਓਸਚਿਸਿਰਜਿਓਸੰਸਾਰੁਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕੁਲਿਓਰਤਨਾਮੁਆ
 ਪਾਰੁਕੀਮਨਹੁਪਦੈਅਮੁਲੁਓਜਿਹਕੁਪਾਲਹੋਯਉਗੋਬਿੰਦੁਸਰਬਸੁਖਤਿਨਹੁਪਾਏਹਰਿਗੁ
 ਰਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਬਹੁਕਿਠਿਰਿਜੇਨਿਨਆਏ॥੭॥ਕਵਨਜੇਕੁਕਉਨੁਗਾਨੁਪਾਨੁਕਵਨ
 ਬਿਧਿਉਸਤਤਿਕਰੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਤੇਤੀਸਕੋਰਿਤਿਕੁਕੀਮਨਪਰੀਐਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕ
 ਦਿਸੇਖਗੁਣਅੰਤੁਨਪਾਏਅਗਹੁਗਹਿਓਨਹੀਜਾਇਪੁਰਿਸਬਰਹਿਓਸਮਾਏਜਿਹਕਾ
 ਟੀਸਿਲਕਦਯਾਲਪ੍ਰਭਿਸੇਜਨਲਗੇਭਗਤੇਹਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਪਰਸਿਓਤੇਇਤਉਤਸਦਾ
 ਮੁਕਤੇ॥੮॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਉਦਾਤਰਪਕਿਉਜਾਚਕੁਇਕੁਸਰਨਾਮਿਲੈਦਾਨੁਸੰਤਰੇਨਜੇਹਲਗਿਭ
 ਉਜਲੁਤਗਨਾਬਿਨਤਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਸੁਨਹੁਜੇਠਾਕੁਰਭਾਏਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਭਗਤਿਇ
 ਹੁਮਨੁਹਰਾਏਬਲਿਓਚਰਾਹਾਮੰਧਾਰਮਹਿਸਭਕਲਿਉਧਰੀਇਕਨਾਮਧਰਮਾਪ੍ਰਗਟੁਸਗ
 ਲਹਰਿਭਵਨਮਹਿਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੯॥

ਸਦਯੋਸ੍ਵੀਮੁਖਬਾਕੁ ਪਤਿਸਾਹੀ ੫ ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮੇਹਫੁਨਿਬੀਧੀਸਠਕੋਰਕੁਚੀਲਕੁਗਿਆ
 ਨੀਪਾਦਤਕੁਮਤਰਹਨੁਨਹੀਪਦਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਜੇਬਨਹੁਪਮਾਇਆਮਦ
 ਮਤਾਬਿਚਰਤਾਬਿਕਲਬਭੈਅਭਿਮਾਨੀਪਰਧਨਪਰਾਪਦਵਨਾਰਿਨੀਦਾਯਹਮੀਠੀਜੀਅ
 ਮਹਿਹਿਤਾਨੀਬਲਬੰਚਛਪਿਕਰਤਉਪਾਦਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਸੀਲਧਰਮਦ
 ਯਸੁਚਿਨਾਸਿਯਾਇਓਸਗਨਿਜੀਅਕੇਦਾਨੀਕਾਰਣਕਰਣਸਮਰਥਸਿਰੀਧਰਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾ
 ਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੧॥ਕੀਰਤਿਕਰਨਸਰਨਮਨਮੋਹਨਜੇਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕਉਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨ
 ਸਮਰਥਸਭੈਬਿਧਿਕੁਲਹਸਹੁਹਉਧਰਨਸਉਚਿਤਚੇਤਿਅਚੇਤਜਾਨਿਸਤਸੰਗਤਿਭਰਮ
 ਅਧੇਰਮੇਹਿਓਕਤਧਉਪ੍ਰਭਤਪਰੀਚਸਾਪਲੁਸਿਮਰਨਰਾਮਨਾਮਰਸਨਾਸੰਗਲਉਹੋਛ
 ਉਕਾਂਜੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੀਮਕਹਾਦੁਖਭੰਉਸਿਖਸੰਤਨਾਮੁਭਜੁਨਾਨਕਰਾਮਰੰਗਅ
 ਤਮਸਿਉਰਉ॥੨॥ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਿਰਿਮਿਤੁਵਰਲਭਦੇਹਸਟੁਰਿਧਰੀਖਾਨਪਨਸੋਧੇਮੁ
 ਖਭੰਚਤਸੰਕਟਿਕਾਟਿਬਿਪਤਿਹਰੀਮਾਰਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਬੰਧਪਬੂਝਨਕੀਸਭਸੁਝਪਰੀਬਰ
 ਧਮਾਨਹੋਵਤਦਿਨਪ੍ਰਤਿਤਾਅਵਤਨਿਕਟਿਬਿਖੰਮਜਰੀਰੇਗੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਸਿ
 ਮਰਿਸੁਆਮੀਏਕਘਰੀਕਰਗਹਿਲੇਹੁਕੁਪਾਲਕੁਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕਾਟਿਭਰੰਮਭਰੀ॥੩॥ਰੇਮ
 ਨਹੁਸਾਬਿਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਂਮੁਖਨਾਸੰਪਤਦੋਲਝੇਲਸੰਗਝੂਲਤਮਾਇਆ
 ਮਗਨਕੁਮਤਪ੍ਰਾਪਨਾਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਪਤਾਸਿਓਮੋਹਬਢਿਓਸੁਘਨਾਬੋਇਓ

ਬੀਜੁਅਹਿਮਮਅੰਕੁਰਬੀਤਤਅਉਧਕਰਤਅਘਨੀਮਿਰਤਮੰਜਰਪਸਰੇਮੁਖੁਨਿਰਖਤਉਚਤਭੁਗ
ਭਿਕੁਖਭੁਖਨਾਮਿਮਰਿਗੋਪਾਲਦਇਆਲਸਤਸੰਗਤਿਨਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥੧॥ਦੇਹਨਗੇ
ਹਨਨੇਹਨਨੀਤਮਾਇਆਮਤਕਹਾਉਗਾਰਹੁਛੜਨਪੋੜਨਚਉਰਨਚਾਦਰਬਹਤੀਜਾਤਿਹਿਦੈਨ
ਬੀਚਾਰਹੁਾਰਥਨਅਸਨਗਜਸਿੰਘਾਸਨਛਿਨਮਹਿਉਅਗਤਨੀਗਸਿਧਾਰਹੁਪੂਰਨਬੀਰਨ
ਮੀਰਨਖਾਨਮਸੀਗਿਨਕੋਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਹੁਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨਛੋਟਾਕਰਤਥਿਕਾਰਦੋਉਕਰਸ਼ਾ
ਰਹੁਮਿਰਨਪੁਰਨਕਲੜਸਾਜਨਸਖਓਲਟਤਜਤਥਿਰਖਕੀਛੰਗਹੁਾਦੀਨਦਯਾਲਪੁਰਖਪੁਰ
ਪੂਰਨਛਿਨਛਿਨਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਹੁਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨਨਕਜਨਹੇਭਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਕਰਿ
ਤਾਰਹੁ॥੫॥ਪ੍ਰਨਮਨਦਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸਭਭਾਈਤ
ਹੂਤੇਲੇਰਖੀਨਿਗੀ॥ਧਵਨਪਵਨਭੁਰਕਮਾਦਨਇਹਥਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨਜਾਰੀਗਕਰਮਧਰ
ਮਸੰਜਮਸੁਚਨੇਮਾਚੰਦਲਸੰਗਿਸਗਲਥਿਧਿਹਾਰੀਪਸੁਪੰਖੀਥਿਰਖਅਸਥਾਦਰਬਹੁਥਿਧਿਜੋ
ਨਿਕ੍ਰਮਿਓਅਤਿਗੀ॥ਧਿਨੁਪਲੁਚਸਾਨਮੁਨਹੀਸਿਮਰਿਓਦੀਨਨਾਥਪ੍ਰਨਪਤਿਸਾਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨ
ਮੀਰਸਓਭਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੋਤਕਤਖਾਰੀਨਨਕਸੰਤਚਰਨਸੀਗਿਉਧਰੇਹੋਰਿਮਾਇਆਮਗਨਚ
ਲੇਸਭਿਰਾਰੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸਰਰਸਕਿਰਸਕਿਠਾਭੁਰਗੁਨਗਾਵਤਾ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਥੇ
ਜਤੇਗੋਰਖਧਰਣਿਗੁਨਨਾਦਤਛੁਨਿਧਾਵਤਾ॥ਸਿਧਮਹੁਖਦੇਵਅਰੁਣਨਵਇਕੁਤਿਲੁਤਕੋਮ
ਰਮੁਨਪਾਵਤਾ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੇਦਰਸਿਸਮਾਵਤਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਅ
ਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਵੰਤਰਸਨਸਗਲਪਸਿਜਾਵਤਾ॥ਰੇਮਨਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਨਨਕਦਾ
ਸਤੁਨ੍ਹਹਿਸਮਛੁਵਤਾ॥੭॥ਮਾਇਆਰੰਗਥਿਰੰਗਕਰਤਕ੍ਰਮਮੋਹਕੈਕੂਪਗੁਬਾਰਿਪਰਿਓਰੈ॥ਏਤਾ
ਗਬ੍ਰਹਮਕਾਸਿਨਮਾਦਤਥਿਸਟਾਅਸੁਕ੍ਰਿਮਿਉਦਰੁਭਰਿਓਰੈ॥ਦਹਦਿਸਧਾਇਮਹਾਥਿਖਿਅਕਉ
ਪਰਧਨਛੁਨਿਅਗਿਆਨਹਰਿਓਰੈ॥ਜੋਬਨਬੀਤਿਜਗੋਗੀਰਸਿਓਜਮਝੁਤਨਰੰਨਮਿਰਤੁਮਰਿਓ
ਰੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੀਕਟਨਰਕਭੁੰਚਤਸਾਸਨਦੂਖਗਰਤਿਗਰਿਓਰੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰਹਿਸੇਨਾਨਕਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਅਪਿਕਰਿਓਰੈ॥ਚਾਰੁਣਸਮੁਹਛਲਸਗਲਮੋਰਥਪੂਰਨਹੋਈਆਸਹਮਾਰੀ॥
ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹਰਸਰਬੋਗਥੰਨੁਣਗੁਣਕਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਥਿਨ
ਸਿਜਾਹਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਏਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਕਿਰਿਆਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਧਾਰੀ॥
ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਬੰਧਪ੍ਰਜੀਅਧਾਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਨਅਧਾਰੀ॥ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਨ
ਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥੮॥ਆਦਪਕਟਿਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੀਗਿ॥ਦਾਵਨੀਬੀਬ

ਭਿਜਾਤਭਿਯੋਮਨਦਰਸਮਗੀਪਦਕਜਰਿਭਿਜਾਤਰਿਭਿਜਨਪੁਰਿਭਿਗੀਨੀਰੁਨਸਕਸਿ
 ਬੋਰਿਚਲਹਿਰਿਪੰਥਪਗੀਨਾਨਕੋਰੇਗਦੇਖਅਪਮੋਹਫਿਦੇਹਗੀਨਾਮਖਗੀ॥੧੦॥ਉਦਮੁਕਰਿ
 ਲਾਗੇਬਹੁਰਾਤੀਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਕੁਬਹੁਖਟੂਆ॥ਭਸਮਲਗਾਇਤੀਰਬਬਹੁਕੁਮਰੇਸੁਖਮ
 ਦੇਹਬੰਧਹਿਬਹੁਜਟੂਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਸਗਲਦੁਖਪਾਵਤ॥ਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਢਾਇਸੁਤਕੇਹਟੂਆ॥
 ਪੁਜਾਚਕੁਕਰਤਸੋਮਪਕਾਅਨਿਕਭੀਤਿਥਾਟਹਿਕਰਿਥਟੂਆ॥੧੧॥੮॥੨੦॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਸਬਦੇਕਾ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀਦੀ

੧	ਗਉੜੀ	੫੪੮
੨	ਗਉਅਸਾਦਰੀ	੫੪੮
੩	ਦੇਵਗੀਧਾਗੀ	੫੪੮
੪	ਬਿਹਾਗੜਾ	੫੪੮
੫	ਸੋਰਠੀ	੫੪੮
੬	ਧਨਾਸਰੀ	੫੫੦
੭	ਜੈਤਸਰੀ	੫੫੦
੮	ਟੋਡੀ	੫੫੦
੯	ਤਿਲੀਗ	੫੫੦
੧੦	ਬਿਲਾਵਲੁ	੫੫੧
੧੧	ਰਾਮਕਲੀ	੫੫੧
੧੨	ਮਾਰੂ	੫੫੧
੧੩	ਬਸੰਤ	੫੫੧
੧੪	ਸਾਰੰਗ	੫੫੨
੧੫	ਜੈਜਟਦੀਤੀ	੫੫੨
੧੬	ਸਲੋਕ	੫੫੩
੧੭	ਤੁਲਸੀ	੫੫੩
੧੮	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੫੫੩
੧੯	ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨਤਿਆਗੇ	੫੫੪
੨੦	ਸਾਧੋਰਚਨਾਗਮਬਨਾ	੫੫੪
੨੧	ਪ੍ਰਾਨੀਕਓਹਰਿਜਨਮਨ	੫੫੪

੪	ਸਾਧੋਇਹੁਮਾਗਾਰਿਓਨ	੫੪੮
੫	ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਕੁਟੰਗਾ	੫੪੮
੬	ਕੋਈਮਾਈਭੂਲਿਓਮਠ	੫੪੮
੭	ਸਾਧੋਰਾਮਸਗਨਿਬਿ	੫੪੮
੮	ਮਨਰੇਕਹਾਭਾਇਓਬਿਓ	੫੪੮
੯	ਨਰਾਮਚੇਤਪਾਪਤੇਰੁਰੁ	੫੪੮
	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਾਦੁਰੀ	
੧	ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਾਸਿਉ	੫੪੮
	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਵਗੀਧਾਰੀ॥	
੧	ਯਹਮਨੁਨੈਕੁਨਕਹਿਓ	੫੪੮
੨	ਸਭਕਿਛੁਨੀਦਤਕੋਬਿ	੫੪੮
੩	ਜਗਜੁਐਸੂਰੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀ	੫੪੮
	੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਗਠੀ॥	
੧	ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀ	੫੪੮
੨	ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰ	੫੪੮
੩	ਮਨਰੇਕਉਨਕਮਤਿਤੋਲੀ	੫੪੮
੪	ਪ੍ਰੀਤਕਉਨਉਪਾਦਕਰੈ	੫੪੮
੫	ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਗਨਿ	੫੪੮
੬	ਮਾਈਮੈਕਿਹਬਿਧਿਲਖ	੫੪੮
੭	ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾ	੫੪੮
੮	ਰੇਨਰਹਿਹਸਾਚੀਜੀਅ	੫੪੮
੯	ਇਹਜਨਿਮੀਤਨਦੇਖਿ	੫੪੮
੦	ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਿਗੁਰਉਪ	੫੫੦
੧੧	ਜੇਨਰਦੁਖਮੈਦੁਖਨਹੀ	੫੫੦
੧੨	ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨ	੫੫੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀ॥

੧	ਕਾਰੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾ	੫੫੦
੨	ਸਾਧੋਇਹੁਜਗੁਰਗਮ	੫੫੦
੩	ਤਿਹਜੇਗੀਕਉਜੁਕਤਿ	੫੫੦
੪	ਅਬਮੈਕਦਨਉਪਾਇਕਰ	੫੫੦
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਤਸਰੀ॥	
੧	ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆ	੫੫੦
੨	ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹਉਥਿ	੫੫੦
੩	ਹਰਿਜੁਗਖਿਲੇਹੁਪਤਿਮੇ	੫੫੦
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਟੋਡੀ॥	
੧	ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਪ	੫੫੦
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੀਗਾ॥	
੧	ਜਾਗਲਹੁਰੇਮਨਜਾਭੁਲਹੁ	੫੫੦
੨	ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਯੋਲੇ	੫੫੧
੩	ਚੇਤਨਾਹੈਤਉਚੇਤਿਲੇਨਿਸ	੫੫੧
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਦਲੁ॥	
੧	ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਛਾ	੫੫੧
੨	ਜਮੈਭਜਨਰਾਮਕੋਨਾਹੀ	੫੫੧
੩	ਹਰਿਕੋਨਾਮਬਿਨਦੁਖਪਾਏ	੫੫੧
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀ॥	
੧	ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮ	੫੫੧
੨	ਸਾਧੋਕਦਨਜੁਕਤਿਅਬ	੫੫੧
੩	ਪ੍ਰਾਨੀਨਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇ	੫੫੧
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਭਾ॥	

੧	ਹਰਿਕੋਨਾਮਸਦਾਸੁਖ	੫੫੧
੨	ਅਬਮੈਕਹਾਕਰਉਗੀ	੫੫੧
੩	ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁਨਓ	੫੫੧
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤ॥	
੧	ਸਾਧੋਇਹੁਤਨਮਿਥਿਆ	੫੫੨
੨	ਪਾਪੀਹੀਅਮੈਕਮਬ	੫੫੨
੩	ਮਾਈਮੈਧਨਪਾਇਓਹਰਿ	੫੫੨
੪	ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਹਮਨ	੫੫੨
੫	ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੇਭੂਠੇਲੋਭ	੫੫੨
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗ॥	
੧	ਹਰਿਬਿਨੁਤੋਰੇਕੋਨਸਹ	੫੫੨
੨	ਕਹਾਮਨਬਿਥਿਆਸਿਓ	੫੫੨
੩	ਕਹਾਨਰਾਮਪੋਨੇਜਨਮੁਗ	੫੫੨
੪	ਮਨਕਰਿਕਬਹੁਨਹਰਿਗੁਨ	੫੫੨
੧੬	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਜਫੰਤੀ॥	
੧	ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿ	੫੫੨
੨	ਰਾਮੁਭਜੁਰਾਮੁਭਜੁਜਨਮੁ	੫੫੨
੩	ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੁਇਹੇ	੫੫੨
੪	ਬੀਤਿਜੈਹੈਬੀਤਿਜੈਹੈਜਨ	੫੫੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ॥

੧ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਨਹੀ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫੪੮

ਗੁਰਗੁਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗੋ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀਤਾ ॥
ਤੇ ਅਹਿ ਨਿਜ ਭਾਗੋ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੋਨੋ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਅਉਰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ
ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤ ॥ ਤਿਨ ਜਗਿਤੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਅ ਦੇਉ ਤਿਆਗੈ ॥ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾ
ਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਰਨੁ ਹੈ ॥ ਕਿਨਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਸਾਧੋ
ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕ ਬਿਨ ਸੈ ਇਕ ਅਸ ਬਿਰੁਮਾਨੈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿ ਓਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਣੀ
॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਛੂਟਤੁ ਸਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ॥ ਜਿਓ ਸੁਫਲਾ
ਹੋਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈ ॥ ਓਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿ
ਥਿਆ ॥ ਹਰਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਾਹੀ
ਅਵੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਹੋ ਮਾਇਆ ਸੈ ॥ ਕਹੈ ਸੋ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮਾਇਆ
ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਨ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮਿਥਾਤਿ ਸਨਾਝਿਓ ॥ ਓਉ ਪੁਜਹੁ ਦੇਖਿ ਤਾ ਸਉਠਿਓ
ਦੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮੁਕਤਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੋਟ ਨ ਮੈ ਕੋਉ ਭਜਨ
ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲਤਿ ਸਨਾਸੀ
ਗਿਬਸਤੁ ਪੈਰ ਤੇ ਬਿਰੁਨ ਰਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਕਠਨ ਕੋ ਰੋਧ ਘਟਹੀ ॥ ਕੇਤੀ ਤਰਜਿਹ ਸੁਪਿਸਰੁ ਬਿ
ਸਰਾਈ ॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਮਾਨੁ ਸਭ ਕੇ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਤਾ ਸਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਗੀਤ ਨ ਕਰਤ ਸਭਿਓ
ਰੇ ਗੁਨੀ ਹੋ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਉ ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਬਨਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥
ਗੁਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਾਰਿ
ਗਵਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ਪਾਤਿਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਗਨਿ ਤਾਹਿ ॥ ਭੁਮ ਅਵਉ ॥ ਗਜੇ ਕੇ ਰਾਸ ਮਿਟਿ
ਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤੁ ਮਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿਅ ਰਿਮਾਨੁ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ॥ ਛੂਟਿਓ ਜਨਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ
ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਭੁਮ ਪਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਗੁਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯
ਕੋਈ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗਸੁ ਨਿਕੈ ਨਿਮਖਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥
ਗੁਣੀ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨਤ ਸਿਉ
ਰੁਚਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਤਾ ਸਉ ਨੇਹੁ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ॥ ਭੁਮ
ਨਹੁ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਬਸਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗੁਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਗਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁ

੧

ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾਇਹ ਕੁਨ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕੁ ਸੇਹ ਮਾਇਆ ਮਤ ਛੁਨਿ ਅਰੁ ਬਿਖਿਅਨ
 ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖ ਸੇਹ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਹਿ ਸੇਖੁ ਰਤਿ ਦੇਵੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏਸ ਬਤਿਉ
 ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏਸ ਮਜਾ ਕੈ ਲੋਕੁ ਮੋਹੁ ਛੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਏਬੈ ਪੈ ਜਿਹ ਨਹਿ
 ਤਿਹਤੁ ਮਜਾ ਨਹਿ ਅਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਕਤਿ ਤਹਿਤੁ ਮਮੋਨੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪੰ
 ੮ ॥ ਮਾਨ ਰੇ ਕਹਾਉ ਏਥੈ ਬਉਗਾ ॥ ਅਹਨਿਸਿ ਅਓ ਧਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਉ ਏਥੈ ਸੀਗਹ ਉਗਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤ ਨੁ ਤੈ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਹੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਰੇ ਤੇ ਰੋਕ ਛੁਨਾਹਿ ਦੇਖੁ ਸੋਚ ਬਿ
 ਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤ ਨੁ ਜਨਮੁ ਅਪਨੇ ਤੈ ਹਰਿ ਓਹੋ ਬਿਦਗਾ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਉ ਏਥੈ ਚਰਨ ਨ ਸਿ
 ਉ ਬਿਰਥਾ ਅਓ ਧਸਿ ਗਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਨਰ ਸੁਖੀ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਕੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਵਰ ਸਗਲ ਜ
 ਗਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਆਨਿ ਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀ ਪੰ ੮ ॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਰੁਹੇ
 ॥ ਈਨ ਦਾਇਆ ਲਸਗਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਗਨਿ ਤਹਿਤੁ ਮਪਹੁਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਕੁਨ ਗਾਵੈ
 ਤ ਕੋਨਾ ਮੁਹੀ ਏਸੇ ਪਹੁਰੇ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਜਗਤ ਸੇਹ ਰਿਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮ ਲੁਸਕਹੁਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਦੇਹ ਬਹੁ ਹਿਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ਕਛੁ ਉਪਾਧੁ ਸੁਕਤਿ ਕਾ ਕਹੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇਕੁ ਨ ਐਕੁ
 ਉਸਾਗੁ ਰਕੋ ਪਾਰਿਉਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁ ਅਸਾਫੁ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੮ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥ ਲੋਕੁ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸੂ ਦਿਸ
 ਧਾਵਤ ਅਸਾ ਲਾਗਿਓ ਪੈਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਕੇ ਹੇਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਸੇਵਕ ਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥ ਦੁਆ
 ਰਹਿ ਦੁਆਰ ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਚੋਲਤ ਨਹੁ ਪਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰ ਬਧੋ ਦਰਬ
 ਜਨ ਲੋਗ ਹਸਨ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾ ਸੈਤਨ ਕੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁ ਦੇਵ ਗੀ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੮ ॥ ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕੁ ਨ ਕਹਿਓ ਕੈ ॥ ਸੀਖ ਸੀਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ
 ਸੀਵਰ ਮਤਿ ਤੇਨ ਟਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਦ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਉ ਏਥੈ ਬਾਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਚਰੇ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰ
 ਚ ਜਗਤ ਕਉ ਰੁਹ ਕੈ ਅਪਨੇ ਉਦਰ ਭਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛੁ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੁਧੈ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨਧਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨ
 ਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤਿ ਜਾਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵ ਗੀ ਪੰ ੮ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਨ ਕੋ ਬਿ
 ਦੁਹਾਗੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤਿ ਬੰਧ ਪਾਅਉ ਛੁਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ
 ਨਿਅਰੇ ਟੋਰਤ ਪ੍ਰੇਤ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਆਧ ਪਾਨੀ ਕੋਉ ਨਹ ਰਖੈ ਪਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਬਿਸਨ ਜਿਉ ਜਗੁ
 ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤਿ ਜਾਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਪਃ੯ ॥ ਜਗਤਮੈ ਸੁਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਗੇ ਕਿ ਆਵਰਾ ਕਿ
ਅਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਭ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਓ ਬਾਧਿ ਚੀਤਾ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਕੇ
ਉਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਗੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨੁਰਥ ਅਜ ਪੂਨੀ ਸਮ ਸੁਤ ਸਿਖ ਦੇ ਹਾਰਿ ਚੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉ ਜਲੁ
ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਗੁਬਿਹਾਰਾਪਃ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕੋਊ ਜਨੈ ॥ ਜੇ ਗੀਤੀ ਤਪੀ ਪਾਚਿ ਹਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿ
ਆਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਣੀ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਰੂਹੈ ॥ ਗੀਤ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨ ਦੇਇ ਹਤ ਕੋ ਬਿ
ਉਹਰੈ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅਪੇ ਦੇਖਿ ਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿ
ਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਗਤ ਅਪਾਰ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਾਨਿ ਚਰਨ ਤਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਗੁਸੋਗਠਿ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਰੈ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੁਫਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੁਨ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ
ਸਨਾ ਗੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਧੋ ਹੋਰਿ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਨੀਤਾ ॥ ਕਾਲ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ
ਪਰਿਓਠੈ ਮੁਖ ਪਸਰੈ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਛੁਨਿ ਤੋਹਿ ਕ੍ਰਿਸਿ ਹੈ ਸਮ ਸ੍ਰਿ ਰਾਖੁ ਚੀਤਿ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ
ਰਾਮ ਭਜਿ ਲੋਯਾਤ ਅਉ ਸਹਿਬੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਃ੯ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਰਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾਹਿ
ਭਜੇ ਨਤੀ ਰਬਨਾ ਏਚੇ ਟੀ ਕਾਲ ਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਾ ਅੰਤ ਪੂਤ ਰਬ ਸੰਪਤਿ ਪਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥
ਅਦਰਸ ਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨੁ ਭਜਨ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹੀ ॥ ੧ ॥ ਛਿਰਤ ਛਿਰਤ ਬਹੁ ਤੇਜੁ ਹਾਰਿ ਚੀਤਿ ਮਾਨ
ਸਦੇ ਹਲ ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀ ॥ ਅਸਿ ਮਰਤ ਕਹਾਨ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਃ੯ ॥ ਮ
ਨ ਕਉ ਨ ਕੁਮਤਿ ਤੈਲੀ ਨੀ ॥ ਪਰਦਾਰਾਨੀ ਦੇਆ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਕ
ਤਿ ਪੰਥ ਜਾਨਿ ਓਤੈ ਨਾਹਿ ਪਨ ਜੇ ਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗਿ ਕਾ ਪੂਨ ਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਪੁ ਬੰਧਾਇਆ
॥ ੧ ॥ ਨਾਹਿ ਭੁਜਿ ਓਨ ਕੁਰ ਜਨ ਸੇਵਿਓ ਹਉ ਪਜੈ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟੀ ਮਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਤੇ ਰੈ ਤੈ ਬੇ
ਜਤ ਉਦਿਅਨਾ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁ ਭਜਨ ਮਰਮ ਤੇ ਹਾਰਿ ਅਸ ਬਿਰਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨ ਸਦੇ ਹਪਾਇ
ਪਦੁ ਹਰਿ ਭਜਨਾਨ ਕਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਪਃ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਨ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ॥ ਜਾਤੇ ਰੁਗ
ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋੜਾ ਸਹੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਦਨ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਪਰਮ ਕਦਨ ਛੁਨਿ ਕਰਈ
॥ ਕਦਨ ਨਾਮ ਕੁਰ ਜ ਕੈਸਿ ਮਰੈ ਕੁਦ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥ ੧ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਹਾ ਨੀਧਿ ਜਹਿ ਜ
ਪੈਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਦਰਸ ਪਰਮ ਜ ਕੈਸ ਮਨਾਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹਰਤ ਸਵਾਨਿਰ
ਲੇ ਪੀਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇਤੁ ਮਹੀ ਮੈ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਨ ਨਿਅਈ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

੩

ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਮਨਰੇਪ੍ਰਕੀਸਰਨਿਬੀਚਰੇ ॥ ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਨਿਕਾਸੀਉਪਰੀਤਕੋ
 ਜਸੁਉਰਧੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲਭਾਇਓਪ੍ਰਜਕੋਸਿਮਰਨਿਅਰੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ ॥ ਫਖਹਰ
 ਇਹਬਿਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਰੇਬਿਸਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਪਿਗਜਗਹਰੇ
 ਛੁਟਾ ॥ ਮਹਿਮਾਨਾਮਕਹਾਲਉਬਰਨਉਰਮਕਹਤਬੰਧਨਤਿਹਤੁਟਾ ॥ ੨ ॥ ਅਜਮਲੁਪਾਪੀਜਗੁ
 ਜੈਨੈਨਿਮਖਮਹਿਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਿਚੈਤਾਮਨਿਤੈਰੀਉਤਰੈਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਸੇਰ
 ਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਮਾਈਮੈਕਿਹਬਿਧਿਲਖਉਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾਮੋਹਅਗਿਆਨਤਿਮਰਮੇਮਨੁਰ
 ਹਿਓਉਰਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਜਨਭੁਕਮਹੀਭੁਖਏਓਨਹਅਸਥਿਰਮਤਿਪਾਈ ॥ ਬਿ
 ਖਿਅਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਬਸੁਰਨਹਛੁਟੀਅਧਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਕਬਹੂਨਹਕੀਨਾਨਹਕੀਰ
 ਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੈਨਹਿਕੋਊਗੁਨਗਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ
 ॥ ਮਾਈਮਨੁਮੋਰੇਬਸਿਨਹਿ ॥ ਨਿਸਬਸੁਰਬਿਖਿਅਨਕਉਧਾਤਕਿਹਬਿਧਿਰਾਖਉਤਾਰੀ ॥
 ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦਪ੍ਰਗਟਸਿਮਰਤਕੋਮਤਸੁਨਿਨਿਮਖਨਹੀਮੈਬਸਾਏ ॥ ਪਰਪਾਪਰਦਾਰਸਿਉਉਰ
 ਛਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਏ ॥ ੧ ॥ ਮਦਮਾਇਆਕੈਭਾਇਓਬਾਦਰੇਸਮਸ਼ੁਤਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾਪ
 ਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜਨਤਕੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਬਹੀਸਰਨਿਸਾਧਕੀਅਇਓਦੁਰਮਤਿ
 ਸਗਲਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਓਚੈਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿ
 ॥ ਰੇਨਰਸਹਸਾਰੀਜੀਅਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲਜਗਤੁਰੈਜੈਸੇਸੁਫਨਾਬਿਨਸਤਲਗੈਨਬਾਗ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ॥ ਬਹੁਭੀਤਿਬਨਾਈਰਚਿਪਚਿਹਤਨਹੀਦਿਨੁਚਾਗਿ ॥ ਤੈਸੇਹੀਏਸੁਖਮਾਇਆਕੈਉਰਉਓ
 ਕਹਾਗਦਾਗ ॥ ੧ ॥ ਅਜਰੂਸਮਾਝਿਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਹਨਿਭਜਿਲੇਨਾਮੁਰਹਿ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸ
 ਮਤਸਾਧਨਕੋਭਾਖਿਓਤਿਹਿਪਕਾਗਿ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਇਹਜਗਿਮੀਤਨ
 ਦੇਖਿਓਕੋਈ ॥ ਸਗਲਜਗਤੁਅਪਨੈਸੁਖਿਲਾਗਿਓਖਮੈਸੀਗਿਨਹੈਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਗਮੀਤ
 ਪੂਤਸਨਬੰਧੀਸਗਰੇਸਨਸਿਉਲਾਗੇ ॥ ਜਬਹੀਨਿਰਧਨਦੇਖਿਓਨਰਕਉਸੰਗੁਛੁਭਿਕਰਿਭਾਗੇ ॥
 ੧ ॥ ਕਹਉਕਹਾਯਾਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਓਨਿਹਲਗਾਇਓ ॥ ਦੀਨਾਨਾਖਸਗਲਰੈਭੰਜਨਜਸੁਤ
 ਕੋਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਨਪੁਛੁਜਿਓਹੋਇਨਸੁਧੇਬਹੁਤਜਤਨਮੈਕੀਨੋ ॥ ਨਾਨਕਲਾਜਬਿਰਦਕੀਰ
 ਧਉਨਾਮੁਤਿਹਾਰੇਲੀਨੋ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਸੇਰਠਿਪਤਿਸਾਰੀ ॥ ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥
 ਕਹਾਭਾਇਓਜਉਮੁੰਡਮੁੰਡਾਇਓਗੁਰਦੇਕੀਨੋਭੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁਛਾਡਿਕੈਛੁਠੈਲਾਗਿਓਜਨਮੁਅ
 ਕਾਰਭਯੋਇਓ ॥ ਕਰਿਪਰਪੰਚਉਦਰੁਨਿਜਪੋਖਿਓਪ੍ਰਸੂਕੀਨਿਅਈਸੋਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਭਜਨ

ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ਇਸਾਹ ਬਿਬਿਕਾਨਾ ਉਗਤਿ ਰਹਿਓ ਬਿਬਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਥਿਰਾਨਾ ਪੁਰਤਨ ਬਿਸ
 ਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਿਓ ਅਚੇ ਤਨ ਚੇਤਿ ਓਹੋ ਬਿੰਦੁ ਬਿਰਥਾ ਅਓ ਧਸਿਰਾਨੀ ਗਕੁਨਾਨ ਕਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪ
 ਛਨ ਉਭੁਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀਓ ॥ ਜੇ ਨਰਦੁਖ ਮੇਵੁ ਖੁਨਹੀ ਮਨੈ ॥
 ਸੁਖ ਸਨੇਹ ਅਰੁ ਭੋਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਨੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹੀਂ ਦਿਆਨ ਹਉ ਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋ
 ਭ ਮੇਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਹਰਖ ਸੇਗਤੇ ਹੋਇ ਨਿਅਰੋਨਾ ਹਿਮਾਨੁ ਅਪਿਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਅ
 ਹੋ ਜਗਤੇ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਮੇ ਕੁਧ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਘਟ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਕੁਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾ ਜਿਹ ਨਰਪਰਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗਬਿਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪ
 ਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਰਠਿ ਪਤਿਸਾਰੀਓ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
 ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਬਾਧਿ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਅਨਿਬਹੁਤ ਮਿਲਿ ਬੈ
 ਠਤ ਰਹਤ ਚਹੁ ਦਿਸ ਘੇਰੈ ॥ ਬਿਪਤਿ ਪਰੈ ਸਭ ਹੂਸੀ ਗੁਛਾ ਭਿਓ ਕੋਊ ਆਵਤੁ ਨੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪਰਕੀਨ
 ਰਿਬਹੁਤ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਕੁਤ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬਤੇ ਸਤ ਜੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ
 ਭਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਇਹ ਬਿਪਿਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਾਨਿਓ ਪੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਅੰਤ ਬਾਰਨਾਨ ਕਬਿਨੁ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੋਊ ਕਾਮਿਨ ਅਇਓ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ੨੬ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਕਾਰੇ ਰੇਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੇ ਹੀ ਸੰਗਿ
 ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਖ ਮਾਧਿ ਜਿਉ ਬਾਬੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰਮਾਹਿ ਜੈ ਸੇਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੈ
 ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਹਰ ਭੀਤ ਰਿਏ ਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਬਤਾਈ ॥ ਜਨਨ ਨ
 ਕਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੇ ਮਿਟੈ ਨ ਕੁਮਕੀ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰ
 ਮਿਭੁਲਾਨਾ ॥ ਗਮਨ ਮਕਾਸਿ ਮਗੁ ਛੋਰਿ ਆਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
 ਭੰਡੀ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੋ ਰਸ ਲਪਟਨਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁ ਪਨੁਤ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿ ਨਿਸਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੀ
 ਨਦਇਆ ਲਸਦੁ ਖਭੰ ਜਨਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕੋਟ ਨ ਮੈ ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ
 ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਤਿਹ ਜੋ ਗੀਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੇਹ
 ਮਾਇਆ ਮਤ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਨਿੰਦ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰ
 ਚਨ ਲੋਹ ਸਮਨੋ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗਤੇ ਹੋਇ ਅਤੀਤ ਜੋਗੀ ਤਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥ ੧ ॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹਾਇ ਕਉ ਧਵ
 ਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁਨਾਨ ਕਾਇਹ ਬਿਪਿਕੋ ਜੇ ਨਰਮੁ ਕਤਿ ਤਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦੀ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਅਬਸੈ ਕਵਨ ਉਪਾਇ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਪਿਕੋ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਭਉ ਨਿਪਿਪਾਰੈ ਪ

ਰੰਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਪਾਇਕਛੁਕਲਾਨਕੀਨਾਤਤੇਆਪਿਕਰੁਰੰਓ॥ਅਨਬਚਕਰਮਹਰਿਗੁਨਨ
 ਹੀਗਏਇਹੋਜੀਅਸੋਚਧਰੰਓ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕਛੁਗਿਅਨੁਨਉਪਜਿਓਉਤਰੁਰੰਓ॥ਕ
 ਹੁਨਨਕਪੁਰਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਿਤਰੰਓ॥੨॥੪॥੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਪਃ੯ ॥ਕੁਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਸੁਇਓ॥ਜੇਜੇਕਰਮਕਰੈਲਾਚਲਗਿਤ
 ਹਤਹਆਪੁਬੰਧਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਸ੍ਰਣਪਰੀਬਿਖੈਰਸਹਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ
 ॥ਸੀਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਹਨਿਬਨਖੋਜਨਕਓਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤਨਨਾਮੁਪਟਹੀਕੇਰੀਤਰਿ
 ਤਕੋਗਿਅਨਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਰਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਦਾਇਓ॥੨॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀਪਃ੯ ॥ਅਨਰੇਸਾਚਗਹਉਬਿਚਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮਿਥਿਆਮਨੋਸਗਰੇਇ
 ਹੁਸੀਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਹਰੇਪਾਇਓਨਹਤਿਹਪਾਰਾ॥ਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿ
 ਕਟਿਪਛੁਨੇਰੁਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾਨੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕਾਕਬਹੁਨਾਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ਨਨਕਸ
 ਰਨਿਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨਗਬਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰਪਃ੯ ॥ਹਰਿਜੁਗਬਿ
 ਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ਜਮਕੇਤਸਭੁਇਓਉਰਮੰਤਰਿਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਮਹਾਪਤਿਤਮੁਗਪਲੋਭੀਨੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਬਹਾਰਾ॥ਭੈਮਰਬੋਕਉਬਿਸਰਤਨਾਹੀਤਿਹਚਿਤਤੁ
 ਜਾਰਾ॥੧॥ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕੈਕਗਨਿਦਹਦਿਸਕਉਉਠੇਧਾਇਆ॥ਪਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸੈਨੀਰ
 ਜਨਤਕੋਮਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਨਹਨਿਗੁਨਨਾਹਨਿਕਛੁਜਪਤਪਕਵਨਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ਨਨ
 ਕਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪੁਰਦੀਜੈ॥੩॥੩॥੩੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਗੁਟੋਰੀਪਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਕਹਉਕਹਅਪਨੀਅਪਮਾਈ॥ਉਗਛੁਓਕਿਨਕਕਾਮਨੀਕੈਰਸਿਨਹ
 ਕੀਰਤਿਪੁਰਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਸੁਠੇਕਉਸਾਦੁਜਾਨਿਕੈਤਸਿਉਰਚਉਪਜਾਈ॥ਦੀਨਬੰਧੁ
 ਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੁਹੁਤੇਜੁਸੀਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਮਗਨਹਰਿਓਮਾਇਆਮੈਨਿਸਦਿਨਛੁਟੀਨਮਕੀ
 ਕਈ॥ਕਹੋਨਾਨਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੩੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਤਿਲੀਗਪਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਜਾਗਲਹੁਰੇਮਨਾਜਾਗੁਲਹੁਕਹਾਗਾਠਲੁਸੇਇਆ॥ਜੇਤਨਉ
 ਪਜਿਆਸੀਗਹੀਸੋਭੀਸੀਗਿਨਹੋਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਹਿਤਜਾਸਿਉਕੀਨਾਜੀ
 ਉਛੁਟਿਓਜਬਦੇਹਤੇਰਾਗਿਅਗਨਿਮਹਿਦੀਨਾ॥੧॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਓਹਾਹੋਜਗਕਉਤੁਮਜਨਉ
 ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੈਸਭਸੁਠਲਲਸਮਨੇ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੀਗਪਤਿਸਾਰੀ੯ ॥ਹਰਿਜਸੁਰੇਮ

ਨਗਾਇਲੋਜੋਸੀਗੀਪੈਤੋਗੇ। ਅਉਸਰੁਬੀਤਿਓਜਤੁਪੈਕਹੋਓਮਨਿਲੋਮੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਪਤਰਬਧ
ਨਗਜਸਿਉਅਤਿਨੇਪੁਲਗਾਇਓ। ਕਾਲਫਸਜਬਗਲਪਰੀਸਰੁਭਇਓਪਰਾਇਓ॥੧॥ ਜਾਨਿਭੂਟਿ
ਕੋਬਾਦਰੇਤੈਕਜੁਬਿਗਾਰਿਓ। ਪਾਪਕਰਤਸੁਕਚਿਓਨੀਨਹਗਰਬੁਨਿਦਾਰਿਓ॥੨॥ ਜਿਹਬਿਧਿਗੁ
ਰਿਉਪਦੇਸਿਅਸੋਸੁਨਪੁਰੇਰਾਈ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਪੁਕਾਰਿਕੋਗੁਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੩॥੨॥ ਤਿਲੀਗ
ਪਤਿਸਾਰੀ॥ ਚੇਤ੍ਰੈਤਉਚੇਤਿਲੈਨਿਸਦਿਨਮੈਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਾਬਿਹਾਤੁਰੈਛੁਟੈਘ
ਟਜਿਉਪਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਗੁਨਕਾਰਿਨਗਾਦੀਮੁਰਖਅਗਿਆਨਾ॥ ਛੂਠੈਲਲਚਿਲਾਗਿਕੋ
ਨਹਮਰਨੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਅਜਪੁਕਛੂਬਿਗਾਰਿਓਨੀਜਉਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਦੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜਨ
ਤੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਦੈ॥੨॥੩॥੩੭॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਲਾਦਲੁਪਤਿਸਾਰੀ॥ ਚ॥ ਦੁਖਹਰਤਾਰਨਾਮੁਪਛਾਨੋ॥ ਅਜਮਲਗਨਿਕਾਜਿਹਸਿਮ
ਰਤਮੁਕਤਿਭਏਜੀਅਜਨੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਜਕੀਤਿਸਮਿਟੀਛਿਨਪੁਮੈਜਬਹੀਰਾਮਬਖਨੋ॥ ਨਾਰਦ
ਕਹਤਸੁਨਤਪ੍ਰਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟੋਨੋ॥੧॥ ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਅਜਗਤਜਾ
ਹਿਰੈਗਨੋ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਰਛਕਹਰਿਨਿਕਟਿਤਹਿਤੁਮਮਨੋ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਦਲੁਪਤਿਸਾਰੀ॥
॥ ਜਾਮੈਭਜਨਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਇਆਯਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਤੀਰਥਕਰੈਬਰਤਬਪੁਰਾਖੈਨਹਮਨੁਆਬਸਿਜਾਕੋ॥ ਨਿਹਠਲਧਰਮਤਾਹਿਤੁਮਮਨੋਸਦੁਕਹਤਮੈਯਕੋ॥
ਜੈਸੇਪਾਹੁਨਜਲਮੈਰਾਖਿਓਬਿਧੈਨਾਹਿਤਿਪਾਨੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛਾਨੋਭਗਤਿਹੀਨਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥
੨॥ ਕਲਿਮੈਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਦਤਗੁਰਯਹਭੇਦੁਬਤਾਦੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਇਨਿਰਗੁਆਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗ
ਦੈ॥੩॥੨॥ ਬਿਲਾਦਲੁਪਤਿਸਾਰੀ॥ ਚ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਦੁਖੁਪਾਦੈ॥ ਭਗਤਿਬਿਨਾਸੀਸਾਨ
ਹੀਦੂਕੈਗੁਰਯਹਭੇਦੁਬਤਾਦੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾਭੁਇਓਤੀਰਥਬਤਕੀਏਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਅਦੈ॥ ਜੋ
ਗਜਗਨਿਹਠਲਤਿਹਮਨੋਜੋਪ੍ਰਭਜਨੁਬਿਸਾਰਦੈ॥੧॥ ਮਾਨਸੋਹਦੋਨੋਕਉਪਹਰਹਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨ
ਗਾਦੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਹਾਦੈ॥੨॥੩॥੪੦॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਮਕਲੀਪਤਿਸਾਰੀ॥ ਚ॥ ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪਦੈਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਡੁਗੁਰੀਤਿਹਜਨਕਉਜਾਨਉਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਦੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੋਪਾਪਖੋ
ਇਕੋਛੁਨਿਬੈਕੁਠਿਸਿਧਾਦੈ॥੧॥ ਅਜਮੇਲਕਉਅੰਤਕਾਲਮੈਨਰਾਇਨਸੁਧਿਆਈ॥ ਜਾਗਤੇਕਉ
ਜੋਗੀਸਰਬਾਛੁਹਿਸੋਗਤਿਛਿਨਮੈਪਾਈ॥੨॥ ਨਾਹਨਿਗੁਨਨਾਹਨਿਕਛੂਬਿਟਿਆਪਰਮਕਉਨਗਜਕੀ

ਨਾਨਕਾ ਬਿਰਦੁ ਰਾਮਕ ਦੇਖਹੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਠਦੀਨਾ ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਪਃ ੯ ॥ ਸਾਧੋਕਦੁ
 ਨਜੁਗਤਿ ਅਬਕੀਜੈ ॥ ਜਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈਰਾਮੁ ਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾ
 ਇਅਮੈ ਉਗਰਿ ਹਿਰੈ ਹੋਏ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ਕਵਨ ਨਾਮ ਜਗ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਏ ਪਦੁ ਨਿਰਬ
 ਨਾ ॥੧॥ ਭਏ ਦਇਅ ਲਾਭਿ ਪਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਰ ਬਤਾਈ ॥ ਸਰਬ ਪਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ॥
 ਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥ ਰਾਮਨਾਮ ਨਰਨਿ ਸਬ ਸਰਮੈ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਜਮ ਕੋ ਰੂਪ ਮਿਟੈ
 ਨਕ ਤਿਹ ਅਪਨੇ ਜਨ ਮੁਸਵਰੈ ॥੩॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਪਃ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਰਾਇਨ ਸੁਖਿ ਲੇਹਾਇ
 ਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਬਾ ਧੁਰ ਬ੍ਰਿਥ ਜਾਤੁ ਇਹ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਨ ਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਬੋਇ
 ਬਿਬਲ ਪਨ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਰਧ ਭਉਓ ਅਜ ਪੁਨਹ ਸਮਝੈ ਕਵਨ ਕੁਮਾਰਿ ਉਗਨਾਨਾ ਮਾਨਸ
 ਜਨ ਮੁਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਸੇਭੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨਤ ਕੋਗਾ
 ਇਓ ॥੨॥ ਮਾਇਅ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹ ਕਰਤੁ ਪੈ ਸੀਗਿ ਨਕਾ ਪੂਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿਤਾ ਮਨ ਹੋਇ ਪੈਅ
 ਤਿਸਹਾਈ ॥੩॥੩॥੪੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਕਉ ਸਿਮਰੈ ਅਜਾਮਲੁ ਉਪਰਿ
 ਗਨਿ ਕਾ ਪੂਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਗਜ ਸਭਾ ਮੈ ਰਾਮਨਾਮ ਸੁਧਿਆਈ ॥ ਤਕੋ ਦੁਖ
 ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਪੈ ਜਬ ਛਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਉਓ ਸਹਾ
 ਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭੋਰੇ ਸੋਗਹੀ ਆਨ ਸਗਾਈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈਕ
 ਹਾ ਕਉ ਗੀਆਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨ ਮਾ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਬੋਇ ਨਿਰਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਠਾਸ
 ਜਬ ਗਰਮੈ ਮੇਲੀ ਤਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾਸੀ ਕਟ ਮੈ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥
 ਜੇ ਸੀਪ ਭੇਅ ਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸ ਕਬਹੂ
 ਨਗਾਈ ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ਮਾਇਅ ਕੋ
 ਮਦ ਜਨ ਮੁਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨੇ ਨਹ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਰੂਪ ਰਿਓ ਸਿਰਉ ਪਰਿਤਬ
 ਸੇਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤਾ ਹਨਿ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿਤ ਉਪਜੀ ਜਬ
 ਘਟ ਮੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨ ਅਨਗਰਿਓ ॥ ਸੁਠਲ ਜਨ ਮੁਨਾਨ ਕਤ ਬਹੁ ਅਜੇ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮੈ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩
 ॥੪੩॥੪੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਅ ਜਾਨੋ ॥ ਯਥਾ ਭੀ ਤਰਜੋਰ ਮੁਬਸਤੁ ਹੈ ਸਚੇ
 ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੀਪ ਤਿਸੁ ਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾਐ ਭੂਨੇ ॥ ਸੀਗਿ ਤਿਹ ਕੈਕ

ਛੁਨਚਾਲੈ ਤਾਹਿਕਹਾਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਦੇਉਪਰਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਉਰਿਅਨੋ॥ਜਨ
ਨਨਕਮੈਭੁੰਝੀਸੁਪੁਰਨਏਕਪੁਰਖਭਗਵਾਨੋ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ਪਾਪੀਰੀ
ਅਮੈਕਾਮਬਸਾਇ॥ਮਨਚੰਚਲੁਯਤੋਗਹਿਜਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸੰਨਿਆ
ਸਾ॥ਸਭਹੀਪਰਭੁਗੀਇਹਠਾਸਾ॥੧॥ਜਹਜਹਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮਾਗਿ॥ਤੇਭਵਸਗਰਉਤਰੇਪਾਰਿ
॥੨॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥ਦੀਜੈਨਾਮੁਰਹਾਕੁਨਗਾਈ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ
੯ ॥ਮਾਈਮੈਧਨੁਪਾਇਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨੁਮੇਰੇਪਾਦਨਤੇਛੁਟੇਕਰਿਬੈਠੋਬਿਸੁਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਤਨਤੇਭਾਗੀਉਪਜਿਉਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁ॥ਲੋਭਮੋਹਏਪਰਸਿਨਸਾਕੈਰਹੀ
ਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੰਸਾਰੁਕਾਰਤਨਰਾਮੁਜਬਪਾਇਆ॥ਕਿਸਨਾਸਕਲ
ਬਿਨਾਸੀਤਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦ
ਕੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੀਸੰਪੈਕਉਕੁਰਖੁਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯
॥ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮ॥ਤਨਬਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੈਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਪੁਣੇ
ਕਾਪਹਾਗੁ॥ਤੈਸਾਚਮਾਨਿਓਕਿਹਬਿਚਾਰ॥੧॥ਪਨੁਦਾਰਸੰਪਤਿਹੋਗੁ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲੈਸਮਾਇਲੇ
ਹਿ॥੨॥ਇਕਭਗਤਿਨਰਾਇਨਹੋਇਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਤਿਹਏਕਰੰਗਿ॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤ
ਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ਕਹਾਭੁਲਿਓਰੇਭੂਠੇਲੋਭਿਲਾਗਿ॥ਕਛੁਬਿਗਭਿਨਹਨਿਅਜਹੁਜਾਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਮਸੁਪਨੇਕੇਇਹੁਜਗੁਜਾਨੁ॥ਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੧॥ਸੰਗਿਤੇਰੈਹਰਿਬਸਤਨੀਤਾ॥ਨਿਸਬਾਸੁਭਜੁ
ਤਹਿਮੀਤਾ॥੨॥ਬਾਰਿਅੰਤੁਕੈਰੋਇਸਹਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁਨਤਾਕੇਗਾਇ॥੩॥੫॥੫੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ—

ਗੁਰਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ॥ਕਾਕੀਮਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਕੋਕਾਹੁਕੋਭਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਨੁਪਰਣੀਅਰੁਸੰਪਤਿਸਗਰੀਜੋਮਾਨਿਓਅਪਨਾਈ॥ਤਨਛੁਟੈਕਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈ
ਕਹਤਾਹਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਦੀਨਦਇਅਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਭਚਨਬਦਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਜਗ
ਤਸਭਮਿਥਿਆਜਿਉਸੁਛਨਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ਕਹਾਮਨਬਿਖਿਆ
ਸਿਉਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾਜਗਮੈਕੋਉਰਹਨੁਪਾਵੈਇਕਿਅਵਹਿਇਕਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਾਕੋਤਨੁਪਨੁਸੰਪਤਿਕਾਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਹੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੰਗਲਖਿ॥ਸੀਜਿਉਬਦਰਕੀਛੁ
ਰੀ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਨਸਰਨਿਸੰਤਨਹੁਮੁਕਤਿਹੋਹਿਛਿਨਮਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿ
ਨੁਖੁਲਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥੨॥ ਸਾਰਗਪਾਤਿਸਾਰੀ ੯ ॥ਕਹਾਨਰਾਮਪੁਨੇਜਨਮੁਗਵਾਵੈ॥ਮਾਇ

ਅਮਦਾਇਖਿਆਰਸਿਰਚਿਓਰਮਸਰਨਿਨਹੀਅਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾਵੇਖਿਕਹ
ਲੋਗਾਏ॥ ਜੇਉਪਜੈਸੇਸਗਲਾਬਿਨਾਸੀਰਹਨੁਨਕੋਉਪਾਏ॥੧॥ ਮਿਥਿਆਤਨੁਸਚੋਕਰਿਮਾਨਿਓਇਹਬਿ
ਧਿਆਪੁਬੰਧਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਸੇਉਜਗਮੁਕਤਾਹਮਭਜਨਚਿਤੁਲਾਏ॥੨॥੩॥ ਸਾਗਪਤਿਸਾਹੀਦ
ਮਨਕਰਿਕਬਹੁਨਹਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰਕੀਓਅਪਨੇਭਾਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓਨਹਕਾਨਿਪਰਦਰਾਖਪਟਾਇਓ॥ ਪਰਨਿੰਦਿਆਕਕਥਿਬਹੁਪਦ
ਤਸਮਾਇਓਨਹਸਮਾਇਓ॥ ਕਹਾਕਰਉਮੈਅਪਨੀਕਰਨੀਜਿਹਥਿਧਿਜਨਮੁਗਦਾਇਓ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸਕਿਅਉਗਨਮੋਰੋਗਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥ ੫੫॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਨਿਰਭਉਨਿਰਫੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਜੈਜਫੰਤੀਪਤਿਸਾਹੀਦ ਦੁਪਦੇ॥ ਰਮਸਿਮਰਿਗਮਸਿਮਰਿਇਹੈਤੇਰੈਕਾਜਿਹੈ॥ ਮਾਇਅਕੋ
ਸੰਗੁਤਿਆਗੁਪ੍ਰਭਜੂਕੀਸਰਨਿਲਾ॥ ਗੁਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਝੂਠੇਸਭੁਸਾਜੁਹੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪ
ਨੇਜਿਉਧਨੁਪਛਾਨੁਕਹੋਪਰਕਰਤਮਾਨੁਬਹੁਕੀਭੀਤਜੈਸੇਬਸੁਪਾਕੋਗਜੁਹੈ॥ ਨਾਨਕਜਨਕਹਤਬਾਤਬਿਨਸਿ
ਜੈਹੈਤੇਰੈਗਤਾਛਿਨੁਛਿਨੁਕਰਿਗਾਇਓਕਲਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਹੈ॥੨॥੧॥ ਜੈਜਫੰਤੀਪਃਦ॥ ਰਾਮੁਭੁਤ
ਰਾਮਭਜੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਹੈ॥ ਕਹਉਕਹਾਬਾਰਬਾਰਸਮਝਤਨਹਕਿਉਗਫਾਰਬਿਨਸਤਨਹਲਗੈਬਾਰਓਸਮ
ਗਤੁਹੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਕੁਰਮਡਾਰਿਦੇਹਿਓਬਿਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹੁਅੰਤਬਾਰਸੀਗਿਏਹਾਇਹੈਏਕਜਤੁਹੈ
॥੧॥ ਬਿਖਿਆਬਿਖਿਜਿਉਬਿਸਰਿਪ੍ਰਭਕੋਜਸੁਹੀਏਧਰਿਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਿਅਉਸਕਿਬਿਹਤੁਹੈ॥
੨॥੩॥ ਜੈਜਫੰਤੀਪਃਦ॥ ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੁਇਹੈਤੇਰੀ॥ ਇਹਜਗਮੈਰਾਮਨਾਮਤਕਉਨਹਿਸੁ
ਨੈਕਾਨਬਿਖਿਆਨਸਿਉਅਤਿਲੋਭਾਨੁਮਤਿਨਹਿਨਠੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨਸਿਮਰਨੁਨ
ਹਨਿਮਖਕੀਨਦਾਰਾਸੁਖਭਾਇਓਦੀਨਪਗਹੁਪਗੀਬੇਰੀ॥੧॥ ਨਾਨਕਜਨੁਕਹਿਪੁਕਾਰਿਸੁਪਨੇਸਿਉਜਗਮ
ਸਾਰੁਸਿਮਰਤਨਹਕਿਉਮੁਰਾਰਮਾਇਅਜਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ ਜੈਜਫੰਤੀਪਃਦ॥ ਬੀਤਿਜੈਹੈਬੀ
ਤਿਜੈਹੈਜਨਮੁਅਕਾਜਰੇ॥ ਨਿਸਦਿਨਸੁਨਿਕੈਪੁਰਾਨਾਸਮਾਇਓਨਹਰੇਅਜਾਨਕਾਲੁਤਉਪਹੁਚਿਓ
ਅਨਕਹਾਜੈਹੈਭਾਜਿਹੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਥਿਰਜੋਮਾਨਿਓਦੇਹਾਸੇਤਉਤੇਰੇਹੁਇਹੈਬੇਹਾਕਿਉਨਹਰਿ
ਕੋਨਾਮੁਲੇਹੁਮੁਰਖਨਿਲਾਜੁਹੈ॥੧॥ ਰਾਮਭਗਤਿਹੀਏਅਨਿਛਾਡਿਦੇਰੈਮਨਕੋਮਾਨਾਨਾਨਕਜਨਇ
ਹਬਖਾਨਜਗਮੈਬਿਰਾਜੁਹੈ॥੨॥੪॥ ੫੫॥ ੫੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੯
 ੧ ॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਤ੍ਰੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥਕੀਨਾ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿਭਜੁ ਮਨਾ ਜਿਹ ਬਿਪਿਜ ਲੋਕੋ ਮੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਰੇ ਰਚਿਓ ਨਿਮਖਨ ਹੋਇ ਉਦਾਸ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿਭਜੁ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮਕੀ ਛਾਸ ॥ ੨ ॥ ਤਰਨਾ ਪੋਇ ਵੀਗਾਇਓ ਲੀਓ ਜਗਤ ਨ ਜੀਤਿਆ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿਭਜੁ ਮਨਾ ਅਓ ਪਜਾਤੈ ਬੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਬਿਰਧਿ ਕੁਇ ਚੁਫੈ ਨਹੀ ਕਲਪ ਪੂਰਿਓ ਮੀਨਾ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਨਰਬਧ ਹੋ ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨ ॥ ੪ ॥ ਧਨ ਦਰਸੈ ਪਤਸਗਲ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿਆਨਾ ਇਨ
 ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਜਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਉਪਰਾਨ ਭੈਰਤ ਨਹੀ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ
 ਜਾਨੀ ਐਸਾ ਬਸਤੁ ਮਸਾਥਿ ॥ ੬ ॥ ਤਨ ਪਨੁ ਜਿਹ ਤੋ ਕਉ ਦੀਓ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨ
 ਰਬਧ ਹੋ ਅਥ ਕਿਉ ਭੋਲਤ ਦੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਦੀਓ ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੋ ਧਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਨਿਰੋ ਮਨਾ ਸਿਮਰਹੁ ਕਾਰਿ ਨਰਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂ ਪੈ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮ
 ਨਾਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
 ਰੇ ਮਨਾ ਅਓ ਧਯਾਤੁ ਪੈ ਨੀਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੰਚਤਤ ਕੋਤ ਨ ਰਚਿਓ ਜਨ ਪੁਚਤੁ ਰਸੁ ਜਾਨਾ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੈ ਨਾਨਕ
 ਲੀਨਤਾ ਹਿਤੈ ਮਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੈ ਹਰਿਜੂ ਬਸੈ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜੁ ਮ
 ਨਾ ਭਉ ਨਿਪਿਉਤ ਹਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ
 ਮਨਾ ਸੋ ਮੁਹਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ੧੩ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨੀਂਦਿ ਅਨਾਹਿ ਜਿਹ ਕੰਠ ਲੋਹ ਸਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
 ਰੇ ਮਨਾ ਮੁਕਤਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਮੁ
 ਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਭੈ ਕਹੁ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹੀ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤਾ ਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਗਿਆ
 ਨੀਤ ਹਿਬਖਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੈ ਭੈ ਰਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ
 ਤਿਹ ਨਰਮਾ ਭੈ ਭਾਗਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ਸਭੁ ਤੇ ਭਉ ਓਇ ਦਾਸਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ
 ਮਨਾ ਤਿਹ ਘਟਿ ਕੁਹਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉ ਮੈਤ ਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਪਛਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵ
 ਹ ਮੁਕਤਿ ਨਰਯਾਨ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ਨਿਸਦਿਨ
 ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਤਿ ਹਕਾਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਹ ਬਾਹਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕਹੁ ਨਾ
 ਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆ
 ਪਨ ਤਰੈ ਅਉਰ ਨ ਲੋਤ ਉਪਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ ਤੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਾ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ
 ਸਾਚੈ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭੋਲਤ ਨੀਤਾ ਕੋਟ ਨ ਮੈਨ

॥ १ ॥
 ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥

ਬਿਨ

ਕੋਕੋਉਨਗਇਨਜਿਹਚੀਤਿ॥੨੪॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤਾਜਗਰਚਾਤੈਸੇ
 ਰਚੀਕਉਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤਾ॥੨੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੁਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਕੈਅੰਧਾਕਉਨਾਨਕਬਿਨੁ
 ਹਰਿਭੁਜਨਪਰਤਰਹਿਜਮਠੰਧਾ॥੨੬॥ਜਉਸੁਖਕਉਂਸਦਾਸਰਨਿਰਮਕੀਲੇਹਾਕਉਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇ
 ਮਨਾਦੁਬਭਮਾਨੁਖਦੇਹਾ॥੨੭॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਪਾਦ੍ਰੀਪੁਰਖਲੋਕਅਜਾਨਾਕਉਨਾਨਕਬਿਨੁ
 ਰਿਭੁਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਨਾ॥੨੮॥ਜੈਪ੍ਰਾਨੀਅਹਿਨੀਸਭਜੈਭੂਪਰਮਤਿਹਜਾਨਾਹਰਿਜਨਾ
 ਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨਾ॥੨੯॥ਏਕਰਗਤਿਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਹਿਮਨੀਜੈਸੇਸੁ
 ਕਰਸੁਆਨਾਨਕਮਨੋਤਹਿਤਨਾ॥੩੦॥ਨਰਚਾਪਰਕਛੁਅਦਰਅਦਰੈਤੇਅਦਰੈਭਈਚਿਤਦੁ
 ਤਰਹਿਓਠਗਉਰਨਾਨਕਠਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩੧॥ਤੀਰਥਬਰਤਅਭਦਨੁਕਰਿਮਨਮੈਪਰਤਭੁ
 ਮਨਾਨਾਨਕਨਿਹਠਲਜਤਤਿਹਜਿਉਕੰਚਰਇਸਨਾਨਾ॥੩੨॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਠੰਧਿਰਹਿਓ
 ਬਿਸਰਿਓਹੀਬੰਦਨਾਮਾਕਉਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਜੀਵਨਕਦਨੈਕਾਮਾ॥੩੩॥ਪ੍ਰਾਨੀਠਾਮੁਨ
 ਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਇਆਕੈਅੰਧਾਕਉਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਪਰਤਰਹਿਜਮਠੰਧਾ॥੩੪॥
 ਸੁਖਮੈਬਹੁਸੀਗੀਭੁਏਦੁਖਮੈਸੀਗਿਨਕੋਇਆਕਉਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩
 ਪਾਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਠਿਰਿਓਮਿਓਮਨਕੋਤਸੁਆਕਉਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਨਿਰਭੈ
 ਪਾਵੈਬਾਸਾ॥੩੬॥ਜਤਨਬਹੁਤਮੈਕਰਿਹਰਿਓਮਿਓਮਨਕਾਮਨਾਦੁਰਮਤਿਉਨਾਨਕਠੰਧਿ
 ਓਰਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨਾ॥੩੭॥ਬਾਲਾਤੁਆਮਰਬਿਰਪਿਛੁਨੀਧਿਦੁਸਥਾਜਾਨਾਕਉਨਾਨਕਹ
 ਰਿਭੁਜਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨਾ॥੩੮॥ਕਰਨੇਪੁਤੇਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਠੰਧਿਨਾਨਕਸਮਿਓ
 ਰਮਿਗਇਓਅਥਕਿਉਰੋਦਤਅੰਧਾ॥੩੯॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੋਗਮਿਰਹਿਓਨੀਕਸਤਨਾਹਨਿਮੀਤ
 ਨਾਨਕਪੁਰਾਰਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਰਤਤਾਹਿਨਹੀਤਾ॥੪੦॥ਜਤਨਬਹੁਤਸੁਖਕੋਕੀਏਦੁਖਕੋਕੀਓਨ
 ਕੋਇਆਕਉਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥੪੧॥ਸੁਆਮੀਕੋਕਿਉਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨਤ
 ਜਤਨਹੀਨੀਤਾਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਹਰਿਭੁਜਪੁਇਕਮਨੋਇਕੈਚਿਤਾ॥੪੨॥ਜਗਤੁਭਿਖਾਹੀਠਿਰ
 ਤੁਪੈਸਭੁਕੋਦਤਾਰਮਾਕਉਨਾਨਕਮਨਸਿਮਾਰੇਤਿਹਪੁਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮਾ॥੪੩॥ਝੂਠੇਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈ
 ਜਗਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਨਾਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਿ॥੪੪॥ਗਰਬੁਕਰਤੁਪੈਦੇਹੁਕੋ
 ਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਮੀਤਾਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਜਗਜੀਤਾ॥੪੫॥ਜਿਹਘਟਸਿਮ
 ਰਨਰਾਮਕੋਸੋਨਰੁਖਤਾਜਾਨਾਤਿਹਨਰਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨਾ॥੪੬॥ਸਿਰੁਕੀਪਿਓਪਰ
 ਭਗਮਗੇਨੈਨਜੈਤੇਤੇਹੀਨਾਕਹਿਨਾਨਕਇਹਗਤਿਭਈਤਉਨਹਰਿਜਸੁਲੀਨਾ॥੪੭॥ਨਿਜਕਹਿਦੇ

ਖਿੰਜਗਤਮੈਕੋਕਪੁਕੋਨਹਿ। ਨਾਨਕਬਿਰੁਹਰਿਗੁਰਿਹੈ। ਤਿਹਰਖਹੁਮਨਮਹਿ। ੪੮॥ ਜਗਰਚਨਾਸਭੁ
 ਹੁੰਦੈ। ਜਨਿਲੇਪੁਰੇਸੀਤਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਰੁਹਰੈ। ਜੇਉਬਹੁਕੀਭੀਤਿ। ੪੯॥ ਰਾਮਗਇਓਰਦਨਗਇਓ
 ਜਾਕੋਬਹੁਪਰਵਾਗਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਰੁਕਛੁਨਹੀ। ਸੁਪਨੇਜਿਉਸੰਸਾਰ। ੫੦॥ ਚਿਤਤਕੀਕੀਜੀ। ਐਜੇਅਨ
 ਰੇਨੀਰੇਇ। ਇਹਮਾਰਗੁਸੰਸਾਰਕੋਨਾਨਕਬਿਰੁਨਹੀਕੋਇ। ੫੧॥ ਜੇਉਪਜਿਓਸੇਬਿਨਸਿ। ਹੈਪਰਿਓਅਜੁ
 ਕੈਕਲਾ। ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਇਲੈ। ਛੁਡਿਸਗਲਜੰਜਲ। ੫੨॥ ਵੇਹਗਾ। ਬਲੁਟੁਟਿਓਬੰਧਨਪ
 ਰਿਓਹੋਨਕਛੁਪਾਇ। ਕਹੁਨਾਨਕਅਬਓਹਰਿਗਜਨਿਉਰੇਇਸਹਾਇ। ੫੩॥ ਪਾਤਿਸਾਰੀ९੦
 ਵੇਹਗਾ। ਬਲੁਪੁਓਬੰਧਨਛੁਟੇਸਗਕਿਛੁਰੇਤਉਪਾਇ। ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੇਹਾਬਸੈਤੁਮਹੀਰੇਇਸਹ
 ਇ। ੯੧॥ ੫੪॥ ਪਾਤਿਸਾਰੀ੯੧॥ ਵੇਹਗਾ। ਬੰਧਸਖਾਸਭੁਤਜਿਗਏਦੀਓਨਕਾਪੁਸਾਥਾ। ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਇਹਬਿਪਤਮੈਏਕਓਟਰਪੁਨਾਥ। ੫੫॥ ਨਾਮੁਹਰਿਓਸਾਧੁਹਰਿਓਰਹਿਓਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ। ਕਹੁਨਾਨ
 ਕਇਹਜਗਤਮੈਬਿਨਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤ੍ਰ। ੫੬॥ ਰਾਮਨਾਮਉਰਿਮੈਗਹਿਓਜਾਕੈਸਮਨਹੀਕੋਇ। ਜਿਹਸਿ
 ਮਰਤਸੀਕਟਮਿਟੈਦਰਸੁਤੁਹਰੇਇ। ੫੭॥ ੧॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ੴ

٤٢

ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕਾ ਏਕੁਸੁਆਨੁਕੈਘਰਿਗਵਣਸੁਧੁ॥ ਜਨਨਿਜਨਤਸੁਤੁਬਡੋਪੋਤੁਪੈਇਤਨਕੁ
ਜਨਨੈਜਿਦਿਨਦਿਨਅਦੁਪੁਘਟਤੁਪੈ॥ ਮੇਰੇਮੇਰਕਰਿਅਧਿਕਲਾਗੁਪਰਿਪੇਖਤਹੀਜਮਰਾਉਹਸੈ॥੧॥ ਮੈਸਾਤੈਜਗੁ
ਭੁਰਮਲਾਇਆ॥ ਕੈਸੇਬੁਝੈਜਬਮੇਰਿਆਚੈਮਾਇਆ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਕਰਤਕਬੀਰਛੇਰਿਬਿਖਿਆਰਸਿਇਤੁਸੰਗਤਿਨਿਹ
ਚਉਮਰਣਾ॥ ਹਮਈਆਜਪੁਪ੍ਰਾਣੀਅਨਤਜੀਵਣਬਾਣੀਇਨਬਿਪਿਰਦਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ ਜੀਤਿਸੁਭਾਦੈਤਾ
ਲਗੈਰਾਉ॥ ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਦਿਚੁਜਾਇ॥ ਉਪਜੈਸਹਜੁਗਿਆਨਮਤਿਜਾਗੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਤਹਿਲਿਵਲਾਗੈ॥੩॥
ਇਤੁਸੰਗਤਿਨਾਹੀਮਰਣਾ॥ ਧੁਕਮੁਪਛੁਟਿਤਾਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥੨॥

ਸਿਰੀਗੁਰਗੁਰਤਕਬੀਰਜੀਉਕਾ॥ ਅਚਰਜਏਕਸੁਨਹੁਪੈਰੀਆਅਬਕਿਛੁਕਹੁਨਜਾਈ॥ ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੀਧੁ
ਬਜਿਨਿਮੇਰੇਬਿਰਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ॥੧॥ ਗਜਾਹਮਅਨਹਦਕਿਗੁਰੀਬਾਜੈ॥ ਜਾਕੀਦਿਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ॥
੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਭੁਠੀਗਗਨੁਸਿਫਿਆਅਰੁਛਿਛਿਆਕਨਕਕਲਸਇਕੁਪਾਇਆ॥ ਤਿਸਮਹਿਧਰੁਭੁਭੈਅਤਿਨਿਰਮਲ
ਰਸਮਹਿਰਸਨੁਭਾਇਆ॥੨॥ ਏਕੁਜੁਬਤਅਨੂਪਬਨੀਪੈਪਦਨਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ॥ ਤੀਨਿਰੁਦਨਮਹਿਏਕੋਜੋ
ਗੀਕਹੁਕਦਨਪੈਰਾਜਾ॥੩॥ ਮੈਸੇਗਿਆਨਪ੍ਰਗਟਿਆਪੁਰੋਖੋਤਮਕਪੁਕਬੀਰਗੀਗਰਤਾ॥ ਅਉਰਵਨੀਸਭਭਗਿਮ
ਭੁਭਾਨੀਮਨੁਰਮਰਸਾਇਨਮਤਾ॥੪॥੨॥

ਗਉੜੀਬਣੀਭਗਤਕੀ॥ ਗੁਰਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ॥ ਅਬਮੇਹਿਜਲਤਰਾਮਜ
ਲੁਪਾਇਆ॥ ਹਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਮਨੁਮਾਰਣਕਾਗਣਿਬਨਜਾਈਐ॥ ਸੋਜਲੁਬਿ
ਨੁਭਵੈਤਨਪਈਐ॥੧॥ ਜਿਹਪਦਕਸੁਰਿਨਰਪੈਜਾਗੈ॥ ਹਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਬਾਗੈ॥੨॥ ਭੁਵਸਾਗਰਸੁਖਸ
ਗਰਮਾਹੀ॥ ਪੀਦਿਹੋਜਲਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ॥੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ ਹਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਬੁਝਣੀ
॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ ਜਲਮਹਿਅਗਠਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥੧॥ ਗਹਾਉ
॥ ਭੁੰਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀਨਾ॥ ਜਲਮਹਿਹਉਜਲਰਿਬਿਨੁਖੀਨਾ॥੧॥ ਭੁੰਪਿਜਹੁਹਉਸੁਅਟਾਤੇਗਾਜਮੁਖੀ
ਜਾਹੁਕਹਾਬੈਮੇਗ॥੨॥ ਭੁੰਤਰਵਹੁਹਉਪੰਖੀਆਹਿ॥ ਅੰਦਰਾਗਠਿਰੋਵਰਸਨੁਆਹਿ॥੩॥ ਭੁੰਸਤਿਗੁਰਹਉਨਉਤਨੁ
ਚੇਲਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਬਹਮਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਤਬਲੋ
ਗਧਕਹੋਦੁਖਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਹਮਅਤਹਅਪੁਨੀਪਤਿਧੋਈ॥ ਹਮਰੋਖੋਜਿਪਰਹਮਤਿਕੋਈ॥੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਹਮ
ਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨਮਾਹੀ॥ ਸਾਣੁਪਤਿਕਾਹੁਸਿਉਨਾਹੀ॥੨॥ ਪਤਿਆਪਤਿਤਕੀਨਹੀਲਾਜਾ॥ ਤਬਜਾਨਹੁਗੇਜਬਉ

ਪਰੈਗੋਪਾਨਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮਤਿਹਰਿਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਰਬਤਿਅਗਿਤਜੁਕੇਦਲਰਾਮ॥ ੪॥ ੩॥ ਗਉੜੀ॥
 ਨਗਨਠਿਰਤੋਜੈ॥ ਪਾਈਐਜੋਗਾ॥ ਬਨਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੋਹੋ॥ ੧॥ ਕਿਆਸਗੇਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮਾ॥ ਜਬਨਹੀ
 ਜੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁੰਡਮੁੰਡਏਜੋਸਿਧਿਪਾਈ॥ ਮੁਕਤੀਭੇਰਨਗਈਅਕਾਈ॥ ੨॥ ਬਿੰਦੁਰਾਖਿ
 ਜੋਤਰੀਐਰਾਈ॥ ਖੁਸਰੈਕਿਉਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿ
 ਪਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੀਧਿਆਪ੍ਰਤਿਸਨਾਨਕਰਾਹੀ॥ ਜਿਉਭੁਏਦਾਦੁਰਪਾਨੀਮਾਪੀ॥ ੧॥ ਜੋਉ
 ਪੈਰਾਮਨਾਮਗਤਿਨਾਹੀ॥ ਤੇਸਰੁਪਰਮਰਾਇਕੈਜਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਅਰਤਿਬਹੁਪਰਚਾਹੀ॥ ਤਿਨਕਉਦਇ
 ਅਸੁਪਨੈਠੀਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਚਾਰਿਚਰਨਕਹਹਿਬਹੁਅਗਗਾਸਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਗਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਬ
 ਹੁਕਾਇਕਰੀਜੋ॥ ਸਰਬਸੁਛੋਰਿਮਹਾਸੁਪੀਜੋ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬੁਤਪੁ
 ਜਾ॥ ਜਕੈਰਿਦੈਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥ ੧॥ ਰੇਜਨਾਮਨਾਮਧਉਸਿਉਲਾਈਐ॥ ਚਰੁਰਾਈਨਚਤੁਰੁਜੁਪਾਈਐ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪਹੁਹਰੁਲੇਕੁਅਰੁਲੇਕਾਚਰਾ॥ ਪਹੁਹਰੁਕਾਮਕੋਪੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵਾਮਿਲਿ
 ਪਾਬਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਹਿਪਾਇਆ॥ ਭੇਲੇਭਾਇਮਿਲੇਗਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੬॥
 ਗਉੜੀ॥ ਗਰਭਦਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦਤੋਸਭਉਤਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਕਹੁਰੇਖੀਰਿਤਕਾਮਣਕਥ
 ਕੇਰੋਏ॥ ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮਮਤਿਖੋਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਤ੍ਵ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ ਤਉਆਘਟ
 ਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਕਤਬ੍ਰਾਮਣਹਮਕਤਸੁਦਾ॥ ਹਮਕਤਲੇਹੁਤੁਮਕਤਦੂਪਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਕ
 ਹਮੁਬੀਚਾਰੇ॥ ਸੇਬ੍ਰਹਮਣਕਹੀਅਤਹੈਰਮਾਰੇ॥ ੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੇਈਹੈ॥
 ਰਾਜਾਰੋਹੁਦੇਉਮਿਲਿਰੋਈਹੈ॥ ੧॥ ਜਉਪੈਰਸਨਾਰਮੁਨਕਰਿਬੋ॥ ਉਪਜਤਬਿਨਸਤੋਰੇਵਤਰਹਿਬੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜਸਦੇਖੀਐਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਹੁਕਾਕੀਆਇਆ॥ ੨॥ ਜਸਜੀਤੀਮਹਿਜਿਉਸਮਾਨਾ॥ ਮੁਏ
 ਏਮਰਮੁਕੋਕਾਕਰਜਨਾ॥ ੩॥ ਹੀਸਾਸਰਵਰੁਕਾਸੁਸਰੀਗਾਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰਿਕਬੀਰਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀ॥
 ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ॥ ਤਿਤੁਲਾਗੇਕੰਦੂਆਠਲਮੇਤੀ॥ ੧॥ ਕਵਨਸੁਪਹੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀਐ॥ ਭਉਭਜਿ
 ਜਾਇਅਭੈਹੁਇਰਹੀਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਟਿਤੀਰਬਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਆਇਆ॥ ਚਾਰਅਚਾਰਹੋਉਰਬੁਏ॥ ੨॥ ੧੪
 ਮਪੁੰਨਦੁਇਏਕਸਮਾਨਾ॥ ਨਿਜਘਰਿਪਾਹੁਤਜਹੁਕੁਨਆਨਾ॥ ੩॥ ਕਬੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨੋਰੁਸੁ॥ ਇਸੁਪਰਚਾਇ
 ਪਰਚਿਰਹੁਏਸੁਅਰੁ॥ ੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਪਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ ਬਾਤਨਹੀਬੈਠੁਰਸਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਨਾ
 ਜਾਨਾਬੈਠੁਠਕਹਾਹੀ॥ ਜਨਹੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਨਕਹਾਵਨਨਹਪਤੀਅਈਹੈ॥ ਭਉ
 ਮਨੁਮਾਨੈਜਭੇਹਉਮੈਜਣੀਐ॥ ੨॥ ਜਬਲਗੁਮਨਬੈਠੁਠਕੀਆਸਾ॥ ਤਬਲਗੁਹੋਇਨਹੀਚਰਨਨਿਦਾਸੁ॥ ੩॥
 ਕਹੁਕਬੀਰਾਘਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ ਸਾਪਸੀਗਤਿਬੈਠੁਠੈਆਹਿ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪ

ਜਿਸਮਾਈ। ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗਜਾਈ॥੧॥ ਲਾਜਨ ਮਹਾਪੁਕਹੁ ਪੁਪਹੁ ਮੇਰਾ॥ ਅਤੀਬਾਰਨ ਹੀਕਛੁਤੇਰ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਈ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੀਗਿ ਜਾਈ॥੨॥ ਚੇਅਚੰਦਨ ਮਰਦ
 ਨ ਅੰਗ॥ ਸੇਤ ਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨ ਪੁਰੇ ਕੁਨੀਆ॥ ਬਿਨ ਸੈਗੇ ਰੂਪ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਨੀਆ॥੪॥
 ॥੧੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਵਰੁ ਮੁਏ ਕਿਆ ਸੋ ਕੁਰਗੀ ਜੈ॥ ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ॥੧॥ ਮੈਨ ਮਹਉ ਮਰਬੈ
 ਸੰਸਾਰ॥ ਅਬ ਮੇਰਿ ਮਿਲਿ ਚੈ ਜੀਆਵਨ ਧਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੈ ਪ
 ਰਮਾ ਸੰਦਾ॥੨॥ ਕੁਮਟਾਏ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ॥ ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੇ ਮਤਿਹਾਰੀ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਨ
 ਚਿਹੁ ਕੁਮਟਾਨ ਪਨਿਹਾਰੀ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਸਬਦੁ ਰਜੀਗ ਮਕੀਟ ਪਤੰਗਾ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਕੀਟੇ ਬ
 ਚੁਰੰਗਾ॥੧॥ ਐਸੇ ਪਰਹਮ ਬਹੁ ਬਸਾਏ॥ ਜਬਹਮ ਗਮ ਗਰਭੁ ਹੋਇਆਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਗੀਜਤੀ ਤਪੀਬ੍ਰਹ
 ਮਚਾਰੀ॥ ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛੁੜ ਪਤਿਕ ਬਹੁ ਭੇਖਾਰੀ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਮਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਰਸਨਾ ਪੀ
 ਵਹਿ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ॥ ਚਾਰਿ ਪੈਰੈ ਅਬ ਪੁਰਾਣੀ ਜੈ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਕੀਨਾ
 ਲਿਹਲਾਇ ਲਿਖਿਆ॥ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪ ॥ ਐਸੇ ਅਚਰੁ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰਾ ਦਿਖੈ ਕੋਠੇ ਲੈ ਬਿਰੇ ਲੈ ਨੀ
 ਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੁਰੀ ਗਦਹ ਚਰੈ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਮੈ ਹੀਰੈ ਮਰੈ॥੧॥ ਮਾਤਭੈ ਸਾਅੰ ਮੁਹਜਾਣਿ॥ ਕੁਟਿਕੁ
 ਵਿਚਰੈ ਰਸ ਤਲਿ ਪਾਇ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡਾ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੁਪੈ ਨਿਤ ਭੇਡੁ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਸਤਮ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟਿ ਆਈ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੁਇ
 ਚੀਨਾ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪਕਾਰੀਨਾ॥੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਗੀ॥ ਤਜੀ ਲੇਬਨ ਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਕੋਰੀ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਰਉ ਠਿਆਇਆ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ
 ਤਪੁਕੀਆ ਕਾਸੀ॥ ਮਰਨੁ ਭਉਇਆ ਮਗਰ ਕੀ ਬਾਸੀ॥੩॥ ਕਾਸੀ ਮਗਰ ਰਸ ਮਬੀਚਾਰੀ॥ ਛਿਟੀ ਭਗਤਿ ਕੈ ਸੇਉ ਤ
 ਰਸਿ ਪਾਰੀ॥੪॥ ਕਹੁ ਕੁਰੰਗ ਜਗ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰ ਰਸਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ॥੫॥੧੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਚੇ
 ਆਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗ॥ ਸੇਤ ਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਪਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ॥ ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰ
 ਵਹਿਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਤਿ ਜਿਸੇ ਦਰਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮਾ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ॥੨॥ ਰਾਬ
 ਤ ਭੋਗ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਭੀ ਬੋਗ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿ ਚੋਗ॥੩॥ ਕੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਕੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਰਾਮੈ
 ਰਾਮ ਰਸਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥੪॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈਨਾ ਮੁੜਿ ਛਾਈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ॥੫॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
 ਤਿਰੇ ਅੰਧਾ॥ ਸਤਿ ਰਾਮ ਭੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ॥੬॥੧੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਪੈਰਾਮਾ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ
 ਸੁਖ ਕੀ ਚਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਪੈਰੀਤਾ॥ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ॥੧॥ ਅਬ ਮੇਰਿ ਸਰਬ ਕੁਸ
 ਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਸਤਿ ਭਈ ਜਬਗੋ ਬਿੰਦ ਜਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨਮ ਹਿਰੋਤੀ ਕੋਇ ਉਪਾਧਿ॥ ਉਲਟਿ ਭ

ਈਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਅਪੁਪਛਨੈਅਪੈਅਪਾਓਗੁਨਬਿਆਪੈਤੀਨੋਤਪਾ॥੨॥ਅਬਮਨਉਲਟਿਸਨਾ
 ਤਨੁਹੁਆ॥ਤਬਜਾਨਿਆਜਬਜੀਵਤਪੁਆਕਹੁਕਬੀਰਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਵਉ॥ਅਪਿਰਹਉਨਾਮਦੁ
 ਰੂਹਾਵਉ॥੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਪਿਰਮੁਏਜੀਉਕਿਹਘਰਿਜਾਤਾਸਬਦਿਅਤੀਤਿਅਨਹਦਰਤਾ॥ਜਿ
 ਨਿਰਮਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਨਿਆ॥ਜਿਉਹੀਭੇਸਾਕਰਮਨੁਮਾਨਿਆਪੁੰਐਸਾਰਿਆਨੁਕਥੈਬਨਦਗੀਅਮਨ
 ਰੇਪਦਨਤ੍ਰਿਕੁਸੁਖਮਨਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ॥ਸੋਪਦਰਵਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵ
 ਨਾ॥ਸੋਧਿਆਨਧਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਧਰਨਾ॥ਐਸੇਮਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ॥੨॥ਉਲਟੀਗੀਗਾਜਮੁਨਮਿਲਾ
 ਵਉ॥ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨਵਉ॥ਲੋਚਾਸਮਸਰਿਇਹੁਬਿਉਹਰਾ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਵਰਿਥੀ
 ਚਰਾ॥੩॥ਅਪੁਤੇਜਬਾਇਪ੍ਰਥਮੀਆਕਾਸਾ॥ਐਸੀਰਹਤਰਹਉਹਰਿਪਾਸਾ॥ਕਪੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨਪਿਆ
 ਵਉ॥ਤਿਤੁਪਰਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਤਿਪਦੇ॥੧੫੨੪੮
 ਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤੋਲਿਆ॥ਮਨੁਦੇਹਮੁਲੀਆਹੈਮੋਲਿ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਗਮੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਹਜ
 ਚੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੇਕਬਿਕਥਿਅੰਤੁਪਾਇਆ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਪਰਿਆਇ
 ਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲਮਤਤਿਆਗੀ॥ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿਜਭਾਗੀ॥੩॥੧੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿ
 ਹਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਆ॥ਸੋਮਰਨਾਭੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ
 ॥ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਰਨੈਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰਹੋ
 ਇਸੇਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਭਇਆਅੰਨੰਦਾ॥ਗਇਆਭਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥੨੦॥ ਗਉੜੀ॥
 ਕਤਨਹੀਠਉਹੁਲੁਕਤਲਾਵਉ॥ਯੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲਾਗੀਚੋਇਸੁਜਾਨੈ
 ਪੀਗਾਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਭਾਇਦੇਖਉਸਭਨਾਰੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿ
 ਆਗੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਕੈਮਸਤ੍ਰਕੀਭਾਉਘਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ॥
 ਜਕੈਹਰਿਸਾਠਕੁਰਭਾਈ॥ਮੁਕਤਿਅਨੰਦਪੁਕਾਰੁਣਿਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਰੋਰਾ॥ਤਬਕਾਹੁਕਾਕਵ
 ਨਤਿਹੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੈਹਰਿਭਾਗ॥ਸੋਕਾਹੋਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਗ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਥੁਪੇਬੀਚ
 ਗੀ॥ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਥੁਦੇਮਹਤਾਰੀ॥੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਬਿਨਸਤਸਤੀਕੈਸੋਹੋਇਨਾਰੀ॥ਪੀਡਿਤਦੇ
 ਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਕੈਸੇਬਪੇਸਨੇਹਾ॥ਜਬਲਗਰਸੁਤਬਲਗਨਹੀਨੇਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਤਿਸ
 ਭੁਕਰੈਜੀਅਮਪਨੈ॥ਸੋਰਮਯੋਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪਨੈ॥੨॥ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਕ੍ਰਿਹਸਉਪਿਸਗੀਗੁ॥ਸੋਈਸੋਹਾਗਤਿਕਪੈ
 ਕਬੀਗੁ॥੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਬਿਖਿਆਬਿਖਿਆਪਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਲੈਬੂਬੀਪਰਵਹੁਰੇਨਰਨਵ
 ਚਉੜੀਕਤਬੋੜੀ॥ਹਰਿਸਿਉਤੋੜੀਬਿਖਿਆਸੀਗਿਜੋੜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਿਨਰਦਾਪੋਲਾਗੀਆਗਿਆ॥ਨਿਕ

ਦਿਨੀਂ ਨਿਧੀਕਾ ਸ੍ਰੀ ਭ੍ਰਮਾ ਚੇਤਨਾ ਤੇ ਬੁਧਿਕਿ ਸਿਉ ਨੀਗੁ ਸੇਜ ਲੁਨਿ ਮਲੁ ਕਬਤ ਕਬੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ੨੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥
 ਜਿਹ ਕੁਲਿ ਪੁਤ੍ਰ ਨੀਗੁ ਅਨਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਧਵ ਕਸਿਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਨਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ
 ॥ ਜਨਮ ਤਕ ਸਨਮੁਖ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਅ ॥ ਬੁਧੁ ਜਗੁ ਪਜੀਏ ਜਗ
 ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਸੇਧੁ ਦਰਸਹੁ ਪਾਨਾ ਬਿਨਾ ਜੇ ਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੁ ਪਾ ॥ ੩ ॥ ੨੫ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੇ ਜਨ ਲੇਖ ਸ
 ਮਕਾਨ ਉਤਿ ਨ ਕੈਸ ਦਬਿਹਾ ਰੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿਗੁਨ ਗਏ ॥ ਸੇ ਕਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ੧
 ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਅਭਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਪੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹ ਮਤਿ ਕਾ ਪੀਗੁ ਸ
 ਧਨਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗੈ ਕਬੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨੬ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਗਗਨਿ ਰਸ ਲਛਮੀ ਮੇਰੀ ਭਠੀ ॥ ਸੰਬਿ ਮਹਾ ਸੁਤ ਨੁ
 ਇਆ ਕਾਠੀ ॥ ੧ ॥ ਉਮਾ ਕਉ ਕਹੀ ਐਸ ਹਜਮਤ ਦਾ ॥ ਪੀਦਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਗਿਆ ਨੁਬੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸਹਜਿ ਕ
 ਲਾ ਲਿਖਿ ਉਮਾ ਲਿਖਿ ਆਨੰਦ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਚੀਨਤ ਚੀਤ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ
 ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ੨੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਨਕਾ ਬੁਭਾ ਉਮਾ ਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ ਮਨਹਿ ਮਰਿਕਟ ਨ ਸਿਧਿ ਬ
 ਪੀ ॥ ੧ ॥ ਕਟਨੁ ਸੁਮਨਿ ਜੇ ਮਨੁ ਮਾਗੈ ॥ ਮਨਕਉ ਮਰਿਕਟ ਹੁਕਿ ਸੁਤ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਨ ਮੰਤਰਿ ਬੋਲੈ ਸਕੁ ਕੋਈ ॥
 ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਜਾਨੈ ਭਉ ॥ ਮਨੁ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਬਿਭਟ ਟਟ ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ੨੮ ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਓਇ ਚੁਦੀ ਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਰੇ ॥ ਕਿਨ ਓਇ ਚੀਤੇ ਚੀਤ ਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਅੰਬਰੁ ਕਸਿਉ ਲਾ
 ਗਾ ॥ ਬੁਝੈ ਬੁਝ ਨਹਾਰ ਸਭ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਕਰਹਿ ਓ ਜੀਆਗਾ ॥ ਸਮੁਹਿ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ
 ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈ ਗਾਸੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਰੋਇ ॥ ੩ ॥ ੨੯ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਚੇਟਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥ ਸਾਕਰ ਜੇ ਦਰੀ ਲੈ ਪੈਆਈ ॥ ਮਾਪ ਨਗਰੁ ਮਾਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥ ਸੇਹ ਕੈ ਛਾਪਿ ਕਾ ਲਖ ਸਰੁ ਸਾਧਿ
 ਆ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਟੀਨ ਕਟੈ ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਸਾਸਾ ਪਨਿ ਰੋਇ ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨਿ ਸਭੁ
 ਸਭੁ ਭੂਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥ ੩ ॥ ੩੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਦੇਇ ਮੁਹਾਲ ਗਾਮ ਪਹਿਰਾ
 ਦਉ ॥ ਸਗਲ ਤਜੀ ਨੁਗਨ ਦਉ ਰਾਉ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ਅਸਦਾਰੀ ਕੀ ਜੈ ॥ ਸਹਜ ਕੈ ਪਦੁ ਪੈਰੁ ਧਰਿ
 ਲੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਿਚਰਿ ਤਪੈ ਮਕੈ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰਉ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭਲੇ ਅਸਦਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ਰਹੂ
 ਰਾਗ ॥ ੩ ॥ ੩੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਪਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਲੂਕਟ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇ
 ਕੁਦ ਖੁਰਾਮ ਗਇਕਾਟ ਹੁਮੇਰਾ ॥ ਅਗਨਿ ਦੇਹੇ ਅਰੁ ਗਰਭ ਸੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਧੁ ਤੀਬਰੁ ਬਿਧਿ
 ਤੀ ॥ ਕੇਜਰੈ ਕੋ ਗਡਿ ਲੇਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਦਿਖਾ ਦਹਾ ॥ ਪਾਛੈ ਤੇਜ ਮਕਿਉ ਨ ਪਠਾ ਦਹਾ ॥ ੩ ॥
 ੩੨ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਦੁ ਆਪੇ ਪਦਨਾ ॥ ਜਾਰੈ ਪਸ ਮੁਤਰਾ ਪੈ ਕਦਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਜ ਪਤਤ ਨੁ ਜਾ ਰਿਕੀ ਨਜ
 ਇ ॥ ਰਾਮ ਨ ਮਚਿਤੁ ਕਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਕੇ ਜਰੈ ਕਹਿ ਰੋਇ ਰਾਨੀ ॥ ਨਟ ਦਟ ਖੇਲੈ ਸਾਰਿ ਗਪਾਨੀ ॥
 ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਠੁ ਰੁਝਹਿ ਭੇਤਾਰਉ ॥

ਮਹਿਮਾ

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥ ਰੇ ਇਹ ਖਸਮੁ ਤਲੇ ਇਹ ਭਾਖਿ ॥ ੩੩ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਏਪਦੇ ॥ ਨਮੋ ਸੇ
 ਧਿਅ ਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗਨ ਛੂਟਿ ਸਿਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੇ ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਰਾ ॥ ਜਬਨ ਹੋਇ ਹਮਰਾ
 ਅਧਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬੇਜਉ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਦੇਖਉ ਅਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਹ
 ਸਿਰਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧਤ ਪਾਗਾ ॥ ਸੇ ਸਿਰੁ ਚੁੰਚ ਸਦਾ ਰਹਿਕਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਇਸੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਕੇ ਕਿਆ ਗਰਬ ਈਆ ॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁ ਕਾਰੋ ਨ ਫਿੜਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰਾ ॥ ਇਹੀ ਹਵਾਲਾ ਹੋਹਿ ਗੇਤੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੩੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁ ਗਉੜੀ ਕੁਆਰੇਰੀ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸੁਖ ਮੰਗਤ ਦੁਖ ਆਗੈ ॥ ਆਦੈ ਸੇ ਸੁਖ
 ਹਮ ਪੁਨ ਮੰਗਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖ ਆਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈਰਾਨਾ ਰਾਮ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਇਸ ਸੁਖ ਤੇ ਸਿਦਕੁ ਹਮ ਤਰਾ ॥ ਸੇ ਸੁਖੁ ਹਮ ਹੁਸਾਇ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਨਕਾ ਦਿਕ ਨਾਹ ਦਮੁ ਨਿਸੇਖ
 ਭਤਿ ਨ ਭੀਤ ਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਹੀ ਪੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਬੇਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੇ ਮਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਸਾਈ ਜੇ ਦੇਉ ਨਾਮੀ ॥ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਇ
 ਸ ਕਠਹੁ ਮੁਗਇਆ ਤਿਨਿ ਸਾਹੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਪੁਕ ਮੇਰੇ ਇਆ ਪੁਕ ਭੁ
 ਝੁਇ ਸਮਾਈ ॥ ੭ ॥ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਤੇਉ ॥ ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ਸੁਖ ਦੇਉ ॥ ੮ ॥ ਜੀਉ ਏਕੁ ਅੰਗੁ ਮੇਰਾ
 ਲਸ ਗੀਰਾ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਗਦਿ ਹੋ ਕਬੀਰਾ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ੩੬ ॥ ਗਉੜੀ ਕੁਆਰੇਰੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਏ ਕ
 ਮ ਜੇ ਜਾਗੈ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ਲਿਦ ਲਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕਪਤ ਰਾ
 ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇਹ ਰਿਹੇ ਸੁਰੇਇ ਨਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩੭ ॥ ਗਉੜੀ ਭੀ ਸੇਰ ਭਿਭੀ ॥
 ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜਲਾ ਜ ਤੇਹਿ ਨ ਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤਨਿ ਕਤਕਾ ਪੂਕੇ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਉਚਾਰੇਈ ॥ ਸੇਜ
 ਨੁਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੇਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੇਸਾ ਰਿਬੁ ਰਹਿ ਆਭੁ ਪੁਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੀਗਿ ਨ ਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ੨ ॥ ਕਵਲ ਚਰਨ ਸ
 ਰਨ ਹੋ ਜਾਕੇ ॥ ਕਹੁ ਜਨਕਾਨ ਹੀ ਪਰਤਾ ਕੇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਕਉ ਕਹੈ ਜਾ ਸੁਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸੇਸ ਮੁਖ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੋਵਾਤਾ ॥ ੪ ॥
 ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਪੁਰਾਨ ਜਗ ਸੇਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੩੮ ॥ ਗਉੜੀ ਸੇਰ ਭੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਤੁ
 ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾਕੋ ॥ ਕਉਨੁ ਮਰੈ ਕੋਈ ਏਸ ਤਪੋ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗਉ ਗੀਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਗਨ ਕੋ ਸੇਜੀ
 ਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨੋ ਪੁਰਖ ਕਉਨੋ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਇਆ ਤਤਲੇ ਹੁਸੀ ਗਬਿ ਚਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
 ਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਈ ਠਗਉ ਗੀ ਠਗ ਪਰਿ ਚਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ੩੯ ॥ ਗਉੜੀ ਕੁਆਰੇਰੀ ॥ ਅ
 ਬੋ ਮੇ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਜਾਨ ਮਮ ਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੀਗਤਿ ਟੀਕੇ
 ਇਹ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਛਨੁ ਛੂਟਾਇਆ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁਰਸਨਾ ॥ ਅਮੋਲ ਦਾ ਸੁਕਰਿ ਲੀਨਾ ਪਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ

ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਨਸਾਗਰ ਸੀ ਸਾਗਰ ਨਕਸਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪੀਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਬਸੈ ਨੀਤ ਨੀਤ ਚੀਤ
 ਮਾਮਾਇਆਤ ਪਤਿ ਬੁਝਿਅ ਅੰਗਿ ਮਾਗਾ ਮਨਿ ਸੀ ਤੇ ਪੁਨਾ ਮੁਆਧਾ ਜਾਇ ਬਲਿ ਪੁਰਿ ਹੈ ਪ੍ਰਸੁਆਮਨੀ।
 ਜਤ ਪੇਖ ਉਤਤ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾ ਮੀ॥ ੩॥ ਅਪਨੀ ਰੁਗਤਿ ਆਪ ਹੀ ਦਿਵਾਈ॥ ਪੁਰ ਬਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਅ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥
 ਜਿਸੁ ਹਿ ਪਾਕੇ ਤੇ ਸੁਪੁਰਨ ਸਾਜਾ ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ੪॥ ੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝਾ॥ ਜ
 ਓਹੈ ਸੁਤ ਕੁਥਾ ਓਹੈ ਸੁਤ ਕੁਥੁ ਤਕ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਜਾਨ ਮੇ ਸੁਤ ਕੁਥੁ ਦੇਹੁ ਨਿਸੁਤ ਕੁਥੁ ਤਕ ਪਰਜਾ ਬਿਧੋਈ॥ ੧॥ ਕ
 ਪੁਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਉ ਨ ਪਵੀਤਾ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਨੈਨ ਪੁਸਤ ਕੁ ਬੈਨ ਪੁਸਤ ਕੁ ਸੁਤ
 ਕਸਦ ਨਿਹੋਈ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੁਤ ਕੁ ਲਾਗੇ ਸੁਰ ਕੁ ਪਰੈ ਰਸੇਈ॥ ੨॥ ਟਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭ ਕੇ ਉਜਾਨੈ ਛੂਟ ਨਕੀ
 ਇਕੋ ਕੋਈ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਖੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੈ ਸੁਤ ਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ॥ ੩॥ ੪੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਛੁਗਰ
 ਏਕੁ ਨਿਬੇਰੁ ਰਾਮਾ ਜਉ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੇ ਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿਜਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮੁ ਬ
 ਭਾਇਰਾ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਕਿਜਾ ਸੁਭਿ ਪਾਇਆ॥ ਬੇਦ ਬਡਾ ਕਿਜਾ ਹੀਤੇ ਆਇਆ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
 ਇਤਾਇਆ ਉਦਾਸੁ॥ ਤੀਰਥ ਬਡਾ ਕਿਹਾ ਰਿਕਾਵਾਸੁ॥ ੩॥ ੪੨॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ॥ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਗੁਨ ਕੀ ਆਈ
 ਆਪੀ॥ ਸਤੈ ਉਤਾਨੀ ਰੁਮਟਾ ਟੀਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬੀਧੀ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਵਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਬੁਨਿਗਿਰਾਨੀ ਮੇਰੇ ਬਲੇ
 ਰੂਪੁ ਟਾ॥ ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਹੀਧਹੁ ਪਰਿਦੁਰ ਮਤਿ ਰੰਗ ਟੂਟਾ॥ ੧॥ ਆਪੀ ਪਾਛੈ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ਤਿਹਿ ਤੇ ਰਾਜਨ
 ਭੀਨੀ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਰੁਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਉ ਦੈ ਭਾਨ ਜਬ ਚੀਨਾ॥ ੨॥ ੪੩॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨ
 ਹਿਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਵਹਿ॥ ਬਾਤ ਨਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ॥ ਜੋ ਪੁਤ ਕੀ ਦੇ
 ਰਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਰਹੇਰੀਐ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਅਮਾਪਨ ਦੇਹਿ ਦੁਰੁ ਰੁਪਾਨੀ॥ ਤਿਹੁ ਨਿੰਦਹਿ ਜਿਹ
 ਗੀਆਨੀ॥ ੨॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਕੁਟਿਤਾ ਚਲਹਿ॥ ਅਪੁਗਏ ਅਉਰਨ ਰੂਪਾ ਲਹਿ॥ ੩॥ ਛਾਡਿ ਰੁਚਰ ਚਾਅ
 ਨ ਚਾਹਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਕਹਿ ਨ ਮਾਨਹਿ॥ ੪॥ ਅਪੁਗਏ ਅਦਰਨ ਰੂਪੇ ਦਹਿ॥ ਅਗਿਲ ਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮ
 ਹਿ ਸੇਵਹਿ॥ ੫॥ ਅਦਰਨ ਹਸਰਾ ਪਹਿ ਕੀਨੇ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ॥ ੬॥ ੪੪॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ॥
 ਬੀਵਤ ਪਿਤਰਨ ਮਨੈ ਕਉ ਪੁਏ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ॥ ਪਿਤਰੁ ਬਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਕਉ ਆਕੂ ਕਰਖਾਹੀ
 ੧॥ ਮੇਰੇ ਕਉ ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਹੁ ਕੋਈ॥ ਕੁਸਲ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਹੁ ਬਿਨ ਸੈ ਕੁਸਲੁ ਕਉ ਕਿਸੇ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥
 ਮੰਟੀ ਕੋ ਕਹਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਰਿਸੁਆਰੇ ਜੀਉ ਦੇਹੀ॥ ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀ ਅਹਿ ਆਪਨ ਕਹਿ ਨ ਲੇਹੀ॥ ੨॥ ਸ
 ਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ ਰਿਜੀਉ ਪੁਜਹਿ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਰਾਹੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਭੈਰਵੈ ਸੀ ਸਾਹੀ॥ ੩॥ ਦੇ
 ਵੀ ਦੇਵ ਪੁਜਹਿ ਰੇ ਲਹਿ ਪਾਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾਨ ਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾ
 ੧॥ ੪੫॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਹੀ

ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਹਮ ਮੇਰੇ ਸਾਖੀ ਗਬਿਲੋਈ ਮੈਂ ॥ ਲੁਕਮੰਤਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਉਇਨਾ ॥
 ਬਿਨਾ ਮਿਤ੍ਰ ਪੀਛੇ ਨੀਐ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲਛੇ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ਸਕਤ ਅੰਧੇਰੇ ॥
 ਵਡੀ ਕੁਮਤ ਕਾ ਨਿਰਚਲ ਸਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੇ ਧਨੁ ਖਚ ਛਾਈ ਮੈਂ ॥ ਦਿਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥
 ਵਹਦਿ ਸਬੁ ਰੀਪ ਵਨ ਸੂਲ ਦੇ ਰੋਹਿ ਰਹੀ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਾਸੁ ਨਿਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ॥
 ਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਉਲਟੇ
 ਖਦਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁਰੇ ਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨਾ ਅਨਗਗੀ ॥ ਅਧੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਸੀਟੈ ਰਾਜੁ ਬੇਜੁ ਬੇਗਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨੀ
 ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿਤੁ ਈਅਦੁ ਹੈ ਨਾਤੁ ਬਾਬੇਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਨਿਦਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਸਿਦ
 ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੈ ਸਾਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈ ਸੇਭਾਇਆ ਬਰੇ ਰੁਜਿ ਨਿਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰੀ ਨਿ
 ਰਹੁ ਨ ਕਥਾ ਕਾ ਮੈਂ ਉਕਾਹੀ ਮੈਂ ਮੈਂ ਸਾਕੇ ਇਬੇ ਕੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਸੀਝੁ ਲਵੇਖੀ ॥ ੩ ॥
 ੪੭ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਤਹ ਪਾਦਸਿੰਧੁ ਪੁਪਨੀਛੀ ਆਰਉਤ ਪਤਿ ਪਰਲਉਨਾ ਹੀ ॥ ਜੀਵਨ ਮਿਰੁ
 ਨਵੁ ਖੁਸੁ ਖਾਇਆ ਪੈਉ ਨ ਸਮਾਧਿ ਦੇਉ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਗਗੀ ॥ ਤੁਲਿਨੀ ਚਦੈ ਜਾਇ
 ਮੁਕਤੀ ਹਲੁ ਕੀਲ ਗੈ ਨ ਭਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੇਉ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਰਤਿ ਦਿਨ ਸੁਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜਲ ਲਨ ਹੀਪ
 ਵਹੁ ਪਾਦੁ ਛੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰਤਹ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰੁ ਰੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬਹੀਐ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇਸ ਤਸੀ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ ੩ ॥ ੪੮ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ
 ਵਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਦਨ ਪੁਜੀ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਬਿਸਨਾ ਗੁਣਿ ਕਰੀ ਪਟਭੀਤ ਰਿਇਨ ਬਿਧਿ ਟੰਡਾ ਬਿਸਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਮੈਂ ਸੇਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਮਾਗਾ ਸਗਲ ਸੀਸਾ ਕੀਓ ਬਨ ਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਇਰਏ ਜਗਤੀ ਮਨਤ ਗਥ
 ਵਧਗਾ ਪੰਚਤਤੁ ਅਲਿਦਾ ਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟੰਡਾ ਉਤਰਿ ਓਪਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਸਤਹੁ ਅਬਾਏ ਸੀਬਾ
 ਆਈ ॥ ਪਾਟੀ ਚਦਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਬਾਕ ਚਲੇ ਗੈ ਨ ਛਿਟਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ੪੯ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਪੇਦਰੁ ਭੋਇ
 ਚਾਰਿ ਪੈਸਾ ਹੁਰੁ ਜੈਨਾ ਦਾਅਮ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਰਖੁ ਇਆਣਾ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਰੂਪੀਆ ਬਾਧੇ ਧਨ ਖਟੀ ॥ ਪਾਪੁ ਪਰਿਗ
 ਏ ਮੁਕਲਾਉ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੁਹਰੀ ਕਉ ਨ ਲਾਜੁ ਦਹਾਹੀ ॥ ਲਾਜੁ ਪਾਈ ਸਿਉ ਤੁਟਿ ਪੜੀਉ ਨਿ
 ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਹਿਬ ਰੋਇਦ ਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਦਰੇ ॥ ਰਾਸੇ ਹਾਗਣਿ ਜਾਈਐ ਹੁ
 ਰਸ ਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਹਤਿ ਕੀਚੀ ਪੀਸ ਭੁਠਿ ਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸੇ ਨੇਕਿਆ ਪੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਦਿਚਾਰੀ ॥
 ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬਿਪਿਨ ਪੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਹੁਰੁ ਜੁਸ ਗਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥ ੫ ॥ ੫੦ ॥
 ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਜੇਗੀ ਕਹਹਿ ਜੇਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਭਾਈ ॥ ਉਤਿਤੁ ਮੁਠਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਦੇਇ ਕਰਹਿ
 ਸਿਰਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧੇ ਜਾਪਹਿ ਜਾਇਆ ਪੁਛੁ ਟਕਾਵ ਨਿਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਛਪੇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਉ ਹੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਭੁਝੈ ਨਿਬਿਧਿ ਮਾਣੁ ਲਹੀਐ ॥ ੨ ॥ ਤ
 ਥਿਬਦਿ ਵਾਹਨੇ ਬਿਕਰਾਰਿ ਪਦੁ ਵਿਦੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਗੈਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਛੈ ਤੇਕਿ ਮਾਕਹੀਐ ॥ ੩ ॥
 ੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਜਹ ਕਹੁ ਮਹਾਤਮ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ਪੰਚਤਤੁਤ ਹਨਾਹੀ ॥ ਇਕਾਪਿ ਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਦੁਰ
 ਨਰਤ ਜਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਗਾਤੁਟ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਅ ਤੇਰਾ ਬੋਲੁ ਤੁਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰੁ ਮੈ ਕਉ ਮਨ ਦਿਨ ਬਿਆ
 ਏ ਮੈ ਕਉ ਕੋਨ ਕਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਬਰਬੰਤੁ ਪਤੁਤ ਹਨਾਹੀ ॥ ਰਚਨਾ ਹੁਤ ਹਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਕੁਟਹਰੇ ਸਦਾ
 ਅਤੀਤਾਇ ਹਕਹੀਐ ਕਿਸਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੁਟਹਰੇ ਨੇਤਰੀ ਕੁਟੈ ਜਾਬਲਗੋਰੇ ਇਬਿਨਾ ਸੀ ॥ ਕਾਕੋਰਾ ਕੁਰਕਾ ਕੇ ਸੇਵੁ
 ਕੋ ਕਹੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਲਿਖੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀਐ ਜਹਾ ਬਸੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਇਮਾਕਾ ਮਹਾਪੁਰੀ ਪਹੁ ਜਾਨੈ ॥ ੪ ॥
 ਸਟਾਅ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁਖ ਪਰਮਿਤਿ ਬਾਰਿਖੀ ਬਾ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਫਮਹਿ ਮਾਣੁ ਬੈਸੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੇਗੀ ॥ ਮਹਤਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਥੁ ਰਮਤਿ ਮਹਿ ਸਿੰਧੀ ਮੇਰੀ ਬਟੁ ॥ ਅਸਕੁ ਜਗੁ ਕੁਸਮਾ ਪਾਗੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗੀ ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀ ਮੈ ਕੁ
 ਟੈਰੇ ਇਪਸਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਪਦੁ ਨ ਦੁਇ ਤੁਬਾਕੀ ਹੈ ॥ ਜੁਗੁਗਸਾਰ ਦਸਾ ਜੀ ॥ ਬਿਹੁਣੀ ਤੀਤੀ ਤੁਟ ਸਿਨਾਹੀ ॥ ਮਨ
 ਹਦ ਕਿਉ ਹੀ ਬਾਜੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੁਰੇ ਮਾਇਆ ॥ ਲੋਲਨ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰ ਪਿਜ
 ਨ ਮੁਨਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਗਜਨ ਦੁਗਜ ਦਸਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ
 ਤਨਾਈ ॥ ਸਤ ਸੁਤਨ ਦੁਖੰਤ ਬਹਤ ਰਿਪਾਟੁ ਲੋਗੇ ਅਪਿਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ ਪਾਹੁ ਛੋੜਿ ਜਾਇ ਜੁਲਾ
 ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜਨ ਮਿਨੀ ਮੈ ਤੋਲਿਨ ਤੁਲੀ ਮੈ ਪਾਉਨ ਸੇਰਾ ਮਦਾਈ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਹੁ ਬੇਗਿਨ ਪਾਏ ॥ ਕੁਗੁਰੁ ਕੈ
 ਘਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਿਨਕੀ ਬੈਠਖ ਸਮਕੀ ਬਰਕਸਾਇ ਹਬੇ ਲਕਤਾ ਮਾਈ ॥ ਛੁਟੇ ਕੁਟੇਰੀ ਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੀ
 ਸਾਈ ॥ ੩ ॥ ਛੋਛੀ ਨ ਲੀਤੀ ਤੁਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ਤਰਹੀ ਉਗਈ ॥ ਛੋੜਿ ਪਸਰਈ ਹਰੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਸਮਾਈ
 ਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣੀ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕ ਮਿਲੀ ਕਿਬਹੋਇ ਮੋਹੇ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਇਨ ਮੁਨੁ ਪੀਠੁ ਟਿਮ
 ਰੈ ਜਹੁ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਦਲੁ ਸੁੰਦਰ ਮਾਈਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁ ਮੈਲੈ ਸਿਧ ਪਾਈ ਮੈ ਕਿਏਹੁ
 ਜੋ ਕੁ ਕਿਓਹੁ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਕਾਜੁ ਉਪਜੈ ਗਮਨ ਮਸੰ ਜੋਗ ॥ ੨ ॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਬਹੁ ਮੁਖੀ ਬਾਗ
 ਕਿਉ ਕਾਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹੈ ॥ ਇਮਾਨ ਸਮਰਤੀ ਬਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਗਏ ਸੁਣੈ ਹਰਿਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰੁ ਸਮਾਨਹੀ
 ਜੀਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਜੀਤਿ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਕੁਛੁ ਕਦ ਸਾਗੁ ਨ ਹੀ ਤਰਿਓ ॥ ਕਰ
 ਮ ਪਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਮੁਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥ ੧ ॥ ਸਸਗੁ ਸਕੋ ਦੋਰਾ ਕੁਰੁ ਸੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਬਿਸਰਿਓ ॥ ਰਿਓ

ਲਾਭਮੇਲੁ ਜਨਮੁ ਪੈ ਕਉ ਭੀ ਬਦਲੈ ਹਰਿ ਭੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਕੁਪਕੁਮਲਾ ਗੀਰਿ ਦੇ ਨਹਿ ਬਿਚਾਰਿ ਭੋਗੇ ॥
 ਉਨਮਤਮਾ ਨਹਿ ਭਿੰਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਾਰਿ ਭੋਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਦਲੁ ਤਤੁ ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਸਪ੍ਰੇਰਿ ਮਦਰਸਈਤੁ
 ਬਿਗਰਿ ਭੋਗੇ ॥ ਕਰਮਭਾਗ ਸੀਤ ਨ ਸੰਗੈ ਨੈਕਾ ਸਟਲੋਹ ਉਪਾਰਿ ਭੋਗੇ ॥ ੩ ॥ ਪਾਦੁ ਤੇ ਨਿਜਨ ਮਥੁ ਮਿਥਾ ਕੇ ਅਥ
 ਦੁਖਕਰਿ ਹਮਹਾਰਿ ਭੋਗੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਮਿਲਤ ਮਹਾਰਾਸੁ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿ ਭੋਗੇ ॥ ੪ ॥ ੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ॥
 ਕਾਲਬੁਤ ਕੀ ਹਸਤ ਨੀਮਨ ਬਉਰੇ ਚਲਤ ਰਚਿ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਕਾਮਸੁਆਇ ਗਜਬ ਸਿਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਗੇ ॥
 ਕਸ ਸਹਿਭ ਸੀਸਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੈ ਬਾਹੁ ਹਰਿ ਰਾਸ ਮਥੁ ਮਨ ਬਉਰੇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨਹਿ ਭੁਯੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਗਾਰਿ ॥
 ਨਰਮ ਜਹਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥ ਪਸਾਰਿ ॥ ਛੂਟ ਨ ਕੋ ਸਹਮ
 ਪਰਿ ਮਾਮਨ ਬਉਰੇ ਨ ਚਿੰਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਨ ਲਨੀ ਸੁਆਟਾ ਗਹਿਭ ਮਨ ਬਉਰੇ ਮਾਇ ਮਾਇ ਹੁ
 ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਜੈਸਾ ਹਿਰਕ ਸੁਭਕਾ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਿਉ ਪਾਸ ਨਿਭਿ ਪਾਸਹੁ ॥ ੩ ॥ ਨਵਨ ਕਉਤੀ ਰਥ ਪੈ ਮਨ ਬਉਰੇ
 ਰੇਖੁ ਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰੇ ਛੂਟ ਨਹਿ ਕੀ ਸੇਵੁ ॥ ੪ ॥ ੫੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵ
 ॥ ਅਗਨਿ ਦੇਹੈ ਪਵਨ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨੁਕਰਿ ਸਚ ਉਨੀ ਸੋਧ ਨੁਕਤੀ ਨਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਹਮਰਾ ਪਨੁ ਮਾਧਉਰੇ ਬਿਦੁ ਪਰਟੀਧਹੁ ਇਹੈ ਸਾਹ ਪਨੁਕਰੀਐ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਪਭੋਗੇ ਬਿਦਕੀ ਸੇਵੁ ਸੇ ਸੁਖੁ ਜਨ ਲਹੀ
 ਐ ॥ ਇਸੁ ਪਨਕਾਰ ਫਸਿ ਕੁਸਲਾ ਦਿਖੈ ਜਰ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਨੁ ਕੰਦੁ ਜਿਹ ਬਾਨਹੁ ਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫ
 ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਨਿਜ ਪਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਦੀਨੀ ਤਾਉ ਸੁਆਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਲਤ ਅੰਭ ਬੀਭਿ ਮਨੁ ਪਾਦਤ ਭਾਗ
 ਬੰਧਨ ਭਉਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਮਦਨ ਕੇ ਮਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸਹੁ ਸਤੀ ਹਮ
 ਘਰਿ ਮੁਰਗੀ ॥ ੪ ॥ ੫੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵ ॥ ਜਿਉ ਕਪਿਕੇ ਕਰਮੁ ਸਟਚਨ ਨ ਕੀਲੁ ਬਧਿ ਨ ਤਿਆਹੁ ਦੁ
 ਟਿਭੀ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀ ਏਲਾ ਲਾਚਿ ਸਿਭਿ ਤੇ ਠਿਰਿ ਗਹਿ ਪਾਰਿ ਭੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਾਨੁ ਗਇਓ
 ਸਾਪ ਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਹਰਿ ਭੋਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰੁ ਛੁਤਿ ਤਕਿ ਨਹਿ ਨ
 ਪ੍ਰਵਲਾਇਓ ॥ ਤੇ ਸੇ ਕੁਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋ ਨਿਹਿ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਕਾਲਹੁ ਇਭੋ ॥ ੨ ॥ ਇਆਪਨ ਜੋ ਬਨਾ ਮਹੁਤ
 ਦਾਹ ਪੋਖਨ ਕਉ ਚੁਦਇਓ ॥ ਤਿਨਹੀ ਮਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀਯੇ ਰਿਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ਅਉਧਾਨ ਲਤ ਭਉ
 ਨ ਕੇ ਮੰਦਰੁ ਚੁਦਿ ਸਠਾ ਟੁਠਇਓ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈਸਾ ਗਰਤਰ ਨ ਕਉ ਮੇਸਤਿ ਗੁਰ ਟਲਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੫੯ ॥
 ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੈਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਮਹਿਨ ਮੇਰਾ ॥
 ਨੁਪਨੁ ਸੁਰੁ ਸੁਰੇ ਬਿੰਦਤੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਛੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋ ਰਿਚਲਾ
 ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਿਨ ਪੁਲਾਖ ਪੀਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰਗਰੀ ਅਠੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਕੀ ਟੁਠਿ
 ਸਾਰੀ ॥ ਧਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ਮੈਸੇ

ਏਤੋਂ ਸਤਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬੰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰੀ ਸਿਰਿ ਬਰਸ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਉਥੇ ਹਰਿ ਮੇਰੇ
 ਜਿਉ ਫੁਲਿ ਜਾਨੈ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਲਖੁ ਘਰੁ ਕਾਜੀਆਇ ਬੁਝੈ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੬੬੭ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥
 ਲਖੰ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੀਅ ਜੋ ਸੀਮਾ ਹਿਕਮਤ ਨਿਦਬੁਝ ਕੋ ਗੋਲਗਰੀ ਰੇਤ ਅਵਤਰੁ ਲੀਓ ਰਾਗੁ ਬਰੋਬੁ ਪੁਰਬੋ ॥
 ੧ ॥ ਰੁਮਕੁ ਹਰਤ ਹਉਨਿ ਦਕੋ ਨੀਦ ਨਾਨੀ ਦਬੁ ਨੀਦ ਨਾਨੀ ਕੋ ਗੋਲਗਰੀ ਅਕਾਸੁ ਦਸੇ ਦਿਸਨਾ ਹੀਤ ਬਇਨੀ ਦਕਹ ਬੋ
 ੨ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੇ ਜੋ ਨਿਨਹੀ ਅਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਕੋ ਗੋਲਗਰੀ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਮੈਸੇ ਠਰੁ ਰੁਜ ਕੋ
 ਮਾਈ ਨਬਾਧੋ ॥ ੨ ॥ ੭੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਮੇਕਉ ਲੋਕੁ ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ਜਨਕਉ ਖਰੀਪਾ ॥
 ਰਿਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਾ ਰੇਤਿ ਬੈਠੁ ਚੀਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਰਿਨਿੰਦੈ
 ਸੁਖ ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਰੇਤਿ ॥ ਹਮਰੇ ਕਪੜੇ ਨਿੰਦ ਕੁਧੋਇ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸੁਹਮ ਰਾਮੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਮਾਹਿ ਰਾਮਾ ॥ ਰਿਨਿੰਦੈ
 ॥ ਨਿੰਦ ਕੁਸੇ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਰੇਤਿ ॥ ਹਮਰਾਜੀ ਦਨ ਨਿੰਦ ਕੁਧੋਇ ॥ ੨ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੇ ਕਰੇ ਉਧ
 ਰਾ ॥ ਜਨਕ ਬੀਰ ਕਉ ਨਿੰਦਾ ਸਹਾ ॥ ਨਿੰਦ ਕੁਧੁ ਬਾਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ੭੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਲਟਾ ॥ ਰਾਜ ਰਾਮਤੁ
 ਮੈਸਾ ਨਿਰਉਤਰ ਨਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਜਬ ਹਮਰੇ ਤਬ ਤੁਮਨਾ ਹੀ ਅਬਤੁ ਮਹਾ ਹਮਰਾ ਹੀ ॥
 ਅਬਤੁ ਮਹਾ ਏਕਉ ਏਹ ਰਿਏ ਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆ ॥ ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ਅਬੁਧਿ ਬੁਨਖਟਾਈ
 ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਟਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ੭੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਲਟਾ ॥ ਬਟਨੇ ਮੰਕਉ
 ਕੋ ਠਹੀ ਬਾਪੀ ਬਸਤੁ ਅਨੁਪ ਬੀਬ ਪਾਈ ॥ ਕੁੰਜੀ ਕੁਲ ਠਪੁ ਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰਤੇ ਬਾਗਨ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮਨਸਾ
 ਚਰਉ ਰੇਤਾਈ ॥ ਗਾਠ ਲੋਹੇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਢਾਇ ॥ ਚੋਰੁ ਮੁਖੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਪੰਚ ਪਹਰੁ ਆਦਰ ਮਹਿ
 ਧਰੇ ਤਿਨ ਕਾਨਹੀ ਪਤੀਆ ॥ ਚੇਤਿ ਸੁਚੇ ਤਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਿਆ ॥ ੨ ॥ ਨਉ ਘਰੁ ਉਖਿ
 ਸੁਕਾ ਮਨਿ ਭੁਲੀ ਬਸਤਾ ਅਨੁਪ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਨਵੈ ਘਰੁ ਮੁਸੇ ਦਸ ਦੈ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ੭੩ ॥ ਗਉੜੀ ॥
 ਮਾਈ ਮੇਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ॥ ਮਾਨ ਨੀ ॥ ਸਿਦ ਸਨਕ ਦਿਸਾ ਸੁਗੁਨ ਗਢਾਇ ਤਬੁ ਬਸਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ
 ਉਹਿ ਰਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰੀ ਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਿਆਨ ਨੀ ॥ ਬਿਖੈ ਰੇ ਗਰੇ ਬੰਧਨ ਰੁਹੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰੁ
 ਰਿਉ ਪੁਜਾਨ ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ ਜਾਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਸ ਨਹਿ ਮਾਨ ਨੀ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸ ਨੀ
 ਮਾਗਿ ਪਾਟਿ ॥ ਅਭਿਮਾਨ ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜਨ ਗਇ ਪਿਆਇ ਜਾਨੁ ਠਾਰੁ ਰਤਾ ਸੁਪ੍ਰਭੂ ਹੋ ਬਾਨ ਨੀ ॥ ਤਿਹ ਬਰਤ ਬਾਗੀ
 ਮਿਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥ ਨੀ ॥ ੩ ॥ ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਦ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨ ਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰੁ
 ਭੋਟੇ ਮਹਾ ਬੁਧੁ ਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਆਨ ਨੀ ॥ ੪ ॥ ੭੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ॥ ਬਾਦਨ ਅਖਰੀ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਬਾਦਨ ਅਖਰੀ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਗਿਏ ਮਖਰੀ ਧਰਿ ਜੀ ਹਿ ਮੇਰੇ ਭਇ ਮਖਰਿ ਨ ਮਹਿ ਨ ਹਿ ॥ ੧ ॥ ਜਹਾ ਬੋਲਤ ਹਮ ਅਛਰ ਅਵਾ ॥ ਜਹਾ ਅਬੋਲਤ ਹਮ ਨੁ
ਹਰ ਕਾ ॥ ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਜਸ ਭਰੁ ਪੈਤ ਸਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਅਲਹੁ ਭਰੁ ਉਤ ਉਕਿ ਅਕਹੁ ਉਕਹੁ
ਤੋ ਉਪਕਾਗ ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ ॥ ਗਧਿ ਰਹਿ ਜਾ ਕੋਤੀ ਨਿਲੋ ਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ੩ ॥ ਅਲਹੁ ਲਹੰਤ ਭੇਦ ਛੈ ਕਛੁ ਕਛੁ
ਏ ਭੇਦਾ ॥ ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਏਥੇ ਅਭਿਗਾ ਅਛੇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਤੁਰਕਤ ਗੀ ਕਤੀ ਜਾਨੀ ਮੈ ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ
ਮਨ ਮਸ਼ਵਨ ਕਾਰਨੇ ਕਛੁ ਅਕਪਤੀ ਮੈ ਗਿਆਨ ॥ ੫ ॥ ਏਥੇ ਕਾਰਨਾ ਦਿ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿ ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਮੈ ਟੈਰਾ ਹਿਨ ਮਾਨ
ਏਥੇ ਕਾਰਨ ਬੈਜ ਉਕੋਈ ॥ ਜੋਈ ਲਖਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਕਕਾ ਕਿਹੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥ ਸਸਿ ਬਿਗਸਾ ਸੀ
ਪਟਨ ਹੀ ਅਵਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇਤ ਕਹਾ ਕੁਸਮ ਰਸ ਪਾਵਾ ॥ ਅਕਹ ਕਹਾ ਕਹਿ ਕਾਸ ਮਸ਼ਵਾ ॥ ੭ ॥ ਖਖਾਇ ਹੈ ਬੋਹਿ ਮੀਆ
ਵਾ ॥ ਬੋਹੇ ਛਾਉ ਨਦਹ ਦਿਸ ਪਾਵਾ ॥ ਖਸਮ ਹਿ ਜਾਣਿ ਖਿਮਾ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅ ਉਅਖੈ ਪਦੁ ਲਹੈ ॥ ੮ ॥ ਗ
ਗਾਉਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਧੁਨੀ ਬਾਤਨ ਧਰਈ ਕਨਾ ॥ ਹੋ ਬਿਉਂ ਮਕਤ ਹਿਨ ਜਾਈ ॥ ਅਗਹ ਗਹੈ ਗਹਿ ਗਗਨ ਹਾ
ਈ ॥ ੯ ॥ ਘਘਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮੈ ਸੋਈ ॥ ਘਟ ਧੂਟੇ ਘਟਿ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਘਟ ਮਹਿ ਘਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥ ਸੇ
ਘਟ ਛਾਉ ਅਵਘਟ ਕਤ ਪਾਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ਙ ਙਾ ਨਿਕਹਿ ਸਨੇਹੁ ਕਹਿ ਨਿਗਦੇ ਸੇ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀ ਐ ਪਰ
ਮਸਿ ਮਾਨ ਪਏਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਚ ਚਾਹ ਬਿਤ ਚਿਤ੍ਰੇ ਰਾਹੀ ॥ ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰ ਹਿਚੇਤਹੁ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਹੀ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਇਹੈ ਅਵ
ਏਹਾ ॥ ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੇ ਚਿਤ੍ਰ ਗਖਿ ਚਿਤ੍ਰੇਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਛ ਛਾਇ ਹੈ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥ ਛਕਿ ਕਿਨਹੁ ਹੁਛਾਉ ਕਿਨਾ ਮਾਸਾ
ਏ ਮਨ ਮੈ ਤਉ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਮਸ਼ਵਾ ॥ ਤਹਿ ਛਾਉ ਕਤ ਅਪੁਬੰਧਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜ ਜਾਨ ਉਤਨ ਜੀਵਤ ਜਗਦੈ ॥ ਜੋ ਬ
ਜਾਹਿ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਅਸ ਜਗਿ ਪਰ ਜਗਿ ਜਗਿ ਜਬਹੈ ॥ ਤਬ ਜਾਇ ਜੋ ਤਉ ਜਾਹੁ ਲਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਝ ਝਾਉ
ਝਿਉਰ ਝਿਨ ਹੀ ਚਨਾ ॥ ਹਰਿ ਝਝਾ ਕਿਨਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਕਤ ਝਖਿ ਝਖਿ ਅਉਰ ਸਮਸ਼ਵਾ ॥ ਝਗਰੁ ਕੀਏ ਝਗ
ਰਉ ਹੀ ਪਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਢ ਢਾ ਨਿਕਟਿ ਚੁਘਟ ਗਹਿ ਢੁਰਿ ਕਹਾਤ ਜੀ ਜਾਇ ॥ ਜਾਕਾ ਗਣਿ ਜਗਿ ਢੁਢਿ ਅਉਰੈ ਹਉ
ਪਾਇ ਅਉਤਾਰਿ ॥ ੧੬ ॥ ਟ ਟਾ ਬਿਕਟ ਘਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥ ਖੋਲਿ ਕਪਟ ਮਹਲ ਕਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਦੇਖਿ ਅਟਲ ਟਲਿਕ
ਛਹਿਨ ਜਾਵਾ ॥ ਹੋਲ ਪਟਿ ਘਟ ਪਰ ਚਉ ਪਾਵਾ ॥ ੧੭ ॥ ਠ ਠਾਇ ਹੈ ਢੁਰਿ ਠਗ ਨਿਗਾ ॥ ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ਮਨੁ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ॥
ਜੀਠਿ ਠਗਿ ਠਗਿ ਠਗਿ ਅਸਗਲ ਜਾਹੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸੋਠ ਗੁਠ ਕਿਆ ਠਉਰ ਮਨੁ ਅਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਡ ਡਾ ਡਰਉ ਪਜੇ ਡਰੁ ਜਾਈ ॥
ਤੋ ਡਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜਉ ਡਰੁ ਰੋਤ ਠਿਠਿ ਡਰੁ ਲਾਹੈ ॥ ਨਿਡਰੁ ਡਰੁ ਡਰਉ ਹੋਇ ਭਾਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਢ ਢਾ
ਢਿਗ ਢੁਟਹਿ ਕਤ ਅਨਾ ॥ ਢੁਢਤ ਹੀ ਢਹਿ ਗਏ ਪਗਨਾ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਸੁਮੇਰਿ ਢੁਢਿ ਜਬਾਵਾ ॥ ਜਿਹ ਕੜ੍ਹਾ ਢੁਢਿ
ਢੁਗ ਢੁਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥ ੨੦ ॥ ਢ ਢਾ ਗਟਿ ਢੁਤ ਉਨਰੇ ਹੀ ਕਹੈ ॥ ਨਨਿ ਢੈ ਨ ਢੁਨਿ ਸੀ ਚਹੈ ॥ ਧੀਨਿ ਜਨ ਮੁਤਾ ਹੀ ਕਉ ਗਣੈ ॥
ਧੈ ਢੈ ਕਹਿਤ ਜਿ ਜਾਇ ਘਟੈ ॥ ੨੧ ॥ ਤ ਤਾ ਅਤਰਤ ਰਿਠ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਤਨ ਤਿਭਵਣ ਮਹਿ ਰਿਠ ਸਮਾਈ ॥ ਜਉ
ਤਿਭਵਣ ਤਨ ਮਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ਤਉ ਤਤਰਿਤ ਮਿਲਿ ਮਾਸ ਦੁਪਾਵਾ ॥ ੨੨ ॥ ਥ ਥਾ ਅਥਾਹ ਥਾਹ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥ ਥਿਠਾ

ਬਹਾਇਹੁ ਬਿਰੁਨਹਾਫਾ ॥ ਬੈਠੈ ਬਲਿਬਾਨਕ ਨਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਭਹਾ ਮਿਦੁ ਬੰਧੈ ॥ ੩੩ ॥ ਦੰਦੰਦੀ ਮਿਧੁ ਬਿਨਾਸੁ ॥
 ਬੁਸਅਦੇਸਿ ਤਸਰਾਖਿ ਬਿਬਹਾ ॥ ਦਸਦੈ ਦੁਆਰਿ ਕੁੰਦੀ ਜਬਦੀ ॥ ਤਉ ਦਇਅੰ ਲਯੋ ਵਰਸਾ ਹੁਕੀ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ
 ਧਾਅਰਧਹਿ ਉਰਧਨਿ ਬੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧਮੀ ਬਿਬਸੇਰਾ ॥ ਅਰਧਹਿ ਛਾਡਿ ਉਰਧਜਉ ਮਾਫਾ ॥ ਤਉ ਅਧਿਕਿ
 ਉਰਧਮਿ ਲਿਆ ਸੁਖਪਦਾ ॥ ੩੫ ॥ ਨਨਾਨਿ ਸਿਦਿ ਨੁਨਿ ਰਖਤ ਜਾਣੀ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨੈਨਰੇ ਰਤੰਦਾਣੀ ॥ ਨਿਰਖਤ
 ਰਖਤ ਜਬਜਾਣਿ ਪਾਫਾ ॥ ਤਬ ਲੇਨਿ ਰਖਹਿ ਨਿਰਖਮਿਲਾਫਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪਪਾਅਪਰਪਾਨੁ ਹੀ ਪਾਫਾ ॥ ਪਰਮਜੋਭਿ
 ਸਿਉ ਪਰਚਉ ਲਾਫਾ ॥ ਪਾਚਉ ਇਧੁ ਨਿਗੁਰਕਰਣੀ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਦੁ ਨੈਨਰਦੁਰਣੀ ॥ ੩੭ ॥ ਛਾਛਾ ਬਿਨੁ ਛੁਲ੍ਹਾ
 ਛਲ੍ਹੇ ਹੋਈ ॥ ਤਛਲ ਛਕਲ ਖੈਜਉ ਕੋਈ ॥ ਛੁਟਿ ਨਪਰਣੀ ਛਕਿ ਬੀਚਰੈ ॥ ਤਛਲ ਛਕਸਭੈ ਤਨ ਛਰੈ ॥ ੩੮ ॥ ਬ
 ਬਾਬਿਦਹਿ ਬਿਦਮਿਲਾਫਾ ॥ ਬਿਦਹਿ ਬਿਦਿਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਫਾ ॥ ਬੰਦਉ ਹੋਇ ਬੰਦਗੀ ਗਰੈ ॥ ਬੰਦਕੋ ਹੋਇ ਬੰ
 ਸੁਧਿਲੈ ॥ ੩੯ ॥ ਭਭਭੇਦਹਿ ਭੇਦਮਿਲਾਫਾ ॥ ਅਬਭਉ ਭਾਨਿ ਭਰੋਸਉ ਮਾਫਾ ॥ ਜੋਬਾਹਰਿ ਸੋਭੀ ਤਰੀ ॥ ੪੦ ॥
 ਭਉ ਮਭੇਦਭੁਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ੪੧ ॥ ਮਮਾਮੂਲਗਹਿ ਮਮਨੁ ਮਨੈ ॥ ਮਰਮੀ ਹੋਇ ਸੁਮਨਕ ਉਜਨੈ ॥ ਮਤਕੋ
 ਈਮਨਮਿਲਤਾ ਬਿਲਮਾਫੈ ॥ ਮਗਨਭਇਅਤੇ ਸੋਸਚੁ ਪਾਫੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮਮਾਮਨਸਿਉ ਕਾਜੁ ਹੈ ਮਨਸਾਧੇ ਸਿਧਿ
 ਇਅਮਨਹੀ ਮਨਸਿਉ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਮਨਸਾਮਿ ਲਿਅਨ ਕੋਇ ॥ ੪੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥ ਇਹੁ
 ਮਨੁ ਪੰਚਤਤਕੋ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇਜਉ ਉਨਮਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਝੈ ਕਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਯਾਯਾਜਇ ਜਾ
 ਬਉ ਦੁਰਮਤਿ ॥ ਨਿਕਰਿਬ ਸਿਕਾਇਆ ਗਾਉ ॥ ਗਟਿ ਹੁਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ਸੁਰਉ ਬਰਉ ਨਾਉ ॥ ੪੫ ॥ ਯਾਯਾਦੁ ਨਿਕ
 ਬਰਿਜਾਨਿਆ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਸੁਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਇਹੁ ਸਫਾ ਰੋਇ ਹਰਸੁ ਮਾਫਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਪੀਆ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨ
 ਚਿਠਾਫਾ ॥ ੪੬ ॥ ਲਲਾਐ ਸੋਲਿਫ ਮਨੁ ਲਾਫੈ ॥ ਅਨਲਜਾਇ ਪਰਮਸਭੁ ਪਾਫੈ ॥ ਅਨੁਜਉ ਤਹਾ ਪੋਮਲਿਫ ਲਾਫੈ
 ॥ ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿਚਰਨ ਸਮਾਫੈ ॥ ੪੭ ॥ ਦੁਦੁਬਾਰਬਾਰ ਬਿਸਨੁ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਸਨੁ ਸਮਾਹਿ ਨਾਫੈ ਹਾਥਿ
 ॥ ਬਲਿਬਲਿਜੋ ਬਿਸਨੁ ਤਨਾਜੁ ਗਾਫੈ ॥ ਦਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭਹੀ ਸਚੁ ਪਾਫੈ ॥ ੪੮ ॥ ਦੁਦੁਦਾਹੀ ਜਾਨੀ ਮੈਦਾਚੀ ॥
 ਹੁੰਦੇਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ੪੯ ॥ ਸਸੇਨੀ ਕਾਕਰਿ ਸੋਧਹਾ ॥ ਘਟਪਰਬਾ
 ਬਤ ਨਿਰਧਹਾ ॥ ਘਟਪਰਚੈ ਜਉ ਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਪੁਰਿਗਹਿ ਅਤਿ ਹਰਿਭਟਕਾਉ ॥ ੫੦ ॥ ਖਖਾਖੇ ਖਖੈ ਪੈਜਉ
 ਈ ॥ ਜੋਖੈ ਜੋਖੈ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ॥ ਖੋਜਬੁਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਰਾ ॥ ਤਉ ਭਉ ਜਲਤਰਤ ਲਾਫੈ ਬਾਹਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸਸਾਸੋ
 ਈ ਸਹਸੇ ਜਸਦਰੈ ॥ ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੈਦੇ ਹਨਿ ਦਰੈ ॥ ਅਲਪਸੁਖਛਾਡਿ ਪਰਮਸੁਖ ਪਾਫਾ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਤਿਅਉ ਹੁ
 ਭੁਕਹੁਫਾ ॥ ੫੨ ॥ ਹਾਹੁ ਹੋਤੈ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੋਇ ਤਬ ਹਿਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੋਤੈ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥
 ਹੋਇ ਹੁਏ ਹੁਨ ਹੋਈ ॥ ੫੩ ॥ ਲਿਲਿਓ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭਲੇ ॥ ਹੁਤਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਪੈਬਹੁ ਸੋਧਾ ॥ ਲੁਖਮੀ
 ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਫਲਾਫੈ ॥ ਸੋਧੁ ਮਿਟੈ ਸਭਹੀ ਸੁਖਪਾਫੈ ॥ ੫੪ ॥ ਸਖਾਖਿਰਤਖਪਰਾਫੈ ਕੋਤੈ ॥ ਖਿਰਤਖਪਰਾਫੈ

ਸੁਨਾਹਰੇਤੋਂ ਪਾਸ ਬਜਾਹੁ ਜੀ ਜਥੁ ਮਨਹੋ ॥ ਸਾਕਾ ਬਿਛੁਰਤ ਹਥਿ ਹੁਲੈ ॥ ੪੪ ॥ ਬਾਵਨਾ ਅਖਰੇ ਰੇ ਮਾਨਿ ॥ ਸਕ
ਅਨਾਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਸਤਕਾ ਸਬਦ ਕਬੀਰ ਕਹੈ ॥ ਪੀਰਿ ਤੋਹੇ ਇਸੁ ਮਨ ਭੈਰੈ ॥ ਪੀਰਿ ਤੋਹੇ ਗਹਕਉ ਬਿਉਰਕ
ਗਿਆਨ ਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਰਾ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਮੈ ਸੀ ਬੁਧਿ ਰੇਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈ ਗਾਸੇਇ ॥ ੪੫ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਬੁ ਗਉ ਵੀ ਬਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਹਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਬਿਤੀ ਸਤ ਦਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਦਾ ਰੁਪਾਗਾ ਸਾਧਿ
ਕਸਿ ਪਲ ਪੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥ ਅਪੇ ਕਰਤ ਅਪੇ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਬਿਤੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਹਿ ਮਾਸ ਨਿਦਾਹੁ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਰ
ਮੁਹਮਾਰਹੁ ਜੀਵਤ ਪਦੁ ਮੇਖ ਦੁਆਗਾ ॥ ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲੋ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ
ਸੀਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਟੇ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ॥ ਮਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਰਹਉ ਪਾਪੀ ਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰਹੁ ਬੀਚਰਾ
ਗਾਪਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ॥ ਮਾਪਟ ਅਪਾਗ ਕਾਲ ਕਲਪ ਨ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦੁਭੀ
ਨਿਦਾਹੁ ਕਰਿ ਜਨੈ ਅੰਗਾ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੀਗਾ ॥ ਨਭਿ ਹੁਬਨੈ ਨ ਘਟਤ ਜਾਇ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏ
ਕੈ ਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਤੀ ਅਤੀਨੇ ਸਮਕਹਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦੁ ਪੁਲਪ ਮਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗੁ ਤਿਉ ਪਜੈ ਬਿਸਦ ਸ
ਬਾਹਰ ਰੀਤ ਰਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਸ ॥ ੬ ॥ ਚਉ ਬਹਿਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗੁਹਾ ॥ ਕਮਕ੍ਰੋਧ ਸੀਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹੁ ॥ ਜਲ ਬਲ
ਫੁਲੇ ਮਾਪੇ ਧਿਆਪਾ ॥ ਅਪੇ ਜਪਹੁ ਅਪਨ ਜਾਪ ॥ ੭ ॥ ਪੀਰੈ ਪੰਚਤਤ ਬਿਸਥਾਗ ਕਨਿਕਾ ਮਿਨੀ ਜੁਗ ਬਿਉਰਕ
ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਪਾਰਸੁ ਪੀਰੈ ਕੋਇ ॥ ਜਗਮਰਣ ਦੁਖ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ੮ ॥ ਛਠਿ ਪਦੁ ਚਕ੍ਰ ਛੁੰਦਿ ਸਧਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰ
ਚੈ ਨਹੀ ਬਿਗਰਹਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕੀਰੁਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥ ੯ ॥ ਸਾਤੈ ਸਤਿ
ਕਹਿ ਬਾਚਾ ਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਇ ॥ ਛੁਟੈ ਸੀਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਸੁਨ ਸੋਰੇ ਦਗ ਪਾਦੁ ਹੁਸੁ
੧੦ ॥ ਅਸਟ ਮੀਅਸਟ ਪਾਤੁ ਕੀਕਾਇਆ ॥ ਤਾਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇ ॥ ਮਾਗੁਰਗ ਮਹਿ ਆਨ ਬੁਝਾ
ਵੈਭੋ ਦਾਉ ਲਟਹੈ ਅਭੰਗ ਮਛੇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਉ ਮੀਨ ਦੇਵੁ ਆਰਕਉ ਸਾਧਿ ॥ ਬਹਤੀ ਮਨ ਸਾਰਾ ਬੁਧਾ ॥ ਧਿਲੇ ਰੋਮੇਰ
ਮਭੰਬੀ ਸਹਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਮਮਰ ਠਲ ਪਾਦਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਦਸ ਪੀਦਹੁ ਦਿਸੈ ਰੇਇ ॥ ਅਨੰਦਾ ਛੁਟੈ ਰਹਮੁ ਮਿ
ਊਗੇ ਬਿਦਾ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤੁ ਮਨੁ ਪਾਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੁਪਾ ॥ ੧੩ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਪਾਵੈ ॥ ਰਉ
ਜੋਨੀ ਸਿੰਕਟ ਬਹੁ ਰਿਨ ॥ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤ ਲਨਿਰਮਲ ਭਾਇ ॥ ਮਾਸ ਗੀਰਾ ॥ ਦੂਰਿ ਬਤ ਦੁਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਬਾਰ
ਸਿੰਬ ਕਉ ਗਵੈ ਸੁਗਾ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿੰਬਾ ਜੇ ਅਨਹ ਦੁਗਾ ॥ ਦੇਖਿਆ ਤਿਉ ਏਕਾ ਕਾਪੀਉ ॥ ਅਚਰ ਜੁਗੁ ਇਆ ਜੀ
ਵੇਰੇ ਸੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ਤੇਰੇ ਸਿਤੇਰਹੁ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥ ਅਰਪਉ ਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮਪਹਿ ਚਾਣਿ ॥ ਨਿਰਉਰ ਨਹੀ ਮਾਨਅ
ਮੁਨਾ ॥ ਬਿਅਪਕਰਮ ਸਗਲ ਸਮਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਚਉ ਦਸਿ ਚਉ ਦਹ ਲੋਕ ਮਾਝਾ ॥ ਰੋਮੇਰ ਮੇਰ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਗਾਗਿ ॥ ਸ
ਬਸਿ ਤੇਖ ਕਾਪਹੁ ਧਿਆਨਾ ॥ ਕਬਨਿ ਕਬੀਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨਿ ਉਪਰਾਚੈ ਦਾਸ ਕਾਪਾ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾਸਹ

ਸਾਪਰਗਸਾਅੰਦਿਅੰਤਿਮਪਿਰੁਇਰਿਅੰਬੀਗਸੁਖਸਿਗਰਮਹਿਰਮਹਿਕਬੀਰਗਾਧਾਧਾ, ਕਿਲਕੁੰਸ
ਧਰਮੀਬਰਵਿਚਿਬੇਲਤੀਤਿਹਲਾਸੁਗੀਪਫੂਲਾਅਖਰਭਿਲਾਖਿਨਹੋਰਿਜਕਰੈਰਬੁਲਾ॥੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗਉੜੀਦਰਸਤਕਬੀਰਜੀਕੇ॥ ਬਾਰਬਾਰਹਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਗੁਰਗਮਿਭੇਦੁਸੁਹਰਿਕਾਪਾਵਉ॥੧॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਮਰਿਤਕਰੈਬੁਗਰਿਅੰਤੁਗਾਕਾਇਅਮੰਦਿਰਮਨਸਾਬੰਭਾਅਹਿਨਿਸਿਅਖੰਡਸੁਰੀਜਾਇਰਿਉਅ
ਪਦਬੇਟੁਸਹਜਮਹਿਬਾਇ॥੧॥ ਸੋਮਵਾਰਿਸਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਝੈ॥ ਚਪਤਬੇਗਸਗਲਖਿਖਰੈ॥ ਬਾਈਗੋਕਿ
ਰਹੈਦੁਆਗਾਤਉਮਨਮਤਦੋਪੀਵਨਹਾ॥੨॥ ਮੰਗਲਵਾਰੇਲੇਮਾਹੀਤੀ॥ ਪਚਰੇਰਕੀਜਾਠੈਗੀਤਿਅਪਰਿ
ਭੋਭੈਬਾਰਹਿਜਿਨਿਜਾਇ॥ ਨਤਰੁਖਰਾਰਿਸੈਰੈਗਾਇ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿਬੁਧਿਕਰੈਪ੍ਰਗਸਾਹਿਰਦੈਕਮਲਮਹਿ
ਬਰਿਕਾਬਸਾ॥ ਗੁਰਮਿਭੇਦਉਏਕਸਮਧਰੈ॥ ਉਰਧਪੰਕਲੈਸੁਧਕਰੈ॥੪॥ ਬ੍ਰਿਸਪਤਿਬਖਿਅਦੈਇਬਹਾਇ
ਬੰਨੀਨਿਦੇਵਇਕਸੀਗਿਲਾਇ॥ ਤੀਨਿਨਦੀਤਹਕ੍ਰਿਟੀਮਾਹਿਅਮਹਿਨਿਸਿਕਮਲਧੋਵਹਿਨਹਿ॥੫॥ ਸ਼ੁਕ੍ਰ
ਵਸਹਰੈਸੁਇਹਬਤਚਰੈ॥ ਅਨਦਿਨਾਮਾਪਾਪਸਿਉਲੜੈ॥ ਸੁਰਖੀਪਚਉਰਖੈਸਬੈ॥ ਤਉਦੂਜੀਦਿਸਏ
ਨਪੈਸੈਕਬੈ॥੬॥ ਬਾਵਰਬਿਰੁ ਕਰਿਰਖੈਸੋਇ॥ ਜੇਤਿਦੀਵਟੀਘਟਮਹਿਜੋਇ॥ ਬਾਰਹਿਤੀਤਰਿਭਇ॥
ਬ੍ਰਹਮਾਤਬਰੁਅਸਗਲਕਰਮਕਨਸੁ॥੭॥ ਜਬਲਗੁਘਟਮਹਿਦੂਜੀਅਨਾਤਉਲਉਮਹੁਲਿਲਭੈ
ਚਾਨਾਰਮਰਮਸਿਉਲਗੋਰੈਗੁਗਕਹਿਕਬੀਰਤਬਨਿਰਮਲਅੰਗ॥੮॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥
ਕਬੀਰਜੀਕੇਚਉਪਦੇ॥੧॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀ॥੨॥ ਬਿਤੀ॥੩॥ ਵਾਰਸਤ॥੪॥ ਜੇਤੁ॥੫॥

ਉਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰਮਾਸਾਬਾਣੀਗੁਰਤਕੀ॥ ਅਸਾਸੀਕਬੀਰਜੀਇਕੋਰੁ॥ ਗੁਰਚਰਣਲਾਹਿਰਮਬਿਨਦਤਪੁਛਤਕਰਾ
ਚੀਉਪਾਇਅਗਕਵਨਕਜਨਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕਹੁਮੇਹਿਸਮਝਾਇਅ॥੧॥ ਦੇਵਕਰਹੁਟਇਅਮੇਹਿਮ
ਓਗਲਦੁਹਿਜਿਭੈਬੰਧਨਤੁਟੈ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਠੇਰੁਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੁਟੈ॥੧॥ ਗੁਰਉਮਾਇਅ
ਠਾਸਬੰਧਨਹੀਠਰੈਅਰੁਮਨਸੁੰਨੀਨਕੁਕੋ॥ ਅਪਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣਨਚੀਨਿਅਾਇਨਬਿਧਿਅਭਿਉਨਕੁਕੋ॥੨॥ ਕਹੀ
ਨਉਪਜੈਉਪਜੀਜਠੈਭਵਅਭਾਵਬਿਹੁਣਾ॥ ਉਦੈਅਸਤਕੀਮਨਬੁਧਿਨਾਸੀਤਉਸਦਾਹਜੀਇਦਲੀਟੈ॥੩॥
ਅਜਿਉਪ੍ਰਤਿਬਿਬੁਬਿਬੁਕਉਮਿਲੀਹੈਉਦਕਕੁੰਭਬਿਗਰਾਨਾ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਸਾਗੁਠਕੁਪੁਰਾਗਾਭਉਮਨਹੀਨਾ
ਮਾਨ॥੪॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥
ਦੇਹਬਿਨਿਬਗਾਏਇਹਕੇਸੰਤਨਅਖੀਅਹਿਬਾਨਰਸਿਕੇਠਗਾ॥੧॥ ਮੈਸੇਸੰਤਨਮੈਕਉਭਵਹਿਘੁਲਾਏਉ
ਘੇਰਾਗਟਕਵਹਿ॥੧॥ ਗੁਰਉਮਾਸਾਮਾਜਿਚਰਾਦਹਿਉਪਰਿਕਾਠੀਧੋਇਜਲਾਵਹਿ॥ ਬਸੁਧਬੋਇਕਰਹਿਦੁ

ਦਿਉਲੇਸਰੇਸਦਸਖਕਹਿ॥੧॥੪॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
 ਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੰਬਬੁਧਾਦਹਿ॥੩॥ਜਿਤਕੋਲਾਇਅਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕੁਮਦੈ॥ਕਹੁਕ
 ਬੀਰਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਪੁਨਰਪਿਜਾਨਮਿਨਅਦੈ॥੪॥੨॥ ਅਸਾ॥ ਬਾਪੁਦਿਲਸਮੇਰੇਕੀਨਾਸੇਜਾਸੁ
 ਖਾਲੀਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਾ॥ਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਗੀ॥ਅਗੇਗਇਆਨਬਾਜੀਹਾਗੀ॥੧॥ਮੁਈ
 ਮੇਰੀਮਾਈਹਉਖਰਾਸੁਖਲਾ॥ਪਹਿਰਉਨਹਿਦਿਗਲੀਲਗੈਨਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਬਲਿਤਿਸੁਬਪੈਜਿਨਿਹਉ
 ਜਾਇਆ॥ਪੰਚਤੇਮੇਰਸੰਗੁਚੁਕਾਇਆ॥ਪੰਚਮਾਰਿਪਾਦਤਲਿਦੀਨੇਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮੇਰਮਨੁਤੋਨੁਭੀਨੇ
 ਸਾ॥ਪਿਤਾਮਹੋਦਰੁਗੇਸਾਈ॥ਤਿਸੁਪਿਤਾਪਹਿਰਉਕਿਉਕਰਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਅ
 ਸਗਤਪਿਤਾਮਹੈਮਨਿਰਾਇਆ॥ਹਉਪੁਤੁਤੇਗਵੰਬਾਪੁਮੇਰਾ॥ਏਕੈਠਹਰਦੁਹਬਸੇਗਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਨਿਏਕੋਬੁ
 ਫਿਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਸਕੁਕਿਉਸੁਖਿਅ॥੪॥੩॥ ਅਸਾ॥ ਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਰਕਟਕੁਰਕਟਏਕਤੁਪ
 ਤਰਿਭਰਿਪਾਨੀ॥ਅਸਿਪਸਿਪਚਜੇਗੀਅਬੈਠੇਬੀਚਨਕਟਦੇਗੀ॥੧॥ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਨੁਬਤਾਵੈ॥ਕਿਨਹਿਬਿ
 ਬੇਕੀਕਾਟੀਤੂ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸਗਲਮਾਹਿਨਕਟੀਕਾਦਸਾਸਗਲਮਾਰਿਅਉਹੇਗੀ॥ਸਗਲਿਅਕੀਹਉਬ
 ਹਿਨਰਾਨਜੀਜਿਨਹਿਬਗੀਤਿਸੁਚੇਗੀ॥੨॥ਹਮੇਰੁਰਤਾਬੰਡੋਬਿਬੇਕੀਅਪੇਸੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਹਿਹਮਹੈਮਾਬੈਕ
 ਏਮੁਅਉਹੁਹਮਹੈਨਿਕਟਿਨਅਦੈ॥੩॥ਨਕਹੁਕਾਟੀਕਾਨਹੁਕਾਟੀਕਾਟਿਕੁਟਿਕੋਰਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀ
 ਬੈਗਤਿਤਨਿਲੋਕਕੀਪਿਆਰੀ॥੪॥੪॥ ਅਸਾ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸੰਨਿਆਸੀਬਹੁਤੀਰਬਕੁਮਨਾ॥ਲੁੰ
 ਜਿਤੁਮ੍ਰਿਜਿਤਮੇਨਿਜਟਾਧਰਾਮੰਤਿਤਉਮਰਨਾ॥੧॥ਤਤੇਸੇਦੀਅਲੇਗਮਨਾ॥ਰਸਨਰਮਨਮਹਿਤਜਕੈਕਹਾਕਹੈ
 ਜਮਨਾ॥੧॥ਰਹਉ॥ਅਗਮਨਿਗਮਜੇਤਿਕਜਾਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਅਕਰਨਾ॥ਤੰਤਮੰਤਸਕੁਅਉਖਪਜਨਹਿ
 ਅੰਤਿਤਉਮਰਨਾ॥੨॥ਰਜੋਭੇਗਅਭੁਭੁਸਿੰਘਾਸਨਬਹੁਸੁਦਰਮਨਾ॥ਪਨਕਪੂਰਸੁਬਸਕਦੈਦਨਅੰਤਿ
 ਤਉਮਰਨਾ॥੩॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਕੁਬੇਜੇਕਹੂਨਉਬਰਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਓਰਮਹਿਜਪਉਮੇਟਿਜਨਮਮਰ
 ਨਾ॥੪॥੫॥ ਅਸਾ॥ ਠੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਦਜਕਉਆਤਲਬਜਾਵੈ॥ਪਹਿਰਿਚੋਲਨਗਦਹਾਨਚੈ
 ਭੀਸਕੁਗਤਿਕਹਾਵੈ॥੧॥ਰਜਾਗਮਕਕਰੀਅਬਰੇਪਕਾਏ॥ਕਿਨੈਬੁਝਨਹੈਖਾਏ॥੧॥ਬੈਠਿਸਿੰਘੁਘਰਿਪ
 ਨਲਗਾਵੈਪੀਸਗਲਉਗੇਲਿਅਦੈ॥ਪਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀਮੰਗਲੁਗਾਦਹਿਕਛੂਅਸੰਖਬਜਾਵੈ॥੨॥ਬੀਸਕੋਪੁ
 ਭਬੀਆਹਨਿਚਲਿਆਸੁਇਨੇਮੰਤਪਛਾਏ॥ਰੁਪਕੀਨਿਆਸੁਦਰਬੇਪੀਸਸੈਸਿੰਘਗੁਨਗਾਏ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰ
 ਪੁਨਹੁਗੇਸੰਤਹੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਇਆ॥ਕਛੂਅਕਰੈਅੰਗਰਬਲੋਰਉਲੂਕੀਸਬਦੁਤਾਇਆ॥੪॥੬॥
 ਅਸਾ॥ ਬਟੁਆਏਕੁਬਹੁਰਿਆਪਗੀਏਕੋਜਿਸਹਿਦੁਆਰਾ॥ਨਦੈਖੰਡਕੀਪ੍ਰਥਮੰਗੈਸੋਜੋਗੀਜਗਿਸਾਗਾ॥੧॥
 ਅਮੈਸਜੋਗੀਨਉਨਿਧਿਖਵੈ॥ਤਲਕਾਬ੍ਰਹਮਲੇਗਗਤਿਚਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਉ॥ਖਿੰਬੰਗੀਅਨਾਧਿਆਨਕਰਿਸੁਈ

ਲਖਦਤਰਾਮਾਥਿਪਾਲੈ॥ ਪਿਤਰਤਕੀਕਰਿਮਿਗਾਣੀਯੁਗਕੇਮਚਕਿਚਾਲੈ॥ ੧॥ ਏਇਆਠਹੁਕੀਕੀ॥
 ਕਰਿਪੁਣੀ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਾਵੈ॥ ਤਿਸਕਾਭਾਉਲਾਏਰਿਦਮੰਤਰਿਚਹੁਜੁਗਤਾਡੀਲਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਭ
 ਜੋਗਤਣਰਾਮਨਾਮੁਪੈਜਿਸਕਾਪਿਰੂਪਗਨਾ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੇਕਿਪਾਧਰੈਦੋਇਸਾਚਾਨੀਸਾਨਾ॥ ੪॥ ੧॥
 ਆਸਾ॥ ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਹਾਤੇਆਏਕਿਨਿਏਹਰਾਹਚਲਾਈ॥ ਦਿਲਮਹਿਸੇਚਿਚਿਚਾਰਿਕਫਦੇਭਿਸਤਦੇ
 ਜਕਕਿਨਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਕਾਜੀਤੈਕਵਨਕਤੇਬਬਪਾਨੀ॥ ਪਤਰਗੁਨਤਮੇਸੇਸਰਮਾਹੇਕਿਨਹੁਖਬਰਿਜਾਨੀ
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਿਸਨੇਹੁਕਰਿਉਨਤਕਗੀਐਮੈਨਬਦਉਗਾਭਾਈ॥ ਜਇਰੇਖੁਦਾਇਮੋਹਿਤੁਰਕਕਰੈਕਾਅ
 ਪਨਹੀਕਟਿਜਾਈ॥ ੨॥ ਸੁੰਨਤਕੀਏਤੁਰਕੁਜੋਹੋਇਗਾਅਉਰਤਕਾਕਿਅਕਰੀਐ॥ ਅਪਸਰੀਗੀਤਾਰਿ
 ਨਛੋਰੈਤਾਤੇਹਿੰਦੂਹੀਰਹੀਐ॥ ੩॥ ਛਾਡਿਕਤੇਬਰਾਮਭਜੁਬਉਰੇਜੁਲਮੁਕਰਤਹੈਰਾਗੀ॥ ਕਬੀਰਿਪਕਰੀਟੇਕ
 ਰਾਮਕੀਤੁਰਕਰਹੋਪਚਿਹਾਗੀ॥ ੪॥ ੮॥ ਆਸਾ॥ ਜਬਲਗੁਤੇਲੁਦੀਫੇਮੁਖਿਬਾਤੀਤਬਸੁਛੈਸਕੁਕੇਈ
 ॥ਤੇਲੁਜਲੇਬਤੀਠਹਰਾਨੀਸੁੰਨਾਮੰਦਹੋਈ॥ ੧॥ ਰੇਬਉਰੇਤੁਹਿਪਗੀਨਰਾਖੈਕੋਟੀ॥ ਭੁੰਗਮਨਾਮਜਪਿਸੇਈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਕੀਮਤਪਿਤਾਕਹੁਕਾਕੋਕਵਨਪੁਰਖਕੀਜੇਈ॥ ਘਟਛੂਟੇਕੋਊਬਾਭਨਪੁਛੈਕਾਛਹੁਕਾਛਹੋਈ
 ॥੧॥ ਦੇਹੁਗੀਬੈਠੀਮਾਤਰੇਦੈਖਟੀਲੇਗਏਭਾਈ॥ ਲਟਛਿਟਕਾਏਕੀਆਰੇਦੈਹੁਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਹਤ
 ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੀਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਰਾਈ॥ ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀਹਟੈਗੁਸਾਈ॥ ੪॥ ੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨ
 ਮੁਗਦਾਇਆ॥ ੧॥ ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਦਨਾਬਿਲੋਦਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਸਹਜਿਬਿਲੋਦਹੁਜੇਸੇਭੁਨਜਾਈ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁਕਰਿਮਟਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ॥ ਇਜਮਟਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੀਜੇਟੀ॥ ੨॥ ਹਰਿਕਾਬਿਲੋ
 ਦਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ ਰਾਮਨਾ
 ਮਲਗਿਉਤਰੈਤੀਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਤੀਸੁਕੀਤੇਲੁਨਿਭੁਟਾ॥ ਅੰਦਲੁਨਬਾਜੈਨਟਪੈਸੁਤਾ॥ ੧
 ॥ ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਿਕਸਿਓਪੁਆ॥ ਗਦਿਗਹਿਆਏਕੁਮਦਹੁਨਹੀਦੁਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਟੂਟੀਤੀਤੁਨ
 ਬਜੈਰਬਾਬੁ॥ ਕੂਲਿਬਿਗਾਰਿਓਪਨਾਕਾਜੁ॥ ੨॥ ਕਬਨੀਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਦਨਾ॥ ਸਮਝਿਪਗੀਤਉਥਿਸ
 ਰਿਓਗਾਦਨਾ॥ ੩॥ ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਜੇਚੁਰੇ॥ ਤਿਨਤੇਨਹਿਪਰਮਪਦੁਦੁਰੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੁਤੁਖ
 ਪਰਾਧਕਰਤੁਹੈਜੇਤੇ॥ ਜਾਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਈਆਹਉਬਰਿਕੁਤੇਰਾ॥ ਕਾਰੇਨਖੰਡਸਿਅਦਗੁ
 ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਅਤਿਕੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ ਤਾਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥ ੨॥ ਚਿੰਤਭੁਵਨਿਸਹ
 ਪਰਿਓਮਾਰਾ॥ ਨਾਮਬਿਨਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥ ੩॥ ਦੇਹਬਿਮਲਮੁਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨ

ਦੈਕਬੀਗਾ॥੬॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ॥ ਹਜਰਮਾਰੈਗੋਮਤੀਤੀਗਾਜਹਬਸਹਿਪੀਰੰਬਰਪੀਗਾ॥੧॥ਵਹਵਹਕਿਆ
 ਖੁਬਗਵਰਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਵਤਹੈ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਨਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾ
 ਦਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਲਾਜਿਹਵਾਹੁ॥ਸਹਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕ
 ਦੇਉਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾ॥ ਪੰਚਪਦੇ॥ਪ੍ਰਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਿਨੀਪਤੀਪਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉ
 ਸਚੀਰੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਕਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਲਨੀਹੈਦੇਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਗਤਹੈਦੇਉ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਬ੍ਰਹਮਪਤੀਬਿਸਨੁਰਾ
 ਗੰਢੁਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਉਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾਖਾਨਗਵਿਕੈਪੁਰਤਿਕੀਨਿਦੈਕੈਛਤੀਪਉ॥ਜੇ
 ਏਹਮੁਹਤਿਸਾਚੀਹੈਤਗੁਣਨਹਰੇਖਉ॥੩॥ਮਾਲਿਨੁਲੀਜਿਗੁਭੁਲਾਨਹਮਭੁਲਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹਕਬੀਰਰਾਮਰਾਮਰਾਖੇ
 ਸ੍ਰਿਪਾਕਰਿਗੁਣ॥੪॥੧੪॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਰਬਰਸਬਾਲਪਾਖੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪਾਨਕੀਓ॥ਤੀਸਬਰਸਕ
 ਛੁਦੇਦਨਪੁਜਾਠਿਰਿਪਛੁਤਨਾਬਿਰਪਤਉਓ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਇਰਸੇਖਿਭੁਜੰਘਬਲਿਓ॥੧
 ॥ਗੁਰਉ॥ਸੁਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬੀਧਦੈਲੂਣੈਖੇਤਹਬਵਾਰਿਕਹੈ॥ਆਇਓਚੇਰੁਤਰੰਤਹਲੇਕਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਪਠਿਹੈ॥੨
 ॥ਸਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੈਨੈਨੀਨੀਹੁਮਸਾਰਥੈ॥ਜਿਹਵਾਬਰਨਾਮੁਪੁਨਤੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆਸਕਹੈ॥੩॥ਹਰਿ
 ਜੀਉ॥ਪਾਕਹੈਇਵਲਾਦੈਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਓ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨੁਪਾਇਓਮਤੇਚਲਦਿਆਨਲਿਚਲਿ
 ਓ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸਤਹੁਅਨੁਪਨਕਛੁਮੈਲੈਨਗਇਓ॥ਆਣੀਰਲਬਗੇਪਲਗਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦਰਛੋ
 ਰਿਚਲਿਓ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾ॥ ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਬਰਕਾਹੂਪਲਘਨਿਵਾਗਾ॥ਕਾਹੂਗਗੀਗੋਦਰੀਹੀਕਾਹੂ
 ਸਨਪਰਾਗਾ॥੧॥ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨਾਸੁਕਿਤਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨਾ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਕੁਮਾਰੈਏਕੁਜੁਮਾਟੀਗੁਪੀਬ
 ਦੁਬਿਧਿਬਾਨੀਲਾਣੀ॥ਕਾਹੂਮੁਮੇਰੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੂਬਿਆਪਿਲਗਾਣੀ॥੨॥ਸੁਮਹਿਧਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕ
 ਪੈਪਨੁਮੇਰਾਜਮਕਾਰੰਤੁਮਹਿਲਾਗੈਖਿਨਮਹਿਕਹੈਨਿਬੇਗਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਉਤਮੁਰਗਤੁਸਦਾਦੈਅਗਿਆਮਨਿਸੁ
 ਖੁਪਾਣੀ॥ਜੇਤਿਸੁਭਦੈਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਭਣਮੰਨਿਵਸਾਣੀ॥੪॥ਕਹੈਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸਤਹੁਮੇਰੀਮੇਰੀਛੁਠੀ॥ਚਿਰਗਟ
 ਠਰਿਚਟਾਹਲੈਗਇਓਤਰੀਤਾਗਗੀਛੁਟੀ॥੫॥੧੬॥ ਆਸਾ॥ ਹਮਮਸਕੀਨਖਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਜਸੁਮਨਿ
 ਭਦੈ॥ਅਲਹਅਮੁਲਿਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬਜੇਰੁਨਹੀਛੁਗਾਦੈ॥੧॥ਕਾਜੀਬੋਲਿਆਬਨਿਨਹੀਆਦੈ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਰੋਜਾਧੈ
 ਏਵਜਗੁਜਾਹੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਹੈਣੀ॥ਸਤਰਿਕਾਬਾਪਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ॥੨॥ਨਿਦਜੁਸੇਈਜੋਨਿਅ
 ਏਬਿਚਾਹੈਕਲਮਾਅਕਲਹਜਾਨੈ॥ਪਾਰਹੁਮੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛੁਦੈਤਬਰੰਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਖਸਮੁਪਛਾਨਤੁਰਸਕਰਿ
 ਜੀਅਮਹਿਮਾਹਿਮਣੀਕਰਿਠੀਕੀ॥ਆਪੁਜਨਾਇਅਦਰਕਉਜਾਨੈਤਬੋਹਿਸਤਸਗੀਕੀ॥੪॥ਮਾਟੀਏਕਤੇਖਧਰਾ
 ਜਤਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਭਿਸਤਛੋਰਿਕਰਿਦੇਜਕਸਿਓਮਨੁਮਾਨਾ॥੫॥੧੭॥ ਆਸਾ॥ ਸਗਨਨਾ
 ਮਇਕਬੁਦਨਬਰਬੈਨਾਦੁਕਹਜੁਸਮਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮਹੀਸੁਲੇਸਿਧਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਤੇਏ

ਭਉਧਰਿਤਿਅਵੁਲਾ
 ਪਸਕਰਾਕਾਜਾ
 ਭੋਗਨਦਾਭੋਗਿਆ
 ਇਸੁਮੁਹਤਿਮਾਦੁ
 ਨਾ॥੪॥

ਕਹਾ ਗਏ ॥ ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੀ ਗਿ ਬਸਤੋ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਾਹਿ ਜੁ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਬਜਾਵ ਨਹੀ ਕਹਾ ਗਇ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮ
 ਵਰੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ॥ ਖਿੰਚੇ ਤੇ ਨੁ ਸਕੁ ਲੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰਵਨੁ ਬਿਕਲੁ ਭਏ ਸੀ ਗਤੇ ਹੋਇ ॥ ਵੀ ਕਾ ਬਲੁ
 ਬਾਕਾ ॥ ਚਰਨ ਹੋ ਕਰ ਦਰ ਕਿ ਪਰੇ ॥ ਮੁਖ ਪੁਨਿ ਸੈ ਬਤਾ ॥ ੩ ॥ ਥਾ ਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਰਤ ਸਕਰ ਮਾਪ ਮਾਪ ਦੇ ॥ ਕੂਮਰੇ ਬਤ
 ਕਾ ਮਨੁ ਭੰਚਰੁ ਉਥਾ ਕਤੇ ਨੁ ਸੁਤੁ ਪਰਿ ਮਤੇ ॥ ੪ ॥ ਮਿਰਤ ਕੁਭਏ ਵਸੇ ਬੰਦ ਛੂਟੈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਭਈ ਸਭ ਛੂਟੈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੋ
 ਰਿਖਿ ਮਏ ਜੀਵਤ ਬੰਦ ਤੇ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸਾ ॥ ਸਰਪਤੀ ਤੇ ਉਪਰਿ ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਤ
 ਮਹਾ ਦੇ ਉਛਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਹੁ ਮਾਹੁ ਸ੍ਰਪਤੀ ਨਿਰਮਲੁ ਜਲਿ ਪੈ ਥੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਰਦੁ ਰਸੀ ਅਲੇ ਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹੀ ॥
 ਗਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਪਤੀ ਸ੍ਰਪਤੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਤਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਹੁ ਪਛਾਨਿਅਤਿ ਨਿਸ੍ਰਪਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰਪਤੀ ਤੇ ਅਸਫੁ ਛਨੀ ॥
 ਵਰਾ ॥ ਸ੍ਰਪਤੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸਮਗਾ ॥ ੩ ॥ ਇਹ ਸ੍ਰਪਤੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸਤੇ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਇਹ
 ਬਸਤੀ ਤ ਬਸਤ ਸਗੀਆ ॥ ਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤੇ ਕਬੀਰਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸਾ ॥ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਕਉ ਸਿਖਿ
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿਰਿ ਰਹਿ ਕੁਨ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕੁਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀ ਸੈ ॥
 १ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਕਉ ਮਾਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ ਕਹ ਬਿਸੀ ਮਰ ਕਉ ਦੂਧ ਪੀਆਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇ ਕਬੂ ਸਿਓ
 ਏ ॥ ਪਾਹੁ ਪੁਰਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਮੀ ਸਕਰੇ ਕਹਾਇਆ ॥ ਜੋ ਸੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਕਰ ਮਕਮਾਇਆ ॥
 ਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨਿਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਮਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸਾ ॥ ਲੀਕਾ ਸਕੋ ਦੁਸੁ ਮੁਖਿ
 ਸੁਖਿ ਏ ॥ ਰਿਹਾਵ ਨ ਘਰ ਬਹਿਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਮੀਰ ਉਕਿ ਕੁ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਦੇਖਤੈ ਨ ਚਲਿ ਜਿਨੁ ਜਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਦ ਲਖੁ ਨ ਤੀ ॥ ਤਿਹਾਵ ਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਤੀ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਗਤੁ ਤੇ ਕੇਤ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥
 ਬੈਸੀਤ ਰੁਜਾ ਕੇ ਪਰੇ ਹੋਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨ ਮਿ ਬਸਾਈ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁ ਰੋਹੈ ਨ ਕਤੁ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਾ
 ਰੇ ਲੇਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ਅਸਾ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਛੈ ਗੀ ਮਾਈ ॥ ਕੁਲ ਗੇਚੈ ਕੀ
 ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਮੰਤ੍ਰ ਉਭੈ ਸੁਨਹੁ ਮੁਖੀ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿਖੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛਲੀ ਤਰਦੁ
 ਬਿਮਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾਊ ਪਹਿਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਪੇਰਿ ਲਗੇ ਠਲ ਠਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਰੈਚ ਰਿਹੈ ਸਚ ਰਵਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹਿ ਬੈਲੁ ਗੇਨਿ ਪਹਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਿਸੁ
 ਸਕੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸਾ ॥ ਕੀਰੀ ਰਜੀ ਉਕੇ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਕੀਆ ਮਾਨਿਉ
 ਰਹਾਇਆ ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤ ਉਦਰੁ ਗਿਆ ਬਹੁ ਹਿਲਾਈਆਈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭੈ ਲਾਗੇ ਰਤ ਨਾਨੁ ਹੋਇ
 ਆਗਾ ਪੁਰਬ ਜਨ ਮਿਕਰ ਮਛੁ ਮਿਥੀ ਜੁਨਾ ਹੀ ਬੋਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਹਾਉ ॥ ਬਾਹੁ ਕਤੇ ਬਿਰਪਭਾਇਆ ਹੋਇ ਸੇ ਹੋਇਆ ॥
 ਜਾਮੁ ਮਾਇਏ ਟੋਟ ਕਰੈ ਤਬ ਰਿਕਾ ਹੋਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਅਸ ਕਰਹਿ ਸਮੁਤਿ ਹਰੈ ਸਾਸਾ ॥ ਬਾਜੀ ਗਹੀ ਸੇਸੁ ਕ
 ਬੀਰ ਚੇਤਿ ਦੁਲਿ ਪਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸਾ ॥ ਤਨੁ ਰੈ ਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨਰ ਪਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤੁਧੁ ਬਗਤੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਆ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਭਾਗਿਸਾਸਣੀਅਹਿਕਾਸੰਤੁਮਹੈਹਰੈਬੈਸਗਲੀਸੈਨਤਰਾਣੀ॥੩॥ਇਨਸੁਰੈਨਿਬੇਦੁੱਤੀਸਾਸਤਤਹਾਬਸੈਨਿਰ
ਕੋਹਾਕਹਿਕਬੀਰਨਰਤਿਸਹਿਪਿਆਵੁਬਾਵਹਿਅਸੀਸਾਗਾ॥੪॥੩॥

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੁਜਰੀਰਗਤਕੀਬਣੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ॥ ਚਰਿਪਦਦੁਇਸਿਗੁਰੀਗ
ਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈ॥ਉਠਤਬੈਠਤਠੇਗਪਹਿਰੈਤਬਕਤਤੁੰਡਲੁਕਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਬੈਲਬਿਰਾਨੇਹੁਈ
ਜੈ॥ਛਟੇਨਕਨਟੂਟੇਕਾਪਨਕੋਦਉਕੋਰੁਸਖਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਸੋਰੇਦਿਨਰੋਲਤਬਨਮਹੀਆਅਜਹੂਨਪੇਟਅ
ਖਈ॥ਜਨਭਗਤਨਕੋਕੋਰੋਨਮੋਨੋਕੀਓਅਪੋਪਈ॥੨॥ਵਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਕ੍ਰਮਬੂਰੋਅਨਿਕਜੇਨਿਭਮ
ਈ॥ਰਤਨਜਾਨਮੁਖੇਇਓਪ੍ਰਭਬਿਸਰਿਓਇਹੁਅਉਸਰੁਕਤਪਈ॥੩॥ਕ੍ਰਮਤਠਿਰਤਤੇਲਕਕੇਕਪਿਜਿਓਗ
ਤਿਬਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਗਮਾਮਬਿਨੁਮੁੰਡਪੁਨੈਪਛੁਤਈ॥੪॥੧॥ ਗੁਜਰੀ॥ ਘਰੁ॥

ਸੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਬੀਰਕੀਮਈ॥ਏਬਾਰਿਕਕੈਸੇਜੀਵਹਿਗੁਪਾਈ॥੧॥ਤਨਾਭਨਾਸਰੁਤਜਿਓਕਬੀਰ॥ਹ
ਰਿਕਨਾਮੁਲਿਖਿਲੀਓਸਰੀਰ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਬਲਗੁਤਗਾਬਾਹਉਬੇਹੀ॥ਤਬਲਗੁਬਿਸਰੈਗਮੁਸਤੇਹੀ॥੨॥
ਛਿਮਤਿਮੇਰੀਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਹਿਓਮੈਲਾਹਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਈ॥ਹਮਰ
ਇਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਰਪੁਰਾਈ॥੪॥੨॥

੧੬ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸੇਰਠਿਭਗਤਕੀਬਣੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀਬਣੀ॥ ਘਰੁ॥ ॥ਬੁਤਪੁਜਿਪੁਜਿਹਿਦੁਖੁਏਤੁ
ਰਤਕਮੁੰਡਿਰੁਣਈ॥ਉਇਲੇਜਾਰੇਓਇਲੇਗਾਰੇਤੇਰੀਗਤਿਦੁਹੁਨਪਾਈ॥੧॥ਮਨਰੇਸੀਸਹੁਅੰਧਗਰੇਰਾਅਚ
ਹੁਦਿਸਪਸਰਿਓਜਮਜੇਵਰਾ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਕਬਿਤਪਣੇਪਠਿਕਬਿਤਪੁਣੇਕਪੜਕੇਦਾਰੇਜਾਈ॥ਜਟਾਧਰਿਧ
ਰਿਜੋਗੀਪੁਏਤੇਰੀਗਤਿਇਨਹਿਨਪਾਈ॥੨॥ਵਰਬੁਸੀਚਿਸੀਚਿਗਜੇਮੁਏਗਡਿਲੇਕੰਚਨਭਾਗੀ॥ਬੇਦਪਣੇਪਠਿ
ਪਠਿਤਪੁਏਰੁਪਦੇਖਿਦੇਖਿਨਾਗੀ॥੩॥ਗਮਨਾਮਬਿਨੁਸਭੈਬਿਗੁਤੇਦੇਖਹੁਨਿਰਖਸਰੀਰ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿੰਨੀ
ਗਤਿਪਈਕਹਿਉਪਦੇਸੁਕਬੀਰ॥੪॥੧॥ ਸੇਰਠਿਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਜਬਜਗੀਐਤਬਰੋਇਰਸਮਤਨੁਰਹੈਕਿ
ਰਮਦਲਖਈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰੀਰੁਪਰਤੁਹੈਇਅਤਨਕੀਇਹੈਬਰਾਈ॥੧॥ਕਾਰੇਭਈਆਠਿਰਤਉਛੁਲਿਆ
ਦੁਲਿਆ॥ਜਬਦਸਮਾਸਉਰਧਮੁਖਰਤਮੋਦਿਨਕੈਸੇਕੁਲਿਆ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਤਿਉਸੋਠੇਰਿ
ਰਸੁਜੋਰਿਜੋਰਿਧਨੁਕੀਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰਲੇਹੁਲੇਹੁਕਰੀਐਕੂਤਰਹਨਕਿਉਈਆ॥੨॥ਵੇਹੁਰੀਲਉਬਰੀਨਰਿ
ਸੀਗਿਭਈਆਗੈਸਜਨਸੁਹੇਲਾ॥ਮਰਘਟਲਉਸਭੁਲੇਗੁਕਟਿਬੁਤਇਓਆਗੇਰੀਸੁਇਕੇਲਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰ
ਸੁਨਹੁਪ੍ਰੀਤਪਰੇਕਾਲਗੁਸਕੁਆ॥ਛੂਹੀਮਇਆਆਪਬੀਧਾਇਆਜਿਉਨਲੀਕੁਮੀਸੁਆ॥੪॥੨॥ ਸੇਰਠਿ॥
ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ਕਾਲਗੁਸਤਸਭੁਲੇਗਸਿਆਨੇਉਠਿਪ੍ਰੀਤਪੈਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥

ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਰੀਭਵਸਗਰਭਰਿਸੁਰਗੀ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਬਹੁਪਰਪਚਕਰਿ
 ਖੁਸ਼ਨਾਇਅੰਦੈ ॥ ਸੁਤਦਰਾਪਹਿਅਨਿਲੁਟਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇਬੁਲੇਕਖਾਨੁਕੀਜੋਅੰਤਿਨਿਬੇਰਤੇਰੇਜੀਅਪ
 ਹਿਲੀਜੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁਛਿਨੁਤਨੁਛੀਜੋਜਗਜਨਾਵੈ ॥ ਰਬਤੇਰੀਕੋਕੋਈਪਾਨੀਭਿਨਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤਕਬੀ
 ਰਕੋਈਨਹੀਤੇਗਾਹਿਰੇਰਾਮੁਕੀਨਜਪਹਿਸਦੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ੯ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਸੰਤਪੁਮਨਪਦਨੈਸੁਖਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ
 ਜੋਗਪਰਪਤਿਗਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਦਿਖਲਾਈਮੇਰੀ ॥ ਜਿਤੁਮਿਰਗਪਵਤਹੈਚੇਰੀ ॥ ਧ੍ਰਿਦਲੀਵੇਦਰਵਜੇ
 ਗਬਾਜੀਅਲੇਅਨਪਦਬਜੇ ॥ ੧ ॥ ਭੰਡਕਮਲਿਜਭਰਿਆ ॥ ਜਟੁਮੇਟਿਆਭੰਡਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਜਾ
 ਸਿਆ ॥ ਜਉਜਾਨਿਆਤਉਮਨਮਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ॥ ਰੂਪੇਰਗਤਿਨਕੀਜੋ ॥ ਯਹਮਾਲਾਅਪਨੀਈ
 ਜੋ ॥ ਹਉਮੀਗਉਸੰਤਨਰੇਨਾ ॥ ਮੈਨਾਹੀਕਿਸੀਕਾਦੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੋਕੈਸੀਬਨੈਤੁਮਸੀਗੋ ॥ ਅਪਨਦੇਹੁਰਲੇਵਉਮੀ
 ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇਸੇਰਮੀਗਉਭੁਨਾ ॥ ਪਉਪੀਉਸੀਕਿਲੂਨਾ ॥ ਅਸੇਰਮੀਗਉਦਾਏ ॥ ਮੇਕਉਦੋਨੇਦੁਕਤਜੀ
 ਵਲੇ ॥ ੨ ॥ ਘਟਮੀਗਉਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਨਾਅਦਰਤੁਲਾਈ ॥ ਉਪਰਕਉਮੀਗਉਕੀਧਾ ॥ ਤੇਰੀਭੁਗਤਿਕੋਰੇ
 ਹੁਕੀਧਾ ॥ ੩ ॥ ਮੈਨਾਹੀਕੀਰਲਖੋ ॥ ਇਕੁਨਾਉਤੇਰਮੈਠੋ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਮਨੁਮਨਿਆ ॥ ਅਨੁਮਨਿਆਤਉਹਰਿ
 ਜਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

੧੧ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਰਹੁਪਾਸਗੀਬਾਣੀਰਗਤਿਕਬੀਰਜੀਉਕੀ ॥ ਕੀਕਬੀਰਜੀਉ ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਮਹੇਸਸਮਨੀ ॥ ਸੇਖਨਗਤੇ
 ਉਮਰਮੁਨਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਿਦੇਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਨੁਮਾਨਸਰਿਗਭਵਸਮਾਨਾ ॥ ਸੁਰਪਤਿਨ
 ਚਪਤਿਨਹੀਹੁਨਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰਿਬੇਦਅਵਸਿਖਿਤਪੁਰਾਨੀ ॥ ਕਮਲਪਤਿਕਵਲਾਨਹੀਜਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿਕਬੀ
 ਰਸੇਰੁਮੈਨਾਹੀ ॥ ਪਗਲਗਿਰਾਮਹੇਸਰਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਿਨਤੇਪਰਪਰਤੇਘਰੀਆਆ
 ਵਧਟੈਤਨੁਛੀਜੋ ॥ ਕਲੁਅਹੇਗੀਠੇਰੇਬਧਿਕਜਿਉਕਹਪੁਕਵਨਬਿਧਿਕੀਜੋ ॥ ੧ ॥ ਸੇਦਿਨੁਆਵਨਲਾਗਾ
 ਅੰਤਪਿਰਭਾਈਸੁਰਬਨਿਠਾਕਹਪੁਕਉਹੈਕਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਲਗੁਜੇਤਿਕਉਆਮਹਿਬਰਤੈਆਪਾਪ
 ਹੁਨਬੁਝੈ ॥ ਲਾਲਚਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਗਨਲੇਚਨਕਛੁਨੁਝੈ ॥ ੨ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪਾਨੀਛੋਰੁਮਨ
 ਕੇਰਮਾ ॥ ਕੇਵਲਨਮਜਪਹੁਰੇਪਾਨੀਪਰਪੁਏਕਕੀਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਚੋਜਨੁਛਾਉਭਗਤਕਛੁ
 ਜਾਨੈਤਕੋਅਚਰਚੁਕਾਹੈ ॥ ਜਿਉਜਲੁਸਲਮਹਿਪੈਸਿਨਨਿਕਸੈਤਿਉਦੁਰਿਮਿਲਿਓਜੁਲਾਹੈ ॥ ਹਰਿਕੋਲੇਗਾਥੈ
 ਉਉਮਰਿਕਭੇਰਾ ॥ ਸਉਤਨੁਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਾਮਈਮੇਕਹਾਨਿਹੈਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇ
 ਲੋਈ ॥ ਭਰਮਿਨਛੁਲਪੁਕੋਈ ॥ ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਭੁਖਮਗੁਰਮਹਿਦੇਜਉਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥
 ਇਕੁਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋ ॥ ਛੈਤਪਕਰਿਬਾਹੁਰਿਮੈਬੋ ॥ ਕਿਆਮੀਗਉਕਿਛੁਬਿਭੁਨਰਾਈ ॥ ਰਾਮਨਾਮਗੁ
 ਸਨਮਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਭਾਗਜਬਿਭੈਬਰਿਆਈ ॥ ਅੰਤਿਨਕਾਹੁਸੀ ॥ ਰਸਹਾਈ ॥ ਪੁਕਲਤਲਛਮਾਇ

ਆਗਇਨਤੇਕਹਕਵਨੈਸੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕਹਤਕਬੀਰਅਵਰਨਹੀਕਮਾਹਮਰੈਮਠਧਨਰਮਕੋਭਾਖਾ॥ ੧॥
 ਧਨਸਰੀ॥ ਰਮਸਿਮਰਿਰਮਸਿਮਰਿਰਮਸਿਮਰਿਰਾਈ॥ ਰਮਨਮਸਿਮਰਨਬਿਨੁਬੁਝਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਉ
 ਬਨਿਤਾਸੁਤਦੇਹਗੇਹਸੀਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਇਨਮੈਕਛੁਨਾਰਿਤੇਰੋਕਲਅਵਧਾਮਾਈ॥ ੧॥ ਅਜਮਲਗਜਗਨੀ
 ਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ ਤੇਉਉਤਰਿਪਾਰਿਪਰੇਰਮਨਮਲੀਨੇ॥ ੨॥ ਸੁਕਰਕੁਕਰੋਜੋਨਿਕੁਮੇਤਉਲਾਜਨਮਾਈ॥ ਰਮ
 ਨਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਹੋਬਿਖੁਖਾਈ॥ ੩॥ ਤਜਿਭਰਮਕਰਮਬਿਧਿਨਖੇਧਰਮਨਮੁਲੇਹੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਕਬੀਰ
 ਰਮੁਕਰਿਸਨੇਹੀ॥ ੪॥ ੫॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਬਾਣੀਭਗਤਿਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਇਫਤਹਾਰਾਈਦਿਲਕਾਠਿਕਰਨਜਾਇ
 ॥ ਫੁਕਦਮੁਕਰਾਹੀਜਉਕਰਹੁ॥ ਜਿਹਹਜੁਰਿਖੁਦਾਇ॥ ੧॥ ਬੰਦੇਖੋਜਿਦਿਲਹਰੇ॥ ਜਨਾਨਿਰੁਪਰੇਸਾਨੀਮਾਰਿ
 ਇਹਜੁਵਨੀਅਸਿਹਤਮੇਲਾਵਸਤਗੀਰੀਨਾਰਿ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਦਰੋਗਪਵਿਪਵਿਖੁਸੀਰੋਇਬੋਖਬਰਬਾਦੁਖੀ
 ਕਾਰਿ॥ ਹਰਸੁਖੁਖਾਲੁਖਲਕਮਿਅਨੇਸਿਅਮੁਰਤਿਨਾਰਿ॥ ੨॥ ਅਸਮਾਮਿਨੇਲਹੰਗਵਰੀਅਗੁਸਲੁਕਰੁ
 ਵਨਬੁਦਾ॥ ਕਰਿਠਕਰੁਦਾਇਮਲਾਇਓਸਮੇਜਹਤਹਮਉਸੁਦਾ॥ ੩॥ ਅਲਾਹਪਾਕੀਪਾਕਹੈਸਕਕਹਉਜਿਦੁਸੁ
 ਹੋਇ॥ ਕਬੀਰਕਰਮੁਕਰੀਮਕਾਓਕਰੋਜਨੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਹੁਜੁਹੀਬਾਣੀਭਗਤਿਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਰਮਕੋਭਾ
 ਨਕਬਪੁਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਮੁਨਜਪਹੁਕਵਨਮਤਿਲਗੇ॥ ਮਹਿਜਇਬੋਕਉਕਿਅਕਰਹੁਅਭਾਗੇ॥ ੧॥ ਦੁਖਸੁਖਕੀ
 ਕੈਕੁਟਿਬੁਨੀਦਾਇਆ॥ ਸਰਤੀਬਾਰਇਕਸਰਦੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕੀਠਗਹਤਬਕਰਨਪੁਕਾਗਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰ
 ਗੇਤੇਨਸਮਾਗਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਹੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਬਹਰਕਪੈਬਾਲਾਜੀਉ॥ ਨਜਾਨਉਕਿਅਕਰਸੀਪੀਉ॥ ੧॥
 ਰੇਨਿਗਈਮਰਦਿਨਭੀਜਾਇ॥ ਭੁਫਰਹਏਬਗਬੈਠੇਆਇ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਚੈਕਰਦੈਰਹੈਨਪਾਨੀ॥ ਹਿਸੁਚਲਿ
 ਅਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥ ੨॥ ਕੁਮਾਰਕੀਨਿਅਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਗਾ॥ ਕਿਉਹਲੀਅਮਾਨੈਬਾਣੁਭੁਤਾਗਾ॥ ੩॥ ਕ
 ਗਉਰਾਵਤਭੁਜਪਿਰਾਨੀ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਕਬਸਿਰਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਹੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਮਲੁਸਿਰੇਨੇ
 ਖਾਦੇਨਾ॥ ਅਏਕਠਿਨਦੁਤਜਮਲੇਨਾ॥ ਕਿਅਤੈਖਟਿਅਕਹਾਗਦਾਇਆ॥ ਚਲਹੁਸਿਤਾਬਦੀਬਨੀਬੁਲਾਇਆ
 ॥ ੧॥ ਚਲੁਦਰਹਲੁਦੀਵਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਹਰਿਠੁਰਮਾਨੁਦਰਹਹਕਾਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਕਰਉਅਰਦੁਖੀ
 ਗਾਦਕਿਛੁਬਕੀ॥ ਲੇਉਨਿਬੋਰਿਅਜੁਕੀਰਤੀ॥ ਕਿਛੁਭੀਖਰਦੁਤਮਾਰਾਸਾਹਉ॥ ਸੁਬਹਨਿਦਾਜਸਰਾਇਓ
 ਭਉ॥ ੨॥ ਸਾਧਸੰਗੀਜਾਕਉਹਰਿਗੁਲਾਗਾ॥ ਪਹੁਪਹੁਸੇਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥ ਈਤਉਤਜਨਸਦਾਸੁਹੇਲੇ॥ ਜਨ
 ਮੁਖਦਾਰਬੁਨੀਰਿਅਮੇਲੇ॥ ੩॥ ਜਾਹਤੁਸੋਇਆਜਨਮੁਗਦਾਇਆ॥ ਮਾਲੁਪਹੁਜੇਰਿਅਭਇਆਪਰਾਇਆ

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਏਹੀ ਨਗੁਰੁ ਲੋਧ ਸਮੁਧਿ ਸਰਿ ਮਾਟੀ ਸੀ ਗੁਰੁ ਲੋਧ ॥੧॥੩॥ ਸੁਹੀਲਾ ਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਬਾਕੇ ਨੈਨ ਸੁਦਨ
ਸੁਨਿ ਕੇ ਕਬੀਰੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ਧਨ ਰਾਖ ਕਦੀ ਸਤ ਮਤਿ ਬਾਕੀ ਏਕ ਨ ਬਾਕ ਸਿਮਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਦ ਰੇਤੈ ਗਿਆ ਨ ਬੀਚਾ
ਰੁਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨ ਮੁਕੁ ਦਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਥੈ ਸਰੇ ਦੁਹੰਜ ਬਲਗੁ ਪਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ
ਸੇਪ ਟੁਕਾਇ ਬੁਝਿ ਤਜਾ ਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੁਕੈ ਰਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥
ਬੈਥੈ ਬੁਝੈ ਪੜਿ ਮੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਹ ਟਿਕ ਲੈ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਜਨਿ ਜਾਨਿ ਭੁਜਾਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨਾਸਾ ॥੪॥
ਪੁਕਾਰੇ ਤੇਜ ਨ ਕਬਹੂ ਨਹ ਰਹਿ ਚੁਕਾ ਲਿਖੁ ਜਨ ਪਾਸਾ ॥੫॥੧॥ ਸੁਹੀਲਾ ਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿ
ਕਟਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਸੀ ਨਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਧੀ ਮੈ ਸਦੇ ਨੁਹ ਖਾਲਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗੋ ਮੇ ਕਉ ਨੀਤਿ ਤੁਸੈ ਪਟ
ਦੀਆ ॥ ਉਪਰਿ ਭੁਜਾਹਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਿਪ੍ਰਕਾਰਿ ਮਾਤਿ ਨਿਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਤੁਡੀ ਦਸ ਮੁੰਸ ਫਪਦਹਿ
ਚਈ ਮਾਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ ਰੋਗ ਪੁਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਹੀ ਬਹੁ ਬਿਸਟ ਲਾਲੇਹੀ ॥੨॥ ਬਹੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਾਇ ਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ਉ
ਜਿ ਦੀਆ ਨ ਮੁਲਿਖਾਈ ॥ ਸਰਮ ਕਉ ਏਕ ਵਟ ਤਰੇ ਸੇਧਿਆ ਬਾਕੀ ਰਿਜਾ ਮਨ ਕਾਈ ॥੩॥ ਸੀਰ ਕਉ ਮਾਤਿ ਕੋਈ ਨਿਵਹੁ ਸੀਤ
ਰਾਮੁ ਰੇਏ ਕੋ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ ਸੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕਾ ਨਉ ਬਿਬੇ ਕੋ ॥੪॥੫॥

੧੬ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਕਾਈ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਸੇਇਹੁ ਸੀਸ ਰੁਪੇਖ ਨਹ ਹਨੁ ਨ ਕਉ ਪਈ
ਹੈ ਗੇਹੁ ਪੇਹੁ ਪੇਹੈ ਗਿਚਲ ਪੁਤੁ ਮਨ ਤਰੁ ਪਕਾਇ ਦਈ ਹੈ ਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੁਝੇ ਤਰੁ ਨੇ ਭਈ ਮਾਸ ਭੁਜ ਮੁਲੈ ਜਈ
ਹੈ ਗੇ ॥ ਮਾਨੁ ਬੁਝ ਪੁਰਖੁ ਸਾਕੀ ਨੇ ਮੀਉ ਬਿਲਈ ਮਾਖਈ ਹੈ ਗੇ ॥੧॥ ਪਾਵੈ ਤਾ ਅਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਮਨਈ ਤ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨਿ
॥ ਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਸਮਕ ਰਿਸਾਹੈ ਮੈ ਸੇ ਕਾ ਲੁਬਿਭੁ ਨੀਗੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵ ਕੇ ਜੇ ਹਰਿ ਤਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਗੀਰੇ ॥ ਮਾਦਹਿ ਨ
ਜਾਹਿ ਨ ਕਥਾ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬਰ ਮਸੀਹਾ ਹੀਗੇ ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਲ ਛਮੀ ਮਾਇਆ ਏਹੈ ਤਨੁ ਹੁਜੀ ਅਜਾਨੀਗੇ ॥ ਕਰਤ ਕਬੀਰ ਸੁ
ਨਹੁ ਰੇ ਸੇ ਰਹਿ ਮਲਿਹੈ ਸਾਕਿ ਰਾਖਾ ਨੀਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਕਾ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨ ਪੀਜਾ ਨ ਉਹ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਬੂਤੁ
ਨਤ ਬਉ ਗੇਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬ ਮੈ ਬਉ ਰਾਸੁ ਖਲ ਕਸਿਅਨੀ ਮੈ ਬਉ ਰਾਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੇ ਮਤਿ ਮਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਪਿ ਨ ਬਉ ਰਾਮ ਕੀ ਬਉ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਿ ਏਕੁ ਮੁਮੇਗਾ ॥੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਰਿਖੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੁਮਿ ਭੂਲਉ
ਸਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥ ਸੇ ਬਉ ਰਾਜੇ ਅਪੁਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅਪੁਨ ਪਛਾਣੈ ਤਏ ਕੈ ਜਨੈ ॥੪॥ ਅਥਨ ਮਾਤਾ ਸੁਕ ਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਮੈ ਗਿਰਾ ਤਾਂ ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵੁ ਲੁਕਾ ॥ ਗਿਰੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈ ਮੈ ਦੁਨਿਖਾਈ ਮੈ ਕਦਾ ॥ ਅਜਹੁ ਬਿ
ਕੁਨ ਛੋਰੁ ਏਹੀ ਪਾਪੀ ਮਨ ਮੰਦਾ ॥੧॥ ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈ ਸੇਤਰ ਉਰੁ ਦੁਜਲ ਨਿਪਿਰਾਹੀ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਰੁ ॥ ਜਾਨੁ ਸਗਨਿ ਤੁ
ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਬੈ ਬਿਬੈ ਕੀ ਬਾਸ ਨਾ ਰਜੀ ॥ ਸੰਨਹ ਜਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀ ਮੈ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਲਪਟਾਈ
॥੨॥ ਜਾਗਾ ਜੀਵਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਗਇਆ ॥ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨੀਕਾ ॥ ਏਹੁ ਜੀਅ ਗਾਨਿਰੇ ਲੋਕ ਕਉ ਨੀਲ ਗਿਮੀਕਾ ॥੩॥ ਕ

ਹੁਕਮੀ ਹੋਰੇ ਪਾਸ ਪਵਾਤੁ ਸਰਬ ਬਿਅਪੀਤੁ ਮਾਸਮ ਸਰਿ ਨਹੀ ਦਇਆ ਲਏ ਹੋ ਸਮ ਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਵਲੁ
 ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਮਾਨੈ ਲੀਖਤ ਜੀਉ ਗਇਓ ॥ ਤਨ ਬਾਨ ਕਛੂ ਨ ਭੁਝੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਲਪ ਦਿਓ ॥ ੧ ॥ ਆਰੇ
 ਲਕਓ ਨੇਰਾ ਮਕਰਿਓ ॥ ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਦੀਨ ਪੁਤੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭੁਝਿਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਉਸਤੁਤੁ ਚਿੰਤਾ ਨਿਸੁਤੁ ਦਿਗਨੀ
 ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭੁਝਿਓ ॥ ਸਾਤੁ ਸਤੁ ਦਿਨਿ ਮੁੰਡੀ ਏਖੇ ਏਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਕਿਓ ਨ ਭੁਝਿਓ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਾ ਏਕੁ ਪੀ
 ਰੁਆ ਮੀਸੇ ਭੁਰਿ ਨ ਭੁਝਿਓ ॥ ਸੀਤ ਪੁਰਲਾ ਵਕੀ ਪੈ ਜਨਿ ਨਿਗਾਖੀ ॥ ਹਰ ਨਾਮੁ ਨ ਬਧਿ ਦਰਿਓ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਓ
 ਰ ਕੇ ਛੇਰੀ ਸੇਭੁ ਗਜ ਬਦਲ ॥ ਏਹੀ ਕਪਤ ਕਬੀਰ ਸਗਲ ਪਾਪ ਧੰਤੁ ਸੀਤ ਨ ਲੈਓ ਧਰਿਓ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ਬਿਲਵਲੁ ॥
 ਕੋਉ ਹਰਿ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਗਾਗਾ ਏਕੁ ਪਤਿ ਸਭੁ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਛੁਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਗਰੇ ਨੇਰੇ ਨਹੀ ਏਕੇ
 ਕਤਰੇ ਲੈਤੀ ਨਿਭ ਦੁਨ ਪਗਡਾਨਾ ॥ ਪੁਪਾ ਸਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਜੇਅ ਨਹ ਦਬ ਜਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇ ਸਕੂ ਮਛੋ ਕੇ ਪੁਪੁਰਿਲਾ ਦਨਿ ਦਾ ਜਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ॥ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਥੇ
 ਬਿਗਰੀਆ ਸੀਲੁ ਪਗੁ ਮੁਖ ਪੁਰਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਰੁ ਪਗਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਗਰ ਮਮ ਰਜ ਨਿਸੀ ਚੀਰਿ ਹਰ
 ਦਿਆ ਦਿਹ ਮਿਥਿਅਾ ਕਾ ਚੀਗਰੀ ॥ ਜਿਨ ਹਿਨਿ ਦੁਨਿ ਸਜੀ ਹਮ ਕੀ ਏਤਿ ਸਹਿ ਬਿਸਾ ਰਿਅ ਦੁਰਲਭ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਸੀਧਿ
 ਤੇ ਹਿਸਾ ਪਤੀ ਕਹੀ ਅਉ ਸਰ ਨਿਪਰੇਤੁ ਮਗੀ ਪਗਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਏਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀ ॥ ਅਹੁ ਮਤ ਪਾਲੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬ
 ਰੀ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ॥ ਵਰਮਾ ਦੇਰ ਦੇਵਰ ਬਾਨੀ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਤੁਰਤਿ ਕੈ ਕਉ ਨ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨ ਦੀ ਜੈ ॥ ਏਕੇ
 ਵਰਿ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਗਰ ਮਮ ਪਨਿ ਉਦਾਰਤਿ ਮਾਗੀ ਸੁਦਨ ਨੁਨੀ ॥ ਅਤੁ ਸੁਜ ਸੁਤੁ ਮਾਗਾ ਮਾਂਗ ਉਕਾਰਿ ਰੇ ਕਸਰੁ
 ਦੇਖ ਉਤੁ ਮੁਹੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰੁ ਗਾਜੈ ਦੇਉ ਨਾਮ ॥ ਬਿਪਸੁ ਦਮਾਤਿ ਨ ਕਉ ਡਿਪਾ ਭਈ ॥ ਪੈਅ ਪਾਗਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੇਵ
 ਦਾ ਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦ ਚਬ ਦੇਤ ਨ ਬਾਗ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ॥ ਏਤੁ ਮੁੰਡੀ ਬਿਅਪਾਰੀ ॥ ਕੁਮ ਕੈ ਭੁਝਿਓ ਏਕੇ ਬਾਗੀ ॥
 ੧ ॥ ਆਸਨ ਮਵਨ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਬਦਰੇ ॥ ਛੇਰਿ ਕਪਟ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭੁਝੁ ਬਦਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਗਰ ਜਿਹੁ ਜਾਚ ਹਿਸੇ ਛੇਰੁ ਦਨੁ ਭੁਗੀ
 ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੇਜੇ ਗਿਜੇ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ॥ ਦਿਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗ ਦੀ ਸਹੁ ਸਾਈ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਰੇ ॥
 ਕਿਰਤ ਪੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਕਹਾ ਕਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਗਰ ਪ੍ਰਿਯੁਤ ਨੁ ਪ੍ਰਿਯੁਤ ਨੁ ਪ੍ਰਿਯੁਤਿ ਪੁਮਾਇਆ ਦਿਉ
 ਪ੍ਰਿਯੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਠੀਨੀ ॥ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਉ ਡਿਝੁ ਕਹਿ ਰਾਖੁ ਬਾਧੇ ਆਪ ਬਚੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਬੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵ ਦੇਈ ਪ
 ਰਪੰਚ ਛੁਰਹੁ ਮਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰੇ ਅਤਿ ਬਿਭੂ ਤੇ ਅਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ॥ ਸਰੀਰ ਬੋਰੇ
 ਰਭੀ ਤਰੇ ਅਛੇ ਕਮਲਾ ਅਨੁਪਾ ॥ ਪਰਮ ਜੇਤੀ ਪੁਰ ਬੋਰੇ ਜਾ ਕੇ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭੁਝੁ ਭੁਝੁ ਭੁਝੁ ਭੁਝੁ ਭੁਝੁ ਭੁਝੁ
 ੧ ॥ ਹਰ ਉਗਰ ਅਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸ ਦੀਨ ਦੀ ਸੈ ਜਾ ॥ ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਤ ਹੀ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰਵਨ ਪਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਿਥਿਯਾ ਭੁਝਿਓ
 ਦਿਅਤ ਜੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚ ਰਿਯ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੁਗਰਿ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਲਵਲੁ ॥ ਜਾਮਿਅ
 ਨ ਕਛੂ ਮੁਗਰਿ ਆਗੇ ਬਿਦਲਿ ਦਲਾ ਗੀ ॥ ਸੀਵਤ ਸੁਨ ਸਮਾਨਿ ਆ ਭੁਰਸਾ ਖੀਜਾ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਉਗਰ ਸੀਤੋ ਭੁਝਿਓ

ਭੈਲੀਕੁਪੀਜਾਵੀ॥ਕਾਸੀਕੁਟੀਪੰਡਿਤਾਪੁਨਿਕਹੰਸਮਾਈ॥੧॥ਸ਼੍ਰੀਕੁਟੀਸੀਧਿਐਧਿਆਪਟਹੁਪਟਜਗਤਿ
 ਮੀਸੀਧਿਸਮੰਗਰੀਪਟਮਹਿਤਿਮਾਰੀ॥੨॥ਆਪਆਪਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਚੁਸਮਾਨਾਕਹੁਕਬੀਰਅਬਜ
 ਨਿਅਗੇਬਿੰਦਮਨੁਮਾਨ॥੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਕੋਰਿਦੇਬਸਹਿਸੋਜਨੁਕਿਉਤੋਲੈਦੇਵਾ
 ਮਹੇਸਰਸੁਖਨਉਨਿਧਿਤਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਜਚੁਬੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਗਹਉ॥ਤਬਇਹਮਤਿਜਉਸਰਮਹਿਧੈਕੁਇ
 ਲਗੀਠਿਜਸੋਲੈਦੇਵਾਬਰਬਰਮਇਅਤੇਮਟਕੋਲੈਨਰਜਾਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਜਹਉਹਜਾਇਤਹੀਸੁਖੁਪਾ
 ਵੈਸਾਇਅਤਾਉਨਏਲੈਦੇਵਾਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਮਨੁਮਾਨਿਆਰਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਉਲੈਦੇਵ॥੨॥੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੋਰਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੫੨੧॥ ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ॥ਮਿ
 ਲੈਮਸੰਤੁਮਸਟਿਕਹਿਰਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬੋਲਨਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਮਨਮਰਦਿਰਹੀਐ॥੧॥ਗਹਉ॥ਸੰਤ
 ਨਿਮਿਉਕੋਲੈਉਪਕਾਰੀ॥ਮੁਰਖਸਿਉਕੋਲੈਸੁਖਮਾਗੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਦਹਿਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੋਲੈਕਿਆਕਰ
 ਬੀਚੀਚਾਰ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੁਛਾਪਟੁਬੋਲੈ॥ਭਰਿਆਹੋਇਸੁਕਬਹੁਨੋਲੈ॥੪॥੧॥ ਗੋਰੁ॥ ਨਰੁਮਹੇਨਰੁ
 ਵਸਿਨਆਵੈ॥ਪਦੁਮਹੇਦਸਕਾਜਸਟਾਰੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਰਤਿਮੈਕਿਆਜਾਨਉ॥ਮੈਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬਾ
 ਗੋ॥ਗਹਉ॥ਹਾਰੁਜਲੈਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਛੁਲਾ॥ਕੇਸਜਲੈਜੈਸੇਘਸਕਾਛੁਲਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਰੁਜਗੈ
 ਜੰਮਕਰੀਤੁਮੁੰਡਮਹਿਲਗੈ॥੩॥੨॥ ਗੋਰੁ॥ ਅਕਸਿਗਗਨੁਪਾਰਾ॥ਲਿਗਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਹਉਲੈ
 ਸਮਾਨਦੁਪੁਸਦਪੁਰਖੇਤਮੁਪਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਜਾਇਲੈ॥੧॥ਮੇਰਿਬੈਗਗਨੁਇਹਿਉਹੁਜੀਉਅਛੈਗੁਇਛੈ
 ॥੧॥ਗਹਉ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀਨੁਗੋ॥ਕਰਮਬਪਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੈਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀ
 ਉਦੀਨੁਗੋ॥ਹਰਿਮਹਿਤਤੁਹੈਰਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨੰਤੁਰਿਸੋਇਗੋ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਾਮੁਨਛੋੜਉਸਹਜੇਹੋਇ
 ਚੁਹੋਇਗੋ॥੩॥੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਗੋਰੁ॥ ੫੨੨॥ ਕੁਜਬੀਧਿਛਿਲਾਕਰਿਨੁਰਿਛੀ॥ਹਸਤੀਕੋਪਿਤੁੰਡਮਹਿਮਾਰਿ॥ਹਸਤਿਕੁਗਿਕੈਚੀਸਮਾ
 ਗੋ॥ਇਆਪੁਰਤਿਕੋਹਉਬਲਿਹਰੈ॥੧॥ਅਹਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਗਾਕਾਂਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੇਗੁ॥੧॥ਗਹਉ॥ਰੇਮ
 ਹਵਤਤੁਛੁਰਾਹਉਕੋਟੀ॥ਇਸਤੁਰਾਵਹੁਪਾਲਹੁਸੁਟੀ॥ਹਸਤਿਨਰੈਧਰੈਧਿਆਨਾ॥ਵਕੈਰਿਦੇਬਸੈਭਗਵਾਨ॥੨॥
 ਕਿਆਅਪਹੁਸੀਤਹੈਕੀਨਾ॥ਬਿਧਿਪੋਟਉਚਕਉਦੀਨਾ॥ਛੰਚਹੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਗੈ॥ਬੁਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿ
 ਮਾਗੈ॥੩॥ਤੀਨਿਬਰਪਰੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰਮਜੰਤੁਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਰੇਭੈਦੁ॥ਚਉਥੇਪ
 ਦਮਹਿਜਨਕੀਜਿਦੁ॥੪॥੧॥੪॥ ਗੋਰੁ॥ ਨਾਇਹੁਸਮਾਨੁਨਾਇਹੁਦੇਵੀ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉਨਾਇਹੁ
 ਜੋਗੀਨਾ॥ਅਵਤੁਤਾਨਾਇਸੁਮਾਭਿਕਾ॥ਹੁਪੁਤਾ॥ਅਇਆਮੀਦਰਮਹਿਕੋਭਸਾਈ॥ਭਰਕਾਅਤਿਨਕਉਪਾਈ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਨਾਇਹੁ ਗਿਰੀ ਨਉ ਦਸੀ॥ ਨਾਇਹੁ ਗਜ ਨਰੀ ਖਮੀ ਗਸੀ॥ ਨਾਇਹੁ ਪਿੰਡ ਨਰਕ ਤੁਰਤੀ॥ ਨਾਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨ
 ਨਾਇਹੁ ਖਤੀ॥ ੨॥ ਨਾਇਹੁ ਤਪਾ ਕਹਾਵੈ ਸੇਭਾ॥ ਨਾਇਹੁ ਜੀਵੈ ਨਮਰਤਾ ਦੇਖਾ॥ ਨਾਇਹੁ ਮਰੇ ਕਉ ਜੇ ਕਉ ਰੋਵੈ ਜੇ ਰੋਵੈ
 ਈ ਪਤਿਥੇਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਰਹੈ ਮਾਇਆ॥ ਜੀਵਨੁ ਮਰਨੁ ਦੇਉ ਮਿਟਵਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਾਇਹੁ ਮਕੀ
 ਅੰਸੁ॥ ਜਸ ਕਾਗਦ ਪਰਮਿਟੈਂ ਮੰਸੁ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ਗੋਰੁ॥ ਤੁਟੇ ਤਗੇ ਨਿਖਟੀ ਪਾਤਿ॥ ਦੁਆਰ ਉਪਰਿ ਛਿਲਕਨਾ॥ ਭੁਭ
 ਬਿਚਾਰੇ ਟੂਟੇ ਟਾਲਾ॥ ਨਾਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਿਰਿ ਚਿਥੋ ਕਲਾ॥ ੧॥ ਨਾਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੇ ਦੁਖੁ ਖੇਈ॥ ਅਵਤਾਰ ਤਾਨ
 ਸਰੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਰੀ ਨਾ ਰਿਕੀ ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾ ਕਾਮ ਨ ਰਾਤਾ॥ ਲਰਿਕੀ ਲਰਿਕਨ ਖੈ ਬੋਨਾਗਿ॥ ਮੁੰਡੀ
 ਆਮ ਨਾਇਹੁ ਧਾਪੇ॥ ੩॥ ਨਾਇਕ ਦੁਇ ਮੰਦਰਿ ਨਾਇਕ ਦੁਇ ਬਾਟਾ॥ ਹਮ ਕਉ ਸਾਬਰ ਉਨ ਕਉ ਖਾਟਾ॥ ਮੁੰਡ ਪਲੇ ਸਿਕਮ ਰਾ
 ਬਿਧੇ ਬੀ॥ ਹਮ ਕਉ ਚਾਬ ਨੁ ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ॥ ੩॥ ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ਪੂਏ ਏਕਾ॥ ਏ ਮੁੰਡੀਆ ਬੁਝਤ ਕੀ ਟੇਕਾ॥ ਸੁਨਿਅੰ
 ਲੇਈ ਬੇਪੀਰੀ॥ ਨਾਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਨਭ ਜਿਸ ਰਨਿ ਕਬੀਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਗੋਰੁ॥ ਖਸਮ ਮਰੇ ਤਉ ਨਾ ਰਿਨੋਵੈ॥ ਨਿਰੁਪਕਾਰ
 ਰਾਮ ਦਰੋਚੈਵੈ॥ ਰਖਵਾਰੇ ਕਹੈ ਇਬਨਾਸਾ॥ ਅਗੈ ਨਰਕੁ ਈਹ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੁ॥ ੧॥ ਏਕ ਸੁਹਾਗ ਨਿਜ ਗੁਰ ਪਿਆਰੀ
 ਅਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਹਾਗ ਨਿਗਲਿਸੇ ਹੈਰਾ॥ ਗਾਸੀਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੀਸੁ॥ ਕਰਿ
 ਸੀਗਰੁ ਬਰੈ ਪਖਿਆਰੀ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਟਿਕੈ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਸੀਤ ਭਾਗਿ ਚਿਹ ਪਛੈ ਪਗੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਰੁਤੁ
 ਹੈ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣੀ॥ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਿਖਰਾਇਣੀ॥ ੩॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿਅ ਭੇਉ॥ ਜਬ ਪੁ
 ਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਦੇਉ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬਾਰਿ ਪਰੀ॥ ਸੀਸ ਰੈ ਕੇ ਅੰਚ ਲਿਲੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਰੁ॥ ਕਿਰਿ
 ਸੋਰਾਜ ਕੈ ਰੇਣਾਹਿ॥ ਅਵਤ ਪਹੀਆ ਖੁਧੇ ਜਾਹਿ॥ ਦਾਕੈ ਅੰਤ ਰਿਨ ਪੀਸੀ ਤੋਖਾ॥ ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗ ਨਿਲਾਗੈ ਦੇਖਾ॥ ੧॥ ਧਨੁ
 ਸੋਹਾਗ ਨਿਮਰਾ ਪਦੀਤਾ॥ ਤਪੇਤ ਪੀਸਰੇ ਲੈ ਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਹਾਗ ਨਿਕਿਰ ਪਨ ਕੀ ਪੁਤੀ॥ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗ ਸਿਉ
 ਭੁਤੀ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰੀ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਸੋਹਾਗ ਨਿਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ॥ ਪਗਨੇ ਦਰਛਨ
 ਕਛਨ ਹਰੀ॥ ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਉ ਲਗੁ ਸੀਰੀ॥ ਨਾਹਿ ਤਚਲੀ ਬੇਗਿਉ ਠਿਸੀ॥ ੩॥ ਸੋਹਾਗ ਨਿਰਦਨ ਤੈਲੀਆ॥
 ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਣ ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੋ॥ ਬਰੇ ਰੂਪ ਤਿਰਚੇ ਪੈਛੇ ਪੋ॥ ੪॥ ਸੋਹਾਗ ਨਿਉਰਦ
 ਰਿਨ ਪਾਰੀ॥ ਪੀਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੀਰੀ ਬਿਪਦਾਰੀ॥ ਪੀਨਾ ਦਕੈ ਮਿਟਵੈ ਟੂਟੋ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੋ॥ ੫॥ ੨॥
 ਗੋਰੁ॥ ਜੈ ਸੇਮੰਦ ਰਮਾਹਿ ਬਲ ਹਰਾਠਾਹਰੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਪਰਿਉਤਰੈ॥ ਕੁੰਭ ਬਿਨ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ॥ ਸਾਧੁ ਬਿਨੁ
 ਅੰਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਜਾਗਉ ਤਿਸੈ ਨੁਰਾਮੁ ਨ ਰੇਤੀ॥ ਤਨ ਮਨ ਰਮਤੁ ਹੈ ਮਹਿ ਖੇਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਸੇਹਲ ਹਰਿ
 ਬਿਨਾ ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ॥ ਸੁਤ ਬਿਨਾ ਮਣੀ ਪਰੇਈਐ॥ ਪੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ਕ੍ਰਿਮਾ ਗੀਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ॥ ਸਾਧੁ ਬਿਨੁ ਤੈ
 ਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ॥ ੨॥ ਜੈ ਸੇਮਾਤ ਪਿਤ ਬਿਨੁ ਬਾਲੁ ਨ ਪੋਈ॥ ਬਿਬ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੇ ਕਪਰੇ ਪੋਈ॥ ਘੋਰ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੇ
 ਅਸ ਦਾਗਾ ਸਾਧੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਦਗਾ॥ ੩॥ ਜੈ ਸੇਬਾ ਜੇ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਲੀਜੈ ਟੇਰੀ॥ ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗ ਨਿਭਾਯੋ ਅਉਰੈ

ਕੀ ਕਰੈ ਕਬੀਰੁ ਏਕੈ ਕਰਨਾ ਭੁਰਖੁ ਬਿਬਹਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਗੋਰਾ ॥ ਭੂਟ ਨੁ ਸੇ ਇਹੁ ਮਨ ਕਉ ਭੂਟੈ ॥ ਸਨ
 ਭੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਭੂਟੈ ॥ ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਦ ਟੀਲਾ ਦੈ ॥ ਸੇ ਭੂਟ ਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਭੂਟ ਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੀਸ
 ਗਾਸ ਗਲ ਬੋਲ ਨ ਕੋ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚ ਨੁ ਸੇ ਇਹੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨ ਚੈ ॥ ਭੂਟ ਨੁ ਪਤੀ ਐ ਪਰਚੈ ਸਚੈ ॥ ਇ
 ਸੁ ਮਨ ਮਾਗੈ ਪੁਰੈ ਤਲਾ ॥ ਇਸੁ ਨਾਚ ਨ ਕੋ ਮਨ ਰਖਦਲਾ ॥ ੨ ॥ ਬਜਾਹੀ ਸੇ ਜੁ ਬਾਜਹੀ ਸੇ ਧੈ ॥ ਪੀਚ ਪਲੀਤ ਹਕਉ ਪ
 ਰਬੈ ॥ ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸੇ ਬਾਜਾਹੀ ਹਮ ਗੁਰਮਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਕੁ ਸੇ ਇਜਿਤ ਤਨ ਕਰੈ ॥ ਇਤੀ
 ਕੈ ਜਰਨ ਨਾ ਮੁਢਿ ਚਰੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐ ਸੇ ਲਖ ਨਾ ॥ ਪੀਤੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮਤਿ ਭੂਪ ਬਿਚਖਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਗੋਰਾ ॥
 ਪੀਤੁ ਗੁਪਾਲ ਪੀਤੁ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਪੀਤੁ ਮਨਾਇ ਭੂਖੇਟੁ ਹਕੇਵਾ ॥ ਪੀਤੁ ਓਇ ਸੀਤ ਜਿਨ ਐ ਸੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਬ
 ਸਾਰਿ ਗਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇ ਪੁਰਖ ਤੇ ਰੇ ਇਅਨਾ ਦਿਸਾ ਪੀਐ ਨਾ ਮੁਅੰਨ ਕੋ ਸਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾ ਮੁ
 ਜਪੀਐ ਅੰਨਾ ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੀ ਗਿਨੀ ਕਵਨਾ ॥ ਅੰਨੈ ਬਾਹਿਜੇ ਨਹੋ ਵਹਿ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਬੇਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਛੇਤ
 ਹਿ ਅੰਨ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾ ਸੇ ਹਗਨਿ ਨ ਓਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ਦੂਧਾਧਾਹੀ ॥ ਭੁਪਤੀ ਬਵਹਿ ਵਟਿਕਾ ਸਾਹੀ ॥ ੩ ॥
 ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ਨਹੋ ਇਸੁ ਕਾਉ ॥ ਰੁਜੀ ਐ ਅੰਨਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕੁਪਾਲੁ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐ ਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਪੀਤੁ ਮਨਾਇ
 ਠਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

Handwritten text in Gurmukhi script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and characteristic of the 18th or 19th century. The document is framed by a simple border.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Gurmukhi script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ਸਿਮਰਿਤਾ ਮੁਕਤ ਪੁਰਖੁ ਕੁਪਸਦਿ
ਰਮਣੀਯਤ ਕਬੀਰੀਯੀ ਸੀਕਬੀਰੀਯੀ ਘਰੁ ॥ ਅਕਲਿ ਮਾਨਸਾਨਿ ਲਾਗਿ ਮੇਲਹਿ

ਰਕਸਬਦੁਰੁਕੀਨੁਗੇ॥ ਤਿਸਨਕਮਕੋਪਮਦਮਰੁਸਰਕਾਟਿਕਾਟਿਗੁਦੀਨੁਗੇ॥ ੧॥ ਕਿਈਹੈਰੇਸੀਤੁਸਹਸੁ
 ਬਾਮੰਤਰਿਜਾਕਉਜਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਾਈਗੇ॥ ਏਕਉਦਰੁਰਿਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਜੇਮਦਦੇਇਕਲਾਈਗੇ॥ ੧॥ ਰਹੁ
 ਉ॥ ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਿਭਾਠੀਕੀਨੀਬ੍ਰਹਮਾਮਗਨਿਤਨਿਜਾਗੀਗੇ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਮਦਕਸੰਪੰਨੁਪੁਨਿਲਾਗੀਸੁਖਮਨਪੈਯੋ
 ਹਾਰੀਗੇ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਰਦਿਸਸਿਗਹਨੈਦੇਉਗੇ॥ ਸੁਰਤਿਪਿਆਲਸੁਪਾਰਸੁਮੰਮਿੰਦੁਪੈ
 ਮਹਾਰਸੁਪੈਉਗੇ॥ ੩॥ ਨਿਸ਼ੁਰਪਾਬਦੁਐਮਤਿਨਿਰਮਲਾਇਹਰਸਮਨੁਮਾਮੋਤੇਗੇ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮਛੁ
 ਛੇਇਹੈਮਹਾਰਸੁਸੋਚੇਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਰਮਕਲੀ॥ ਕੁੜਕਰਿਗਿਅਨੁਪਿਆਨੁਕਰਿਮਪੁਆਭਉਭਾਠੀਮਨੁਪਾ
 ਗਾ॥ ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਸਹਜਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਅਉਪੁਸੇਰਾਮਨਮਤਵਗਾ॥ ਉਨਮਦਚਛਮਦਨੁਰ
 ਸੁਚਾਖਿਆਕਿਭਵਨਭਇਆਉਜਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਇਪੁਰਜੇਰਿਰਸਾਈਭਾਠੀਪੀਉਮਹਚਸੁਭਾਗੀ॥
 ਮਕੋਪਦੁਇਕੀਏਜਲੇਤਾਛੁਟਿਗਈਸੀਸਾਗੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਗਸਗਿਆਨਗੁਰਨੀਮਿਤਸਤਿਭੁਰਤੇਸੁਪਿਪਾ
 ਈ॥ ਦਾਸੁਕਬੀਰਤਾਸੁਮਦਮਾਤਾਉਚਕਿਨਕਬਹੁਜਾਈ॥ ੩॥ ੨॥ ਰਮਕਲੀ॥ ਤੁਮੇਰੇਮੇਰੁਖਰਬਤੁਸੁਆ
 ਮੀਓਟਗਹੀਸੈਤੇਰੀ॥ ਨਤੁਮਰੋਲਹੁਨਹਮਗਿਰਤੇਰਖਿਲੀਨੀਹਰਿਮੇਰੀ॥ ੧॥ ਅਬਤਬਜਬਕਬਤੁਹੀਤੁਹੀ
 ਹਮਤੁਅਪਰਸਾਦਸੁਖੀਸਦਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੇਭੋਰੇਸੇਮਗਹਰਬਸਿਮੇਰੇਤਨਕੀਤਪਤਬੁਝਾਈ॥ ਪਹਿਲੇ
 ਰਸੰਨਮਗਹਰਪਾਇਓਨਿਕਸੀਬਸੇਆਈ॥ ੨॥ ਜੈਸਾਮਹਰੁਤੈਸੀਕਾਸੀਹਮਏਕੈਕਰਿਜਾਨੀ॥ ਹਮੰਨਿਰ
 ਸਨਜਿਉਇਪੁਪਨੁਪਾਇਆਮਰਤੇਛੁਟਿਗੁਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਕਹਹਿਭੁਮਾਨੁਦੁਭਹਿਤਿਸੁਬੁਲਾਕੈਕਾਛਨਕਉਨਹਿ
 ਅਮਜੈਸੁਚੇਭਕਉਬਿਲਲਬਿਲਾਤੇਨਰਕੇਘੋਰਪਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਕਵਨਨਰਕੁਕਿਅਸੁਰਗੁਬਿਚਾਰਾਸੀਰਨਦੇਉ
 ਗਾਦੇ॥ ਹਮਕਾਪੁਕੀਕਾਟਿਨਕਛਤੇਅਪਨੇਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥ ੫॥ ਅਬਤਉਜਾਇਚਛੇਸਿਘਾਸਨਿਮਿਲਿਹੈਸਾ
 ਰਿਗਪਾਨੀ॥ ਰਮਕਬੀਰਾਏਕਰੁਏਹੈਕੋਇਸਕੈਪਛਾਨੀ॥ ੬॥ ੩॥ ਰਮਕਲੀ॥ ਸੰਤਾਮਾਨਉਦੁਤਾਰਨਉ
 ਇਹਕੁਟਵਾਰੀਮੇਰੀ॥ ਦਿਵਸਰੈਨਿਤੇਰੈਪਾਉਪਲੋਸਉਕੇਸਚਵਰਕਰਿਛੇਰੀ॥ ੧॥ ਹਮਕੁਕਰਤੇਰੇਵਰਬਾਗਿਰੁ
 ਉਕਹਿਆਗੈਬਦਨੁਪਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਰਬਜਨਮਹਮਤੁਮਰੈਸੇਵਕਅਬਤਉਮਿਟਿਆਨਜਾਈ॥ ਤੇਰੇ
 ਆਰੈਪੁਨਿਸਹਜਕੀਮਾਥੈਮੇਰੇਵਗਾਈ॥ ੨॥ ਦਾਗੇਹੋਹਿਸੁਰਨਮਹਿਜੂਛੁਹਿਬਿਨੁਦਾਗੇਭੁਗਿਜਾਈ॥ ਸਾਮੁਹਿ
 ਇਸੁਭਗਤਿਪਛਾਨੈਹਰਿਲਏਖਜਨੈਪਾਈ॥ ੩॥ ਕੋਠਰੇਮਹਿਕੋਠਰੀਪਰਮਕੋਠਰੀਬੀਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਿਦੀਨੀਬਸ
 ਤੁਕਬੀਰਕਉਲੇਵਹੁਬਸਤੁਸਮਾਰੀ॥ ੪॥ ਕਬੀਰਦੀਈਸੀਸਾਰਕਉਲੀਨੀਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਜਿ
 ਨਿਪਾਇਆਬਿਰਤਾਕਾਸੇਹਾਰਾ॥ ੫॥ ੪॥ ਰਮਕਲੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤੀਨਿਕਸੈਸੋਕਿਉਬ੍ਰਹਮਨੁਬਿਸੰਭ
 ਕਰੈ॥ ਜਾਕੈਪਾਇਜਗਤਸੁਭਲਾਹੈਸੋਕਿਉਪੰਡਿਤੁਹਰਿਨਕਹੈ॥ ੧॥ ਕਹੇਮੇਰੇਬਾਮਨਹਰਿਨਕਹਹਿ॥ ਰਮੁਨਬੋਲਹਿ
 ਪਾਰੇਦੋਜਕੁਭਰਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਨਉਚਨੀਛਪਰਿਭੋਜਨੁਹਠੇਕਰਮਕਰਿਉਦਰੁਗਹਿ॥ ਚਉਦਸਅਸਦ

[illegible]

ਗੁਰਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਚੇਲੇ ਚੈ ਸਰੋਕੇ ਵਿਦਲਾ ਹੋਵੈ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਗੁਣ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀ
 ਅਨੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਦੁਣਾ ਹੋਵੈ ॥੭॥ ਕਰਮੁ ਕਰੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਕਉ ਰਹਿ ਜਲੁ ਪਰਿਉਤ
 ਰਿਦਣਾ ਹੋਵੈ ॥੮॥੧॥ ੮॥ ਮਾਊ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਜਨ ਕਉ ਨੁਤੁ ਮਰੈ ਮਦੈ ॥ ਮੈ ਸੋਭਾ ਉਬਿਦ ਰੋਕੇ ਦੇਖਿ ਓ
 ਪੁਗਰੀ ਬੁਝੈ ਹਿਉ ਫੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੁਲਾ ਸੀਰਿ ਗਏ ਨਾਨਕ ਸੀਅਤੁ ਮਰੈ ਦੂਖ ਬਿਦਰੋਹ
 ਨੇ ॥ ਮੀਰੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਮਾ ॥੧॥ ਧੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਹੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰੋਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਨੁ
 ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥੮॥ ਮਾਊ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਬਿਸਾਹਿ ਰੋਇ ਦਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿ
 ਸਾਹਿ ਰੋਇ ॥ ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪੁਆਨਿ ਓਸੇ ਇਓ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮੁਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਕਬਹੂ ਨ ਹੀ ਕੀਰ
 ਚਿਓ ਪੈਸੈ ਸੁਠਾ ॥ ਸੁਆਨੁ ਸੁਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਏ ਭੁਟਕਤ ਚਲਿਓ ਫਿਰਿ ॥੧॥ ਮਾਸ ਕਉ ਦੀਰਘ ਕਰਿ ਜਨੈ ਅਉਰ
 ਬਉਲਗ ਮਤਾ ਮਨ ਸਾਬਕਾ ਕਰਮ ਨ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੇ ਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀ ਗਰਬੇ ਕਾ ਮਾਨਿਓ
 ਕਰਤੇ ਜਨ ਮੁਸਿਰੇ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੇ ਨ ਹੀ ਪੁਰਖ ਮੁਗਧ ਗਏ ਗਾਗਾ ਮੁਨ ਮੁਜਾਨਿਓ
 ਨ ਹੀ ਕੈ ਸੇਉ ਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧०॥ ਮਾਊ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੋ ॥ ਗਗਨ ਦਮਾ ਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨਿਸਨੈ ਪਾ
 ਉ ॥ ਖੇਤ ਜੁਮਾ ਭਿਓ ਬੁਰਮਾ ਮਬਜ਼ੂ ਨ ਕੋ ਦਉ ॥੧॥ ਸੁਰ ਸੋ ਪਰਿਚਾਨਿ ਮੈ ਚੁਲ੍ਹੇ ਦੀਨ ਕੇ ਰੇਤਾ ॥ ਪੁਰਜ ਪੁਰਜਾ
 ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੇ ਖੇਤੁ ॥੨॥ ਮਾਊ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰੁ ਪਛਤਾਹਿ ਗਮਨਾ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀਅ ਗਲੇ ਭੁ
 ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਊ ਕਲਿਉ ਠਿਜਾਹਿ ਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲ ਚਲਾਓ ਜਨ ਮੁਗਧਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿ
 ਗਾ ॥ ਪਨ ਜੇ ਬਨ ਕਾਗਰ ਬੁਨ ਕੀ ਜੋ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿ ਗਾ ॥੧॥ ਜਉ ਜਮਾ ਅਇਕੇ ਸਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾਇਨ ਬਿ
 ਛੁਨ ਬਸਾਹਿ ਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨ ਹੀ ਨੀਤ ਉਮੁਖ ਚੇਟਾ ਖਾਹਿ ਗਾ ॥੨॥ ਧਰਮ ਗਾਇਨ ਬਲੇਖਾ ਮੈ
 ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿ ਗਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤ ਪੁਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਤ ਰਿਜਾਹਿ ਗਾ ॥੩॥੧੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਕੇ ਦਾਸਾ ਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੋ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇਉ ਬਿਬਰ ਜਿਤ ਤਜਹੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਲੋਹਾ ਕੀਰ
 ਨੁਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਪੁਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਦੇਖਾ ਮੁਖੇ ਟੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਬਰ ਜਿਤ ਹਰਿਖ
 ਦਚੀ ਨੈ ਸੇਈ ॥੧॥ ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀ ਮੈ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭਾਇਆ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਹੀ
 ਨੈ ਤਿਨ ਹੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਚਰਤ ਨੇ ਮਸੂਰਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰੋਨਿ ਹਕਾਮਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਅਭਿ
 ਅਭੁ ਮਦੁ ਕਾ ਚਿਤ ਦੁਤ ਮਾਤ ਮਰਮਾ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਮੰਧਕਾ ਉਤਰ ਨਸਾ ॥ ਤਿਹ ਭਉ
 ਪੁਰਿ ਰੋਕੁ ਮੁਠਾ ਗਾ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਬਨ ਨਿਆ ਕੀ ਸੀਰਿਓ
 ਕਿਨ ਹੀ ਲਉ ਗੁਪਾਗੀ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਨਿਅਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਮੈ ਸੀਖੇ ਪਹਾਗੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਅਪਾਰੀ

[illegible]

ਕਬੀਰ ਕਉ ਛੁਡਾਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ਆਲੇ ਨੁ ਆਗੀ ਦੁਇ ਹਥ ਭੂਰਿ ॥੨੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁਰਾ ਕਉ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੋਰ
 ਦੁ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਰਾਇ ਹਸੰਸਾ ਭਾਇ ਕੁਰਾਇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਉ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਇ ਕੋਈ ਸਾ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲੁ
 ਰਹਿਨ ਤੀਸਾ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੇਤੀ ਮੈਲਾ ਹੀਰਾ ਮੈਲਾ ਪਉ ਨੁਪਾਦੁ ਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰਾ ॥੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿੰਦਰੀ ਕਰਮ ਹੋਸਾ ਮੈਲੇ ਸਿੰਦਰੀ ਕਰਮ
 ਭੋਖਾ ॥੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੋਗਸੁ ਟਾਸੁ ਤੇਤੀ ਮੈਲੀ ਕੰਦਿਆਰੀ ਸਸਮੇਤੀ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਜ ਨ ਪਰਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰੋਜੋ ਰਾਖੀ
 ਜਾਨਾ ॥੬॥ ੩੨. ਭੈਰਉ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਰਿ ਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਬੋਲਾਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਹੁ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾ ਬੁਝਾਇ ਦੁਖ
 ਦੇ ਕਾਸੀ ਤਿਵ ਸੈਵਰ ਦਾਸ ॥੨॥ ਰਹਉ ਮਿਸਿ ਮਿਲਿਤਾ ਮੁਕਤ ਮੁਕਤੁ ਹੀਰਾ ਭਖਿ ਲੇਪੈ ਚੈ ਹੋਇ ਸਬੁ ਹੀਰਾ ॥੩॥ ਰਿਦੁ ਰੁਕਾਮੁ
 ਰਿਦੁ ਏਕਾ ਕਹ ਕਹੈ ਮੁਲਾ ਕਹ ਕਹੈ ਸੇਖਾ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਉ ਆਇ ਦੁਖਾ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੁ ਆਸਹ ਜਿਸ ਮਾਨਾ ॥੫॥
 ਭੈਰਉ ॥ ਰੀਗਾ ਕੇ ਸੰਗ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋਸਲਿਤ ਰੀਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾ ਕੁ ਕਉ ਏ
 ਅਨ ਕਰੁ ਹਿਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਰਹਉ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੀਰੀ ਤਰਦੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋਤਰਦੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਪਾਰਸ ਕੇ ਸੰ
 ਗਤੀ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋਤੀ ਬਕਰਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥ ਮੰਤਰ ਸੀਰੀ ਕਬੀਰ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੫॥
 ੩੩. ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਕੁਪਬ ਮਾਲਾ ਬਨਾ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮ ਖਿਲਾਇ ਨਾਨਾ ॥੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬਉ ਰਾਤਉ ਰਾਮ ਤੇਰਾ ॥
 ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਰਾਜਾ ਨੈਮੇਰਾ ॥੨॥ ਰਹਉ ਤੇਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੁਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਕਉ ਤਿਉ ਬਿਨੁ ਨਿਰਾਸੁ ਸੇਵਾ ॥੩॥ ਸਹਿ ਰੁਪੁ
 ਉਸਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ਦਉ ॥ ਮੈਸੀ ਸੇਵਦੁ ਰਾਗੁ ਸੁਪਾਦਉ ॥੪॥ ਲੋਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਬਉ ਰਾਮਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾ
 ॥੫॥ ੩੪. ਭੈਰਉ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਲਕੁ ਦੇਉ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸੁਨਿ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤੁ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁ ਕਉ
 ਪਹਿਚਿਤੁ ਮੁਲੀ ਛੁਡੇ ਦੇਉ ॥੨॥ ਰਹਉ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਪਾਪਾ ਪਾਪ ਪਹਿਰਾ ਦਉ ॥ ਜਹਨੀ ਆਪੁਤ ਹੋਇ ਗਾਦਉ ॥੩॥ ਪਹਿਰਿ ਰਾਮੁ
 ਲਾਜੇ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥ ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੁ ਨ ਲੀਆ ॥ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾ ਸੁਨਿ ਰਖ ਲੇਖੀ ਗਾ ॥ ਪੁਛੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥
 ੪॥ ੩੫. ਭੈਰਉ ॥ ਨਿਰਪਨਾ ਦੁਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਪ ਜਤਨ ਕਰੈ ਚਉਰਿ ਤਿਨ ਪਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਉ ਜਉ ਨਿਰਪਨ ਸਹ
 ਨ ਕੋਚਾਇ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਛਿਗਾਇ ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਸਹਜ ਨਿਰਪਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੩॥ ਨਿਰਪਨ
 ਸਹਜ ਦੇ ਨਉ ਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕਲਾਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਪਨ ਹੋ ਸੇਇ ॥ ਜਕੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥
 ੩੬. ਸਹਿ ਰੁਪੁ ਸਹਿ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਪਾਹੁ ॥ ਰਾਗੁ ਰਸੇ ਦੁਤੇਰਾ ਤੀਰਾ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ
 ਉਸਿ ਮਹਿ ਦੇਵਾ ਸੇ ਦੇਹੀ ਰੁਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਭੁਜੁ ਭੁਯੋ ਬਿਰਭੂ ਲਿਖਤਾ ਪੁਆਨ ਮਾਨਸ ਮਾ ਕਾ ਦੇਹੀ ਬਾਹੁ ॥੨॥
 ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਜਗੈ ਰੋਗੁ ਨੀਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਇ ਗੁਸੀ ਨੀਕਾਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕੁੰਡੀ ਨੀਕਾਇਆ ॥ ਕੁਝ
 ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨਸਾਰਿ ਗਪਾਨੀ ॥੩॥ ਅਬਨ ਭੁਜ ਸਿਰਜ ਸਿਕਰਾਈਆ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨੁਨਿਆ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਿ ਜੋਈ ॥
 ਸਾਗਿ ਛਿਪਿ ਛੁਤਾ ਪੁਨ ਪਾਦੁ ਪਾਹੁ ॥੪॥ ਸੇਸੇ ਦੁਕੋਲਾਇਆ ਸੇਵਾ ॥ ਤੇਨੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰੁਕਮਿ ਬਿਭੂ ਕੇ ਖੁਬੇ

ਪਾਟਾ ਬੁਝਿਓ ਨਾ ਏਨੇ ਨੀਬਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਗਾ ਪੁਟ ਚੁਕਿ ਤਰਿ ਤੁਰੇ ਬੁਝੀ ਚਾਗਿ ॥ ਕੁਝ ਤੁਕ ਬੀਰ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਰਿ
ਅਬੁਝਿ ਪਿਕਰਿ ਚਿਪਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਝਿ ਸਾਗੁ ॥ ਰਹਤੁ ਮਾਇ ਕੈ ਕਰੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥
ਈਰਉ ਤਕ ਸਿਧੀ ਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਸੁ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਜ ਪਦਉ ਪਰਿ ਲਾਗੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਗਿ
ਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਲ ਦੁਆਰੈ ਬੀਬਿਯਾ ਬੀਬੁ ॥ ਰਹਿਉ ਪਰਿ ਗਹਿਰਿ ਅਛੰਦੁ ॥ ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੁਰਜਤ ਪੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੰਗ ਸਿਰਉ
ਪਰਿ ਬਸੈ ॥ ੨ ॥ ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੈ ਕੀ ਸਿਲਓ ਰੂ ॥ ਤਿਹ ਸਿਲਉ ਪਰਿ ਖਿਤ੍ਰ ਕੀ ਅਉਗਾ ॥ ਖਿਤ੍ਰ ਕੀਉ ਪਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰਤਾ ਕਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸੋਮੁ ਲੀਜੇ ਮਨ ਸਿਉ ਲਗੈ ॥ ਰਹੁ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਗੈ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ
ਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਲੈ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਪੈਰ ਚੁਰਿ ਕਤ ਦੁਹਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁਹਿ ਬਤਾਵਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀ
ਸੋਨੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬਹੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿਦਨ ਦੇਈ ਸੁਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਗਨ ਮਹਨਾ ॥ ੨ ॥
ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਨੁ ਜੁਦੈ ਸਰਤ ਨੀ ॥ ਬਾਹਰ ਜਾਤੁ ਭੀ ਤਰਿਆਨੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਨੁ ਛੁਡੁ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥ ੩ ॥
ਜੋਗੀ ਗੋਰੁ ਪੁਰੋਹਿਤ ਕਰੈ ॥ ਰਿਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਰੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾਏ ਕੁਖੁ ਦਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਅਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
੧੨ ॥ ਭੈਰਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵਾ ॥ ਤਕਹਿ ਬਿਰਥ ਹੋਵੈ ਸੇਵਾ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਟੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆ
ਲਾਜਾ ਏਨੀ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਹਮਰਾਸ ਦੇ ਬੋਲੀਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਪੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧਾ
ਕੁਮਕ ਮੋਹਿਆ ਪਾਵੈ ਛੰਪੁ ॥ ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ ਠੇਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹ ਠਲਹੈ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਮਿਰਤ ਕਉ ਚੰਦ ਨੁ ਚੜ੍ਹਵੈ
ਉਸਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਠਲਾ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਿਰਤ ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਗੁਲਾਈ ॥ ਤਮਿਰਤ ਕਉ ਕਾਕਿਆ ਪਟਿ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀ
ਰਉ ਕਹਉ ਪਕਾਰਿ ॥ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਸਕਤ ਗਾਵਹਾ ॥ ਦੂਜੈ ਰਾਇ ਬਹੁਤ ਪਰਗਲੇ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਲੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥
ਭੈਰਉ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੋਧੇ ॥ ਵੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਵੇ ॥ ਕਾਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਬਿਨਾਧੈ ॥ ਕੁਟਿਅੰ
ਗਮ ਕ੍ਰਿਗਮਾਇਆ ਮਹਿ ਬਾਧੇ ॥ ੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮੈਸੀ ਮੋਹ ਨੀਰਾਈ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਰੁ ਹਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਇ
ਆ ਮਹਿ ਰਤੇ ॥ ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਪਿਕ ਸੀਤ ਪੋ ॥ ਭੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੁਲਾ ॥ ਸਿਪਚ ਉਰਾ ਸੀ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਬੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਡਿਗ
ਜ ਭੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੁਰਜਾ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ ਰਪੇ ਰਖੀ ਸਰਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੁਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥
੩ ॥ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਗਤਾ ॥ ਬੀਤ ਰਚੀ ਤੇ ਅਰੁ ਸਿਧਾਤਾ ॥ ਮੰਜਰ ਗਾਭਰ ਅਰੁ ਲੁਬਰਾ ॥ ਬਿਰਖ ਮੁਲ ਮਾਇਆ
ਮਹਿ ਪਰਾ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਨੇ ਦੇਵਾ ॥ ਜਾਗਰਿ ਦੁਆਰੁ ਪਰਤੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਛੁਟੇ ਜਬ
ਸਾਧੁ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੧੩ ॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਬਲੁ ਗੁਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬਲੁ ਗੁਕਾਨੁ ਏਕੁ ਨ ਹੀ ਸਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ
ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪੁਰੁ ਕਾਜੁ ਸਦਾ ਰਹਿਅਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੈਸਾਗਿਯਾ ਨੁ ਬੀਬਾ ਰੁਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨਿਸਿ ਮਰੁ ਦੁਖ ਭੀ ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬਲੁ
ਗੁਮਿ ਪੁਰੈ ਬਨ ਮਹਿ ॥ ਤਬਲੁ ਗੁਬਨ ਛੁਲੇ ਹੀ ਨਹਿ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰ ਸਿਧ ਕਉ ਪਾਇ ॥ ਛੁਲਾਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨ ਰਾਇ ॥ ੨ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

[illegible]

१६॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨੂਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧੬ ॥ ਸਭੇ ਕਰਤਾ ਕਰੀ ਰਜੀਓਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਸਾਧਿ
 ਰਸਨਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਰਾਗਾ ਅਦਿ ਸੁਗਾ ਦੀ ਸਗਲ ਰਤ ਕੇ ਸੁਖੁ ਬਿਸੁ ॥ ੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਹੀ ਜਾਓ ਕਉ ਸਭ ਕੇ ਹਸਨੇ ਹਰਾ ॥ ਬਥਿਹਾ ਹੀ ਤੇ ਸਜਾਤਿ ਕੋ
 ਉਜਰ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨ ਹਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਬੀਰ ਨੂਰਾ ਮਰਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਕਹਾ ॥ ਖੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੇ ਨਾਇਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥
 ੧੯ ॥ ਕਬੀਰ ਕੀਰਤ ਕੇ ਹੰਤ ਲਖਨੇ ॥ ਪਰਿਲਾਖ ਜਬਾ ॥ ਈਸਹਿ ਦਾ ਪੋਕਾ ਨਿਉ ਨਿਸਮ ਨਿਨਾ ਹੀ ਨਾਉ ॥ ੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਦੇਹੁ ਅਪੁਰੇ ॥
 ਵਤ ਮਿਰਤ ਕੋ ॥ ਈਸਹਿ ਰਹੈ ॥ ਉਥੈ ਕਉ ਨਰ ਦੈ ਜਤ ਪੇਖ ਉਤਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾਇ ਨਹ ਉਧਾ ॥ ਪਾਏ ਭਇਆ ਅਪੀਦੁ ॥ ਮੇਰਿ ਨਾਨਕਿ ॥
 ਪੁਰਾਪਨਾ ਸੰਗੀ ਰੁਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੨੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਝੇ ॥ ਹਮ ਤੁਜੀ ਕੋਲੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਇ ॥ ੨੩ ॥ ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਠਹਿ ਪਹਿਅਨਿ ਕਕਰੇ ਕਰਿ ਤੇਸਾ ॥ ਹਮ ਰਾਖੇ ਕੁਰਾਪਨੇ ॥ ਉਥਿ ਕੀਨੇ ਆਦੇਸੁ ॥ ੨੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਈ ਮਾਹੀ ਐ ਜਿਉ
 ਮੁਏ ਸੁਖੇ ॥ ਈਸਹਿ ਕੋਲੇ ਸਭ ਕੋ ਰਹੈ ॥ ਬੁਝੇ ਨਾਨਕੇ ॥ ੨੫ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ॥ ਦਹਿ ਕਰੀਆ ਕਰੇ ਉਥੇ ਜੀਤਾ ॥ ਐਠਹੇ ਉਠਿ ਪਾਵੇ ਸਿਜਾਇ
 ਮਾਰੇ ਕੁਰਾਵਤ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬੀਰ ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਦੁ ਲਖਾ ॥ ਚੋਖਾ ਕਪਲਾਸਾ ॥ ਈਸਹਿ ਚੰਦਨ ਹੁਇ ਰੋਬ ਸੇ ॥ ਕੁਰੀ ਵਨ ਪਸਿ ॥ ੨੭ ॥ ਕਬੀਰ
 ਬਿਸੁ ਬਰਾਈ ਬੁਝਿਆ ॥ ਈਸਹਿ ਮਤ ਬੁਝੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੇ ॥ ਸੁਖੁ ਹੀ ਪੁਨਹੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਕਬੀਰ ਦੀ ਨੂਰਾ ॥ ਦੁਇਆ ਦੁਨੀ ॥
 ਉਦਨੀ ਨਿਕਲਿਸਾ ॥ ਬਿਧਾਇ ਕੁਰਾ ਕਾ ਮਰਿਆਗਾ ॥ ਫੁਲ ਅਪੁਨੇ ਹਥਿ ॥ ੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾਨਹੁ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਕਰਿ ਤੁਕ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ
 ਕਰਾਮ ਸਨੇ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਹਨਾ ਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ੩੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈ ਐ ਜੇ ਅਪੁੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਜੈਸੇ ਜੈਸੀ ਲਸਨਿ ਕੀ ਖਾਨੀ ॥ ਕੋਲੇ ਕੋਠੇ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਲਨ ਹਰਾ ॥ ਸੰਤੁ ਮਾਖਾ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਨਿਖਾਇਆ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਬਾਣ ॥ ੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਹ ॥ ਜੁਗ ਕਰਹਿ ॥ ਜੁਗ ਪੁਤੀ ਮੀਤਾ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਜਗਤੁ ਰੈਸੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ॥ ਮਰਨੇ ਈਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਾਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ੩੨ ॥ ਰਾਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਏ ॥ ਕਬੀਰ ਗੀਠਿ ਖੋਲ੍ਹਾ ॥ ਨਹੀ ਪਛਣ
 ਨਹੀ ਪਾਹੁ ॥ ਨਹੀ ਗਾਹੁ ॥ ਨਹੀ ਮੋਲ੍ਹਾ ॥ ੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਤਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋਠਾ ॥ ਕੁਰਾ ਮੁਖ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਜੇ ॥ ਰੂਪ ਤੀਅ ॥ ਦਹਿ ਕਉ ਨੇਕਾ ॥
 ੩੪ ॥ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਰਹੀ ਮੀਧ ਪਰੇ ॥ ਤਿਸਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਮਾਹਿ ਗੋਪਾ ॥ ਦੁਪੁਤੇ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਕੇਹੁ ਨ ਗਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ॥ ਜਗੁ ਮੁਖ ॥ ਮਰਿਉ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ੩੬ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ॥ ਦੁਲੀਭੁ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥
 ਕਬੀਰ ਤੁਤੇ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥ ਈਸਹਿ ਰਾਹਿ ॥

ਇਹ ਕਰਮ ਕਰੀ ਅਨੁਕਰਿ ਹੋ ਮੇਟਿ ਨ ਸ ਕੋ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉ ਟੀਰ ਮ ਕੀ ਝੂਠ ਨਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉ ਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੇ ਮੀ ਜੀ
 ਫੁੱਲੇਇ ॥ ੩੪ ॥ ਕਬੀਰ ਉਜਲ ਪਾਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਖ ਪਾਈ ਪਾਹਿ ॥ ਏਕ ਸਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬੈਧੇ ਨਾਮ ਪੁਰਿ ਜੀਹਿ ॥ ੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਬੋਲੈ
 ਜਰਾ ਜਰਾ ਫੁਟੇ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ੩੬ ॥ ਏਹੁ ਏਹੁ ਏਤਰਿ ਗਏ ਬੁਝੈ ਜਿ ਨਿਸਿਭਾਗ ॥ ਸੁਖ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਾ ਰੁਜੇ ਕੇ ਜਿਉ ਲਾ ਕਹੀ ਕੇ ਸਜੇ ਕੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥ ਇ
 ਹੁ ਜਾਗੁ ਜਾਗਤ ਦੇਖਿ ਕੈਓ ਏਓ ਕਬੀਰ ਉਦਾਸੁ ॥ ੩੭ ॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐਓ ਅਪਲੇ ਟੇਹਾ ॥ ਹੋਵਹੁ ਪਰਛੁ ਤਰੇ ਫੁਨ ਪਗੀ
 ਨਾਗੁ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐਓ ਚਾਵੇਖ ਅਵਾਸੁ ॥ ਆਨੁ ਕਾਇਰੁ ਏਲੇ ਟਟਾਉ ਪਰਿ ਜੀਐ ਪਾਸੁ ॥ ੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ
 ਐਓ ਕੁਨਹ ਸੀਐ ਕੋਇ ॥ ਅਜਹੁ ਸੁਨਾਵ ਸੁਨੁ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨ ਉਕਿ ਆਹੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐਓ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰਗਸ
 ਆਨੁ ਕਾਇਰੁ ਜਿੰਨਾ ਹੁਨਿ ਉਕੀ ਦੁਹੀ ਭੁਇਅੰਗ ॥ ੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੋਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੋਇ ॥ ਠਿਠਿਪ ਛੈ ਪਛੁਤ ਹੁਓ
 ਪਨ ਜਾਹਿ ਗੇਛੁਟਿ ॥ ੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿ ਆਪਨੇ ਪਰਲਾਏ ॥ ਆਗਿ ਪੀਚ ਉਲਠਿ ਕਾਜਾ ਰਿਕੈ ਹੀਰਾ ਮਿਦ
 ਲਾਗਿ ॥ ੪੩ ॥ ਹੋਕੋ ਲਠਿ ਕਾ ਬੇਚ ਟੀਲਾ ਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਫ਼ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਮੀਰਾ ਬਨ ਜੁਕਰੇਇ ॥ ੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਏ
 ਹ ਚੇਤਨੀ ਮਤ ਸਹਸਰ ਹਿਜਾਇ ॥ ਪਛੈ ਭੋਗ ਜੁਭੇ ਭੇਤਿ ਨ ਕੋ ਗੁਨ ਲੈਖਾ ॥ ੪੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮੈ ਜਾਨਿ ਆਪਿ ਬੋਲੈ ਪਰਿ ਬੋ
 ਲੈ ਭੁਲੈ ਜੇਗਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਨ ਛੁਡੈ ਰਾਮ ਕੀ ਰਾਇ ਨਿਦ ਉਲੇਗਾ ॥ ੪੬ ॥ ਕਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿਨੈ ਬੋਲੈ ਪੁਰਾ ਜਿਹ ਮਨ ਨਾਹਿ ਗਿਆ
 ਹੁ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰ ਰਵਿਹੋ ਅਦਰ ਤਜੇ ਸਕੁ ਕਾਮ ॥ ੪੭ ॥ ਕਬੀਰ ਪਰਵੇਸੀ ਕੈ ਪਾਪ ਪਰੇ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀਆ ॥ ਗਾਮਿ ਬਾਨ ਲਿਕੋਇ
 ਨ ਛੁਟੀ ਤਰੇ ਆਚ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਮਿਖ ਜਾ ਲਿਕੋਇ ਲਾਗੁ ਟੀਕ ਪਰੁ ਛੁਟ ਮਛੁਟਾ ॥ ਜੇਗੀ ਬਪੁਰਾ ਬੇਲਿ ਆਸ ਨਿਰਾ ॥ ਬਿਰੁਤਾ
 ੪੯ ॥ ਕਬੀਰ ਬੋਲੈ ਜਲ ਮਾਛੁ ਲੀਝੀ ਦਰਸੇ ਲਿਖ ਜਾ ਲਾਗੁ ॥ ਏਹੋ ਘੋਟੈ ਨ ਛੁਟ ਸਹਿ ਠਿਕ ਰਿਸਾਹੁ ਦੁਸ ਮਾਝਿ ॥ ੫੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸ
 ਹੋਇ ਨ ਛੋਰੀ ਐ ਜਉ ਅਤਿ ਪਾਹੀ ਹੋਇ ॥ ਪੇਖ ਰਿਪੇਖ ਰਿਦੁ ਫਤੇ ਭਲੇ ਨ ਕਹਿਹੋ ਕੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰੁਸੀ ਏ ਬਹਿ ਗਏ ਬਾਪਿ
 ਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਵੀਨ ਗੀ ਬਿਆਪੁ ਨੀ ਕਰੇ ਹੋਇ ਹੋਇ ॥ ੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਾਨ ਟੀਕੁ ਕਰੈ ਕੁਲੀਸਾ ਕਤ ਕੀਭੁ ਗੀ ਮਾਇ ॥ ਚੁਨਿਤ ਸੁ
 ਨੈਹਿ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਉਪਾਪ ਬਿਸਾਹ ਨ ਜਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੁਬਲਾਇ ਹੁਹੀ ਆਰਾਤਾ ਲਾ ॥ ਲਾਪ ਅਹੋ ਗੀ ਏ ਕੁਜੀ ਉਕੇਤ
 ਕਬੀਰ ਉਕਾ ਲਾ ॥ ੫੪ ॥ ਕਬੀਰ ਗੀ ਗਤੀ ਰਜੁ ਪਰ ਕਰਹਿ ਪੀਤਿ ॥ ਮੁਖ ਲਿਗਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਖੁਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਹਿਰੇ ਮੇ ਕਬੀ
 ਰਾਪ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭੁਇਆ ਜੈ ਸੇ ਗੀ ਗਾਨੀ ॥ ਪਛੈ ਲਾਹੇ ਹਰਿ ਠਿਕੈ ਕਪਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰਾ ॥ ੫੫ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀਪਿ
 ਅਗੀਝੀ ਨੂੰ ਜਲ ਭਰਿ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਜਉ ਦੇਨੂੰ ਬਰਨ ਗਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀਪੀ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਨ ਚਿਹਨੁ ਨਾ
 ਰਹਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਨੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਜਾਇ ॥ ੫੭ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁ ਗਾਈ ਦਸ ਦੇਹਾਇ ॥
 ਅਨੁਭਵੈ ਗਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਚਿਨਿ ਕਸਿ ਚਿਕਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ੫੮ ॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ॥ ਏਕ ਤੇ ਦੁਆਰੇ
 ਬਿਲਾਸਿ ਹੋਸਾਨੁ ਦੁਇ ਜਾਇ ॥ ੫੯ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾਨਕੁ ਨਿਨ ਛਾਪਹੀ ਨਾਮੁ ॥ ਹਿਪੁ ਰਨ ਹੀ ਗਾਇ ॥ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪੁਛੈ ਕਉ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਜਾਇ
 ਨਾਉ ॥ ੬੦ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਹਿ ਮਰੇ ਕਾ ਚਉਹੈ ਮਰਉ ਤਹਿ ਦੁਆਰਾ ਮਤਿ ਪੁਛੈ ਕਉ ਹੁਪੈ ਪਰਾਹਮ ਰੈ ਬਾਗ ॥ ੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਨਾਮ ਕਉ

ਕੈ
 ਰਾ

ਅਨਕਰਹਿਗੇਨਕਰਿਸਕੈਸਗੀਗੁਆਕਿਆਨਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਅਚੁਇਕਬੀਰਕਬੀਗੁ॥੬੨॥ਕਬੀਰਸੁਪੈਦੁਬਰੁਇਕੀ
 ਧਰੁਪਾਨੈਕਸੈਗੁਆਤਕੇਪਗਕੀਪਨਹਿਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਯੁ॥੬੩॥ਕਬੀਰਮਾਟੀਕੋਹਮਪੁਤਰੇਮਨਸੁਰਮਿਓਚਾਰਿਦਿਵਸਕੇ
 ਮਾਪੁਨੇਬਰੁਬਰੁਪਹਿਠਾਉ॥੬੪॥ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਠਿਕੈਘਾਲਿਆਮਪੁਪਿਸਏਪਿਸਾਇ॥ਤੈਸਹਿਥਾਤਪੁਛੀਐਕਬਰੁ
 ਲਾਈਪਾਇ॥੬੫॥ਕਬੀਰਜਿਹਦਰਆਵਰਜਾਤਿਅਹੁਹਟਕੈਨਾਕਿਏਇਸੇਦਰੁਕੈਸੇਛੋਰੀਐਜੇਦਰੁਐਸਾਹੋਇ॥੬੬॥ਕਬੀ
 ਰਰੁਬਾਬਪੈਉਬਰਿਗੁਨਕੀਲਹਰਿਛੁਬਕੀਜਬਦੇਖਿਛੇਰੁਜਰਜਰਾਤਬਉਤਰਿਪਰਿਓਹਉਠਗਕਿ॥੬੭॥ਕਬੀਰਪਾਖੀਭੁਭੁ
 ਨਗਦੀਹਰਿਪੁਜਾਨਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੈਦਨਪਰਹਰੈਜਪਬਿਗੀਪਤਹਜਾਇ॥੬੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਪੁਆਰੇਕੀਪੁਆਪੁਆਸਰੁਸੀਸਾ
 ਰੁਏਕੁਕਬੀਰਨਾਮੁਆਜਿਹਨਹਿਰਿਦਨਹਰੁ॥੬੯॥ਕਬੀਰਗੁਨਪਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗਿਓਗਾਕੀਇਆਹਰੁਕੀਕਾਠਕੀ
 ਨਾਓਹੁਚੈਬੋਹੋਰਿ॥੭੦॥ਕਬੀਰਐਸੀਓਇਪਰੀਮਹੁਕੋਰੁਦਤਕੀਨਾਮਰਨੇਰੇਕਿਆਰੁਪਨਾਜਕਹਬਿਸਿਧਉਗਲੀਨਾ॥੭੧॥
 ਰਸਕੋਗੀਤੋਦੁਸੀਐਗੁਨਕਉਮਰੀਐਰੋਇਆਮਦਗੁਨੀਅਰੈਮਨਸੈਭੁਲੋਨਕਹਿਓਕੋਇ॥੭੨॥ਕਬੀਰਗਾਗਰਿਜਲਕੁਕੀਆਗੁ
 ਭਾਲਿਓਏਏਗੁਰੁਜੁਏਤਹਾਪਨੇਅਪਮਾਝਲੀਜਹਿਗੇਲੁਟਿ॥੭੩॥ਕਬੀਰਕੁਕਰਮਕੋਮੁਤੀਮਾਮੋਰਨਾਉ॥ਗਲੇ
 ਹਮਾਰੇਜੇਦਰੀਜਹਿਖਿਚੈਤਹਜਾਉ॥੭੪॥ਕਬੀਰਜਪਨਿਕਠਕੀਕਿਆਵਿਖਲਾਵਹਿਲੋਇ॥ਹਿਰਦੇਗੁਨਚੇਤਹਿਇਹ
 ਜਪਨਿਕਿਆਰੋਇ॥੭੫॥ਕਬੀਰਬਿਰਹੁਯੰਗਮੁਮਨਬਸੈਮੰਤੁਨਮਨੈਕੋਇ॥ਰਾਮਬਿਓਗੀਨਾਮੀਐਜੀਏਤਕਉਰੋਇ॥੭੬॥
 ਸਪਾਹਸਚੈਵਨੈਤਿਨਹੈਏਕਸੁਗਧਾਤਿਹਮਿਲਿਤੇਉਉਤਮਭਏਲੋਹਕਾਠਨਿਰਨੀਪ॥੭੭॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਠੇਗਬਰਹੈਉਪੁਨੀ
 ਸਹਿਆਜਾਇ॥ਏਕਜੁਸਪੁਰੋਚਿਮਿਲਿਓਤਿਨਲੀਆਮੰਝਲਿਲਾਇ॥੭੮॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਉਹਿਭਲਾਦਾਕੁਮੇਰੈਦਸਾਏ
 ਹਤਉਬਸਤਭੋਪਾਲਕੀਜਬਭੁਏਲੇਇਖਸਿ॥੭੯॥ਕਬੀਰਨਉਕਤਿਆਪਨਿਦਿਨਦਸਚਲੇਬਜਾਏ॥ਨਦੀਨਾਦਸੀਜੋਗਾਉ
 ਉਬਹਰਿਨਾਮਿਲਹੈਆਇ॥੮੦॥ਕਬੀਰਸਤਸਦਮਾਨੁਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਨਰਾਇ॥ਬਲੁਪਾਕਾਗਦਨਉਕਰਉਪਰਿਕ
 ਸੁਲਿਖਨੁਨਜਾਇ॥੮੧॥ਕਬੀਰਜਾਰਿਜੁਲਾਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੈਭੁਪਾਲਾ॥ਕਬੀਰਮਈਅਕੰਠਮਿਲੁਭੁਕਹਿਸਰਬੰ
 ਜੀਸਲਾ॥੮੨॥ਕਬੀਰਐਸਕੋਨਪੀਮੰਦਰਦੇਇਜਰਾਇ॥ਪਾਚਉਲਹਿਕੈਮਾਰਿਕੈਰੋਹਮਲਿਦਲਾਇ॥੮੩॥ਕਬੀਰਐਸਾ
 ਕੋਨਹੀਇਹਤਨਦੇਵੈਭੁਕੀਅੰਧਲੋਗੁਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀਰਕੁਕਿ॥੮੪॥ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਰੈਚਿਹਚਵੀਸੁਰੁਪੇਬੀਰਸਾਨਾ
 ਲੋਗੁਸਥਾਇਆਚਲਿਗਇਓਮਹੁਮਕਾਮੁਨਿਦਾਨ॥੮੫॥ਕਬੀਰਮਨਪੀਖੀਕੁਇਓਉਉਰੁਦਹਦਿਸਜਾਇ॥ਜੋਸੀਸੀਸੀਰ
 ਰਿਮਿਲੈਜੋਤੈਸੋਭਲੁਖਾਇ॥੮੬॥ਕਬੀਰਜਾਕਉਖੋਜਤੇਪਾਇਓਸੇਈਠਉਗਾਸੇਈਠਰੋਕੈਭੁਭੁਇਆਜਾਕਉਕਹੁਕਾਏਉ॥੮੭॥
 ਕਬੀਰਮਾਗੀਮਰਉਕੁਸੀਗਕੀਕੇਲੇਨਿਕਟਿਧੁਬੇਗਾਉਹਭੁਲੈਉਹਚੀਗੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਹੋਰਿ॥੮੮॥ਕਬੀਰਕੁਪਰਾਈਸਿਰਜੈ
 ਚਲਿਓਚੈਰਾਟਾਅਪਨੇਗਾਰਹਿਨਾਭਰੈਆਗੈਅਉਘਟਘਾਟ॥੮੯॥ਕਬੀਰਬਨਕੀਦਾਪੀਲਾਕਨੀਠਠੀਕਰੈਪੁਕਾਗਾਧੀ
 ਬਸਿਪਰਉਲੋਹਾਰਕੇਜਾਹੈਭੁਜੀਬਗਾ॥੯੦॥ਕਬੀਰਏਕਮਰਤੇਦੁਇਧੁਏਦੇਇਮਰਤਹਚਾਰਿ॥ਚਾਰਿਮਰਤਹਛੁਕਾਏਚਰਿਪੁਰਖ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

॥१५॥
॥१६॥
॥१७॥
॥१८॥
॥१९॥
॥२०॥
॥२१॥
॥२२॥
॥२३॥
॥२४॥
॥२५॥
॥२६॥
॥२७॥
॥२८॥
॥२९॥
॥३०॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰਹੇ ਰੁਖ ਕਉ ਮੁਲੀ ਲਾਇ ਸੀਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ਤਬ ਪੁਛੈ ਪਰਮ ਗਇ॥੨੧੧॥ ਨਾਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨ ਸੀ
 ਤਾ ਕਹੈ ਫੀ ਪੁਛੁਇ ਲੋਰਾ ਮਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ॥੨੧੨॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨ ਮੁਖ ਰੇਰਾ ਮਸਮਾ ਲਿ॥ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਮੁ ਸਤੁ
 ਚੀਤੁ ਨ ਰੰਜਨ ਨਾਇ॥੨੧੩॥ ੫੩੫॥ ਕਬੀਰਾ ਹਮਰ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੁਕੇ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਨੁ ਚਾਇਆ ਤਿਸਹੀ
 ਮਹਿਸਮਾਹਿ॥੨੧੪॥ ਕੀਰਚੀ ਕੜਿਆ ਟਾਹਿ ਰਿਪਹਿਅ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇ ਚਾਥਾ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਥਾ ਸੋਈ ਨਿਬਰਿਆ
 ਸਾਥਿ॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਬ ਬਾਤ ਜਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਲਾਤ ਹਾਥ ਦੀ ਪੁਕੁਰੈ॥੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਚਾ
 ਹੀ ਪੀਤਿ ਸੁਜਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਹਾ ਅਜਨਾ॥ ਤਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਨੀਅਪਰਾਨ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਹੋਤੁ ਕਰਿ ਕ
 ਹੇ ਮਹੁ ਸਵਾਰੀ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਹਥ ਘਨੀ ਤਪਉ ਨੇਚਾਰਿ॥੨੧੮॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਮੈ ਚਿਤ ਦੁਇਨਾ ਕਰੈ ਕਿਅ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਦੇਹੇਇ
 ਨਾਮ ਪਾਠ ਚਿਤ ਦਿਅਾ ਧਰਿ ਕਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਨਹੋਇ॥੨੧੯॥ ੫੩੬॥ ਚਿਤਾ ਭਿਆਪਿ ਕਰਾਇ ਸੀਅਾ ਚਿਤੁ ਭਿਆਪੇ ਦੇਇ॥
 ਨਾਨਕ ਸੇਸ ਲਾਹੀ ਐ ਜਿਸ ਭੁਨਾ ਸਾਹ ਕਰੇਇ॥੨੨੦॥ ੫੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗੁਪਤ ਚੇਤਿ ਚਿਠਿ ਭਿਆਲਾ ਚਾਮਾਹਿ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤੁ
 ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀਖਿ ਨ ਮਾਹਿ॥੨੨੧॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾ ਚੀਕਾ ਰਵੀ ਕੇ ਵਲ ਕਾ ਚੀਧਾਤੁ॥ ਸਾਬੁਤ ਰਖਿ ਰਹਾ
 ਭਜਨਾਹਿ ਤਬਿ ਨ ਠੀ ਬਾਤ॥੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕੇ ਸੋ ਕੇ ਸੋ ਕੂਕੀ ਏਨ ਸੋਈ ਐਸਾ ਗਾਰਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕੇ ਨੇਕ ਬਹੁ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾ
 ਰ॥੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾ ਜਲੀ ਬਨੁ ਰਾਇਆ ਮਨੁ ਕੰਚਰੁ ਮਯਮੰਤ੍ਰਾਅੰ ਕਸੁ ਗਿਨੁ ਰਤੁ ਪੈਖੇ ਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤ੍ਰਾ॥੨੨੪॥
 ਕਬੀਰਾ ਮਰਤੁ ਮੁਖ ਕੋ ਬਹੀ ਪਾਰਖਾ ਗੈ ਖੋਲਿ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮਲੈ ਗੋਗਾ ਪਕੀਲੈ ਗੋਮਹ ਗੋਮੋਲਿ॥੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਗਮਨ
 ਮੁਜਾਨੈ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟ ਕੂਕੁੰ ਬੁਧਾ ਪੈਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਰਈਨ ਬੀਬਾ॥੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁ ਕੇ ਪਲੁ
 ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਧਾਇ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾ ਮੁਨੇ ਛੋਰੁ ਏ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾ ਮਾਇ॥੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰੁ ਪੀਰਾ ਮੁਹੈ ਛਲਾ ਪੀਬੈ ਗ
 ਯਾ ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਪੈ ਜਿਨਿ ਤੁਜਿਆ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦੁ॥੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸੀਜੁ ਬੋਇ ਜੁ ਬਾਹਮਾ ਸਫਲੀ ਤਾਸੀ ਤਲਾ
 ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਛਲ ਪੀਕੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤੁ॥੨੨੯॥ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਯਾ ਛਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤਾ॥ ਪੀਧੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ
 ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਛਲੀਤਾ॥੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੁ ਸੰਤੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿ ਆਹੋਇ ਲਿਖਾਣਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ਗੈ ਠਾਕਨਾ
 ਵਧਾਧਾਟਾ॥੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਪਾਹੀ ਆਪੀ ਪਾਹੀ ਆਪੀ ਹੁਤੇ ਆਪਾ॥ ਭਗਤ ਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋਲਾਤੁ॥੨੩੨॥ ਕਬੀਰ
 ਭੋਗ ਮਾਛੁ ਲੀਲੁ ਰਾਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪਾਨੀ ਖੀਰਿ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤਨੇ ਮਕੀਏ ਸਰੋਸਾ ਭਲ ਜਾਹਿ॥੨੩੩॥ ਕਬੀਰ ਨੀਚੇ ਲੋਏ ਨ ਕਰਿ ਰਹ
 ਉਠੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਹਿ॥ ਸਾਰੁ ਸਬੇ ਲਾਇ ਪੀਅਸ ਉਕੀਲਿ ਖਵਉ ਨੀਹਿ॥੨੩੪॥ ਆਠ ਜਮ ਚਉ ਸਠ ਪਾਹੀ ਤੁਅਨਿ ਰਖਤ ਕੈ
 ਜੀਉ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਏ ਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭਾ ਘਟ ਦੇਖਿ ਪੀਉ॥੨੩੫॥ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅਮਹਿ ਜੀਅ ਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿਪੀਉ॥
 ਜੀਉ ਪੀਉ ਫੁਟੁ ਏਨ ਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿਪੀਉ॥੨੩੬॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨ ਗੁਰੂ ਪੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤ ਨ ਕਾਹੁ ਨਾਹਿ॥ ਅਰਥਿਉ ਰ
 ਥਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੁਆਚਾ ਰਉ ਬੇਦੁ ਮਾਹਿ॥੨੩੭॥ ਚਰਿ ਹੈ ਖੀਰੁ ਉਰੇ ਤੁਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਰਲਿ ਬੁਝਈ

ਕੀਟੀਹੋਇਕੋਖਾਇ॥੨੩॥ਕਬੀਰਜੇਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰਮਕੀਸੀਸੁਕਟਿਕਰਿਗੋਇ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਲਕਹਿਜੇਕਿਛੁਹੋਇਉਹ
੨੩੯॥ਕਬੀਰਜੇਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰਮਕੀਪਕੇਸੇਤੀਖੇਲ॥ਕਾਜੀਸਰਸਉਪੇਲਿਕੈਨਾਖਲਭਈਨਤੇਲੁ॥੨੪॥ਕੁਛਰਹੋਲਤਾ
ਧਰਤਿਅਰੁਚੀਨਤਨਾਹੀਸੰਤਾਕਹਿਨਾਮਕਉਪਾਈਸੈਬਿਨੁਤਗਤਪੁਭਗਵੰਤੁ॥੨੪੧॥ਹਰਿਸੋਹੀਗਛਾਓਕੈਕਹਿਅਸਕੀ
ਅਸਾਭਿਨਰਦੇਜਕਜਹਿਗੇਸਰਿਭੁਬੋਰਦਿਦਾਸ॥੨੪੨॥ਕਬੀਰਜਇਕਿਹੁਕਹਿਤਧਰਮੁਕਰਨਾਹੀਤਕਰੁਬੈਗਾਗੁਬੈਗਾਹੀ
ਬੰਧਨੁਕਰੈਤੋਕੋਬੋਰੈਅਭਾਗੁ॥੨੪੩॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੋਰੀਬਣੀਨਾਮਦੇਉਚੀਕੀ॥ ਦੇਵਪਾਹਨਤਰੀਅਲੋਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਹੀਥੇ
ਭਾਨਿਕਾਬਿਨੁਪੁਕਾਬਿਜਾਬਿਅਧਮਜਮਲੁਤਰੀਅਲੋਚਰਨਬਿਕਜਨਤੇਉਪੁਕਤਿਭਏ॥ਹਉਬਥਿਬਥਿਜਿਨੀਰਾਮਕ
ਹੇ॥੧॥ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕੁਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਉਤਰੇ
੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਪੁਰਖਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਅਸਾਵਾਣੀਨਾਮਦੇਉਚੀਕੀ॥ ਏਕਅਨੇਕਬਿਆਪਕਪੁਰਖਜਤਦੇਖਉਤਤਸੇਈ॥ਮਇਆਚਿਬਥਿਰੁਬਿਮੋਰਿ
ਬਥਿਰਲਾਜੁਕੈਈ॥੧॥ਸਕੁਗੋਬਿਦੁਹੈਸਕੁਗੋਬਿਦੁਹੈ॥ਗੋਬਿਦੁਬਿਨੁਤਹੀਕੈਈ॥ਸੁਤਏਕੁਮਣਿਸਤਸਹੀਸਜੈਸੇਭੋਰੈਪ੍ਰਭੁਸੇ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤਰੰਗਅਰੁਣੇਬੁਦਬੁਦਾਜਲਤੇਉਨਨਹੋਈ॥ਦਿਪਰਪੰਚਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੀਲਾਬਿਚਰਤਅਨਹੋਈ
ਬਕਾਮਿਬਿਆਰੁਗੁਮਭੁਸੁਪਾਮੋਰਬਸਤਿਪਦਾਰਭੁਜਨੀਆ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਮਨਸਾਕੁਰਉਪਦੇਸੀਜਾਗਤਹੀਮਨੁਮਾਹੀਆਕੁ
ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਹਰਿਕੀਰਚਨਾਦੇਖਹਰਿਦੈਬਿਚਾਰੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਹਿਸਰਬਜੀਤਹੋਏਕਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਅੰਸਾ॥ਪੁ
ਅਹਿਲੇਕੁੰਭਰੁਗਈਲੇਉਦਕਠਾਕੁਰਕਉਦਿਸਨਾਨੁਕਰਉ॥ਬਿਆਲੀਸਲਖਜੀਜਲਮਹਿਹੋਤੇਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਇਕਉ॥੧॥
ਜਤਜਾਉਤਬੀਠਲੁਭੈਲਾ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹਿਲੇਫੂਲਪਰੇਈਲੇਮਾਲਾਰਕੁਰਕੀਹਉਪੁਸਕ
ਉਉ॥ਪਹਿਲੇਬਾਸੁਲੰਈਪੈਰੁਦਰਹੀਠਲੁਭੈਲਾਕਇਕਉ॥੨॥ਅਹਿਲੇਦੁਪੁਰੀਧਾਈਥੇਬੀਰਠਾਕੁਰਕਉਨੈਦੇਦਕਉ॥
ਪਹਿਲੇਦੁਪੁਬਿਟਾਹਿਥਿਛਕੈਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਇਕਉ॥੩॥ਈਠੈਬੀਠਲੁਭੈਬੀਠਲੁਬੀਠਲੁਬਿਨੁਸੰਸਾਰਨਹੀਭਾਖੀ
ਭਰਿਨਾਪੁਣਦੈਪੁਰਿਹਰਿਭੁਜਸਰਬਮਹੀ॥੪॥੨॥ ਅਸਾ॥ ਮਨੁਮੇਰੇਗਜੁਜਿਹਬਾਮੇਠੀਕਾਤੀ॥ਮਪਿਅਪਕਉ
ਜਮਕੀਛਾਸੀ॥੧॥ਕਹਾਕਉਜਤੀਕਹਾਕਉਪਤੀ॥ਰਾਮਕੋਨਾਜਪਉਦਿਨੁਰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੀਗਾਨੀਰੀਕਉਸੀਦੀ
ਸੀਦਉ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਘਗੀਨੀਦਉ॥੨॥ਭਗਤਿਕਉਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏਉ॥ਅਠਪਹਰਾਮਪਨਾਖਸਾਧਿਅਦਉ॥
੩॥ਜੁਇਨੇਕੀਜੁਈਪੇਕਾਧਾਗਾਨਾਮੇਕਾਚਿਤਹਰਿਸਉਲਾਗਾ॥੪॥੩॥ ਅਸਾ॥ ਸਾਖੁਚੋਢੈਬਿਖਨਪੀਛੁਰੈ
ਉਦਕਮਹਿਜੈਸੇਬਗਾਧਿਅਨਮਾਏ॥੧॥ਕਹੇਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨਜਪਨਾ॥ਜਪਤੇਸੁਧਨਹੀਮਨੁਅਪੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਘ
ਚਭੋਜਨੁਜੋਨਰੁਜਾਨੈ॥ਐਸੇਹੀਠਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥੨॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਲਾਹਿਲੇਕੁਗਾ॥ਰਾਮਰਸਾਦਿਨਪੀਉਰੇਦਗਾ॥੩॥੪॥

ਬਲਾਹ ਬੇਲਿ ਬਲਾਹ ਕਰਹਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕਰੰ ਕਨਿ ਸਿਨ ਦੁਬਲਾਹ ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ॥
 ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ॥ ਜਿਉ ਧਰੁ ਧਰੁ ਧਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ॥ ਜਿਉ ਕੋ ਕਿਲਾ ਕਉ ਅੰਬ ਬਲਾਹ ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ॥
 ਰਾਮਈਆ ॥ ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੇ ਸੇ ਸੁਬਲਾਹ ਮਨ ਸਰੋਵਰੀ ਸੁਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤਰਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਲਾਹ ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥ ਰਾਮਈਆ ॥
 ਕਉ ਜੇ ਸੇ ਰੁਬਲਾਹ ਚਕਿ ਪੁਖ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਪਰਾ ॥ ਮਛੁ ਲੀ ਕਉ ਜੇ ਸੇ ਨੀਰੁ ਬਲਾਹ ਤਿਉ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥ ਰਾਮਈਆ ॥ ਸਿਧ ਸਿਧ ਸਿਧ ॥
 ਮੁਨਿ ਰਾਹਿ ਬਿਰਥੇ ਕਉ ਰੀਰੁਲਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਬਲਾਹ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਰੁਲਾ ॥ ੫॥੩॥ ਧਨ ਸਰੀ ॥ ਪਤਿ ॥
 ਪੁਰੀਏ ਪੁਰੀਏ ਕਵਨਾ ॥ ਤੇਰੇ ਜਾਸਗਲੇ ਜਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੇਜ ਮਉਹ ਚਿਤਿ ਨ ਚੰਤੀ ਨਾ ਚਨਾ ॥ ੧॥ ਪਤਿ ਪੁਰਸਾ ਬਿਰਾ ਅਥੇਨ ਪੁਰਸਾ ॥
 ਅਸਥਾ ਅਉਸਥਾ ॥ ਧਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਨ ਚੈ ॥ ਪੀਪੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜਨਾ ॥ ਨਈ ਅਤੇ ਬੈਰੇ ਕੀਨਾ ॥ ਤਰਕੁਨ ਚਾ ॥
 ਅਚਾਹ ਕੇ ਸਵਾਬ ਚਉ ਨੀਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਅਨਜੀਉ ॥ ੨॥ ਪੀਪੀ ਉਭ ਕਲੇ ਸਿਸਰਾ ॥ ਭੂਮਿ ਭੂਮਿ ਅਏਤੁ ਮਿੰਦੁ ਅਹਾ ॥ ਤੁਕੁਨੁ ਚੈ ॥
 ਨਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜੀ ॥ ਅਲਾ ਤੇ ਨਿਵ ਬਲਾਹ ਜਮਕਾਰਣਾ ॥ ੩॥੪॥ ਧਨ ਸਰੀ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨਾ ਮਉਹਿ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰੇ ॥ ਪੀਤਿ ਤੇਰੇ ਮੁਨਿ ॥
 ਨਜਿਨ ਧਿਆਇ ਚਿਤਿ ਪੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਥੇ ਲਾਗੀ ਪੁਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਕੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨ ਹੁਤੇ ਦੁਹਿ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਕ
 ਦੁਇ ਅਲਮ ਪੈਗਰ ਬਪਰਾ ਕੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮ ਬਲਿਤਿ ਹਾ ਕੀ ॥ ੨॥੫॥ ੧੬ ਸਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਰਹੁ ਟੇਰੀ ਰਹਾਤ ਨਾਮ ਦੇਇ ਜੀਉ ਕੀ ਬਣੀ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਦੋ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੁਹਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁ ਲੀ ਚਰੈ ਚਰਾ ॥ ੧॥ ਕੋਈ
 ਬਕ ਬਣੁ ਲਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹਿਛੁ ਪਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਤੁ ਤੇਰੇ ਵਿਕੋ ਬੇਦੁ ਬਪਨੈ ॥ ਮੁਰਖ ਨਾਮ ਦੇਇ ॥ ਮਹਿ ਜਾ ॥
 ੨॥੧॥ ਟੇਰੀ ॥ ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੀ ਕੁਰਹਿ ਚਿਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭੇਤ ਹੀ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਿ ਤਭ ਦੇਰਾ ਮੁਕਰਤ ਹੀ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਸੀ ਗਿਨਾ ਕੇਤੁ
 ਜਨ ਕਉ ਪਤਿ ਧਿਆਇ ॥ ਦੇਵਾਦ ਸੀ ਬਰੁ ਹੋ ਕਹੇ ਕਉ ਤੀਰ ਬਜਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਤ ਨਾਮ ਦੇਇ ॥ ਸੁਰਿ ਸੁਮਰ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਜਾ ॥
 ਹਿਕੋ ਕੋਨ ਬੈਠੁ ਰਹਾਏ ॥ ੨॥੨॥ ਟੇਰੀ ॥ ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹੀ ॥ ਆਛੈ ਰਾਜ ਕੇ ਘਰ ਮਉ
 ਗੋ ॥ ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਹੀ ॥ ਆਛੈ ਗੰਧੀ ਤੀਰੀ ॥ ੧॥ ਰਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀ ॥ ਆਛੈ ਭੈਰਵ ਮਾਥੈ ਸੀ ਭੁਗੋ ॥ ਦੇਵ ਲਮ ਪੇਲੀ ਭੁਗਛੈ ॥
 ਗੁਸੀ ਗੁਤੀ ਭੁਗੋ ॥ ੨॥ ਭੋਲੀ ਕੀ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ॥ ਜਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ ਗੋ ॥ ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲਾ ਆਛੈ ॥ ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ ਗੋ ॥ ੩॥ ਅੰਤਿ ਮਧੇ ॥
 ਦੁਆਛੈ ॥ ਕੋ ਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ॥ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋ ॥ ਬੋ ਦਗੋ ॥ ੪॥੩॥ ੧੬ ਸਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਤਿਲੀ ਗਨਾ ਮਦੇ ਦੁਹਿ ॥ ਸੈਅੰ ਪੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਦੁਹਿ ॥ ਮੈਰਾ ਗੀਤ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀ ਮੰਤਰੀ
 ਮੀਨ ਲਾਹੁ ਗੰਗੀ ॥ ਧਾਰਾ ਧਾਰਾ ਧਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥ ੧॥ ਵਹੀ ਅਉਤੁ ॥ ਵਿਦੁ ਬੁਝੀ ਆਰਥੁ ਧਨੀ ॥ ਦੇ ਚਿਲੇ ਚਿਲੇ ਕਉ ॥ ਦਿਗਰ ਕੋਨ
 ਹੀ ॥ ੨॥ ਤੂੰ ਵਨੀ ਤੂੰ ਬੀਨੀ ॥ ਮੈ ਬੀਰਾ ਭੁਕਿ ਮਾਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖ ਸਿਵ ਤੂੰ ਹੀ ॥ ੩॥੧॥ ਤਿਲੀ ਗਾ ॥ ਚਲੇ ਜਾਹਿ ਚਲੇ ਜਾਹਿ
 ਪ੍ਰਸਿਧ ਬੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੀਉਹ ਉਬਲਿ ਬਲਿ ਜੀਉ ॥ ਨੀ ਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾ ਰੀਅਲੇ ਤੇਰਾ ਉ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜ ਮਾਮਦੀ ਕੁਜ ਰਹੁ ਤੀ
 ਕੁਜ ਮੇਰਾ ਵੀ ॥ ਦੁਹਿ ਕਾਨਗੀ ਰਾਸਿ ਭੁਗੋਈ ॥ ੧॥ ਖੁਬੁ ਤੇਰੀ ਪਹਾਗੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਹਿ ਕਾਨਗੀ ਕਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲਾ ॥ ੨॥ ਚੰਦੀ ਰਾਜ
 ਆਲਮ ਦੇ ਕਲਾਖਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਚਿਨੀ ਪਤਿ ਸਚ ਸਾਦੇ ਬਰਾਨੀ ॥ ੩॥ ਅਸਪਤਿ ਗਜ ਪਤਿ ਨਰ ਨਰਿਦਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ॥ ਰਮੁ ਰਹਾਉ ॥
 ੧੬ ਸਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨਾਮ ਦੇਇ ਜੀ ॥ ਸਠ ਲਾਜਾ ਮੁਕਉ ਕੁਰ ਗੀਨਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਸਾਹਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਿਲੀਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਿ
 ਮਾਨਾ ਮੀਜਨ ਮੇਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਜੀਨਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਦੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਜਗਤੀ ਦਿਨ ਸਿ
 ਉਜੀਉ ਸਮਾਨੀ ॥ ੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਵੁ ਬਣਿ ਭਗਤਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਅਰੁ ੧ ॥ ਅਸੁ ਮੇਧ
 ਜਗਨੇਤ੍ਰੁ ਲਾਪੁਰਖ ਦੇਸੁ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਨਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਨ ਪੁਰਖੁ ਰਹਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਹਿਰਜੁ ਰੇ ਮਨ ਮਾਲਸੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਹਉ ਮੀਖੰਤੁ ਰਹਾ ॥ ਭਾਗ ਸਿਮਰਿ ਸਿਖ ਸਤਾ ॥ ਮੁਖ ਬੇਦ ਚਤੁਰਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਅਛਿਤਾ ॥ ਗੁਰਗੀਅਨ ਇੰਦ੍ਰੀਯੁ ਕੁਝਾ ॥
 ਬਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਰਹਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਸੰਬਾਦੀ ॥ ਮਨੋਛੇ ਰਿਛੇ ਰਿਸ ਗਲ ਰੇਦੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਲੋਬਿਦੀ ॥ ਭੁਭੁ ਨਾਮਾ ਤਰਸਿ
 ਰੁਦ੍ਰ ਸਿਧੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰੁ ॥ ਨਾਦ ਕ੍ਰਮੇ ਜੈ ਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਵੇ ਕੋ ਪਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮਾ ਐਸੇ ਹੋਰਉ ਰਾਮ
 ਏਉ ਚਿਤ੍ਰ ਅਨਤ ਨ ਟੇਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੋਰੈ ਪ੍ਰਸਾਦਾਗਾ ॥ ਸੇ ਨਾਗ ਛਤੇ ਰਿਹੈ ਸੁਨਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਬਿਖਈ ਹੋਰੈ ਪਰਨਾ
 ਜਿਉ ਰੁਤੁ ਰਹਿ ਰੈਚੁ ਆਰਿ ॥ ੩ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਤਿ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ ਚਰਿ ਕੇ ਰਹਾਨਿ ਤਪਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗੋਰੁ ॥ ਸੇਕਉ
 ਰਹਿ ਲੇਰਾ ਮਾਤਾ ਰਿਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਹੁ ਤਹਿ ਬੇਨਾਜਾਨਉ ਬਾਪੁ ਬੀਰੁ ਲਾਖਾ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਤੇ ਸੁਰਹੋਇ ਜਾਤਿ ਮਖ ਮੈਸਤਿਤੁ
 ਬਾਪਿ ਸਿਖ ਲਾਈ ॥ ਨਰਤੇਉ ਪਾਜਿ ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿ ॥ ਸੋ ਅਵਧ ਪਸੈ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪ੍ਰਾਨਾ ਰਦੇ ਕੇ ਨੈਕਉ ਕਾਵੁ ਮੋਹਿ ॥
 ਰੋਗਾ ਮਾਧਿ ਲੋਬਿ ਬੁਝੁ ਜਨਉ ॥ ਸੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਧਾ ॥ ੨ ॥ ਗੋਰੁ ॥ ਮੇਰਿ ਲਾਗਤੀ ਤਲਾਖੇ ਲੀ ॥ ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਏ
 ਏਸ ਕੇ ਲੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲੈ ॥ ਐਰਾ ਮਨ ਮਬਿਨੁ ਬਾਪੋ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ ਗਾਇਕਾ ਬਾਛਾ ਛਾਟੁ ਟਲਾ ॥ ਬਨਰੇ
 ਬਤੁ ਮਾਧਨੁ ਪੁਟਲਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਨਾਗਾਉ ਪਾਇਆ ॥ ਕੁਰਹੇ ਤਤ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਿਖੈ ਹੋਰਿ ਪਰਨਾਹੀ ॥ ਐਸੇ
 ਰਿਖੈ ਰਿਖੁ ਗਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਪਤੋ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਪੋ ਨਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਗੋਰੁ ॥ ਅਰੁ ੨ ॥
 ਰਿਹਿ ਰਿਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੁਮਾ ॥ ਚਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਲੇਉ ਤਮ ਧਰਮਾ ॥ ਚਰਿ ਰਿਕਰਤ ਜਹਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧ ਲੇਖੀ ਲਾਕਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
 ਏਨ ਸਰੋਹ ਰਏਨ ਮਹਾ ॥ ਚਰਿ ਰਿਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖ ਜਾਮਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਿ ਰਗਾਖ ਸਹਰੇ ਪਰਨਾ ॥ ਅਜੈ ਮਲ ਕੀ ਬੇਕੁਠ ਹਿਥ
 ਕਾਜੁ ਅਪਕਾਵਤ ਕਾਨਿ ਕਾਰਹੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨੁ ਕੀ ਪੁਤਹੀ ॥ ੨ ॥ ਚਰਿ ਰਿਕਰਤ ਪੁਤ ਨਾਰਹੀ ॥ ਬਾਲ ਘਾਤ ਨੀਕ ਪਟਹਿ ਰਹੀ ॥ ਸਿਮਰ
 ਨਿਝੁ ਪਕੁਤਉ ਧਰਿ ਰਿਹਉ ਤਮ ਸਤਿ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕੇਸੀ ਕੰਸੁ ਮਬਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਵਾਨੁ ਕਾਈ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਪੁਣ ਵੈ
 ਨਾਮਾ ਐਸੇ ਹਰੀ ॥ ਜਾਨੁ ਜਾਪਤਉ ਅਪਦਾ ਟਹੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਗੋਰੁ ॥ ਭੈਰਉ ਰੁਤ ਸੀਤਲਾ ਘਵੈ ॥ ਧਰ ਬਾਹਨਉ ਚੁਛਾਰਉ ਰੁਵੈ ॥ ੧ ॥
 ਚਉਰਉ ਏਕ ਰਮਣੀਆ ਲੋਹਉ ॥ ਅਨ ਦੇਵ ਬੁਲਾਵਨਿ ਦੇਹਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਹਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਬਰਦਰਥੇ ਰਉਰੁ ਦਮ
 ਕਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਅਹਾਮਾਈ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕਹੈ ॥ ਨਰ ਸੈਨ ਚੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ਰੂਪ ਹੀ ਅਤੁਰੀਆ ਦਿਰੁ ਦਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਹੀਆ ਕਹਾਛਾ ਪਾਨੀ ॥
 ੪ ॥ ਰੁਮ ਰਿਰਾਮ ਨਾਮ ਰਹੀ ਤਾਪੁਣ ਵੈ ਨਾਮਾ ॥ ਏਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਰੁ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਮੇਬੀ ਠਲ ਦੇਖ
 ਆਪੁਰਖ ਕੇ ਸਮਝਉ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤੁ ਰੁਮ ਗੀਤਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯੇ ਕਾ ਕੇ ਰੁਖਾਤੀ ਬੀ ॥ ਲੈ ਕਰਠੇ ਗਾਟ ਗੀਤੋ ਹੀ ॥ ਗਤ ਲੀਨਾਤ ਜਾਤੀ
 ਬੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੇਤੁ ਰਮ ਰਾਹ ਦੇਉ ॥ ਸਉ ਲੇਬਲੁ ਟਚ ਕਿਆ ॥ ਅਵਤ ਦੇਖਾ ਥਾ ॥ ਮੇਦੀ ਕੇ ਘਰ ਥਾ ॥ ਪਾਕਵਾ ਕਾਲ ਕੁਰਮਾ ਰਿਆਥਾ ॥
 ੨ ॥ ਪ੍ਰੇਤੁ ਰਮ ਰਾਹ ਦੇਉ ॥ ਸਉ ਲੇਬਲੁ ਟਚ ਕਿਆ ॥ ਅਵਤ ਦੇਖਾ ਥਾ ॥ ਮੇਦੀ ਕੇ ਘਰ ਥਾ ॥ ਪਾਕਵਾ ਕਾਲ ਕੁਰਮਾ ਰਿਆਥਾ ॥
 ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਤੁ ਰਮ ਰਾਹ ਦੇਉ ॥ ਸਉ ਲੇਬਲੁ ਟਚ ਕਿਆ ॥ ਅਵਤ ਦੇਖਾ ਥਾ ॥ ਮੇਦੀ ਕੇ ਘਰ ਥਾ ॥ ਪਾਕਵਾ ਕਾਲ ਕੁਰਮਾ ਰਿਆਥਾ ॥
 ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਤੁ ਰਮ ਰਾਹ ਦੇਉ ॥ ਸਉ ਲੇਬਲੁ ਟਚ ਕਿਆ ॥ ਅਵਤ ਦੇਖਾ ਥਾ ॥ ਮੇਦੀ ਕੇ ਘਰ ਥਾ ॥ ਪਾਕਵਾ ਕਾਲ ਕੁਰਮਾ ਰਿਆਥਾ ॥
 ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਤੁ ਰਮ ਰਾਹ ਦੇਉ ॥ ਸਉ ਲੇਬਲੁ ਟਚ ਕਿਆ ॥ ਅਵਤ ਦੇਖਾ ਥਾ ॥ ਮੇਦੀ ਕੇ ਘਰ ਥਾ ॥ ਪਾਕਵਾ ਕਾਲ ਕੁਰਮਾ ਰਿਆਥਾ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

[illegible]

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

[illegible]

੧੬

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨੂਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਰਾਗੁ ਉਦੈ ਭੁਆਰੇਗੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ॥ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਕੁਦਿਲਤਾ ਜਾਨਮੁ ਕੁਰੇਗੀ॥
 ੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਈਸਾ ਜੀ ਅਕੇਜੀ ਵਨਾ॥ ਮੋਹਿਨ ਬਿਸਾਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਉਦੈ ਮੇਰੀ ਰਾਗੁ ਬਿਖਰਿ ਸਨਕਰਾ ਸੁਖੁ ਈ॥ ਭੰਗ
 ਟੁਕਾ ਰਵਿ ਸਰੀਰ ਕਲਜਾ ਈ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉਤੇਰੀ ਸਤਾ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲਾਹੁ ਜਨਕ ਹਿਨ ਬਿਲਾਬਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀ
 ਆਰੇਗੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ॥ ਬੇਗੁ ਪੁਰਾਸਹ ਕੋਨ ਉਸਦੁ ਖਾਮ ਦੋਹਨ ਹੀਤਿ ਹੀਠਾ ਈ॥ ਨੀਤ ਸਦੀ ਸਖਿਗਾਨੁ ਮਾਨੁ॥ ਕਉ ਫੁਲ
 ਖਤਾਨਤਰ ਸੁਜਵਾਹੁ॥ ੧॥ ਅਖੋ ਮੇਰਿ ਖੁਬਵਤਨ ਗਯਾਈ॥ ਉਤ ਪੈਰ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਉਦੈ ਕਉ ਮੁਦਾਇ ਮੁਸਦਾ॥ ਤਿਸਾਈ॥
 ਦੇਖ ਸੇਖ ਸੇਖ ਸੇਖ ਆਈ॥ ਆਬਾਦਾ ਨ ਸਦਾ ਮਸਹੁਰਾ॥ ਉਤੀ ਗਲੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰਾ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮੈਲ ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ॥ ਮਹਾ ਮੁਸਲ ਨ ਕੋ
 ਅਟਕਵੈ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ॥ ਜੇਹਾ ਮਸਹਰੀ ਸੁਮੀਤੁ ਆਰਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਆਪਦੁ ਅਵਧਾ
 ਰੁਗਯਾ ਪਦਾਇ ਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਰਮਾਰਾ॥ ਗਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਗੀ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ੧॥ ਕੋਥ ਨਿਜ ਰੋਗ ਮਕ ਮੇਰਾ ਟੰਡਲਾਇ
 ਆਜਾਇਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਉਦੈ ਬਨਿ ਜੋਰੇ ਗਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਉ ਬਾਪੁਰਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੁਸਨੁ ਲਾਇਆ ਬਿਖਲਾ ਦੀਸ ਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਉਰਵਾਰਾ
 ਕੇਦਾਰੀ ਆਲਿਖਿਲੇ ਤੁਆਲ ਪਤਲਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਰੂਨ ਲਗਈ ਤਨਿ ਲੇਸਰ ਬਜੀ ਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਜੈ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁੰਭ ਕਾ ਤੇਜਾਇ ਹੀ ਸਾਤਾ॥ ਮੇਰੇ
 ਗਮਈਏ ਰੋਗ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਆਪੁ ਤੁਰਿਓ ਜੈਦੈ ਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ
 ਸੁਆਮੇ ਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੋਇ ਆਕ ਛੁਆਰਾ ਪਤਨੁ ਸੁਖੁ॥ ੧॥ ਸਗਲ ਭਵ ਟਕੋਨ ਇਕਾਇਕ ਛਿਨ ਦਰਸੁ ਦੇਖਾਇ ਜੀ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਉਦੈ
 ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਜਾਇ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪੁਰਖੁ ਕਈ ਮੇਰਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਹੀ ਸਰਪਾਦ ਹਿਨ ਹੀ
 ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਆਪੁਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਹੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ॥ ੩॥ ੨॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਸਤਨੁ ਗੀਸਤੁ ਤੇਰਾ ਰਵਿ
 ਆਪੁ ਪੁਜਾਰਾ॥ ਤੇਰੇ ਜੁਗਤੀ ਨੇ ਦਿਲੈ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਆਪਾ॥ ੧॥ ਪੁਰੇ ਕੇ ਸੇ ਪਾਇ ਬੈਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਉਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ॥ ਜਤੈ ਆਪੁ
 ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਉਦੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਰਮਾਨਿ ਰੂਪੀ ਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਲੋਇ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੁਟੀ ਐ ਜਿਹਾ ਸਾਧੈ ਸਭਾ
 ਧਿਰੇ ਈ॥ ੨॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਐ ਸੰਕਾਸੁ ਨਿਕੇਟ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਸੀਸ ਸਦਿ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨ ਹਿਰੈ ਆਉ ਮਾਨੁ॥ ੩॥ ਆਪੁ
 ਹਉ ਦੁਖ ਪਖਾਗੀ ਐ ਘਟ ਭੀਤ ਰਿਬਿ ਬਿਧਿ ਬਿਕਾਗਾ॥ ਸੁਖਿ ਕਵਨ ਪਹੋਇ ਬੈਸੁ ਚੰਡੀ ਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਧਿ ਹਾਗਾ॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਖੁ
 ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੀਸਾਗਾ॥ ਪਰਸਮਾਨੇ ਤਾ ਬੋਲੁ ਏ ਕਨਿ ਕੋ ਤੇਤਨ ਹੀ ਬਾਗਾ॥ ੫॥ ਪਰਮ ਪਰਸਹੁ ਰਹੇ ਈ ਐ ਪੁਰਖੁ
 ਲਿਖਤ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਾ॥ ਉਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟ ਕਥ ਬਨ ਰਕਪਾਟਾ॥ ੬॥ ਚਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਕੁਰੀ
 ਬੀਧਨ ਕਾਇ ਬਿਕਰਾ ਸੇਈ ਬਸਿਰ ਸਿਮਾਨਿ ਲੇ ਕੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬੀਚਾ॥ ੭॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਕਰ ਕੀ ਦੇਣਾ ਹੀਨਟ
 ਰੈ ਭੁਮਰਾਸਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨ ਹੀ ਉਪਜੈ ਤੇਰੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ॥ ੮॥ ੧॥ ੫॥ ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨੂਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਉਕੀ॥ ਮਿਗਮੀਨ ਕ੍ਰਿਪਤੰ ਗੁਣੰ ਚਰਏ ਕਵੇ ਪਦਿਨਾਸਾ॥ ਪੰਚ ਦੇਵ ਅਸਾ ਪ੍ਰਭਾ
 ਹਿਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸਾ॥ ੧॥ ਅਧੋ ਅਧਿਕਾ ਧਿਤ ਕੀਨਾ॥ ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ ਉਦੈ ਰਿਗ ਵੇਦ ਜੋਨਿ ਮੁਖੇ ਰਿਖੈ

[illegible]

ਜਾਜਿਸਾਮਨੀਹੋਇਨਤੈਸਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਨਤਪਤਿਏਕੁਸਿਧਾਸਨਿਸੋਇ॥ ਅਭੁਖਾਏਅਭੁਖਾਏਅਭੁਖਾਏ॥ ਅਭੁਖਾਏਅਭੁਖਾਏਅਭੁਖਾਏ॥
 ਸੋਗਭਿਭਈਹਮਾਗੀ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਅੰਗਪਸਿਹਜੇਸੇਹਰਿਅਬਕਛੁਮਾਮੁਜਨਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਕਟਕਜੈਸੇਛੁਛਿਪਰੇਅਬਕਛੁਮਾਮੁਜਨਾਇਆ॥
 ਨਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਰਹਉ॥ ਏਕਾਨੇਕੈਸੁਆਮੀਸਭਘਟੇਗਵੈਸੋਈ॥ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਥਪ੍ਰੀਤੈਸਾਜੇਹੋਇਸੁਰੋਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਭਿ॥
 ਜੰਝਿਅਥੀਰੇਮੋਹਟਸਹਮਪ੍ਰੇਮਬਧਨਿਤੁਮਥਯੋ॥ ਅਪ੍ਰੇਛੁਟਨਕੋਜਤਨੁਕਰਹੁਮਛੁਟੇਤੁਮਅਰਧੋ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇਜਨਤਹੁਜੈਸੀਤੈਸੀ॥
 ਅੰਬਕਾਕਰਹੁਗੈਐਸੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਅੰਨ੍ਹਪਕਰਿਫਾਂਕੇਓਅਰੁਕਟਿਓਰਾਂਧਿਓਓਬਹੁਬਾਨੀ॥ ਖੰਡਪੰਡਕਰਿਓਜਨਿਕੀਨੋਤੁਓਨਥਿ॥
 ਸਰਿਓਪ੍ਰੀਤ॥ ੨॥ ਮਾਪਨਬਪੈਨਹੀਕਿਸੀਕੋਤਾਵਨਕੋਹਰਿਰਜਾ॥ ਮੋਹਪਟਲਸਭਜਗਤੁਥਿਅਪਿਓਭਗਤਨਹੀਸੀਤਾਪ੍ਰ॥ ੩॥ ਕਹੋਰੇ॥
 ਦਿਦਸਭਗਭੇਇਕਬਦੀਅਥਇਹਕਾਸਿਉਕੀਐ॥ ਜਾਕਾਰਨਯਤੁਮਅਰਧੋਸੋਦੁਖਅਜਹੁਸਹੀਐ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗਭਿ॥ ਗਦੁਲ
 ਚੰ॥ ੧॥ ਪੁੰਨਫਲਿਓਇਓਬਿਰਥਾਜਾਤਾਸਥਿਥੇਕੇ॥ ਗਜੇਇਦੁਸਮਸ੍ਰੀਗਿਹਆਸਨਥਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥ ੧॥ ਨਾਈਰਾ
 ਏ॥ ੨॥ ਜਾਕਾਮਕੋਰਹੁ॥ ਜਿਹਹੁਅਨੁਸਥੀਸਭਜਾਐ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਜਾਨਿਆਜਾਨਿਭੁਏਹਮਥਾਵਰੇਰਾਅਓਰਦਿਦਸਜਾਐ॥ ਇੰ
 ਦ੍ਰੀਸਥਲਨਿਬਲਾਥਿਥੇਕਰ॥ ਪਰਮਾਥਪਰਦੇਸਨਹੀ॥ ੨॥ ਕਹੀਅਤਅਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪ੍ਰਮਾਇਆ॥
 ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਸਮਤਿਪਰਹਰਕੋਪਕਰਹੁਜੀਵਇਆ॥ ੩॥ ੩॥ ਸੋਗਭਿ॥ ਯਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਗਚਿਤਮਨਿਕਾਮਯੋ
 ਨੁਬਸਿਜਾਕੇ॥ ਚਰਿਪਦਾਥਾਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਦਰਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੇ॥ ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨ॥ ਅਵਰਸਭਤਿਆ
 ਓਬਚਨਰਚਨ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਨਨਾਖਿਆਨਪੁਰਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਧੂਰੀ॥ ਬਿਆਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਾ॥
 ਰਬੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਤਛੁਨਿਬਭੈਰਾਓਲਿਦਲਗੀ॥ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਥੁ
 ਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮਮਰਨਭੈਰਾਗੀ॥ ੩॥ ੪॥ ਸੋਗਭਿ॥ ਜਉਤੁਮਗਿਰਦਰਤਉਹਮਮੋਗਾ॥ ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮ
 ਰਏਚੁਕੋਗਾ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰਹੀ॥ ਤੁਮਸਿਉਤੋਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਾ
 ਉਤੁਮਦੀਵਰਤਉਹਮਬਾਤੀ॥ ਜਉਤੁਮਤਿਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਸਾਚੀਪ੍ਰਿਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਗੀ॥ ਤੁਮਸਿਉ
 ਜੋਰਿਅਵਰਿਸੀਓਤੋਰੀ॥ ੩॥ ਜਹਜਹਜਾਉਤਹਤੇਰੀਸੇਟਾ॥ ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਉਗਨਦੇਵਾ॥ ੪॥ ਤੁਮਚੇਰੁਜਨਕਟਹੀ॥
 ਜਾਮਠੀਸਾ॥ ਚਗਤਿਹੋਤਗਵੈਰਵਿਦਾਸਾ॥ ੫॥ ੫॥ ਸੋਗਭਿ॥ ਜਲਕੀਰ੍ਹਿਰਿਪਦਨਕਾਬੰਭਾਰਕਰੁਛੀਦਕਾ
 ਗਾਗਾਹਾਰੁਮਾਸਨਾਨੀਕੋਪੰਜਹੁਪੰਖਿਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੋਗਾਕਿਆਤੇਗਾ॥ ਜੈਸੇਤਰਦੁਰਪੰਖਬਸੈ
 ਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਰਾਖਪੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਦ੍ਰਾ॥ ਸਾਦੇਤੀਨਿਹਾਥਤੇਰੀਸੀਦ੍ਰਾ॥ ੨॥ ਬੀਕੇਬਲਪਾਗਸਿਟਥੇਰੀ॥
 ਇਹੁਤਹੁਏਇਹੋਰਸਮਕੀਦੇਰੀ॥ ੩॥ ਉਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਗੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ ੪॥ ਮੋਹੀਜਾਓ
 ਕਮੀਨੀਪਾਓਕਮੀਨੀਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਗਾ॥ ਤੁਮਸਗਨਗਤਿਰਾਜਰਾਮਚੰਦਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥ ੫॥ ੫॥
 ਸੋਗਭਿ॥ ਚਮਗਟਾਗੀਠਿਨਜਨਦੀ॥ ਲੋਗੁਗਰਾਵੈਪਨਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਮਾਰਨਹੀਜਿਹਤੇਪਉਨਾਹੀਗੈਬੀ
 ਓਉਰੋਪਉ॥ ੧॥ ਏਤੋਗੁਰੀਠੀਠਿਖਗਾਬਿਗੁਤਾ॥ ਹਉਬਿਨੁਗੀਠੇਜਾਇਪੁਤੁਰਾ॥ ੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁਚਪੈਰਾਮਨਾਮ॥

[illegible]

ਸੁਰੀ॥ ਉਚੇਰੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲਰ ਸੋਈ॥ ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਟਿ ਰਹੁ ਨ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੇਖ ਘਰੀ ਠਾਠਾ ਜਾਨਿ ਗਏ॥
 ਘਾਸੁ ਰਹਿ ਘਾਇ ਭਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟਿ ਬੁਝ ਜੇਹਾ॥ ਓਇ ਰੀਸਾ ਗੇਕਾ ਦੁਸ ਦੇਹਾ॥ ੨॥ ਘਰੀ ਨਹਿ ਉਹਿ ਰਿਹਾ ਬਾ
 ਗੀ॥ ਉਹੁ ਤਉ ਤੁਰੁ ਤੁਰੁ ਰਿਹਾ ਗੀ॥ ੩॥ ਕਹਿ ਰਹਿ ਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਟੁਟਿਆ॥ ਹਮ ਤਉ ਏਕ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੁਟਿਆ॥ ੪॥ ੩॥
 ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ— ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਹਿ ਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਦਾਹਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਪਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਧਮਾਰੀ॥ ੧॥
 ਟਟ ਸਾਸਿ ਪਿਕਰ ਲੈ ਸਕੁ ਪ੍ਰਿਧੁ ਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਤੁਝ ਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀਰੁ ਵਪੰਨ ਰਾਮ॥ ਮਗਨ ਜੀਅ ਸਰਨ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਨ ਕਾਮ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਗਤਿ ਨਾ ਹੀਰਾ॥ ਉਚਨੀ ਚਰੁ ਮਤੇ ਤੇਰੇ ਅਲ ਜੁਸ ਸਾਹੁ॥ ੨॥ ਕਹਿ ਰਹਿ ਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਏ
 ਕਰੀ ਜੈ॥ ਜੈਸਾ ਤੁਝੈ ਸਾਤੁ ਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀ ਜੈ॥ ੩॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਸੋਧੈ ਹੋਇ॥ ਬਗਨ ਅਬਗਨ ਰੰਗੁ ਨਹਿ
 ਈ ਬੁਝ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨਿ ਮੈ ਜਾਗਿ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੁਦ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀਤੋ ਮਚੈ ਰਚਮਲੇ ਛਮਨ ਸੋਇ ਪਹੋਇ ਪੁਨੀ
 ਤੁਹ ਗਵਰੇ ਬੁਝਨ ਤੇ ਅਪੁਤਾਰਿ ਰਹੇ ਕੁਲ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਪੀਨਿ ਸੁਗਾਉ ਪੀਨਿ ਸੁਰਾਉ ਪੀਨਿ ਪੁਨੀ ਤਕੁ ਟੁਬੁ ਸਭ ਲੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਹੁ
 ਬੁਝ ਜੇ ਅਨਰ ਸੋਇ ਰਸ ਮਗਨ ਰਹੇ ਬਿਖੁ ਬੋਇ॥ ੨॥ ਪੀਨਿ ਤੁਸੁ ਰਹੁ ਪਤਿ ਰਾਜਾ ਰਗਤ ਬਾਬਰ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜੈ ਸੇਖੁ ਰੰਗ
 ਪਾਤਰੈ ਜਲ ਸਾਮੀ ਪੁਨਿ ਰਹਿ ਦਾਸ ਜਨ ਮੇਜ ਗਿਓਇ॥ ੩॥ ੨॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਰਾਗੁ ਗੋਬਿੰਦੀ ਰਹਿ ਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੨॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਰਾ ਗਾਇ
 ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦ ਹਮ ਰਾਪਿਤ ਮਾਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ॥ ੨॥ ਰਹਾਉ
 ਗੁਰੁ ਮੁਕੰਦੇ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤ ਕਿਨੀ ਸਾਨੀ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦ ਦੁਰਬਲ ਪਨੁ ਲਾਪੀ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ
 ਹੁ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰਾ॥ ਹਮ ਰਾਕਰਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਪੁਏ ਦਰਬਾਰੀ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਉਪਮਾ ਬਿਨੁ
 ਪਰਗਾਸਾ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀ ਦਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਰਹਿ ਦਾਸ ਅਬਰਿਸਾ ਚੁਕੀ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਪੁ ਕੀ॥ ੧॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਜੇ ਓਹ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰ ਬਨਾਵੈ॥ ਜੇ ਓਹ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾਵੈ॥ ਜੇ ਓਹ ਪੁਸ਼ਪਤਾ ਦਿਵਾਵੈ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਤੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਕਾਨਿ ਦੁਕਰੈ ਸੇਤ ਗੈਸ ਰਪਰ ਜਾਨੁ ਨ ਰਹੀ ਪਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਉਹੁ ਗੁਰੁ ਨ ਕਰੈ ਕੁਲ ਖੇਤੀ॥ ਅਰਪੇ ਨਾ ਰਿਸੀ ਕਹਿ ਸਮੇਤੀ॥ ੨॥
 ਗਲੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਣੀ ਸੁਣੈ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਣੈ॥ ੩॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ॥ ਰੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਿਪਾਵੈ॥
 ਅਪਨ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਨਾ ਸੀਵੈ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਹੁ ਜੋ ਨੀਚੀ ਵੈ॥ ੪॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾ ਕਰੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਰਾਇ॥
 ਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਕਹੁ ਰਹਿ ਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ॥ ੫॥ ੨॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ—
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਹਿ ਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਪਦੀ ਐਗੁਨੀ ਐਨਾ ਮੁਸਤੁ ਸੁਨੀ॥ ਐਨਾ ਰਹਿ ਉਨ ਦਰਸੈ॥ ਜੇਹਾ ਕੰਠੁ ਰਿਹੈ
 ਹੋਇ ਕੈ ਸੇਜ ਉਪਾਰ ਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ॥ ੧॥ ਦੇਵ ਸੰਸਾਰਿ ਨ ਛੁਟੈ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤ ਸਰਦਿ ਨ ਪੰਚਨ ਮਿਲਿ ਛੁਟੈ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਬੁਝ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਤੁ ਤਹ ਮਜੇ ਕੀ ਸੀਨੀਆ ਸੀ॥ ਭਿਆਨੀ ਕੁਨੀ ਸੁਹਮ ਦਾਤੇ ਹੋਇ ਬੁਝਿ ਕਬਿ ਨਾਮੁ
 ॥ ਕਹੁ ਰਹਿ ਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਾਨੁ॥ ਮਿਠੁ ਲਿਖੇ ਸੈ ਸੇਬ ਉਰੇ॥ ਐਹਿ ਪਾਤੁ ਨ ਪੁਨਾਏ ਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਨਾਏ॥ ੨॥ ੧॥

ਅਸਤੁ ਬਨਰਸੀਆ ਸੰਪਸਾਨਾ ਚਰਸਾਪਿਤ ਬਿਪ੍ਰਕਰਤਿ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਰਵਿ ਦਸ ਦਸ ਨਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਲਕ
 ਮਿਲਤੁ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਬੁਕਦ ਨ ਕਰਤਿ ਰੋਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਪਰਮਗਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੇਕ ਪਰੇਕ ਪਾਉ ਧੋਵੁ ॥
 ਅਵੇਗੀ ਨੀਵਕੁ ਲਗੁ ਸੇਵੁ ॥ ੧ ॥ ਜੋਈ ਜੋਈ ਜੋਰਿ ਸੇਈ ਸੇਈ ਛਾਇ ॥ ਭੂਰੇ ਬ ਨ ਜਿਉ ਰਿਹੀ ਗਈ ਰਹਿ ॥
 ਛਾਇ ਦਿਦਸੁ ਭਇਓ ਬਾਛੇ ਕੋ ॥ ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਰੋ ਸੇਈ ਸੇਈ ਦੇਖਿ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਾ ਬਾਣੀ ਰਗਤ ਪੀਏ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਬ੍ਰਮਤ ਛਿਰਤ ਬੁਧਨ ਮ ਬਿਲਾਸੇ ਤੁਮ ਨੁਪ ਨਹੀ ਪੀਰੇ ॥ ਲਾਲਚ ਬਿਪ੍ਰਕਮ
 ਬੁਧ ਪਰਤ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਗੀਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪ੍ਰਕਲ ਮੀਠਲ ਗੋਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨੀਆ ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪੀ
 ਰਿਬ ਛੀਅਨ ਭੀਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਛਿਰਤ ਸੀਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਤਿ ਜਨਿ ਨਹੀ ਬਿਦੈ ਨ ਦਾਮੀ ਜਲਤ ਜਲ ਜਮ ਛਿਪ ਪਰੇ ॥
 ਬਿਪ੍ਰਕਲ ਮੀਠਲ ਗੋਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨੀਆ ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪੀਰੇ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ਗੁਰਿ ਪਨੁ ਦੀਅਾ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨ ਦੇ
 ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੀ ਸੁਖ ਜਨਿ ਮਾਤਿ ਪਤਿ ਅਪਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਰਏ ॥ ੩ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਿ
 ਧਿਆ ॥ ਪੀਏ ਪਨੁ ਪਾਇ ਅਪਰਣੀ ਪਰਮਿ ਲਿਜਨ ਮੰਤ ਸਮਾਨੀਆ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਅਸਾ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਮ ਦੇਉ ਮਨੁ ਛੀਟਾ ॥ ਅਦਾ ਮਕੋਛ ਪਿਰੇ ਰੋਇ ਲਿਖੀ ਟਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਨ ਰਸਾਨਿ ਅਗਿਕੈ
 ਪੀਰਿ ਚਰਨ ਕਰੀ ॥ ਸੀਚ ਕੁਲਾ ਜੁਲਾਹ ਰਹਿ ਭੁਨੀ ਗੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿ ਦਾਸੁ ਦੁੰਦਰ ਦੇਰ ਨਿਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਰੀਆ ॥
 ਅਸਪਰਗਟੁ ਰੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਰਿਦਸ ਨੁਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੈਨਾਈ ਬੁਤ ਕਾਰੀਆ ਚਿਤੁ ਪਰਿਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥ ਚਿ
 ਵੈਦ ਸਿਆ ਪਕੜੁ ਤੁੰਗਤ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਣੇ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਈਆ
 ਪੀਰੁ ਰੁਝਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਅਸਾ ਬਾਣੀ ਪੀਏ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਰੇਚਿਤ ਚੇਰ ਸਿਕੀ ਨਦ ਵਿਆਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬਿਤ ਜਲੀ
 ਕੋਈ ॥ ਜੋਧਾ ਦਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪੰਡਰ ਕਉ ਕਰਤ ਕੈ ਸੁਰੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨੀ ਕੋਰੇ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤੀਆ ਦਸਦੁ
 ਆਗਾ ਦੇਇ ਅਹਾਗ ਮਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਪਸਮੁ ਪਮਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕ੍ਰਿਮੀ ਜਲ ਮਹਿ ਤਨਤਿ ਸੁਬਾਹ ਰਿਪਖ ਸੀਤੁ ਤਨਤੀ
 ॥ ਪੁਰਨ ਪਰਮਨੀ ਦਮੋਦਰ ਸਮਣੁ ਦੇਉ ਮਨਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ ਕੁਪਤੁ ਰੋਇ ਰਚਤਾ ਰੋਮ ਰਗੁਨਾਰੀ ॥ ਕਰੈ ਪੀਰ
 ਪੁਰਨਤਾ ਪੁਕੋ ਮਤ ਰੇਜੀ ਅਤਰੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਨਾਸਰੀ ਪਨਾ ॥ ਗੋਪ ਬਰੇ
 ਆਰਤਾ ਜੋ ਜਨਮੁ ਮਗੀ ਰਗਤਿ ਕਰਿ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕਾਜ ਸਦਾ ਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਇਸੀ ਪਾਮੀ ਗਉ ਪੀਉ ॥ ਰਮ ਰਾਖੁ ਸੀਕ
 ਰੋਸਿ ਤਨਿ ਉਪਾਪ ਨੀਆ ਛਾਦਨ ਨੀਕਾ ॥ ਅਨਾਜੁ ਮਾਗਉ ਸਤ ਸੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ਭ੍ਰੇਸਮ ਗਉ ਲਵੇਰੀ ॥ ਇਕਤਾ ਜਨਿ ਤੁਰੀ
 ਗੋਰੀ ॥ ਪਰਕੀਰੀ ਤਨਿ ਰੀਰੀ ॥ ਸਨੁ ਪੀਨ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਚਰੁ ਅਸਾ ਸੇਖ ਛਹੀ ਦਰੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਦਿਲੁ ਮੁਖ ਬਿਜੀਨ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਰੋਗੁ ਮਖਿ ਰੋਗੁ ਸਿਕੀ ਦੇਕ
 ਚਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਤੇ ਧ੍ਰੁਵ ਪੁਦਾਇ ਰੀਦੀ ਦਰੋ ॥ ਦਿਸਰਿਆ ਜਿਨਾ ਸੁਰੇ ਰੁਝਿ ਰੁਬੀਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੀ ਪੀਏ ਬਿਬਿ
 ਇਦਰਿ ਦਰਦੇ ਮਸੇ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਨੁ ਦੇਵੀ ਮਉਆ ਏਸ ਛਲੁ ਸੇ ॥ ੨ ॥ ਪਰਕੁ ਦਗਾਰਾ ਪਾਭਾ ਮਗਮ ਬੇਨਤਿ ॥ ਜਿਨ ਪਾਭ

[illegible]

ਟੁੰਗੀ ਦਾ ਬਾਹਰ ਪਾ
 ਟਿਐ ਬੈਸਾ ਰਾਸੀ
 ਵੀ ਮਝੇ ਨਾ ਦੇਹਿ
 ਜੇ ਤੂੰ ਦੇਵੈ ਰਖਾਸੀ
 ਜੀਤਿ ਜਗੀਰ ਪੁ
 ਛੇਹਿ ॥ ੨ ॥

[illegible]

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

[illegible]

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਸਦਾ ॥ ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੇਇ ਰਾਗੁ ਤੇਰੇ ਭਉ ਭਉ ਤੇਰੇ ਜਾਇ ॥

ਸਚੁ ਦਿਸਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵੈਕੁਨਾ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਕੁ ਭਉ ਭਉ ॥
ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਆਇਆ ਹਕਾਰ ਚਲਣ ਵਰਾਹਿ ਰਾਮਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੇ ਭਉ ਭਉ ਗਤਿ ਤੇਰੇ
ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਰਗੁਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਪਾਸਿ ਜੀਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ਬੇਨਤੀ ॥ ਪੈ ਜਗਪੁਰਾਨ ਦਸਿ ਜੀ
ਇ ॥ ਪੈ ਜਗਪੁਰਾਨ ਦਸਿ ਜੀ ਨਹਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇ ਪੁਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੇ ॥ ਅਤਿ ਰਚਾਇਆ ਹੋਇ ਬੇਨਤੀ ਜਮ ਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ
ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਪੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰਿਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪਤੁ ਪੰਨੁ ਕਰੈ ਸਾਥਾ ਸਿਜੀਇ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ
ਸਿਖ ਸੁਠੁ ਪੁਤਰਾਈ ਹੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਣਾ ॥ ਉਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਇ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਰਗੁਣਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਪੁ ਕਰੈ ਸਾਥਾ ਸਿਜੀਇ ॥ ਗੁਰਗੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਰਾਣਾ ਰਾਵੈ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਦਸਹਿ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਅਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵੈ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤਰ
ਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾ ਸਿਜੀਇ ॥ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਠੇਕਾ ਹੀ ਗੁਰਗਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਪਾਸਿ ਜੀਇ ॥ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮਤਿ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੁਲਿਨ ਰਾਇਆ ॥ ਮਿਤੁ ਪੈਛੈ ਮਿਤੁ ਦਿਗੁਣੈ
ਜਿਸੁ ਮਿਤਕੀ ਪੈ ਜਗਵੈ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਪੁਤਰਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈਨਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਤਪਿ ਹੋਵੈ ਬਹਿਰਾ ਜੁਅਪਿ
ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧ ਪੁਤਰਾਈ ਰਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ
ਰਬਾਣੁ ਜੀਇ ॥ ਕੇਸੇ ਗੋਪਾਲ ਪੰਤਿ ਸਦਿ ਅਪੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਇ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜ੍ਹੀ ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਗੈ ਬੇਰ
ਣੁ ਹਰਿ ਗੁਰਗੁਣਾਵੈ ॥ ਪਿਤ੍ਰ ਪਤਨਿ ਕਿਰਿਟੀ ਵਾਕੁਲ ਹਰਿ ਸਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿਗੁਣਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਕੇਰੁ
ਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਇ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ॥ ਗੁਰਸਬਦੁ ਨਿਸਾਣੁ ਜੀਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜੋ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੁਰਗੁਣ
ਮੰਗਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਇ ॥ ਮੇਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇਆ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਇ ॥ ਸਭ ਪਦੈ ਪੈਰੀ ਸਾਧੁ ਗੁਰੁ ਕੇਰੀ ਜਿਥੇ ਭਉ ॥
ਪੁਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਹੀ ॥ ਠੇਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਾਇ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਹਿਤਾਣੀ ਦੀਵਾਨੁ ਆਇ ॥ ਹਰਿਗੁਣ
ਆਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਇ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਣੁ ਸੁੰਦਰੁ ਸਰਜਗਤ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਇ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਕੀਵਾਰ ਰਾਇ ਬਯਾਵੈ ॥ ਤੁਝਾ ਸਤੈ ਰੂਮਿਆਖੀ ॥ ਨਉ ਕਰਤਾ ਕਾਵਰੁ ਕਰੇ ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੇ ਖੀਵੈ ॥ ਦੋਹ
ਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਿਰਾਵੈ ਪਾਰਿ ਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪਸੀਵੈ ॥ ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਇ ਪੀਵੈ ॥ ਲਹਣੈ ਪਾਰਿ ਨਹੀ
ਸਿਰਿ ਕਰਿ ਸਿਠਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ਸਹਾਇ ਕਾਇ ਤੇ ਸੁਜੀਵੈ ॥ ੧ ॥ ਲਹਣੈ ਦੀਟਿ ਰਾਈ ਮੈ ਨਾਨਕ ਦੇਰੀ ਪਟੀ ॥ ਜੋ ਬਿਰਾ
ਜੁਗਰਿ ਸਾਇ ਸਹਕਾਇ ॥ ਠੇਕੇ ਪਲਟੀ ॥ ਮੈਲੈ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਮਲਿ ਤਖਤ ਬੈਠਾ ॥ ਗੁਰਗੁਣੀ ॥ ਕਰਹਿ ਜਿ ਗੁਰਗੁਣ ਸਾਇ
ਜਿਲਜੇ ਗੁਮਾਸਤੁ ॥ ਟੀਚ ਟੀਚੀ ॥ ਟੀਚਰ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨਾਮ ਦੇਖ ਟੀਚੀ ॥ ਪਰਹੈ ਦਿਤੁ ਪਸਮਦੀ ॥ ਆਪ ਹਰ
ਬੇਰਦ ਬੀ ॥ ਹੋਵੈ ਸਿਠਤਿ ਪਸਮਦੀ ॥ ਗੁਮਾਸਤੁ ਕਰਸੁ ਟੀਚੀ ॥ ਤੁਝਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਟੀ
ਮੈ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਗੁਣਾਇਆ ॥ ਕੀਉ ਵੇਦੁ ਬੋਲੁ ਹਰ ਟੀਚੀ ॥ ਪਤੀ ਕਉ ਲੁਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਪੀਰੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰ ਟੀਚੀ ॥

ਸਨਮੁਖਾਪਦਿਅਮੋਖੰਗਾਦੁਣੀਚਉਣੀਕਰਮਤਸਚੇਕਸਚਏਅਚਰੇਸੀਰੇਚੰਦੁਗਾਪਚਏਏਅਚੋਰਿਅਥਿਤਾ ॥

੧੪ ਸਭਿਨਮੁਕਤਪੁਰਖਤਿਰਹਉਨਿਰੰਦ੍ਰੇ ॥

ਅਕਲਪੁਰਤਿਅਜੁਸੈਰੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਦਯੋਪਤਿਸਹੀਪਹਿਲੇਕੇ ॥ ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਪਿਆਇਬਰਦਾਰਾਸਹਿਸੰਹਰਸਦਾਬਿਖਿਆਤਾਰਾਸੁਚਰਨਲੇਹੇਏਏ
ਸਾਦਉਤਉਪਰਮਹੁਤਨਾਨਕਕੁਨਗਦਉ ॥ ੧ ॥ ਗਾਦਉਗੁਨਪਰਮਹੁਤੁਸੁਖਸਾਗਰਦੁਰਤਿਨਿਦਾਹਣਸਬਦਸਗੇਗਾਦਉਗੁਤੁ
ਭਧੀਰਮਤਿਸਾਗਰਜੋਗੀਜੰਗਮਪਿਆਨੁਪਗੇਗਾਦਉਇੰਦਇੰਦਾਇਕਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਅਤਮਰਸੁਜਿਨਿਜਾਣਿਨੀਕਥਿ
ਕਲ੍ਹਸੁਜਸੁਗਾਦਉਗੁਨਾਨਕਰਾਜੁਜੇਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓਗਾਦਉਜਨਨਕਦਿਚੁਕਤਿਜੋਗੇਸੁਰਹਰਿਸਪੁਰਨਸਰਬਕਲਾਮ
ਗਾਦਉਸਨਕਦਿਸਾਪਸਿਧਾਦਿਕਮੁਨਿਜਨਗਾਦਉਅਭੁਲਫਲਾਗਾਦੈਗੁਣਧੋਮੁਅਟਲਮੰਗਲਦੈਭਗਤਿਗਾਇਰਸੁਜਾਣਿ
ਓਕਥਿਕਲ੍ਹਸੁਜਸੁਗਾਦਉਗੁਨਾਨਕਰਾਜੁਜੇਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓਗਾਦਉਕਪਿਲਾਦਿਮਾਦਿਜੋਗੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਮਾਦੁ
ਭਵੇਗਾਗਾਦੈਜਮਦਗਨਪਰਸਗਮੇਸੁਰਕਰਕੁਰਾਹੁਪੁਤੇਜੁਹਰਿਓਏਏਅਕੁਬਿਦੁਰੁਣਗਾਦੈਸਰਬਤਮੁਨਿਨਿਜਾਣਿਓ
ਕਥਿਕਲ੍ਹਸੁਜਸੁਗਾਦਉਗੁਨਾਨਕਰਾਜੁਜੇਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓਗਾਦਉਗੁਣਬਰਨਚਰਿਖਟਦਰਸਨਕ੍ਰਮਾਦਿਕਸਿਮਰੇ
ਬਹੁਨਾਗਾਦੈਗੁਣਸੇਸੁਰਸਜਿਹਬਾਸਮਾਦਿਅੰਤਿਲਿਦੁਰਾਹਿਪੁਨਾਗਾਦੈਗੁਣਮਹਾਦੇਉਧੈਗਾਗਿਨਿਨਿਪਿਆਨਾਸਿ
ਭਰਿਜਾਣਿਓਕਥਿਕਲ੍ਹਸੁਜਸੁਗਾਦਉਗੁਨਾਨਕਰਾਜੁਜੇਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓਗਾਦਉਜੋਗਮਾਣਿਓਬਸਿਓਨਿਰੰਦ੍ਰੇ ॥ ੨ ॥
ਭਰਿਸਿਸਟਿਸੰਗਲਏਪਰੀਨਮਿਲੇਤਰਿਓਨਿਰੰਤਰਿਗੁਣਗਾਦਉਸਨਕਦਿਅਦਿਜਨਕਾਦਿਚੁਗਾਹਲਗਿਧੀਨਿਧੀ
ਗੁਰੁਪਤਿਜਾਨਾਮੁਸਕਯਾਬੁਭਲੇਜਗਿਪਾਤਲਪੁਰੀਜੈਕਾਕੁਪੁਨੀਕਥਿਜਨਕਲ੍ਹਦਖਾਣਿਓਹਰਿਨਾਮਹੀਕਨਨਕਗੁਰਾਉ
ਜੋਗੁਤੈਮਾਣਿਓ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀਤੈਮਾਣਿਓਲਿਓਬਲਕਾਦਨਓਓਓਤੈਰੈਮਾਣਿਓਗੁਰੁਪੁਦ੍ਰਿਸੁਕਹਾਓਓਗੁਮਾਪੁਰਿ
ਆਮੁਗਾਰਿਕਸੁਕਿਰਤਾਰੁਕੀਓਓਕਸੈਣਕਉਗਾਮਰੈਭਗਤਚਨਦੀਓਕਲ੍ਹਚੁਗਿਪ੍ਰਮਾਣਨਾਨਕਗੁਰਮੀਗਾਦਉ
ਕਹਾਓਓਸੀਗੁਰੁਗਾਮਾਬਿਚਲੁਅਟਲੁਅਦਿਪੁਰਖੁਦੁਰਮਾਣਿਓ ॥ ੪ ॥ ਗੁਣਗਾਦੈਗਦਿਦਾਸੁਰਗੁਜੈਦੇਵਤੋਚਨਾ
ਨਾਮਭਗਤੁਕਬੀਰਸਦਾਗਾਦਉਸਮਲੋਚਨਾਭਗਤੁਕ੍ਰੋਏਗੁਣਗਦੈਸਹਜਿਅਤਮਰੰਗੁਮਣੈਜੋਗਪਿਆਨਿਗੁਰਗਿਆਨੀ
ਬਿਨਾਪੁਰਮਦਹੁਨਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖਦੇਵਪਰਿਪਤੁਗੁਣਗਦੈਗੋਤਮਰਿਖਿਜਸੁਗਾਓਓਕਥਿਕਲ੍ਹਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰੰਤਿਨਵਤਨੁ
ਜਗਿਓਓਓ ॥ ੫ ॥ ਗੁਣਗਾਦਉਪਯਾਤਿਭਗਤਨਾਗਾਦਿਗੁਜੰਗਮਾਮਹਾਦੇਉਗੁਣਗਦੈਸਦਾਜੋਗੀਜਤਜੰਗਮਾਗੁਣਗਾਦੈ
ਮੁਨਿਦੁਸੁਜਿਨਿਬੇਟਕਾਕਰਨਬੀਚਭੀਆਬ੍ਰਹਮਾਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਿਹੁਕਸਿਸਭਸਿਸਟਿਸਦਰੀਆਬ੍ਰਹਮੰਰੁਖੰਪੁਰਨ
ਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਨਿਗੁਣਸਮਜਾਣਿਓਜਪੁਕਲ੍ਹਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸਹਜਾਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ ॥ ੬ ॥ ਗੁਣਗਾਦਉਨਦਨਾ
ਧੀਗੁਰਸਾਚਿਸਮਾਣਿਓਆਧਾਰਗੁਣਗਦੈਜੋਨਚਕ੍ਰਦੈਕਹਾਓਓਗੁਣਗਾਦੈਬਲਿਗਾਉਸਪਤਪਤੰਬਸੰਗਿਭਗਤਿਉ
ਣਉਚਰੈਸਦਾਗੁਰਮੀਗਿਰੰਤੋ ॥ ਦੂਰਬਾਪਦੁਰਉਅੰਗਰੈਗੁਨਾਨਕਜਸੁਗਾਓਓਕਥਿਕਲ੍ਹਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਪਾਦਿਪਾਦਿ

ਸਿਰੀਗੁਰੂਗੋਸਤਮਮਰਨਵਖਜਾਇ॥੧੦੧੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਦਯੋਪਾਏਸਚੀਤੀਸਥਿ

੧॥ ਸੋਈਪੁਰਖਸਿਦਰਿਸਾਚਾਜਾਕਾਇਨਾਮੁਅਛਲੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜਿਨਿਰਗਤਰਵਜਲਤਰੇਸਿਮਰਤੁਸੋਈਨਾਮੁਪਰਧਾਨਾਤਿ॥
ਨਮਿਕੁਸੀਕੁਨਾਕਲਹਣਾਬਾਪਿਜੇਨਸਰਬਸਿਪੀ॥ਕਾਦਿਨਨਕਲਸਬੁਧੀਕੀਰਤਿਜਾਮਰਦਾਸਖਿਸੁਪਿਯਾ॥ਕੀਰਤਿਰਹਿ
ਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਟਿਸੰਸਾਰਸਾਖਤੋਦਰਮਵਲਸਰਾ॥ਉਤਰਿਦਖਿਣਹਿਪੁਬਿਅਗੁਪਸੁਮਿਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪੀਥਿਨਰਾ॥ਪਰਿਨਾਮੁਰਸਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬਰਦਾਜਉਭੀਲਾਇਗੰਗਪਸੁਮਿਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮਅਛਲੁਗੁਰਗਤਰਵਤਾਰਣਾਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਭੁਰਾ॥
੨॥ਸਿਮਰਹਿਸੋਈਨਾਮੁਜਖਅਗੁਕਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਮਾਧਿਰਾ॥ਸਿਮਰਹਿਨਖਅਵਰਪ੍ਰਾਨੁਲਲਾਰਿਦਾਇਪ੍ਰਲਾਦਿਫ
ਰਾਸਸੀਅਗੁਅਗੁਰਨਾਮੁਉਲਾਸਹਿਸੈਲਲੋਅਜਿਨਿਉਧਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਗੁਰਗਤਰਵਤਾਰਣਾਮਰਦਾਸਗੁਰ
ਕਉਭੁਰਿਆ॥੩॥ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਦਰਿਸਾਵਨਾਬਨਿਰੰਜਨੁਸਿਦਸਨਕਾਦਿਸਮੁਧਰਿਆ॥ਚਦਰਾਸੀਯਸਿਧਬੁਧਿਜਿਗੁਰਤੇ॥
ਸਗੰਧਤਵਜਲੁਤਰਿਆ॥ਉਧਉਅਗੁਰਤਿਲੋਚਨਾਮਕਬੀਰਕਿਲਾਦਿਖਹਰਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਗੁਰਗਤਰਵਤਾਰ
ਣਾਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਭੁਰਿਆ॥੪॥ਤਿਤੁਨਮਿਲਾਏਤੇਤੀਸਧਿਆਦਹਿਜਤੀਤਪੀਸੁਰਮੁਨਿਦੁਖਿਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਦਰਿ
ਗੰਗੇਦਪਿਤਮਹਿਚਰਣਚਿਤਾਮ੍ਰਿਤੁਰਸਿਆ॥ਤਿਤੁਨਮਿਲੁਗੰਗੀਰਗੁਰਮਿਤਸਰਕਾਰੀਸੰਗਤਿਉਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁ
ਛਲੁਗੁਰਗਤਰਵਤਾਰਣਾਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਭੁਰਿਆ॥੫॥ਅਮਿਕਿਤਸੰਸਾਰਿਕਿਰਣਿਰਦਿਸੁਰਤਰਸਾਖਾ॥ਉਤਰਿਦਖਿ
ਣਿਪੁਬਿਦੇਸਿਪਸੁਮਿਜਸੁਰਾਬਾ॥ਜਨਮੁਤਾਇਦੁਸਕਯਭੁਜਿਤੁਨਾਮੁਪਰਿਦੈਨਿਵਸੈ॥ਗੁਰਿਨਗਣਗੰਧਬਛਿਅਚ
ਜਨਅਸਮੈ॥ਭਲੋਪਸਿਪੁਤੇਜੋਤੋਲੋਕਲੋਕੋਕਰਪਾਇਅਯੀ॥ਸੋਈਨਾਮੁਗੁਰਗਤਰਵਜਲਹਰਣੁਰੁਮਰਦਾਸਗੋਪਾ॥
੬॥ਪਾਨਾਮੁਧਿਆਦਹਿਦੇਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਨਰਨਮਿਬੰਧੁਰਮੰਡਪਾਰੇ॥ਜਹਨਾਮੁਸਮੰਧਿਧਰਪੁਸੇਗੁਸਮਕ
ਸਹਾਰੇ॥ਨਾਮੁਮਿਰੋਮਠਿਸਰਬਮੈਤਗਤਰੇਲਿਵਪਾਰੀ॥ਸੋਈਨਾਮੁਪਦਾਰਭੁਅਮਰਗੁਰਤੁਸਿਦੀਛਕਰਤਹਿ॥੭॥ਸਤਿਗੁ
ਰਮੀਲਿਬਲਵੰਤੁਸਤਗੁਰਮੀਗਤਿਸਘਨਗੁਰਮਮਤਿਨਿਰਦੋਰੀਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਗੁਰੁਪਰਿਪਦਲੁਪੁਨਭੇਤਥੈਤੰਠੀ
ਵਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰੁਜਹਕਰਤਾਰਸਜੋਗਾ॥ਸਭਿਗੁਰੁਸੇਦਿਸੁਪੁਪਾਇਛਾਅਗੁਰੁਕੀਤਉਜੋਗਾ॥੮॥ਨਾਮੁਨਦੁ
ਨਾਮੁਰਸੁਖਾਛਾਅਗੁਰੁਜਨਨਾਮੁਰਸੁਸਦਾਚਾਜਪੁਬਿਮਿਸੁਬਾਣਿ॥ਪਤਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਦਿਛਾਜਿਸੁਪਸਾਇਗਤਿਅਗਮਜ
ਣਿ॥ਕੁਲਸਬੁਰਸਪੁਪਰੇਪਾਯਉਨਾਮੁਨਿਵਸੁ॥ਸਕਯਭੁਜਨਾਮੁਕਲੁਚਰੈ॥ਗੁਰਿਪਰਸਿਉਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੯॥ਬਰਜੁ
ਕਰਿਦਾਹਿਣੈਸਿਧਿਸਨਾਮੁਪੁਖੁਜੋਦੈ॥ਰਿਪਿਬਸੈਬਾਵੀ॥ਗੁਰੁਤੀਨਿਲੋਕਾਤਰੇਧੈ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹਿਛੈਸੇਰਿਗੁਰੁ
ਪੀਤਾਰਉ॥ਮੁਖਗੁਰੁਤਿਉਚਰੈਅਮਰਗੁਰੁਇਤੁਰੀਕਰਤਉ॥ਅਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁਸਚਉਰਗੁਕਲੁਜੋਕਿਕਰਪਾਇਅਉ
ਪਰਸਿਅਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਤਿਲੁਰਸਰਬਇਛਤਿਨਿਪਾਇਅਉ॥੧੦॥ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਬਚਰਣਗੁਰਮਰਪਕਉਰਿ
ਗਬਤਪਰਸਕਯਬਚਲਗਹਿਗੁਰਮਰਪਯਾ॥ਜਿਹਤਪਰਸਕਯਕਜੀਹਗੁਰਮਰਗੁਣਿਛੈ॥ਨੈਠਤਪਰਸਤ
ਯਥਨਯਣਿਗੁਰੁਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥ਸਦਣਤਪਰਸਕਯਬਸੂਦਣਿਗੁਰਮਰਗੁਣਿਛੈ॥ਸਕਯਬਸੁਹਿਉਜਿਗੁਰੁ

[illegible]

ਜੇਕਰੋ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਇ ਰਿਖ ਕਰੈ ਸਹਜਿ ਰਹਿਦਾ ਸਨਦੀਅਇ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਏਹਿ ਸਾਧਕੁ ਤੇਰੇ ਰਿਠੇ ਪ੍ਰਿਅਸੀਰ ਪਸੀਅਹੁ ਖੁਦੇ ਪ੍ਰਿਠਿ ਮਿਠੇ ॥ ਥਰੁ ਥਰੁ ਏਕੁ ਹਉ ਠਿਰਿਠਿ ਰਿਠੇ ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾ
 ਯਇ ॥ ਕਹਤਿ ਅਹਕਾਰ ਤੀਸੁ ਟੀਰ ਹਤ ਕੋ ਖਸੀਨ ਅਯਇ ॥ ਧਰਿਨ ਪੁਛੇ ਰਿਦੁ ਜੈ ਲਗੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਠਹਉ ਵਿਅਕਹਉ ॥ ਭੁ
 ਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਰਿਖਿਆ ਜਿਦੁ ਤੁਰਖ ਹਿਤਿ ਦਰਹਉ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਪਹਿਰਸ ਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ਗਿਆ ਨਿਰੋਆ ਸਠਿ ਚਾ
 ਕ੍ਰਿਅਉ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਕਾਰ ਗਰਿਠੁ ਗਤਿ ਸੀਲ ਹਸਰਿ ਲਕ੍ਰਿਠਿ ॥ ਭ੍ਰਿਨਿ ਰਭਉ ਹਰਿਅਟ ਲੁਮਨਿ ਸਬਦਿ ਕੁਰਨੇ ਜਾਗ
 ਰਿਠਿ ॥ ਕਮਕੋ ਪਲੇਭੁ ਮੋਹਾ ਪਤੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰ ਰਿਠਿ ॥ ਭਲ ਉਭੁ ਹਾਲ ਤੇ ਜੋਤਨਾ ਨਿਪਤਿਨਾ ਭੁਨਾਨ ਕਬਹਿ ॥ ਭੁਗਮਾ
 ਰਦਾਸ ਸਭੁ ਸਲਭੁ ਟਿਰੈ ਦਲ ਜਿਤਉ ਇਦੁ ਚੁਪਕਹਿ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ॥ ਪਤਹਰੁ ਭੂਟ ਬਸੁਰੇ ਮਾਵਲਿ ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ ਗਨੰ ॥
 ਨਾਮ ਧ੍ਵੰ ॥ ਰਦਿ ਸਮਿਕਿਰੈ ਉਦਰੁ ਸਾਗਰੇ ਗੀ ਗਤ ਗੰਗ ਅੰਤ ਕੋ ਪਧ੍ਵੰ ॥ ਉਦ੍ਰੁ ਪਿਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿ ਕੁਰਕੇ ਕਬਿਜਾਨੁ
 ਲਉ ਨਹ ਜੋਗ ਧ੍ਵੰ ॥ ਭਲੇ ਅਮਰ ਦਸਹੁ ਠਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੇਰਿ ਬਨਿਆ ਧ੍ਵੰ ॥ ੧ ॥ ੨੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਦ੍ਰਯੋਪਤਿ ਸਾਹੀ ਚਉ ਬੇਕੋ ॥ ਇਕ ਮਤਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਿਆਰੁ ਉਹੁ ॥ ਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੁਣ ਸਦਗਾਦਉ ॥ ਭੁ
 ਨਗਾਦਤ ਮਲੋਰੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨਿ ਜਨਹ ਕੀਆ ਸਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਦਉ ॥ ਅਬਿਨਸੀ ਅਬਿ
 ਭੁਪਿਆ ਯਉ ॥ ਤਿਸੁ ਤੇ ਏਹੁ ॥ ਭੁਨਰਿ ਪੈ ॥ ਕਲੁ ਸਹਾਹੁ ਤਾਸ ਕੁਣ ਜੀਪੈ ॥ ਜੀਪਉ ਕੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਖਾਨ ਜਨ ਕੇ ॥ ਅਮਿ
 ਨਾਉ ਜਾਕਉ ਭੁਰਿਆ ॥ ਦਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਬਦੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਉਰਧਰਿ ॥ ਧਰਿਨਾ ਮਰਸਿ ਕੁਹੋ ਬੰਦੁ
 ਗਾਹ ਕੁਚਾਹ ਕੁਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲੁ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਸਰਾਮ ਭਰਭਰੇ ॥ ੧ ॥ ਛੁਟਤ ਪ੍ਰਦਾਹਾ ॥
 ਅਮਰ ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦਗੁਰਿ ॥ ਆਪੇ ਪੀਦੁ ਰਿਸੀਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਨੁ ਪੁਬਿ ਜਿਨ ਪੁਸੇ ਦਾਕਰੀਆ ॥ ਭਿਨ
 ਉਨਿ ਵਾਰਿਅਨ ਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ਸਬਦ ਮਾਥੇ ਉਧਰਯੋ ॥ ਕਵਿ ਕਲੁ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਸਰਾਮ ਭਰਭਰੇ ॥
 ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭੁਕੁ ਬਿਮਲ ਸਤ ਸੰਗਤ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਗਿਠਿ ਲੁਕੁ ਭੁਇਆ ॥ ਜਾਗਾ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸਾ ॥ ਭੈ
 ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਗਿਠਿ ਲਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਯਾ ਲਿਹਰਿਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਦੁ ਭਾਯਤਿ ਸੁਪਸਾਦਿ ॥ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲੁ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ
 ਠਨੇ ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਸਰਾਮ ਭਰਭਰੇ ॥ ੩ ॥ ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵਲਾਹੀ ॥ ਪਾਰਸ ਭੋਟੇ ॥ ਅਸੁ ਜਪਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾ
 ਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ॥ ਭੁਕੁ ਭਿਠਿਠਿ ਭਰਭਰੇ ॥ ਮੇਟਿਆ ਜਨਮੀ ॥ ਭੁਮਰੁ ਭੁਠਿ ਗਾਚਿ ॥ ਭੁਲਾਗਾ ਸੀਤੋ ਖਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲੁ
 ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਸਰਾਮ ਭਰਭਰੇ ॥ ੪ ॥ ਅਭਰਤੁ ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ਰਿਦਾ ਅੰਤਰਿ ॥ ਧਾਰਿਠਿ ॥ ਸਦ੍ਰਯੋ ਜਨਮੁ
 ਭੁਮਪ੍ਰੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਚਾਇਹਿ ਰਿਠਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਾਇ ॥ ਸੇਠੀ
 ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਕ ਵਸੁ ਮਤਿ ॥ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ॥ ਅਮਰੁ ਦਰੁ ਭਉ ॥ ਭਿਗੁ ਗੁਰਗਮਦਾਸ ਕਲੁ ਭਿਚਰੈ ॥ ਤੈਅਤ
 ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਐ ॥ ੫ ॥ ਸੀਤੋ ਖਸਰੇ ॥ ਰਿਬਸੈ ॥ ਅਮਿ ਅਮਰ ਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਿਲਤ ਸਾਧਿਉ ਪਸੈ ॥ ਦੁਰਤੁ ਦੁਰਤੁ ॥

ਸੁਖਸਾਗਰਪਾਇਅਉਦਿਤੁਹਰਿਮਾਗਿਨਹੁਏ॥ ਸੰਜਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖਸੀਲਸਤਾਹੁਮਛੁਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਾਣਬਿਪਨੈਸਿਰਿਉਜਗਿਜਸਤੁਰੁਬਥੈ
 ਇਅਉ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਉਪਰਮਪਦਪਾਇਅਉ॥ ੬॥ ਜਗਿਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪਾਣਿਮਨਿਇਕੁਪਿਆਯਉ॥ ਪਤਿਪਤਿਸ
 ਚਿਗੁਰਮਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਤ੍ਰਿਕੁਯਉ॥ ਨਦਨਿਧਿਨਾਮੁਤਿਪਾਨੁਰਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀਦਾਸੀ॥ ਸਹਜਸੋਰੇਦਰਮਲਿਖਿਪੁਰਖਰੇਇਨਾਥਿ
 ਨਸੀ॥ ਅਵਿਲੇਕੁਗਤਜਿਤੁਲਗਿਤਰੇਸੇਗੁਰਨਾਮੁਤ੍ਰਿਕੁਯਉ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਉ॥ ੭॥ ਪ੍ਰੇਮਭੁ
 ਗਤਪ੍ਰਦੁਪ੍ਰੀਤਿਪਬਲੀਨਹੁਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਾਮਥਾਹੁਅਭਿਮਧਾਰਾਸੁਗੁਣਇ॥ ਮਤਿਮਤਾਸੰਤੋਖਪਤਾਸਰਿਸਹਜਸਮਾਯਉ
 ਧਮਾਜੁਨੀਸੰਭਵਿਅਉਜਗੁਰੁਬਚਨਤਰਹੁਏ॥ ਅਧਿਗਤਅਗੇਚਰੁਅਪਰੁਪਰਮਨਿਗੁਰਸਬਦੁਦਸਾਇਅਉ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸੁ
 ਕਲੁਚਰੈਤੈਜਗਤਉਧਾਰਣੁਪਾਇਅਉ॥ ੮॥ ਜਗਤਉਧਾਰਣਨਦਨਿਪਨੁਗਤਹਰਦਤਾਰਣਾ॥ ਮਿਤ੍ਰਬੁੰਦਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਥਿ
 ਥੈਨਿਦਰਣਾ॥ ਸਹਜਤਰੇਦਰਛਾਇਓਗਿਅਨਾਮੰਮ੍ਰਿਤਛਲਾਕੋ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਰਿਧਿਨਿਤੇਜਨਬਧੁਗਾਗੇ॥ ਤੇਮੁਕਰੇਏਸ
 ਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿਗੁਰਪਰਚਾਪਏਅਉ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਸਬਦਿਨੀਸਨੁਬਜਾਇਅਉ॥ ੯॥ ਸੇਜਸਪਾਸਹਜੁਛਾਦ
 ਦਸੰਤੋਖਸਹਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸੰਨਾਹੁਸੇਧੈ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਚਰਿਓਨਾਮੁਟੇਕਸੰਗਏਥੈ॥ ਅਜੇਨੀਉਰੁਲੁਅਮਲੁਸਤਿਗੁਰ
 ਮੰਗਿਨਿਦੁਸਾ॥ ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਸਹਜਸੋਰੇਦਰਿਥਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਗਤੁਜਿਨਕਉਸੁਪਸੰਨਾਮੁਹਰਿਓਦੈਨੈਸੈ॥ ਜਿਨਕਉ
 ਗੁਰਸੁਪਸੰਨੁਦਰਤੁਰਿਤਰਿਨਸੈ॥ ਗੁਰਜਿਨਕਉਸੁਪਸੰਨਾਮੁਹਰਿਓਦੈਨੈਸੈ॥ ਜਿਨਕਉਗੁਰਸੁਪਸੰਨੁਸਬਦਿਲਗਿਤੁਦਜ
 ਲੁਭੈ॥ ਪਰਚਉਪਾਣੁਗੁਰਪਾਇਅਉ॥ ਤਿਸਕਯਥਉਜਨਮੁਜਯਿ॥ ਸੀਗੁਰਸਹਣਿਭੁਜੁਕਲੁਕਬਿਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭੁਗੁਰੁਲਗਿ॥
 ੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਮਾਭਉਅਜੁਗਾਧੁਸਮਣੇ॥ ਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਭਗਤਅਪਾਣੇ॥ ਗੁਰਨਾਮੁ... ਗਾਦੁਅਮਰੁਗਤਹਰਿ
 ਸੰਗਿਸਮਾਣੇ॥ ਇਹੁਗਾਜਜੇਗਾਗੁਰਗਮਦਾਸਭੁਮਹੁਰਸੁਯਾਣੇ॥ ੧੨॥ ਜਨਨਕੁਸੇਇਜਿਨਿਜਏਅਉਨਮਨਿਰਥੁਪਰਿਅਾਸਤਾ
 ਸੰਤੋਖਸਮਾਚਰੇਅਰੁਸਰੁਭਰਿਅਾਅਕਬਕਥਾਅਮਰਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ ਇਹੁਜਨਕਗਾਗੁਰਗਮਦਾਸਤੁਲੁਹੀਛਦਿ
 ਆਏ॥ ੧੩॥ ਨਲਕਉਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਟੇਕਉਦਮਨਿਜਪੈਤ੍ਰਿਹੁਤਿਨਜਲਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਏਜੀਉ॥ ਤਾਰਣਤਰਣਪਿਨਮਤੁਜਕ
 ਉਤ੍ਰਿਸਟਿਧਾਹੈਸਬਦਰਿਦਬੀਚਾਰੇਕਾਉਕੋਪੁਥੈਏਜੀਉ॥ ਜੀਅਨਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗਾਨਬਿਖਤਾਅਰਿਨਿਸਿਧਾਨਧਾਏਪਲਸ
 ਨਸੇਏਜੀਉ॥ ਜਾਕਉਦੇਰਤਦਰਿਹੁਜਾਏਨਾਮੁਸੇਨਿਧਾਨੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਨਿਦੁਰਮਤਿਅਲੁਧੋਏਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਏਕਉਦਾ
 ਮਨਿਜਪੈਤ੍ਰਿਹੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਏਜੀਉ॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ਧਰਮਕਰਮਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਹੈ॥ ਜਾਕੀਸੇਦਾਸਿਪਸਾਧਮੁਨਿਜਨ
 ਸੁਰਿਨਰਜਾਚਰਿਸਬਦਸਾਹੁਏਕਉਦਲਾਈਹੈ॥ ਫੁਨਿਜਨੈਕੋਤੇਗਾਮਪਾਣਿਰਥਉਨਿਰੰਕਾਰਅਕਬਕਥਨਹੁਰੁਹੁਰਿਭੁਝਾਈਹੈ॥
 ਗੁਰਮੁਖੇਸੰਸਾਰਛੁਟਹੁਰੁਨੀਸੰਘਾਰਜਮਕੋਤਰੁਭਕਾਨਗੁਰਮਤਿਏਈਹੈ॥ ਮਨਪਾਣਿਮੁਗਧਬੀਚਰੁਅਰਿਨਿਸਿਧਪੁਪਰਮੁਕਰ
 ਮਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਹੈ॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਚੇਨਾਪਗਾਕਵਨਉਪਮਾਏਏਕਵਨਸੇਦਾਸਹੋਏਕਮੁਖਰ
 ਸਨਾਰਸਹੁਗੁਜੇਰਿਕਗਾਫੁਨਿਮਨਬਚਰੁਗਮਜਾਨੁਅਨਤਦੁਜਨਮਾਨੁਨਾਮੁਸੇਅਪਾਰਸਾਹੁਦੀਨੇਗੁਰਿਰਿਦਪਗਾਨਲਕਵਿਪ
 ਰਾਮਪਰਸਕਚਰੰਚਨਹਉਚਰਦਨਾਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸੇਮਰਤਅਨਤਗਾਜਕੇਦੇਖਰਦੁਆਰੇਕਾਮਕੋਪਹੀਸਿਦਾਏਜੀਉਉਬਲਿਬ

ਜਿਸਦੇ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਾਗ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ਗਾਜ ਜੇ ਗਤ ਖਤੁ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਾਮ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਮ ਦੇ ਦੁਜ ਗਰਭ ਯੋ ਮਨੀ ਦੁਤਾਨਿ
 ਮਨੁ ਖਜਨ ਕੀ ਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਾਮੀ ਗਦ ਦੀ ਅਉ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕ ਬਕ ਬਾਗਾਨ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਾਸਿ ਕੀ ਨੇਜ ਮਤਨ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਗੁਰਾਮੀ
 ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਕਲਾਨੁ ਗਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗੁਰੁ ਗਤ ਕਵਲ ਜਾਸਾ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਮਾਨਿ ਉਮਤੁ ਬਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਰਾਜੁ ਜੇ
 ਗਤ ਖਤੁ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਾਮ ਦਾਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਸਦਿ ਪਰਿਉ ਪਰਤਿ ਅਉ ਦਿਉ ਮੁਅਰੁਪ ਦੁਣੇ ਠੀ ਸਗਾ ਦੁਖ
 ਨਦਾ ਅਨ ਦਿ ਕੀ ਅਉ ॥ ਸਮਿਰਿ ਬਿਨਿਸਿ ਸੁਗਦਿ ਨਿਸੈ ਤਰੁ ਅਠਲ ਕੁਲ ਦੀ ਅਉ ॥ ਸੁਰਿਨ ਰਸ ਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਿਮ ਪਾਭਿ ॥ ਭਿਰੁ ਦੁਣ
 ਜਾਸੁ ॥ ਸੇਈ ਏਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਪਉਛਿ ॥ ਗੁਰਾਮੀ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਕਚ ਪੁਕੀਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸਵਦੁ ਤਿਉ
 ਏਕਾ ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਉ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਭਣਿ ਅਉ ॥ ਲੋਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਭੁ ਨਦਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਾਦਿ ਪਾਏ ॥ ਅਰੁਣ ਮਾਣ
 ਕੁਕਰੇ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਕਹਿ ਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਠੁ ਸ੍ਰੀ ਪੰਡੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਅਉ ਦੁਖ ਦਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਗਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਚਰਨ ਜਿਨ ਪਰ
 ਸਿਆਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿਨ ਰੁਝਿ ਅਉ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦੁਲਿ ਪਤਿ ਰਿਕਿਆ ਗਾਭੁ ਦਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦੁਲਿ
 ਲਖ ਬਾਰੇ ਕਿਮਾ ਕਿਸਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦੁਲਿ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਬਿਅਨ ਅਨਨ ਪਗਿ ॥ ਜਾਮਿ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦੁਲਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁਸ
 ਚਰਿ ਪਾਗਿ ਜੇ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਅਹਿਨਿ ਸਿਜ ਪੈਦਾ ਸੁਭ ਫੇਰ ਤਿਰਹੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਹਿਟ ਮਹਿ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਫੇਰਹੈ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥
 ੨੦ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਪੋਰਾਮੀ ਪਾਹੁ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਸਮਝਨਾ ਧੈ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨਿਸਿਧਿ ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਦਾ ਬੀ
 ਚਾਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦੁ ਸਪੰਨ ਅਘਨ ਕਟਿ ਹਿਸਰ ਤੇਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਜਣਿ ਬਯਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਕਰਿਨ
 ਲਕਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਨ ਭੀ ॥ ਅਉ ਨਹੀ ਅਉ ਤੇ ਅਕਯ ਬਸੀ ਸਰਮਹਿ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਭੀ
 ਸਮਝੁ ਕਲਾਨੁ ਗਿਸੁਨਤ ਸਮਧਿ ਸਬਦੁ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ ॥ ਨਿਦੁਖ ਨਿਨਾ ਸੁਖੁ ਦਾਇਰੁ ਗੁਰੁ ਜੋ ਪਰਭਾਇਆਨੁ ਬਸਤਿ ਹਨੇਰੇ ॥
 ਪੁਰਉ ਪੁਰਉ ਰਿਚੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤੁ ਪਦੇਖਤ ਅਘਨ ਹਿਪਰੇ ॥ ਜਇ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਚਾਰੁ ਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
 ੫ ॥ ੯ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਹੁਤਿ ਜੁਪਿ ਅਸਪਿਉ ਸਪਿਦੰਨ ਕੀ ਬੰਛੁ ॥ ਤਿਸਿ ਧਿਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ ॥ ਪੁਰਨ ਰੋਮਨ
 ਠਉ ਰਬ ਸੋ ਸਬਾਸਨ ਸੋ ਜੁਦੀ ਦਿਸਿ ਪਾਯਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਯੁ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ ਸਮਜਲਤੀ ॥ ਰਬਿ ਪਾਸ ਬਨਾਯਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖਿ
 ਗਯਉ ਬਰਖਨ ਕੇ ਸਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਪਾਯਉ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥ ੨੩ ॥ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਹਥ ਪਰਿਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਰਿਨਾਮੁ ਦੀ ਅਉ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅਘਨ ਹਰਉ ॥ ਨਿਸਿਧਾ ਸੁਰਏ ਕਸਮਾਨਿ ਪਿਆਨ ਸੁਨਾਮ ਸੁਨੇ ॥ ਸੁਤ ਰਾਨੁ ਗੁਰੁ ॥ ਕੁਨਿਦਾਸ ਸੁ
 ਆਸਨੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪਾਹੁ ਰੇਟਿ ਪਰਸੁ ਕਰਉ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਸਰਿ ਕੀ ਯਉ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਹਥ ਪਰਉ ॥ ੭ ॥ ੧੧ ॥ ੨੪ ॥
 ਅਬਰਾਖੁ ਦਾਸ ਗੁਰੁ ਕੀ ਲਾਜਾ ॥ ਜੋ ਸੀਰਾਖੀ ਲਾਜ ਰਗਤ ਪੁਲਾਦ ਕੀ ॥ ਹਰਨਾਖ ਸਫਾਰੇ ਕਰਾਅ ਤੇਜਾ ॥ ਨੁਨਿ ਪਤੀ ਲਾਜ ਸੀ
 ਹਰਿ ਪੁਤੀ ਛੀਨਤ ਬਸਤੀ ਨ ਬਹੁ ਸਜਾ ॥ ਸੇਵਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਗਨਿਕਾ ਪ੍ਰਤਪੁਰੇਤਿ ਹਕਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਕਲਾ ਸੁਗਰੇਇ ਰਾਖੁ ਦਾਸ ਗੁਰੁ ਕੀ ਲਾਜਾ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਲਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਪਤੀਅਉ ॥
 ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਨ ਦਨਿ ਪਿਅਪੈ ਰਸਨਿ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰਸੈ ॥ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਅਉ ॥ ਨੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗਾਯਾਈ ਸੈ ਗੁਰੁ

[The text in this block is extremely faded and illegible.]

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਇਤੁਰਾਗਾਤਾਹਿਕਰਾ
ਪਰਫੋਪਕਾਹੁਕੀ
ਜਫੈਅਬਸਿਸੋਧੀ
ਭਗਤੀਹਯਾਗਾਦੀ॥

ਕਉ ਕਉ ਤੁਤ ਹਿਸਾਸ ਕਰ ਪਰਛਾਇ ਅਉ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਮ ਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਸੰਦਿ ਹੈ ਭਰਿ ਪੰਥ ਸਭ ਦੁਖ ਭਉ ॥ ੩ ॥ ਅਨਾਥ ਹਿਸਾਸ
 ਤਰ੍ਹੈ ਨਰਕਾ ਮੁਕੋਤੁ ਮਿਟਿ ਅਉ ਤੁਤ ਠੀਕਾ ਚਕਰਿ ਸਿਮਰਤ ਰ੍ਹੈ ਤਿਨ ਦੁਖ ਦਰਿ ਮਿਟਿ ਅਉ ਚੁਖਿ ਠੀਕਾ ਕੁਰਮ ਕਉ ਤੁਮ ਦਾਸ ਪਰਮ
 ਪਰਮ ਸਰਬ ਲੁਭ ਟਜ ਸੁਗਾਇ ਜਉ ਸ੍ਰੀ ਕੁਰਮ ਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਤੈਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ੪ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿ ਕੁਰਮਿ ਮਹਿ
 ਜਨ ਕੇ ਤਿਸਰ ਮਿਟਿ ਚਿਖਹੁ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿ ਕੁਰਮਿ ਮਹਿ ਬਿਰਿ ਦੈਰਿ ਨਾਉ ਦਿਨੇ ਦਿਨਾ ਜਿਹ ਸਤਿ ਕੁਰਮਿ ਮਹਿ ਬਿਜੀ ਘਰੀਤ ਪਰਿ ਮਹਿ
 ਏਨਿਹ ਸਤਿ ਕੁਰਮਿ ਮਹਿ ਬਿਰਿ ਪਿਸਿ ਪਿਨ੍ਹ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕੁਰਮ ਬਲੁ ਭਇ ਮਿਸਿ ਸੰਗਤਿ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕਰ ਪੁਨਿਹ ਸਤਿ
 ਕੁਰਮ ਗਿਪੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਤਿ ਕੁਰਮਿ ਮਹਿ ਪੁਨ੍ਹ ਪੁਨ੍ਹ ॥ ਪਾਪਾ ਜਿਨਿਸ ਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪੰਥਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨੇਉ ਰਿਖਿ ਪਾਸੁ ਭਏ
 ਹਿਰੁ ਕਨਕ ਪਾਯਉ ਜਿਅਰਉ ਦੁਖ ਦਰਿ ਦੁਖ ਧਰ ਕੋ ਨਾਉ ਕਦਿ ਕੀਰਤਿ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮੁਨਿ ਗਾਹਿ ਰਿਨ ਕਮ ਕੋ ਪਸਾਰਿ ਕੋਈ
 ਵੈਸਾ ਜਿਹ ਅੰਗ ਦੁਆਰਿ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਕੁਰਤਿ ਦੁਕੁ ਰਾਮੁ ਦਾਸ ਕੋ ਕੁਰਮ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਨਿਸ ਸਤਿ ਕੁਰਮੇ ਦਿਪਦਾਰੁ ਪਾਯਉ ਨਿਭ
 ਕਾ ਸੁਰਹਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸੰਪਤਿ ਭਇ ਮਨ ਹਿ ਕੁਮ ਮਈ ਜਾਗਰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਪੰਚਾ ਦਕ ਬੀਭਤਿ ਲੋ
 ਨ ਨਾਮ ਲੈਰਉ ਪਸੇਨੁ ਗਪੁ ਗਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਪਿਖਰਾ ਤਿਹੋ ਇਹ ਸੁਮਨਿ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਭੁ ਕੁਰਮ ਦਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਨਾ ਮੁਨਿ ਕੁਰਮ
 ਕਾਉ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਦਲਾ ਟੀਕਾ ਰੇਅੰਗ ਦੁਆਰਿ ਸੰਗਿ ਜੋ ਸਾਇਓ ਤਿਨ ਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦਰਖਾਈ ॥ ਕੁਰਮ ਅਰਥ
 ਕਰੀ ਅਕੁ ਬਕਾ ਹੈ ਇਕ ਦੀਹ ਕੁਕਰੀ ਨਾ ਦੀ ॥ ਸੋਢਿ ਸਿਸਟਿ ਸਕਲ ਭਾਣ ਕਉ ਅਕੁ ਕੁਰਮ ਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਹੁ ਦੀ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁਠਰੇ ਦੇਵ ਕੁਠਾ ਦੀਨੀ ਮੁਰਛਾ ਤਿਥੈ ਬਿਪੁਖਾ ਦੀਆ ਯਾਐ ਕੁਰਮ ਪੈਰੁ ਸੇ ਸੁਤਦਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਇਕਉ
 ਅਪੁਤ੍ਰ ਸੁਨਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹਿ ਮਿਲਿਤ ਜਾਮਤੁ ਸਮਿਟਾਈ ॥ ਇਕ ਅਰਵ ਸਿਭ ਟਹਿਰਤਿ ਕੀ ਕੁਰਮ ਦਾਸੁ ਰਾਖੁ ਪੁਸਰਣਾਈ ॥
 ਪਦਾ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਿਭਿ ਦਸਿ ਕੀ ਅਉ ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇ ਸਪਛਾਇ ॥ ਰੋਪਾ ਪੰਥਿ ਪਰਚੰਤ੍ਰਿਓ ਭਾਪਾ ਮਾਸਿਉ ਕਾ ਕਉ ਜਨ ਸੁਕਾਵੈ
 ਭਜੇ ਕ੍ਰਿਪੁ ਕਮੁ ਜੋਹੋ ਇਸੁ ਮਨਿ ॥ ਕੁਦਸਾ ਗੁਰੁ ਬੰਦਿ ਅਉ ਸਿਖਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੋ ॥ ਸਿਰਿ ਆਤ ਪਤ੍ਰ ਸਰੋਤ ਖਤੁ ਜੋਗ ਰੋਗ ਸੰਤੁਖ ਸਿਖ
 ਕੁਰਮ ਦਾਸ ਸਦੁ ਸਲਭ ਟਿਕੁ ਅਟਲੁ ਰਾਜਾ ਸਰਗੁ ਦਲਿ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ ਕੁਰਮ ਪੁਜੁ ਗੀਅਪਿਅ ਪੇਪਰ ਮੇਸੁ ਗਾਸੁ ਰਿਨ ਸਾਧਿ
 ਕਸਿ ਏਸਿ ਪਸੇਦੰਤੁ ਰੁਪੁ ਰੁਪੁ ਗਾਇਨੁ ਗਾਇਨਾ ਦਿਕ ਲਾਪਾਹੀ ॥ ਤੁਲੋ ਅਹਾ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਪਰਣਾ ਗਾਯਿ ਰਿਖਾਰੇ
 ਹਾ ਕੁਰਮ ਅਰਦਾਸ ਬਿਰੁਥਿ ਪਾਇ ਪਰਗਾਈਤਾ ਰਣ ਰਣਾ ॥ ਅਪਾਰਿਕ ਬਦੈ ਨਸਲੁ ਕਦਿ ਕੁਰਮ ਦਾਸ ਤੇਗੋ ਸਰਣਿ ॥ ੬ ॥
 ੬ ॥ ੧੬ ਸਤਿ ਕੁਰਮ ਪਸਦਿ ॥ ੧੬ ਜੇ ਪਤਿਸਾਰੀ ਪੰਥ ਦੇਵੇ ॥ ॥ ਅਰਿਸੋਈ ਪੁਰਖ
 ਅਚਲੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਾਨੁ ਸਾਸਿ ॥ ਸਤਿ ਕੁਰਮ ਰਣ ਕਦੁ ਲਗਿ ਦਧਾਰੀ ॥ ਕੁਰਮ ਰਜੁ ਨਗੁਣ ਸਹਾ
 ਜਿਥਿ ਚਾਰੀ ॥ ਕੁਰਮ ਦਾਸੁ ਪਰਿਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਗਲ ਮਨੋ ਬੁਧੀਆਸਾ ॥ ਤੈਜਨ ਮਤ ਕੁਰਮਤਿ ਕੁਰਮੁ ਪਦੁ ਠੀਕਿ
 ਕਾ ਕ੍ਰਿਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸੁਖ ਠੀਕਿ ॥ ਕੁਰਮ ਤੇਗੋ ਕੋ ਜੈਵੁ ਰੁਹਿ ਜਨ ਨਉ ਪਾਯਉ ॥ ਸਬਦੁ ਕੁਰਮ ਪਰਕਾਸਿ ॥ ਚਰਿਤ ਸਨਕਾ
 ਕਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦੁਆਰਿ ਸਾਗਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਕੁਰਮ ਰਜੁ ਨਗੁਣੁ ਪਰਿਕੁਰਮ ਦਾਸੁ ਰਣ ਉਕਾ ਅਭਉ
 ॥ ੭ ॥ ਕੁਰਮ ਗੀਨਾ ਮਾਨਿ ਅਉ ਰਿਸ ਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣ ਕੁਸੰਤੋਖਿ ਅਉ ਕੁਰਮ ਮੁਕਿ ਕੁਦਾਯਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਰੁ

ਪਰਸਾਦੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਸੁ ਭਉ ਭਉ ਰਸੁ ਭਉ ਭਉ ਰਸੁ ਭਉ ਭਉ ਰਸੁ ਭਉ ਭਉ ॥ ੨ ॥ ਜਨਨ ਕਰਨੁ ਬਰਤਾਇ ਅਸ
 ਤਿਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਕਾ ਗੁਰਸਬ ਦੇਸੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਸੁਪਤੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ਗੁ
 ਰਮਰੁ ਨ ਘਰਿ ਰਾਖਾ ਸਾਸਪਰਿ ਪਰਬੀਣਾ ॥ ੪ ॥ ਖੇਲੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਉਹਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰਿ ਉਚਿ ਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਸਮਾਦਿ ॥ ਆਜੇ ਨੀਸੰਭੁ ਦਿਅਉ ਸੁਜ ਸੁਕ ਲੁਕ ਵੀਅਣਿ ਬਖਣਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕੀ ਅੰਗੁ ਦੁਕਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗੁ ਦਿਅਮ ਰਨਿ ਪ
 ਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਮ ਦਾਸ ਅਰੁ ਨੁਕਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥ ੫ ॥ ਸਦਜੀਵਣੁ ਅਰਜੁ ਨੁ ਅਮੋਲੁ ਆਜੇ ਨੀਸੰਭੁ ॥ ਭੈਭੈ ਜਨ ਪਰ
 ਦੁਖ ਨਿਦਾਹੁ ਪਾਹੁ ਅਨਰੁ ॥ ਅਗਹਗਹ ਟੁਕੁ ਮਝੀ ਦਹ ਟਸੀਤ ਲੁਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ ਆਸੰਭੁ ਉਦਿਅਉ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਪ
 ਭਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਦਾਸ ਅਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬ ਦੇਸੁ ਮਨਿ ਅਉ ॥ ਪਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰਾਮ ਦਾਸ ਜਿਨਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਉ ॥ ੬ ॥
 ਜੋ ਜੋ ਕਾਹੁ ਜਾ ਸੁਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਗੁਰੁ ਜੁ ਕਠਿ ਸਿਦ੍ਹ ਹਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਇਅਉ ਬਰਗੀ ਮੇਦ ਨਿਰੁਸ ਹਤਾ ॥ ਭੈਭੈ ਜਨੁ ਪ
 ਰਪੀਰਨਿ ਵਾਹੁ ਕਲੁਸ ਹਾਹੁ ਤੇਰਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕੁਲ ਸੇਢੀ ਗੁਰਾਮ ਦਾਸ ਤੁ ਪਰਮ ਪੁਜਾ ਅਰਜੁ ਨੁ ਹਰਿ ਬਰਤਾ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪੀ
 ਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਿ ਪਰਦੁਖ ਨਿਦਾਹੁ ॥ ਸਬ ਦਸਾਹੁ ਰਿਸਮਉ ਵਾਰਾਹੁ ਮੇਵਾਹੁ ॥ ਮਹਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਰਾ
 ਉਨੁ ਪੁਣੈ ॥ ਸਤਿਵੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਨੁ ਦਨਿ ਪਿਨਿ ਤਿਉਣੈ ॥ ਗੁਰਾਮ ਦਾਸ ਤੁ ਸਰਬ ਮੈਸਹ ਜਿਉ ਦੋਆਤਣਿ ਅਉ ॥ ਗੁਰਾਮ ਰਜੁ
 ਨੁ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈਰਾ ਜਜੇ ਗਰਸੁ ਜਾਣਿ ਅਉ ॥ ੮ ॥ ਭੈਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਣਿ ਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੁ ਤਿ
 ਗੁਰਿ ਰਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪਰਚਾਸਉ ॥ ਗੁਰਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ਜਮਹਿ ਜੇ ਗੁਕਮਾਯਉ ॥ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਗੁਰ ਪੰਨਿ ਅਬਰਸਰਸੁ ਭਰਭ
 ਰਾਯਉ ॥ ਗੁਰਾਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਰੁ ਜਰਿ ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਇਯਉ ॥ ਗੁਰਾਮ ਰਜੁ ਨੁ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈਸਹ ਜਿਜੇ ਗੁਨਿ ਪਪਾਇ
 ਯਉ ॥ ੯ ॥ ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ ਬਦਨਿ ਬਰਦਾਤਿ ਅਲਖਾ ਅਪਾਰ ਗੁਰਸਬ ਦਿਹਉ ਮੈਸੀ ਵਾਹੁ ॥ ਪੰਚਾਹੁ ਨਿਦਾਹਿ ਅਉ ਸੁੰਨ
 ਸਹਜਿ ਨਿਜ ਪਰਿਸਹਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਜਾ ਗੁਉ ਪਰਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਵੈ ਬਸਾਇਯਉ ॥ ਗੁਰਾਮ ਰਜੁ ਨੁ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈ
 ਜਨ ਕਹ ਕਲੁਸੁ ਦੀਪਾਇਯਉ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠੇ ॥ ਗੁਰਾਮ ਰਜੁ ਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪਾਰਬਉ ਚਾਈਨ ਹੀ ॥ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਸਬ ਦੇਸੁ ਦੁਹਿਅਉ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁਵਨੁ ਲੁਸਾਇ ਰਸੇ ਰੁਨਾਮੁ ਹੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ॥ ਗੁਰਾਮ ਰਜੁ ਨੁ ਕਲੁਚਰੈ ਤੈਸਹ ਜਿਜੇ ਗੁਨਿ ਪਪਾਇ
 ਉ ॥ ੧੨ ॥ ਜਗਤਉ ਪਾਰਣਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥ ਅਬਨਾਹਿ ਅਦਰਸਰਿ ਕਾਮੁ ਬਾਰੰਤਰਿ ਪੁਰੀ ਪੜੀ ॥ ੧੩ ॥
 ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਅਪਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾਇਯਉ ॥ ਤਤੈ ਅੰਗੁ ਦੁਭਯਉ ਤਤੈ ਸਿਉ ਤਤੈ ਮਿਲਾਯਉ ॥ ਅੰਗੁ ਦਿਕਿ ਰਪਾਧਰਿ ਅ
 ਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰੁਕੀਅਉ ॥ ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰਤੁ ਛਤੁ ਗੁਰਾਮ ਰਿਦੀਅਉ ॥ ਗੁਰਾਮ ਦਾਸ ਦਰਸਨ ਪਰਸਿ ਕਹਿ ਮਥੁ
 ਰਾਮੀ ਮੁਤ ਬਯਾਣਾਮੁ ਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਾਮ ਰਜੁ ਨੁ ਪਿਖ ਦੁਨਾਯਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਰਿਭਉ ਗਿ
 ਅਇ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ਲਿਖਉ ਅਛੁ ਗੁਰਾਮ ਰਤਿ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ਤੇਜੁ ਗੁਰਾਮ ਰਤਿ ਛਾਯਉ ॥ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪ
 ਰਸੁ ਪਾਰਸਿ ਗੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕਹਾਯਉ ॥ ਰਨਿ ਮਥੁ ਗੁਰੁ ਰਤਿ ਸਦਾ ਬਿਰੁਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਾਮੁ ਪਰਹੁ ॥ ਕਲੁਚਰੁ ਗਿਜਾ ਜਾਨੁ ਅਰਜੁ ਨੁ
 ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਲਗਿ ਬਿਰਹੁ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਹੁ ਜਾਤੁ ਪਰਜਾਨੀ ਅਤੁ ਬਾਸੁ ਰਾਜੁ ਨਿਬਾਸੁ ਜਾ ਕੇ ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ

ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋ ਮੰਗਿ ਕੇ ਉਥਾਸ ਨਾ ਕਰਿ ਪੈ ਦੇਖੀ ਅਤ ਧ੍ਰਮ ਸਿਉ ॥ ਅਪੁਰ ਪੁਰ ਪੁਰ ਪਸਿਉ ਮੇਲਾ ਲਾਗੇ ਬਿਨੁ ਰੁਕਾਵਤੁ
 ਰਸੁ ਨ ਭੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ॥ ਅਪੁਰ ਕੇ ਪੁਰ ਸਰਬ ਮਯਾ ਅਰਜੁ ਨ ਗੁਰੁ ਰੁਕਾਵਤਿ ਕੋ ਦੇਖਿ ਪਾਇ ਰਹਿ ਓਮ ਲਿਖਾ ਮਸਿਓ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤ ਨਾ
 ਵਤ ਦੇਵ ਸ੍ਵੈ ਮੁਨਿ ਇਵ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰਚ ਬਿਚ ਚਿਰਿ ਓਹ ਰਿਜਾ ਪੁਨ ਛਾਡਿਓ ਏਕ ਪਾਗੀ ॥ ਅਉਰੈ ਜੋਗੇ
 ਪੁਰੁ ਦੀਨ ਦਯਾ ਲੁਹੈ ਸੰਗ ॥ ਤਿਸਿ ਸਟਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰੀ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਯੁਗੁ ਜਗਤਾ ਰਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜਨ ਮਾਰਿ ਪਰੀ ॥ ਅਜਕਾ
 ਅਉਰ ਨ ਸਾਹਿ ਮਹਾਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਅਨਿਕੀ ਅਉਰਿ ਨ ਕੇਦੁ ਪਕੋਟੀ ਕਵਰਿ ਗਏ ਮਧੁਰਾ ਜਿ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਮੁਖੀ ਓ
 ਆਇ ਪਾਪ ਤਿਤੇ ਮਤਿ ਓਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਭੇਦ ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਚੀ ॥ ਪਰਤ ਛਿਰਿ ਦੇ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਪਾ ਨਿਵਾਰੁ ਲੀ
 ਓ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਲਉ ਨਹੀ ਰੁਗ ਲਿਲਾ ਰਉ ਦੇ ਤਬ ਲਉ ਬ੍ਰਮ ਤੇ ਫਿਰੇ ਬਹੁ ਪਾਯਉ ॥ ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੁਰਤ ਕੇ ਕਥਾ ਮਿਓ ਨਹੀ
 ਰੇ ਪਛਤਾਯਉ ॥ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਧੁਰਾ ਜਗਤਾ ਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥ ਜਪਉ ਜਿਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਕੁਟੁੰਭਿ ਰਿਸ ਕਟ
 ਜੋ ਸਿਗਰ ਚੁਨਾਯਉ ॥ ੫ ॥ ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭੇਦੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓ ਪਾਰਨਾ ॥ ਬਸਹਿ ਸੀਤ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੇਵ ਪਦਾਰਿਓ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਭੇਖਾ ਪਰਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰਾ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ਅਉਤ ਯਥਾ ਚਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥ ਪਰ ਨਿਗਰਾਨ ਵ
 ਥੰਗ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੁਪੀ ਰਹਿ ਓਕਹਿ ॥ ਭੁਨਿ ਮਧੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਪਰਖਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ੧੬ ॥

ਅਜੈ ਗੀਗਾ ਕਾਤੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀ ਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਏ ॥ ਅਜੈ ਚਕਰ ਸਿਰਿ ਫਲੈ ਨਾਮੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਅਧਿ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀਅਉ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦਾ ਅਮਰ ਕੁਰ ਬੁਰਾਮ ਦਾਸੁ
 ਹਰਿ ਪਰਿਗਯਉ ॥ ਹਰਿ ਬੀਸ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰੈ ਸੁਕਵਣੁ ਕਪੌਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖਉ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਅਧਿ ਪਰਮੇਸਰ
 ਭਾਯਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ ਰਹੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੇ ਹਿਜ ਸੁਜ ਯਜ ਯਜੀ ਪਹਿ ॥ ਅਸੁਰ
 ਗਏ ਤੇ ਭੁਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਕੀ ਪਹਿ ॥ ਕਾਟੇ ਸੁਪਾ ਪਤਿ ਨਰ ਹੁਕੇ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਜਿਨ ਪਾਇਯਉ ॥ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਾ ਮਿ
 ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇਆਇਅਉ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੧੨੨ ॥ ॥ ਜੇਕੁ ॥

कर्ममाला सुपुत्रि त्रुकी तामपरी तैरकीसी कुी गुरुमुखीलिनी। पठिसारी १ पकीकतिगुरु
कामगजेसिदनाबुकी। तगापटकुबिदुतिजदरतपतगाउतपाकाजामदिगपतिनाएिका।उहाद
लाएतिगामगजेकीपै।तिनिदिनिरितिगतिदिचिजापापटपुषिकधीदुहै।उहातेलेकजराजचरुत्रपै।मोसि
अलादीपठि।उहापसैकदिदिचिदसदापै।उहासतिगजेमो।गुरुदेवचतिदिबराजोरे।मो।मिदनाबुग
जेकीसतउसडादिसउरपै।उहाउगाउतपाअबराजाम।दिआदुतिनीपै।गजेगएिमिअकाबेटागजेसिदना
रुकापेउपै।उहागुरुजीकीपममसाउपै।मगतिउरुतीपै।कीरतनोउपै।गजेदीबीसमठपरेजलगतापै।
नेकापटकुबिजातगउतेइइकीकोमपै।अरुगुटिआकेबेगपुषीजापुउतेकोमअसीपै।गजेगपेठिपै।उहा
मगतिउगेगुटिपै।उहासकीगिरदनद।मिपसीमतिबउपै।अरुगुटिआकेअउतेकजलीबठकोम
असीपै।उहागजेगुपै।उहागुगुरुबाबेकपेउरपै।मगतिउरुटिआकेउरुदीपै।उहागुरुमिपनालिगे
मटिउरुपुजागिचलीतीपै।उहामिपगुरुबाबेगअजम।उहापैगीअ।पटेपै।मि।उहासउकिनाउकिज
ली।मगतिउरुगजेगउपै।उहागुमगतिपै।

कर्ममाला। रगदेकसीगपचरिगतामीगिअलापरिआठुनैदना।पुषमगगजेरुइद्वैकरीगपिच
गग।मिगीउचरती।पुषमैरुवदिचिददली।पुतिआकीगादुपिगली।पुतिअसलेपीकीउदीबली
मदेरुइकीपचउतागी।पचमउरखदिसाधुनदुगि।अगलममपुमापदुगादुगि।१॥ललउबिलादलगा
दुगीअपुतिअपुतिगुतिअमसटपुउरुगेदुवेगदुगिगटिपगु।१॥उतीअल्लकउसबनाअपि।मिगीगुग
मि।उहाउपिअ।उहागुगुगीअरुदेदुगपगीगगीमीपुतीउहागी।पतामिगी।पचउग।टी।म।उहागगगु
मकसीगिल।टी।म।उहामसउअगमेदुगा।पुषलउरुइसकउठगा।पचउटअ।उहागनैदगाटे।अमसटम
लउइसकसीगिल।टे।१॥पुतिअ।उहाउरुपुपचन।मिगीअमसटमुता।उहाउरुतनकलेला।गग।उहागम
उदगी।१॥उहागीदेदुकीअ।टी।अचसीतीमपुगमुता।टी।म।उहाअ।टी।गीले।गुगजग।मिगील।टी।पचउआ
रजग।गुरुम।नैदगासकरीआटे।उहाउरुइम।उहागुग।उहामसउअ।उहाउरुगतेदगा।गग।उहागमसपसीउक
मेदगा।अमसटपुउमैरुपैसदगी।पुतिअ।टी।टी।पककीगगी।गग।उहापटम।जगीटे।गी।की।अलापि।अ।उहादीअ
उ।गुजगीमीगि।टी।पकबेबापि।१॥कल।क।उहाअ।उहाग।अमल।क।सम।पकबेताम।गग।उहाअ।उहाक।न।ग।क।ल।
ग।अमसटपुउदीकबेन।१॥म।उहामि।मिगी।गग।दे।ग।दुगि।पचउमी।मि।उहाग।उहादुगि।मै।गी।क।ग।टी।प

27 Feb
15-10-18

M-2605

